Comicorum atticorum fragmenta

Digitized by Google

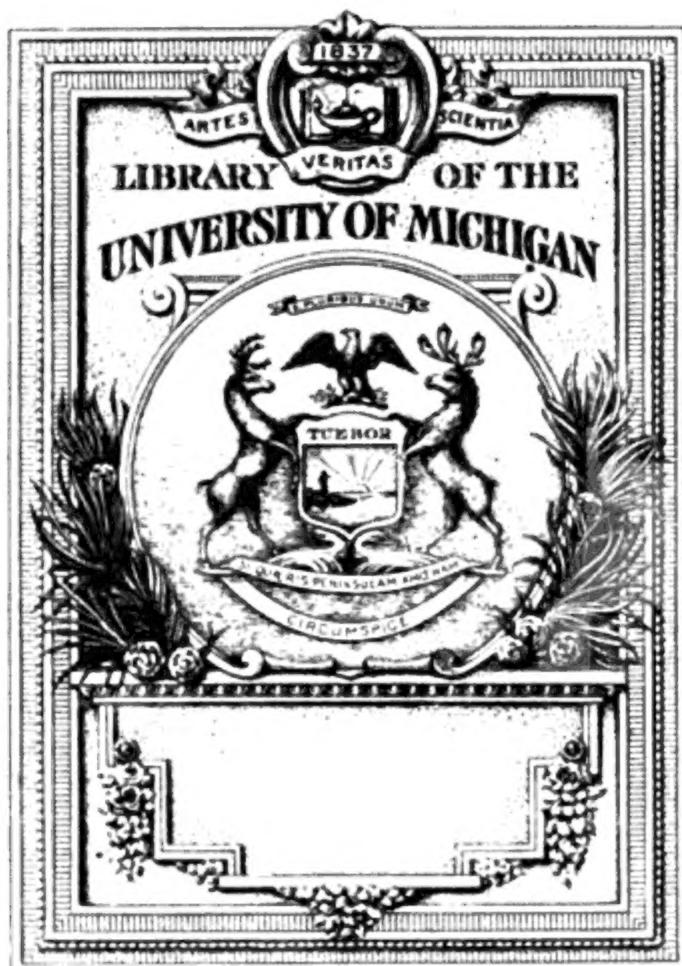

Digitized by Google

880.8
K76
cop 2

COMICORUM ATTICORUM

FRAGMENTA.

EDIDIT

THEODORUS KOCK.

VOLUMEN I.

ANTIQUAE COMOEDIAE FRAGMENTA.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXX.

Digitized by Google

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Digitized by Google

Praefatio.

Qui post egregiam Augusti Meinekii operam ad reliquias comicorum Atticorum tractandas accedit, ei tres ut ita dicam viae patent, quarum una ad aetatem vitamque poetarum definiendam et fabularum titulos conquirendos, altera ad argumenta fabularum investiganda et quatenus id fieri potest redintegranda, tertia ad fragmenta augenda, emendanda, interpretanda pertinet. quas cum olim ut iuvenis omnes persequi decrevissem, posteaquam laboris molem in dies crescere, otii vero copiam minui, postremo etiam valetudinem labefactari sentiebam, contrahere vela primamque operis partem, ad quam ornandam quae adferre possem nec multa admodum nec satis certa omnia esse, plurima autem, si accurate exponere vellem, copiosiore disputatione egere videbam, iunioribus relinquere solamque fragmentorum emendationem et interpretationem, ut tamen etiam argumenta comoediarum et tempora quam brevissime fieri posset exponerem, ad finem perducere satius duxi, cum praesertim non deessent qui primo illi officio melius quam ego satisfacere posse viderentur.

eam autem quam retinui provinciam initio ita optime administrari posse existimabam, ut si nova Meinekiani operis editio desideraretur, aut Meinekio successorive eius quidquid ad comicorum poetarum fragmenta melius intellegenda conferre possem traderem aut ipse novam editionem curandam susciperem. atque eo consilio multos annos comicorum reliquias legi, relegi, auxi, emendavi, donec multitudinem eorum quae mutanda viderentur tantam fieri cognovi, ut supplementorum modum longe superarent. itaque sero, invitus paene et coactus, cum etiam viribus meis in tam difficili opere diffiderem, post mortem praesertim Meinekii priore illo consilio relicto meo nomine et periculo hanc editionem emittere constitui. quodsi quis prae ingenti illius labore, qui primus has reliquias passim dispersas undique conlegit et in unum corpus coniunxit, meam in hac re operam exiguam nec satis illi parem iudicaverit, ne ipse quidem magnopere adversabor; sin inutilem ac non necessariam opinetur, perlecto hoc libro et paullo diligentius examinato sententiam fortasse mutabit.

Digitized by Google

ac primum quidem, si fieri posset, augendus erat numerus fragmentorum. quorum quamquam Meinekius Bergkiusque, cuius curae traditus erat Aristophanes, tantam copiam congesserunt, vix ut cuiquam spicilegium relinqui videretur, tamen ex fontibus cum antiquioribus tum nuper demum reclusis haud exigua accessit multitudo: quo factum est ut plus centum quinquaginta haec editio praebeat fragmenta Meinekio Bergkioque ignota, quorum plus quam triginta Henrici Iacobi debentur industriae. ac multo maior est eorum numerus quae tertio potissimum volumini addentur.

inmutavi etiam ordinem fragmentorum: qui apud eum qui primus ea conlegit et propter id ipsum facile excusatur et constantia caret et perspicuitate. quamquam enim ubi ex fabularum argumento quae series fragmentorum fuerit divinari potest — quod in perpaucis evenit — hanc ipsam viam secutus est et voluisse eum etiam in ceteris certam quandam legem servare ex vestigiis quibusdam interdum incohatae ut ita dicam dispositionis cognoscitur: in longe plurimis tamen fere desperavit firmam aliquam inveniri posse et constantem regulam. itaque ut hominum doctorum commoditati consulerem, communem in omnibus rationem secutus sum hanc, ut pro singulorum metrorum in comoediis graecis frequentia primum iambica ponerem fragmenta et trochaica, post haec anapaestica et dactylica, deinceps melica, tum ea quibus sola nomina vel res in comoediis commemoratae continerentur, ultimo denique loco singula vocabula secundum litterarum ordinem digesta. ne tamen ex Meinekianae meaeque dispositionis discrepantia difficultates orirentur, indices singulis voluminibus eo ipso consilio confectos addere constitui.

novis codicum subsidiis adhuc usus sum nullis: neque ab eo qui fragmenta edit ex variis scriptoribus excerpta iuste quicquam aliud postulari potest quam ut optimis quae praesto sunt illorum editionibus quam religiosissime utatur. unum forsitan in his reliquiis edendis merito excipias Athenaeum, qui quamquam uberrimus fons est fragmentorum, tamen quid scripserit, cum codex eius Venetus Marcianus (A), unus omnium optimus reliquorumque parens, hodie neglectus iaceat, vix usquam constat. sed quam olim conceperam spem conlationem eius me aut ipsum paraturum aut ab aliis accepturum esse — nam quam olim sibi confecit Cobetus vereor ne numquam philologorum in usus perventura sit —, eam fortunae iniquitate, de qua longus esse nolo, coactus abieci. qua in re illud unum me consolatur, quod si quid est in hac editione ponderis et momenti, id etiamsi felicior fuissem tamen magis in eis quae adsidua multorum annorum lectione et meditatione repperi quam in adiumentis extrinsecus adscitis cerneretur.

codicum atque ubi opus erat editionum notationem eam ubique retinui, qua novissimi et spectatissimi editores usi essent. veluti in Athenaeo G. Dindorfium, in Polluce Bekkerum, in

Digitized by Google

Plutarchi Vitis Sintenisium, in Prisciano Hertzium Keiliumque secutus sum. in varietate scripturae adferenda brevior simul et diligentior Meinekio esse studui. eis enim quae non ad ipsa comicorum verba fabularumve nomina constituenda pertinerent omissis optimorum librorum discrepantiam ibi quoque commemoravi, ubi quid scribendum esset non dubitaretur; ubi quid in optimis esset non constabat, etiam deteriores adhibui, interdum editiones quoque eas quae codicum instar aestimantur. reliquam ineptiarum quibus codices abundant farraginem, saepe prorsus inutilem veluti in Prisciano, libenter eis reliqui qui singulos scriptores edendos curaverunt. neque in scholiis adferendis quibus ea codicibus deberentur addere necessarium duxi, siquidem id et ex editionibus (Dindorfii, Duebneri, cet.) facile cognoscitur et ad comicorum fragmenta emendanda raro quicquam momenti habet.

similem in recensendis hominum doctorum coniecturis rationem secutus sum, quarum ingens copia, Batavorum potissimum sollertia, post Meinekii editiones accessit. recepi quae certae viderentur; quae probabiles essent et ad rectam emendandi viam aperiendam idoneae, commemoravi; prorsus neglexi infinitam earum multitudinem, quas praeter auctorem nemini umquam probari posse adpareret. meas recepi paucissimas, etiam earum quas peritis harum rerum iudicibus, quorum cum semper fuit tum hodie est numerus admodum exiguus, placere posse existimarem; aliquanto plures in adnotatione conlocavi, incertas in scriniis retinui. ubi autem nulla satis firma emendatio reperta esset, scriptorum verba quamvis corrupta repetere quam fallaci remedii specie inperitiorum animos decipere malui.

praecipuam operam in interpretatione harum reliquiarum conlocavi, quam Meinekius ut ita dicam suo arbitratu et saepe leviter quasi in transitu attigit. quo factum est ut multa obscura relinqueret, multa non recte explicaret, haud raro etiam celerius quam debebat desperaret. existimabam autem fore ut accurata potissimum interpretatione hominum doctorum studia ad haec fragmenta in Germania hodie non multum tractata denuo converterentur: quod si eveniet fieri non poterit quin pluribus in eo campo concertantibus quae incohata sunt absolvantur, quae obscura inlustrentur. itaque ex libris et veterum et recentiorum scriptorum*) quidquid poetarum sententiis aliquid lucis adferre posset congessi, quae ipsa saepe iterata comicorum lectione repperissem ad meliorem interpretationem idonea diligenter adnotavi; ubi probabilem explicationem non invenissem, consulto id ipsum indicavi,

*) recentiorum scriptorum quod non semper novissimas editiones inspexi, a diuturnitate operis excusationem peto. atque in tanta quanta hodie est iteratarum editionum celeritate, etiamsi forte semper novissimas consuluissem, quis praestet has non intra paucos menses denuo in obsoletarum numero futuras fuisse?

Digitized by Google

ut alii me feliciores quae in hac editione imperfecta remansissent explerent.

restat ut Benedicto Lhardyo, viro amicissimo et doctissimo, in deprehendendis typothetarum erratis acutissimo eaque virtute de me et hoc libro optime merito gratias agam maximas.

Scribebam Berolini ineunte mense Iunio a. MDCCCLXXX.

Addenda.

Maiore iam huius libri parte a typothetis absoluta annalium philologorum quidam ad me perlati sunt fasciculi, in quibus etiam de comicis Atticis disputatur.

ac quae de indice poetarum scaenicorum a Cumanude edito (Athen. VII 76 sq.) Bergkius disseruit in Musei Rhen. vol XXXIIII 292 sq., ea in tertio demum huis operis volumine commemorabuntur, cum praesertim sperari possit fore ut aliquanto plura posthac eius indicis fragmenta in lucem proferantur.

quae 'ad poetas comicos' Naberus Mnemos. nov. VIII 22 sq. adnotavit, in fragmentis poetarum qui post Aristophanem fuerunt interdum commemoravi. nec multo plura commemoravissem, si prius legissem. sunt enim coniecturae eius maximam partem aut mediocres aut admodum dubiae. unum multorum instar proponam exemplum. Eupol. 155 scribit φέρουσιν pro φοροῦσιν. eadem sine dubio sapientia cum Homeri versus haud paucos tum hos Aristophanis emendaturus: Eq. 528. Lysistr. 896. 1201. melius rem gessit Aristoph. fr. 109 (ἄρτον ῥυπαρόν). 217 (εἰ μὴ δικῶν γε γυργάθους). Philyll. 3 (μύρον τι).

Pherecratis fr. 58 Muellerus Strubingensis in Fleckeiseni Annal. CXXI p. 109, si dis placet, supplevit. sed talia trimetrorum monstra, qualia sunt ὅς ποτε μεθυσθεὶς Πουλυτίωνος ἐν οἰκίᾳ et τῇ τοῦ παρασίτου: ἆρ' οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν (ubi quid sibi velit ἆρα ita praesertim positum nescio) olim fortasse probabuntur, hodie certe auctoris in quaestionibus grammaticis metricisque nullum esse iudicium demonstrant.

Cratinus Θρᾷτται an Θρᾷσσαι scripserit dubium est. sunt qui Atticos iam antiquissimis temporibus litteris geminatis ττ usos esse, deinde ab Ionibus geminatarum σσ consuetudinem accepisse, postremo ad pristinum morem rediisse existiment. quae mihi quidem prorsus incredibilis esse videtur inconstantia. sine dubio ut reliqui Iones antiquitus geminatis σσ utebantur, quibus postea, cuius rei causas sane ignoramus, ea iam aetate qua vetustissimae inscriptiones ortae sunt, ττ substituerunt, primum in sermone vulgari, postea etiam in libris.

mea culpa p. 552 Aristophanis fragmentum excidit

644 b

ὅταν φίλοι παρῶσιν ἐπὶ τὴν ἐκφοράν.

Schol. Oribas. III 680 καὶ Ἀριστοφάνης κτλ. παρῶσιν Daremberg.] παρῆσαν.

in eodem scholio A. Nauckius Cratini fragmentum latere nuper Berolini mihi indicavit. sunt autem scholii verba haec: ἐκφόριον γὰρ λέγεται ... ἐπὶ λόγου, ὡς (sic cod.) κρατύνει θύραζε· 'οὐκ ἔστι μῦθος ἔκφορος· ἐντεῦθεν ὡς ἄφρονες'. rectissime Nauckius ὡς Κρατῖνος Θρᾴτταις. extrema quomodo emendanda essent ipse dubitabat.

Digitized by Google

Corrigenda.

Magnopere doleo statim in prima pagina (3, lin. 15) etiam post monitum meum remansisse haec: *fabulae Aristoteles noverit* (scr. *fabulas*).

Chionid. fr. 4 adn. scr. Cratin. *15.* — fr. 5 ὦ θεοί;

Ecphantid. fr. 2 p. 10 lin. 11 scr. αισμ quod est post cet.

Cratin. fr. 6, 2 παραχρῆμα; — 10 adn. lin. 2 τὸ Ἐρασμονίδη. — 74 adn. lin. 5 scr. ἐξέκλεψεν. — 150 lin. 4 Mus. Rhen. I 588. — 191, 1 ἔτι. — 246 adn. lin. 2 scr. *qua duce.* — 277 καθῆς. — 299 adn. extr. add. cf. Hermipp. 79. — 318 adn. extr. add. fr. 456. — 321 adn. lin. 2 scr. χαῖρε — Πάν. — 336 adn. lin. extr. scr. *rutilis.*

Pherecr. fr. 34 adn. lin. 7 add. Canthar. 5. — 186 adn. 4 scr. Phrynich. 3, 4.

Hermipp. fr. 10, p. 228 lin. 2 scr. καὶ σοβάς. — 51 adn. lin. extr. scr. cf. 68. Pher. cet. — 71 adn. add. *Salacon* apud Ciceronem (Fam. 7, 24 extr.).

Myrtil. fr. 3 scr. ὀλοφλυκτίς.

Eupol. fr. 77 add. Erotian. 19. 20 Klein. — fr. 361 adn. lin. 7 scr. Fritzschius apud Toeppelium De adulat. p. 66.

Phrynich. fr. 14 del. adn. lin. 4. 5 coni. Nicophont. 17.

Aristoph. fr. 53 adn. lin. 5 scr. *nisi Ravennas obstaret.* — p. 416 ad titulum Γεωργῶν extr. add. 'aliter Mus. Rhen. XXXV 247'. — fr. 285 extr. scr. fr. 941. — 287 adn. lin. 3 αὐτοῖς κτλ. — 359 adn. lin. 7 γαργαίρει στοά. — 384 adn. lin. 1 πυρετοῦ. — fr. 451 adn. lin. 6 scr. VR (ΕΝΕΑΔΕ R). ΕΝΕΑΔΕ (teste Heinio) cet. — fr. 471 adn. lin. 11 aut *actorem* aliquem. — fr. 913 adn lin. 2 χρυσόκερω λιβανωτοῦ. — fr. 940 adn. l. 5 scr. ea *vox* — etiam *a poeta poni* cet.

Plat. fr. 16 fort. scr. ἃ ἁ γελῶντος ἠκροασάμην π. — fr. 43 adn. lin. 10 del. verba 'at voluptas — nulla est'. — fr. 67 adn. l. 4 scr. *ne* sic quidem. — fr. 124 adn. l. 13 scr. de Spartiatarum imitatoribus *Atheniensibus.* — fr. 153, 3 plene interpung. post ἐκεῖθεν. — fr. 173, 2 scr. βυβλίον.

Aristomen. fr. 6 adn. l. 3. 4 del. verba 'quid sit — exputo'.

Calliae fr. 26 add. cf. Aristoph. Vesp. 277. — fr. 32 adn. l. 7 scr. coni. Phot*io*.

Metag. fr. 6, 2 scr. αὐτόματος.

Strattid. fr. 38 adn. l. 2 scr. Photius *omissa negatione.* – fr. 41 adn. l. 2 Τρωίλῳ.

Theopomp. p. 742 lin. 10 scr. σοι προπ. (deleta interpunctione). — fr. 45 lin. 6—10 del. verba 'ita Hemsterh. — σάξαι κνεφάλῳ'. — fr. 80 add. Pollux 6, 85.

Polyzel. fr. 4 adn. lin. 7 del. 'trochaici'.

Conspectus

numerorum huius editionis et Meinekianae maioris (M). Meinekianae numerus prior est paginae (Vol. II), posterior fragmenti. numeri Romani sunt voluminis quinti (V) fragmenta, ab Henrico Iacobi addita ea quae binis numeris Romanis significantur. m. est editio Meinekii minor.

M	K
Susarion	
Chionides	
Ἥρωες	
5,1	1
6,2	2
6,3	3
Πτωχοί	
6,1	4
6,2	3
7,3	6
8,4	7
Ἄδηλα	
V 14,1	8
9,2	9
Magnes	
Διόνυσος	
9,1	2
10,2	1
Λυδοί	
10,1	3
10,2	4
Ποάστριαι	
11,—	5
Τιτακίδης	
10,—	6
Ἄδηλα	
11,—	7
Ecphantides	
Σάτυροι	
12,—	1
Ἄδηλα	
12,1	2
13,2	3
14,3	4
14,4	5
Cratinus	
Ἀρχίλοχοι	
15,1	1

M	K
16,2	2
17,3	6
18,4	7
19,5	8
20,6	5
20,7	3
20,8	9
22,9	10
22,10	4
23,11	13
24,12	14
24,13	11
24,14	12
Βουκόλοι	
26,1	18
27,2	15
29,3	17
30,4	16
30,5	19
30,6	20
Βούσιρις	
31,—	21
Δηλιάδες	
31,1	30
33,2	31
33,3	25
33,4	26
34,5	22
35,6	23
35,7	27
35,8	28
35,9	29
35,10	32
36,11	34
36,12	35
V 16,13	33
V 16,14	24

M	K
Διδασκαλ.	
36,—	36
Διονυσαλέξ.	
37,1	38
38,2	37
38,3	45
39,4	44
40,5	43
41,6	39
41,7	40
41,8	41
42,9	42
42,10	48
42,11	47
42,12	46
Δραπέτιδες	
43,1	57
43,2	58
44,3	56
46,4	53
46,5	54
47,6	55
48,7	52
48,8	49
49,9	50
51,10	51
51,11	62
52,12	59
52,13	63
52,14	60
53,15	61
53,16	64
Εὐνεῖδαι	
56,1	65
57,2	69
57,3	70
59,4	67
59,5	68

M	K
60,6	66
Θρᾶτται	
61,1	71
62,2	74
63,3	73
63,4	72
64,5	83
64,6	76
65,7	81
65,8	79
65,9	82
65,10	77
66,11	78
66,12	80
66,13	84
66,14	75
Κλεοβουλῖναι	
68,1	85
69,2	86
69,3	87
69,4	88
70,5	89
70,6	93
70,7	94
71,8	92
71,9	90
71,10	91
Λάκωνες	
72,—	95
Μαλθακοί	
72,1	98
74,2	97
74,3	99
75,4	96
77,5	100
78,6	101
78,7	103
79,8	102

M	K
80,9	104
80,10	105
80,11	106
Νέμεσις	
80,1	107
82,2	108
82,3	113
82,4	114
82,5	109
83,6	116
84,7	112
84,8	115
84,9	110
85,10	111
85,11	117
85,12	118
86,13	120
86,14	119
Νόμοι	
86,1	122
87,2	127
87,3	128
88,4	129
88,5	126
89,6	123
90,7	124
90,8	125
90,9	133
91,10	131
92,11	121
92,12	130
92,13	132
93,14	134
Ὀδυσσῆς	
94,1	138
94,2	139
94,3	140
95,4	142

M	K
95,5	143
96,6	141
97,7	135
97,8	136
98,9	146
99,10	137
99,11	147
100,12	148
100,13	150
100,14	149
100,15	144
101,16	145
101,—	459
Πανόπται	
102,1	155
102,2	153
103,3	154
104,4	151
105,5	152
106,6	156
106,7	159
106,8	157
106,9	158
Πλοῦτοι	
107,1	164
108,2	165
109,3	161
109,4	163
109,5	162
110,6	160
110,7	166
110,8	167
110,9	168
Πυλαία	
111,1	169
112,2	171
113,3	172
113,4	170
114,5	173
114,6	175
114,7	174
114,8	180
114,9	177
115,10	179
115,11	178
115,12	176
Πυτίνη	
116,1	181
117,2	182
117,3	183
118,4	185
118,5	184
119,6	199
119,7	186

M	K
122,8	187
123,9	188
123,10	200
123,11	198
124,12	197
125,13	195
126,14	196
126,15	192
127,16	193
127,17	189
129,18	190
129,19	191
130,20	194
130,21	201
131,22	202
131,23	203
131,24	204
Σερίφιοι	
132,1	207
133,2	208
135,3	209
136,4	206
136,5	309
137,6	211
137,7	210
138,8	212
138,9	215
139,10	217
140,11	205
140,12	216
140,13	214
— —	213
Τροφώνιος	
141,1	221
141,2	218
142,3	220
142,4	219
142,5	224
143,6	225
143,7	226
143,8	227
143,9	223
144,10	222
Χείρωνες	
145,1	238
146,2	239
147,3	240
148,4	241
149,5	228
150,6	229
151,7	232
152,8	233
153,9	235
154,10	236

M	K
155,11	231
156,12	230
157,13	234
158,14	247
158,15	246
158,16	245
158,17	242
159,18	249
159,19	243
160,20	248
160,21	244
161,22	237
Ὧραι	
162,1	259
163,2	256
164,3	260
164,4	250
165,5	255
165,6	251
165,6[b]	266
166,7	258
166,8	252
167,9	257
167,10	253
167,11	254
168,12	267
168,13	261
169,14	262
169,15	268
169,16	270
169,17	271
170,18	269
170,19	265
170,20	264
170,21	272
171,22	263
Ἄδηλα	
172,1	329
172,2	426
173,3	322
173,4	293
174,5	306
175,6	328
176,7	394
176,8	345
177,9	301
177,10	313
178,11	280
178,12	303
178,13	330
179,14	320
179,15	421
179,16	273
181,17	314

M	K
181,18	331
181,19	344
182,20	281
182,21	433
182,22	321
183,23	302
184,24	282
184,25	415
184,26	283
184,27	295
185,28	444
185,29	304
186,30	381
186,31	311
186,32[a]	378
187,32[b]	389
187,33[a]	337
187,33[b]	312
188,34	332
188,35	373
188,36	374
188,37	376
188,38	339
188,39	379
189,40	284
190,41	380
190,42	343
190,43	385
190,44	386
190,45	387
190,46	367
191,47	388
191,48	342
191,49	319
191,50	375
192,51	323
194,52	324
195,53	294
196,54	383
196,55	390
196,56	395
196,57	402
197,58	404
197,59	405
197,60	408
198,61	338
198,62	315
198,63	298
(deest 64)	
199,65	336
199,66	335
200,67	418
200,68	419
200,69	462

M	K
201,70	368
201,71	422
201,72	423
201,73	347
202,74	424
202,75	425
202,76	427
202,77	428
202,78	316
203,79	431
203,80	348
205,81	437
206,82	286
206,83	440
206,84	441
206,85	442
206,86	457
206,87	350
207,88	445
207,89	446
207,90	447
207,91	351
207,92	352
208,93	449
208,94	439
208,95	369
209,96	353
209,97	430
209,98	354
209,99	429
209,100	453
209,101	399
209,102	287
210,103	407
210,104	403
210,105	392
210,106	413
210,107	288
210,108	400
211,109	432
211,110	370
211,111	297
211,112	371
212,113	416
212,114	435
— —	434
212,115	372
— —	436
212,116	275
212,117	452
213,118	414
213,119	420
213,120	398
213,121	454

M	K
213,122	443
214,123	355
214,124	356
214,125	411
214,126	357
214,127	455
214,128	409
215,129	289
215,130	397
215,131	358
215,132	417
215,133	359
215,134	438
215,135	325
216,136	412
216,137^{a}	366
216,137^{b}	451
217,138	296
217,139^{a}	274
218,139^{b}	300
220,140	333
221,141	290
221,142	305
222,143	317
222,144	340
223,145	360
223,146	393
223,147	410
223,148	341
224,149	334
224,150	361
224,151	362
224,152	308
225,153	310
225,154	291
225,155	307
226,156	292
226,157	299
226,158	326
227,159	450
227,160	363
227,161	406
227,162	364
58,163 m.	401
229,164	377
229,165	382
229,166	384
229,167	391
229,168	396
229,169	365
230,170	276
230,171	349
231,172	285
231,173	327

M	K
231,174	279
(175 deest)	
231,176	277
231,177	278
232,178^{a}	318
232,178^{b}	456
— —	448
— —	458
— —	460
— —	461
V XLVIII	346
Crates	
Γείτονες	
233,1	1
234,2	2
234,3	6
234,4	7
234,5	3
234,6	4
234,7	5
Ἥρωες	
235,1	8
235,2	9
235,3	10
236,4	11
236,5	12
236,6	13
Θηρία	
237,1	15
238,2	14
239,3	17
240,4	16
Λάμια	
240,1	18
241,2	19
241,3	20
241,4	21
Μέτοικοι	
242,—	22
Παιδιαί	
242,1	24
242,2	23
243,3	25
Ῥήτορες	
243,—	26
Σάμιοι	
244,1	29
V XLIX	27
V XLIX	28
245,2	30
246,3	31
Τόλμαι	
246,1	33

M	K
246,2	32
246,3	35
247,4	34
247,5	38
247,6	36
247,7	37
Ἄδηλα	
248,1 m.	39
248,2 m.	40
249,3 m.	41
249,4 m.	44
249,5 m.	42
249,6 m.	48
249,7 m.	50
249,8 m.	45
250,9 m.	46
250,10 m.	47
251,11 m.	49
251,12 m.	51
251,13 m.	56
251,14 m.	52
— —	43
439,8	53
— —	54
251,—	55
Pherecrates	
Ἀγαθοί	
252,1	1
253,2	2
254,3	4
254,4	3
Ἄγριοι	
254,1	10
255,2	13
256,3	7
257,4	6
257,5	11
258,6	12
258,7	14
259,8	8
259,9	9
259,10	16
260,11	5
260,12	15
V, 26,13	17
V LI	18
Αὐτόμολοι	
261,1	23
262,2	24
263,3	19
263,4	22
263,5	27
263,6	28
264,7	25

M	K
264,8	20
265,9	29
265,10	26
265,11	31
265,12	21
V 52	
et355,69	30
Γρᾶες	
266,1	32
266,2	33
267,3	36
267,4	34
268,5	35
269,6	38
269,7	37
Δουλοδιδάσκ.	
269,1	45
270,2	39
270,3	44
270,4	41
271,5	40
271,6	47
271,7	46
272,8	42
272,9	43
272,10	48
273,11	49
273,12	50
Ἐπιλήσμων	
274,1	55
274,2	56
274,3	52
275,4	51
275,5	54
276,6	57
276,7	53
Ἰπνός	
276,1	64
277,2	58
278,3	65
279,4	59
279,5	60
279,6	61
279,7	62
280,8	63
280,9	66
Κοριαννώ	
280,1	67
281,2	68
281,3	69
282,4	70
283,5	79
284,6	71
285,7	72

M	K
285,8	73
285,9	74
285,10	75
286,11	76
286,12	78
286,13	77
Κραπάταλοι	
287,1	80
287,2	84
287,3	83
288,4	81
288,5	85
289,6	86
289,7	93
289,8	94
290,9	185
291,10	87
291,11	97
291,12	88
292,13	82
292,14	92
293,15	89
293,16	96
294,17	95
295,18	90
295,19	91
296,20	98
296,21 m.	81
— —	99
Λῆροι	
296,1	100
297,2	106
297,3	102
297,4	104
298,5	101
298,6	107
298,7	105
299,8	103
Μεταλλῆς	
299,1	108
305,2	109
306,3	110
306,4	111
Μέτοικοι	
309,—	112
Μυρμηκάνθρ.	
310,1	123
311,2	120
311,3	113
312,4	114
312,5	122
313,6	121
313,7	115
313,8	116

Digitized by Google

M	K
314,9	117
314,10	118
315,11	119
315,12	125
315,13	124
Πέρσαι	
315,1	130
318,2	131
319,3	132
320,4	127
320,5	128
320,6	129
320,7	126
321,8	133
Πετάλη	
321,1	134
322,2	135
322,3	139
322,4	140
323,5	138
323,6	136
323,7	137
Τυραννίς	
324,1	143
325,2	141
325,3	142
326,4	144
Χείρων	
326,1	145
335,2	152
335,3	153
336,4	147
337,5	150
338,6	148
338,7	146
339,8	149
339,9	151
Ψευδηρακλῆς	
340,—	154
Ἄδηλα	
341,1	179
341,2	159
341,3	175
342,4	173
342,5	155
342,6	156
343,7	160
343,8	174
343,9	208
343,10	230
344,11	237
344,12	cf. 18
344,13	192
344,14	161
345,15	218
345,16	187
345,17	188
345,18	183
346,19	246
346,20	157
347,21	198
347,22	196
347,23	162
347,24	199
347,25	186
348,26	201
348,27	200
348,28	203
348,29	176
348,30	163
349,31	191
349,32	164
349,33	165
350,34	190
350,35	221
351,36	197
351,37	210
351,38	211
351,39	213
351,40	216
351,41	217
351,42	166
351,43	cf. 88
352,44	177
352,45	220
352,46	222
352,47	224
352,48	228
353,49	231
353,50	232
353,51	167
353,52	233
353,53	235
353,54	238
354,55	184
354,56	240
354,57	241
354,58	242
354,59	243
354,60	244
354,61	245
354,62	205
354,63	214
354,64	229
355,65	206
355,66	223
355,67	189
355,68	225
355,69	30
355,70	195
355,71a	234
356,71b	236
356,71c	204
356,72	212
356,73	226
356,74	209
356,75	178
356,76	227
356,77	207
357,78	168
357,79	219
357,80	169
357,81	247
357,82	193
358,83	239
358,84	170
358,85	202
358,86	180
358,87	171
359,88	248
359,89	181
359,90	158
360,91	172
360,92	215
360,93	182
— —	194
— —	249
— —	250
Teleclides	
Ἀμφικτύονες	
361,1	1
363,2	4
363,3	5
364,4	2
364,5	3
364,6	6
365,7	8
365,8	7
365,9	9
Ἀψευδεῖς	
365,1	10
365,2	12
366,3	13
V LIX et 30	11
Ἡσίοδοι	
366,1	14
366,2	19
366,3	16
367,4	17
367,5	18
367,6	21
367,7	20
367,8	15
Πρυτάνεις	
368,1	23
368,2	24
368,3	25
368,4	27
369,5	22
369,6	29
369,7	30
369,8	26
369,9	28
Στερροί	
369,1	31
370,2	32
370,3	34
370,4	33
Ἄδηλα	
371,1	41
371,2	39
372,3	40
372,4	42
373,5	43
373,6	44
374,4	38
375,8	37
375,9	35
375,10	36
375,11	45
376,12a	63
376,12b	62
376,13	48
376,14	52
376,15	53
376,16	54
376,17	46
377,18	50
377,19	58
377,20	60
377,21	64
377,22	65
378,23	66
378;24	55
378,25	57
378,26	49
378,27	51
378,28	56
379,29	59
379,30	61
374,31	m.47
Hermippus	
Ἀθηνᾶς γοναί	
380,1	4
381,2	3
381,3	5
381,4	6
382,5	2
382,6	1
382,7	7
Ἀρτοπώλιδες	
383,1	8
384,2	10
384,3	11
384,4	12
384,5	9
385,6	13
Δημόται	
385,1	14
386,2	16
386,3	15
386,4	22
387,5	18
387,6	17
387,7	20
387,8	21
388,9	19
388,10	23
Εὐρώπη	
388,—	24
Θεοί	
389,1	25
389,2	26
390,3	30
390,4	29
390,5	31
391,6	27
391,7	32
392,8	28
392,9	34
392,10	33
Κέρκωπες	
393,1	35
393,2	37
394,3	36
394,4	39
394,5	40
394,6	38
Μοῖραι	
395,1	46
397,2	47
399,3	45
399,4	41
400,5	43
400,6	44
401,7	42
401,8	49
401,9	48

M	K
Στρατιῶται	
402,1	58
403,2	56
403,3	55
403,4	57
404,5	54
405,6	53
405,7	52
405,8	50
406,9	59
406,10	51
406,11	60
Φορμοφόροι	
407,1	63
410,2	82
411,3	62
412,4	61
412,5	65
412,6	67
412,7	64
413,8	66
Ἴαμβοι	
I 96,1	73
I 97,2	68
I 97,3	69
I 97,4	70
I 98,5	71
I 99,6	72
I 99,7	74
I 99,8	75
Ἄδηλα	
413,1	76
413,2	81
414,3	80
414,4	78
415,5	77
415,6	79
415,7	83
416,8	96
416,9	95
416,10	88
416,11	92
416,12	93
416,13	85
417,14	86
417,15	87
417,16	84
417,17	89
417,18	90
417,19	91
417,20	94
417,21	97
— —	98

M	K
Myrtilus	
Τιτανόπανες	
418,1	1
419,2	2
419,3	3
Ἄδηλον	
419,—	4
Philonides	
Κόθορνοι	
421,1	5
422,2	2
422,3	3
422,4	1
422,5	4
423,6	6
Ἄδηλα	
423,1	7
423,2	8
424,3	9
424,4	12
424,5	10
424,6	14
424,7	11
425,8	13
854,1	15
425,—	16
425,—	17
425,—	18
Eupolis	
Αἶγες	
426,1	14
428,2	1
429,3	7
429,4	8
429,5	15
430,6	5
430,7	28
430,8	6
430,9[a]	13
430,9[b]	2
431,10	3
431,11	17
431,12	4
432,13	11
432,14	9
433,15	10
433,16	16
433,17	12
433,18	30
433,19	19
433,20	27
434,21	29
434,22	20
434,23	23

M	K
434,24	24
435,25	18
435,26	26.25
435,27	21
435,28	22
Ἀστράτευτοι	
435,1	31
436,2	41
437,3	32
437,4	36
438,5	37
438,6	38
438,7	34
439,8	33
439,9	39
439,10	40
V LXVIII	35
Αὐτόλυκος	
440,1	52
441,2	47
441,3	48
441,4	46
442,5	42
442,6	58
442,7	43
442,8	49
443,9	50
444,10	44
444,11	44
444,12	45
444,13	53
444,14	51
444,15	59
445,16	57
445,17	56
445,18	55
446,19	54
446,20	60
446,21	61
446,22	67
446,23	65
446,24	63
446,25	62
446,26	64
446,27	66
Βάπται	
447,1	77
447,2	79
447,3	68
448,4	69
448,5	89
448,6	73
449,7	70
449,8	81

M	K
450,9	83
450,10	84
450,11	88
450,12	76
451,13	74
451,14	82
452,15	72
453,16	78
453,17	75
453,18	71
454,19	80
454,20	86
454,21	85
454,22	87
Δῆμοι	
456,1	116
457,2	90
457,3	92
457,4	91
458,5	93
458,6	94
460,7	96
461,8	95
461,9	98
463,10	99
463,11	104
464,12	105
464,13	100
465,14	310
466,15	117
467,16	118
467,17	121
467,18	106
468,19	119
469,20	120
470,21	107
470,22	108
471,23	101
471,24	115
472,25	114
472,26	109
472,27	110
473,28[a]	135
473,28[b]	133
473,29	111
473,30	128
473,31	134
473,32	112
474,33	123
474,34	97
474,35	122
475,36	124
475,37	102
477,38	103

M	K
479,39	125
479,40	126
479,41	127
479,42	113
480,43	130
480,44	129
480,45	131
480,46	132
Διαιτῶν	
480,—	136
Δίας	
480,—	137
Εἵλωτες	
481,1	138
481,2	143
481,3	139
482,4	141
482,5	144
482,6	140
483,7	142
Κλοπαί	
484,—	145
Κόλακες	
484,1	159
486,2	160
487,3	162
487,4[a]	172
487,4[b]	173
488,5	161
489,6	169
489,7	346
489,8[a]	164
490,8[b]	165
490,8[c]	166
490,8[d]	167
490,9	157
490,10	146
491,11	147
492,12	148
492,13	347
492,14	150
493,15	149
493,16	154
494,17	163
494,18	158
495,19	155
495,20	151
496,21	170
496,22	171
497,23	415
497,24	384
497,25[a]	153
497,25[b]	152

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
497,26	177	514,15	211	533,4	268	555,16	317	569,68	435
	448	515,16	212	534,5	275	555,17	318	569,69	430
498,27	176	515,17	213	534,6	267	555,18	313	569,70	393
498,28	175	515,18	215	534,7	271	556,19	319	570,71	373
498,29	174	516,19	237	534,8	272	556,20	456	570,72	416
498,30	178	516,20	238	535,9	265	556,21	308	570,73	447
V 37,31	168	516,21	240	535,10	273	557,22	309	570,74	374
V LXX et		516,22	239	535,11	274	557,23	358	570,75	412
LXXVIII	156	516,23	236	*Χρυσοῦν*		557,24	349	570,76	426
Λάκωνες		516,24	216	*γένος*		558,25	320	570,78	375
498,—	179	517,25	217	535,1	290	558,26	321	571,79	390
Μαρικᾶς		517,26	220	536,2	291	558,27*	455	571,80	371
499,1	192	517,27^a	221	536,3	292	558,28	322	571,81	403
499,2	193	518,27^b	222	537,4	276	559,29	350	571,82	404
499,3	180	518,28	206	538,5	277	559,30	323	572,83	407
500,4	190	518,29	234	539,6	278	559,31	362	572,84	408
500,5	181	518,30	223	539,7	288	559,32	324	572,85	434
501,6	182	519,31	224	540,8	280	560,33	325	572,86	440
502,7	183	519,32	226	540,9	293	560,34	326	572,87	377
503,8	194	519,33	225	540,10	279	560,35	345	572,88	385
504,9	189	520,34	242	540,11	281	560,36	311	573,89	382
504,10	199	520,35	227	541,12	282	561,37	359	573,90	364
504,11	202	520,36	228	541,13	283	561,38	327	573,91	392
504,12	203	V XCI	229	542,14	289	561,39	328	573,92	372
505,13	188	*Προσπάλτιοι*		542,15	284	561,40	332	573,93	438
505,14	198	521,1	243	543,16	286	561,41	329	573,94	450
505,15	184	521,2	244	543,17	294	562,42	331	573,95	402
505,16	200	523,3	246	544,18	296	562,43	334	573,96	419
505,17	204	523,4	245	544,19	287	562,44	354	573,97	400
505,18	195	524,5	248	545,20	295	563,45	333	573,98	418
506,19	197	524,6	249	545,21	300	563,46	348	573,99	431
506,20	185	— —	247	545,22	299	563,47	366	573,100	387
506,21	191	*Ταξίαρχοι*		545,23	297	563,48	312	574,101	417
506,22	196	525,1	250	545,24	302	564,49	335	574,102	414
506,23	186	525,2	253	545,25	301	564,50	336	574,103	398
507,24	201	526,3	255	545,26	298	565,51	337	574,104	396
507,25	187	526,4	254	V LXXXV	285	565,52	338	574,105	429
Πόλεις		528,5	257	*Ἄδηλα*		565,53	330	574,106	410
508,1	231	528,6	262	546,1	357	566,54	339	574,107	439
509,2	232	529,7	251	547,2	351	566,55	340	574,108	365
509,3	230		252	548,3	303	566,56	341	574,109	436
509,4	241	529,8	256	549,4	356	566,57	342	574,110	380
510,5	233	529,9	264	550,5	304	567,58	367	574,111	388
510,6	219	529,10	261	551,7	306	567,59	368	574,112	401
510,7	205	530,11	259	551,8	305	567,60	370	574,113	433
511,8	207	531,12	258	552,9	361	567,61	343	574,114	406
512,9	214	531,13	263	553,10	352	568,62	344	574,115	420
512,10	208	531,14	260	553,11	353	568,63	369	575,116	453
513,11	209	*Φίλοι*		554,12	314	568,64	363	575,117	422
513,12	210	532,1	270	554,13	307	569,65	378	575,118	381
514,13	218	532,2	266	554,14	315	569,66	411	575,119	423
514,14	235	533,3	269	554,15	316	569,67	452	575,120	425

*) cf. V XCIV.

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
575,121	427	*Μονότροπος*		604,8	67	954,4	24	975,10	84
575,122	428	587,1	18	604,9	62	954,5	27	975,11	80
575,123	432	588,2	20	605,10	80	954,6	20	976,12	85
575,124	413	589,3	21	605,11	63	954,7	21	976,13	91
575,125	386	589,4	22	605,12	64	955,8	29	976,14	78
575,126	441	590,5	23	605,13	65	955,9	36	976,15	68
575,127	442	590,6	24	606,14	70	956,10	32	977,16	69
575,128	443	590,7	25	606,15	82	956,11	28	977,17	86
575,129	444	590,8	26	607,16	71	956,12	37	978,18	70
575,130	445	591,9	28	607,17	72	956,13	35	979,19	71
575,131	446	591,10	29	608,18	76	957,14	19	979,20	72
576,132	409	591,11	27	608,19	75	957,15	25	979,21	73
576,133	449	591,12	30	608,20	73	957,16	34	980,22	74
576,134	451	592,13	19	608,21	79	958,17	26	980,23	75
576,135	391	*Μοῦσαι*		608,22	78	958,18	30	980,24	76
576,136	395	592,1	31	608,23	77	958,19	31	981,25	77
576,137	394	593,2	32	608,24	74	959,20	38	981,26	87
576,138	399	593,3	33	V XCVI	81	959,21	39	981,27	81
576,139	397	593,4	34	I 159	83	959,22	33	982,28	82
576,140	405	594,5	35	I 160	84	618,3	40	982,29	92
576,141	421	*Μύσται*		I 160	85	*Ἀνάγυρος*		982,30	89
576,142	383	594,1	36	I 160	86	961,1	41	982,31	90
577, —	454	594,2	37	— —	87	961,2	42	983,32	93
V LXXXVII	355	*Ποάστριαι*		I 159	88	961,3	43	983,33	94
V LXVII. XC	360	595,1	38	I 159	89	961,4	62	983,34	95
V LXXXII	458	595,2	40	I 159	90	961,5	60	983,35	96
n. 22 m.	459	596,3	43	— —	91	961,6	58	983,36	98
— —	379	596,4	42	I 159	92	961,7	51	983,37	99
— —	389	596,5	39	I 159	93	962,8	52	*Γεωργοί*	
— —	424	596,6	41	I 159	94	962,9	45	985,1	100
— —	437	*Σάτυροι*		I 159	95	962,10	50	986,2	108
n. 418 m.	422	596,1	44	*Aristophanes*		962,11	53	986,3	118
Phrynichus		597,2	45	*Αἰολοσίκων*		963,12	61	986,4	117
Ἐφιάλτης		598,3	47	943,1	13	963,13	46	987,5	119
580,1	3	598,4	46	944,2	2	963,14	47	987,6	120
581,2	1	598,5	49	944,3	3	963,15	48	987,7	102
581,3	2	598,6	48	945,4	7	964,16	44	987,8	109
582,4	4	*Τραγῳδοί*		945,5	4	964,17	49	988,9	101
582,5	5	599,1	57	945,6	5	964,18	54	989,10	103
Κόννος		599,2	50	946,7	1	965,19	55	989,11	104
582,1	6	599,3	53	947,8	9	965,20	59	990,12	105
582,2	7	599,4	51	947,9	6	965,21	56	990,13	110
583,3	8	600,5	52	947,10	8	965,22	57	990,14	111
Κρόνος		600,6	54	948,11	10	V CXXVII	63	990,15	107
583,1	9	600,7	56	948,12	11	*Βαβυλώνιοι*		991,16	106
583,2	11	601,8	55	949,13	15	972,1	67	992,17	112
584,3	12	*Ἄδηλα*		949,14	16	972,2	64	992,18	113
584,4	13	601,1	69	949,15	14	973,3	88	993,19	114
584,5	10	602,2	58	949,16	17	974,4	97·	993,20	121
Κωμασταί		603,3	59	949,17	12	974,5	837	993,21	124
586,1	15	603,4	68	*Ἀμφιάρεως*		974,6	65	993,22	122
587,2	14	604,5	66	953,1	18	974,7	79	993,23	123
587,3	16	604,6	60	953,2	22	975,8	66	994,24	116
587,4	17	604,7	61	953,3	23	975,9	83	994,25	115

M	K
Γῆρας	
995,1	129
996,2	125
996,3	126
996,4	133
997,5	141
997,6	140
997,7	142
997,8	132
998,9	134
999,10	127
999,11	128
999,12	144
999,13	138
999,14	135
1000,15	136
1000,16	137
1000,17	130
1001,18	131
1002,19	139
1002,20	145
1002,21	146
1002,22	147
1002,23	148
1002,24	143
Γηρυτάδης	
1005,1	149
1005,2	150
1007,3	157
1007,4	156
1008,5	163
1008,6	158
1008,7	159
1008,8	154
1009,9	151
1009,10	153
1009,11	155
1009,12	165
1009,13	160
1010,14	166
1011,15	167
1011,16	152
1011,17	164
1011,18	173
1012,19	168
1012,20	169
1012,21	170
1012,22	161
1012,23	171
1013,24	174
1013,25	175
1013,26	176
1013,27	177
1013,28	178
1013,29	179
1013,30	180
1013,31	181
1014,32	182
1014,33	183
1014,34	172
1014,35	162
Δαίδαλος	
1015,1	184
1016,2	194
1016,3	187
1016,4	185
1016,5	186
1018,6	189
1018,7	190
1018,8	191
1019,9	188
1019,10	192
1019,11	195
1019,12	196
1019,13	197
1020,14	193
Δαιταλῆς	
1026,1	224
1027,2	202
1027,3	206
1027,4	205
1027,5	234
1028,6	213
1028,7	214
1029,8	215
1047,9 m.	229
1029,10	203
1030,11	200
1030,12	204
1030,13	223
1031,14	226
1031,15	222
1033,16	198
1037,17	221
1038,18	209
1038,19	216
1039,20	218
1039,21	217
1040,22	220
1040,23	219
1041,24	225
1041,25	201
1042,26	210
1042,27	211
1042,28	212
1042,29	207
1043,30	208
1044,31	230
1044,32	227
1044,33	228
1045,34	233
1045,35	231
1046,36	236
1046,37	238
1046,38	239
1046,39	240
1046,40	241
1046,41	242
1046,42	243
1046,43	244
1046,44	237
1047,45	235
1047,46	232
V CXXXIII	199
Δαναΐδες	
1047,1	257
1048,2	259
1048,3	260
1048,4	245
1049,5	246
1049,6	248
1049,7	250
1050,8	255
1050,9	247
1051,10	249
1051,11	252
1052,12	253
1053,13	254
1053,14	256
1054,15	265
1054,16	258
1054,17	262
1054,18	263
1054,19	264
1054,20	251
1055,21	261
Δράματα ἢ Κένταυρος	
1056,1	267
1056,2	268. 713
1057,3	269
1057,4	271
1057,5	272
1057,6	270
1057,7	276
1058,8	274
1058,9	273
1058,10	275
1058,11	277
Δράματα ἢ Νίοβος	
1059,1	284
1059,2	282
1059,3	279
1059,4	280
1059,5	281
1060,6	283
1061,7	285
— —	278
Δράματα	
1061,1	286
1062,2	287
1062,3	288
1062,4	292
1062,5	293
1062,6	291
— —	289
— —	290
Εἰρήνη β′	
1065,1	297
1065,2	294
1066,3	295
1066,4	694
1068,5	296
Ἥρωες	
1070,1	304
1070,2	305
1071,3	306
1071,4	307
1071,5	298
1072,6	299
1072,7	300
1072,8	301
1072,9	302
1073,10	303
1073,11	308
1073,12	311
1073,13	310
1073,14	312
1074,15	313
1074,16	314
1074,17	315
1074,18	316
1074,19	309
Θεσμοφοριάζουσαι β′	
1076,1	317
	335
1076,2	336
1076,3	318
1078,4	319
1078,5	321
1078,6	320
1082,7	326
1082,8	329
1083,9	327
1083,10	328
1083,11	322
1084,12	323
1084,13	324
1084,14	325
1085,15	333
1086,16	334
1086,17	332
1086,18	330
1087,19	331
1087,20	337
1087,21	340
1087,22	341
1087,23	342
1087,24	343
1088,25	344
1088,26	388
	et 907
1088,27	339
Κώκαλος	
1092,1	345
1093,2	347
1093,3	346
1093,4	348
1093,5	349
1094,6	351
1094,7	350
1095,8	352
1095,9	353
1095,10	354
1095,11	427
1095,12	355
Λήμνιαι	
1098,1	356
1098,2	357
1098,3	358
1099,4	359
1099,5	363
1099,6	364
1100,7	365
1100,8	368
1100,9	360
1100,10	361
1101,11	362
1101,12	366
1101,13	367
1102,14	370
1102,15	371
1103,16	372
1103,17	369
1103,18	373
1103,19	374
1103,20	375

M	K
(Δὶς) ναυαγός	
1103,—	266
Νεφέλαι α'	
1104,1	379
1104,2	377
1105,3	380
1105,4	382
1106,5	383
1106,6	385
1106,7	386
1106,8	376
1106,9	381
V 65,10	384
V cxxxix	378
(XII m.)	
Νῆσοι	
1108,1	387
1109,2	388
1110,3	395
1110,4	389
1110,5	390
1111,6	394
1111,7	391
1111,8	392
1111,9	393
1112,10	397
1112,11	398
1112,12	399
1112,13	396
Ὀλκάδες	
— —	400
1118,1	408
1118,2	402
1118,3	421
1118,4	422
1118,5	418
1119,6	403
1119,7	404
1119,8	405
1119,9	406
1119,10	409
1120,11	410
1121,12	407
1121,13	411
1122,14	413
1122,15	412
1123,16	417
1123,17	415
1123,18	414
1123,19	416
	900
1124,20	401
1124,21	419
1125,22	424
1125,23	425
1125,24	426
1125,25	428
1125,26	423
1125,27	429
1126,28	420
Πελαργοί	
1126,1	438
1127,2	433
1127,3	430
1128,4	432
1128,5	437
1128,6	434
1128,7	436
1129,8	435
1129,9	440
1129,10	441
1129,11	431
1129,12	439
Πλοῦτος α'	
1130,1	442
1130,2	445
1131,3	443
1131,4	446
1131,5	447
1131,6	444
1131,7	450
— —	448
— —	449
Ποίησις	
1132,—	451
Πολύιδος	
1133,1	452
1134,2	453
1135,3	454
1135,4	455
1135,5	456
1136,6	458
1136,7	459
1136,8	457
1136,9	460
Προάγων	
1137,1	467
1138,2	461
1138,3	462
1138,4	463
1139,5	466
1139,6	464
1139,7	465
1139,8	469
1140,9	470
1140,10	468
Σκηνὰς κατ.	
1141,1	472
1141,2	864
1142,3	862
1142,4	471
1143,5	473
1143,6	475
1144,7	476
1144,8	477
1144,9	478
1144,10	479
1144,11	483
1145,12	480
1145,13	481
1145,14	482
1145,15	474
1146,16	485
1146,17	486
1146,18	487
1146,19	484
Ταγηνισταί	
1147,1	488
1149,2	489
1149,3	490
1150,4	492
1150,5	491
1151,6	493
1151,7	494
1151,8	497
1151,9	506
1152,10	507
1153,11	498
1153,12	503
1153,13	504
1153,14	500
1153,15	501
1154,16	502
1154,17	496
1154,18	495
1154,19	522
1154,20	510
1154,21	518
1155,22	499
1155,23	Phryn. 44
1155,24	505
1155,25	512
1156,26	513
1156,27	514
1156,28	509
1156,29	515
1156,30	516
1156,31	517
1156,32	524
1156,33	526
1157,34	519
1157,35	520
1157,36	511
1157,37	521
1157,38	523
1157,39	527
1158,40	525
1158,41	508
Τελεμησσῆς	
1159,1	534
1159,2	535
1159,3	528
1160,4	529
1160,5	530
1160,6	531
1160,7	532
1161,8	536
1161,9	537
1161,10	533
1161,11	540
1162,12	541
1162,13	538
1162,14	539
Τριφάλης	
1163,1	542
1163,2	543
1164,3	552
1164,4	547
1164,5	548
1165,6	545
1165,7	546
1165,8	549
1165,9	550
1165,10	551
1166,11	553
1166,12	556
1166,13	554
1166,14	555
1167,15	557
V cxlvii	544
Φοίνισσαι	
1167,1	558
1168,2	561
1168,3	559
1169,4	560
1169,5	562
1169,6	563
Ὧραι	
1171,1	569
1172,2	567
1173,3	566
1173,4	568
1173,5	570
1173,6	564
1174,7	565
1174,8	575
1174,9	577
1174,10	574
1174,11	576
1174,12	571
1175,13	572
1175,14	578
1175,15	573
Ἄδηλα	
1175,1	588
1176,2	581
1176,3	898
1177,4	580
1177,5	677
1177,6	678
1178,7	695
1178,8	680
1178,9	590
1179,10	688
1179,11	684
1179,12	595
1179,13	596
1179,14	597
1180,15	598
1180,16	586.7
1180,17	599
1180,18	600
1181,19	899
1181,20	601
1181,21	602
1182,22	582
1182,23	603
1182,24	604
1183,25	583
1183,26	711
1183,27	605
1183,28	606
1183,29	607
1183,30	608
1184,31	686
1184,32	687
1184,33	681.2
1184,34	609
1184,35	610
1185,36	591
1185,37	651
1185,38	647
1185,39	592
1186,40	679
1186,41	723
1186,42	683
1186,43	584
1187,44	689
1187,45	611

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
1187,46	612	1199,98	685	1208,149	762	1214,200	805	1219,252	855
1187,47	613	1199,99	691	1208,150	715	1214,201	807	1219,253	857
1187,48	614	1200,100	692	1208,151	763	1214,202	808	1219,254	858
1187,49	615	1200,101	959	1208,152	917	1214,203	809	1219,255	859
1187,50	616	1200,102	912	1209,153	910	1214,204	810	1220,256	728
1188,51	617	1201,103	693	1209,154	764	1214,205	811	1220,257	860
1188,52	652	1201,104	697	1209,155	765	1215,206	841	1220,258	861
1188,53	657	1201,105	698	1209,156	716	1215,207	812	1222,259	968
1188,54	714	1201,106	699	1209,157	766	1215,208	813	1220,260	868
1188,55	914	1201,107	642	1209,158	767	1215,209	814	1220,261	869
1189,56	618	1202,108	579	1209,159	768	1215,210	815	1220,262	871
1189,57	593	1202,109	675	1209,160	769	1215,211	816	1220,263	706
1189,58	655	1202,110	643	1210,161	721	1215,212	817	1221,264	870
1189,59	671	1202,111	700	1210,162	772	1215,213	725	1221,265	872
1190,60	619	1203,112	926	1210,163	773	1216,214	819	1221,266	873
1190,61	672	1203,113	733	1210,164	774	1216,215	820	1221,267	874
1190,62	620	1203,114	931	1210,165	778	1216,216	821	1221,268	730
1191,63	690	1203,115	734	1210,166	779	1216,217	822	1221,269	875
1191,64	621	1203,116	735	1210,167	780	1216,218	823	1221,270	876
1191,65	622	1203,117	927	1210,168	782	1216,219	824	1221,271	878
1191,66	623	1203,118	709	1210,169	783	1216,220	825	1221,272	880
1192,67	624	1204,119	736	1210,170	784	1216,221	827	1221,273	731
1192,68	625	1204,120	737	1211,171	785	1216,222	744	1222,274	879
1192,69	626	1204,121	738	1211,172	786	1216,223	665	1222,275	881
1192,70	627	1204,122	739	1211,173	787	1216,224	829	1222,276	882
1192,71	628	1204,123	708	1211,174	788	1216,225	830	1222,277	883
1193,72	646	1204,124	740		887	1216,226	717	1222,278	732
1193,73	656	1204,125	710	1211,175	789	1217,227	831	1222,279	884
1193,74	629	1204,126	742	1211,176	790	1217,228	918	1223,280	885
1193,75	630	1205,127	654	1211,177	718	1217,229	832	1223,281	886
1194,76	658	1205,128	743	178	—	1217,230	834	1223,282	888
1194,77	631	1205,129	745	1211,179	916	1217,231	942	1223,283	707
1194,78	632	1205,130	746	1211,180	703	1217,232	835	1223,284	891
1194,79	633	1205,131	747	1212,181	719	1217,233	666	1223,285	892.3
1194,80	634	1205,132	712	1212,182	720	1217,234	727	— —	589
1194,81	585	1206,133	748	1212,183	791	1217,235	836	— —	644
1195,82	594	1206,134	749	1212,184	792	1218,236	839	— —	644b p VI
n. 83 m.	726	1206,135	750	1212,185	793	1218,237	840	V CLVIII	645
n. 84 m.	900	1206,136	724	1212,186	794	V 72,238	856	(XII m.)	
1196,85	635	1206,137	702	1212,187	795	1218,239	842	V CLVIII. IX	649
1196,86	636	1207,138	751	1212,188	796	1218,240	843	V CLVIII	650
1197,87	696	1207,139	663	1213,189	704	1218,241	863	— —	653
1197,88	637	1207,140	754	1213,190	722	1218,242	845	— —	659
1197,89	638	1207,141	752	1213,191	797	1218,243	846	— —	667
1197,90	648	1207,142	755	1213,192	923	1218,244	847	V CLIX	668
1198,91	639	1207,143	756	1213,193	662	1218,245	945	— —	669
1198,92	674	1207,144	758	1213,194	798	1219,246	849	— —	670
1198,93	640		833	1213,195	799	1219,247	850	— —	676
1198,94	641	1208,145	934	1213,196	940	1219,248	705	— —	701
1199,95	660	1208,146	760	1213,197	924	1219,249	851	— —	729*)
1199,96	661	1208,147	761	1214,198	802	1219,250	853	— —	741
1199,97	673	1208,148	664	1214,199	804	1219,251	854	— —	753

*) exstat etiam apud Dindorfium in ed. Poet. scaen. noviss.

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
— —	757	— —	937	619,2	20	637,2	65	653,4	108
— —	759	— —	938	*Ἑλλάς*		637,3	66	*Ποιητής*	
V CLVIII	770.1	— —	939	620,1	22	*Λάκωνες*		654,1	113
— —	775*)	— —	941	621,2	24	637,1	69	654,2	114
— —	776	— —	943	622,3	21	639,2	67	655,3	112
— —	777	— —	944	622,4	23		70	655,4	110
— —	781*)	— —	946	623,5	27	640,3	68	655,5	111
— —	800*)	— —	947*)	623,6	25	641,4	72	655,6	117
— —	801	— —	948	623,7	26	641,5	73	655,7	116
— —	803	— —	949	*Ἑορταί*		641,6	71	656,8	115
— —	806	— —	950*)	624,1	28	*Μενέλεως*		656,9	118
V CLVIII	818	— —	951	624,2	37	641,1	74	*Πρέσβεις*	
— —	826	— —	952	625,3	29	642,2	75	656,1	119
V CLVIII	828	— —	953	625,4	33	642,3	76	656,2	124
— —	838	— —	954	626,5	32	*Μέτοικοι*		657,3	120
V CLVIII	844	— —	955	626,6	31	643,1	77	657,4	122
— —	848	— —	956	626,7	30	643,2	78	657,5	121
V CLVIII	852	— —	957	627,8	35	*Νῖκαι*		658,6	125
V 72	856	— —	958	627,9	38	643,1	79	658,7	123
V CLVIII	865	— —	960	628,10	34	644,2	80	658,8	127
— —	866	— —	961	628,11	36	644,3	81	658,9	126
— —	867	— —	962	628,12	42	644,4	82	*Σκευαί*	
— —	877	— —	963	628,13	39	*Νὺξ μακρά*		659,1	130
— —	889	— —	964	628,14	40	644,1	86	659,2	128
V CLIX	890	— —	965	629,15	41	645,2	84	660,3	129
— —	894	— —	966	*Εὐρώπη*		645,3	85	660,4	131
(1093,2)	895	— —	967	629,1	43	645,4	83	661,5	132
(1101,13)	896	*Plato*		629,2	44	645,5	87	661,6	133
(1129,8)	897	*Ἄδωνις*		630,3	45	*Ξάντριαι*		*Σοφισταί*	
— —	901	615,1	3	*Ζεὺς κακούμ.*		646,1	90	661,1	134
— —	902	616,2	1	630,1	46	646,2	89	662,2	135
— —	903	616,3	7	631,2	48	646,3	88	662,3	136
— —	904	616,4	5	631,3	47	*Παιδάριον*		662,4	137
III 58,3	905	616,5	8	632,4	51	647,1	92	662,5	138
— —	906	616,6	6	632,5	52	647,2	91	663,6	147
— —	908	694,7	4	632,6	53	648,3	93	663,7	144
— —	909	V XCVI	2	633,7	49	V CII	94	663,8	146
— —	911	*Αἱ ἀφ' ἱερῶν.*		633,8	50	*Πείσανδρος*		663,9	142
— —	913	616,1	9	633,9	54	648,1	95	663,10	143
— —	915	617,2	10	*Ἰώ*		648,2	98	663,11	145
— —	919	617,3	11	634,—	55	649,3	96	663,12	139
— —	920	617,4	13	*Κλεοφῶν*		650,4	97	663,13	140
— —	921	617,5	12	634,1	56	650,5	105	664,14	141
— —	922	*Ἀμφιάρεως*		634,2	57	651,6	104	*Συμμαχία*	
— —	925	618,—	14	635,3	58	651,7	99	664,1	152
— —	928	*Γρῦπες*		635,4	59	651,8	101	664,2	153
— —	929	618,1	15	635,5	61	651,9	102	666,3	148
— —	930	618,2	16	636,6	62	651,10	103	666,4	149
— —	932	619,3	17	636,7	63	*Περιάλγης*		666,5	154
— —	933	619,4	18	I 172	60	652,1	106	666,6	151
— —	935	*Δαίδαλος*		*Λάιος*		653,2	107	667,7	150
— —	936	619,1	19	636,1	64	653,3	109	667,8	157

*) exstat etiam apud Dindorfium in ed. Poet. scaen. noviss.

M	K
667,9	159
667,10	156
667,11	158
667,12	155
Σύρφαξ	
667,1	164
668,2	161
668,3	160
668,4	163
668,5	165
— —	162
Ὑπέρβολος	
669,1	168
670,2	166
670,3	167
671,4	169
671,5	171
672,6	172
672,7	170
Φάων	
672,1	173
674,2	174
676,3	175
677,4	178
677,5	176
677,6	177
678,7	181
678,8	182
678,9	180
678,10	179
678,11	264
Ἄδηλα	
679,1	183
679,2	184
680,3	186
681,4	185
682,5	188
669,6 m.	187
683,7	191
683,8	208
684,9	189
684,10	194
685,11	195
685,12	211
685,13	196
685,14	193
685,15	190
686,16	204
686,17	198
686,18	192
687,19	209
687,20	197
687,21	201

M	K
687,22	202
688,23	210
688,24	212
689,25	229
689,26	233
689,27	249
689,28	213
689,29	100
690,30	214
690,31	266
690,32	215
690,33	216
690,34	217
690,35	240
690,36	242
691,37	255
V 50,38	223
691,39	205
691,40	250
	238
691,41	218
692,42	219
692,43	220
692,44	244
692,45	207
693,46	206
693,47	248
693,48	247
693,49	234
	224
693,50	235
693,51	246
693,52	245
693,53	221
693,54	222
693,55	251
693,56	230
694,57	254
694,58	259
694,59	225
694,60	226
695,61	227
695,62	228
695,63	231
695,64	232
695,65	237
(66 deest)	
695,67	252
695,68	256
695,69	243
695,70	241
—,71 m.	239
696,72	200
696,7	269

M	K
V xcix. c	199
xiv m.	258
IIII 31	260
— —	203
— —	236
— —	253
— —	257
— —	261
— —	262
— —	267
— —	268
623	263
678	265
Aristonymus	
Θησεύς	
698,—	1
Ἥλιος ῥιγῶν	
698,1	2.3
699,2	5
699,3	6
699,4	7
699,5	4
Ἄδηλα	
700,1	8
700,2	9
Amipsias	
Ἀποκοτταβί-ζοντες	
701,1	1
701,2	2
702,3	4
702,4	3
702,5	5
[*Κατεσθίων*]	
703,—	9
Κόννος	
703,1	9
704,2	10
705,3	7
705,4	8
706,5	11
706,6	12
Μοιχοί	
706,1	13
706,2	14
707,3	15
Σαπφώ	
707,—	16
Σφενδόνη	
707,1	19
708,2	18
708,3	17
709,4	21
709,5	20

M	K
Ἄδηλα	
710,1	22
711,2	24
711,3	25
711,4	35
711,5	26
712,6	23
712,7	27
712,8	36
713,9	34
713,10	30
713,11	37
713,12	28
713,13	38
713,14	29
713,15	31
714,16	32
714,17	33
Archippus	
Ἀμφιτρύων	
715,1	1
715,2	2
715,3	7
716,4	5
716,5	3
716,6	6
716,7	4
Ἡρακλῆς γαμῶν	
716,1	8
717,2	11
717,3	10
717,4	9
718,5	12
718,6	13
Ἰχθύες	
718,1	25
718,2	27
720,3	14
720,4	15
721,5	24
721,6	23
721,7	20
721,8	16
722,9	17
722,10	26
722,11	19
722,12	18
723,13	21
723,14	29
723,15	28
723,16	31
723,17	32
723,18	22

M	K
724,19	30
Ὄνου σκιά	
724,1	33
724,2	34
Πλοῦτος	
724,1	36
725,2	35
725,3	37
725,4	38
726,5	39
Ῥίνων	
726,1	40
726,2	41
726,3	42
Ἄδηλα	
727,1	43
727,2	44
727,3	45
728,4	46
728,5	54
728,6	50
729,7	51
729,8	49
729,9	47
729,10	48
729,11	52
729,12	53
Aristomenes	
Βοηθοί	
730,1	1
730,2	2
731,3	3
731,4	4
Γόητες	
732,1	5
732,2	6
732,3	7
732,4	8
732,5	9
732,6	10
Διόνυσος ἀσκ.	
733,1	11
733,2	12
734,3	13
Ἄδηλα	
734,1	14
734,2	15
734,3	16
Callias	
Ἀταλάντη	
735,—	1
Κύκλωπες	
735,1	3
736,2	5

M	K
736,3	6
737,4	4
737,5	7
737,6	9
737,7	2
738,8	8
738,9	10
Πεδῆται	
738,1	11
739,2	12
739,3	13
739,4	14
739,5	16
740,6	17
740,7	18
740,8	15
Ἄδηλα	
740,1	20
740,2	21
741,3	19
741,4	24
741,5	30
741,6	26
741,7	22
741,8	27
742,9	25
742,10	28
742,11	29
742,12	31
V 52	32
V CXIII	23
— —	23
Hegemon	
Φίλιννα	
743,—	1
Lysippus	
Βάκχαι	
744,1	1
744,2	2
745,3	3
745,4	5
745,5	4
745,6	6
Ἄδηλα	
746,1	7
748,2	9
748,3	8
748,4	10
Leuco	
Φράτερες	
749,1	1
750,2	2
750,3	3

M	K
Metagenes	
Αὖραι	
751,1	4
752,2	3
752,3	2
752,4	1
753,5	5
Θουριοπέρσαι	
753,1	6
754,2	7
754,3	8
754,4	9
Ὅμηρος	
755,1	10
755,2	11
Φιλοθύτης	
756,1	14
758,2	13
758,3	12
758,4	15
Ἄδηλα	
759,1	16
759,2	17.18
760,3	19
Aristagoras	
Μαμμάκυθος	
761,1	2
761,2	1
761,3	4
762,4	3
762,5	7
762,6	5
762,7	6
Strattis	
Ἀνθρωπορραίστης	
763,1	1
764,2	2
Ἀταλάντη	
764,1	3
766,2	4
766,3	9
766,4	8
766,5	5
766,6	6
766,7	7
Ζώπυρος	
767,—	10
Καλλιππίδης	
767,1	11
768,2	12
Κινησίας	
768,1	13
768,2	14

M	K
769,3	20
769,4	19
769,5	18
769,6	16
770,7	17
770,8	21
V 53	15
Λημνομέδα	
771,1	22
771,2	25
771,3	23
772,4	24
Μακεδόνες	
772,1	30
773,2	28
773,3	31
773,4	32
774,5	26
774,6	29
774,7	27
Μήδεια	
775,1	33
776,2	34
776,3	35
Μυρμιδόνες	
775,—	36
Ποτάμιοι	
776,1	37
777,2	38
777,3	39
Πύτισος(?)	
778,—	40
Τρωίλος	
778,1	41
779,2	42
Φιλοκτήτης	
779,1	44
779,2	43
Φοίνισσαι	
780,1	45
781,2	46
781,3	47
782,4	49
783,5	48
783,6	50
Χρύσιππος	
783,1	51
783,2	52
V CXVII	53
Ψυχασταί	
784,1	57
784,2	58
785,3	59
785,4	54

M	K
786,5	55
786,6	56
Ἄδηλα	
787,1	66
787,2	60
788,3	61
788,4	62
788,5	63
789,5	65
789,7	64
790,8	67
790,9	68
790,10	73
790,11	71
790,12	70
791,13	75
791,14	72
791,15	74
791,16	79
791,17	78
791,18	80
791,19	77
791,20	76
— —	69
Theopompus	
Ἄδμητος	
792,—	1
Ἀλθαία	
792,1	2
793,2	3
Ἀφροδίσια	
793,1	4
793,2	5
794,3	6
Εἰρήνη	
794,1	7
795,2	8
795,3	9
795,4	11
796,5	10
796,6	12
Ἡδυχάρης	
796,1	13
796,2	15
797,3	14
797,4	16
Θησεύς	
798,1	17
798,2	19
799,3	18
799,4	20
Κάλλαισχρος	
799,1	23
799,2	22

M	K
799,3	21
Καπηλίδες	
800,1	24
800,2	25
801,3	26
801,4	28
801,5	27
Μῆδος	
802,1	30
803,2	29
803,3	31
Νεμέα	
803,—	32
Ὀδυσσεύς	
805,1	35
806,2	33
806,3	34
806,4	36
Παῖδες	
807,1	38
807,2	37
808,3	39
Παμφίλη	
808,1	40
808,2	41
809,3	42
809,4	43
809,5	44
Πανταλέων	
809,1	46
809,2	45
Πηνελόπη	
810,1	47
810,2	48
810,3	49
Σειρῆνες	
811,1	51
811,2	50
811,3	52
811,4	53
Στρατιώτιδες	
812,1	54
812,2	55
813,3	56
813,4	58
813,5	57
Τισαμενός	
815,1	60
815,2	59
816,3	61
Φινεύς	
813,—	62
Ἄδηλα	
816,1	63

M	K
816,2	64
817,3	67
817,4	68
817,5	72
817,6	75
818,7	69
818,8	70
818,9	71
818,10	74
819,11	73
819,12	66
819,13	65
820,14	89
820,15	92
820,16	91
820,17	98
820,18	90
821,19	76
821,20	88
821,21	97
821,22	83
821,23	82
821,24,	77
821,25	99
821,26	81
822,27	85
822,28	86
822,29	78
822,30	96
822,31	94
822,32	87
823,33	84
823,34	95
823,35	93
823,36	80
823,37	79
Alcaeus	
Ἀδελφαί	
824,—	1
Γανυμήδης	
825,1	2
825,2	3
826,3	5
826,4	4
826,5	6
826,6	8
826,7	7
826,8*	9
Ἐνδυμίων	
827,1	10
828,2	13
828,3	12
828,4	11

M	K
Ἱερὸς γάμος	
828,1	14
829,2	15
829,3	16
Καλλιστώ	
829,1	17
830,2	18
Κωμῳδοτραγ.	
830,1	19
830,2	21
— —	20
Παλαίστρα	
831,1	22
831,2	23
831,3	24
832,4	25
Πασιφάη	
832,1	26
832,2	27
V 56,3	28
Ἄδηλα	
832,1	36
833,2	35
833,3	29
833,4	33
833,5	30
833,6	31
834,7	32
834,8	34
xv m. 9	37
— —	38
— —	39
Cantharus	
Μήδεια	
835,1	1
835,2	3
835,3	2
835,4	4
Τηρεύς	
836,1	5
836,2	6
836,3	7
Ἄδηλα	
836,1	8
837,2	10
837,3	9
Diocles	
Βάκχαι	
838,1	1
838,2	2
838,3	4
839,4	3
Θάλαττα	
839,—	5

M	K
Μέλιτται	
839,1	7
839,2	6
840,3	8
840,4	9
840,5	10
840,6	11
840,7	12
840,8	13
Ἄδηλα	
841,1	14
841,2	18
841,3	16
— —	15
— —	17
Nicochares	
Ἀμυμώνη	
842,—	1
Γαλάτεια	
842,1	2
843,2	3
Ἡρακλῆς γαμῶν	
843,—	4
Ἡρακλῆς χορ.	
843,1	5
844,2	6
Κένταυρος	
844,1	8
844,2	7
Κρῆτες	
844,—	9
Λάκωνες	
845,—	10
Λήμνιαι	
845,1	11
845,2	13
845,3	12
845,4	14
Ἄδηλα	
846,1	15
846,2	19
846,3	16
847,4	18
847,5	20
847,6	17
847,7	21
Nicophon	
Ἀφροδίτης γοναί	
848,1	1
848,2	2
849,3	3
849,4	4

M	K
Πανδώρα	
849,1	5
850,2	6
850,3	10
850,4	9
850,5	8
850,6	11
850,7	7
Σειρῆνες	
850,1	12
851,2	13
851,3	14
(Ἐγ)χειρογάστορες	
852,1	19
852,2	15
852,3	16
853,4	18
853,5	17
853,6	20
854,7	21
Ἄδηλα	
854,1	22
854,2	23
854,3	24
855,4	27
855,5	25
855,6	29
855,7	26
855,8	28
Eunicus	
Ἄντεια	
856,—	1
Philyllius	
Αἰγεύς	
857,1	1
857,2	2
Αὔγη	
857,1	3
858,2	4
858,3	5
— —	6
Δωδεκάτη	
859,—	7
Ἡρακλῆς	
859,—	8
Πλύντριαι	
860,—	9
Πόλεις	
861,1	13
862,2	10
862,3	11
862,4	12

M	K
863,5	14
863,6	15
863,7	16
863,8	17
Φρεωρύχος	
863,1	18
864,2	19
864,3	25
Ἄδηλα	
864,1	20
865,2	21
865,3	27
865,4	22
865,5	23
V 57,6	26
865,7	24
866,8	29
866,9	30
866,10	31
866,11	33
866,12	32
866,13	28
Polyzelus	
Δημοτυνδάρεως	
867,1	3
867,2	1
868,3	2
868,4	4
869,5	5
Διονύσου γοναί	
869,—	6
Μουσῶν γοναί	
869,1	7
870,2	9
870,3	8
871,4	10
Ἄδηλα	
871,1	11
871,2	12
Sannyrio	
Γέλως	
873,1	1
873,2	3
873,3	2
874,4	4
874,5	6
874,6	7
874,7	5
Δανάη	
874,1	8
875,2	9

M	K
Ἰώ	
875,—	10
— —	11
Demetrius	
Σικελία	
876,1	1
877,2	2
877,3	3
Ἄδηλα	
877,1	5
878,2	4
Apollophanes	
Δαλίς	
879,1	1
879,2	2
Ἰφιγέρων	
880,1	3
880,2	4
Κρῆτες	
880,1	5
881,2	6
881,3	7
881,4	8
Ἄδηλα	
882,1	9
882,2	10
Cephisodorus	
Ἀμαζόνες	
883,1	1
883,2	2
Τροφώνιος	
883,1	3
884,2	4
884,3	5
885,4	6
Ὗς	
885,1	7
885,2	8
885,3	9
885,4	11
886,5	10
Ἄδηλα	
886,1	12
886,2	13
Epilycus	
Κωραλίσκος	
887,1	4
887,2	3
888,3	2
889,4	1
889,5	5
Ἄδηλα	
889,1	6
889,2	7
889,3	8
Euthycles	
Ἄσωτοι	
890,—	1
Ἀταλάντη	
890,—	2
I 269	3
I 269	4
Autocrates	
Τυμπανισταί	
891,—	1
— —	2
Ἄδηλον	
892,—	3

COMICORUM ATTICORUM
FRAGMENTA.

VOL. I.

ANTIQUAE COMOEDIAE FRAGMENTA.

Digitized by Google

FRAGMENTA POETARVM COMOEDIAE ANTIQVAE

Digitized by Google

ΣΟΥΣΑΡΙΩΝ

Meinek. I 20—26.

De comoedia Graecorum antiquissima ignota adhuc profert glossa codicis Sangallensis, ab Usenero edita et emendata Mus. Rhen. XXVIII 418. 9 *in fabulas primi eam contulerunt non* (deest in cod.) *magnas, ita ut non excederent in singulis* (*singulos* cod.) *versus trecenos* (*tricenos* cod.). cf. quae de ea narratione et de antiquissimae comoediae forma disputat Usener usque ad p. 430 et Fr. Leo Mus. Rh. XXXIII 140 adn. 2.

Megaricam quam dicunt comoediam nihil fuisse nisi Atheniensium commentum rusticam Megarensium simplicitatem et stultitiam inridentium Wilamowitzius demonstravit Herm. VIIII 319 sq. idem non solum Susarionis quae feruntur sed etiam reliquorum ante Cratinum comicorum, quorum nomina tantummodo, non fabulae Aristoteles noverit, fragmenta pro subditivis habet. sane omnia illa multo magis Aristophaneae et Eupolideae aetatis indolem quam vel Cratinus prae se ferunt.

ἀκούετε λεῴ· Σουσαρίων λέγει τάδε,
υἱὸς Φιλίνου Μεγαρόθεν Τριποδίσκιος·
κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται,
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.
καὶ γὰρ τὸ γῆμαι καὶ τὸ μὴ γῆμαι κακόν.

v. 1—4 Cramer. Anecd. Ox. III 336 *Σουσαρίων οὗτος ὁ κωμικός, φαύλης τῆς γυναικὸς τούτου φανείσης καὶ τοῦτον ἀπολιπούσης, εἰσελθὼν ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεφθέγξατο ταδί· ἀκούετε κτλ. ἰστέον δὲ ὡς τῶν Σουσαρίωνος τούτου ποιημάτων μόνα ταῦτα κατελείφθη τὰ τέσσαρα ἰαμβεῖα.* Bekker. Anecd. 748 *πρῶτον οὖν Σουσαρίων τις ἐ μ μ έ τ ρ ο υ κ ω μ ῳ δ ί α ς ἀ ρ χ η γ ὸ ς ἐ γ έ ν ε τ ο, οὗ τὰ μὲν δράματα λήθῃ κατενεμήθη, δύο δὲ ἢ τρεῖς ἴαμβοι τοῦ πρώτου δράματος ἐπὶ μνήμῃ φέρονται. εἰσὶ δὲ οὗτοι· ἀκούετε κτλ.* Cram. Anecd. Ox. IIII 315. 6. — v. 1. 3. 4. Diomed. III 488 (Keil). v. 3. 4 sine auctoris nomine Schol. Arist. Lys. 1038. Suid. *οὔτε σὺν πανωλέθροισι* et *τοὔπος.* v. 1. 3. 4. 5 Stob. Flor. 69, 2. Arsen. 2, 65 (Apostol. I 98 a Leutsch).

λεῴ] *λεώς* Bekk. Anecd. Stob. — at semper *ἀκούετε λεῴ* eodem in ultima imperativi syllaba ictu. Aristoph. Ach. 1000. Pac. 551.

Av. 448. cf. etiam Bentl. Phalar. Lips. p. 261. saepe etiam οἱ (πάντες) λεῴ. versus 5 Meinekio non videtur ab eodem qui reliquos fecit profectus esse. quae de inproba Susarionis uxore Tzetzes (Cram. Anecd. III) narrat, ea prorsus futilia esse vix est quod moneam.

ΕΥΕΤΗΣ ΕΥΞΕΝΙΔΗΣ ΜΥΛΛΟΣ

Nomina poetarum fabulosa. Meinek. I 26. 27. Usener Mus. Rhen. XXVIII 423. Wilamowitz Herm. VIIII 338—340.

ΧΙΩΝΙΔΗΣ

Meinek. I 27 sq. interdum etiam *Χιονίδης*. Mein. I 29.

ΗΡΩΕΣ

1

πολλοὺς ἐγᾦδα κοὐ κατὰ σὲ νεανίας
φρουροῦντας ἀτεχνῶς κἀν σάμακι κοιμωμένους.

Pollux 10, 43 *ἔστι δὲ ὁ σάμαξ ῥὶψ καλάμου τοῦ καλουμένου σάκτου. μάλιστα δὲ ἐπὶ στρατείας τούτῳ ἐχρῶντο, ὡς Χιωνίδης ἐν Ἥρωσι.* 1. *ἐγᾦδα κοὐ* Bentl. Epist. II ad Hemsterh. p. 53 (ac sic nunc Bekkerus)] *ἐγὼ δ' ἀκούω. ἐγὼ δακοὺ* Falck. 2. *οὐ κατὰ σὲ*] cf. quae Heindorfius attulit ad Plat. Gorg. 512 b quem miror non meminisse Plat. Apol. 17 b *ὁμολογοίην ἂν οὐ κατὰ τούτους εἶναι ῥήτωρ.* — *ἀτεχνῶς* hic aptam interpretationem non habet. Bentl. *ἀλύχνους*. scribendum est *ἀτενές*. cf. Aristoph. Vesp. 730. Diphil. Athen. 6, 236 b, 4. Plat. De rep. 7, 547 e et Ruhnk. Tim. 53. — *ἐν σάμακι κοιμᾶσθαι*, i. e. *φορμοκοιτεῖν, ὃ τάττεται ἐπὶ λυπρῶς καὶ κακῶς κοιμωμένων, οὐκ ἐχόντων κνάφαλλον.* Bekk. Anecd. 70, 4 (Mein.). cf. Lysipp. 10. Hesych. *σάμαξ· ὕλη τις δρυώδης, οἷον βούτομον . . . ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβάδια ποιοῦσιν.* — sunt verba admonentis adulescentem, ne mollitiae et luxuriae se dedat.

2

καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἔτι γέ μοι δοκῶ
ἄγνου διαφέρειν ἐν χαράδρᾳ πεφυκότος.

Suidas *ἄγνος· φυτόν, ὃν καὶ λύγον καλοῦσιν . . . ἀρσενικῶς Χιωνίδης ἐν Ἥρωσι. γέ* Porson. Advers. 38 et Phoeniss. 1638] *τέ*.

3

ἑπτέτης

χωρὶς τοῦ ᾱ. Χιωνίδης Ἥρωσιν. Bekk. Anecd. 97, 8.

ΠΕΡΣΑΙ Η ΑΣΣΥΡΙΟΙ
Meinek. I 28. 9.

ΠΤΩΧΟΙ

Ex Athenaeo 4, 137e et 14, 638d cognoscitur iam veteres pro subditiva eam fabulam habuisse.

4

ταῦτ' οὐ μὰ Δία Γνήσιππος οὐδὲ Κλεομένης
ἐν ἐννέ' ἂν χορδαῖς κατεγλυκήνατο.

Athenaeus 14, 638d *ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους ποιήσας Πτωχοὺς Γνησίππου τινὸς μνημονεύει παιγνιαγράφου τῆς ἱλαρᾶς μούσης.* 1. *οὐδὲ* Meinek.] *οὐδ' ὁ.* 2. *ἐννέ' ἂν* Porsonus] *ἐννέα. χορδαῖς* Porson.] *χορδαῖσι* L. om. PV. Meinekius *ἐννέα χορδαῖσιν*, quamquam Porsonum sequitur. *κατεγλυκήνατο* Porson.] *κατεγλυκάνατο.* de *Gnesippo* cf. Cratin. 16. cum Eupolidis fuerit aequalis, a Philonide potius quam a Chionide eum commemorari consentaneum erat. *Cleomenem* Rheginum, dithyramborum poetam, Athenaeus commemorat 9, 402a. cf. Epicrat. 4. nam eundem utrubique significari sententia est Meinekii et Bergkii De rel. com. Attic. 32.

5. 6

ἆρ' ἂν φάγοιτ' ἂν καὶ ταρίχους, ὦ θεοί.
ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε τοίνυν κόπτετον.

Athenaeus 3, 119e *Ἀττικοὶ δὲ οὐδετέρως λέγουσι (τὸ τάριχος), καὶ γίνεται ἡ γενικὴ τοῦ ταρίχους. Χιωνίδης Πτωχοῖς . . . ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει, ὡς ξίφει.* fragm. 5 etiam Nicephor. Gregor. sect. 39. Grammat. Herm. 324 in Matthaei Glossogr. min. I. Cramer. Anecd. Par. IIII 250, 6 (omisso *καί*). *ὦ θεοί* exclamatio est: *per deos immortales.* fragmentum 6 Menandro potius, cuius versus ex *Ἐπιτρέπουσιν* excerptus apud Athenaeum Chionidis verba excipit, Bergkius tribuit (Meinek. II 1193) probante Meinekio V 14, Aristophani Fritzschius Daetal. 109. *κόπτετον* i. e. *malis absumite* Verg. Aen. 3, 257. Fritzschius tamen Plinium secutus N. h. 9, 68 (*qui piscis nusquam percoqui possit, nisi ferula verberatus*) pisces propter duritiem plagis contundi solitos commemorari arbitratur.

7

Athenaeus 4, 137e *ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους Πτωχοὺς ποιήσας τοὺς Ἀθηναίους φησίν, ὅταν Διοσκούροις ἐν Πρυτανείῳ ἄριστον προτιθῶνται, ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τιθέναι τυρὸν καὶ φυστὴν δρυπεπεῖς τ' ἐλάας καὶ πράσα, ὑπόμνησιν ποιουμένους τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς.* Meinekius suspicatur poetam scripsisse *ἐπὶ τῶν τραπεζῶν δὲ τιθέασι τυρίον | φύστην τε καὶ δρυπεπεῖς ἐλάας καὶ*

πράσα. 'Schol. Arist. Vesp. 610 φυστὴ μᾶζα ἡ ἐξ ἀλφίτων καὶ οἴνου. ὀξυτόνως δέ, ὥς φησιν Ἡρωδιανός. cf. Herodian. Lentz I 344, 5, 7. — constans est confusio vocabulorum δρυπετής et δρυπεπής (vel δρυπέτης et δρυπέπης, cf. Lehrs Quaest. ep. 162), quorum prius, si Atheniensibus usitatum fuit, olivas prae maturitate ex arbore delapsas, alterum olivas in arbore mitigatas significabat. Schol. Oribas. II 746, 6 δρυπετεῖς (δρυπεπεῖς) ἐλαίας ἔλεγον τὰς ἐπὶ τῶν δένδρων πεπαινομένας· καταχρηστικῶς γὰρ πάντα τὰ δένδρα καὶ ξύλα δρύας ἐκάλουν. cf. Cratin. 165. Teleclid. 38. 312. Aristoph. fr. 141.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

8

πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.

Harpocratio ἄττα· ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα. Χιονίππου πυθοῦ κτλ. ita Bekkerus ex Philem. 30. Χιονίππου] χιονίπου B, χίωνί που AF, χιωνιοι που M. Χιωνίδου Sturzius (in Etym. M.) cf. Eustath. 148, 46 Ἀριστοφάνης· πύθου, χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται. Etym. m. 167, 46 ὁ κωμικὸς δὲ χρονικὸν αὐτὸ (τὸ ἄττα) παραλαμβάνει πύθου χελιδὼν τηνίκ' ἄττα γίνεται. λέγει, ὁπότε, χελιδὼν γίνεται. sine auctoris nomine Schol. Plat. 372, altero versu addito

ὁπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι,

quem ipsum quoque Chionidi tribuit Bergkius (Meinek. II 1181). cf. miracula Photii et Hesychii πυθοῦ χελιδόνος. Aristophanis esse Dindorfius arbitratur (Arist. fragm. p. 206). cf. Arist. fr. 601. 2 huiu sed. — ex Harpocrationis codicibus non maiore opera Διωξίππου quam Χιωνίδου eruas. sed omnino de nomine proprio restituendo dubito. quis enim praestet verba poetae non sic antiquitus scripta fuisse (ἐν μέσῳ) χει(μ)ῶνί που | πυθοῦ χελιδὼν κτλ. — versus alter ita fere interpretandus videtur: θαυμάζω δ' ἐγώ, | ὁπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κτλ.

verba πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται idem significare videntur ac πυθοῦ πηνίκ' ἄττα χελιδὼν φαίνεται. adponam tamen insignem M. Hauptii adnotationem ex Herm. V 190. 'hirundo haud dubie intellegenda est in versu illo sive Aristophanis sive, de quo prior Osanno Sturzius cogitavit, Chionidis πυθοῦ χελιδὼν κτλ. quocum Dindorfius recte comparavit initium Thesmophoriazusarum ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἆρά ποτε φανήσεται; non probo autem quod Dobraeus in Kiddii Misc. Porson. 383 scribendum coniecit πυθοῦ χελιδώ. immo ex πυθοῦ χελιδόνος poeta comicus finxit nominativum πυθοῦ χελιδών. dicit autem hoc, *quando illud* πυθοῦ χελιδόνος *adparet?* id est dici poterit adparente veris nuntio hirundine. sub qua facetiore orationis forma sententia subest non alia quam quae est versiculi Thesmophoriazusarum. sic βακχέβακχος' (Ar. Eq. 408) 'ex Βάκχε Βάκχε factum est, ἰόβακχος ex ἰὼ Βάκχε, αἴλινος ex αἶ Λίνε'.

9

Vitruv. 6 praef. 3 *Epicurus . . . ait pauca sapientibus fortunam tribuere, quae autem maxima et necessaria sunt animi mentisque cogitationibus gubernari . . . non minus poetae qui antiquas comoedias graece scripserunt easdem sententias versibus in scaena pronuntiaverunt, ut Eucrates, Chionides, Aristophanes, maxime etiam cum his Alexis.* cum Eucratis nomen comici sit prorsus ignotum — Epicratem videtur significare —, ne Chionidis quidem nomen dubitatione caret.

ΜΑΓΝΗΣ

Arist. Eq. 520 sq. Meinek. I 29 sq. Anonymus De comoed. p. XIIII b, 24 Duebn. de fabulis eius nihil superesse dicit. cf. Athen. 9, 367 f. 14, 646 e. exstat nomen eius in fragmento didascalico, quod Fr. Leo edidit Mus. Rhen. XXXIII 142, obscuro tamen et dubiae fidei.

ΒΑΡΒΙΤΙΣΤΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΙ

Aristoph. Eq. 522. 3 *καὶ ψάλλων . . . καὶ βαπτόμενος βατραχείοις,* ubi cf. Schol. Mein. I 33. 4. fragmenta exstant nulla.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Meinek. I 34. duplex eius commemoratur recensio.

1

ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαροὺς
σίζοντας, ὅταν αὐτοῖσιν ἐπιχέῃς μέλι;

Athenaeus 14, 646 e *μνημονεύει* (*ταγηνίτου*) *Μάγνης ἢ ὁ ποιήσας τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας κωμῳδίας ἐν Διονύσῳ δευτέρῳ.* Poll. 6, 79 *προσαριθμητέον δὲ* (*τοῖς πλακοῦσι*) *καὶ τὰ μελίπηκτα, οὐκ οἶδα* (*δ'*) *εἰ καὶ τὰ ἴτρια καὶ τοὺς ταγηνίας· εἰσὶ δὲ οἱ αὐτοὶ ταῖς ἐγκρίσιν· ταγηνίας κτλ. Κράτητος ἡ λέξις.* Cratetem Mallotam (in libris quos de dialecto Attica scripsit) intellegit Meinekius, adversatur Nauckius Philol. VI 412. neque enim usquam Cratetem Mallotam a Polluce commemorari. itaque librarios Pollucis erravisse arbitratur; ego Athenaei potius.

2

καὶ ταῦτα μέν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.

Athenaeus 9, 367 f *ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἴρηκεν* (*παροψὶς*) . . . *ὁ τὰ εἰς Μάγνητα ἀναφερόμενα ποιήσας ἐν Διονύσῳ πρώτῳ.* fallitur Athenaeus. recte Meinekius: '*sunt haec malorum meorum additamenta*'. cf Arist. fr. 187. Plat. 42, 4. Metag. 14. Sotad. 3.

ΛΥΔΟΙ

Arist. Eq. 523 *καὶ λυδίζων*. cf. Schol. Hesych. *λυδίζων· χορεύων. διὰ τοὺς Λυδούς, οἳ σῴζονται μέν, διεσκευασμένοι δ' εἰσίν.* Phot. *λυδιάζων· Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διεσκευάσθησαν.* 'Lydicarum saltationum fractam mollitiem' risisse videtur Meinekio I 34. dubitat de titulis comoediarum quas scholia Aristophanea commemorant, sed non recte Fr. Leo Mus. Rhen. XXXIII 140 adn. 1.

3

λούσαντα χρὴ καὶ βακκάριδι κεχριμένον.

Athenaeus 15, 690 c *μνημονεύει τῆς βακκάριδος Μάγνης ἐν Λυδοῖς.* non bene conveniunt *λούσαντα* et *κεχριμένον*. itaque dubito an scribendum sit *χρὴ λουσάμενον κτλ.*

4

ὀνειρομάντεσιν ἀναλύταις

Μάγνης ἐν Λυδοῖς Poll. 7, 188. *ὀνειροκρίτοισιν* A. 'quemadmodum *καταδεδέσθαι* idem est quod *πεφαρμακεῦσθαι*, sic *λύειν* et *ἀναλύειν* est *veneficia solvere*. Luc. Vit. auct. 25 *ἀνάλυσόν με καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ποίησον ἄνθρωπον.* Hesych. *περικαθαίρων· ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον ἢ γεγοητευμένον*'. Lob. Aglaoph. 644.

ΟΡΝΙΘΕΣ

Arist. Eq. 522 *καὶ πτερυγίζων*, cum schol. et Meinek. I 34.

ΠΟΑΣΤΡΙΑΙ

Hesych. *ποάστριαι· οὐ μόνον αἱ τὴν πόαν ἐκ τοῦ σίτου, ἀλλὰ καὶ τὴν καλάμην ἐκτίλλουσαι, καὶ καθόλου αἱ τὰ κατ' ἀγροὺς μισθοῦ ἐργαζόμεναι.* Phot. *ποάστριαι· αἱ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου καὶ τὴν καλάμην.* cognominem Phrynichus fabulam scripsit.

5

οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος.

Schol. Platonis Bekk. 336 *Μυσῶν ἔσχατος, ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων. Μάγνης Ποαστρίᾳ.* Cic. Flacc. 27, 65 *quid porro in graeco sermone tam tritum atque celebratum est, quam si quis despicatui ducitur ut Mysorum ultimus esse dicatur?* Philem. Schol. Eurip. Rhes. 244 (*Σικελ.* III). Schol. Plat. 367 Bekk. Miller Mélanges de littér. grecque 352.

ΤΙΤΑΚΙΔΗΣ

Nomen fabulae sola nititur Bernhardyi coniectura (cf. fr. 6), quae tamen vera videtur, nisi quod rectius fortasse scribitur *Τιτακίδαι*: nam hac numerorum confusione in fabularum titulis nihil frequentius. cf. *Ἀχαρνῆς, Προσπάλτιοι, Ποτάμιοι* al. nomen est pagi Attici *Τιτακίδαι*, siti prope Aphidnas. Bursian. Geogr. gr. I 336.

Harpocrat. Τιτακίδαι . . . δῆμός ἐστι τῆς Αἰαντίδος φυλῆς οἱ Τιτακίδαι, ὡς Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων δηλοῖ. Phot. Τιτακίδαι· δῆμός ἐστι τῆς Αἰαντίδος φυλῆς· μή ποτε δὲ ἀπὸ Τιτάκου ὠνομάσθησαν οὗ μνημονεύει Ἡρόδοτος (9, 73). idem Τιταγίδαι καὶ Θυργωνίδαι· φρατρίαι τινὲς καὶ γένη ἄδοξα καὶ οὐδενὸς ἄξια· εἰς γὰρ εὐτέλειαν ἐκωμῳδεῖτο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὥς τινες οἴονται. cf. Etym. m. 760, 33 et Bekk. Anecd. 308, 16 Τιπαγίδαι (!) τίνες εἰσὶ καὶ Θαρδαΐων (sic). Steph. Byz. Τιτακίδαι· δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Τιτακοῦ τοῦ προδόντος Ἀφίδνας τοῖς Διοσκούροις. in inscriptionibus Atticis nomen non invenitur.

6

εἰπέ μοι, νυνδὴ μὲν ὤμνυς μὴ γεγονέναι, νῦν δὲ φῄς.

Photius et Suidas νῦν δή· ἀρτίως ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. Μάγνης ἐν Πυτακίδῃ. νυνδὴ pro νῦν δὴ scribendum fuit ex grammaticorum praeceptis, ut ἐπειδή, ὁστισδή, δηλαδή. cf. Cobet. Var. lect.[2] 233. 4 et quae adnotavi ad Arist. Av. 923. Nub. 825. Τιτακίδῃ Bernhardyus] Πυθακίδῃ Phot. Suid. A. Πυτακίδι V. Πυτακίσκι BE. — γεγονέναι, i. e. ταῦτα.

ΨΗΝΕΣ

Arist. Eq. 523 καὶ ψηνίζων cum schol. et Mein. I 34.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

7

ἀπρόστομον (ξίφος)

Pollux 2, 101 πρόστομον ξίφος τὸ ἐστομωμένον καὶ τομόν, τὸ δὲ μαλακὸν καὶ ἄτομον 'ἀπρόστομον' ὡς Μάγνης.

ΕΚΦΑΝΤΙΔΗΣ

Meinek. I 36.

ΣΑΤΥΡΟΙ

Scripta fuit 'in homines foede libidinosos'. Mein. cf. Hermipp. 46 βασιλεῦ Σατύρων.

1

πόδας ἐπεὶ δέοι πριάμενον καταφαγεῖν ἑφθοὺς ὑός.

Athen. 3, 96 b c τῶν δ' ἑφθῶν ποδῶν μνημονεύει . . . Ἐκφαντίδης ἐν Σατύροις. ἐπεὶ Mein.] τε εἰ. G. Hermannus Opusc. I 50 ἔτ' εἰ. Dindorfius πόδας τ' ἐπεὶ δέοι πριάμενον καταφαγεῖν | ἑφθοὺς ὑός.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

2

Aspasius Aristot. Eth. Nicom. 4, 2 ἀλλὰ καὶ Ἐκφαντίδης παλαιότατος τῶν ἀρχαίων ποιητής φησι 'Μεγαρικῆς κωμῳδίας ᾆσμα

δίειμαι αἰσχύνομαι τὸ δρᾶμα Μεγαρικὸν ποιεῖν.' δίειμαι αἰσχύνομαι] *δίειμ' ᾐσχυνόμην* cod. Paris. ap. Gaisford. Hephaest. 15, 27 in ed. priore, *ᾠδὴν παρέρχομαι ὦκν* (suprascripto ς) *ποίημα μεγαρικὸν ποιῆσαι* in ed. altera. quae interpretatio esse videtur verborum Ecphantidis. Bergkius De rel. c. Att. 359 *ᾆσμ' οὐκ ἂν ᾄδοιμ'*, quae quomodo continuari voluerit nescio. Meinekius dimetros iambicos finxit *Μεγαρικῆς κωμῳδίας | ᾆσμ' οὐ δίειμ'· ᾐσχυνόμην | τὸ δρᾶμα Μεγαρικὸν ποιεῖν* adsentiente G. Hermanno, nisi quod is *ᾆσμ' ᾖδον, εἰ μὴ ᾐσχυνόμην.* multis de causis nihil horum probari potest; maxime quod poetae de sua arte iudicium locum non habebat in systemate iambico, sed aut in prologo aut in parabasi. *αισμ* quod *legitur* post *κωμῳδίας* nihil aliud est quam terminatio dativi in *αισιν*, ΑΔΙΕΙΜΑΙ, si ita librarius scripsit, corruptum videtur ex *ἄχθομαι*. itaque trimetros reficio hosce:

καὶ (vel *ταῖς*) *Μεγαρικαῖς κωμῳδίαισιν ἄχθομαι,*
αἰσχύνομαί τε δρᾶμα Μεγαρικὸν ποιεῖν.

3

Εὔιε κισσοχαῖτ' ἄναξ, χαῖρε.

Cratinus apud Hephaest. 15, 24 *Εὔιε κισσοχαῖτ' ἄναξ χαῖρ', ἔφασκ' Ἐκφαντίδης.* cf. Cratin. 324.

4

Schol. Aristoph. Vesp. 1187 *Ἀνδροκλέα δὲ Κρατῖνος Σεριφίοις φησὶ δοῦλον καὶ πτωχόν, ἐν δὲ Ὥραις ἡταιρηκότα Ἀριστοφάνης τὸν αὐτὸν Τηλεκλείδης δὲ ἐν Ἡσιόδοις καὶ Ἐκφαντίδης βαλλαντιοτόμον.* *Androcles*, demagogus Atheniensis, infimo loco natus. Cratin. 263. Telecl. 15. Arist. fr. 570. Hesych. *ἀπ' αἰγείρων· Ἀνδροκλέα τὸν ἀπ' αἰγείρων, ἀντὶ τοῦ συκοφάντην, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ αἰγείρου τὰ πινάκια ἐξῆπτον.* Zenob. 3, 77 *ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιουμένων.* Diogenian. 4, 55.

5

κακηγορίστατος

παρὰ Ἐκφαντίδῃ Poll. 2, 127.

ΤΟΛΥΝΟΣ ΤΕΛΛΗΝ

Mein. I 38.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ

Mein. I 44—50. Fritzsch. Quaest. Ar. 258 sq. de morte eius ingeniose Cobetus Observ. crit. in Plat. com. 87 sq.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΙ

Acta non multo post Ol. 82, 3. Bergk De rel. c. Att. 20. de argumento fabulae non satis constat, nisi quod chorus ex personatis Archilochis, i. e. censoribus acerbissimis, videtur compositus fuisse. Bergk 4 sq. Platonius p. XIIII Duebn. *Κρατῖνος ὁ τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας ποιητής, ἅτε δὴ καὶ τὰ τοῦ Ἀρχιλόχου ζηλώσας* (sic Hemsterhusius pro *κατὰ τὰς Ἀρχιλόχου ζητήσεις*) *αὐστηρὸς ἐν* (libri *μὲν*) *ταῖς λοιδορίαις ἐστίν*. poetarum antiquorum, Homeri Hesiodi aliorum, acrem inter se concertationem exhibitam fuisse sententia est Meinekii. tituli similes sunt *Ἡσίοδοι*, *Κλεοβουλῖναι*, *Ὀδυσσῆς*, *Χείρωνες*, al.

1

κἀγὼ γὰρ ηὔχουν Μητρόβιος ὁ γραμματεὺς
σὺν ἀνδρὶ θείῳ καὶ φιλοξενωτάτῳ
καὶ πάντ' ἀρίστῳ τῶν Πανελλήνων πρώτῳ
Κίμωνι λιπαρὸν γῆρας εὐωχούμενος
αἰῶνα πάντα συνδιατρίψειν. ὁ δὲ λιπὼν
βέβηκε πρότερος.

Plutarchus Cimon. 10 *ὧν δὴ* (liberalitatem et munificentiam Cimonis dicit) *καὶ Κρατῖνος ὁ κωμικὸς ἐν Ἀρχιλόχοις ἔοικε μεμνῆσθαι διὰ τούτων κτλ.* 1. *κἀγὼ* Stephanus cum aliis] *κάτω*. 3. *πρώτῳ*] *πρὸ τοῦ* G. Hermannus apud Runkel. Pherecr. p. 187. *πρόμῳ* Muretus, vocabulo comicis in trimetris non usitato (nam Arist. Thesm. 50 carmen est melicum). mihi *βροτῷ* legendum videtur. nam *βροτός* ut omnino frequens est apud comicos, ita etiam singulari numero interdum invenitur, veluti Arist. Pac. 180. *Metrobium* eum esse, qui pater Conni fidicinis pauperrimi a Platone dicatur (Euthyd. 272 c. Menex. 236 a) Bergkius et Winckelmannus coniciunt. de scribis Atheniensium publicis cf. Schoemann. Antiq.

gr.[2] I 392. 445. 6. — θείῳ dixit Laconum more. Plat. Menon. 99 d καὶ αἵ γε γυναῖκες δήπου τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας θείους καλοῦσι καὶ οἱ Λάκωνες, ὅταν τινὰ ἐγκωμιάζωσιν ἀγαθὸν ἄνδρα, σεῖος ἀνήρ, φασίν, οὗτος. Aristot. Eth. Nicom. 7, 1 (Bergk R. c. Att. 22). — Πανελλήνων] Strab. 8, 370 Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον (φησὶν) ἤδη εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας.

2

οἷον σοφιστῶν σμῆνος ἀνεδιφήσατε.

Clemens Alex. Strom. 1, 23 Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ποιητὰς καταλέξας ἔφη. Diogenes Laert. prooem. 12 καὶ οἱ ποιηταὶ (ἐκαλοῦντο) σοφισταί, καθὰ καὶ Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις τοὺς περὶ Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἐπαινῶν οὕτως καλεῖ. scribendum videtur aut ὅσον aut οἵων. — σοφιστῶν] Plat. Protag. 316 sq. Eupol. 446. Plat. com. 140. σμῆνος] Arist. Vesp. 425. Lys. 353. ἀνεδιφήσατε] Arist. Nub. 192.

3

ἤδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

Athenaeus 9, 375 a περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ ζῴου Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις. initio tetrametri omissum quod oppositum erat τοῖσιν ἄλλοις. interpretationem dabunt quae Athenaeus subiungit: Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ἡλικιῶν φησί 'τῶν συῶν τὰ μὲν ἤδη συμπεπηγότα δέλφακες, τὰ δ' ἁπαλὰ καὶ ἔνικμα χοῖροι'. Dobraeus 'exoletos quosdam dicit. Martialis *vir aliis, puer mihi*'. non credo: nam neque δέλφακες neque χοῖροι viri esse possunt. puellas dicere videtur aliorum iudicio iam pubescentes, aliorum inpubes.

4

εὕδοντι πρωκτὸς αἱρεῖ.

Phot. εὕδοντι δ' αἱρεῖ κύρτος· παροιμία· καθεύδουσι γὰρ καθέντες τοὺς κύρτους. παρὰ τοῦτο ἐποίησε Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις 'εὕδοντι δ' αἱρεῖ πρωκτός'. Hesychius εὕδοντι δ' αἱρεῖ πρωκτός· παροιμία ἀπὸ τοῦ 'εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ'. λέγουσι δὲ ὅτι, ὅταν τοὺς κύρτους καθῶσιν, αὐτοὶ μὲν καθεύδουσιν, ὁ δὲ κύρτος αἱρεῖ τοὺς ἰχθῦς. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις. Proverbia Bodl. 429 p. 50 εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ· ἐπὶ τῶν ἐργασαμένων ἐπιτυχῶς, ἐπεὶ συμβαίνει καὶ κοιμωμένων ἁλιέων εἰσιέναι τοὺς ἰχθύας εἰς τοὺς κύρτους. Κρατῖνος ἐπὶ τὸ γελοιότερον ταῦτα μετέθηκεν, 'εὕδοντι πρωκτὸς αἱρεῖ'. Zenob. 4, 8 εὑδόντων ἁλιευτικῶν κύρτος. εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄνευ πόνου κατεργαζομένων ἐφ' ἃ ἂν ὁρμήσωσιν. ἐπειδὴ κοιμωμένων τῶν ἁλιέων ὁ ἰχθὺς τῷ κύρτῳ εἰσδύεται. Diogen. 4, 65 εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ· ἐπὶ τῶν ἐργασαμένων εὐτυχῶς λέγεται. συμβαίνει γὰρ κοιμωμένων τῶν ἁλιέων τὸν κύρτον αἱρεῖν ἰχθύας. sic de Timotheo Plutarchus Mor. 187b Τιμόθεος εὐτυχὴς ἐνομίζετο στρατηγὸς εἶναι. καὶ

φθονοῦντες αὐτῷ τινες ἐζωγράφουν τὰς πόλεις εἰς κύρτον αὐτομάτως αὐτοῦ καθεύδοντος ἐνδυομένας. cf. Plat. Leg. 7, 823 e. deflexit Cratinus proverbium in hominem inpudicum podice quaestum facientem.

5

Δωδωναίῳ κυνὶ βωλοκόπῳ, τίτθῃ, γεράνῳ προσεοικώς.

Stephanus Byz. Δωδώνη (p. 248 Mein.) Δωδωναῖος . . . Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις. Heringa Observ. 27 p. 233 βωμολόχῳ — προσέοικας. Elmsl. Edinb. Rev. XVII 388 βωμοκλόπῳ τίτθῃ γεραιᾷ προσεοικώς. si in tantis tenebris divinare licet, coniunctis utriusque emendationibus scribendum videtur Δωδωναίᾳ κυνὶ βωμολόχῳ, τίτθῃ, γραίᾳ προσέοικας, ut κύων βωμολόχος ipsa dicatur graea Dodonaea. Strab. 7, 329 κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ἄνδρες ἦσαν οἱ προφητεύοντες . . ., ὕστερον δ' ἀπεδείχθησαν τρεῖς γραῖαι. Schol. Soph. Trach. 172 οἱ μὲν οὕτω λέγουσι θεσπίζειν, οἱ δὲ οὕτω τὰς ἱερείας γραίας οὔσας.

6

εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην οἷ' ἄττα βαΰζει,
ὡς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα,
οὐ μέν τοι παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι.

Athenaeus 4, 164 e Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις. Schol. Arist. Ach. 671 Θάσιόν φασι βάμμα λέγεσθαι ἐκ τῶν ἀπὸ πυρὸς ἰχθύων. ἰδίως Θασίαν ἐκάλουν. Κρατῖνος 'εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην'. Arist. Ach. 671 οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα, i. e. Θασίαν ἅλμην, *Thasiam muriam*. 'de homine salso et amari ingenii, quemadmodum Ἁλμίωνος nomen ad ingenii acerbitatem referebatur.' Meinek. — idem ipsum Archilochum, qui coloniam in Thasum insulam deduxerat, compellari arbitratur. quod si verum est, praeter chori Archilochos ipsum quoque Archilochum in scaena adparuisse oportet, sicut in Ulixibus etiam Ulixes ipse primas partes agebat. παραχρῆμα poetis non admodum usitatum fuisse docet Nackius Choeril. 215. ὁ τυφλὸς παρὰ κωφὸν λαλεῖ proverbium videtur fuisse de eis qui quod ipsi nesciunt aliis narrant ne audientibus quidem quid narretur. contrarium hic evenisse poeta dicit.

7

ἔνθα Διὸς μεγάλου θᾶκοι πεσσοί τε καλοῦνται.

Suidas Διὸς ψῆφος· οὕτως καλεῖται (τόπος addit Kusterus) ἐν ᾧ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις 'ἔνθα Διὸς κτλ.'. ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ διεκρίθησαν Διὸς ψῆφος καλεῖται· τάττεται δ' ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων. Apostol. 6, 20 Διὸς ψῆφος· οὕτω καλεῖται ὁ τόπος, ἐν ᾧ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· ἔνθα κτλ. τάττεται δὲ ἡ παροιμία

ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων. cf. Greg. Cypr. L. 1, 93. Hesych. Διὸς θᾶκοι καὶ πεσσοί· τινὲς γράφουσι ψῆφοι. φασὶ δὲ ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων διαψηφίσει, ὅτε ἠμφισβήτει Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν, τὴν Ἀθηνᾶν Διὸς δεηθῆναι ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν. itaque antiquitus πεσσοί pro ψήφοις dicebantur. significatur autem arcis Athenarum ea regio, ubi Minerva cum Neptuno de terrae Atticae possessione contenderat. fortasse ibidem apud Cratinum poetarum certamen instituebatur. dicendi genus ἔνθα καλοῦνται Meinekius inlustravit conlatis Hom. Il. 11, 757. Soph. Trach. 639. sic etiam Pind. Nem. 9, 1, 41 (96) ἔνθ' Ἀρείας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι. Xen. Hell. 5, 1, 10 ἔνθα ἡ Τριπυργία καλεῖται.

8

ἡ μὲν δὴ πίννησι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη.

Athenaeus 3, 86 e τῶν δὲ πιννῶν μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις. cf. 3, 92 e ὄστρεια δὲ μόνον οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις 'πίννησι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη'. Phot. 354, 1 ὄστρεια· σὺν τῷ ι μᾶλλον. — δὴ πίννησι Meinek.] σηπίῃσι. πίννησι solum 92 e. praeterea ὀστρέοισιν 86 e.

9

ὠμολίνοις κόμη βρύουσ', ἀτιμίας πλέως.

Athenaeus 9, 410 d ὠμολίνου δὲ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις. Pollux 10, 64 καὶ ὠμόλινον, οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου. si ex parabasi haec, ut videntur, petita sunt, Cratineum potius metrum cum Bergkio (R. c. Att. 27) inserta ante ἀτιμίας syllaba longa quam Archilochium (quale est in Horat. Epod. 11) cum Meinekio (ὠμολίνοισι) restituendum arbitror. Bergkio poeta videtur de muliere loqui quae comam sordibus et inluvie inquinatam linteo obvolverit, Meinekio de aemuli poetae fabula, quam squalidae puellae compararet. fortasse artem comicam ipsam Cratinus significat, eamque antiquissimam, qualis fuit ante ipsius aetatem, rusticam etiamtum et incultam. ἀτιμίαν inhonestam comoediae condicionem, antequam chorum comicis archon dederit, dici puto. ὠμόλινον secundum Salmasium (Plin. exercit. 538) est *linum crudarium*, λευκόλινον *linum maceratum*; maceratione enim album fit. — βρύειν apud poetas frequentissimum; at quid sit puella vel puellae coma ὠμολίνοις βρύουσα nescio. itaque dubito an scribendum sit (περιβεβλημένη) ὠμολίνοις, κόμῃ βρυάζουσ' (hoc quidem cum Meinekio) vel κόμῃ τε βρίθουσ', ἀτιμίας πλέως, i. e. comoedia antiquissima vestitu paupere et inculto, horridis capillis, dedecoris plena.

10

Ἐρασμονίδη Βάθιππε τῶν ἀωρολείων.

Hephaestio 15, 8 *Κρατῖνος δὲ ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις τοῦτο τὸ μέτρον ἀγνοεῖ, ὅτι οὐκ ἄντικρυς μιμεῖται τοῦ Ἀρχιλόχου τὸν Ἐρασμονίδη*, i. e. versum qui est *Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον. Ἐρασμονίδη*] *Ἐρασμονίδην* PEC. Cratinus igitur metrum ita inmutavit, ut pro altero dactylo poneret trochaeum. de *Bathippo* nihil praeterea notum. is *Ἐρασμονίδης* non propterea adpellatur, quod patre fuerit Erasmone, sed ut inrideatur ut *venustulus* (Mein.). talia enim, specie patronymica, saepissime inserviunt inrisioni. cf. Arist. Ach. 595. 6. 603, Archilochi vel Hipponactis *συκοτραγίδης* (Eustath. 1828, 11), Alcaei *ζοφοδορπίδας* (Diog. L. 1, 81), multa alia apud Lobeck. Soph. Ai. 880, quibus Meinekius addidit Plauti *Βομβομαχίδην Κλυτομηστωριδυσαρχίδην*, addi possunt eiusdem Plauti *Μισαργυρίδης* (Mostell. 3, 1, 41) et Pultiphagonides (Poenul. prol. 54). — *τῶν ἀωρολείων*, ut Thuc. 6, 3, 2 *Ἀρχίας τῶν Ἡρακλειδῶν*. Xen. Hell. 1, 6, 16 *τῶν δέκα στρατηγῶν Λέων καὶ Ἐρασινίδης*. Bekk. Anecd. 476, 19 *ἀωρόλειος· ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειαινόμενος*. Schol. Hephaest. *ἀωρόλειοι οἱ ἔξω ἤδη ὥρας λειούμενοι, τοῦτ' ἔστιν, ἐν γήρᾳ καλλωπιζόμενοι*, interpretatione ex parte vera: cum enim *λεῖοι* dicantur homines molles toto corpore levigati (Eupol. 338. Arist. fr. 218), *ἀωρόλειοι* videntur dici qui praeter aetatem pathici sunt.

11

Schol. Lucian. p. 186 Iacob. *ὁ μὲν Καλλίας οὗτος, ὥς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις φησίν, Ἱππονίκου υἱὸς ἦν, τὸν δῆμον Μελιτεύς, ὡς Ἀριστοφάνης Ὥραις, πλούσιος καὶ πασχητιῶν καὶ ὑπὸ πορνιδίων διαφορούμενος καὶ κόλακας τρέφων. εἰς δὲ στιγματίαν αὐτὸν Κρατῖνος κωμῳδεῖ ὡς ἕνα τῶν κατάχρεων . . . κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν Κρατῖνος καὶ ὡς Φώκου γυναῖκα μοιχεύσαντα καὶ τρία τάλαντα δόντα εἰς τὸ μὴ κριθῆναι.* confundit Calliam avum cum nepote: nam 'quae de aere alieno et adulteriis traduntur non cadunt in Calliam eum quem Cratinus commemoraverat'. Meinek.

·12

Schol. Lucian. p. 139 Iacob. *οὗτοι* (*Κέρκωπες*) *ἐν Βοιωτίᾳ διέτριβον Οἰχαλιεῖς ὄντες γένος, Σίλλος καὶ Τριβαλὸς ὀνομαζόμενοι, ἐπίορκοι καὶ ἀργοί, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις.* pro *Σίλλος καὶ Τριβαλὸς* codd. *σύλλος καὶ τριβαλλός, ἕλλος καὶ τρίβαλος, Σῶλος καὶ Τριβαλός.* de Cercopibus Lobeck. Aglaoph. 1296—1308. Welcker Cycl. ep. I 409 sq. Preller Myth. gr.[2] II 230—232. eorum cum unus Diodorus (4, 31) totam gentem norit, a poetis duplex genus commemorari videtur, unum latronum in Boeotia et Trachinia regione, Olus et Eurybatus, alterum fraudatorum et nebulonum in

Asia minore et alibi. nomina horum varia traduntur. Cratinus eos videtur dixisse Sillum et Triballum vel (quae est Bergkii sententia R. c. Att. 24 sq.) Sillos et Triballos, tamquam si dicas *Sanniones* et *Inpudentes*. cf. quae adnotavimus ad Arist. Av. 1529. Hermipp. Cercop.

13

Photius *Σαμιακὸν τρόπον*· *Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις, εἰσναμιαν ἐπισκώπτων μιννύωνα. ὑσὶ γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς πρῴρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα.* Schol. Arist. Pac. 143 *καὶ Σαμιακὸν τρόπον φησὶ Κρατῖνος.* Hesych. *Σαμιακὸς τρόπος· . . . Δίδυμος τὰς σαμαίνας* (i. e. *τὰς Σαμίας ναῦς*) *ἰδιαιτέραν παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν· εὐρύτεραι μὲν γάρ εἰσι τὰς γαστέρας, τοὺς δὲ ἐμβόλους σεσίμωνται* (sic Schneiderus in Lex. *ὑόπρωρος* pro *σεσήμανται*), *ὡς δοκεῖν ῥύγχεσιν ὑῶν ὁμοίως κατεσκευάσθαι, οἷον ὑοπρῴρους εἶναι. διὸ καὶ ἐπὶ τοιαύτης λέγεται· ναῦς δέ τις ὠκυπόρος Σαμίη, ὑὸς εἶδος ἔχουσα.* in Photii verbis Naekius Choeril. 156 nihil inesse Cratinei existimat praeter *Σαμιακὸν τρόπον*: poetam enim de re aliqua obtusa loquentem eam dixisse obtusam *Σαμιακὸν τρόπον*. Bergkius (R. c. Att. 29) scribendum censet *εἰς συανίαν* (*ὑηνίαν*) *ἐπισκώπτων Μένωνα* vel *Μένιππον*, Dobraeus Advers. I 608 *Μέμνονα* (quod Nauckius Philol. VI 413 unice verum existimat coll. Phot. *σῦς· ὗς τοὺς Ἱπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Παναιτίου καὶ Μέμνονος, εἰς ὑηνίαν κωμῳδοῦντες*) vel *Ἀμυνίαν*, Meinekius *Σίμωνα*. rarius aliquod nomen latere videtur, fortasse *Σμικυθίωνα*. cf. Arist. Eq. 969. Vesp. 401. Eccl. 46. 294. Pherecr. 32.

14

Harpocrat. *ἰθύφαλλοι· κυρίως ἰθύφαλλος τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις.*

Praeterea ad Archilochos referunt fr. 323 Raspius De Eupol. Dem. 108, tres versus apud Plut. Mor. 811 f (de Metiocho vel Meticho Bergkius R. c. Att. 9—13, fr. 323 cum fr. 10 propter metri similitudinem artissime coniungens, fr. 324 et 332 Meinekius, fr. 324 etiam Bergkius, denique fr. 310 Fritzschius Quaest. Arist. 241).

ΒΟΥΚΟΛΟΙ

De argumento non constat. in archontem qui petenti (anno superiore ut videtur) chorum non dederat gravissime Cratinum invectum esse fr. 18 docet. consentaneum est eundem significari archontem qui etiam Sophocli chorum negaverat (fr. 15).

15

ὃς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι Σοφοκλέει χορόν,
τῷ Κλεομάχου δ', ὃν οὐκ ἂν ἠξίουν ἐγὼ
ἐμοὶ διδάσκειν οὐδ' ἂν εἰς Ἀδώνια.

Athenaeus 14, 638 f *σκώπτει δὲ αὐτὸν* (Gnesippum) *εἰς τὰ ποιήματα καὶ ἐν Βουκόλοις*. 1. *Σοφοκλέει* Mein.] *Σοφοκλεῖ*. cf. quae adnotavi ad Arist. Eq. 283. quibus addo Arist. Av. 1295 (*Φιλοκλέει*, 567 *Ἡρακλέει* in anapaestis), Eupol. 100 (*Περίκλεες*), 212 (*Ἱερόκλεες*), Leucon. 1 (*Μεγάκλεες*), Alexid. 25, 12 (*Περικλέης*), Kirchhoff Inscr. Att. 45, 1 (*Προκλέης*), 45, 7 (*Θρασυκλέης*), 172, 3 b (*Μενεκλέης*). 2. *Κλεομάχου* Dobr. Arist. Ran. 1337] *Κλεομάχῳ*.

cum Athenaeus (14, 638 d sq.) de Gnesippo lascivorum carminum auctore (*παιγνιαγράφον τῆς ἱλαρᾶς μούσης*) veterum scriptorum testimonia adferat eisque inepte Cleomachi tamquam alterius poetae mentio interponatur, dubitari non potest quin recte Bergkius (R. c. Att. 33) Dobraei emendatione v. 2 recepta Gnesippum poetam Cleomachi filium fuisse statuerit. cf. Chionid. 4. Cratin. 97. 256. Eupol. 139, praeterea autem Telecl. 16. qui commemoratur Gnesippus Atheniensis apud Xen. Anab. 7, 3, 28 (Athen. 4, 151 e), idem esse non potest. indignatur autem poeta archontem qui Sophocli poscenti chorum non dederit, Gnesippo concessisse, '*quem*' inquit '*ego si choragus essem nollem mihi*', i. e. me chorago '*docere ne Adoniis quidem*'. ita enim, non ut Fritzschius voluit (Arist. Ran. p. 57), haec interpretanda sunt. nam archon chorum dat, choragus adparatum choricum praebet, poeta fabulam docet vel docendam curat et cum chorago aut vincit aut vincitur. cf. Arist. Av. 1406 cum interpr. — *Adonia* a mulieribus potissimum celebrata, ex Asia in Graeciam translata, mollibus et effeminatis caerimoniis insignia erant. Arist. Lys. 389. Plut. Alcib. 18. Nic. 13.

16

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ
πρώτῳ πεπειρᾶσθαι.

Schol. Platon. Bekk. 322 *Κρατῖνος Βουκόλοις*. *πεπειρᾶσθαι* Meinek.] *πειρᾶσθαι*. '*in me tanquam in vili capite omnium primo periculum fecisse videtur*' Herwerdenus (Obs. crit. in fragm. com. gr. 3. 4), hoc quoque fragmento archontem notari coniciens Cratino invisum. Zenob. 3, 59 '*ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον*' *ἐπὶ τῶν ἐν εὐτελέσι* (*in corpore vili*) *τὴν πεῖραν ποιουμένων. Κᾶρες γὰρ ἐμισθοφόρουν πρῶτοι.* similiter Hesych. *ἐν Καρί*. cf. Philem. 18. Eur. Cycl. 654. Cic. Flacc. 27, 65 *nonne hac vestra voce volgatum est, si quid cum periculo experiri velis, in Care id potissimum esse faciendum?*

17

καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σκια-
μαχῶν ἀπο-
κτίννυσι ταῖς ἀπειλαῖς.

Bekker. Anecd. 429, 23 et Suidas *ἀποκτιννύναι· ἀποκτίννυσιν· ἀποκτίννυσι λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκτιννύει. Κρατῖνος Βουκόλοις.* Lucian. Pisc. 35 *ἔπη μάτην ὁσημέραι πρὸς αὐτῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς σκιαμαχούμενα.* Eustath. 663, 16 *ἀέρα δαίρων (δέρων).* *contra caelum* pugnantem facit, quod neque vulneretur neque plagam regerat. nos '*den Mond anbellen*'. in dimetros digessit Meinekius: sumpta enim videntur ex systemate iambico et concertatione simili Cleonis et Insiciarii in Equitibus.

18

Hesychius *πυρπερέγχει· Κρατῖνος ἀπὸ διθυράμβου ἐν Βουκόλοις ἀρξάμενος, ἐπειδὴ χορὸν οὐκ ἔλαβε παρὰ* (cod. *πὲ*) *τοῦ ἄρχοντος ἔστιν οὗ ᾐτήρει.* Casaubonus *πῦρ πῦρ ἔγχει: Κρατῖνος ... ἔλαβε παρὰ τοῦ ἄρχοντος παρ' οὗ ᾐτήκει.* Bergkius R. c. Att. 31 *πῦρ πυρὶ ἔγχει.* Fritzschius (Arist. Ran. p. 57) *πῦρ πρὸς ἔγχει ... παρὰ τοῦ ἄρχοντος. ἔστιν οὖν τήρει (τὸν τεθυμωμένον), τήρει* autem interpretatur '*cave*'. at *cave* graece est *εὐλαβοῦ, φυλάττου,* non *τήρει,* et proverbium quod Cratinus paullulum inmutavit non fuit *πῦρ μαχαίρᾳ σκαλεύειν,* sed *πῦρ ἐπὶ πῦρ,* i. e. *κακὸν ἐπὶ κακῷ* Zenob. 5, 69. Diogen. 6, 71. Boisson. Anecd. II 56 *εἰ πυρὶ πῦρ ἐπάγεις βρόμιον, μάλα πολλὸν ἀνάπτεις,* quocum Boissonadius contulit Flor. 4, 6 *cum solus gravis reipublicae esset Antonius, quasi ignis incendio Lepidus accessit.* Arist. fr. 453. Plat. Leg. 2, 666 a *οὐ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν* (de vino). facillimum videtur scribere *πυρὶ πῦρ ἐπέγχει.* Eur. Cycl. 423 *ἐγὼ δ' ἐπεγχέων ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.* felicissima translatione Cratinus Bacchum precatur ut his ipsis Dionysiis non vinum, ut soleat, sed ignes ignibus superinfundat, i. e. ignes indignationis, quos ipse in archontem emittat. ignes bibere vult, ut ignem evomat. ab his verbis parodum simul et fabulam poeta videtur exorsus esse. dithyrambum autem adpellavit Hesychius, 'quoniam et sententiarum ardore fervebat et numeris ferebatur concitatissimis'. Meinek.

19

Bekk. Anecd. 394, 8 et Suidas *ἀνδρακάδα. ἀνδρακάς· κατ' ἄνδρα, χωρίς. Κρατῖνος ἐν Βουκόλοις.* apud Bekkerum corrupte *τὸ κατὰ ἄνδρα χωρῆσαι.*

20

Bekk. Anecd. 395, 27 et Suid. *ἀνεσίαν τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν ἄδειαν. Κρατῖνος Βουκόλοις.* cf. Lob. Phryn. 527 (Mein.).

Ad Bubulcos praeterea fr. 281 et 286 referebat Bergkius R. c. Att. 34. cf. etiam fr. 294.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ

Eodem nomine comoedias inscripserunt Antiphanes, Ephippus, Mnesimachus, et drama satyricum Euripides. sine dubio Cratinus quoque fabulam illam de Hercule et Busiride Aegypti rege tractaverat Herculisque *βουλιμίαν* comicorum more inlustraverat. narrat fabulam Apollod. 2, 5, 11. cf. Dio Chrys. 8, 32. Schol. Apoll. Rhod. 4, 1396. Cratino minori rectius fortasse comoediam tribui Meinekius coniecit I 57. 413.

21

ὁ βοῦς ἐκεῖνος χὴ μαγὶς καὶ τἄλφιτα.

Pollux 10, 81 *Κρατῖνος ἐν Βουσίριδι.* 'describitur sacrificii apparatus.' Meinek. — vocabulum *μαγίς* Pollux 10, 81 proprie poni dicit *ἐπὶ τῆς μάκτρας ἢ ἐπὶ τῆς τὰ ἱερὰ δεῖπνα ἢ τὰ πρὸς θυσίαν φερούσης.* idem 6, 64 *ἡ δὲ μάκτρα καὶ μαγὶς ἐκαλεῖτο καὶ σκάφη.* cf. 7, 22. 10, 102. sed 6, 83 *αἱ δ' ἐπιτιθέμεναι καὶ αἰρόμεναι τράπεζαι, ἃς νῦν μαγίδας καλοῦσιν,* cuius significationis exemplum adfert Soph. fr. 651 Dind. (nam apud Nauckium non reperio).

ΔΗΛΙΑΔΕΣ

Quae fuerint illae *Δηλιάδες*, ex quibus chorum fabulae poeta composuit, ignoramus. coniecit quidem Bergkius (R. c. Att. 34 sq.), cum Ol. 88, 3 (Diod. 12, 58. Thuc. 3, 104) Athenienses ex oraculo Delum insulam lustraverint et in dei honorem pompam eo miserint, hac occasione usum Cratinum Deliadum fabulam composuisse, dubitans tamen Deliades sacerdotesne sint Apollinis Delii habendae an virgines Atticae, ex quibus chorus Delum missus constiterit. sed tota ea opinio cum solo comoediae nomine nitatur, parum firma est.

22

Ὑπερβορέους αἴθρια τιμῶντας στέφη.

Hesychius *αἴθρια· Κρατῖνος Δηλιάσιν. . . . τὰ γὰρ Ὑπερβορέων ἱερὰ κατά τινα πάτριον ἁγιστείαν οὐχ ὑπὸ στέγην ἀλλ' ὑπ' αἴθριον διαφυλάττεται.* cod. *αἴθρια· Κρατῖνος Ἡλιάσιν. ὑπερμορίους †Αἴθριαι τιμῶντας στέφη· Ὑπερβορέους* Musurus, *Δηλιάσιν* Sopingus. aut *Ὑπερβορείους* aut *αἴθρεια* Meinekius.

nota est Herodoti (4, 32—35, cf. Pausan. 1, 31, 2) narratio de sacris quibusdam ab Hyperboreis per longas itinerum ambages in Graeciam et Delum insulam perlatis vel, quod postea faciebant, transmissis. haec sacra Herodotus dicit *ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν*, Pausanias *ἀπαρχάς*, easque narrat *κεκρύφθαι μὲν ἐν καλάμῃ πυρῶν, γινώσκεσθαι δὲ ὑπ' οὐδένων.* semper ea sub divo adservari solere neque Herodotus neque Pausanias auctor est; tradunt cum Hesychio alii grammatici, velut Bekk. Anecd. 355, 29 *αἴθρια στέφη·*

τὰ αἰθέρια· ἢ μεγάλα· οἱ δὲ τὰ ἀπὸ τῶν δένδρων ἢ τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα. et Suidae (στεφάνωσις) duo cod. VA marg. στέφος καὶ στέφη. καὶ αἴθρια στέφη, τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα. sed quomodo τὰ ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα dici possint αἴθρια στέφη et quid sit τιμᾶν αἴθρια στέφη non satis intellego. antiquitus fortasse illa sacra, quae quod tritici stipulis involuta erant στέφη dicebantur, de caelo vel ex aethere delapsa esse credebantur, cum praesertim Hyperborei deos propius contingere viderentur. itaque Cratinum nihil dicere consentaneum est nisi quod Herodotus Pausaniasque narrant sacra illa ex aethere delapsa, quae quotannis in Graeciam perferantur, ab Hyperboreis adservari: Ὑπερβορέους αἰθέρια τηροῦντας στέφη.

23

ἐτήσιοι γὰρ πρόσιτ' ἀεὶ πρὸς τὴν τέχνην.

Photius ἐτήσιοι· πρόσκαιροι Κρατῖνος Δηλιάσιν. πρόσιτ' ἀεὶ Porson] πρόσιτα εἰ. praeterea cod. δειλιᾶσιν. male grammaticus ἐτήσιοι· πρόσκαιροι. nec prorsus recte Bergkius (R. c. Att. 45) 'quotannis acceditis ad artem', propterea etiam quam artem dicat poeta dubitans. at significat sine dubio artem scaenicam, qua, quoniam Lenaeis tantum modo et Dionysiis fabulae agebantur, *post annua* demum *intervalla* Athenienses fruebantur. ea ipsa re, in epirrhemate fortasse, Cratinus falsa civium de arte comica iudicia quodammodo excusari posse dicebat.

24

ἦν ἄρ' ἀληθὴς ὁ λόγος, ὡς δὶς παῖς γέρων.

Schol. Platonis in Boettig. Opusc. III 197 μέμνηται δὲ αὐτῆς (τῆς παροιμίας) Κρατῖνος ἐν Δηλιάσιν. ἦν ἄρ' — παῖς Bastius apud Boettig.] ἄρα — παῖς ἐστιν.

25. 26

ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον.
ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν, ὁ δ' ἠσκάριζε κἀπέπαρδε.

Photius et Suidas ῥάζειν καὶ ῥύζειν· τὸ ὑλακτεῖν . . . ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη· Κρατῖνος Δηλιάσιν. 2. δ' ἠσκάριζε Pierson. Moer. 36. Pors. Misc. 377] ὁ δὲ σκαρίζει. Phot. ἠσκάριζεν· ἀντὶ τοῦ ἤσπαιρεν. et ἀπασκαρίζειν Arist. fr. 495. Menand. apud Suid. ἀπασκαρίζειν. κἀπέπαρδε Pors.] κατέπαρδε Phot., καὶ πέπορδε Suid. — recte sine dubio iam ante Cobetum (Mnem. VIII 48) Porsonus apud Dobr. Arist. Nub. 1350 κἀπεπόρδει: imperfecto enim, non aoristo opus est. Arist. Pac. 335 ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ.

cf. etiam Hesych. ἤσπαιρεν· ἐσκάριζεν (ἤσκ.) ... ἔσπαιρεν. et ἤσκαιρεν· ἐσκίρτα. — quid sit ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν nescio. sed fortasse dixerat (βλέπων δὲ) ἔρρ. πρ. τ. γ. versum 1 nondum emendatum dicit Meinekius; fortasse σιωπῶντες τέχνην scribendum est: '*ut de arte taceant posthac cum nugantur*', i. e. ut cum nugantur ne glorientur artem se exercere. nam ex epirrhemate trochaico desumptus versus videtur, in quo in aemulos invehebatur. alter est ex syntagmate iambico. temere Naberus v. 2 ad Soph. Ai. 299 rettulit.

27

τῷ δ' ὑποτρίψας τι μέρος πνῖξον καθαρύλλως.

Athenaeus 9, 396 b *Κρατῖνος ἐν Δηλιάσι.* scribendum videtur *τοῦ*, suspensum a *τι μέρος*. *τυροῦ* opinor vel alius condimenti. fragmentum est tetrametri anapaestici; desunt duo anapaesti. aliter Herwerd. Stud. crit. 76.

28. 29

εἴ τις δ' ὑμῶν κάλλει προκριθῇ.
πρὶν παροῦσα διδάσκῃ.

Bekk. Anecd. 129, 10 *λείπει δὲ* (*ἄν*) *καὶ ἐν ὑποτακτικοῖς* ... *Κρατῖνος Δηλιάσιν.* alter versus est anapaesticus, alter pherecrateus. de syntaxi, perperam a Cobeto (Mnem. nov. II 420) in comicorum fabulis damnata, cf. L. Schmidt in ind. Marburg. 1868/9 p. 16. Thuc. 6, 21, 1. Plat. Leg. 6, 761 c. 12, 958 d. Xen. Anab. 3, 1, 36. 3, 2, 22. 7, 6, 24 cum adn. Krueg. Arist. Eq. 698. 700. 805. Pac. 450. fr. 201. nam tragicorum quidem exempla adferre nihil attinet. aliquanto etiam frequentius *πρίν* sine *ἄν* cum coniunct.

30

τούτοισι δ' ὄπισθεν ἴτω δίφρον φέρων Λυκοῦργος
ἔχων καλάσιριν.

Schol. Aristoph. Av. 1294 *φαίνονται τὸν Λυκοῦργον Αἰγύπτιον εἶναι νομίζοντες ἢ τὸ γένος ἢ τοὺς τρόπους* ... *Κρατῖνος Δηλιάσι. τούτοισι δ' ὄπισθεν* Herm. Opusc. V 296] *τούτοις δὲ ὄπισθεν.* vel 'aliis numeris *τούτοισι δ' ἐξόπισθ' ἴτω*'. Meinek.

de *Lycurgo* cf. Arist. Av. 1296 cum interpr. is quod a comicis (Pherecr. 11) Aegyptiae originis fuisse dicitur, id neque ab ulla eius inprobitate (*αἰγυπτιάζειν* enim dicebant pro *πονηρεύεσθαι*) neque cum Bergkio (R. c. Att. 40. 1) a cognatione nescio qua Eteobutadarum cum Aegyptiorum aliqua gente repetendum est (ei enim, si Lycurgus ad eos pertinebat, omnium maxime *αὐτοχθονίαν* prae se ferebant), sed probabiliter ita explicandum videtur, ut nuper

fecit U. Koehlerus (Herm. V 352), qui in cultu Isidis Athenas transferendo Lycurgum maiorem, cuius Demosthenis aequalem nepotem esse Bergkius existimat, primas partes egisse conicit. ceterum Isidis ut Bendidis sacra aliquamdiu privatim celebrabantur, priusquam publice reciperentur. cf. Ophelion. 6. — 'videtur pompa describi, in qua virginis *διφροφόρου* partes subire iubetur Lycurgus.' Meinek. cf. Hermipp. 26. de *calasiri* Herod. 2, 81 *ἐνδεδύκασι δὲ* (*Αἰγύπτιοι*) *κιθῶνας λινέους περὶ τὰ σκέλεα θυσανωτούς, τοὺς καλέουσι καλασίρις*. Poll. 7, 71 *καλάσιρις χιτὼν θυσανωτὸς Αἰγύπτιος*. Phot. *καλάσειρις· χιτὼν πλατύς . . . οὕτως Αἰγύπτιοι*. solus Athenaeus (12, 525 d) etiam *Περσικὰς καλασίρεις* novit, *αἵπερ εἰσὶ κάλλισται πασῶν*. cf. Arist. fr. 320, 6.

31

Schol. Aristoph. Vesp. 542 *Παναθηναίοις οἱ γέροντες θαλλοὺς ἔχοντες ἐπόμπευον . . . μνημονεύει τοῦ ἔθους* (*τοῦ θαλλοφορεῖν*) *Κρατῖνος ἐν Δηλιάσιν*. Xen. Symp. 4, 17 *θαλλοφόρους γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ τοὺς καλοὺς γέροντας ἐκλέγονται*.

32

Hesych. *βοῦς ἐν αὐλίῳ· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. Κρατῖνος Δηλιάσιν*. Diogen. 3, 70 et Apostol. 5, 10 *βοῦς ἐν αὐλίῳ γέρων, ἐπὶ τῶν δι' ἀσθένειαν ἡσυχαζόντων*. Suid. *βοῦς ἐν αὐλίῳ κάθῃ· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων*. Longus 4, 18, 3 *οὐδ' εἰ μέλλω βοῦς ἐν αὐλίῳ καταλείπεσθαι*. etiam de eis dici *qui suis cari esse desierunt*, docet Villoison.

33

Aristoteles Bekk. p. 1098, 18 *μία γὰρ χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ*. ad quae schol. Cramer. Anecd. Par. I 182, 24 *κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Κρατῖνος ἐν Δηλιάσιν*.

34

Bekk. Anecd. 94, 7 *ἐξ αὐτῆς· ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα. Κρατῖνος Δηλιάσιν*. Hesych. *ἐξαυτῆς· παραυτίκα*. cf. Lobeck. Phryn. 47 adn. 2. Fritzsch. Arist. Thesm. 87 (p. 25). *ἐξαυτῆς* ortum esse ex *ἐξαίφνης* conicit Herwerden. Obs. crit. 4.

35

Bekk. Anecd. 96, 14 *ἐγκυρῆσαι· ἀντὶ τοῦ ἐντυχεῖν. Κρατῖνος Δηλιάσιν*. cf. Suidas et Zonaras 609. *ἐγκῦρσαι* Soph. El. 863.

Fragm. 309 ad hanc fabulam referebat Bergkius R. c. Att. 44. cf. etiam quae ad fr. 180 adnotavi, et fr. 378.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΙ

Similia comoediarum nomina sunt *Κωμῳδοτραγῳδία*, *Ποίησις*, *Χορός*. plurali numero cur fabulam inscripserit non intellego. nam quod Aristophanis Lysistrata etiam *Διαλλαγαί* adpellatur, eius rei ratio manifesta est conlatis vocibus, quales sunt *σπονδαί*, *συνθῆκαι*. Bergkii opinioni (R. c. Att. 131) adsentiri non possum. cf. Meinek. I 58.

36

ὅτε σὺ τοὺς καλοὺς θριάμβους ἀναρύτουσ' ἀπηχθάνου.

Suidas *ἀναρύτειν· ἀναντλεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀρύεσθαι. Κρατῖνος Διδασκαλίαις. ἀναρρύτειν* vel *ἀναρύττειν* codices Suidae plerique, sed recte *ἀναρύτειν* A. cf. Porson. Eurip. Phoen. 463. Hesych. *θρίαμβος· Διονυσιακὸς ὕμνος*. 'ridet nescio quam mulierculam quae hymnos cantando corruperit. *ἀναρύτειν* magna cum aerumna vocem promere dixisse videtur. similiter *ἀνασπᾶν λόγους* Soph. Ai. 302.' Meinek. — non credo. *ἀναρύτειν θριάμβους* rectissime poeta dicitur qui carmina Bacchica ex imo pectore haurit. itaque Musam Cratini ipsam adpellari existimo, quae in summa carminum suorum pulchritudine invidiam aemulorum hominumque a poeta exagitatorum evitare non potuerit.

ΔΙΟΝΥΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Cratini iunioris esse censet Meinekius I 56. 7, quia argumentum eius 'ad Alexandri magni expeditionem, Dionysiacae pompae adsimulatam (Arrian. Anab. 6, 28. Diod. 17, 106. Plut. Alex. 67) spectasse' videatur. firmari hanc coniecturam putat fr. 38, quod non minus bene de quolibet homine vestitu molli delicatoque Bacchi in modum incedente intellegitur. inter fragmenta nullum est quod ab antiquae comoediae poeta scribi non potuerit. itaque maiori Cratino comoedia videtur relinquenda et non ad Alexandrum magnum, sed ad Paridem Troianum referenda esse. similes antiquorum comicorum fabulae sunt Cratini *Ὀδυσσῆς* et *Τροφώνιος* (etiam Cephisodori), Pherecratis *Μυρμηκάνθρωποι*, *Χείρων*, *Ψευδηρακλῆς*, Hermippi *Εὐρώπη*, *Κέρκωπες*, Aristophanis *Ἀμφιάρεως*, *Κώκαλος*, *Φοίνισσαι*: nam Platonis et posteriorum, qui talibus argumentis multo magis delectabantur, titulos enumerare non opus est.

37

ἔνεισιν ἐνταυθοῖ μάχαιραι κουρίδες,
αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας.

Pollux 10, 140 *τὰ δὲ κουρέως σκεύη, κουρίδες μάχαιραι, μαχαιρίδες. ἐν... Κρατίνου Διονυσαλεξάνδρῳ. ἔνεισιν* Pierson. Moer. 259] *ἐνεῖεν δέ*. Bekk. Anecd. 47, 3 *κουρίδες μάχαιραι· αἷς κείρουσι τὰ*

πρόβατα. Bekkerus *ἐνεῖεν ἐνταυθοῖ. ἐνταυθὶ* Meinek. cf. Elmsl. Arist. Ach. 152. G. Herm. Arist. Nub. 813. non nimiam fuisse antiquissimis illis temporibus regiorum puerorum elegantiam significat: nam *eisdem cultris oves tonderi et pastores*, qui saepissime erant regulorum filii.

38

στολὴν δὲ δὴ τίν' εἶχε; τοῦτό μοι φράσον.
B. θύρσον, κροκωτόν, ποικίλον, καρχήσιον.

Macrobius Saturn. 5, 21 *nec solus Asclepiades meminit huius poculi* (*καρχήσιον* dicit), *sed et alii poetae illustres ut . . . Cratinus in Διονυσαλεξάνδρῳ*. 1. *τοῦτό μοι φράσον* Porson. Eur. Hec. 788] ΤΟΥΔΟΜΟΙΦΡΑΣΟΝ P. *τοῦ δ' ὁμόχροον* Gronov. pater. *κροκωτὸν ἱμάτιον, ποικίλον χιτῶνα, καρχήσιον* poculum. fortasse Paris extrema fabula ad Helenam proficiscens, a Venere in Bacchi similitudinem magnifice instructus significatur. Poll. 7, 47 *τὸ δὲ ποικίλον Διονύσου χιτὼν βακχικός*. Phot. *ποικίλον· τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον*. de crocota mulierum veste cf. Arist. Ran. 46 cum interpr.

39

οὐκ ἀλλὰ βόλιτα χλωρὰ κᾠσπωτὴν πατεῖν.

Schol. Aristoph. Lys. 575 *τοῦ ἐρίου ὁ ῥύπος οἰσπωτὴ λέγεται. Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρῳ. οὐκ ἀλλὰ βόλιτα — κᾠσπωτὴν* Porson. Advers. 284] *οὐ καλὰ βόλβιτα — καὶ οἰσπώτην*. cf. Lobeck. Phryn. 357. de *οὐκ ἀλλὰ* cf. quae ad Arist. Av. 71, de crasi *κᾠσπωτὴν* quae ad Av. 1344 adnotavimus, de accentu Lobeck. Pathol. proleg. 393. videtur Paris significari, qui nihil aliud didicerit quam per stercus lanaeque sordes incedere.

40

ἐν σαργανίσιν ἄξω ταρίχους Ποντικούς.

Athenaeus 3, 119 b *καὶ ἀρσενικῶς ὁ τάριχος λέγεται παρ' Ἀττικοῖς . . . Κρατῖνος ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ*. Poll. 6, 48 *οὐδετέρως μὲν τὸ τάριχος οἱ Ἀττικοί, Ἴωνες δὲ καὶ Δωριεῖς ἀρρενικῶς, καὶ τῶν Ἀττικῶν ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ Κρατῖνος ὁ δὲ* (Mein. *οἶδε*) *ταρίχους Ποντικούς*. — *σαργανίσιν* Porson. Advers. 67] *σαργανοῖσιν*. Schweighaeuserus *σαργάναις*. Bergkius *σαργανίσι νάξω*. non opus. nam *ἄγειν* saepissime est *commercio invehere*. Hermipp. 63, 3. Antiph. 204. Plat. Protag. 313 d *ὧν ἄγουσιν ἀγωγίμων . . . ὅτι χρηστὸν ἢ πονηρόν*. Soph. 224 a *τὸν ἄγοντα καὶ πωλοῦντα*. Leg. 8, 847 c *μήτε τις ἀγέτω μήτε . . . ἐξαγέτω*.

41

νακότιλτος ὡσπερεὶ κωδάριον ἐφαινόμην.

Pollux 7, 28 τὸ δὲ ὄνομα ὁ νακοτίλτης . . . οὐκ ἀνεκτόν, εἰ μὴ τὸ ῥῆμα ἦν ἐν χρήσει παλαιότερον. καίτοι γε Κρατῖνος ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ φησίν κτλ. ὡσπερεὶ] ὥσπερ multo ante Cobetum Porson. Advers. 284, qui praeterea νακότιλτον. versus aut trimeter aut Cratineus. itaque scribendum aut νακότιλτος ὥσπερ κ. ἐφ. aut cum Bergkio (R. c. Att. 27) καὶ ν. ὡσπερεὶ κ. ἐφ.

42

παραστάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλα.

Pollux 7, 122 Κρατῖνος δ' ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ. . . . παστάδας δὲ ὁ Ξενοφῶν. βούλει] βουλῇ C. et 10, 25 ἐν δὲ Κρατίνου Διονυσαλεξάνδρῳ εἴρηται παραστάδας κτλ. cf. Poll. 1, 76 σταθμοὶ δὲ τὰ ἑκατέρωθεν ξύλα κατὰ πλευρὰν τῶν θυρῶν, ἃ καὶ παραστάδας φασίν. Eur. Androm. 1121 παραστάδος κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας.

43

ὁ δ' ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει.

Etymolog. m. 196, 7 βῆ· τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς, οὐχὶ βαὶ λέγεται Ἀττικῶς. Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρῳ. cf. Eustath. 768, 14. 1721, 27. Suidas βή. Zonaras 387. δ' ἠλίθιος] δὲ λοίσθιος Suid. et Zonar. eidem βή pro βῆ. circumflectendum ut ὖ ὖ, αὖ αὖ. Milleri Etym. m. (Mélanges 64) λέγων βῆ βῆ. Etym. m. 78, 40 τὸ βῆ ὅπερ περισπᾶται. Bekk. Anecd. 86, 3 βῆ· προβάτων βληχή. Hesych. βηβήν· πρόβατον. propter anapaestum in quarto pede inusitatum Porson. Hec. praef. XLV ὡς προβάτιον, Reisig. Coniect. 99 ὥσπερ πρόβατα, Elmslei. Cens. Hec. Pors. ed. Lips. 268 ὁ δ' ἠλίθιος βὴ βὴ λέγων ὥσπερ πρόβατον βαδίζει.

44

τῶν βδελλολαρύγγων ἀνεπαγγέλτων αὐτῷ φοιτήσας ἐπὶ δεῖπνον.

Suidas ἀνεπάγγελτος· ἄκλητος. Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρῳ. βδελλολαρύγγων] βδελλοιαρύγγων A. βδελλοφαρύγγων C (at Attici semper φάρυξ, φάρυγος. αὐτῷ] αὐτῶν A. Pollux 6, 12 ἄκλητοι, οὓς ἀνεπαγγέλτους Κρατῖνος καλεῖ. Hesych. ἀνεπάγγελτοι· οἷς οὐ παρηγγέλη ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν. ἄκλητοι. Bekker. Anecd. 6, 10 ἀνεπάγγελτος δειπνεῖ· ᾧ οὐδεὶς μὲν ἐπήγγειλεν, ὁ δὲ ἀφικόμενος δειπνεῖ. Meinekius βδελλολαρύγγων ἀνεπαγγέλτων φοιτησάντων ἐπὶ δεῖπνον, simul Cratini versum a Clemente Alex. Paed. 2, 1, 5 ἡ τῶν δείπνων προσηγορία, ἀπὸ τῶν φαρύγων καὶ φοιτητῆς μανίας ἐπὶ δεῖπνον quodammodo expressum esse monens. mihi αὐτῷ (αὐτῶν) ex μέτα corrup-

tum et scribendum videtur βδ. ἀν. μ έ τ α φοιτήσας ἐπὶ δ. — βδελλολάρυγγες isti gratuitorum conviviorum aucupes dicuntur. cf. Cic. Att. 1, 16, 11 *illa contionalis hirudo aerarii, misera ac ieiuna plebecula.* Hor. A. p. 476.

45

οὐ γάρ τοι σύγε πρῶτος ἄκλητος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις;

Bekk. Anecd. 402, 32 (et 453, 27) *ἄνηστις· ἡ* (ὁ) *νῆστις, παρὰ Κρατίνῳ ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ.* Suidas *ἄνηστις· ὁ* (Meinek. *οὐ*) *γεγευμένος. καὶ ἄνηστις ἡ* (ὁ) *νῆστις λίαν παρὰ Κρατίνῳ ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ.* Athen. 2, 47 a *ἄνηστις ὁ νῆστις πλεονασμῷ τοῦ ᾱ . . . παρὰ Κρατίνῳ κεῖται.* cf. Eustath. 947, 17. Etymol. m. Milleri (Mélanges 37) *ἄνηστις· ἄσιτος. Κρατῖνος· φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις. οὐ γάρ τοι σύ γε* Athen.] *ἰοὺ γὰρ σύ γε* Bekk. Anecd. et Suid. *ι* ex *Διονυσαλεξάνδρωι* perperam ad proximam vocem translatum ante Cobetum (Mnem. X 73) Meinekius intellexerat. *ἄκλητος* omittit Athen. non longe hoc a fr. 44 videtur remotum fuisse.

46

χηνοβοσκοί, βουκόλοι

Κρατῖνος ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ Athen. 9, 384 b. Paridis conlegae significari videntur.

47

κλίνην τὴν παράπυξον

Pollux 10, 34 *εἴδη δὲ κλίνης ἀργυρόπους, παράπυξος, ὡς ἐν τῷ Διονυσαλεξάνδρῳ Κρατίνου.* et 7, 159 *κλίνην δὲ παράπυξον Κρατῖνος εἶπεν ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ.*

48

ἡ γελγόπωλις

ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ Κρατίνου. Pollux 7, 198.
Ad hanc comoediam fortasse referenda sunt fragm. 281. 286.

ΔΡΑΠΕΤΙΔΕΣ

Cum in hac fabula Lamponem vatem poeta non praeteriens perstrinxerit, sed praeter ceteros exagitaverit, Lampon autem adiuvante Pericle coloniae Thurios deducendae et auctor et dux fuerit (Arist. Nub. 332. Av. 521 cum interpr., Eupol. 297. Plut. Pericl. 6. Mor. 812 d), hac ipsa re argumentum fabulae contineri titulumque ad illos Athenienses pertinere, qui novarum rerum cupidi Thurios quasi aufugerint, sententia est Bergkii R. c. Att. 46. 61 sq. Meinekius chorum potius ex Sybaritis compositum fuisse arbitratur,

qui frustra Spartiatarum ope inplorata ab Atheniensibus inpetraverint ut colonia Thurios deducta ipsi in patriam restituerentur. eos tamquam ignavos patriae proditores a poeta Periclis consilium inprobante *Δραπέτιδας* et *μείρακας* (fr. 55) adpellari, quod cum homines qui fr. 55 commemorantur, manifesto Atheniensibus ignoti sint, probabilius videtur. quanquam neutra coniectura certa est. si de Thuriis condendis tum ambigebatur, adparet comoediam ante Ol. 84, 1 actam esse.

49

τὸν Κερκυόνα θ' ἕωθεν ἀποπατοῦντ' ἐπὶ
τοῖς λαχάνοις εὑρὼν ἀπέπνιξα.

Bekk. Anecd. 433, 10 *ἀποπάτημα· αὐτὸ τὸ σκύβαλον . . . Κρατῖνος Δραπέτισιν.* Suid. *ἀποπάτημα.* Etym. m. 132, 9, ubi *τὸν Κερκύωνα ἕωθεν ἀποπατῶν* (*Κερκύονα — ἀποπατοῦντ'* D). *λαχάνοις*] *λασάνοις* Meinekius. de versuum discriptione dubitatur. Bekkerus et Meinekius trimetros constituunt, ille *τὸν Κ. τε* | *ἕωθεν ἀπ. ἐπὶ τ. λ. . . .* | *εὑρ. ἀπ.*, Meinekius *τὸν Κ. — ἀποπατοῦντ' ἐγώ* | *ἐπὶ τ. λ. κτλ.* at *ἐπὶ τοῖς λ. εὑρ. ἀπ.* dactylicus cum anacrusi esse potest. — Cercyon Thesei aequalis notissimus. Diodor. 4, 59. Paus. 1, 39, 3. Ovid. Met. 7, 439. Ib. 410. sed quis hic commemoretur Cercyon non constat.

50

δέχεσθε φιάλας τάσδε βαλανειομφάλους.

Athenaeus 11, 501 d *Κρατίνου εἰπόντος ἐν Δραπέτισι· . . . τῶν γὰρ φιαλῶν οἱ ὀμφαλοὶ καὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι παρόμοιοι· εἰς δὲ τὸ εἶδος οὐκ ἀρρύθμως παίζονται.* Hesych. (ex emend. Kusteri et Meinek.) *βαλανειομφάλους· οὕτω Κρατῖνος ὠνόμασε τὰς ἐχούσας ὀμφαλοὺς ἄνευ προσώπων* ('leonum luporum aliorumve animalium, quibus aliarum phialarum orae ornabantur, Poll. 2, 48' Mein.), *ὁποῖοι οἱ θόλοι ἐν τοῖς βαλανείοις· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀμφαλῶν τῶν ἐν τοῖς πυέλοις.* cf. Suid. Bekker. Anecd. 225, 6. Poll. 6, 98 *μεσόμφαλοι δὲ φιάλαι καὶ βαλανειόμφαλοι τὸ σχῆμα προσηγορίαν ἔχουσι.* erant autem 'balnea in alvearium formam orbiculata et superne' habebant 'in media parte emissaria aeneo umbilico aut claudenda aut aperienda. eorum igitur tholorum speciem referebant phialae, eo tamen discrimine, ut tholorum umbilicus in superiore, phialarum autem in inferiore parte promineret'. Meinek.

51

οὗτος, καθεύδεις; Β. οὐκ ἀναστήσεις βοῶν.

Apollonius p. 21 ed. Schneid. *Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν. οὗτος* b] *ουτως* A. *Β. οὐκ ἀναστήσεις βοῶν* Koenius Gregor. Cor. 117]

ουκ αναστησεις βοτων A. οὐκ ἀναστήσει Βάτων Bergk. R. c. Att. 67. 'οὗτος, καθεύδεις; οὐκ ἀναστήσει'; βοῶν. 'quibus verbis nescio quis aliquem ex somno excitat' Cobet. N. l. 18. quae coniectura aptissima videtur. Aesch. Eum. 124 ὤζεις, ὑπνώσσεις. οὐκ ἀναστήσει τάχος; Arist. Ran. 480.

52

οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες, ὁ δ' ὄνος ὕεται.

Photius et Suidas ὄνος ὕεται· ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων ... Κρατῖνος Δραπέτισιν. Hesychius πυππάζουσι· φωνῇ ποιᾷ χρῶνται. πυππάζειν (cf. quae adnotavi ad Arist. Av. 266) est *mirantem exclamare* πυππάξ, quod exstat Plat. Euthyd. 303 a πυππάξ, ὦ Ἡράκλεις, καλοῦ λόγου. ὑπερπυππάζειν Arist. Eq. 680. ὁ δ' ὄνος ὕεται proverbium est de eis qui quidquid alter facit non commoventur. 'quemadmodum asinus ob cutis duritiem pluvia nihil offenditur.' Erasm. 3, 2, 59. significant autem verba ὁ δ' ὄνος ὕεται idem atque ὁ δ' ὅμοιός ἐστιν ὄνῳ ὑομένῳ (cf. Hom. Od. 6, 131), i. e. τῶν πυππαζόντων οὐδὲν μᾶλλον φροντίζει ἢ ὄνος ὑόμενος τοῦ ὑετοῦ. id quod aptissime dici poterat de homine potenti vel de Demo Atheniensium ipso adulatorum et demagogorum turbam despiciente. cf. Cephisodor. 1 σκώπτεις μ', ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι, i. e. *maledictis tuis non tangor.* alia eius breviloquentiae exempla congessit Cobetus Mnem. nov. III 247 (cf. etiam Dobr. Aristoph. Plut. 314) Arist. Lys. 927. Liban. 1, 14, 1 Ἀριστόδημος (potius Ἀριστομένης) . . . ἐτηρούμην ὁ Σύρος ἐγώ. quibus addo ex Romanis Cic. D. orat. 2, 57, 33 *docebo sus, ut aiunt, oratorem* (sus Minervam). Horat. Epist. 1, 2, 42 *qui recte vivendi prorogat horam, rusticus exspectat, dum defluat amnis,* et ex comicis graecis Cratin. 128 ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται. 229. 245. Eupol. 261. Arist. fr. 337. Plat. 191. Theopomp. 4. 40. Diocl. 5. cf. Theognid. 1361 ναῦς πέτρῃ προσέκυρσας.

53

φέρε νῦν σοι
ἐξ αἰθρίας καταπυγοσύνην μυὸς ἀστράψω Ξενοφῶντος.

Aelianus H. a. 12, 10 λέγουσι δὲ τοὺς μύας λαγνιστάτους εἶναι, καὶ μάρτυρά γε Κρατῖνον ἐπάγονται ἐν ταῖς Δραπέτισι. Apostol. 9, 28 λέγουσι δὲ αὐτοὺς καὶ λαγνιστάτους εἶναι· καὶ μαρτυρεῖ Κρατῖνος ἐν Δραπέτεσι· φέρε — Ξενοφῶντος. Zenob. Milleri (Mélanges p. 355) μῦς λευκός· ἐπὶ τῶν ἀκράτων περὶ τὰ ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴρηται. ἐπειδὴ οἱ κατοικίδιοι μύες καὶ μάλιστα οἱ λευκοὶ περὶ τὰς ὀχείας κεκίνηνται. ταύτης μέμνηται . . . Κρατῖνος ἐν Δραπέτησιν (Δραπέτισιν Miller). hinc facile conligas ante φέρε addendum esse λευκοῦ vel καὶ τοῦ λευκοῦ. '*Xenophontem* fortasse dicit Melitensem, Euripidis filium, quem in decem Atheniensium ducibus

belli Samii commemorat Androtio apud Schol. Aristid. 485 . . . Ol. 87, 4 cum Atheniensium exercitu contra Chalcidenses in Thracia missum esse docent Thuc. 2, 79. Diod. 12 p. 512. Plut. Nic. 6'. Meinek. cf. Bergk. R. c. Att. 63. — ἐξ αἰθρίας] Xen. Hell. 7, 1, 31 ἐξ αἰθρίας ἀστραπάς τε καὶ βροντὰς λέγουσιν αἰσίους αὐτῷ φανῆναι. Hom. Od. 20, 113 ἦ μεγάλα βρόντησας . . οὐδέ ποθι νέφος ἔστι· τέρας νυ τέῳ τάδε φαίνεις. sententiam neque Meinekius neque quisquam alius explicare potuit.

54

τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι.

Photius ὧδε· οὐ μόνον τὸ οὕτως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς ἡμεῖς. Κρατῖνος Δραπέτισι. fallitur Photius. nusquam apud Atticos ὧδε pro ἐνθάδε, interdum pro δεῦρο ponitur. cf. Arist. Av. 229 cum eis quae adnotavi. '*sic incassum, sine causa et ratione.*'

55

ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι φάσκων, ὦ μείρακες, οὐκ ἂν ἁμάρτοιν;

Suidas ἁμάρτοιν εἴρηκε τὸ ἁμάρτοιμι Κρατῖνος Δραπέτισι . . . καὶ ὅλως σύνηθες τὸ τοιοῦτο. Draco Straton. 18, 20 τὸ μεῖραξ ἐπὶ θηλυκοῦ τιθέμενον εὖ ἂν ἔχοι. ὡς ἀγνοοῦντες δὲ τοῦτο ἔσθ' ὅτε οἱ κωμικοὶ καὶ ἀρσενικῷ γένει τὴν σύνταξιν ποιοῦνται. ἀλλ' εἰκὸς αὐτοὺς θηλυκῇ προσηγορίᾳ σκώπτειν τοὺς πασχητιῶντας. etiam ignavos opinor et inbelles. Lob. Phryn. 212. sic Thersites (Hom. Il. 2, 235) Ἀχαιΐδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, et Verg. Aen. 9, 614 *o vere Phrygiae, neque enim Phryges.* de terminatione οιν pro οιμι cf. Curtius Verb. graec. I 44. G. Herm. Eur. Hel. 271 (263) λάβοιν. Lycurg. Leocr. 100, 6. Etym. m. τρέφοιν. Eur. Troad. 226 Dindorfius (adn. Oxon.) Ἰονίῳ ναίοιν πόντῳ.

56

Πανδιονίδα πόλεως βασιλεῦ
τῆς ἐριβώλακος, οἶσθ' ἣν λέγομεν,
καὶ κύνα καὶ πόλιν ἣν παίζουσιν.

Pollux 9, 98 ἡ δὲ διὰ πολλῶν ψήφων παιδιὰ πλινθίον ἐστὶ χώρας ἐν γραμμαῖς ἔχον διακειμένας. καὶ τὸ μὲν πλινθίον καλεῖται πόλις, τῶν δὲ ψήφων ἑκάστη κύων· διῃρημένων δὲ εἰς δύο τῶν ψήφων κατὰ τὰς χρόας, ἡ τέχνη τῆς παιδιᾶς ἐστι περιλήψει τῶν δύο ψήφων ὁμοχρόων τὴν ἑτερόχρουν ἀναιρεῖν, ὅθεν καὶ Κρατίνῳ πέπαικται· Πανδιονίδα κτλ. Zenob. 5, 67 πόλεις παίζειν. μέμνηται ταύτης Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν. ἡ δὲ πόλις εἶδός ἐστι παιδιᾶς πεττευτικῆς. καὶ δοκεῖ μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παιζόντων, ταῖς λεγομέναις νῦν χώραις, τότε δὲ πόλεσιν. cf. Hesych. πόλεις παί-

ζειν. Phot. *πόλεις παίζειν· τὰς νῦν χαρὰς* (scr. *χώρας*) *καλουμένας ἐν ταῖς ζ'* (cod. ξ) *ψήφοις*. — *βασιλεῦ* Bentl. Epist. ad Hemsterh. 84] *βασιλέως*. *ἐριβώλακος*] *ἱεροκόλακος* A.

πόλεις vel *χῶραι* sunt figurae quadrangulae in tabula qua ad latrunculorum ludum utebantur diversis coloribus distinctae, *κύνες* latrunculi ipsi. formam doricam *Πανδιονίδα* in anapaestis sine dubio *non cantatis* ferri posse nego. adpellari videtur Pericles, qui cum Pandione non cognatus non Pandionides, sed Pandioniae urbis rex apte dicebatur. itaque scribendum *Πανδιονίδος πόλεως βασιλεῦ*. praeterea post *λέγομεν* interrogandi signum ponendum est. nam hoc dicit chorus: cum Pandioniae te urbis regem salutamus, nostine urbem quam dicimus? eam quae in latrunculorum ludo significatur, sive *κύνα* sive *πόλιν* dixeris, in qua tua culpa omnia incerta et inconstantia sunt ut calculi ipsi. itaque cave ne tua quoque potentia ab adversariis evertatur. *ἐριβώλακα* cur dicat Atticam neutiquam fertilem (Thuc. 1, 2) nescio.

57. 58

Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν
ψῆφος δύναται φλεγυρὰ δείπνου φίλων ἀπείργειν.

* * *

νῦν δ' αὖθις ἐρυγγάνει·
βρύκει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν, τρίγλῃ δὲ κἂν μάχοιτο.

Athenaeus 8, 344e *Κρατῖνος δ' ἐν Δραπέτισιν εἰπὼν περὶ αὐτοῦ Λάμπωνα — ἀπείργειν, ἐπάγει· νῦν δ' αὖθις κτλ.* 3. *αὖθις* Dindorf.] *αὖτις*. metrum est

⏑̲, ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–, ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –, ⏑̄ ⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏑̄,

alterius versus idem quod in Vesparum exodo et Cratin. 323. cum Athenaeus eandem partem et strophae et antistrophae servaverit, integro carmine chorico Lamponem a Cratino traductum esse adparet. Hesych. *φλεγυρά· ὑβριστική*. 'itaque ne ludibriis quidem et contumeliis Lamponem a conviviis prohiberi dicit.' Meinek. ego neque quid *ψῆφος φλεγυρά* (pro *φῆμις φλεγυρά*) neque quid *τρίγλῃ δὲ κἂν μάχοιτο* significent intellego. nam haec quidem nequaquam inlustrantur neque fr. 163 *περὶ σιαγόνος βοείας μαχόμενος* (nam prorsus diversa sunt *μάχεσθαί τινι* et *μάχεσθαι περί τινος*) neque eo exemplo quod Meinekius V 16 adfert Plut. Mor. 995d *Διογένης . . . ὠμῷ πολύποδι διαμαχόμενος*. nam crudum polypum edere periculosum est, mullum non item.

59

Schol. Platonis Bekk. 382 *ὁ μῦθος ἀπώλετο· τούτῳ χρῶνται τῷ λόγῳ οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας. μέμνηται δὲ αὐτῆς*

καὶ Κρατῖνος ἐν Δραπέτισι. Greg. Cypr. Leid. 2, 90 ὁ μῦθος ἀπώλετο· ἐπὶ τῶν τὴν διήγησιν μὴ ἐπὶ πέρας ἀγόντων (ohne Pointe) 2, 91 τούτῳ τῷ λόγῳ χρῶνται οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας. de utrisque commode usurpatur. cf. Plat. Reip. 10, 621b.

60

Zenob. 6, 24 *ὕδωρ παραρρέει*· αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς ἔργου ἐπαγγελλομένων καταπράξασθαι τὸ προκείμενον. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς εἰς ῥέοντα πλοῖα εἰσβαινόντων, καὶ παραβαλλομένων τῷ κινδύνῳ. μέμνηται αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν. Phot. ὕδωρ παραρέῃ· ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλόντων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. similiter Plutarch. Proverb. 1, 28. ex Photio Meinekius (ed. min. p. VI) concludit 'Cratinum tale quid scripsisse πράξω δὲ ταῦτα, κἂν ὕδωρ παραρρέῃ'. sententia quam Zenobius exposuit vehementer dubito an proverbio subesse non possit. neque enim Athenienses tam timidi erant ut navigia mari fluviove agitata (ῥέοντα?) conscendere vererentur. semper in mentem venit Horatii Epist. 1, 2, 42 *exspectat dum defluat amnis: at ille labitur et labetur in omne volubilis aevum.* nam dictum videtur proverbium de eis qui aliquid omni studio se perfecturos esse pollicentur, occasionem autem rei gerendae praetermittunt.

61

Harpocrat. *ἱερὰ ὁδός* ἐστιν ἣν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐπ' Ἐλευσῖνα . . . μνημονεύει δ' αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν.

62

Hesychius *ἀγερσικύβηλις*· Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν ἐπὶ Λάμπωνος. τὸν αὐτὸν ἀγύρτην καὶ κυβηλιστὴν εἶπεν, οἱονεὶ θύτην καὶ μάντιν. κύβηλιν γὰρ ἔλεγον τὸν πέλεκυν. Bekk. Anecd. 336, 15 ἀγερσικύβηλιν Κρατῖνος Λάμπωνα τὸν μάντιν ὡς ἀγύρτην καὶ θύτην. κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. οἱ δὲ *ἐγερσικύβηλιν* ἐν τῷ δράματι γράφουσι, τὸν ἐφ' ἑαυτὸν ἐγείροντα τὸν πέλεκυν. cf. Suid. κυβηλίσαι et Etym. m. 8, 11. 'sacrificulum stipem conligentem, avarum hominem et alieni adpetentem' interpretatur Bergkius R. c. Att. 47. nam ἀγείρειν, unde ἀγύρτης, est *mendicando conligere*. Ruhnken. Tim. 10.

63

ἀνεικάσασθε, ἀνασκώψατε. Δραπέτισι Κρατῖνος. Bekk. Anecd. 396, 24 et Suidas. Hesych. ἀνεικάσασθε· ἀνασκώψατε (cod. ἀνακάσασθαι). neque ἀνεικάζειν neque ἀνασκώπτειν Atticis usitatum fuisse credo. ubique scribendum videtur ἀντεικάσασθε· ἀντισκώψατε. cf. Arist. Vesp. 1308—1311. media forma Arist. Av. 807. εἰκά-

ζειν ἀντεικάζειν, deinde εἰκάζεσθαι ἀντεικάζεσθαι Plat. Menon. 80ab. etiam κατεικάζειν Eupol. 345 admodum incertum est.

64

Basilius apud Schaeferum Gregor. Cor. praef. LIII στιβάς, χαμαικοίτιον ἐν στρατείαις, ὡς ... καὶ Ἀριστοφάνης (Pac. 347) καὶ ἐν Δραπέτισι Κρατῖνος. verba ἐν στρατείαις ante Lucam (Observ. spec. II 8) post vocem Ἀριστοφάνης legebantur.

Ad Fugitivas praeterea Bergkius (R. c. Att. 48) refert fr. 308, quo Lamponem perstringi arbitratur.

ΕΜΠΙΜΠΡΑΜΕΝΟΙ Η ΙΔΑΙΟΙ

'Clemens Alex. Strom. 6, 751 Pott. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς ἐν ταῖς πρώταις Θεσμοφοριαζούσαις τὰ ἐκ τῶν Κρατίνου Ἐμπιπραμένων μετήνεγκεν ἔπη. haec Dindorfius ad Aristophan. fragment. p. 94 composuit cum scholiastae loco ad Thesmoph. 215

ΜΝ. ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ'; ΕΥ. ἀποξυρεῖν ταδί,
τὰ κάτω δ' ἀφεύειν.

hic igitur scholiasta ad ταδί haec habet: τὰ γένεια· ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου. ex quo conclusit Dindorfius plenum fabulae titulum fuisse eum quem supra adscripsi.' Meinek. — multa praeterea de hac comoedia homines docti commenti sunt, Meinekius ipse II 54 sq., Bergkius R. c. Att. 108 sq. Fritzschius Arist. Thesm. 215 p. 71. denique Cobetus Observ. Plat. com. 77 totam eam comoediam numquam fuisse, sed unius Aristobuli auctoritati, fallacissimae illi quidem, deberi censuit, non adsentiente Meinekio V 17. fragmenta cum nulla exstent, inutile videtur rem dubiam copiosius persequi.

ΕΥΝΕΙΔΑΙ

Actam esse constat ante Aristophanis Equites (cf. 523 sq. cum schol.). Ptolemaeus Hephaestio apud Phot. Bibl. 192 p. 151 τελευτήσαντος Δημητρίου τοῦ Σκηψίου τὸ βιβλίον Τέλλιδος πρὸς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ εὑρέθη ... τοὺς δὲ Εὐνείδας Κρατίνου πρὸς τῇ Ἀλεξάνδρου (magni Macedonum regis). qua de narratione cf. quae R. Hercherus scripsit Ueb. die Glaubwürdigkeit des Ptolemaeus Chennus Annal. philol. suppl. I 13 (279) et quae adnotavimus ad Eupolidis Ὑβριστοδίκας. — *Eunidae* sunt progenies Eunei Lemnii, Iasonis ex Hypsipyle filii. Hesych. Εὔνεως· Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύλης υἱός. id. Εὐνεῖδαι· γένος ἀπὸ Εὔνεω κεκλημένον τοῦ Ἰάσονος υἱοῦ, οἷον γένος ὀρχηστῶν καὶ κιθαριστῶν. Harpocr. Εὐνεῖδαι· ... γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις ... ἦσαν δὲ κιθαρῳδοὶ πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρείαν. Phot. Εὐνεῖδαι γένος Ἀθήνησι μουσικόν· ἀπὸ Εὔνεω τοῦ Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύλης. cf. Bergk.

R. c. Att. 70. de argumento non constat, nisi quod parodiarum plenam fuisse fabulam Athenaeus testatur 15, 698c.

65

ἥβης ἐκείνης, νοῦ δὲ τοῦδε καὶ φρενῶν.

Stobaeus Floril. 52, 11 *Κρατῖνος ἐν Εὐνίδαις· ἥβης ἐκείνης, νοῦ δὲ τοῦδε καὶ φρενῶν* [*κατάλληλος*]. Iulianus Misop. 339d *ὅπερ ὑμεῖς ὁρῶντες ὀλίγῳ πρότερον ἀναμιμνήσκεσθε νῦν ἥβης ἐκείνης νοῦ τε ἐκείνου καὶ φρενῶν.* Synesius Epist. 130 p. 265b (717 Hercher) *στένομεν μεμνημένοι ἥβης τε ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου καὶ φρενῶν.* cum Iulianus et Synesius consentiant in verbo (*ἀναμιμνήσκεσθαι*), Cratinum scripsisse existimo quod legitur apud Synesium

στένομεν μεμνημένοι
ἥβης ἐκείνης, νοῦ δὲ τοῦδε καὶ φρενῶν.

dolent senes quicumque loquuntur quod adulescentiae robur non possit coniungi cum sapientia senectutis (*τοῦδε*). *κατάλληλος* eiectum a Grotio. fortasse accedebat versus alter: *ὅτι οὐ φιλοῦσί πως μετ' ἀλλήλων μένειν.*

66

ἐπίσχες αὐτοῦ, μὴ πέρα προβῇς λόγου.

Io. Alexandrinus De acc. 29, 25 *ἔστι τινὰ* (adverbia) *καὶ παρὰ αἰτιατικῆς γεγονότα, οἷον τὸ πέραν καὶ πέρην . . . καὶ ἀπὸ δοτικῆς· ἐπίσχες αὐτοῦ, μὴ πέρα προβῇς λόγου. Κρατῖνος Εὐμένισιν.* Meinek. *Εὐνείδαις.*

67

Suidas *ἀμφιανακτίζειν· ᾄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον, τὸν καλούμενον ὄρθιον, οὗ τὸ προοίμιον ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν*

ἀμφί μοι αὐτὸν ἄναχθ' ἑκατηβόλον ᾀδέτω ἁ φρήν.

ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐναίᾳ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ (Aristophanis). pro *Εὐναίᾳ* Dindorfius Fr. Arist. 95 et Bergkius (R. c. Att. 71) *Εὐνείδαις.* ceterum cf. Arist. Nub. 595 cum interpr.

68

Porphyr. Euseb. Praep. ev. 10, 3 *τὸ γὰρ 'τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Διομήδης' σιγῶ, Ὁμήρου κωμῳδηθέντος ὑπὸ Κρατίνου διὰ τὸ πλεονάσαι ἐν τῷ 'τὸν δ' ἀπαμειβόμενος'.* ad Eunidas rettulit Meinekius propter Athen. 15, 698d *κέχρηται δὲ* (*παρῳδίαις*) *καὶ Κρατῖνος . . . ἐν Εὐνείδαις.* suspicor etiam apud Porphyrium pro *κωμῳδηθέντος* scribendum esse *παρῳδηθέντος.*

69. 70

Δωροῖ συκοπέδιλε.
τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων.

Aristophanes Eq. 529. 30 ᾄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν 'Δωροῖ συκοπέδιλε' καὶ 'τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων'· οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος. Schol. Κρατίνου μέλους ἀρχή. σκώπτων δέ τινα ἐκεῖνος δωροδόκον καὶ συκοφάντην τοῦτο εἶπεν. deinde ad τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τῶν Εὐνειδῶν Κρατίνου. unde adparet utrumque carmen Eunidarum fuisse. Hesych. Δωροῖ συκοπέδιλε· παρῳδεῖται τοῦτο ἐκ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων. apud Hesiodum Theog. 454 est Ἥρη χρυσοπέδιλος, quae ex Hesiodo inlata est in Hom. Od. 11, 604. nomen Δωρώ finxit ad analogiam eorum quae usurpabantur ab Atticis Θαλλώ, Καρπώ, Αὐξώ. eodem modo dicitur avarorum hominum deam finxisse Δεξώ. Hesych. Ἐμβλώ· πέπλασται παρὰ τὸ ἐμβλέπειν· ὡς ἡ Δωρώ καὶ Δεξώ, ubi Lobeckius Pathol. prol. 36 adn. 36 παρὰ τὸ ἐμβλῆναι potius fictum esse id nomen arbitratur, quia τῶν δωροδοκούντων vox sit ἔμβαλε κυλλῇ (Arist. Eq. 1083). cf. etiam Bergk. R. c. Att. 69. — τέκτονες ὕμνων poetas dicit ad similitudinem Pindari Pyth. 3, 113 (200) Σαρπηδόνα . . . ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ ἅρμοσαν, γιγνώσκομεν. Nem. 3, 4 (7) μελιγαρύων τέκτονες κώμων.

Praeterea huic fabulae Bergkius (R. c. Att. 71) tribuit fr. 310, quod Fritzschius (Qu. Arist. 241) ad Archilochos refert.

ΘΡΑΙΤΤΑΙ

Inscriptio fabulae Θρᾷτται fuerit an Θρᾷσσαι nescio. antiquiores enim Attici θάλασσαν dicebant, non θάλατταν, similia. Ael. Dionysius apud Eustath. 813,42 sq. narrat primum Periclem, deinde comicos pronuntiationem vocum ita novavisse, ut σσ transmutaretur in ττ. atque ut apud Thucydidem antiquius scribendi genus mansit, ita apud Antiphontem σσ multo frequentius est quam ττ. Cratinus, si codicibus fides est, in trimetris paene semper ττ, in melicis metris epicorumque versuum parodiis, ut Aristophanes σσ, sed etiam fr. 175 γλῶσσαν, 344 ναρκισσίνους (?), 364 πισσοκωνίας Ἄρης in versibus qui aut iambici aut trochaici videntur.

acta comoedia videtur Ol. 84, 1, siquidem Ol. 83, 4 Pericles testarum suffragium effugerat. argumentum ad Bendidis, deae Thraciae, sacra pertinet, videturque chorus ex mulieribus Thraciis Bendidi operantibus compositus fuisse. Bergk. R. c. Att. 76. 78. 9. 87—91. Boeckh. Opusc. IIII 449. nam etiam si tunc Bendidis cultus publice nondum receptus erat, privatim sacra eius aliquamdiu videntur celebrata esse. cf. quae ad fr. 30 adnotavimus et Arist. fr. 365. templum deae in Piraeeo Euclide archonte commemorat Xen. Hell. 2, 4, 11.

71

ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς ὅδε προσέρχεται
Περικλέης, τᾠδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου
ἔχων, ἐπειδὴ τοὔστρακον παροίχεται.

Plutarch. Pericl. 13 Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις. Pollux 2, 43 σχινοκέφαλον δὲ Κρατῖνος τὸν Περικλέα εἶπε. ὅδε] ὦ δὲ C. ὁδὶ Meinekius. Περικλέης] ὁ Περικλέης Meinekius. recte sine dubio, si Plutarchi codices verba poetae incorrupta tradiderunt. cum autem 'iocoso nomini' (ὁ σχ. Ζεύς) 'verum addere' (Περικλέης) insulsum sit, iure Cobetus (Var. lect. 371. 2) Περικλέης eiecisse videtur; quo facto scribendum est ὁ σχ. Ζ. ὅδε | προσέρχεται, τᾠδ. ἐπὶ τοῦ κρ. | ἔχων. — Plut. Per. 3 (Ἀγαρίστη) ἔτεκε Περικλέα τὰ μὲν ἄλλα τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος ἄμεμπτον, προμήκη δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀσύμμετρον. ὅθεν αἱ μὲν εἰκόνες αὐτοῦ σχεδὸν ἅπασαι κράνεσι περιέχονται . . . οἱ δὲ Ἀττικοὶ ποιηταὶ σχινοκέφαλον αὐτὸν ἐκάλουν· τὴν γὰρ σκίλλαν ἔστιν ὅτε καὶ σχῖνον ὀνομάζουσιν. 11 τὸ ᾠδεῖον, . . . τῇ δ' ἐρέψει περικλινὲς καὶ κάταντες ἐκ μιᾶς κορυφῆς πεποιημένον, εἰκόνα λέγουσι γενέσθαι καὶ μίμημα τῆς βασιλέως σκηνῆς, ἐπιστατοῦντος καὶ τούτῳ Περικλέους. odeum in capite Pericles gestat tamquam galeam. ea enim, capitis formae adcommodata et propterea praegrandis, facile cum tholo odei comparabatur, tum Atheniensibus novo et admirabili. dedicatum esse odeum Wachsmuthius (Athen. I 554 adn. 2) censet a. a. Chr. 446. cf. Saupp. Act. soc. Gott. 1867, 31. τοὔστρακον παροίχεται plerique ita interpretantur, tamquam Pericles testarum suffragium effugisse dicatur. at cum ita παροίχεσθαι nusquam usurpetur, sed semper absolute, veri similius est poetam queri, quod una illa ultimi ostracismi occasio, qua Periclem Athenienses in exsilium mittere potuerint, frustra praeterierit. paullo aliter Cobet. Obs. crit. Plat. 7.

72

ἐς τὸν καλιόν, ἣν τύχῃ, καθείργνυται.

Pollux 10, 160 οἰκίσκος ὀρνίθειος παρὰ Ἡροδότῳ καὶ Ἀρχιλόχῳ. καὶ καλιὰ δὲ καὶ καλιὸς ὁ τοιοῦτος οἰκίσκος, ὡς Κρατῖνος Θρᾴτταις. Hesychius καθείργνυται· συγκλείεται. Fritzschii interpretationem (Qu. Arist. 78) nemo opinor sequetur.

73

ὅτι τοὺς κόρακος τὰξ Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας ἔπαυσαν.

Pollux 9, 91 οὕτως ἂν καὶ ὁ Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις εἰρηκὼς εἴη τὸν χρυσὸν χρυσία. ἔπαυσαν] ἔπαυσεν Meinekius, ut chorus de poeta loquatur, cf. Arist. Eq. 541 sq. Pac. 739 sq. potest tamen Cratinus etiam de aliis hominibus haec praedicare, etiamsi ex para-

basi petita sint. Psammetichus, Libyae rex, Ol. 83, 4 magnam frumenti et ut videtur auri copiam Atheniensibus donaverat. cf. Bergk. R. c. Att. 104. 106. idem aurum significari videtur Pherecr. 47.

74

Πανὶ κακὸν δεῦρο μαστάω τινά
ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσεον προσῆν.
οὐδαμᾷ̃ς ξύλινος ἐκεῖνος * * * * * * * *
ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα. πότερα Δαιδάλειος ἦν;
ἤ τις ἔκλεψεν αὐτόν;

Schol. Eurip. Hec. 821 a Cobeto descriptum ex cod. Marc. 471, apud Geelium Eurip. Phoeniss. p. 256. 7 *Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις· πανὶ κακὸν δεῦρο μαστεύων. τίνα ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσεον. πρὸς ἣν οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα πότερον δαιδάλειος ἦν ἤ τις ἔκλεψεν αὐτόν.* apud Dindorfium in ed. schol. v. 838 *μαστεύων τινὰ — χρύσεον προσῆν — ἀπέδρα· — ἢ τίς.* quae supra leguntur Meinekii sunt. fragmentum plus quam desperatum. metro Eupolideo scriptum esse omnes consentiunt, quamquam sine dubio dialogus est, in quo id metri genus nusquam alibi inveniri Meinekius indicavit. Dobraeus Arist. Nub. 518 G. Hermanni apud Matthiaeum (ed. Eur.) emendationibus usus

⏓ ⏑ ⏓ ⏑ *Πανὶ κάδον δεῦρο βάστασόν τινα.*
Β. πότερα χαλκοῦν ἢ ξύλινον; Α. καὶ χρυσοῦν, ἐὰν προσῇ.
Β. οὐδαμῶς, ξύλινος δ' ἐκεῖνός [σοι. χαλκοῦς μοί ποτ' ἦν,]
ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα κτλ.

varias coniecturas Fritzschius Fragm. Eup. versu conscr. 6. 18. 19. proposuit. adiuvabit fortasse emendationem quem Meinekius attulit Dio Chrysost. Or. 37 p. 105 Reisk. *ὁ δὲ ἀνδριὰς τῶν Δαιδάλου ποιημάτων ἔτυχεν ὢν καὶ λαθὼν ὑμᾶς ἀπέδρα.* cf. Cratet. 15. Arist. fr. 194. Diodor. 4, 76. Bekk. Anecd. 240, 16. quaerere videtur nescio quis cadum furto ablatum, alter interrogare aeneus an ligneus fuerit.

75

Schol. Aristoph. Vesp. 590 *Εὔαθλος ῥήτωρ συκοφάντης, μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ καὶ Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις.* *Euathlus*, cui peregrinam originem comici exprobrant, discipulus fuit Protagorae. a quo cum *τὸν κρείττονα καὶ τὸν ἥττονα λόγον* didicisset, praeceptorem pacta mercede callidissime fraudavit. Gell. 5, 10. Bergk. R. c. Att. 97—101. cf. Arist. Ach. 710. Vesp. 592. fr. 411. Plat. 102.

76

τὴν πέρυσι βουλὴν ἐφεστώς.

Priscianus 18, 213 *Κρατῖνος Θρᾴτταις.* mirum est quod Priscianus, ut Atticos *ἐπιστατήσει ὑμῶν καὶ ὑμῖν* dixisse probet, nullum dativi exemplum sed duo genetivi, unum accusativi adfert. Meinekius *τῆς βουλῆς.* at fortasse hoc dicit 'per totum id tempus quod *ἡ π. βουλὴ ἐβούλευε*, praefectus erat'.

77

ὀκτώπουν ἀνεγείρεις.

Photius et Suidas *ὀκτώπουν· Κρατῖνος Θρᾴτταις ἀντὶ τοῦ σκορπίου. παροιμία γὰρ 'σκορπίον [ὀκτώπουν] ἀνεγείρεις'. ὀκτώπους* ex proverbio eiecit Meinekius. rectissime: nam proverbium erat *σκορπίον ἀνεγείρεις*, Cratinus autem scorpio figurate *ὀκτώπουν* substituerat. talibus 'vocabulis significativis dialectos undique refertas fuisse multis exemplis intellegere possumus. Hesych. *ἀσπάλους τοὺς ἰχθύας* a palpitando. *βάβακοι ὑπὸ Ἠλείων τέττιγες, ὑπὸ Ποντικῶν δὲ βάτραχοι. βωλώρυχα· τὴν σῦν Λάκωνες*'. Lob. Aglaoph. II 847.

78

ἀπέφρησαν

ἀφῆκαν. Κρατῖνος Θρᾴσσαις. Hesych. ex emend. Meinek., cod. *Κρατῖνοι θρασυ.* (-ες) apud alios scriptores tantummodo *ἐκφρεῖν* et *εἰσφρεῖν.*

79

ἀρκυωρός

ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λίνα, φυλάττων. ἄρκυς δὲ λέγονται πάντα τὰ κυνηγετικὰ λίνα . . Κρατῖνος Θρᾴτταις. Harpocrat. — cum *ἄρκυς* vocabulum sit usitatius, *ἀρκυωρός* (vel potius *ἀρκ.*) multo rarius, hoc alterum ab Harpocratione significari videtur. cf. Xen. Cyneg. 6, 5. de spiritu F. G. Kiessling Lycurgi fr. p. 61 et Eupol. 313.

80

δίλογχον

τὴν Βένδιν οὕτω Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις ἐκάλεσεν, ἤτοι ὅτι δύο τιμὰς ἐκληρώσατο, οὐρανίαν τε καὶ χθονίαν· λόγχας γὰρ ἐκάλουν τοὺς κλήρους· οἱ δὲ ὅτι δύο φῶτα ἔχει, τὸ ἴδιον καὶ τὸ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ σελήνην Βένδιν καὶ Ἄρτεμιν νομίζουσιν. Hesych. — sic Hecaten *tres* sortes tresque formas accepisse veteres crediderunt. *δίλογχος* ex ipso verbo *λαγχάνειν* formatum ex dialecto nescio qua ad Atticos videtur pervenisse. ceterum rectius *Βενδῖς Βενδῖν* scribi ex grammaticorum testimoniis docuit Goettling. De accent. 275.

81

κακόδουλος

Κρατῖνος Θρᾳκί Bekker. Anecd. 104, 18. Pollux 3, 80 *παρὰ Κρατίνῳ δὲ ὁ κακόδουλος εἴρηται*, i. e. homo qui nescit servis bene uti.

82

κύβηβον

Κρατῖνος Θράτταις. τὸν θεοφόρητον. Phot. — ita Ruhnkenius Tim. 11 pro *θεόφραστον*. idem Photius *κύβηβος· ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· θεοφόρητος.* in primis Bendidis cultores ita adpellabantur, sicuti Bendis ipsa *Κυβήβη*. cf. Hesych. *Κυβήβη*. Bergk. R. c. Att. 92.

83

Pollux 10, 67 *προσθετέον δὲ τὰς ἐν Θράτταις Κρατίνου πέλιχας ἢ κύλικας ἢ προχοίδια εἶναι δοκούσας.* Athenaeus 11, 495a *πελίκαι· Καλλίστρατος ἐν ὑπομνήματι Θραττῶν Κρατίνου ἀποδίδωσι* (i. e. *interpretatur*) *κύλικα.* Hesych. *πελίκαν· εἶδος ποτηρίου ξυλίνου. διὰ τὸ πεπελεκῆσθαι. ἄλλοι ξυλίνη λεκάνη.* Phot. *πέλικαν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος.* ac Pollux ipse 10, 73 *ἔνιοι τὸν χοῦν καὶ πελίκην κεκλῆσθαι νομίζουσι καὶ εἶναι τοὔνομα Βοιωτικόν.* 78 *τὴν λεκάνην . . . Αἰολεῖς πέλικα* (*καλοῦσιν*).

84

Hesych. *συρβηνεύς· Κρατῖνος ἐν Θράτταις. ἤτοι αὐλητής. σύρβη γὰρ ἡ αὐλοθήκη. ἢ ταραχώδης.* Zenob. 6, 1 *συρβηνὸς* (-*εὺς*?) *χορός· αὕτη τέτακται κατὰ τῶν ἀτάκτων χορῶν, ἀπὸ τοῦ τινὰς τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνεῖν σύρβας. σύρβην δὲ τὸν τάραχον ἔλεγον.* (lat. *turba.*) Phot. *συρβηνεύς· ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου· ἢ πένης· διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς* (*εἶναι*)*· καὶ συρβηνέων χορός· ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου.* Athen. 15, 669b *ἐπεὶ θόρυβος κατεῖχε τὸ συμπόσιον, ἔφη· τίς οὗτος ὁ τῶν συρβηνέων χορός;* Clearch. apud eundem 15, 697f *ὁ συρβηνέων χορός, ὧν ἕκαστον τὸ δοκοῦν ἑαυτῷ κατᾷσαι δεῖ, προσέχων οὐδὲν τῷ προκαθημένῳ καὶ διδάσκοντι τὸν χορόν* (nos *Katzenmusik*). addit Meinekius in ed. min. scriptorem in Mai Spicil. Rom. II 314 *τυρβηνέων τι καινὸν ἐργαστήριον*, qui est trimeter comicus, fortasse ipsius Cratini, quo Thraessarum chorus significabatur.

Ad hanc fabulam Bergkius R. c. Att. 92 etiam fr. 321 refert, sed non sine dubitatione.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΙΝΑΙ

'Antiquissimum (aenigmaticae comoediae) exemplum habemus Cratini Cleobulinas, a Cleobulina, Cleobuli Lindii filia ingeniosissima multorumque aenigmatum auctore celeberrima, adpellatas, qua in fabula Cratinus muliercularum coetum videtur exhibuisse, aenigmatis multis modis ludentium.' Meinek. I 277. Diog. L. 1, 89 γενέσθαι (Κλεοβούλῳ) θυγατέρα Κλεοβουλίνην, αἰνιγμάτων ἑξαμέτρων ποιήτριαν, ἧς μέμνηται καὶ Κρατῖνος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, πληθυντικῶς ἐπιγράψας. Plutarchus Mor. 148cd eam a patre Eumetin, a populo Cleobulinen adpellatam esse narrat. cf. Bergk. R. c. Att. 112—123.

85

Ἀκέστορα γὰρ ὅμως εἰκὸς λαβεῖν
πληγάς, ἐὰν μὴ συστρέψῃ τὰ πράγματα.

Schol. Venet. Aristoph. Av. 31 εἰς δὲ τὴν ποίησιν (Ἀκέστορα) κεχλευάκασι Καλλίας μὲν . . . Κρατῖνος δὲ ἐν Κλεοβουλίναις. συστρέψῃ] συστρέφῃ Bentleius, συστραφῇ Dobraeus Advers. II 214. Κλεοβουλίναις pro Κλεοβούλοις Kusterus. versum 1 Cratinus ita non scripsisse videtur vel propter ictum in ultima syllaba nominis Ἀκέστορα. συστρέφειν Meinekius ex Ernestii Lexico rhetor. 335 interpretatur 'actionem et argumentum fabulae rotundare et suis finibus circumscribere, ne temere diffluat et extra terminos vagetur'. Bergkius R. c. Att. 124 tortuosam et obscuram Acestoris poesin intellegit. neutrum ex *Atticis poetis* comprobari posse puto: nam post Aristotelem illam priorem significationem haud raro inveniri constat. nescio an συ ex στ perperam repetitum, μή autem ex δια ortum et scribendum sit ἐὰν διαστρέφῃ τ. πρ. Arist. Ran. 1122 ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων. τὴν φύσιν διαστρέφειν Menand. monost. 203. Cic. De fat. 8, 16 *multa sunt genera enuntiandi, nec ullum distortius quam hoc.* de Acestore Saca cf. Arist. Av. 31 (cum interpr.). Eupol. 159, 14. Bergk. R. c. Att. 123. 4.

86

ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ Φιττέως.

Pollux 10, 105 ἄβακα δ' εἰ βούλοιό τι τῶν τοῦ μαγείρου σκευῶν καλεῖν, προσχρηστέον σοι Κρατίνῳ ἐν Κλεοβουλίναις. et 6, 86 καὶ παρὰ Κρατίνῳ βαλάνων ἄβακα. pro Φιττέως Bentleius, quem secutus est Bekkerus, φελλέως. sed neque φελλεύς umquam nomen proprium fuit (Saupp. Epist. crit. 59 sq.), neque eae regiones quae illo nomine significantur (φελλεῖς τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία Harpocr., cf. fr. 271) quercubus alendis aptae erant. itaque Meinekius ἐκ Φηγέως. at pagus non erat Φηγεύς, sed Φηγαία, cuius

incola *Φηγαιεύς*. cf. Inscr. Att. Kirchh. ind. fortasse scribendum *ἐξ Εἰτέας*, qui fuit pagus *τῆς Ἀκαμαντίδος*. Kirchh. Inscr. Att. 132. 273. — *βαλάνων* nomine praeter glandes etiam iuglandes, amygdalas, castaneas comprehendi docet Hehnius Kulturpfl. 338—340.

87

ἔστιν ἄκμων καὶ σφῦρα νεανίᾳ εὔτριχι πώλῳ.

Hephaestio 1, 18 *παρὰ Κρατίνῳ . . . ἐν Κλεοβουλίναις*. est aenigma ambiguae interpretationis. Hom. Od. 3, 434 *ἄκμονά τε σφῦράν τ' εὐποίητόν τε πυράγρην*.

88

Hesychius *αἰθὴς πέπλος· Κρατῖνος Κλεοβουλίναις ἐκβάλλοντες τῆς αἴθης πέπλους*. Zenob. 1, 33 *αἰθὴς πέπλος· ἐπὶ τῶν ὑπεκκαιόντων καὶ φθειρόντων* (*στάσεις ἐγειρόντων* Diogen. 1, 31) *καὶ διαβολὰς ποιούντων. εἴρηται δὲ παρόσον ἡ Δηιάνειρα πέπλον ἔπεμψεν Ἡρακλεῖ, ὑφ' οὗ καυθεὶς ἐφθάρη*. Apostol. 1, 81 *αἴθεις ἐν πέπλῳ καὶ αἴθης πέπλος*. Bergkius Pindar. p. 41 *ἐκβάλλοντες αἰθῆντας πέπλους*. Meinekius in ed. min. Deianiram vetusto nomine *Αἴθην* et vestem ab ea missam *Αἴθης πέπλον* adpellatam esse Cratinumque dixisse suspicatur *Δήμῳ τὸν ἐπιβάλλοντα τοὺς Αἴθης* (*αἰθεὶς* in ed. mai.) *πέπλους*. Herwerdenus denique Mnem. nov. VI 56 quia *αἰθής* nimis recedat a vulgari sermone, dochmios restituit scribendo *ἐπιβαλόν|τες αἰθεὶς πέπλους*. mihi non magis liquet quam Lobeckio Paralip. 544, nisi quod *homines discordiam civium excitantes* poeta videtur notare. cf. Arist. Lys. 567—586.

89

Zenob. 5, 14 *Μύλλος πάντ' ἀκούων· αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων. μέμνηται αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις. ἔστι δὲ καὶ κωμῳδιῶν ποιητὴς Μύλος. Μύλλος* Leutsch ex B, Hesych., aliis. *Myllus* nomen fictum est hominis surdum se esse simulantis et propterea res vel sapientissimis ignotas audientis. Usener Mus. Rh. XXVIII 427. poetam Myllum nullum umquam fuisse docuit Wilamowitzius Herm. VIIII 338. 9.

90

ἐπισμῇ

Schol. Aristoph. Thesm. 389 *καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐστὶν ἐν Κλεοβουλίναις· ἔστι δὲ λοιδορία, ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων*. Hesychius *ἐπισμῇ· ἐπιτρίβει . . . λοιδορεῖ, πλήττει*. Arist. Thesm. 389 *τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν*; eadem significatione sine dubio Cratinus.

91

ἱποῦμεν

Pollux 7, 41 'ἱπούμενος ταῖς συμφοραῖς' Ἀριστοφάνης πού φησι (Eq. 924). καὶ Κρατῖνος ἱποῦμεν ἐν Κλεοβουλίνῃ. Κρατῖνος ἱποῦμεν Meinek.] ἵπον μὲν. Hesych. ἰπ[π]οῦμεν· πιέζομεν.

92

παροψωνεῖν

ἔφη Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις Athenaeus 4, 171b.

93

σκάλωψ

ὁ σπάλαξ. ἐν Κλεοβουλίναις Κρατῖνος. Photius. Boeotus apud Arist. Ach. 879 σκάλοπας. idem Atticis tribuit Etym. m. 715, 27. Hesych. σκάλοψ· ἀσπάλαξ, ζῷον γεωρύχον τυφλόν. Lob. Rhemat. 115 'σκάλλω *scabo*, *sculpo*, parique utriusque consonae (κ, π) vicissitudine σπάλευθρον et σκάλευθρον, σπάλαξ *talpa* et σκάλοψ'.

94

φέροικος

ἐν Κλεοβουλίναις. ζῷον ὅμοιον γαλῇ, λευκόν, φωλεῦον ἐν ταῖς ῥίζαις τῶν δρυῶν, βαλανηφάγον, οὕτω καλούμενον. Phot. — ὅμοιον γαλῇ quamquam non solum Photius, sed etiam Hesychius et Etymologicum magnum praebent, tamen non dubito emendare γαλεώτῃ. nomen in aenigmate positum fuisse pro κοχλίᾳ suspicatur Bergkius R. c. Att. 121, comparans aenigmata apud Athen. 2, 63b et 10, 455e. Hesiod. Op. 569 ἀλλ' ὁπόταν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂμ φυτὰ βαίνῃ. est *domiporta* Ciceronis De divin. 2, 64, 133.

ΛΑΚΩΝΕΣ

Inscriptio admodum dubia, quippe quae sola Clementis Alexandrini fide nitatur. cf. fr. 95.

95

φοβερὸν ἀνθρώποις τόδ' αὖ
κταμένοις ἐπ' αἴξηοῖσι καυχᾶσθαι μέγα.

Clemens Alexandr. Strom. 6, 738 πάλιν δ' αὖ Ὁμήρου (Od. 22, 412) εἰπόντος 'οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι' Ἀρχίλοχός τε καὶ Κρατῖνος γράφουσιν, ὁ μὲν „οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν", Κρατῖνος δὲ ἐν τοῖς Λάκωσι φοβερὸν κτλ. ubi dubium videri potest τοῖς Λάκωσι fabulaene nomen sit an cum verbis poetae coniungendum. cum vero ἀνθρώποις sequatur, prior opinio probabilior est. φοβερὸν] φθονερὸν Iacobs Animadv. Anal.

Brunck I 164. τόδ' αὖ] τόδε Grotius Excerpt. 461. Meinekius in ed. min. haec adnotat: 'scriptorum loci, quos in illa de poetarum furtis affert Clemens disputatione, maximam partem sunt corruptissimi nec sine meliorum librorum ope sanandi. in altero versu nihil est quod non optimo quoque poeta dignum sit. poeticis et verbis et formis non raro usus est Cratinus; at *Laconum* nomen sane dubitabile est. monui haec propter Cobetum Observ. Plat. 77', qui Aristobulum Cratino eam fabulam adfinxisse arbitratur. cf. quae ad Ἐμπιμπραμένους adnotavimus. — κταμένοις] de formis vocabulisque epicis quae apud comicos inveniuntur cf. quae congesta sunt Arist. Eq. 1296 et Vesp. 662. Av. 567. Cratin. 98, 1. 100. 126. 137. Hermipp. 55. Eupol. 14, 3. Plat. 153, 5. Anaxil. Athen. 12, 548c (7). Axionic. Athen. 8, 342b (7).

ΜΑΛΘΑΚΟΙ

Mollitiem luxuriamque Atheniensium circa belli Peloponnesiaci initium ingravescentem hac fabula reprehensam esse suspicatur Bergkius R. c. Att. 124. 5.

96

ἀμοργὸν ἔνδον βρυτίνην νήθειν τινά.

Hesychius βρυτίνη· ἐν Μαλθακοῖς· ἀμοργὸν ἔνδον βρυτίνην νήθειν τινά. ἔπαιξε πρὸς τὸ πόμα τὸ βρύτινον· ἔστι δὲ καὶ ζῷον βρῦτον, ὅμοιον κανθάρῳ, καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ βρύτινον πήνισμα, ὅπερ ὑπ' ἐνίων βομβύκινον λέγεται. ad Cratini Malthacos pertinere vidit Salmasius Tertull. Pall. 197 cod. ἔνδον ‖ Βρυτίνην νίθειν τινα (sic); utrum ἀμοργὸν praebeat an ἄμοργιν, Schmidtii adnotatio incertum relinquit. ἀμοργίς est χιτὼν ἀμόργινος, ἄμοργις est *olei sedimentum*. Herod. I 87, 18 Lentz. τὰ εἰς γις πολυσύλλαβα, στρατηγίς, ἀλουργίς, ἀμοργίς. τὸ δὲ ἄμοργις ἡ ὑποστάθμη βαρύνεται. ceterum τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον, i. e. *byssum*, Arist. Lys. 737. Poll. 7, 74 τὰ δὲ ἀμόργινα γίνεσθαι μὲν τὰ ἄριστα ἐν τῇ Ἀμοργῷ, λίνου δ' οὖν καὶ ταύτας εἶναι λέγουσιν· ὁ δὲ ἀμόργινος χιτὼν καὶ ἀμοργὶς ἐκαλεῖτο. rursus βρύτινος est aut *byssinus* aut *hordeaceus*. Hesych. βρυτιγγοί (Salmasius βρύτινοι)· χιτῶνες. et βρυτίνην· βυσσίνην. idem βρῦτον· πᾶν τὸ ἐκ κριθῆς ποτόν (ubi cod. τρυφῆς, κριθῆς Schrewel.). et βρύττιον· πόμα ἐκ κριθῆς Etym. m. 216, 20 βρύτια, ἃ καὶ βρύτεα, τὰ τῆς σταφυλῆς πιέσματα, ἅ τινες στέμφυλα (Arist. Nub. 45) λέγουσιν . . . οἱ δὲ Ἀττικοί, τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀλέσματα (πιέσματα vel πτίσματα Hemsterh.). Theophr. Hist. pl. 4, 8, 12 ταῦτα . . . ἑψοῦσιν ἐν βρυτῷ τῷ ἀπὸ τῶν κριθῶν. Athenaeus 10, 447b τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν, testimonia Sophoclis, Archilochi, Aeschyli, Hellanici, Hecataei simul adferens. itaque prorsus ambiguum, utrum scribendum sit ἄμοργιν ἔνδον βρυτίνην ἠθεῖν τινα (ut de pingui et crasso hordeacei potus liquore, Graecorum iudicio

amurcae simili, percolando agatur) an ἀμοργίδ' (vel ἄμοργιν cum Aristophane) ἔνδον βρυτίνην νήθειν τινά. verbum νήθειν exstat apud Plat. Politic. 289c νήθειν τε καὶ ξαίνειν. attamen cum βρύτινος pro βύσσινος nusquam apud Atticos inveniatur et sola Hesychii nitatur auctoritate, altera interpretatio videtur praeferenda.

97

τίς ἄρ' ἐρῶντά μ' οἶδεν, ὦ Γνήσιππ', ἐγὼ πολλῇ χολῇ.
οἴομαι γὰρ μηδὲν οὕτως μῶρον εἶναι καὶ κενόν.

Athenaeus 14, 638e *Γνησίππου τινὸς μνημονεύει παιγνιαγράφου τῆς ἱλαρᾶς μούσης . . . Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς.* ἐρῶντά Dalecampius] ἐρωτά. 2. γὰρ add. Grotius. — G. Hermannus εἶδεν —. *B.* ἐγὼ οὔ. πολλὴ σχολή. Dobr. Adv. II 348 Γνήσιππέ πω; πολλὴ χολή, conl. Arist. Ran. 4. pro μηδὲν alii μηδέν'. fortasse scribendum ὦ Γνήσιππ'; *B.* ἐγώ. *A.* πολλὴ χολή, sed talem versum emendare nihil aliud est quam in tenebris micare. de *Gnesippo* cf. fr. 15. — Herod. I 192, 26 Lentz μωρός καὶ μῶρος Ἀττικῶς. denique μηδὲν paullo insolentius posuit pro οὐδέν.

98

παντοίοις γε μὴν κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι
λειρίοις, ῥόδοις, κρίνεσιν, κοσμοσανδάλοις, ἴοις,
καὶ σισυμβρίοις, ἀνεμωνῶν κάλυξί τ' ἠριναῖς,
ἑρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοις, ἑλειχρύσου κλάδοις,
οἰνάνθῃσιν, ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ,
ἀνθρύσκου φόβῃ, * * * * * * * * *
τῷ τ' ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ κάρα πυκάζομαι,
καὶ κύτισος αὐτόματος παρὰ Μέδοντος ἔρχεται.

Athenaeus 15, 685bc *καὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς.* Pollux 6, 106 *τὰ δὲ ἐν τοῖς στεφάνοις ἄνθη, ῥόδα, ἴα, κρίνα, σισύμβρια, ἀνεμῶναι, ἕρπυλλος*(ἕρπαλλοι cod. A), *κρόκος, ὑάκινθος, ἑλίχρυσος, ἡμεροκαλλές, ἑλένειον, θρυαλλίς, ἀνθρίσκος* (non -ύσκος), *νάρκισσος, μελίλωτον, ἀνθεμίς, παρθενίς, καὶ τἆλλα ὅσα ἢ ὀφθαλμοῖς τέρψιν ἢ ῥισὶν ἡδεῖαν ὄσφρησιν παρέχει. μέμνηται δὲ τῶν πλείστων Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς, ὥσπερ καὶ κοσμοσανδάλου καὶ* σμίλου, *ὅπερ ἦν τῆς σμίλακος ἄνθος.* Athen. 15, 681b *κοσμοσανδάλων δὲ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς διὰ τούτων· κεφαλὴν — κοσμοσανδάλοις.* 681a *Κρατῖνος δ' ἐν Μαλθακοῖς φησιν· ἑρπύλλῳ — κλάδοις.* 681e *τοῦ ἡμεροκαλλοῦς καλουμένου ἄνθους, ὃ* τὴν μὲν νύκτα μαραίνεται, ἅμα δὲ τῷ ἡλίῳ ἀνατέλλοντι θάλλει, *μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς λέγων οὕτως· ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ.* 685f *Κρατῖνος . . . τῷ τ' ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ.*

2. κρίνεσιν Porson. ap. Dobr. Arist. Nub. 21] κρίνοις. κρίνοισι 681 b. κοσμοσανδάλοις] κοσμοσανδάλλος A 681 b. 3. ἀνεμωνῶν Mein.] ἀνεμώνων. κάλυξί τ'] κάλυξιν Porson. 4. ὑακίνθοις 681 a] ὑακίνθῳ. ἑλειχρύσου Meinek. ed. min. praef. VI] ἑλιχρύσου. 6. ἀνθρύσκου Schweigh.] ἀνθρυσκίσσου A, quae videtur esse duplex lectio ἀνθρύσκου (suprascr. ίσκ). lacunam indicavit Schweigh. eam ante ἀνθρύσκου ponit Fritzschius (Fragm. Eup. v. 9), ut ἀνθρύσκου φόβῃ versus claudatur. 6. φόβῃ τῷ τ' correctum ex 685 f τῷ τ' ἀειφρούρῳ] φοβήτω τ'. 7. ἀειφρούρῳ Canterus] ἀεὶ φρούρῳ utrubique. 8. καὶ] cum una syllaba desit, κἀμοὶ Porsonus, καὶ γὰρ G. Hermannus El. doctr. metr. 685, καὶ δὴ Meinekius. praeterea v. 6. 7 Bergkius R. c. Att. 128 adhibito ad emendandum Polluce ἀνθρύσκου . . . . | ναρκίσσου φόβῃ θ', ἑλενείῳ τε καὶ θρυαλλίδι. Meinekius, cum Pollux diserte μῖλον ex Cratino adferat, ἀνθρύσκου φόβῃσι τε καὶ σμίλῳ καὶ θρυαλλίδι. ego de lacuna cum Fritzschio consentiens scripserim σμίλῳ, ναρκίσσῳ θ' ἑλενείῳ τε κἀνθρύσκου φόβῃ.

ex parabasi hos versus excerptos esse recte statuit Bergkius R. c. Att. 125. Meinekium miror eum qui haec recitet cum maxime in ornando coronandoque capite occupatum esse opinantem. praesenti enim tempore ut saepe consuetudo indicatur. cf. simillimam Eupolidis parabasin fr. 159. — 1. ἐρέπτομαι pro ἐρέφομαι Attici alibi non videntur dixisse. Pind. Pyth. 4, 240 (426) φίλας ὤρεγον χεῖρας στεφάνοισί τέ νιν ποίας ἔρεπτον. Oppian. Cyneg. 4, 262. 4. ἑλειχρύσου, cum ab ἕλος derivatum sit, recte scripsit Meinekius. ac sic cod. Urb. Theophr. H. pl. 9, 19, 3. cf. Lob. Phryn. 686. Pathol. elem. I 473 et Theophr. H. pl. 6, 8, 1. formatum est ut ὀρειβάτης, ὀρειγενής, ὀρείκτιτος, ὀρειδρόμος, ὀρεινόμος, ὀρείπλαγκτος, ὀρείχαλκος, quae paene omnia Attici usurpaverunt. etiam apud Plinium N. h. 21, 65. 6. 168 codices variant. 5. Hesych. ἡμεροκαλλές· τῶν σπορίμων ἄνθος. ἢ στεφάνωμα . . . οἱ δὲ ἄνθος πρὸς μίαν ἡμέραν ἀκμάζον. cf. Phot. ἡμεροκαλλές. φιλουμένῳ] Plat. Symp. 201 c ὦ φιλούμενε Ἀγάθων, Lys. 212 b ὁ φιλούμενος et τοῦ φιλουμένου. Leg. 5, 731 e τυφλοῦται περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν, ac sic nomina orta sunt Φιλούμενος et Φιλουμένη. de rebus tamen alibi legi non memini. itaque dubito an scribendum sit φιληλίῳ. cf. Athen. 15, 685 f. Plin. H. n. 21, 168. 7. Hesych. ἀείφρουρος· ἀεὶ διαμένων, ἀειθαλής. Σοφοκλῆς Τηλέφῳ. sic Porsonus (apud Dobr. Arist. Nub. 518), qui Cratinum ad Sophoclis imitationem ita scripsisse conicit. at cum ἀείφρουρος quid valeat ex Soph. Ant. 891 (οἴκησις ἀείφρουρος) perspiciatur, apud Hesychium autem hodie recte sine dubio scribatur ἀειφόρος· ἀειθαλής. Σοφοκλῆς Τηλέφῳ (Nauck. fr. 519), deinde ἀείφρουρος· ἀεὶ διαμένων (διαμένουσα M. Schmidtius, ut ad Antigonam referatur), etiam apud Athenaeum scribendum esse arbitror τῷ τ' ἀειφόρῳ μελιλώτῳ. 8. κύτισος a Fritzschio condemnatur, quod secundus pes versus Eupolidei tri-

brachus esse non possit. at cum prior pars Eupolidei Fritzschio ipso auctore nihil aliud sit quam glyconeus polyschematistus, tribrachum non excludendum esse docet Sophocles, qui Ant. 109 (*φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ*) in utraque basi eum admisit. ceterum Hehnius (Kulturpfl. 355) qui cytisum apud Atticos ante Eupolidis Capras commemorari negat, hoc Cratini versu refutatur. *Medon* aliunde non cognitus. de floribus quos nominat poeta consulendus est Fraasius in Synopsi plant. flor. class.

99

Athenaeus 3, 111e *ἄρτου δ' εἶδός ἐστι καὶ ὁ ἀποπυρίας καλούμενος, ἐπ' ἀνθράκων δ' ὀπτᾶται. καλεῖται δ' οὗτος ὑπό τινων ζυμίτης. Κρατῖνος Μαλθακοῖς* π ρ ῶ τ ο ν ἀ π ο π υ ρ ί α ν ἔ χ ω ζ υ μ η τ α μ ι α δ ο υ π λ έ ο υ ς κ ν έ φ α λ λ ο ν. sic A. Hesych. *ἀποπυρίας· ἄρτος ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος.* Casaubonus *ζυμίταν μὰ Δί' οὐ πλέων γναφάλων*, acerosum panem intellegens. Coraës *ζυμίταν, σποδοῦ πλέων, ἁπαλόν.* Meinekius *πρῶτον ἀποπυρίαν ἔχω ζυμίταν μὰ Δί' οὐ πλέον γναφάλλων.* 'quorum versuum' inquit 'alter est hendecasyllabus, qualis infra fr. inc. fab. XXII (fr. 321). dicebantur haec ab homine Doriensi. *γναφάλλων* verum esse docet Herodianus dict. solit. 39, 24 de nomine *κνέφαλλον* disserens: *ὥστε καὶ ἀντίθεσις ἐγένετο τοῦ ᾱ εἰς ε̄, ἐπεὶ παρὰ τὸ κνάφος ἐγένετο. εἰσὶ μέντοι οἳ καὶ διὰ τοῦ γ̄ γράφουσιν. ἔν τισιν ἐν Μαλθακοῖς Κρατίνου· παρεφύλαξε Σύμμαχος*'. cf. Herodian. I 319, 27 Lentz. Lehrsius (Herod. 139) 'ergo dicit: sunt etiam grammatici qui non tantum *κνέφαλλον* Atticis tribuant, sed etiam *γνέφαλλον*: quod in Cratini Malthacis codicum auctoritatem invenit'. et ibid. 140 'si verum est quod Meinekius conicit haec a Doriensi dicta fuisse, eo minus hunc versum fuisse putaverim, de quo hic Herodianus cogitaverit, sed ex eadem fabula alium'. non liquet.

100

λευκοὺς ὑπὸ ποσσὶν ἔχων πίλους.

Pollux 7, 171 *οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐπιτιθέμενος πῖλος ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ τοῖς ποσίν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς* et 10, 50 *τοὺς δὲ περὶ τοῖς ποσὶ πίλους . . . (καλεῖ) καὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς.* utrubique Pollux cum Cratino Platonem coniungit Symp. 220b. *ποσσὶν* Meinek.] *ποσὶν.* videtur enim fragmentum esse versus anapaestici. quamquam de ea re dubitari potest. bene Hemsterhusius confert Lucian. Rhet. praec. 16 *ἡ ἐμβὰς (ἔστω) Σικυωνία πίλοις τοῖς λευκοῖς ἐπιπρέπουσα*: nam quos Alcibiades commemorat apud Platonem *πίλους*, ei profecto multum a Cratineis differebant. de forma epica (*ποσσίν*) cf. fr. 95.

101

Stephanus Byz. *Ἰβηρία Ἴβηρ Ἴβηρος ὁ Ἴβηρος . . . τὸ αὐτὸ καὶ Ἄβρων ἐν παρωνύμοις φησί. καὶ αὐτὸς Ἴβηρος τραγοπώγων ἐν Μαλθακοῖς εἴρηται Κρατίνου.* in editione Stephani Meinekius *αὐτίβηρος*, 'ut *αὐτόθαϊς die leibhaftige Thaïs* (Luc. Rhet. praec. 12), *αὐτοσκαπανεύς* (Alciphr. 3, 70) et similia'. Cobetus N. l. 146 *αὐτοΐβηρος*, ut *αὐτοάνθρωπος* cet. at eiusmodi formae apud Lucianum inveniuntur, apud comicos non item: nam *αὐτόκακος*, *αὐτοκάβδαλος*, *αὐτολήκυθος*, *αὐτοπυρίτης*, *αὐτόσιτος*, *αὐτόφορτος* similia ad aliud genus pertinent. itaque tutius videtur, ut antehac fecit Meinekius, *ὁ αὐτός* ad Habronem quem modo commemoraverat Stephanus, referre, Cratino autem sola verba *Ἴβηρος τραγοπώγων* tribuere.

102

Photius et Suidas *Κύλλου* (*Κύλλου*) *πήραν· ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμηττῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ κρήνη ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσιν καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς Καλιὰν* (Suidas *Καλλίαν*) *αὐτήν φησιν. οἱ δὲ Κολλοπήραν* (Suidas *Κύλλου πήραν*). *τάττεται δ' ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως.* verba *καλιὰν αὐτήν φησιν* in Phot. codice a correctore addita esse monuit Dobraeus. itaque Meinekius *Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς οἶδε Κύλλου πήραν.* Herod. I 157, 17. II 3, 28. 918, 2 *Κύλλος τὸ κύριον, οὗ μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης* (fr. 273) *καὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς.* Herod. II 534, 3 Lentz (Hesych. *κίλλεια*, cf. etiam *κύλλου πήρα*) *κίλλεια . . . ἡ πηγὴ ἡ κρήνη· ἡ ὄρος τῆς Ἀττικῆς· χωρίον δασύ, ὅπερ διαφόρως προσαγορεύουσιν, οἱ μὲν Κάλλιον, οἱ δὲ Κυλίαν, οἱ δὲ Κύλλου πήραν* (*Κυλύπεραν* cod. Hes.). Append. prov. Leutsch. 3, 52 *Κύλλου πήραν . . . οἱ δὲ κύλλου φασὶ βαρυτόνως, ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως. ἔστι δὲ τόπος ἐν Ἀττικῇ Κύλλου πήρα, ἐν ᾧ καὶ κρήνη. πίνουσαι δὲ ἐξ αὐτῆς αἱ στερεαὶ συλλαμβάνουσιν.*

103

Etymol. m. 482, 21 *κάβαισος· ὁ ἄπληστος, διὰ διφθόγγου, προπαροξύνεται. παρὰ τὸν κάβον, ὅ ἐστι μέτρον σιτικόν. Κρατῖνος Μαλθακοῖς. ἔστι δὲ κύριον πεποιημένον παρὰ τὴν αἶσαν.* Cram. Anecd. Paris. IIII 61, 32 *κάβαισος· ὁ ἄπληστος. Κρατῖνος Μαλθακοῖς.* Poll. 6, 43 *καὶ κάβαισον δὲ ἐκάλουν τὸν περὶ τὴν τροφὴν ἄπληστον, ὥσπερ οἱ νῦν τὸν πολυπότην πίθον.* Hesych. *κάβαισος· ἄπληστος. κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν. κάβος* nescio an numquam fuerit vox Atticis usitata: itaque originatio quidem alia quaerenda erit.

104

Herodianus I 180, 31. II 913, 22 Lentz. *Τισαμενός, Δεξαμενός, Ἀκεσαμενός, Κλαυσαμενός· καταλέγεται δὲ ἐν μαλακοῖς.*

Blochius *Μαλθακοῖς*. 'recensum luxuriosorum, in quibus hic Clausamenus fuerit, in ipsis Cratini Malthacis fuisse facile credas.' Lehrs 21. sed cum *Ἀκεσαμενός*, *Τισαμενός*, *Δεξαμενός*, *Ἀγχομενός*, alia id genus nomina participia sint mutato accentu, recte Bergkius R. c. Att. 129 scripsisse videtur *Κλαυσομενός*, i. e. homo qui poenas solvet. similiter iocatur Arist. Pac. 1293 *ἀνδρὸς Βουλομάχου καὶ Κλαυσιμάχου τινὸς υἱός*.

105

Cramer. Anecd. Oxon. IIII 416. Bekk. Anecd. 1295 extr. *εὕρηται δὲ καὶ μετὰ τοῦ σ οἶσθας, ὡς παρὰ Κρατίνῳ ἐν Μαλθακοῖς*. cf. Alexid. Athen. 3, 117e (11). Philem. Athen. 4, 175d (5). Menand. Athen. 11, 474c (5). apud antiquae comoediae poetas certum eius formae exemplum non exstat.

106

Cramer. Anecd. Oxon. I 363, 21 *παρὰ δὲ Ἀττικοῖς μάλιστα ἐπὶ πρώτου προσώπου ἡ παρὰ (πάρα) ἀντὶ τοῦ πάρειμι. Κρατῖνος Μαλθακοῖς*. sine dubio dixit *ὅδ' ἐγὼ πάρα*, ut Hermipp. 50.

ΝΕΜΕΣΙΣ

Quae vulgari opinione Iovis et Ledae filia habebatur Helena, eam alii Nemesi natam esse dicebant, praeeunte Stasino, Cypriorum auctore. Athen. 8, 334cd. Eratosth. Catast. 25 (cf. Schol. German. Phaen. 273) *λέγεται τὸν Δία ὁμοιωθέντα (κύκνῳ) Νεμέσεως ἐρασθῆναι, ἐπεὶ αὐτὴ πᾶσαν ἤμειβε μορφὴν ἵνα τὴν παρθενίαν φυλάξῃ, καὶ τότε κύκνος γέγονεν· οὕτω καὶ αὐτὸν ὁμοιωθέντα τῷ ὀρνέῳ τούτῳ καταπτῆναι εἰς Ῥαμνοῦντα τῆς Ἀττικῆς κἀκεῖ τὴν Νέμεσιν φθεῖραι· τὴν δὲ τεκεῖν ᾠόν, ἐξ οὗ ἐκκολαφθῆναι . . τὴν Ἑλένην, ὥς φησι Κρατῖνος ὁ ποιητής*. ita pro *Κράτης* Valcken. Eur. Phoen. 447. erant etiam qui ovum a Nemesi editum, deinde Mercurii opera Spartam translatum a Leda exclusum esse narrabant. Hygin. Astron. 8 (p. 44. 5 Bunte) *Iuppiter cum . . Nemesin diligere coepisset neque ab ea ut secum concumberet inpetrare potuisset . . iubet Venerem aquilae simulatam se sequi; ipse in olorem conversus ut aquilam fugiens ad Nemesin confugit . . . quam dormientem oppressit. Nemesis autem . . ovum procreavit, quod Mercurius auferens detulit Spartam et Ledae sedenti in gremium proiecit. ex quo nascitur Helena.* Apollod. 3, 10, 7. cf. Welcker. Cycl. ep. II 130sq. cum autem Periclem hac fabula maxime exagitatum esse Plutarchi testimonio (fr. 111) constet, probabiliter Bergkius (R. c. Att. 130) totam comoediam a Cratino adversus Periclem scriptam fuisse coniecit. videtur igitur Iovis nomine Pericles, Nemesis nomine Aspasia significari. bello Peloponnesiaco iam exorto scriptam esse consentaneum est conl. fr. 110. 112. (cf. etiam Wilamowitz Obs. crit. 28. 9). quamquam quae ibi de Sparta dicuntur, non ita intelle-

genda sunt, tamquam Cratinus, Cimonis admirator, Spartam voluerit inridere: immo periculosum esse dicit, si quis Spartiatas velit contemnere.

107

ὄρνιθα τοίνυν δεῖ σε γίγνεσθαι μέγαν.

Athenaeus 9, 373c *ὀρνίθια δ' εἴρηκε Κρατῖνος ἐν Νεμέσει . . . ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν, ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα ὁ αὐτὸς Κρατῖνος ἐν τῷ αὐτῷ δράματί φησιν.* dicit haec sive Venus sive Mercurius sive alius Iovis in explenda libidine minister, iubens eum facere quod opus sit ut Nemesi potiatur. *ὄρνις* videtur esse cycnus, quamquam etiam sunt qui gallum censeant intellegendum, ut Nemesis quoque in anserem se transformavisse dicebatur. cf. Bergk. R. c. Att. 398.

108

Λήδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος
ἀλεκτρυόνος μηδὲν διοίσεις τοὺς τρόπους,
ἐπὶ τῷδ' ἐπώζουσ', ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν
ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον.

Athenaeus 9, 373e *τὸν δ' ἀλεκτρυόνα . . . οἱ ἀρχαῖοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι. Κρατῖνος Νεμέσει. εὐσχήμονος* Steph. Thes. 10942] *εὐσχημόνως.* 2. *διοίσεις* VL] *διοίσει* A. 3. *ἐπώζουσ'* Valcken. Eur. Phoen. 166] *ἐπωάζουσα* A. — *σὸν ἔργον*] cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 1494. de syntaxi verborum *δεῖ σ' ὅπως* cf. Lobeck. Soph. Ai. 556. Philoct. 54. 55. videtur Cratinus quoque finxisse ovum a Nemesi partum, ab Leda exclusum esse. atque ita fabulam Phidias repraesentaverat in templo Nemesis Rhamnusiae. Paus. 1, 33, 7.

109

ὥστ' οὖν ἐσθίων τοῖς σιτίοισιν ἥδομαι.
ἅπαντα δ' εἶναί μοι δοκεῖ ῥοδωνιὰ
καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια.

Schol. Theocriti 11, 10 *ῥόδων δὲ τῆς γυναικείας ἥβης, παρόσον καὶ ῥοδωνιὰν αὐτὴν ἔσθ' ὅτε λέγουσιν, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει. οὖν* expellit Meinekius. *σιτίοισι* Mein.] *σιτίοις.* v. 2. *μοι* add. Meursius Bibl. Att. 1469d. — *ὡς στρουθίων* Duebnerus in ed. Paris. schol. Theocr. scribendum potius videtur *πῶς οὖν σπίνων* *qui fit igitur ut fringillarum cibis delecter?* videtur enim Iuppiter mirari, cur quamquam in cycnum vel anserem se convertit tamen minimarum avicularum victu gaudeat. cf. quae adnotavi ad Arist. Av. 1079. Meinekius confert Hesych. *ῥοδωνιά· ὁ τόπος, ἔνθα φύεται*

τὰ ῥόδα· καθάπερ καὶ ἰωνιά, ὅπου τὰ ἴα φύεται, καὶ κρινωνιά, ἔνθα τὰ κρίνα· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναιδές (cod. ἀναί suprascr. δ), i. e. membrum muliebre.

110

Σπάρτην λέγω γε σπαρτίδα τὴν σπάρτινον.

Pollux 10, 186 εἰ δὲ καὶ πλέγμα τι σπάρτινον ἢ σάκον σπάρτινον ἐθέλοις καλεῖν, καὶ πρὸς τοῦτο Κρατῖνός σοι βοηθεῖ ἐν Νεμέσει λέγων σπάρτην κτλ. Meinekius Σπάρτην λέγω τὴν Σπαρτιάδ', οὐ τὴν σπαρτίνην, *Spartam dico Spartiacam urbem, non funiculum spartinum.* 'Nemesis aliusve personae ad ministrum' (fortasse igitur Mercurium) 'verba esse suspicabar, qui cum Spartam illud ovum portare iuberetur, innata huic hominum generi scurrilitate Spartam non de urbe sed de funiculo spartino se intelligere simularet'. simillimus est iocus Arist. Av. 814. 5.

111

μόλ' ὦ Ζεῦ ξένιε καὶ μακάριε.

Plutarchus Pericl. 3 Περικλέα τὰ μὲν ἄλλα τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος ἄμεμπτον, προμήκη δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀσύμμετρονε ὅθεν . . . Κρατῖνος ἐν Νεμέσει· μόλε (μόλ' Reiskius), ὦ Ζεῦ ξένι. (al. μέγιστε) καὶ μακάριε. κάριε omnes codices Stephani et manu sec. supr. scr. Plut. A, μακροκάρηνε ex Xylandro x. Meinekius V p. XXXVI cum Ungero Theb. Parad. 463 scribendum esse putat Καραιέ, quod propter capitis magnitudinem Pericles inrideatur. at cum hoc Iovis cognomen fuerit rarissimum et Boeotis modo usitatum (Hesych. Καραιός. Phot. Κάριος Ζεύς· ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Βοιωτίᾳ), Atheniensibus plurimis fortasse ignotum, scribendum potius videtur ⏑ – μόλ' ὦ Ζεῦ ξένιε καὶ καράνιε, altero cognomine ex κεραύνιος ridicule et ut omnes intellegerent deflexo. ξένιος Zuendelio Bernensi (apud Mein. V p. XXXVI) dici videtur 'tamquam spuriorum patronus eo tempore quo amissis filiis legitimis iterum dux Atheniensium creatus ad populum tulisset λυθῆναι τὸν περὶ τῶν νόθων νόμον', ut Aspasiae filium sibi adoptare liceret. quae si vera sunt, adparet comoediam actam esse Ol. 87, 3. fortasse in ea re potissimum fabulae argumentum versabatur.

112

Ψύρα τε τὴν Σπάρτην ἄγεις.

Stephanus Byz. Ψύρα· νῆσος μικρὰ πλησίον Χίου . . . λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ εὐτελείᾳ διὰ τὸ εὐτελεστάτην εἶναι τὴν νῆσον. Κρατῖνος ἐν Νεμέσει. cf. Herodian I 384, 12 Lentz. fr. 350. Strab. 14, 645 εἶτα Μέλαινα ἄκρα, καθ' ἣν τὰ Ψύρα, νῆσος

ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων τῆς ἄκρας, ὑψηλή, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα· κύκλος δὲ τῆς νήσου τετταράκοντα στάδιοι. ἄγειν significatione rariore pro ἡγεῖσθαι. Soph. OR. 775 ἠγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος. cf. Heind. Plat. Theaet. 172b ὧδέ πως τὴν σοφίαν ἄγουσιν. Luc. Gall. 18 θεὸν ἦγόν με. frequentissima sunt ἐντίμως ἄγειν, οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν ἄγειν. Lob. Phryn. 418 sq.

113. 114

τἄλλα πάντ' ὀρνίθια.
ὄρνιθα φοινικόπτερον.

Athenaeus 9, 373cd ὀρνίθια δ' εἴρηκε Κρατῖνος ἐν Νεμέσει... ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν, ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα ὁ αὐτὸς Κρατῖνος ἐν τῷ αὐτῷ δράματί φησιν.

115

ἐν τῷ κύφωνι τὸν αὐχέν' ἔχων.

Pollux 10, 177 Κρατίνου εἰπόντος ἐν Νεμέσει 'ἐν τῷ κύφωνι τὸν αὐχέν' ἔχων' ᾗ που νοητέον ὡς σκεῦος ἦν τι ἀγορανομικόν, ᾧ τὸν αὐχένα ἐνθέντα ἔδει (sic Mein. pro δεῖ) μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τὴν ἀγορὰν κακουργοῦντα. dubitari potest an erraverit Pollux. nam nequaquam ad solum forum et maleficos forenses ὁ κύφων pertinet. cf. Arist. Plut. 476. 606. de accentu Herod. I 37, 9 Lentz. τὰ εἰς φων ἀρσενικὰ μὴ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα βαρύνεται, Τρύφων . . . κύφων. apud Pollucem κυφῶνι.

116

τῷ δὲ κοττάβῳ προθέντας ἐν πατρικοῖσι νόμοις τὸ κεινέου ὀξυβάφοις βάλλειν μὲν τῷ πόντῳ δὲ βάλλοντι νέμω πλεῖστα τύχης.

Athenaeus 15, 667f Κρατῖνος ἐν Νεμέσει. ita A. ceterorum codicum varietates excerpere nihil attinet. Athen. 15, 666c κότταβος καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἔβαλλον τὰς λάταγας, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει δείκνυσιν. et 667e ἕτερον δ' ἐστὶν εἶδος παιδιᾶς τῆς (τῆς παιδιᾶς τὸ) ἐν λεκάνῃ. αὕτη δ' ὕδατος πληροῦται, ἐπινεῖ δ' ἐπ' αὐτῆς ὀξύβαφα κενά, ἐφ' ἃ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταδύειν· ἀνῃρεῖτο δὲ τὰ κοττάβια ὁ πλείω καταδύσας. ecloga paene desperata et hominum doctorum coniecturis multum temptata. veluti Herwerdenus Obs. crit. 5 πατρίοισι et (pro τὸ κεινέου) τοῖς ἐπινέουσιν ex Athenaeo, Dobraeus μέτωπον, τῷ pro μὲν τῷ πόντῳ (neutrum intellego), Bothius τἀπινέοντ' ὀξύβαφα βάλλειν τῷ ποτῷ, Meinekius βαλόντι pro βάλλοντι. ex quibus aliquid tamen lucis, dubiae sane et fallacis, adfulget. potuit certe Cratinus scribere (cf. quae modo adposuimus Athenaei verba 667e)

τῷ δὲ κοττάβῳ προθέντας ἐν πατρίοισι νόμοις
τοῖς ἐπινέουσιν ὀξυβάφοισιν ἐμβάλλειν ποτόν,
τῷ δὲ βαλόντι πλεῖστα νέμειν πλεῖστα τιμῆς.

117

Schol. Aristoph. Av. 521 ἔζη δὲ (*Λάμπων*) ἐπὶ τῆς τῶν Ὀρνίθων διδασκαλίας, οὐχ ὥς τινες ἐτεθνήκει. πολλῷ γὰρ ὕστερον Κρατῖνος ἐν τῇ Νεμέσει οἶδεν αὐτὸν ζῶντα. de tempore fabulae fallitur. de *Lampone* cf. fr. 57. 8.

118

Schol. Aristoph. Av. 858 et Suid. *Χαῖρις*· ἔστι καὶ ἕτερος (*Χαῖρις*) αὐλητής, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει. cf. quae ad Arist. Av. 858 adnotavimus.

119

Priscianus 17, 169 Κρατῖνος ἐν Νεμέσει ΜΕΘΥCΤΕΡΩΙ ΕΧΡΟΝΩΙ. ita M. ΜΕΘΥCΤΕΡΩΥ ΧΡΟΝΟΥ O. ΜΕΤΙCΤΕΡΩΙCΧΡΩΝΩΙ R. μεθυστέρῳ χρόνῳ Meinekius. aut hoc aut μεθυστέρῳ ἐν χρόνῳ videtur Cratinus scripsisse.

120

ἀπόκινον

Athenaeus 14, 629c τὴν δ' *ἀπόκινον* καλουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει . . . ὕστερον μακτρισμὸν ἐκάλεσαν. cf. Arist. fr. 275. Eq. 20 cum interpr.

ΝΟΜΟΙ

Ad Areopagi auctoritatem sublatam hanc fabulam pertinere censet Bergkius R. c. Att. 134 sq. idque egisse poetam ut quam perniciosa ea reipublicae conmutatio futura esset doceret. simul autem adumbratam fuisse beatae vitae imaginem, quam Athenienses sperare possent, si ad pristinam morum simplicitatem rediissent. eo potissimum spectare arbitratur fr. 121. 125.

121

ὁ δὲ Ζεὺς ὀσταφίσιν ὕσει τάχα.

Photius ὀσταφίδα· . . Κρατῖνος Νόμοις. deest initio iambus. possunt tamen etiam ex tetrametro trochaico desumpta esse, ut fr. 125.

122

ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ' οὐδ' ἐπίσταμαι,
ἀλλ' ἀπὸ γλώττης φράσω σοι· μνημονεύω γὰρ καλῶς.

Bekker. Anecd. 436, 6 et Suid. ἀπὸ στόματος· ὡς ἡμεῖς, τὸ μὴ διὰ γραμμάτων, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης . . . Κρατῖνος δὲ ταὐτὸ τοῦτ' 'ἀπὸ γλώττης' Νόμοις. 2. ἀλλ' ἀπὸ] τὰ ἄλλα (ἀλλ') ἀπὸ Suid. A. μνημονεύω] μνημονεύων Suid. A. — de legibus nescio quis interrogatus, homo probus et simplex, respondet. prorsus aliter insiciarius Arist. Eq. 188.

123

οὐκ ἀπερρήσεις σὺ θᾶττον; ἀποτιλῶ σε τήμερον.

Bekker. Anecd. 422, 9 ἀπερρήσεις· ἀπελεύσῃ, ἀποφθαρήσῃ. οὕτω Κρατῖνος Νόμοις. ἀποτιλῶ σε Porson. Adv. 39] ἀποτιλῶσαι. Hesychius ἀπερρήσεις· ἀπελεύσῃ, ἀποφθαρήσῃ. ἀπερρήσεις, ut Arist. Nub. 783. Pac. 1294. Eccl. 169 ἄπερρε. ἀποτίλλειν eadem vi dictum esse potest qua Arist. Eccl. 724 (saepius παρατίλλειν). ceterum haec ex scaena excerpta videntur simili Arist. Eq. 284sq., 367sq., inprimis 369—374. quapropter Wilamowitzius Obs. crit. 29 not. 12 versum inter duas personas distribui posse non male admonuit. minus bene ad Nemesin (Νεμέσει pro Νόμοις) referenda duxit, ut essent 'alicuius ad transformatam Nemesin aut Nemesis ad Iovem cycnum minae.' nam talia in quavis comoedia dici possunt. Porsoni opinionem 'verba esse alicuius ad gallum s. gallinam' iure inprobavit Meinekius.

124

χρυσίδι σπένδων γέγραφε τοῖς ὄφεσι πιεῖν διδούς.

Athenaeus 11, 502b χρυσίδος δὲ (μνημονεύει) Κρατῖνος ἐν Νόμοις. idem 496e ῥυσίς· φιάλη χρυσῆ. Κρατῖνος ἐν Νόμοις 'ῥυσίδι σπένδων'. quod manifesto corruptum. angues sunt pharmacopolae. Bekk. Anecd. 314, 20 φαρμακοπῶλαι· οἱ τοὺς ὄφεις τρέφοντες. Meinekius κέκραγε· τοῖς — δίδου. facilius videtur σπένδων τ' ἔφραζε· τοῖς — δίδου. sed quis in tanta caligine praestet se verum invenisse?

125

καὶ δρόσον βάλλων ἕωθεν χλιαρὸς ταγηνίας.

Athenaeus 14, 646 ταγηνίτης, πλακοῦς ἐν ἐλαίῳ τετηγανισμένος, ὁ καὶ ταγηνίας. μνημονεύει . . . Κρατῖνος ἐν Νόμοις. quod Meinekius ἄνωθεν scribendum censet pro ἕωθεν, id non necessarium videtur. de placenta in furno cocta loquitur cum comica quadam magnificentia. talia autem primo mane agebantur. cf. Pherecr. 10. rorem Meinekio dicere videtur 'umorem ignis vi ex placenta melle oleoque subacta exsudantem'.

126

ἢ πρεσβῦται πάνυ γηραλέοι σκήπτροισιν ἄκασκα προβῶντες.

Bekker. Anecd. 371, 1 ἄκασκα· ἥσυχα, βραδέα. Κρατῖνος Νόμοις. Eustathius 668, 29 τὸ δὲ ἀκὴν εὕρηται λεγόμενον καὶ ἀκασκᾶ. Αἴλιος δὲ Διονύσιος καὶ χρῆσιν παράγει Κρατίνου ταύτην 'σκήπτροισιν ἀκασκᾶ προβιβῶντα'. eadem Cramer. Anecd. Par. III 224, 24. cf. Eustath. Comment. Pindar. p. 57 ed. Taf. Hesych. ἀκάσκα· ἡσύχως, μαλακῶς, βραδέως. et προβῶντες· προβαίνοντες. de προβῶντες cf. Lob. Rhem. 5 et quae adnotavimus ad fr. 95. pro ἢ Meinekius ὦ. vide an scribendum sit οἱ πρεσβ. (γηραλέοι praed.), ut dicat aliquis chorum per εἴσοδον intrantem conspicatus. nam ipsos Νόμους significari, quos 'tamquam decrepitos et invalidos senes produxerit Cratinus', probabiliter conicit Meinekius.

127

νῦν γὰρ δή σοι πάρα μὲν θεσμοὶ
τῶν ἡμετέρων, πάρα δ' ἄλλ' ὅ τι χρῇς.

Suidas χρή· χρῇς τὸ χρήζεις καὶ δέῃ. Κρατῖνος Νόμοις. Hesychius χρῇς· θέλεις, χρήζεις. formam χρῇς Sophocli reddidit Dindorfius Ai. 1373. Antig. 887. Wunderus El. 606. — Solonem loqui arbitratur Bergkius R. c. Att. 135.

128

ὑμῶν εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται.

Suidas ἀλώπηξ· παροιμία ἀλώπηξ δωροδοκεῖται, ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως δώροις πειθομένων. Κρατῖνος Νόμοις. ita pro μὴ ῥᾳδίως Meinekius ex Bekk. Anecd. 218, 29. Apostol. 2, 17 εἰς μέσον ἕκαστος. verba, ut iam Runkelius animadvertit, ex Solonis ipsius versu expressa sunt ὑμέων δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει, quocirca Meinekius Cratino quoque ὑμέων δ' restituendum censet. ceterum offendit δωροδοκεῖται. nam Aristophanes numquam δωροδοκεῖσθαι, septiens δωροδοκεῖν, idque Eq. 834. Vesp. 669. Av. 510. 513 (ὅ τι) cum accusativo coniunctum, sicuti χρυσὸν δωροδοκεῖ Plat. Reip. 9, 590 a. itaque dubito an scribendum sit δωροδοκεῖ τι. nam quod Ran. 361 Aristophanes scripsit καταδωροδοκεῖται, id fortasse ipsum quoque mutandum in καταδωροδοκεῖ τι, ut Vesp. 1036 καταδωροδοκῆσαι. de syntaxi cf. fr. 52.

129

τυρῷ καὶ μίνθῃ παραλεξάμενος καὶ ἐλαίῳ.

Pollux 6, 68 μέμνηται τῆς μίνθου (lege μίνθης) Κρατῖνος ἐν τοῖς Νόμοις τυρῷ καὶ μίνθῃ κτλ. — παραλέξασθαι ut apud Homerum

exstat, sic etiam apud Cratinum defendi posse putabat Meinekius conl. *συγγίγνεσθαι* Eup. 38. 108, quibus addi potest Telecl. 38. numquam ita *παραλέξασθαι*, neque video quid iocosi habeat talis translatio. itaque in ed. min. *παραδεξάμενος* proposuit. at *παραδέχεσθαι* aut est *ab alio accipere* aut (*εἰς τὴν οἰκίαν*, *εἰς τὴν πόλιν*, ut saepissime Plato) *admittere*; contra *hospitio excipere* est *δέχεσθαι*, et Homero et Atticis usitatissimum. cum dativo coniunctum legitur Anaxandr. Athen. 4, 131 a (2) *λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ' ὑμᾶς*. Plat. Leg. 11, 919 a *ἐν ἀπορίᾳ γιγνομένους καταλύσεσιν ἀγαπηταῖς δεχόμενος*. itaque scribendum videtur *μίνθῃ ἄρα δεξάμενος*.

130

Hesych. *Λυκαμβὶς ἀρχή· ὁ Κρατῖνος ἐν Νόμοις, τὸν πολέμαρχον δηλῶν, πρὸς ὃν ἀπεγράφοντο τὰς τοῦ ἀπροστασίου δίκας. Λυκαμβίδα δὲ εἶπε τὴν ἀρχήν.* ubi verba *ἐπεὶ ἐπολέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Λυκάμβῃ* addenda sunt ex Phot. *Λυκαμβὶς ἀρχή· τοῦ πολεμάρχου· ψυχρῶς. ἐπεὶ ἐπολέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Λυκάμβῃ. ἐπὶ δὲ τούτου ἀπροστασίου καὶ ἐπικλήρου* (Mein. *ἐπικλήρων*) *αἱ δίκαι ὑπήγοντο.* si recte grammatici poetae verba interpretati sunt, iure Photius frigidum esse iocum iudicavit. at ut Archilochus ipse privatam in Lycambe iniuriam ultus est, ita etiam apud graecos latinosque poetas Lycambes semper internecivi, sed privati odii quasi quoddam exemplum fuit. itaque Cratinus magistratum aliquem significare videtur, quem propter ignominiam privatam acerbissimo odio persequatur: neque repugnaverim, si quis eum indicari archontem coniciat, qui poetae chorum denegaverat (fr. 18). is enim lepidissime dici poterat *πολέμαρχος*, quia *τοῦ πρὸς Κρατῖνον πολέμου ἦρξεν*. itaque Cratini verba sunt *πολέμαρχος Λυκαμβὶς ἀρχή*.

131

σανδάλια Τυρρηνικά

Pollux 7, 86 *Κρατῖνος ἐν τοῖς Νόμοις*. idem paulo post (7, 92) *Τυρρηνικά· τὸ κάττυμα ξύλινον τετράγωνον, οἱ δὲ ἱμάντες ἐπίχρυσοι· σανδάλιον γὰρ ἦν, ὑπέδησε δ' αὐτὸ Φειδίας τὴν Ἀθηνᾶν.*

132

σχοίνινον ἠθμόν

Schol. Aristoph. Eq. 1147 *κημὸς ὁ ἐπὶ τοῦ καδίσκου, εἰς ὃν τὰς ψήφους καθίεσαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. Κρατῖνος αὐτὸν ἐν Νόμοις σχοίνινον ἠθμὸν καλεῖ.* Hesych. *σχοίνινος ἠθμός· δι' οὗ τὰς ψήφους οἱ δικασταὶ εἰς τὰς ὑδρίας καθιᾶσιν.* Schol. Arist. Vesp. 99 *ἔστι δὲ (ὁ κημὸς) πλέγμα τι δικτυῶδες καὶ ἠθμῶδες, ἄνωθεν πλατύ, κάτωθεν στενόν.*

133

Photius παλαστή· θηλυκῶς· Κρατῖνος Νόμοις 'μεῖζον τὸ δέος παλαστῆς'. παλαστῆς Meinek.] παλαιστῆς. cf. Lob. Phryn. 295. Ruhnken. Hesych. II 841 τὸ πέος, quod mihi, cum παλαστή par sit palmo minori (Hultsch. Metrol. 28), parum aptum videtur. comparanti Synes. Epist. 136, 272 a (p. 722 Hercher.) ὥστε μοι δοκῶ πλεῖν ἢ παλαιστῇ καὶ δακτύλῳ γεγονέναι σοφώτερος, quae iure Lobeckius ex comoedia expressa esse existimabat (cf. quae congessi ad Arist. Nub. 430). scribendum videtur μεῖζον κλέος παλαστῆς.

134

Photius νεάτην· οὐχὶ νήτην λέγουσιν· καὶ παρανεάτην καὶ τρισνέατον. Κρατῖνος Νόμοις. an τρισνεάτην?

Ad hanc comoediam praeterea fr. 301 (cf. 121. 125) et 274 rettulit Bergkius R. c. Att. 139. 140. quibus, si vera sunt quae de pristina vitae felicitate in hac fabula adumbrata idem coniecit, addi potest fr. 280.

ΟΔΥΣΣΗΣ

Platonius XIII 40 (Duebn. Schol. Arist.) τοιοῦτος οὖν ἐστιν ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας τύπος, οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίκων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεῖς Κρατίνου . . . οὔτε χορικὰ οὔτε παραβάσεις ἔχοντα. canticis choricis, non choro comoediam caruisse dicit, ut Plutus quoque Aristophanis canticis et parabasi, non choro caret. cf. fr. 144. idem Platonius XIIII 71 οἱ γοῦν Ὀδυσσεῖς Κρατίνου οὐδενὸς ἐπιτίμησιν ἔχουσι, διασυρμὸν δὲ τῆς Ὀδυσσείας. quae iam ante Cobetum (Obs. crit. Plat. 18) Welckerus (Opusc. I 321) non ita esse intellegenda monuit, tamquam Cratinus Homerum ut inepte et ridicule agentem voluisset inridere: sed eas Homericorum carminum partes, quae ad risum excitandum idoneae et cum comoedia quadammodo cognatae viderentur, poetas comicos suo modo tractavisse et inmutasse. sic in Cratini fabula Ulixem omne genus deliciarum ciborumque lautiorum per totum terrarum orbem quaerentem fuisse inductum (p. 322. 3 conl. fr. 136. 147). acta est fabula eis temporibus, quibus comicorum poetarum licentia Pericle auctore, ut suspicatur Cobetus Obs. crit. 10, ab aliquo ex amicis eius lege ad populum lata inminuta erat, Ol. 85, 1—4. cf. Meinek. I 43 sq. Bergk. R. c. Att. 142. Cobet. 12. argumentum fabulae fuisse Cyclopeam docent fragmenta, quod argumentum postea praeter Euripidem multi alii tractaverunt. similiter Seriphiis Persei fabulam adumbravit. Ὀδυσσεῖς, i. e. Ulixes cum sociis. cf. Ἀρχίλοχοι, Κλεοβουλῖναι cet.

135

οὔπω ῎πιον τοιοῦτον οὐδὲ πίομαι
Μάρωνα.

Pollux 6, 26 *Κρατῖνος μέντοι τὸν οἶνον Μάρωνα εἴρηκεν. τοιοῦτον* Bergk. R. c. Att. 159] *τοσοῦτον.* cf. Hom. Od. 9, 196 sq. ad Ulixes pertinere, quamquam Pollux fabulae nomen omisit, manifestum est. uno tetrametro omnia continuat Bergkius. etiam Homeri Cyclops ante Ulixis adventum vinum noverat (9, 357. 8), sed non tale. quapropter Ulixem ipsum (antea sine dubio sic locutum) imitatus (Eur. Cycl. 141. 412) *Maronis* nomine utitur pro novo aliquo et inaudito adhuc vini genere.

136

ΚΥΚΛΩΨ. *πώποτ' εἶδες, εἰπέ μοι,*
τὸν ἄνδρα; ΟΔΥΣΣ. *Λαέρτα φίλον παῖδ'; ἐν Πάρῳ,*
σικυὸν μέγιστον σπερματίαν ὠνούμενον.

Athenaeus 2, 68 c *τοὺς πέπονας Κρατῖνος μὲν σικυοὺς σπερματίας κέκληκεν ἐν Ὀδυσσεῦσι.* Phrynich. Ecl. 258 *χρὴ οὖν οὕτω λέγειν ὡς ὁ Κρατῖνος σίκυον σπερματίαν, ἢ εἰ θέλεις πέπονα σίκυον.* Photius *σπερματίαν· τὸν εἰς σπέρμα παρειμένον. οὕτως Κρατῖνος.* Bekker. Anecd. 63, 5 *σίκυος σπερματίας· ὃ οἱ πολλοὶ πέπονα οὐκ ὀρθῶς λέγουσι. πώποτ'*] *ποῦ ποτ'* Runkelius. sed melius videtur *σὺ πώποτ'*, cum praesertim *Ὀδυσσεῦσι* antecedat. *εἰπέ μοι* Casaubonus] *μοι. Λαέρτα φίλον παῖδ'* Meinek.] *παῖ Λαέρτα φίλον. παῖδα* Erfurdtius. ΟΔΥΣΣ. ante *Λαέρτα* K., ante *ἐν* Meinekius. at Cyclops neque Laertem nosse nec Ulixem *dilectum* Laertae filium adpellare poterat. sciscitatur autem de Ulixe metum ex oraculo illo (Eur. Cycl. 696 sq.) callide dissimulans. nec minus callide Ulixes, tamquam neglegens non attenderit, 'illumne Laertae filium dicis?' respondet. *Λαέρτα* Iph. Aul. 204, alibi *Λαέρτου, Λαερτίου, Λαρτίου.* Paros insula in Odyssea non commemoratur.

137

οἱ δ' ἀλυσκάζουσιν ὑπὸ ταῖς κλινίσιν.

Pollux 10, 33 *ἐν δὲ τῷ κοιτῶνι δεῖ μὲν εἶναι καὶ κλίνην τινά . . . ἢ κλινίδα, ὡς ἐν Ὀδυσσεῦσι Κρατῖνος· ἐπὶ δὲ τῶν κλινῶν ἀκουστέον. ὑπὸ* Meinek.] *ἐπί.* narrat nescio quis de nefanda Cyclopis cena. Eur. Cycl. 407 *ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροΐ. ἀλυσκάζειν* Atticis ignotum, Hom. Il. 5, 253. 6, 443. Od. 17, 581.

138. 139

τίνες αὖ πόντον κατέχουσ' αὖραι; νέφος οὐράνιον τόδ' ὁρῶμαι.
ὡς ἂν μᾶλλον τοῖς πηδαλίοις ἡ ναῦς ἡμῶν πειθαρχῇ.

Hephaestio 8, 5 ὅτι μέντοι καὶ ἐν τῷ Ἀριστοφανείῳ καλουμένῳ ἀδιαφόρως εὑρίσκεται ὁ παραλήγων ἀνάπαιστος ἢ σπονδεῖος, δηλώσει Κρατῖνος· εἰς γὰρ τοὺς Ὀδυσσέας εἰσβάλλων (i. e. in exordio fabulae) τούτῳ τῷ μέτρῳ ἐχρήσατο 'τίνες αὖ κτλ.'. ἐποίησε δέ τινα στίχον καὶ σπονδείῳ τῷ παραλήγοντι κεχρημένον· ὡς ἂν μᾶλλον κτλ. αὖ] οὖν Fl. — ὁρῶμαι comicis ignotum esse adnotat Bergkius R. c. Att. 156. Vesp. 183 enim dudum a Beerio emendatus. νέφος οὐράνιον Homerus nusquam dixit. νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω Il. 16, 364. νεφέεσσι περιστέφει οὐρανόν Od. 5, 303. cf. quae adnotavimus ad Arist. Av. 350. ceterum his verbis chorus sociorum uti videtur, cum ad Cyclopum insulam accedunt. Od. 9, 142 sq. Bergk. 156.

140

ἐπ' ἀριστέρ' ἀεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν, ἕως ἂν ἐφεύρῃς.

Bekker. Anecd. 445, 14 ἄρκτον οὐχὶ ἄρκον· Ὀδυσσεὺς ἐν ἀριστέρ' ἀεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν ἕως ἀνευφερής. correxit Meinek., qui praeterea Ὀδυσσεῦσι Κρατῖνος. cf. Lob. Phryn. 260. quod apud Homerum (Od. 5, 276) Calypso in patriam redeunti praecipit, Cratinus ad iter in Cyclopum insulam transtulit. Bergk. R. c. Att. 157.

141

τῆ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη, καὶ τοὔνομά μ' εὐθὺς ἐρώτα.

Athenaeus 10, 446 b τὸ δὲ πῖθι . . . παρὰ Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεῦσι. Ulixes Polyphemum adloquitur et ridicule, ut nomen Οὖτις scilicet proferri possit, nomen suum interrogare iubet. itaque non opus est emendationibus (λαβών. ἧσθη καὶ τοὔνομά μ' εὐθὺς ἐρωτᾷ Herwerdenus Nov. add. crit. 2 infelicissime, μὴ εὐθὺς vel μὴ τοὔνομά μ' εὐθὺς Meinekius, τοὔνομά γ' εὐθὺς ἐρῶ τοι Bothius De com. gr. 10. cf. Od. 9, 364). τῆ Od. 9, 347. Eupol. 350.

142

ἧσθε πανημέριοι χορταζόμενοι γάλα λευκόν,
πυὸν δαινύμενοι, κἀμπιμπλάμενοι πυριάτῃ.

v. 1. Athenaeus 3, 99 f χορτασθῆναι εἴρηται παρὰ μὲν Κρατίνῳ ἐν Ὀδυσσεῦσιν. Priscianus 18, 307 χορταζόμενοι τόδε καὶ τῷδε. Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσιν. v. 2 Schol. Arist. Vesp. 710 omisso auctoris nomine. alteri versui coniectura probabili adiunxit Porson. Miscell. 235. πυὸν κἀμπ. πυριάτῃ Porson] πύον καὶ ἐμπ. πυριάτην. κἀμπιμπλάμενοι K.] κἀμπιπλ. 'sunt Cyclopis ad Ulixen eiusque socios verba'. Meinek. 'χορτάζεσθαι a pecudibus ad homines translatum sermoni plebeio convenit'. Bergk. R. c. Att. 157. Schol. Arist. Vesp. 710 πυριάτης τὸ πυρίεφθον ὑπό τινων προσαγορευόμενον, ὃ κατασκευάζουσιν ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος μετὰ τὸν τόκον

. . . πύον τὸ πρῶτον γάλα, ὃ πήγνυται ἑψόμενον. πυός *colostrum* vel *colostra*, i. e. primum lac a partu. est autem et per se densius (Plin. N. h. 28, 123 *prima a partu spongiosa densitas lactis*) et *nisi admisceatur aqua, in pumicis modum coit duritia* (Plin. 11, 96), ut secari possit. Pherecr. 108, 19. Herodian. I 111, 20 σεσημείωται ὁ πυός ὀξυτόνως καὶ ἀρσενικῶς. cf. Lob. Rhem. 309. ceterum ex Od. 9, 225. 232 facile quispiam coniciat scribendum esse τυρῶν αἰνύμενοι.

143

ἀνθ' ὧν πάντας ἑλὼν ὑμᾶς ἐρίηρας ἑταίρους,
φρύξας, ἑψήσας, κἀπ' ἀνθρακιᾶς ὀπτήσας
εἰς ἅλμην τε καὶ ὀξάλμην κᾆτ' ἐς σκοροδάλμην
χλιαρὸν ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων
ὑμῶν φαίνηται, κατατρώξομαι, ὦ στρατιῶται.

Athenaeus 9, 385 c Κρατῖνος ἐν Ὀδυσσεῦσιν εἴρηκε τὴν ὀξάλμην διὰ τούτων. primo versu omisso Pollux 6, 69 καὶ σκόροδον καὶ σκοροδάλμη καὶ ὀξάλμη, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὀδυσσεῦσι. 2. κἀπ' ἀνθρακιᾶς Porsonus] κἀπανθρακίσας Athen., καὶ ἑψήσας καὶ ἐπανθρακώσας καὶ ὀπτήσας Pollucis A. 3. ἅλμην τε] ἅλμην Pollucis A. 4. χλιαρὸν] χλιερὸν Athenaei A. ἂν ὀπτότατος] ἀνυπόστατος Pollucis A. hoc fragmentum paucis interiectis fr. 142 subsecutum esse consentaneum est. sunt eiusdem Cyclopis verba. ὦ στρατιῶται rursus sine dubio Ulixem (ut fr. 135) imitatus (sic etiam ἐρίηρας ἑταίρους) per ironiam dicit, quippe qui tam pusillos homines pro militibus habere nolit.

144

σιγάν νυν ἅπας ἔχε σιγάν,
καὶ πάντα λόγον τάχα πεύσει·
ἡμῖν δ' Ἰθάκη πατρίς ἐστιν,
πλέομεν δ' ἅμ' Ὀδυσσέι θείῳ.

Hephaestio 8, 8 Κρατῖνος δὲ ἐν Ὀδυσσεῦσι συνεχεῖ αὐτῷ (versu paroemiaco) ἐχρήσατο. Schol. Arist. Plut. 598 ὅμοιον τῷ Κρατίνου ἐν Ὀδυσσεῦσιν· σιγάν — θείῳ. melius certe deletis dorismis Cobetus N. l. 27 σίγα νυν ἅπας, ἔχε σῖγα. δ' in v. 3 recte delet Runkelius. θείῳ, ut Hom. Il. 2, 335. 10, 243. 11, 806. Od. 1, 65. 2, 233. 259. 394. 4, 682. 17, 230. νύν saepissime corripitur apud tragicos. ad extremam fabulam haec chori verba pertinere docet Eurip. Cycl. 708. 9.

145

νεοχμόν τι παρῆχθαι ἄθυρμα.

Suidas ἄθυρμα· παίγνιον . . . Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσιν. τι addidit

Elmsleius Euripid. Med. p. 268. 'indicare voluit poeta se, cum pristino more non potuerit fabulam componere, novam aliquam et insolentem oblectationem exhibuisse' Bergk. R. c. Att. 161. cf. fr. 146. *ἄθυρμα* Hom. Od. 15, 416. 18, 323. Pind. Pyth. 5, 21 (30) saltationem choricam dicit *Ἀπολλώνιον ἄθυρμα*. extremus versus fabulae talis fere videtur fuisse: *ἡγεῖσθ' ἔξω· μετρίως δὲ δοκεῖ νεοχμόν τι παρῆχθαι ἄθυρμα. παρῆχθαι* dixit, ut *παριέναι, πάροδος, παρελθεῖν* sim.

146

οὐκ ἰδίᾳ τάδ' οὐκετὸν θοι τἀπὶ Χαριξένης.

Etymol. m. 367, 21 *ἐπὶ Χαριξένης· αὐλητρὶς ἡ Χαριξένη ἀρχαία, καὶ ποιήτρια κρουμάτων. οἱ δὲ μελοποιόν . . . Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσιν· οὐκ ἰδι' τάδ' οὐκ εονθοι τἀπὶ* X. M. Hesych. *ἐπὶ Χαριξένης· ἐπὶ μωρίᾳ ἡ Χαριξένη διεβεβόητο, ἀρχαία οὖσα. ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν ἐρωτικῶν λέγουσιν· ἔστι δὲ καὶ παροιμία οἷα τὰ ἐπὶ Χαριξένης*. cf. Append. proverb. Leutsch. 2, 82. Arist. Eccl. 943. adparet Charixenam *antiquam κρουμάτων* poetriam fuisse et proverbio *οὐχ οἷα τἀπὶ Χαριξένης* inmutationem significari, qua pro antiquis prorsus nova valeant. itaque Cratinus 'non sine dolore', ut ait Cobetus Obs. crit. Plat. 21, hoc dicit, priorem comoediae statum et habitum cessisse novo cuidam, et cum antiquo ludendi more poetae comici per populum ipsum interclusi sint, aliud spectaculi genus quaerendum fuisse. cf. fr. 145. itaque non adsentior Meinekio scribenti *οὐκ ἴδι' ἄττα τάδ' οὐκέτ' ὄνθ' οἷα τἀπὶ Χαριξένης*, quibus vix apta sententia efficitur: sed quid statuendum sit dubito, praeterquam quod extrema ita legenda videntur *οὐδ' | οἷα τἀπὶ X.*

147

τέμαχος ὀρφῶ χλιαρόν

Athenaeus 7, 315 b *Κρατῖνος δὲ ἐν Ὀδυσσεῦσι κτλ.* et 315 c *τὴν δὲ γενικὴν Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι τέμαχος κτλ. ὀρφῶ* 315 c] *ὀρφῶς* 315 b cod. A.

148

δέλφακας μεγάλους

Athen. 14, 657 a *ἀρσενικῶς . . . Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι.*

149

Phrynich. Ecl. 136 *μονόφθαλμον οὐ ῥητέον, ἑτερόφθαλμον δέ. Κρατῖνος γὰρ μονόμματον εἶπε τὸν Κύκλωπα*, ubi v. Lobeck. contra alii grammatici (Phavorin., Moschopul. Etym. Gud. 635, 9. cf. Nauck Philol. VI 413) Cratinum testantur *μονόφθαλμον* dixisse: nam *ἑτερόφθαλμος ὁ κατὰ τύχην πηρωθεὶς τὸν ἕτερον τῶν*

ὀφθαλμῶν, μονόφθαλμος ὁ ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν ἔχων. adparet haec ad Ulixes pertinere.

150

Athen. 15, 677 f Κρατῖνος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ὀδυσσεῦσι κέκληκε τὸν (τὸ A) λωτὸν στεφάνωμα.

Praeterea στίχον ἀδέσποτον Diog. L. 7, 163 τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν; τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς; Welckerus Mus. Rh. V 588 ad hanc Cratini fabulam referebat. cf. etiam fr. 326.

ΠΑΝΟΠΤΑΙ

Hipponem Rheginum philosophum hac fabula potissimum transduxit (cf. fr. 155), unaque cum eo universam illam novam artem, quae tunc ex Italia in Graeciam transmigrabat. Bergk. R. c. Att. 164 sq. chorus fabulae videtur ex Hipponis discipulis vel aliis philosophis compositus fuisse qui cum nihil se nescire et ut aiunt Germani vel graminis incrementa cernere putarent, apte *Πανόπται* adpellabantur. videntur autem Argo simillimi choreutae fuisse, qui non solum oculatus, sed etiam biceps ut Ianus fingebatur (fr. 153). cf. Iahn. apud Meinek. V 19 et Bergk. 181.

151

Schol. Lucian. Vind. 140 Iacobitz. ὁ Ἀριστόδημος δὲ μιαρὸς καὶ καταπύγων ἐς ὑπερβολήν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πρωκτὸς Ἀριστόδημος καλεῖται. Κρατῖνος Πανόπταις· Ἀριστόδημος ὡς ἀρχημονῶν ἐν ταῖς κιμωνί ἀνεριπια. Phot. Κιμώνεια ἐρείπια· Ἀθήνησιν, ἐν οἷς ἀπεπάτουν καὶ ἐπεραίνοντο. Hesych. Κιμώνεια ἐρείπια· ἔνθα ἠσχημόνουν περαινόμενοι, quae ex scholiis Cratineis desumpta esse arbitratur Sauppius Act. soc. gr. II 433. ὦς pro ὡς Bergk. 183, ὧν Meinek. ἀσχημονῶν Schubart, ἀσχημονεῖ Sauppius. Κιμωνείοις ἀνὴρ ἐρειπίοις Bergk., ἀρῶν pro ἀνὴρ Sauppius (coni. Shakesper. Anton. Cleop. II 2 extr. '*er pflügte sie, sie erntete*'). cf. Arist. Ran. 422 sq. fr. 231. de *Aristodemo* nihil praeterea compertum, neque quis cum eo comparetur constat. *Κιμώνεια ἐρείπια* non sepulcri, sed *aedium* Cimoniarum reliquias in Laciadarum finibus sitas intellegendas esse Sauppius docuit. ceterum cum Aristodemum Hesychius narret turpia non facere solitum, sed pati (περαινόμενοι), neque ἀνήρ neque ἀρῶν recipiendum videtur, sed ἀσχημονεῖ | ἐν τοῖς Κιμωνείοισι νῦν ἐρειπίοις. νῦν ut Arist. Ran. 419.

152

μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπῃ νῦν.

Photius παιδικά· ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις· . . . Κρατῖνος Πανόπταις κτλ. eadem grammat. Montefalc.

Bibl. Coisl. p. 474 *μισεῖ γὰρ πάνυ τὰς γυναῖκας, πρὸ* (sic) *παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν.* cf. Suidas *παιδικά.* Cram. Anecd. Paris. IIII 173, 10 *Κρατῖνος Πανόπταις· μισεις γαρ πανυ τας γυναικας, προς παιδικα δε τρεπη νῦν* (sic). varie haec nec satis probabiliter homines docti tractaverunt. cf. praeter Meinekium Porson. ap. Dobr. Arist. Av. 718. Blomfield. Mus. crit. Cant. II 143. Iacobs. Anthol. Pal. 666. Bergk. R. c. Att. 185.

153

κρανία δισσὰ φορεῖν, ὀφθαλμοὶ δ' οὐκ ἀριθμητοί.

Hephaestio 1, 18 *παρ' αὐτῷ τῷ Κρατίνῳ . . . ἐν Πανόπταις. κράνεια δισσάφορα* BHFl. *ἀριθματοί* CEP. — at in hexametro non locus est formae doricae. deest et verbum a quo pendeat *φορεῖν* et quod praedicatum erat de *ὀφθαλμοί.* *φορεῖν* cum Hor. Carm. 1, 8, 10 *brachia gestare* comparat Meinekius.

154

ἀλλοτριογνώμοις ἐπιλήσμοσι μνημονικοῖσιν.

Hephaestio 1, 16 *ἤδη μέντοι ἡ διὰ τοῦ μν σύνταξις ἐποίησέ που καὶ βραχεῖαν, ὡς καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐν Πανόπταις.* eadem Bekker. Anecd. 1176. Cramer. Anecd. Ox. IIII 414. *ἀλλοτριογνώμης* BHFl. *ἀλλοτριογνώμοσιν* cod. Bekkeri. *ἐπιλήσμουσιν* cod. Bekk. — de forma *ἀλλοτρίογνωμος* cf. Lob. Phryn. 383. Bekk. Anecd. 385, 7 *ἀλλοτριόγνωμος· σημαίνει ὁ τὰ ἀλλότρια ἐν γνώμῃ ἔχων καὶ μὴ τὰ ἑαυτοῦ.* itaque idem est quod *πολυπραγμονῶν.* carpuntur philosophi qui alia omnia magis curent quam ea quae deceat. cf. Bergk. R. c. Att. 182.

155

Schol. Aristophan. Nub. 96 *κυρίως δὲ πνιγεύς, ἔνθα οἱ ἄνθρακες ἔχονται καὶ πνίγονται. ταῦτα δὲ πρότερος Κράτης ἐν Πανόπταις δράματι περὶ Ἵππωνος τοῦ φιλοσόφου κωμῳδῶν αὐτὸν λέγει . . . φαίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Ἵππων κωμῳδηθῆναι φθάσας· τὸ δὲ τῶν ἐγκλημάτων οὐδὲ τὸ σύνολον ἐπικοινωνεῖ φιλοσοφίᾳ.* Crateti Cratini nomen substituit Meinekius conl. schol. Clementis Alex. Protr. 103 Lips. *τοῦ Ἵππωνος καὶ αὐτοῦ ὡς ἀσεβοῦς γενομένου μέμνηται ὁ Κρατῖνος.* Etymol. m. 677, 33 *πνιγεὺς παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὁ φοῦρνος.*

156

Schol. Aristoph. Nub. 985 *Κηκείδου· διθυράμβων ποιητὴς πάνυ ἀρχαῖος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Πανόπταις.* Photius *Κηδίδης· διθυράμβων ποιητής.* ubi Schleusnerus *Κηκείδης.* cf. quae ad Arist. Nub. 985 et 967 adnotavimus.

157

διὰ πάντων ἀγών

Bekker. Anecd. 91, 10 *λέγεται ὁ ἔσχατος. Κρατῖνος Πανόπταις.* in stadio et diaulo 'omnium trium aetatum cursus instituitur post singularum aetatum cursum; et qui omnes tres aetates *simul* currentes vicerat, dicitur victor *ἐκ πάντων*', *διὰ πάντων, κατὰ πάντων.* 'ad hunc autem in cursu morem Athenis receptum, ex quo ultimo loco omnes aetates coniunctae certabant, pertinet glossa *διὰ πάντων ἀγὼν λέγεται ὁ ἔσχατος*'. Boeckh. C. I. I p. 768.

158

γέγηθα τὸν ἄνδρα

Schol. Il. 9, 77 *τίς ἂν τάδε γηθήσειεν . . . οὐ λείπει τὸ ὁρῶν, ἀλλ' ἔστι παλαιὰ συνήθεια . . . καὶ Κρατῖνος Πανόπταις.* Eustathius 737, 4 *φασὶ δὲ καὶ Κρατῖνον οὕτω που γράψαι γέγηθα τὸν ἄνδρα.* participii accusativum omissum esse censet Lob. Soph. Ai. 136 (p. 131), qui additur Eupol. 43.

159

σκευωρόν

Pollux 10, 16 *Κρατῖνος δὲ ἐν Πανόπταις τὸν σκευοφύλακα ἔοικε σκευωρὸν καλεῖν. σκευωρόν* 'dixisse videtur, cuius curae pomparum adparatus demandatus erat'. Meinek.

ΠΛΟΥΤΟΙ

Ante Cratetis Feras et Teleclidis Amphictyonas fabulam actam esse Athenaeus docet 6, 268 e *ἐχρησάμην δὲ τῇ τάξει τῶν δραμάτων* (ex quibus eclogas de prisca hominum felicitate excerpsit), *ὡς ἐδιδάχθη.* aurei aevi, i. e. Saturniae aetatis condicionem poeta videtur descripsisse. cf. Bergk. R. c. Att. 196. quamquam is prorsus incerta veri similibus admiscet. Pluti utrum sint choreutae quasi quidam comites Pluti (cf. *Ἀρχίλοχοι* Bergk. 131) an simpliciter divitiae (Meinek. conl. Plat. Gorg. 167 c *ἠμφιεσμένοι . . . γένη καὶ πλούτους.* addo Eurip. fr. 153 Nauck. *τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος γενναῖον λέχος εὑρεῖν*) dubitatur.

160

αὐτόματα τοῖσι θεὸς ἀνίει τἀγαθά.

Stobaeus Flor. 103, 11 *Κρατῖνος ἐν Πλούτοις.* cf. Arist. Ran. 1462. neque *αὐτόματα δ' αὐτοῖς* (Dobr. Adv. II 360) neque *αὐτόμαθ' ὅτοισι* (Meinek. praef. Stob. IIII p. III) necessarium. *τοῖσι* pronomen est relativum. cf. 57. Hermipp. 82, 1. 3. 6. ac si

in trimetris comici eis formis non pro relativis utuntur, Cratinus multa habet pristini sermonis propria, posterioribus inusitata. Diogen. 3, 15 et Apostol. 4, 37 *αὐτόματα (-άτως) ὁ θεὸς ἀνίησι τἀγαθά· ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνως εὐδαιμονούντων.*

161

ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ μελαινὰς ἢ
καὶ θύννος, ὀρφώς, γλαῦκος, ἔγχελυς, κύων.

Athenaeus 7, 303 d *διίστησιν αὐτὰς (θυννίδας) τῶν θύννων καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτοις φησίν· ἐγὼ κτλ.* idem 7, 299 b *καὶ Κρατῖνος ἐν Πλούτοις θύννος ὀρφὼς κτλ. μελαινὰς* Meinek.] *μελαίνας. μελάνουρος* Adamus, *μελάνδρυς* Schweighaeus. at nominis *μελάνδρυς* ultima producitur. cum nemo possit dicere se esse thynnidem aut melaenadem aut *et* (vel *etiam*) thynnum, orphum cet., Cratinus non, ut Epicharmum dicit Athenaeus, thynnidem a thynno videtur distinxisse, sed dirimenda haec sunt ita: *Κρατῖνος δέ φησιν· 'ἐγὼ γάρ εἰμι — ἢ μελαινὰς ἢ —' καὶ 'θύννος — κύων'*, ut duo sint fragmenta, non unum.

162

ἄρξει γὰρ αὐτοῖς διποδία καλῶς.

Schol. Arist. Lys. 1243 *εἶδος ὀρχήσεως ἡ διποδία, ἧς μέμνηται καὶ Κρατῖνος ἐν Πλούτοις.* Hesych. *διποδία· ὀρχήσεως εἶδος. οἱ δὲ διποδισμός. ἄρξει* R.] *ἄρξη* apogr. Cant. *διποδία*] *διποδίας* Runkelius. *καλὴ καλῶς* Meinek. cf. Ach. 253. Eccl. 730.

163

περὶ σιαγόνος βοείας μαχόμενος.

Athenaeus 3, 94 e *σιαγόνος δὲ (μνημονεύει) Κρατῖνος Πλούτοις.* trimetri aut tetrametri (troch.) reliquiae.

164

ἆρ' ἀληθῶς τοῖς ξένοισιν ἔστιν, ὡς λέγουσ', ἐκεῖ
πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσιν ἐν τῇ κοπίδι θοινᾶσθαι καλῶς;
ἐν δὲ ταῖς λέσχαισι φύσκαι προσπεπατταλευμέναι
κατακρέμανται, τοῖσι πρεσβύταισιν ἀποδάκνειν ὀδάξ;

Athenaeus 4, 138 e *Πολέμων . . . τοῦ παρὰ Λάκωσι καλουμένου δείπνου κοπίδος μνημονεύοντα Κρατῖνον ἐν Πλούτοις λέγειν κτλ.* Eustathius 759, 49 *πρὸς δὲ ὁμοιότητα τοῦ ἐκτῆσθαι εἴρηται καὶ τὸ φύσκαι προσεπατταλευμέναι παρὰ Κρατίνῳ, οὐ τὸ κοινὸν πεπατταλευμέναι. φύσκαι* Casaub.] *φύσται. προσεπατταλευμέναι*

ut alia eiusmodi somnia sunt grammaticorum. cf. Lob. Phryn. 598. πρεσβευταῖσιν Meinekius in Athenaei ed., inprobatum tamen ipsi in Analectis. v. 2 scribendum videtur πᾶσιν εἰσελθοῦσιν, *simulatque in urbem venerunt*. cf. quae ad Arist. Eq. 975 adnotavimus. cenam quae κοπίς dicebatur copiosius describit Athen. 4, 138 f. cf. Schoemann. Ant. gr.[2] I 282. de leschis Lacedaemoniorum cf. O. Mueller. Dor. II 389.

165

οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν τὸ παλαιόν,
ὅτε τοῖς ἄρτοις ἠστραγάλιζον, μᾶζαι δ' ἐν ταῖσι παλαίστραις
Αἰγιναῖαι κατεβέβληντο δρυπεπεῖς βώλοις τε κομῶσαι.

Athenaeus 6, 267 e οἱ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ περὶ τοῦ ἀρχαίου βίου διαλεγόμενοι, ὅτι οὐκ ἦν τότε δούλων χρεία ἐκτίθενται. Κρατῖνος ἐν Πλούτοις κτλ. — de βώλοις Schweighaeuserus confert Hesych. βωλία· βωλίς, μάζης εἶδός τι ἐν ταῖς θυσίαις. quae significatio cum aliunde non sit cognita, 'dubitanter' Bergkius R. c. Att. 197 ἀμύλοις, Meinekius πολφοῖς. cum in pristinae felicitatis descriptione, ubi servis non opus esset, panes aut terra prognatos aut in arboribus pomorum modo nascentes finxisse poeta videatur, fortasse scribendum est φύλλοις τε κομῶσαι. cf. Meinek. II 374. O. Mueller. Aegin. 186. ceterum cf. Chionid. 7.

166

μὴ ξυντυχίᾳ βαρυνόμενοι

Priscianus 18, 169 Κρατῖνος ἐν Πλούτοις· μὴ ξυντυχίᾳ βαρυνόμενοι. codicum varietates, quae ad rem nihil faciunt, cf. in adnotatione Hertzii. ξυντυχίαισι cum Runkelio Meinekius; videtur enim versus esse anapaesticus, describi autem aureae aetatis felicitas.

167

ἀνανεοῦσθαι

Suidas Πλούτοις Κρατῖνος. Πλούτοις Κρατῖνος Valcken. Diatr. Eurip. 214] Πλούταρχος. Κρατῖνος. Πλούταρχος Κρατίνῳ duo codices Paris.

168

ἀναπηρίαν

Pollux 2, 61 Κρατῖνος ἐν Πλούτῳ. Suidas ἀναπηρίαν· οὕτως Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ad Arist. Plut. 115, ubi hodie legitur ὀφθαλμίας, Brunckius rettulit. cum Aristophanis Plutus bis sit acta, tres omnino sunt fabulae, ad quas vocabulum illud pertinere possit.

Ad Plutos praeterea Bergkius R. c. Att. 198 refert fr. 325.

ΠΥΛΑΙΑ

Ad conventum Pylaicum (Schoem. Ant. gr.[2] II 31. 36. 7) aut ad mercatum cum eo coniunctum Meinekius nomen fabulae refert (I 402. II 111).

169

οἱ δ' αὖθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς
λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἰέναι
κομψῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν.

Schol. Platonis 373 Bekk. αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν. ταύτην δὲ λέγουσιν εἰρῆσθαι ἐπὶ Ἡρακλεῖ, ὅς ὅτε εἱστιῶντο τῷ Κήυκι ξένοι ἐπέστη. Κρατῖνος δὲ ἐν Πυλαίᾳ μεταλλάξας αὐτὴν γράφει οὕτως οἱ δ' κτλ. cf. Zenob. 2, 19. de syntaxi (οἱ ἡμεῖς) conferendus Heind. Plat. Phaedr. 258 a § 87. Soph. 239 a § 51. duae praeterea constructiones confusae, ut Theocr. 12, 14 (Meinek.) et Aesch. Pers. 188. 9. tamen magnopere dubito an non sic scripserit Cratinus, sed δεῖ δ' αὖθ' ὑμᾶς κτλ. antea sine dubio quid poetam deceret Cratinus dixerat; deinde 'vos autem' inquit 'Athenienses, libenter ire debetis ad epulas scitis spectatoribus a poetis adpositas'. desumpta autem haec sunt ex parabasi, clausula τοῦ μακροῦ ut videtur. κομψῶν, ut Arist. Nub. 649. Av. 195.

170

ἢ Διονυσίοις ἀκύλοις παίζουσ' ἀνέμενοι τρόπα.

Schol. Platonis 320 Bekk. τρόπα δ' ἐστὶν ἡ εἰς βόθυνον ἐκ διαστήματος βολή. Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ. οἳ pro ἢ probabiliter Meinekius. cetera melius intemptata relinquuntur. Poll. 9, 103 ἡ δὲ τρόπα καλουμένη παιδιὰ γίνεται μὲν ὡς τὸ πολὺ δι' ἀστραγάλων, οὓς ἀφιέντες στοχάζονται βόθρου τινὸς εἰς ὑποδοχὴν τῆς τοιαύτης ῥίψεως πεποιημένου· πολλάκις δὲ καὶ ἀκύλοις καὶ βαλάνοις ἀντὶ τῶν ἀστραγάλων... ἐχρῶντο. cui Meinekius addit Martial. 4, 14, 9 *ludit tropa nequiore talo.*

171

Suidas ἀμύναιντο, ἀμύναιεν. Κρατῖνος Πυλαίᾳ· αὐτοὺς ἐπαίδευσεν ἔθρεψέ τε δημοσίοις χρήμασιν εἰς ἥβην ἵνα οἵ ποτε λοιγὸν ἀμύναιτο. Πυλαίᾳ Bernhardy et Meinek.] Πυλαίοις. ἀμύναιτο A] ἀμύναιο BEpr. (marg. ἀμύναιντο.) perperam Bernhardyus Cratino haec abiudicabat. egregie sententiam Cobetus inlustravit N. l. 113 coll. Aesch. 3, 154 προελθὼν ὁ κῆρυξ καὶ παραστησάμενος τοὺς ὀρφανούς, ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότες, νεανίσκους πανοπλίᾳ κεκοσμημένους, ἐκήρυττε τὸ κάλλιστον κήρυγμα ... ὅτε τούσδε τοὺς νεανίσκους ...

μέχρι μὲν ἥβης ὁ δῆμος ἔτρεφε (ἔθρεψε Cob.), νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ ἀφίησιν ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν καὶ καλεῖ εἰς προεδρίαν. addere poterat Thuc. 2, 46 τοὺς παῖδας (ab hostibus caesorum) τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ ἡ πόλις μέχρι ἥβης θρέψει. sed quod hos ipsos in loco theatri conspicuo sedentes novisque armis fulgentes a poeta admoneri arbitratur ut pro tantis beneficiis fortem ac strenuam reipublicae operam praestent (scribit enim

[ὁ Δῆμος]
αὐτὸς ἐπαίδευσέν σ' ἀνέθρεψέ τε δημοσίοισι
χρήμασιν εἰς ἥβην, ἵνα οἱ ποτε λοιγὸν ἀμύναις)

id nequaquam probabile est: nam singulos ex spectatoribus comici non fere adloquuntur nisi risus movendi causa. scribendum videtur ἐπαίδευσέν τ' ἔθρεψέ τε — λοιγὸν ἀμῦναι | το[λμήσωσι], unde simul codicis A lectio grammaticorumque commentorum origo explicatur.

172

ἄνδρας σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι.

Photius et Suidas τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν· παροιμία . . . Κρατῖνος Πυλαίᾳ. apud Photium desunt verba Πυλαίᾳ· ἄνδρας. cf. Soph. fr. 862 Nauck. στέργειν δὲ τἀκπεσόντα καὶ (recte Cobet Mnem. VIIII 144 κεὖ) θέσθαι πρέπει | σοφὸν κυβευτήν. non recte Cobetus ἄνδρα σοφόν: nam saepissime choriambis dimeter iambicus praemittitur. cf. Arist. Lys. 329. 342.

173

Schol. Arist. Pac. 733 Κρατῖνος δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ δηλοῖ ὅτι ἕξ ἐστι ζυγὰ τοῦ χοροῦ. chorum dicit comicum. conferri iubet Meinekius Poll. 4, 109.

174

Schol. Arist. Av. 766 ὅτι δὲ τῶν λίαν πονηρῶν ἐστιν (ὁ Πεισίου) δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι, Πυλαίᾳ, Ὥραις. cf. fr. 233. 261. Pherecr. 6.

175

γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν.

Schol. Arist. Av. 121 et Suid. εὔερον· οἷον μαλακὴν ὥσπερ σισύραν εὐέριον. Κρατῖνος Πυλαίᾳ. λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων. Πυλαιαν (sic) cod. A Suid. πυλαιαρχωγλώσσαν V Arist. κατάρξω γλῶσσαν Bernhardy. quod vix graecum est. εὐέραν βροτῶν Suid.

cf. Lob. Phryn. 146. Soph. Ai. 802 p. 353. si ex trimetro haec desumpta sunt, scribendum erit *γλῶτταν*.

176

Photius *Ζωπύρου τάλαντα· Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ . . . ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε τάλαντα καὶ ζυγά, οἱονεὶ ἔργα καὶ πράξεις.* Hesych. *Ζωπύρου τάλαντα. Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ.* de Zopyro Persa Herod. 3, 153. cuius narrationem in brevius redegerunt Hesychius et Zenobius 4, 9, qui extrema verba Photii addit. vim proverbii bene explicat Macarius apud Leutschium *ἐπὶ τῶν φορτικά τινα διὰ πλοῦτον ὑπομεινάντων.* significantur igitur ei qui ut Zopyrus divites sunt facti, sed cum damno corporis vel valetudinis. ceterum cf. *τὰ Κινύρου τάλαντα, τὰ Ταντάλου τάλαντα, Κροίσοιο τάλαντα* (Theocr. 8, 53), *τὰ Αἰσχίνου τάλαντα* (Haupt. ind. Berol. 1865. 6 p. 11) Arist. Av. 823.

177

αὐτὸ δείξει

Schol. Platonis 393 Bekk. *παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων τι μὴ γίνεσθαι. μέμνηται δ' αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ.* cf. Heindorf. Plat. Hipp. mai. 288 b § 18.

178

Γοργῶπις

Hesychius *Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ. λίμνην φασὶν εἶναι ἐν Κορίνθῳ, εἰληφέναι δὲ τοὔνομα διὰ τὸ Γόργην ἐμπεσεῖν εἰς αὐτήν.* *Gorge* erat Megarei filia, Corinthi uxor. 'Etym. m. 384, 38. Aesch. Ag. 302'. Mein.

179

κορωνιδεύς

ὁ τῆς κορώνης νεοσσός. Κρατῖνος Πυλαίᾳ. Bekk. Anecd. 105, 23. ut *λαγιδεύς, ἀετιδεύς* alia id genus.

180

Maximus Dionys. Areop. Epist. 8 (II 318) *ἔλεγον δὲ προτελίξεσθαι καὶ τὸ προμυεῖσθαι καὶ οἱονεὶ προκαθαίρεσθαι εἰς ἑτοιμασίαν μυστηρίων, ὡς Κρατῖνος δηλαδὴ* (Mein. *δηλοῖ*) *ἐν Πυλαίᾳ δράματι.* mihi pro *δηλαδὴ* scribendum videtur *Δηλιάσι καὶ κτλ.*

ΠΥΤΙΝΗ

Acta est cum Nubibus Aristophanis Dionysiis Ol. 89, 1 archonte Isarcho primumque praemium tulit. post eam nullam amplius fabulam Cratinus videtur docuisse. Schol. Arist. Eq. 400

γράφει δρᾶμα τὴν Πυτίνην, εἰς αὐτόν τε καὶ τὴν μέθην. οἰκονομίᾳ δὲ κέχρηται τοιαύτῃ. τὴν κωμῳδίαν ὁ Κρατῖνος ἐπλάσατο αὐτοῦ εἶναι γυναῖκα καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν καὶ κακώσεως αὐτῷ δίκην λαγχάνειν, φίλους δὲ παρατυχόντας τοῦ Κρατίνου δεῖσθαι μηδὲν προπετὲς ποιῆσαι καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτᾶν τὴν αἰτίαν, τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ, ὅτι μὴ κωμῳδοίη μηκέτι, σχολάζοι δὲ τῇ μέθῃ. Comoediam igitur et Ebrietatem fabulae personas esse voluit. 'audita Comoediae oratione amicos consilia de optima medendi Cratini ratione iniisse conligas e fr. 187. quibus omnibus ita respondisse videtur Cratinus, ut nihil egregii proferre poetam posse diceret, nisi qui vino incaluisset'. Meinek. I 48.

181

ἀλλ' ἐπανατρέψαι βούλομαί σου τὸν λόγον.
πρότερον ἐκεῖνος πρὸς ἑτέραν γυναῖκ' ἔχων
τὸν νοῦν, κακὰς εἴποι πρὸς ἑτέραν· ἀλλ'
ἅμα μὲν τὸ γῆρας, ἅμα δέ μοι δοκεῖ
οὐδέποτ' αὐτοῦ πρότερον.

Schol. Arist. Eq. 400 post verba quae supra exscripsimus. 1. ἐπανατρέψαι Bentleius] ἐπαναστρέψαι. ἐπαναθρέξαι, quod ἐπανατρέπειν verbum sit insolitum, Fritzsch. in libello acad. Rostoch. 1877 p. 14, sed id pro ἐπανιέναι non credo cuiquam Atticorum usitatum fuisse. scribendum censeo ἀ λ λ' ε ἶ' ἀ ν α τ ρ έ ψ α ι. nam εἶα neque in adhortando altero neque cum imperativo solum usurpatur. Eur. Hel. 1429 ἀλλ' εἶα, τοὺς μὲν Πελοπιδῖον ἐῶ νόμους. de verbi ἀνατρέπειν significatione cf. Aristoph. Nub. 901, atque haud raro sic Plato. βούλομαί σου L. Dindorf. Annal. Fleckeis. 1869, 522. 3] βούλομαι εἰς. βουλόμενος εἰς Flor. 2. πρότερον vulgo cum λόγον coniunctum, in Venet. 464 omissum; melius interpunxit Fritzschius Quaest. Arist. I 263. Fritzschius De prol. p. 14 praeterea χἀτέραν — κακῶς κἀμοὶ προσεῖχεν. verba Cratini (cf. Mus. Rhen. XXX 413 sq.) sic videntur constituenda

ἀλλ' εἶ' ἀνατρέψαι βούλομαί σου τὸν λόγον.
πρότερον μ ὲ ν ἐκεῖνος πρὸς ἑτέραν γυναῖκ' ἔχων
τὸν νοῦν [ὅμως] κἀμοὶ [προσεχρῆτ' ἄν·] ἀλλὰ ν ῦ ν
ἅμα μὲν τὸ γῆρας, ἅμα δέ μοι μ έ θ η δοκεῖ
ὡ ς οὐδέποτ' αὐτοῦ πρότερον [ἐπικρατεῖν ὅλως].

in his μέθη est Fritzschii Quaest. Arist. 263. 4. ὅλως sic saepissime. cf. Antiphan. 33, 5. Athenion. 2. sunt autem verba Comoediae Cratinum apud amicos adcusantis, ex quibus unus (σου) poetae causam egerat.

182

γυνὴ δ' ἐκείνου πρότερον ἦ, νῦν δ' οὐκέτι.

Porphyrius schol. Hom. Od. 8, 186 et Il. 5, 533 (Ven.) *τῶν δὲ Ἀττικῶν* (*ἡ*) *ἐστι παρὰ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ*. *ἡ* Buttmannus] *ἦν*. ex eadem Comoediae oratione excerpta sunt. Eurip. Hec. 284 *κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ᾽, ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ᾽ ἔτι.*

183

νῦν δ᾽ ἦν ἴδῃ Μενδαῖον ἡβῶντ᾽ ἀρτίως
οἰνίσκον, ἕπεται κἀκολουθεῖ καὶ λέγει,
οἴμ᾽ ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός. ἆρ᾽ οἴσει τρία;

Athenaeus 1, 29 d *Μενδαίου δὲ* (*μνημονεύει*) *Κρατῖνος*. *ἦν* Dind.] *ἂν*. Pytinae recte tribuit Runkelius. narrat haec de Cratino Comoedia. Hesych. apud Casaub. (ego glossam non repperi) *ἆρ᾽ οἴσει τρία; ἐπὶ οἴνου ἐλέγετο, ἐπεὶ τὸ πάλαι ἐκιρνᾶτο τρία ὕδατος λαμβάνων, τὸ δὲ τέταρτον οἴνου.* cf. quae adnotavimus ad Arist. Eq. 1188 et Pherecr. 70. *οἰνίσκος* ut *νεανίσκος*. Arist. Av. 667 *ὡς καλὸν τοὐρνίθιον, ὡς ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν.*

184

τὸν δ᾽ ἴσον ἴσῳ φέροντ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἐκτήκομαι.

Athenaeus 10, 426 b *Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ*. Dobraeus Adv. II 326 et Meinekius *τὸν ἴσον ἴσῳ φέροντ᾽ ἔγωγ᾽ ἐκτήκομαι*, ut sint Cratini verba. perperam, si quid video. loquitur Comoedia [*ποθεῖ γὰρ οὐδὲν ἢ*] *τὸν ἴσον ἴσῳ φέροντ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἐκτήκομαι.* dum Cratinus nihil nisi vinum cogitet, se dicit inrito poetae amore tabescere.

185

τὴν μὲν παρασκευὴν ἴσως γιγνώσκετε.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 20 *Κρατίνου ἐν Πυτίνῃ εἰπόντος.* sunt verba Cratini defensionem exordientis. cf. Fritzsch. Quaest. Arist. I 267. sic de adversariorum in litibus machinationibus saepissime oratores, quorum exempla quaedam Clemens Alexandrinus adfert.

186

ἄναξ Ἄπολλον, τῶν ἐπῶν τῶν ῥευμάτων.
καναχοῦσι πηγαί, δωδεκάκρουνον τὸ στόμα,
Ἰλισὸς ἐν τῇ φάρυγι· τί ἂν εἴποιμ᾽ ἔτι;
εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα,
ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν.

Schol. Arist. Eq. 526 *ὁ γὰρ Κρατῖνος οὕτω πως ἑαυτὸν ἐπήνεσεν ἐν τῇ Πυτίνῃ.* ex scholiasta Suidas *ἀφέλεια* et *δωδεκάκρουνον*. v. 1. 2. 3 Tzetzes Chil. 8, 184. Exeg. Iliad. 12, 11. Tzetz.

Epist. p. 69 Pressel (quem Nauckius indicavit) *κἂν οὐ καναχῶσι πηγαὶ παρ' ἡμῶν τῶν ἐπῶν τῶν ῥευμάτων, οὐδὲ δωδεκάκρουνον ἔχωμεν στόμα Ἰλισσὸν ῥέον ἐκ φάρυγγος, καθά φησι Κρατῖνος.* hinc *δωδεκάκρουνος τὸ στόμα* Philostr. Vit. sophist. 22 (p. 525). — 1. *τῶν ῥευμάτων*] *τοῦ ῥεύματος* Suid., quod praefert Meinek. at Aristoph. Pac. 239 *τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος*. 2. *καναχοῦσι* Suid.] *καναχῶσι*. *τὶ στόμα* Porson. Kidd. Dawes. 356] *στόμα*. 3. *Ιλισὸς* K.] *Ἰλισσὸς*. cf. Kirchhoff. I. Att. 210. 273 et ind. IIII. Lob. Pathol. prol. 414. Herod. I 213, 6 Lentz. Wachsmuth. Athen. I 116 adn. *τῇ φάρυγι* Porson] *φάρυγγι*. *τῇ φάρυγγι* VΘ Suid. B. *εἴποιμ' ἔτι* Dind.] *εἴποιμί σοι*. *σοι* om. VΘ Suid. Tzetz. *εἴπῃ μοι* Suid. B. *εἴποι μοι* E. 4. *ἐπιβύσει*] *ἐπιμύσει* VΘ. 5. *ἅπαντα ταῦτα* om. Suid. *ταυτὶ* Herwerd. Nov. add. crit. 2 conl. Arist. Eq. 99. *ποιήμασιν*] *τοῖς στόμασιν* Suid. *ἀφέλεια*. *τοῖς λόγοισιν* Suid. *δωδεκάκρ*.

de Cratino haec nescio quis dicit; sed utrum in iudicio amicorum an postquam cum Comoedia in gratiam rediit, incertum est. benigna poetae vena cum Callirrhoë comparatur, quae novem fontibus in Ilisum influit. novem fistulis a Pisistrato instructa *Ἐννεάκρουνος* adpellabatur, hodie pristinum nomen recuperavit. *δωδεκάκρουνον* os poetae dicitur vel ut vena eius ipsa Callirrhoë benignior videatur, vel quia illa post Pisistratum tribus fistulis aucta erat. quamquam testimonium eius rei desideratur.

187

πῶς τις αὐτόν, πῶς τις ἂν
ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε, τοῦ λίαν πότου;
ἐγᾦδα. συντρίψω γὰρ αὐτοῦ τοὺς χόας,
καὶ τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω σποδῶν,
καὶ τἄλλα πάντ' ἀγγεῖα τὰ περὶ τὸν πότον,
κοὐδ' ὀξύβαφον οἰνηρὸν ἔτι κεκτήσεται.

Athenaeus 11, 494 c *ἔστι δὲ* (*ὀξύβαφον*) *καὶ ὄνομα ποτηρίου, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος μὲν ἐν Πυτίνῃ*. v. 6 Pollux 6, 23 *οἰνηρὸν ὀξύβαφον παρὰ Κρατίνῳ οὐδ'* — *κεκτήσεται*. et 10, 67 *τὸ παρὰ τῷ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ οἰνηρὸν ὀξύβαφον*. 7, 161 *κεράμιον οἰνηρὸν . . . Κρατῖνος* (fr. 460). Zonaras 1456 *ὀξύγαρον οἰνηρὸν ἔτι κεκτήσεται*. *πότου* Casaub.] *ποτοῦ*. loquitur unus ex amicis Cratini sibique ipse interroganti respondet, ante pacem inter poetam et Comoediam, ut videtur, restitutam. *ἀπὸ τοῦ πότου*, ut Xenoph. Rep. Laced. 3, 1 *παύουσι μὲν ἀπὸ παιδαγωγῶν, παύουσι δὲ ἀπὸ διδασκάλων*. *συγκεραυνώσω*] fulminis vi *confringam* et *diffindam*, cf. G. Hermann. Eurip. Bacch. 1103 *δρυΐνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους ῥίζας ἀνεσπάρασσον*.

188

ἀτὰρ ἐννοοῦμαι δῆτα τῆς μοχθηρίας
τῆς ἠλιθιότητος τῆς ἐμῆς.

Priscianus 18, 209 *Cratinus in poetina . . . similiter nos, cogito quae sunt difficultates stoliditatis meae.* 1. δῆτα] δή τι A. Nauckius coni. Eur. Med. 900 ὡς ἐννοοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων. τῆς] τὰς Meinek., non Runkel. μοχθηρίας] ΜΟΧΕΝΡΙΑϹ D. ΜΟΧΟΝΡΙΑϹ VR. 2. ἠλιθιότητος] ΗΛΙΕΙΟΤΗΤΟϹ R. ΗΙΕΙΟΤΗ(Ν)ΤΟϹ M. ΗΛΙΕΗΟΤΗΤΟϹ V. ἠλιθιότητός τε Casaub., εὐθύτητος Spengel, ἐνεότητος vel ἠλεότητος Fritzsch. Qu. Arist. 272, σκαιότητος Bergk. 204, ἠπιότητος Cobet. N. l. 147. cf. Hesych. ἐξ ἠλιθιότητος· ἐξ ἀναισθησίας. quod haec Cratinum dicere putant amicorum admonitione ad sanam rationem reductum, id certe dubium est.

189

ὄψει γὰρ αὐτὴν ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου
παρὰ τοῖσι δεσμώταισι καταπιττουμένην.

Schol. Sophocl. Ai. 105 et Suidas δεσμώτης· καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος, ὡς ὁ δεσμώτης Προμηθεύς· καὶ ὁ δεσμῶν, ὡς Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων. ἐντὸς Meinek.] ἐκτὸς. πολλοῦ χρόνου Suid.] πολλῷ χρόνῳ Schol. παρὰ Schol.] πρὸς Suid. δεσμώταισι Suid.] δεσμώτησι Schol. καταπιττουμένην] καταπιπτουμένην Suid. V et Schol. L. — Hesych. πυτίνη· ἔπλεκον δὲ ταύτας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ δεσμῶται, καὶ σπυρίδας καὶ τὰ τοιαῦτα. καταπιττουμένην perperam de stupratione interpretabatur Hemsterhusius Aristoph. Plut. p. 413 Lips. recte Meinekius: '*brevi lagenam apud publici carceris custodes pice oblini videbis.*' videtur uxor Cratino lagenam furtim abstulisse quaerentemque maritum consolari refici eam dicens apud carceris custodes.

190

ἄρ' ἀραχνίων μεστὴν ἔχεις τὴν γαστέρα.

Suidas ἀράχνη· Κρατῖνος Πυτίνῃ. ἄρ' addidit Meinekius. Catull. 13, 8 *tui Catulli plenus sacculus est aranearum. venter lagenae* est apud Iuven. 12, 60 (Mein.). Cratini verba sunt lagenam, quam occultam ablatamve ab uxore tandem reppererat, vacuam conspicientis. ἄρα ut Aesch. Prom. 735. Xen. Mem. 3, 6, 4. 3, 10, 1 et saepissime. moneo hoc propter Herwerd. Obs. crit. 6.

191

ἀλλ' οὐδὲ λάχανον οὐδὲν οὐδ' ὀστοῦν ἔτι
ὁρῶ.

Herodian. II 943, 20 Lentz. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὡς καὶ ὀστοῦν λέγεται, ὡς καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ. οὐδὲν Dind.] οὐδὲ. ἔτι Dind.] ἔστι.

192

ὡς λεπτός, ἦ δ' ὅς, ἔσθ' ὁ τῆς χορδῆς τόμος.

Athenaeus 3, 94 f *Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ.*

193

τοὺς μὲν ἐκ προχοιδίου,
τοὺς δ' ἐκ καδίσκου.

Pollux 10, 70 *ἀμφορεῖς καὶ ἀμφορίσκους καὶ κάδους καὶ καδίσκους . . . Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ.* Strattid. 22 contulit Meinekius.

194

ἀπὸ ποτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις;

Etymol. m. 267, 19 *καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κλῆρος. Κρατῖνος Πυτίνῃ ἀπὸ προτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις. καὶ ἐγώ, ὡς Καυνίων μάλιστα χρωμένων.* Schol. Arist. Pac. 1081 *διακαυνιάσαι· καὶ Κρατῖνος Πυτίνῃ ἀπὸ προτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κληρωθῆναι, ὡς τῶν Καυνίων μάλιστα χρωμένων.* Phot. *καυνός· σκληρός.* adparet cum Cobeto corrigendum esse *καῦνος· ὁ κλῆρος. ποτέρου* Dind. et Meinek.] *προτέρου.* mihi *ἐγώ* quod in Etymologico verbum *ἀριθμήσεις* sequitur poetae esse et scribendum videtur *εἰπέ, ποτέρου* (*εἴφ' ὁποτ.*) *τ. κ. ἀριθμήσεις;* B. *ἐγώ;* sic enim interrogativum illud *ἐγώ;* responso praemittitur Aristoph. Nub. 723. Av. 125. Ran. 486. 752. 1472. Eccl. 372. 930. cf. Pac. 187. Av. 107.

195

ληρεῖς ἔχων· γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων
ἐν τῇδε τῇ κάλλους ἀκμῇ.

Schol. Arist. Nub. 355 *οὗτος δὲ (Κλεισθένης) ἐπὶ κιναιδίᾳ διαβάλλεται. τοῦτον δὲ ὡς γυναικιζόμενον οὐκ Ἀριστοφάνης διαβάλλει μόνον, ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ λέγων οὕτως κτλ.* eadem fere Suidas *Κλεισθένους ἀκρατέστερος* (fabulae nomine omisso). post *ληρεῖς ἔχων* Schol. addit *γράφ' αὐτὸς ἐν ἐπεισοδίῳ.* Suidas *γράφων αὔτ'* (*αὐτὸν* A) *ἐν ἐπεισοδίῳ. Κλεισθένης*] *Κλεισθένη* Schol. *ἐν — ἀκμῇ* om. Suid. *τῇδε τῇ* Bentl.] *τῇ.* G. Dindorfius *ληρεῖς ἔχων· γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων | ἐν τῇδε τῇ κάλλους ἀκμῇ· γράφ' αὐτὸν ἐν σποδείῳ, σποδεῖον* *lupanar* esse adfirmans, nullo tamen testimonio adlato. nos Piersonum (Moer. 391) secuti sumus, Porsono quoque et G. Hermanno probatum, qui modice transpositis verbis *Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ λέγων οὕτως ἐν ἐπεισοδίῳ* poetae verba ea tantum reliquit quae supra leguntur. *ἐπεισόδιον* cur non idem in comoedia significare possit quod in tragoedia, fabulae partem canticis choricis inclusam, nullam video causam. cf. quae adnotavimus ad Metag. 14. de *Clisthene* cf. interpr. Aristoph. Eq. 1374. Nub. 355.

196

Ὑπέρβολον δ' ἀποσβέσας ἐν τοῖς λύχνοισι γράψον.

Schol. Arist. Pac. 692 *λυχνοπώλης ὁ Ὑπέρβολος. Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ κτλ. λύχνοις* codices. de *Hyperbolo* cf. interpr. Aristoph. Eq. 1304. *ἀποσβέσας* pro *ἐξαλείψας* (nomen eius), quia lucernas vendebat. cf. Arist. Eq. 877 *τὸν Γρύττον ἐξαλείψας. nomen Hyperboli dele et in foro ubi lucernae veneunt scribe.* videntur duo nescio qui nomina eorum adulescentulorum recensere, qui indigni ad rem publicam accesserint. alter alterum iubet Clisthenem et Hyperbolum ex numero illorum qui digni sint tanto honore tollere et nomina eorum aptiori loco adscribere.

197

οὐ δύνανται πάντα ποιοῦσαι νεωσοίκων λαχεῖν,
οὐδὲ κάννης.

Pollux 10, 184 *μάλιστα δ' ἐχρῶντο τῷ πλέγματι τούτῳ* (*κάννας* dicit) *ἐς τὰ περιφράγματα, ὡς ἐν τῇ Πυτίνῃ ὁ Κρατῖνος περὶ τῶν τριήρων λέγει. νεὼς οἴκων* codices, ut Paus. 1, 29, 16 *νεὼς εἰσιν οἶκοι.* Bekker. Anecd. 282, 1 *νεώσοικοι· καταγώγια ἐπὶ τῆς θαλάττης ᾠκοδομημένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν, ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. τὰ νεώρια δὲ ἡ τῶν ὅλων περιβολή.* Hesych. utrumque confundens *νεώσοικοι· τὰ νεώρια ἔνθα ἡ ναῦς χειμῶνος εἰσφέρεται.* erant autem *νεώσοικοι*, quos singulos singulae triremes habebant, ad Cantharum portum, ad Munychiam, denique ad Zeam (Boeckh. Oecon. Ath.[2] I 84). postquam Themistocle auctore decretum erat, ut vicenae quotannis triremes novae aedificarentur (Boeckh. I 350) neque quingentorum senatus corona donabatur nisi eum numerum explevisset, naves festinantius plerumque aedificabantur: quo fiebat, ut saepenumero *νεώσοικοι* navibus recipiendis non sufficerent (Boeckh. III 279) multaeque triremes *ὑπαίθριοι* in terra iacerent (III 335). id ipsum Cratinus queritur, quod triremes *πάντα ποιοῦσαι* tamen non possint *νεωσοίκους* suos nancisci. excerpta enim haec sunt ex epirrhemate, atque imitatur quodammodo epirrhema sive Eupolidis sive Aristophanis Eq. 1300 sq.

198

ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματα.

Schol. Arist. Pac. 603 *Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ . . . ἔστι δὲ πρὸς τὰ Ἀρχιλόχου· ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε ῥήματα.* Photius *λιπέρνητες· ἤτοι λιπoπόλεις ἢ πένητες· τὸ δὲ ὄνομα καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὅταν παρῳδῶσι τοὺς Ἴωνας. ὦ* add. Dindorfius, *ῥήματα* ex Archilocho Meinekius idem versus (*σοφώτατοι γεωργοί* tamen pro

λ. πολῖται) Aristoph. Pac. 603. cf. etiam Eupol. 357. Hesych. λιπερνής· ὁ ἐκ πλουσίου πένης· ἢ ἐξ ἀγροῦ εἰς πόλιν πεφευγώς. ἢ ὁ λιπόπολις. Herod. I 74, 2 Lentz. λιπερνήτης ὁ πρότερον πλούσιος, ὕστερον δὲ πένης· παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνέων ἤγουν φυτῶν. cf. Etym. m. 566, 50. πολῖται ex Archilocho perperam in Cratinum transiit. est enim epirrhematis (alius tamen ut videtur ac fr. 197) initium: itaque chorus ad *spectatores* conversus haec loquitur, qui numquam πολῖται dicuntur, sed θεαταί, quod restituendum. cum enim Cratinus ante Pytinen plus semel primum praemium non tulisset (cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Eq. 526), ita utitur Archilochi versu, ut spectatores antea se victore divitissimos, nunc pauperes esse significet, postquam poetae minus ingeniosi palmam sibi praeripuerint. ad idem epirrhema referendum fr. 200.

199

οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ,
ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν.

Epigramma apud Athen. 2, 39 c et alios οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ, | ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν. | ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ | Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδωδὼς πίθου. sine dubio Pytinae tribuendum. ταχὺς Anthol. (Brunck. Anal. I 417)] μέγας Athen. οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν] χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις Anthol. καλὸν pro χρηστὸν Suid. ὕδωρ. cf. Hor. Epist. 1, 19, 1 et quae ad v. 10 adnotavit Bentl. — solum senarium Cratini esse sobrie iudicat Cobet. N. l. 146. 7.

200

Schol. Arist. Eq. 531 ταῦτα ἀκούσας ὁ Κρατῖνος ἔγραψε τὴν Πυτίνην δεικνὺς ὅτι οὐκ ἐλήρησεν, ἐν οἷς (ἐν ᾗ Kirchhoff Herm. XIII 290) κακῶς λέγει τὸν Ἀριστοφάνην ὡς τὰ Εὐπόλιδος λέγοντα. cf. quae ad fr. 198 extr. adnotavimus.

201

Plutarch. Mor. 833 a ὅτι δὲ (Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνούσιος) ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθανεν ἱστορεῖ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν. ἀλλ' οὗτός γε ἂν εἴη ἕτερος, Λυσιδωνίδου πατρός, οὗ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει. 'eundem fortasse *Antiphontem* risit Aristoph. Vesp. 301.' Meinek.

202

Schol. Platonis 331 Bekk. Κρατῖνος Πυτίνῃ (Χαιρεφῶντα σκώπτει) εἰς αὐχμηρὸν καὶ πένητα. cf. interpr. Aristoph. Nub. 104.

203

Schol. Plat. Bekk. 332 *Λύκων μέντοι πατὴρ ἦν Αὐτολύκου, Ἴων γένος, δήμων Θορίκιος, πένης, ὡς Κρατῖνος Πυτίνῃ, Ἀριστοφάνης Σφηξίν.* de *Lycone*, postea Socratis accusatore, Schneider. Xen. Anab. praef. XXXII. Meinek. I 117.

204

Pollux 10, 58 *ὁ δὲ ἐνὼν τῇ πινακίδι κηρὸς ἢ μάλθη*... *Κρατῖνος δὲ ἐν τῇ Πυτίνῃ μάλθην ἔφη.* Bekk. Anecd. 278, 23 *μάλθη· μεμαλαγμένος κηρὸς ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, ᾧ τὰ γραμματεῖα* (*tabulae scriptoriae*) *πράττεται* (*πλάττεται*?).

Ad Pytinen praeterea referebat Meinekius fr. 291, Runkelius 307; fortasse ad eandem pertinet Etym. m. 197, 32 *ὕδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ Βίβλινον στυγεῖ.* cf. etiam fr. 288.

ΣΑΤΥΡΟΙ

Argument. Aristoph. Eq. *ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.* acta igitur est anno ante Pytinen, Ol. 88, 4. cf. quae ad Aristoph. Eq. 526 et ad Ecphantidis Satyros adnotavimus.

ΣΕΡΙΦΙΟΙ

Persei fabulam hac comoedia sicuti Ulixibus Cyclopeam videtur adumbravisse. Strab. 10, 487 *Σέριφος δ' ἐστίν, ἐν ᾗ τὰ περὶ τὸν Δίκτυν μεμύθευται, τὸν ἀνελκύσαντα τὴν λάρνακα . . . τὴν περιέχουσαν τὸν Περσέα καὶ τὴν μητέρα Δανάην . . . τραφῆναί τε γὰρ ἐνταῦθα τὸν Περσέα φασί, καὶ κομίσαντα τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν δείξαντα τοῖς Σεριφίοις ἀπολιθῶσαι πάντας. τοῦτο δὲ πρᾶξαι τιμωροῦντα τῇ μητρί, ὅτι αὐτὴν Πολυδέκτης ὁ βασιλεὺς ἄκουσαν ἄγεσθαι προείλετο πρὸς γάμον . . . οὕτω δ' ἐστὶ πετρώδης ἡ νῆσος, ὥστε ὑπὸ τῆς Γοργόνος τοῦτο παθεῖν αὐτήν φασιν οἱ κωμῳδοῦντες.* cf. Preller Mythol. gr.[2] II 61. 2. 71. Bursian. Geogr. gr. II 476. 8. ad Persei errores pertinent fr. 207. 8. videtur autem Perseus et abiisse et rediisse Seriphum, ut Trygaeus in Pace in Olympum adscendit et Athenas revertitur.

205

αἶρε δεῦρο τοὺς βρικέλους.

Κρατῖνος. Etym. m. Milleri (Mélanges 71), ubi primum hoc fragmentum plenius editum legitur. *βρικέλους* Miller] *τρικέλους.* ad Seriphios pertinere docet Hesych. *βρίκελοι· οἱ μὲν τοὺς ἱστίποδας, ἀπὸ* (cod. *ἐπὶ*) *τοῦ βάρους καὶ τοῦ ξύλου. οἱ δὲ βαρβά-*

ρους. *Δίδυμος δὲ τὰ τραγικὰ προσωπεῖα, παρὰ Κρατίνῳ, οἷον βροτοΐκελοι, ἐν Σεριφίοις.* fortasse scribendum *αἶρ' αἶρε δ. κτλ.*, nam versus manifesto iambicus est. *τοὺς βρικέλους* cum grammatici *τὰ τραγικὰ προσωπεῖα* esse interpretentur, caput Gorgoneum dici arbitror, quod attollere Perseus (fortasse a Danaë) iubetur.

206

οὕτω σταθερῶς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει.

Photius et Suidas *σταθερόν· ... Κρατῖνος ἐν Σεριφίοις ἐπὶ τοῦ ὀξέως (ὀξέος) ἢ ἰσχυροῦ. σταθερῶς* Phot.] *σταθερὸς* Suid. fortasse *σταθερὸν. σερεφίοις* cod. Phot., *σερίφοις* codices Suid. — ut proprie *ἡ χύτρα παφλάζει* eis qui esurientes iamiam cupiditatem expleturi sunt, ita poeta praedonibus fretum ea quae opus sunt praebere dicit.

207

ἐς Συρίαν δ' ἐνθένδ' ἀφικνεῖ μετέωρος ὑπ' αὔρας.
B. ἱμάτιον μοχθηρόν, ὅταν βορρᾶς καταπνεύσῃ.

Pollux 7, 69 *συρίαν δὲ ἱμάτιον Κρατῖνός φησι Σεριφίοις.* versum secundum alteri personae tribuit Meinekius, cui haec Polydectae verba videntur Perseo contra Gorgonas proficiscenti itineris rationem explicantis (Menandr. praef. XVIII adn.) Poll. 7, 61 *ἣν δὲ συρίαν οἱ πολλοί, ταύτην αὐτόποκον ἱμάτιον οἱ κωμικοί.* Hesych. *συρία· παχεῖα χλαῖνα.* sed ut erat crassa, ita etiam vento pervia et propterea *ἱμάτιον μοχθηρόν.*

208

εἶτα Σάκας ἀφικνεῖ καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,
ἔς τε πόλιν δούλων, ἀνδρῶν νεοπλουτοπονήρων,
αἰσχρῶν, Ἀνδροκλέων, Διονυσοκουρώνων.

v. 1. 2. Stephanus Byz. *Δούλων πόλις· φασὶ δὲ καὶ κατὰ Κρήτην Δουλόπολιν εἶναι χιλίανδρον. σημειωτέον δ' ὅτι Κρατῖνος ἐν Σεριφίοις πόλιν δούλων φησίν, Ἀπολλωνίου φήσαντος μὴ δεῖν τὰς παραθέσεις ἐναλλάσσειν δίχα ποιητικῆς ἀνάγκης, ὥς φησι Κρατῖνος 'εἶτα Σάκας' κτλ. ἔστι δὲ χωρίον ἐν Αἰγύπτῳ, ὥς φησιν Ὀλυμπιανός.* v. 3. Hesych. *Διονυσοκουροπυρώνων. Κρατῖνος ἐν Σεριφίοις Αἰσχρῶν Ἀνδροκλέων Διονυσοκουρώνων. ἔνιοί φασιν ἐν τῷ αὐτῷ πέντε κωμῳδεῖσθαι Αἰσχρόν, Ἀνδροκλέα, Διονύσιον, Κῦρον, Πυρῶν* (sic), *ἁμαρτάνοντες· οὐδεὶς γὰρ Ἀθηναίων ἀναγράφεται Κῦρος· δεῖ οὖν γράφειν Διονυσοκουροπυρώνων. τὸν γὰρ Διόνυσον κουρέα ὄντα κωμῳδεῖν· κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς πάππου ὡς δηλοῖ ὁ τὰς Ἀταλάντας συνθείς.* tertium versum cum primis coniunxit Bergkius Epist. Schill. 118. 1. *Σάκας*] *Σάβας* Holstenius coll. Dionys. Perieg. 958 *Ἐρυθραίης*

πλευρὸν ναίουσι θαλάσσης . . . Σάβαι τε. 2. *δούλων* add. RV. 3. *Διον.*] in lemmate *Διονυσοκρουροπυρώνων* Hes. *Διονυσιοκουρεοπορνῶν* Dind., *Διονυσιοκουρομυρωνῶν* (quamquam hoc *-κουρεο-* scribendum fuisse monet) vel *Διονυσιοκυρτομυρωνῶν* Meinek. bene Holstenius *Σάβας*: nam Sacae, Scytharum coloni, interiorem Asiam incolentes (cf. Naek. Choeril. 121 sq.) minus recte commemorantur quam Sabaei. Sidonios et Erembos coniunxit ut Hom. Od. 4, 84. urbem Dulopolin commemoravit etiam Eupol. 197. *νεοπλούτους* novit etiam Aristoph. Vesp. 1309 (ubi *Φρυγί* restitui Veri sim. 200) Athen. 6, 230 a *ζηλουμένου δὲ ὑπό τινων νεοπλούτων μετοίκων.* — *Ἀνδροκλέων*, i. e. hominum Androcli similium. cf. Ecphant. 4. Cratin. 263. primam proximi nominis partem *Διονυσιο-* scribendam esse, quod *Διόνυσος* nomen sit hominis Atticis inauditum, Meinekius monet, conl. Nicarch. Anthol. Pal. II 324 *Διονυσιοπηγανόδωρος*. a reliquis satius videbatur manum abstinere.

209

οἰκοῦσιν φεύγοντες, ἀίδρυτον κακὸν ἄλλοις.

Hesychius *ἀΐδρυτον κακόν· Κρατῖνος Σεριφίοις* (sic Valesius pro *ἐριφίοις*). *οἰκοῦσι φεύγοντες ἀΐδρυτον κακὸν ἄλλοις. κακοίδρυτον, ἢ οἷον ἄλλοι αὐτοῖς οὐκ ἂν ἱδρύσαιντο, τὴν φυγήν, ὡς εἴ τις ἄγαλμα ἱδρύσαιτο.* sic nunc ex Meinekii emendatione M. Schmidt. Etymol. m. 42, 10 *ἀΐδρυτον κακόν· τὸ κατάρατον, ὃ οὐκ ἄν τις αὐτῷ ἱδρύσαιτο.* de forma *ἀΐδρυτος* (*ἀνίδρ.*) cf. Lob. Phryn. 730. Aristoph. Lys. 809. loquitur de hominibus, qui voluntario exsilio solum verterant, quod aliis videatur malum intolerabile. ita fere Meinekius.

210

Bekk. Anecd. 85, 1 *βόθυνον οὔ φασι δεῖν λέγειν. ἀλλὰ Σόλων ἔφη ἐν τοῖς νόμοις. Κρατῖνος Σεριφίοις· ἀλλ' ἀπίωσιν ἐν χορῷ ἐς βόθυνον ἱέναι. ἔστι δὲ παιδιά τις ἐς βόθυνον ἱέναι.* dixit etiam Xenoph. Oec. 19, 3 *βοθύνους οἵους ὀρύττουσι τοῖς φυτοῖς.* Harpocrat. *βόθυνος τόπος τις ἰδίως οὕτω καλούμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ.* unde Sauppius Isaei fr. 19 *ἀλλ' ἀπίωσιν ἐν χορῷ | ἐς Βόθυνον,* deinde *ἐς βόθυνον ἱέναι. ἔστι δὲ παιδιά τις.* metrum Bergkio videbatur Cratineum admisso in medio versu hiatu, de qua re iure dubitat Meinekius. trochaicum propter dactylum admixtum esse non potest. arbitror esse glyconeum polyschematistum.

211

χαίρετε πάντες ὅσοι πολύβωτον ποντίαν Σέριφον.

Hephaest. 15, 10 *παρὰ δὲ Κρατίνῳ ἐν τοῖς Σεριφίοις οὐκέτι ἀκατάληκτόν ἐστι τὸ δακτυλικὸν τὸ ἡγούμενον τοῦ ἰθυφαλλικοῦ, ἀλλὰ*

καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. ὅσοι Dobr. Arist. Eq. 32] *θεοί.* versus est Archilochius maior ut Hor. Carm. 1, 4, admisso tamen spondeo in sede quarta. cf. Fritzsch. Quaest. Arist. I 62. 3. 'sunt chori verba Seriphi insulae sive deos sive incolas salutantis' Cobet. Mnem. II 396 sq. cf. fr. 220. *πολύβωτος pascuis abundans* Seriphus a Cratino fortasse consulto adpellabatur, antequam a Perseo in saxosam mutata esset.

212

Schol. Arist. Nub. 687 *Κρατῖνος δὲ ἐν Σεριφίοις (Ἀμυνίαν) ὡς ἀλαζόνα καὶ κόλακα καὶ συκοφάντην.* Schol. Vesp. 74 *ὧδε μὲν ὡς φιλόκυβος ὁ Ἀμυνίας κωμῳδεῖται· ἐν δὲ Σεριφίοις Κρατίνου ὡς ἀλαζὼν καὶ συκοφάντης καὶ κόλαξ.* cf. quae adnotavimus ad Eupol. 209.

213

πολυτρήτοις φῳσί

Etym. m. Milleri (Mélanges 305) *φῷδες ... Κρατῖνος ἐριφίοις.* recte Millerus *Σεριφίοις.* idem *πολυτρήτοις*] *πολυτρίτοις.* Homerici epitheti nova significatione usus est, *pustulas cutem multis locis perforantes* dicens.

214

ἀμοργοί

πόλεως ὄλεθροι Κρατῖνος Σεριφίοις. καλοῦσι δὲ καὶ μοργοὺς τὸ ᾱ ἀφαιροῦντες Suidas. *ἀμοργοί* a verbo *ἀμέργω* finxit. recte Meinekius statuit Cratini verba esse *ἀμοργοὶ πόλεως ὄλεθροι.*

215

Bekker. Anecd. 444, 16 *ἀριστεροστάτης ἐν τῷ κωμικῷ χορῷ, ἐν δὲ τῷ τραγικῷ μέσος ἀριστεροῦ. Κρατῖνος Σεριφίοις.* unam vocem *ἀριστεροστάτης* Cratini esse arbitror.

216

Pollux 10, 156 *τὴν δὲ Ἀνδρομέδαν Κρατῖνος ἐν τοῖς Σεριφίοις δελεάστραν καλεῖ.* scilicet quod Perseum amore cepit. Plaut. Asin. 1, 3, 67 *escast meretrix, lectus inlex est.*

217

Etymol. m. 751, 5. Phot. Suid. *τελενικίσαι· ἐν Σερίφοις* (i. e. *Σεριφίοις*). *τὸ κενῶσαι, ἀπὸ Τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκός, πένητος παντελῶς. καὶ λέγεταί τις Τελενίκειος ἠχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.* similiter Apostol. 16, 23. Hesych. *τελε-*

νικίσαι (-*ῆσαι* cod.)· *ἀντὶ τοῦ μὴ κενὸν ποιῆσαι.* quam quidem glossam, meliorem ceterorum grammaticorum commentis, sic explendam censeo *μὴ κενὸν ψόφον ποιῆσαι. μή* enim ex Cratino ipso retentum esse arbitror. nam cum Telenicus Phania Eresio auctore (Athen. 14, 638 c) *ποιητὴς μοχθηρῶν νόμων* fuerit, Cratinus verbis *μὴ τελενικίσαι* (vel -*σῃς*) inanem verborum strepitum fieri vetat.

Ad Seriphios propter fragm. 208, 3 Leutschius refert Zenob. 3, 77. Diogenian. 4, 55 *ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ.* (fr. 458), Meinekius Plut. Mor. 602 b (*ἐν Σερίφῳ*) *φησὶν ὁ κωμικὸς ταῖς σφενδόναις τρυγᾶσθαι καὶ πάντα ἔχειν ὅσων δεῖ* (perperam Cobetus *οὐ δεῖ*) *τὴν νῆσον.* scilicet haec quoque de eo tempore praedicantur, quo nondum sterilis erat insula. cf. etiam fr. 309.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ

De oraculo Trophonii prope Lebadeam in Boeotia sito cf. Paus. 9, 39. Luc. Dial. mort. 3. Bursian. Geogr. gr. I207 sq. quod non modo Croesus consuluit (Herod. 1, 46), sed etiam permulti Socratis aequales. eam superstitionem praestigiasque cum ea coniunctas hac fabula videtur exagitavisse. Bergk. R. c. Att. 214 sq. eodem sine dubio consilio Trophonios scripserunt Cephisodorus, Alexis, Menander.

218

οὐ σῖτον ἄρασθ', οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος.

Bekker. Anecd. 358, 2 et Suidas *ἄρασθαι· προσενέγκασθαι. Κρατῖνος Τροφωνίῳ.* eadem Zonaras 93 (omisso tamen auctoris nomine). apud Suidam *αἴρασθαι* (i. e. *ἄρασθαι*) A. Bergkius postquam R. c. Att. 216 hominem aliquem superstitiosum, morbo graviter confectum, ut cibo abstineret nec somnum capere posset, significari dixit, p. 217 eisdem verbis hominem dici interpretatur, qui de rebus suis deum sciscitaturus in antrum descenderit, et nec cibum nec somnum capere ibi potuerit.

219

ξίφιζε καὶ σπόδιζε καὶ διαρρικνοῦ.

Etymol. m. 270, 5 *διαρρικνοῦσθαι· τὸ τὴν ὀσφὺν φορτικῶς περιάγειν. Κράτης Τροφωνίῳ διαρρίκνου.* Zonaras 529 *διαρρικνοῦσθαι· τὸ τὴν ὀσφὺν φορτικῶς περιάγειν. Κράτης. σπόδιζε*] *σπάθιζε* cod. Par. Etym. et Zonar. K. utrumque falsum. scribendum videtur *σπύρθιζε.* Aristoph. fr. 858. Hesych. *σπυρθίζειν· σπᾶσθαι. καὶ ἀγανακτεῖν. πυδαρίζειν. καὶ σφύζειν.* Hesych. *ξιφίζειν· ἀνατείνειν τὴν χεῖρα καὶ ὀρχεῖσθαι. ξιφισμός· σχῆμα ὀρχηστικόν.* idem *διαρικνοῦσθαι* (sic)· *ἐπὶ σχήματος ὀρχηστικοῦ τίθεται. ὁτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ συνεστράφθαι.* et *διερικνοῦντο· ... ἐκίνουν τὰς ὀσφῦς ἀσχημόνως.*

220

χαίρετε δαίμονες, οἳ Λεβάδειαν Βοιώτιον οὖθαρ ἀρούρης —

Hephaestio 8, 2 *κέκληται δὲ Ἀριστοφάνειον, οὐκ Ἀριστοφάνους αὐτὸ εὑρόντος πρώτου, ἐπεὶ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐστί·* tetrametrum anapaesticum dicit. Trophonio recte tribuit Runkelius. deos qui ibi colebantur recenset Paus. 9, 39, 4 (5).

221

οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην,
οὐδὲ τρυγόνος, οὐδὲ δεινοῦ φυὴν μελανούρου —

Athenaeus 7, 325e *Κρατῖνος ἐν Τροφωνίῳ.* 1. *ἔτι* Meursius Reliq. Att. I 7] *εἴτι.* Hesych. *Αἰξωνίδα τρίγλην· δοκοῦσι κάλλισται εἶναι αἱ Αἰξωνικαὶ τρίγλαι.* 2. *οὐδὲ δεινοῦ φυὴν* Casaub.] *οὐ δεινυύφην.* fortasse post *μελανούρου* Cratinus verbum *γεύσασθαι* initio versus proximi posuerat: nam non est veri simile eum utraque verbi *ἐσθίειν* syntaxi in eadem re usum esse. de triglis Aexonensibus cf. etiam Nausicr. Athen. 7, 325e, de pago Burs. Geogr. gr. I 360. 1. videtur nescio quis admoneri ei qui in Hecates regnum sit descensurus, piscibus deae sacris non esse vescendum. triglae enim Hecatae sacrae credebantur. Athen. 325a. cd. cf. Preller Mythol. gr.[2] I 248. melanurus copiose describitur Athen. 313cd. Aelian. H. an. 1, 41. epitheton eius (*δεινὸς φυήν*) Schweighaeuserus recte videtur ad corporis habitum et magnitudinem rettulisse: quamquam ex Aeliano, qui eum *δειλότατον ἰχθύων* dicit, conicere possis scribendum esse *δειλός.* metrum est Priapeum: nominis *ἐρυθρόχρων* syllaba secunda producitur.

222

ἔγειρε δὴ νῦν, Μοῦσα, Κρητικὸν μέλος.
χαῖρε δή, Μοῦσα· χρονία μὲν ἥκεις, ὅμως δ'
ἦλθες οὐ πρίν γε δεῖν, ἴσθι σαφές, ἀλλ' ὅπως —

Hephaestio 13, 2 *καλεῖται δὲ (τὸ μέτρον) καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ποιητῶν Κρητικόν, ὥσπερ ὑπὸ Κρατίνου ἐν Τροφωνίῳ· ἔγειρε — μέλος. εἶτα ἐπιφέρει χαῖρε κτλ.* Photius De metr. p. 296 Gaisf. *unde Cratinus dicens ἔγειρε Μοῦσα Κρητικὸν μέλος, intulit metrum paeonicum, χαῖρε δὴ Μοῦσα κτλ. πρίν γε δεῖν* Porson. (ap. Gaisf.)] *πρὶν ἐλθεῖν.* idem ludens sententiam ita supplevit *ἀλλ' ὅπως εὔτονον τοῖς θεαταῖσιν ᾄσει μέλος.* simile carmen Aristoph. Ach. 665 mediae fabulae inseruit: quamobrem miror Bergkium R. c. Att. 218 Cratini canticum extremae comoediae adscribere. nam quod Musam dicit sero venire, attamen non priusquam oportuerit, id ad universam Cratini artem, qui aetate iam provectus ad poesin accessit, referendum videtur.

223

Schol. Aristoph. Pac. 348 τέταρτος (Φορμίων) Κροτωνιάτης ἀρχαῖος. Κρατῖνος Τροφωνίῳ. Suid. Φορμίων. περὶ τούτου καὶ Θεόπομπος ἐν Φιλιππικοῖς. ἦν δὲ Κροτωνιάτης, καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Σάγρᾳ μάχῃ ἐτρώθη. cf. fr. 442. Hesych. Φορμίων· οὗτος στρατηγὸς ἐγένετο Κροτωνιατῶν. quo modo sanatus sit narratur apud Suidam. fortasse etiam pugnae apud Sagram mentio ad Trophonium pertinet.

224

ἐπέθηκεν ἐπιστολήν

Harpocrat. 80, 5 ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν . . . Κρατῖνος ἐν Τροφωνίῳ. i. e. *mandatum inposuit*. cf. fr. 285. Aesch. Prom. 3. Bergk. R. c. Att. 218.

225

παρεῖαι ὄφεις

Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· παρεῖαι ὀνομάζονταί τινες ὄφεις παρὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν, ὡς καὶ Κρατῖνος ἐν τῷ Τροφωνίῳ ὑποσημαίνει. Harpocrat. apte Bergkius R. c. Att. 218 contulit Paus. 9, 39, 3 εἰσὶ δ' ἐν τῷ σπηλαίῳ . . . ἀγάλματα ὀρθά, περιειλιγμένοι δέ εἰσιν αὐτῶν τοῖς σκήπτροις δράκοντες, . . . ἐπεὶ τοὺς δράκοντας . . . καὶ Τροφωνίου νομίζουσιν ἱεροὺς εἶναι.

226

Pollux 7, 103 ἀπὸ δ' ἀργύρου ἀργυροκόπος, ὡς Φρύνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ· . . . ἀργυροκοπιστῆρας δὲ λόγων ἐν Τροφωνίῳ παίζει Κρατῖνος. Hesychius ἀργυροκοπιστήρ· τραπεζίτης. ἄργυρον κόπτειν est *argentum percutere, ferire*. Aristoph. Ran. 723. 726. ἀργυροκοπιστὴρ λόγων dici videtur sophista, qui orationibus scriptis argentum percussum, i. e. nummos argenteos sibi parat.

227

λυχνοκαῖαν

εἴρηκεν Κρατῖνος ἐν τῷ Τροφωνίῳ Pollux 10, 115.

Hesych. κριθῶν ὄχλος· ἐν Τροφωνίῳ· παρέθηκε δὲ παίζων τὸ ἀργύριον. haec ad Cratini fabulam sint an non sint referenda, dubitat Meinekius. cf. M. Schmidt. in Hes. ed. praeterea propter fr. 223 ad Trophonium fr. 318 et 456 refert Meinekius.

ΧΕΙΜΑΖΟΜΕΝΟΙ

Argument. Aristophan. Acharn. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν. δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σῴζονται. τρίτος Εὔπολις Νουμηνίαις. verba οὐ σῴζονται Elmsleius post Νουμηνίαις transponit. titulus fabulae

fortasse ita interpretandus, ut Athenienses significet magna calamitate conflictantes. Aristoph. Ran. 361.

ΧΕΙΡΩΝΕΣ

In Periclem potissimum, et cum is nusquam propter bellum vituperetur, ante bellum Peloponnesium exortum videtur scripta esse. Cobetus primam hanc fabulam post recuperatam artis comicae libertatem unamque ex praestantissimis Cratini esse iudicat Obs. crit. Plat. 22—25. cf. tamen etiam Meinek. V 22. Chiron cum Achillem venando, fidibus, palaestra instituisse diceretur, quasi quoddam exemplum sapientis gravisque magistri habebatur. cf. Plat. com. 191. ferebantur *Χείρωνος ὑποθῆκαι*, Hesiodi nomine inscriptae, opus prudentissimis sapientiae disciplinaeque praeceptis insigne. Chironum igitur chorum poeta composuit, ut civibus praecepta liberorum recte educandorum et reipublicae prudenter administrandae daret. Bergk. R. c. Att. 224. Solonem quoque ab inferis Cratinus excitavit, ut Pericleae licentiae priscae vitae disciplinam opponeret.

228

οἰκῶ δὲ νῆσον, ὡς μὲν ἀνθρώπων λόγος,
ἐσπαρμένος κατὰ πᾶσαν Αἴαντος πόλιν.

Diogenes Laert. 1, 62 *ἀποκομίσαι αὐτοῦ* (*Σόλωνος*) *τὰ ὀστᾶ εἰς Σαλαμῖνα καὶ τεφρώσαντας εἰς τὴν χώραν σπεῖραι· ὅθεν καὶ Κρατῖνος ἐν τοῖς Χείρωσί φησιν αὐτὸν ποιῶν λέγοντα οἰκῶ δὲ κτλ.* Solon igitur loquitur. cf. Plut. Sol. 32. *Αἴαντος πόλιν*, i. e. *Salaminem insulam.* ita Hom. Il. 14, 230 *Λῆμνον, πόλιν θείοιο Θόαντος.* Strab. 8, 356. exempla congessit Bergkius R. c. Att. 241 Eur. Ion 294. fr. 659 Nauck. Soph. fr. 374 N. Pind. Nem. 7, 9 (13). Isthm. 4, 43 (60) Arist. Pac. 251, quo pertinet Hesych. *πόλις· τὴν Σικελίαν· ἀντὶ τοῦ νῆσον.* addo Eupol. 232. Eurip. fr. 730 *ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις.* Lys. ap. Harpocr. *Κεῖοι. οἱ Κεῖοι μὲν πόλις τοσαύτη*, et psephisma apud Schol. Vict. Il. 14, 230 (Mein. Steph. Byz. 718) *ἐς τὴν Αἴγυπτον καὶ Λιβύην τὼ πόλεε.* cf. Schoemann. comment. Ion. I 13 et quae adnotavimus ad Aristoph. Av. 181.

229

ὄνοι δ' ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας.

Schol. Platon. 358 Bekk. *τῶν οὖν παιζόντων ταῦτα τοὺς μὲν νικῶντας βασιλεῖς ἐκάλουν, καὶ ὅ τι ἂν* (*ὁτιοῦν*) *προσέτασσον τοῖς ἄλλοις ὑπήκουον, τοὺς δ' ἡττωμένους ὄνους. Κρατῖνος δὲ Χείρωσι χαριέντως ὁμοῦ ἐγκαταμίξας καὶ τὴν ὄνος λύραν παροιμίαν ἔπλεξε τὸν λόγον οὕτως· ὡς ὄνος ἀπωτέρω κτλ.* Eustathius 1601, 47 *τὴν*

δὲ ἀπὸ Κρατίνου οἷον· ὄνοι ἀπωτέρω κτλ. hinc Meinekius ὄνοι δ'. *victi et contempti tamquam asini procul a litteris sedent.* cf. exempla congesta ad fr. 52.

230

Schol. Thucyd. 8, 83 τὸ ἐπιφέρειν ὀργὴν ἐπὶ τοῦ χαρίζεσθαι καὶ συγχωρεῖν ἔταττον οἱ ἀρχαῖοι. μάρτυς Κρατῖνος ἐν Χείρωσι λέγων τὴν μουσικὴν ἀκορέστους ἐπιφέρειν ὀργὰς βροτοῖς σώφροσιν. verba Thucydidis sunt Ἀστύοχον εἶναι αἴτιον, ἐπιφέροντα ὀργὰς Τισσαφέρνει διὰ ἴδια κέρδη. de usu nominis ὀργή Blomfield. Gloss. Aesch. Prom. 386. recte Cobetus Obs. crit. Plat. 25. 6. μουσικήν dicit esse artem comicam, quae cum malis hominibus sit acerba, *bonis civibus* incredibilem in modum faveat. fortasse Cratinus ἡ γὰρ μουσικὴ βροτοῖς ἀεὶ | ὀργὰς ἀκορέστους ἐπιφέρει τοῖς σώφροσιν.

231

οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος
ἅπαντι λόγῳ κύων, ἔπειτα χήν, θεοὺς δ' ἐσίγων.

Schol. Platonis Bekk. 331 Ῥαδαμάνθυος ὅρκος· οὗτος ὁ κατὰ κυνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἤ τινος ἄλλου τοιούτου . . . Κρατῖνος Χείρωσιν. κατὰ τούτων δὲ νόμος ὀμνύναι, ἵνα μὴ κατὰ θεῶν οἱ ὅρκοι γίνωνται (i. e. *ne deorum nominibus iurantes abuterentur*). Schol. Luciani 90 Iac. Photius et Suidas Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. Zenob. 5, 81. cf. etiam interpr. Aristoph. Av. 521. — δ' ἐσίγων] δὲ σιγῶν Phot. Suid. AV, δὲ σιγᾶν ceteri Suid. talia in cantico chori narrari vix poterant: quocirca recte Meinekius tetrametros iambicos constituit.

232

ἄγε δὴ πρὸς ἕω πρῶτον ἁπάντων ἵστω καὶ λάμβανε χερσὶν
σχῖνον μεγάλην.

Schol. Sophocl. Oed. Col. 477 καὶ οἱ τοὺς καθαρμοὺς δὲ ἐπιτελοῦντες πρὸς τὴν ἕω ἵστανται. Κρατῖνος ἐν Χείρωνι. et paullo ante καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς ἐκθύσεις πρὸς ἥλιον ἐποιοῦντο. cf. Aristoph. fr. 255. Plin. N. h. 20, 101 *Pythagoras scillam in limine ianuae suspensam malorum medicamentorum introitum pellere tradit.* Chironem praecipere de evocando ab inferis Solone arbitratur Bergkius R. c. Att. 239.

233

καὶ πρῶτον μὲν παρὰ ναυτοδικῶν ἀπάγω τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ
[Πεισίαν, Ὀσφύωνα, Διειτρέφη.]

Schol. Aristoph. Av. 766 οὐδὲν σαφὲς ἔχομεν τίς ὁ Πεισίου . . . ὅτι δὲ τῶν λίαν πονηρῶν ἐστι, δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.

πρῶτον Porson.] *πρῶτα.* Meinekius *πρῶτα μὲν οὖν· Διειτρέφη* scripsi pro *Διιτρ.* cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Av. 798. nomina uncis inclusa, quae tetrametro anapaestico, ut volebat G. Hermannus, adcommodari non possunt, scholiastae esse recte iudicavit Hanovius Exerc. crit. 59. cuius rei aliud exemplum Dindorfius adfert in Schol. Aristoph. Nub. 997 Eupolidis versibus Hippocratis filiorum nomina adscripta. *ἀπάγειν* verbum proprium est *de abducendis in iudicium vel in vincula reis.* Soph. Ant. 382. Alexid. 77, 8. 124, 6. nautodicae autem (cf. Aristoph. fr. 225. Schoemann. Ant. gr.[2] I 491) de eis iudicabant, qui in civitatem Atticam se intrusissent, ut tamen ubi reum accusandum esse censuissent, res ad heliastarum iudicium deferretur. itaque Cratinus: *ac primum quidem a nautodicis ad heliastas ut peregrinitatis reos abduco* Pisiam cet. de *Pisia* diximus Av. 766, de *Diitrephe* Av. 798. *Osphyonis* nomen ignotum est.

234

ἐξ ἀσαμίνθου κύλικος λείβων.

Pollux 6, 97. 98 *καὶ ἀσάμινθος δὲ ποτήριον ἂν εἴη, ὡς Ὅμηρός τε μηνύει Τηλεμάχου διδόντος Μενέλεῳ δύ' ἀσαμίνθους, καὶ Κρατῖνος ἐν Χείρωσιν κτλ.* idem 10, 64 *καί τοι ἔν γε τοῖς Κρατίνου Χείρωσιν* (sic Meinek. pro *Ἥρωσιν*) *τὴν ἀσάμινθον κιβωτὸν νοοῦσιν, ἔνιοι δὲ ἔκπωμα.* sententia est: *ex poculo tanto, ut ἀσάμινθος esse videretur.* cf. Cratet. 11. Pherecr. 108, 19.

235

σκῆψιν μὲν Χείρωνες ἐλήλυμεν, ὡς ὑποθήκας —

Hephaestio 1, 18 *Κρατῖνος ἐν τοῖς Χείρωσι* (*ἐλήλυμεν*) *ἀντὶ τοῦ ἐληλύθαμεν, ὅπερ ἐξηλέγξαμεν ψεῦδος ὄν. Χείρωνες* Turneb.] *Χείρωνας* FHB. *Χείρωνι* N. *ὦ Χείρωνες* CP. *ἐλήλυμεν*] *ἐλήλυθμεν* Flor. *Chirones personati huc advenimus, ut praecepta* — reliqua desunt. voce *ὑποθήκας* Hesiodei illius quod dicebatur (*Χείρωνος ὑποθῆκαι*) carminis memoriam revocat. sequebantur sine dubio versus ex ipso illo opere vel excerpti vel inmutati. cf. Aristoph. fr. 227. si non prima, at certe ex primis haec verba videntur esse chori in orchestram ingredientis. Bergk. R. c. Att. 225. *σκῆψιν Χείρωνες ἐληλύθαμεν* idem est ac *σκηπτόμενοι Χείρωνες εἶναι,* i. e. *adsumpta Chironum specie et habitu.* similiter dicebant *πρόφασιν, τὸ δ' ἀληθές, γνώμην ἐμήν, τὸ λεγόμενον,* alia.

236

Κλειταγόρας ᾄδειν, ὅταν Ἀδμήτου μέλος αὐλῇ.

Schol. Arist. Vesp. 1239 *Ἡρόδικος δ' ἐν τοῖς κωμῳδουμένοις καὶ τὸν Ἄδμητον ἀναγέγραφεν παραθεὶς Κρατίνου ἐκ Χειρώνων*

Κλειταγόρας κτλ. ᾄδειν] *ᾄδει* V. de *Clitagora* nihil constat, neque de patria neque poetriam eam fuisse. *Κλειταγόρας ᾄδειν* non est Clitagorae carmen canere, sed ut ait Schol. Arist. Vesp. 1245 *Κλειταγόρας μέλος λέγουσι τὸ εἰς αὐτήν ... καὶ Ἀδμήτου τὸ εἰς Ἄδμητον. ἐκ σκολιοῦ τινός ἐστιν.* partem eius sed alienis admixtis servavit Aristoph. Vesp. 1245 *χρήματα καὶ βίον Κλειταγόρᾳ.* scolion *Admeti*, ab aliis Praxillae, ab aliis Alcaeo vel Sapphoni tributum, hoc est (Bergk. 21): *Ἀδμήτου λόγον, ὦ 'ταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγα χάρις.* Clitagorae scolium canere, ubi tibicen Admeti exorsus sit, proverbium est de eis qui temere omnia confundunt. tamquam nos dicamus 'symphoniacis Paminae carmen praeeuntibus Sarastronis carmen canere'.

237

ταῦτα δυοῖν ἐτέοιν ἡμῖν μόλις ἐξεπονήθη.

Aristides 49, 387 *διδάξας δὲ τοὺς Χείρωνας προσπαραγράφει πάλιν αὖ μάλα ὑπερηφάνως ἐπὶ τελευτῆς 'ταῦτα δυοῖν ἐν ἔτοῖν ἡμῖν μόλις ἐξεπονήθη', τοῖς δ' ἄλλοις ἐν ἅπαντι βίῳ προτιθέναι φησὶ ποιηταῖς μιμεῖσθαι, δηλονότι ὡς οὐδένα ἐφιξόμενον. ἐτέοιν* Meinek.] *ἔτοῖν. ἐν ἔτοῖν* Dind. — p. 523 addit *ὥσπερ εἰς ἀγῶνα καὶ ἅμιλλαν ἅπαντας προκαλούμενος, ὡς οὐδένα ἂν οὐδ' ἐγγὺς ἐλθόντα.* duos annos se huic comoediae componendae inpendisse gloriatur. Bergk. R. c. Att. 224. sunt haec ex fabulae exodo excerpta, sicuti Aristophanes Ranas versibus heroicis finivit. duos annos illos esse quibus non licuerit *ὀνομαστὶ κωμῳδεῖν* opinio est Cobeti Obs. crit. Plat. 24 sq., qui praeterea cum hoc fragmento coniungit fr. 306 (ubi cf. adn.) et (V. 1.² 399 sq.) ex Aristidis verbis addit *τοῖς δ' ἄλλοις ἐν ἅπαντι βίῳ προτίθημι ποιηταῖς | μιμεῖσθαι.* ac similiter iam Bothius.

238

μακάριος ἦν ὁ πρὸ τοῦ βίος
βροτοῖσι πρὸς τὰ νῦν, ὃν εἶχον ἄνδρες
ἀγανόφρονες ἡδυλόγῳ σοφίᾳ βροτῶν περισσοκαλλεῖς.

Bekker. Anecd. 335, 12 *ἀγανόν· καλόν, ἡδύ. Κρατῖνος Χείρωσι κτλ.* 1. *βίος* Bekkerus] *βροτός.* 3. *περισσοκαλλεῖς* Bekkerus] *περισσοκαλεῖς.* duplex σ in melico carmine non offendit. postrema verba codex p. 329, 5 loco alieno hic exhibet: *ἀγαννόφρονες ἡδυλόγῳ σοφίᾳ βρωτων παρὰ* (vel *περὶ*) *σὲ καλεῖς.* cum *βροτοῖσι — ἄνδρες — βροτῶν* tolerari non possint, Herwerdenus Mnem. nov. VI 56 *τρόπων περισσοκαλλεῖς* admodum mediocriter. scribendum videtur *ἀγανόφρονες, ἡδυλόγου σοφίας πόθῳ περ. mitis et dulce loquentis sapientiae amore supra modum pulchri. βροτῶν* natum est librarii dictantem audientis et eorum quae praecesserant perperam recordantis errore.

239

ἁπαλὸν δὲ σισύμβριον ἢ ῥόδον ἢ κρίνον παρ' οὖς ἐθάκει·
μετὰ χερσὶ δὲ μῆλον ἔχων σκίπωνά τ' ἠγόραζον.

Athenaeus 12, 553e *καὶ τὸν ἐπὶ Θεμιστοκλέους δὲ βίον Τηλεκλείδης . . . ἁβρὸν ὄντα παραδίδωσι. Κρατῖνος δὲ ἐν Χείρωσι τὴν τρυφὴν ἐμφανίζων τὴν τῶν παλαιτέρων φησὶν ἁπαλὸν κτλ. ἢ ῥόδον* G. Herm. Elem. d. m. 593] *ῥόδον*. Porsonus (Aristoph. Vesp. 1522) *ῥόδον* delet. 2. *μετὰ* Meinek.] *παρὰ*. *ἕκαστος* post *μῆλον* add. Meinek. *ἠγόραζον*] *ἠγόραζεν* G. Herm. memorabilis locus est Etym. m. Milleri (Mélanges 266) *σισύμβριον· ἔχω παρὰ τὸ οὖς*, qui quamquam Meinekius dubitavit (Herm. III 455) manifesto ad hoc fr. pertinet.

ex eodem cantico haec excerpta videntur atque fr. 238. de sententia cf. Aristoph. Nub. 1006 sq., de rosa cum liliis coniuncta ibid. 910. 11 et quem Meinekius attulit Herod. 2, 95. fuisse qui *σισύμβριον* ab *ἔχων* suspenderent Milleri Etym. docet. mihi (cum Bergkio R. c. Att. 235) *σισύμβριον* subiectum videtur esse v. *ἐθάκει*. quamquam exemplum prorsus simile adferre non possum: nam neque Hom. Il. 8, 14, neque Herod. 9, 57, neque vero Eurip. fr. 1068, 14 N. (ubi *καλεῖται* pro *κάθηται* Nauckius Philol. IIII 547) sufficiunt. de verbo *ἀγοράζειν* cf. Aristoph. Eq. 1373 cum interpr.

240

Στάσις δὲ καὶ πρεσβυγενὴς Κρόνος ἀλλήλοισι μιγέντε
μέγιστον τίκτετον τύραννον,
ὃν δὴ κεφαληγερέταν θεοὶ καλέουσιν.

Plutarchus Pericl. 3 *ὅθεν αἱ μὲν εἰκόνες αὐτοῦ σχεδὸν ἅπασαι κράνεσι περιέχονται. τῶν δὲ κωμικῶν ὁ μὲν Κρατῖνος ἐν Χείρωσι Στάσις κτλ. Κρόνος* x] *Χρόνος. τύραννον*] *τιτᾶνα* x. ex eodem atque fr. 241 cantico vel nullo vel exiguo intervallo excerptum. cf. Sintenis. Plut. Per. excurs. II 298. recte *τύραννον*: perpetuo enim Pericli inimici exprobrabant *τυραννεῖσθαι περιφανῶς* (cf. etiam Plut. 16). ut Iuppiter Saturni ex Rhea filius esse credebatur, sic Periclem Saturno ex Discordia natum dicit propter gravissimas cum Cimone, Thucydide, Myronide, Leocrate inimicitias (cf. Bergk R. c. Att. 236). *κεφαληγερέταν* ridicule forma praesertim dorica Homeri *νεφεληγερέτη* substituit. *καλέουσιν*, ut Hom. Il. 1, 403. Od. 12, 61. Hesiod. Theog. 187 (Sinten. 301).

241

Ἥραν τέ οἱ Ἀσπασίαν τίκτει Καταπυγοσύνη
παλλακὴν κυνώπιδα.

Plutarchus Pericl. 24 *ἐν δὲ ταῖς κωμῳδίαις Ὀμφάλη τε νέα καὶ Δηιάνειρα καὶ πάλιν Ἥρα προσαγορεύεται· Κρατῖνος δ' ἄντικρυς παλλακὴν αὐτὴν εἴρηκεν ἐν τούτοις· Ἥραν κτλ.* Schol. Plat. 391 *Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλῃ τύραννον αὐτὴν καλεῖ, χείρων Εὔπολις Φίλοις· ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ· ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ Ἥραν.* quae Meinekius ita emendavit: *Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλην αὐτὴν καλεῖ Χείρωσιν, τύραννον δὲ Εὔπολις Φίλοις.* Hesych. *τυραννοδαίμονα· ἣν οὐκ ἄν τις τύραννον μόνον εἴποι ἀλλὰ καὶ δαίμονα.* — dubitari non potest quin ad Chirones pertineat. *Ἀσπασίαν* delet Cobet. Mnem. nov. I 135. *καταπυγοσύνη* Bergkius R. c. Att. 238 et Emperius] *καὶ καταπυγοσύνην.* de hiatu *τέ οἱ* epicorum modo admisso cf. Aesch. Agam. 1147 *περιβάλοντό οἱ.* Soph. El. 196 *ὅτε οἱ.* Trach. 650 *ἁ δέ οἱ. οἱ* i. e. Crono. nam ut Iuno simul soror et uxor erat Iovis, ita Aspasia certe eodem patre quo Pericles nata fingi debebat. *κυνῶπις* autem dicitur, ut Iuno *βοῶπις.* cf. Eupol. 274.

242

Schol. Aristoph. Nub. 924 et Suidas *Πανδελετείους· μέμνηται τοῦ Πανδελέτου καὶ Κρατῖνος Χείρωσιν.* *Pandeletus* non commemoratur nisi his duobus locis.

243

Zenobius 5, 9 *μετὰ Λέσβιον ᾠδόν· παροιμία ταττομένη ἐπὶ τοῖς τὰ δεύτερα φερομένοις . . . μέμνηται . . . Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.* Photius *μετὰ Λέσβιον ᾠδόν· παρὰ Κρατίνῳ παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων. Λέσβιον ᾠδόν* *Terpandrum* interpretantur, qui in arte canendi tantum ceteris praestare credebatur, ut vel optimi post eum numerandi essent.

244

δωροδοκούντων αἶξ οὐρανία

Zenobius 1, 26 *αἶξ οὐρανία. Κρατῖνός φησι καθάπερ Διὸς αἶγα Ἀμάλθειαν, οὕτω καὶ τῶν δωροδοκούντων αἶγα οὐρανίαν.* similiter Suidas *αἶξ οὐρανία.* ad Chirones haec pertinere docent Photius (et Suidas) *οὐρανία αἴξ· ᾗ οἱ εὐχόμενοι πάντως (πάντων) ἐπετύγχανον· ἴσως διὰ τὸ τὴν Σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι. Κρατῖνος Χείρωσιν.* cum hoc fr. Bergkius R. c. Att. 248 adespoton coniungebat Plut. Mor. 27 *εὐδαίμων Πολίαγρος, οὐράνιον αἶγα πλουτοφόρον τρέφων,* quo Poliager nescio quis ridetur uxoris adulteriis ingentem quaestum faciens. at neque metro, quod apud Cratinum est anapaesticum, neque sententia haec cohaerent. Cratinus enim hoc dicit: 'ei qui se corrumpi patiuntur, hodie tamquam Amaltheae vel Copiae cornu locupletantur'.

245

Βοῦθος περιφοιτᾷ

Herodianus II 947, 25 Lentz. *Βοῦθος Πύθια νικήσας· παροιμία Β. π., Κρατῖνος Χείρωσι.* Zenobius 2, 66 *Βοῦθος περιφοιτᾷ· ταύτης μέμνηται Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.* Plut. Prov. 1, 33 *Βοῦθος περιφοιτᾷ· ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων, ἀπό τινος Πυθιονίκου Βούθου καλουμένου.* Hesych. (et Suid.) *Β. π.· παροιμία ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων, ἀπὸ Βούθου τινὸς μετενεχθεῖσα τοῦ Πύθια νικήσαντος, ὃν ἀναγράφει καὶ Ἀριστοτέλης νενικηκότα.* de genere dicendi cf. fr. 52.

246

Ἰθακησία ὀρτυγομήτρα

ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Χείρωσι Athenaeus 9, 392 f. *Κρατῖνος* Schweigh.] *Κράτης.* de *ortygometra*, quae duce coturnices volant, cf. Plin. N. h. 10, 66 et quae adnotavimus ad Aristoph. Av. 870. sine dubio Ulixes significatur, Achivorum prudentia consilioque princeps.

247

Pollux 10, 186 *καὶ στόμωμα μὲν σιδηροῦν ὅστις ἐν τοῖς ἀποθέτοις σκεύεσιν ἀριθμοῖ, Κρατῖνος ἂν αὐτῷ συναινοῖ λέγων ἐν Χείρωσι Χαλυβδικὸν στόμωμα.* et 7, 107 *Κρατῖνος ἔφη Χαλυβδικὸν στόμωμα.* cf. Steph. Byz. *Χάλυβες. Εὔδοξος ἐν πρώτῳ 'ἐκ δὲ τῆς Χαλύβων χώρας ὁ σίδηρος ὁ περὶ τὰ στομώματα ἐπαινούμενος ἐξάγεται... λέγεται καὶ μετὰ τοῦ δ Χαλυβδικός τὸ κτητικόν'.*

248

Hesych. *αὐτόφορτοι· αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις . . . ὁ δὲ Κρατῖνος ἐν Χείρωνι τοὺς τὰ κοινὰ φορτιζομένους ἔφη. αὐτόφορτος* cum significet aut una cum merce (*αὐτῷ φόρτῳ*) aut eum qui *suam* mercem *sua* nave vehit, Cratinus eos qui pecunias *publicas* in suum usum avertebant voce a *φόρτος* derivata non *αὐτοφόρτους*, sed *κοινοφόρτους* dicere debebat, atque id ipsum apud Hesychium inserendum censeo: *τοὺς τὰ κοινὰ φορτιζομένους κοινοφόρτους ἔφη.*

249

βιβλιαγράφον

(*εὑρήσεις*) *παρὰ Κρατίνῳ ἐν Χείρωσι.* Poll. 7, 211. *βιβλιαγράφον* Lob. Phryn. 655] *βιβλιογράφον.* *iudicialium libellorum* auctorem Cratinus dicere videtur.

Ad Chirones fr. 305 incerta admodum coniectura referebat Bergk. R. c. Att. 230.

ΩΡΑΙ

Neque de argumento neque de tempore constat. fuerunt Horae etiam Aristophanis et Anaxilae.

250

ἀλλ' ἦν ὅτ' ἐν φώσωνι τὴν ἴσην ἔχων
μετ' ἐμοῦ διῆγες οἴναρον, ἕλκων τῆς τρυγός.

Pollux 6, 18 τὸν δὲ οἶνον καὶ τρύγα ἐκάλουν, ὡς ἐν Ὥραις Κρατῖνος. 1 om. A. τὴν ἴσην ἔχων Lob. Phryn. 73] τὴν οἱ συνέχων. Poll. 7, 71 ὁ φώσων χιτὼν Αἰγύπτιος, ἐκ παχέος λίνου, ἤ που δὲ καὶ τὸ ἡμιφωσώνιον. cf. Aristoph. fr. 784. ἐν φώσωνι, i. e. φώσωνα ἠμφιεσμένος. cf. Hemsterhus. Aristoph. Plut. 479 ed. Lips. τὴν ἴσην, i. e. μοῖραν, quod Meinekius recepit pro οἴναρον. in eo potius σμικρόν (σμικρὸν ἕλκων τῆς τρυγός) latere videtur. Aristoph. Vesp. 878 μικρὸν μέλιτος. Eubul. 42, 4 ἑκάστου μικρόν, Alexid. 83, 3 στεατίου μικρόν. τῆς τρυγός, ut Aristoph. fr. 109, 4. τρύξ 'de vino recenti et vili'. Meinek. — conloquitur nescio quis, qui in tenui sorte permanserat, cum altero in lautiorem evecto.

251

μῶν βδελυγμία σ' ἔχει;
πτερὸν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω.

Pollux 10, 76 καὶ γὰρ ἵνα ἐξεμοῦσι καὶ τοῦτο λεκάνην ὠνόμαζον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὥραις. cf. Aristoph. Ach. 584—588 et Nub. 907 cum interpr.

252

ταῦτ' αὐτὰ πράττω, 'φασκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν.

Photius et Suid. ταῦτα πράσσων φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν. Κρατῖνος Ὥραις· ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων. correxit Dobraeus Advers. I 610. quod coniecit Cobet. Mnem. VII 476 τί ταῦτα πράττω, id dudum repertum a Toupio Emend. II 232 multo inferius est Dobraei emendatione.

253

ἴσως πυρορραγὲς κακῶς τ' ὠπτημένον.

Suidas πυρορραγής· πυρορραγῆ κεράμια καλεῖται ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. Κρατῖνος ἐν Ὥραις. Pollux 7, 164 πυριρραγής Κρατίνου εἰπόντος ἐν Ὥραις. πυριρραγῆ Schol. Ven. Il. 2, 219 'forma minus obvia et fortasse a librariis passim oblitterata'. Schaef. Greg. Cor. 8 adn. pro ἴσως Pors. Adv. 285 ἴδ' ὡς. at ἰδέ comicis ignotum. ceterum cf. Aristoph. Ach. 934.

254

ἔδει παρέχειν ὅ τι τις εὔξαιτ' ἐμβραχύ.

Schol. Platonis 384 Bekk. *ἔμβραχυ οὖν συντόμως καὶ ἁπλῶς . . . Κρατῖνος Ὥραις.* Elmsleius Edinb. Rev. 1810 p. 238 *ἔδει σε παρέχειν. ἔδει παρασχεῖν* Cobet. V. l.² 208, plura simul exempla vocis *ἐμβραχύ* adferens. Herodian. I 507, 3 Lentz *ἀντικρύ, ὅτε χωρὶς τοῦ σ· . . . ὡς καὶ τὸ ἐμβραχύ σημαῖνον τὸ ἁπαξαπλῶς ἢ καθάπαξ. ἐμβραχύ* 'eodem fere modo quo formula illa *ὡς ἔπος εἰπεῖν orationi modeste restringendae inservit*, nisi quod illa fere ante *οὐδέν* et *πάντες* inferri solet, hoc ante *ὅστις ἄν* et talia'. Heindorf. Plat. Gorg. 457 a. ceterum poeta loqui videtur de cornu copiae.

255

ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος.

Pollux 9, 131 *καὶ ἐκμαγεῖον καὶ ἐκμεμαγμένον. οὕτω γὰρ καὶ Κρατῖνος ἐν ταῖς Ὥραις. αὐτὸς] αὐτός ἐστιν* Herwerd. Nov. add. crit. 3. possunt multa alia suppleri. Aristoph. Thesm. 514 *λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σόν.* etiam Cratinus filii cum patre similitudinem videtur significare.

256

ἴτω δὲ καὶ τραγῳδίας
ὁ Κλεομάχου διδάσκαλος,
παρατιλτριῶν ἔχων χορὸν
λυδιστὶ τιλλουσῶν μέλη
πονηρά.

Athenaeus 14, 638 f *σκώπτει δὲ αὐτὸν (Γνήσιππον) ἐς τὰ ποιήματα καὶ ἐν Βουκόλοις . . . ἐν δὲ ταῖς Ὥραις ἴτω δὲ κτλ. παρατιλτριῶν* Toup. Emend. I 212] *μετὰ τῶν παρατιλτριῶν.* in dimetros rectius haec digeri viderunt Meinekius et Cobetus N. l. 31. de *Gnesippo* cf. fr. 15. 97. de *παρατιλτρίαις* Aristoph. Ran. 516 cum interpr. Gnesippi choreutarumque eius mollitiem exagitat in ambiguo ludens: *τίλλειν μέλη* enim est '*membra depilare*' et '*carmina discerpere*', *λυδιστί* autem et ad numerorum mollitiem et ad morem membra depilandi referri potest.

257

ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων.

Suidas *μαρίλη· ἀμαυρὸν πῦρ· ὁ χνοῦς καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων . . . Κρατῖνος ἐν Ὥραις κτλ. φάρυγα* Dobr. Aristoph. Eq. 523] *φάρυγγα· φάρυξ φάρυγος* Atticos dixisse testatur etiam Herodian. I 45, 4. II 598, 1 Lentz. *μαρίλης*, cf. Aristoph. Ach. 350. est tetrameter trochaicus, uno pede brevior, qui varie suppleri potest.

258

μακάριος τῶν παιδικῶν

Photius, Suid. (Schol. Ald. Aristoph. Vesp. 1025) *παιδικά· . . . ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας . . . Κρατῖνος δὲ Ὥραις, τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ μακάριος τῶν παιδικῶν.* Schol. Aristidis p. 64 ed. Fromm. *παιδικὰ . . . κέχρηται δὲ Κρατῖνος καὶ ἐπὶ γυναικὸς ἐν Ὥραις. Ὥραις*] *ὁραῖς* cod. Phot. et omnes Suid. cf. Dind. Schol. Aristoph. Vesp. 1025. Cramer. Anecd. Par. IIII 173, 13 *και Κρατῖνος δε ὁρᾶς* (sic) *της παλακης ἀποδημουντος σου* (sic etiam Phot. cod.) *Διονυσου ερωσης φησιν επαυτον μακαριος των παιδικων.* nomen *Διονύσου* corruptum videtur. cf. fr. 208.

259

ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὥραν πᾶσαν καναχῶν ὀλόφωνος ἀλέκτωρ.

Athenaeus 9, 374d *λέγεται δὲ καὶ ἀλεκτορὶς καὶ ἀλέκτωρ . . . Κρατῖνος Ὥραις. ὀλόφωνος* Casaubonus] *ολόφωνος* A. *ὁ λοφωτὸς* Palmerius Exercit. 510. Phot. *ὀλόφωνος* (nescio an *ὀλ.* Pors.)· *ὁ ἀλεκτρυών· οὕτως Κρατῖνος.* Hesych. *ὀλόφωνος· ὁ ἀλεκτρυών, ἢ ἀπὸ τοῦ λόφου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ᾄδειν ὅλον αἴρεσθαι καὶ μετεωρίζεσθαι.* quibus Palmerii *λοφωτός* explicari videtur. Casaubonus '*qui totus vox est, praeterea nihil*', quae interpretatio non minus dubia est quam Meinekii *ὀλόφωνος perpetuo clamore enecans. Persicam* avem dicit ut Aristoph. Av. 276.

260

οὐδὲ πρὸς εἶδος ἄρ' ἦν οὐδὲν προσιδόντι τεκμαρτόν.

Hephaestio 1, 18 *παρ' αὐτῷ τῷ Κρατίνῳ . . . ἐν Ὥραις.* sic Turn. *εἶδος οὐδὲν ἄρ' ἦν οὐδὲν* C. 'et puto M.' Gaisf. *ἄρ' οὖν οὐδέν τι* FH. *προσιδόντι*] *προσιδόντες* FH.

261

Schol. Aristoph. Av. 766 *οὐδὲν σαφὲς ἔχομεν τίς ὁ Πεισίου οὐδὲ περὶ τῆς προδοσίας. ὅτι δὲ τῶν λίαν πονηρῶν ἐστι δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι Πυλαίᾳ Ὥραις.* cf. fr. 174. 233.

262

Schol. Lucian. p. 46 Iacob. *Κρατῖνος δὲ ἐν Ὥραις ὡς προσελθόντος νέου τῷ βήματι (Ὑπερβόλου) μέμνηται καὶ παρ' ἡλικίαν.* scholiastam *νέου* perperam pro *νέον* ex eo quem exscripserit excerpsisse et verba *καὶ παρ' ἡλικίαν* de suo addidisse probabiliter conicit Mueller-Struebing. Aristoph. p. 560 adn. itaque ea quae ex

scholiastae verbis concludit Wilamowitzius Obs. crit. 29. 30 admodum incerta sunt.

263

Bekker. Anecd. 394, 21 *Ἀνδροκολωνοκλῆς* ἀντὶ τοῦ μίσθιος. Κρατῖνος γὰρ Ὥραις ἀντὶ τοῦ φάναι μίσθιον Ἀνδροκλέα, οὕτως ὑφ' ἓν καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἔφη διὰ τὸ εἶναι ἐκ Κολωνοῦ. μίσθιος — μίσθιον Meinek.] ἠλίθιος — ἠλίθιον. Ἀνδροκλέα Fritzschius Act. soc. gr. I 145] Ἐτεοκλέα. de *Androcle* Pitthensi cf. Ecphant. 4. Cratin. 208. *Coloni* commemoratio non ad patriam, sed ad condicionem hominis videtur pertinere, siquidem in Colono *forensi* mercennariorum erat statio. cf. Aristoph. Av. 998 cum interpr. et Wachsmuth. Ath. I 178 adn. 5. 348sq. itaque paupertatem Androcli videtur exprobrare.

264

ψήφισμα ἔθηκεν

ἀντὶ τοῦ ἔγραψε. Κρατῖνος Ὥραις, Πλάτων Ποιητῇ (fr. 115). Bekker. Anecd. 116, 21.

265

γαλιδέως

Κρατῖνος. λέγει δὲ ὡς τὸν εὐτελῆ καὶ ὡς γαλὸν παῖδα γαληδέα. Hesych. Bekker. Anecd. 88, 3 *γαλιδεύς*· ὁ τῆς γαλῆς σκύμνος. Κρατῖνος Ὥραις. Ruhnkenius (in Hesych.) λέγει δὲ οὕτως τὸν εὐτελῆ καὶ ὡς γαλῶν (γαλῆς Mein.) παῖδα γαλιδέα. γαλιδέως M. Schmidt.] γαλίδεως. est genetivus a γαλιδεύς.

266

Hesychius *κήτιον*. μέγαν, καὶ ᾧ τὰς ψήφους διωθοῦσιν ἐν τοῖς κληρωτηρίοις. καὶ ἐμετήριον, ἀπὸ λαχάνου ἀγρίου (?) ὅπερ ἀντὶ πτερῶν εἰς τὸ στόμα καθίεσαν, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὥραις σημαίνει. confundit Hesychius κήτειον (a κῆτος) *inmanem*, γήτειον, κήθιον vel κηθίδιον, κηθάριον (Aristoph. Vesp. 674). hoc extremum Cratinus videtur commemorasse, non vasculum ᾧ τὰς ψήφους διωθοῦσιν (διηθοῦσιν?) ἐν τοῖς κληρωτηρίοις, sed quo ad vomendum utebantur.

267

Hesych. *μυσικαρφί*· Κρατῖνος ἐν Ὥραις. οἱ μὲν ἀνέγνωσαν ὡς ἀκονιτὶ καί φασιν ὅτι τὸ μεμυκότως καὶ ξηρῶς ποιεῖν (γελᾶν M. Schmidt) οὕτω λέγουσιν. ἢ ὡς ὀνομαζομένου τινὸς οὕτω καὶ μηδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ γλαφυρὸν σκώπτοντος, ἀλλ' ἐπιγελῶντος ἀηδῶς. ὄνομα γάρ ἐστι Μυσίκαρφος, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀπολλοφάνης ὁ κωμικός (8). ὥς τινες δὲ τὸν Ἀρχίμαχον. Photius *Μυσικάρφης*·

ὄνομα *Μυσικάρφους*, οὗ μνημονεύει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησίν (8). Ἀρίσταρχος δὲ ἐπ' ὀνόματος τινὰ ἀηδῶς ἐπιγελῶντος· οἱ δὲ ἀνέγνωσαν μυσικαρφεί, ὡς ἀκονιτί· τὸ μεμυκότως καὶ ξηρῶς, μὴ ἐκ φανεροῦ γελᾶν. Κρατῖνος Ὥραις. ἀηδῶς Meinekius pro ἡδέως.

268

ξυστίς

Harpocr. et Photius. γυναικεῖόν τι ἔνδυμά ἐστιν ἡ ξυστὶς πεποικιλμένον . . . ἔστι μέντοι καὶ τραγικόν τι ἔνδυμα οὕτω καλούμενον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὥραις. cf. Aristoph. Nub. 70 cum interpr.

269

προσκεφάλαιον

τὸ ναυτικὸν ὑπηρέσιον ἰδίως ἐν ταῖς Ὥραις Κρατῖνος Pollux 10, 40. Schol. Thuc. 2, 93 ὑπηρέσιόν ἐστι τὸ κῶας ᾧ ἐπικάθηνται οἱ ἐρέσσοντες διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς. cf. Hermipp. 54. Aristoph. Eq. 785 cum interpr.

270

Harpocratio ῥυτὰ συνεσταλμένως (i. e. ῠ) εἶδος ποτηρίου. ἐκτεταμένως (ῡ) τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα ὁμοίως, Κρατῖνος ἐν Ὥραις. Photius ῥυτά· πήγανα. οὕτως Κρατῖνος. *rutam* dicit (Varr. L. l. 5 p. 40). Ovid. Rem. am. 801 *acuentes lumina rutas*.

271

φελλέα

Harpocrat. τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία φελλέας ἐκάλουν. Κρατῖνος Ὥραις, Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (71), ubi cf. quae adnotavimus. cf. etiam Cratin. 86.

272

ὡραΐζεσθαι

Κρατῖνος Ὥραις. Bekk. Anecd. 116, 30.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

273

πιεῖν δὲ θάνατος οἶνον ἢν ὕδωρ ἐπῇ.
ἀλλ' ἴσον ἴσῳ μάλιστ' ἀκράτου δύο χόας
πίνουσ' ἀπ' ἀγκύλης ἐπονομάζουσ' ἅμα
ἵησι λάταγας τῷ Κορινθίῳ πέει.

Athenaeus 11, 782d p. 1038 Dindf. ἀγκύλη· Κρατῖνος κτλ. Eustathius 344, 28. 1. ἢν Meinek.] ἄν. ἐπῇ] scribendum ἐνῇ. 3. ἐπονομάζουσ' ἅμα Meinek. Anal. Ath. 214] ἐπονομάζουσα. ἐπονο-

μάζουσ' ἀεὶ Iacobs. Athen. 248. — cum v. 2 bene contulit Herwerdenus Stud. crit. 77 Sophil. 3 ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ. ἀγκύλην melius quam hic, ubi poculi genus esse somniat, Athenaeus interpretatur 667 c ἐκάλουν δ' ἀπ' ἀγκύλης τὴν τοῦ κοττάβου πρόεσιν διὰ τὸ ἀπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς. cf. Antiphan. 55, 15. — ἐπονομάζουσα] Schol. Theocr. 14, 17 εἰώθασι . . ἐν τοῖς συμποσίοις ἄκρατον λαμβάνειν καὶ ὀνομάζειν τινὰς ἐρωμένους ἢ φίλους καὶ ἐπιχεῖν τῇ γῇ. Eubul. 56, 6. Philetaer. 1. Clearch. 1. oratio admodum contorta: sic enim exspectari poterat πίνουσα ἐπονομάζουσά τε τῷ Κορινθίῳ πίει ἀπ' ἀγκύλης ἵησι λάταγας. itaque videndum an pro ἐπονομάζουσ' scribendum sit ἀπακοντίζουσ'. ceterum Cratinus παρῳδεῖ Euripidis Stheneboeam fr. 667 Nauck. πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός, ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ 'τῷ Κορινθίῳ ξένῳ'. cf. Aristoph. Thesm. 404 τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα; οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.

274

πρὸς τοῦ Σόλωνος καὶ Δράκοντος οἷσι νῦν
φρύγουσιν ἤδη τὰς κάχρυς τοῖς κύρβεσιν.

Plutarch. Sol. 25 προσηγορεύθησαν (οἱ Σόλωνος νόμοι) ὡς Ἀριστοτέλης φησί, κύρβεις· καὶ Κρατῖνος ὁ κωμικὸς εἴρηκέ που πρὸς τοῦ Σόλωνος κτλ. κάχρυς Steph. et A] κάγχρυς BC. τοῖς κύρβεσιν Porson. Adv. 284 Lips.] ταῖς codd. Plut., qui sine dubio etiam αἷσι. de genere dissentiunt Porsonus et Valckenarius Diatr. Eurip. 221 c. Aristoph. Av. 1354 ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν cod. Ven. τοῖς. cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Nub. 448. sententiam sic explicat Meinekius πρὸς τῶν κύρβεων, οἷς νῦν φρύγουσι, 'τοῖς κύρβεσι nota attractione dictum pro τῶν κύρβεων'. sed praeterquam quod hoc quidem adsimilationis genus nequaquam notum est in multis variisque eius generibus, cur πρός hic non significet '*prope* legum tabulas' nullam video causam. cf. Aristoph. Lys. 633 ἀγοράσω . . . ἑξῆς Ἀριστογείτονι. eas tabulas iam ita contemni dicit, ut in cibis adparandis eis utantur.

275

τῇ μάστιγι κνάψειν εὖ μάλα
ἢ συμπατῆσαι.

Pollux 7, 38 τοῦ δὲ κνάπτειν ἡγεῖται τὸ πατῆσαι, ὡς Κρατῖνος ὑποδηλοῖ παίζων. translatio petita est ab opere fullonio. Hippocr. De victu san. 1, 8 οἱ γναφεῖς λακτίζουσι, παίουσι, κόπτουσιν, ἕλκουσι. cf. Schneid. Script. R. r. IIII 385 b. temporum quibus Pollux usus est ratio simul et verba ipsius paene cogunt scribere πρὶν συμπατῆσαι.

276

τοὺς ἐξοδίους ὑμῖν ἵν' αὐλῶ τοὺς νόμους.

Suidas *ἐξόδιοι νόμοι· αὐλήματα δι' ὧν ἐξήεσαν οἱ χοροὶ καὶ οἱ αὐληταί. οὕτω Κνατῖνος.* eiusmodi cantica exodia Aelius Dionysius Eustath. 239, 20 quaedam commemorat, rhapsodicum hoc: *νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες τῶν ἐσθλῶν ἄφθονοι ἔστε*, tragicum *πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων* (Mein.). sic extremum Ranarum canticum exodium est.

277

τὴν χεῖρα μὴ 'πίβαλλε, μὴ κλάων κάθῃ.

Zonaras 1168 *Κρατῖνος τὴν χεῖρα . . . κάθῃ. λέγει γὰρ τὸ ὑποτακτικὸν ἀπὸ τοῦ κάθημι (κάθημαι). καθῇς* K. Mus. Rhen. XXX 415] *κάθῃ.* cf. Aristoph. Av. 364. Euphron. 1, 24. Plat. Phaed. 61c et quae disputavi in Mus. Rh.

278

εἰ πρῶτος ἔλθοις κἂν καθίζεσθαι λάβοις.

Zonar. 1169 *λέγουσι δὲ καὶ καθίζανε . . . Κρατῖνος εἰ πρῶτος κτλ.*

279

ἐφ' ᾧ τ' ἔμ' αὐτὴν συγκαθεύδειν τῷ πατρί.

Zonaras 929 *ἐφ' ᾧ τε . . . καὶ ὁριστικῷ συντάσσεται καὶ ἀπαρεμφάτῳ . . . Κρατῖνος ἐφ' ᾧ κτλ.* — *ἔμ' αὐτὴν* K.] *ἐμαυτήν.* Tittmanni dubitatio de auctore versus inrita est. unam memini quae haec loqui possit. Dio Chrysost. 66, 6 *τῇ δὲ Πελοπίᾳ ὁ πατὴρ ἐμίχθη καὶ τὸν Αἴγισθον ἔσπειρεν.* Hygin. Fab. 87. 88.

280

ὁ τάλαρος ὑμῖν διάπλεως ἔσται γάρου.

Athenaeus 2, 67c *γάρος· Κρατῖνος.* Pollux 6, 65 *Κρατῖνος ὁ τάλαρος κτλ. ὑμῖν* Poll.] *ὑμῶν* Athen. BCD, *ἡμῶν* VL. *ἔσται* om. Poll. — at *τάλαρος*, *qualus vimineus* (Poll. 10, 125) quo modo plenus esse possit *γάρου*, vix intellegitur. fort. *ὁ κάδος ἄρ'* vel *ὁ γὰρ κάδος.* ad *Νόμους* referri potest. cf. fr. 121. 125.

281

ποιμὴν καθέστηκ' αἰπόλος καὶ βουκόλος.

Dio Chrysost. Orat. 56 init. *ἢ οὐκ ἀνέγνωκας τοῦτο τὸ ἔπος Κρατίνου· ποιμὴν κτλ. καθέστηκ'* Bergk. R. c. Att. 34] *καθέστη.* ad Bubulcos rettulit Bergkius; fortasse ad Dionysalexandrum pertinet.

282

τοῦτον μὲν οὖν καλῶς διεπηνίκισας λόγον.

Etymol. m. 269, 31 διαπηνικίζω· ἀπατῶ. Κρατῖνος . . . εἴρηται ἀπὸ τῆς πηνίκης, ἥ ἐστι περιθετὴ κόμη, ὡς ἡ φενάκη ἢ τοὺς ὁρῶντας ἀπατᾷ ὡς φύσει οὖσα. τινὲς δὲ τὸ ποικίλλω ἐξηγοῦνται. ἀπὸ τῶν πηνῶν ἢ πηνίων ὄντων ποικίλων, ἵν' ᾖ πηνίζω καὶ (μὴ add. Fritzschius) πηνικίζω. οὖν add. Meinek. recte Fritzschius (Aristoph. Ran. p. 243) verbo διαπηνίζειν usum esse Cratinum statuit. sed cum Etym. Milleri (Mélanges 87) διεπηνήκισε praebeat pro διεπηνίκισας, scribendum censeo διεπήνισε τὸν λόγον. Aristoph. Ran. 578 ἐκπηνιεῖται.

283

ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης.

Etymol. m. 491, 40 καρίς· ὡς παρὰ Κρατίνῳ ἔχων — μασθλητίνης. ἀντὶ τοῦ δερματίνης. Eupolidis Δήμοις tribuit Athen. 3, 106 b. τὸ deest in Etymologico. cum Athenaeus etiam fabulam nominet, veri similius est Eupolidis versum esse, nisi forte uterque poeta casu eundem versum finxit. cf. Telecl. 43. Luc. Dial. mer. 14, 4 τὴν χρόαν οἷος κάραβος.

284

ἄκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν νοῦν, δεῦρ' ὅρα.

Bekker. Anecd. 372, 10 ἄκουε σίγα. Κρατῖνος. 369, 15 ἄκουε· ἀντὶ τοῦ σίγα. Κρατῖνος. οἷον τόπον δίδου διὰ τῆς σιγῆς τῇ ἀκοῇ. contulit Meinekius Aristoph. Thesm. 382 σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. tamen nescio an inter duas personas haec distribuenda sint: A. ἄκουε. B. σίγα. A. πρόσεχε τὸν νοῦν. B. δεῦρ' ὅρα.

285

ἄκουέ νυν καὶ τήνδε τὴν ἐπιστολήν.

Zonaras 804 ἐπιστολή· ἐπίσκηψις, ἐντολή. Κρατῖνος. ἄκουέ νυν K.] ἄκουε νῦν. cf. fr. 224.

286

καὶ μὴ πρόσισχε βαρβάροισι βουκόλοις.

Photius πρόσισχε· τὸ πρόσεχε. Κρατῖνος. ad Bubulcos referebat Bergkius R. c. Att. 34. ad Dionysalexandrum potius pertinere videtur: fortasse Iuno Iovi Ganymedis amorem exprobrat.

287

ἡ παῖς γὰρ ἔμπαις ἐστὶν ὡς ἠνδρωμένη.

Pollux 3, 14 ἄπαις ἄτεκνος φιλόπαις φιλότεκνος καὶ τὰ ὅμοια· παρὰ δὲ Κρατίνῳ ἔμπαις. sic C; εὔπαις AB Bekkeri. integrum Cratini versum sine nomine auctoris servavit Hesych. ἠνδρωμένη· ἀνδρὸς πεπειραμένη· ἡ παῖς — ἠνδρωμένη. ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα ἀνδρί. Phot. ἠνδρωμένη· παρθένος ἢ γεγαμημένη. si Pollucis εὔπαις recte se habet, cum id verbis ὡς ἠνδρωμένη parum conveniat, dubium esse potest an Hesychii versus non sit Cratini. fort. scribendum ἔκπαις, *in infantium numero iam non referenda.*

288

οὐδ' ὑδατοπωτῶν οὐδὲ κοιλοφθαλμιῶν.

Pollux 4, 184 τάχα δὲ καὶ τὸ κοιλοφθαλμιᾶν, οὐκ ἴδιον μὲν γινόμενον ἐν ὀφθαλμοῖς νόσημα, συμβαῖνον δὲ κοιλαίνεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξ ἄλλου νοσήματος. οὐδ' — κοιλοφθαλμιῶν, φησὶν ὁ Κρατῖνος. ὑδατοπωτῶν Pors. Adv. 284] ὑδατοποτῶν. cf. Lob. Phryn. 456. si de se poeta loquitur, versus fortasse ad Pytinen referendus est.

289

τούτου δ' ἁπάσας ἀποτεμῶ τὰς μηχανάς.

Bekker. Anecd. 28, 29 ἀποτεμεῖν μηχανάς· Κρατῖνος. ὑποτεμῶ Cobet. N. l. 148.

290

ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις.

Schol. Arist. Acharn. 3 Suidas ψαμμακοσιογάργαρα· καὶ Κρατῖνος ἀνδρῶν κτλ. ἀνδρῶν ἀρίστων Kusterus] ἀρίστων ἀνδρῶν Ald. ἀνδρῶν ἀρίστων μάρμαιρε (suprascr. κάρκαιρε) Laur. καρκαίρει C. Suid. at cum nulla urbs *optimis* civibus abundet et γαργαίρειν de malis fere praedicetur, scribendum videtur, μάλιστ' ἀνάνδρων vel ἀνδρῶν ἀνάνδρων.

291

ἀλλ' οὖν θεῷ σπείσαντ' ἄμυστιν δεῖ πιεῖν.

Schol. Euripid. Rhes. 419 ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῆς ἀπνευστὶ πόσεως τάττουσι τὸ ὄνομα (ἄμυστις), ὡς Κρατῖνος. θεῷ σπείσαντ' ἄμυστιν — πιεῖν L. Dindf.] θεὸν πείσαντες μῦστιν ποιεῖν A (πιεῖν sec. Cobet.). 'locus fort. ex Pytine petitus'. Meinek.

292

ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν.

Schol. Sophoclis Antig. 404 ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας] τὸ ἑξῆς· τὸν νεκρὸν ὃν σὺ ἀπεῖπας θάπτειν. οὕτω δὲ χρῶνται οἱ πα-

λαιοὶ ὥστε δύο ἄρθρα, προτακτικόν τε καὶ ὑποτακτικόν, κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παραλαμβάνειν. Κρατῖνος ὅνπερ κτλ. de *Philocle* cf. Aristoph. Av. 281 cum interpr. et de syntaxi praeter Antig. 404 Soph. OCol. 907 sq.

293

ὦ μεγίστη γλῶττα τῶν Ἑλληνίδων.

Aristides 45, 19 *ὦ μεγίστη σὺ γλῶττα τῶν Ἑλληνίδων, ἔφη Κρατῖνος.* et 46, 129 *οὐκοῦν τῶν μαρτύρων ἡμῖν τῶν εἰς τοὺς λόγους κεκλημένων τῷ Περικλεῖ καὶ οἷς οὐκ ἐλάχιστον μετεῖναι φαίημεν ἂν τῆς περὶ ταῦτα ἐμπειρίας, ὁ μὲν τῶν Ἑλληνίδων μεγίστην τὴν ἐκείνου γλῶτταν εἴρηκε. ἴθ' ὦ* Meinekius. at quidni *ἀλλ' ὦ* vel quidvis aliud?

294

ἄρχων εἰμὶ νῦν Ἀθηναίοις ἐγώ.

Herodianus Philet. p. 441 Piers. *ἄρχει Ἀθηναίοις. καὶ ὁ Κρατῖνος ἄρχων — ἐγώ. ὅτι καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἡ ἀρχή.* Piersonus *ἄρχων γάρ εἰμι.* fortasse ad Bubulcos referendum et is archon intellegendus, qui Cratino chorum negavit eiusque rei rationem sibi esse reddendam utpote archon negat.

295

δασὺν ἔχων
τὸν πρωκτὸν ἅτε κυρήβι' ἐσθίων.

Etymol. m. 512, 8 *κυρηβίων· καθαρματῶδές ἐστι τὸ ὄνομα. κυρήβια γὰρ κυρίως τὰ ἀποβράσματα τῶν κυάμων Κρατῖνος. κυρηβίων — κυρήβι'* Kulenkampius] *κηρυβίων — κηρύβι'.* Cobetus N. l. 147 non trimetros, sed unum tetrametrum trochaicum esse statuit, supplens in fine *ἀεί* (in Etym. post *ἐσθίων* legitur *εἰ μή*). *Eucratem* Melitensem traduci Meinekii est sententia. cf. Aristoph. Eq. 129 et 254 cum interpr. Epicratem aequalem Demosthenes (19, 287) *Κυρηβίωνα* adpellavit.

296

ὃς τὴν πίτυν
ἔκαμπτεν ἑστὼς χαμάθεν ἄκρας τῆς κόμης
καθέλκων.

Priscian. 18, 306 *χαμάθεν quod est 'a loco' Cratinus pro 'in loco' posuit, ὃς — καθέλκων. melius tamen distinguendum ἑστώς, et iam bene a loco accipitur χαμάθεν 'ab humo'.* codicum Prisciani varietas nihil ad rem facit. pro *ὃς τὴν πίτυν* Scaliger *ὅστ' ἐν Πυτίνῃ*, Meinekius ed. min. VII *ὅστις ἐν Πυτίνῃ*. neutrum con-

GENERAL LIBRARY University of MICHIGAN

suetudini Prisciani adcommodatum est, qui librorum graecorum titulos saepe graece scribit, ipse semper latine loquitur. utique scribendum χαμᾶθεν. cf. Cobet V. l.[2] 89, qui N. l. 149. 50 ὃς τὰς πίτυς ἔκαμπτεν | ἑστὼς χαμᾶθεν ῥᾳδίως ἄκρας κόμης καθέλκων. 'quod, credo, facere dicebatur Sinnis ipse ὁ πιτυοκάμπτης. Ovid. Met. 7, 440.' excogitari praeterea possunt multa, certi nihil.

297

ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω καὶ πιοῦ-
σα χυλὸν ἀναπαύου κακῶν.

Pollux 6, 61 Κρατῖνος δὲ καὶ χυλὸν πιεῖν εἴρηκεν. excerptum est ex systemate iambico. χυλός est *ptisanae sucus*, quo pro medicamento utebantur. cf. Aristoph. Pac. 997. Ran. 943 cum interpr.

298

ὡς ἄνω τὴν μασχάλην αἴρωμεν ἐμπεπωκότες.

Hesych. μασχάλην αἴρειν· κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν. ὡς ἄνω κτλ. ἐν τῷ μεθύειν αἴρειν ἄνω τὴν μασχάλην. εἰώθεισαν γὰρ λέγειν μασχάλην αἴρεις ἀντὶ τοῦ κωθωνίζειν, καὶ καταμωκᾶσθαι ταῖς χερσίν. Cratini versum esse docet Zenobius 5, 7 μασχάλην αἴρειν· ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν. Κρατῖνος ὡς ἄνω τὴν μασχάλην αἴρειν, καταμωκωμένους ταῖς χερσίν. Proverb. Bodlei. 625 Κρατῖνος ἄνω τὴν μασχάλην αἴρεις, ἀντὶ τοῦ κωθωνίζῃ. Bekker. Anecd. 356, 30 αἶρε τὴν μασχάλην· ἐπὶ τοῦ ὀρχήσασθαι. Phot. μασχάλην αἴρεις ἀντὶ τοῦ καθωμισθήσῃ (?)· οἱ γὰρ μεθύοντες ἦρον τὰς μασχάλας καταμωκώμενοι. καὶ οἱ μνηστῆρες 'χεῖρας ἀνίσχοντες γέλῳ ἔκθανον'. Gregor. Cypr. Mosq. 1, 12 αἴρειν μασχάλην· ἀντὶ τοῦ εὐωχιάζειν (εὐωχεῖσθαι PL). εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀγροικικῶς ὀρχουμένων. Poll. 6, 26 ἐπὶ δὲ τῶν μεθυόντων ἔλεγον τὸ μασχάλην αἴρειν, ὡς τοῦτο ἔθος ὂν τοῖς ἐν μέθῃ, διὸ καὶ Ὅμηρον προειπεῖν (sequitur Od. 18, 100). omissis eis quae nullius pretii essent ea congessi quae momentum facere viderentur: quibus comparatis constare videtur μασχάλην αἴρειν dici solitos esse eos qui post compotationem saltationi et omne genus lasciviae indulgerent. versum Meinekius fecit tetram. troch., possunt etiam trimetri esse ὡς ἄνω | κτλ. de Hesychii verbis cf. Meinek. V 23.

299

ὁ δὲ μετ' Εὐδήμου τρέχων
κώμυθα τὴν λοιπὴν ἔχει τῶν πρωίων.

Schol. Theocr. 4, 18 κώμυς, ἡ δέσμη ἤτοι τὸ δεσμάτιον. Κρατῖνος ὁ δὲ κτλ. Phot. κώμυθα· δέσμη χόρτου. in schol. Theocr.

editur εὐδήμου τρέχων κώμυθος τὴν λοιπὴν ἔχει τῷ στεφάνῳ. sed pro ultimis ἔχων τῶν πρώων Vat. 4. 5. nihil nisi λοιπὴν πρώων Vat. 3. πρώων i. e. πατρῴων. restituo igitur tetram. troch.

ὁ δὲ μετ' Εὐδήμου τρέχων κώμυθ' ὅσην λοιπὴν ἔχει
τῶν πατρῴων.

Eudemum autem existimo esse illum φαρμακοπώλην, a quo anulum magicum se emisse simulat homo iustus Aristoph. Plut. 884. cf. Theophr. H. plant. 9, 17, 2 Εὔδημος ὁ φαρμακοπώλης εὐδοκιμῶν σφόδρα κατὰ τὴν τέχνην. narrat igitur Cratinus nescio quem Eudemi per urbes Graeciae pedisequum rem familiarem totam perdidisse. κώμυθ' ὅσην i. e. τοσοῦτον ὅσον κώμυς ἐστίν. non plus igitur de patrimonio quam fasciculum reliquum habet.

300

πάλαι γὰρ αὐτὸ
λόγοισι προάγει Περικλέης, ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ.

Plutarchus Pericl. 13 τὸ δὲ μακρὸν τεῖχος, περὶ οὗ Σωκράτης ἀκοῦσαί φησιν αὐτὸς εἰσηγουμένου γνώμην Περικλέους, ἠργολάβησε Καλλικράτης· κωμῳδεῖ δὲ τὸ ἔργον Κρατῖνος ὡς βραδέως περαινόμενον κτλ. Mor. 351 a καί τοι καὶ τοῦτον (Periclem) ὡς βραδέως ἀνύοντα τοῖς ἔργοις ἐπισκώπτων Κρατῖνος, οὕτω πως λέγει περὶ τοῦ διὰ μέσου τείχους λόγοισι γὰρ αὐτὸ προάγει Περικλέης, ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ. λόγοισι Stephanus] λόγοις. προάγει Reiskius] προσάγει. cf. Plat. Gorg. 455e cum schol. 342 Bekker. Krueg. Stud. hist. phil. 167 sq. Wachsmuth. Athen. I 328—336.

301

γαυριῶσαι δ' ἀναμένουσιν ὧδ' ἐπηγλαϊσμέναι
μείρακες φαιδραὶ τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι.

Athenaeus 2, 49a τράπεζαι ἐλεφαντόποδες, τῶν ἐπιθημάτων ἐκ τῆς καλουμένης σφενδάμνου πεποιημένων. Κρατῖνος κτλ. μείρακες Valck. Diatr. Eurip. 163] μεῖραξ C. Eustath. 1398, 20 Κρατῖνος . . . τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι. ἀναμένουσιν i. e. *exspectant convivas.* τράπεζαι τρισκελεῖς quasi quoddam ὀξύμωρον, cum τράπεζα sit quattuor pedum. cf. Aristoph. fr. 530, 3. mensas adparatas pulchre cum puellis comparat. Plin. N. h. 16, 66 *acer . . . operum elegantia ac subtilitate citro secundum.* Hor. Sat. 2, 8, 10. ad Leges hoc fragmentum non magna cum probabilitate Bergkius referebat R. c. Att. 140. 1.

302

ὡς δὲ μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιον ἦν, ὦ θεοί·
καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν, ἡ δ' ἐφρόντιζ' οὐδὲ ἕν.

Etymol. m. 200, 37 *βλιμάζειν· τὸ τιτθολαβεῖν, ἤγουν ψηλαφᾶν τὰ στήθη καὶ τοὺς μαστοὺς καταλαμβάνειν τῇ ἀφῇ, καὶ ἅπτεσθαι τῶν ἀπορρήτων μελῶν τῶν γυναικείων καὶ διεγείρειν τὰς ἐπιθυμίας, ὥς φησι Κρατῖνος.* Crateti tribuit Zonaras 394 (*βλιμάζειν*). *ὡς* deest in Etym. *ἦν* add. Elmsl. Cens. Hec. Pors. 257 Lips. de verbo *βλιμάζειν* cf. Aristoph. Av. 530 cum interpr.

303

γλαῦκον οὐ πρὸς παντὸς ἀνδρός ἐστιν ἀρτῦσαι καλῶς.

Athenaeus 2, 68a *Κρατῖνος. ἀνδρός* addiderunt Casaubonus et Grotius Excerpt. 489. de *glauco* cf. Athen. 7, 295b — 296a. quanti sit aestimatus docet etiam Amphis fr. 22. notum est proverbium *οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς.*

304

εὐπρόσωπος ἦσθ' ὀνόματος οὐδὲν ἐπὶ χεῖρας φέρων.

Eustathius 1430, 24 *ὅτε δὲ μέγα φᾶρος εἴπῃ, παροιμίαν ποιεῖ τὴν λέγουσαν ἐπὶ χεῖρας φέρειν ἤγουν ἔνδοξον εἶναι, ὡς ἀπὸ τῶν μεγάλα φασὶν ἱμάτια ἐχόντων ὡς μείζονα εἶναι τὴν ἐπιβολήν. Κρατῖνος· εὐπρόσωπος — φέρων, ἤγουν οὐ μέγα ἔχων ὄνομα, οὐδὲ φαινόμενος κατὰ τοὺς οὕτω μεγαλοείμονας ὡς καὶ ἐπὶ χειρῶν φέρειν τὰς ᾤας.* Grotius Excerpt. 495 genetivum ut videtur ab *εὐπρόσωπος* suspendens interpretatur '*nomine es speciosus, atqui nihil est quod manibus feras*'. perperam: nam neque *εὐπρόσωπος* cum genetivo coniungitur neque *ἐπὶ χεῖρας φέρειν* idem est atque *ἐν χερσὶν ἔχειν.* proprie significat *tam amplis uti vestibus, ut orae etiam super manus defluant;* figurata oratione *abundantiam* alicuius rei *non sine adrogantia ostentare.* itaque Cratinus aliquem laudat, *qui nominis splendore non ad inanem iactationem abutatur. εὐπρόσωπος* in *εὐπρόσοιστος* (cf. quae dixi Veri sim. 181) mutandum et fragmentum ad Cimonem vel similem eius virum referendum censeo. *adfabilis eras*, inquit, *et famae nominisque dissimulator.*

305

καὶ Πολυμνήστει' ἀείδει μουσικήν τε μανθάνει.

Schol. Aristoph. Eq. 1287 *μέλη Πολυμνήστου Κολοφωνίου. κιθαρῳδὸς ἦν οὗτος. Κρατῖνος.* versum commemorat etiam Suidas *Πολύμνηστος.* Photius *Πολύμνηστει' ἀείδειν· γένος τι μελοποιίας. Κολοφώνιος δὲ ὁ Πολύμνηστος. Polymnestus* iste lascivorum carminum auctor, longe diversus a clarissimo illo Colophonio, quocum saepe confunditur, quis fuerit ignoramus. cum autem qui lascivis canticis gau-

det, veram musicam vix umquam discat, Bergkio adsentior in Poet. lyr. ed. altera 1083 scribenti *μουσικήν τ' Οἰωνίχου | μανθάνει*, quod propter perpetuam Oeonichi cum Polymnesto societatem (cf. Hesych. *Οἰωνίχου μουσεῖον*) admodum probabile videtur. praeterea Herwerdenus Nov. add. crit. 3, quod forma verbi *ἀείδειν* comici non utantur nisi in choricis (Eupol. 139, 2) et imitationibus Homericis (Menand. Plut. Mor. 19a), *Πολυμνήστεια δ' ᾄδει*.

306

ἀφυπνίζεσθαι χρὴ πάντα θεατήν,
ἀπὸ μὲν βλεφάρων αὐθημερινῶν ποιητῶν λῆρον ἀφέντα.

Aristides 49, 386 extr. *ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος μεγαλαυχούμενος ὡς προφήτης προαγορεύει τοιάδε· ἀφυπνίζεσθαι . . . ἀφέντα. ὥσπερ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλων ἅπαντας σοφούς τε καὶ σπουδαίους ποιήσειν. διδάξας δὲ τοὺς Χείρωνας προσπαραγράφει πάλιν αὖ μάλα ὑπερηφάνως ἐπὶ τελευτῆς* (sequitur fr. 237). *χρὴ*] *νῦν δὴ χρὴ* Dindorf. *καὶ δὴ χρὴ* Hanovius Exerc. crit. 65. et quidni *δ' ἤδη* vel alia? *αὐθημερινῶν*] *ἀπό θ' ἡμερινῶν Γ. αὐθημερινὸν* Bergk. R. c. Att. 223. cf. Pherecr. 191. *αὐθημερινούς*, i. e. 'eodem die et nascentes subito et rursus pereuntes, *τοὺς ἐφημερινούς*'. Reisk. Cobetum hos versus ad Chirones referentem redarguit Meinek. V 22. 3.

307

τίς δὲ σύ; κομψός τις ἔροιτο θεατής.
ὑπολεπτολόγος, γνωμοδιώκτης, εὐριπιδαριστοφανίζων.

Schol. Platon. Bekk. 330 *Ἀριστοφάνης . . . ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μιμεῖσθαι δ' αὐτόν. Κρατῖνος κτλ.* Porsonus Miscell. 268 *τίς δὲ σὺ κομψός; πᾶς ἄν τις ἔροιτο θεατής. γνωμοδιώκτης* Schneiderus in Lexico gr.] *γνωμιδιώκτης*. prioris versus emendandi multae possunt excogitari rationes, nulla tamen satis certa. cum voce *γνωμοδιώκτης* Fritzschius Quaest. Arist. 292 comparavit *κολλοποδιώκτας* (Schol. Aristoph. Nub. 348 et *κνισοδιώκτην* Batrach. 234. — ad Pytinen propter Schol. Aristoph. Eq. 531 (cf. fr. 198) referunt praeter Fritzschium Runkelius et Bergk. R. c. Att. 205.

308

Schol. Aristoph. Pac. 741 *ἐπεπόλαζε γὰρ τότε ταῦτα, Ἡρακλῆς πεινῶν, καὶ Διόνυσος δειλός, καὶ μοιχὸς Ζεύς, ὥστε καὶ αὐτοὺς δοκεῖν ἄχθεσθαι. Κρατῖνος· ὑπὸ δὲ Ἡρακλέους πεινῶντος ἄγει καὶ σκώπτοντος ταῦτα οὐ βοιωτόν ἐστι.* sic cod. R. *ἄγε ταυ' καὶ σκώπτοντος* V. *ἄγειν ταῦτα καὶ σκώπτοντος* Ald. *βιωτόν* V pro *βοιωτόν*. pro *οὐ βοιωτόν* Porsonus *συοβοιωτῶν* Eurip.

Hec. praef. LVIII (cf. fr. 310). Bergkius R. c. Att. 287 *ὑπὸ δ' Ἡρ. π. ἀεὶ | ταὐτὰ καὶ σκώπτοντος οὐ βιωτόν ἐστι.* at talis sententia non melico carmini sed unice parabasi quae proprie dicitur convenit. cf. Aristoph. Pac. 739 sq. eadem de causa neque ea sola reicienda est Wilamowitzii coniectura (Obs. crit. 38). Hercules non *σκώπτει*, sed *σκώπτεται*: itaque verba *καὶ σκώπτοντος* ex Aristoph. Pac. 740 inlata videntur pro rariore *λαιμάττειν* (Eccl. 1176), quod posteriores *λαιμώττειν* scribere solebant (Nicand. Ther. 470. Alex. 352). scribendum igitur censeo

ὑπὸ δ' Ἡρακλέους πεινῶντος ἀεὶ λαιμάττοντός τε [βόεια]
οὐκ ἔστι βιωτὸν ἔτ' [ἀνθρώποις]·

ceterum ex hoc fragmento constat talia argumenta non mediae comoediae propria fuisse.

309

κἀνθένδ' ἐπὶ τέρματα γῆς ἥξεις καὶ Κισθήνης ὄρος ὄψει.

Harpocr. *Κισθήνη*· ... *ὄρος τῆς Θρᾴκης. Κρατῖνος κτλ. ἐπὶ τὰ τ.* B. *κισθήνην* A. Phot. *Κισθήνη*· *ὄρος τῆς Θρᾴκης.* a monte Cisthene discernendum est oppidum Mysiae (Isocr. 4, 153). cf. G. Herm. Aesch. II 124 sq. ceterum non Thraciae, sed Libyae vel Aethiopiae mons videtur fuisse. Cisthenen *πόλιν Λιβύης ἢ Αἰθιοπίας* dicunt schol. Aesch. Prom. 793. ad Seriphios satis probabiliter propter fr. 207. 8 Meinekius, ad Deliades Bergk. R. c. Att. 44 referebat.

310

οὗτοι δ' εἰσὶν συοβοιωτοί, κρουπεζοφόρον γένος ἀνδρῶν.

Schol. Pindari Olymp. 6, 152 *ὅτι διὰ τὴν ἀγροικίαν καὶ τὴν ἀναγωγίαν τὸ παλαιὸν οἱ Βοιωτοὶ ὕες ἐκαλοῦντο, καθάπερ ... Κρατῖνος κτλ. συοβοιωτοί, κρουπεζοφόρον* Porsonus Eurip. Hec. praef. LVII] *συοβοιωτικὸν πεζοφόρον.* Pollux 7, 87 *κρουπεζοφόρους δ' εἶπε τοὺς Βοιωτοὺς Κρατῖνος.* Phot. *συοβοιωτοί*· *σύες γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ παλαιοὶ Βοιωτοί.* cf. quae adnotavimus ad Cephisodori *Ὑν.* Phot. *κρουπέζαι*· *ξύλινα ὑποδήματα, ἐν οἷς τὰς ἐλαίας ἐπάτουν.*

311

κοκκύζειν τὸν ἀλεκτρυόν' οὐκ ἀνέχονται.

Eustathius 1479, 43 *παρὰ Κρατίνῳ.* Bekker. Anecd. 21, 24 *το δὲ κοκκύζειν κωμικοὶ λέγουσιν.* ex versu anapaestico excerptum videtur. cum *ἀνέχεσθαι* cum infinitivo coniunctum rarissimum sit (Eurip. Phoen. 547, ubi tamen *ἀπονεμεῖς* pro *ἀπονέμειν* Porsonus 557 ed. suae), forsitan scribendum sit *κοκκύζοντα δ' ἀλ.* de Sybaritis loqui videtur. Athen. 12, 518 c d. de cognatione verbi *κοκκύζειν* cum nomine galli apud multas gentes disputat Hehn. Kulturpfl. 523.

312

λόγος τις ὑπῆλθ' ἡμᾶς ἀμαθὴς συοβαύβαλος.

Eustathius 1761, 28 ex Aristophane Byzantio: *καὶ βαυβᾶν τὸ κοιμᾶσθαι . . . ὅθεν καὶ παρὰ Κρατίνῳ τὸ λόγος κτλ. συοβαύβαλος* Meinek.] *συβαύβαλος*. Hesych. *συοβαύβαλοι· συῶν αὐλιστήρια*. Phot. *συοβαύβαλοι· ἐν οἷς οἱ σύες εὐνάζονται*. cf. Lob. Rhem. 11. cum *βαυβᾶν* sit *dormire*, *συοβαύβαλον* dici nihil potest, quod non aliquo modo ad *sues dormientes* vel ad *cubilia* eorum pertineat. quocirca *λόγος* non potest esse *συοβαύβαλος* (ut Meinekius subulcorum *carmina* interpretabatur). scribendum puto *φθόγγος τις ὑπῆλθ' ἡμᾶς ἀμαθὴς* (vel potius *ἀσαφὴς*) *συοβαύβαλος* – ⏑ ⏑ – ⏓. *ambiguus quidam sonus tamquam a suili necopinato ad aures nostras perlatus est.*

313

ταῖς ῥαφανῖσι δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις οὐ λαχάνοισιν.

Athenaeus 2, 56 e *ῥαφανίδες καὶ ἐκτεταμένως* (ῑ) *δὲ καὶ κατὰ συστολὴν* (ῐ) *λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Κρατῖνος ταῖς ῥαφανῖσι κτλ.* Draco Straton. p. 80, 5 *ῥαφανίς· διφορεῖται τὸ ῑσ, Ἀττικῶς δὲ ἐκτείνει, ὡς παρὰ Κρατίνῳ ῥαφανῖσι δοκεῖ τοῖς ἄλλοις οὐ λαχάνοις*. Eustathius 1220, 55. *λαχάνοισιν* Meinekius] *λαχάνοις*. dativum adparet non pendere a *δοκεῖ*, sed a verbo quod aut in superioribus aut in proximis erat, veluti *χαίρειν* vel *ἥδεσθαι*.

314

ταυτὶ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν ῥοδοδάκτυλος οὖσα;

Athenaeus 13, 566 f *ταυτὶ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν, οὐ ῥοδοδάκτυλος οὖσα, κατὰ τὸν Κρατῖνον, ἀλλὰ κτλ. ταυτὶ* Dobr. Aristoph. Plut. 555] *ταύτῃ*. Auroram nescio quis adloquitur eodem opinor modo quo apud Aristoph. Av. 1243 sq. Irin Pithetaerus.

315

χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύβηλιν.

Hesych. *κύβηλις· τινὲς τὴν τυροκνῆστιν φασίν. ἔπαιξεν δὲ ὁ Κρατῖνος παρὰ τό 'χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν'* (Hom. Il. 14, 291). *θεοί* Musur.] *θεόν. κύβηλιν* Lob. Aglaoph. 863] *κύβινδιν. κύβηλις*, non *κυβηλίς* scribendum esse Lobeckius docet Pathol. prol. 110. idem Aglaoph. 863 '*κύβηλιν* substituit cetera retinens, quia *χαλκίς*' (apud Homerum avis) 'pro etymi ratione ut *ἀργυρίς*, *χρυσίς* vas vel instrumentum aeneum significare potest'. Lamponem significari propter fr. 62 censet Bergkius R. c. Att. 47. 8, qui quae praeterea de hoc fragmento disputat, ea consulto praetereo.

316

μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισιν χρήσονται.

Photius Suidas et Apostolius 13, 95. Etym. m. 588, 54. *μισητή· τὴν καταφερῆ μισητὴν ἔλεγον . . . καὶ ὁ Κρατῖνός που· μισηταὶ κτλ.* omisso auctoris nomine Hesychius *μισήτην*. Eustathius 1651 init. *ἄλλοι δὲ μισήτην, βαρυτόνως, πρὸς διαστολὴν τῆς ὀξυτονουμένης, τὴν κοινὴν καὶ ῥαδίαν, λέγοντες καὶ χρῆσιν αὐτῆς εἶναι παρὰ Κρατίνῳ.* Ammon. 94 *μισητή καὶ μισήτη διαφέρει . . , ὥς φησι Τρύφων . . . ἐὰν μὲν ὀξυτονήσωμεν, σημαίνει τὴν ἀξίαν μίσους . . . ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν, τὴν καταφερῆ πρὸς συνουσίαν.* sed ea 'differentia ab Herodiano non accepta videtur'. Lentz. I 342, 27 adn. versus est oraculi comice ficti.

317

ἔσθιε καὶ σῇ γαστρὶ δίδου χάριν, ὄφρα σε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, Κοννᾶς δὲ πολυστέφανος νικήσει.

Schol. Aristoph. Eq. 534 et Suid. *Κοννᾶς Ὀλυμπιονίκης γενόμενος καὶ πολλάκις στεφανωθεὶς πενιχρὸς ἦν μηδὲν ἔχων ἀλλ' ἢ τὸν κότινον, ἐφ' οὗ Κρατῖνος εἶπεν ἔσθιε κτλ. πολυστέφανος] φιλοστέφανος* Suid. *νικήσει] σε φιλήσῃ* Suid. non scholia ex Suida, sed Suidam ex scholiis emendandum esse constat. quamquam neuter mea sententia quod poeta scripsit servavit. scribendum *πολυστέφανός* et quod unice huic epitheto convenit et facile in *σε νικήσῃ* mutari poterat *σ' ἀναδήσῃ*. *Connus*, de quo cf. Aristoph. Eq. 534 cum interpr. et cognomines Phrynichi et Amipsiae fabulae, semper esuriens edenti, ut ipse quoque cenae partem accipiat, de multis suis coronis unam offert. de verbo *ἀναδεῖν* cf. quod exemplum omnium instar est Plat. Symp. 212 e 213 a d e. Cratini versus parodia sunt Hesiodeorum Op. 299 *ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' ἐυστέφανος Δημήτηρ.* ad Eunidas Bergkius R. c. Att. 71. 2, ad Archilochos Fritzschius Quaest. Arist. I 241 haec referebant, non magna cum probabilitate.

318

φαίνεσθαι χρυσῆν, κατ' ἀγροὺς δ' αὖθις αὖ μολυβδίνην.

Zonaras 1366 *οἱ Ἀττικοὶ μόλυβδον καὶ μολύβδινον· τὸ δὲ μολυβοῦν ἐσχάτως βάρβαρον . . . Κρατῖνος φαίνεσθαι κτλ.* versus est Eupolideus. verba *κατ' ἀγρούς* demonstrant antecessisse *ἐν μὲν τῇ πόλει* vel tale quid. *Hyperboli* lucernas, extrinsecus aureas, re vera plumbeas intellegebat Bergkius R. c. Att. 249. 50 conl. Schol. Aristoph. Nub. 1065. nec probabilior opinio Wilamowitzii Obs. crit. 32 sq. adn. 18. quod cum hoc fr. Meinekius coniunxit 453 ed. min., non Cratini, sed *ἀδέσποτον* est.

319

*πονηροὺς ἀνθρώπους * * **
πηνικίζων ἐξαπατᾷ.

Grammaticus ms. Hermann. Opusc. III 40 *οἱ παλαιότεροι κωμικοὶ πηνήκην καὶ πηνικίζειν ἔλεγον. Κρατῖνος πονηροὺς ἐξαπατᾷ. λέγεται δὲ πηνίκη ἡ ἐπίθετος κόμη.* Suidas *ἐπηνίκιζεν· ἐξηπάτα. οὕτως Κρατῖνος.* Zonar. 834. Fritzschius Fragm. v. Eupol. 21. 2 versus Eupolideos esse negat, sed quae ipse profert non sunt probabiliora. pro *πονηροὺς* scribendum videtur *πονηρῶς*, *ἐξαπατᾷ* expungendum utpote interpretationis causa additum. ceterum Suidae verba ad hoc fragmentum pertinere non necesse est.

320

τρίγλην δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός.

Athen. 7, 305 b *Κρατῖνος. τρίγλην* ante Cobetum V. l.[2] 249. N. l. 147 Schweighaeuserus] *τρίγλη. ἐδηδοκοίη* Porson. Advers. 98] *ἐδηδόκοι ἤ. τένθου*] *'ν τένθου* Cobetus. at poterat sequi *ἐν δείπνῳ.* cf. tamen Eupol. 7. metrum idem est ac fragmenti 221, sed propterea hoc non continuo cum Bergkio R. c. Att. 217 ad Trophonium referendum.

321

χαῖρ' ὦ χρυσόκερως βαβάκτα κήλων,
Πάν, Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων.

Etymol. m. 183, 45 *βαβάκτης· ὀρχηστής, λάλος, μανιώδης, βακχευτής. λέγεται δὲ ὁ Πάν. Κρατῖνος χαῖρε Πάν.* Hephaestio 10, 6 *τῶν δὲ τριμέτρων τὸ μὲν καταληκτικὸν τὸ μόνην τὴν πρώτην ἀντισπαστικὴν ἔχον, τὰς δὲ ἑξῆς ἄλλας ἰαμβικάς, Φαλαίκειον καλεῖται· οἷον χαῖρ' ὦ χρυσόκερως . . . ἐμβατεύων.* ubi schol. *τὸ δὲ χαῖρ' — κήλων Κρατίνου ἐστί. χαῖρ' ὦ χρυσόκερως* Hephaest.] *χαῖρε χρυσόκερω* Etym. *βαβάκτα*] *βαβάκτρα* Hephaestionis THDE marg. Hesych. *βαβάκτης· ὀρχηστής. ὑμνῳδός. μανιώδης. κραύγασος. ὅθεν καὶ Βάκχος.* similiter Bekker. Anecd. 223, 31. Etym. m. 510, 51 *κήλων λέγεται ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν.* Eustath. 1597, 28 *κήλων πεποίηται ἀπὸ τῶν ὀχευτῶν ὄνων.* Archil. 95 *ἡ δέ οἱ σάθη ὡσεί τ' ὄνου Πριηνέως κήλωνος ἐπλήμμυρεν. ἐμβατεύων*] Aesch. Pers. 449 *(νῆσος) ἣν ὁ φιλόχορος Πὰν ἐμβατεύει.* Eurip. fr. 697 N. *ὃς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον Πὰν ἐμβατεύεις.* cf. Soph. OC. 679. *Pelasgicum Argos* cum Dorvillio Vann. crit. 51 Bergkius R. c. Att. 97 clivum arcis Atheniensium dici censet conl. Paus. 1, 28, 3. 4. Herod. 6, 105. Eurip. Ion 938. Luc. Bis accus, 9. at praefractis illa rupibus horrida regio, in qua est Panos antrum, *Pelasgicum* quidem adpellabatur, *Argos* adpellari non poterat, ne per iocum quidem. scribendum est *Πελασγικὸν ἄγκος*, i. e. *convallem* Areo-

pagum inter et arcem sitam (Thucyd. 2, 17. Wachsmuth. Athen. I 291). quamquam Strabo 9, 401 *Πελασγοὺς . . , ἀφ' ὧν ἐκλήθη μέρος τι τῆς πόλεως Πελασγικόν· ᾤκησαν δὲ ὑπὸ τῷ Ὑμηττῷ.* de voce *ἄγκος* cf. praeter Hom. Il. 20, 490. Od. 4, 337 inprimis Eurip. Bacch. 1051 *ἄγκος ἀμφίκρημνον.* Herod. 6, 74. Xen. Anab. 4, 1, 7. Cyneg. 10, 19. Wilamowitzii commentum (Herm. XIIII 183) sciens praetermitto.

322

τῶν αἰσχρῶν φίλοισι χαριζόμενον πονηρὸν αὐτὸν εἶναι.

Aristid. 50 p. 565 Dind. *φησὶ Κρατῖνος τῶν αἰσχρῶν εἶναι φίλοισι — εἶναι. τῶν αἰσχρῶν] αἰσχρὸν δὲ* Meinekius (*'turpe est amicis ita gratificari, ut ipse pravus fias'*) metro eodem quod est fr. 238. 9, 'nisi quod anacrusi in illis usus est disyllaba'.

323

χαῖρ', ὦ μέγ' ἀχρειόγελως ὅμιλε ταῖς ἐπίβδαις,
τῆς ἡμετέρας σοφίας κριτὴς ἄριστε πάντων,
εὐδαίμον' ἔτικτέ σε μήτηρ ἰκρίων ψόφησις.

Hephaestio 15, 2 *οἱ δὲ μετ' αὐτὸν (Ἀρχίλοχον) τῇ μὲν τομῇ* (versus Archilochii asynarteti) *ἀδιαφόρως ἐχρήσαντο, ὥσπερ Κρατῖνος χαῖρ' ὦ κτλ. ἐνταῦθα γὰρ ὁμοίως τὸ τρίτον τέτμηται τοῖς Ἀρχιλοχείοις, τὰ δὲ πρὸ αὐτοῦ δύο, πρὸ συλλαβῆς. Κρατῖνος ἐν τοῖς τοιούτοις* E. Turn., unde *ἐν τοῖς Πλούτοις* Meinek. ad Archilochos rettulit Raspius Eup. *Δῆμ.* 108. 9, nulla necessitate. *μέγα χρειογέλως ὁμιλετὴς ἐπίβδαις* Turn. *ἀχραιόγελος ὅ μῖταῖς* Fl. *ὁμιλετεῖν* C. *ὁμῖλεταῖς* P. 3. *ἔκτισέ τε — ψόφησιν* Fl.

ἀχρειόγελως sumpsit ex Hom. Od. 18, 163 *ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσε.* Bekker. Anecd. 475, 7 et Suid. *ἀχρειόγελως ἄνθρωπος·* (ὁ) *ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν. ὅμιλος* est spectatorum in theatro consessus. Herod. 1, 88 *ὁ πολλὸς ὅμιλος* (populi multitudo). *ἐπίβδαις* Schol. Pind. Pyth. 4, 249 *ἐπίβδαι κυρίως καλοῦνται αἱ ἑπόμεναι (ἐχόμεναι?) τῶν ἑορτῶν ἡμέραι, αἱ μεθέορτοι, . . . οἷον ἐπαγόμεναι τῇ ἑορτῇ.* Phot. *μεθέορτοι ἡμέραι· ἅς τινες ἐπίβδας· αἱ ταῖς ἑορταῖς ἐπαγόμεναι* (*repotia*). proprie quartum Apaturiorum diem *ἐπίβδαν* dici Hesychius tradit (*Ἀπατούρια*). cf. Ruhnken. Tim. 119. *ἴκρια* (cf. Bergk. R. c. Att. 11) non sunt tabulata illa quae olim ludorum diebus in foro subito exstruebantur, cf. Phot. *ἴκρια* — is enim mos Cratini aetate obsoleverat — sed sedes ipsius theatri, ut Aristoph. Thesm. 395. totius fragmenti sententia obscurissima est. ac Raspius quidem (114) Cratinum putat finxisse fabulam agi repotiis, Meinekius autem Cratini fabulam in comoediarum commissione tertium locum sortitam esse. at id Cratinus fabulam scribens scire nullo modo poterat. videtur *τῆς ἐπίβδας* scribendum

et genetivus artissime cum ὅμιλε coniungendus esse. quo facto spectatorum turbam ad ludos posterioris alicuius Dionysiorum diei confluentem *plebeculam repotiorum* dicit (*den Haufen des blauen Montags*). reprehensionem populi cum laude coniungit, ut Aristophanes in Nubium parabasi. v. 3 pro ψέφησις (ψόφησιν Fl.) ψόφοισιν scribendum arbitror: *ea te sorte mater peperit, ut strepitu theatrali laetareris.* de metro cf. fr. 57. 8.

324 a b c.

εὔιε κισσοχαῖτ' ἄναξ χαῖρ', ἔφασκ' Ἐκφαντίδης.

* * *

πάντα φορητά, πάντα τολμητὰ τῷδε τῷ χορῷ.

* * *

πλὴν Ξενίου νόμοισι καὶ Σχοινίωνος, ὦ Χάρων.

Hephaestio 15, 24 ἔστι γὰρ (τὸ καλούμενον Κρατίνειον) ἐκ χοριαμβικοῦ ἐπιμίκτου, τοῦ τὴν δευτέραν ἰαμβικὴν ἔχοντος, καὶ τροχαϊκοῦ ἑφθημιμεροῦς· εὔιε — Χάρων. a. ἔφασκ' Ἐκφαντίδης Pauw] ἔφασκε Φαντίδης. c. Σχοινίωνος] χοινίωνος Fl. Χάρων E] Χάρον. quamquam Hephaestio horum versuum poetam non nominat, tamen cum de metro Cratineo et propria eius forma disputet, de Cratino auctore dubitari non potest. cf. Soping. Hesych. II 1334. Ecphantidis versus est fr. 3. manifestum est hos versus non cohaerere; attamen ex eadem parabasi videntur excerpti esse, exiguo intervallo secundum inter et tertium interposito. de *Xenio* vel *Xenia* non constat: Aristophanem propter peregrinam originem sic adpellari coniecit Bergkius R. c. Att. 116. *Schoenion* cognomen erat Calliae comico inditum, Cratini Aristophanisque aequali. Meinek. I 213. Suid. Καλλίας Ἀθηναῖος κωμικός, υἱὸς Μνησιμάχου, ὃς ἐπεκλήθη Σχοινίων διὰ τὸ σχοινοπλόκου εἶναι πατρός. de *Charone* Aristot. Rhet. 3, 17 ἐπειδὴ (ἐπίφθονον) περὶ ἄλλου (λέγειν) ἢ λοιδορίαν (ἔχει) ἢ ἀγροικίαν, ἕτερον χρὴ λέγοντα ποιεῖν . . . ὡς Ἀρχίλοχος ψέγει. ποιεῖ γὰρ τὸν πατέρα λέγοντα περὶ τῆς θυγατρὸς . . . καὶ τὸν Χάρωνα τὸν τέκτονα ἐν τῷ ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· οὔ μοι τὰ Γύγεω. itaque probabiliter Bergkius 27 ad Archilochos hos versus rettulit. dicit autem Cratinus omnia subeunda, omnia audenda esse choro, ut victoriam reportet, ea tamen exceptione, ut neque Xeniae neque Schoenionis modis utatur. ad quam sententiam Charonis adsensum expetit ut ipse Archilochus.

325

αὐτομάτη δὲ φέρει τιθύμαλλον καὶ σφάκον πρὸς αὐτῷ
ἀσφάραγον κύτισόν τε· νάπαισι δ' ἀνθέρικος ἐνηβᾷ·
καὶ φλόμον ἄφθονον ὥστε παρεῖναι πᾶσι τοῖς ἀγροῖσιν.

Phrynichus Ecl. 110 *ἀσπάραγος· καὶ τοῦτο δυοῖν ἁμαρτήμασιν ἔχεται, ὅτι τε ἐν τῷ π καὶ οὐκ ἐν τῷ φ λέγεται, καὶ ὅτι ἴδιόν τι φυτόν ἐστιν ἄγριον ὁ ἀσφάραγος, καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἡμέροις καταλεγόμενον. ὁ γοῦν Κρατῖνος ἐν ἄλλοις ἀγρίοις αὐτὸ καταλέγων φησὶν αὐτομάτη — τοῖς ἀγροῖσιν. ἅπαντα γὰρ τὰ καταλελεγμένα ἄγρια. οἱ δὲ νῦν τιθέασιν ἐπὶ παντὸς (λαχάνου) ἀμαθῶς.* Athen. 2, 62 e (Eustath. 899, 18) *Κρατῖνος δὲ διὰ τοῦ φ ἀσφάραγον ὀνομάζει.* 1. *καὶ* addidit Pauwius. *αὐτῷ* Hermannus] *αὐτό.* 2. *νάπαισιν* Hermannus] *ἐν ἅπασιν.* 3. *φλόμον* Pauwius] *φλόον. ἀγροῖσιν* Hermannus] *ἀγρίοις.* simillimum est Eupolidis fr. 14. ad Plutos hos versus rettulit Bergkius R. c. Att. 198. *παρεῖναι* hic ut *παρουσία* Cratet. 16 *abundantiam* significat. pro *πρὸς αὐτὸ* restituerem *πράσον τε*, si demonstrare possem etiam *πράσον* fuisse *τῶν ἀγρίων*.

326

Schol. Theocr. 9, 19 *εἰώθασι γὰρ ἔγκατα πλήσαντες καὶ ξηραίνοντες (ξηράναντες) ὀπτᾶν, εἶτα ἐσθίουσι ταῦτα, ἃ καὶ χόρια προσαγορεύουσι Κρατὶ νεοτρόφοιο γένας χόριά τ' ἐμβρύων τε πλήθη . . . χόρια δὲ καλοῦσι τοὺς ὑμένας, οὓς πληροῦσι τοῦ ἀμελχθέντος γάλακτος. νεοστέφοι* (*ει* 3) *γέννας* Vat. 3. 4. *κρατὶ νεοτρόφοιο γένας*] *Κρατῖνος Τροφωνίῳ* Hemsterhusius. *Κρατῖνος· ἀρνὸς εὐτρόφου κρέας* Toupius. *Κρατῖνος· νεοτρόφοιο γέννας* Meinekius. fortasse scribendum *Κρατῖνος· εὐτρεφεῖς ἀγέλας*, eaque verba ad Cyclopem, i. e. ad Ulixes fabulam referenda.

327

ἀλλὰ τάδ' ἔστ' ἀνεκτέον· καὶ γὰρ ἡνίκ' εὐθένει . . .

Zonaras 919 *εὐθενεῖν οἱ Ἀττικοί· οἱ δὲ Ἴωνες εὐθηνεῖν. Κρατῖνος κτλ. ἀνεκτέον — εὐθένει* Lob. Phryn. 466 Bergk. 27] *ἀνακτέον — εὐθενεῖ.* metrum est Cratineum. *τάδε* accus. est suspensus ab *ἀνεκτέον.*

328

Athenaeus 1, 7 f *περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητὴς ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια, Μυκονίων δίκην* (cf. de his verbis Bergk. Archiloch. 103). *δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι. τὸν γοῦν Ἰσχόμαχον Κρατῖνος Μυκόνιον καλεῖ· πῶς ἂν Ἰσχομάχου γεγονὼς Μυκονίου φιλόδωρος ἂν εἴης;* Eustath. 1828, 8. Phot. *Μυκώ(ό)νιος γείτων· αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι καὶ σμικροπρεπείᾳ. παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου . . . καὶ εὐτέλειαν.* et *Μυκόνιον· τὸν γλίσχρον· πλεονέκται γὰρ ἐν μικροῖς οἱ Μυκόνιοι. ἢ διὰ τὸ λυπρὰν εἶναι τὴν Μύκονον.* similia paroemiographi. cf. etiam Bursian. Geogr. gr. II 148. 9. *Ischomachus*, qui septuaginta ta-

lentum patrimonium possidere credebatur, moriens duobus filiis non plus quam dena reliquit (Lys. 19, 46), ab adulatoribus ingenti pecunia spoliatus (Athen. 12, 537 c). Xenophonteus Ischomachus (in Oec.) ab hoc videtur diversus fuisse (Boeckh. Oec. Ath.[2] I 627). *Myconius* Ischomachus per iocum dicitur. *φιλόδωρος* hic est qui *libenter donat*, i. e. *liberalis*. verba Cratini multis modis temptata sunt. qua in re tenendum est nominis *Μύκονος* primam corripi. Meinekius *πῶς οὖν ἂν (καὶ πῶς ἂν) Ἰσχομάχου σὺ γεγονὼς Μυκονίου | φιλόδωρος [ἂν] εἴης*; Cobet Mnem. X 173 *πῶς ἄν τις Ἰσχομάχου γεγονὼς τοῦ Μυκονίου | φιλόδωρος εἴη*; N. l. 147 Meinekii coniecturam ut suam proposuit. cum ne de metro quidem constet, inter iambica fragmenta conlocare nolui.

329

Aelianus V. h. 2, 13 *εὐδοκίμει δ' οὖν αὐτῷ (Ἀριστοφάνει) τὸ δρᾶμα, καὶ γάρ τοι τὸ τοῦ Κρατίνου τοῦτο συνέβη εἴποτε ἄλλοτε καὶ τότε, τῷ θεάτρῳ νοσῆσαι τὰς φρένας.* Bekker. Anecd. p. 52, 28 *νοσεῖν τὰς φρένας· νοσεῖν τὸν νοῦν.* verba poetae non uno metro modoque restitui possunt; sed simplicissime opinor trim. iambico (*συνέβη*) **καὶ τῷ θεάτρῳ τότε νοσῆσαι τὰς φρένας.**

330

Athenaeus 2, 69 d *Κρατῖνος δέ φησι Φάωνος ἐρασθεῖσαν τὴν Ἀφροδίτην ἐν* **καλαῖς θριδακίναις** *αὐτὸν ἀποκρύψαι.*

331

Athenaeus 13, 596 b *Ἡρόδοτος δ' αὐτὴν (Δωρίχην) Ῥοδῶπιν καλεῖ, ἀγνοῶν ὅτι ἑτέρα τῆς Δωρίχης ἐστὶν αὕτη, ἡ καὶ τοὺς περιβοήτους ὀβελίσκους ἀναθεῖσα ἐν Δελφοῖς, ὧν μέμνηται Κρατῖνος διὰ τούτων.* cf. Herod. 2, 134. Plut. Mor. 400 f. *διὰ Πλούτων* pro *διὰ τούτων* Meinek. ed. min. VII conl. Athen. 13, 594 d. cf. etiam V 23.

332

Eustratius Aristot. Eth. Nicom. 65 b *ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος* (*Ἀριστοφάνης* Ruhnk. Vell. Paterc. 1, 5 p 20 conl. Aristoph. Av. 910 cum schol.) *καὶ Κρατῖνος* (*καὶ Ἀρχιλόχοις Κρατῖνος* Bergk. Archiloch. 152) *καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν μαρτυροῦσι* (**Μαργίτην**) *εἶναι Ὁμήρου τὸ ποίημα.* 'Cratinus Homeri Margitem fortasse in Archilochis commemoraverat'. Meinek.

333

Schol. Luciani p. 186 Iacob. *ὁ μὲν Καλλίας οὗτος, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις φησίν, Ἱππονίκου υἱὸς ἦν, τὸν δῆμον Μελιτεύς,*

ὡς Ἀριστοφάνης Ὥραις, πλούσιος καὶ πασχητιῶν, καὶ ὑπὸ πορνιδίων διαφορούμενος καὶ κόλακας τρέφων. εἰς δὲ στιγματίαν αὐτὸν Κρατῖνος κωμῳδεῖ ὡς ἕνα τῶν κατάχρεων . . . κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν Κρατῖνος καὶ ὡς Φώκου γυναῖκα μοιχεύσαντα καὶ τρία τάλαντα δόντα εἰς τὸ μὴ κριθῆναι. *Calliam* Cimonis aequalem cum Callia eius nepote auctor scholii confundit. nam in Archilochis quidem, quae fabula acta est paullo post Ol. 82, 3, minor iste Callias, de cuius luxuria cf. quae dixi in praef. Aristoph. Ran. § 31. Av. 283. 5, mortuus post Ol. 102, 2, reprehendi non poterat. itaque quae de eo hic adferuntur ad alias Cratini fabulas pertinent. de *Phoco* nihil aliunde cognitum. nec de nomine constat, nam paullo post idem scholiasta ὁ Φωκίων οὗτος μοιχαλίδ' ἔσχε γυναῖκα, (ἐφ') ᾗ καὶ ἑάλω Καλλίας. cf. Meinek.

334

Schol. Aristoph. Vesp. 151 τὸν ὑπεκλυόμενον οἶνόν φασί τινες καπνίαν λέγεσθαι· ἐν δὲ τοῖς περὶ Κρατίνου διώρισται, ὅτι τὸν ἀπόθετον ἢ παλαιόν. διὸ καὶ Ἐκφαντίδην Καπνίαν καλοῦσι. *Ecphantidem* ludibrii causa Cratinus Καπνίαν adpellaverat. cf. Phot. Hesych. Suid. καπνίας. Diogenian. Vindob. 2, 99 et Append. prov. 3, 43 καπνίας ποιητής· ὁ μηδὲν λαμπρὸν γράφων. vel argumentum fabularum eius tenue vel dicendi genus obscurum et paullo molestius causam cognominis fuisse censet Naekius Choeril. 52. contra Lehrsio (Quaest. ep. 23) a vino καπνίᾳ, cui sive colore sive sapore sive temperamento Ecphantides similis esset, illud ductum videtur. cf. etiam Meinek. I 36.

335

Hesych. Χορίλα Ἐκφαντίδες· Κρατῖνος τὸν Ἐκφάντιδος οὕτως εἶπεν, αὐτὸν τὸν Χορίλλον. Meinekius: Χοιριλεκφαντίδης· Κρατῖνος τὸν Ἐκφαντίδην οὕτως εἶπεν, διὰ τὸν Χοιρίλον. recte sine dubio, nisi quod Cobetus Mnem. nov. III 294 extrema ita potius emendavit: διὰ τὸ τὸν Χοιρίλον (συμποιεῖν αὐτῷ τὰς κωμῳδίας). Hesych. ἐκκεχοιριλωμένη· οὐ Χοιρίλου οὖσα· Ἐκφαντίδῃ γὰρ τῷ κωμικῷ (ut Euripidi Mnesilochus) Χοιρίλος θεράπων ἦν, ὃς συνεποιεῖτο (Cob. συνεποίει αὐτῷ τὰς) κωμῳδίας. id. ἐγκεχοιριλωμένην· λεπράν. videtur polliceri poeta in sua comoedia nihil fore commune cum Choerilo et Ecphantide. cf. Naekius et Bergk. R. c. Att. 256.

336

Hesych. Σκυθικός· Κρατῖνος σκυθικὸν ἔφη τὸν Ἱππόνικον διὰ τὸ πυρρὸν εἶναι. καὶ ᾧ ξανθίζονται αἱ γυναῖκες καὶ βάπτουσι τὰ ἔρια. Schol. Theocr. 2, 88 θάψος γάρ ἐστι ξύλον τι, ὃ καλεῖται

. . . *Σκυθικὸν ξύλον* . . . *τούτῳ δὲ* . . . *τὰς τρίχας ξανθίζουσι.* cf. Eupol. 19. a Scythis deos capillis rubris fingi dicebat Xenophanes.

337

Eustathius 1669, 46 *τὸν μωρὸν οἴδαμεν σάνναν καλεῖσθαι ὡς ἀπό τινος κυρίου ὀνόματος. καὶ παράγεται Κρατῖνος κωμῳδῶν τοιοῦτον τὸν Θεοδοτίδην σάνναν.* cf. etiam 777, 61. 1761, 21. Phot. *σάνναν· τὸν μωρόν· οὕτως Κρατῖνος.* Cramer. Anecd. Par. III 242, 32 *σάννας ὁ μωρὸς παρὰ Κρατίνῳ.* *Theodotidem* Nicostrati patrem (Plat. Apol. 33 e, ubi codices variant) Meinekius indicari censet.

338

Hesych. *Κορσάτης τράγος, παρὰ Κρατίνῳ. Δίδυμος ἤκουεν ἀπὸ τῆς κόρσης* (i. e. *a barba*). *Κόρσαι γὰρ τῆς Κιλικίας. Κορσάτης* Salmasius] *κόρσακις.* post *κόρσης* Meinekio excidisse videtur, *ἄλλοι δὲ Κιλίκιος.* Lobeck. Pathol. prol. 314 'Xenophon memorat Ciliciae flumen *Κέρσος* vel *Κάρσος.* ab hoc *Corso* (sic enim scribendum videtur) denominatam arbitror urbem Corsam et hircos *Κορσατεῖς* vel *Κορσάτας,* ut a *Πῖσα Πισάτης,* similes Cinyphiis ab amne Cinyphe adpellatis. nam *Κιλίκιοι τράγοι* praecipue dicuntur *οἱ δασεῖς.* Suid. hinc dubitatio nata, utrum nomen illud *barbatum* significet ab appellativo (*κόρση*) derivatum an *Cilicium.*' cf. Phot. *Κιλίκιοι τράγοι.* Gregor. Cypr. 2, 80. Diogen. 5, 54. Columella praef. 1, 20.

339

Bekker. Anecd. 354, 25 *αἰγείρου θέα καὶ ἡ παρ' αἴγειρον θέα· Ἀθήνησιν αἴγειρος ἦν, ἧς πλησίον τὰ ἴκρια ἐπήγνυντο εἰς τὴν θέαν πρὸ τοῦ θέατρον γενέσθαι. οὕτω Κρατῖνος.* cf. Phot. *θέαν παρ' αἴγειρον.* Hesych. *παρ' αἰγείρου θέα.* prope tabulata illa quae sive in foro sive in Lenaeo ad ludos spectandos exstructa erant priusquam theatrum magnum aedificatum esset, populi erant consitae, a quibus qui non haberent unde sedem emerent videntur spectavisse. Bergk. R. c. Att. 262 sq. Wachsmuth Athen. I 510 sq.

340

Schol. Aristoph. Eq. 407 *τοῦτον δὲ* (*τὸν Ἰουλίου*) *ὁ Κρατῖνος πυροπίπην λέγει, τουτέστι τὸν φύλακα τοῦ σίτου, ὡς εἰς τὸ Πρυτανεῖον παρέχοντα ἄρτους. πυροπίπην* cod. Taur. Peyron. Etym. m. 999] *πυρροπίπην. πυρροπ.* etiam Eustathius 380, 12. 679, 39. 851, 56. nomen *Ἰουλίου* admodum dubium, Cratini fragmentum obscurum. cf. Aristoph. Eq. 407 cum interpr.

341

Schol. Aristoph. Thesm. 940 *πρὸς σανίσιν ἐδεσμεύοντο πολ-*

λάκις, ὡς καὶ Κρατῖνος δηλοῖ. cf. Fritzsch. Aristoph. Thesm. p. 360. Alexid. 217, 10.

342

ἀπορεῖν καὶ σφακελίζειν τῷ δεινῷ

τὸ μὲν σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι. Κρατῖνος Bekk. Anecd. 433, 21 et Suidas. *δεινῷ*] *δίνῳ* Bergkius R. c. Att. 258. 'ut Cratinus de *vertigine* locutus sit.'

343

ἄνθρωπος λυπησίλογος

σημαίνει δὲ ὁ λυπῶν διὰ τοῦ λέγειν τοὺς πέλας. Κρατῖνος. Bekker. Anecd. 404, 12 et Suidas.

344

Athenaeus 15, 676 f *δεῖξαι οὐκ ἔχεις ὅτι διαλελυμένως τις εἴρηκε ῥόδων στέφανον καὶ ἴων στέφανον· τὸ γὰρ παρὰ Κρατίνῳ κατὰ παιδιὰν εἴρηται ναρκισσίνους ὀλίσκους.* Casaubonus *ναρκίσσου στεφανίσκους*, Schweighaeuserus *ὀλίσβους*, Meinekius *Ναρκίσσου ὀλίσβους*, 'ut non de flore, sed de nescio quo Narcisso, fortasse de mythico illo Thespiensi loqui putandus sit'. Analect. Athen. 327. at quid viro cum *ὀλίσβῳ*? mihi neque de Cratino neque de Athenaei verbis constat.

345

Athen. 1, 23 b *ὅτι τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχῆς ἐστιν, οἷον ἀθυμεῖν ὀλιγωρεῖν . . . Κρατῖνος δ' ἐπὶ ἐρετῶν χρᾶται τῇ λέξει ῥοθίαζε κἀνάπιπτε.* Eustath. 1641, 8 *ῥοθιάζει καὶ ἀναπίπτει.* Suidas *ἀναπίπτειν· Κρατῖνος ἐπὶ τῶν ἐρετῶν κέχρηται τῇ λέξει ἐρεσσόντων καὶ ἀνακλινομένων.* Xen. Oec. 8, 8 (*οἱ ἐρέται*) *ἐν τάξει μὲν κάθηνται, ἐν τάξει δὲ προνεύουσιν, ἐν τάξει δ' ἀναπίπτουσιν.* figurate intellegit Meinekius, ut Aristoph. Eq. 761. 'admonetur cuicumque illa dicuntur ut fortiter adversarium adoriatur.' quod non omnino necessarium videtur.

346

εὐιπποτάτη Μαραθών

Porphyr. Hom. quaest. 8 *πολλὰ* (*οἱ Ἴωνες*) *τῶν ὀνομάτων χαίρουσι θηλυκῶς ἐκφέροντες, οἷον τήν τε λίθον καὶ . . . τὴν μαραθῶνα. Κρατῖνος.* indicavit Nauckius A. L. Z. 1847, 475.

347

Λέρνη θεατῶν

ἀντὶ τοῦ κακῶν θέατρον. Κρατῖνος. Phot. — Suid. *Λ. θ.· θέατρον.*

Κρατῖνος. Hesych. *Λέρνη θεατῶν· παροιμία τίς ἐστιν Ἀργολικὴ Λέρνη κακῶν ... τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλλον. Λέρνην οὖν θεατῶν ἔφη ὁ Κρατῖνος τὸ θέατρον διὰ τὸ σύμμικτον εἶναι καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν.* *spectatorum conluviem* eam fortasse spectatorum partem dicebat, quae aemulo prae se favisset.

348

Phot. et Suidas *Ὄνου πόκαι· ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ὥσπερ αἱ τοιαῦται, πλίνθον πλύνειν, ἀσκὸν τίλλειν, χύτραν ποικίλλειν, εἰς κοπρῶνα θυμιᾶν. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Ἅιδου σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα.* Photii ipsius verba extrema docent a Cratino potius *Ὄκνου πλοκάς* fuisse commemoratas. cf. Aristoph. Ran. 186 cum interpr.

349

Suidas *Ναύσων Ναυκράτη· ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. ὀνοματοποίησις δὲ τὸ Ναύσων, ὡς τὸ ἀγαθῶν ἀγαθίδες καὶ λευκότερος Λεύκωνος.* Cratini esse docet Hesych. *Ναύσων· Κρατῖνος ὄνομα ἐποίησε τὸ Ναύσων παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ κρατεῖν. πολλὰ δέ ἐστι τοιαῦτα, καὶ ἀγαθῶν* (adde *ἀγαθῖδες*) *καὶ λευκότερος Λεύκωνος.* cf. Leutsch. Append. Prov. 4, 1. cf. *Ναυφάντης τῆς Ναύσωνος* Aristoph. Eq. 1309.

350

Photius *σπιθαμή· τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρόν· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ λιχάς· τὴν δὲ σπιθαμὴν τινὲς καὶ δόχμην καλοῦσιν. οὕτως Κρατῖνος.* Bergkius R. c. Att. 264 confert Eustath. 1291, 45 *περὶ ἧς δόχμης Αἴλιος Διονύσιός φησιν οὕτως· δόχμη τὸ τετραδάκτυλον. Ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει, ὡς δηλοῖ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ οὗτοι δ' ἀφεστήκασι πλεῖν ἢ δύο δοχμά. ἐν μέντοι φησὶ τοῖς ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις ὀξεῖα ἐπίκειται τῇ πρώτῃ συλλαβῇ κατὰ τὸ λόχμη.* atque hunc ipsum versum Cratini esse arbitratur. cf. Aristoph. Eq. 318.

351

Phot. et Suidas *ὕπουλα γόνατα· καὶ ὕπουλον πόδα· καὶ ὕπουλον χεῖρα· καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγὰς καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. Κρατῖνος* (*κρτ.* Phot.). dixit igitur Cratinus *ὕπουλον σῶμα.*

352

Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες

Phot. *ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ· τὰ δὲ Ψύρα νησίδιον ἔρημον*

πλησίον Χίου· λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων. Stephanus Byz. Ψύρα· λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα (Psyra) ἐπὶ εὐτελείᾳ, διὰ τὸ εὐτελεστάτην εἶναι τὴν νῆσον. Κρατῖνος· Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες. Append. prov. 5, 39 (Leutsch) Ψύρα τὸν Διόνυσον . . . εἴρηται ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ κατακειμένων καὶ μὴ πινόντων. cf. Greg. Cypr. Leid. 3, 40. atque ea demum vera interpretatio est. reliqui enim de Psyris magis quam de proverbii significatione disputant. cf. fr. 112. exitus videtur esse tetr. anap.

353

στημονίας κικίννους

Κρατῖνος εἶπε τοὺς στήμονι ὁμοίους ὑπ' ἰσχνότητος. Pollux 2, 28. Hesych. στημονίας κικίννους· τοῖς στήμοσιν ὁμοίους.

354

Pollux 2, 78 τὸ ταύτην (κόρυζαν) ἀφαιρεῖν, ἀπομύττειν. τὸ δὲ ἀπεμύττετο ὕλιζε τὰς ῥῖνας ἔφη Κρατῖνος. vulgo ὑλίζεσθαι. cod. Iung. ὕλιζε. alius apud Cram. An. Ox. II Praef. IV ἔλυζε i. e. ἔκλυζε, ut recte Cramerus. ὕλιζε ab ὕλη, quae est *faex*.

355

ἀνελκταῖς ὀφρύσι σεμνόν

Ἀττικῶς αὐτὸ καὶ σεμνῶς Κρατῖνος εἶπεν. Bekker. Anecd. 3, 25. Periclis ἀγελασίαν risisse videtur Meinekio. fort. ex tetr. anap.

356

ἀναπηδᾶν ἐν δήμῳ

Κρατῖνος ἐπί τινος ἀκόσμως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀναπηδῶντος. Bekker. Anecd. 7, 10. ἀναπηδᾶν ut ἀναστῆναι, sed violentius.

357

ἁπαλὸς εἴσπλους λιμένος

ὥσπερ Ὅμηρος τοὺς δυσόρμους λιμένας τραχεῖς λέγει, οὕτω Κρατῖνος ἐπὶ τῶν εὐόρμων τὸ ἁπαλὸν ἐκ τοῦ ἐναντίου εἶπεν. Bekker. Anecd. 13, 5.

358

ἐφιππάσασθαι λόγοις

οἷον καταδραμεῖν. Κρατῖνος. Bekker. Anecd. 39, 10.

359

μηδὲν ὑπέρφευ

Κρατῖνος ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἄγαν. Bekker. Anecd. 51, 26. exitus versus anapaestici videtur esse Meinekio. *ὑπέρφευ* Aesch. Pers. 820. Ag. 377. Eurip. Herc. fur. 1321. Phoeniss. 550.

360

ἆρά γε, ὦ 'τάν, ἐθελήσετε;

Schol. Aristoph. Plut. 66 et Suid. *ὦ 'τάν· ὅτι οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ 'τάν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. καὶ Κρατῖνος κτλ.* Suid. *ἐθελήσετον*. cum duali coniungitur *ὦ 'τάν* Aristoph. Plut. 66, cum plurali Timocl. 18. cf. Nicophont. 29. Ruhnken. Tim. 281. apud Platonem Gorg. 447 b ab Heindorfio stare malo quam ab Ruhnkenio. cf. Lob. Soph. Ai. 191.

361

σφάττε δαῖρε κόπτε.

Κρατῖνος. Schol. Aristoph. Av. 365. *δαῖρε* Lob. Buttm. II 148] *δεῖρε*.

362

Schol. Aristoph. Vesp. 352 *Κρατῖνος μύρμηκά φησι τὸν σέρφον. οἱ δὲ ζωύφιον κωνωπῶδες*. Dobraeus *Κράτης* (grammaticus) pro *Κρατῖνος*. sed nescio cur non apud Cratinum *σέρφος* ea significatione inveniri potuerit.

363

Schol. Hom. Iliad. 2, 56 *ἐνύπνιον ὀνοματικὸν ἐπίρρημα . . . ἔστι δὲ καὶ ὄνομα. δεῖ Κρατῖνος θράττει με τὸ ἐνύπνιον.* sic Par. Amst. *δεῖ κρατεῖν ὡς δραπετεύοντα τὸ ἐνύπνιον* BL. *κράτιλος θράττει μὲν ἐνύπνιον* V. *κρατῖνος, θράττει μὲν τὸ ἐνύπνιον* Cram. Anecd. Par. III 148, 6. Cratinus sine dubio dixerat *θράττει με τοὐνύπνιον*. cf. Pherecr. 39.

364

Schol. Hom. Iliad. 18, 521 *πισσοκονίας Ἄρην Κρατῖνος*. Hesychius *κωνῆσαι· καὶ πισσοκώνητον μόρον λέγουσιν ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος. πισσοκωνία γὰρ ἡ νῦν πίσσα ᾗ χρίουσι τὰ παρίσθμια τῶν προβάτων.* et *πισσοκωνήτῳ πυρί· πίσσῃ χρίουσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται. κωνῆσαι δέ ἐστι τὸ περιενεγκεῖν.* Phot. *πισσοκωνήτῳ πυρί· τῷ εὐκαύτῳ· ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσσῃ χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις* (113 Nauck.). cf. Herod. II 109, 21 Lentz. recte igitur Bergkius R. c. Att. 255 *πισσοκωνίαν*, quo Martis cognomine usus est significans 'supplicium eorum qui pice obliti comburuntur'. si *πισσο-*

κωνίαν Cratinus scripsit, vel imitatus est vel leviter perstrinxit Aeschylum. ipse enim geminatis σσ in dialogo abstinet.

365

ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός

τοῦτο τῶν εἰς κάλλος ἠσκημένων σημαῖνον τοιοῦτό τι, ἄξιός ἐστιν ὁ μισθὸς ὥστε λαβεῖν αὐτόν. ἔστι δὲ παρὰ Κρατίνῳ. Suidas et similiter Bekker. Anecd. 412, 9. talis artificiosior orationis forma frequentissima apud Sophoclem. cf. Wunder. Antig. 437, ubi quae adferuntur exempla facillime augeri possunt.

366

ὥρκωσε καὶ ὁρκώτης δ' ἐγώ.

Phrynichus Epit. 360 *οὕτως Κρατῖνός φησι· μᾶλλον διὰ τοῦ ω λέγε ἢ διὰ τοῦ ι, ὥρκισεν.* non intellego quod Meinekius ed. min. VII proposuit *ὁρκωτὴς λέγω.* recte dicitur *ὁρκωτὸς λέγω,* non minus recte *ὁρκωτὴς δ' ἐγώ* i. e. *iusiurandum autem praeibo ego.*

367

ἀποκεῖσθαι πόρρω

ἀτιμάζεσθαι. οὕτω Κρατῖνος. Bekker. Anecd. 428, 17. Zonar.

368

Photius *Λακεδαίμονα· οἱ Ἀττικοὶ τὴν πόλιν αὐτὴν οὐ μόνον Σπάρτην ἀλλὰ καὶ Λακεδαίμονα καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος.* Aelius Dionys. Eustath. 294, 41 *Κρατῖνος δὲ καὶ τὴν χώραν Σπάρτην οἶδεν, οὐ μόνον Λακεδαίμονα.*

369

ἀφήλικα γέροντα

Poll. 2, 17 *Φρύνιχος τὰς νέας μὲν ἀφήλικας λέγει. Φερεκράτης δὲ τὴν γεραιτέραν ἀφηλικεστάτην, ὡς καὶ Κρατῖνος ἀφ. γ.* Pherecr. 206. Phryn. 67. Bekker. Anecd. 3, 1 *ἀφηλικέστεροι· οἱ πρεσβύτεροι, ὡς ἄπο τῆς ἡλικίας ὄντες· ἡλικίαν γὰρ ἔλεγον καὶ τὴν νεότητα οἱ ἀρχαῖοι. οἱ μέντοι νέοι καὶ ἐπὶ τῶν νεωτέρων τάττουσι.* cf. Hesych. *ἀφηλικεστέραν.*

370

οἰναγωγὸν πλοῖον

παρὰ Κρατίνῳ. Poll. 6, 23. *ὁλκάδας οἰναγωγούς* Pherecr. 143, 4.

371

ἰσχάδα κοπτήν

Poll. 6, 81 *παλάσια, ἃ καὶ Κρατῖνος ἰσχάδα κοπτὴν καλεῖ.* 1, 242 *οἱ δὲ κωμῳδοὶ καὶ ἰσχάδα κοπτὴν λέγουσιν.*

372

ἐρίων πιναρῶν πόκον

Κρατῖνος. Poll. 7, 28.

373

ἅγιος

ὁ μιαρός, ἀπὸ τοῦ ἄγους, ὡς Κρατῖνος. Bekk. Anecd. 337, 16, Ruhnk. Tim. 13 *Κράτης* pro *Κρατῖνος.* Plaut. Mostell. 4, 2, 68 *servus sacerrimus* (Runkel).

374

ἀγροβόας ἀνήρ

ὁ ἀγροίκως φθεγγόμενος . . . οὕτω Κρατῖνος. Bekker. Anecd. 339, 30 et sine poetae nomine 17, 1. videtur dochmius esse, ut Aristoph. Ach. 570 *τειχομάχας ἀνήρ.*

375

ἀγυιεῖς

Harpocrat. *εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί, ὥς φασι Κρατῖνος καὶ Μένανδρος.*

376

Ἀδώνιον

Bekker. Anecd. 346, 1 *Ἀδώνιος· Φερεκράτης . . . λέγει τὴν αἰτιατικὴν Ἀδώνιον. οὕτω δὲ καὶ . . . Κρατῖνος.* Cobet. Mnem. V 202 *Ἀδῶνος* (*Ἄδωνος*) *Φερεκρ. . . . τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδῶνα* (*Ἄδωνα*). ac similiter iam Meinekius II 694. Hesych. *Ἄδωνα· Ἄδωνιν. Adoneum* Plaut. Menaechm. 1, 2, 35 (147); sed id nihil momenti esse ad Cratinum iam Meinekius animadvertit. cf. Pherecr. 198. Aristoph. fr. 737. Plat. 4.

377

αἴγλη

βόλος κυβευτικός. λαμπηδών. αὐγή. Κρατῖνος. Suidas. qua significatione Cratinus usus sit non liquet.

378

αἰγυπτιάζειν

τὸ πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι, ὡς ὁ κωμικός, φασί, Κρατῖνος δηλοῖ. Eustath. 1484, 28. fort. *φησὶ Κρατῖνος Δηλιάσιν.* cf. Aristoph. Thesm. 922 cum interpr.

379 a b

αἱμυλοπλόκος et *αἱμυλόφρων*

Bekker. Anecd. 363, 3 *Κρατῖνος δὲ αἱμυλόφρων εἶπε καὶ αἱμυλοπλόκος ὁ αὐτός.*

380

ἀλαζών

ὑπερήφανος, ψεύστης καὶ κομπαστής. οὕτω Κρατῖνος. Bekker. Anecd. 374, 19.

381

ἀμφίκαυστις

Eustathius 1446, 29 *ἡ ὡρίμη κριθή, ἣ καὶ ἀμφίκαυστις παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ, κωμικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ γυναικείου μορίου φασί, Κρατῖνος δὲ τὴν ὀσφὺν οὕτως ἔφη.* Hesych. *καῦστις· ἡ ἔκφυσις τῶν σταχύων. πυροὶ ἁδρυνόμενοι, καὶ χόρτος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφίκαυστις. καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος. Κρατῖνος δὲ ἐπὶ τοῦ μορίου ἔταξεν αὐτό.* Etymol. m. 90, 33 *οἱ δὲ κωμικοὶ τὸ αἰδοῖον ἀμφίκαυτις* (sic) *ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι.* Meinekius contulit Aristoph. Pac. 965.

382

ἄναλτον

Ὅμηρος καὶ Κρατῖνος ἀντὶ τοῦ ἀπλήρωτον. Suid. Zonar. cf. Hom. Od. 17, 228. 18, 114. 364. Hesych. *ἄναλτον· ἀναυξές . . . ἢ ἀπλήρωτον.*

383

ἀνεξικώμη

ἧς οὐκ ἂν ἀνάσχοιτο ὅλη κώμη. παρὰ Κρατίνῳ. Hesych. itaque aut dixit *οὐκ ἀνεξικώμη* aut contra Hesychium probanda est Bergkii (R. c. Att. 255) interpretatio *quae vel totius pagi impetum sustineat.*

384

ἀνεπτερῶσθαι

τὴν ψυχήν· οἷον ἀνασεσοβῆσθαι Κρατῖνος. Suidas. cf. Bekker. Anecd. 398, 6. Aristoph. Av. 433. 1439—1449.

385

ἄνοργοι

ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀργῆς. Κρατῖνος. Bekker. Anecd. 406, 11. Suid.

386

ἀνταναγνῶναι

οὐκ ἀντιβάλλειν. οὕτω Κρατῖνος. Bekker. Anecd. 410, 31. '*exemplaria scripta recognoscere atque inter se conferre*' Lob. Phryn. 217 sq., quod recentiores scriptores *ἀντιβαλεῖν* dicebant. Hesych. *ἀνταναγνῶναι· ἀντιβάλλειν βιβλίον.*

387

ἀπαλλάξας

ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστῆναι. Κρατῖνος. Bekker. Anecd. 415, 1. Suid. Zonar.

388

ἀποκριπάμενος

ἀποσπεισάμενος. οὕτω Κρατῖνος. Bekker. Anecd. 430, 3. Bergkius R. c. Att. 258 *ἀποκρινάμενος· ἀποσεισάμενος* (*secernens a se, removens*) conl. Plat. Leg. 12, 966 d (*δίκαιον*) *τὸν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀργὸν . . . ἀποκρίνεσθαι πόρρω τῶν καλῶν.* addo Phot. *κρινάμενος· ἐπιλεξάμενος.* et *κριτός· ἐπίλεκτος.*

389

ἀρρενώπας

Eustath. 1571, 46 *ὁ παρὰ τῷ Κρατίνῳ ἀρρενώπας τὰ μὲν ἄλλα γύννις ὢν ἔχων δέ τι ἀνδρόμορφον.* Hesych. *ἀρρενωπάδες· ἀνδρόγυνοι.*

390

ἅψω

προσεγγίσω, δήσω. Κρατῖνος Hesych. *ἅψω* Kusterus] *ἀψῶ.* cf. Zonar. *ἅψαι τὸ προσεγγίσαι.* Lob. Soph. Ai. 700.

391

βαδίζου

ἀντὶ τοῦ βάδιζε. Κρατῖνος. Suid. Datin aliquem (Aristoph. Pac. 291) poeta loquentem videtur induxisse.

392

βαδισματίας

Poll. 3, 92 *βαδιστικὸς παρὰ Ἀριστοφάνει* (Ran. 128), *παρὰ δὲ Κρατίνῳ βαδισματίας.*

393

Βασιλεία

ἔστι δὲ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἡ Βασιλεία. Schol. Aristoph. Av. 1536.

394

Βολβός

Athen. 1, 22 c *ὀρχησταὶ δὲ ἔνδοξοι Βολβὸς μὲν παρὰ Κρατίνῳ κτλ.* cf. Callias 25.

395

Βρέα

Hesych. *Κρατῖνος μέμνηται τῆς εἰς Βρέαν ἀποικίας. ἔστι δὲ πόλις Θράκης. εἰς ἣν Ἀθηναῖοι ἀποικίαν ἐξέπεμπον.* cf. Steph. Byz. *Βρέα.* Herodian. I 283, 20 Lentz. Boeckh. Opusc. VI 167 sq. H. Sauppe Monatsber. d. sächs. Ges. 1853 Febr. 33—48. H. Iacobi ap. Mein. V p. XLIV. 'coloniam Bream deductam esse circa Ol. 84 vere videtur suspicatus esse Sauppius'. Kirchhoff I. A. 31 p. 14.

396

βῶσον

βοήθησον. Κρατῖνος. Suidas. Zonaras *βώσσον* (sic)· *βοήθησον. Κρατῖνος.* recte Kusterus *βόησον* pro *βοήθησον.* Hesych. *βῶσον· κάλεσον, βόησον.* Aristoph. Pac. 1155 *Χαρινάδην τις βωσάτω.*

397

γαστροχάρυβδις

ἐπὶ τῶν κατεσθιόντων Κρατῖνος εἶπεν. Bekker. Anecd. 33, 18. cf. Pherecr. 95. Aristoph. Eq. 248 cum interpr.

398

γλύφειν

Κρατῖνος (ἐπὶ δακτυλιογλύφου). Pollux 7, 179.

399

γονατίζειν

Poll. 2, 188 *γόνυ ἡ μετὰ τοὺς μηροὺς συγκαμπή, ἀφ' οὗ καὶ τὸ γονατίζειν παρὰ Κρατίνῳ τῷ κωμῳδιοποιῷ.*

400

δασύποδα

Pollux 5, 68 *διὰ τοῦτό μοι δοκεῖ (δοκοῦσιν) δασύποδα τὸν λαγὼν ἄλλοι τε καὶ Κρατῖνος καλεῖν, ὄνομα ποιούμενοι τῷ ζώῳ τὴν*

φύσιν. exempla attulit Bergkius R. c. Att. 254 Alcaei 17. Nicostr. 6. Ephipp. 15, 9. Diphil. 1. Nausicr. 3.

401

Δεξώ

ὁ Κρατῖνος ὠνοματοποίησεν ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δῶρα. Hesych. cf. fr. 69. 70.

402

διάλαος

οἱ μὲν ἐπιμύλιον δαίμονα· ἄλλοι δὲ παιδιᾶς εἶδος, ἐν ᾗ διαλέγουσι τὰς ψήφους. βούλεται δὲ λέγειν ὁ Κρατῖνος τὸν ἔσχατον τῶν πόρνων. Hesych. pro *διαλαός* (sic cod.) Hemsterhusius *διάλυτος*, Albertus *μαχλός*, Is. Vossius *Διαλῶος*. Bergkius R. c. Att. 260 *διάλαος* defendens a voce *λαι* (*λαικάζειν* cet.) deducit. cui recte Meinekius opponit eam vocem non inveniri nisi initio verborum. M. Schmidtii coniecturam reticere satius est. si ulla in tantis tenebris lux est, potuit certe ea vox, quae et daemonem molarem et scortatorem significaret, *διαλοίας* esse. cf. *ἅλως, ἀλεῖν, ἀλοᾶν, πατραλοίας. διαλοᾶν* exstat Aelian H. a. 1, 9 extr.; aliquanto frequentius est *καταλοᾶν.*

403

δουλοπρεπέστατα

Κρατῖνος. Pollux 3, 75.

404

δυσβράκανον

δυσχερές. βράκανα γὰρ τὰ ἄγρια λάχανα· ἔστι δὲ δύσπλυτα (cod. *δύσπλητα*). *λέγει οὖν ὁ Κρατῖνος δυσκατανόητον οἱονεὶ δυσνόητον.* cf. tamen Hesych. *βρακεῖν· συνιέναι. βρακείς· συνιείς.* unde efficitur non a nomine *βράκανον*, sed a verbo *βρακεῖν* deductum esse adiectivum. '*βρακεῖν* (*animo comprehendere*), *βρακείς* (ut *δρακείς*) et cum hyperbato . . . *δυσβράκανον* et *δυσβάρκανον δυσκατανόητον,* quibus omnibus communis est notio comprehendendi, sive id manu fit, sive ore sive animo'. Lob. Rhem. 48. cf. Pathol. prol. 184.

405

δυσθαλής

δυσαυξής. Κρατῖνος. Hesych. hoc fragmentum cum fr. 246 coniungendum esse censet Schweighaeuserus; qua de re dubitari potest.

406

δωδεκέται

Schol. Hom. Il. 16, 428 *ἀγκυλοχεῖλαι· παρασύνθετον ἐκ*

τοῦ ἀγκυλόχειλος, ἢ ὡς τὸ δωδεκέται παρὰ Κρατίνῳ. δωδεκέται Meinek. Bergk. R. c. Att. 257. Lob. Paralip. 244] δεδόκεται. cf. Cram. Anecd. Ox. III 245, 15. quid sit δωδεκέτει(ς) scio; quid sit δωδεκέται nescio. nam exemplo ab ἀγκυλοχεῖλαι petito nihil efficitur.

407

ἰθέλεχθρον

Κρατῖνος λέγει. Pollux 3, 64.

408

ἐλλοπίδας

ἡ λέξις παρὰ Κρατίνῳ. γέγονε δὲ παρὰ τοὺς ἑλλούς, καὶ λέγει κοινῶς τοὺς νεβροὺς καὶ τοὺς στρουθοὺς ἢ νεοττοὺς ὄφεως. Hesych. ἐλλόποδας ex Etym. m. 331, 53 Lucas progr. Bonn. 1833 p. 6, quam vocem Bergkius R. c. Att. 257 interpretatur '*qui habent cervorum pedes*, *cervos celeritate aequiparant*', Hesychii autem glossam ab ἔλλοψ repetendam et *pisciculos* vel *parvos serpentes* ea significari censet, M. Schmidtius denique scribendum putat ἐλλοπιδέας (ab ἐλλοπιδεύς).

409

ἐναύεσθαι

Bekker. Anecd. 13, 20 αὔεσθαι πῦρ καὶ ἐναύεσθαι . . . Κρατῖνος ἐναύεσθαι.

410

ἐπιλησμονή

Schol. Aristoph. Nub. 790 Ἄλεξις δὲ ἐπιλήσμη φησί. Κρατῖνος δὲ ἐπιλησμονή. sic Abresch. Act. Traiect. I 229, ἐπιλήσμονι RAld. ἐπιλησμοσύνη Suid. ἐπιλησμότατον. Dindorfius ἐπιλησμόνη, 'ut δυσφρόνη et εὐφρόνη'. at Herodian. I 335, 7 Lentz πεφρόνη, εὐφρόνη καὶ Εὐφρόνη. ὀξύνεται δὲ ἡδονή, φλεγμονή, πλησμονή . . . χαρμονή. ac sic sine dubio ἐπιλησμονή.

411

ἐρρῶσθαι

Bekker. Anecd. 8, 3 οἱ μέντοι Ἀττικοὶ τὴν ἀρρωστίαν ἐπὶ τοῦ μὴ προθυμεῖσθαι μηδὲ ὁρμᾶν πρᾶξαι τιθέασι· τὸ γὰρ ἀντικείμενον τῇ τοιαύτῃ ἀρρωστίᾳ Κρατῖνος εἶπεν ἐρρῶσθαι, οἷον προθυμεῖσθαι.

412

εὐζωρότερον (εὔζωρον)

Phrynich. Ecl. 145 ζωρότερον ὁ ποιητής· σὺ δὲ λέγε εὔζωρον κέρασον, καὶ εὐζωρότερον, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Κρατῖνος καὶ Εὔπολις. Arist. Eccl. 137. Eupol. 382.

413

εὐθανάτως

Κρατῖνος λέγει. Pollux 3, 106. Cratinus sine dubio *εὐθανάτως ἔχειν* dixerat.

414

εὐπινής

Poll. 7, 43 *ὁ παρὰ Κρατίνῳ εὐπινής.* '*πίνος* et *εὐπινής* non raro *munditiem* atque *elegantiam* et proprie et figurate significant'. Meinek.

415

ἐφετίνδα

Etymol. m. 402, 39 *ἐφετίνδα· ὄνομα παιδιᾶς. ὡς γὰρ Ἀριστοφάνης* (Eq. 852) *φησὶ τὸ ὀστρακίνδα, παρὰ τὸ ὄστρακον ἀναπλάσας, αἰνιττόμενος τὸν ἐξοστρακισμόν, οὕτω Κρατῖνος ἀνέπλασε τὸ ἐφετίνδα παρὰ τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις γενομένας ἐφέσεις.* Hesych. *ἐφετίνδα· εἶδος παιδιᾶς, ὅταν σφαῖραν ἄλλῃ προτείναντες ἀλλαχῇ βάλλωσι.* Poll. 9, 117 *ἡ δὲ ἐφεντίνδα* (sic enim Bekkerus etiam 110) *ὄστρακον ἐφέντα ἐς κύκλον ἐχρῆν συμμετρήσασθαι, ὡς ἐντὸς τοῦ κύκλου στῇ.* ad Cratetis *Παιδιάς* referebat Hemsterhusius, tamquam non quivis alius ludum Atticum commemorare posset.

416

ἡμίλουτοι

Κρατῖνος εἴρηκε. Pollux 6, 161.

417

θεόθυτα

ἃ οἱ πολλοὶ ἱερόθυτα καλοῦσιν, Κρατῖνος τὰ τοῖς θεοῖς θυόμενα ἱερεῖα. Bekker. Anecd. 42, 21.

418

θηλάστριαν

ἣν θηλάζεταί (*θηλάσεταί* ed. Pors.) *τις· ἰδίως. οὕτως Κρατῖνος.* Phot. *ἰδίως*, i. e. *singulari quodam modo.* 'de *pupilla infante*, quam mater lactat; vulgari usu postulante, ut ipsa nutrix *θηλάστρια* dicatur'. Meinek.

419

ἰωνόκυσος

κατεαγώς. οὕτως Κρατῖνος Phot. ut Alcibiades a comicis *κυσολάκων* adpellabatur. cf. Phot. *κυσολάκων.*

420

καλαμώμενον

Κρατῖνος εἴρηκε. Pollux 7, 142. antea *καλαμητρίδες καὶ ποάστριαι.* Hesych. *καλαμώμενον· καλαμᾶσθαι λέγουσιν, ὅταν ἐκ τῶν τετρυγημένων ἀπολείμματα συνάγωσιν ἢ στάχυας.*

421

κύαθος

Athen. 10, 424 b *μνημονεύει τοῦ κυάθου καὶ . . . Κρατῖνος.*

422

λαυροστάται

μέσοι τοῦ χοροῦ· οἱονεὶ γὰρ ἐν στενωπῷ εἰσι. φαυλότεροι δὲ οὗτοι. οὕτω Κρατῖνος. Phot. minus bene Hesych.

423

λεπάσται

κύλικές τινες οὕτως ἐκαλοῦντο. Κρατῖνος. Phot. cf. Herodian. I 345, 3 Lentz *τὸ μέντοι ἑορτὴ ὀξύνεται καὶ . . . λεπαστὴ ἡ κύλιξ.* atqui iam antiquitus fuerunt qui dubitarent. Athen. 11, 484 f *οἱ μὲν ὀξύνουσιν . . . οἱ δὲ παροξύνουσιν.*

424

μάσμα

μάστευμα, ζήτημα. οὕτω Κρατῖνος. Phot. cf. Plat. Cratyl. 421 a et ibi Heindorf.

425

μελαγχρής

Phot. *μελάγχρως καὶ μελαγχρής. ἀμφότερα Ἀττικά. μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ η. Κρατῖνος.* cf. Eupol. 430. Meinek. Menandr. 281. Herodian. II 159, 23. 255, 24 Lentz.

426

μεσόκοπον

ἀρρενικῶς, τὸν ἐπὶ μέσου ἡλικίας. Κρατῖνος. Bekker. Anecd. 108, 24. *ἐπὶ μέσου* Lucas Observ. 9] *ἐπιμέσου.* de muliere Xenarch. 4, 9.

427

μετεκβολή

μεταβολὴ καὶ ἐξάλλαξις. Κρατῖνος. Phot.

428

μηνυτήν

τὴν γυναῖκα. Κρατῖνος. Phot. 'fort. comice ludens, ut *ἡ γραμματεύς* Aristoph. Thesm. 431'. Lob. Paralip. 271. *μηνυτίν* Cobetus N. l. 148, quod non crederem, nisi meis oculis legissem.

429

μικρολογήσομαι

Κρατῖνος. Pollux 2, 124.

430

μίξοφρυν

Poll. 2, 49 *τὸν δὲ τοιοῦτον (σύνοφρυν) καὶ μίξοφρυν καλεῖ ὁ Κρατῖνος.*

431

μναρόν

μαλακόν, ἡδύ, ῥᾴδιον. οὕτως Κρατῖνος. Phot. Hesych. *μναρόν· μαλακόν, ἡδύ, θυμῆρες.*

432

οἰνωμένοι

ὡς Κρατῖνος. Pollux 6, 21. 'fors. *ᾠνωμένοι*'. Meinek.

433

ὅμαιμος

Cramer. Anecd. Ox. III 195 *Πλάτων δέ, οὐχ ὁ φιλόσοφος ἀλλ' ὁ κωμικώτατος, ᾧ καὶ Κρατῖνον οἶδα συνᾴδοντα, ἀορίστως ἐπὶ συγγενείας λαμβάνει τὴν ὅμαιμος λέξιν.* i. e. non solum de fratre aut sorore.

434

παναγάθη

ὡς Κρατῖνος. Pollux 6, 163. cf. Lob. Soph. Ai. 1415.

435

πανεύφρονα

Poll. 6, 163 *πανήμερος, πάννυχος. τοῦτον δὲ καὶ πανεύφρονα Κρατῖνος καλεῖ.* dubitat de hac significatione Meinekius.

436

πολύμιτος

ὡς Κρατῖνος ἔφη. Poll. 7, 31.

437

πρίονες

Photius *πριών· ὀξυτόνως, τὸ ἅρμενον· πρίων δέ, ὡς παίων, ὁ τέμνων τῷ ἁρμένῳ τούτῳ· τὸ δὲ πληθυντικὸν πρίονες διὰ τοῦ ō. Κρατῖνος.* de accentu Herodian. II 434, 7. 573, 12. 723, 20. ceterum cf. Lobeck. Soph. Ai. 222 p. 162 sq. Meinek. II 205.

438

πρότηθυς

ἡ οὕτω γραῦς ὡς πρὸ Τηθύος τῆς Ὠκεανοῦ γεγονέναι γυναικός. Κρατῖνος τὴν ὑπεργήρων οὕτω λέγει παίζων. Bekker. Anecd. 59, 23. ita senes exoletos comici Cronos Iapetosve adpellant.

439

πωγωνίας

(i. e. *πώγωνος ὑποπιμπλάμενος*), *ὡς Κρατῖνος.* Pollux 2, 10.

440

ῥύγχος

τὸ πρόσωπον. Κρατῖνος καὶ ἕτεροι. Phot. Suid. cf. Archipp. 1.

441

ῥύδην

σφοδρῶς καὶ ἀθρόως. οὕτως Κρατῖνος. Phot. Suid.

442

Σάγρα

αἱ τοῦ . . . ἀλήθεια. οὕτως Κρατῖνος. Phot., apud quem totius versus lacuna est. pertinent haec sine dubio ad proverbium illud *ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ, ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μέν, οὐ πιστευομένων δέ,* ut ait Suidas. cf. Zenob. 2, 17 cum adn. Leutschii. Macar. 1, 84. ad Sagram fluvium decem milia Locrensium centum triginta milia Crotoniatarum fugaverant, anno a. Chr. circiter 580. Strab. 6, 261. Cic. N. d. 2, 2, 6. Iustin. 20, 3.

443

σαυνίον

Poll. 10, 143 *καὶ παλτὰ καὶ σαρίσσας καὶ σαυνία. τὸ μὲν ὄνομα ἐπ' ἀνδρείου αἰδοίου ἐστὶ παρὰ Κρατίνῳ. σαυνίον σαθρόν* penem languidum a Cratino dici putat Meinekius.

444

σκῖρον

Etym. m. 718 init. *σκιρωθῆναι· φαμὲν ἐπὶ τοῦ ῥύπου τοῦ σφόδρα ἐμμένοντος καὶ δυσεκπλύτου. σκίρον δὲ τὸν ἀηδῆ ῥύπον καὶ Κρατῖνος λέγει.* cf. Aristoph. Vesp. 925. Eupol. 277.

445

στρωματίτης

ἐν ᾧ ἑαυτοῖς στρώματα παρεῖχον. οὕτως Κρατῖνος. Phot. (cod. *στρωματητης ἐνῶ ἐναυτοῖς — κρ̄*). Hesych. *στρωματίτην· ἔρανόν τινα, ἐν ᾧ ἑαυτοῖς παρεῖχον τὰ στρώματα.*

446

σφίγκτας

Κρατῖνος τοὺς κιναιδώδεις καὶ μαλθακούς. Phot. Hesych. *σφίγκται· οἱ κίναιδοι.*

447

σχιξίας

ὁ τετανὸς καὶ ἰσχνός. οὕτως Κρατῖνος. Phot. *Herculem* Dicaearchus (Clement. Alex. Protr. 2, 30 extr.) describit *σχιζίαν, νευρώδη . . . τετανότριχα* (Meinek.).

448

ταμιεῖον

οἶκος ἐν ᾧ τὰ ἀναγκαῖα ἀπετίθεσαν, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Κρατῖνος. Herodian. I 375, 26. Lentz.

449

τοκῶσα

εἶπε Κρατῖνος. Pollux 2, 7. i. e. *parturiens.*

450

τροπαῖον

ἡ παλαιὰ Ἀτθίς, ἧς ἔστιν Εὔπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης· τρόπαιον ἡ νέα Ἀτθίς, ἧς ἔστι Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι. Schol. Thucyd. 1, 30. cf. Suid.

451

φαγᾶς

Phrynich. Epit. 433 *ἐχρῆν οὖν Κρατίνῳ πειθόμενον φαγᾶς εἰπεῖν*, non *καταφαγᾶς* (cf. Lobeck). Herodian. I 51, 8 *ἐπὶ σκώμ-*

ματος τασσόμενα φαγᾶς καὶ καταφαγᾶς. cf. Aristoph. Av. 288. 9. Myrtil. 4.

452

χαλαίρυπος

Poll. 7, 39 *ἐν ᾧ δὲ ἐξέπλυνον, οὐ μόνον λίτρον . . . ἀλλὰ καὶ χαλαίρυπος, ὡς Κρατῖνος ὠνόμασεν. χαλαίρυπος* Iungermann] *ῥῦπος* A, *χάρυπος* BC. Hesych. *χαλαίρυπος· ὁ τῶν πλυνομένων ἱματίων ῥύπος.* idem *χαλέρυπον· τὸ ῥύμμα τὸ ἀπὸ τοῦ νίτρου γενόμενον, ὅ τινες νίτρωμα λέγουσι.*

453

χειρονομησείοντας

Pollux 2, 153 *Ἡρόδοτος* (6, 129) *ἐπὶ Ἱπποκλείδου . . . τοῖς ποσὶν ἐχειρονόμησεν. ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ χειρονομησείοντας εἶπε.*

454

ψευδομαρτύριον

Pollux 8, 31 *Κρατῖνος δὲ καὶ ψευδομαρτύριον εἴρηκεν.* Cratinus sine dubio *ψευδομαρτυρίων* dixerat. cf. Heindorf. Plat. Theaet. 145 c.

455

ὠνυχισμένον

Κρατῖνος ἐπὶ τοῦ τετμημένου τοὺς ὄνυχας τέθεικεν. Bekker. Anecd. 13, 17. cf. Lob. Phryn. 289 sq.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

456

Zonar. 1366 *οἱ Ἀττικοὶ μόλυβδον καὶ μολύβδινον . . . Φορμίων. τρεῖς ἔφη στήσειν τρίποδας, ἔπειτα ἔθηκεν ἕνα μολύβδινον. Κρατῖνος* (sequitur fr. 318). etiam prius exemplum ad Cratinum atque ad Trophonium referebat Meinekius, ita corrigens *ὁ Φορμίων τρ. ἀργυροῦς στ. ἔφη | τρίποδας, ἔπειτ' ἔθ. κτλ.* quorum versuum prior nequaquam numerosus est.

457

σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν

Κρατῖνος. Phot. at eadem Aristoph. Ach. 687.

458

ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ

Zenob. 3, 77 et Diogenian. 4, 55 sine auctoris nomine. propter fr. 208, 3 Leutschius ad Seriphios referebat, ubi cf. quae diximus sub fr. 217.

459

τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν; τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς;

Diog. L. 7, 163 non addito auctoris nomine. ad Ulixes Cratini referebat Welckerus Mus. Rhen. I 588.

460

Ἐπειοῦ δειλότερος

Apostol. 7, 69 *οὕτως ἔλεγε Κρατῖνος ὁ κωμικός. ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηίδος φυλῆς καὶ δειλότερος φανῆναι. καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν.* si ulla Apostolio fides esset, fragmentum Cratini eum servasse censerem. sed quicumque praeter illum de hoc proverbio egerunt, Cratinum ipsum ita inrisum esse narrant. Zenob. 3, 81. Hesych. Suid. itaque apud Apostolium ut apud Suidam *ἐλέγετο* pro *ἔλεγε* scribendum videtur.

461

κεράμιον οἰνηρόν

Κρατῖνος. Pollux 7, 161. pertinere haec possunt ad fr. 187, 6.

462

κυρηβάσασθαι

(cod. *κυριβ.*) *διαμαχέσασθαι· οὕτως Κρατῖνος.* Phot. idem *κυρηβάσασθαι· διαμαχέσασθαι* (cod. *κυρειβ.*). *κυρηβάζεσθαι· λοιδορεῖσθαι. κυρριβάζεσθαι· λοιδορεῖσθαι, διασύρεσθαι.* Hesych. *κυριβάσασθαι· διαμαχέσασθαι. ἀπὸ τῶν κριῶν καὶ τῶν τράγων.* Photius Cratinum nominavisse videtur pro Aristoph. Eq. 272.

Praeterea cf. Cratetis fr. 45. 46. 50.

ΚΡΑΤΗΣ

Aristoph. Eq. 537 sq. cum schol. Aristot. Poet. 5, 5. Anonym. De com. III p. XV Duebn. Meinek. I 58 sq. Bergk. R. c. Att. 276. Fritzsch. Quaest. Arist. I 239 adn. 45.

ΓΕΙΤΟΝΕΣ

De tempore et argumento non constat. ebrios in hac fabula poetam in scaenam induxisse narrat Athen. 10, 429 a. Meinek. I 61.

1

νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν παιδικῶν ἅλις
ὅκως περ ἀρνῶν ἐστι γαλαθηνῶν τε καὶ
χοίρων.

Athenaeus 9, 396d *Κράτης Γείτοσι.* ἡμὶν A] ὑμῖν VL. ἅλις Iacobsius Add. Ath. 208] δαις. praeterea Iccobsius κώμων post παιδικῶν inserit, πᾶσι post ἡμῖν addidit Bergkius R. c. Att. 278. Meinekius in ed. mai. post ἡμῖν supplet νὴ Δία, in ed. Ath. lacunam indicat. Bergkius hominem *Ionem* voluptatibus deditum loqui putat. a loco corruptissimo manus abstinere satius putabam; id unum dispicere mihi videbar, cum de cenae adparatu poeta loqueretur, scribendum esse περδίκων pro παιδικῶν.

2

γλυκύτατον δ', ὦ Ζεῦ, βασιλείου μύρου.

Athenaeus 15, 690d βασιλείου δὲ μύρου μνημονεύει Κράτης ἐν Γείτοσι λέγων οὕτως. ὦ Ζεῦ] ὦζε Porson. Hom. Od. 5, 455. ὦ Ζεῦ δ' ὦζε Bergk. R. c. Att. 277. Hesych. βασίλειον· εἶδος μύρου. Sappho ap. Athen. ibid. βρενθείῳ βασιληίῳ. sine dubio id genus unguenti significatur, quo rex Persarum utebatur. Plin. N. h. 13, 2 *unguentum Persarum genti se debet.*

3

οὐκ ἔστι μοι λυχνίδιον.

Κράτης ἐν Γείτοσιν. Poll. 10, 118 δῆλον ὅτι λυχνία εἴρηκεν, ἀλλ' οὐ λύχνους μικρούς.

4

ὗς διὰ ῥόδων

ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων. Phot. Suid. cf. Apostol. 17, 71.

5

εἰ σοφὸς ᾖ

Κρατῖνος Γείτοσιν. Bekker. Anecd. 144, 27. Κράτης Meineck. I 64. eiusdem syntaxis exempla et Bekkeri grammaticus ipse addit et in vetustiore Atthide haud pauca exstant. cf. Cratin. 28.

6

καρδοπογλύφος

ὡς Κράτης εἴρηκεν ἐν Γείτοσιν. Pollux 7, 179.

7

πεσσονομεῖν

τὸ πεσσοῖς παίζειν Κράτης εἶπεν ἐν Γείτοσιν. Pollux 7, 204.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Meinek. I 64. Fritzsch. Quaest. Arist. I 240 adn. 45. fragmenta non exstant.

ΗΡΩΕΣ

8

οὐκ ἀσκίῳ μένταρ' ἐμορμολύττετο
αὐτούς, εἶτα δ' ἔστ' ἀληθῆ.

Hesych. *οὐκ ἀσκίῳ· οὐκ ἀσκίῳ — ἀληθῆ. ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων, ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός.* Proverbia Bodlei. 715 p. 86 c *οὐκ ἄσκιον· εἴρηται ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων. Κράτης Ἥρωσιν οὐκ ἀσκίῳ γ' ἐμορμολύττετ' αὐτούς. ἐμορμολύττετο | αὐτούς* Fritzsch. De com. gr. fr. 4] *ἐμορμολύττετ' αὐτούς. εἶτα δ'*] *ἐπεὶ τάδ'* Meinek. *ἄν, εἰ* Fritzschius cum interrogandi signo in fine. etiam in tetrametros redigi posse *οὐκ — ἐμορμολύττετ' αὐτόν, εἴ γε | τάδ'* monuit Meinek. — Phot. *οὐκ ἀσκίῳ· ἀντὶ τοῦ κενῷ· ἀσκίοις γὰρ τὰ παιδία μορμύσσεται.* cf. Diogen. 2, 65. semper Attici *μορμολύττεσθαι.* Aristoph. Av. 1245. Plat. Gorg. 473 d. Crit. 46 c. Ruhnk. Tim. 182. ceterum Macarii 7, 68 *σκιᾷ μορμολύττεσθαι* varietatem aliquam (*οὐ γὰρ σκιᾷ*) videtur indicare.

9

οὐκοῦν ἔτνους χρὴ δεῦρο τρύβλιον φέρειν
καὶ τῆς ἀθάρης.

Bekker. Anecd. 352, 2 et Suidas *ἀθάρην· οὐκ ἀθήραν* (*ἀθαρὴν* Bernhardy) *τὴν ἐρεικτὴν καλοῦσιν. Κράτης Ἥρωσιν. τρύβλιον* Meinek.] *τρυβλίον.* Herodian. I 357, 15 Lentz.

10

τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκὰς εἰς αὐτοὺς βλέπων.

Suidas *ἀνεκὰς ψιλῶς τὸ ἄνω λέγουσι .... Κράτης Ἥρωσι. Κράτης* Meinek.] *Κρατῖνος. βλέπων*] *τρέπων* Bernhard. '*sursum cervicem* sc. tolle. simili ellipsi *μὴ τριβὰς ἔτι*'. Meinek. at tali praecepto participium addi non memini. fortasse *τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκάς· εἰς αὐτοὺς βλέπε.* sed fieri potest etiam ut accusativus pendeat ex verbo in eis quae praecedebant aut sequebantur omisso. *ἀνεκάς* Herodian I 511, 7 Lentz. *ἄνεκας* Apollonius Bekker. Anecd. 570, 25. Lob. Phryn. 270 extr.

11

ἁλτῆρσι θυλάκοισι χρῆσαι τὸ μέγεθος.

Pollux 3, 155 *Κράτης ἔφη ἐν Ἥρωσιν.* Luc. Anach. 27 *ὑπεράλλεσθαι τάφρον εἰ δέοι ..., καὶ πρὸς τοῦτο ἀσκοῦνται ἡμῖν, ἔτι καὶ μολυβδίδας χειροπληθεῖς ἐν ταῖν χεροῖν ἔχοντες.* eae *μολυβδίδες* sunt *ἁλτῆρες.* iubetur nescio quis, ironice sine dubio, globis plumbeis uti tantis, ut sacci vel culei esse videantur. cf. Cratin. 234.

12

ὁ κάνης δὲ τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ.

Pollux 10, 90 *ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ κανᾶ καὶ κάνητα καὶ κανίσκια. καὶ κάνητα μὲν Κράτης ἐν Ἥρωσιν εἶπεν κτλ.* Phot. *ὁ κάνης τῆς κοίτης ὑπερέχει· ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.* quibus addunt Prov. Coisl. 4, 17 Leutsch. *κοίτη γὰρ ἡ κίστη, εἰς ἣν τὰ βρωτὰ ἐμβάλλουσιν. κάνης δὲ τὸ ἐπίθεμα τῆς κοίτης.* cf. Poll. 10, 91. at hic nomina *κοίτη* et *κίστη* confusa esse docui Mus. Rhen. XXX 414sq. *κοίτη* potius *lectus*, *κάνης stragulum* est, et hoc lecto maius esse significatur.

13

ῥιπίδι κοπραγωγῷ

Pollux 10, 175 *καὶ ῥιπίδα δ' ἄν τις φαίη πλέγμα τι ψιάθῳ ἢ φορμῷ παραπλήσιον. Κράτης δ' ἐν τοῖς Ἥρωσιν ἔφη ῥ. κ.*

ΘΗΡΙΑ

Athenaeus 6, 268e eclogis de prisca hominum felicitate exscriptis *ἐχρησάμην*, inquit, *τῇ τάξει τῶν δραμάτων, ὡς ἐδιδάχθη.* itaque cum Cratetis ecloga Cratineam sequatur, post Plutos Cratini Feras actas esse constat. nomen fabulae inde repetitum est, quod antiquitus animalia sicuti homines locuta esse et mente ac ratione praedita et propterea comedi non solita fuisse credebantur. cf. Plat. Politic. 272b. Xen. Comment. 2, 7, 13. Bergk. R. c. Att. 278. duo oratores inductos fuisse, quorum alter mollem vitam, simplicem naturaeque legibus convenientem alter commendaret, facile adparet conlatis eis quae Athenaeus dicit 6, 268 init.

14

Α. ἔπειτα δοῦλον οὐδὲ εἷς κεκτήσετ' οὐδὲ δούλην,
ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ δῆτ' ἀνὴρ γέρων διακονήσει;
Β. οὐ δῆθ'· ὁδοιποροῦντα γὰρ τὰ πάντ' ἐγὼ ποιήσω.
Α. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλέον; *Β.* πρόσεισιν αὔθ' ἕκαστον
τῶν σκευαρίων, ὅταν καλῇ τι. παρατίθου, τράπεζα.
αὕτη, παρασκεύαζε σαυτόν. μάττε, θυλακίσκε.
ἔγχει, κύαθε. ποῦσθ' ἡ κύλιξ; διάνιζ' ἰοῦσα σαυτήν.
ἀνάβαινε, μᾶζα. τὴν χύτραν χρῆν ἐξερᾶν τὰ τεῦτλα.
ἰχθύ, βάδιζ'. ἀλλ' οὐδέπω 'πὶ θάτερ' ὀπτός εἰμι.
οὔκουν μεταστρέψας σεαυτὸν ἁλὶ πάσεις ἀλείφων;

Athenaeus 6, 267e *οἱ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ περὶ τοῦ ἀρχαίου βίου διαλεγόμενοι, ὅτι οὐκ ἦν τότε δούλων χρεία, τοιάδ'*

ἐκτίθενται. Κρατῖνος μὲν . . . Κράτης δ' ἐν Θηρίοις· ἔπειτα κτλ. 3. ὁδοιποροῦντα Casaub.] ὁδοιπόρου τὰ. τὰ πάντ' Elmslei. Edinb. Rev. XIX 88] ταῦτα πάντα. 5. παρατίθου Elmslei.] παρατιθῶ. Casaub. παρατίθου ὦ. 7. διάνιζ' ἰοῦσα σαυτήν Dindorfius] λιανίζουσα σεαυτὴν A. Piersonus Moer. 423 διάνιζε σύ γε σεαυτήν. Elmsleius ἰοῦσα νίζε σαυτήν. 8. χρῆν Iacobs. Addit. Athen. 159] χρή. ἐξερᾶν τὰ Schweighaeuserus] ἐξαιράντα A. 9. οὐδέπω 'πὶ Erfurdtus Observ. 461] οὐδέπω τἀπί L. οὐδέπο τἀπί PV. Elmsleius οὐδὲ τἀπί. 10. οὔκουν —; Dind.] οὐκοῦν. ἀλὶ πάσεις ἀλείφων Erfurdt] ἀλειπας εἰσαλειφων (sine accent.) A. ἁλσὶ πάσεις ἀλείφων Elmsleius metrum pessime corrumpens, quem tamen secutus est Meinekius. — in personarum notatione secutus sum Cobetum N. l. 18. ac sic Meinek. in Athen. 5. καλῇ ille ipse intellegendus est, qui ab altero αὐτὸς αὐτῷ διακονήσειν dicebatur. τι i. e. τῶν σκευαρίων. 6. σαυτόν A. αὕτη manifesto corruptum est: verum non emendandum, ut perperam proposueram Mus. Rhen. XXX 406 κοίτη — σαυτήν (sic apographa), sed ἄμης, παρασκεύαζε σαυτόν. ἄμητες enim et ἀμητίσκοι Atheniensibus in deliciis erant. 10. quid sit ἀλείφων discretum a πάσεις non intellego. fortasse scribendum est σεαυτὸν διαπάσεις ἀλεύροις.

15

ἀλλ' ἀντίθες τοι· ἐγὼ γὰρ αὐτὰ πάμπαλιν
τὰ θερμὰ λουτρὰ πρῶτον ἄξω τοῖς ἐμοῖς
ἐπὶ κιόνων ὥσπερ διὰ τοῦ παιωνίου
ἐπὶ τῆς θαλάττης, ὥσθ' ἑκάστῳ ῥεύσεται
εἰς τὴν πύελον. ἐρεῖ δὲ θὔδωρ 'ἀνέχετε'.
ἔπειτ' ἀλάβαστος εὐθέως ἥξει μύρου
αὐτόματος, ὁ σπόγγος τε καὶ τὰ σάνδαλα.

Athenaeus 6, 268a ἑξῆς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τὸν ἐναντίον τούτῳ παραλαμβάνων λόγον φησίν· ἀλλ' ἀντίθες τοι κτλ. — sic A, nisi quod v. 4 ῥεύσετ' et v. 5 ἀνεχετει (sine accentu), pro quo ἀνέχετε Dindorfius. nam δέ θ' ὕδωρ nihil aliud est quam δὲ θὔδωρ. — 1. πάμπαλιν] τἄμπαλιν Casaub. 4. ἐπὶ] ἀπὸ Bergk. R. c. Att. 282. 6. ἔπειτ' ἀλάβαστος] εἶθ' ἀλάβαστος Bergk. — sine necessitate Herwerdenus Obs. crit. 14 v. 4 ὥστε καὶ ῥυήσεται. cf. Pherecr. 130, 5. Eurip. fr. 388 N. et quae adnotavimus ad Aristoph. Eq. 526. pro αὐτὰ τἄμπαλιν fortasse scribendum αὐτὸ τοὔμπαλιν. Bekk. Anecd. 4, 16 αὐτὸ τοὔμπαλιν λέγεις. οἷον αὐτὸ τοὐναντίον λέγεις . . . τὸ μέντοι αὐτό πρόσκειται νῦν σημαῖνον τὸ ἀκριβῶς καὶ ἀληθῶς. — manifestum est vitae delicatae defensorem loqui. τοῖς ἐμοῖς i. e. *qui a me stant.* balnea calida defendit ut λόγος ἄδικος Aristoph. Nub. 1044—1051 (991). cf. Hermipp. 76. pollicetur autem se suis lavacra calida a mari ipso (ἀπὸ Bergk.) in balnea ducturum,

Digitized by Google

ita nimirum ut aqua maris frigida aquae ductu in balneum derivetur ibique calefiat, (quod moneo propter Meinekium), idque tam abundanter, ut ipsa aqua alveo repleto lavantibus dictura sit '*inhibete aquam*'. Phot. παιωνεῖον· ἰατρεῖον, θεραπευτήριον. nemo id praeter Cratetem videtur commemoravisse. erat sine dubio in Piraeeo.

16

ἔχοντες εὐπαθῆ βίον
παρουσίαν τε χρημάτων.

Harpocrat. παρουσία ἀντὶ τοῦ περιουσία ἢ αἰτία πλούτου οὐσία . . . Κράτης Θηρίοις κτλ. omisso fabulae titulo Photius (399, 11) et Suidas παρουσία. Crameri Anecd. Oxon. II 498. βίον Harpocr. C. παρουσία BC. περὶ οὐσίαν D, qui τε omittit. ἀπαθῆ et pr. περιουσίαν Phot. cf. Cratin. 325.

17

καὶ τῶν ῥαφάνων ἕψειν χρὴ * * *
ἰχθῦς τ' ὀπτᾶν τούς τε ταρίχους, ἡμῶν δ' ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι.
B. οὐκ ἄρ' ἔτ' οὐδὲν κρέας, ὡς ὑμεῖς λέγετ', οὐδ' ὁτιοῦν ἐδόμεσθα,
οὐδ' ἐξ ἀγορᾶς οὐδὲ τάκωνας ποιησόμεθ' οὐδ' ἀλλᾶντας;

v. 1. 2 Athenaeus 3, 119c Κράτης Θηρίοις. 3. 4 Pollux 6, 53 ἔστι δὲ καὶ γαστρίδιον ἡδυσμένον, ὃ καὶ τάκωνας ἔνιοι κεκλῆσθαι οἴονται παρὰ Κράτητι τῷ κωμικῷ μόνῳ καὶ ἅπαξ εἰρηκότι ἐν Θηρίοις. οὐκ — ἀλλᾶντας· οἱ δὲ οἴονται τοὺς τάκωνας ἐκ ταγήνου κρέας ἢ στέατος τροχοὺς σὺν ἁλσὶ καὶ ξηροῖς ἡδύσμασι κοπέντας. Hesych. τακῶνες· τροχίσκοι στέατος κεκομμένου μεθ' ἁλῶν καὶ ξηρῶν ἀρτυμάτων. utrumque fragmentum coniunxit Bergkius R. c. Att. 279. 3. ἔτ' — ὁτιοῦν Bergkius] ἔστιν — ὅτι. v. 1 lacunam statuit Meinekius quod non sit consentaneum bis in quattuor tetrametris clausula spondiaca usum esse poetam. quamquam sunt qui haec in timetros digerant, atque ita a se ipse desciscens Meinekius in Athenaeo. cum neque ἐσθίειν neque ποιεῖσθαι ἐξ ἀγορᾶς Atticis sit usitatum, Cobetus Obs. crit. Plat. 191 τάκωνας ἔτ' ὠνησόμεθ'. cf. Hermipp. 28. Plat. 190. εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν Menand. apud Suid. εἰς ἀγ. — perperam: nam arsis soluta in quarto tetrametri anapaestici pede, ut omnino rara est, ita numquam in monosyllabum exit. accedit quod forum neutiquam apte commemoratur: multo enim fortius quisquis loquitur mirabundus cur ut ferarum defensor iusserat animalium carne abstinendum sit ita pergat 'nihil igitur carnis edere et *ne domi quidem* τάκωνας aut ἀλλᾶντας conficere licebit?' sed neque fori neque domus mentionem fecit: scribendum est οὐδ' ἔτι χορδὰς οὐδὲ τάκωνας κτλ. de particula οὐδέ repetita cf. Aristoph. Nub. 425. 629. 981. Soph. OR. 1377.

Praeterea cf. fr. 48.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Meinekio I 64 non videtur scripta esse ab antiquae comoediae poeta.

ΛΑΜΙΑ

Philostr. Apollon. 4, 25 p. 165 *μία τῶν Ἐμπουσῶν ἐστιν, ἃς Λαμίας . . . οἱ πολλοὶ ἡγοῦνται. ἐρῶσι δ' αὗται καὶ ἀφροδισίων μέν, σαρκῶν δὲ μάλιστα ἀνθρωπείων ἐρῶσι καὶ παλεύουσι τοῖς ἀφροδισίοις, οὓς ἂν ἐθέλωσι δαίσασθαι.* Plut. Mor. 515 f *τὴν Λάμιαν λέγουσιν οἴκοι μὲν ᾄδειν (διάγειν?) τυφλήν, ἐν ἀγγείῳ τινὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσαν ἀποκειμένους, ἔξω δὲ προϊοῦσαν ἐπιτίθεσθαι καὶ βλέπειν.* haec tamen Lamia an altera fabulae nomen dederit et quid Crates de ea narraverit non constat.

18

Schol. Aristoph. Eccl. 77 *τὸ τοῦ Λαμίου· ἀρσενικῶς δὲ Λαμίαν [εἶπεν. ἔστι δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ Λάμια] ὑπὲρ ἧς ὁ Κράτης λέγει ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὅτι σκυτάλην ἔχουσ' ἐπέρδετο.* verba uncis inclusa addidit et *Κράτης* scripsit pro *Φερεκράτης* Meinekius. O. Schneid. Philol. XXXIIII 423 [*ἐν τἀγορᾷ*] *σκυτάλην ἔχουσ' ἐπέρδετο.* risisse videtur Cratetem Aristophanes non solum Eccl. 77, sed etiam Vesp. 1175, ubi quod commemoratur *ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα*, id ipsum quoque ex Cratete petitum esse arbitratur Meinekius.

19

ἐπεὶ τριπήχη Θετταλικῶς τετμημένα

Athenaeus 10, 418 c *ὅτι δὲ καὶ πάντες Θετταλοὶ ὡς πολυφάγοι διεβάλλοντο, Κράτης φησὶν ἐν Λαμίᾳ κτλ. ἐπεὶ*] *ἔπη* Casaub. 'dicta haec in hominem sesquipedalibus verbis utentem'. Meinek. at quis praestet nomen ad quod pertineret *τριπήχη* non in eis fuisse positum quae perierunt?

20

ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ, μανθάνεις, ὀκτὼ 'βολοί.

Pollux 9, 62 *οἱ μέντοι ὀκτὼ ὀβολοὶ ἡμίεκτον ὠνομάζοντο, ὥς φησιν ἐν Λαμίᾳ Κράτης.* Hesych. *'βολοί· ὀβολοί.* de sententia versus cf. Hultsch Metrol. 164 not. 9 'ich sehe in dem *ἡμίεκτον* bei Krates, welches nach dem Wortlaut der Stelle als eine wenig bekannte Münze erscheint, das Zwölftel eines kleinasiatischen Staters, welches wegen seiner starken Legirung den sehr niedrigen aber nichts desto weniger wahrscheinlichen Curs von nur 8 Obolen in Athen hatte'. itaque non opus eo quod Herwerdenus Obs. crit. 6 proposuit *ἐστι, Χρυσέ, μανθ. κτλ.*

21

ὁ μῦθος ἀπώλετο

Κράτης Λαμίᾳ. Schol. Plat. 382 Bekk. Greg. Cypr. Leid. 2, 90 *ὁ μῦθος ἀπώλετο· ἐπὶ τῶν τὴν διήγησιν μὴ ἐπὶ πέρας ἀγόντων.* contra 91 *τούτῳ τῷ λόγῳ χρῶνται οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας.* de altera interpretatione cf. Schol. Plat. Theaet. 164 d, de altera Schol. Plat. Phileb. 14e. Reip. 10, 621 b.

ΜΕΤΟΙΚΟΙ

Pherecrati 'rectius adsignari videtur ab Apollon. 404 b'. Meinek. I 64. at cf. etiam I 62. 70. 175.

22

λιποπωγωνία

Etymol. m. 698, 9 *πωγωνιήτης· πώγων πώγωνος πωγωνίτης. λέγουσι δέ τινες ὅτι ἀπὸ τῶν εἰς ων ληγόντων οὐκ ἔχει γεγονέναι πωγωνία. Κράτης γοῦν (δ' οὖν) ἐν Μετοίκοις λειποπωγωνία ἔφη. δύναται οὖν ὥσπερ οἰκία οἰκιάτης, οὕτω πωγωνία πωγωνιάτης καὶ πωγωνιήτης γενέσθαι. λιποπωγωνία* Sylburg. 'iambico metro magis congruit prima correpta.'

ΟΡΝΙΘΕΣ

Meinek. I 64. Fritzsch. De parops. 11. fragmenta non exstant.

ΠΑΙΔΙΑΙ

Pollux 9, 114 *Κράτης ἐν Παιδιαῖς· σχεδὸν δὲ περὶ τῶν πλείστων (παιδιῶν) ὁ ποιητὴς εἴρηκεν οὗτος ἐν τῷδε τῷ δράματι.* choreutas varia ludorum genera specie et instrumentis ludendi repraesentavisse opinatur Bergk. R. c. Att. 131.

23

παί-
ζειν δ' ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖσι
τὴν κυνητίνδ', ὥσπερ εἰκός,
τοὺς καλοὺς φιλοῦσ' ἀεί.

Pollux 9, 114 *ἡ δὲ κυνητίνδα ἀπὸ τοῦ κυνεῖν, ὅ ἐστι καταφιλεῖν, ὠνόμασται . . . Κράτης ἐν Παιδιαῖς. φιλοῦσ' ἀεί* Meinek.] *φιλοῦσα δέ.* mutato *χοροῖσι* in *χοροῖς* etiam in tetrametros haec posse digeri idem monuit Meinek. ceterum quomodo mulier in *virilibus* choris ludibunda pulcherrimos quosque exosculari potuerit, non satis liquet.

24

τοὺς δὲ τραγῳδοῖς ἕτερος σεμνὸς πᾶσιν λόγος ἄλλος ὅδ' ἐστιν.

Bekker. Anecd. 379, 31 et Suid. *ἄλλο ἕτερον· ἐκ παραλλήλου λέγουσιν . . . Κράτης Παιδιαῖς. ὅδ'*] Suid. *δ'*. non sine aliqua invidia Crates tragicorum poetarum in scribendis fabulis condicionem multo faciliorem esse queritur.

25

Athen. 11, 478f *κύλικα μὲν* (*τὸν κότυλον*) *οὐκ εἶναι· οὐ γὰρ ἔχειν ὦτα, παραπλήσιον δ' ὑπάρχειν λουτηρίῳ βαθεῖ, ποτηρίου δὲ εἶδος εἶναι. δύνασθαι δὲ καὶ τὸν παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς . . . λεγόμενον κότυλον, ὃν ὅμοιον ὄντα τοῖς προειρημένοις ἓν οὖς ἔχειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Κράτης ἐν Παιδιαῖς.*

Cf. fr. 40 et quae ad Cratin. 415 adnotavimus. quae Pollux de puerorum ludis 9, 110—129 excerpsit, ea magnam partem ad hanc potissimum Cratetis comoediam pertinere consentaneum est.

ΠΕΔΗΤΑΙ

'Fuit Calliae fabula'. Meinek. I 64. fragmenta non exstant.

ΡΗΤΟΡΕΣ

Meinek. I 62. 5. fortasse apud Athenaeum 9, 369c pro *Ῥήτορσιν* scribendum est *Ἥρωσιν.*

26

Κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν ὅμοια πάνυ . . .

Athenaeus 9, 369c *Κηφισιακῶν* (A *κηφησιακῶν*) *δὲ γογγυλίδων μνημονεύει Κράτης ἐν Ῥήτορσιν οὕτως Κηφισιακαῖσι κτλ.* post *οὕτως* ABP addunt *ὡς*. '*οὕτω πως*' Meinek. videtur tetrameter fuisse iambicus. de *Cephisia* pago prope Athenas sito Bursian. Geogr. gr. I 343.

ΣΑΜΙΟΙ

27

ἔπαιξαν γυναῖκες ἅτ' ὀρχηστρίδες καλαί,
ἐπὶ κοχωνῶν τὰς τρίχας καθειμέναι.

Daremberg Notices et extraits des manuscrits médicaux 1853, p. 215 *Κράτης ἐν Σαλαμινίοις φησίν.* indicavit H. Iacobi V p. XLIX. cf. Erotian. Klein. 20, 6. recte *Σαμίοις* Darembergius, qui *αἵ τ'* pro *ἅτ'*. Duebnerus *ἔπαιξαν οὖν* (*ἄρα*) *γυμναὶ καλαί τ' ὀρχηστρίδες* | *ἐπὶ τῶν κοχ. κτλ.* Goettlingius Ind. Ien. hib. 1853/4 p. 5

γυναῖκες ἔπαιξαν αἱ καλαί τ' ὀρχηστρίδες. H. Iacobi *ὀρχηστρίδες γυμναί τ' ἔπαιξαν καὶ καλαί*, adl. simul Cass. Dion. 62, 2 *τήν τε κόμην . . . μέχρι τῶν γλουτῶν καθεῖτο.* primus formam *ἔπαιξα* Atticis inusitatam esse Fritzschius animadvertit, qui De com. gr. fr. 6 tetrametris usus *ἐπῆξαν αἵ τ' ὀρχ. κἄλλαι καλαὶ γυναῖκες | μέχρι τῶν κ. τ. τρ. κ. ◡ _ ◡.* at scribendum est mutatione paene nulla *ἔπαιζον αἱ γυναῖκες ἅμα τ' ὀρχηστρίδες | καλαί, 'πὶ κοχ. κτλ.* cf. Eurip. Bacch. 695. Iph. T. 52. Aristoph. Thesm. 841. Philetaer. 18. de voce *κοχώνη* Lobeck. Pathol. elem. I 170 sq.

28

ἥξει δὲ ταχέως ἀργυρίου χλῆδον λαβών

Lex. Seguer. Bachm. I 419, 6 *χληδός· ὃν οἱ πολλοὶ χλὰς λέγουσιν. Κρήτης ταμίας· ἥξει κτλ.* indicavit H. Iacobi ibid. *Κράτης Τόλμαις* Bernhardy in Suid. *χλίδος. Κράτης Σαμίοις* recte Iacobi. Harpocr. *χλῆδος· πᾶν πλῆθος χλῆδος λέγεται, καὶ ἔστιν οἷον σωρός τις, μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαρμάτων τε καὶ ἀποψηγμάτων, καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόχωσις καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων.* Hesych. *χλῆδος· σωρὸς ἀπὸ καθαρμάτων καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόχωσις, ὃ καὶ χέραδος καλεῖται.* cf. Aeschyl. fr. 16 N. Demosth. 55, 22. de accentu cf. Herodian. I 142, 6 Lentz.

29

σκυτίνῃ πότ' ἐν χύτρᾳ τάριχος ἐλεφάντινον
ἧψε ποντιὰς χελώνη πευκίνοισι κύμασιν,
καρκίνοι ποδήνεμοί τε καὶ τανύπτεροι λύκοι
ὑσοριμαχεῖν ἄνδρες οὐρανοῦ καττύματα.
παῖ' ἐκεῖνον, ἄγχ' ἐκεῖνον. ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα;

Athenaeus 3, 117 b *παρέλιπεν ὁ τένθης Ἀρχέστρατος συγκαταλέξαι ἡμῖν καὶ τὸ παρὰ Κράτητι τῷ κωμῳδιοποιῷ ἐν Σαμίοις λεγόμενον ἐλεφάντινον τάριχος, περὶ οὗ φησιν· σκυτίνῃ κτλ.* 2. *ποντιὰς χελώνη*] *ποντίας χελώνης* Erfurdt. Observ. 450. 3. *ποδήνεμοι* malebat Meinek.] *ποδάνεμοι.* 5. *ἐν Κέῳ τίς* Porsonus] *ἐγκαιῶτις* A. Hesych. *ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα; ἐπὶ τῶν οὐκ εὐγνώστων. οὐδεὶς γὰρ οἶδεν ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα, ὅτι οὐχ ἑστᾶσιν αἱ ἡμέραι, ἀλλ' ὡς ἕκαστοι θέλουσιν ἄγουσιν.* cf. Append. prov. (Leutsch I) 2, 61. traduxit Cratetis commentum Aristoph. fr. 333.

griphi speciem in his iure deprehendere sibi videbatur Casaubonus, quo mea quidem sententia multo minus bene rem gesserunt Bergkius R. c. Att. 280 ac Cobetus N. l. 149. de metro primi versus Meinekius conferri iubet Aristoph. Lys. 1014 sq. at Aristophanes viginti duo versus eiusdem metri coniunxit, in Cratetis fragmento

omnes versus eisdem numeris contineri et paeonicum exitum ex parodia Aristophanea (fr. 333) inlatum esse consentaneum est. itaque scribo *ἐν χύτρᾳ Ἐλεφάντινον ταρίχιον. ταννπτέρους λύκους* dixit proverbium secutus, de quo Diogenian. 6, 4 *λύκου πτερά· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. πῶς γὰρ ἂν πτηνός τις γένοιτο λύκος;* v. 4 manifesto corruptus est. proverbio illo *ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα* poeta morem ut videtur vulgarem imitatus ita utitur, ut simul spectatores interroget 'ecquis vestrum griphi mei sententiam intellexit?' id quod hodie certe non minus difficile est quam scire quotus dies sit in Ceo insula. aliquo tamen modo obscuritatem levari posse existimo scribendo in v. 2 *πευκίνοισι καύμασιν* i. e. *flammis piceis.*

30

ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε.

Zenobius 4, 41 *ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε· ταύτης μέμνηται Κράτης ὁ κωμικὸς ἐν Σαμίοις. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥαστώνης τινὸς καὶ ἀναπαύλης. μετῆκται δὲ ἀπὸ στρατιωτικῶν ἵππων, οἷς γηράσκουσιν ἐπέβαλλον τὸ καλούμενον τρυσίππιον· ἔστι δὲ τοῦτο σιδηροῦς τροχίσκος . . . ὃν ἐκπυροῦντες ἐπέβαλλον ταῖς σιαγόσι τῶν ἵππων.* verba Zenobii praebui ut exstant apud Millerum (Mélanges 370). cf. Diogenian. 5, 27. Plutarch. Prov. 1, 13. Eupol. 318.

31

περιπόρφυρα ἱμάτια

Κράτης ἐν Σαμίοις. Pollux 7, 63.

ΤΟΛΜΑΙ

32

πρῶτα μὲν ταλαντιαῖος ὅστις ἔστ' αὐτῶν λέγε.

Pollux 9, 53 *τὸ δὲ ἐν ταῖς Κράτητος Τόλμαις· πρῶτα μὲν κτλ. ἄδηλον εἴτε τιμὴν εἴτε ῥοπὴν λέγει.*

33

ποιμαίνει δ' ἐπισίτιον,
ῥιγῶν δ' ἐν μετὰ βύξου,
δέξετ' ἐπὶ μισθῷ
σῖτος.

Athenaeus 6, 247 e *μνημονεύει δὲ τοῦ μὲν ἐπισίτου Κράτης Τόλμαις.* sic libri. *ἐπισίτιον*] *ἐπίσιτον* Porsonus, recte sine dubio. *ῥιγῶν δ'*]

ῥιγῶντ' Porsonus. μετὰ βύξου] Μεγαβύζου Casaub. δέξετ'] δέξεταί τ' Porsonus. σῖτος] σῖτον Casaub. fragmentum et corrruptissimum et vel post omnes hominum doctorum emendationes obscurissimum. ne praesens quidem tempus (ποιμαίνει) quomodo cum futuro (δέξεται) recte consocietur adparet. versus sunt Pherecratei. cf. Pherecr. 79 et de sententia Pherecr. 32. miseram nescio cuius apud Megabyzum aliquem, i. e. hominem opulentum et adrogantem, condicionem describi monuerunt Casaubonus et Hemsterhusius Lucian. I 385. cf. Meinek. Menandr. p. 48.

34

καὶ δὴ ποδεῖα τριμίτινα

Pollux 7, 92 *τὰ δὲ πέλλυτρα καὶ εἶδος ὑποδήματος, ὥσπερ αὖ τὰ ποδεῖα ταὐτὸν ἦν ταῖς ἀναξυρίσιν, ἃς σκελέας τινὲς ὀνομάζουσιν. Κράτης ἐν Ἑορταῖς.* Meinek. *Τόλμαις.* Hesych. *ποδεῖα· ἐνειλίγματα ποδῶν.* scr. *ἐνειλήματα.* ac sic Photius *πόδεια.*

35

ἀστραγαλωτή (*τις*) *μάστιξ*

παρὰ Κράτητι ἐν ταῖς Τόλμαις ὠνόμασται. Poll. 10, 54.

36

ὄνος ἐν μελίτταις

Κράτης Τόλμαις· καὶ ὄνος ἐν μύρῳ· παροιμία. Photius et Suidas. Diogenian. 7, 32. Gregor. Cypr. Mosq. 4, 65. Apostol. 12, 80. *ὄνος ἐν μελίσσαις· ἐπὶ τῶν* [*ἐν*] *κακοῖς περιπεσόντων.*

37

ἐξ ὅτου ἦλθον

ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ. Κράτης Τόλμαις. Bekk. Anecd. 93, 16.

38

Athen. 14, 619a *καὶ βαλανέων ἄλλαι* (*ἦσαν ᾠδαί*), *ὡς Κράτης ἐν Τόλμαις.*

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

Non videtur scripta esse ab antiquae poeta comoediae. Mein. I 64.

. . ΠΝΙΑΣΤΡΙΑ

Titulus mutilatus in catalogo librorum Piraeensi. Cumanudes *Δειπνιάστρια*, quae vox graeca neque est neque esse potest, cum nemo umquam *δειπνιάζειν* dixerit. neque vero cogitando invenire

possum vocem graecam quae in *πνιάστρια* exeat. cf. Wilamowitz. Anal. Eurip. 138 sq.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

39

ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

Stobaeus Floril. 116, 31. *μὲν* Voss. Gesn. marg.] *οὐ*. Meinekius in ed. min. contulit Critiam Plut. Mor. 879 f. *χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ*. addo Diphil. Stob. Fl. 116, 32.

40

πάνυ γάρ ἐστιν ὡρικώτατα
τὰ τιτθί' ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλα.

Athenaeus 2, 50e *Κράτης· πάνυ γάρ κτλ.* sine poetae nomine Eustath. 1633, 58. *ὡρικώτατα* B] *ὡρικωτάτη*. *μιμαίκυλα*] *μιμαίκυλον* Eustath. Dobraeus Advers. II 297 *πάνυ γάρ ἐστιν ὡρικὰ τὰ τιτθί'*. Meinekius *πάνυ γάρ ἐστιν ὡρική, τά τε* (vel *τὰ δὲ*) *τιτθί' ὥσπερ κτλ.* *πάνυ* cum superlativo gradu non coniungitur. itaque nescio an pro *πάνυ γὰρ* scribendum sit *Παιδιαῖς*. in altero versu scribendum videtur *μῆλα καὶ μιμαίκυλα*. *μιμαίκυλα* sunt *arbutei fetus* (*κομάρου*), quos Hehnius (Kulturpfl.[2] 351) cum dicit apud Aristophanem primum commemorari, fallitur.

41

ἀλλὰ σικύαν ποτιβαλῶ τοι, κανταλῆς ἀποσχάσω.

Pollux 4, 183 *σικύα ἕν τι τῶν ἐργαλείων* (*τῶν ἰατρικῶν*) *ὡς Κράτης ὁ κωμικός· ἀλλὰ κτλ.* *ποτιβαλῶ τοι* Meinek.] *ποτιβάλλω σοι*. *κανταλῆς*] *κἂν τὸ λῇς*, *si id volueris*, Kuhnius. *καὶ τὺ λῇς* Meinek. induxit poeta medicum sicuti solebant illi dorice loquentem. ita prorsus apud nos in praescriptis suis latino, si dis placet, sermone utuntur. cf. Epicrat. Athen. 2, 59c et de verbo *ἀποσχάζειν* Lob. Phryn. 219.

42

ἀδικοχρήματος

ὡς Κράτης. Bekker. Anecd. 343, 10.

43

ἀλλόκοτον

Κράτης ἐπὶ ὀνείρατος ἠλλαγμένου καὶ τερατώδους. Bekker. Anecd. 15, 5.

44

ἀναγκόσιτον

Κράτης. Athen. 2, 47 e.

45

ἀνεβιωσάμην

ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι ἐποίησα. Κράτης. Bekker. 395, 19. Suid. (Bekk. *Κράτ*. . .)

46

ἀψάλακτος

ἀπαθής, ἀτιμώρητος. ἀψάλακτον γὰρ τὸ ἄθικτον. οὕτω Κράτης (*κρ* suprascr. *αι* A). Suid. — idem *διαψαλάττεσθαι· . . . τὸ γὰρ ἀψάλακτον, ἄθικτον. οὕτω Κράτης*. cf. Zonar. 536.

47

διαβάλλειν

τὸ ἐξαπατᾶν . . . Κράτης. Suid. cf. quae adnotavi ad Aristoph. Av. 1648.

48

ἐθελόσυχνος

παρὰ Κράτητι . . ἀπὸ τοῦ ἐθέλω· σημαίνει δὲ τὸν θέλοντα συχνάζειν. Etym. m. 299, 30. in Mus. Rh. XXX 415 sq. mihi videor demonstrasse scribendum esse *ἐθελήσυχος . . . ἡσυχάζειν* et (conl. Hes. Op. 118) ad *Θηρία* hoc fragmentum referendum esse.

49

ἡμιμάσητοι

Κράτης. Pollux 6, 161.

50

μεμνοῖτο

Κράτης. Etym. m. 579 init. (*Κρᾶ* D. *κρατῖνος* M). scribendum videtur *μεμνῇτο*. Xen. An. 1, 7, 5 codices *μέμνοιο*, Schneiderus *μεμνῴο*, Cobetus N. l. 224 *μεμνῇο*. Aristoph. Plut. 991 *μεμνῷτο* solus M et *γρ*. n. cf. Schneider. Plat. Reip. 7, 518 a. Leg. 5, 731 c. 742 e. 6, 776 b. 11, 931 e.

51

παλίνδικον

Κράτης τὸν πολλάκις δικαζόμενον. Pollux 8, 26.

52

Schol. latinus Arati p. 36 Buhl. *et Crates comicus a Vesta incipiens profari carmina* (videtur). est enim proverbium *ἀφ' Ἑστίας ἄρχου*. Schol. Ven. Aristoph. Vesp. 846 *τῇ γὰρ Ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ἔθος ἦν ποιεῖσθαι.*

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

53

ἀχράδων πρόσφερε

Bekker. Anecd. 475, 12 *Εὔπολις Ἀστρατεύτοισιν οἱ πεπείρους ἀχράδας πρὸς τῇ συκίδι προσετως καὶ ἀχράδων . . . . φερεκράτης.* Meinekius ed. min. p. VII et 164 Eupolidis fragmentum (33) voce *προσετως* terminat et reliqua ita explet: *καὶ 'ἀχράδων πρόσφερε' Κράτης.*

54

Σαρπηδονία ἀκτή

ἄκρα τῆς Θρᾴκης. Κράτης τὴν μεγάλην. Suid. Hesych. *Σαρπηδόνιον· τὸ μέγα. καὶ ἡ ἐν Θρᾴ[ση]κῃ καὶ Κιλικίᾳ πέτρα ὑψηλοτάτη.* Phot. *Σαρπηδών· μεγάλη· καὶ Σαρπηδόνιον δέσμα, τὸ μέγα. Σαρπηδὼν ἀκτή· ἄκρα τῆς Θρᾴκης· κρατίστην,* (scr. *Κράτης τὴν*) *μεγάλην.* haec ad *grammatici Cratetis* commentarios Euripideos pertinere docent Schol. Eurip. Rhes. 28 conl. cum schol. v. 5 (p. 19—21 Dindf.).

55

ἡμεροῦν

Κράτης· τὸ τὴν γῆν ἐξημεροῦν καὶ ἐργάζεσθαι. Hesych. — grammaticum intellegit Meinekius (251). *ἐπέχω.*

56

ῥῆσις

τὸ ψήφισμα. οὕτω Κράτης Phot. 'nisi Cratetem dicit grammaticum'. Meinek.

Praeterea cf. Cratin. 302. 373. 445. Antiphan. Stob. Flor. 115, 9.

ΦΕΡΕΚΡΑΤΗΣ

Anonym. De com. III p. XV 38 Duebn. Mein. I 66 sq.

ΑΓΑΘΟΙ

Athenaeus Eratosthenis ut videtur iudicium secutus, quem comoedias Pherecrateas adcurate tractavisse constat, hanc fabulam ab aliis Strattidi tributam esse significat. 6, 248 c. 10, 415 c. 15, 685 b. cf. Meinek. I 69. fortasse Pherecrateae fabulae *διασκευὴν* Strattis in certamen commisit. Bergk. R. c. Att. 288. de argumento quae idem 285 disputat, ea ita comparata sunt, ut neque vera neque falsa esse demonstrari possit.

1

ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας
πένθ' ἡμιμέδιμν', ἐὰν βιάζωμαι. Β. μόλις;
ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

Athenaeus 10, 415 c *τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεκράτει ἢ Στράττιδι ἐν Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησιν· ἐγὼ κτλ.* v. 3. 4 etiam 6, 248 c *ὀλιγοσίτου δὲ μέμνηται . . . καὶ Φερεκράτης ἢ Στράττις ἐν Ἀγαθοῖς ὡς ὀλιγόσιτος κτλ.* Hercules aliquis loqui videtur. *μακρᾶς*, quod '*longa triremis*' contra 'linguam peccaret', Herwerdenus (Nov. add. crit. 4) cum *ἡμέρας* coniungebat non animadvertens id multo magis contra linguam peccare. Meinekius (Anal. crit. Ath. 109) *μικρᾶς τριήρους*, quod ironice vult intellegi. singulis hominibus choenix cottidie sufficiebat; triremi cum ducenti fere veherentur, quattuor medimnis cum hecteo in singulos dies opus erat. cf. Boeckh. Oec. Att.² I 396. Bergk. R. c. Att. 286.

2

λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς
ἡμέρας ἐν τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ
λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε.

Athenaeus 15, 685 b *ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις δὲ Ἀγαθοῖς Φερεκράτης ἢ Στράττις φησί κτλ. λαλεῖτε* Dobr. Aristoph. Eccl. p. 196] *λαλεῖται. ἐν τοῖς στεφανώμασιν, ἐν τῷ μύρῳ*, i. e. in ea fori parte, ubi corollae et unguenta veneunt. cf. Aristoph. Eq. 857. chorus — nam ex eius cantico fragmentum excerptum est — Atheniensium quales tum erant mollitiem et inertiam reprehendere videtur. neque enim adsentior Bergkio R. c. Att. 285. cf. Aristoph. Eq. 1375. Eccl. 303. versus 3 est *Εὐριπίδειος τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβος* altera arsi soluta. Hephaest. 15, 20.

3

δίφροι διωχεῖς

ἐν Φερεκράτους Ἀγαθοῖς εἰρημένοι, οἱονεὶ οἱ δύο ὀχοῦντες. Pollux 10, 47. Hesych. *διωχή· δίφρος ὁ δυνάμενος δύο χωρεῖν.* ubi cf. Schmidt.

4

ἰσχαδοπῶλαι καὶ ἰσχαδωνῶν

Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγαθοῖς ἔφη. Pollux 7, 198.

ΑΓΡΙΟΙ

Athen. 5, 218 d *ἐδιδάχθησαν δὲ οἱ Ἄγριοι ἐπ' Ἀριστίωνος ἄρχοντος*, i. e. Ol. 89, 4. Plat. Protag. 327 d *ἄγριοί τινες, οἷοίπερ οὓς πέρυσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ληναίῳ. ἦ σφόδρα ἐν τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις γενόμενος, ὥσπερ οἱ ἐν ἐκείνῳ τῷ χορῷ μισάνθρωποι, ἀγαπήσαις ἂν εἰ ἐντύχοις Εὐρυβάτῳ καὶ Φρυνώνδᾳ.* de quo loco quae commentus est Heinrichius, ea egregie refutavit Meinekius I 71 sq. Platonis sententiam optime explicaverunt Heindorfius (in eis quae ad Protag. adnotavit) et Madvigius (Kleine philol. Schriften 409 sq.). nomen enim fabula ut multae a choro accepit ex hominibus feris omnisque humanitatis expertibus (*ἀγρίοις*) composito, ad quos Athenienses quidam, pauci sine dubio, vitae civilis in sua urbe pertaesi (*μισάνθρωποι*) sicut Pithetaerus et Euelpides, accedebant inprudenter sperantes se inter homines inmanes meliorem iustioremque quam in civitate sua vitam inventuros esse.

5

ἦ μὴν σὺ σαυτὸν μακαριεῖς, ὦ 'τάν, ὅταν
οὗτοί σε κατορύττωσιν. Β. οὐ δῆτ'· ἀλλ' ἐγὼ
τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσ' ἐμέ.
καίτοι πόθεν ληνοὺς τοσαύτας λήψομαι;

Pollux 10, 150 *σοροποιοῦ σκεύη σορός . . ληνός . . . Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγρίοις. ὦ τᾶν* addidit Bentleius. *μακαριοῦσ' ἐμέ* K.] *μακαριοῦσί με* vel *μακαριοῦσιν ἐμέ.* sententiam optime explicavit Bentleius 'cum laudasset nescio quis fortunas suas cum ob alia tum ob firmam credo valetudinem, etsi strenue nepotaretur, hunc alter excipiens *ita vero,* ait *εἰρωνικῶς*, *tum fortunas tuas laudabis, cum cognati tui te mox sepelient. non, non,* subiungit ille; *equidem eos omnes componam, et illi μακαριοῦσί με, superstitem et sanum*'.

6

φέρ' ἴδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο;
Β. ὁ Πεισίου Μέλης. Α. μετὰ δὲ Μέλητα τίς;
Β. ἔχ' ἀτρέμ', ἐγᾦδα, Χαῖρις.

Schol. Aristoph. Av. 858 et Suid. *Χαῖρις· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις.* 2. 3 desunt in Rav. 2. *ὁ* addidit Musgravius. *Πεισίου Μέλης*] *Πεισουμελὴς* Suid. *μετὰ δὲ Μέλητα τίς* Porson.] *μετὰ Μέλητα* (Suidas *Μέλητος*) *ἦν.* Dobraeus *μετὰ τὸν Μέλητα δ' ἦν. ἀτρέμ'* Porson.] *ἀτρέμας.* de *Melete* et *Chaeride* cf. Aristoph. Av. 766. 858 cum interpr.

7

μὴ θαυμάσῃς·
τῶν γὰρ προτενθῶν ἐσμεν· ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ.

Athenaeus 4, 171 d *μνημονεύει αὐτῶν* (*τῶν προτενθῶν*) *καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις.* cf. Aristoph. Nub. 1198 cum interpr.

8

πρὶν ἀνακυκῆσαι τὰς ἀπίους ἁρπάζετε.

Schol. Aristoph. Eccl. 355 et Suid. *ἄπιος·* ... *ἐν ἀγρίοις Φερεκράτει κτλ. ἐπέχει δὲ τὴν γαστέρα ἡ ἀχράς. τὰς* Suid. EV] *τοὺς* Schol. *ἁρπάζετε* Suid.] *ἁρπαζέτω* Schol. — de sententia cf. Alexid. 32. in aqua adponebantur pira, ne flaccescerent. eadem de causa, ut videtur, aqua saepius *ἀνεκυκᾶτο.* '*pira rapitis, priusquam aqua probe laventur*'. Toup. Append. Theocr. 7 p. 15.

9

οὐδ' ἀποπροσωπίζεσθε κυάμοις; B. πώμαλα.

Bekker. Anecd. 433, 18 *ἀποπροσωπίζεσθαι· ἀπονίπτεσθαι καὶ σμᾶσθαι τὸ πρόσωπον. οὕτω Φερεκράτης Ἀγρίοις· οὐδ'* — *πώμαλα.* Pollux 2, 48 *ἀποπροσωπίζεσθαι δὲ τὸ καθαίρειν τὸ πρόσωπον εἶπε Φερεκράτης οὐδὲ ἀποπροσωπίζεσθε κυάμοις.* Hesych. *ἀποπροσωπίζεσθαι· ἐκμαλάσσεσθαι τὸ πρόσωπον ἢ ἐσοπτρίζεσθαι. πώμαλα* Aristoph. Plut. 66. fr. 346. his verbis *μισάνθρωποι* illi homines feros de vitae quam agant genere videntur interrogare, quo fortasse etiam pertinet fr. 8.

10

οὐ γὰρ ἦν τότ' οὔτε Μάνης οὔτε Σηκὶς οὐδενὶ
δοῦλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ·
εἶτα πρὸς τούτοισιν ἤλουν ὄρθριαι τὰ σιτία,
ὥστε τὴν κώμην ὑπηχεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας.

Athenaeus 6, 263 b *Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις.* Eustath. 1885, 29 *ἤλων ὄρθριαι τὰ σιτία..* 2. *αὐτὰς*] *αὐτοὺς* B. at cf. v. 4. *ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ* Canterus Nov. l. 4, 5] *ἅπαντα ταὐτῇ οἰκίᾳ* V. *ἅπαντα τὰν τῇ οἰκίᾳ* PL. 3. *ἤλουν* Piers. Moer. 81] *ἤλων* A, *ἤλων* C et

Eustath. — de nomine *Μάνης* (*Μανῆς* alii) cf. Aristoph. Av. 523 cum interpr. Strab. 12, 553 (*ἡ Καππαδοκία*) *δυσὶ χρῆται διαλέκτοις καὶ τοῖς ὀνόμασι πλεονάζει τοῖς Παφλαγονικοῖς . . . καὶ Τίβιος . . . καὶ Μάνης.* 7, 304 *ἐξ ὧν γὰρ ἐκομίζετο ἢ τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις ὁμωνύμους ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας, ὡς Λυδὸν καὶ Σύρον, ἢ τοῖς ἐπιπολάζουσιν ἐκεῖ ὀνόμασι προσηγόρευον, ὡς Μάνην ἢ Μίδαν τὸν Φρύγα, Τίβιον δὲ τὸν Παφλαγόνα.* Poll. 3, 76 *οἰκότριψ, οἰκοτραφής. ἡ δ' ἀντικειμένη τούτῳ σηκὶς καλεῖται ἢ οἰκογενής.* cf. Becker. Charikl.[2] III 25. 6. *θιγγανουσῶν* (*τῶν γυναικῶν*) cum accusativo casu neque Atticum neque sententiae aptum est: nam mulieres molas non *tangebant*, sed *circumagebant.* itaque Veri sim. 215 conieci scribendum esse *περιαγουσῶν.*

11

*οἶμαι δ' αὐτὸν κινδυνεύειν εἰς τὴν Αἴγυπτον * * **
οἴκους λέξεις, ἵνα μὴ ξυνέχῃ τοῖσι Λυκούργου πατριώταις.

Schol. Aristoph. Av. 1294 *φαίνονται τὸν Λυκοῦργον Αἰγύπτιον εἶναι νομίζοντες ἢ τὸ γένος ἢ τοὺς τρόπους. Φερεκράτης Ἀγρίοις.* incredibilia de his versibus protulerunt Portus (cf. quae Dindorfius ad schol. Ar. adnotavit), Bergkius Comment. crit. I 27, Herwerdenus Obs. crit. 8 et Mnemos. nov. VI 56. recte Bothius voce *οἴκους* facile expelli potuisse statuit *ἀποικεῖν.* quo recepto scribendum videtur

Α. οἶμαι δ' αὐτὸν κινδυνεύσειν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀποικεῖν.
Β. εἰκός γ'· ἕξεισ', ἵν' Ἄρη ξυνάγῃ τοῖσι Λυκούργου πατριώταις.

Plat. Phileb. 31 d *πάνυ λέγεις εἰκός.* atque *εἰκός γε* in conloquio respondentis apud Platonem frequentissimum. *Ἄρη συνάγειν* ab Homero mutuatus est. Il. 2, 381. 19, 275. cf. 5, 861. 14, 149. 448. Phot. *πατριώτης ὁ βάρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρῳ καὶ οὐ πολίτης. πατριῶται· οἱ δοῦλοι τῶν Ἑλλήνων. πολῖται δὲ οἱ ἐλεύθεροι· οἱ δὲ τοὺς βαρβάρους πατριώτας.* Hesych. *πατριώτης· παρὰ Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος καὶ οὐ πολίτης.* cf. Cobet V. l.[2] 244. itaque hoc ipso vocabulo Lycurgus *ὡς ξένος καὶ βάρβαρος κωμῳδεῖται.* quis sit *αὐτός* v. 1, ignoramus. quem postquam eorum qui conloquuntur alter in Aegyptum migraturum esse dixit, alter adsentiens '*credo*' inquit '*proficiscetur scilicet ut bellum inferat Lycurgi popularibus*', i. e. Aegyptiis. cf. Cratin. 30.

12

ὅδε δὴ δελφίς ἐστι μολιβδοῦς δελφινοφόρος τε κεροῦχος,
ὃς διακόψει τοὔδαφος αὐτῶν ἐμπίπτων καὶ καταδύων.

Schol. Aristoph. Eq. 762 *δηλοῦται δὲ καὶ ὑπὸ Φερεκράτους ἐν τοῖς Ἀγρίοις ὅταν λέγῃ· ὁ δὲ κτλ. ὅδε* K. *κεροῦχος, ὃς* Salma-

sius Exerc. Plin. 402] *κέρδος ὄς.* cf. Thucyd. 7, 41. *τοὔδαφος*] *τοῦ δάφους* V. *τοῦ ἐδάφους* G. cf. interpr. Eq. 762. '*ecce plumbeus delphinus paratus est*'. cf. Plat. 160, 1. Alcaei 22, 1.

13

ἐνθρύσκοισι καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοις ζῆν· ὁπόταν δ'
ἤδη πεινῶσι σφόδρα,
ὥσπερεὶ τοὺς πουλύποδας
* * * *νύκτωρ περιτρώ-*
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

Athenaeus 7, 316 e *λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἂν ἀπορήσῃ τροφῆς* (*ὁ πουλύπους*) *αὐτὸν κατεσθίει. ὧν εἷς ἐστι καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Φερεκράτης κτλ. ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Ἀγρίοις*.. Pollux 6, 45 *τὰς δὲ κοτινάδας ἐλάας στραβήλους* (*τραμβύλους* A) *ὠνόμασε Φερεκράτης.* 4. *ὡσπερεὶ*] *ὡσπερὶ* A. *ὡς περὶ* B. *πουλύποδας* Schweighaeuserus] *πολύποδας*. Attici semper *πουλύπους*, numquam *πολύπους*. v. 5. lacunam statuit Dobraeus Aristoph. Nub. 518 p. 22. Addend. 120, cuius etiam in describendis versibus rationem secutus sum: namque haud raro versus Eupolideus in duo versus ita dividitur, ut priorem partem saepius repetitam altera tamquam clausula sequatur. cf. fr. 96. *ἔνθρυσκον*, non *ἄνθρ.*, etiam Theophr. H. pl. 7, 7, 1 *ἔνθρυσκον ἡδύοσμον. βράκανον* syllabam primam corripere videtur Meinekio; apud poetas alibi non invenitur. v. 5 *νύκτωρ ἀναστάντας* Bergk. R. c. Att. 303. at surgere non opus est eum qui sibi digitos circumrodit. Herwerd. Mnem. nov. VI 56 *τοὺς πόδας νύκτωρ.* fort. *ῥυζῶντας* (*ῥύζοντας*) *νύκτωρ.* cf. Hermipp. 24. describit his verbis poeta victum *τῶν ἀγρίων.*

14

Schol. Aristoph. Vesp. 1509 *εἰς σμικρὸν τὸν Ξενοκλέα* (*Φιλοκλέα* Ald.), *καὶ τὸ φαλάγγιον μικρὸν καὶ συνεστραμμένον. δῆλον δὲ ἐκ τῶν Φερεκράτους Ἀγρίων* (sic Flor. Christ. pro *ἀγγείων*)· *καὶ Καρκίνος μέν τις ἦν Θωρυκίου υἱός. ἦσαν δὲ αὐτῷ τρεῖς τινες μικροὶ κομῆται τότε καὶ νῦν εἰσι μικροὶ καὶ* (om. *καὶ* Ald.) *κομῆται. φίλαρχοι τότε παῖδες ἦσαν ὄντες νῦν φιλαρχικώτεροι. μὰ τὸν Δί' οὐ τρεῖς τε ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ τέτταρες. οἱ τέσσαρες* V. *ἢ τέσσαρες* G. in tetrametros trochaicos redegit Meinekius I 515:

τρεῖς τινες μικροὶ κομῆται καὶ φιλαρχικοὶ (*φιλορχ.* II 259) *τότε*
παῖδες ὄντες· νῦν δέ γ' εἰσὶ καὶ φιλαρχικώτεροι (*φιλορχ.*).
B. *ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τρεῖς ἐκεῖνοί γ' εἰσίν, ἀλλὰ τέτταρες.*

15

Ἀντρώνιος ὄνος

ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων καὶ ἀνενεργήτων. ἐν Ἄντρωνι γάρ, ὥς φησι Φερεκράτης, μεγάλοι ὄνοι ἐγίνοντο. Diogenian. 1, 26. nomen fabulae addunt B (*ἐν Ἀκρίοις*) A (*Ἀγρίοις* ut videtur). Harpocr. 24 adn. Bekk. lin. 5 (ex cod. Marc.) *ἀντρώνειος ὄνος παρὰ φερεκράτη. ἔστι δὲ παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν μεγάλων μὲν ὄντων, ἀνοήτων δέ.* alii *ὄνον ἀλέτην* dici putabant. cf. Meinek. Steph. Byz. *Ἀντρών.* falluntur omnes: unus recte interpretatur Strabo 9, 435: *κατὰ δὲ τὸν Ἀντρῶνα* (oppidum est Thessaliae, Bursian. Geogr. gr. I 81) *ἕρμα ὕφαλον ἐν τῷ πρὸς Εὐβοίᾳ ἐστὶ πόρῳ, καλούμενον ὄνος Ἀντρῶνος.* ceterum *ἡ* (Strab. *ὁ*) *Ἀντρών ὀξύνεται* Herodian. I 35, 2. cf. II 643, 12. 728, 17. 29 Lentz.

16

βύρσης γλευκαγωγοῦ

Φερεκράτης εἴρηκεν ἐν Ἀγρίοις. Pollux 7, 193. i. e. '*corii mustum tenentis*'.

17

γέρροις ἀποσταυροῦνται

ἐπὶ φυλακῆς τινος . . . ἐν τοῖς Ἀγρίοις Φερεκράτους. Schol. Lucian. p. 220 Iacobitz. *γέρρα* sunt *crates vimineae* (Fest. p. 94 Muell.), quibus ductis sibi locum a communi reliquorum hominum usu secludebant. cf. Eupol. 405.

18

Etym. m. 753, 7 *Φερεκράτης Ἀγρίοις* (*ἀγροῖς* VM)· *τερθρία μέντοι πνοη διὰ τοῦ ι, ἡ ὀπισθία.* cod. M *τερθρι* (suprascr. *α*) *μέντοι πνοὴ διὰ τοῦ ι ἡ ὀπισθία σοφοκλῆς κη'* (suprascr. *δ*) *κενὸν ἑωρα3.* itaque *τερθρία πνοή* ex Sophoclis Cedalione sumpta existimant Gaisfordius et Schneidewinius (G. g. A. 1848, 1786). Nauck. progr. Ioachim. 1855, 20 *τερθρεία — ἀντὶ τοῦ κενοσπουδία, παρὰ τὸ τερθρεύειν καὶ τερθρευόμενος κενὸν ἑώρα3· φερεκράτης ἀγροῖς τερθρία μέντοι πνοὴ διὰ τοῦ ι ἡ ὀπισθία σοφοκλῆς κη* (suprascr. *δ*). Sophoclis igitur est *τερθρία πνοή*, Pherecratem Nauckius dixisse suspicatur *τερθρευόμενος κενὸν ὡράζει.* cf. Cratin. 272. Hermipp. 42. Eupol. 358. *τερθρεύειν* quomodo ex *τερατεύειν* formatum sit docet Lobeck Pathol. el. I 226.

ΑΥΤΟΜΟΛΟΙ

Actam esse non ante Ol. 90, 4 Meinekius I 81 ex fr. 19 conl. cum Thuc. 5, 47. 8. 5, 77 concludit. *διασκευὴν* fabulae Pollux commemorat 2, 33. de argumento non constat.

19

οὗτοι γὰρ ἡμῖν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπαμφοτερίζουσ' ἐμποδὼν καθήμενοι.

Schol. Aristoph. Pac. 477 *αἰνίττεται εἰς τοὺς Ἀργείους ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ἐπαμφοτερίζοντας. διὸ καὶ πολλὰ ἐκωμῳδοῦντο . . . καὶ Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις κτλ.* Bekker. Anecd. 41, 16 *ἐπαμφοτερίζειν· τὸ μὴ παγίως ἕν τι βουλεύεσθαι καὶ πράττειν, ἀλλὰ καὶ τόδε καὶ τόδε διανοεῖσθαι.* foedus centennale Atheniensium et Argivorum ab his ruptum Ol. 90, 3 intellexit Meinekius I 81.

20

ὁπόταν σχολάζῃς, νῖψον, ἵνα τὰ λήια
συγκαρκινωθῇ.

Harpocratio p. 106 in. *ὅταν ὁ σῖτος ῥιζωθῇ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαί φασι· Φερεκράτης Αὐτομόλοις κτλ.* omisso fabulae nomine Photius et Suidas *καρκίνος*. Pollux 7, 150 *Φερεκράτης ἐν τοῖς Αὐτομόλοις ἔφη 'ἵνα τὰ λήια συγκαρκινωθῇ'. νῖψον* Porsonus] *νῆψον. νεῖψον* Bekkerus. et *νείφειν* et *νίφειν* a grammaticis commemoratur.

21

ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Photius, Suidas, Zonaras *στραγγαλίδες· τὰ δύσλυτα ἅμματα· Φερεκράτης Αὐτομόλοις· ὑμεῖς κτλ.* in Athenienses dictum videtur Dobraeo Advers. I 609, qui quotiens pacem peterent Lacedaemonii, semper difficultatem aliquam nectere solerent.

22

ἡ γυνὴ δ' ἡμῶν ἑκάστῳ λέκιθον ἕψουσ' ἢ φακῆν
ἀναμένει καὶ σμικρὸν ὀπτῶσ' ὀρφανὸν ταρίχιον.

Athenaeus 3, 119 d *ὑποκοριστικῶς δ' εἴρηκε (ταρίχιον) Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις. ἕψουσ' ἢ* Iacobs. Addit. Ath. 83] *ἑψούσῃ*. '*ὀρφανὸν ταρίχιον* dicit salsamentum nullis condimentis adparatum'. Meinek. id dici poterat *ταρίχιον ὀρφ. ἀρτυμάτων* (cf. Plat. Alcib. 2, 147 a), sine genetivo dici non poterat. quapropter Bergkius (Mein. V p. LII) *ὀρφὸν ἢ τ.* at orphum pretiosissimum fuisse piscem docet Aristoph. Vesp. 493: hic contra vilissimi cibi significantur. scribendum est *ἔριφον ἢ τ.* Antiph. 222, 7. Euphron. 1, 20. cf. etiam Aristoph. Pac. 562.

23

ὅτε τοῖσι θεοῖς θύετε, πρώτιστ' ἀποκρίνετε τοῖς ἱερεῦσιν
τὸ νομιζόμενον πρώτοις ὑμῶν, εἶτ' (αἰσχύνη τὸ κατειπεῖν)

οὐ τὼ μηρὼ περιλάψαντες μέχρι βουβώνων * * *
καὶ τὴν ὀσφὺν κομιδῇ ψιλήν, λοιπὸν τὸν σπόνδυλον αὐτὸν
ὥσπερ ῥινήσαντες νέμεθ' ὥσπερ καὶ τοῖς κυσὶν ἡμῖν;
εἶτ' ἀλλήλους αἰσχυνόμενοι θυλήμασι κρύπτετε πολλοῖς.

Clemens Alex. Strom. 7, 846 ὅ γε κωμικὸς ἐκεῖνος Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις χαριέντως αὐτοὺς πεποίηκε τοὺς θεοὺς καταμεμφομένους τοῖς ἀνθρώποις τῶν ἱερῶν. 1. ὅτε Sylburg] ὅτι. ἀποκρίνετε Sylb.] ἀποκρίνεται. in exitu τοῖς ἱερεῦσιν recte ut videtur add. G. Hermannus. 2. πρώτοις post νομιζόμενον add. Herm. (vel κἄπειθ') et εἶτ' ante αἰσχύνη. ὑμῶν] ὑμῖν Herm. τὸ Sylb.] τοι. τῷ cod. L. 3. τὼ μηρὼ Sylb.] τῷ μηρῷ. περιλάψαντες] περιλέψαντες Herm. μέχρι Herm.] κομιδῇ μέχρι. in exitu κρέα πάντα add. Hermannus. 4. σπόνδυλον] σφόνδυλον Meinek. 5. ῥινήσαντες] ῥίνῃ ῥινήσαντες Hermannus, deleto καὶ ante τοῖς. fortasse ante ῥινήσαντες eiecto ὥσπερ, quod etiam Meinekius delebat, inserendum est τοῖσιν ὀδοῦσιν. νέμεθ' Grotius Exc. 511] ἐνέμεθ'. 6. θυλήμασι Ruhnken. Tim. 144] οὐ λήμασι. Bekker. Anecd. 42, 26 θυλήματα . . ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ μεμαγμένα. cf. Teleclid. 33. Amips. 7. Eubul. Clem. Alex. Strom. 7, 847. Menand. Athen. 4, 146e. Schoemann. Ant. gr.² II 219.

24

νὴ τὴν Δήμητρ', ἀνιαρὸν ἄρ' ἦν τὸ κακῶς ᾄδοντος ἀκούειν·
βουλοίμην γὰρ κἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι.

Bekker. Anecd. 370, 24. Schol. Ald. Aristoph. Eq. 422 et Suid. ἀκαλήφη· κνίδη, καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, ἥτις ἐστὶ κογχύλιόν τι. Φερεκράτης Αὐτομόλοις κτλ. Athen. 3, 90a Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις· κἂν ἀκαλήφαις — ἐστεφανῶσθαι. v. 1 ἄρ' add. Dindorfius in adn. Ath. '*ex urticis ego malim tantisper ferre coronam*'. Grotius.

25

ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος μελικήρας.

Athenaeus 14, 648c καὶ τῶν καλουμένων δὲ μελικηρίδων μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις οὕτως κτλ. μελικήρας Schweighaeuserus] μελικῆραι. 'μελικῆρας PVL' Dindf. 'dicit alicui non minus suavem animam esse quam capellis, quas bene olentibus herbis vesci notum est'. Dobr. Aristoph. Plut. 1021.

26

ἀτραπίζοντες τὰς ἁρμονίας διὰ πασῶν.

Bekker. Anecd. 460, 27 ἀτραπίζειν· βαδίζειν ἢ ὁδοποιεῖν. οὕτω Φερεκράτης Αὐτομόλοις. Hesych. ἀτραπίζειν· βαδίζειν, ὁδοιπορεῖν. ineunte versu duo anapaesti exciderunt. loquitur poeta de re

Digitized by Google

musica. Aristoph. Thesm. 100. Pherecr. 145, 23. Plin. N. h. 2, 84 *ita septem tonos effici, quam* διὰ πασῶν *harmoniam vocant*, *h. e. universitatem concentus.*

27

τοὐψάριον τουτὶ παρέθηκέ τις ἡμῖν.

Athenaeus 9, 385 e Φερεκράτης Αὐτομόλοις.

28

οὐ γαλαθηνὸν ἄρ' ὗν θύειν μέλλεις.

Athenaeus 9, 396 c Φερεκράτης Αὐτομόλοις. ὗν L] ἦν PV. metrum videtur anapaesticum esse, ⏑⏑ οὐ γ. κτλ.

29

πίνειν ἀεὶ καὶ μεθύειν πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι.

Bekker. Anecd. 330, 19 et Suidas ἀγορᾶς ὥρα. Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις. versus est Eupolideus ex parabasi petitus, qua poeta mollitiem et luxuriam civium videtur castigasse. praeter ceteros Alcibiadem reprehendi, qui matutinarum compotationum morem induxerat, Fritzschius animadvertit Fragm. Eup. vers. 12. cf. Eupol. 351.

30

ἐν χρῷ κουριῶντας

Φερεκράτης . . . ἢ ὅστις τοὺς Αὐτομόλους αὐτοῦ διεσκεύασε. Pollux 2, 33.

31

πασσυδί

Photius et Suidas πασσυδεί· παντελῶς. ὁ Θουκυδίδης (8, 1) . . . ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πασσυδί. ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους. Lob. Phryn. 515 et Soph. Ai. 836 p. 369. Blomfield Gloss. Aesch. Prom. 216. 'Pherecrates fortasse usus est forma antiquiore πανσυδί, de qua cf. Spitzner. Il. 2, 12'. Meinek.

ΓΡΑΕΣ

Argumentum aliquam, si fr. 35 recte ad hanc fabulam rettulit Meinekius, similitudinem videtur habuisse cum *Senectute* Aristophanis.

32

σὺ δ' οὐδὲ θᾶττον, Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ.
B. τίς δ' οὗτος ὑμῖν ἐστι; A. τοῦτον πανταχοῦ
ἄγω λαρυγγικόν τιν' ἐπὶ μισθῷ ξένον.

Athenaeus 6, 246 f *Φερεκράτης Γραυσί. ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες.* 1. *θᾶττον* Schweighaeus.] *θᾶσσον. σὺ δ' οὐκ ἔλαττον* Meinekius. 2. *ἔστι* Casaubon.] *ἔτι* PVL. 3. *λαρυγγικόν γ' ἐστιν'* Porsonus] *λαρυγγικόν* A. *λαρυγγικὸν τὴν* BP. in Anal. Ath. 108 Meinekius v. 1 scribendum proposuit *σὺ δ' οὐχὶ θᾶττον Σμικυθίων' ἐπισιτιεῖς*, quae non multo melius intellego quam quae vulgo feruntur. activum *ἐπισιτίζειν* mihi ignotum. de *Smicythione* cf. Aristoph. Eq. 969 cum interpr. *Μίκυθος, Σμίκυθος, Σμικυθίων* variae eiusdem sunt nominis formae, proprie dorici. Schaefer. Gregor. Cor. 282.

33

ἀπόπεμψον ἀγγέλλοντα τὸν περιστερόν.

Athenaeus 9, 395 a b *Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερὸν καλοῦσιν . . . Φερεκράτης ἐν Γραφεῦσι. Γραυσί* Meinekius. Photius *περιστερόν· ἀρσενικῶς. Φερεκράτης.* Schol. Aristidis p. 273 ed. Fr. *μέμνηται δέ τις τῶν κωμικῶν ἀρσενικῶς ὁ περίστερος, καὶ ταύτην τὴν χρῆσιν τίθεται ἀττικίζων.* Herwerd. Obs. crit. 8 Nov. add. crit. 4 *ἀγγελοῦντα*, nulla necessitate: nam talia saepissime praesentis participio exprimuntur. de *columba tabellaria* apud veteres cf. quos Casaubonus attulit Plin. N. h. 10, 110. Aelian V. h. 9, 2, et Hehn Kulturpfl.[2] 298—300.

34

Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς ξυμμάχοις.

Suidas *Ἀθηναίας· ὁ Μεγακλείδης οὔ φησι καλεῖσθαι τὰς γυναῖκας Ἀθηναίας, ἀλλ' Ἀττικάς, ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρου . . . ἀλλὰ ἰδοὺ Φερεκράτης ἐν Γραυσί φησιν κτλ.* omisso fabulae titulo Eustathius p. 1456, 50. Stephan. Byz. *Ἀθῆναι· . . . Φρύνιχος ἀνάττικόν φησιν εἶναι τὴν φωνὴν* (*Ἀθηναία* pro *Ἀττική* vel *ἀστή*), *καὶ θαυμάζει πῶς ὁ Φερεκράτης ἀττικώτατος ὢν χρῆται.* in *Ἀθηναίαις* paenultima corripitur. cf. *φιλαθήναιος* Aristoph. Vesp. 282. Eupol. 35. Polyzel. 11, 3 et quae ad Arist. Eq. 139 adnotavimus. versus fortasse ex precationis publicae parodia petitus est. cf. Aristoph. Av. 879. de Atticarum mulierum nominibus et grammaticorum commentis optime disseruit Cobetus Mnem. X 81. 2.

35

πάλιν αὖθις ἀναθύουσιν αἱ γεραίτεραι.

Suidas et Zonaras *ἀναθυᾶν· τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα διὰ χρόνου. Φερεκράτης.* cf. Diogenian. 4, 10. Bekker. Anecd. 33, 20 *γραῦς ἀναθυᾷ· ἐπὶ τῶν ἀνανεάζειν καὶ ἀνηβᾶν πειρωμένων. ἐπί τινος πρεσβύτου τὰ νέων πειρωμένου δρᾶν.* grammaticus apud Vossium Hesych. I 323, 10 *ἀναθύω· τὸ διαλαμβάνω* (Meineck. *ἀνα-*

λαμβάνω) διὰ χρόνου. Φερεκράτης. Hesych. *ἀναθύειν· ἀνασκιρτᾶν καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἀνανεάζειν. ἀναθυήσασα· ἀνασκιρτήσασα.* scribendum cum Meinekio *ἀναθυῶσιν.* Aristot. H. a. 5, 14 (546 a 28) *κυΐσκεται δὲ μάλιστα ἡ ὗς, ἐπειδὰν θυῶσα καταβάλλῃ τὰ ὦτα· εἰ δὲ μή, ἀναθυᾷ* (*ἀναθυμιᾷ* PDa). extrema repetuntur 6, 18 (573 b 8), ubi *ἀναθυμιᾷ* PAaCa. — ad hanc fabulam rettulit Meinekius.

36

εὐθὺς γὰρ ὡς ἐβαδίζομεν ἐν Ἄγρας —

Bekker. Anecd. 326, 24 *Ἄγραι· χωρίον ἔξω τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, οὗ τὰ μικρὰ τῆς Δήμητρος ἄγεται μυστήρια, ἃ λέγεται τὰ ἐν Ἄγρας, ὡς ἐν Ἀσκληπιοῦ. Φερεκράτης Γραυσίν. ἐν* Ruhnkenius Tim. 223] *ἐξ.* cod. Montefalc. *ἐκαθίζομεν*, quapropter Meinekius (simul ad vitandum ictum in ultimam vocis *ἐβαδίζομεν* cadentem) *ἐκαθιζόμην* (vel *ἐκαθεζόμην*). 'vetulae verba videntur quid in templo sibi acciderit narrantis'. deest in exitu iambus. *ἐν Ἄγρας*, non *ἐν Ἄγρᾳ* vel *ἐν Ἄγραις*, templum illud etiam in inscriptionibus Atticis vocatur. cf. Boeckh. Opusc. VI 228. Plat. Phaedr. 229 c. Tim. 222 Ruhnk.

37

ἀορτῆρα

τὸν ζωστῆρα Φερεκράτης ἐν Γραυσὶ κέκληκεν. Poll. 10, 162.

38

ἀρτήρ

ὑποδήματος γένος. Φερεκράτης Γραυσίν. Bekker. Anecd. 447, 29 et Suidas *ἀρτήρ.* Hesych. *ἀρτήρ· ὑπόδημα. οἱ δὲ ξύστραν.*

ΔΟΥΛΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Athenaeus 6, 262 b *ἀεί ποτε ἐγὼ τεθαύμακα το τῶν δούλων γένος, ὡς ἐστὶν ἐγκρατὲς τοσαύταις ἐγκαλινδούμενον λιχνείαις. ταύτας γὰρ ὑπερορῶσιν οὐ μόνον διὰ φόβον, ἀλλὰ καὶ κατὰ διδασκαλίαν, οὐ τὴν ἐν Δουλοδιδασκάλῳ Φερεκράτους, ἀλλὰ ἐθισθέντες.* hanc fabulam ex earum genere esse, in quibus Cratetis rationem aemulatus sit Pherecrates, Meinekius suspicatur I 82. quae Bergkius exponit R. c. Att. 298, et vera esse possunt et falsa. chorus fortasse ex mulieribus constabat. cf. fr. 46.

39

Α. κίθαρος γεγενῆσθαι κἀγοράζειν κίθαρος ὤν.
Β. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνυ.
Α. ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ὦ 'γαθή,
ἔνεστιν ἐν κιθάρῳ τι κακόν.

Athenaeus 7, 305 f *Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ*. 2. *ἀγαθόν* Schweighaeus.] *ὡς ἀγαθόν*. 3. *ὦ 'γαθή* P] *ὠγαθὴ* A. non feliciter de his versibus Wilamowitzius Herm. VII 146 sq. disputavit. iure Herwerdenus (Anal. crit. 26) *πρὸς Ἀπόλλωνος* adseverantis (pro *νὴ τὸν Ἀπόλλω*) aut obsecrantis esse posse negavit. adparet aliquem per somnum sibi visum esse mutari in citharum piscem. dubitat, bonum id omen sit an malum. eum altera (mulier, v. 3) ita consolatur, ut neget citharum mali quicquam posse portendere. quoniam enim cithara sit Apollinis, citharum quoque ei deo *optime convenire* (ea enim hic est significatio praep. *πρός*). quo responso ille prior quodammodo firmatus unum sibi suspectum esse dicit, quod in proverbio sit '*interdum in citharo etiam aliquid mali inesse*', sive id proverbium fuit sive fictum a Pherecrate ad similitudinem notissimi illius *ἔνεστι κἀν μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολή*. cf. Leutsch. Greg. Mosq. 3, 8. Mus. Rhen. XXX 411. 12. itaque *γεγενῆσθαι* a verbo *ἐδόκουν* similive pendet et v. 3 scribendum *ἐκεῖνο δέ*, v. 4 autem *ἐνίοτ' ἔνεστιν ἐν κιθάρῳ τι καὶ κακόν*. Athen. 7, 306 a *ὅτι δὲ (ὁ κίθαρος) διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλλωνος, εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος*. ibid. 287 a *Ἑρμοῦ ἱερὸν εἶναι λόγος τὸν ἰχθὺν (βόακα), ὡς τὸν κίθαρον Ἀπόλλωνος*. 325 a b *κατὰ τὸ παραπλήσιον οἰκειοῦσιν Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρον, Ἑρμῇ δὲ βόακα, Διονύσῳ δὲ κιττόν*. quae videntur aliquo modo ad Archippi Pisces pertinere (cf. Archipp. 17). ceterum citharus est e rhomborum genere, *fidicula* Gazae.

40

ἄνυσόν ποτ' ἐξελθών, σκότος γὰρ γίγνεται,
καὶ τὸν λυχνοῦχον ἔκφερ' ἐνθεὶς τὸν λύχνον.

Athenaeus 15, 699 e *λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανοὶ ὠνομάζοντο . . . Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ κτλ.* *σκότος* Schweighaeus.] *πρωτος*, sed 'tribus prioribus litteris evanidis' (Dind.) A. *ἔκφερ' ἐνθεὶς* C] *ἐκφαν . . νθεις* A. magister servos videtur instruere (Bergk. R. c. Att. 299), ut fr. 41.

41

νυνὶ δ' ἀπονίζειν τὴν κύλικα δός τ' ἐμπιεῖν·
ἔγχει δ' ἐπιθεὶς τὸν ἠθμόν.

Athenaeus 11, 480 b *Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ*. *ἀπονίζειν* A] *ἀπονίζων* VL. *δός τ' ἐμπιεῖν* K.] *δώσω πιεῖν*. *δὸς ἐμπιεῖν* Dobr. in Rosii Inscr. 9. *ἔγχει δ'* K.] *ἔγχει τ'* A. *ἠθμόν* Rosius] *ἰθμόν*. *ἀπονίζειν* est infinitivus pro imperativo, quocum apud Homerum saepissime coniungitur. cf. Aristoph. Ach. 1001. *ἔγχει δ'* scripsi quia is qui loquitur se ipse corrigit. 'noli autem nobis prius vinum dare, quam colo superinposito vinum liquaveris'.

42

οὐκ ἀπολιβάξεις καὶ τριγώνους καὶ λύρας;

Bekker. Anecd. 431, 3 *ἀπολιβάξαι· τὸ ἐκρυῆναι, . . . οἱ δὲ ἀπορρῖψαι καὶ ἀποφθείρειν. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ κτλ.* Photius *τρίγωνος· ἀρρενικῶς· μουσικὸν ὄργανον ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον. ἀπολιβάξεις* Meinek. ed. mai.] *ἀπολιβάζω.* vere eum emendasse verba grammatici ipsa demonstrant. ceterum cf. Eupol. 206 et de trigono musicorum Athen. 4, 175 d. 183 e f. Eupol. 77. Fritzsch. Q. Arist. 213.

43

ἀντ' ἀστραγάλων κονδύλοισί παίζετε.

Bekker. Anecd. 454, 30 *ἀστραγάλους δὲ οἱ Ἀττικοί· . . . Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλοις κτλ. παίζετε* Bekker.] *παίζεται.* idem *τοῖς κονδύλοισι*, cui non magis adsentior quam Meinekio Eupolidei versus hanc partem esse existimanti aut Fritzschio Fr. vers. Eup. 12. excidit *δέ* vel *γάρ* vel *οὖν*.

44

γαλαθήν' ἔκλεπτον οὐ τέλεα.

Athenaeus 9, 396 c *γαλαθηνῶν δὲ χοίρων . . . Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ κτλ. τέλεα* non eadem sententia, qua *ἱερεῖα τέλεια* dicuntur, sed ita, ut *τέλειαι γυναῖκες* opponuntur virginibus. *γαλαθηνά* enim sunt tenerrima necdum ad sui generis formam perfecta.

45

ὅπως παρασκευάζεται τὸ δεῖπνον εἴπαθ' ἡμῖν.
B. καὶ δῆθ' ὑπάρχει τέμαχος ἐγ-
χέλειον ἡμῖν, τευθίς, ἄρ-
νειον κρέας, φύσκης τόμος,
ποὺς ἑφθός, ἧπαρ, πλευρόν, ὀρ-
νίθεια πλήθει πολλά, τυ-
ρὸς ἐν μέλιτι, μερὶς κρεῶν.

Athenaeus 3, 96 b *τῶν ἑφθῶν ποδῶν μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ κτλ.* 1. *ὅπως* Bergk. R. c. Att. 298] *ὡς.* Elmsl. Edinb. Rev. XXXVII 38 *ἕως. τὸ δεῖπνον εἴπαθ'* Elmsl.] *δεῖπνον πῶς ἂν εἴπαθ'.* 2. *ἐγχέλειον* Schweighaeus.] *ἐγχέλιον.* 3. *ἡμῖν* PBasil. L] *ὑμῖν* BDV. 4. *ἄρνειον* Schweighaeus.] *ἀρνεῖον.* A *ἀρνίον.* 6. *ὀρνίθεια* Elmsl.] *ὀρνίθια. μερὶς κρεῶν* corrupta videntur, nam *ἄρνειον κρέας* iam antea commemoratum est neque intellegitur quales hic carnes significentur. cum caseo et melle poeta sine dubio non carnes, sed *τράγημα* aliquod coniunxerat. scri-

bendum videtur *μετ' ἰτρίων*. cf. Aristoph. Ach. 1092. Archipp. 9. Solon. 38 Bergk. Soph. fr. 190 N. Athen. 14, 646d *ἴτριον πεμμάτιον λεπτὸν διὰ σησάμου καὶ μέλιτος*, et de praepositione *μετά* fr. 130, 7. Telecl. 1, 12. Aristoph. fr. 506, 5.

46

ταχὺ τῶν ἐρίων καὶ τῶν ἀνθῶν τῶν παντοδαπῶν κατάγωμεν.

Bekker. Anecd. 404, 24 *ἄνθος τὸ χρῶμα καὶ τὸ βάμμα τοῦ ἐρίου. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ κτλ. Δουλοδιδασκάλῳ* Bekker.] *δούλῳ διδασκάλῳ* cod. Schol. Eurip. Hec. 468 (p. 336, 3 et 14 Dindf.) *οὐ μόνον γὰρ παρθένοι ὕφαινον, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν αὐλῆς, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τέλειαι, ὡς Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλοις.* de verbo *κατάγειν* cf. Ruhnken. Tim. 153. nomen substantivum unde genetivi pendebant in eis quae perierunt esse poterat: nam genetivus partitivus (ut *τῶν ἐρίων ξαίνειν* apud Aristophanem) hic locum non habet. nomen *τῶν ἐρίων* ex grammatici verbis in poetae versum videtur inrepsisse. Pherecrates fortasse scripserat *ταχὺ τῶν ἀνθῶν τῶν παντοδαπῶν τὸ κάταγμα καλῶς κατάγωμεν.* chori versus esse videtur, i. e. mulierum sacrum Minervae peplum texentium. in scholiis Euripideis Fl. 6. 10 *αὐλῇ* pro *αὐλῆς*. verba manifesto corrupta tamen ad Pherecratis fabulam pertinent. errant qui pro *αὐλῇ* (ut Meinekius) numerum (*πρώτῃ*) requirunt, tamquam liber Apollodori *περὶ θεῶν* commemoretur, cuius mentionem faciunt Athenaeus 13, 571c, Photius 253, 25. scribendum est *ὥς φ. Ἀπ., ἐν τῇ τοῦ παρθενῶνος αὐλῇ.* cf. Eurip. Ion. 185. Iph. T. 128. C. I. I 807n. 1688, 35 *τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὰν αὐλάν.* peplus Minervae igitur non in aedibus privatis, sed ut decebat tale opus in *area Parthenonis* texebatur, sicuti Pausanias 6, 24, 8 mulieribus Iunoni Olympiae peplum texentibus *οἴκημα* exstructum esse narrat *ἐν τῇ ἀγορᾷ.*

47

κἀναψηφίσασθ' ἀποδοῦναι πάλιν τὰ χρυσία.

Suidas *ἀναψηφίσασθαι τὸ μεταψηφίσασθαι. Δουλοδιδασκάλῳ Φερεκράτης κτλ. κἀναψηφίσασθ'* C] *κἀναψηφίσας δ'*. versus est Eupolideus, ex parabasi petitus. 'ipsum populum coryphaeus adloquitur'. Fritzsch. Fr. v. Eup. 12. *χρυσία* sunt 'aurea vasa ab Aegyptiis populo Atheniensium dono missa, sed ab improbis civibus surrepta'. Meinek. cf. Cratin. 73.

48

ἐγκεντρίδας

τοῖς ποσὶ κατὰ τὰς πτέρνας οἱ ἱππεύοντες περιεδοῦντο· Φερεκράτης εἴρηκεν ἐν Δουλοδιδασκάλῳ. Pollux 10, 54. cf. Plat. 40.

49

θησέω

ἀντὶ τοῦ θησείω. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ. Bekker. Anecd. 99, 23. G. Dindorfius in Thesauro *Θησέῳ ἀντὶ τοῦ Θησείῳ.* recte sine dubio. Etymol. Milleri (Mélanges 159, 2) *εὕρηται δὲ (Θήσειον) διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· μάλ' αἰσχρὸν ἐν τῷ Θησέῳ καθήμενος* (-ον?), qui ipse Pherecratis versus videtur esse.

50

ῥαβδίζειν

Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ. Bekker. Anecd. 113, 5. Meinekius confert Aristoph. Lys. 576. 587.

Cf. praeterea fr. 183.

ΕΠΙΛΗΣΜΩΝ Η ΘΑΛΑΤΤΑ

Thalassa meretrix est, cuius nomine Diocles quoque fabulam inscripsit. Meinek. I 83. cf. Corianno Pherecr. febri laborans nescio quis loquitur fr. 53.

51

κἂν μὲν σιωπῶ, τείρεται καὶ πνίγεται,
καί φησι, τί σιωπᾷς; ἐὰν δέ γ' ἀποκριθῶ,
οἴμοι τάλας, φησίν, χαράδρα κατελήλυθεν.

Schol. Aristoph. Vesp. 1034 *Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμοσι* (sic). *τείρεται* K. Mus. Rh. XXX 403] *φέρεται. καὶ* add. Meinek. 2. *ἐὰν δέ γ'* Meinek.] *ἂν δ'.* 3. *φησίν* Meinek.] *φησί. ἀποκριθῶ* corruptum est, siquidem is aoristus apud Atticos passive tantum usurpatur. fortasse scribendum *ἀποδικῶ.* cf. Antiphan. Bekk. Anecd. 427, 9 et Hesych. *ἀποδικεῖν.* mulier de marito queritur.

52

συσκευασάμενος δεῖπνον εἰς τὸ σπυρίδιον,
ἐβάδιζεν ὡς πρὸς Ὠφέλην.

Athenaeus 8, 365 a *οἴδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τούτων ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ οὕτως κτλ. εἰς* Runkelius] *ἐν* A. *Ὠφέλην* Schweighaeus.] *ὠφέλην* PVL. nomen est ignotum. Meinekius *Ὠφελίαν* vel *Ὠφελίωνα.* addit Athenaeus *τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον, ὅταν τις αὐτὸς αὑτῷ σκευάσας δεῖπνον καὶ συνθεὶς εἰς σπυρίδα παρά τινα δειπνήσων ἴῃ.* '*e sportula cena*'.

53

τὸν ἱδρῶτα καὶ τὴν ἄρδαν ἀπ' ἐμοῦ σπόγγισον.

Eustathius 707, 36 *κατὰ Παυσανίαν Φερεκράτης ποιεῖ τινα ἐκμασσόμενον ἀπὸ πυρετοῦ λέγοντα· τὸν ἱδρῶτα κτλ. ἄρδαν* Meinek.] *ἀρδαλίαν*. Eustath. 1761, 29 *τὴν μὲν ἄρδαν ἀπ᾽ ἐμοῦ σπόγγισον*. Ad Thalassam pertinere docet Erotian. 56, 11 Klein. *μέμνηται τῆς λέξεως* (*ἄρδα*) *Φερεκύδης* (Meinekius recte *Φερεκράτης*) *ἐν Θαλάσσῃ καὶ Φιλήμων ἐν Πανηγύρει*. Hesych. *ἄρδα· μολυσμός*.

54

ὅστις παρέθηκε κρανί᾽ ἢ τραχήλια.

Schol. Aristoph. Vesp. 968 *τραχήλια· . . . Φερεκράτης ἐν Ἐπιστολῇ· ὅστις κτλ. ἐν ἐπιστολῇ μονόστις παρέθηκε κράνην* V (in R deest) *ἐν ἐπιστολῇ μόνιός τις κτλ*. Ald. inde, quoniam vocem *τραχήλια* scholiasta explicat, Meinekius ed. min. effinxit *ἐν Ἐπιλήσμονι· ὅστις κτλ*., quae supra scripsimus.

55

ὦλεν ὀβελίαν σποδεῖν, ἄρτον δὲ μὴ προτιμᾶν.

Athenaeus 3, 111b *ὁ δὲ ὀβελίας ἄρτος κέκληται ὅτι ἐν ὀβελίσκοις ὠπτᾶτο . . . Φερεκράτης Ἐπιλήσμονι ὦλεν κτλ. σποδεῖν* Dobraeus Aristoph. Plut. 598] *σποδιν* sine accentu A. *προτιμᾶν* L] *τιμᾶν* PV. Lobeckius Paral. 192 *ὁ δεῖν᾽, ὀβελίαν δεῖ σποδεῖν κτλ. ὁ δεῖν᾽*, i. e. *ὦ οὗτος*. at ea adhortationis alacritas huius modi sententiae non convenit. videtur post *Ἐπιλήσμονι* apud Athenaeum syllaba excidisse, sive *ε* sive *ει*, et scribendum *εἴωθεν* vel *ἔοικεν*. cf. Aristoph. Pac. 1306. *προτιμᾶν* hic idem est quod *φροντίζειν*. de *ἄρτῳ ὀβελίᾳ* cf. Aristoph. fr. 103. 440.

56

τοῖς σοῖσι συνὼν κορακινιδίοις
καὶ μαινιδίοις.

Athenaeus 7, 308f *ὑποκοριστικῶς ὠνόμασεν αὐτοὺς* (*κορακίνους*) *Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι κτλ*. — *συνεῖναι* hic est *libenter vesci*. coracini (marini certe) et maenides inter contemptissimos pisces numerabantur. Amphid. 22. Archestrat. Athen. 294a *τῶν φαυλοτάτων κορακίνων*. Antiphan. 68, 15.

57

Schol. Aristoph. Vesp. 544 *μνημονεύει τοῦ ἔθους* (*τοῦ θαλλοφορεῖν*) *Κρατῖνος μὲν ἐν Δηλιάσι* (fr. 31), *Φερεκράτης δ᾽ ἐν Ἐπιλήσμοσιν* (sic).

ΙΠΝΟΣ Η ΠΑΝΝΥΧΙΣ

Chorus fabulae videtur mulierum fuisse. cf. fr. 64.

58

οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν
τὴν Πουλυτίωνος κειμένην ὑπώβολον;

Photius ὑπόβολον· ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον. Φερεκράτης Ἰπνῷ κτλ. Eustathius 1405, 22 Φερεκράτης· οὐχ ὁρᾷς κτλ. Πουλυτίωνος Meinek.] Πολυτίωνος. ὑπώβολον Porsonus Adv. 295] ὑπόβολον. Πουλυτίων Attica nominis forma est, ut πουλύπους. Pulytionis aedes, magnificentia et luxuria insignes, ad viam a porta Piraica ad forum ducente sitae erant. Wachsmuth Ath. I 682. 3 cum adn. Andoc. 1, 12. 14. Isocr. 16, 6.

59

τί οὐκ ἐπανεχώρησα δεῦρο κἀπέδραν;

Bekker. Anecd. 419, 31 et Suid. ἀπέδρα· τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν. Φερεκράτης Ἴπνῳ. ἐπανεχώρησα Bekker.] ἐπανεχώρησαν.

60

ἀνέπλησα τώφθαλμὼ πάλης φυσῶν τὸ πῦρ.

Eustathius 898, 7 πάλη κυρίως κατὰ Αἴλιον Διονύσιον λεπτότατον ἄλευρον καὶ τέφρα. Φερεκράτης Ἴπνῳ κτλ.

61

ὅδ' ἔστ' ἐφ' οὗ ποτ' ἦν ὁ πυρὸς ἄξιος.

Suidas ἄξιος· ὁ εὔωνος. Φερεκράτης Ἰπνῷ ὁ δὲ στέφους πετεινὸς πυρὸς ἄξιος. emendavit Porsonus Misc. 184. Ἰπνῷ Meinekius] Ἱστῷ.

62

ἤδη μὲν ᾤαν λούμενος προζώννυται.

Pollux 10, 181 τὸ μέντοι δέρμα, ᾧ ὑποζώννυνται αἱ γυναῖκες λουόμεναι ἢ οἱ λούοντες αὐτάς, ᾤαν λουτρίδα ἔξεστι καλεῖν . . . Φερεκράτης δὲ ἐν Ἰπνῷ καταλέγων τὰ ἐργαλεῖα τῆς παιδοτριβικῆς ἤδη κτλ. λούμενος προζώννυται Bentl. Epist. Hemsterh. 110] λουμένῳ προζώννυνται.

63

σκηνὴ περίερκτος περιβόλοις κάνναισι.

Pollux 10, 183 κάνναι δὲ πλεγμάτιόν τί ἐστιν, οὗ μέμνηται ἐν Σφηξὶν Ἀριστοφάνης, Φερεκράτης δὲ ἐν Ἰπνῷ σκηνὴ κτλ. περιβόλοις Runkelius] περίβολος. in exitu facile est scribere κάνναισιν ἦν. quamquam tetrametrum fuisse veri similius videtur Meinekio.

64

κἆτα μυροπωλεῖν τί παθόντ' ἄνδρ' ἐχρῆν καθήμενον
ὑψηλῶς ὑπὸ σκιαδείῳ, κατεσκευασμένον
συνέδριον τοῖς μειρακίοις ἐλλαλεῖν δι' ἡμέρας;

* * *

αὐτίκ' οὐδεὶς οὐδὲ μαγείραιναν εἶδε πώποτε,
ἀλλ' οὐ μὴν οὐδ' ἰχθυοπώλαιναν.

Athenaeus 13, 612a: *Φερεκράτης ἐν Ἰπνῷ ἢ Παννυχίδι φησί· κἆτα — ἡμέρας. εἶθ' ἑξῆς φησίν αὐτίκ' οὐδεὶς κτλ. ἑκάστῳ γὰρ γένει ἁρμόζοντα δεῖν εἶναι καὶ τὰ τῆς τέχνης.* 1. *κἆτα μ.* Casaubon.] *καταμ.* *παθόντ'* Dobr.] *μαθόντ'* A. *ἄνδρ' ἐχρῆν* Erfurdt. Obs. 444] *ἂν δὲ χρῆν* A. *τί πάθοντ'; ἂν δὲ χρῆ* Dobr. 2. *σκιαδείῳ* Erfurdt] *σκιαδίῳ.* 3. *τοῖς* Herm. El. doctr. m. 580] *οὗ τοῖς.* *ἐλλαλεῖν* Dobr.] *ἐλάλει.* 5. *ἀλλ'* add. K. conl. Hom. Il. 23, 441. de anapaesto alterius basis v. 1 cf. Cratin. 98, 8. Athen. 15, 687a *Σόλων . . . διὰ τῶν νόμων κεκώλυκε τοὺς ἄνδρας μυροπωλεῖν.* — *κατεσκευασμένον* participium medii est. Plat. Prot. 317d *βούλεσθε οὖν συνέδριον κατασκευάσωμεν, ἵνα καθεζόμενοι διαλέγησθε.* de *ἐλλαλεῖν* cf. quae ad Aristoph. Av. 38 adnotavi, de *αὐτίκα veluti statim* ibid. 166. *μαγείραιναν* et *ἰχθυοπώλαιναν* comice fictas esse animadvertit Meinek. V 27. ex parabasi sine dubio hoc fragmentum excerptum est, simillima Thesm. 785 sq. laudant se ipsae mulieres, quod quid genus muliebre et virile deceat multo melius teneant viris. ac chorus mulierum *Παννυχίδι* optime convenit.

65

ὑποζυγίοις ἀλοάσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι.

Bekker. Anecd. 379, 28 *ἀλοάσαντα· ἐν τῷ ᾱ* (ridicule cod. *πρώτῳ*, ut pro *η̄* infra *ὀγδόῳ*). *Φερεκράτης Ἰπνῷ κτλ. τὸ δὲ συγκόψαι πληγαῖς ἀλοῆσαι ἐν τῷ η̄.* cf. Suidas *ἀλοάων· ἵππον ὑποζύγιον — ἐκποιῆσαι*, i. e. *Ἰπνῷ.* atque A *ἵπποι.* metrum Meinekius indicavit esse Archilochium, sententiam '*frumentum terere tritumque statim vendere*', qua notione *ἐκποιεῖν* apud Atticos legi non magis memini quam Herwerd. Obs. crit. 9, qui *ἐμπολῆσαι.*

66

Schol. Aristoph. Pac. 1242 *μνημονεύει δὲ Φερεκράτης ἐν Παννυχίδι τῶν κυμβείων καὶ τοῦ κατάκτου κοττάβου.*

ΚΟΡΙΑΝΝΩ

Athenaeus 13, 567c *πολλὰ δράματα ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς*

Google

ἐπιγραφάς, Θάλαττα Διοκλέους, Φερεκράτους Κοριαννώ, Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου Ἄντεια, Μενάνδρου δὲ Θαΐς καὶ Φάνιον, Ἀλέξιδος Ὀπώρα, Εὐβούλου Κλεψύδρα. mulierculariim vinolentiam hac fabula notari fragmenta docent. praeterea inest altercatio patris cum filio, quorum uterque meretricularum amori indulget. quattuor prima fragmenta artissime inter se cohaerere Bergkius indicavit R. c. Att. 299 sq., a quo tamen in singulis dissentio. tres omnino in scaena conloquuntur personae, duae mulieres, Glyce altera, altera non nominata, et Glyces filiola (70, 4). initio Glyce filiam iubet mensam adferre et potionem (67. 68). adcurrit mulier altera, Corianno ipsa ut mihi quidem videtur, gula sicca, saliva spissa et pingui. offertur ei vini poculum, quod accipit ea condicione, ne parvum sit: ex parvo enim nuper se medicamentum bibisse eiusque rei acerbissimam memoriam retinere. iubet igitur vinum in suum quem secum attulerit cantharum infundi (69). sed vix puella vinum ministravit, cum tale vinum bibi posse negat: nimium esse aquae adfusum. quaerit mater ex filia, qua ratione vinum temperaverit: duobus illa se aquae cyathis quattuor vini addidisse respondet. quae quamquam admodum fortis erat potio (ἴσον ἴσῳ enim viri fere bibebant), tamen indignabunda Corianno ranis puellam vinum ministrare iubet (70).

67

Α. φέρε δὴ κατακλινῶ· σὺ δὲ τράπεζαν ἔκφερε,
καὶ κύλικα κἀντραγεῖν, ἵν' ἥδιον πίω.
Β. ἰδοὺ κύλιξ σοι καὶ τράπεζα καὶ φακοί.
Α. μή μοι φακούς, μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἥδομαι·
ἢν γὰρ τράγῃ τις, τοῦ στόματος ὄζει κακόν.

Athenaeus 4, 159 e *τὰ περὶ τῆς φακῆς λεχθέντα χλευάζουσιν, ἐν νῷ ἔχοντες τὰ εἰρημένα Φερεκράτει ἐν Κοριαννοῖ κτλ.* 1. *ἔκφερε* K.] *φέρε*. Dobr. *εἴσφερε*. quamquam enim vitam mulierculariim domesticam potissimum poeta describere videtur, scaena non in cubiculo, sed in aula vel in aulae peristylio est. cf. Aristoph. Ach. 1123. Eq. 997. 8. 1164. Vesp. 853. Pac. 1021. Thesm. 726. Plut. 624. fr. 530.

68

Α. ἀλλ' ἰσχάδας μοι πρόελε τῶν πεφωγμένων . . .

* * *

οὐκ ἰσχάδας οἴσεις; τῶν μελαινῶν. μανθάνεις;
ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἐκείνοις βαρβάροις
χύτρας καλοῦσι τὰς μελαίνας ἰσχάδας.

Athenaeus 14, 653 a ὅτι δὲ καὶ πεφωσμένας ἰσχάδας ᾔσθιον Φερεκράτης δείκνυσιν ἐν Κοριαννοῖ λέγων οὕτως· ἀλλ' — πεφωγμένων. καὶ μετ' ὀλίγα δέ· οὐκ ἰσχάδας κτλ. — πεφωγμένων Anecd. Bachm. 411, 8] πεφωσμένων. πεφυγμένων cod. Dorvill. Etymol. 803, 32. cf. Herodian. II 602, 27 Lentz. Bithyniacam formam fuisse φώγειν Etym. tradit. item Mariandynorum erat consuetudo voce χύτραι pro *ficubus* uti. itaque mater χύτρας, i. e. ficus videtur postulavisse, filia autem eius significationis inperita ollam pro ficubus attulisse. quo facto mater quid sint χύτραι apud Mariandynos exponit. πρόελε '*ex penu prome*'. Aristoph. Thesm. 419. Thuc. 8, 90 extr. de *Mariandynis* Milesiorum servis cf. Strabo 12, 542 (c. 3, 4).

69

Γ. ἐκ τοῦ βαλανείου γὰρ δίεφθος ἔρχομαι,
ξηρὰν ἔχουσα τὴν φάρυγα. Β. δώσω πιεῖν.
Γ. γλίσχρον γέ μοὐστὶ τὸ σίαλον νὴ τὼ θεώ.
Β. τί λάβω κυρίσοι τὴν κοτυλίσκην; Γ. μηδαμῶς
μικράν γε. κινεῖται γάρ εὐθύς μοι χολή,
ἐξ οὗπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φάρμακον.
εἰς τὴν ἐμὴν νυν ἔγχεον τὴν μείζονα.

Athenaeus 11, 481 a Φερεκράτης Κοριαννοῖ. 479 b Φερεκράτης Κοριαννοῖ 'τὴν κοτυλίσκην μηδαμῶς'. δίεφθος Casaub.] διεφθορὸς A. 2. φάρυγα Toupius Emend. II 555] φάρυγγα. 3. γλίσχρον Casaubonus] γλαῖσχρον. γέ Dobraeus] τέ· μοὐστὶ τὸ Dindorfius] μου τὸ. 4. τί Iacobs. Add. Ath. 260] εἰ. κοτυλίσκην Athen. 479 b] κυλίσκην. in v. 4 κυρίσοι manifesto corruptum. τί; λάβω, κόρη, σοι Iacobsius, quam coniecturam miror Meinekium in Athenaeo ac tamquam suam repetiisse, cum ista mulier, quamcumque animo concipis, κόρη certe adpellari non possit. Casaub. θέλεις λάβω σοι, Dobraeus ἀλλ' εἰ λάβω σοι, Bergk. R. c. Att. 300 φέρ' εἰ λάβω σοι, Cobetus N. l. 23 λάβ' ὦ Συρίσκε, cum nemo Syriscus adsit. scribendum est τί λάβω κεράσαι σοι; τὴν κοτυλίσκην; quae verba sunt filiolae Glyces. infinitivus prorsus ut 130, 5 ῥεύσονται σφῶν ἀρύτεσθαι. cf. Eupol. 10. Aristoph. fr. 299, 3. Strattid. 61.

70

Γ. ἄποτος, ὦ Γλύκη.
Α. ὑδαρῆ 'νέχεέν σοι; Γ. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.
Α. τί εἰργάσω; πῶς ὦ κατάρατε δ' ἐνέχεας;
Β. δύ' ὕδατος, ὦ μάμμη. Α. τί δ'; οἴνου; Β. τέτταρας.
Γ. ἔρρ' ἐς κόρακας. βατράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ.

Athenaeus 10, 430 e *Φερεκράτης δ' ἐν Κοριαννοῖ δύο ὕδατος πρὸς τέσσαρας οἴνου, λέγων ὧδε κτλ.* prorsus perverse Eustath. 1624, 50. *ἄποτος* Meinek.] *ἀπότες* A. *ὑδαρῆ 'νέχεέν* Erfurdt. Diar. Lips. 1805, 578] *ὑδαρὴν ἐνέχεέν* A. 3. *κατάρατε δ'* Meinek.] *κατάρατε.* Dobraeus *κατάρατ' αὔτ'. βατράχοισιν* Erfurdt. *βατράχοις. ἐνέχεεν* cum *ν ἐφελκυστικῷ* ut *κατέχεεν* Aristoph. Nub. 74. fragmentum hoc cum fr. 69 facile coniungi potest primo versu ita fere expleto: *B. καὶ δὴ κέκραται. πρόσφερ'. Γ. ἄποτος κτλ.* in v. 2 *παντάπασι μὲν οὖν* damnandum propter vitiosam anapaesti in quinto pede incisionem. cf. Bernhardi in Ritschelii Act. soc. phil. I 247. scribendum videtur *π α ν τ α χ ῶ ς μὲν οὖν.*

71

ἀπαρτὶ μὲν οὖν ἐμοὶ μὲν εἰκός ἐστ' ἐρᾶν,
σοὶ δ' οὐκέθ' ὥρα.

Bekker. Anecd. 418, 15 *ἀπαρτί· παρὰ τοῖς κωμικοῖς τὸ ἐξ ἐναντίου. Φερεκράτης Κοριαννοῖ κτλ.* hoc et quae sequuntur duo fragmenta (cf. Bergk. R. c. Att. 299) ad aliam fabulae scaenam pertinent, qua poeta patrem et filium de amoris tempestivitate altercantes fecerat. fr. 71 et 72 sunt filii, 73 patris. *ἀπαρτί,* ut Aristoph. Plut. 388. Pherecr. 93. Plat. 58. cf. Lob. Phryn. 20. 1.

72

ὑοσκυαμᾷς ἀνὴρ γέρων ὤν.

Photius et Suidas *ὑοσκυαμᾶν· μεμηνέναι, παραπαίειν. Φερεκράτης Κοριαννοῖ.* cf. Etym. m. 777, 18. *ὤν* add. Porson. praeterea fortasse addendum *καὶ σαπρός.* cf. Aristoph. Pac. 698. *ὑοσκυαμᾷς* Pors.] *υἱοσκυαμᾷς.* in Etymologico D *υἱοσκοιαμᾶν.* Hesych. *ὑοσκυαμᾷς· μαίνῃ· ἀπὸ τῆς πόας.* est igitur *ex hyoscyamo* (Bilsenkraut) *insanire.*

73

ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', ἆρ' ἀκούεις ἅ με λέγει
ὁ πανοῦργος υἱός;

Bekker. Anecd. 372 extr. *ἀκούεις ἃ λέγει; οὕτω Φερεκράτης ἔφη λέγων κτλ. ἅ με* Meinek.] *ἅ.* Runkelius *ἅ σε.*

74

Bekker. Anecd. 406, 1 et Suidas *ἀνόδοντον· Κοριάννοις* (sic) *Φερεκράτης· ἀ ν ὴ ρ γ έ ρ ω ν ἀ ν ό δ ο ν τ ο ς ἀ λ ή θ ε ι.* Pollux 2, 96 *καὶ ἀ ν ό δ ο ν τ ο ς, ὡς Φερεκράτης. ἀλήθει* pro *ἀλεῖ* Atticis non usitatum, neque, ut ait Lobeckius (Phryn. 151), 'numeri heroici excusationem habet', quem ipse demum inserto *δέ* post *ἀνήρ* intulit.

fortasse ἀλεῖ scribendum, ut senis, eiusdem ut videtur qui fr. 73 loquitur, manducatio difficilis et molesta significetur. ἀνὴρ γέρων | ἀνόδοντος ἀλεῖ. cf. omnino fr. 82.

75

ἀτράφαξυν ἕψουσ', εἶτ' ὀκλὰξ καθημένη —

Bekker. Anecd. 345, 10 ἀδράφαξυς· τὸ λάχανον, ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀνδράφαξυν καλοῦσι. Κοριάννοις Φερεκράτης κτλ. ἀτράφαξυν Meinek.] ἀνδράφαξυν. cf. quae ad Aristoph. Eq. 630 adnotavi. ἕψουσ' Meinek.] ἑψοῦσ'. εἶτ' ὀκλὰξ Bekkerus] εἶτα ὁ βλάξ. ὀκλάξ apud comicos hodie alibi non legitur. formatur ab ὀκλάζειν. ὀκλαδίας Aristoph. Eq. 1384. cf. Herodian. I 510, 5. II 173 adn. ad fr. 22. 931, 20 Lentz. ἐπιβλύξ Pherecr. 130, 4.

76

κατάχεον αὐτῆς κἀνύδρευσαι τὸν κάδον.

Bekker. Anecd. 411, 32 et Suidas ἀνυδρεύσασθαι· ἀντλῆσαι ὕδωρ ... Κοριαννοῖ Φερεκράτης. κατάχεον] κατέχεον Suid. αὐτῆς] καὐτῆς Suid. cf. Xenarch. 7, 16. Anaxipp. 8, 3. sententia verborum in tanta fragmenti brevitate non satis perspicitur.

77

πάντως γάρ εἰσι τῶν φίλων ἑνός γέ του.

Photius et Suidas τοῦ· ... ἐπὶ ἀρρενικοῦ Κοριαννοῖ Φερεκράτης.

78

πᾶς δ' ἀνὴρ ἔσαττε τεῦχος ἢ κόικ' ἢ κωρύκους.

Pollux 10, 179 εἴη δ' ἂν καὶ κόιξ ἕν τι τῶν πλεγμάτων ... ὡς Φερεκράτης Κοριαννοῖ κτλ.

79

ἄνδρες, πρόσχετε τὸν νοῦν
ἐξευρήματι καινῷ,
συμπτύκτοις ἀναπαίστοις.

Hephaestio 15, 26 τὸ ἐκ τῶν ἀντισπαστικῶν καταληκτικῶν διμέτρων δικατάληκτον, ὃ Φερεκράτης ἐνώσας σύμπτυκτον ἀνάπαιστον καλεῖ ἐν τῇ Κοριαννοῖ κτλ. 10, 3 ἑφθημιμερὲς δὲ (ἀντισπαστικὸν) τὸ καλούμενον Φερεκράτειον. ἄνδρες κτλ. Schol. Aristoph. Nub. 563 ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, τὸ καλούμενον Φερεκράτειον ἑφθημιμερές, ἐξ ἐπιτρίτου καὶ βακχείου, ὡς ἔχει τὰ Φερεκράτους ἄνδρες κτλ. cf. Hermannus Doctr. metr. 603. Schol. metr. Pind.

Ol. 4 p. 107 Boeckh. *οἱ γὰρ σπονδεῖοι σύμπτυκτοι ἀνάπαιστοι λέγονται.* eodem metro etiam Crates usus est fr. 33, post inventum a Pherecrate ut videtur hoc versuum genus, et Eupolis 162. ex commatio haec petita sunt. cf. Kolster De parab. 41.

ΚΡΑΠΑΤΑΛΟΙ

De nomine cf. Porson. Advers. 262. Poll. 9, 83 *ὄνομα δὲ νομίσματος καὶ κραπαταλοί, εἴτε παίζων εἴτε σπουδάζων Φερεκράτης ὠνόμασεν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι. λέγει δὲ τὸν μὲν κραπαταλὸν εἶναι ἐν ᾅδου δραχμήν, ἔχειν δ' αὐτὸν ὀκτὼ* (recte *δύο* Meinek.) *ψωθίας, τὴν δὲ ψωθίαν εἶναι τριώβολον καὶ δύνασθαι ὀκτὼ κικκάβους.* Phot. *κίκκαβος· ὠνοματοπεποίηταί τι νομισμάτιον ἐν ᾅδου.* quae non ita interpretanda sunt, tamquam poeta in orco crapatalum parem esse drachmae Atticae, psothiam triobolo dixerit, sed idem quod apud superos drachma emeretur apud inferos crapatalo venire significabat, i. e. *pretio nullo.* cf. fr. 81. cum praeterea Schol. Aristoph. Pac. 749 Aeschyli partes in hac fabula fuisse doceat, qui Gelae mortuus erat iam Ol. 81, 1, partis certe fabulae, ut Ranarum, scaena fuit *apud inferos*, quorum condicio sine dubio cum hominum rebus comice comparabatur. Meinek. I 84. 5. Bergk. R. c. Att. 301.

80

ὦ δαιμόνιε, πύρεττε μηδὲν φροντίσας,
καὶ τῶν φιβάλεων τρῶγε σύκων τοῦ θέρους,
κἀμπιπλάμενος κάθευδε τῆς μεσημβρίας,
κᾆτα σφακέλιζε καὶ πέπρησο καὶ βόα.

Athenaeus 3, 75 b *τῶν καλουμένων φιβάλεων σύκων πολλοὶ μὲν μέμνηνται τῶν κωμῳδιοποιῶν, ἀτὰρ καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις· ὦ δαιμόνιε κτλ.* Athen. 3, 80 a *φασὶν ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι μεσημβρίας· νοσώδη γὰρ εἶναι τότε, ὡς καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλοις εἴρηκεν.* 2. *τρῶγε σύκων* VL] *σύκων τρῶγε.* 3. *τῆς* Schweighaeus.] *τάς. κἀμπιπλάμενος*] *κἀμπλήμενος* Herwerden. Mnem. nov. IIII 297. recte. nam postquam se inpleverit ficubus dormire iubetur. cf. Aristoph. Eq. 935. Vesp. 424. Eccl. 51. fr. 463. et de *phibaleis ficubus* Hermipp. 51. '*σφακέλιζε* ad vertiginem, *πέπρησο* ad ardorem febris spectat.' Meinek. — haec cum Aristoph. Ran. 117—131 comparanti et apud inferos scaenam esse consideranti non dubium videtur quin admoneatur nescio quis, quomodo in orcum facillime possit pervenire. sequebatur igitur talis fere sententia: *ἔσει δ' ἐν ᾅδου θᾶττον ἐλπίδος πολύ.*

81

λήψει δ' ἐν Ἅιδου κραπάταλον τριωβόλου
καὶ ψωθία.

Athenaeus 14, 646 c *ψωθία τὰ ψαθύρια. Φερεκράτης Κραπατάλλοις κτλ. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος δ' ἐν Ἀττικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἀποψώμενα ψωθία καλεῖσθαι, ἃ τινὰς ὀνομάζειν ἀτταράγους.* libri *Κραπατάλλοις* et *κραπάταλλον. κραπάτταλον* B. *τριωβόλου* manifestum est interpretamentum: nam oboli apud inferos non valebant. intellexerunt hoc Meinekius (Qu. scen. II 37), qui postea sententiam mutavit, et Herwerdenus Obs. crit. 10. sed non satis est *τριωβόλου* eicere. scripsit poeta *λήψει δ' ἐν Ἅιδου κραπατάλου καὶ ψωθίας*, i. e. *vilissimo pretio apud inferos emes* quod apud nos multo pluris constat. de hac significatione verbi *λαμβάνειν* (*emere*) cf. Phrynich. 51. fortasse etiam proverbium quod apud Photium est *ὀβολοῦ χίμαιρ' ἐν ᾅδου* ex hac fabula desumptum et cum interrogatione efferendum est: erat enim quae incredibilia audierat cum risu repetentis *ὀβολοῦ χίμαιρ' ἐν ᾅδου;*

82

μάχαιραν ἆρ' ἐνέθηκας; B. οὔ. A. τί μ' εἴργασαι;
ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα,
ἀνὴρ γέρων, ἀνόδοντος;

Pollux 10, 89 *ὅταν Φερεκράτης Κραπατάλλοις φῇ 'μάχαιραν — ἀνόδοντος', ἀπὸ γοῦν τῆς μαχαίρας καὶ τῷ μαχαιρίῳ καὶ τῇ μαχαιρίδι χρηστέον.* 1. *ἐνέθηκας; B. οὔ.* Porsonus Adv. 295 et Elmsl. Acharn. 715] *ἐνέθηκά σου. νοστήσω* verbum est comicis inusitatius. Aristoph. Plut. 610 (Bergk. R. c. Att. 296). Ach. 29. Av. 1270. cum extrema verba in Bekkeri Anecd. 406, 1 (fr. 74) adferantur ex Corianno, Meinekius Pollucem quod haud ita raro fecit errasse et hoc fragmentum Coriannus esse coniecit, coniungendum cum fr. 74. hoc si verum est, non contemnendus videtur Herwerdenus Obs. crit. 11 quod addit grammaticus Bekkeri *ἀλήθει* sic commutans *ἀνὴρ γέρων ἀνόδοντος ὤν· ἀλλ' ἐντίθει.*

83

ταῦτ' ἔχων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἁρπαζέτω τὰς ἐγκρίδας.

Athenaeus 14, 645 e *ἐγκρίδες, πεμμάτιον ἑψόμενον ἐν ἐλαίῳ καὶ μετὰ τοῦτο μελιτούμενον . . . Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις. κραπατάλλοις* B, Basil. L. Hesych. *ἐγκρίδες πέμμα ἐλαίῳ ἑψόμενον καὶ μελιτούμενον.* et *ἐγκρίς· γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρές.* pro *ταῦτα* fortasse scripsit *σπυρίδ'* et voce *ἔχων* trimetrum terminavit.

84

τακεροὺς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθεν.

Athenaeus 2, 55 b et 9, 366 d τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ . . . Φερεκράτης Κραπατάλλοις. ποιῆσαι] ποιήσεις 2, 55 b. αὐτόθεν Schweighaeus.] αὐτόθι. 2, 55 b εὐθέως, quod est interpretamentum. cf. Aristoph. Eccl. 246.

85

τίς τῶν λυχνείων ἡ 'ργασία; B. Τυρρηνική.

Athenaeus 15, 700 c Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλλοις τὴν νῦν λυχνίαν καλουμένην λυχνεῖον κέκληκε διὰ τούτων· τίς κτλ. ποικίλαι γὰρ ἦσαν αἱ παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργασίαι, φιλοτέχνων ὄντων τῶν Τυρρηνῶν. Eustathius 1571, 19. Critias Athen. 1, 28 bc Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη | καὶ πᾶς χαλκὸς ὅτις κοσμεῖ δόμον ἔν τινι χρείᾳ.

86

οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετ' οὐδ' ἀνέῳγέ μοι θύραν.

Bekker. Anecd. 399, 24 et Suidas ἀνεῴγεισαν· ἀνέῳγεν, οὐχὶ ἤνοιγε . . . Φερεκράτης Κραπατάλλοις κτλ. (Κραπατάλοις Suid.) Zonaras ἀνέῳγα· Φερεκράτης· οὐδεὶς ἀνέῳγέ μοι θύραν. Cramer. Anecd. Par. IIII 113, 24 Φερεκράτης· οὐδεὶς δὲ ἀνέῳγέ μοι θύραν. perperam Porsonus Advers. 296 ἀνεῴγει. ἀνέῳγεν est imperfectum '*aperiebat*'. Lucian. Pseudosoph. 8. Cobet V. L.[2] 76. 7. queritur nescio quis se ab hospite non comiter exceptum esse.

87

ὦ δέσποτ' Ἀγυιεῦ, ταῦτά νυν μέμνησό μοι.

Suidas, Zonaras ἀγυιαί et Schol. Ald. Aristoph. Vesp. 875 ἀγυιεὺς ὁ πρὸ τῶν αὐλείων θυρῶν κωνοειδὴς κίων, ἱερὸς Ἀπόλλωνος, καὶ αὐτὸς ὁ θεός. Φερεκράτης Κραπατάλλοις κτλ. ταῦτά νυν] ταῦτα σύ. Bernhardy ταῦτα νῦν. μοι Bernhardy] μου. de re cf. Schoemann. Antiq. gr.[2] II 187. 527 extr.

88

πρὸς τῇ κεφαλῇ μου λάσανα καταθεὶς πέρδεται.

Pollux 10, 45 ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἀποπάτου τὰ λάσανα ὀνομαστέον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ τιθεμένου καὶ ἀναιρουμένου, μαρτυροῦσιν . . . Φερεκράτης ἐν τοῖς Κραπατάλλοις κτλ. Photius λάσανα . . . καὶ ἐφ' ὧν ἀπεπάτουν ἔλεγον. οὕτω Φερεκράτης. Hor. Sat. 1, 6, 109 *pueri lasanum portantes.*

89

καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν.

Photius *νωτόπληγα· μαστιγίαν τὸν εἰς τὰ νῶτα πληγὰς λαμβάνοντα. Φερεκράτης Κραπαττάλοις κτλ.* cf. Aristoph. fr. 830.

90

ζητῶ περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ.

Suidas *ἄπερρε* et *περιέρρων· ἀποφθάρηθι. καὶ ἔρρων φθειρόμενος. Φερεκράτης Κραπατάλλοις.* sine poetae et fabulae nominibus Bekker. Anecd. 422, 7. *ζητῶ* Bekk. An. et Suid. BC] *ζητῶν*. cf. Aristoph. Eq. 533.

91

ὡς ἄτοπόν ἐστι μητέρ' εἶναι καὶ γυνήν.

Etymol. m. 243, 24 *εὕρηται δὲ παρὰ Φερεκράτει ἡ αἰτιατικὴ τὴν γυνήν. οἷον· ὡς ἄτοπόν ἐστι κτλ. καὶ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν· ἀλλ' ὁρῶ τὰς γυνάς.* Zonaras 459. Cram. Anecd. Ox. I 102, 11 *ἔχομεν παρὰ Φερεκράτῃ τὴν γυνὴν αἰτιατικήν.* ad Crapatalos Koenius Gregor. Cor. 345 rettulit propter Bekker. Anecd. 86, 13 *γυναί· ἀντὶ τοῦ γυναῖκες. Φιλιππίδης Ἀδωνιαζούσαις. Φερεκράτης Κραπατάλλοις τὴν γυνήν. μητέρ'* Fischer Animadv. Weller. Gramm. spec. II 178] *καὶ μητέρ'*. cf. etiam Herodian. II 753, 25 Lentz. Etym. Gud. 131, 23. Alcaei com. 32. *γυνὴ καὶ μήτηρ* maxima pars mulierum est. matrem et (postea) uxorem se factam esse vix ulla praeter Iocastam dicere poterat. itaque haec quoque apud inferos pronuntiari videntur.

92

Priscianus 18, 243 *Φερεκράτης Κραπατάλλοις 'ὥς τοι κακὸν ὄζει* ΤΑΝΑΜΗΔΤΝ *ἀλλὰ γλυκύ'.* Terentius in Adelphis: '*olet unguenta de meo*'. ΤΑΝΑΜΕΔΤΝ V. *ὥστ' οὐ κακὸν ὄζει θαἰμάτιά γ'* Dobr. Aristoph. Plut. 1021. *ὥστ' οὐ κακὸν ὄζει τἀμά; B. μὰ Δί' ἀλλὰ γλυκύ.* Cobet. Mnem. nov. V 174. non liquet.

93

τί δαί; τί σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς; φράσον μοι.
B. ἀπαρτὶ δήπου προσλαβεῖν παρὰ τοῦδ' ἔγωγε μᾶλλον.

Bekker. Anecd. 418, 15 *ἀπαρτί . . . παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου. Φερεκράτης Κραπατάλλοις.* Schol. Aristoph. Plut. 388 *καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλοις 'φράσον μοι ἀπαρτὶ δή που προλαβεῖν'* (sic Rav., *προλαβών* Ven.). cf. Suidas et Zonaras *ἀπαρτί. τί σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ'* Lobeck. Phryn. 21] *τις αὐτὸν*

ἀποτείνει τὸ δ᾽. δήπου — ἔγωγε μᾶλλον] *δῆτα — ἔγωγ᾽ ἔμελλον* Dobraeus Aristoph. Plut. 388. frustra: ad *ἔγωγε μᾶλλον* supplendum est *ἀξιῶ*. '*huic quid solvere velim rogas? immo aliquid insuper ab eo accipere me aequum est.*' Lob.

94

ὅστις γ᾽ αὐτοῖς παρέδωκα τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας.

Schol. Aristoph. Pac. 749 *καὶ Φερεκράτης ἐποίησε τὸν Αἰσχύλον λέγοντα ἐν τοῖς Κραπατάλοις* (*ἐν κρα πάντων ἄλλοις* Ven.). *ὅστις κτλ. ὅστις γ᾽ — παρέδωκα* Porsonus Hec. praef. XLVIII] *ὅστις παρέδωκε*. 'verba sunt Aeschyli de se loquentis eodem fere modo quo loquitur apud Aristoph. Ran. 1045 sq.' cf. praeterea Cobet. Obs. crit. Plat. 64.

95

τῶν θεατῶν δ᾽ οἷστισι δίψ᾽
ᾖ, λεπαστὴν λαψαμένοις
μεστὴν ἐκχαρυβδίσαι.

Athenaeus 11, 485 d *Φερεκράτης Κραπατάλλοις*. cod. A *τῶν θεατῶν δ᾽ ὅστις διψῇ, λεπαστὴν λαψάμενος μεστὴν ἐκκαρυβδίσαι. ὅστις ἂν διψῇ* Toupius Longin. 44 p. 499 Weisk. *οἷστισι δίψ᾽ ᾖ — λαψαμένοις* Bergk. R. c. Att. 301. *ἐκχαρυβδίσαι* Dindorfius. Hesych. *ἐξεχαρυβδαάνθη* (*ἐξεχαρυβδίσθη* Bergk. R. c. Att. 303)· *ἀνεπόθη*. sic *γαστροχάρυβδις* Cratin. 397. cf. Aristoph. Eq. 248 cum interpr. his verbis poeta spectatores adhortatur ut si qui siti laborent, vinum oblatum bibant. Philochor. Athen. 11, 464 f *Ἀθηναῖοι τοῖς Διονυσιακοῖς ἀγῶσι τὸ μὲν πρῶτον ἠριστηκότες καὶ πεπωκότες ἐβάδιζον ἐπὶ τὴν θέαν· . . . παρὰ δὲ τὸν ἀγῶνα πάντα οἶνος αὐτοῖς ᾠνοχοεῖτο καὶ τραγήματα παρεφέρετο, καὶ τοῖς χοροῖς εἰσιοῦσιν ἐνέχεον πίνειν καὶ διηγωνισμένοις . . . ἐνέχεον πάλιν· μαρτυρεῖν δὲ τούτοις καὶ Φερεκράτη τὸν κωμικόν, μέχρι τῆς καθ᾽ ἑαυτὸν ἡλικίας οὐκ ἀσίτους εἶναι τοὺς θεωροῦντας.* non ex macro haec (cf. fr. 96), sed ex propria parabasi videntur excerpta et versus restituendi esse Eupolidei (cf. Fritzsch. De v. Eup. 6. 7):

⏒ ⏑ ⏒ ⏑ *τῶν δὲ θεατῶν ὅσοις ἂν δίψος ᾖ*
λεπαστὴν ἐμπλησαμένοις μεστὴν ἐκχαρυβδίσαι.

nam verbi *λάπτω* aoristus non est *ἐλαψάμην*, sed *ἔλαψα*. Aristoph. Ach. 1229. *ἐμπλησαμένοις* ut Aristoph. Vesp. 380. Lys. 327.

96

τοῖς δὲ κριταῖς
τοῖς νυνὶ κρίνουσι λέγω,

μὴ 'πιορκεῖν μηδ' ἀδίκως
κρίνειν, ἢ νὴ τὸν φίλιον
μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον
Φερεκράτης λέξει πολὺ τού-
του κακηγορίστερον.

Photius et Suidas *φίλιος Ζεὺς ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν . . . Φερεκράτης Κραπατάλλοις κτλ.* 2. *κρίνουσι* Suid.] *κρίνουσιν* Phot. 5. *μῦθον* Suid.] *μῦθος* cod. Phot. 6. *Φερεκράτης* Grotius Excerpt. 513] *Φιλοκράτης.* 7. *κακηγορίστερον* Meinekius ex Poll. 2, 127 *κακηγορίστερος παρὰ Φερεκράτει*] *κακηγοριστότερον* Phot. *κακηγορικώτερον* Suid. praeter A qui cum Photio consentit et V (*κακηγορητέον*). metrum idem atque in fr. 13. Eupol. 362. de sententia cf. Aristoph. Eccl. 1159. recte Bergkius R. c. Att. 301 haec ad eam parabasis partem rettulit, quae *μακρόν* vel *πνῖγος* dicebatur, atque is ipse finis videtur *τοῦ μακροῦ* fuisse.

97

σῦκα (δὲ) τῶν διφόρων

ἐν Κραπατάλοις Φερεκράτης. Poll. 7, 152. eadem opinor significatione qua Aristoph. Eccl. 708. Antiphan. 198.

98

δυσημερεῖν

Φερεκράτης Κραπατάλλοις. Bekker. Anecd. 89, 30.

99

Hesych. *κραπαταλίας· ἀνεμώδης. καὶ ἀσθενής. καὶ ἀνίσχυρα λέγων. ἄμεινον δὲ ληρώδης.* ad Crapatalos haec pertinere adparet. Cf. praeterea fr. 185.

ΛΗΡΟΙ

Hesych. *ληροί* (scr. *λῆροι*)*· τὰ περὶ τοῖς γυναικείοις χιτῶσι κεχρυσωμένα.* Phot. *λῆροι· κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς.* '*λῆροι* comicis dicuntur quidquid in mundo muliebri censetur nugatorium. Latini imitati *nugas* dicunt. Nonius in nugivendus'. Kuhn. Poll. 6, 105. talibus nugis instructae mulieres Bergkio (R. c. Att. 131) videntur chorus comoediae fuisse.

100

μίτραν ἁλουργῆ, στρόφιον, ὄχθοιβον, κτένα,

Photius *ὄχθοιβος· λῶμα. Φερεκράτης Λήροις κτλ.* cf. Aristoph.

fr. 320, 2. Phot. ὀχθοίβους· ἔστι δὲ περὶ τὸ στῆθος τοῦ χιτῶνος ἁλουργὲς πρόσραμμα. Hesych. ὄχθοιβοι· περιάπτειν (περιρράπτειν. M. Schmidt) τινὰ εἰώθασι περὶ τοὺς χιτῶνας, ἃ καλοῦσιν ὀχθοίβους· εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λώματα. Etym. m. 311, 4 ἐγκόμβωμα· ὁ δεσμὸς τῶν χειρίδων, ὃ λέγεται παρ' Ἀθηναίοις ὄχθοιβος, ὑπὸ δὲ ἄλλων κοσύμβη. cf. 570, 53. 645, 22. C. I. I 150, 50 p. 237 (Ol. 95, 3) ἐν τῷ κιβωτίῳ ἔνι ἐγκυλιόμενα . . . ὄχθοιβος χρυσία ἔχων δώδεκα· ἕτερος ὄχθοιβος χρυσία ἔχων ΔΙΙ· ὄχθοιβος χρυσία ἔχων ΓΙΙ. 'χρυσία sunt parvae ex auro laminae vel bracteae'. Boeckh.

101

ἔστην δὲ κἀκέλευον· ἐγχέασθε νῷν
βρένθειον, ἵνα τοῖς εἰσιοῦσιν ἐγχέω.

Athenaeus 15, 690 d βρενθίου δὲ μύρου μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Λήροις οὕτως κτλ. ἐγχέασθε — βρένθειον — ἐγχέω Meinek.] ἐγχέασθαι — μύρον βρένθιον — ἐγχέῃ. εἰσιοῦσιν cod. Marc. (A) Cobet. Orat. 127] ἰοῦσιν. ἐγχέω post ἐγχέασθε suspectum est. ἐγγυῶ Bothius. an εἰσιοῦσι μεταδιδῶ? audacius Herwerd. Mnem. nov. VI 57 ἐγκεράσαι μύρον | βρένθειον — ἐγχέαι.

102

ὡς οὐχὶ τουτὶ ῥύγχος ἀτεχνῶς ἔσθ' ὑός.

Athenaeus 3, 95 d Φερεκράτης Λήροις. antecessit opinor μὴ λέγε. scaena similis videtur Aristoph. Ach. 768 sq.

103

τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε τί σε χρῆσται καλεῖν.

Suidas χρή· λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖ. Φερεκράτης Λήροις κτλ. χρῆσται G. Hermann. Soph. OCol. 504] χρῆσθαι. futurum est, conglutinatum ex χρὴ ἔσται. Phryn. 34. Aristoph. fr. 362.

104

ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν ἀφύας φαγεῖν.

Athenaeus 6, 228 e τήγανον δ' εἴρηκεν ἐν μὲν Λήροις Φερεκράτης οὕτως κτλ. Eustathius 1862, 18. Dindorfius ἀφύας ἂν φαγεῖν. sed sunt fortasse tetrametri ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν | ἀφύας φαγεῖν. sic Meinekius.

105

λαβοῦσα μὲν τῆς χοίνικος τὸν πύνδακ' εἰσέκρουσεν.

Pollux 10, 79 τὸν πυθμένα καὶ πύνδακα ἄλλοι τε καὶ Φερεκράτης ἐν Λήροις (εἶπε) κτλ. Dobraeus Adv. I 578 λαβοῦσα μέντοι χοίνικα | τὸν πύνδακ' εἰσέκρουσε. Meinekius λαθοῦσα pro λαβοῦσα. unum tetrametrum esse existimavit Bentleius Epist. Hemsterhus. 99. Theophr. Char. 11 (αἰσχροκερδείας ἐστὶ) μέτρῳ τὸν πύνδακα ἐγκεκρουμένῳ μετρεῖν τοῖς ἔνδον (i. e. *servis*) τὰ ἐπιτήδεια. fortasse antecedebat accusativus, unde genetivus penderet.

106

ἔπειθ' ἕτερα τούτων ποιοῦντα πολλὰ κυντερώτερα.

Photius κυντερώτατα· καὶ κυντατώτατα λέγουσιν ... Φερεκράτης Λήροις κτλ. Porsonus ἔπειτα καὶ ἕτερα i. e. χἄτερα. fortasse sunt dimetri ἔπειθ' ἕτερα τούτων ποιοῦν | τα π. κτλ. Meinekius V 27 πονοῦντα pro ποιοῦντα. an π α θ ό ν τ α? ut κυντερώτερος, sic Homerus χειρότερος, Mimnermus Stob. 7, 12 ἀμεινότερος, Aristoph. Eq. 1165 προτεραίτερος (Meinek.).

107

κυάθιον ἀργυροῦν

Pollux 6, 105 τὰ δὲ ἀγγεῖα τῶν μύρων λήκυθος μυρηρά, καὶ ἀλάβαστρος. Φερεκράτης δὲ ἐν Λήροις εἴρηκε καὶ κυάθιον ἀργυροῦν, ᾧ τὸ μύρον ἐγχέομεν. Athenaeus 10, 424 b Φερεκράτης δ' ἐν Λήροις κύαθον ἀργυροῦν ὠνόμασε.

ΜΕΤΑΛΛΗΣ

Edita est post Teleclidis Amphictyones, ante Aristophanis Tagenistas. Athen. 6, 268 e. idem 15, 685 a ὁ πεποιηκὼς τοὺς εἰς αὐτὸν (Φερεκράτη) ἀναφερομένους Μεταλλεῖς. Nicomacho tribuit Eratosthenes Harpocrat. 243. cf. Phot. εὐθὺ Λυκείου· τὸ εἰς Λύκειον, ὅθεν Ἐρατοσθένης καὶ διὰ τοῦτο ὑποπτεύει τοὺς Μεταλλεῖς, scilicet quod εὐθὺς Λυκείου (sic enim legendum) scripserit pro εὐθὺ Λυκείου. cf. Eurip. Hippol. 1197. Lobeck. Phryn. 144. Meinek. I 69 et de Nicomacho I 75—77. Pherecratem fabulam scripsisse, Nicomachum διασκευάσαι opinio est Meinekii II 308 sq. mortuorum felicitatem prae vivorum condicione poeta praedicat atque ita rem instituit, ut mulier quae ad inferos descenderat in terram remissa cum aliis mulierculis de ea re confabuletur. descendisse autem videtur per metalli fodinas Laureoticas (Mein. II 301).

108

πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα,
ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα·

ποταμοὶ μὲν ἀθάρης καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέῳ
διὰ τῶν στενωπῶν πομφολυγοῦντες ἔρρεον
αὐταῖσι μυστίλαισι, καὶ ναστῶν τρύφη,
ὥστ' εὐμαρῆ γε καὐτομάτην τὴν ἔνθεσιν
χωρεῖν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς.
φύσκαι δὲ καὶ ζέοντες ἀλλάντων τόμοι
παρὰ τοῖς ποταμοῖς σίζοντ' ἐκέχυτ' ἀντ' ὀστράκων.
καὶ μὴν παρῆν τεμάχη μὲν ἐξωπτημένα
καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν εὐπρεπῆ,
τεύτλοισί τ' ἐγχέλεια συγκεκαλυμμένα.
σχελίδες δ' ὁλόκνημοι πλησίον τακερώταται
ἐπὶ πινακίσκοις, καὶ δίεφθ' ἀκροκώλια
ἥδιστον ἀπατμίζοντα, καὶ χόλικες βοός,
καὶ πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα
χναυρότατα παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα.
παρῆν δὲ χόνδρος γάλατι κατανενιμμένος
ἐν καταχύτλοις λεκάναισι καὶ πυοῦ τόμοι.
B. οἴμ' ὡς ἀπολεῖς μ' ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι,
παρὸν κολυμβᾶν ὡς ἔχετ' εἰς τὸν Τάρταρον.
A. τί δῆτα λέξεις, τἀπίλοιπ' ἥνπερ πύθῃ;
ὀπταὶ κίχλαι γὰρ εἰς ἀνάβραστ' ἠρτυμέναι
περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν,
ὑπὸ μυρρίναισι κἀνεμώναις κεχυμέναι.
τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν
ὑπὲρ κεφαλῆς, ἐξ οὐδενὸς πεφυκότα.
κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναις τριχάπτοις ἀρτίως
ἡβυλλιῶσαι τὰ ῥόδα καὶ κεκαρμέναι
πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου
ἤντλουν διὰ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν.
καὶ τῶνδ' ἑκάστοτ' εἰ φάγοι τις ἢ πίοι,
διπλάσι' ἐγίγνετ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πάλιν.

Athenaeus 6, 268 e *ἀπομνημονεύσω κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις εἰρημένα ποιηταῖς, ὧν εἷς ἐστιν ὁ ἀττικώτατος Φερεκράτης, ὃς ἐν μὲν τοῖς Μεταλλεῦσί φησιν κτλ.* v. 3—24 Pollux 6, 58, omissis 6. 7. 20. 21. 22. v. 30. 1 *κύλικας—χώνης* Pollux 10, 75. cf. Eustath. 1095, 18 sq. 3. *ἀθάρης*] *ἀθάρας* codices Pollucis. *ἀθάρη* semper Attici. cf. Herodian. I 340, 13 Lentz. *πλέῳ* Dindf.] *πλέοι*. A Poll. *πλέον*. 4. *πομφολυγοῦντες* 'scripta quaedam antiqua manu' Casaub.] *τονθολυγοῦντες*. cod. Pollucis *τονθορυγοῦντες* (*θορυβοῦντες* A).

cf. Aristoph. Ran. 249 cum eis quae adnotavimus. 6. γε Dind.] τε Casaub., ἦγεν codices. καὐτομάτην Casaub.] αὐτόματ' εἰς. cf. Aristoph. Pac. 665. Lys. 431. 8. δὲ Athen.] τε Poll. AC. 9. σίζοντ' ἐκέχυτ' Poll.] σίζοντες ἐκέχυντ' Athen. 11. εὐπρεπῆ] εὐτρεπῆ cod. Pollucis. v. 12 additus ex Polluce. ἐγχέλεια Schweighaeuser] ἐγχέλυα. ἐγχελύδι' ἐγκεκαλυμμένα Herwerden. Obs. crit. 13. 13. σχελίδες Poll. et Athen. C] σκελίδες. ac sic Bekkerus in Poll. 2, 191. 14. πινακίσκοις] πινακίσκων Pollux. 15. ἀπατμίζοντα Dindorf] ἀτμίζοντα. Bekker. Anecd. 7, 1 ἀτμίζον κρέας, οἷον θερμὸν ἐκ τῆς χύτρας ἀνῃρημένον, ἔτι τὴν ἀτμίδα ἀναβάλλον. χόλικες Ath.] χόλιξ Poll. 17. χναυρότατα παρέκειτ'] χαυνώρατ' ἐπέκειτ' A Poll. ἀμύλοις Ath.] ἀμύλων Poll. 18. γάλατι Dindorf. Fr. Aristoph. p. 231] γάλακτι. cf. γαλατοθρέμμονα Antiphan. 52, 4. κατανενιμμένος Ath.] μεμιγμένος Poll. 19. πύου τόμοι Villebrun] πυοτομοι AAth. ἀμύλου τόμοι codices Poll. 23. ὀπταὶ] ὀπταὶ καὶ A Ath. γὰρ εἰς ἀνάβραστ' Meinekius] γὰρ εἰς ἀναβράσεις. ἀναβράσεις. ἀνάβραστ' (sic) A Ath. ἐπὶ τοῖσδ' ἀνάβραστ' Poll. 26. ἐκρέματο Porson.] ἐκρέμαντο. 27. οὐδενὸς Dindorf.] οὐθενὸς. 28. ἀμπεχόναις BC] ἀμπεχόναισι VL. 29. τὰ ῥόδα καὶ K.] καὶ τὰ ῥόδα. sequenti enim ῥ semper producitur vocalis quae proxime antecedit. inversus erat ordo verborum falsa recordatione Aristoph. Ran. 516. 32. ἑκάστοτ' Iacobs. Add. Ath. 160] ἕκαστος. ἑκάστων Meinek. 33. ἐγίγνετ'] ἐγίνετ' A.

versus 2 interpolatus videtur; Atticae certe dicendi consuetudini non convenit. si quid mutandum est, neque Bergkii (R. c. Att. 291) coniectura ὠργασμένα neque Herwerdeni (Obs. crit. 12) ἠρτυμένα admitti potest, sed scribendum ὠκισμένοις. nam ζῆν ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς (λαγῴοις Aristoph. Vesp. 709) Attici dicunt. v. 5—9 valde perturbati sunt (cf. Herwerd. Obs. crit. 13. Nov. add. crit. 5), siquidem neque ναστῶν τρύφη habent quo referantur neque σίζοντ' ἐκέχυτ' bene cum φύσκαι et τόμοι coniungitur: quae syntaxis non recte defenditur a Bergkio conl. Aristoph. Nub. 472. Herwerdenus φύσκαι δὲ καὶ σίζοντες ἀλλάντων τόμοι παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν ἐξεκέχυντ', Dobraeus Adv. II 313 παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν ἐξέκειντ'. mihi versus transponendi videntur sic: 5. 9. 10. 11. 6. 7. 8. 12. v. 21 Meinekius ὡς ἔχομεν εἰς Τάρταρον vel ὡς ἔχω 'ς τὸν Τάρταρον (Anal. 118). non recte, si quid video: nam ad fabulosam orci descriptionem altera mulier acerba cum inrisione respondet 'quid igitur mihi hic diutius remanens taedium adfers, cum tibi tuisque liceat confestim in Tartarum desilire, i. e. in malam crucem abire?' v. 25 κεχυμένας scribendum est: nam convivantes sub myrtis recubant, non aves. v. 26 scribo τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέματο πάγκαλα τῶν Κυδωνίων. cf. Athen. 3, c. 81 sq. nam τὰ καλὰ τῶν καλῶν neque eis quae Meinekius dixit I 69 neque Aesch. Pers. 681. Soph. OR. 465. OC. 1238. Philoct. 65. Diocl. 2 aut qui versus prorsus ambiguam habet interpretationem Soph. El. 849 satis defenditur.

3. ἀθάρης. Bekker. Anecd. 10, 12 ἀθάρη διαφέρει ἔτνους, ὅτι τὸ μὲν κυάμων ἢ πισῶν ἢ ἁπλῶς κατερεικτῶν τινῶν, ἡ δὲ ἀθάρα πυρῶν ἡψημένων καὶ διακεχυμένων ὥσπερ ἔτνος. Herodian. I 340, 13 Lentz. ἀθάρη. ἔστι δὲ σιτῶδές τι ἑψητόν, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λάθυρον καλοῦσι. 5. Athen. 14, 646 e ναστὸς πλακοῦντος εἶδος ἔχων ἔνδον καρυκείας. 13. Hesych. σχελίδες· κρέα ἐπιμήκη τετμημένα. 14 et 17 ἐπί apud Pollucem *cum genetivo* coniungitur: cf. tamen Teleclid. 1, 7. 32, 2. Philem. 17. 16. ἐπεξανθισμένα i. e. *desuper tosta*, ut flavum colorem prae se ferant. Aristoph. Ach. 1047. 18. κατανενιμμένος Meinekius (Anal. Ath. 118) ita probat, ut deducatur a κατανίφω, '*lacte tamquam nive sparsus*'. 19. καταχύτλοις λεκάναισι. cf. Cratin. 234. Herwerd. Obs. crit. 13. 14. ibidem scribendum est πνοῦ (non πύου). cf. Cratin. 142. 21. κολυμβᾶν comice pro ἀποφθαρῆναι. Timon. Phlias. Diog. L. 4, 33 νήξομαι εἰς Πύρρωνα (Mein. V 28). sic ἀποπλεῖν Aristoph. fr. 142. 28. τριχάπτοις. Phot. τρίχαπτον· τὸ βαμβύκινον ὕφασμα· ἱμάτιον πολυτίμητον. cf. Poll. 10, 32.

109

ὑπ' ἀναδενδράδων ἁπαλὰς ἀσπαλάθους πατοῦντες
ἐν λειμῶνι λωτοφόρῳ, κύπειρόν τε δροσώδη,
κἀνθρύσκου μαλακῶν τ' ἴων λείμακα καὶ τριφύλλου.

Athenaeus 15, 685 a ὁ δὲ πεποιηκὼς τοὺς εἰς αὐτὸν (Φερεκρ.) ἀναφερομένους Μεταλλεῖς φησίν· ὑπ' ἀναδενδράδων κτλ. 1. πατοῦντες Dindorfius ex B] πατῶντας. 3. λείμακα Canterus] λίμακα. versus sunt Priapei tertii, in quorum tertio choriambus est in sede secunda. vita defunctorum in Elysio describi videtur. Bekker. Anecd. 203, 28 ἀναδενδράδες· τὰ κλήματα τῆς ἀμπέλου τὰ ὑπερμήκη. Cramer. Anecd. Ox. II 335, 33 ἀναδενδράς· ἡ ἄμπελος ἡ πρὸς τὸ δένδρον ἀνερχομένη. de *cypiro* cf. Aristoph. Ran. 244 cum interpr. Suidas λεῖμαξ· ὁ σύμφυτος τόπος, ὁ κῆπος. — versus primus nequaquam sanus est. ἀσπάλαθος (εὐώδης Theophr. fr. 4, 7, 33 p. 83 Wimmer) alibi semper est masculinum, neque ἁπαλός dici potest; nam est φυτὸν ἀκανθῶδες (Bekker. Anecd. 10, 9). Plat. Reip. 10, 616 a τὸν Ἀρδιαῖον καταβαλόντες καὶ ἐκδείραντες εἷλκον . . . ἐπ' ἀσπαλάθων, de quo supplicii genere cf. Wesseling. Herod. 1, 92. accedit quod ὑπό cum genetivo hic non recte coniungitur. itaque non sufficiunt neque Pursani ἀσπαράγους neque Herwerdeni (Obs. crit. 14) ἁπαλῶν vel ἀταλούς, sed scribendum ὑπ' ἀναδενδράδων πετάλοις '*sub arbustorum foliis*'.

110

Photius εὐθὺς Λυκείου· τὸ εἰς Λύκειον. ὅθεν Ἐρατοσθένης

καὶ διὰ τοῦτο ὑποπτεύει τοὺς Μεταλλεῖς. εὐθὺς Meinek.] *εὐθύ.* cf. quae supra ad titulum fabulae adnotavimus.

111

Erotianus 44, 5 Klein. *ἀρμῷ· ἡσυχῇ, μικρῷ. ὡς καὶ Φερεκράτης ἐν Μεταλλεῦσιν.* Hesych. *ἀρμοῖ· ἀρτίως, ἡσυχῇ, ἐξαίφνης, προσφάτως.* et *ἀρμῷ· ἀρτίως.* vox est Dorica, Siculis maxime usitata. Pindar. ap. Eustath. Vit. Pind. 12 *ἐλπίσιν ἀθανάταις ἀρμῷ φέρονται.* Aesch. Prom. 615 *ἀρμοῖ πέπαυμαι . . . θρηνῶν.* Pherecrates fortasse in parodia ea usus erat. Bergk. R. c. Att. 290.

ΜΕΤΟΙΚΟΙ

Fortasse Platoni tribuenda. Mein. I 70.

112

Apollonius De pron. p. 113, 17 Schneid. *ἐν Μετοίκοις Φερεκράτους ἅπαξ ἐστὶν εἰρημένη (ἡ εὐθεῖα ἐμαυτὸς) καὶ ἴσως ἕνεκα τοῦ γελοίου.*

ΜΥΡΜΗΚΑΝΘΡΩΠΟΙ

Cum ex Athenaeo (8, 335 a) Deucalionis in hac comoedia partes fuisse constet et titulus optime ad formicas in homines transformatas referatur, Pherecrates fabulas de diluvie Deucalionea, quae etiam ad Atticam pertinebat (Paus. 1, 18, 7. 8), et de formicis a Iove Aeaci gratia in homines commutatis videtur coniunxisse. cui opinioni fragmenta paene omnia favent. cf. Hesiod. Schol. Pind. Nem. 3, 21. Strab. 7, 322. 8, 375. Ovid. Met. 7, 517 sq. Hygin. fab. 52.

113

A. τί ληρεῖς; ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν
ἰχθύν γέ φασι τὸ παράπαν. B. νὴ τὼ θεώ,
κοὐκ ἔστιν ἰχθὺς ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ.

Etymol. m. 218, 31 *Ἡρωδιανὸς δέ φησι καὶ δισυλλάβως λέγεσθαι (βῶκα), ὡς . . . Φερεκράτης εἰπών· τί ληρεῖς; κτλ.* Athenaeus 7, 287 a *Φερεκράτης δ' ἐν Μυρμηκανθρώποις εἰπών 'ἄλλον φωνὴν οὐκ ἔχειν ἰχθύν φασι τὸ παράπαν' ἐπιφέρει 'νὴ τὼ θεώ, οὐκ ἔστιν ἄλλος ἰχθὺς οὐδεὶς ἢ βόαξ'.* Zonaras 413 *καὶ Φερεκράτης· οὐκ ἔστιν ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ.* 3. *οὐδεὶς ἢ* Etym. Zonar.] *οὐδὲ εἷς* A Ath. Blomfieldus initio versus subsequentis excidisse putabat *φωνεῖν δυνάμενος·* fortasse nihil deest nisi *λάλος.* Meinekius cum cod. A Athenaei scribendum censebat *οὐδὲ εἷς*, ut *βόαξ* esset pro praedicato. ludit in verbis *βοᾶν* et *βόαξ.* Athen. 7, 287 a *ὠνομάσθη*

(ὁ βόαξ) παρὰ τὴν βοήν. διὸ καὶ Ἑρμοῦ ἱερὸν εἶναι λόγος τὸν ἰχθύν. cf. 325 b. verba νὴ τὼ θεώ demonstrant eorum qui conloquuntur alteram mulierem esse. quaerunt autem piscesne omnes sint surdi. non credenti pisces loqui posse mulier adsentitur uno excepto boace.

114

ἀλλ' ὡς τάχιστα τὸν γέρονθ' ἱστὸν ποίει
[ἀφ' οὗ τὸ λίνον ἦν].

Pollux 7, 73 τὸ ἐργαλεῖον καθ' οὗ ἔκλωθον ἐξαρτῶντες τὰ στυππεῖα γέρων ἐκαλεῖτο. ἦν δὲ ξύλου πεποιημένον κιόνιον, σχῆμα Ἑρμοῦ τετραγώνου ἔχον, ᾧ γέροντος ἐπῆν πρόσωπον, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα. Φερεκράτης δέ φησιν ἐν Μυρμηκανθρώποις· ἀλλ' ὡς κτλ. verba quae uncis inclusi Pherecratis sint an Pollucis dubitatur. Deucalioni Pyrrha ingruente eluvione suadere videtur, ut fuso utatur pro malo.

115. 116

γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον.
ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ' ἡ καρδία.

Photius, Etym. m. 750, 10, Suidas τεθολωμένος· καὶ ἐπὶ χαρᾶς. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις· γελῶντα κτλ. καὶ ἐπὶ λύπης· ὑπὸ τῆς ἀνίας κτλ. Hesych. ἀνεθολοῦτο· ἀνεταράσσετο. Bekker. Anecd. 12, 23 ἀναθολοῦσθαι· ἀναταράττεσθαι. παρὰ τὸν θόλον τῆς σηπίας. ἀνεθολοῦθ' Porson.] ἀλεθόλου δ' cod. Phot. ἀπεθολοῦτο Suid. ἀνεθόλου δὲ V Etym. et Etym. Milleri (Mélanges 279). ὑπὸ τῆς ἀνίας] ἐπὶ τῆς ἀνίας ἀνεθόλ^{ου} δ' ἡ M Etym. ἀνοίας Etym. vulgo. Eur. Alc. 1067 θολοῖ δὲ καρδίαν.

117

οἴμοι κακοδαίμων, αἰγὶς αἰγὶς ἔρχεται.

Suidas αἰγίς· καταιγίς. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις κτλ. cf. Aristoph. Ran. 847. 8. significatur tempestas ingruens, quam sine dubio diluvies sequebatur. cf. fr. 114. non audiendus Fritzschius Aristoph. Thesm. 100.

118

ὕστερον ἀρᾶται κἀπιθεάζει τῷ πατρί.

Suidas ἀρ˜ται· εὔχεται, ἢ καταρᾶται. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις κτλ. Bekkeri Anecd. 442, 16 ἀρᾶται· . . . Φερεκράτης· ὕστερον — πατρί. Eustath. 1438, 37. Hesych. ἐπιθεάζει· θεοὺς ἐπικαλεῖται. ἐπιθεάζει Bekk. An. Eust. Hes.] ἐπιθειάζει Suid. (ἐπιθυάζει V). cf. etiam Schol. Hom. Od. 2, 135 et Hemsterhus. Thucyd. 2, 75. intellegen-

dus est Aeacus, qui civibus amissis *Iovem patrem* precatur ut alios sibi det quoquo modo creatos.

119

ξένη γυνὴ γραῦς ἀρτίως ἀφιγμένη.

Bekker. Anecd. 448, 6 et Suidas ἀρτίως· τελείως, ὑγιῶς. οὐ μόνον δὲ ἄρτι τὸ πρὸ ὀλίγου. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις κτλ. si vera sunt quae de argumento fabulae dixi, Pyrrha significari videtur, nescio quo casu cum Deucalione Aeginam delata.

120

μηδέποτ' ἰχθύν, ὦ Δευκαλίων, μηδ' ἢν αἰτῶ παραθῇς μοι.

Athenaeus 8, 335a κατὰ τοὺς Φερεκράτους Μυρμηκανθρώπους. Eustathius 1720, 46. ἢν Dind.] ἄν. taedio nescio quis captus consumptorum tam diu piscium Deucalionem obsecrat ne umquam posthac pisces sibi adponat. pessime Bothius Deucalionem servum esse opinabatur, quippe qui numquam tali nomine vocentur.

121

ἆρα προθύμως * * * *
καὶ τῆς ὀροφῆς τὸν χοῦν ἡμῶν
κατὰ τῆς κεφαλῆς καταμήσονται
λαγαριζόμενοι.

Schol. Aristoph. Vesp. 674 τὸ δὲ λαγαρύζεσθαι ἕτερόν τι ἔοικεν ἐμφαίνειν. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις ἀντὶ τοῦ σιδαλεύειν (σκαλ. Mein.) ἄρα ποθ' ὑμεῖς καὶ τῆς ὀροφῆς τὸν χοῦν κατὰ τῆς κεφαλῆς κατακοιμήσονται λαγυριζόμενοι (verba Pherecratis in solo V exstant). Hesych. χοῦς· καὶ τὸ ἐπιβαλλόμενον τῷ ὀρόφῳ χῶμα. Hesych. et Photius λαγαριζόμενοι· σκαλεύοντες. verba poetae ex Meinekii emendatione praebui, nisi quod pro ὑμῶν scripsi ἡμῶν, quod pendet ab τῆς κεφαλῆς. λαγαριζόμενοι iam Portus. praeterea malim ἀπὸ τῆς ὀροφῆς pro καὶ τ. ὀ. cf. 130, 7. significantur sine dubio formicae ingenti multitudine per omnes aedium partes se effundentes. apud Ovidium. Met. 7, 644 sq. de quercu descendunt.

122

ἀλλὰ καὶ κίσταις ἐν ἐμαῖσιν ἀπόκειθ' ἃ μέλλομεν
ἀριστήσειν.

Pollux 10, 91 εἴποις δ' ἂν καὶ κίστην ὀψοφόρον, καί που καὶ κοίτην . . . ἐν Φερεκράτους Μυρμηκανθρώποις κτλ. κίσταις K.] κοίταις. κοίταις ἐν ἐμαῖσιν ἀπόκειθ' Meinek.] κοίτας τὰς ἐν ἐμοὶ ἀποβάνθ' F Poll. Phot. κίστη καὶ κοίτης· ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα

κεῖται ἢ ἱμάτιά τινα· ἤγουν κιβώτια. *κίσταις* scribendum esse demonstrasse mihi videor Mus. Rhen. XXX 414 sq. ac prorsus similiter Pollucem libris vitiosis deceptum esse Meinekius docet I 370 extr. addo Etym. m. Milleri (Mélanges 153), ubi versus ineditus Euripidis ita scribitur πάρεσμεν, ἀλλ' οὐκ ᾖσθ' ἂν οὐ παρόντα με, ut ᾖσθα deducatur ab εἰδέναι, qui facillime emendatur *ἀλλ' οὐκ ᾐσθάνου* παρόντα με. — versus Eupolideus ex parabasi excerptus, in qua poeta figurate de suae artis copia dicebat. cf. Metag. 14.

123

σὺ δ' ἀποτηγανίζεις.

Athenaeus 6, 229 a τοῦ δὲ ῥήματος (τηγανίζειν) μέμνηται ... καὶ Φερεκράτης ἐν Μυρμηκανθρώποις.

124

ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι

ἡ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν τοῖς Μυρμηκανθρώποις. κεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνευόντων. τὸ μὲν γὰρ ἓξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἧτταν. Zenobius 4, 23 et schol. Platonis Bekk. 460. cf. Poll. 9, 94. 5 et quae adnotavi ad Aristoph. Ran. 1400.

125

Μανίαν θρεπτήν

Pollux 7, 17 τὴν θεραπαινίδα καὶ *θρεπτὴν* ἐρεῖ ὅστις βούλοιτο ἕπεσθαι Φερεκράτει εἰπόντι ἐν Μυρμηκανθρώποις Μ. θρ. cf. Aristoph. Ran. 1345 cum interpr.

ΠΕΡΣΑΙ

De auctore fabulae iam antiquitus non constabat. Ath. 3, 78 d Φερεκράτης δὲ ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς Πέρσας. ac similiter 11, 502 a. 15, 684 f. Schol. Aristoph. Ran. 362 πρὸς *τοὺς ποιήσαντας* τοὺς Φερεκράτους Πέρσας. cf. Mein. I 70 et contra Bergkium etiam Aristophani tributam esse (R. c. Att. 294) disputantem II 318. scripta est eo tempore quod interfuit inter Metallicos et Aristophanis Tagenistas. altercationem laudantis paupertatem et reprehendentis institutam fuisse probabiliter Fr. Ritterus De Arist. Pluto 75 statuit, qui nomen comoediae a divitiis ut veteres credebant in Persarum potissimum terra divinitus absconditis petitum esse arbitratur.

126

τὸ παιδίον
τὸ πολλαγόρασον κἀπὸ πολλῶν τηλιῶν.

Pollux 7, 15 *τὸν δὲ πολλὰ ὠνούμενον ἔξεστιν εἰπεῖν πολλαγόρασον, εἰ καὶ φαῦλον τοὔνομα, ἀλλ' ὅτι Φερεκράτης εἴρηκεν ἐν Πέρσαις κτλ.* *τηλιῶν* Kuhnius] *θ' ἡλίων.* 'cum Pollux abiectum esse declarat (*πολλαγόρασον*), de hoc universo genere plebeiorum conviciorum sententiam ferre censendus est'. Lob. Phryn. 436. Bekker. Anecd. 275, 15 *ἡ τηλία σανὶς ἀλφιτοπωλικὴ πλατεῖα, προσηλωμένας ἔχουσα κύκλῳ σανίδας τοῦ μὴ τὰ ἄλφιτα ἐκπίπτειν.* Schol. Aristoph. Plut. 1037 *ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο.* 'itaque perinde est ac si scripsisset *τὸ παιδίον τὸ πολλὰ καὶ ἀπὸ πολλῶν τηλιῶν ἀγοράζον*'. Meinek.

127

ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' ὑφάπτειν τοῦ φλέω.

Athenaeus 6, 228 e *τήγανον δ' εἴρηκεν . . . Φερεκράτης . . . ἐν Πέρσαις κτλ.* *φλέω* Meinek.] *φλέως.* *ὑφάπτειν* a verbo iubendi videtur pendere. cf. Aristoph. Ran. 244 cum interpr. saepe *ὀξύνεται* (*φλεώς*).

128

στεφάνους τε πᾶσι κὠμφαλωτὰς χρυσίδας.

Athenaeus 11, 502 a *Φερεκράτης δὲ ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένους Πέρσας φησί· στεφάνους κτλ.* comparanti Aristoph. Ach. 74 legati hospitio excepti a Persarum rege vel dona ab illo missa intellegenda videntur. cf. Cratin. 50.

129

οὗτος σύ, ποῖ τὴν ἀργυρίδα τηνδὶ φέρεις;

Athen. 11, 502 b *τῆς δὲ ἀργυρίδος φιάλης Φερεκράτης ἐν Πέρσαις οὕτω μνημονεύει· οὗτος σύ κτλ.*

130

τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἔτι χρεία,
ἢ δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων ἢ σπέρματος ἢ χαρακισμοῦ;
αὐτόματοι γὰρ διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ λιπαροῖς ἐπιπάστοις
ζωμοῦ μέλανος καὶ Ἀχιλλείοις μάζαις κοχυδοῦντες ἐπιβλὺξ
ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ῥεύσονται, σφῶν ἀρύτεσθαι.
ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἴνῳ καπνίᾳ κατὰ τοῦ κεράμου βαλανεύσει,
ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὀχετοὶ βοτρύων μετὰ ναστίσκων πολυτύρων
ὀχετεύσονται θερμῷ σὺν ἔτνει καὶ λειριοπολφανεμώναις.
τὰ δὲ δὴ δένδρη τἀν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς ἐριφείοις
φυλλοροήσει, καὶ τευθιδίοις ἁπαλοῖσι κίχλαις τ' ἀναβράστοις.

Athenaeus 6, 269c *κἀν τοῖς Πέρσαις δέ φησι (Φερεκρ.) τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν κτλ.* v. 3. 4. Eustath 1095, 19. Pollux 7, 115 *ζυγοποιεῖν, ὡς ἐν Πλούτῳ Ἀριστοφάνης*, ubi in nomine poetae erravisse Pollucem arbitratur Dobraeus Aristoph. Plut. 115. atque etiam v. 9 (— *ὄρεσιν*) in Cramer. Anecd. Ox. I 277, 16 perperam Aristophani tribuitur. 3. *ἐπιπάστοις* L] *ἐπίπαστοι* P. *ἐπιπάστοι* V. 4. *μάζαις* L] *μάχαις* PV. 5. *ῥεύσονται* C] *ῥεύσοντας* PVL. *ῥεύσαντας* B. 6. *οἴνῳ καπνίᾳ* CL] *οἴνω οἰκαπνίαι* A. *κατὰ* PL] *καὶ* V. 7. *μετὰ* Schweighaeus.] *μετ' ἀμητίσκων καί*, quae ex Teleclid. 1, 12 inlata sunt. *ναστίσκων* C] *νατίσκων* A. 8. *θερμῷ* Villebrun] *θερμοί*. 9. *τὰ δὲ δὴ* Cramer. Anecd. Ox. I 277, 16] *τὰ δὲ* C, *τὰ* reliqui Athenaei cod. *δένδρῃ*] *δένδρα* B Ath. et Cram. An. *τἀν τοῖς* Casaub.] *τ' αὐτοῖς* PV. *δ' αὐτοῖς* B. *ὄρεσιν* BP] *ὄρεσι* VL. *ὄρνεσι* Cram. An. 10. *ἁπαλοῖσι* K.] *ἁπαλοῖς*.

adpellat aliquis Paupertatem vel defensorem eius. Fr. Ritterus scaenam Aristoph. Plut. 804—814 comparat. v. 2 *σπέρματος* suspectum, v. 7 *βοτρύων* manifesto corruptum est. 3. *ἐπιπάστοις*. cf. Aristoph. Eq. 103.-1089 cum interpr. 4. *Ἀχιλλείοις*. Aristoph. Eq. 819. *ἐπιβλύξ*. cf. *ὀκλάξ* fr. 75. 5. *ῥεύσονται*. Cratet. 15, 4. quod Herwerdenus proposuit (Obs. crit. 15) *παρέσονται* incredibiliter languet neque defenditur Telecl. 1, 9. *ῥεύσονται ἀρύτεσθαι*, ut Strattid. 61 *οἶνος κοχύζει πιεῖν*. cf. supra 69, 4. 6. *οἴνῳ καπνίᾳ*. Plat. 244. Anaxandr. Athen. 4, 131a (71). nomen accepit aut a fumo (Phot. *καπνίας· οἶνος κεκαπνισμένος*) aut a vite. Theophr. H. pl. 2, 3, 2 *τὴν κάπνειον ἄμπελον καλουμένην*. *κεράμου*, i. e. de tecto aedium. *βαλανεύσει*. cf. Aristoph. Pac. 1103. Timocl. 2. 8. *λειριοπολφανεμώναις*. 'Casaubonus Athen. 4, 158b interpretatur de polpho cum liliis et anemonis parato. *ἀνεμώνη* etiam *μάζης εἶδος* erat teste Hesych. *ἀνεμώνη* et Poll. 6, 76 . . . ac probabile est etiam *λείριον* mazae nomen fuisse'. Meinek. 10. *φυλλοχοήσει* Bergk. Zimmerm. Ann. 1840, 1078. perperam, 'cum recte quidem arbor dicatur *φυλλοχοεῖν χορδάς*, non item *χορδαῖς*'. Meinek. V 28.

131

ὦ μαλάχας μὲν ἐξερῶν, ἀναπνέων δ' ὑάκινθον,
καὶ μελιλώτινον λαλῶν καὶ ῥόδα προσσεσηρώς·
ὦ φιλῶν μὲν ἀμάρακον, προσκινῶν δὲ σέλινα,
γελῶν δ' ἱπποσέλινα καὶ κοσμοσάνδαλα βαίνων,
ἔγχει κἀπιβόα τρίτον παιῶν', ὡς νόμος ἐστίν.

Athenaeus 15, 685a *καὶ ὁ Φερεκράτης δὲ ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸ δρᾶμα τοὺς Πέρσας μνημονεύων καὶ αὐτὸς ἀνθῶν τινων στεφανωτικῶν φησιν· ὦ μαλάχας κτλ.* versus sunt Priapei. 3. *προσκινῶν*] *προσκυνῶν* G. Herm. Doctr. metr. 375 et Meinekius in ed. Athen. neutrum cum *σέλινα* coniunctum satis intellego. Schweighaeu-

serus '*cuius oscula amaracum olent*, *concubitus apium*'. Hesych. et Phot. σέλινον· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. cf. Plat. 174, 10. 5. τρίτον om. C. παιῶν' Schweighaeus.] παιὼν Cant. L. παίων C.

1. ἐξερῶν 'cognatum stirpi ἐρυγγάνειν verbum ἐρᾶν pluribus locis a librariis deformatum est, Hippocr. De morb. II 24. 576 CT. VII. De mul. morb. II 12, 802 D . . pro *cicere* et *effundere* Atticos dixisse certissimum est; an etiam pro *evomere* usurparint dubitasse videtur Porsonus, qui in Pherecratis versu mallet ἐξεμῶν legi Advers. 128'. Lobeck. Phryn. 64. 4. γελῶν ἱπποσέλινα i. e. γελῶν ἱπποπορνικόν (Mein.). κοσμοσάνδαλα βαίνων egregia dixit ambiguitate, cum σάνδαλον sit *solea*, κοσμοσάνδαλον flos (*Venuspantoffel* Billerbeck Flor. class. 225). 5. *paeanem* dicit, qui cum mensis ablatis potare incipiebant cantari solebat. Beck. Charicl.[2] II 263. Xen. Symp. 2, 1. Plat. Symp. 176 a. adloquitur chorus ut videtur hominem aliquem divitiis Persarum regi parem, Calliam similemve eius.

132

ἦν δ' ἡμῶν σῦκόν τις ἴδῃ διὰ χρόνου νέον ποτέ,
τὠφθαλμὼ τούτῳ περιμάττομεν τὼ τῶν παιδίων.

Athenaeus 3, 78 d Φερεκράτης δὲ ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς Πέρσας φησίν· ἦν δ' ἡμῶν — παιδίων, ὡς καὶ ἰάματος οὐ τοῦ τυχόντος τῶν σύκων ὑπαρχόντων. 2. τὼ φθαλμὼ A. τούτῳ περιμάττομεν Hermannus Doctr. metr. p. 581] περιμάττομεν τοῦτο A. τὼ τῶν Erfurdtus 443] τῶν. versus sunt Eupolidei. τούτῳ i. e. τῷ σύκῳ. quomodo talis sententia parabasi conveniat quamquam difficile est dicere (Fritzsch. Fragm. v. Eup. 13), dubitari non potest quin ex ea petita sit.

133

Schol. Aristoph. Ran. 362 ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει] πρὸς τοὺς ποιήσαντας τοὺς Φερεκράτους Πέρσας· τὰ γὰρ ἀπόρρητα ἤκουσαν ὡς νῦν ἡμῖν ἔθος. ἤκουσαν Dindorfius] ἤκουσιν. 'itaque hoc dicit scholiasta, τὰ ἀπίρρητα, quae Aristophanes de rebus vetitis dixit, Persarum auctorem de mysteriis dixisse.' Meinek. cf. Schol. Aristoph. Thesm. 363 δηλοῖ ἐνταῦθα, ὅτι λέγουσι καὶ ὁμοίως ἡμῖν τὰ ἀπόρρητα, οὐ μόνον (ἐπὶ τῶν) ἀπηγορευμένων.

ΠΕΤΑΛΗ

Meretricis nomen esse opinatur Meinek. I 86 not. 39. cf. Θάλαττα. Lob. Pathol. prol. 111.

134

οὗτος πόθεν ἦλθες; B. εἰς Κυλωνὸν ἵέμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

Hypoth. Soph. Oed. Col. *μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων· οὗτος κτλ.* Harpocrat. 114, 8 *ἐκαλεῖτο δὲ ὁ Κολωνὸς οὗτος ἀγοραῖος . . . Φερεκράτης Πετάλῃ· οὗτος κτλ.* *ἦλθες* Hyp.] *ἥκεις* Harpocr. *ἱέμην* Meinek.] *ᾠχόμην* Hyp., *ἣ μὴν* codices Harpocr. — cf. Bursian. Geogr. gr. I 275. 287. 324 sq. respicitur proverbium *ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἵεσο· παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.* Phot. itaque qui Colonum forensem confundi non vult cum equestri cavet ne mercennarius circumforaneus esse putetur.

135

ἀλλ' ὦ περιστέριον ὅμοιον Κλεισθένει,
πέτου, κόμισον δέ μ' εἰς Κύθηρα καὶ Κύπρον.

Athenaeus 9, 395 c *Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ κτλ.* *Κλεισθένει* Pors. Advers. 113. Elmsl. Ach. 118] *Καλλισθένει.* Venus aut puellula loqui videtur quae, ut Trygaeus cantharo, columba vehi volebat. de *Clisthene* cf. Aristoph. Eq. 1374 cum interpr.

136

παίειν με τύπτειν λακπατεῖν ὠθεῖν δάκνειν.

Photius *λακπατεῖν· Φερεκράτης Πετάλῃ κτλ.* *λακπατεῖν* Alberti Hesych. *λακπατῆσαι*] *λάκπάπτειν* et *λάκπαπτειν* cod. infinitivus pendebat a verbo quod proxime antecedebat.

137

πρόσαιρε τὸ κανοῦν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε.

Bekker. Anecd. 358, 7 et Suidas (*αἴρειν*) *αἶρε· πρόσφερε. αἴρειν γὰρ καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ . . . καὶ μετὰ τῆς προθέσεως Φερεκράτης Πετάλῃ κτλ.* tautologia consulto quaesita. cf. Aristoph. Ran. 1159 (Mein.).

138

κἀκ πιθῶνος ἤρυσαν
ἄκρατον.

Pollux 7, 163 *ἀπὸ δὲ τῶν πίθων ὁ πιθών, Φερεκράτους εἰπόντος ἐν Πετάλῃ κτλ.* *ἤρυσαν* Meinek.] *εἴρυσαν.* cf. Eupol. 111.

139

Athenaeus 8, 343 c *κωμῳδοῦσι δ' αὐτὸν (Μελάνθιον) ἐπ' ὀψοφαγίᾳ Λεύκων ἐν Φράτερσιν, Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ, Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ.* cf. Meinek. I 205 sq. Bergk. R. c. Att. 340. Eupol. 41. 164. Plat. 132. Archipp. 28. Aristoph. Av. 151 cum interpr.

140

Athen. 15, 690f *ὠνομάσθη τοῦτο (Μεγάλλειον μύρον) ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ Σικελιώτου. οἱ δ' Ἀθηναῖόν φασιν εἶναι τὸν Μέγαλλον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμησσεῦσι, καὶ Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ.* Hesych. *Μετάλλειον μύρον· . . . μνημονεύει δὲ καὶ Φερεκράτης ἐν τῇ Πετάλῃ.* Phot. *Μεγάλλ(ε)ιον μύρον· ἀπὸ τοῦ εὑρομένου τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ Μεγάλλου Σικελιώτου· λέγει δὲ καὶ Θεόφραστος εἰς τὸ περὶ ὀσμῶν τὴν κατασκευὴν τοῦ Μεγαλλείου* (cod. *μεγαλοῖον, μεγάλου, μεγαλοίου*). saepissime falso *Μέταλλος* et *Μετάλλ(ε)ιον*. Hesych. *Μέταλλος γάρ τις Σικελιώτης τὴν τοῦ Μεταλλείου μύρου κατασκευὴν εὗρεν.* cf. Schneider. Theophr. fr. 4, 6, 30. Aristoph. fr. 536. Strattid. 33.

Praeterea *Petale* commemoratur Suid. III 592 (Mein.) *Φερεκράτης Πετάλῃ γράφει.* sed verba poetae exciderunt. in Bernhardyi editione frustra quaesivi.

ΤΥΡΑΝΝΙΣ

Fortasse *γυναικοκρατία* quaedam intellegenda est, qualem in Ecclesiazusis finxit Aristophanes. cf. fr. 143.

141

κἄπειθ' ἵνα μὴ πρὸς τοῖσι βωμοῖς πανταχοῦ
ἀεὶ λοχῶντες βωμολόχοι καλώμεθα,
ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόκην μεγάλην πάνυ.

Harpocratio *βωμολοχεύεσθαι· κυρίως ἐλέγοντο βωμολόχοι οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες καὶ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες. ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θυσίαις αὐληταί τε καὶ μάντεις. Φερεκράτης Τυραννίδι· κἄπειθ' ἵνα μὴ κτλ. κἄπειθ'* Bekker] *καὶ ἔπειτα.* Porsonus Phoen. 1422 *ἔπειθ'. τοῖσι* Maussacus] *τοῖς. βωμοῖς*] *ναοῖς* BG. *καλώμεθα*] *καλούμεθα* C, qui *πρὸς τοῖσι βωμοῖς* omittit. deum aliquem loqui animadvertit Dobraeus Adv. I 586. dicit autem deos antehac fumo sacrorum insidiantes circum aras sedisse; deinde Iovem famae deorum consulentem caelum aeneum ut *καπνοδόκην* terris superstruxisse, ut iam fumus conlectus per *καπνοδόκης* foramen ad deorum sedes perveniret.

142

ἆρ' ἀράχνι' ὥσπερ ταῖς σιπύαισι ταῖς κεναῖς;

Suidas *ἀράχνη· Φερεκράτης Τυραννίδι· ἀράχνεια ὥσπερ ταῖς σικύαισι ταῖς κεναῖς.* et *σικυαῖσι· Φερεκράτης Τυραννίδι· ἆρ' ἀράχνι' ὥσπερ ταῖς σικυαῖσι ταῖς κεναῖς.* Valckenarius Diatr. 169a *σιπυαῖσι*, quod *σιπύαισι* scribendum erat. Harpocr. *σιπύα· σιτη-*

ρὸν ἀγγεῖόν ἐστιν ἡ σιπύα (vel potius σιπύη). ἔστι δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς. Aristoph. Eq. 1296. Plut. 806.

143

εἶτ' ἐκεραμεύσαντο τοῖς μὲν ἀνδράσιν ποτήρια
πλατέα, τοίχους οὐκ ἔχοντ' ἀλλ' αὐτὸ τοὔδαφος μόνον,
κοὐχὶ χωροῦντ' οὐδὲ κόγχην, ἐμφερῆ γευστηρίοις·
σφίσι δέ γ' αὐταῖσιν βαθείας κύλικας ὥσπερ ὁλκάδας
οἰναγωγούς, περιφερεῖς, λεπτάς, μέσας γαστροιίδας,
οὐκ ἀβούλως, ἀλλὰ πόρρωθεν κατεσκευασμέναι
αὔθ', ὅπως ἀνεκλογίστως πλεῖστος οἶνος ἐκποθῇ.
εἶθ' ὅταν τὸν οἶνον αὐτὰς αἰτιώμεθ' ἐκπιεῖν,
λοιδοροῦνται κώμνύουσι μὴ 'κπιεῖν ἀλλ' ἢ μίαν.
ἡ δὲ κρείττων ἡ μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων.

Athenaeus 11, 481 b ὅτι δὲ μεγάλοις ποτηρίοις αἱ γυναῖκες ἐχρῶντο ὁ αὐτὸς εἴρηκε Φερεκράτης ἐν Τυραννίδι διὰ τούτων· εἶτ' ἐκεραμεύσαντο κτλ. Eustathius 1632, 30. Athen. 11, 460 c κρείττων μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων. 1. εἶτ' ἐκεραμεύσαντο Bergkius] εἶτα κεραμεύσαντα. μὲν add. C. 3. χωροῦντ' Casaubonus] δωροῦντ'. 4. σφίσι δέ γ' Bergk.] φασὶ δ'. 5. μέσας] μεστὰς C. epit. Hoesch. Eust. γαστροιΐδας A. omittunt C et Eustathius. Porsonus Adv. 127 ἐγγάστριδας. Hesych. γαστροειδής· προγάστωρ. καὶ γαστροπίων. videtur ex masculino γάστρων (Aristoph. Ran. 200) comice finxisse femininum *γαστρώνιδας*. etiam λεπτάς manifesto corruptum. dubito *λευράς* an *στρεβλάς* reponendum sit. 6. *πόρρωθεν* 'ex longinquo rem (αὐτό) ita instituentes ut plurimum vini bibere possent. 7. *ἀνεκλογίστως* idem fere quod ἀνεξελέγκτως.' Meinek.

144

γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττειν

Hesych. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δεομένων προστάξεως, διὰ τὸ ἀναγκαίως καὶ χωρὶς ἐπικελεύσεως τοῦτο πράττειν. Φερεκράτης Τυραννίδι. Zenob. 2, 98. non recte Hesychium reprehendit Meinekius Philem. 361. φυλακή non solum est *custodia*, sed etiam *circumspectio*, quam nudo imperare non opus est, quia sua ipse condicione ea uti cogitur.

Ad hanc fabulam fortasse pertinebant fr. 187. 192.

ΧΕΙΡΩΝ

Nicomacho alii, alii Platoni adiudicaverunt. Meinek. I 75. 6. Athen. 8, 364 a τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν Χείρωνα πεποιηκότος, εἴτε

Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε Νικόμαχος ὁ ῥυθμικός, ἢ ὅστις δήποτε. cf. *Μεταλλῆς.* ad artis musicae depravationem magnam fabulae partem pertinere manifestum est. nomen accepit a Chirone, qui Achillem ea arte instituit. Musicam ipsam muliebri habitu apud Iustitiam de iniuriis suis querentem in scaenam inductam esse docet fr. 145.

145

ΜΟΥΣ. *λέξω μὲν οὐκ ἄκουσα, σοί τε γὰρ κλύειν*
ἐμοί τε λέξαι μῦθον ἡδονὴν ἔχει.
ἐμοὶ γὰρ ἦρξε τῶν κακῶν Μελανιππίδης,
ἐν τοῖσι πρῶτος ὃς λαβὼν ἀνῆκέ με
χαλαρωτέραν τ' ἐποίησε χορδαῖς δώδεκα.
ἀλλ' οὖν ὅμως οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ
ἔμοιγε . . . πρὸς τὰ νῦν κακά.
Κινησίας δέ μ' ὁ κατάρατος Ἀττικός,
ἐξαρμονίους καμπὰς ποιῶν ἐν ταῖς στροφαῖς,
ἀπολώλεχ' οὕτως, ὥστε τῆς ποιήσεως
τῶν διθυράμβων, καθάπερ ἐν ταῖς ἀσπίσιν,
ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιά.
ἀλλ' οὖν ἀνεκτὸς οὗτος ἦν ὅμως ἐμοί.
Φρῦνις δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλών τινα,
κάμπτων με καὶ στρέφων ὅλην διέφθορεν,
ἐν ἑπτὰ χορδαῖς δώδεχ' ἁρμονίας ἔχων.
ἀλλ' οὖν ἔμοιγε χοὖτος ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ·
εἰ γάρ τι κἀξήμαρτεν, αὖθις ἀνέλαβεν.
ὁ δὲ Τιμόθεός μ', ὦ φιλτάτη, κατορώρυχεν
καὶ διακέκναικ' αἴσχιστα. ΔΙΚΑΙΟΣ. *ποῖος οὑτοσὶ*
ὁ Τιμόθεος; Μ. *Μιλήσιός τις Πυρρίας.*
κακά μοι παρέχων ἅπαντας οὗτος οὓς λέγω
παρελήλυθ' ἀγαπῶν ἐκτραπέλους μυρμηκιάς.
κἂν ἐντύχῃ πού μοι βαδιζούσῃ μόνῃ,
ἀπέδυσε κἀνέλυσε χορδαῖς δώδεκα.

Plutarchus Mor. 1141. 2 *τὸ παλαιὸν ... συμβεβήκει τοὺς αὐλητὰς παρὰ τῶν ποιητῶν λαμβάνειν τοὺς μισθούς, πρωταγωνιζούσης δηλονότι τῆς ποιήσεως, τῶν δ' αὐλητῶν ὑπηρετούντων τοῖς διδασκάλοις. ὕστερον δὲ καὶ τοῦτο διεφθάρη, ὡς καὶ Φερεκράτην τὸν κωμικὸν εἰσαγαγεῖν τὴν Μουσικὴν ἐν γυναικείῳ σχήματι, ὅλην κατῃκισμένην τὸ σῶμα. ποιεῖ δὲ τὴν Δικαιοσύνην διαπυνθανομένην τὴν αἰτίαν τῆς λώβης καὶ τὴν Ποίησιν* (corrigunt *Μουσικὴν*) *λέγουσαν· λέξω*

μὲν κτλ. ex Chirone haec derivata esse constat ex Nicomachi Harm. II 35 Meib. Τιμόθεος ὁ Μιλήσιος τὴν ἑνδεκάτην (χορδὴν προσῆψε) καὶ ἐφεξῆς ἄλλοι. ἔπειτ' εἰς ὀκτωκαιδεκάτην ἀνήχθη χορδὴν τὸ πλῆθος παρ' αὐτῶν, ὥσπερ καὶ Φερεκράτης ὁ κωμικὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Χείρωνι καταμεμφόμενος αὐτῶν τῆς περὶ τὰ μέλη ῥᾳδιουργίας φαίνεται. post v. 25 sequuntur apud Plutarchum haec: καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς μνημονεύει Φιλοξένου, καί φησιν ὅτι εἰς τοὺς κυκλίους χοροὺς μέλη εἰσηνέγκατο. ἡ δὲ Μουσικὴ λέγει ταῦτα·

26 ἐξαρμονίους, ὑπερβολαίους τ' ἀνοσίους,
καὶ νιγλάρους, ὥσπερ τε τὰς ῥαφάνους ὅλην
καμπῶν με κατεμέστωσε.

καὶ ἄλλοι δὲ κωμῳδοποιοὶ ἔδειξαν τὴν ἀτοπίαν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν κατακεκερματικότων. 2. μῦθον K. Mus. Rh. XXX 400. 1] θυμός. cf. Aristoph. Vesp. 1179. Lys. 782. 805. Pherecr. 96, 5. 4. πρῶτος Meinek.] πρώτοις. 7. fort. εἰς τὴν τέχνην ἔμοιγε. sed alia quoque suppleri possunt. Hanov. Exerc. crit. 39. Herwerden. Obs. crit. 16. 8. δέ μ' Meinek.] δέ. 10. ἀπολώλεχ' Meinek.] ἀπολώλεκέ μ'. οὕτως μ' ἀπολώλεχ' Hanovius Exerc. crit. 50. 13. οὖν Wyttenbach.] οὐκ. ἀνεκτὸς Emper. De Dion. Chrys. or. Corinth. 25] ἂν εἴποις. ἐπιεικὴς Wyttenb. οὗτος ἦν ὅμως ἐμοί Wyttenb.] οὕτως (οὗτος) ἦν ὅμως ὅμως (semel ὅμως B). 14. Φρῦνις Wyttenb.] Φρύννις, Φρύνις, Φρύνης. Φρύννις est Lesbiaca nominis forma. 16. ἑπτὰ Burettius Comment. litter. Acad. Par. XXIII 152] πέντε (πενταχόρδοις BV). 18. εἰ] ἦν V. αὖθις] αὔτις V. 20. διακέκναικ' Brunckius] διακέκναιχ'. 21. ὁ add. Meinek. 22. παρέχων ἅπαντας οὗτος K.] παρέσχεν οὗτος ἅπαντας. 23. ἀγαπῶν K.] ἄγων. ᾄδων Fritzsch. Arist. Thesm. 100. at non de vocis humanae, sed de citharae lyraeve cantu loquitur. 25. ἀπέδυσε Wyttenb.] ἀπέλυσε. δώδεκα] ἕνδεκα Meinek., cui praeterea v. 14—18 post 7 transponendi videntur, quia Phrynin iam Ol. 81, 1 Panathenaeis vicisse ex Schol. Aristoph. Nub. 971 constet, Cinesias autem vix ante Ol. 91 floruisse videatur (I 227). adversatur Bergkius Z. f. Altert. 1848, 439. 28. καμπῶν Elmsl. Aristoph. Ach. 559] κάμπτων. in fine Bergkius addit ποικιλώτατα. quidni κάλυμήνατο?

versus 1 et 2 tragicam gravitatem imitantur. 8. *Atticum* dixit Cinesiam, de quo cf. Aristoph. Ran. 153. 1437. Nub. 333. Av. 1372 cum interpr. Meinek. I 227 sq., ut eum peregrinis artis musicae magistris, Melanippidi, Phrynidi, Timotheo opponeret (Mein.). ictus in articulum ὁ cadit, ut Aristoph. Ran. 278. 623. Pac. 546. fr. 488, 10 (Hanov. 48). Vesp. 28. 9. versionibus stropharum ἐξαρμονίοις declarari arbitratur Hanovius (Exerc. crit. 49) saltationem chori cyclii, non congruentem illam neque cum modo tibiarum vel lyrae neque cum cantu. itaque factum esse in Cinesiae dithyrambis ut chorus versiones faceret ante-

quam tibiis significarentur, atque ubi secundum musices rationem dextra deberet parte chorus conlocatus esse, sinistra conspiceretur et invicem. ἀσπίδες sunt *ordines militum*. 12. i. e. ὥστε τῆς ποιήσεως τῶν διθυράμβων αὐτοῦ, καθάπερ ἐν τ. ἀσπ., τὰ δ. φ. ἀρ. 14. de *Phrynide* cf. Aristoph. Nub. 971 cum interpr. Bekker. Anecd. 63, 27 στρόβιλος· Πλάτων (254) καὶ μεταφορικῶς κέχρηται ἐπὶ ᾠδῆς κιθαρῳδικῆς πολὺν ἐχούσης τάραχον. cf. Mein. I 76. 16. lyram quinque chordis instructam aetate Pherecratis in usu fuisse negat Hanovius (51), quoniam Terpandri heptachordum usque ad Timotheum musici usurpaverint. Plut. Mor. 1141 d. de harmoniis heptachordi cf. Boeckh. De metr. Pind. 212. Thiersch. Proleg. Pind. 43. 18. ἀνέλαβεν i. e. *me refecit*, *vires mihi reddidit*. Xen. Hell. 6, 5, 21 ἐκ τῆς πρόσθεν ἀθυμίας ἐδόκει τι ἀνειληφέναι τὴν πόλιν. 19. κατορώρυχεν, *sepeliit* i. e. *occidit*. 20. de usu pronominis οὑτοσί cf. quae adnotavi ad Aristoph. Nub. 1427 et Nub. 424. 21. πυρρίας cf. Aristoph. Ran. 730 cum interpr. 23. ἀγαπᾶν est *mirifice sibi* in aliqua re *placere*. Antiphan. Athen. 6, 323 e. Plat. Reip. 1, 330 BC. Euthyd. 303 d. Phileb. 62 d. μυρμηκιάς, ut Aristoph. Thesm. 100. Aelian. H. a. 6, 43 μυρμήκων ἐν γεωρυχίᾳ ποικίλας τε ἀτραποὺς καὶ ἑλιγμοὺς καὶ περιόδους. translatione usus est ad significandos numeros musicos, qui propter incredibilem sonorum varietatem et celeritatem formicarum ultro citroque discurrentium similitudinem referant (Meinek.). 25. ἀνέλυσε idem est quod v. 5 χαλαρωτέραν ἐποίησε. Nicomach. Harm. II 35 Meib. Τιμόθεος ὁ Μιλήσιος τὴν ἑνδεκάτην χορδὴν προσῆψε. Plin. N. h. 7, 204 (chordam) *octavam Simonides addidit*, *nonam Timotheus*.

versus 26—28 Pherecratis esse inter omnes constat. post v. 23 inserendos esse censet Bergkius. ὑπερβόλαιοι soni sunt acutissimi in systemate quodam ex quattuor vel quinque heptachordis composito (Gaudent. Harmon. introd. 9 Meib.), qui soni antiquorum Graecorum sententia recte dicuntur ἀνόσιοι. νίγλαροι autem merae sunt voces, quibus certa aliqua significatio non subiecta est, quale Aeschyli est φλαττοθρατ (Hanov. 56), Aristophanis θρεττανελό, alia id genus. cf. Aristoph. Ach. 554. Eupol. 110. Phrynich. 69. καμπῶν simul *flexiones sonorum*, simul *erucas brassicae* (ῥαφάνοις) *adhaerentes* significat. ceterum de tota hac ecloga cf. Westphalii edit. Plut. De musica p. 22. 3. 53. 4.

146

εἰκῇ μ' ἐπῆρας ὄντα τηλικουτονὶ
πολλοῖς ἐμαυτὸν ἐγκυλῖσαι πράγμασιν.
ἐγὼ γάρ, ὦνδρες, ἡνίκ' ἦν νεώτερος,
ἐδόκουν μὲν ἐφρόνουν δ' οὐδέν, ἀλλὰ πάντα μοι

κατὰ χειρὸς ἦν τὰ πράγματ' ἐνθυμουμένῳ·
νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι νοῦν,
καὶ κατὰ μίτον τὰ πράγματ' ἐκλογίζομαι.

Stobaeus Floril. 116, 12 cum lemmate *Φερεκράτους*. ad Chironem referendum esse docuit Meinekius conl. Priscian. 18, 242 *Φερεκράτης Χείρωσιν· νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι νοῦν*. v. 7 ex lexico Vindobonensi addidit Bergkius Z. f. Altert. 1851, 275. 2. *πολλοῖς* Gesn. marg.] *πολλάκις*. *ἐγκυλῖσαι*, ut Aristoph. Thesm. 767. 3. *ἦν*. cf. quae adnotavi ad Aristoph. Av. 97. Eubul. 31. Antidot. 2, 5. Menand. Cramer. Anecd. Ox. IIII 363, 24. Apollod. 4 (Nauck. Philol. VI 413). 4. *ἐδόκουν* '*mihi videbar*' *φρονεῖν δηλονότι*. 5. *κατὰ χειρὸς ἦν* '*alles ging mir leicht von der Hand*' Meinek. cf. Telecl. 1, 2. Lobeck. Phryn. 327. 7. *κατὰ μίτον* i. e. *singula secundum ordinem*. Cic. ad Att. 14, 16, 3 *Herodi mandaram ut mihi κατὰ μίτον scriberet*.

147

νὴ τὸν Δί' ὥσπερ αἱ παροψίδες
τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων,
οὓς ὁ καλέτας ἀξιοῖ τοῦ μηδενός.

Athenaeus 9, 368 b *καὶ παρὰ τῷ τὸν Χείρωνα πεποιηκότι δὲ τὸν εἰς Φερεκράτην ἀναφερόμενον ἐπὶ ἡδύσματος ἡ παροψὶς κεῖται, καὶ οὐχ ὡς Δίδυμος ἐν τῷ περὶ παρεφθορυίας λέξεως, ἐπὶ τοῦ ἀγγείου. φησὶ γάρ· νὴ τὸν Δί' ὥσπερ κτλ.* 3. *καλέτας*] *καλὸς οὗτος* Casaub., qui prima rectissime sic interpretatur '*αἰτίαν ἔχειν* significat nonnumquam *dici*, *nominari*, *κατηγορεῖσθαι*'. (cf. Phrynich. 54. Plat. Alcib. I 119 a *αἰτίαν ἔχει διὰ τὴν Περικλέους συνουσίαν σοφώτερος γεγονέναι*.) '*ait paropsidas elogium consequi a condimentis:* nam prout illa (condimenta) sunt bona aut mala, sic dicuntur paropsides bonae aut malae'. versus tertii sententiam primus perspexit Herwerdenus Obs. crit. 17 scribens *οὕτω τὸ κάλλος ἀξιῶ τοῦ μηδενός*. quid Pherecrates dixerit significabo addito versu altero meae fabricae: *οὕτω τὸ κάλλος ἄξιον τοῦ μηδενός, ἢν μὴ καλοὶ προσῶσι τῷ κάλλει τρόποι.* i. e. pulchritudo per se sola nullius pretii est, nisi accedant boni mores, sicuti *παροψίδες* de natura condimentorum additorum bonae pravaeve habentur.

148

ἀμυγδάλας καὶ μῆλα καὶ μιμαίκυλα
καὶ μύρτα καὶ σέλινα κἀξ οἴνου βότρυς
καὶ μυελόν.

Athenaeus 14, 653e ὁ δὲ τὸν Χείρωνα πεποιηκὼς τὸν εἰς Φερεκράτην ἀναφερόμενόν φησιν ἀμυγδάλας κτλ. καὶ μυελόν] κάμυλον Bergkius, quod mensarum secundarum partes enumeret. at recte Meinekius provocat ad Plutarchum Mor. 349a, ubi μυελός aeque atque ἐγχέλεια καὶ θριδάκια καὶ σχελίδες inter delicatiores cibos commemorantur quos choregi choreutis adponere solebant. itaque etiam ad mensas secundas pertinere poterat. de accentu vocis ἀμυγδάλη iam antiquitus non constabat. cf. Athen. 2, 52f. Herodian. I 321, 32 Lentz. Phryn. com. 60.

149

δώσει δέ σοι γυναῖκας ἑπτὰ Λεσβίδας.
B. καλόν γε δῶρον ἑπτ' ἔχειν λαικαστρίας.

Schol. Aristophan. Ran. 1308 διεβάλλοντο ἐπὶ τούτῳ οἱ Λέσβιοι (αἱ Λέσβιαι). καὶ ἐν τῷ εἰς Φερεκράτην ἀναφερομένῳ Χείρωνι· δώσει δὲ κτλ. Eustathius 741, 22 παραγαγόντες (οἱ παλαιοὶ) Φερεκράτους χρῆσιν ἐν ἰάμβῳ τό, δώσει — Λεσβίας, ἐπάγουσιν ἀμοιβαῖον τό, καλόν γε δῶρον κτλ. ὡς τοιούτων οὐσῶν τῶν Λεσβίων γυναικῶν. 1. σοι Eustath.] τοι VΘ schol. τις Ald. Λεσβίδας schol.] Λεσβίας Eust. 2. γε Eust.] τὸ schol. λαικαστρίας] καστρίας V. propter similitudinem Homeri Il. 9, 270 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας Λεσβίδας Meinekius Ulixem cum Achille conloqui coniecit.

150

ἔξεισιν ἄκων δεῦρο πέρδικος τρόπον.

Athenaeus 9, 388f πολὺ δέ ἐστι τὸ ἐκτεινόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς (τὸ πέρδιξ) . . . Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸν Χείρωνα ἔξεισιν κτλ. ἄκων] οἴκων Meinek.; idem Anal. crit. Ath. 170 ἔξεισιν corruptum esse putat. Fritzschius Qu. Arist. I 77 Πέρδικος scribens *Perdicem* (Aristoph. Av. 1292 cum interpr.) significari censet.

151

τοῖς δέκα ταλάντοις προστιθείς, ἔφη,
ἄλλ' ἄττα πεντήκοντα.

Schol. Plat. 371 Bekker. et Philemo gramm. 32 ἐνίοτε δὲ (ἄττα) ἐκ τοῦ περιττοῦ προστίθεται, ὡς ἐν τῷ Χείρωνι Φερεκράτους· τοῖς δέκα κτλ. οὐδὲν γὰρ σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἄττα. Etym. m. 167, 45 Φερεκράτης δὲ ἐκ χειρῶν τοῖς (Sylburg ἐν Χείρωνι) ἐπ' ἀριθμοῦ· τοῖς δέκα κτλ. προστιθείς] προθῇς Etym. Cobetus N. l. 278 τοῖς δέκα ταλάντοις τοῖσδε προστιθείς, ἔφη, | ἄλλ' ἄττα πεντήκοντα. 'ubi perquam urbana ironia inest in verbis ἄλλ' ἄττα πεντήκοντα, quae

extenuantis est oratio et quod gravissimum est verbis elevantis, quasi dicas: *hisce talentis decem si pauxillulum addideris, nempe quinquaginta alia talenta'*. mihi scribendum videbatur τοῖς δέκα ταλάντοις ἄλλα προστιθείς, ἔφη, | ὀλίγ' ἄττα πεντήκοντα, ac cogitandum fortasse de decem illis talentis, quae Pericles εἰς τὸ δέον ἀπώλεσεν. Aristoph. Nub. 859.

152

μηδὲ σύγ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν
ἄχθου ὁρῶν παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε ῥέζει·
ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκεῖνον.

Athenaeus 8, 364 a ἐπὶ νοῦν οὐ λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν Χείρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε Νικόμαχος ὁ ῥυθμικὸς ἢ ὅστις δήποτε· μηδὲ σύγ' ἄνδρα φίλον κτλ. ex Hesiodi Eoeis fortasse ne verbo quidem mutato Pherecrates transscripsit (Meinek.). cf. fr. 153.

153

ἡμῶν δ' ἤν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον,
ἀχθόμεθ' ἢν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα,
χὤττι τάχιστα θύραζ' ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.
εἶτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, κᾆτά τις εἶπεν
τῶν ξυμπινόντων, ἤδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;
οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν; ὁ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων
τῷ κατακωλύοντι καὶ εὐθὺς ἔλεξ' ἐλεγεῖα·
'μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν
μήθ' εὕδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη.' οὐ γὰρ ἐπ' οἴνοις
τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;

Athenaeus 8, 364 b νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὅλως μέμνηνται, τὰ δὲ ἑξῆς αὐτῶν ἐκμανθάνουσιν, ἅπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἠοίων [καὶ μεγάλων Ἔργων] παρῴδηται· ἡμῶν κτλ. 3. χὤττι Dindorf.] χ' ὅττι. χ' ὅτι B. θύραζ' Cobet. N. l. 151] θύρας. 9. ἐπ'] ἐν Meinek.

4. ὑποδεῖται *'calceos induit'*, ut abiturus. convivantes enim excalceati accumbebant. Plat. Symp. 213 b. 5. ἤδη σύ; *iam tu abire paras?* 8. 9 sunt versus Theognidis 467. 469, ubi cf. quae Bergkius adnotavit. 11. 12 Hesiodi Op. 722. 3. rectissime Cobetus codicis A lectionem v. 6 revocari iussit. imperatur enim *servo* ut convivae calceos quos ut abiret iam induerat denuo exuat. Plat. Symp. 213 b ὑπολύετε, παῖδες, Ἀλκιβιάδην.

Praeterea cf. fr. 157.

ΨΕΥΔΗΡΑΚΛΗΣ

154

εἴποι τις ἂν τῶν πάνυ δοκησιδεξίων
* * *
ἐγὼ δ' ἂν ἀντείποιμι· μὴ πολυπραγμόνει,
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, πρόσεχε τὸν νοῦν κἀκροῶ.

Athenaeus 3, 122 e κατὰ Φερεκράτους Ψευδηρακλέα. manifestum est excidisse quod quempiam illorum qui sibi aliisve sapientes videantur dicere poeta fingit. itaque post v. 1 lacunae signum posui. ex prologo fabulae fragmentum excerptum est. cf. Aristoph. Pac. 43 sq. Vesp. 74—86. Calliae fr. 27.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

155

οὐκ ὢν ἀνὴρ γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὡς δοκεῖ,
ἀνὴρ ἁπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστι νῦν.

Athenaeus 12, 535 b Φερεκράτης δέ φησιν· οὐκ ὢν κτλ. Sueton. Iul. Caes. 52 *Curio pater eum* (Caesarem) *omnium mulierum virum et omnium virorum mulierem adpellat.* Cic. Verr. 2, 78 *vir inter mulieres, inpura inter viros muliercula* (Mein. V 29).

156

ὑπὸ τῆς ἀπληστίας
διακόνιον ἐπήσθιεν [ἀμφιφῶντ' ἔχων].

Athenaeus 14, 644 f διακόνιον· Φερεκράτης· ὑπὸ κτλ. ἀμφιφῶν πλακοῦς Ἀρτέμιδι ἀνακείμενος, ἔχει δ' ἐν κύκλῳ καόμενα δᾴδια. quapropter ἀμφιφῶν [τ'] ἔχων (καόμενα δᾴδια) verbis Pherecratis detrahenda et cum proximi placentae generis descriptione coniungenda arbitror. ἐπήσθιεν] ἔπησθεν. ἐπήσθι' Meinek. Hesych. διακόνιον· μᾶζα ἢ ζωμός, καὶ ἡ κρηπὶς τοῦ πλακοῦντος· οἱ δὲ πέμματα ἐξαπτόμενα τῆς εἰρεσιώνης. Herculem significari putat Meinekius. at is non solus ἄπληστος fuit.

157

τί δ' ἔπαθες;
B. ἄγρυκτα κἄλεκτ', ἀλλὰ βούλομαι μόνῃ
αὐτῇ φράσαι σοι.

Bekker. Anecd. 339 extr. 340, 5 ἄγρυκτα καὶ ἄλεκτα πέπονθα. τὸ μὲν ἄγρυκτα ἐστὶν ὥστε μηδὲ γρύξαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν

κακῶν. κέχρηται δὲ αὐτῷ καινότατα Φερεκράτης κτλ. κἄλεκτ' Bekker] *καὶ ἄλεκτα.* ad Chironem haec verba referenda et ante fr. 145 ponenda esse Meinekius coniecit I 78. 9.

158

σκέψαι δέ μου
τὸ μέτωπον, εἰ θέρμην ἔχουσα τυγχάνω.

Zonaras *θέρμη καὶ θέρμα. Φερεκράτης· σκέψαι κτλ.* Phryn. Epit. 331 *θέρμα· οὕτως Μένανδρος διὰ τοῦ ᾱ, ἀλλ' οὔτε Θουκυδίδης οὔτε ἡ ἀρχαία κωμῳδία οὔτε Πλάτων, θέρμη δέ.* ubi cf. Lobeck.

159

τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένους.

Athenaeus 2, 55 b *Φερεκράτης* . . . (fr. 84) *πάλιν· τρώγων κτλ.*

160

ἤνπερ φρονῇς εὖ, φεῦγε τὴν Βοιωτίαν.

Dicaearchus V. Graec. p. 29 *τάδ' ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος ἀκληρήματα εἰς τὰς τῆς Βοιωτίας πόλεις κατερρύη. ὁ στίχος Φερεκράτους· ἤνπερ κτλ. ἤνπερ* Meinek.] *ἄνπερ.*

161

τὴν γαστέρ' ἤων κἀχύρων σεσαγμένος.

Schol. Hom. Od. 2, 289 et Eustathius 1445, 42 *ἦια κυρίως κατὰ Ἐρατοσθένην ὀσπρίων καλάμαι. καὶ δισυλλάβως ἐν συναιρέσει ἦα, ὡς καὶ Φερεκράτης τὴν γαστέρ' ἤων κτλ. σεσαγμένος* Schol.] *σεσαγμένους* Eustath.

162

ὕβριστον ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω.

Bekker. Anecd. 368, 22 *Φερεκράτης δὲ τῷ κόβαλον συμπλέξας τὸ ὕβριστον εἶπεν· ὕβριστον κτλ.* cf. Plat. 98, 3. Lobeck. Paralip. 40. 1. Pathol. prol. 399 adn. 4. de voce *κόβαλος* cf. Aristoph. Eq. 635 cum interpr.

163

ἀτόπως καθίζων κοὐδὲ γιγνώσκειν δοκῶν.

Bekker. Anecd. 460, 10 *καὶ ἀτόπως τὸ ἀσυνήθως καὶ ἀνεπιφάτως. ἀτόπως — δοκῶν, φησὶ Φερεκράτης.* cf. Eupol. 180, 2. potuit uterque poeta eodem versu uti. *δοκῶν*, i. e. *simulans me*

nihil sentire, prorsus ut Aristoph. Eq. 1146. Pac. 1051. Ran. 564. Eupol. 159, 10. Xenarch. 7, 12.

164

ἢ τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραχολωτάτης

Bekker. Anecd. 475, 14 ὁ μὲν καρπὸς ἀχράς, τὸ δὲ δένδρον ἄχερδος. Φερεκράτης· ἢ τῆς ἀχέρδου κτλ. Attici semper ἀκράχολος, non ἀκρόχολος. Aristoph. Eq. 41. Bergk. R. c. Att. 305. 'spinosam esse ἄχερδον constat, unde ἀκράχολον eam dicit. feracissimus eius arboris fuit demus Acherdusius. hinc arboris naturam ad incolarum indolem transtulit scriptor incertus ap. Etym. m. 181, 5 μοχθηρὸς ὢν καὶ τὴν γνώμην Ἀχερδούσιος'. Meinek. similiter Pherecrates videtur iocari.

165

ποῖ κῆχος; Β. ἐγγύς, ἡμερῶν γε τεττάρων.

Cramer. An. Ox. I 344, 27 κῆχος· δηλοῖ δὲ τὸ δήπου· συντάσσεται αὐτῷ τῷ (τὸ) ποῖ. ὡς Φερεκράτης· ποῖ κῆχος; κτλ. Etymol. m. 682, 52 παρὰ Φερεκράτει ποῖ κῆχος; Phot. ποῖ· ἦχος, ubi recte Naberus ποῖ κῆχος; cf. Herodian. I 513, 1. II 295, 15. ἐγγύς cum ironia dictum. ἡμερῶν τεττάρων, i. e. ὁδὸν ἄπεστιν.

166

ἀεί ποθ' ἡμῖν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί.

Photius et Suidas Κιλλικῶν (Κιλίκων)· παρόσον Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ ὠμότητι, διὰ τοῦτο ἐκλήθη (Ἀχαιός) Κιλλικῶν. Φερεκράτης· ἀεὶ κτλ. Etym. m. 310, 55 ἐγκιλικίζειν τὸ πονηρεύεσθαι, ἀπὸ τῆς τῶν Κιλίκων πονηρίας. Κίλικες γὰρ ἔθνος ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλόμενον. Proverb. syll. Milleri (Mél. 364) Κιλίκιος ὄλεθρος· ὅτι Κίλικες λῃστείαις χρώμενοι ἐπ' ὠμότητι διεβέβληντο. ὅθεν καὶ Φερεκράτης φησί· δὴ πόθ' (sic) ἡμᾶς ἐγκιλικίζουσιν οἱ θεοί (ἡμᾶς corr. pro ἡμῖν). ἡμῖν] ἡμῶν Etym. ὑμῶν Etym. Milleri (Mélanges 97). ἐγκιλικίζουσ'] ἐκκιλικίζουσι Phot. et Suidae V. cf. Aristoph. fr. 105 et Zenob. 4, 53, ubi Pherecratis verba non adferuntur. '*inponunt nobis cilicatim dei*'. Grotius.

167

ἀρκεῖ μία σκόνυζα καὶ θύμω δύο.

Photius σκόνυζαν· καὶ χωρὶς τοῦ σ κόνυζαν λέγουσι. Φερεκράτης· ἀρκεῖ κτλ. μία σκόνυζα — θύμω Pors.] μιᾶς κόνυζα — θύμων. Poll. 10, 131 κόνυζα . . . καὶ πάνθ' ὅσα ἀκανθώδη τοῖς καρποῖς ἐπὶ φρουρᾷ περιβάλλεται. planta est gravi odore insignis. Theophr. H. pl. 6, 2, 6. Lob. Paral. 406 cum adn. 16.

168

μηδὲν κοτυλίζειν, ἀλλὰ καταπάττειν χύδην.

Pollux 7, 195 τὸ κοτυλίζειν . . ἴδιον δ' ἂν εἴη τῶν τὸν οἶνον πιπρασκόντων. καὶ Φερεκράτης μὲν εἴρηκε· μηδὲν κτλ. καταπάττειν] καταπιπράσκειν A. Bekker. Anecd. 46, 14 κοτυλίζειν σημαίνει κατ' ὀλίγα πιπράσκειν καὶ μικρά. itaque iubetur nescio quis non exigua frustula, sed totam quam habeat copiam humi fundere.

169

τουτὶ τί ἐστιν; ὡς ἀνεκὰς τὸ κρίβανον.

Schol. Aristoph. Acharn. 86 οὐδετέρως τὸ κρίβανον, ὡς μαρτυρεῖ Φερεκράτης· τουτὶ τί ἐστιν κτλ. ἀνεκὰς τὸ Valcken. Diatr. 285] ἂν ἑκάστῳ τὸ. de accentu cf. Cratet. 10. 'formula est mirantis τουτὶ τί ἦν; frequens in comoedia'. Valcken. cf. Aristoph. Ran. 438. 658. Ach. 733. sententia obscura.

170

Ἀδώνι' ἄγομεν καὶ τὸν Ἄδωνιν κλάομεν.

Suidas et Draco Straton. 11 Ἀδώνια συνεσταλμένως (i. e. Ἀδώνια, non Ἀδώνεια)· Ἀδώνι' ἄγομεν — κλάομεν. Φερεκράτης. Bekker. Anecd. 345, 29 Ἀδώνια· βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Φερεκράτης διὰ τῶν μέτρων μαρτυρεῖ. Ἀδώνι' Kusterus] Ἀδωνίαν.

171

ὑπέλυσε δήμαρχός τις ἐλθὼν εἰς χορόν.

Suidas δήμαρχος· Φερεκράτης· ὑπέλυσε κτλ. οἱ κατὰ δῆμον ἄρχοντες· οὗτοι δὲ διεκόσμουν τὴν ἑορτὴν τῶν Παναθηναίων. de demarchis cf. Boeckh. Oec. Att.[2] I 664. sententia prorsus obscura. nam de calceis exuendis cogitari non potest.

172

δεῖπνον παρασκεύαζε, σὺ δὲ καθίζανε.

Zonaras 1169 λέγουσι δὲ καὶ καθίζανε. Φερεκράτης· δεῖπνον κτλ.

173

ἀνεμολύνθη τὴν ὑπήνην τῷ γάρῳ.

Athenaeus 2, 67 c Φερεκράτης. ἀλλ' initio supplet Meinekius. quidni ὁ δ' vel quidvis aliud?

174

ὁ λαγώς με βασκαίνει τεθνηκώς.

Zonaras 379 *βασκαίνειν οὐχὶ τὸ φθονεῖν δηλοῖ ἀλλὰ τὸ λυπεῖν καὶ αἰτιᾶσθαι καὶ δυσχεραίνειν . . . Φερεκράτης· ὁ λαγώς κτλ.* Etymol. m. 190, 24 *Φερεκράτης· ὁ λαγώς με βασκαίνει καὶ λυπεῖ.* ubi *καὶ λυπεῖ* grammatici sunt. Hesych. *βασκαίνει· λυπεῖ.* Lobeck. Pathol. prol. 177 n.

175

ῥαφανίς τ' ἄπλυτος ὑπάρχει,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ ταρίχη πνικτὰ καὶ κάρυα.

Athenaeus 2, 56 e *ἰδίως δ' οὕτως ἐκαλοῦντο ἄπλυτοι ῥαφανῖδες, ἃς καὶ Θασίας ὠνόμαζον. Φερεκράτης· ῥαφανίς κτλ. κάρυα*] *καρύκη* Meinek. perperam. nam non voluptuosae vitae adparatus describitur, sed cena vilis et simplex, cui aptissima sunt *κάρυα, ταρίχη* et *ῥαφανὶς ἄπλυτος.* 'illotam rhaphanum esse quae intus alba foris pulla sit et ab ipsa nigredine nomen habere ex Bodaeo ad Theophr. 770 annotavit Schweighaeuserus'. Meinek. II 564. cf. Eupol. 312. Bergkius R. c. Att. 299 in dimetros digerit *ῥαφανὶς δ' ἄπλυτος ὑπάρχει* (?) *καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ ταρί|χη πνικτὰ καὶ κάρυα* ⏑ –. mihi *balnea calida* inter cibos commemorata scrupulum iniciunt. Pherecrates scripsit *καὶ θέρμ' ἄλευρα, puls ἐξ ἀλεύρων.* Plat. Reip. 2, 372 b cum schol. Phryn. com. 34.

176

οἷον αὖ τὸ πνῖγος, ὡς ἀσελγές.

Bekker. Anecd. 451, 15 *ἀσελγές· πᾶν τὸ σφοδρὸν καὶ βίαιον . . . καὶ Φερεκράτης· οἷον κτλ. αὖ τὸ πνῖγος* Herwerd. Obs. crit. 18 et Meinek.] *αὐτόπνιγος.* possunt aut trimetri reliquiae esse (*οἷον αὖ* | *τὸ πν.* vel *οἷον — ὡς* | *ἀσ.*) aut tetrametri trochaici.

177

ληκούμεσθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Photius *ληκῆσαι· παῖσαι. καὶ ἐπὶ τοῦ πλησιάσαι τίθεται. οὕτως Φερεκράτης.* et *ληκούμεσθ' ὅλ. τ. ν., τουτέστι διαπαιζόμεθα. οὕτως Φερεκράτης.* aut trimetri sunt iambici *λ. ὅλην* | *τὴν νύκτα,* aut tetrameter iamb. vel trochaicus. cf. Fritzsch. Aristoph. Thesm. 493.

178

καττύομαι τοὺς καρκίνους.

Pollux 7, 90 *Φερεκράτης. καττύομεν* (Meinek. V 30) certe non necessarium. *καρκίνοι* hic sunt *ὑποδήματα.* Phot. *καρκίνοι· ὑποδημάτων εἶδος.*

179

κύνα δέρειν δεδαρμένην.

Aristophanes Lysistr. 158 τὸ τοῦ Φερεκράτους κύνα δέρειν δεδαρμένην. Schol. ἐὰν ἡμᾶς παρίδωσιν οἱ ἄνδρες, τότε πάλιν ἐξέσται ὀλίσβοις χρήσασθαι καὶ ἀποδέρειν τὰ ἀποδεδαρμένα σκύτη. Φερεκράτης ἐν δράματι εἴρηκε τοῦτο, ἔνθεν τάσσεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλως (Berglerus ἄλλα) πασχόντων ἐφ' οἷς πεπόνθασιν . . . ἐν δὲ τοῖς σῳζομένοις Φερεκράτους τοῦ κωμικοῦ τοῦτο οὐχ εὑρίσκεται. Proverbia Coisl. 296 κύνα δέρειν δεδαρμένην, τὸ τοῦ Φερεκράτους. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, ἢ τῶν προπεπονθότων τι. paullo aliter Gregor. Cypr. 2, 44 ἐκδεδαρμένον δέρεις· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων· βέλτιον δὲ ἐπὶ τῶν κακούντων τοὺς ἐν συμφοραῖς. quamquam dubitat scholiasta, Pherecratis esse ipse testatur Aristophanes, alia tamen verborum significatione usus.

180

κάδους ἀνασπῶν

Suidas ἀνασπᾶν· τὸ ἀντλεῖν ὕδωρ. κάδους ἀνασπῶν φησὶ Φερεκράτης.

181

ἀβυρτάκην τρίψαντα καὶ Λυδίαν καρύκην.

Zenobius 5, 3 ἔστι δὲ ἡ καρύκη βρῶμα Λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων συνεστὸς καὶ αἵματος, ὡς Φερεκράτης· ἀβυρτάκην κτλ. ἀβυρτάκην B] ἀμυρτάκην codices Schottii. versus est Euripideus, ut Aristoph. Nub. 1114. Bekker. Anecd. 323, 26 ἀβυρτάκη ὑπότριμμα βαρβαρικὸν ἐκ δριμέων κατασκευαζόμενον, ἐκ καρδάμων καὶ σκορόδων καὶ σινάπεως καὶ σταφίδων, ᾧ πρὸς κοιλιολυσίαν ἐχρῶντο. cf. Theopomp. 17. Antiphan. Athen. 2, 68a. Alexid. 138, 13. Athen. 12, 516c πρῶτοι δὲ Λυδοὶ καὶ τὴν καρύκην ἐξεῦρον· περὶ ἧς τῆς σκευασίας οἱ τὰ ὀψαρτυτικὰ συνθέντες εἰρήκασιν. Zenobius addit proverbium μήτε μοι Λυδῶν καρύκας μήτε μαστίγων ψόφους.

182

Α. πότε σὺ δῆτ' ἤκουσας αὐτοῦ; Β. πρωπέρυσιν. Α. ἔτος τρίτον;

Zonaras 1745 καὶ τρίτον ἔτος λέγουσιν, οὐχὶ τρίτῳ ἔτει. Φερεκράτης· πότε σὺ κτλ. δῆτα add. Meinek. πρωπέρυσιν Bergkius R. c. Att. 296] προπέρυσιν. cf. Bekker. Anecd. 60, 32. 577, 24. Α. ἔτος τρίτον; K.] ἔτος τρίτον. at non potest idem dicere πρωπέρυσιν ἔτος τρίτον, '*ante duos annos anno tertio*'.

183

νῦν δ' ἐπιχεῖσθαι τὰς κριθὰς δεῖ, πτίσσειν, φρύγειν, ἀναβράττειν,
αἴνειν, ἀλέσαι, μᾶξαι, πέψαι, τὸ τελευταῖον παραθεῖναι.

Eustathius 801, 59 ex Aelio Dionysio *αἰνεῖν, τὸ ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν κριθὰς ὕδατι φύροντα. Φερεκράτης· νῦν — αἰνεῖν.* et e Pausania *ἀνεῖν ἐν ἐκτάσει ἔχει τὸ ᾱ. δηλοῖ δὲ τὸ πτίσσειν. καὶ Φερεκράτης φησί· νῦν δ' — παραθεῖναι. πτίσσειν* Paus.] *πτίττειν* Ael. Dion. cf. Lobeck. Paral. 31. *ἀναβράττειν*] *ἀποβράττειν* Paus. *αἴνειν* Meinek. ex Herodian. I 450, 20 et II 930, 31 Lentz. *Φερεκράτης αἴνειν, πτίσσειν. πέψαι* add. Bergk. R. c. Att. 306 'nam si farina subacta est, non continuo panis adponi potest'. ad Dulodidascalum refert Meinek.

184

ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι.

Photius et Suidas *τευτάζειν· πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι . . . Φερεκράτης· ὁ δὲ παῖδα καλεῖ κτλ.* i. e. *servum vocat operamque dat ut is huic* (nescio cui) *cenam adponat.* cf. Teleclid. 36. Phryn. 36. Plat. 89.

185

ὁ χορὸς δ' αὐτοῖς εἶχεν δάπιδας ῥυπαρὰς καὶ στρωματόδεσμα.

Aelius Dionysius Eustath. 1369, 43 *δάπιδες· στρώματα ἄττα. Φερεκράτης κτλ. στρωματόδεσμα* Meinek.] *στρωματοδέσματα.* ad Crapatalos referebat Meinekius coniungendum cum fr. 94, coniectura incerta. de antiquissimae comoediae choro loquitur vestibus fortuitis et simplicissimis instructo.

186

καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους καὶ τὰς ἀχράδας περιόντας.

Bekker. Anecd. 373, 25 *ἄκυλος ὁ τῆς πρίνου καρπὸς καλεῖται ὑπὸ τῶν παλαιῶν, βάλανος δὲ ὁ τῆς δρυός. καὶ τὰς κτλ. Φερεκράτης.* i. e. circumeuntes eam fori partem, ubi *βάλανοι* veneunt. *περιών* pro *περιιών* Phrynich. 1, 4. Plat. 193. Antiphan. Athen. 2, 66d, quae exempla congessit Dobraeus ad Aristoph. Vesp. 1025, ubi recte scribitur *πειρῶν.*

187

ἡγούμεθα τῆς πόλεως εἶναι ταύτας σωτῆρας.

Eustathius 1484, 50 *καὶ ἄλλα ἐξ ἀρρενικῶν ἐπὶ θηλυκὰ μεταφέρονται . . . καὶ Φερεκράτης· ἡγούμεθα κτλ.* fortasse in fine addendum *ἀρίστας* et fragmentum ad *Τυραννίδα* referendum.

188

κυάμους, ἀφάκην, ζειάς, αἴρας, ἀκεάννους.

Eustathius 1528, 45 *ἀκέανοι σπορίμου εἶδος, περὶ οὗ φησιν*

Αἴλιος Διονύσιος, ὅτι ἀκέανοι τὰ ἐν φακοῖς στρογγύλα καὶ δυσκάτακτα ὄσπρια, φέρων καὶ χρῆσιν Φερεκράτους ταύτην· κυάμους κτλ. ἀφάκην — ἀκεάννους Meinek.] *φακῆν — ἀκεάνους. ζειάς* scribendum esse pro *ζείας* indicavit H. Iacobi V 29. Herodian. I 285, 9 Lentz. *ζειά εἶδος κριθῆς.* cf. II 451, 34. 515, 1. 583, 31. Bekker. Anecd. 371, 7 *ἀκέανοι· τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα καὶ δυσκάτακτα ὄσπρια.* Hesych. *ἀκεανοί· οἱ μὲν τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα, οἱ δὲ σπέρμα οὐχ ἑψόμενον οὐδὲ διαιρούμενον.* veram originationem ignotam, paenultimam longam esse docet Lobeck. Pathol. prol. 180. cf. Aristoph. fr. 412. 480.

189

ὦ ξανθοτάτοις βοτρύχοισι κομῶν.

Pollux 2, 27 *καὶ εὐβόστρυχος, ἀνὴρ ἅμα καὶ γυνή. Φερεκράτης δέ· ὦ ξανθοτάτοις κτλ. βοτρύχοισι* Bergk. Anacr. 255] *βοστρύχοισι.* cf. Lob. Path. prol. 339.

190

βριθομένης πάντων ἀγαθῶν ἐπίμεστα τραπέζης.

Hesych. *ἐπίμεστα· πλήρη, τουτέστιν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ μὴ ἀπεψημένα. Φερεκράτης· βριθομένων ἀγαθῶν ἐπὶ τραπέζης. βριθομένης πάντων* Bergk. R. c. Att. 304. *ἐπίμεστα* Blomfield. Gloss. Aesch. Sept. 141. Bekker. Anecd. 40, 4 *ἐπίμεστα πλουτῶν· οἷον ὑπερβάλλοντι τῷ μέτρῳ, ἀντὶ τοῦ πάνυ πλουτῶν.*

191

ἵν' ἀφυπνισθῆτ' οὖν ἀκροᾶσθ'· ἤδη γὰρ καὶ λέξομεν.

Bekker. Anecd. 473, 8 *ἀφυπνισθῆναι· τὸ ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι. Φερεκράτης κτλ.* versus est Eupolideus ex parabasi. 'ut ex somno, per quem aliis poetis praemium dandum putabatis, tandem expergiscamini, iam nostrum poetam audite de suis virtutibus dicentem'. cf. Cratin. 306.

192

Eustathius 1428, 62 *περὶ ἧς (Χίας κύλικος) καὶ ὅτε κατενεχθῇ ἐκ τοῦ πασσάλου παίζει ὁ Φερεκράτης ἐπὶ διαβολῇ γυναικῶν τὰ ἐν τοῖς ἑξῆς που δηλωθησόμενα.* 'non stetit promissis'. Meinek. fortasse ad Tyrannidem referendum. cf. Hermipp. 55.

193

Schol. Soph. Electr. 86 *ὦ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ· καὶ ταῦτα δὲ Φερεκράτης παρῴδηκεν.*

194

Athenaeus 11, 464e *μαρτυρεῖν δὲ καὶ Φερεκράτη τὸν κωμικόν, μέχρι τῆς καθ' ἑαυτὸν ἡλικίας οὐκ ἀσίτους εἶναι τοὺς θεωροῦντας.* fr. 95 de *potandi* more loquitur. itaque *alibi* Pherecrates ea quae refert Athenaeus dixerat.

195

ἄσμηκτος ἀπαράλεκτος

Pollux 2, 35 *παραλελέχθαι τὰς τρίχας τὸ τὰς περιττὰς ἀφαιρεῖσθαι, ὅθεν καὶ παρὰ Φερεκράτει ἄσμ. ἀπ.* — ex trimetro videntur desumpta esse.

196

ἄγχασκε

ἀντὶ τοῦ ἀνάχασκε (*ἀνάχεσκε* cod.) Bekker. Anecd. 340, 21. cf. Aristoph. Lys. 384.

197

ἀδηφάγοι

Phot. *ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Φερεκράτης.*

198

Ἀδώνιος

Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον. Bekker. Anecd. 346, 1. cf. Cratin. 376.

199

ἀκοήν

ἀντὶ τοῦ οὖς. οὕτω Φερεκράτης. Bekker. Anecd. 369, 1. cf. Hermipp. 52.

200

ἁλιῶς

ἀντὶ τοῦ ἁλιέως. Φερεκράτης. Bekker. Anecd. 383, 30. cf. *Πειραιῶς, Ἐρετριῶς* et Boeckh. C. I. I 139. 141. 150 *Διὸς πολιῶς*, 155 *Παιανιῶς* (Bergk. 297).

201

ἀλλοκότως

Φερεκράτης . . ἐπιρρηματικῶς Bekker. Anecd. 379, 1.

202

ἀμυστί

Φερεκράτης εἶπεν. Suidas *ἀμυστὶ πιεῖν.* 'fort. *ἄμυστιν*'. Meinek.

203

ἀνεψιαδοῦς

Φερεκράτης. Bekker. Anecd. 401, 18. 'cf. Schoemann. Isae. 455 sq.' Meinek.

204

ἀποτυλοῦν

Poll. 2, 176 *ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τύλος τὸ αἰδοῖον, ὅθεν καὶ Φερεκράτης τὸ γυμνοῦν αὐτὸ τῇ χειρὶ ἀποτυλοῦν εἶπεν.* cf. Etym. m. 125, 23. Hesych. *ἀπε[σ]τύλουν· ἀπέσυρον, ἀπεγύμνουν τὸ αἰδοῖον.*

205

ἀρχαῖος

ὁ εὐήθης. οὕτως Φερεκράτης. Bekker. Anecd. 13, 30. sic etiam Aristophanes.

206

ὡς ἀφηλικεστάτην

Φερεκράτης τὴν γεραιτάτην. Pollux 2, 17. cf. Cratin. 369. Phryn. 67.

207

δακτυλιουργόν

εἴρηκε Φερεκράτης. Pollux 7, 179.

208

ἐγρηγόρσιον

τὸ ποιοῦν ἐγρηγορέναι, εἴτε βρῶμα εἴτε ἄλλο τι τοιοῦτον. Φερεκράτης ἐγρηγόρσιον, τουτέσι πανσινύσταλον. ῥητορική. Etymol. m. 312, 18. ex Aelii Dionysii lexico rhetorico Eustathius 1493, 53.

209

ἕρκη

Pollux 5, 26 *τὰ θηρευτικὰ πλέγματα . . . Φερεκράτης . . ἕρκη εἶπεν.* cf. Phot. Eustath. 1572, 21 contulit H. Iacobi.

210

ἕτερος

Φερεκράτης ἐπὶ πολλῶν. Photius i. e. *ἕτερος* pro *ἄλλος.*

211

ἑττημένα

σεσησμένα. Φερεκράτης. Photius. Hesych. *ἑττησμένα· σεσησμένα.* 'aut ex *ἡττημένα* corruptum aut ex Ionico scriptore derivatum. v.

Exercit. Athen. I 11.' Meinek. idem Archestrato Athen. 3, 111f ἠσσημένα reddidit pro ἠσκημένα. 'proprium de cribrata farina verbum. Antiph. 34, 5 ἐξηττημένη. Hesych. ὁμομίτας· ἄρτος ἐκ πυροῦ διῃρημένου γεγονώς, lege διηττημένου.' et 'σμικρίζεσθαι· διαιτᾶσθαι. legendum διαττᾶσθαι.' Anal. crit. Ath. 51. 2.

212

εὔδουλος

ὁ εὖ τοῖς δούλοις χρώμενος παρὰ Φερεκράτει. Pollux 3, 80.

213

εὐημερίαν

τὴν εὐδαιμονίαν καὶ Ξενοφῶν (Hellen. 2, 4, 2) καὶ Φερεκράτης. Photius.

214

θυμέλη

Bekker. Anecd. 42, 25 Φερεκράτης τὰ θυλήματα, ἅπερ ἐστὶν ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ μεμαγμένα, οὕτω καλεῖ. cod. θηλύματα. emend. Ruhnken. Tim. 144. cf. Hesych. θυμέλαι.

215

καθεστέον

Φερεκράτης. Zonaras 1170.

216

καθηγεῖσθαι

τὸ ὑφηγεῖσθει. οὕτως Φερεκράτης. Photius.

217

κάπνοι

ἄλφιτα. οὕτως Φερεκράτης. Photius. corruptum sine dubio.

218

καραιβαρᾶν

Eustath. 1461, 24 οἴνῳ βεβαρῆσθαι καὶ καρηβαρεῖν εἴη ἄν, ὅπερ καὶ καραιβαρᾶν λέγει Φερεκράτης, ὥς φησιν Αἴλιος Διονύσιος. καρηβαριᾶν dixisse videtur. Schol. Theocr. 22, 98.

219

κλεπτίδης

Φερεκράτης εἴρηκε. Pollux 8, 34. κλεπίδες C. cf. Lobeck. Soph. Ai. 880 p. 390. κλεπτιδεύς Cobet. N. l. 151 'κλεπτιδεύς pro

κλέπτου πατρὸς νεόττιον, sicuti ἀετιδεύς, ἀηδονιδεύς, χελιδονιδεύς, λυκιδεύς, ἀλωπεκιδεύς, λεοντιδεύς, κορωνιδεύς, in Anacreonteis ἐρωτιδεῖς μικροί, Aristoph. Ach. 866 Χαιριδῆς βομβαύλιοι'.

220

μητρίδα

τὴν πατρίδα καὶ Πλάτων (Reip. 9, 575 d) καὶ Φερεκράτης. Photius.

221

μίμαρκυς

κοιλία καὶ ἔντερα τοῦ ἱερείου μεθ' αἵματος σκευαζόμενα, μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ λαγῳῶν, ὁτὲ δὲ καὶ ἐπὶ ὑός. ὁ δὲ Φερεκράτης παίζων καὶ ἐπὶ ὄνου φησί. Hesych. pro ἱερείου scribendum χοιρίου. cf. Aristoph. Ach. 1110. Schol. 1112 κυρίως μὲν μίμαρκις (sic) ἡ λαγῴα χορδὴ ἐκ τῶν ἐντέρων. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ χοίρου.

222

ναικισήρεις

καὶ παρὰ Φερεκράτει καὶ Ἑρμίππῳ· τοὐναντίον δὲ σημαίνει τῷ ἀληθεύειν. Photius. Hesych. ναικισσορεύοντας· ἐπίτηδες διασύροντας ἢ ἐξευτελίζοντας. τινὲς δέ φασι ναικισσήρεις λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐμφαίνοντος ὁμολογεῖν καὶ μὴ ὁμολογοῦντος. τῶν κατεψευσμένων ἡ λέξις. an comice finxit ναικισηρεύεις ex ναί (ναίχι, ναίκι) et σεσηρέναι?

223

οὐλοκέφαλος

Pollux 2, 23 οὐλοκόμος μέντοι εἴρηται παρ' Ἀλέξιδι καὶ παρὰ Φερεκράτει οὐλοκέφαλος.

224

πλατειάσαι

τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ παῖσαι. Φερεκράτης. Photius. πλατειάσαι Meinek.] πλατιάσαι. Aristoph. Ran. 1096. fr. 442.

225

πλοκάδας

Φερεκράτης τοὺς γυναικείους πλοκάμους. Pollux 2, 28.

226

πρωτόβαθρον

Pollux 4, 121 πρῶτον δὲ ξύλον ἡ προεδρία, μάλιστα μὲν δικαστῶν, ἐφ' ὧν καὶ τὸν πρῶτον καθίζοντα πρωτόβαθρον Φερεκρά-

της φησὶν ὁ κωμῳδοδιδάσκαλος. i. e. *qui in primo spectatorum sedili sedet.*

227

ῥᾴδια

ποικίλον καὶ πολυέλικτον ὑπόδημα. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Πλάτων τε καὶ Φερεκράτης. Pollux 7, 94. Plat. 251.

228

ῥυπαίνω

ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης. Photius et Suidas *ῥυπαίνω.* Thom. Mag. 326, 10.

229

σαπράν

οἱ πολλοὶ ἀντὶ τοῦ αἰσχράν. Θέων φησὶν ὁ γραμματικὸς εὑρηκέναι παρὰ Φερεκράτει ληρῶν· ἅπαντα γὰρ ἃ φέρει μαρτύρια ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ σεσηπότος εὕρηται κείμενα. Phrynich. Epit. 377, ubi cf. Lobeck.

230

σιναμωρεύματα

Etymol. m. 713, 29 *οἱ μὲν Ἀττικοὶ λέγουσι σιναμωρεῖν τὸ λιχνεύειν καὶ Φερεκράτης τὰ τοιαῦτα κλέμματα σιναμωρεύματα καλεῖ. Ὧρος. σιναμωρεύματα* Gaisford] *σιναμορεύματα. σιμορεύματα* D et ed. Callierg. Proverbia Bodl. 861 *σινδαρονεύεσθαι* (sic)· *μέμνηται ταύτης Φερεκράτης.* Append. prov. Leutsch. 4, 71. Aristoph. Nub. 1070.

231

Σκίρα, Σκίρον

τόπος Ἀθήνησιν, ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐκαθέζοντο. καὶ Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν· καὶ ἡ ἑορτὴ Σκίρα. οὕτω Φερεκράτης. Photius. *Σκίρα* ut videtur Meinekius] *Σκιρά.* cf. Aristoph. Thesm. 834. Eccl. 18. 59. Schoemann. Antiq. gr.[2] II 465. 6.

232

σκιτών

ἀσθενής· ἄξιος οὐδενός. οὕτω Φερεκράτης. Photius. *ἀσθενής*] *ἀσελγής* Reisigius Coniect. p. 305. *Σκίτων* nomen est apud Herod. 3, 130. Demosth. 21, 182. eiusdem originis esse videntur *Σκίταλοι* Aristoph. Eq. 634.

233

σόφισμα

μάθημα καὶ ἐπινόημα, καὶ εὕρημα πᾶν. οὕτως Φερεκράτης. Photius.

234

στομοδόκον

τὸν στωμύλον καὶ λάλον Φερεκράτης. Pollux 2, 101. non dubito quin scripserit *στομοκόπον*, quamquam etiam Hesychius *στομοδόκο[υ]ν*.

235

στρατηγίς

ἡ γυνή. οὕτως Φερεκράτης. Photius. Aristoph. Eccl. 835. 870.

236

στρόφιγγες

Poll. 2, 130 *ὀνομάζονται δὲ οἱ σφόνδυλοι καὶ στροφεῖς παρὰ τὴν ἐπ' αὐτοῖς τοῦ τραχήλου στροφήν, καὶ στρόφιγγες παρὰ Φερεκράτει.*

237

συηνία καὶ ὑηνία

ἀμαθία, σκαιότης. παρὰ Φερεκράτει. Photius et Suidas *συηνία*. Etym. m. 733, 30. (*καυηνία* cod. Phot.) *ὑηνία* Aristoph. Pac. 928. Call. 31.

238

σφῆκες καὶ σφηκίαι

τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα ξύλα. οὕτως Φερεκράτης. Photius. Porsonus *σφηκίαι*. de hoc *tignorum* genere Meinekius relegat ad Boeckhium Iahrb. d. wissensch. Krit. 1835, 610sq. '*σφηκίας* i. e. *σφηκώδης*. eiusdem generis sunt *σχιζίας, στημονίας, πωγωνίας, γερανίας*, i. e. *ἔχων μακρὸν καὶ γερανώδη τράχηλον*. Bekker. Anecd. 31, 15'. Meinek.

239

ταχεωστί

Schol. Hom. Il. 18, 26 *μεγαλωστί. 'Ανακρέων ἱρωστί. Φερεκράτης ταχεωστί ἀντὶ τοῦ ταχέως*, ubi *ταχεωστί* inseruit Bergk. Anacr. 255.

240

τραπέμπαλιν

ἐπ' ἀριστερᾷ· ὑπεναντίως. οὕτως Φερεκράτης. Photius. etiam *ἐπ' ἀριστερᾷ* Pherecratis esse arbitror: nam *τραπέμπαλιν* etiam *ἐπὶ δεξιᾷ* esse potest.

241

τραύξανα

τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτως Φερεκράτης. Photius et Suidas. Hesych. *τραύσανον· ξηρὸν πᾶν. ἢ φρύγανον.*

242

ὑφόλμιον

ἀπὸ τῶν αὐλῶν. Φερεκράτης. Photius. Pollux 4, 70 *τῶν αὐλῶν τὰ μέρη γλῶττα καὶ τρυπήματα καὶ . . ὅλμοι καὶ ὑφόλμια.* Hesych. *ὑφόλμιον· μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι.*

·243

ὗφος

Phot. *υφος* (sic)· *ὑφεύς. Φερεκράτης.* 'pro *ὑφεύς* requiro *ὑφή*'. Meinek.

244

φῖτυ

φυτόν, φύτευμα. Φερεκράτης. Photius et Bachm. Anecd. I 406. Eupol. 49. Aristoph. fr. 297.

245

φοβερός

ὁ φοβούμενος παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Φερεκράτει. Photius.

246

χολλάδας

διὰ τῶν δύο λλ, τὰς ἐν ταῖς λαγόσι σάρκας. οὕτως Φερεκράτης. Bachm. Anecd. I 418. cf. Menand. Athen. 12, 549c. quem versum admixto trochaeis dactylo depravavit, non emendavit Wilamowitz. Herm XIIII 186.

247

χυτρίζειν

Schol. Aristoph. Vesp. 289 *Σοφοκλῆς ἀποκτείνειν χυτρίζειν ἔλεγεν . . . καὶ Φερεκράτης. ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις.* cf. Herod. 1, 113. Aristoph. Thesm. 505 (Meinek.). Ran. 1190. Schoemann. Ant. gr.[2] I 517.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

248

ὦ γῆρας, ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἶ
καὶ πανταχῇ λυπηρόν, οὐ καθ' ἓν μόνον.
ἐν ᾧ γὰρ οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν,
σὺ τηνικαῦθ' ἡμᾶς προδιδάσκεις εὖ φρονεῖν.

Stobaeus Flor. 116, 12 *Φερεκράτους*, ubi coniungitur cum fr. 146, a quo recte seiunxit Grotius. mediae potius vel novae comoediae quam antiquae iure adiudicat Meinekius. fortasse Epicratis est. 4. *προδιδάσκεις*] *προσδιδάσκεις* A.

249

ἐκποτέον καὶ τὴν τρύγα

. . . Φερεκράτης. Append. proverb. (Leutsch I) 2, 43. Aristoph. Plut. 1085 *συνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.*

250

Photius *στρατηγιᾶν· ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος.* cf. fr. 235. perperam eum verbum explicavisse arbitror. sed videtur *στρατηγιᾶν* in eadem cum fr. 235 fabula a nomine *στρατηγίς* non multum afuisse. nisi forte *στρατηγίας* scribendum est pro *στρατηγίδος*.

ΤΗΛΕΚΛΕΙΔΗΣ

Meinek. I 86—90.

ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ

Post Cratetis *Θηρία*, ante Pherecratis Metallicos actam esse docet Athenaeus 6, 268e. Diopithem vatem cum ut oratorem poeta commemoraverit, post Anaxagorae fortasse accusationem fabula commissa est. cf. Lobeck. Aglaoph. 981. Droysen. Mus. Rh. III 180. Wilamowitz. Obs. crit. 26. 7. felicitatem Graeciae primis amphictyoniae temporibus videtur praedicavisse.

1

λέξω τοίνυν βίον ἐξ ἀρχῆς ὃν ἐγὼ θνητοῖσι παρεῖχον.
εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός.
ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ' ἦν τὰ δέοντα·
οἴνῳ γὰρ ἅπασ' ἔρρει χαράδρα, μᾶζαι δ' ἄρτοις ἐμάχοντο
περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων ἱκετεύουσαι καταπίνειν,
εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας. οἱ δ' ἰχθύες οἴκαδ' ἰόντες
ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις.
ζωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμὸς κρέα θερμὰ κυλίνδων,
ὑποτριμματίων δ' ὀχετοὶ τούτων τοῖς βουλομένοισι παρῆσαν,
ὥστ' ἀφθονία τὴν ἔνθεσιν ἦν ἄρδονθ' ἁπαλὴν καταπίνειν.
λεκανίσκαισιν δ' ἀνάπαιστα παρῆν ἡδυσματίοις κατάπαστα.
ὀπταὶ δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ' εἰσεπέτοντο·

τῶν δὲ πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός.
μήτρας δὲ τόμοις καὶ χναυματίοις οἱ παῖδες ἂν ἠστραγάλιζον.
οἱ δ' ἄνθρωποι πίονες ἦσαν τότε καὶ μέγα χρῆμα γιγάντων.

Athenaeus 6, 268b *Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσι.* versum 1 a Sexto Empirico 6, 15 p. 359 confundi cum versu Aristoph. Nub. 961 monuit Porsonus Phoen. 567. v. 2 Photius et Suidas *κατὰ χειρός· τὸ ῥᾷστον πάντων καὶ εὐχερέστατον κατὰ χειρὸς ὕδωρ καλοῦσιν. οὕτως Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν· εἰρήνη κτλ.* v. 12 Athen. 2, 64f. cf. 14, 644f. 1. *ἐξ' ἀρχῆς ὄν*] *ὂν ἐξ ἀρχῆς* Sext. Emp. 2. *κατὰ χειρός*] *κατὰ χειρῶν* Photius sibi ipse contradicens: nam paullo ante *κατὰ χειρὸς ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ χειρῶν.* cf. Pherecr. 146, 5. 10. *ἦν ἄρδονθ'* BC epit. Hoesch.] *ἢ νάρδον* PVL. 11. *λεκανίσκαισιν δ'* Porson] *λαικανίσι καὶ σίδ'* A. *ἀνάπαιστα*] *ἀλίπαστα* Casaub. *ἀνάβραστα* Dindorf. *ἂν ψαιστὰ* Meinek. *ἂν ἁλιστὰ* idem Anal. crit. Ath. 117. *ἂν παισὰ* anon. Ephem. Monac. 1842 p. 150 conl. Athen. 14, 646f. 12. *ὀπταὶ*] *αὐτόμαται* Ath. 14, 644f. *τὸν*] *τὴν* Casaub. cf. Mein. Anal. crit. 117 et contra disputantem Lobeck. Phryn. 65. 6. *φάρυγ'* Schweigh.] *φάρυγγ'.* 14. *ἂν ἠστρ.* Schweigh.] *ἀνεστρ.* PVL. *ἂν ἐστρ.* epitome.

3. *δέος*, i. e. nulla terriculamenta (monstra, dracones) terra gignebat. 6. *οἴκαδ'*, i. e. *in hominum domos* sua sponte ibant pisces. 9. *τούτων*, i. e. *τοῖς βουλομένοις* (*φαγεῖν* vel *ῥοφεῖν*) *τούτων.* 10. ordo verborum est *ἀφθονία ἦν καταπίνειν τὴν ἔνθεσιν ἄρδοντα αὐτὴν ὑποτριμματίοις, ὥστε γίγνεσθαι ἁπαλήν.* 11. nondum emendatus: nam *παισά* quidem sunt *πλακούντια παρὰ Κῴοις*, *ψαιστά* autem liba deis *a pauperibus* oblata. Aristoph. Plut. 138. 1115. Antiphan. 206, 3. Porphyr. De abstin. anim. 2, 58. Hesych. *ψαιστά· ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα.* duplicem corrigendi viam aperiunt Phot. *παστά· ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον*, et Hesych. *ἀναπαυστόν (ἀνάπ.)· τὸ μηκώνιον.* nisi id potionis genus est. praeterea scribo *ἐν λεκανίσκαις.* 12. Athen. 2, 64f *καὶ τούτων (κιχλῶν) ἦσαν καὶ ἄλλων ὀρνίθων ἀγέλαι ἐν τοῖς προπόμασι.* 14. cf. Cratin. 165. 15. *χρῆμα.* cf. Aristoph. Nub. 2 cum interpr. -- dicit haec fortasse Amphictyon, Deucalionis et Pyrrhae filius (Paus. 10, 8, 1), secundum alios etiam primus rex Atticae. Paus. 1, 2, 5. 6. certe ex syntagmate anapaestico excerpta sunt, quo priscorum temporum felicitas cum noviciae vitae miseriis comparabatur.

2

ἀλλ' ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι,
παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων.

Photius et Suidas *σεῖσαι· τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα*

σειόντων. Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν κτλ. ἀλλ' ὦ — ἀστῶν λῷστοι — προσκαλέσασθαι, παύσασθε Porson. Tract. 5, 287] ἀλλ' ὡς — δὲ τῶν λῶιστοισ — προσκαλέσαντες παύσασθαι cod. Phot. ἄλλως (ἄλλω V) — δὲ τῶν λῷστοι AV Suid. ἄλλως πάντων δὲ ζήτει τῶν λῷστοι (suprascr. ζήτει) B. — Haupt. ind. Berol. hibern. 1865/6, 12 'λῷστον neque minus λῷον abhorret a comicorum sermone. abstinent enim Attici extra tragoediam ab istis vocabulis, nisi quod ὦ λῷστε dicunt formulamque illam antiquam λῷον εἶναι (καὶ ἄμεινον) retinuerunt. in comicorum autem tot versibus λῷον nusquam invenitur et ne ὦ λῷστε quidem comparet. λῷστοι semel reperitur, sed in versibus anapaesticis et adsurgente quodammodo oratione Teleclidis'. superat paene magistrum doctrina Wilamowitzius Obs. crit. 26 adn. 5. de verbi σεῖσαι significatione cf. Aristoph. Eq. 840 cum interpr. — ex parabasi videntur excerpta esse.

3

δουλοπόνηρον ῥυπαρὸν κόλυθρον

Pollux 10, 164 Τηλεκλείδου ἐν Ἀμφικτύοσιν εἰπόντος 'δουλοπόνηρον ῥυπαρὸν κόλυθρον' κάτοπτρον ἔνιοι ἀκούουσι. κάτοπτρον] κάναστρον vel κάνυστρον (Poll. 10, 86) Meinekius. pro κόλυθρον idem σκόλυθρον. Athen. 3, 76f κόλυθρα καλεῖται τὰ πέπονα σῦκα. etiam δουλοπόνηρον suspectum est. δουλοπονήρων Bergk. apud Meinek. V p. LIX.

4

ὦ τὰ μὲν κομψοί, τὰ δὲ φαυλότεροι
φαυλίων μήλων.

Athenaeus 3, 82b φαυλίων δὲ μήλων μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν κτλ. Hesych. φαύλια μῆλα· τὰ μεγάλα. Plin. N. h. 15, 15 *phauliae* (olivae) *grandissimae, alioqui minimo suco*. Theophr. C. pl. 6, 8, 5 ὧν ἡ σὰρξ πολλή, ὁ δὲ πυρὴν μικρός, ὀλιγοέλαιοι, καθάπερ ἡ φαυλία (ἐλαία). non *pravitatem* spectatorum, sed *pinguem* quasi *simplicitatem* reprehendit, quia nimirum praemio alium poetam ornaverant. itaque ex parte tantum simile quod Schweighaeuserus confert Euripidis fragmentum (476 N.) φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν, πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν, λέσχης ἀτρίβωνα. Iulian. Or. 2, 54a φαῦλος καὶ ἄκομψος θεατής (Meinek.). — ex commatio parabasis haec sunt desumpta. cf. Aristoph. Vesp. 1010sq. Pac. 733.

5

ὡς καλοὶ καὶ φιβάλεῳ

Athenaeus 3, 75c τῶν δὲ καλουμένων φιβάλεων σύκων πολλοὶ μὲν μέμνηνται . . . Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν κτλ. ὡς] ὦ Meinek.

φιβάλεῳ Schweighaeus.] *φιβαλέοι.* non *ficus* hic, sed *homines* significari docuit Schweighaeuserus conl. Schol. Aristoph. Ach. 802 *καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν ἀνθρώπων φιβάλεις (φιβάλεως) καλοῦσιν. ὁ δὲ τόνος φιβάλεως προπαροξυτόνως, ὡς κορώνεως.* Herodianus I 245, 11 addit *δαμαρίππεως* (*δαμερ.* II 626, 5), *χελιδώνεως.* cf. Pherecr. 80.

6

Schol. Aristoph. Av. 988 *Σύμμαχος ὅτι Διοπείθης ὁ ῥήτωρ ὑπομανιώδης ἦν, ὡς Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι δῆλον ποιεῖ.* cf. Aristoph. Eq. 1085. Av. 988. Phryn. 9. Amips. 10. Lobeck. Aglaoph. 980.

7

Athen. 14, 619a *καὶ τῶν μισθωτῶν δέ τις ἦν ᾠδὴ τῶν ἐς τοὺς ἀγροὺς φοιτώντων, ὡς Τηλεκλείδης φησὶν ἐν Ἀμφικτύοσι.*

8

Athenaeus 8, 335a *Ἰχθύων, ὄνομα κύριον, οὗ μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι.* nomen a poeta fictum, fortasse ut tempus fabulae significaret paullo post diluviem Deucalioneam cogitandum esse.

9

Bekker. Anecd. 464, 30 et Suidas *αὐτίτην· τὸν αὐθιγενῆ οἶνον. Ἀμφικτύοσι Τηλεκλείδης. αὐθιγενῆ*] *αὐτογενῆ* Suid.

ΑΨΕΥΔΕΙΣ

De auctore comoediae dubitabatur. cf. fr. 11 et Phrynich. Epit. 291 *ἔν τινι κωμῳδίᾳ ἀρχαίᾳ προστιθεμένῃ Τηλεκλείδῃ τῷ κωμῳδῷ.* Meinek. V 30. cf. fr. 54. tempus fabulae quodammodo Morychi memoria definitur, quo duce Athenienses *circa belli Peloponnesiaci initium* legationem ad regem Persarum miserunt. Bergk. Mein. II 970 conl. Schol. Thuc. 2, 7 cum Schol. Aristoph. Ach. 61.

10

τὰ δὲ τήγανα
σίζοντά σοι μολύνεται.

Pollux 10, 98 *ἀλλὰ μὴν καὶ τήγανον ἔχοις ἂν εὑρεῖν . . . ἐν Τηλεκλείδου Ἀψευδέσιν.* Meinekius (V 30) *τηγάνια* scribens uno versu omnia continuat et *μωλύεται* pro *μολύνεται* conl. Lobeck. Pathol. prol. 345. *τήγανα σίζοντα* ut Alexid. 182, 6 (Herwerd. Nov. add. crit. 5). Clem. Alex. Paed. 2, 1 p. 240b *ταγήνοις σίζουσι περιηχούμενοι.* at sententia paene ridicula; quapropter Bent-

leius Epist. Hemsterh. 62 τηγάνῳ. scribendum videtur *τὰν τηγάνοις σίζοντά σοι μελαίνεται.*

11

Schol. Arist. Vesp. 506 ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος] πρὸς τὸν τοὺς Ἀψευδεῖς ποιήσαντα, ὅτι τὸν *Μόρυχον* τῶν πολιτικῶν πεποίηκε μετέχοντα πραγμάτων, ἀγνοήσας ὅτι τρυφερὸς καὶ ἡδύβιος κωμῳδεῖται. τὸν τοὺς — ποιήσαντα, ὅτι — μετέχοντα πεποίηκε — ἀγνοήσας Meinek.] τοὺς (τὸ τοὺς V) ποιήσαντάς τι — πεποίηκε — ἀγνοήσαντας. ac μετέχοντα Dindorfius quoque addit, qui pro Ἀψευδεῖς coniecit scribendum esse Μεταλλεῖς. de usu praepositionis πρός ('i. e. *hinc refellitur*') cf. Dobr. Adv. II 268. praeterea cf. quae supra ad titulum adnotavimus et de *Morycho* Aristoph. Ach. 887. Vesp. 506. 1142. Pac. 1008. Plat. com. 106. Wilamowitz. Obs. crit. 55 adn. 49.

12

Pollux 10, 68 τὸ δὲ *σύστομον* ὄνομα φιλήματός ἐστιν ἐν τοῖς Τηλεκλείδου Ἀψευδέσι *μετ' ἄλλων πολλῶν* εἰρημένον.

13

δρεπτόν (μανδαλωτόν, γιγγλιμωτόν)

Hesych. δρεπτόν· εἶδος φιλήματος, ὡς Τηλεκλείδης, fabulae nomine non addito. probabiliter tamen propter Poll. 10, 68 (fr. 12) Meinekius ad Ἀψευδεῖς rettulit. quae in Etym. m. 287, 28 adduntur καὶ τὸ δρεπτὸν (ἐ)*σκευώρηται παρὰ σοῦ φίλημα* non recte Teleclidis esse statuerunt Hemsterhusius et Sturzius (cf. G. g. A. 1848, 1789. H. Iacobi V p. LIX). Phot. μανδαλωτόν· εἶδος φιλήματος, ὡς γιγγλιμωτὸν καὶ δραπετον (scr. δρεπτόν), quae sine dubio ad Ἀψευδεῖς pertinent.

ΗΣΙΟΔΟΙ

Actam esse Ol. 87, 2 vel 3 coniectura non admodum certa est Wilamowitzii Obs. crit. 24. 26 sq. similis quodammodo Cratini Archilochis et frequens poetarum in ea mentio facta erat.

14

ἀλλ' ἡ τάλαινα Φιλοκλέα β   δεν οὖν,
εἰ δ' ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων.

Schol. Aristoph. Thesm. 168 Τηλεκλείδης Ἡσιόδοις. ita Bekkerus. Dindorfius in codice R 'literis prope obliteratis' legit λελύθημαι ὅθεν. 'quae tanto minus in integrum restitui possunt, cum plura excidisse manifestum sit'. *Philocles* Aeschyli fuit ex sorore

nepos, de quo cf. interpr. Aristoph. Av. 281. itaque *τάλαιναν* esse Poesin vel Musam Aeschyli, cui vim fecerit Philocles, opinio est Duebneri, qui scribit *ἀλλ' ἡ τ. Φ. βδελύττεται, ὅτι γύννις ἐστὶν κτλ.*, ipse tamen invento suo non contentus. Cobetus N. l. 37. 8 Poesin loqui probabiliter arbitratur versum supplens *Φ. βδελύττομαι.* alterum versum scribendum esse *εἰ δ' ἐστὶν αἰσχρός, Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχει* demonstrasse mihi videor Mus. Rh. XXX 412, tum nesciens iam Herwerdenum (Stud. crit. poet. scen. 77) similem coniecturam proposuisse *ὅτι αἰσχρός ἐστιν, Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων.* concedit Poesis deformitatem Philoclis, sed simul etiam excusat: qua in re non obliviscendum est Sophoclis Oedipum Regem a Philocle victam esse. *ἡ τάλαινα*, ut Aristoph. Ran. 1346 *ἐγὼ δ' ἁ τάλαινα* et Diphil. Athen. 7, 307 f *ὁ δὲ τάλας ἐγὼ κτλ.*

15

Schol. Ven. Aristoph. Vesp. 1187 *Ἀνδροκλέα . . . Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις καὶ Ἐκφαντίδης βαλλαντιοτόμον. ἐν Ἡσιόδοις* Dindorfius] *ἐν τοῖς δυσ.* de *Androcle* cf. Ecphant. 4. Cratin. 208. 263.

16

Athen. 8, 344 d *ὅτι δὲ οὗτος (Νόθιππος) ἦν ὁ ποιητής, σαφῶς παρίστησι Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις.* et paullo ante *Νόθιππον τὸν τραγῳδιοποιόν.* cf. Hermipp. 45. eum Nothippum non alium esse quam Gnesippum tragicum lascivorumque carminum poetam et deformato nomine originem eius et facultatem poeticam inrideri scite coniecit Wilamowitz. Obs. crit. 27. 8. cf. 34. Chionid. 4. Cratin. 15. 97. Eupol. 139.

17

Athenaeus 10, 436 f *ἧς (Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας) καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾶν φησι Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις.*

18

Schol. Aristoph. Av. 1126 *Τηλεκλείδης δὲ ἐν Ἡσιόδῳ ὡς παρειμένον τῷ σώματι κωμῳδεῖ αὐτόν (Προξενίδην).* cf. interpr. Aristoph. Av. 1126.

19

κόγχη διελεῖν

Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις. Athen. 3, 87 a. *κόγχην* L et Phot. *κόγχην διελεῖν ἐπὶ τῶν ῥᾳδίων.* Append. prov. Leutsch. 3, 47 *κόγχην διελεῖν ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι ποιούντων. καὶ κόγχην διεῖλες ἀντὶ τοῦ ἴσον ἐποίησας.* cf. Hesych. et Suid. at eadem syntaxis est atque apud Aristoph. Nub. 260, de quo versu inprudenter dubitabat

Reifferscheidius Meletem. Arist. p. 7 adn. cf. quae in tertia editione adnotavi. recte Meinekius opinatur poetam tale quid dixisse: *τὸ πρᾶγμα κόγχη διελεῖν ἐστιν.*

20

διενεγκεῖν

ἀντὶ τοῦ προσπαλαίειν. Τηλεκλείδης Ἡσιόδῳ. Bekker. Anecd. 91, 4. (cod. *τημεκλείδης.*) ea notio aliunde non cognita. fortasse comparari potest *διαλαβεῖν.* Aristoph. Eq. 262.

Praeterea cf. fr. 39. 40. 45.

21

οὐδαμῇ

Bekker. Anecd. 110, 25, Photius, Suidas *ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι. Τηλεκλείδης Ἡσιόδῳ.*

ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ

22

Athen. 12, 553e *τὸν ἐπὶ Θεμιστοκλέους βίον Τηλεκλείδης ἐν Πρυτάνεσιν ἁβρὸν ὄντα παραδίδωσι.* vitam placidam et hilarem qualis erat post victorias Persicas significat. Bergk. R. Att. 328.

23

Δάκης τίς ἐστιν ὅντιν' ἀνθρώπων ὁρᾷς.

Schol. Aristoph. Vesp. 836 *ἀλλ' ἔοικεν ὁ Λάβης ὠνοματοπεποιῆσθαι ἁπλῶς, καθάπερ ὁ Δάκης ὁ παρὰ Τηλεκλείδῃ ἐν Πρυτάνεσι κτλ.* scribo *Δάκης τίς ἐστιν, ἤν τιν' ἀνθρώπων ὁρᾷ.* atque *ὁρᾷ* etiam Herwerd. Obs. crit. 18. '*statim ad mordendum paratus, ubi aliquem hominem videt*'.

24. 25

καὶ μελιχρὸν οἶνον ἕλκειν
ἐξ ἡδύπνου λεπαστῆς
τυρίον ἐπεσθίοντα.

v. 1. 2 Athenaeus 486a *Τηλεκλείδου ἐκ Πρυτάνεων.* v. 3 Athen. 4, 170d *ἐπεσθίειν εἴρηκε Τηλεκλείδης Πρυτάνεσιν οὕτως· τυρίον κτλ.* recte coniunxit Bergkius R. c. Att. 327. *ἡδύπνου* Elmsl. Edinb. Rev. XVIIII 90] *ἡδυπνόου.* non adsentior Meinekio, qui cum antea Bergkium secutus esset, in editione Athenaei cum Iacobsio (Addit. Ath. 265), Elmsleio, Dindorfio *εἷλκεν* scripsit duobus prioribus versibus continuatis (Anal. crit. 225). quo facto duo fragmenta coniungi iam non possunt. 'quam suave est membra stratum sub

arbuto *vinum bibere ex poculo gratum odorem fundente caseo vescentem.*' versus noti sunt ex Anacreonteis et aptissimi ad vitam securam et otiosam describendam.

26

εὐχροεῖν, ὀρνιθοθηρᾶν, σωφρονεῖν

Τηλεκλείδης εἴρηκεν ἐν Πρυτάνεσιν. Pollux 7, 135. initio syllaba deest. de insolentiore composito *ὀρνιθοθηρᾶν* cf. Lob. Phryn. 627. Rhem. 170. haec quoque ad aetatis Themistocleae descriptionem pertinent.

27

ναὶ μὰ τὰς κράμβας

Athenaeus 9, 370 b *Τηλεκλείδης Πρυτάνεσι.* cf. eiusdem iurandi generis exempla apud Athenaeum ibidem et 370 c. Eupol. 70. 71 et interpr. Aristoph. Av. 521.

28

δι' ἡμέρας

Τηλεκλείδης ἐν τοῖς Πρυτάνεσι . . εἶπεν ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης ἡμέρας. Harpocr. 61, 9. *τοῖς Πρυτάνεσι* Maussacus] *τῷ Πρυτανείῳ.*

29

Hesych. *δορυφόνον· τὸν δολοφονοῦντα. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. ὅτι δὲ Φιλόκτητος τῇ λέξει ἐχρήσατο πρῶτος, δηλοῖ Τηλεκλείδης ἐν Πρυτάνεσι. δηλοῖ δὲ τὸν δολοφονοῦντα.* cod. *πρυτανεῦσι.* pro *Φιλόκτητος* Hemsterhusius *Φιλόξενος*, cui adversatur Meinekius I 89. recte Pearso *Φιλοκλῆς*. cf. fr. 14. '*δορυφόνος* quo pacto *τὸν δολοφονοῦντα* significare possit non intellego' Meinek. nimirum scribendum est *δολοφόνον*. Aesch. Ag. 1129 *δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω*, quem versum a comico in re coquinaria per iocum adhibitum esse conicit M. Schmidt. Hesych. I p. 527.

30

ῥαγδαίους

τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους . . . ἔστι καὶ ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα. Photius et Suidas. cf. Aristoph. fr. 243. Antiphan. 7.

ΣΤΕΡΡΟΙ

Meinek. I 90. Mercurius in hac fabula easdem fere partes videtur egisse atque in Pace et Pluto Aristophanis.

31

ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὖθαρ φορῶ.

Athenaeus 9, 399c et 14, 656e *Τηλεκλείδης Στερροῖς.* φορῶ | *φέρω* 656e, ubi praeterea *ἑτέροις* A pro *Στερροῖς.* fortasse versus excerptus est ex prologo, quo Euripidem videtur imitando inrisisse. cum ipso nomine fabulae verba quodammodo cohaerere arbitror.

32

φιλῶ πλακοῦντα θερμόν, ἀχράδας οὐ φιλῶ,
χαίρω λαγῴοις ἐπ' ἀμύλῳ καθημένοις.

Athenaeus 14, 648e *τοῦ δὲ ἀμύλου μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Στερροῖς οὑτωσὶ λέγων κτλ.* cf. Pherecr. 108, 16. 17.

33

ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, κάπτε τῶν θυλημάτων.

Schol. Aristoph. Pac. 1040 *θυλήματα τὰ τοῖς θεοῖς ἐπιθυόμενα ἄλφιτα. ἐπιρραίνεται δὲ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. Τηλεκλείδης Στερροῖς κτλ.* cf. Pherecr. 23, 6.

34

Athenaeus 14, 639a *Τηλεκλείδης δ' ἐν τοῖς Στερροῖς καὶ περὶ μοιχείας ἀναστρέφεσθαί φησιν αὐτόν* (*Γνήσιππον*). cf. fr. 16.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

35

τίς ἥδε κραυγὴ καὶ δόμων περίστασις;

Phrynichus Epit. 376 et Thomas Mag. 291 *οἱ δ' ἀρχαῖοι περίστασιν λέγουσι τὴν διά τινα τάραχον παρουσίαν πλήθους . . . μάθοις δ' ἂν Τηλεκλείδου λέγοντος ὧδε· τίς ἥδε κτλ.* cf. Theopomp. 41, 3.

36

πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι.

Etymol. m. 755, 46 Photius et Suid. *τευτάζειν· Τηλεκλείδης . . ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται καὶ σκευωροῦνται.* cf. Pherecr. 184.

37

σὺ δὲ φρόνιμος αὐτὸς ὢν
ἀπαρτὶ ταύτης τῆς τέχνης.

Bekker. Anecd. 418, 15 *ἀπαρτὶ παρ' Ἡροδότῳ σημαίνει τὸ ἀπηρτισμένως καὶ ἀκριβῶς . . . τάχα δὲ ὁ Τηλεκλείδης ὁμοίως τῷ*

Ἡροδότῳ κέχρηται. σὺ δέ γε Meinekius, incertus tamen ipse. οὐδὲ Cobet. N. l. 151 extr.

38

ξυγγενέσθαι διὰ χρόνου λιπαρείτω μου
δρυπεπέσι μάζαις καὶ διασκανδικίσαι.

Athenaeus 2, 56d *καὶ χωρὶς δὲ τοῦ φάσκειν ἐλάας αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἔλεγον μόνον δρυπεπεῖς. Τηλεκλείδης κτλ.* dubitatur trimetri iambici fuerint an tetrametri trochaici. *λιπαρείτω μου* V] *λιπαρεῖτό με* L. *μ' ἐλιπάρει* Porson. Append. Toup. Emend. 491. *με λιπαρεῖ* | *ζωμίοις, δρυπεπέσι, μάζαις* Mein. ed. min., *καὶ μάζαις* (*μάζας*?) *διασκανδικίσαι* (sine *ζωμίοις*) ed. mai. certe *δρυπεπέσι* non cum *μάζαις* coniungendum ut Cratin. 165: nam apud Teleclidem olivas significari testis est ipse Athenaeus. cf. Call. 21. *ξυγγενέσθαι* ut Aristoph. Eq. 806. Eupol. 38. 108. quae sequuntur manifesto corrupta sunt. *λιπαρεῖν* verbum comicis poetis est inusitatum: exstat Aristoph. Ach. 452 in versu tragici coloris; adiectivum *λιπαρής* Lys. 672. deinde *διασκανδικίζειν* tam singulare est et ab Aristophane (Eq. 19) in Euripidis contumeliam fictum, ut id non credam ab ullo alio aut antea inventum aut postea repetitum esse. Teleclidem scripsisse arbitror *ξυγγενέσθαι διὰ χρόνου λιπαραῖς ὁμοῦ* | *δρυπεπέσι μάζαις, κοιλίᾳ* (vel *κοιλίαις*), *σκάνδικι καὶ* | *τυρῷ* (vel quidquid magis placet): ut *δρυπεπέσι* coniungatur cum *ὁμοῦ*, reliqui dativi cum *ξυγγενέσθαι*. verbum a quo pendebat *ξυγγενέσθαι* excidit. *ὁμοῦ* in talibus sententiis frequentissimum. Aristoph. Eccl. 404. fr. 569, 6. 682. Eubul. Ath. 2, 65c (5. 6). ibid. 66d. de *κοιλίαις* denique cf. Eq. 160. 2. 302. 356. 488. Plut. 1169. particulae *καί* in fine versus positae exempla enumerantur in H. Iacobi indice p. 496. 7. describitur cena priscorum Atheniensium consuetudine simplicissima. *tandem aliquando rursus epulari cupio cum olivis pinguibus panem, omasum, scandicem, caseum.*

39. 40

Φρύγες ἐστὶ καινὸν δρᾶμα τοῦτ' Εὐριπίδου,
* * * * * *ᾧ καὶ Σωκράτης*
τὰ φρύγαν' ὑποτίθησι.

Diog. Laert. 2, 18 *ἐδόκει δὲ* (*Σωκράτης*) *συμποιεῖν Εὐριπίδῃ. ὅθεν Μνησίλοχος* (*Μνησίμαχος* Menagius) *οὕτω φησί· Φρύγες ἐστὶ καινὸν δρᾶμα τοῦτ' Εὐριπίδου, ᾧ καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν. καὶ πάλιν· 'Εὐριπίδας σωκρατογόμφους' . . . Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·*

Εὐριπίδῃ δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν
τὰς περιλαλούσας οὗτός ἐστι, τὰς σοφάς.

Vita Euripidis Elmsl. Eurip. Bacch. p. 172 Lips. *δοκεῖ αὐτῷ* (Euripidi) *καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μνησίλοχος συμπεποιηκέναι τινά, ὥς φησι Τηλεκλείδης· Μνησίλοχος δὲ ἐκεῖνος Φρυγικόν τι δρᾶμα καινὸν Εὐριπίδη καὶ Σωκράτης ὑποτίθησιν.* transscripsi fragmenta ut exstant in Cobeti editione. *Εὐριπίδη* pro *Εὐριπίδης* Cobetus. v. 2. 3 Pierson ap. Valcken. Diatr. 14 et ante eum Menagius *ᾧ καὶ τὰ φρύγαν' ὑποτίθησι Σωκράτης*. Dindorfius Aristoph. fr. p. 23 *Μνησίλοχός ἐστ' ἐκεῖνος, ὃς φρύγει τι δρᾶμα καινὸν | Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησι*, de fabula agi monens non iam confecta, sed quae nunc ipsum fortasse in aedibus Euripidis praeparetur. ex *Ἡσιόδοις* petitos esse hos versus opinatur p. IV. idem alterum quoque fragmentum, a Diogene Aristophani tributum, Teleclidi adiudicat scribens *Εὐριπίδης — τὰς σωκρατογόμφους*. contra disputat Fritzschius Qu. Arist. 152sq., adsentitur Bergkius (Mein. II 1106). Aristophani alterum fragmentum reddit Meier. Opusc. II 309sq. Fritzschius denique De retract. ab Arist. fab. V 10 *ὁ Μνησίλοχος δ' ἐκεινοσὶ φρύγουσι* (*φρύγοντι*) *δρᾶμα καινὸν | Εὐριπίδῃ καὶ Σωκράτει τὰ φρύγαν' ὑποτίθησι. καὶ πάλιν* (p. 6) (*γνώμας*) *εὐριπιδοσωκρατογόμφους* (*'sententias Euripidei Socratis clavo compactas'*) ... *καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις* (p. 9) *Εὐριπίδου δ' — τὰς περιλαλούσας κτλ.* mihi haec quaestio non videtur ad liquidum perduci posse.

41

Χαρικλέης μὲν οὖν ἔδωκε μνᾶν, ἵν' αὐτὸν μὴ λέγῃ
ὡς ἔφυ τῇ μητρὶ παίδων πρῶτος ἐκ βαλλαντίου.
τέτταρας δὲ μνᾶς ἔδωκε Νικίας Νικηράτου·
ὧν δ' ἕκατι τοῦτ' ἔδωκε, καίπερ εὖ εἰδὼς ἐγὼ
οὐκ ἐρῶ· φίλος γὰρ ἁνήρ, σωφρονεῖν δέ μοι δοκεῖ.

Plutarchus Nic. 4 *ἐδίδου γὰρ* (*Νικίας*) *οὐχ ἧττον τοῖς κακῶς ποιεῖν δυναμένοις ἢ τοῖς εὖ πάσχειν ἀξίοις. . . Τηλεκλείδης μὲν γὰρ εἴς τινα τῶν συκοφαντῶν ταυτὶ πεποίηκε· Χαρικλέης κτλ. Χαρικλέης* Reisig. Coniect. 63] *Χαρικλῆς*. cf. quae adnotavi ad Aristoph. Eq.[2] 283. *οὖν* x] *οὐκ*. 2. *βαλλαντίου* A] *βαλαντίου*. 4. *ἔδωκε*] *ἔδρασε* Cobetus N. l. 151. ac videtur *ἔδωκε* ex versibus superioribus perperam repetitum esse. *ἐγὼ* om. C.

Charicles ζητητὴς erat constitutus in eos qui de Hermis et mysteriis accusati essent (Andoc. 1, 36), Ol. 91, 4 praetor missus in Laconicam (Diod. 13, 9. Thuc. 7, 20. 26). inter triginta tyrannos receptus eos acerrime vexavit qui quadringentorum imperium non adiuvissent. Andoc. 1, 101. Xen. Hell. 2, 3, 2. Memor. 1, 2, 31. Lys. 12, 55. Isocr. 16, 42. Bergk. R. c. Att. 329. 30. quo tempore haec a Teleclide scripta sunt, *ξενίας δίκην* videtur effugisse. Niciam Hyperbolo pecuniam dedisse Wilamowitzius censet Obs.

crit. 55 adn. 47 conl. Himer. Ecl. 36, 318. *ἐκ βαλλαντίου* natus esse dicitur Charicles, ut a matre argento emptus suppositusque videatur. Aristoph. Thesm. 502. Zenob. 2, 88. Diogenian. 4, 6 *γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου. ἐπὶ τῶν διὰ τὸν πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων.*

42

πόλεών τε φόρους αὐτάς τε πόλεις τὰς μὲν δεῖν τὰς τ' ἀναλύειν,
λάινα τείχη τὰ μὲν οἰκοδομεῖν τὰ δὲ αὐτὰ πάλιν καταβάλλειν,
σπονδάς, δύναμιν, κράτος, εἰρήνην, πλοῦτόν τ' εὐδαιμονίαν τε.

Plutarchus Pericl. 16 *κακοήθως* (*Περικλέους τὴν δύναμιν*) *παρεμφαίνουσιν οἱ κωμικοί, Πεισιστρατίδας μὲν νέους τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταίρους καλοῦντες, αὐτὸν δ' ἀπομόσαι μὴ τυραννήσειν κελεύοντες, ὡς ἀσυμμέτρου πρὸς δημοκρατίαν καὶ βαρυτέρας περὶ αὐτὸν οὔσης ὑπεροχῆς. ὁ δὲ Τηλεκλείδης παραδεδωκέναι φησὶν αὐτῷ τοὺς Ἀθηναίους πόλεών τε φόρους κτλ.* fortasse etiam (*τῷ δὲ*) *Ἀθηναῖοι παρέδωκαν* Teleclidis verba sunt. *πόλεις* AC] *τὰς πόλεις. τὰ δὲ αὐτὰ*] *τὰ δὲ ταὐτὰ* Erfurdt., *εἶτ' αὐτὰ* Sintenis, *τότε δ' αὐτὰ* Hermannus, *τάχα δ' αὐτὰ* Meinekius (ed. min.), *καὶ ταὐτὰ* conl. Iphig. A. 37 Cobetus N. l. 604. nihil horum verum est. Stob. Flor. 105, 61 (Mein. V 31) *Αἴσωπος ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος τῶν ἐν ἐξουσίᾳ ὄντων τί οἱ θεοὶ πράττουσιν, τὰ μὲν οἰκοδομεῖν ἔφη, τὰ δὲ πάλιν καταβάλλειν.* recte *τὰ μὲν . . τὰ δέ*, quae etiam apud Teleclidem omnino retinenda sunt. nam permiserant Athenienses Pericli, ut moenia alia exstrueret *alia* everteret, non eadem quae modo exstruxerat, quod hominis est insanientis, non potentis. scribendum igitur est *τὰ δὲ τἄμπαλιν αὖ καταβ.*, quod *αὖ* ante *τἄμπαλιν* posito corruptum est. *τὰ ἔμπαλιν* notum ex Herodoto. cf. Cratet 15, 1. — scripta haec Meinekius (I 86) esse censet eo tempore, quo expulso Thucydide, Melesiae f., Periclis summa erat potestas (post Ol. 83, 4); Bergkius (R. c. Att. 331) Ol. 87, 2 subacta Aegina (Thuc. 2, 27. Plut. Per. 34. Diod. 12, 44), circa initium belli Peloponnesiaci Wilamowitzius Obs. crit. 26.

43

ὅδ' ἀπ' Αἰγίνης νήσου χωρεῖ δοθιῆνος ἔχων τὸ πρόσωπον.

Herodianus II 923, 15 Lentz. *Τηλεκλείδης κτλ. Αἰγίνης νήσου* L. Dindorf.] *αἰγινύνης ού.* miror Herwerdeni (Mnem. nov. VI 58) *Αἰγίνης οἴκαδε.* de Pericle haec dicta esse intellexit Bergkius R. c. Att. 331. cf. Aristoph. Vesp. 1172. Hermipp. 30.

44

μόνος ἐκ κεφαλῆς ἑνδεκακλίνου θόρυβον πολὺν ἐξανατέλλει.

Plutarchus Pericl. 3 *Τηλεκλείδης δὲ ποτὲ μὲν ὑπὸ τῶν πραγ-*

μάτων ἠπορημένον καθῆσθαί φησιν αὐτὸν (Περικλέα) ἐν τῇ πόλει καρηβαροῦντα, ποτὲ δὲ μόνον ἐκ κεφαλῆς ἐνδεκακλίνου θόρυβον πολὺν ἐξανατέλλειν. ἐν τῇ πόλει i. e. ἐν τῇ ἀκροπόλει. cf. interpr. Aristoph. Eq. 267. Av. 832. Xen. De redit. 5, 12. cum hoc fragmento Bergkius R. c. Att. 330 continuo coniungit fragmentum adespoton ap. Plut. Per. 7 extr. coniectura admodum incerta. ridetur insolentior Periclei capitis magnitudo. quod cur ἐνδεκάκλινον dicat non magis possum explicare quam ἕνδεκα κώπας Aristoph. Eq. 546. paullo melius intellegerem ἐκατόγκλινον. ceterum etiam καρηβαρ(ι)ῶν (τε) κάθηται | (ἐπὶ τῆς πόλεως) Teleclidis videntur esse.

45

τῶν δυνατῶν τι κέλευ'· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν.

Photius et Suidas τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι. λεγόμενόν τι ἦν. Τηλεκλείδης τισί (Ἡσιόδοις Meinek.)· τῶν δυνατῶν τι — Κενταύροισιν. Apostol. 16, 2 τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι· λεγόμενόν τι ἦν. Τηλεκλείδῃ τισὶ τῶν δυναστῶν (sic). sine auctoris nomine Phot. 613, 1 τῶν — Κενταύροισι. idem νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροις· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ταττομένη. Hesych. νοῦς οὐ παρὰ (πάρα) Κενταύροισι. παροιμιῶδες· ἔστι δὲ Πεισάνδρου κομμάτιον, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ταττόμενον. 'quae ex Heraclea Pisandri Camirensis derivata existimo'. Meinek. I 162 adn. 91. Porsonus Adv. 266 τί σύ; τῶν δυνατῶν τι κέλευ'. οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι τάδ' ἔστιν. melius Cobetus V. l.² 359 τῶν δυνατῶν τι κέλευε· τάδ' οὐ παρὰ Κ. (ac sic iam Leutschius p. 656, in ceteris infelicissimus): namque ita et lemma et facile comparantur τάδ' ἐστὶ Πελοπόννησος, οὐκ Ἰωνία multaque alia id genus. altera proverbii forma νοῦς οὐ π. Κ. ad Teleclidem certe non pertinet.

46

Schol. Aristoph. Av. 17 τὸν μὲν Θαρρελείδου] Σύμμαχος Ἀσωπόδωρον. καὶ γὰρ οὗτος ἐπὶ σμικρότητι ὑπὸ Τηλεκλείδου κεκωμῴδηται, καὶ ὁ κολοιὸς μικρὸς ὢν ἐκ τῶν πτερῶν τὴν σύστασιν ἔχει. in quibus Herwerdenus Obs. crit. 19 haec Teleclidis verba latere suspicatur καὶ κολοιὸς μικρὸς ὢν | ἐκ τῶν πτερῶν (μόνων) ἔχει τὴν σύστασιν. mihi nec versus nec sententia decere Teleclidem videtur.

47

καρηβαρικὸν τὸ πάθος

Τηλεκλείδης. Pollux 2, 41. namque etiam τὸ πάθος Teleclidis esse existimo. ad fr. 44 refert Bergkius R. c. Att. 330 coniectura incerta.

48

ἀκροκώλια δίεφθα

Τηλεκλείδης. Bekker. Anecd. 371, 32. *ἀκροκώλια* Bekker] *ἀκροκώλεια*. *ἀκροκ. δίεφθα* Meinekius] *ἀκροκώλια· δίεφθα*. cf. Pherecr. 108, 14.

49

παιδοφίλης, παιδέρως Ζεύς

Pollux 3, 70 *παιδοφίλης, ὡς Τηλεκλείδης . . . ὁ μέντοι παιδέρως Ζεὺς παρὰ τῷ Τηλεκλείδῃ πέπαικται*. nimirum *παιδέρωτα* dixerat pro *παιδεραστήν* (H. Stephanus).

50

τραχήλου τύλαν

Τηλεκλείδης . . εἶπεν. Schol. Aristoph. Ach. 860. Suid. *τύλα*. editio Suidae Mediol. *ἔκαμον* ante *τραχήλου*. sed id natum videtur ex versu Ach. 860 paullo ante commemorato. fortasse ex eodem fonte forma dorica (*τύλαν*) fluxit. sed cf. fr. 57. 60.

51

τῆς ἀγορασίας

Τηλεκλείδης. Pollux 3, 127.

52

ἀνηρώτιζεν

ἀντὶ τοῦ ἀνηρώτα. Τηλεκλείδης. Bekker. Anecd. 403, 4. Suidas. Zonaras.

53

ἀπατήσει

ἀντὶ τοῦ παραλογιεῖται. Τηλεκλείδης. Bekker. Anecd. 415, 26. Suidas.

54

βρέχειν

ἐπὶ τοῦ ὕειν ἔν τινι κωμῳδίᾳ ἀρχαίᾳ παρατιθεμένῃ Τελεκλείδῃ τῷ κωμῳδῷ. Phryn. Epit. 291, ubi vid. Lobeck. cf. quae ad *᾿Αψευδεῖς* adnotavimus.

55

Βρόμιος

παρὰ Τηλεκλείδῃ ὁ Σάτυρος ἢ ὁ Διόνυσος Hesych. 'prius falsum'. Meinek.

56

ἐργολήπτας

τοὺς ἐργολάβους Τηλεκλείδης ὁ κωμικός. Pollux 7, 182.

57

Εὐτρηΐους

τοὺς ἀπὸ Εὐτρήσεως, τῆς πόλεως τῆς Ἀρκαδίας. δωρικῶς δὲ εἶπε Τηλεκλείδης. θέλει γὰρ εἰπεῖν Εὐτρησίους Hesychius. *Εὐτρηΐους* Ahrens Dial. I 232. II 75] *Εὐτρηίους. Εὐτρήσεως* L. Dindorf.] *εὔτρης.* cf. Meinek. V 31. *Εὐτρησίους* Musurus] *εὐστρίστους.* itaque *δωρίζοντα* aliquem fecerat. cf. 50. 60. Eupol. 56. Bursian. Geogr. gr. II 225. 230sq.

58

ἰβύ

μέγα. ἀντὶ τοῦ ἀναφθεγξάμενοι μέγα. οὕτως Τηλεκλῆς (corr. *Τηλεκλείδης*). Photius, qui *ἰβὺ μέγα* continuat. Hesych. *ἰβυκινήσαντες· . . . ἀπὸ γὰρ τοῦ ἰβῦ παρῆκται ἡ λέξις. καὶ ἔστιν Ἰωνικὸν ἐπίρρημα καὶ δηλοῖ τὸ πολὺ καὶ μέγα.* idem *ἰβύ· τινὲς τὸ βοᾶν· οἱ δὲ τὸ πολύ. ἶβυξ· ὀρνέου εἶδος.* cf. Schneidewin. Ibyc. p. 3. Etym. m. 464, 45 *ἰβυκηνίσαι.* Etym. Gud. 268, 47 *ἰβυκινίσαι.* Etym. Gud. *ἴβυκος· ἔστιν ὄνομα κύριον . . . παρὰ τὸ ἴβυξ, ἴβυκος, ὅπερ ἐστὶν εἶδος ὀρνέου κρακτικοῦ . . . ἔνθεν ἐγένετο τὸ ἰβυκινίσαι, ὅπερ κατὰ φθορὰν λέγεται βουκινίσαι.* cf. Herodian. I 44, 13. II 742, 4. 15. confuderunt grammatici verbum antiquum cum recentiore *βυκανίζειν, βυκινίζειν,* 'latinum *bucinare* reddentes et *βυκάνη* pro *bucina*, quod a buca ductum est.' Lob. Pathol. el. I 72. sicut *μῦ, γρῦ,* ita *ἰβῦ* erat imitatio vocis, fortasse avis. ab *ἰβῦ* derivari poterat *ἰβύζειν,* ab avis nomine *ἰβυκίζειν.* itaque apud Hesychium fortasse scribendum *ἰβυκίσαντες.*

59

καθεδοῦμαι

Τελεκλείδης. Zonar. 1170.

60

λυχνοκῶσα

λυχνοκαυτοῦσα. οὕτως Τηλεκλείδης. Hesychius *λυχνοκῶσαν· λυχνοκαυστοῦσαν.* aut dorice loquentem fecit Teleclides (cf. 50. 57), aut scribendum *λυχνοκοοῦσα* cum Lobeckio Phryn. 523.

61

μανόν

ἀραιόν. βραχέως λέγουσι. Τηλεκλείδης ἀντὶ τοῦ ἀκριβὲς ἢ ὀρθὸν ἢ ἀσφαλὲς ἢ πυκνόν. Zonaras 1334. quod priorem syllabam corripi

dicit, dissentiunt de ea re grammatici. Bekker. Anecd. 51, 31 *μανόν· . . . τὴν πρώτην συλλαβὴν ἐκτείνουσιν*. Herodian. I 528, 11. II 13, 33 *μανός· τοῦτο δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς συστέλλεται*.

62

μέμφειραν

τὴν μέμψιν. Τηλεκλείδης. Photius. 'fort. *μέμπτειραν τὴν μεμφομένην*'. Meinek.

63

μόμφιν

ἀντὶ τοῦ μέμψιν. Τηλεκλείδης. Bekker. Anecd. 107, 18. proxime praemissa est glossa *μομφή· ἀντὶ τοῦ μέμψις*. 'lege (*μόμφον* vel) *μομφήν*'. Meinek.

64

σαβαρίχιν

τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Τηλεκλείδης. Photius. Meinekius *σαβαρίχην*, conferens Photii *σάραβον* et *σαβαρίχη*. Theognost. ap. Cramer. Anecd. II 118 *σαμαρίχη*. cf. Herodian. I 346, 30 Lentz et Lobeck. Pathol. prol. 338.

65

σάθων

ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων. οὕτως Τηλεκλείδης. Photius. sine dubio a *σάθη*. Aristoph. Lys. 1119. cf. *πόσθων* Aristoph. Pac. 1300. Menandr. ap. Bachmann. Anecd. I 357. Bekker. Anecd. 394, 5 *ἀνδροσάνθων* (scr. *ἀνδροσάθων*)· *μεγάλα ἔχων αἰδοῖα*. ibid. 27 *ἀνδροσάθης· ἀνδρὸς αἰδοῖα ἔχων*.

66

τερπότραμις

ἡ τῶν ἀφροδισίων τέρψις. οὕτως Τηλεκλείδης. Photius. 'rectius interpreteris *ὁ τοῖς ἀφροδισίοις τερπόμενος*', Meinek. fictum videtur ad similitudinem Homerici *τερπικέραυνος* et fortasse ad Iovem ipsum referendum. cf. fr. 49.

ΕΡΜΙΠΠΟΣ

Plut. Pericl. 32. Meinek. I 90. 1. Cobet. Obs. crit. Plat. 17sq.

ΑΘΗΝΑΣ ΓΟΝΑΙ

Minervae partum fabulae argumentum fuisse et titulus indicat et fr. 1. de arte deae textoria agunt fr. 2. 5. 6. ceterum id genus

argumenta poetis mediae quae dicitur comoediae magis usitata fuerunt. Mein. I 261. 279. 282 sq. sed cum Bergkius R. c. Att. 131 sq. ea de causa fabulam eis temporibus adsignat, quibus comicae artis libertas Morychidis lege coërcita fuerit, incerta coniectura ductus esse iure videtur Fr. Leoni Qu. Arist. 21. ceterum cf. Nicophontis *Ἀφροδίτης γοναί* cum eis quae adnotavimus.

1

ὁ Ζεὺς 'δίδωμι Παλλάς' ἠσί 'τοὔνομα'.

Photius 61, 26 Suid. *ἦ δ' ὅς· καὶ ἦν δ' ἐγὼ ἀντὶ τοῦ ἔφην δ' ἐγώ. παρ' ὃ δὴ καὶ Ἕρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς ἠσὶν ἀντὶ τοῦ φησίν· ὁ Ζεὺς κτλ. δίδωμι Παλλάς ἠσί* Porson.] *διδωνω πολλὰς φησι* cod. Phot. *διδώνα πολλὰς φησι* Suid. V. *διδωνα πολύ . . . . σι* E. om. A in lacuna. Etym. m. 416, 34 *ἦν δ' ἐγὼ ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγώ. παρ' ὃ δὴ Ἕρμιππος· . . .* (plura exciderunt). cf. Schol. Arist. Vesp. 795, ubi pro *ἐπὶ μέλλοντος* scribendum est *ἐπὶ παρελθόντος. ἠμί* Aristoph. Ran. 37. Sapph. 97 *δώσομεν, ἦσι πατήρ.* Alcman *ἠτί.* narrat nescio quis, quo modo Iuppiter deae modo natae nomen inposuerit. ceterum pater fere *ὄνομα τίθεται*, non *δίδωσιν*. Aristoph. Nub. 65. Av. 923.

2

ἀπὸ τῆς τραπέζης τουτονὶ τὸν στήμονα
ἄττεσθ' ἐπινοῶ.

Bekker. Anecd. 461, 26 *ἄττεσθαι ὃ ἡμεῖς διάζεσθαι. Ἕρμιππος Ἀθηνᾶς γοναῖς κτλ. ἐπινοῶ* Valck. Theocr. Adon. p. 206 c] *ἐπινοῶν.* Hesych. *ἄττεσθαι· διάζεσθαι στήμονα. 'licia telae adnectere'* Schneider Ind. Script. r. r. p. 375. supplendum fere *καταλαβοῦσα* (*ἀπὸ τ. τρ.*). dea ipsa loqui videtur Bergk. R. c. Att. 307.

3

τὴν μὲν διάλεκτον καὶ τὸ πρόσωπον ἀμνίου
ἔχειν δοκεῖς, τὰ δ' ἔνδον οὐδὲν διαφέρεις
δράκοντος.

Etymol. m. 146, 25 *ἄμνιος σημαίνει τὸν ἀμνὸν καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται· ὡς παρὰ Ἑρμίππῳ ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς τὴν μὲν κτλ.* nominativus potius est *ἀμνίον*.

4

ἐκεῖνός ἐστι στρογγύλος τὴν ὄψιν, ὦ πονηρέ,
ἐντὸς δ' ἔχων περιέρχεται κύκλῳ τὰ πάντ' ἐν αὑτῷ,
ἡμᾶς δὲ τίκτει περιτρέχων τὴν γῆν ἀπαξάπασαν·

ὀνομάζεται δ' ἐνιαυτός, ὢν δὲ περιφερὴς τελευτὴν
οὐδεμίαν οὐδ' ἀρχὴν ἔχει, κυκλῶν δ' ἀεὶ τὸ σῶμα
οὐ παύσεται δι' ἡμέρας ὁσημέραι τροχάζων.

Stobaeus Eclog. phys. 1, 8, 36. 'falsum est quod ait Heerenius cod. A in marg. habere *ἀναγενέως Ἑρμίππου*, in quo hoc fragmentum praecedenti iungitur. quod si ita legatur in V, non male eum coniecisse arbitror *Ἀθηνᾶς γοναῖς* pro *ἀναγενέως*'. Gaisf. 1. *ἔστι στρογγύλος τὴν ὄψιν* Meinek.] *ἐστὶν τὴν ὄψιν στρογγύλος*. 2. *τὰ πάντ' ἐν αὑτῷ* Meinek.] *τὰ παρ' ἑαυτῷ* V. *τὰ παρ' ἐν αὐτῷ* A. 3. *ἁπαξάπασαν* Grotius] *ἅπαξ πᾶσαν*. 5. *ἔχει* add. Grotius. 6. *παύσεται*] *παύεται* Bergkius R. c. Att. 308. *τροχάζων*] *τροχάζω* V.

Scythinus apud Stob. Ecl. phys. 1, 8, 43 *χρόνος ἐστὶν ὕστατον καὶ πρῶτον πάντων καὶ ἔχει ἐν ἑαυτῷ πάντα, καὶ ἔστιν εἷς ἀεί.* et quod omnia *in se contineret*, *ἐνιαυτὸν* eum (annum) adpellatum esse credebant. traducit autem poeta philosophos maximo Heracliteos, de vi et natura temporis quaerentes. Bergk. R. c. Att. 308. *γῆν* pendet a *περιτρέχων*.

5. 6

καιροσπάθητον ἀνθέων ὕφασμα καινὸν Ὡρῶν.
λεπτοὺς διαψαίρουσα πέπλους ἀνθέων γέμοντας.

Bekker. Anecd. 404, 28 et Suidas *ἀνθέων· τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς Ἴωσιν οἱ Ἀττικοί. Ἕρμιππος Ἀθηνᾶς γοναῖς κηροσπάθητον . . . Ὡρῶν. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς λεπτοὺς κτλ. καιροσπάθητον* Toup. Emend. II 482] *κηροσπάθητον. ὡρῶν* A Suid.] *ὁρῶν. Ἀθηνᾶς γοναῖς*] *ἀθήναις* cod. Bekk. *πέπλους* et *λεπτούς* transponi iubet Meinekius. recte: quamquam *παρατραγῳδεῖν* poetam censet Cobetus Mnem. IIII 125.

'*καῖρος* a quibusdam idem putatur qui *μίτος*. Phot. *καῖρος· σειρά τις ἐν ἱστῷ, δι' ἧς οἱ στήμονες διείργονται*, i. e. funis stamina discriminans'. Schneider. Ind. Script. r. r. 373. poeta tragicus ap. Plut. Mor. 691 d *λεπτοσπαθήτων χλανιδίων*, et Hom. Od. 7, 107 *καιροσέων ὀθονέων. ἀνθέων ὕφασμα* et *πέπλοι ἀνθέων γέμοντες* sunt vestes floribus intextis. optime Bergkius R. c. Att. 307 confert poetam apud Athen. 15, 682 ef *εἵματα μὲν χροΐ ἕστο, τά οἱ Χάριτές τε καὶ Ὧραι ποίησαν καὶ ἔβαψαν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν, . . . ἔν τε κρόκῳ ἔν θ' ὑακίνθῳ, ἔν τε ἴῳ θαλέθοντι κτλ.* cf. etiam Plat. Reip. 8, 557 c *ἱμάτιον πᾶσιν ἄνθεσιν πεποικιλμένον.* v. 2 quodammodo similis est Aristoph. Av. 1717, unde recte Meinekius ad *διαψαίρουσα* supplet *αὔρα*.

7

Schol. Plat. 353 Bekk. *τὸ ἀκκίζεσθαι ἐκ γυναικὸς εἰρῆσθαί φασιν Ἀκκοῦς . . , ἣν οὕτως εὐήθη λέγουσιν ὡς ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ*

θοἰμάτιον καθελυμένην ἡμίεργον ἀμφιέσασθαι, εἴς τε τὸ κάτοπτρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ' αὑτῆς ἔμφασιν (*imaginem*) . . . *ὡς ἑτέρᾳ προσλαλεῖν γυναικί. μέμνηται ταύτης Ἕρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς.* cf. Zenob. 1, 53.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΔΕΣ

Scripta est in Hyperbolum matremque eius (Aristoph. Nub. 551—557), acta ante parabasin Nubium II ab Aristophane compositam, Ol. 90 (Bergk. R. c. Att. 309), inter Ol. 89, 3 et 90, 3 (Ol. 89, 4) Cobet. Obs. crit. 144.

8

φέρε νῦν ἀγήλω τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἐγώ,
καὶ θυμιάσω τοῦ τέκνου σεσφσμένου.

Bekk. Anecd. 328, 25 et Suidas *ἀγῆλαι· τιμῆσαι θεόν, ἀγλαῖσαι . . . Ἕρμιππος Ἀρτοπώλισι· φέρε κτλ.* v. 1 Schol. Eurip. Med. 1016 (995). Hesych. *ἀγήλω· κοσμήσω. Ἀρτοπώλοισι* cod. Bekker. *ἰοῦσ'* Schol. Eurip.] *οἵους* cod. Bekk. *οἵους* ed. Suid. — *ἐγώ*] *ἔσω* Schol. Eur. (Vat. Cobeti *εἴσω ἰοῦσ'*). cf. Aristoph. Pac. 396. 7. *ἔσω* pro *εἴσω* comici non dicunt: atque ei qui deis gratias agere volebant, in templa ibant, non in domum suam. loquitur haec mater Hyperboli, absoluto ab iudicibus filio. Bergk. R. c. Att. 315. Fritzsch. Act. soc. gr. I 138. cf. Eupol. 183.

9

Schol. Aristoph. Av. 1556 *ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα εὐεκτής* (*Πείσανδρος*), *ὡς Ἕρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισιν· ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος μέγας αὐτὸς ὥσπερ Διονυσίοισιν οὑπὶ τῶν ξύλων, ἐλαίας ἔρεισιν ὄνον κανθήλιον.* emendare haec conati sunt G. Hermannus (Meinek. V 32), Meinekius I 179. cf. II 385, Fritzschius Aristoph. Thesm. 315, denique Cobetus Obs. crit. 128, qui aliqua certe cum probabilitate sic scribit

Α. ⏑ – *ἀναβαίνει σῖγα Πείσανδρος μέγας*
ὥσπερ Διονυσίοισιν οὑπὶ τῶν ξύλων.
Β. ἐγέλασ'. Α. ἐρεῖς τιν' ὄνον ὁρᾶν κανθήλιον.

'*ὁ ἐπὶ τῶν ξύλων* est *phallus* ingens, quales in Dionysiorum pompa longis perticis suspensi gestabantur. Aristoph. Ach. 259 sq.' *ὄνος* dicebatur Pisander a vasta corporis deformitate. cf. Aristoph. Av. 1556. fr. 81. Eupol. 31. 182. Meinek. I 179.

10

ὦ σαπρὰ καὶ πᾶσι πόρνη καὶ κάπραινα.

Pollux 7, 202 *Ἕρμιππος . . . ἐν Ἀρτοπώλισι. ὦ*] *ὡς* A. *καὶ*

πᾶσι πόρνη Bekkerus] *καὶ πάσῃ πόρνῃ* B. *πόρνῃ* A. *πασιπόρνη* Meinek., in fine addens *σοβάς*. Hyperboli mater sine dubio increpatur. Bergk. R. c. Att. 314. cf. Phryn. 33.

11

καὶ τάριχος πίονα

Athenaeus 3, 119c *ἰδίως δ' ἐσχημάτισται (τὸ τάριχος) παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Ἀρτοπώλισιν· καὶ τ. π.* scilicet barbare haec loquentem Hyperboli matrem poeta induxerat.

12

δοκικῶ

ἀντὶ τοῦ δοκῶ. ἔπαιξε δὲ Ἕρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισιν. Hesych. hoc quoque barbare dicit mater Hyperboli. cod. Hes. *δοκηκῶ* et *Ἀρτοπώλησι.* cf. de hoc poetae commento Lobeck. Pathol. prol. 148.

13

γελγοπωλεῖν

Pollux 7, 198 *ἡ γελγόπωλις ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ Κρατίνου, ὥσπερ ἐν Ἀρτοπώλισιν Ἑρμίππου τὸ γελγοπωλεῖν.* cf. Cratin. 48. Eupol. 304. Hesych. *γελγοπωλεῖν· ῥωποπωλεῖν, παντοπωλεῖν.*

ΔΗΜΟΤΑΙ

14

οἴμοι, τί δράσω σύμβολον κεκαρμένος;

Pollux 9, 71 *εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον βραχὺ νόμισμα, ἢ ἡμίτομον νομίσματος. ὁ γοῦν Ἕρμιππος . . . ἐν τοῖς Δημόταις οἴμοι κτλ. κεκάρθαι ἔοικε τὸ ἥμισυ, ὥστε ἢ ἐκ θ α τ έ ρ ο υ μ ό ν ο υ τ ε τ υ π ῶ σ θ α ι τοῦτο δεῖ τὸ νομισμάτιον νοεῖσθαι, ἢ διαιρεῖσθαι ὡς ἔχειν τὸ μέρος ἑκάτερον, τόν τε πιπράσκοντα καὶ τὸν ὠνούμενον.* verba *κεκάρθαι — ἥμισυ* non Hermippi esse iudicavit Dobraeus Adv. II 234. 'hinc liquet symboli formam fuisse huiusmodi D, cum capiti semiraso compraretur'. *σύμβολον κεκαρμένος* igitur est *ὁ τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων* Aristoph. Thesm. 227. fallitur Bergkius ex Pollucis verbis hunc effingens trimetrum: *τοὐμοῦ βίου κεκάρθ' ἔοικε θὤμισυ.* (H. Iacobi V p. LXIII.) cf. fr. 61. Aristoph. fr. 44. Eubul. 70.

15

νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς.

Athenaeus 7, 285e *ἐπὶ τοῦ ἑνικοῦ (ἀφύην) Ἕρμιππος Δημόταις νῦν κτλ. οὐδ'*] *οὐδ' ἂν* Porsonus. piscium minutorum nomina,

ut res fert, plurali numero fere inveniuntur. Bergk. R. c. Att. 315. sed etiam Archestratus *τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν*. cf. Call. 7. Aristonym. 2. apuarum nomen meretricibus saepe inditum esse Bergkius monet conl. Athen. 13, 586b; quod quomodo Hermippi verbis conveniat non video.

16

ἔχοντες ἴσον ἀσπίδιον ὀγκίῳ.

Pollux 10, 165 *τὸ δὲ ὄγκιον σκεῦος πλεκτὸν εἰς ἀπόθεσιν σιδήρου ἢ ἄλλων τινῶν, παρὰ δὲ Ὁμήρῳ τῶν Ὀδυσσέως πελέκεων. Ἕρμιππος δὲ ἐν Δημόταις ἔφη· ἔχοντες κτλ.* falso et Meinekius (Menandr. p. 533 adn.) et Herwerdenus (Mnem. nov. VI 58) trimetri reliquias esse opinantur. sunt paeones primi. cum autem multi unum *ἀσπίδιον* habere non possint, fortasse scribendum est *ἔχοντος*.

17

οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ

παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ Ἕρμιππος Δημόταις. Hesychius, Photius, Suidas *οὐ φροντίς*. cf. Zenob. 5, 31. Diogenian. 7, 21. Apostol. 13, 70 et praeter ceteros Herod. 6, 128. 9. exitus est tetrametri iambici.

18

αὐτοσχεδίς

ὑπόδημα τὸ ἁπλῶς εἰργασμένον Ἕρμιππος εἴρηκεν ἐν Δημόταις. Pollux 7, 89. sic Bekkerus. *αὐτοσχιδές* A. cf. *αὐτοσχέδιος, αὐτοσχεδιάζειν.*

19

[*βᾶ*]

πρὸς τοὺς καταρνῇ ἀναφωνήσαντας εἰώθασιν οἱ ἀντιτιθέντες ἀντεμβοᾶν, καὶ ἔστιν οἱονεὶ σκῶμμα· Ἕρμιππος Δημόταις. Bekker. Anecd. 85, 31. *βᾶ* addidit Meinekius ex Eustathio 855, 21 *καὶ βᾶ ἐπίρρημα παρὰ Ἑρμίππῳ, ὅπερ εἰώθαμεν ἀντεμβοῶντες λέγειν, ὡς καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοί. πρὸς τοὺς 'καταρνῇ;' ἀναφωνήσαντας.* Bothius: 'contra illos qui clamant '*negas*'?

20

κακκάβη

Ἕρμιππος Δημόταις. Bekker. Anecd. 104, 33. cum *κακκάβη* sit vulgaris Atticorum forma, Antiatticista autem nimis severos Atticistas redarguere soleat, Bergkius R. c. Att. 316 Hermippum *κάκκαβος* scripsisse suspicatur. at non omnes Antiatticistae glossas contra Atticistas videri scriptas esse monuit Meinekius.

21

κατόχως

Bekker. Anecd. 105, 7. *κατόχους τινὰς λέγουσιν οἱ παιδοτρίβαι. καὶ κατόχως εἴρηται ἀντὶ τοῦ μνημονικῶς. Ἕρμιππος Δημόταις.*

22

λεπτολογίαν

Ἕρμιππος Δημόταις. Bekker. Anecd. 106, 26. Photius, Suidas. apud Photium 'λο supra scriptum eodem tempore'. Pors. — Bekker. Anecd. 49, 28 *λεπτολογία σημαίνει τὸ περὶ τῶν μικρῶν φροντίζειν καὶ ἀδολεσχεῖν.* Aristoph. Nub. 320.

23

πάρισθι

παραγίνου (cod. *παράπνου*), *παρατύγχανε.* Photius. *πάρισθι* K.] *παρίσθι.*

ΕΥΡΩΠΗ

24

ῥύζων ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους.

Photius et Suidas *ῥάζειν καὶ ῥύζειν, τὸ ὑλακτεῖν. Ἕρμιππος Εὐρώπῃ κτλ. ἀπὸ δὲ τούτου ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη. ῥαζεῖν, ῥυζεῖν, ῥυζῶν* Suid. *ῥύζων*] *ῥυζὸν* cod. Phot., *ῥυζῶν* Porson. cf. Cratin. 25. 26. Aristophont. 11, 9. Pollux 5, 86 *φωναὶ ζῴων . κυνῶν μὲν ὑλακή . . . εἴποις δ' ἂν . . . καὶ ῥύζειν* (sic. Bekk.) *καὶ ῥύζοντας. latrandi* significationem hic habere non potest. Hesych. *ῥάζειν· τρώγειν· κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν.* Plaut. Pseud. 3, 2, 91 *ut quisque quidque conditum gustaverit, ipsus sibi faciam ut digitos praerodat suos.* hoc igitur dicit: *cum aviditate fremens digitos mihi praerodam.* non adsentior Toeppelio Progr. Neobrand. 1851, 6.

ΘΕΟΙ

Quam de tempore fabulae coniecturam protulit Wilamowitzius Obs. crit. 25, eam incertissimam esse ipse confitetur Herm. VII 140.

25

ἔπειθ' ὅταν πινώμεθ' ἢ διψώμεθα,
εὐχόμεθα πρὸς τοῦθ' ὁ οἶνος, ὠκερασγενου.
οὐκαστοῦ καὶ πηλοῦ 'γὼ φέρω παίζων ἅμα,
κανθεὶς γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ δύο.

Athenaeus 10, 426ef *οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος . . . Ἕρμιππος Θεοῖς κτλ.*

transscripsi haec ut corrupta exstant in codicibus. 2. ὠκερασγενου B] ὠκαιρας γενου PVL. 3. οὐκαστοῦ B] οὐκ ἀστοῦ. 4. καυθεὶς A] καῦθις VL. δύο Dindf.] δύω. Bergkius R. c. Att. 317 v. 1 πεινώμεθ', v. 2 πρὸς τοῦτ' οἶνος ὦ κέρας γενοῦ (vel οἶνον — δίδου), v. 3 κὰς τοῦ καπήλου, v. 4 κεὐθὺς. Herwerd. Mnem. nov. VI 58 ἔπειθ' ὅταν πείνης μεθείσης δῖψ' ἔχῃ, atque sic re vera Hermippum scripsisse opinatur. Bergkius deorum felicitatem praedicari putabat, qui Amaltheae cornu usi quidquid conlibuisset extemplo haberent, G. Hermannus (Ien. allg. Lit. zt. 1842, 508) nescio quem loqui suspicabatur, qui se fluviatilem deum esse simularet; Meinekius denique (Anal. crit. Ath. 193) barbarum induci, qui πίνεσθαι et διψῆσθαι diceret ut Datis (Aristoph. Pac. 291) χαίρομαι. mihi neutiquam constat neque quid hic sit εὔχεσθαι πρός τι, neque cur εἰς τοῦ καπήλου dicatur pro εἰς καπήλου, neque quid sit παίζων, neque denique quis cui precetur. de vini temperamento cf. Eupol. 8. si quid in tanta nocte cerno, in v. 2 exeunte latet οἶνον εὖ κεκραμένον (κεκερασμένον).

26

ὥσπερ αἱ κανηφόροι
λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμμένος.
B. ἐγὼ δ' ἐνέκαψα λανθάνων τὴν διφροφόρον.

Schol. Aristoph. Av. 1551 ταῖς κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα. Ἑρμίππου Θεῶν κτλ. 2. ἐντετριμμένος Meinek.] ἐντετριμμένοις. 3. ἐνέκαψα Valcken. Herod. 2, 93, λανθάνων Porsonus App. Toupii Emend. p. 445] ἕνεκα ψαλάθων. cf. Aristoph. Eccl. 732. Av. 1551 cum interpr. quamquam de sellis a diphrophoris in canephorarum usum portatis hodie dubitari video. scilicet dicunt sellas non minus quam urceos et urnas (τῶν ὑδριαφόρων) ad adparatum deae sacrum pertinere. Michaelis Parthenon. 213. utraque sententia mutilata est, altera initio, altera in fine. nam neque quid is qui λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμμένος dicitur fecerit, neque quid alter ille devoraverit (τὴν διφροφόρον enim manifesto pendet a λανθάνων) satis constat. conloqui videntur duo qui in Panathenaeorum pompa communi omnium gaudio et securitate abusi iocoso furto nescio quid surripuerant. sed neque Meinekio credo pecuniam surreptam esse opinanti, neque Wilamowitzio Herm. VII 141, qui Mercurium et Sosiam aliquem hominum turbae se inmiscuisse ut canephoram (Hersen) et diphrophoram adgrederentur coniecit. quid enim tum ἐνέκαψα?

27

καὶ πρὸς κύβους ἕστηκ' ἔχων τὸ κήθιον.

Schol. Arist. Vesp. 674 κηθάρια καὶ ὀξύβαφα, ἐξ ὧν τους

κύβους ἠφίεσαν. πλεκτὰ δὲ ἦν ταῦτα . . . ἀγγεῖον πλεκτόν, εἰς ὃ τὰς ψήφους καθιᾶσι τὸ κήθιον . . . καὶ πρὸς τὴν τῶν κύβων παιδιὰν ὁμοίως ἐχρῶντό τινι (κηθίῳ) βάλλοντες ἐξ αὐτοῦ. καὶ γὰρ Ἕρμιππος ἐν Θεοῖς κτλ. τὸ addidit Porsonus. κύβους *locum* interpretatur Meinekius, ubi κύβοις ludebatur. sed nescio an tum articulus addendus fuerit.

28

ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ
ὠνήσομαι λύχνον τιν' ἢ στίλβην.

Photius στίλβη· λύχνῳ τι ἐοικός. Ἕρμιππος Θεοῖς κτλ. ὠνήσομαι] 'ὀν. primo.' Porson. cf. Plat. com. 190.

29

τόν τε κότυλον πρῶτον ἤνεγκ' ἐνέχυρον τῶν γειτόνων.

Athenaeus 11, 478c τὰ μόνωτα ποτήρια κότυλοι . . . Ἕρμιππος δ' ἐν Θεοῖς κτλ. πρῶτον] πρῶτος? Dindorf. ἤνεγκ' ἐνέχυρον Iacobs. Addit. Athen. 259. Pors. ap. Dobr. Arist. Plut. 451 p. 53] ἤνεγκεν ἐχυρὸν. propter fragmenti brevitatem non satis intellego quid dicat poeta.

30

φήμης ἱερᾶς ἐξοιγνυμένης ὥσπερ πέπονος δοθιῆνος.

Herodianus II 923, 16 Lentz. Ἕρμιππος ἐν Θεοῖς. πέπονος δοθιῆνος L. Dindorfius] πέπονθε δοθειῆνος. nescio quo modo φήμη cum ulcere maturo possit comparari. fortasse scribendum φ ω ν ῆ ς, ut *Periclis* vox significetur (Teleclid. 43) et πέπονος δοθιῆνος pendeat a praepositione verbi ἐξοιγνυμένης.

31

λεπάδας δὲ πετρῶν ἀποκόπτοντες κρεμβαλιάζουσι.

Athenaeus 14, 636cd ἦν γὰρ δή τινα καὶ . . . ἕτερα ψόφου μόνον παρασκευαστικά (instrumenta musica), καθάπερ τὰ κρέμβαλα . . . Ἕρμιππος δ' ἐν Θεοῖς τὸ τούτοις (κρεμβάλοις) κρούειν κρεμβαλίζειν εἴρηκεν ἐν τούτοις κτλ. κρεμβαλιάζουσι Dindorfius] κρεμβαλίζουσι. cf. Aristoph. Ran. 1305 cum schol. et interpr. Hesych. κρεμβαλιάζειν· κογχύλια καὶ ὀστράκια συγκροτοῦντες ἐρισμόν (Meinek. ἔρρυθμόν) τινα ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις. *sonum reddere puerilium crepitaculorum* Quintil. 9, 4, 66. videntur tetrametri anap. reliquiae esse. Cobetus Mnem. XI 295 dimetros fingit hosce: λεπάδας τε π. ἀπ. | κρούοντες κρεμβαλιάζουσιν. atque is quidem gigantomachiam aliquam, Wilamowitzius Herm. VII 140 conl. Aristoph. Av. 825 gigantomachiae parodiam intellegendam esse

dicit, in qua gigantes *κρεμβαλιάζοντες* et *πεντελιθίζοντες* pugnent. cf. fr. 34.

32

καὶ σέ τι χρὴ παραταιναρίζειν.

Stephanus Byz. *Ταίναρος· λέγεται καὶ ταιναρίζειν, ὡς Ἕρμιππος Θεοῖς κτλ.* omittit haec V. *ταιναρίζειν* recte Meinekius interpretatur *Taenaria celebrare* et (V 33) *παραταιναρίζειν* comparat cum verbo *παρασαβάζειν*. ac sic *παραπαίειν, παραφρονεῖν*. *te quoque decet brevem consiliis stultitiam miscere et desipere in loco.*

33

Hesychius *μῖλαξ· ἡλικία. ἔνιοι δὲ μέλλαξ. καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Θεοῖς, ἀγνοήσας Ἀρτεμίδωρος. ἐκεῖ γὰρ μῖλαξ ἐστίν. δηλοῖ δὲ τὸν δημοτικόν.* '*μίλαξ δημοτικός*, sicut *popularis* dicitur pro *sodalis ἧλιξ*'. Lob. Paralip. 128 adn. 15.

34

πεντελιθίζειν

Pollux 9, 126 *τὸ δὲ ῥῆμα τὸ πενταλιθίζειν ἐστὶν ἐν τοῖς Ἑρμίππου Θεοῖς.* scribendum est *πεντελιθίζειν*. Photius *πεντελιθίζειν διὰ τοῦ ε̄ λέγουσι.* idem *πεντέπηχυ καὶ πεντέκλινον καὶ πεντέχαλκον καὶ πεντέμηνον καὶ πάντα τὰ ὅμοια λέγουσι διὰ τοῦ ε̄.* Lob. Phryn. 413. Pollux 9, 126 *τὰ δὲ πεντάλιθα· λιθίδιοι ἢ ψῆφοι ἢ ἀστράγαλοι πέντε ἀνερριπτοῦντο, ὥστ' ἐπιστρέψαντα τὴν χεῖρα δέξασθαι τὰ ἀναρριφθέντα κατὰ τὸ ὀπισθέναρ . . . γυναικῶν δὲ μᾶλλον ἡ παιδιά.*

ΚΕΡΚΩΠΕΣ

De Cercopibus cf. Lobeck. Aglaoph. 1296 sq. Preller. Mythol. gr.[2] II 230 sq. Cratin. 12. callidos inpostores et dolosos fraudatores sub Cercopum nomine poetam perstrinxisse Meinekius suspicatur I 94. cui ita adsentior ut chorum ex Cercopibus qui proprie dicebantur compositum fuisse statuam Dionysi in hac fabula partes aliquas fuisse docet Athen. 12, 551 b.

35

οἱ γὰρ πενόμενοι
ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βούδια
Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.

Athenaeus 12, 551 a b *πόσῳ οὖν κάλλιον πενόμενον εἶναι λεπτότερον ὧν καταλέγει Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψιν, ἢ ὑπερπλουτοῦντας τῷ Ταναγραίῳ κήτει* (Meinek. *Κητεῖ*) *ἐοικέναι . . . φησὶ δ' οὕτως ὁ*

Ἕρμιππος πρὸς τὸν Διόνυσον τὸν λόγον ποιούμενος· οἱ γὰρ κτλ. Eustathius 1288. v. 2. 3 Schol. Aristoph. Av. 1406 *Ἕρμιππος Κέρκωψιν· ἀνάπηρά σοι κτλ.* Suidas *Λεωτροφίδης*. Bekker. Anecd. 85, 29 *βούδια, οὐ μόνον βοίδια. Ἕρμιππος Κέρκωπι.* 1. *οἱ γὰρ* C Ath. Eustathius] *νῦν οἱ γὰρ* PVL. 2. *θύουσιν*] *θύσουσιν* C Ath. Eust. *ἤδη* om. Suid. *βούδια* Bekk. An.] *βοΐδια*. 3. *Λεωτροφίδου*] *Λεωτρεφίδου* PVL Ath. *λεπτότερα*] *λεπτότερος* Suidae B. de *Leotrophide* cf. Aristoph. Av. 1406. Theopomp. 24, de *Thumantide* Aristoph. Eq. 1268.

36

ἤδη τεθέασαι κόκκον ἐν χιόνι ῥόας;

Athenaeus 14, 650e *Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψι.* sententia prorsus nulla est. scripsit Hermippus *κόκκον ἔγχυλον* (vel *εὔχυλον*) *ῥόας*. sunt enim *τῶν σκληροκόκκων*. cf. Antiphan. Athen. 14, 650 e. i. e. *vidistine umquam quicquam naturae legibus contrarium?* de accentu nominis *ῥόα* dubitabatur. cf. Herodian. I 301, 28 cum adn. Lentzii. II 271, 25.

37

χρυσίδ' οἴνου πανσέληνον ἐκπιὼν ὑφείλετο.

Athenaeus 11, 502b *Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψι. πανσέληνον* '*plenae lunae instar rotundam*' interpretantur. quod probari non potest. itaque Meinekius (ed. min. VIII) *πανσελήνοις*, *sacris plenilunii tempore celebratis*, coni. Soph. OR. 1090. at cur in tali re lunae plenitudo commemoretur non intellego. *locus* in talibus commentis fidei faciendae causa adicitur (Aristoph. Nub. 179. Eq. 321). quapropter propono *Πεντελῆσιν* scribendum. cf. Burs. Geogr. gr. I 344, 5.

38

Κολακοφωροκλείδης

Ἱεροκλείδης, ὃν ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδοῦσιν Ἕρμιππος μὲν ἐν Κέρκωψι, Φρύνιχος δὲ ἐν Κωμασταῖς. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης Κλεώνυμον εἶναι ὑπέλαβεν, οὐδὲ τὸ τέλειον τοῦ ὀνόματος ἐπιστήσας. Hesychius. idem *Κορακοφορoκλείδης· ἔστι γὰρ Ἱεροκλείδης. Κολακοφωροκλ.* Meinekius] *Κολακοφοροκλ.* si quod probabiliter suspicatur Dobraeus Adv. II 153, Hieroclides idem est atque Hierocles (Aristoph. Pac. 1043 sq.), praeferendum est *Κορακοφωροκλείδης*. is enim ut corvus omnibus sacrificiis inhians quidquid poterat rapere solebat. quid ei cum *φόροις* fuerit ('*τοὺς φόρους κόρακος δίκην depeculatus*' Dobr.), non video.

39

φρεατιαῖον ὕδωρ

Athenaeus 3, 123f *ὀνομάζει δὲ καὶ Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψι φρεατιαῖον ὕδωρ οὕτως.*

40

διαλέγειν

ἀντὶ τοῦ διαλέγεσθαι. Ἕρμιππος Κέρκωψιν. Bekker. Anecd. 88, 29.

ΜΟΙΡΑΙ

Acta est Ol. 87, 2 paullo post primam Lacedaemoniorum in Atticam incursionem eo tempore quo Athenienses Pericli succensebant quod exercitum non contra hostes educeret. Thuc. 2, 21. Meinek. I 91. Bergk. R. c. Att. 318. 9, qui quod nomen fabulae ad moras Lacedaemoniorum referendum esse opinatur, vix cuiquam persuadebit.

41

ὁ Ζεὺς δὲ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος
μύων ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τὴν ἔνθεσιν.

Athenaeus 10, 418 d *ἔλεγον δὲ καὶ Θετταλικὴν ἔνθεσιν τὴν μεγάλην. Ἕρμιππος Μοίραις· ὁ Ζεὺς κτλ.* Photius *Θετταλικὴ ἔνθεσις· ὁ μέγας ψωμός.* cf. Eustathius 857, 31. 2. *μύων* A] *μύρων* PVL. *μοιρῶν* Bergkius 318, de moris Lacedaemoniorum cogitans et Iovem Periclem esse censens. *μυῶν* H. Iacobi conl. Cratin. 53. Hermipp. 46. Philem. Aelian. N. a. 12, 10. at hoc est noctem tenebris inlustrare. *ξυνέπλαττε*] *ἐνέκαπτε* Herwerd. Obs. crit. 19. conl. Aristoph. Pac. 7. idem pro *τὴν* recte ut videtur *τιν'*. nihil horum sufficit. *μύων* ad socordiam Iovis i. e. Periclis refert Mein. V 33 conl. Antiphan. Athen. 10, 445 f.

42

μείζων γὰρ ἢ νυνδή 'στι, καὶ δοκεῖ γέ μοι,
ἐὰν τοσοῦτον ἐπιδιδῷ τῆς ἡμέρας,
μείζων ἔσεσθαι Διαγόρου τοῦ Τερθρέως.

Schol. Aristoph. Ran. 320 et Suidas *Ἴακχος· γέγονε δὲ καὶ ἕτερος (Διαγόρας) κωμῳδούμενος ἐπὶ μεγέθει. Ἕρμιππος ἐν Μοίραις· μείζων κτλ. ἢ* Bergk. R. c. Att. 321] *ἦν. νυνδή 'στι* Herwerd. Obs. crit. 19] *νῦν δή 'στι* Bergk. *νῦν δ' ἐστὶ* Suid. *νῦν δέ ἐστι* VΘ schol. *γέ* Bergk.] *δέ* Suid. et V schol., om. Θ. 2. *ἐὰν τοσοῦτον* Dindf.] *ἐάν τι τούτων. ἐάν τις τ.* Suid. *ἐπιδιδῷ τῆς* Suid.] *ἐπιδίδωται* V. *ἐπιδίδοται* GΘ. post *ἡμέρας* ed. Med. Suid. addit *ὅτι. καθ' ἡμέραν* Toupius. 3. *ἔσεσθαι*] *ἔτ' ἔσται* Suid. (*ἔτ'* om. AV). *Διαγόρου τοῦ Τερθρέως*] *Διαγόρου* schol. Ar., *τοῦ Τερθρέως* Suid.

1. '*maior enim nunc est quam modo erat. ἐπιδιδόναι augescere*'. Bergk. videtur autem Cleon significari, qui tum maxime Periclis invidia in dies crescebat (Fritzsch. Aristoph. Ran. p. 186). de *Dia-*

gora cf. Aristoph. Ran. 320 cum interpr. tamquam gentili nomine adpellatur *ὁ Τερθρεύς*, i. e. *ὁ τερθρευόμενος*. sic Aristoph. Av. 1126 *Προξενίδης ὁ Κομπασεύς*. de formatione et notione verbi *τερθρεύεσθαι* Lobeckius Pathol. el. I 226. cf. Pherecr. 18.

43

οἶσθά νυν ὅ μοι ποίησον; τήνδε νῦν μή μοι δίδου,
ἐκ δὲ τοῦ κέρατος αὖ μοι δὸς πιεῖν ἅπαξ μόνον,

Athenaeus 11, 476c *Ἕρμιππος Μοίραις*. *Μοίραις*] *μύραις* A. *τήνδε νῦν*] *τήνδε μὲν* Meinek. Anal. Ath 220. *κέρας* est poculum. hoc cum proximo fragmento (44) coniungit Bergkius R. c. Att. 321.

44

ἢν ἐγὼ πάθω τι τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιών,
τῷ Διονύσῳ πάντα τἀμαυτοῦ δίδωμι χρήματα.

Athenaeus 11, 486a *Ἕρμιππος Μοίραις*. Eustath. 1246, 35. 1. *ἢν* Porsonus] *ἐάν*. *ἄν* C et Eustathius. 2. *τῷ Διονύσῳ*. de dactylo (in nomine proprio) cf. Porson. Hec. praef. XXIV. *δίδωμι* '*do, lego, tamquam testamento*'. Bothius.

45

εἰ δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιόνδε μάχεσθαι,
καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὀπτὴ μεγάλη καὶ πλευρὸν ὕειον,
τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν δὲ Νόθιππον ἕν' ὄντα·
εἷς γὰρ μόνος ὢν κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελοπόννησον ἅπασαν.

Athenaeus 8, 344c *Νόθιππον δὲ τὸν τραγῳδιοποιὸν Ἕρμιππος ἐν ταῖς Μοίραις φησίν· εἰ δ' ἦν κτλ.* *ἕν' ὄντα* Porson. Eur. Hec. praef. XVIIII] *ἑκόντα*. Phot. *κατεβρόχθισεν· κατέπιεν*. de *Nothippo* cf. Cratin. 15. Telecl. 16. *εἷς μόνος* ut Aristoph. Ach. 458. 477. Eq. 140. Vesp. 769. 1500. Av. 900. Ran. 1201. Plut. 199. 948. 1053. 1059. primus versus prorsus desperandus est, neque quicquam infelicius quam hic, quod fecit Wilamowitzius Obs. crit. 28, de Marathonomachis cogitare. sententia haec potius videtur esse: si adversarii nunc ipsum contra nos proficiscerentur, sed cibi, non homines, satis esset unum Nothippum adversus eos mittere.

46

βασιλεῦ Σατύρων, τί ποτ' οὐκ ἐθέλεις
δόρυ βαστάζειν, ἀλλὰ λόγους μὲν
περὶ τοῦ πολέμου δεινοὺς παρέχει,

ψυχὴν δὲ Τέλητος ὑπέστης;
κἀγχειριδίου δ' ἀκόνῃ σκληρᾷ
παραθηγομένης βρύχεις κοπίδος,
δηχθεὶς αἴθωνι Κλέωνι.

Plutarchus Pericl. 33 *πολλοὶ μὲν (Περικλέους) τῶν φίλων δεόμενοι προσέκειντο, πολλοὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἀπειλοῦντες καὶ κατηγοροῦντες, πολλοὶ δ' ᾖδον ᾄσματα καὶ σκώμματα . . . ἐφυβρίζοντες αὐτοῦ τὴν στρατηγίαν ὡς ἄνανδρον καὶ προϊεμένην τὰ πράγματα τοῖς πολεμίοις. ἐπεφύετο δὲ καὶ Κλέων ἤδη διὰ τῆς πρὸς ἐκεῖνον ὀργῆς τῶν πολιτῶν πορευόμενος ἐπὶ τὴν δημαγωγίαν, ὡς τἀνάπαιστα ταῦτα δηλοποιεῖ τὰ Ἑρμίππου κτλ.* cf. Thuc. 2, 21. 3. *τοῦ* add. C. *δεινοὺς* om. B^c^. *παρέχει*] *παρέχεις* C. 4. *ὑπέστης* A (ς ab al. m.)] *ὑπέστη* B^c^. *ψυχὴ δὲ Τέλητος ὕπεστιν* Emperius. 5. *ἀκόνῃ σκληρᾷ* Muretus] *ἀκόνη σκληρὰ*. 6. *παραθηγομένης* Dacier] *παραθηγομένη*. *παραθηγομένῃ* A. *παραθηγομένου* Muretus. *βρύχεις* x] *βρύχει*. *κοπίδος* Coraes] *κοπίδας*.

increpat chorus Periclis cunctationem, qui oratione quidem Athenienses ad bellum incitaverit, pugnam autem committere non audeat. Bergk. R. c. Att. 320. *βασιλεῦ Σατύρων* dicitur et propter libidines quibus deditus esse ferebatur et propter inbellem ignaviam. cf. Eur. Cycl. 630—655. Satyros amicos Periclis interpretatur Meinekius. de *Telete* non constat. dubitatur etiam vir fortis fuerit an ignavus. quamquam, si fuit omnino, ignavum fuisse oppositionis ratio docet. sed neque Teletem nescio quem hic commemorari neque *ὑπέστης* ab Hermippo, cum praesenti tempore opus sit, scriptum esse arbitror. ac loco prorsus inopportuno infertur versus paroemiacus, qui in anapaesticis comicorum poetarum systematis nusquam nisi in fine ponitur. cui regulae neque Aristoph. Ran. 1088. 1514. 1523 et Lysistr. 602 neque Pac. 992 adversantur, ubi restituendum est *Λυσιμάχην δή σε κ.* itaque hic scribendum videtur *ψυχὴν δ' ἀτέλεστος ὑπεξίστης*, *nihil eorum quae promisisti efficiens id unum curas quo modo animam periculis subtrahas.* v. 6 ita interpretatur Coraes: *καὶ οὕτω δειλὸς εἶ ὥστε βρύχειν τοὺς ὀδόντας, κἂν μόνον αἴσθῃ τὸν ψόφον ἐγχειριδίου κοπίδος (τουτέστι μικροτάτου ἐγχειριδίου) θηγομένης ἐν ἀκόνῃ σκληρᾷ.* 7. *αἴθωνι Κλέωνι παρ' ὑπόνοιαν* pro *αἴθωνι σιδήρῳ* Hom. Il. 4, 485. 7, 473. 20, 372. Od. 1, 184. ceterum Bergkio et Meinekio hoc fragmentum cum proximo (47) coniungentibus non adsentior.

47

χλανίδες δ' οὖλαι καταβέβληνται,
θώρακα δ' ἅπας ἐμπερονᾶται,
κνημὶς δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται,
βλαύτης δ' οὐδεὶς ἔτ' ἔρως λευκῆς,

ῥάβδον δ' ὄψει τὴν κοτταβικὴν
ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην,
Μανῆς δ' οὐδὲν λατάγων ἀίει,
τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἴδοις
παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας
ἐν τοῖσι κορήμασιν οὖσαν.

Athenaeus 15, 668 a *Ἕρμιππος Μοίραις.* v. 5—10 Athen. 11, 487 e *Ἕρμιππος Μοίραις.* v. 5. 6 Schol. Aristoph. Pac. 1242 *Ἕρμιππος εἶπεν ἐν Στρατιώταις.* 3. *κνημὶς — ἀρθροῦται* Erfurdtius 470] *κνημίδες — ἀρθροῦνται. κνημῖδε — ἀρθροῦνται* Bergkius R. c. Att. 320. 4. *ἔτ' ἔρως* Iacobs. Mus. Att. III 3, 494] *ἑτέρως.* 6. *μάνης δ' οὐδὲν* 487 e] *μανῆς δ' οὐδὲ* PVL. *λατάγων ἀίει* Iacobs.] *λατάγωνα ει* A. 487 e *λατάγων αἰεὶ* A. 8. *πλάστιγγ' ἂν* 487 e] *πλάστιγγα.*

3. pro *ἀρθροῦται*, quod minus aptum videtur, fortasse restituendum *ἀρτύεται*, apud Homerum semper ῠ. 4. de *βλαύταις* cf. Plat. Symp. 174 a. Lysipp. 2. Anaxil. Athen. 12, 548 c. Blomfield. Gloss. Aesch. Prom. 138 p. 93 Lips. 5. Poll. 6, 109. 10 *τὸ μὲν κοτταβεῖον ἐκρέματο ἀπὸ τοῦ ὀρόφου ὕπτιον . . . καὶ μακρά τις ῥάβδος, ἣν καὶ ῥάβδον κοτταβικὴν ὠνόμαζον . . . τὸ δέ τι ἦν κοίλη τις καὶ περιφερὴς λεκανίς, ἣν καὶ χαλκίον ἐκάλουν καὶ σκάφην . . . καὶ τῷ μὲν ἐκ τοῦ ὀρόφου κρεμαμένῳ ἐχρῆν ἐπικοτταβίσαντα ποιῆσαί τινα ψόφον, ὃς καλεῖται λάταξ . . . τὸ δὲ χαλκίον ἐπεπλήρωτο μὲν ὕδατος, ἐπεπόλαζε δ' αὐτῷ σφαῖρα καὶ πλάστιγξ καὶ μάνης καὶ τρεῖς μυρρίναι καὶ τρία ὀξύβαφα.* Critias Athen. 13, 600 e (*ἔς τ' ἂν*) *πλάστιγξ θ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζῃ κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν.* Athen. 11, 487 e *καλεῖται δὲ μάνης* (de accentu cf. Enger Aristoph. Lys. 1212) *καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοττάβου ἐφεστηκός, ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον.* Tzetz. Chil. 6, 886 *αἱ λεκανίσκαι μέσον δὲ εἶχον ἀνδριαντίσκους, οὓς μανᾶς ὠνόμαζον οἱ τότε.* cf. Becker. Charikl.[2] II 295. 6. *ὄψει*, i. e. *si attenderis, videbis.* 9. Demosth. 47, 53 *καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. κηπαίαν θύραν* etiam Pollux 1, 76 vocat. cf. Beck. Charicl. II 100. 1. ad illam ianuam videntur *τὰ κορήματα* fuisse abiecta. Poll. 10, 28 *τὸ κόρημα· καλεῖται δ' οὕτω καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ κάθαρμα τὸ κορούμενον.* Aristoph. fr. 474.

48

ῥάμμ' ἐπέκλωσας

Pollux 10, 136 *δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐσθῆσι καὶ ῥαμμάτων. εἴρηται δὲ τοὔνομα . . . καὶ ἐν Ἑρμίππου Μοίραις ῥ. ἐπ. ῥάμμα* est 'funiculus qui liciorum ordinem annexum gerit et perticae locum obtinet quae in tapetium Turcicorum textura *perche de Lisses* vocatur.' Schneid. Ind. Script. r. r. 375.

49

βελονίδας

Pollux 7, 197 *τὰς δέ γε βελόνας βελονίδας εἴρηκεν Ἕρμιππος ἐν Μοίραις.* 10, 136 *καὶ βελονίδες, ὡς Ἕρμιππος ἐν Μοίραις.* Praeterea fr. 81 ad hanc fabulam rettulit Bergkius R. c. Att. 321.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ

Argumentum simile fuisse videtur atque *Μοιρῶν*, siquidem duo versus ab Athenaeo Parcis adsignati (fr. 47) a scholiis Aristoph. Pac. 1242 Militibus tribuuntur. quapropter hanc illius *διασκευὴν* fuisse et aliquot annis post Parcas Ol. 89 actam esse Bergkius censet R. c. Att. 323. 5.

50

τίς ἔσθ' ὁ πωλῶν τἀνδράποδ'; Β. ὅδ' ἐγὼ πάρα.

Cram. Anecd. Ox. I 363, 20 *παρὰ Ἀττικοῖς δὲ μάλιστα ἐπὶ πρώτου προσώπου ἡ παρά, ἀντὶ τοῦ πάρειμι . . . Ἕρμιππος Στρατιώτισιν* (sic) *ὁ πωλῶν τ' ἀνδράποδ', ὅδ' ἐγὼ παρά.* sine auctoris fabulaeque nomine Eustathius 586, 39 et Etymol. m. 651, 26. *τίς ἔσθ' ὁ* Eust. Etym.] *ὁ* Cram. An. *τἀνδράποδα*] *ἀνδράποδον* V Etym. *ὅδ' ἐγὼ* Cram. An.] *ἐγώ.*

51

τῶν φιβάλεων μάλιστ' ἂν ἢ τῶν κοράκεων.

Athenaeus 3, 77 a *κοράκεων δὲ σύκων εἶδος Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις παραδίδωσι διὰ τούτων κτλ. τῶν*] *ἢ τῶν* PL. unde Meinekius *διὰ τουτωνί· τῶν κτλ.* Dobraeus Advers. II 300 *ἢ τῶν φιβαλέων;* |*Β. μάλιστά γ' ἢ τῶν κ.* 'genetivi pendere videntur a verbo *φάγοιμι*'. Meinek. Bekk. Anecd. 1197, 27 *τὰ πολλὰ εὑρίσκονται παρὰ Ἀθηναίοις εἰς ως μὴ ἔχοντα προϋποκείμενον κοινόν, οἷον κορώνεως, φιβάλεως, δαμερίππεως, χελιδώνεως. ἔστι δὲ . . . εἴδη φυτῶν.* cf. Pherecr. 80. Teleclid. 5. Eupol. 407.

52

οἴμοι τάλας, δάκνει, δάκνει,
ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν.

Athenaeus 14, 649 c *χρῶνται δὲ τῷ ἀπεσθίειν ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος ἐσθίειν, ὡς Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις κτλ.* Eustathius 1753, 27. ut supra leguntur versus, primus digessit Iacobsius Addit. 343. cf. Pherecr. 199.

53

ὥρα μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τὴν ᾤαν περιδεῖσθαι
περὶ τὴν ὀσφύν.

Eustathius 1828, 58 ex Aristophane grammatico: *μηλωτὴν καλοῦμεν καὶ τὴν αἰγείαν δοράν, τὴν δὲ τῶν προβάτων ἔνιοι οἰέην. τῶν δὲ ἀρχαίων Ἀττικῶν τινὲς συναλιφὴν ποιούμενοι ὦαν ἐκάλουν. καὶ φέρει καὶ χρῆσιν Ἑρμίππου ταύτην· ὥρα μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τὴν ὦαν περιδεῖσθαι περὶ τὴν ὀσφύν.* et 877, 55 item ex Aristophane: *μηλωτὴν καλοῦμεν καὶ τὴν αἰγείαν δοράν, τὴν δὲ τῶν προβάτων τινὲς οἰέην, ὅθεν ἡ ᾤα συνήλειπται οἷον· ὥρα μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς κτλ.* ad Milites haec probabiliter revocavit Meinekius propter fr. 54 et 57. *τοῖς ἱεροῖς* corruptum esse arbitror. nam de sacris quae milites in bellum proficiscentes deis offerebant (*ἐξιτήρια ἱερά*), ad quae Meinekius haec verba referebat, cogitari non potest. neque vero panem conficiebant *ad templa* (*ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς*) aut in aedibus privatis, quae maximam partem angustiores erant, sed *ad aedium ianuas* in viis publicis. cf. Vesp. 14. 23. Av. 1579. itaque scribendum est *ἐπὶ ταῖσι θύραις*.

54

ὥρα τοίνυν μετ' ἐμοῦ χωρεῖν τὸν κωπητῆρα λαβόντα
καὶ προσκεφάλαιον, ἵν' ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας ῥοθιάζῃς.
Β. ἀλλ' οὐ δέομαι πανικτὸν ἔχων τὸν πρωκτὸν [προσκεφαλαίου].

Hesychius *πανικτόν· Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις κτλ.* 1. *τὸν* addidit Salmasius. *κωπητῆρα* Musur.] *κοπητῆρα*. 2. *ἵν' ἐς τὴν* Musur.] *ἵν' ἐστὶ*. *ῥοθιάζῃς* Blomfield. Gloss. Aesch. Pers. 402] *ῥοθιάξις*. 3. *προσκεφαλαίου* addidit Blomfield. 'hortatur aliquis alterum ut secum navem conscendat ad bellum ut videtur profecturus.' Bergk. R. c. Att. 324. *πῆνος* vel *πᾶνος* corporis tumores, pustulas et tubercula apud medicos significat. cf. Cels. 5, 28, 10. itaque *πανικτὸν πρωκτὸν podicem tuberculis obsitum* et cum contraria apud Hermippum sententia requiratur, *οὐ δέομ', οὐ πανικτὸν ἔχων* scribendum esse opinio est Meinekii. 'nihil se opus habere pulvinari dicit: neque enim pustulatas se nates habere'. mihi nescio quis militiae se subtrahere videtur podicem pustulis obsitum excusans: *οὐ δέομαι* (*δύναμαι?*) *ἐμπηδᾶν μετὰ σοῦ εἰς τὴν ναῦν*. ea de causa magnopere dubito an non recte addiderit Blomfieldius *προσκεφαλαίου*, pro quo dativum a *πανικτόν* suspensum (*ἀεὶ φυγέθλοισι* vel *χιμέτλοισι*, Cels. 5, 18, 19. 28, 10) desidero. de remigum pulvinari cf. Aristoph. Eq. 785. Cratin. 269.

55

Χία δὲ κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται
περὶ πασσαλόφιν.

Athenaeus 11, 480e *ἐπαινοῦνται δὲ καὶ αἱ Χῖαι κύλικες, ὧν μνημονεύει Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις κτλ.* Eustathius 1428, 61. prae

militiae studio etiam conviviorum adparatum nunc neglegi dicit. de forma *πασσαλόφιν* cf. Cratin. 95. 100. 126. 137.

56

ῥάβδον δ' ὄψει τὴν κοτταβικὴν
ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην.

Schol. Aristoph. Pac. 1242 *περὶ μὲν οὖν τῆς ῥάβδου* (in ludo cottabi) *Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις.* cf. fr. 47, 5. 6.

57

νικᾷ δ' ᾤα λιθίνην μάκτραν.

Pollux 10, 182 *οὕτω* (*ᾤαν*) *τὴν μηλωτὴν ἐκάλουν, ἴσως ἀπὸ τῆς οἰός, τοῖς δὲ στρατιώταις καὶ ἀντὶ μάκτρας ὑπουργεῖ, ὅπερ ἐν Στρατιώταις Ἕρμιππος ὑποδηλοῖ λέγων κτλ.* *mactris lapideis* ad panem conficiendum *in pace* utebantur, in militia *τῇ ᾤᾳ.*

58

A. χαῖρ', ὦ διαπόντιον
στράτευμα, τί πράττομεν;
τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μαλακῶς
ἔχειν ἀπὸ σώματος,
κόμῃ τε νεανικῇ
σφρίγει τε βραχιόνων.
B. ἤσθου τὸν Ἄβυδον ὡς
ἀνὴρ γεγένηται;

Athenaeus 12, 524f *καὶ Ἀβυδηνοὶ . . . ἀνειμένοι τὴν δίαιτάν εἰσι καὶ κατεαγότες, ὡς παρίστησιν Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις κτλ.* *χαῖρ' ὦ* Dobr. Adv. II 339] *χαίρω.* *στράτευμα, τί* Dobr.] *στράτευμά τι.* *πράττομεν* Dobr.] *πραττομένων* A. 4. *σώματος*] *σώματα* B. 5. *νεανικῇ, σφρίγει* Villebrun] *νεανικῆς, φρίγει* B. *νεανικῇ φρίγει* PVL. *νεανικῇ, χλίδει* Casaub. 7. *τὸν* ('haud dubie' Dind.) A] *τὴν* L. *Ἄβυδον*] *Ἀβυδόθ'*? Dind., qui 7. 8 alteri personae tribuit et per interrogationem extulit. non sunt Ionici versus (a maiore), ut Dobraeus putabat, sed glyconei cum anacrusi pro basi. 3 (et 4) manifesto corrupti. G. Hermannus *τὰ μέν γε πρὸς ὄψιν εἰ | δοκεῖτε μάλ' οὐ κακῶς | ἔχειν ἀπὸ σώματος.* Bergkius R. c. Att. 324 *τὰ μέν γ' ἀπὸ σώματος | πρὸς ὄψιν ἔχει καλῶς.* Meinekius in Athenaeo *B. τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μάλα καλῶς ἔχειν δοκεῖ | . . ἀπὸ σώματος.* at quomodo trimetri hic cum melicis versibus consociari poterant? *πρὸς ὄψιν* et *ἀπὸ σώματος* orta esse videntur ex *ἀπ' ὀμμάτων* et scribendum *τὰ μὲν γὰρ ἀπ' ὀμμάτων | δοκεῖτε καλῶς ἔχειν.* 'ξεναγὸς quidam milites Asiaticos, specie egregios, re

ignavos contraxerat'. Dobr. Bergkius recepta Dindorfii coniectura 'Ἀβυδόθ', Alcibiadem notari arbitratur, qui vixdum adultus Abydum se contulerit et omni voluptatum generi se dederit, conl. Antiphonte apud Athen. 12, 525b. 13, 574e. Lys. 14, 41 et fr. 8 ed. Turic. mihi nescio quis chorum ex transmarinis sociis compositum salutare, chori princeps autem interrogare videtur an senserit Abydenos, effeminatos plerumque et molles, tandem aliquando viros factos esse.

59

ἀνερίναστος εἶ

Zenobius 2, 23 (cf. Suid. *ἀνερίναστος*) *τάττεται ἡ παροιμία παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Στρατιώταις . . . ἐπὶ τῶν ἅπερ ἂν λάβωσι μὴ διακρατούντων. ἀνερίναστος* Suid. et Etym. m. 108, 10] *ἀνερίνεος*. Hesych. *ἀνηρίναστος*. rem optime et copiosissime inlustrat Plin. N. h. 15, 79—81.

60

ἠριστάναι

Athenaeus 10, 423a *Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις· ἠ ρ ι σ τ ά ν α ι κ α ὶ π α ρ ι σ τ ά ν α ι τ ο υ τ ί.* Photius *ἠριστάναι· Ἕρμιππος. ὡς καὶ δεδειπνάναι φασίν.* fallitur Eustathius 1900, 9. *ἠριστάναι* Dindf.] *ἀριστάναι*. sic *δεδειπνάναι* et *δεδείπναμεν* Aristoph. fr. 249. 464. Plat. 144. Antiphan. 142. Eubul. 91. 92. Epicrat. 1. Alexid. 107. *ἠρίσταμεν* Aristoph. fr. 496. Theopomp. 22. pro *παριστάναι τουτί* cod. C *παρεστάναι τουτωΐ*. eicit haec Dindorfius *παριστάναι* ex *ἠριστάναι* ortum esse ratus. Meinekius in Athenaeo *ἠριστάναι* [*καὶ παριστάναι*] *τουτί* cum Dobraeo. in Analectis 191 '*ἠριστάναι καὶ προσεστάναι τουτί*, ut *προσεστάναι de fastidio* intellegatur'. sed dubito propter metrum.

ΦΟΡΜΟΦΟΡΟΙ

Sitalces, Thracum rex (cf. fr. 63, 7), cum socius Atheniensium factus sit Ol. 87, 2 (Thuc. 2, 29), mortuus autem eo tempore quo pugna apud Delium commissa est, i. e. Ol. 89, 1, actam esse fabulam adparet inter Ol. 87, 2 et 89, 1. ad Ol. 88, 3 vel 4 Wilamowitzius refert Obs. crit. 35. 6 conl. Thuc. 3, 70sq. 81sq. cum fr. 63, 10 et Thuc. 2, 29. 95sq. 4, 79 cum fr. 63, 8. idem sequi videtur conl. fr. 63, 4 cum Aristoph. Eq. 894. 5.

61

παρὰ τῶν καπήλων λήψομαι τὸ σύμβολον.

Pollux 9, 71 *εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον βραχὺ νομισμάτιον, ἡμίτομόν τι νομίσματος. ὁ γοῦν Ἕρμιππος ἐν Φορμοφόροις λέγει κτλ.* cf. 14. Aristoph. fr. 44. Eubul. 70.

62

τῇδ' ἐξιόντι δεξιᾷ, ὦ λυχνίδιον.

Athenaeus 15, 700d Ἕρμιππος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἰάμβοις τὸ στρατιωτικὸν λυχνεῖον σύνθετον οὕτως ὀνομάζει. ἐν δὲ Φορμοφόροις δράματι· τῇδ' κτλ. τῇδ' ἐξιόντι] τῇ δεξιότητι P. Dobr. Advers. II 352 τί δ' εἶχεν ἐν τῇ δεξιᾷ; B. λυχνίδιον. 'nisi potius τι δεξιὸν delenda sunt et legendum τῇ δεξιᾷ λυχνίδιον.' Meinekius in ed. min. τῇδ' ἐξιόντ' ἐπὶ δεξί' ὦ λ. (sc. ἄγε με), in Anal. Ath. 344 τῇδ' ἐξιόντι δεῖξον, ὦ λ. (*ostende mihi viam*).

63

ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐξ οὗ ναυκληρεῖ Διόνυσος ἐπ' οἴνοπα πόντον,
ὅσσ' ἀγάθ' ἀνθρώποις δεῦρ' ἤγαγε νηὶ μελαίνῃ.
ἐκ μὲν Κυρήνης καυλὸν καὶ δέρμα βόειον·
ἐκ δ' Ἑλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη·
ἐκ δ' αὖ Ἰταλίας χόνδρον καὶ πλευρὰ βόεια·
καὶ παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισι
καὶ παρὰ Περδίκκου ψεύδη ναυσὶν πάνυ πολλαῖς.
αἱ δὲ Συράκουσαι σῦς καὶ τυρὸν παρέχουσιν.
καὶ Κερκυραίους ὁ Ποσειδῶν ἐξολέσειεν
ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς, ὁτιὴ δίχα θυμὸν ἔχουσιν.
ταῦτα μὲν ἐντεῦθεν. ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστὰ
ἱστία καὶ βύβλους, ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανωτόν.
ἡ δὲ καλὴ Κρήτη κυπάριττον τοῖσι θεοῖσιν,
ἡ Λιβύη δ' ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν·
ἡ Ῥόδος ἀσταφίδας τε καὶ ἰσχάδας ἡδυονείρους.
αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους καὶ ἴφια μῆλα·
ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους.
αἱ Παγασαὶ δούλους καὶ στιγματίας παρέχουσιν.
τὰς δὲ Διὸς βαλάνους καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα
Παφλαγόνες παρέχουσι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Φοινίκη καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαλιν·
Καρχηδὼν δάπιδας καὶ ποικίλα προσκεφάλαια.

Athenaeus 1, 27de τὰ ἐξ ἑκάστης πόλεως ἰδιώματα οὕτω καταλέγει . . . Ἕρμιππος κτλ. ex versibus novem prioribus quaedam excerpsit Eustath. 261, 6. v. 10. 11 Eustath. 1582, 19. v. 20. 1 idem 1404, 4. ἀμύγδαλα σιγαλόεντα idem 1280, 49. Hesychius Διὸς βάλανοι. Ἕρμιππος Φορμοφόροις· τὰς Διὸς κτλ. Bekker. Anecd. 82, 19 ἀμύγδαλα· Ἕρμιππος Φορμοφόροις. 3. ἀνθρώποις]

ἐν ἀνθρώποις B. 6. αὖ] αὖτ' Iacobs. Anthol. Pal. III 1027. 7. ψώραν BC] ψώρας VL. 8. παρὰ Περδίκκου] περὶ Περδίκκου C. παρὰ περδίκου VL. ψεύδη Schweigh.] ψευδῆ. ψεύδεα Eustath. πολλαῖς] πολλά? 9. σῦς] σῖτον Eustath. παρέχουσι L] παρέχουσαι BC. σῖτον καὶ τυρὸν ἄγουσιν Meinekius. at ἄγει Διόνυσος v. 3. 11. ὁτιὴ Dindf.] ὅτι. 12. ἐντεῦθεν· ἐκ δ'] οὖν ἐντεῦθεν· ἀπ' Meinekius Anal. Ath. 12. 'fort. nihil mutandum et brevis syllabae productio interpunctione excusanda'. ἐντεῦθεν μὲν ταῦτ' Herwerden. Nov. add. crit. 6. 17. Εὐβοίας] Εὐβοίης B. 19. Παγασαὶ L] λαγασαὶ V. 21. τά γάρ τ'] τὰ γὰρ B. Eustath. cf. Hom. Od. 1, 152. 21, 430. 22. Φοινίκη καρπὸν Iacobs. Anth. Pal. III 577] φοινίκη δ' αὖ καρπὸν BC. Φοινίκη αὖ καρπὸν L. Φοῖνιξ δ' αὖ καρπὸν Meinekius Anal. Ath. 13. 23 δάπιδας] δάπητας B. δάπεδας C.

1. ἔσπετε Hom. Il. 2, 484 et saepius. 4. καυλόν. cf. Aristoph. Eq' 894. 5. cum interpr. Hesych. δέρμα Λιβυκόν· ὡς κάλλιστον (Mein. V 33). 6. scribendum est omnino ἐκ δ' αὖ Θετταλίας. Antiphan. 34, 2. 3 χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός. B. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναί φασι δεῖν; Alexid. 186 καὶ χόνδρος ἔνδον ἐστὶ Θετταλικός. scriberem Θεσσαλίας, nisi consulto epicis formis fere abstinuisset. cf. 14 κυπάριττον, 17 Εὐβοίας. 7. Aristoph. Ach. 141 Σιτάλκους. sed Σιτάλκου Thuc. 2, 29. 3, 101. ceterum scabiem non advectam ad Lacedaemonios dicere sed inprecari eis poeta videtur. cf. Phryn. 26. Eupol. 191. Horat. A. p. 417 *occupet extremum scabies.* H. Iacobi (Mein. V p. LXIV. V et ed min. VIII). 8. *Perdiccas* aeque Lacedaemonios atque Athenienses decipere solebat. 11. Hom. Il. 20, 32 θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες. 18, 510. Od. 3, 127. 150. 16, 73. 19, 524. 12. 'Xen. Oec. 8, 12 navem regi dicit διὰ σκευῶν ξυλίνων καὶ πλεκτῶν καὶ κρεμαστῶν. Poll. 1, 94. 10, 13'. Mein. 14. Mnesim. 4, 1 θαλάμων κυπαρισσορόφων. cupressina erant ianua templi Dianae Ephesiaci (Theophr. H. pl. 5, 4, 2), μέλαθρον templi Delphici (Pind. Pyth. 5, 51) et multa deorum simulacra. Hehn. Kulturpfl. 243. 4. τοῖσι θεοῖσιν. Alexid. 22, 3 (Πάρος φέρει) κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθον. 15. κατὰ πρᾶσιν suspectum. Hom. Od. 18, 196. 19, 564 πριστόν τ' ἐλέφαντα, unde facile conicias κατάπριστον. an καὶ ἄριστον? 17. ἴφια μῆλα apud Homerum semper *oves* sunt, apud Hermippum *mala* ut videntur. 19. Aristoph. Plut. 521 ἥκων ἐκ Θετταλίας παρ' ἀπίστων ἀνδραποδιστῶν. 20. cf. Hehn Kulturpfl. 339. 40. 23. scripserat Polemo librum περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι πέπλων. Ath. 12, 541 a (Mein.).

ad parabasin haec pertinere opinabatur Welandius De parod. Hom. 31. at in parabasi versum heroicum usurpatum fuisse non est verisimile. ceterum haec inter duas personas ita distribuenda esse arbitror, ut B accipiat 7. 8. 10. 11. 19 (καὶ Παγασαὶ κτλ.). namque adparet seriis ludicra admixta et haec ab altera persona pro-

nuntiata esse. quomodo autem haec omnia de Baccho (v. 2) praedicari potuerint nescio.

64

Schol. Aristoph. Av. 750 *μέμνηται* (*Φρυνίχου τοῦ κωμικοῦ*) *Ἕρμιππος ἐν Φορμοφόροις ὡς ἀλλότρια ὑποβαλλομένου ποιήματα.* pertinent haec ad mutuas comicorum obtrectationes.

65

Pollux 10, 122 *Ἕρμιππος ἐν Θεσμοφόροις τὸν κύαθον καὶ τὴν οἰνοχόην καὶ τὸ λύχνιον* (fr. 62) *καὶ τὰ τοιαῦτα σκεύη χαλκίδια καὶ χαλκία καλεῖ, ὡς ἐκ χαλκοῦ πεποιημένα. Θεσμοφόροις*] *Φορμοφόροις* Casaubonus.

66

ἀπεδημηκότες

•*Ἕρμιππος Φορμοφόροις.* Bekker. Anecd. 419, 26 et Suidas. Bekker. Anecd. 79, 26 *ἀπεδημηκότος· Δημοσθένης κατὰ Λεπτίνου, Ξενοφῶν Ἀπομνημονευμάτων τρίτῳ.* neque apud Demosthenem neque apud Xenophontem quicquam eiusmodi exstat. Lobeck. Phryn. 598 adn. aut *ἀποδεδημηκότες* scribendum aut barbarus loqui credendus est.

67

ἔπτυσχλοι

πολυτελὲς ἀνδρεῖον (*ὑπόδημα*), *οὗ Ἕρμιππος ἐν Φορμοφόροις μνημονεύει.* Poll. 7, 89. *ἔπτυσχλοι* Bekkerus] *ὕποσχλοι* A. *ὕπισχλοι* C. *ἐπτύσκυ* cod. Hesych., *ἔπτυσκ(λ)υ* M. Schmidt. 'latet forma Boeotica *ἔπτυσκλυ* pro *ἔπτυσκλοι* aut hoc ipsum.' Pollux 7, 80 *μέρη ὑποδημάτων γλῶτται καὶ καττύματα καὶ ὕσχλοι.* Bekker. Anecd. 16, 11 *ἔπτυσχλοι* (sic) *ὤφειλε* (*ὃ ὤφ.* Bekk.) *διὰ τοῦ φ καὶ θ* (i. e. *ἔφθυσχλοι*)*· καὶ γὰρ τὸ ὕσχλος δασύνεται. ἔστι δὲ τῶν ὑποδημάτων, ὅθεν οἱ ἱμάντες ἐξάπτονται πρὸς τὸ συνέχειν τὸν πόδα. ὕσκλος* (i. e. *ὄχος* *habena*) nomen aeolicum una cum spiritu leni in dialectum communem transiisse suspicatur Lobeck. Paralip. 34.

Praeterea ad hanc fabulam fr. 82 referebant Bergkius R. c. Att. 325. 6 et Meinekius.

ΙΑΜΒΟΙ

Nominantur etiam trimetri et tetrametri. probrosorum carminum librum intellegendum esse Meinekius statuit I 96. cf. Hemsterhus. Aristoph. Plut. 701 p. 234 Lips. quae quamquam ad comoediam antiquam non pertinent, tamen fragmenta hic desiderari nolui.

68

τὰς λευκερίνεως δὲ χωρὶς ἰσχάδας.

Athenaeus 3, 76c *λευκερινεὸς δέ τι εἶδός ἐστι συκῆς καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα, μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἕρμιππος ἐν Ἰάμβοις οὕτως κτλ.* cf. Eustath. 1205, 5. de accentu cf. fr. 51.

69

Suidas *ὑπαγωγεύς. ἐργαλεῖόν τι τεκτονικόν, ὥς τινες σιδηροῦν, οἷον πτυΐδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας, ὅ τινες παράξυστον καλοῦσιν. οἱ δὲ πηλόν τινα, καθὼς καὶ Ἕρμιππος· ξύνεστι γὰρ δεσμῷ μὲν οὐδενί· τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις.* similia Schol. Aristoph. Av. 1150, ubi in fine additur *τοιοῦτο γάρ τι καὶ Ἕρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει.* manifestum est Suidam sua ex integrioribus scholiis hausisse. G. Hermannus apud Bernhardyum *ξύνεστι γὰρ δὴ δεσμίῳ μὲν οὐδενί, | ὑπό τισι δ' ὑπ. κτλ.* Meinekius *ξύνεστι γὰρ δεσμῷ μὲν οὗτος οὐδενί, | τούτοισι δ' ὑπ. κτλ.* addens '*ὑπαγ.* de luto quo utuntur caementarii ad lateres coagmentandos interpretatur etiam Hesychius *ὑπαγωγεύς· πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός.* videtur id autem figurate dixisse Hermippus.' neutrum intellexit Bernhardyus, neque ego intellego. ille *ξύνεστι γὰρ δὴ 'ναισίμῳ μὲν οὐδενί, | τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσίν γε τοῖς ταὐτοῦ τρόπου,* hominem significari dicens moribus dissolutis, qui spreta legum sanctitate et bonorum consuetudine cum sordibus suique similibus versetur. Dindorfius denique in ed. Schol. Arist. haec Hermippi esse negat, non tamen addens, cuius esse possint. cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Av. 1149. de verbis Hermippi restituendis despero.

70

εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν.

Athenaeus 11, 461e *οὐ τῶν Κυλικράνων εἷς ὑπάρχων, οὓς χλευάζων Ἕρμιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησὶν κτλ. Ἡρακλεῶται δ' εἰσὶν οὗτοι οἱ ὑπὸ τῇ Οἴτῃ κατοικοῦντες, ὥς φησι Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, ὀνομασθῆναι φάσκων αὐτοὺς ἀπό τινος Κύλικος, γένος Λυδοῦ, ἑνὸς τῶν Ἡρακλεῖ συστρατευσαμένων.* deinde e Scythini Teii historia *Κυλικρῆνας ἐξεπόρθησε ληιζομένους καὶ αὐτόθι πόλιν ἐδείματο Ἡράκλειαν τὴν Τρηχινίην καλεομένην.* atque ex Polemone *τῆς δ' Ἡρακλείας . . τῶν οἰκητόρων μεθ' Ἡρακλέους τινὲς ἀφικόμενοι ἐκ Λυδίας Κυλικρᾶνες . . . , ἀφ' ὧν οἱ τόποι διαμένουσιν. οἷς οὐδὲ τῆς πολιτείας μετέδοσαν οἱ Ἡρακλειῶται, συνοίκους ἀλλοφύλους ὑπολαβόντες.* itaque Hermippus eo nomine ad inridendos Heracleotas usus est. pro *σπληνόπεδον* Schweighaeuserus *σκληρό-*

πεδον, Meinekius Anal. crit. Ath. 209 εἰς τὰ — σπιλοπέδων conl. Strab. 9, 428. magis fortasse placebit σφηνόπεδον (cf. σφηνοπώγων). nam planities illa altis undique montibus cincta occidentem versus velut in cuneum tenuatur. cf. Tac. Agric. 10. cum fragmento proximo, quod ipsum quoque ad Heracleam refert, coniungit Meinekius.

71

ὕστερον δ' αὐτὸν στρατηγὸν οὓς ἀνειλωτημένην
καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλωκισμένην.

Schol. Aristoph. Vesp. 1169 διασαλακώνισον· ὁμοίως δ' ἐστὶ καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν τοῖς Τετραμέτροις κτλ. sic libri. αὐτὴν στρατηγῶν Meinekius, οὖσαν Fritzschius Qu. Arist. 287, εἱλωτισμένην Meinekius, σεσαλακωνισμένην Schneiderus in Lex. gr. σαλακωνεύω. Suidas κατειλωτισμένος· καταδεδουλωμένος, ἐκ τοῦ εἵλως, εἵλωτος, ὃ σημαίνει τὸν δοῦλον. quae ad hunc ipsum versum videntur pertinere. quid Fritzschii οὖσαν participio passivi additum sibi velit exputare non possum. scribendum erit ὕστερον δ' αὐτὴν στρατηγῶν εὖ συνειλωτισμένην | καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην. quae scripta sunt haud multo post Heracleam urbem in Trachinis vicinia ab Lacedaemoniis conditam exeunte anno Ol. 88, 2. Thuc. 3, 92. 3. nam ad annum Ol. 95, 2 eaque quae narrat Diodorus 14, 38 (cl. 82) referri non possunt. Hermippus autem eo tempore praetor Atheniensium fuisse videtur ut Sophocles in bello Samio.

72

Schol. Aristoph. Av. 303 Ἑρμίππου Τετραμέτροις· καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρωνός τις ὢν κεβλήπυρίς τις ὀνομάζεται. Dobraeus ὥς τις ὢν κοπρώνης, quo difficultas non tollitur. fortasse poeta scripsit Θεμιστοκλέους τε τῶν προσηκόντων τις ὢν | κεβλήπυρις Τισ . . . . . ὠνομάζετο.

73

Schol. Aristoph. Plut. 701 Ἕρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ Ἰάμβῳ τῶν τριμέτρων Ἀσκληπιοῦ καὶ Λαμπετίας τῆς Ἡλίου λέγει Μαχάονα καὶ Ποδαλείριον καὶ Ἰασὼ καὶ Πανάκειαν καὶ Αἴγλην νεωτάτην. λαμπετείας τοῦ Ἰλίου V. trimetri facile restitui possunt. Ἀσκληπιοῦ καὶ Λαμπετίας τῆς Ἡλίου | (παῖδες) Μαχάων (εἰσὶ) καὶ Ποδαλείριος· ἔπειτ' Ἰασὼ καὶ Πανάκεια (θυγατέρες)· νεωτάτη δ' Αἴγλη. Aesculapii filias eodem ordine ab Aristide 7, 46 (I 79 Dind.), alio a Suida in Ἠπιόνη et Plinio 35, 137 recenseri adnotavit Hemsterhusius (Aristoph. Plut. 701).

74

Athenaeus 15, 667d ὁμοίως διεξέρχονται ὅτι ἆθλα προὔκειτο

τῷ εὖ προεμένῳ τὸν κότταβον ᾠὰ καὶ πεμμάτια καὶ τραγήματα ... Ἕρμιππός τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις.

75

σύνθετον

Athenaeus 15, 700d Ἕρμιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἰάμβοις τὸ στρατιωτικὸν λυχνεῖον οὕτως ὀνομάζει. Schweighaeuserus σύνδετον, ex laminis corneis vel ligneis.

ΑΔΗΛΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

76

μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι μεθύειν τὸν ἄνδρα χρὴ
τὸν ἀγαθὸν οὐδὲ θερμολουτεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς.

Athenaeus 1, 18c Ἕρμιππος. μὰ τὸν Erfurdt. Obs. 425] μά. ἀλλὰ μὰ Iacobs. Addit. 12. cf. Aristoph. Nub. 991. 1044sq.

77

ἃ τόθ' ἥσθην, ταῦτα νῦν ἀνήδομαι.

Bekker Anecd. 25, 19 ἀνήδομαι ἐφ' οἷς ἥσθην· ἀντὶ τοῦ οὐκέθ' ἥδομαι. Ἕρμιππος· ἃ — ἀνήδομαι, ἀντὶ τοῦ καὶ τὴν ἐπ' ἐκείνοις γεγενημένην ἀποῤῥίπτω καὶ ἀποτίθεμαι ἡδονήν. ἃ] χἃ Bekkerus. ἃ γὰρ Valcken. Eurip. Hipp. p. 259. ἀνήδομαι] ἀφήδομαι Lobeckius Phryn. 563. at ἀνήδομαι comice fictum esse videtur ut τὸ δέν ex οὐδέν, ναιδαμῶς ex οὐδαμῶς, alia id genus.

78

σὺ δὲ τὴν κεφαλήν ψάθαλλέ μου.

Bekker. Anecd. 9, 7 ἀναψαθάλλειν ... Ἕρμιππος ἄνευ προθέσεως λέγει ψαθάλλειν ἀντὶ τοῦ κνᾶν. σὺ δὲ — μου, ἀντὶ τοῦ ψηλάφα. κνᾶν Bekker] κινεῖν cod. Populi videri verba δημοπιθήκῳ alicui caput scalpendum praebentis adnotavit Meinekius.

79

τὴν κεφαλὴν ὅσην ἔχει.
ὅσην κολοκύντην.

Athenaeus 2, 59c Ἕρμιππος. 2. ὅσην C] ὅση. Casaubonus ὅση κολοκύντη. Dobraeus Advers. II 223 τὴν κεφαλὴν ἔχει | ὅσην κολοκύντη. non adsentior. mirabundus nescio quis alterius capite conspecto exclamat τὴν κ. ὅσην ἔχει et statim ipse addit ὅσην κολοκύντην. syntaxis eadem est quae Thuc. 7, 21 ἄνδρας τολμηρούς, οἵους καὶ Ἀθηναίους. sane etiam Ἀθηναῖοι dicere poterat, et nu-

mero singulari semper *νεανίας οἵους σύ* Aristoph. Ach. 601. perperam etiam Eccl. 465 Meinekius Dobraeum secutus est, ubi recte *τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν*. cf. Cratin. 299. Periclis caput oblongum et cucurbitae simile inrideri coniecit Meinek. versus recte digessit Iacobs. Addit. 49.

80

ἐγώ σου σήμερον
τύπτων τὸ πρόσωπον αἱμορυγχίαν ποιήσω.

Bekker. Anecd. 362, 15 *αἱμορυγχία* (cod. *αἱμορυχία* et mox *ῥύχος*)· *Δώριόν ἐστι τοὔνομα, πλὴν καὶ ὁ Ἀττικὸς Ἕρμιππος ἐχρήσατο τῇ φωνῇ εἰπών· ἐγώ — ποιήσω. σημαίνει δὲ τὸ καθημάχθαι τὸ ῥύγχος. Φρύνιχος μέντοι οὐκ ἐγκρίνει τὴν φωνήν.* Bachm. Anecd. 51, 21 *αἱμορυχία. Δώριόν ἐστι τοὔνομα, πλὴν καὶ ὁ Ἀττικὸς Ἕρμιππος ἐχρήσατο τῇ φωνῇ.* Hesych. *αἱμορυγχιᾶν· καθημάχθαι τὸ ῥύγχος*, ubi *αἱμορυγχίαν* M. Schmidt. *αἱμορυγχιᾶν* Schneiderus in Lex., atque id ipsum Bekkeri grammaticus, cum addat *καθημάχθαι*, scripsisse videtur. *ποιήσω*] *ποῶ* Bekker. at futuro opus est. neque *αἱμορρυγχιᾶν* cum Meinekio scribi opus est: cf. *φυλλορροεῖν* Pherecr. 130, 10. *τήμερόν σου* et *νὴ Δί' αἱμορρ.* Meinekius, etiam dimetros effici posse adnotans *ἐγώ — τήμερον | τύπτων — νὴ Δί' αἱ|μορρ. π.*

81

ὥστε Μαραθῶνος τὸ λοιπὸν ἐπ' ἀγαθῷ μεμνημένοι
πάντες ἐμβάλλουσιν ἀεὶ μάραθον εἰς τὰς ἁλμάδας.

Athenaeus 2, 56c *φησὶν Ἕρμιππος.* 2. *ἐμβάλλουσιν ἀεὶ* BC] *ἀεὶ ἐμβάλλουσιν* VL. *ἐμβαλοῦσιν* Porsonus Aristoph. Eccles. 275 propter *τὸ λοιπόν*. Hesych. *ἁλμάδες· κολυμβάδες ἐλαῖαι. καὶ ἐκ σινάπιος γογγυλίδες.* *optimae* quaeque olivae muria condiebantur. Geop. 9, 28, 1 *μεγάλαι καὶ ἄθικτοι ἐλαῖαι, τῇ χειρὶ ληφθεῖσαι.* Columell. R. r. 12, 49, 4 *sine macula, quam candidissimae, manu destrictae.* Pallad. R. r. 12, 22, 2 *electas olivas muria maturabis.* Coraes 'olivas feniculo condire etiamnum apud Graecos solemne est. has feniculo et *murio conditas olivas*' (eae sunt *ἁλμάδες*) 'adpellant *κολυμβητὰς ἐλαίας*, vocabulo paullum deflexo a veterum *κολυμβάδες*'.

82

Μενδαῖον, τοῦ μὲν καὶ ἐνουροῦσιν θεοὶ αὐτοὶ
στρώμασιν ἐν μαλακοῖς. Μάγνητα δὲ μειλιχόδωρον
καὶ Θάσιον, τῷ δὴ μήλων ἐπιδέδρομεν ὀδμή,
ταῦτον ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον
τῶν ἄλλων οἴνων, μετ' ἀμύμονα Χῖον ἄλυπον.
ἔστι δέ τις οἶνος, τὸν δὴ σαπρίαν καλέουσιν,

οὗ καὶ ἀπὸ στόματος στάμνων ὑπανοιγομενάων
ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου.
ὀσμὴ θεσπεσίη κατὰ πᾶν δ' ἔχει ὑψερεφὲς δῶ.
ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ τοῦτ' ἐστὶ τὸ νέκταρ.
τούτου χρὴ παρέχειν πίνειν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις, τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐκ Πεπαρήθου.

Athenaeus 1 29 e *Ἕρμιππος δέ που ποιεῖ τὸν Διόνυσον πλειόνων (οἴνων) μεμνημένον· Μενδαίῳ μὲν κτλ.* v. 3 a *τῷ δὴ* Eustath. 1633, 56. v. 6 — 10 Eustathius 1449, 10. 1. *Μενδαῖον, τοῦ μὲν καὶ ἐνουροῦσιν* G. Hermann. (Mein. V 33)] *Μενδαίῳ μὲν ἐνουροῦσι καί. ἐνουροῦσιν καὶ τοὶ* Casaub. *Μενδαῖον μέν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐνουροῦσιν* Bergk. R. c. Att. 325, ut *Μενδαῖον, Μάγνητα, Θάσιον* pendeant ab eis quae supra dixerat. *Μενδαῖον μὲν ἐνουροῦσιν μάκαρες θεοὶ* Herwerd. Obs. crit. 20. 3. *ὀδμή*] *ὀδμήν* B. 4. *τοῦτον — ἄριστον*] *τούτω — ἀρίστω* Herwerdenus. 6. *τὸν* Dindf.] *ὃν*. 7. *οὗ*] *τοῦ* Bergk. *ὑπανοιγομενάων* Casaub.] *ἀνοιγομενάων* VL. *ἀνοιγομένων* B Eustath. *ἐξοιγνυμενάων* Bergk. 8. *ἴων* L] *ὄων* V. 9. *ὀσμὴ*] *ὀδμή* 3. *θεσπεσίη* Dobr.] *θεσπεσία*. cf. quae adnotavi ad fr. 63, 6. *ὑψερεφὲς* B Eustath.] *ὑψιρεφὲς*. 11. *τούτου*] *τουτὶ* Bergkius (*τοῦτ' ἐστί. τὸ νέκταρ τουτὶ χρὴ κτλ.*). *πίνειν* VL] *ἀεὶ πίνειν* BC. *τοῦ παρέχειν ἀεὶ πίνειν ἐν δ. θ.* Dindf. *δαιτὶ θαλείῃ* Dindf. Homerum secutus] *τῇ θαλείᾳ* BC. *τησι θαλείης* VL.

1. 'tam diu bibunt Mendaeum dei, donec illud meiere coguntur.' Casaub. 2. *μειλιχόδωρον* quid esse possit nescio. *μειλιχόπωρον* recte dicere poterat ab *ὀπώρᾳ*. 6. *σαπρίαν* idem quod *ἀνθοσμίαν* esse interpretatur Eustathius 1449. *vetustum* certe vinum significatur. 7. *στόματος* *oris dolii*. 10. videtur corruptus esse. cf. Meinek. Anal. Ath. 14. fortasse scripserat *ἀμβρόσιον καὶ νεκτάρεον τοῦτ' ἐστὶν ὄνειαρ*. cf. Od. 9, 359. vel simpliciter *τὸ νᾶμα* pro *τὸ νέκταρ* restituendum. cf. Aristoph. Eccl. 14. 12. vinum *Peparethium*, Homero ignotum, commemoratur in Hymn. Apoll. 32. apud Aristophanem fr. 317 inter bona vina numeratur. ac sic Soph. Philoct. 548. Plin. N. h. 4, 72. 14, 76. Demosth. 35, 35. itaque ut fit de ea re non constabat.

ad Phormophoros (fr. 63) referebant Bergkius 325. 6 et Meinekius propter argumenti orationisque similitudinem. at argumenti similitudo nulla est, siquidem fr. 63 de Dionyso nescio quis narrat, fr. 82 Dionysus ipse loquitur. cf. Athenaei verba. metro autem heroico in quavis comoedia poeta uti poterat.

83

προδόσει πίνειν

Pollux 7, 194 *Ἕρμιππος δὲ ἐπὶ τοῦ προπιστευθέντος ἄνευ ἀργυρίου πίνειν ἐκ καπηλείου προδόσει πίνειν εἴρηκε.* Cobet.

Mnem. IIII 300 *προδόσεις πίνειν* conl. Lys. fr. 172, 1 Turic. *οἱ κάπηλοι . . . παρ' ὧν προδόσεις* (sic A, *προπόσεις* VL) *λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσιν.* Demosth. 50, 7 *προδόσεις δούς*. 50, 12. '*arrhas*'.

84

ἀδηφαγεῖν

Ἕρμιππος. Photius.

85

ἀκολουθοῦντε

ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσα δυϊκῶς. οὕτως Ἕρμιππος. καὶ γὰρ κέχρηνται ταῖς ἀρσενικαῖς μετοχαῖς ἀντὶ θηλυκῶν πολλάκις. Bekker. Anecd. 367, 33. cf. Cobet. V. l.[2] 70. 360.

86

ἀνεψιαδοῦν

Bekker. Anecd. 401, 18 *ἀνεψιαδοῖ Ἀριστοφάνης, καὶ ἀνεψιαδοῦς Φερεκράτης, καὶ Ἕρμιππος ἀνεψιαδοῦν.*

87

ἀφεῦσαν

ἀφῆκαν. Πλάτων καὶ Ἕρμιππος. Bekker. Anecd. 470, 10. aut *ἀφεῖσαν* scribendum cum Meinekio aut *ἀφεῦσαν* ab *ἀφεύω* deductum, interpretatio autem falsa est.

88

δειλοκοπήσας

Suidas *δειλοκομπήσας· ἐξαπατήσας. Ἕρμιππος.* Hesychius *δειλοκοπήσας· ἐξαπατήσας, ἐκφοβήσας.* idem *διειλοκομπάσας· σκιᾷ καὶ κόμπῳ ἐξαπατήσας.* cf. Zonar. 489. *δειλοκοπήσας* verum est. cf. *δημοκοπεῖν, δοξοποπεῖν, πολιτοκοπεῖν*, alia, quae ipsa quoque in codicibus saepe corrupta sunt.

89

λολλοῦν

τὰ παιδία τὸν θεόν. οὕτως Ἕρμιππος. ('accent. om.' Porson). Hesychius *λόγχια· τὰ παιδία τῶν θεῶν. κέχρηται τῇ λέξει Ἕρμιππος.* est vox infantium, ut *μαμμᾶν, βρῦν* alia. Poll. 6, 76 *λωλοδιακόνιον* (*μάζης εἶδος*). Hesych. *λῶλον· βρῶμα ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων γενόμενον, παιδίοις πεφωσμένον.* idem *λωλῶ* (Lob. Rhem. 320 *λωλώ*)· *ὅταν σῦκα μετὰ γιγάρτων φωσθῇ.* Phot. *λυλω* (sic)· *ἄρωμά* (*βρῶμά*) *τι παιδίων ἐν Εὐβοίᾳ, γινόμενον ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων κεκομμένων.* Hesych. *λωλω* (sic)· *σῦκον μετὰ γιγάρτων κεκομμένων ἐμφερὲς παλασίοις.* hinc Bergkius ap. Meinekium V p. LXV. VI. *λολλώ· τὰ παιδία τῶν θεῶν βρῶμα*, i. e. placenta infantibus tam grata,

ut eam ambrosiam adpellarent. idem Bergkius verbis Hesychii *λουηῦ αὐτὸς ἀνιστῶν* in lemmate *Λοκρῶν σύνθημα* loco alienissimo positis Hermippi fragmentum contineri censet *λολλοῦν αὐτὸς ἂν ἑστιῶν*.

90

ναικισήρεις

καὶ παρὰ Φερεκράτει καὶ Ἑρμίππῳ. τοὐναντίον δὲ σημαίνει τῷ ἀληθεύειν. Photius. cf. Pherecr. 222.

91

ὀξίνην

τὸν οἶνον, οὐκ ὀξίναν. καὶ Ἕρμιππος καὶ Φιλωνίδης (12) *καὶ οἱ ἄλλοι* Photius. *ὀξίναν*] *ὄξινον* Meinek. cf. Aristoph. Eq. 1304. Vesp. 1082. Bekker. Anecd. 110, 17. Theophr. H. pl. 9, 15, 3. 9, 11, 1. Lobeck. Path. prol. 213.

92

περιλέγειν

Pollux 2, 125 *Ἕρμιππος δὲ ὁ κωμικὸς καὶ περιλέγειν εἴρηκε τὸ περιέρχεσθαι τῷ λόγῳ, οἷον περισσὰ λέγειν*. Hesych. *περιλέγειν· τὰ περισσὰ φράζειν*. Aristoph. Nub. 318.

93

πωλητῆρα

Pollux 3, 125. *πρατήρ, μεταβολεύς, πωλητής· Ὑπερείδης δὲ καὶ πράτην εἴρηκεν . . . πωλητῆρα δὲ Ἕρμιππος. πωλητῆρα* Hemsterhus.] *πωλητήριον*.

94

σέων

σητῶν. οὕτως Ἕρμιππος. Photius. Herodian. I 427, 10 Lentz. *σέες σέων ἐπὶ τῶν σκωλήκων ὡς παρ' Ἀριστοφάνει* (Lys. 730). *σητῶν* posteriores dicebant.

95

σκοπιωροῦνται

κατοπτεύουσι καὶ παραφυλάττουσιν. Ἕρμιππος δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς σκοπῆς θεωρεῖν. Schol. Aristoph. Vesp. 361. *σκοπῆς*] *σκοπιᾶς* Flor. Christ. usus est eo verbo etiam Xen. Cyneg. 9, 2.

96

σωδάριον

Ἕρμιππος, τὸ ὑφ' ἡμῶν σουδάριον. Moeris 209, 19. 'nisi Epi-

charmi nomen pro Hermippo reponendum est, suspicari licet Siculum hominem ab Hermippo inductum esse' loquentem. Meinek.

97

ψῦχος

τὸ ῥῖγος. Ἡρόδοτος (4, 28), *ἀλλὰ καὶ Ἕρμιππος*. Photius. ac sic Aristoph. Eccl. 539. Plut. 896. Plat. Symp. 220d *ἐν τῷ ψύχει καθηῦδον*.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

Hesych. *νυμφόβας· Ἀχαιός. ὁ Σειληνὸς ἐπιβαίνων ταῖς Νύμφαις. καὶ ἐν Μοίραις· βαβαί, βαβαί, βήσομαι γυναῖκες(-ας). Μοίραις* Casaub.] *μι* cod. suprascr. *ρ*, Musurus *μύροις*. M. Schmidtius solum *νυμφόβας* Achaei esse censet, cetera ad Hermippi *Μοίρας* referenda.

ΜΥΡΤΙΛΟΣ

Meinek. I 100.

ΕΡΩΤΕΣ

A solo Suida commemoratur.

ΤΙΤΑΝΟΠΑΝΕΣ

Meinek. I 100. 1. ad incestos puerorum amores videtur pertinuisse. Hesych. *Τιτάν· παιδεραστής*. idem *πᾶνες· τοὺς ἐσπουδακότας σφοδρῶς περὶ τὰς συνουσίας ἔλεγον*. Phot. 592, 2 *ἐνομίζοντο δὲ (οἱ Τιτᾶνες) τῶν Πριαπωδῶν θεῶν εἶναι*. de accentu Herodian. I 13, 28 Lentz. *τὰ εἰς ᾱν σύνθετα ἀπὸ ἁπλῶν ῥητῶν πάντα βαρύνονται, οἷον εὔπαιαν, Αἰγίπαν, Ἑρμόπαν, Ἀντίπαν, Εὐήπαν, Τιτανόπαν, Αἰνοτίταν*. cf. II 642, 11. Bekker. Anecd. 1198.

1

Aristoteles Eth. Nic. 4, 6 (de ineptis divitiarum ostentatoribus) *οἷον ἐρανιστὰς γαμικῶς ἑστιῶν, καὶ κωμῳδοῖς χορηγῶν ἐν τῇ παρόδῳ πορφύραν εἰσφέρων, ὥσπερ οἱ Μεγαρεῖς*. ad quae Aspasius *σύνηθες ἐν κωμῳδίᾳ παραπετάσματα δέρρεις ποιεῖν, οὐ πορφυρίδας. Μυρτίλος ἐν Τιτανόπαισι* (sic). Hesych. *δερριδόγομφοι πύλαι· δέρρεις ἔχουσαι παραπετάσματα*, quae ad hanc ipsam fabulam pertinere censet Meinekius. cf. Eupol. 244. Schol. Aristoph. Vesp. 58. Meinek. Menand. Philem. p. 382. Fritzsch. Act. soc. gr. I 130 adn.

2

Schol. Arist. Av. 1490 *οἱ ἥρωες δὲ δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται . . . ἀποπλήκτους μὲν ποιεῖν δύνανται, τὸ*

δὲ ὠφελὲς οὐ κέκτηνται. διό μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες σιγὴν ἔχειν, ὡς Μυρτίλος ἐν Τιτανόπασί φησιν. Τίτανωπάσι V. *τῇ τανοπάσῃ* Ald. *τιτάνῳ πασιφάῃς* G. in R verba *ὡς Μυρτίλος κτλ.* omissa. fortasse poeta scripsit *ἡρῷα παριών, εἰ φρονεῖς, σιγὴν ἔχε.*

3

ὀοφλυκτὶς

τὸ ἐπιγιγνόμενον τῇ γλώττῃ ἑλκίδιον καλεῖται ἐν τοῖς Τιτανογίγασι τοῦ Μυρτίλου. Pollux 2, 110. *ὀλοφλυκτίς* Porsonus] *ὅλον φλυκτίς* A. Phot. *ὀλοφυκτίς* (sic)· *φλύκταινα ἐπὶ τῆς γλώττης.* atque *ὀλοφυκτίς* etiam Hesychius. sine dubio eiusdem radicis est ac *φλύκταινα, οἰνόφλυξ.*

Ad Myrtili Titanopanes Bergkius R. c. Att. 359 refert alterum versum fr. Ecphantidis 2 *ᾐσχυνόμην κτλ.*

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

4

ὡς ὁ μὲν κλέπτης, ὁ δ' ἅρπαξ,
ὁ δ' ἀνάπηρος πορνοβοσκὸς
καταφαγᾶς.

Phrynichus Epit. 433 usum vocis *καταφαγᾶς* inprobans *ἴσως δ' ἂν εἴποις, ὅτι ἠκολούθησα Μυρτίλῳ λέγοντι· ὡς κτλ. ἀλλ' οὐκ ἐχρῆν τὰς ἅπαξ εἰρημένας λέξεις ἁρπάζειν.* Pollux 6, 40 *παμπόνηρος δὲ ὁ παρὰ τῷ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ καταφαγᾶς.* cf. Lobeck. 437. Cratin. 451. Aristoph. Av. 288. 9. Herodian. I 51, 8 *ἐπὶ σκώμματος τασσόμενα φαγᾶς, καταφαγᾶς.* cf. II 657, 13. *ὡς*] *ὧν* Lobeck.

ΑΛΚΙΜΕΝΗΣ

ΚΟΛΥΜΒΩΣΑΙ

Meinek. I 101.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ

Meinek. I 103. 253. cf. Progr. gymn. Gubenensis 1855.

ΑΠΗΝΗ

Meinek. I 103. Hanov. Exercit. crit. 14 *Ἀπηνής*, i. e. Timon aliquis *μισάνθρωπος*.

ΚΟΘΟΡΝΟΙ

Theramenem potissimum hac fabula traductum esse Hemsterhusius intellexit Poll. 10, 115 (II 1293). cf. fr. 6. ac sine dubio

ex hominibus Theramenis similibus chorus compositus fuit. cf. interpr. Aristoph. Ran. 540. Bergk. R. c. Att. 132. inter Ol. 92, 2 et 94, 1 actam esse arbitratur Hanovius p. 9.

1

ἐγὼ δ' ἀπόσιτος ὢν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι.

Athenaeus 6, 247e Φιλωνίδης ἐν Κοθόρνοις. 2, 47e ἀπόσιτον δ' εἴρηκε Φιλωνίδης. Bekker. Anecd. 83, 17 ἀπόσιτος· ἄσιτος. Φιλωνίδης Κοθόρνοις. '*quamquam ieiunus sum, talia non fero*'. an ἔτη — τοσαῦτ'? parasitum haec loqui opinatur Hanovius p. 10. non constat.

2. 3

ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις.
ὀσφρομένην τῶν τηγάνων.

Athenaeus 6, 228f τήγανον εἴρηκεν . . . Φιλωνίδης δ' ἐν Κοθόρνοις· ὑποδέχεσθαι κτλ. καὶ πάλιν. ὀσφρομένην κτλ. βατίσι] βάτισι B. βατίσι καὶ τηγάνοις Casaubonus interpretatur βατίσι τηγανισταῖς, Meinekius βατίσι καὶ ἄλλοις τηγάνοις. neutrum admitti potest propter prius καί. fortasse scripsit καὶ μαγίσι, i. e. *omni modo*. Pollux 6, 64 ἡ δὲ μάκτρα καὶ μαγὶς ἐκαλεῖτο. 7, 22 τὸ ἀγγεῖον μαγὶς καὶ μάκτρα. ὀσφρομένην, i. e. ῥῖνα. Hanovius 10.

4

ὥσπερ οἱ δίμυξοι τῶν λύχνων

Pollux 10, 115 λύχνοι δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ λύχνοι δίμυξοι, Φιλωνίδου δὲ ἐν τοῖς Κοθόρνοις εἰπόντος. Athenaeus 15, 700f μνημονεύει τοῦ διμύξου . . . Φιλωνίδης ἐν Κοθόρνοις.

5

παναγεῖς γενεάν, πορνοτελῶναι, Μεγαρεῖς δεινοί, πατραλοῖαι.

Pollux 9, 29 ἐν Φιλωνίδου Κοθόρνοις ἐστὶν εἰρημένον. 7, 202 Φιλωνίδης ἐν τοῖς Κοθόρνοις πορνοτελώνας. δεινοί] δειλοί Bergk. an δοῦλοι? παναγεῖς '*exsecrabiles*' Meinek. Μεγαρεῖς hic idem quod πανοῦργοι (Hanovius 11). Cobetus N. l. 152 παναγὴς γενεά, recte. ad parabasin versum refert Hanovius.

6

Θηραμένης

τὴν κλητικήν. Φιλωνίδης Κοθόρνοις. Bekker. Anecd. 100 init. Φιλωνίδης Meinek.] Φιλιππίδης. Hanovius 13 formulam veluti in Plat. Symp. ὁ Φαληρεὺς οὗτος Ἀπολλόδωρος a grammatico perperam intellectam suspicatur. de ea nominativum pro vocativo

ponendi consuetudine copiosius egit G. Hermannus Eur. Androm. praef. XV — XVII.

ΠΡΟΑΓΩΝ

Cf. Petersen. Annal. Fleckeis. 1862 p. 664. E. Hiller. Herm. VII 404 et quae ad Aristophanis Proagonem adnotavimus.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

Hanov. Exerc. crit. 14. Meinek. I 103.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

7

ὅρκους δὲ μοιχῶν εἰς τέφραν ἐγὼ γράφω.

Helladius Photii Bibl. 530, 15 *ὁ στίχος ὁ καὶ παροιμιαζόμενος 'ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω' ἐστὶ μὲν Σοφοκλέους, τοῦτον δὲ παρῳδήσας ὁ Φιλωνίδης ἔφη· ὅρκους κτλ.* cf. Suid. *εἰς τέφραν γράφειν* et *ἐς τέφραν γράφεις.* versus Sophoclis a Philonide propterea deflexus, quia *adulteri* apud Athenienses *ἐρραφανιδοῦντο τέφρᾳ τε ἐτίλλοντο.* Aristoph. Nub. 1083.

8

κατάκειμαι δ', ὡς ὁρᾶτε, δεκάπαλαι.

Athenaeus 1, 23e *Φιλωνίδης. δ'* add. Meinek. *ἤδη κατάκειμαι δ'* Iacobs Addit. 17. *καίτοι κατάκειμαί γ'* Hanov. 15 comparans Aristoph. Eq. 1153 sq.

9

τὰ καταχύσματ' αὐτοῖσιν ὄξος οὐκ ἔχει.

Athenaeus 2, 67d *Φιλωνίδης. τὰ καταχύσματα | αὐτοῖσιν ὄξος οὐκ ἔχει* Hanovius 15. fortasse *τὸ γὰρ κατάχυσμ' αὐτοῖσιν κτλ.* cf. Aristoph. Av. 535. 1589 sq.

10

ὢ πολυτρίχου πώγωνος

Φιλωνίδης Pollux 2, 24. Meinekius confert Theocr. 10, 40 *ὤ μοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.*

11

ἐπιχάρτην

Φιλωνίδης τὸν ἐπιχαίροντα εἴρηκεν. Pollux 3, 101.

12

ὀξίνην

τὸν οἶνον, οὐκ ὀξίναν. καὶ Ἕρμιππος καὶ Φιλωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι. Photius. cf. Hermipp. 91.

13

φιλομόχθηρον

ὡς Φιλωνίδης. Pollux 6, 168.

14

χερνίμματα

Φιλωνίδης. Pollux 2, 149.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

15

νυνὶ δὲ Κρόνου καὶ Τιθωνοῦ παππεπίπαππος νενόμισται.

Pollux 3, 18 παππεπίπαππος . . . δεινῶς ἰδιωτικόν· καίτοι Φιλωνίδης ὁ κωμικὸς αὐτῷ κέχρηται οὕτω κτλ. Φιλωνίδης] νικοφῶν F, ut prorsus incertum sit utrum Philonidi an Nicophonti (fr. 22) is versus sit tribuendus. Κρόνος et Τιθωνός, i. e. homines priscae simplicitatis. cf. Aristoph. Nub. 398. 929. 1070.

16

οὐκ ἔστιν οὐδεὶς δειλὸς ὁ δεδοικὼς νόμον·
πρὸς τοὺς πολεμίους δ' ἐστὶν ἀνδρίας κρίσις.
ὑπὸ τοῦ δικαίου δ' ἐστὶν ἡττᾶσθαι καλόν.

Stob. Floril. 9, 14. Φιλωνίδου A. Trincav. v. 1 Apostol. 13, 39a. v. 3 Apostol. 17, 66c, utrubique Φιλωνίδου. ad novae comoediae poetam hoc fragmentum cum proximis referendum esse perspexit Hanovius 18.

17

κρεῖττον σιωπᾶν ἐστιν ἢ λαλεῖν μάτην.

Stob. Flor. 33, 7. Φιλωνίδου Trincav.

18

ἅπαντ' ἐρίζεις καὶ συνίης οὐδὲ ἕν.

Stob. Flor. 35, 6. Φιλωνίδου A. Φιλονίδου Trincav.

ΕΥΠΟΛΙΣ

De Comoedia p. XV 43 sq. XVIIII 50 sq. Platonius XIII 24 sq. XIIII 10 sq. ed. Duebn. Suidas *Εὔπολις*. Meinek. I 104—111.

ΑΙΓΕΣ

Chorum caprarum fuisse testatur Plut. Mor. 662 d. cf. Macrob. Sat. 7, 5. rerum publicarum non admodum videtur rationem habuisse. Meinek. I 116. actam esse ante Ol. 89, 1, quoniam eo anno Hipponicus obiit, Bergkius R. c. Att. 336, Ol. 88, 2 Wilamôwitzius Obs. crit. 24. 35 arbitrantur. inducitur aliquis sive pastor sive agricola, humanitatis litterarumque expers, et sophista nescio quis, sive Prodomus sive Prodicus vel Pronomus. argumentum non dissimile videtur Nubium fuisse.

1

ὡς δή ποτ' αὐτῶν ἦν κάμῃ τις, εὐθέως
ἐρεῖ· πρίω μοι σελάχι'· ἤν τ' ἴδῃ λύκον,
κεκράξεται φράσει τε πρὸς τὸν αἰπόλον.

Erotianus 121 Klein. *σελαχίοισι· τοῖς μικροῖς ἰχθυδίοις, ἢ τοῖς ὀστρακοδέρμοις, οἷον καράβοις, καρκίνοις, κήρυξι. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Εὔπολις ἐν Αἰξὶ λέγων κτλ.* Herodian. Philet. 453 Piers. *καὶ πρίω τὸ προστακτικόν. Εὔπολις πρίω μοι σελάχιον.* Etymol. m. 132, 50 *καὶ πριῶ (πρίω) μοι, φησὶν ὁ κωμῳδός, σελάχιον.* Etymol. Gud. 70, 29 (*πρίωμαι*). Cramer. Anecd. Oxon. I 23, 19 (*πριῶ μοι*). Photius *σελάχια· βραχέως. οὕτως Εὔπολις. δή* Klein] *ἡ. ποτ'* Charter] *ποτὲ* BC *πὸ* (τε) A. *αὐτῶν* Herwerd. Obs. crit. 21. 2] *αὐτὸν.* 2. *ἐρεῖ* Meinekius] *ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν. πρίω μοι* Herodian. Phil. Etym. m.] *πρίονοι* A *πριόνοι* Bz *πρίονος* C. *σελάχι', ἤν τ' ἴδῃ* K.] *σελάχιον. τί δ' (δὲ) ἦν.* 3. *κεκράξεται* B (m. pr. *-ηται*)] *κεκράξηται* C. *φράσει τε* Meinek.] *φρασεῖται.* in exitu v. 2 Cobetus Obs. crit. Plat. 150. N. l. 161, qui tetrametros putabat esse, *τί δ' ἦν ἴδῃ λύκον τις.* cum *σέλαχος, σελάχη, σελάχιον, σελάχια* sint pisces minuti, plerumque plurali numero, sicut *ἀφύαι*, commemorantur. cf. fr. 5. Aristoph. fr. 489. Aristot. H. a. 3, 1. 511 a 5. 5, 5. 540 b 17. Athen. 7, 301 b. 8, 356 cd. Phot. *σελάχια.* Hesych. *σελάχιον· κόμμα ἰχθύος. ἢ τὰ σελάχια λεγόμενα.* idem *σελάχη· εἴδη θαλασσίων θηρίων.* Bergk. R. c. Att. 315. Lobeck. Pathol. prol. 333. Rhemat. 305.

una persona loquitur, non duae. praedicat fiduciam, qua caprae pastorem in omnibus periculis adeant. 'cum aegrotant' inquit 'eum remedium emere iubent; cum lupum conspiciunt, hostis adventum nuntiantes accurrunt.' sunt enim *σελάχια* inter remedia. cf. Hippocrat. II 264. 291. 696. 806 Kuehn. loqui videtur idem fr. 4, 13.

2

σὺ δ' αἰγιάζεις ἐνθαδὶ καθήμενος.

ἀντὶ τοῦ περὶ αἰγῶν λαλεῖς. Bekker. Anecd. 353, 27 (Suidas αἰγιάζειν). αἰγιάζεις Bekker] αἰγιάζων cod. περὶ αἰγῶν Bekker] περιάγων cod.

3

καὶ ζῆν μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς.

Photius et Suidas τάγυρι· τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψίχα λέγουσιν. Εὔπολις Αἰξίν· καὶ ζῆν μαθόντι κτλ. Etymol. m. 743, 57 Εὔπολις Αἰξί, μαθόντι δὲ μὴ τάγυρι μουσικῆς. Etym. m. Milleri (Mélanges 277) Ἐξίῳ pro Αἰξί. initio versus καὶ ζῆν (excidit e. c. αἰσχρόν) Meinekius utpote ex Αἰξίν natum eiecit. καὶ μὴν Kusterus, κἀξῆν Bergk. R. c. Att. 334. Hesych. ταγύρια· τὰ ἐλάχιστα, τὰ τυχόντα. Herodian. I 354, 8 Lentz. τάγυρι, χνάσμι, κάρι, σίσελι οὐχ Ἑλληνικά, ξένα δέ. addere poterat βλίτυρι Diog. L. 7, 57. cf. Append. prov. Leutsch. 1, 56. Lobeck. Aglaoph. 1331.

4

ἐγὼ τελῶ τὸν μισθὸν ὅντιν' ἂν χρῇ.

Suidas χρή· ὀξυτόνως, ἤγουν δεῖ. χρῇ δὲ περισπωμένως τὸ ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ τὸ δέῃ. Εὔπολις Αἰξίν· ἐγὼ τελῶ κτλ. χρῇ] με χρῇ Valckenarius. 'nisi tetrametri sunt reliquiae'. Meinek. χρῇ idem esse ac χρῄζῃ 'mercedem quamcumque postulaverit' Bergkius censet R. c. Att. 333. loqui videtur aut pater filium vel filios sophistae erudiendos tradens aut ille ipse agricola, ab amicis tandem permotus ut litteris musicaeque studeat.

5

καὶ τῆς λοπάδος· ἔνεισι δ' ἑψητοί τινες.

Photius ἑψητοί· πληθυντικῶς. τὰ ἰχθύδια· ὡς ἀφύαι (ἀφύαι) καὶ μεμβράδες. Εὔπολις Αἰξίν κτλ. λοπάδος Porson.] λοιπάδος cod. Athen. 8, 356c ἑψητός, τὸ μικρὸν ἰχθύδιον. genetivum sublata post λοπάδος interpunctione ab ἔνεισιν, ut vult Meinekius, pendere posse non credo. nam Sophocl. Phil. 648 cum Wakefieldo scrib. ἔπι.

6

ὦ Χάριτες, αἷς μέλουσιν ἑψητοί.

Athenaeus 7, 301a Εὔπολις Αἰξίν. αἷς Meinek.] αἶσι. μέλουσιν A] μέλλουσιν. videntur trimetri reliquiae esse.

7

πλὴν
ἅπαξ ποτ' ἐν Φαίακος ἔφαγον καρίδας.

Athenaeus 3, 106b συνεσταλμένως δ' εἴρηκε (καρίδας) *Εὔπολις* ἐν *Αἰξὶν* οὕτως κτλ. ἐν] ἐκ P. cf. Cratin. 320 et de *Phaeace* interpr. Aristoph. Eq. 1377. Ruhnken. Hist. crit. LI. Bergk. R. c. Att. 337sq. Meier. Opusc. I 145.

8

Διόνυσε χαῖρε. μή τι πέντε καὶ δύο;

Athenaeus 10, 426ef οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος . . . *Εὔπολις Αἰξίν*. Photius 599, 23. Eustath. 1624, 44. μή τι] μήτε B. μήτοι Eustath. Phot. 599, 24 τὸ παροιμιακόν· ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέτταρα. τὸ μὲν γὰρ πέντε ἐστὶ τρία καὶ δύο, τὸ δὲ τρία ἥμισυ καὶ διπλάσιον, τὸ δὲ τέτταρα ἴσον ἴσῳ. cf. Cratin. 183. Pherecr. 70. Hermipp. 25. Amips. 4. Nicochar. 1.

9

τὴν πανδοκεύτριαν γὰρ ὁ γλάμων ἔχει.

Schol. Aristoph. Vesp. 902 ἐκτείνουσι μέντοι καὶ τὸ ὁ ἄρθρον. *Εὔπολις Αἰξί* κτλ. ὁ Porsonus] ἀνὴρ ὁ. γλάμων Fritzsch. Q. Arist. 90. 235] γλήμων. τλήμων V. Dindorfius ἀνὴρ ὁ γλάμων | ἔχει. Fritzschius ὁ γλάμων ἀνὴρ | ἔχει. veri similius est ὁ γλάμων ἔχει | ἀνήρ, i. e. *in matrimonio*. significatur *Archedemus*. Aristoph. Ran. 417. 588.

10

προσένεγκέ μοὐγγὺς τὸ στόμ' ὀσφρέσθαι τὸ σόν.

Priscianus 18, 252 ὀσφραίνομαι τοῦδε καὶ τόδε. *Εὔπολις Αἰξίν*. ὀσφρέσθαι Elmsl. Aristoph. Ach. 179] ὀσφραίνεσθαι. cf. Pherecr. 69, 4.

11

ταύτην ἐγὼ ζητῶν πάλαι τὴν ἁρμογήν.

Pollux 4, 57 τὴν ἁρμονίαν ἁρμογὴν *Εὔπολις* εἴρηκε· ταύτην κτλ. Suidas ἁρμογή· *Εὔπολις Αἰξίν* κτλ. ζητῶν] ἐζήτουν Suidas. 'ζήτουν Meinekius. Bekker. Anecd. 15, 20 ἁρμογή· μουσικὸν τοὔνομα, τιθέμενον ἐπὶ τῶν ἁρμόσεων, ἃς ποιοῦνται οἱ μουσικοί, ἐπειδὰν ἐξ ἁρμονίας εἰς ἑτέραν ἁρμονίαν μετίωσι, φέρε (i. e. *velut*) ἐκ Δωρίων εἰς Ὑπιώνια ἢ ἐκ Φρυγίων εἰς Ὑπερμιξολύδια. fortasse sophistae sunt verba.

12

τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβών.

Athenaeus 9, 380e τὸ γεῦσαι ἔχομεν ἐν *Εὐπόλιδος Αἰξί* κτλ. Aristoph. Ach. 188. 191.

13

ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν, σκάπτειν, νεᾶν, φυτεύειν.

Photius *νεᾶν· οὐ νεοῦν τὴν γῆν, καὶ νεατὸν Ξενοφῶν, οὐ νέωσιν. Εὔπολις Αἰξίν.* in codice perperam a verbo *νεᾶν* 'novus articulus' incipit. correxit Porsonus. cf. Aristoph. Nub. 1117. loquitur ille sive agricola sive pastor.

14

βοσκόμεθ' ὕλης ἀπὸ παντοδαπῆς, ἐλάτης, πρίνου κομάρου τε
πτόρθους ἁπαλοὺς ἀποτρώγουσαι, καὶ πρὸς τούτοισί γε θαλλόν,
κύτισόν τ' ἠδὲ σφάκον εὐώδη, καὶ σμίλακα τὴν πολύφυλλον,
κότινον, σχῖνον, μελίαν, λεύκην, ἀρίαν, δρῦν, κιττόν, ἐρίκην,
πρόμαλον, ῥάμνον, φλόμον, ἀνθέρικον, φηγόν, κισθόν, θύμα,
θύμβραν.

Plutarchus Mor. 662e *αἱ παρ' Εὐπόλιδι αἶγες ἀντικαρτεροῦσιν ὑμνοῦσαι τὴν τροφὴν ὡς παμμιγῆ καὶ ποικίλην οὖσαν, οὕτω πως λέγουσαι κτλ.* Macrobius Saturn. 7, 5 *notus est omnibus Eupolis inter elegantes habendus veteris comoediae poetas. is in fabula quae inscribitur Aeges, inducit capras de cibi sui copia in haec se verba iactantes: βοσκόμεθ' ὕλης κτλ.* Scholiast. Iliad. 16, 353. Eustath. 1063, 44 *πρόβατα γὰρ πάντα ἐκάλουν τὰ θρέμματα οἱ παλαιοί, καὶ Εὔπολις προβατικὸν χορόν φησι τὸν ἐξ αἰγῶν.* Cram. Anecd. Par. III 21, 30 *προβατικὸν χωρίον* (!) *τὸν ἐξ αἰγῶν φησὶ τόπον.* Erotianus Gloss. Hipp. 112 Klein. *πρόμαλόν ἐστιν εἶδος φυτοῦ οὗ μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν Αἰξίν.* 2. *τούτοισί γε θαλλόν* Meinek.] *τούτοισιν ἔτ' ἄλλ' οἷον. τούτοισιν εταλλοηην* cod. Macr. Par. *τούτοισιν ἔτ' ἄλλα* Grotius. *τούτοις τιθύμαλλον* Bergk. R. c. Att. 199. comparat Meinekius Athen. 13, 587a *θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνιεῖσι τὸ ζῷον.* addere poterat Plut. Mor. 30d *ἡ δὲ αἶξ τὸν θαλλόν* (*διώκει*). Harpocr. 130, 14 *Αἶγα λέγεσθαι ἑταίραν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν* (fr. 459 N.). 3. *σφάκον* Bodaeus Stapelius Theophr. p. 409 (Lob. Phryn. 110. cf. Pathol. el. I 510)] *φάσκον. τὴν* om. Plut. 4. *λεύκην* K., *ἀρίαν* Lobeck. Rhemat. 356] *πεύκην, ἁλίαν* Macr. om. Plut. *ἐρίκην*] *μυρίκην* Plut. 5. *θύμα* om. Plut.

3. *κύτισον.* Theocr. 10, 30 *ἁ αἶξ τὰν κύτισον. ἠδέ.* cf. quae congessimus ad Cratin. 95. 4. '*pinea fronde* non vescuntur caprae.' Meinekius verissime. at *populea* libenter: quapropter scribendum erat *λεύκην. ἁλίαν δρῦν* (sic Macr.) Meinekius eandem putabat ac *θαλασσίαν.* sed rectissime Lobeckius *ἀρίαν.* Hesych. *ἀρία· φυτὸν ἡ ἀρία.* cf. Eupol. 360. Theophr. H. pl. 3, 3, 8. 3, 4, 2. 4. 3, 16, 3. 3, 17, 1. 4, 7, 2. 5, 1, 2. 5, 3, 3. 5, 4, 2.

5, 5, 1. 5, 9, 1. 4. *ἐρίκην.* *ἐρείκη* apud Theophr. H. pl. 1, 14, 2. 9, 11, 11. Herodian. II 511, 1 *ἐρίκη εἶδος φυτοῦ. ὤφειλε διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρείκω γέγονεν. ἀλλ' ἔστι κανὼν ὁ λέγων ὅτι τὰ διὰ τοῦ ικη ἀποστρέφεται τὴν ει δίφθογγον.* cf. I 317, 6. II 97, 39. — sunt chori verba ex parabasi excerpta.

15

αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.

Athenaeus 9, 409 b *παρὰ μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς παροξυτόνως ἀνέγνωσται χερνίβα . . . παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἰξὶν κτλ. ἔστι δὲ ὕδωρ, εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες, ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ περιρραίνοντες τοὺς παρόντας ἥγνιζον.* de accentu cf. G. Herm. Eurip. Herc. fur. 924. est aut versus paroemiacus aut tetrametri anap. exitus.

16

σφυράδων πολλῶν ἀναμέστη

Schol. Aristoph. Pac. 790 *σφυράδες εἰσὶ τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. Εὔπολις Αἰξὶ κτλ. ἀναμέστη*] *ἀνάμεστοι* Dindorfius. sed potest poeta etiam *ἀνάμεστος* vel *ἀνάμεστα* vel etiam *ἅμα μεστή* scripsisse. versus est qualis 15

17.

Quintil. Inst. 1, 10, 17 *eosdem utriusque* (musicae et litterarum) *praeceptores fuisse cum Sophron ostendit . . . tum Eupolis, apud quem Prodamus et musicen et litteras docet.* ad Capras haec pertinere docet Cramer. Anecd. Ox. IIII 325, 1 *πάλαι τοὺς αὐτοὺς γραμματικῆς καὶ μουσικῆς εἶναι διδασκάλους, ὡς Εὔπολις εἰσάγει ἐν Αἰξί.* cf. Mein. I 114 sq. in *Prodami* ceterum ignoti locum *Prodicum* substituit Bergkius R. c. Att. 335, *Pronomum* M. Horstig (apud Meinek.). Athen. 4, 184 d *Ἀλκιβιάδην φησὶ* (*Δοῦρις*) *μαθεῖν τὴν αὐλητικὴν οὐ παρὰ τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ Προνόμου τὴν μεγίστην ἐσχηκότος δόξαν.*

18

βουκολεῖσθαι αἶγας

Εὔπολις Αἰξίν. ἱπποβουκολῶ Εὐριπίδης Φοινίσσαις. Bekker. Anecd. 84, 19. ut *οἰκοδομεῖν ναῦς, τείχη* cet.

19

ἱερεὺς Διονύσου

Εὔπολις Αἰξίν, Ἱππόνικον σκώπτων ὡς ἐρυθρὸν τῇ ὄψει. Hesychius. Schol. Aristoph. Ran. 308 *Εὔπολις τὸν τοῦ Διονύσου ἱερέα*

νομίζεσθαι αἰγίπυρον εἶναι ἀντὶ τοῦ πυρρόν. τὸ γὰρ ἄνθος ἔχειν φησὶ Δημήτριος ἱκανῶς ἐρυθρόν. ubi *αἰγίπυρρον* V Θ cum Eustath. 307, 29, *αἰγίπυρον* Ald. Hemsterhusius ad Hesychii locum: *Εὔπολις τὸν τοῦ Διονύσου ἱερέα ὀνομάζει αἰγίπυρον, ἀντὶ τοῦ πυρρόν.* Fritzschius Aristoph. Ran. 297 p. 167 tetrametrum finxit hunc *τὸν τοῦ Διονύσου δ' ἱρέα (ἱερέα) νομίζετ' αἰγίπυρρον,* conl. Av. 1291 sq. paenultimam quidem nominis *ὁ αἰγίπυρος* (herbae) brevem esse, sed consulto Eupolin dixisse *αἰγίπυρρος*, i. e. *ὁ αἰγιπύρου δίκην πυρρός.* Hesych. *αἰγίπυρος· βοτάνης εἶδος.* Bekker. Anecd. 360, 19 *αἰγίπυρος· πόα πυρρά, ἣν αἶγες νέμονται.* cf. praeterea Theocr. 4, 25. Theophr. 2, 8, 4 et de *Hipponico* Cratin. 336.

20

νεόκοπον κάρδοπον

Εὔπολις ἐν Αἰξὶν εἴρηκεν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξὶ (648) *νεόκοπτον μύλην.* Pollux 10, 102. 7, 22 *νεόκοπον κάρδοπον εἴρηκεν Εὔπολις τὴν νεωστὶ κεκομμένην.*

21

ἀνακές

ὀξυτόνως Ἀττικοί. ὡς καὶ Εὔπολις Αἰξίν. ἀθεράπευτον, Ἕλληνες. Moeris 191, 21 Bekk. *ἀνακές*, i. e. *ἀνήκεστον* (Pierson).

22

ἀνεσκιρτημένας

Bekker. Anecd. 16, 20 *Εὔπολις ἐπὶ τῶν αἰγῶν εἶπε τὴν λέξιν.* ad *Capras* haec pertinere monuit Meinekius.

23

βαλλαντίδια

ὡς ἐν Αἰξὶν Εὔπολις. Pollux 10, 151. *βαλλαντίδια* (*ί*) Meinek.] *βαλαντίδια.*

24

βίος

ἐπὶ οὐσίας . . .Εὔπολις Αἰξίν. Bekker. Anecd. 83, 31. *οὐσίας* Alberti apud Wesseling. Diss. Herod. 44] *συνουσίας.*

25

ἐλεινόν

ἀντὶ τοῦ ἐλεεινόν. Εὔπολις Αἰξίν. Bekker. Anecd. 92, 9. Hermannum Hymn. Cer. 284 Bekkerus, Fritzschium Aristoph. Thesm. p. 456 Meinekius conferri iubet.

26

ἐλελήθεισαν

μετὰ τῆς θᾶ. Εὔπολις Αἰξίν. Bekker. Anecd. 91, 29. *θᾶ*] *ει* Lobeck. Phryn. 150. in versu anapaestico ea forma videtur poeta usus esse.

27

ἔφιππον

Εὔπολις Αἰξίν. Photius. *equitem* dicere videtur.

28

μεμβράδες

ἐν ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξὶν ἔστιν εὑρεῖν διὰ τοῦ μ γραφόμενον (pro *βεμβράδες*). Athen. 7, 287 d. cf. Aristoph. Vesp. 493. 4 et quae adnotavi ad Phryn. 50.

29

νεανισκεύεται

Εὔπολις Σφιγξίν. Photius. *Αἰξὶν* Meinek. I 115. nam in Aristophanis Vespis quidem (*Σφηξὶν*) non exstat.

30

χορδῶν

μέμνηται . . . καὶ Εὔπολις ἐν Αἰξίν. Athen. 3, 94 f.

Theocr. 6, 1 *Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος.* id recte (pro *οἱ βουκόλοι*) dictum esse negans Schol. addit *τῷ αὐτῷ ἁμαρτήματι περιπέπτωκε καὶ Εὔπολις ἐν Αἰξίν.* verba poetae non addit.

Ad Capras praeterea Bergkius R. c. Att. 334 rettulit fr. 303. 353.

ΑΣΤΡΑΤΕΥΤΟΙ Η ΑΝΔΡΟΓΥΝΑΙ

Plenum titulum unus servavit Suidas *Εὔπολις.* semel *Ἀνδρογύναι* Etym. m. 174, 50 (fr. 34), apud ceteros semper *Ἀστράτευτοι.* Schol. Pac. 808 *ὁ Μελάνθιος ὀψοφάγος προείρηται καὶ παρ' Εὐπόλιδι Ἀστρ. κτλ.* hinc perperam Clintonus Fast. Hell. 77 Kr. actam esse ante Pacem coniciebat. cf. fr. 41. Meinekius actam esse Ol. 88, 4 arbitratur I 177, Ol. 89, 1 Wilamowitzius Obs. crit. 24. 51 sq. 54, motus inprimis fr. 36.

31

Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν ἐστρατεύετο,
κἀνταῦθα τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν ἀνήρ.

Schol. Aristoph. Av. 1556 (*Πείσανδρος*) *δειλὸς ἦν . . . Εὔπο-*

λις ἐν Ἀστρατεύτοις κτλ. ἐστρατεύετο] ἐστράτευε V. 2. τῆς RV] τῆς σῆς Ald. στρατιᾶς] στρατείας Ald. πάσης τῆς στρατιᾶς Cobet. Obs. crit. Plat. 127, deceptus Aldinae discrepantia. praeterea Σπαρτωλὸν (Σπάρτωλον) pro Πακτωλὸν Hanovius Exerc. crit. 81 conl. Thuc. 2, 97 (Ol. 87, 4). at eo quod de expeditione ad Pactolum suscepta nihil comperimus nequaquam efficitur eam non susceptam esse, nedum ab Eupolide fingi non potuisse. de *Pisandro* cf. interpr. Arist. Av. 1556. quae Fritzschius Thesm. p. 317 de his versibus disputavit ea nescio an ipse nunc minus probet.

32

ἐν εὐσκίοις δρόμοισιν Ἀκαδήμου θεοῦ.

Diogenes Laert. 3, 7 τὸ δ' ἐστὶ γυμνάσιον προάστειον ἀλσῶδες, ἀπό τινος ἥρωος ὀνομασθὲν Ἑκαδήμου, καθὰ καὶ Εὔπολις ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶν κτλ. cf. interpr. Aristoph. Nub. 1005.

33

Bekker. Anecd. 475, 12 ἀχράδας τὰς ἀχέρδους λέγουσιν. Εὔπολις Ἀστρατεύτοισιν οἱ πεπείρους ἀχράδας πρὸς τῇ συκίδι προσέτως καὶ ἀχράδων ... Φερεκράτης. ἴσως δ' ὁ μὲν καρπὸς ἀχράς, τὸ δὲ δένδρον ἄχερδος. Φερεκράτης 'ἢ τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραχολωτάτης'. Meinekius in ed. min. Εὔπολις Ἀστρατεύτοις· 'ἵν' ἂν πέπειρον ἀχράδα πρὸς τῇ συκίδι προσέχωσι'. non intellego. cf. Cratet. 53. bene ad hoc fragmentum Ungerus Parad. Theb. 457 rettulisse videtur Dioscorid. I 168 p. 151 φασὶ δέ τινες ὅτι ἐὰν συνεψήσῃ τις ἀχράδας μύκησιν, ἀβλαβεῖς αὐτοὺς γίνεσθαι. et auct. libr. περὶ δηλητ. φαρμ. 23 p. 33 συνεψόμεναι δὲ αἱ ἀχράδες ἢ τὰ φύλλα τοῖς μύκησιν ἀφαιροῦνται τὸ πνιγῶδες αὐτῶν. itaque Eupolis scripsisse videtur μύκητι vel μύκησι pro συκίδι. fort. ἀεὶ | ἀχράδας πεπείρους τοῖς μύκησι προσφέρων.

34

δοκῶ μοι νῦν ὁρᾶν ἀφαδίαν.

Etymol. m. 174, 50 ἀφαδός· ἐχθρός· παρὰ τὸ ἀφανδάνειν. καὶ ἀφαδία ἡ ἀπαρέσκουσα ἔχθρα. Εὔπολις ἐν Δραπέταις κτλ. codex Dorvillii pro Δραπέταις habet αν superscripto δ, i. e. Ἀνδρογύνοις: Gaisfordius Hesiod. Theog. 709. Hesych. ἀφαδίαν· τὴν πολεμικὴν ναῦν, διὰ τὸ ἀφανδάνειν. ubi Pearso (Advers. I 132) τὸν πολεμικὸν νοῦν. Salmasius contra et Kusterus (in Etym.) apud Eupolin scribebant ναῦν ὁρᾶν. non recte, quamquam restat dubitatio. Bekker. Anecd. 468, 28 ἀφαδία· ἡ ἔχθρα. Herodian. II 480, 15 ἀφάδειος ὁ ἐχθρός, ἀπὸ τοῦ ἀφανδάνειν. λέγεται δὲ καὶ ἀφάδιος (ᾰ).

35

Ἀθηναίων εἰ βούλεταί τις ἐγγράφειν —

Schol. Hephaest. cod. Saibant. Gaisf.[2] I 156 τὸ αὐτὸ δ' ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῆς αι διφθόγγου, ὡς Εὔπολις ἐν Ἀστρατεύτοις φησίν κτλ. ἐν δευτέρῳ ποδὶ τὴν αι συνέστειλε. cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Eq. 139. Pherecr. 34.

36

μήποτε θρέψω
παρὰ Περσεφόνῃ τοιόνδε ταῶν, ὃς τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.

Athenaeus 9, 397c Εὔπολις δ' ἐν Ἀστρατεύτοις. ταῶν Dindf.] ταῶν. cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Av. 102. Aristoph. Plut. 541 στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει, ubi scholiasta Σοφοκλέους (fr. 804 N.) τὸ ἡμιστίχιον· ἐπεγειρομένων (sic Bergk. pro ἐπειγομένων) κερκίδος ὕμνοις, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει. cf. Aristoph. fr. 415. non placet tamen repetitio verborum ἐπεγειρομένων — ἐγείρει. fort. ἐπαναιρομένων coll. Aristoph. Eq. 784. loqui haec videtur Demi pater Pyrilampes, qui unus Atheniensium rarissimas illas aves alebat. Athen. 9, 397cd. Plut. Pericl. 13 (Περικλῆς) διεβάλλετο . . εἰς τὰς Πυριλάμπους ὀρνιθοτροφίας, ὃς ἑταῖρος τοῦ Περικλέους αἰτίαν εἶχε ταῶνας ὑφιέναι ταῖς γυναιξὶν αἷς Περικλῆς ἐπλησίαζεν. 'en habes pavones, qui dormientes suscitant.' Wilamowitz. Obs. crit. 52, qui Pyrilampen apud Delium vulneratum (Plut. Mor. 581e) haec queri et potissimum quod aves sibi multum dilectas mox amissurus sit plorare opinatur, fabulam ea de causa anno Ol. 89, 1 vel 2 adiudicans. at ea omnia coniectura admodum incerta nituntur, cum potissimum verbis τοιόνδε ταῶν non avis, sed aliquis quasi quidam pavo significari videatur.

37. 38

ἄνδρες ἑταῖροι, δεῦρο δὴ τὴν γνώμην προσίσχετε,
εἰ δυνατὸν καὶ μή τι μεῖζον πράττουσα τυγχάνει.

* * * *

καὶ ξυνεγιγνόμην ἀεὶ τοῖς ἀγαθοῖς φάγροισιν.

Hephaestio 15, 25 Εὔπολις δ' ἐν τοῖς Ἀστρατεύτοις καὶ ἀτακτοτάτως συνέθηκε τὸ (Κρατίνειον) εἶδος· πῇ μὲν γὰρ τοιαῦτα ποιεῖ· ἄνδρες κτλ. πῇ δὲ τοιαῦτα· καὶ ξυνεγιγνόμην κτλ. ὥσθ' ὅλον αὐτὸ χοριαμβικὸν ἐπίμικτον γενέσθαι, ὅμοιον Ἀνακρεοντείῳ τῷδε, Σίμαλον εἶδον ἐν χορῷ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν. πῇ δὲ καὶ ἄλλοις ἐχρήσατο λίαν ἀτάκτοις σχήμασιν. et 16, 7 καὶ τὸ Κρατίνειον δὲ τὸ ἀσυνάρτητον ἐκ χοριαμβικοῦ καὶ τροχαϊκοῦ πολυσχηματιστόν ἐστιν· ἀρκέσει ταῦτα δεῖξαι ἡ παράβασις ἡ ἐν τοῖς Ἀστρατεύτοις Εὐπόλιδος πᾶσα. 1. δεῦρο δὴ Hermannus Doctr. metr. 582] δεῦρ' ἤδη.

προσίσχετε Hermann.] *προΐσχετε*. 3. *ξυνεγιγνόμην* Hermannus] *ξυνεγινόμην*. versum 3 inperite ab Hephaestione cum reliquis coniungi Hermannus, duos priores exordium esse parabasis, tertium ex epirrhemate potius quam ex ea quae proprie dicitur parabasi excerptum esse Bergkius iudicat R. c. Att. 339. cf. fr. 159. 2. *πράττουσα*, *ἡ γνώμη δηλονότι*. 3. *ξυγγίγνεσθαι* cognoscere, i. e. *comedere*. cf. fr. 108. Aristoph. Eq. 806. Teleclid. 38. *φάγροις*, piscibus delicatissimis. Athen. 7, 327 cde. Aristot. H. a. 8, 15, 1.

39

Schol. Lucian. Alex. 4 *ὡσαύτως* (ut Eurybatus) *καὶ ὁ Φρυνώνδας ἐπὶ πονηρίᾳ (δια)βοᾶται Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις*. cf. fr. 127. Aristoph. fr. 26. 468. cum Eurybato coniungitur etiam Plat. Protag. 327 d. cf. Lobeck. Aglaoph. 1306.

40

Schol. Aristoph. Pac. 347 *μέμνηται (Φορμίωνος) ὁ κωμικὸς ἐν Ἱππεῦσι καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις, Εὔπολις Ἀστρατεύτοις*. cf. Aristoph. Eq. 562 cum interpr.

41

Schol. Aristoph. Pac. 808 *ὅτι γὰρ ὁ Μελάνθιος ὀψοφάγος προείρηται. καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις*. i. e. 'etiam apud Eupolin commemoratur in *Ἀστρ*.' incidendum esse post *προείρηται* Meinekius animadvertit. cf. Pherecr. 139.

Praeterea fragmentum adespoton apud Schol. Ven. Hom. Il. 13, 291 sine idonea causa ad *Ἀστρατεύτους* referebat Runkelius.

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ Α ΚΑΙ Β

Nomen fabulae dedit Lyconis et Rhodiae filius Autolycus, corporis venustate insignis. Schol. Aristoph. Lys. 270 *Ῥοδίαν . . . Αὐτολύκου μὲν μητέρα, γυναῖκα δὲ Λύκωνος*. Schol. Plat. Apol. 23 e *Λύκων μέντοι πατὴρ ἦν Αὐτολύκου, Ἴων γένος, δήμων Θορίκιος*. Xen. Symp. 1, 9 *ὥσπερ ὅταν φέγγος τι ἐν νυκτὶ φανῇ πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα, οὕτω καὶ τότε τὸ Αὐτολύκου κάλλος πάντων εἷλκε τὰς ὄψεις πρὸς αὐτόν*. is cum Ol. 89, 3 magnis Panathenaeis pancratio vicisset (Plin. N. h. 34, 79), Callias Hipponici f., qui puerum amabat, in honorem eius convivium adparavit, quod Xenophon descripsit. captis a Lysandro Athenis triginta tyrannorum iussu occisus est. Plut. Lys. 15 extr. Diodor. 14, 5. Eupolidis fabula acta est Ol. 89, 4. Athen. 5, 216 d (*ἐπ' Ἀριστίωνος*) *Εὔπολις τὸν Αὐτόλυκον διδάξας διὰ Δημοστράτου*, i. e. Demostrati opera, ut Aristophanes haud semel Philonidis et Callistrati opera

usus erat. mutatam iterum actam esse testatur Galen. V p. 38b τὸν δεύτερον Αὐτόλυκον Εὐπόλιδος ἔχεις ἐκ τοῦ προτέρου διεσκευασμένον. cf. Poll. 7, 202. Schol. Plat. 332. Aristoph. Nub. 110. Thesm. 941. in fr. 43 cum commemoretur Aristarchus praetor Ol. 92, 1 (Thuc. 8, 98. Xen. Hell. 2, 3, 46), eodem fere tempore Autolycum alteram actam esse Meinekius existimat I 110. 116—118. ceterum ut Vesparum Pacisque, ita Autolyci et Baptarum parabases adversariorum poetae criminationibus refertae erant. cf. praeter Meinekium Bergk. R. c. Att. 342sq. Cobet. Obs. crit. 84sq. Wilamowitz. Obs. crit. 42sq.

42

οἰκοῦσι δ' ἐνθάδ' ἐν τρισὶν καλιδίοις,
οἴκημ' ἔχων ἕκαστος.

Pollux 10, 161 ἤδη δὲ καὶ τὸν πρὸς οἰκήσεις ἐπιτήδειον οὕτω (καλιόν) λέγουσιν, ὡς . . . ἐν Εὐπόλιδος Αὐτολύκῳ κτλ. 'tria tuguria nescio quis monstrat, ubi Lyco, Rhodia, Autolycus vivunt, *suum quisque habens lupanar.*' Wilamow. 50. Herm. VII 145 adn. 6. Athen. 5, 220d Ἀρχεστράτου . . . τοῦ παραπλήσια ταῖς ἐπὶ τῶν μικρῶν οἰκημάτων ἐργαζομένου. contra Xen. Symp. 1, 8 βασιλικόν τι τὸ κάλλος, ἄλλως τε καὶ ἢν μετ' αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης, καθάπερ Αὐτόλυκος τότε, κεκτῆταί τις αὐτό.

43

ἤδη γὰρ Ἀρίσταρχον στρατηγοῦντ' ἄχθομαι.

Schol. Vict. Hom. Il. 13, 353 Τρωσὶν δαμναμένους· λείπει τὸ ὁρῶν. ἔστι δὲ τὸ τῆς φράσεως ἀρχαῖον. Εὔπολις ἐν Αὐτολύκοις κτλ. cf. Cratin. 158. Xen. Reip. Ath. 2, 18 οὐδὲ τοὺς τοιούτους ἄχθονται κωμῳδουμένους. *Aristarchus* unus ex quadringentis Ol. 92, 2, populi imperio inimicissimus (Thuc. 8, 90. 92), in Eetionea munienda ad excipiendos Lacedaemonios acerrimus (Xen. Hell. 2, 3, 46), eversa quadringentorum dominatione Oenoën Boeotis prodidit (Thuc. 8, 98. Aristoph. fr. 550. 1). tamen postea in civitatem restitutus est, si recte Bergkius R. c. Att. 344 interpretatur Xen. Hell. 1, 7, 29 conl. cum Memor. 2, 7, 2. ad alteram fabulae recensionem refert Meinek.

44

ὅτι τὰ πατρῷα πρὸς σὲ καταδιέφθορα.

Zonaras διέφθορεν· οὐ τὸ διέφθαρται δηλοῖ παρὰ Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ διέφθαρκεν. Εὔπολις . . . ἐν Αὐτολύκῳ κτλ. Schol. Aristoph. Nub. 109 et Suidas Λεωγόρας, τρυφερός τις, ὁ Ἀνδοκίδου πατήρ· . . . Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ β' (β' om. Suid.) ὡς καὶ διὰ Μυρρίναν ἑταίραν τὰ χρήματα ἀποβέβληκέ φησιν. si recte haec ut vide-

tur Runkelius coniunxit, verba ex Autolyco altera excerpta et *Leogorae* esse constat cum Myrrhina conloquentis. *Myrrhina* autem alibi non commemorata non confundenda est cum altera illa quam Hyperides amavit. Athen. 13, 590 c. Bergk. R. c. Att. 344 sq.

45

ἆρα σφόδρ' ἐνεούρησεν ἐξώλης γέρων;

Cramer. An. Oxon. I 446, 17 *ἐνούρησεν Ἀττικῶς. Εὔπολις Αὐτολύκῳ κτλ. ἐνεούρησεν* Meinek.] *ἀνεούρησεν. ἐξώλης* Meinek.] *ἐξούλης. οὐξώλης γέρων* Cobet. Mnem. V 109. Herwerd. Obs. crit. 22. *ἠξώλης, γέρον* Wilamowitz. Herm. VII 145. Lyconem Autolyci patrem significari Meinekius conicit, Rhodiam Wilamowitzius.

46

τί δῆτ' ἄν, εἰ μὴ τὸ σκάφιον αὐτῇ παρῆν;

Pollux 10, 45 *δίφρον δ' ἂν εἴποις τὰ λάσανα εὐφημότερον, καὶ διφρίσκον. τῇ δὲ γυναικὶ σκάφιον, ὡς ἐν Αὐτολύκῳ Εὔπολις.* Aristoph. Thesm. 633 *σκάφιον Ξένυλλ' ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.* — *τί δῆτ' ἄν, ἐγένετο δηλονότι* 'quid factum esset nisi —'. Rhodiam intellegendam esse censet Meinekius. ceterum *σκάφιον* nequaquam matula dicitur; sed cum ea non praesto esset, sicuti in Thesmophoriazusis, *σκαφίῳ* pro illa mulier usa est. non recte Fritzschius haec (Thesm. p. 231) Aristophanis Polyido adiudicavit.

47

σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθὺ τοὐρόφου.

Athenaeus 9, 368 d *καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν. Εὔπολις Αὐτολύκῳ κτλ. τοὐρόφου,* i. e. *τοῦ ὀρόφου. εὐθὺ τοῦ 'ρόφου* C. F. Hermannus Dissert. de tempore Xen. Conv. I 7 conl. Arist. Lys. 229] *εὐθὺ τοῦ ῥόφου* A. *εὐθύτου 'ρίφου* (i. e. *ἐρίφου*) Iacobs. at *εὔθυτος ἔριφος* quid est? Arist. Lys. 229 *οὐ πρὸς τὸν ὀροφὸν ἀνατενῶ τὼ Περσικά.* sic hic verbis *εὐθὺ τοῦ ὀρόφου* (*ἐχώρουν*) notatur mulier libidinosa, quolibet tempore ad venerem parata, fortasse Rhodia.

48

ἐλλιμένιον δοῦναι πρὶν εἰσβῆναί σε δεῖ.

Pollux 9, 30 *τὸ τέλος ἐλλιμένιον, ὡς Εὔπολις Αὐτολύκῳ. δοῦναι* Seberus] *ὃ δοῦναι.* dici haec videntur nescio cui in lupanar introeunti. *ἐλλιμένιον* figurate, tamquam *portorium* dicas a *porta*, non a *portu*. de portorio Atheniensium Boeckh. Oec.[2] I 431. 2.

49

ἀτὰρ ἤγαγες καινόν τι φῖτυ τῶν βοῶν.

Schol. Plat. 445 et Aristoph. Pac. 1164, Photius 650, 12 λέγεται δὲ τὸ γέννημα φῖτυ. Εὔπολις Αὐτολύκῳ κτλ. corrupte Suidas φιτῦσαι. Etymol. M. 795, 32 τὸ γέννημα φῖτυ. Εὔπολις Αὐτολύκῳ 'ἤγαγε καινὸν φῖτυ'. at ἤγαγες καινὸν φῖτυ. τῶν βοῶν cod. Par. 1807 apud Cramer. Anecd. Par. I 400. καινόν τι Elmsl. apud Blomfield. Gloss. Aesch. Prom. 241] καινὸν. καινόν γε Bergk. R. c. Att. 345. καινὸν τὸ Porsonus in Phot. φῖτυ τῶν] φίτυμα Schol. Arist. — *Leogoram*, qui ut phasianos (Aristoph. Nub. 109) etiam boves aluerit, adpellari putat Meinekius. non adsentitur Fritzschius Ind. Rost. aest. 1848 p. 9. certe singulare nescio quod boum genus significatur.

50

ἀνεκάς τ' ἐπαίρω καὶ βδελυρὸς σὺ τὸ σκέλος.

Suidas ἀνεκάς· ψιλῶς τὸ ἄνω λέγουσι. καὶ ἀνέκαθεν τὸ ἄνωθεν. Εὔπολις Αὐτολύκῳ κτλ. Bekker. Anecd. 395, 25 Εὔπολις Αὐτολύκῳ ἕκαστ' ἐπαίρω. τ'] σ' Bernhardy. ἐπαίρω] ἐπήρω Portus. βδελυρὸς] βδελυρῶς Porson. apud Gaisf. in Addend. βδελυρὰς Bernhard. conl. Aristoph. Av. 1254. Eccl. 265. Meinekius ἀνεκάς τ' ἐπήρω κἀβδελυρεύσω τὸ σκέλος, figura usus διὰ μέσου, ut Eurip. Cycl. 121. fort. ἀνεκάς γ' ἐπαίρω καὶ βδελυρῶς σοι τὸ σκέλος. de accentu cf. Cratet. 10.

51

καπνοὺς ἀποφαίνει καὶ σκιάς.

Schol. Aristoph. Nub. 253 τὰ μηδενὸς ἄξια καπνοὺς καὶ σκιὰς καὶ νεφέλας ὠνόμαζον. Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ κτλ. ἀποφαίνει καὶ σκιὰς om. V. cf. Aristoph. Nub. 330.

52

ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας ἀσεβῶν βίον, ὦ μοχθηρός, ἔτριβες.
Β. πῶς ὦ πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας;

Erotianus 53, 9 Klein. Ἐπίθερσις δ' ἐν β' τῶν λέξεων ἄμβωνά φησι χεῖλος εἶναι σκεύους καὶ τῆς ἀσπίδος τὸ πρὸς αὐτῇ τῇ ἴτυι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς ἐν Αὐτολύκῳ φησίν κτλ. Aristophanem pro Eupolide nominatum esse vidit Coddaeus. eodem modo erravit Apollonius ad Hippocr. I 10. partem fr. attulit Galen. ad Hippocr. XII 301 Charter. omissis duobus primis verbis Eustath. 1636, 50 (ex Aelio Dionysio). Etym. m. 81, 10. Gud. 43, 33. ἀσεβῶν βίον Meinek.] ἀσέβιον. ἀσεβῆ βίον G. Hermann. Diar. Lips. 1829 p. 1620. ὦ Bergk R. c. Att. 347] ὁ. ὦ μοχθηρός] ὡς μο-

χϑηρὸν Dind. Arist. fr. p. 7. 2. πῶς ὦ Dind.] πόσω. ἤδη add. Ael. Dionys. Eust. 1636, 51. Etym. m. 81, 10. — rixari inter se duo homines pravos et abiectos et sua sibi facinora exprobrare sententia est Bergkii, cui ita adsentitur Meinekius ut λοπάδων ἄμβωνας dici putet τὰ χείλη τῶν αἰδοίων, conl. Aristoph. Eq. 1285. Eustath. 1539, 33 τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄμβων τε λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα κτλ. (V 34). hoc si verum est ut videtur, τὸ περιλείχειν τοὺς ἄμβωνας ipsa illa καινὴ ἰδέα est. tum vero unus loquitur Ariphradem nescio quem compellans (Ar. Eq. 1283. Vesp. 1282. Pac. 884 sq.), scribendum autem est in v. 1 cum Dindorfio ὡς μοχϑηρὸν et in altero ὦ πρῳ πολλῶν κτλ. dicitur enim πρῴ etiam de hominum aetate. Plat. Protag. 326 c. Pollux 1, 69.

53

Schol. Platonis Bekk. 332 Εὔπολις δ' ἐν Φίλοις καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ Ῥοδίᾳ κωμῳδεῖ (Λύκωνα), ἐν δὲ τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ εἰς ξένον. cf. 215. 273.

54

Schol. Plat. 331 Bekk. κωμῳδεῖται δὲ (Ἀριστοφάνης) ὅτι καὶ τὸ τῆς Εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· Εὔπολις Αὐτολύκῳ. spectant haec ad statuam Pacis in cognomine fabula e terra effossam. cum autem Pax acta sit Ol. 89, 3, ad priorem Autolycum rettulit Bergk. R. c. Att. 342.

55

Athenaeus 5, 216 d ἐπὶ τούτου (Ἀριστίωνος ἄρχοντος) Εὔπολις τὸν Αὐτόλυκον διδάξας διὰ Δημοστράτου χλευάζει τὴν νίκην τοῦ Αὐτολύκου.

56

Etymol. m. 399, 17 Εὐτρήσιος παρὰ τὸ τετρῆσϑαι. τὸν Αὐτόλυκον ὁ Εὔπολις σκώπτει. Εὔτρησις δὲ πόλις Ἀρκαδική. cf. Teleclid. 57. '*muliebria passum*' interpretatur Meinekius I 117.

57

Aristoph. Vesp. 1025 οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζων πειρῶν· οὐδ' εἴ τις ἐραστὴς κωμῳδεῖσϑαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευδε πρὸς αὐτόν, οὐδενὶ πώποτέ φησι πιϑέσϑαι. ubi schol. δι' Εὔπολιν. ἐν Αὐτολύκῳ δὲ τοιαῦτά φησι. [τοῦτο δὲ καὶ ἐν Εἰρήνῃ οὕτω]. Autolycum (Ol. 89, 4) Aristophanes neque in Pace (Ol. 89, 3) neque in Vespis respicere potuit. itaque alteram fabulam ab Eupolide ante Vespas doctam significari statuit Wilamowitz Obs. crit. 41—49. at fieri potuit ut contra Aristophanis crimina Eupolis in Autolyco se defenderet.

58

δίφρος Θετταλικὸς τετράπους

ὡς ἐν Αὐτολύκῳ Εὐπόλιδος. Pollux 10, 47. idem 7, 112 *κάλλιστοι δὲ οἱ Θετταλικοὶ δίφροι, διὸ καὶ ἡ Πυθία ἔφη 'Θετταλὲ ποικιλόδιφρε'.* addit Meinekius V 35 Erotian. 70, 4 Klein. *πᾶς δίφρος ἀνακλισμὸν ἔχων Θεσσαλικὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς λέγεται.*

59

Schol. Aristoph. Thesm. 941 *Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις, ὅτι τὸ ἑστιᾶν καὶ δοτικῇ συντάσσουσιν, ὡς καὶ παρ' Εὐπόλιδί ἐστιν ἐν Αὐτολύκῳ θατέρῳ, ὥστε οὔτε ἐκεῖ οὔτε ἐνθάδε δεῖ ξενίζεσθαι.* perperam Duebnerus extrema pro Eupolideis habuit, quae sunt scholiastae. *ξενίζεσθαι* est *mirari* tamquam aliquid peregrini vel insoliti. L. Dindorf. in Thes. *ἑστιᾶν.* exempla congessit H. Iacobi Schol. Aesch. Sept. 363 p. 341 Dind. Schol. Soph. Ai. 235 p. 204. Antig. 1184 p. 325 Dind. Schol. Il. 21, 550 (*ξενισθέντες πρὸς τὸ ἐπίθετον*). Walz. Rhet. VII 175. Athen. 14, 658e. (Mein. V 35). ceterum ut apud Aristophanem *τοῖς κόραξιν* non pendet ab *ἑστιῶν*, sed a *παρέχω*, sic aut in Eupolidis verbis explicandis grammaticus erravit aut ea syntaxi usus erat poeta, quae Atticis non est insusitata, *ἑστιᾶν τινά τινι.* Plat. Reip. 3, 404bc.

60

ἀκαλήφας

Athenaeus 3, 89f *τὰς κνίδας ὁ Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ ἀκαλήφας ὀνομάζει.*

61

ἀναφλασμόν

τὰ ἀφροδίσια. Εὔπολις Αὐτολύκῳ. Suidas. *ἀναφλασμόν* A] *ἀναφλασμοί.* Zonaras *ἀναφλασμός· τὰ ἀφροδίσια.*

62

ἀπρασία

Εὔπολις Αὐτολύκῳ. Bekker. Anecd. 83, 14.

63

ἀρρωστήμων

Εὔπολις Αὐτολύκῳ. Bekker. Anecd. 447, 1.

64

βιασμός

Εὔπολις Αὐτολύκῳ. Bekker. Anecd. 84, 21. Lobeck. Phryn. 511.

65

ἐπίπεμπτον

εἰώθασι λέγειν τὸ πέμπτον, ὡς καὶ Εὔπολις Αὐτολύκῳ. Harpocratio 78, 13. ut *ἐπιδέκατον*. Aristoph. fr. 201. Xen. Vect. 3, 9 (*ἐπίτριτον*).

66

νουθέτησιν

Εὔπολις Αὐτολύκῳ. Bekker. Anecd. 109, 12. Lobeck. Phryn. 512. 3.

67

πορνεύεσθαι

ἐν τῷ πρώτῳ Εὐπόλιδος Αὐτολύκῳ. Pollux 7, 202.

ΒΑΠΤΑΙ

Alcibiadem potissimum hac fabula lacessivit, a quo propterea necatum esse poetam falsa erat multorum opinio. Meinek. I 104 sq. Lehrs Popul. Aufs.[2] 396 sq. Iuvenal. 2, 91 *talia secreta coluerunt orgia taeda Cecropiam soliti Baptae lassare Cotytto.* ubi scholia: *Baptae titulus libri, quo inpudici describuntur ab Eupolide, qui inducit viros Athenienses ad imitationem feminarum saltantes lassare psaltriam.* itaque Baptae sine dubio sunt sodales Alcibiadis, qui nocturnis orgiis sacra Cotyttia imitabantur. de significatione nominis non constat. cf. Meier. apud Fritzsch. Q. Arist. 203 et hunc ipsum 196—232. Meinek. I 122 sq. 335. Preller. Mythol. gr.[2] I 548 not. 5. maxime adridet Lehrsii ratio, qui (p. 397) Lobeckium maxime secutus (Aglaoph. 1007 sq.) 'man nannte' inquit 'die Theilnehmer (an den Orgien der thrakischen Göttin Kotytto) *βάπται*, die Taucher oder Täufer, weil jene sacra mit einer Lustration der eingeweihten, die durch ein Bad geschah, verbunden waren: und diese Ceremonie war es eben besonders, welche sie in den Ruf der Unzüchtigkeit und Ausschweifung brachte.' cf. Lucian. Advers. indoct. 27 *ἀνέγνως καὶ τοὺς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σου τἀκεῖ καθίκετο οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά;* Cotytto deam quoquo modo in scaena fuisse repraesentatam docet fr. 83. actam esse fabulam Ol. 91, 1 Dionysiis urbanis tribus ante Siciliensem expeditionem mensibus statuit Meinekius I 125 extr.

68

ἀναρίστητος ὢν
κοὐδὲν βεβρωκώς, ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων

Bekker. Anecd. 377, 8 *ἀλλὰ γάρ· ἀντὶ τοῦ δέ. Εὔπολις Βάπταις.* Athen. 2, 47 e *ἀναρίστητον εἶπεν Εὔπολις.* Suidas *ἀλλὰ*

γάρ· ἀντὶ τοῦ δέ. Εὔπολις. Fritzschius Q. Arist. 208 cum hoc fragmento coniungens Aristoph. fr. 454 versum priorem sic supplet *τρέχω διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀν. ὤν.* Connum fidicinem dici recte interpretatus est Winckelmannus Proleg. Plat. Euthyd. XLI. cf. Cratin. 317. Aristoph. Eq. 534. ceterum cum *κοὐδὲν βεβρωκώς* nihil aliud sit quam *ἀναρίστητος*, poeta scripsisse videtur *κοὐδὲν πεπωκώς*, ut Aristophanes *δίψῃ δ' ἀπολωλώς.*

69

ὅτι οὐκ ἀτρύφερος οὐδ' ἄωρός ἐστ' ἀνήρ.

Bekker. Anecd. 460, 25 et Suidas *ἀτρύφερος· ἔστιν ἡ λέξις ἐν Βάπταις Εὐπόλιδος κτλ. Alcibiadem* notari sine idonea causa conicit Fritzschius Q. Arist. 237.

70

ἀλλ' ἐξολεῖς με ναὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλῆν.

Herodianus II 911, 15 Lentz. *παγῆ, γαλῆ, μυγαλῆ, ἀμυγδαλῆ. Εὔπολις Βάπταις κτλ.* Athen. 2, 53a *Εὔπολις· ἀπολεῖς με κτλ. ἐξολεῖς* Blochius] *ἐξομέλεις* cod. Herod. *ἀπολεῖς* Athen. *ἐξαπολεῖς* Dindorf. *ἀπολεῖς, ἀπολεῖς* Meinek. Anal. Ath. 28. *ἀμυγδαλῆν*] *ἀμυγδαλῆ* cod. Herod. *ἀμυγδάλην* C Athen. contra Herodiani regulam *ἀμυγδαλῆ* scribi iubentis. cum fr. 74 coniungit Fritzschius *ἀμυγδάλλην* scribens, alterum conloquentium Socratem esse ratus. de iureiurando cf. fr. 74. Telecl. 27.

71

ἐπιχώριος δ' ἔστ' ἢ ξένης ἀπὸ χθονός;

Schol. Aristoph. Ran. 418 *οὗτος (Ἀρχέδημος) ὡς ξένος κωμῳδεῖται. καὶ Εὔπολις Βάπταις κτλ. ἔστ' ἢ* Dindf.] *ἐστὶ ἢ* R *(δέ) ἐστιν ἢ* V. *δὲ ἢ* Θ. *δέ ἐστι καὶ* Ald. interrogationis signum addidit Herwerdenus Obs. crit. 22. de *Archedemo* cf. Aristophanes ipse cum interpr.

72

ὦ ῥύμβε μαστίξας ἐμέ

Schol. Apollonii Rh. 4, 143 Keil. *τὸ κινούμενον τροχίσκιον ὑπὸ τῶν φαρμακίδων ῥυμβίον καλεῖται. οὕτω δὲ λέγουσι τὰς περιφερεῖς κινήσεις. καὶ παρ' Εὐπόλιδι· ὦ κτλ.* idem 1, 1139 *ῥύμβος· τροχίσκος, ὃν στρέφουσιν ἱμᾶσι τύπτοντες καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι. τινὲς δὲ ῥύμβον αὐτὸν καλοῦσιν, ὧν καὶ Εὔπολις ἐν Βάπταις.* Etym. m. 706, 28 *ῥύμβος δὲ καὶ ῥόμβος διχῶς λέγεται . . . ῥύμβον δὲ αὐτὸν Εὔπολις εἶπεν.* Eustath. 1387, 47 *Εὔπολις δέ, φασί, ῥύμβον αὐτὸν εἶπε διὰ τοῦ υ ψιλοῦ.* Photius *ῥόμβος (ῥύμβος)· ὃ ἔχουσιν οἱ ἐπιθειάζοντες, ὡς τύμπανον. οὕτως Εὔπολις.* Schol. Theocr. 2,

18 *ῥόμβος, ὃν οἱ Ἀττικοὶ ῥύμβον καλοῦσι.* rhombus est turbo magicus vel rota magica. Fritzsch. Q. Arist. 214. Lob. Aglaoph. 700. Rhem. 35. *μαστίξας* ab Eupolide scriptum esse non potest. Attici enim non *μαστίζειν* dicunt, sed *μαστιγοῦν*. Alexid. 130, 5 scribendum est *τῷ σιλφίῳ μάλθαξον*, namque *μαλάττει τὸ σίλφιον.* atque sic hic quoque (*ὦ τύμπανον δ'*), *ὦ ῥύμβε μαλθάξας ἐμέ.* queritur sero aliquis se magicis artibus fraudatum esse.

73

ἀλλ' οὐχὶ δυνατόν ἐστιν· οὐ γὰρ ἀλλὰ προ-
βούλευμα βαστάζουσι τῆς πόλεως μέγα.

Hephaestio 4, 7 extr. *ἔνια δὲ καὶ παίζουσιν οἱ κωμικοί* (vocabulis inter duos versus diremtis), *ὡς Εὔπολις Βάπταις· ἀλλ' οὐχὶ κτλ. ἀλλὰ* Bentl. Callim. fr. XCII] *ἄλλο.* cf. Aristoph. Eq. 1205 *ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.* Meinekius Hephaestionem vitioso codice deceptum esse existimat, admodum probabiliter, siquidem quid comici insit in illa vocabuli divisione non intellegitur. admonet praeterea Bergkius R. c. Att. 296 in tali divisione syllabae ancipiti locum non esse. itaque ipse *πρω — βούλευμα*, melius Meinekius *πρῷ | βούλευμα.* prorsus incredibile est quod Wilamowitzius Herm. XI 297 poetam in verbis *πρῷ β.* et *προβ.* lusisse fingit: Alcibiadis enim sodales dici rei alicui non vacare, quod — in senatu magna de causa deliberandum sit, quae nihil aliud sit quam magna compotatio novo more (cf. fr. 351, 3) *mane* instituta. at tale quid si indicabatur, vocabulo utendum erat, non quod et *ante* et *mane*, sed quod et deliberationem et compotationem significaret. adsentior igitur Meinekio. *βούλευμα* ut Aristoph. Lys. 517. Eccl. 17. 137. *βαστάζουσι*, i. e. *adferunt.* Fritzschius Q. Arist. 238.

74

ἀνόσια πάσχω ταῦτα ναὶ μὰ τὰς Νύμφας.
B. πολλοῦ μὲν οὖν δίκαια ναὶ μὰ τὰς κράμβας.

Priscianus De metris Terent. 23 *Eupolis Βάπταις cum in aliis iambis eiusdem fabulae recta est observatione metrorum usus, hos tamen posuit in fine habentes spondeos ἀνόσια κτλ.* Athenaeus 9, 370b *Εὔπολις Βάπταις· ναὶ μὰ τὴν κράμβην.* 2. *πολλοῦ* V Par. 7504] ΠΩΛΛΟΙ A. de reliqua codicum varietate cf. adnot. Keilii et de iureiurando Telecl. 27. Hermannus Doctr. metr. 48 consulto Eupolin praeter exspectationem versibus Hipponacteis usum esse statuit, coll. Hipponacte vel Ananio apud Athen. *καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων | ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.* ac sic *τὴν κράμβην* Athenaeus. barbaros conloqui censet Schneidewin. Philol. III 258. cf. quae disputavit Leutschius Philol. X 707. 8.

75

ἐκεῖ γὰρ ἕξεις ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρῴ.

Schol. Aristoph. Av. 129 *πρῴ· οὕτω μονοσυλλάβως λέγουσιν. Εὔπολις Βάπταις κτλ.* ἕξεις Dind.] ἑξῆς. 'iamb. tetram. initio duobus pedibus truncatus.' Meinek.

76

ἀλλὰ τὰς κίστας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένας.

Pollux 10, 91 *κοίτην, ὡς ἔν τε τοῖς Βάπταις Εὐπόλιδος κτλ.* ἀλλὰ] καὶ A. κᾆτα Fritzschius Q. Arist. 216. κίστας K. Mus. Rh. XXX 414. 5] *κοίτας.* cf. Pherecr. 122. γ'] οὐκ A.

77

ὃς καλῶς μὲν τυμπανίζεις
καὶ διαψάλλει τριγώνοις
κἀπικινεῖς ταῖς κοχώναις
καὶ πείθεις ἄνω σκέλη.

Daremberg Notices et extraits p. 215 *Εὔπολις ἐν Κόλαξιν· οἷς καλῶς μὲν τυμπανίζεις καὶ ἐπικινεῖς κτλ. καὶ ἐμβάπτεις· 'καὶ τὸν Κέκροπα' κτλ.* (fr. 156). Athenaeus 4, 183f *Εὔπολις δ' ἐν Βάπταις φησίν· ὃς — τριγώνοις.* recte igitur Duebnerus grammaticum nomina fabularum permutasse arbitratur. 1. ὃς Athen.] οἷς Daremb. τυμπανίζεις Dar.] τυμπανίζει Athen. 2. διαψάλλει] διαψάλλεις Duebner. 3. κἀπικινεῖ Cobet. V. l.² 221. 4. πείθεις] ποεῖς Duebner. τίθεις Schneidewin. Goett. g. A. 1852, 426. τιθεῖς Goettling. Ind. Ien. hib. 1853/4. κἀνατείνεις τὼ σκέλη Fritzschius De com. gr. fr. 5. exoletum aliquem symphoniacum, quem sub Batali nomine (fr. 82) induxerit poeta, significari statuit Meinekius I 335, eundem saltatorem fuisse Fritzschius, ἀνατείνειν τὼ σκέλη monens et saltatori et mulieri et pathico convenire. Aristoph. Pac. 854. Av. 1254. Lys. 799. Eccl. 265. '*o tu qui pulchre tympana pulsas et quem circumsonant trigona et qui ceves clunibus ac tollis crura*' (Fritzsch. 6). de trigono musico cf. Pherecr. 42. διαψάλλει et ἐπικινεῖ pers. sec.

78

κἀκείνους τοὺς Ἱππέας
συνεποίησα τῷ φαλακρῷ τούτῳ κἀδωρησάμην.

Schol. Aristoph. Nub. 554 *Εὔπολις δὲ ἐν τοῖς Βάπταις τοὐναντίον φησὶν ὅτι συνεποίησεν Ἀριστοφάνει τοὺς Ἱππεῖς. λέγει δὲ τὴν τελευταίαν παράβασιν. φησὶ δέ· κἀκείνους κτλ.* Schol. Equit. 1291

φασί τινες Εὐπόλιδος εἶναι τὴν παράβασιν, εἴγε φησὶν Εὔπολις 'ξυνεποίησα τῷ φαλακρῷ'. κἀκείνους Hermannus] *κἀκεῖνος* Ald. *συνεποίησα* Schol. Nub.] *ξυνεποίησα* Eq. *τούτῳ* add. Hermannus. *προῖκα* Kirchhoff. Herm. XIII 289 adn., qui de tota hac quaestione acute disputavit. *κἀδωρησάμην* Herm.] *ἀδωρησάμην* Ald. cf. Fritzsch. Q. Arist. 227—232 et nostra Equitum ed. 2 p. 25. 6. metrum est Eupolideum, verba manifesto ex parabasi excerpta.

79

σὺ δ' ὕπαγ' εἰς τοὔμπροσθεν.

Ammonius *ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τοὔμπροσθεν πορεύεσθαι. κέχρηται τῇ λέξει Εὔπολις ἐν Βάπταις κτλ.* Herodian. Boisson. Anecd. IIII 265. Etymol. Gud. 541, 13. Thom. Mag. 369, 6. Bachmanni Anecd. II 375. *ὕπαγ' εἰς*] *ὕπαγε εἰς* Ammon. *ὑπάγεις εἰς* Etym. Gud. *ἐν Βάπταις*] *ἐν Βάκχαις* Herodian. *ἐμβαπτοὺς* Etym. Gud. cf. Aristoph. Ran. 174. Antiphan. 181, 4. versus videtur esse aut iambicus aut trochaicus.

80

Schol. Aristoph. Vesp. 687 *τὸν γὰρ Χαιρέαν Εὔπολις ἐν Βάπταις ὡς ξένον κωμῳδεῖ.* *Chaereas* aliunde non notus. nam Alexid. 21 qui commemoratur alius est, neque minus qui *Φιλοκτήμονος κηδεστής* fuit Isae. 6, 6. 7 cet.

81

Hesychius *Βάστας ὁ Χῖος· Δημοκρίτου ἐπώνυμον, καθὰ καὶ Εὔπολις ἐν Βάπταις. ἔστι δὲ ἱστοριογράφος* (?). *Βάστας ὁ Χῖος* Musurus] *Βαστα ὀχειος* cod. i. e. *Βαστας Χῖος.* Diog. L. 9, 49 *γεγόνασι δὲ Δημόκριτοι ἕξ· πρῶτος αὐτὸς οὗτος* (*ὁ φιλόσοφος*), *δεύτερος Χῖος ὁ μουσικὸς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.* Lucian. Pseudol. 3 *δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις . . ὑπὲρ τὸν Ἀριφράδην* (Aristoph. Eq. 1281), *ὑπὲρ τὸν . . . Χῖον ἐκεῖνον Βάσταν, τὸν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις σοφόν.* Pollux 4, 66 *τὸ μέντοι σιφνιάζειν καὶ χιάζειν* (Aristoph. fr. 911) *τὸ περιέργοις μέλεσι χρῆσθαι, ἀπὸ Δημοκρίτου τοῦ Χίου καὶ Φιλοξένου τοῦ Σιφνίου.* Fritzsch. Q. Arist. 232 sq.

82

Schol. Par. Aeschin. 1, 126 *δοκεῖ δέ μοι λελέχθαι Βάταλος παρὰ τὸ Εὐπόλιδος σκῶμμα. ἐκεῖνος γὰρ ὑπὸ τῶν βαπτῶν ὀνόματα κεῖσθαι τοῖς αἰσχρῶς, καὶ Τιγράνην* (Sauppius *τὸν πρωκτὸν*) *Βάταλον ὑπ' αὐτῶν καλεῖσθαι.* Harpocratio 44, 9 *Εὔπολις τὸν πρωκτὸν βάταλον λέγει. μήποτε οὖν ἔνθεν τοὺς κιναίδους βατάλους καλοῦσι.* scholion Aeschineum Meinekius ita emendat: *ἐκεῖνος γὰρ τὸ τῶν βατάλων ὄνομα κεῖσθαι τοῖς αἰσχροῖς, καὶ τὸν πρωκτὸν βάταλον ὑπ'*

αὐτοῦ καλεῖσθαι. quae si vera sunt, ad Baptas hoc fragmentum non necessario refertur. de nomine *Βάταλος* cf. Meinek. I 333 sq.

83

Hesychius *Κοτυττώ· ὁ μὲν Εὔπολις κατ' ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς Κορινθίους φορτικόν τινα δαίμονα διατίθεται.* cod. *Κοτυτώ. διατίθεται*, i. e. *in scaenam inducit.* Meinek. I 121. odium quod dicit in Corinthios non privatum est Eupolidis, sed commune Atheniensium. de *Cotytto* et Cotyttiis cf. Lobeck. Aglaoph. 1007. Preller. Myth. gr.[2] I 548 sq.

84

Ioannes Alex. De acc. 36, 16 Herodian. I 502, 20 Lentz. *τὸ σαβαῖ (περισπᾶται) παρ' Εὐπόλιδι ἐν Βάπταις· τὸ δὲ εὐαὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ὀξύνεται, εὐαὶ σαβαῖ.* cum in Bacchi cultu *εὐοῖ σαβοῖ* usitata sit dei salutatio, Fritzschius Q. Arist. 211 sq. genus femininum ab Eupolide substitutum esse censet, ut *deam* Cotytto ea acclamatione a Baptis salutari significaret.

85

Athenaeus 15, 667 d *ὅτι δὲ ἆθλον προὔκειτο τῷ εὖ προεμένῳ τὸν κότταβον προείρηκε μὲν καὶ ὁ Ἀντιφάνης· ᾠὰ γάρ ἐστι καὶ πεμμάτια καὶ τραγήματα. ὁμοίως δὲ διεξέρχονται . . . καὶ Εὔπολις Ἕρμιππός τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις.* ad eandem cum fr. 86 *Baptarum* scaenam haec referenda esse probabilis est Runkelii sententia.

86

χαλκῷ περὶ κοττάβῳ

Schol. Aristoph. Pac. 1244 *κότταβος δὲ ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, καὶ τὸ ἄγγος, εἰς ὃ ἐνέβαλον τοὺς λάταγας, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει δείκνυσιν. ὅτι δὲ καὶ χαλκοῦν ἦν, Εὔπολις ἐν Βάπταις λέγει χ. π. κ.* Fritzsch. Q. Arist. 216 *χαλκῶ περὶ κοττάβω* (gen. dor.), Meinekius *χαλκῷ παρὰ κοττάβῳ.*

87

Schol. Aristoph. Plut. 883 *λέγει οὖν, οὐ φοβοῦμαί σε ἔχων φυσικὸν δακτύλιον. δακτύλιον δέ, τὸν λεγόμενον φαρμακίτην. Εὔπολις Βάπταις μέμνηται.* Hesychius *δακτύλιος φαρμακίτης, ὃν οἱ φαρμακοπῶλαι εἰώθασι πιπράσκειν ἀντὶ φαρμάκου.* i. e. *anulus magicus*, quo contra serpentium morsus et alia eiusmodi utebantur. tales anulos tunc potissimum Eudemus vendebat. Cratin. 299. Aristoph. fr. 250.

88

κάπνην

Pollux 7, 123 *κάπνην δὲ καὶ καπνοδόκην Εὔπολις τὸ μὲν εἴρηκεν ἐν Βάπταις, τὸ δὲ ἐν Δήμοις.* Fritzschius Q. Arist. 237 cum Raspio *Alcibiadem* illa voce eiusque in promittendo vanitatem significari putat (*ἡ κάπνη ψοφεῖ*).

89

παλιναιρέτους

Harpocratio 142, 26 *ὅτι τοὺς τοιούτους ἐκάλουν παλιναιρέτους, καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας τὴν ἀρχὴν καὶ πάλιν χειροτονηθέντας, Εὔπολις ἐν Βάπταις δηλοῖ.* de *Hyperbolo* cogitari posse, hieromnemonis munere se abdicare coacto, mox tamen in senatum lecto admonet Fritzsch. Q. Arist. 238.

Ad hanc fabulam fr. 333 rettulit Fritzschius Q. Arist. 201, fr. 351 Wilamowitzius Herm. XI 297.

ΔΗΜΟΙ

Cum Pericle mortuo Atheniensium respublica ab hominibus tantae moli non paribus regeretur, Eupolis veteres illos legum latores civitatisque propugnatores, Solonem, Miltiadem, Aristidem Periclemque ipsum ab inferis excitatos in scaenam induxit, ut consilio certe populum adflictum, ex cuius *δήμοις* chorus compositus erat, adiuvarent. Schol. Aristid. apud Vacken. Diatr. 252c *Εὔπολις ἐποίησεν ἀναστάντα τὸν Μιλτιάδην καὶ Ἀριστείδην καὶ Γέλωνα* (*Σόλωνα* recte Valck.) *καὶ Περικλέα.* Platonius *περὶ διαφορᾶς* p. XIV 15 Duebn. *ἀναγαγεῖν ἱκανὸς ὢν (Εὔπολις) ἐξ ᾅδου νομοθετῶν πρόσωπα καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγούμενος ἢ περὶ θέσεως νόμων ἢ καταλύσεως.* cf. Aphthon. Progymn. 37 (Rhet. Walz. II 646 ed. min.). Diog. L. 1, 62. Aristid. III 374e (II 300 Dind.) *τῶν κωμικῶν τις ἐποίησε τέτταρας τῶν προστατῶν ἀνεστῶτας.* 433b (II 342 Dind.). Val. Max. 7, 2, 7, qui Eupolin cum Aristophane confundit. Periclem cum Myronide, non mortuo sed superstite (cf. fr. 116), conloquentem facit fr. 98. denique cum conlato fr. 91, ignoto cum Meinekius historiam criticam (I 128. 9) scriberet, Niciam tum non solum vixisse, sed etiam Athenis adfuisse adpareat, post Ol. 91, 1 fabula non videtur acta esse. Mein. II 455. erravit etiam Meierus Ephem. lit. Hal. 1827, 142.

90

οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην
χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.

[Longinus] De sublim. 16, 3 *καίτοι παρὰ τῷ Εὐπόλιδι τοῦ*

ὅρκου τὸ σπέρμα φασὶν εὑρῆσθαι· οὐ γὰρ μὰ τὴν κτλ. ad Demos recte rettulit Valckenaer. Diatr. 252. loquitur Miltiades (cf. Elmsl. Med. p. 146); imitatur autem Eupolis Eurip. Med. 394. 397. cf. Toup. in Longin. propterea retinuit ἀλγυνεῖ, verbum comicis inusitatum. Cobet. Mnem. XI 246. cf. Demosth. 18, 208 μὰ τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. 'graviter ulciscar, si quis quae ego paravi civitati decora ignavia dehonestabit.' Meinek.

91

ΝΙΚ. πῶς γὰρ ἐγένου δίκαιος; * * *
ΑΡΙΣΤ. ἡ μὲν φύσις τὸ μέγιστον ἦν, ἔπειτα δὲ
κἀγὼ προθύμως τῇ φύσει συνελάμβανον.

Galenus VI 530 Chart. ὁ Εὔπολις ἐρωτώμενον Ἀριστείδην τὸν δίκαιον ὑπὸ τοῦ Νικία, ὡς ἐγένου δίκαιος, οὕτω εὐπρεπῶς ἀποκρινόμενον ἐποίησεν· ἡ μὲν φύσις τὸ μέγιστον, ἔπειτα δὲ κἀγὼ τὴν φύσιν προθύμως συνελάμβανον. ἦν addidit et προθύμως τῇ φύσει scripsit Meinekius. idem ad Demos rettulit, cui obsequi malui quam Muellero Strubingensi Aristoph. 287 adn. videtur igitur Nicias quattuor illos ab inferis excitasse.

92

τὸ γὰρ δίκαιον πανταχοῦ φυλακτέον.

Orion. Floril. VI 49, 10 ἐκ τῶν Δήμων Εὐπόλιδος. verba videntur aut Aristidis esse aut cum Aristide conloquentis.

93

ὅ τι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγες.

Plutarchus Pericl. 3 ὁ δ' Εὔπολις ἐν τοῖς Δήμοις πυνθανόμενος περὶ ἑκάστου τῶν ἀναβεβηκότων ἐξ Ἅιδου δημαγωγῶν, ὡς ὁ Περικλῆς ὠνόμαστο τελευταῖος ὅ τι περ κτλ. sic ὅ,τι περ ἐσθλόν, ὅ,τιπερ ὄφελος Attici. Cobet. V. l.[2] 312. Aristoph. Eccl. 56. Lucian. Philops. 6 ὅ,τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως (*scholae*), αἰδεσίμους ἅπαντας καὶ μονονουχὶ φοβεροὺς τὴν πρόσοψιν. fortasse extrema verba ex Eupolide expressit. voce κεφάλαιον capitis Periclei magnitudinem significat. Mercurium ψυχοπομπόν a nescio quo adpellari Hermannus Opusc. V 292 indicavit. quamquam necessarium id quidem non est: nam in Ranis Dionysus Aeschylum ad superos reducit. ceterum cum Aristides sophista, cuius verba supra exscripsimus, quattuor veterum principum reipublicae ab inferis excitatos esse, Plutarchus postremum Periclem revertisse narret, singulos deinceps, non coniunctos omnes inductos esse adparet, atque primus sine dubio Solon, deinde Miltiades, post hunc Aristides prodierunt.

94

κράτιστος οὗτος ἐγένετ᾽ ἀνθρώπων λέγειν·
ὁπότε παρέλθοι δ᾽, ὥσπερ ἀγαθοὶ δρομῆς,
ἐκ δέκα ποδῶν ᾕρει λέγων τοὺς ῥήτορας,
ταχὺν λέγεις μέν, πρὸς δέ γ᾽ αὐτοῦ τῷ τάχει
πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν·
οὕτως ἐκήλει καὶ μόνος τῶν ῥητόρων
τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκροωμένοις.

Schol. Aristoph. Acharn. 530 *Εὔπολις Δήμοις· κράτιστυς κτλ.* Schol. Aristidis III 472 Dind. *Εὔπολις ἐν τοῖς Δήμοις μεμνημένος τοῦ Περικλέους φησὶ τοὺς ἰάμβυυς· οὗτος κράτιστος — χείλεσιν.* Schol. Ven. Hom. Il. 17, 463 *ᾕρει τὸ κατελάμβανεν, ὡς τὸ 'ἐκ δέκα ποδῶν ᾕρει λέγων τοὺς ῥήτορας'.* (H. Iacobi). v. 4 *πρὸς δὲ — ἀκροωμένοις* Plin. Epist. 1, 20, 17. v. 5—7 Diod. Sic. 12, 40. v. 7 non nominato auctore Schol. Aristoph. Pac. 1204. 2. *παρέλθοι*] *παρέλθῃ* Schol. Aristid. AD. *παρέλθε* Ox. *δ᾽* add. Toupius Longin. 34, 4. *ἀγαθοὶ* Rasp.] *οἱ ἀγαθοί.* *δρομῆς* Aristid. cod. Leid. apud Valck.] *δρομεῖς* Ald. et schol. Aristid. 3. *ἐκ δέκα* Schol. Hom. Themist. Or. 27, 339 c] *ἑκκαίδεκα.* *ἀπὸ δέκα* Isidor. Pelus. Epist. 4, 205 p. 102. 4. *ταχὺν*] *ταχὺς* Portus. *λέγεις* Schol. Aristid.] *λέγειν* Schol. Aristoph. *μέν*] *με* Schol. Aristid. AD Ox. *γε* B. *δέ γ᾽*] *δὲ* Schol. Aristid. 5. *ἐπεκάθιζεν — χείλεσιν*] ΕΙΠΙ . ΚΕΗΤΟΤΟΙCΕΙΡΗΜΑCΥΝ Plin. Medic. 7. *ἐγκατέλειπε*] *ἐγκατέλιπε* Schol. Aristoph. Ach. et Pac. cf. etiam Cic. Orat. 15. Brut. 9, 38. 15, 59. Quintil. 10, 1, 82. 12, 10, 65. Lucian. Nigrin. 7 extr. Schol. Il. 24, 86. Wyttenb. Plut. Mor. VII 310. Fabric. Biblioth. gr. VIII 846.

'Pericles si in contionem prodiret, ut egregius cursor quamquam decem pedum intervallo post suos adversarios cursum iniit tamen eos consequitur et praevertit, sic reliquos oratores dicendi copia vicit ac post se reliquit'. Wyttenbach. Meinekius v. 4—7 alteri personae tribuit. non credo: nam v. 4 scribendum videtur *ταχὺν λέγοιμ᾽ ἄν* vel *λέγοις ἄν.* 5. post *τοῖς χείλεσιν* non plene interpungendum est. '*suada quaedam eius labris insidebat: ita demulcebat eos qui audiebant*', i. e. ita demulcebat omnes, ut suadam quandam eius labris insidere dicerent. Plat. Phaed. 91 c *ὥσπερ μέλιττα τὸ κέντρον ἐγκαταλιπὼν οἰχήσομαι.*

95

λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

Plutarch. Alcib. 13 *ἦν γὰρ (Φαίαξ) ὡς Εὔπολίς φησι λαλεῖν ἄριστος κτλ.* Gellius 1, 15, 12 et Galen. VIII 653. 943 sine auctoris nomine (indicavit Nauckius). cf. fr. 7. ad Demos recte

rettulit Runkelius. cf. 94. 96. Gellius 1, 15, 13 *Sallustius* '*loquax*' *inquit* '*magis quam facundus*'.

96

ῥήτωρ γάρ ἐστι νῦν τις, ὃν γ' ἔστιν λέγειν;
B. ὁ Βουζύγης ἄριστος ἀλιτήριος.

Aristides II 174 Dind. *ἀνεπίφθονον* (*Περικλεῖ*) *καὶ καθαρὰν τὴν μαρτυρίαν ἀποδέδωκε λέγων ὡς ἐκ δέκα ποδῶν μὲν ᾕρει τοὺς ῥήτορας ἐν τοῖς λόγοις, μόνου δὲ πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν· πάντα δ' εἶναι φλυαρίαν πρὸς ἐκεῖνον. φησὶ γοῦν· ῥήτωρ γάρ ἐστι κτλ. ὃν γ'* GL] *ὧν γ'*. 'qui commemoratione dignus sit.' *ὧν γε* i. e. '*ἄριστος τῶν ῥητόρων οὕς γε ῥήτορας ἔξεστιν ὀνομάζειν.*' Reisk. 2. *ἀλιτήριος* Porson. Adv. 75] *ἀλιτήριος. ἀλητήριος* G. *Buzyges* cognomen est Demostrati. cf. 97. ex verbis *πάντα — ἐκεῖνον* Raspius trimetrum composuit *φλυαρία πάντ' ἐστὶ πρὸς τὸν Περικλέα*, Hermannus autem duorum reliquias *πάντα δ' ἦν φλυαρία | πρὸς ἐκεῖνον.* at videntur sophistae verba esse (Mein.). ceterum cf. etiam Wilamowitz. Herm. XIIII 183.

97

τί κέκραγας ὥσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος;

Schol. Aristoph. Lys. 397 *Δημόστρατος Βουζύγης ἐλέγετο. ὃν Χολοζύγην εἶπεν διὰ τὸ μελαγχολᾶν. καὶ Εὔπολις δὲ ἐν Δήμοις ὡς μανιώδη αὐτὸν λέγει* (*εἰσάγει* Mein.)· *τί κέκραγας κτλ. Δήμοις* Kusterus] *Δήμῳ.* cf. Aristoph. Lys. 391. 3. 7. erat Demostratus e Buzygarum gente oriundus, de qua cf. Schoemann. Antiq. gr.[2] II 255. 464, praeter ceteros suasor expeditionis Siciliensis. *ἀλιτήριος* (fr. 96) dicitur quod multi infausto omine eam expeditionem susceptam esse existimabant. cf. etiam Thucyd. 8, 1. cur *ἀδικούμενος* adpelletur, in tanta fragmenti exiguitate obscurum est. nam ea quidem quam Raspius adfert interpretatio nulla est.

98

ΠΕΡΙΚΛ. *ὁ νόθος δέ μοι ζῇ;*
ΜΥΡΩΝΙΔ. *καὶ πάλαι γ' ἂν ἦν ἀνήρ,*
εἰ μὴ τὸ τῆς πόρνης ὑπωρρώδει κακόν.

Plutarchus Pericl. 24 *δοκεῖ δὲ καὶ τὸν νόθον ἐκ ταύτης* (*Ἀσπασίας*) *τεκνῶσαι, περὶ οὗ πεποίηκεν Εὔπολις ἐν Δήμοις αὐτὸν μὲν οὕτως ἐρωτῶντα· ὁ — ζῇ; τὸν δὲ Μυρωνίδην ἀποκρινόμενον· καὶ πάλαι γ' κτλ.* Harpocrat. 37, 18 *δοκεῖ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι ὁ Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Περικλέα τὸν νόθον, ὡς ἐμφαίνει καὶ Εὔπολις ἐν τοῖς Δήμοις.* Schol. Platonis 391 Bekk. *ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ Περικλῆς νόθον υἱόν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐτελεύτα τῶν γνησίων προαποθανόντων, ὡς Εὔπολις Δήμοις.* 'nisi id ipsum, quod meretrice se natum esse scit, animum eius deprimeret.' Mein. non

credo ab Eupolide, qui in hac ipsa fabula Periclem cum Solone, Miltiade, Aristide consociaverit, Aspasiam *πόρνην* adpellari posse. itaque v. 2 me non intellegere fateor. *Pericles*, Periclis ex Aspasia filius, paullo ante patris mortem inter cives receptus (Plut. Per. 37), in pugna ad Arginusas commissa praetor (Xen. Hell. 1, 5, 16. Diod. 13, 98), cum conlegis occisus est Ol. 93, 3 (Xen. Hell. 1, 5, 16. Philochor. Schol. Ran. 1196). *Myronides* clarissimus est Lacedaemoniorum ad Oenophyta victor (Ol. 83, 3). Diod. 11, 79. 81. 2. Plut. Pericl. 16. Aristoph. Eccl. 303 (Meinek.). addo Thuc. 1, 105. 108. 4, 95.

99

οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς ἔμ' ἐκγεννᾶν τέκνα,
ὄρνεις δ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί;

Athenaeus 9, 373 e *καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνεις λέγουσι . . . Εὔπολις ἐν Δήμοις· οὐ κτλ.* 1. *κριοὺς* Valcken. Eurip. Phoen. 44] *κρείους. ἔμ'* Valck.] *μ'* PVL. *με* B. *μὲν* Wakefield. Silv. crit. IV 18. 2. *δ'* Meinek.] *θ'*. *ὁμοίους* Casaub.] *ὁμοίως*. in v. 1 et *ἐμέ* et *μέν* necessarium est, *ἐκγεννᾶν* autem verbum comicis, fortasse Atticis omnibus ignotum. itaque scribendum videtur *μὲν ἐμὲ γεννᾶν*. — explicanda haec sunt ex proverbio, de quo cf. Zenob. 4, 63 *κριὸς τροφεῖ' ἀπέτισεν· ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων, ἐπεὶ τὰς φάτνας πλήττουσιν οἱ κριοί.* itaque Myronides antea ingratum Periclem filium patri esse commemoraverat. verba ipsa Periclis sunt, quod ingratum degeneremque filium procreaverit querentis. cf. Aristoph. Av. 767. Bekker. Anecd. 65, 17 *τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον· παλαιὰ ἡ παροιμία, τιθεμένη ἐπὶ τῶν ὅμοια ποιούντων τοῖς πατράσιν.* Lobeck. Aglaoph. 1048.

100

καὶ μηκέτ', ὦναξ Μιλτιάδη καὶ Περίκλεες,
ἐάσατ' ἄρχειν μειράκια βινούμενα,
ἐν τοῖν σφυροῖν ἕλκοντα τὴν στρατηγίαν.

Schol. Aristidis III 672 Dind. *Εὔπολις ἐποίησεν ἀναστάντα τὸν Μιλτιάδην καὶ Ἀριστείδην καὶ Σόλωνα καὶ Περικλέα . . . λέγει δὲ Εὔπολις οὕτως· καὶ μηκέτ' κτλ.* dubium esse non potest quin recte Demis tribuatur. 1. *μηκέτ' ὦναξ* Valcken. Diatr. 252] *μηκέτι ἄναξ* vel *μηκέτ' ἄναξ. Μιλτιάδη* Meinek.] *Μιλτιάδῃ, Μιλτιάδην, Μιλτιάδου. Περίκλεες* Valck.] *Περίκλεις. Περικλῆ, Περικλεῖ.* Elmsl. Med. p. 146 *ἀντὶ Μιλτιάδου καὶ Περικλέους. ἐάσατ'*] *ἐάσετ'* Elmsleius. quod non necessarium. cf. Aristoph. Thesm. 870 ibique quae Engerus et Fritzschius disputaverunt. de *Περίκλεες* cf. quae adnotavi ad Aristoph. Eq. 283. 'intelleguntur mali imperatores, qui

eidem fuerint *εἱλίποδες*' Fritzsch. Ran. p. 212: veluti Laespodias et Damasias (102). Valckenarius confert [Demosth.] 7, 45 *εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε.* addo fragm. adesp. comici apud Suidam *ἐν τοῖσιν αἰδοίοις τὸν ἐγκέφαλον ἔχων.*

101

ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

Athenaeus 7, 316c *Εὔπολις Δήμοις.* nescio cur *πολίτης* a Meinekio in suspicionem vocetur. *ἀνὴρ πολίτης* dicitur ut *ἀνὴρ στρατηγός* vel *στρατιώτης. πουλύπους*, i. e. *vafer, astutus.* Athen. 7, 316f (*ὁ πουλύπους*) *φεύγων . . . μεταβάλλει τὰς χρόας καὶ ἐξομοιοῦται τοῖς τόποις ἐν οἷς κρύπτεται.* poeta ap. eundem 317a *πουλύποδός μοι, τέκνον, ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως, τοῖσιν ἐφαρμόζειν, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἵκηαι.* Alcae. com. 1. *ἐς*, cf. Lob. Phryn. 365. 6. Antiphan. 167, 5. Aesch. Pers. 326 *πρῶτος εἰς εὐψυχίαν* (Rasp.). non recte Meierus Theramenem significari putabat (Ephem. lit. Hal. 1827 p. 142).

102

ταδὶ δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας
αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι.

Schol. Aristoph. Av. 1569 *Λαισποδίας δὲ καὶ Δαμασίας ὡς κακόκνημοι διαβάλλονται. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Εὔπολις ἐν Δήμοις κτλ.* Plutarchus Mor. 712a *ἐξηγεῖσθαι τίς ὁ Λαισποδίας παρ' Εὐπόλιδι.* Eunapius Liban. p. 99 *παιδείας ὑπερβολὴν καὶ ἀναγνώσεως ἔστιν εὑρεῖν ἐν τοῖς λόγοις λέξεσι κατεγλωττισμέναις ἐντυγχάνοντα. τὰ γοῦν Εὐπόλιδος δένδρα Λαισποδίαν καὶ Δαμασίαν οὐκ ἂν παρῆκεν, εἰ τὰ ὀνόματα ἔγνω τῶν δένδρων, οἷς νῦν αὐτὰ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι.* 1. *δὲ* delet Elmsl. Eurip. Med. p. 109. *ἡδὶ δέ* Aristoph. Vesp. 858 (Rasp.) *ὁδὶ δέ* Ran. 308. 2. *αὐταῖσι*] *αὔαισι* Herm. Opusc. V 291, *λεπταῖσι* Bergkius R. c. Att. 347. sed inprimis offendit articulus. quapropter conicio scribendum esse *αὐτοξύλοις κνήμαισι.* recte articulus additur Aristoph. Eq. 205. Lys. 1116, recte etiam *αὐτοῖν τοῖν ποδοῖν* Av. 1146 (*nulla alia re nisi pedibus*). qui loquitur monstrare videtur Laespodiam et Damasiam inter spectatores sedentes. de *Laespodia* cf. Aristoph. Av. 1569. Bergk. 347 sq. 415. de *Damasia* nihil aliunde notum. utriusque cum arbore comparationem ad proceram macilentamque corporis staturam recte refert Raspius conl. Av. 1475 et Archiloch. 60 (33) *ἀλλὰ (στρατηγὸς) σμικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν ῥοικός, ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσσί.* cf. Apollod. com. 13, 16.

103

Ἱπποκράτους τε παῖδες ἐμβόλιμοί τινες,
βληχητὰ τέκνα κοὐδαμῶς τοῦ τρόπου.

Schol. Aristoph. Nub. 1001 *οὗτοι εἰσι Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς, διαβαλλόμενοι εἰς ὑωδίαν. καὶ Εὔπολίς φησιν ἐν Δήμοις· Ἱπποκράτους κτλ.* Suidas *τοῖς Ἱπποκράτους· καὶ Εὔπολις Δήμοις· Ἱπποκράτους κτλ.* idem *ὑώδεις· καὶ Εὔπολις· υἱεῖς Ἱπποκράτους ἐμβόλιμοί τινες, βληχητὰ τέκνα.* idem *ἐμβόλιμος· ἀτελής. Ἱπποκράτης(-ους) παῖδες ἐμβόλιμοί τινες* (eadem Zonaras 697). idem *βληχή· βληχᾶσθαι γὰρ τὸ τὰ προβάτια ποιᾷ κεχρῆσθαι φωνῇ. καὶ αὖθις· βληχητὰ τέκνα καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου.* Photius *σῦς· ὗς τοὺς Ἱπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Παναιτίου καὶ Μέμνονος, εἰς ὑηνίαν κωμῳδοῦντες.* quae ad Nubes pertinent. Athen. 3, 96 f *μήτρα εἰσηνέχθη, μητρόπολίς τις . . οὖσα καὶ μήτηρ τῶν Ἱπποκράτους υἱῶν, οὓς εἰς ὑωδίαν κωμῳδουμένους οἶδα* (Rasp.). 1. *εἰς Ἱπποκράτους* Schol. Arist. V. *εἰς Ἱπποκράτου* G. *υἱεῖς Ἱπποκράτους* Suid. *ὑώδεις. τε* om. Suid. *ἐμβόλιμος* et *ὑώδεις. οἱ δ' Ἱππ. γε* vel *ἀλλ' Ἱππ. γε* Meinek. *παῖδες*] *πόδας* Schol. Ar. G. *ἐμβόλιμοι*] *ἐκβόλιμοι* L. Dindorf. Thes. Steph. *ἐμβόλιμος.* 2. *βληχητὰ*] *βλιχητὰ* V Ar. *βληχὴ τὰ* Suid. *βληχή. βλαχητὰ* A Suid. *τοῖς Ἱππ. κοὐδαμῶς*] *κοὐδαμός γε* Schol. Ar. cod. Dobr. (Vesp. 1472). *τοῦ*] *τοῦ νῦν* Kusterus et Bentleius. *τοὐμοῦ* Toupius conl. Aristoph. Thesm. 575. *τοῦ σοῦ τρόπου* Fritzschius apud Raspium p. 26, Pericli haec dici coniciens. cf. Aristoph. Thesm. 93. Vesp. 1002. *ἐ μ β ό λ ι μ ο ι* cum sententiae non conveniat, recte L. Dindorfius *ἐκβόλιμοι, partu praematuro editi,* i. e. *stupidi.* in v. 2 priorem vocis *τέκνα* syllabam Meinekius produci existimat, quod parodia sit versus Euripidei (e. c. *ἔχθιστα τέκνα κτλ.*). *Myronidem* haec dicere censet Bergkius R. c. Att. 350.

104

ἅπασα γὰρ ποθοῦμεν ἡ κλεινὴ πόλις.

Tiberius rhetor 47, 66 *παρὰ δὲ τοὺς ἀριθμοὺς ἀλλοίωσις, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Δήμοις κτλ. καὶ παρὰ Δημοσθένει, ὑμεῖς ὦ βουλή. ποθοῦμεν ἡ* Meinek. Euphor. 92] *ποθουμένη.* chori esse meliorem reipublicae statum desiderantis Meinekius putat. priscos illos heroas grata memoria prosequi videtur. cf. etiam Herwerd. Obs. crit. 22. ad eandem scaenam cum fr. 105 pertinebat.

105

ἀμβλυστονῆσαι καὶ χλοῆσαι τὴν πόλιν.

Etymol. m. 200, 52 *Ὅμηρος οἴνου ἀποβλύζων . . . καὶ ἐν συνθέσει Εὔπολις ἅμα βλυσθοινῆσαι καὶ χλοῆσαι τὴν πόλιν.* Suidas *ἀναβλυστωνῆσαι· τὸ ἀναβλύσαι. Εὔπολις Δ ή μ ο ι ς. ἀμβλυστονῆσαι,*

i. e. *ἀναβλυστονῆσαι* Meinekius I 294 conl. Eustath. 1095, 8 *τοῦ ἀναβεβρυχέναι λειότερον τὸ ἀναβλύζειν ἐστίν. αὐτὸ δὲ καὶ ἀναβλυσθονεῖν λέγεται, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ.* Hesych. *ἀναβλυστανεῖται· καὶ ἀναβλύσαι.* idem *ἀναβλύες· πηγαί. ἀναβλύει* (M. Schmidt *ἀναβλύζει*)· *ἀναζεῖ, ἀναβρύει. ἀναβλύζουσα· ἀναβρύουσα.* etiam alteri verbo praepositio restituenda est: *κἀναχλοῆσαι* (*κἀγχλ.* Herwerd. Obs. crit. 23): nam quem Meinekius confert versum Antig. 533 *καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας*, in eo *τῆς αἰτίας* pendet a *ξυμμετίσχω*, *καὶ φέρω* autem *διὰ μέσου* positum est.

106

καὶ τοῦ μὲν ἐν κύκλῳ γε παύσομαι λόγου,
φράσω δέ σοι τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν χωρίων.

Stobaeus Flor. 35, 2 *Εὔπολις ἐν Δήμοις.* 1. *ἐν* addidit Grotius. *γε παύσομαι*] *πεπαύσομαι* Pierson. Moer. 293. 2. *σοι* om. B m. prim. et Trinc. *πρᾶγμα*] *προῖκα* eidem. *χωρίων* '*limites intra suos*' Grotius. *καιρίων* Salmasius. fortasse *κυρίων*, *ὀνομάτων δηλονότι.* '*desinam loqui per ambages et rem ipsam propriis vocabulis tibi indicabo.*' Aristot. Rhet. 3, 2 init. *τῶν δ' ὀνομάτων . . σαφῆ μὲν ποιεῖ τὰ κύρια.* Poet. 21 init. *ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα . . . λέγω δὲ κύριον μὲν ᾧ χρῶνται ἕκαστοι.*

107

ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης.

Athenaeus 3, 106 b *συνεσταλμένως δ' εἴρηκεν* (*καρίδος*) *Εὔπολις . . . καὶ ἐν Δήμοις κτλ.* cf. Cratin. 283.

108

τὸ χαλκίον
θέρμαινέ θ' ἡμῖν καὶ θύη πέττειν τινὰ
κέλευ', ἵνα σπλάγχνοισι συγγενώμεθα.

Athenaeus 3, 123a *ὅτι γὰρ οἴδασιν* (*οἱ παλαιοὶ*) *θερμὸν ὕδωρ Εὔπολις μὲν ἐν Δήμοις παρίστησι κτλ.* 1. *χαλκίον* Casaub.] *χαλκεῖον* A. 2. *θέρμαινέ θ'* V] *θερμαίνεθ'* L. *θερμαίνεσθ'* P. *πέττειν τινὰ* Casaub.] *τινὰ πέττειν.* Pollux 9, 69 *ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους εἰρημένον τὸ χαλκίον θερμαίνεται, οὕτω πως ἤκουον* (i. e. *intellegebam*), *ὡς εἰς πότον εὐτρεπιζομένων τῶν γυναικῶν· αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Δήμοις ἐστὶν εἰρημένον.* Hesychius *θύα· ἔνιοι τὰ ἀρώματα, Καλλίμαχος. Εὔπολις τὰ πέμματα.* Eupolis sine dubio *θύη. συγγενέσθαι.* cf. Teleclid. 38.

109

γυναῖκ᾽ ἔχοντα μάλα καλήν τε κἀγαθήν·
αὕτη νεανικοῦντος ἐπεθύμησέ μου.

Photius et Suidas *νεανισκεύεται· . . . Εὔπολις Αἰξίν. ἰδίως δὲ ἐσχημάτικεν τὸ νεανισκεύειν ἐν Δήμοις· γυναῖκ᾽ ἔχοντα κτλ. γυναῖκες ἔχοντα μᾶλα καλὴν καὶ ἀγ.* cod. Phot. 2. *αὕτη* Suid.] *αὐτῇ* Phot. *νεανικοῦντος* Phot.] *νεανισκεύοντος* Suid. Naekius Sched. crit. 25 *νεανίζοντος*. Raspius *νεανίσκοῦντος*, i. h. *νεανίσκου ὄντος*. quod cur dicere maluerit quam quod simplicissimum erat *νέου ποτ᾽ ὄντος* non intellego. vereor ne pravis libris usi sint grammatici. fort. *νέα νέου ποτ᾽*.

110

τοιαῦτα μέντοι νιγλαρεύων κρούματα —

Photius *νιγλαρεύων· τερετίζων. καὶ ὁ νίγλαρος κρουματικῆς διαλέκτου ὄνομα. Εὔπολις Δήμοις κτλ.* cf. Pherecr. 145, 27. Phrynich. 69.

111

ἐνταῦθα τοίνυν ἦν ἐκείνοισιν πιθών.

Pollux 7, 164 *ἀπὸ δὲ τῶν πίθων ὁ πιθών . . . καὶ μέντοι καὶ Εὔπολις ἐν τοῖς Δήμοις ἔφη κτλ.* cf. 437. Pherecr. 138.

112

ἔχων στατῆρας χρυσίου τρισχιλίους.

Pollux 9, 58 *ἔστι μέντοι καὶ νόμισμα στατήρ . . . Εὔπολις ἐν Δήμοις τὸ νόμισμα δηλοῖ λέγων· ἔχων κτλ.*

113

ἐγὼ δὲ συμψήσασα τἀργυρίδιον —

Bekker. Anecd. 442, 8 et Suidas *ἀργύρειος σταυρός. ἀργυρίδιον δὲ ὡς ἡμεῖς Εὔπολις Δήμοις κτλ. συμψήσασα*] *συμψήσας* Bekk. An. *τἀργυρίδιον*] *ἀργυρίδιον* Bekk. An. nos: *das Geld einstreichen* (Bernh.).

114

λέγ᾽ ὅτου ᾽πιθυμεῖς, κοὐδὲν ἀτυχήσεις ἐμοῦ.

Bekker. Anecd. 462, 3 *ἀτυχεῖν· τὸ μὴ τυγχάνειν τινός, ἀλλὰ διαμαρτάνειν. Εὔπολις Δήμοις κτλ.* Priscianus 18, 190 *impetro illam rem dicimus, sicut et Attici. Εὔπολις ἐν Δήμοις κτλ. λέγ᾽ ὅτου* Bekk. An.] *λέγε τοῦ* Prisc. *καὶ οὐδέν* Priscian.] *οὐ γὰρ* Bekk.

An. Raspius confert Aristoph. Nub. 427 *λέγε νυν ἡμῖν ὅ,τι σοι δρῶμεν θαρρῶν· ὡς οὐκ ἀτυχήσεις.*

115

ὅτῳ δ' ἂν οἶνος ᾖ πολὺς πίσει.

Etymol. m. 673, 20 *τὸν δὲ πίσω μέλλοντα ὁ τεχνικὸς μὴ εἰρῆσθαί φησι, καὶ ταῦτα εἰρημένου αὐτοῦ καὶ παρὰ Πινδάρῳ . . . καὶ παρὰ Εὐπόλιδι· τῷ δ' ἂν οἶνος εἴη πολὺς πίσει. ἀλλὰ μήποτ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι μὴ εἰρῆσθαι ἐν πλάτει.* Eustath. 1554, 45 *Εὔπολις ἐν δήμοις πίσει φησὶν ἀντὶ τοῦ ποτιεῖ.* cf. Cramer. Anecd. Par. IIII 15, 29. 32 *πίσω· μέλλων ἀπὸ τοῦ πίω· καὶ παρ' εὐπολίδῃ τῷ δ' ἄρ' οἶνος εἴη πίσει.* cf. Herodian. II 463, 3. 784, 1 sq. *ὅτῳ* Fritzschius] *τῷ.* *ᾖ* Herm. Opusc. V 291] *εἴη.* *οἶνον πολὺν πίσειεν* Et. V. *τῷ δ' ἀν^τ' οἶνος εἴη πολὺς πίσει* M. in exitu *πολύν* addit Herwerd. Obs. crit. 23. loqui videtur aliquis non Atticus.

116

τοιγαροῦν στρατηγὸς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου
οὐδεὶς δύναται ὥσπερ μειαγωγὸς ἑστιῶν
τῆς τοῦδε νίκης πλεῖον' ἑλκύσαι σταθμόν.

Harpocratio 125, 13 *περὶ δὲ τοῦ μειαγωγοῦ Εὔπολις ἐν Δήμοις κτλ.* 2. *δύναται*] *ἐδύνατο* Bergkius R. c. Att. 348. Dobraeus Advers. I 587 _ ᴗ *τοιγαροῦν στρατηγὸς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου | οὐδὲ εἷς δύναιτ' ἂν ὥσπερ μειαγωγὸς ἑστιῶν | τὴν πόλιν τῆς τοῦδε νίκης κτλ.* Meinekius (transposito *οὐδεὶς* post *στρατηγός*) post *ἑστιῶν* addebat *τοὺς φράτορας* (*φράτερας*). Aristoph. Eq. 255. Ran. 418. H. Iacobi emendatio, quae probabilis videbatur Meinekio in ed. min., mihi nequaquam probari potest. Fritzschius Aristoph. Ran. 798 p. 283 _ ᴗ *τοιγαροῦν στρατηγὸς — χρόνου | οὐδὲ εἷς δύναιτ' ἂν ὥσπερ μ. παγκάκως | ἑστιῶν κτλ.* Cobetus N. l. 152 (cf. etiam Sauppii Epist. crit. 17) *τοιγὰρ στρατηγὸς — χρόνου | οὐδεὶς ποθ' ὥσπερ μ. ἑστιῶν | τ. τ. ν. πλεῖον' εἵλκυσε σταθμόν.* Myronidem loqui suspicatur Raspius; de victoria Marathonia an de Salaminia, dissentiunt. mihi sententia haec videtur esse: ut *μειαγωγός*, qualemcumque hostiam obtulit (cf. Aristoph. Ran. 798 cum interpr.), vix umquam satis facit *φράτερσιν* semper *μεῖον* clamantibus, sic vel clarissima victoria prae Marathonia Atheniensibus semper sordere videbitur. itaque scribo *τοιγαροῦν στρατηγὸς οὐδεὶς — χρόνου | ἐδύναθ' ὥσπερ μ. τοῖσιν ἔργοις ἑστιῶν | τὴν πόλιν κτλ.*

117

καὶ μὴν ἐγὼ πολλῶν παρόντων οὐκ ἔχω τί λέξω·
οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ τὴν πολιτείαν ὁρῶν παρ' ἡμῖν.

ἡμεῖς γὰρ οὐχ οὕτω τέως ᾠκοῦμεν οἱ γέροντες,
ἀλλ' ἦσαν ἡμῖν τῇ πόλει πρῶτον μὲν οἱ στρατηγοὶ
ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν, πλούτῳ γένει τε πρῶτοι,
οἷς ὡσπερεὶ θεοῖσιν ηὐχόμεσθα· καὶ γὰρ ἦσαν·
ὥστ' ἀσφαλῶς ἐπράττομεν· νυνὶ δ', ὅταν τύχωμεν,
στρατευόμεσθ' αἱρούμενοι καθάρματα στρατηγούς.

Stobaeus Flor. 43, 9 *Εὐπόλιδος*. ad Demos pertinere monuit Meinekius. 3. *οἱ* Brunck. Aristoph. Ran. 733] *ὠ*. 6. *ηὐχόμεσθα* Gesner] *ηὐχόμεθα*. 7. *ὅταν* K.] *ὅπη* Vind. A Voss. *ὅποι* reliqui. *τύχωμεν* Herwerd. Obs. crit. 23] *τύχοιμεν*. 8. *στρατευόμεσθ'* N Vind.] *στρατευόμενοι* Voss. *στρατευοίμεσθ'* AB. versus sunt ex syntagmate iambico excerpti, Myronidis fortasse (Meinek.), non chori, ut Bergkius putabat R. c. Att. 349. cum v. 6 Herwerdenus confert Homericum *θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ*. Il. 5, 78. 10, 33. Od. 14, 205 cet. addere poterat *σὲ ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν* Od. 11, 484. 8. *καθάρματα*, i. e. *φαρμακούς*. Aristoph. Eq. 1405. Ran. 733. Plut. 454. fr. 634. Wachsmuth. Athen. I 437. 8.

118

κἂν τις τύχῃ πρῶτος δραμών, εἴληφε χειρόνιπτρον,
ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ καὶ χρήσιμος πολίτης,
νικᾷ τε πάντας χρηστὸς ὤν, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον.

Athenaeus 9, 408d *χειρόνιπτρον δ' Εὔπολις ἐν Δήμοις κτλ.* Grammat. ms. Paris. apud Osannum Philem. p. 200 *χειρόνιπτρα· τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ. κἂν τις τύχῃ πρῶτος βαλὼν εἴληφε χειρόνιπτρα. Ἀριστοφάνης. χειρόνιπτρον* item ex Aristophane adfert Suidas. Etymol. Milleri (Mélanges 309) *χερόνιπτρα· τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ. κἂν τις τύχῃ πρῶτος παραβαλών, εἴληφε ποδάνιπτρα, ἐξιὼν δ' ἔτι κνίφους, τὸ χειρόνιπτρον εἵλετό μοι.* (cf. fr. 168). Pollux 6, 92 *πρόχουν τὸ ὑδροφόρον ἀγγεῖον, λέβητα δὲ τὸ ὑποδεχόμενον . . . τὸ συναμφότερον ὡς Εὔπολις χερόνιπτρον.* ex eodem videntur syntagmate ac fr. 117 haec excerpta esse, mihi quidem obscurissima: nam *χειρόνιπτρον* praemii loco tributum prorsus ignotum est. id unum constat cum Raspio 61 v. 1 *βαλών* legendum esse et cottabi ludum significari. cf. fr. 173.

119

ἀναθῶμεν νῦν χἠμεῖς τούτοις τασδὶ τὰς εἰρεσιώνας
καὶ προσαγήλωμεν ἐπελθόντες. χαίρετε πάντες. *Α.* δεχόμεσθα.

Suidas *ἀγῆλαι· τιμῆσαι θεόν, ἀγλαΐσαι. οὕτως Εὔπολις Δήμοις κτλ.* Bekker. Anecd. 328, 19 *Εὔπολις τῷ ἀγῆλαι ἐχρήσατο ἐν Δήμοις ἀναθῶμεν — ἐπελθόντες.* Etymol. m. 9, 52 *ἀγῆλαι· ἀναθεῖναι*

... *Εὔπολις καὶ προσαγήλωμ' ἀπελθόντας.* 1. *τασδὶ τὰς* Porsonus apud Gaisf. Hephaest. p. 278] *τὰς διττάς. εἰρεσιώνας*] *ἱερεσιώνας* cod. Bekk. 2. *ἐπελθόντες* Suid. Bekk. Anecd. et DVa Etym.] *ἀπελθόντας* Etym. reliqui. scribendum *πρὸς ἀγήλωμεν ἐπελθόντες.* de *εἰρεσιώνῃ* cf. interpr. Aristoph. Eq. 729. Plut. 1054. hi versus totius fabulae extremi videntur fuisse. coryphaeus chorum ad priscos illos reipublicae heroes in orcum redeuntes accedere iubet et *εἰρεσιώνας* ad pedes eorum tamquam deorum deponere. obsequitur chorus manus (ex orchestra) porrigens, id quod in imaginibus sepulcralibus saepissime fieri videmus, et valere eos iubens (*χαίρετε*), quo facto illi laetos se id omen accipere (*δεχόμεσθα*) profitentur.

120

ὃν χρῆν ἔν τε ταῖς τριόδοις κἀν τοῖς ὀξυθυμίοις
προστρόπαιον τῆς πόλεως κάεσθαι τετριγότα.

Harpocratio 138, 15 *Ἑκαταῖα, ὅπου τὰ καθάρσια ἔφερόν τινες, ἃ ὀξυθύμια καλεῖται. Εὔπολις Δήμοις· ὃν χρῆν κτλ.* Photius *ὀξυθύμια· τὰ ἀποκαθάρματα τῶν μυσαρῶν· οἱ δὲ τὰ ἀγχονιμαῖα ξύλα* (*in quibus aliquis suspendio vitam finivit*). *οἱ δὲ τοὺς τόπους, ἐν οἷς τὰ τοιαῦτα κατεκαίετο. Εὔπολις Δήμοις.* Pollux 2, 231 *ὀξυθύμια τὰ καθάρματα* 5, 163 *ἐν ταῖς τριόδοις καθαρμάτων ἐκβλητότερος.* 1. *τε* add. Porson. Advers. 286. *ταῖς*] *τοῖς* B. om. C. *τοῖς*] *τοῖσιν* AC. 2. *προστρόπαιον* Valesius] *πρὸς τὸ τρόπαιον* ACG et rc. B: nam pr. om. *κάεσθαι*] *καίεσθαι* BCG. *τετριγότα* Porsonus] *περιτετριγότα* ACG. *περιτετρυγότα* B. *προστρόπαιον* '*hominem civitati piacularem*'. Meinek. *τετριγότα stridentem*, ut solent quae igne cremantur. contra *Ἰλλυριοὶ κεκριγότες* Aristoph. Av. 1521. excerpta haec sunt ex parabasi. loquitur poeta de pravo demagogo vel imperatore, qui multo acerbiorem poenam meruerit quam comicorum cavillationem.

121

μὴ παιδὶ τὰ κοινά.

Photius et Suidas *μὴ παιδὶ μάχαιραν· ἐπὶ τῶν εἰκῇ ἐγχειριζόντων. καὶ Εὔπολις Δήμοις μὴ παιδὶ τὰ κοινά.* Diogenian. 6, 46 *μὴ παιδὶ μάχαιραν· μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρεῖν μεγάλα χρήματα.* Plut. Stob. Flor. 43, 136 *μὴ παιδὶ μάχαιραν ἡ παροιμία φησίν· ἐγὼ δὲ* (*ἂν*) *φαίην, μὴ παιδὶ πλοῦτον, μηδὲ ἀνδρὶ ἀπαιδεύτῳ δυναστείαν.* puero reipublicae negotia tradere periculosius esse dicit quam cultrum. consulto enim Eupolis proverbium inmutavit. quo metro usus sit in tanta fragmenti brevitate discerni non potest.

122

Schol. Aristoph. Av. 822 *λέγεται ὅτι μεγαλέμπορός τις ἐβούλετο εἶναι* (*Θεογένης*), *περαΐτης ἀλαζών, ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ Καπνός, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. Εὔπολις ἐν*

Δήμοις. Suid. *Θεαγένους χρήματα· οὗτος δὲ πένης ὢν μεγαλέμπορος ἐβούλετο εἶναι, ἀλαζών, ψευδόπλουτος· ἐκαλεῖτο δὲ — ἐτέλει*. Theagenem pro *Aeschine* nominari atque eum solum *Καπνόν* adpellatum esse Nauckius contendit Philol. IIII 546. VI 413. at *καπνός* quivis *ἀλαζών* recte dicebatur. *περαΐτης* manifesto corruptum. Meinek. III 358 *ἐπαίτης* vel *προσαίτης*. quae quomodo reliquis epithetis accommodari possint non video. fortasse *Θεογένης μεγαλέμπορος*, | *κράκτης*, *ἀλαζών*, *ψευδόπλουτος καὶ καπνός*. quamquam hoc extremum cognomen etiam ex alia parte fabulae potest excerptum esse. cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Av. 822.

123

Schol. Aristoph. Acharn. 61 *Εὔπολις δὲ ἐν Δήμοις εἰσάγει τὸν Πεισίστρατον βασιλέα*. disputat de discrimine quod intersit inter *βασιλέα* et *τύραννον*. Ammon. 138 *καὶ τύραννον βασιλέα ἔλεγον, ὡς Εὔπολις ἐν Δήμοις ἐπὶ Πεισιστράτου*. Suid. *βασιλεὺς μέγας· καὶ Εὔπολις Πεισίσρατον βασιλέα καλεῖ*.

124

Schol. Aristoph. Av. 877 *ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος κωμῳδεῖται* (*Κλεόκριτος*) . . . . *καὶ ἴσως ἕτερος ἂν εἴη τοῦ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Δήμοις καὶ Κόλαξι*. verba *γυναικίας καὶ* desunt in R. *Εὐπόλιδι* Dindf.] *Εὐπόλιδος*. *Δήμοις*] *Δήμῳ* V. cf. Aristoph. Ran. 1437 cum interpr. 'neque alius esse videtur is quem Xenophon Hell. 2, 4, 20 mystarum praeconem fuisse tradit, qui num idem fuerit quem Ol. 91, 4 archontem fuisse constat, incertum est.' Meinek.

125

Schol. Aristoph. Nub. 1022 *τέταρτος* (*Ἀντίμαχος*) *ὁ τραπεζίτης*, *οὗ μέμνηται Εὔπολις ἐν Δήμοις*. desunt haec in RV.

126

Schol. Aristoph. Pac. 347 *πέμπτος* (*Φορμίων*) *ἀρχαῖος Ἀθηναῖος, μετὰ Σόλωνα ἄρξας. Εὔπολις ἐν Δήμοις*. neque de *Antimacho* fr. 125 neque de hoc *Phormione* quicquam notum est.

127

Schol. Luciani Alex. 4 *ὡσαύτως καὶ ὁ Φρυνώνδας ἐπὶ πονηρίᾳ βοᾶται Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις, Δήμοις*. cf. fr. 39.

128

ὅτι; τὸ πυριατήριον.

Pollux 9, 43 *καὶ μὴν οὐκ ἄδοξα μέρη τῆς πόλεως γυμνάσια καὶ βαλανεῖα, ἴσως δὲ καὶ πυριατήρια, Εὐπόλιδος εἰπόντος ἐν Δή-*

μοις ὅτι τὸ πυριατήριον. interrogationis signum post *ὅ τι* posuit Raspius. Hemsterhusius *ὅπου.* — *ὅ τι;* repetentis est interrogationem ab altero propositam. cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Nub. 214. suppleri potest *τουτὶ τί ἐστιν; Β. ὅτι; κτλ.* de pyriaterio cf. Becker. Charikl.[2] III 75 sq.

129

ἐγχώριος ἀνήρ, ἐγχώριον πρᾶγμα

Εὔπολις Δήμοις. Bekker. Anecd. 95, 8. 'num forte hoc voluerunt quos inpugnat grammaticus Atticistae, *ἐγχώριος* de hominibus recte dici, non autem de re? ita plena fuisset oratio *ἐγχώριος ἀνὴρ λέγεται, ἐγχώριον πρᾶγμα οὐ λέγεται.* hoc postremum refutat Eupolidis exemplo.' Meinek.

130

ἀριστητικός

ἀντὶ τοῦ ἔθος ἔχων ἀριστᾶν. Εὔπολις Δήμοις. Bekker. Anecd. 79, 22. cf. quae ad Aristoph. Eq. 1378 adnotavimus. ad morem *τοῦ πρῲ ἐπιπίνειν* ab Alcibiade inventum refert Wilamowitz. Herm. XI 297.

131

ἧσθημα

τὴν ἡδονήν. Εὔπολις Δήμοις. Bekker. Anecd. 98, 27. Herwerd. Obs. crit. 24 *ἧσμα*, quod non minus inauditum. potuit ab *ἡσθῆναι* comice fingi *ἧσθημα.* an depravatum est ex (*οὐ γὰρ*) *ἥσθη, μὰ Δία?*

132

θηρία

ἀξιοῦσι τὰ ἄγρια λέγεσθαι, ἵππον δὲ ἢ ἡμίονον πολιτικά. Εὔπολις Δήμοις. Bekker. Anecd. 99, 28. i. e. '*θηρία* Atticistae non nisi de bestiis dici volunt, equum vero mulumve domesticos nominari. adversatur Eupolis Demis. is igitur equum mulumve *θηρίον* vocasse putandus est.' H. Iacobi apud Meinek. V 37.

133

καπνοδόκην

Pollux 7, 123 *κάπνην δὲ καὶ καπνοδόκην Εὔπολις τὸ μὲν εἴρηκεν ἐν Βάπταις, τὸ δὲ ἐν Δήμοις.* cf. fr. 88.

134

καυχήσεται

Pollux 9, 146 *ἐν δὲ Εὐπόλιδος Δήμοις ἔστι καὶ τὸ καυχήσεται.*

135

Photius *οἰνι[α]στήρια· σπονδὴ τῷ Ἡρακλεῖ ἐπιτελουμένη ὑπὸ τῶν ἐφήβων πρὶν ἀποκείρασθαι. Εὔπολις Δήμοις.* veram formam servaverunt alii: Athenaeus 11, 494 f *οἰνιστήρια· οἱ μέλλοντες ἀποκείρειν τὸν σκόλλυν ἔφηβοι, φησὶ Πάμφιλος, εἰσφέρουσι τῷ Ἡρακλεῖ μέγα ποτήριον πληρώσαντες οἴνου, ὃ καλοῦσιν οἰνιστηρίαν καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθοῦσι διδόασι πίνειν.* Hesych. *οἰνιστήρια· Ἀθήνησιν οἱ μέλλοντες ἐφηβεύειν, πρὶν ἀποκείρασθαι τὸν μαλλόν, εἰσέφερον Ἡρακλεῖ μέτρον οἴνου καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθοῦσιν ἐπεδίδουν πίνειν. ἡ δὲ σπονδὴ ἐκαλεῖτο οἰνιστήρια.* ac sic Poll. 3, 52 *ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγομένων παίδων οἴνου ἐπίδοσις οἰνιστήρια ἐκαλεῖτο.* 6, 22 *ἡ δὲ οἰνίστρια οἴνου δόσις ὑπὲρ τῶν παίδων ἐν τοῖς φράτερσιν.* propter hoc fragmentum Raspius (11 sq.) conl. etiam 116 tempus fabulae fingi putabat *τὴν Κουρεῶτιν* parum certo nisus argumento.

Praeterea ad Demos incerta coniectura Raspius fr. 314, Meinekius fr. 310 rettulerunt; probabilius Wilamowitzius (Herm. XIIII 183) versum Aristidi a Plutarcho (Aristid. 4) tributum *σοφὸς γὰρ ἀνήρ* (Themistocles), *τῆς δὲ χειρὸς οὐ κρατῶν* (cf. Nauck. Trag. gr. fr. adesp. 352) ex Eupolidis Demis excerptum esse suspicatur, eis verbis explicari censens, cur non etiam Themistocles ab inferis sit evocatus.

[ΔΙΑΙΤΩΝ]

136

Pollux 7, 168 (modo Anaxilam commemoraverat) *τῶν δὲ ἔτι νεωτέρων τις Εὔπολις καὶ τὴν πύελον τὴν ἐν τῷ βαλανείῳ μάκτραν ὠνόμασεν ὡς οἱ νῦν. λέγει γοῦν ἐν Διαιτῶντι εἰς βαλανεῖον εἰσελθὼν μὴ ζηλοτυπήσῃς τὸν συμβαίνοντά σοι εἰς τὴν μάκτραν.* in quibus mirum est quod Eupolis iunior dicitur Anaxila et tamquam ignotus fuerit *τὶς* additur. quocirca Herwerden. Stud. crit. 78 sq. *Ἀπολλόδωρος (Γελῷος) — Ψευδαίαντι* scribit, aliquanto violentius. *Εὔβουλος Δευκαλίωνι* certe probabilius videtur. cf. de nominibus Eupolidis Eubulique confusis Meinek. I 115 et de Diaetonte 130. ex Philodemi de vitiis libro (ed. Saupp. 1853) p. 25 intellegitur auctorem quisquis est scripsisse *τὸν συνεμβαίνοντά σοι*, id quod etiam sententia verborum flagitat. itaque de anapaestis quidem cogitari non potest. Sauppius *εἰς βαλανεῖον εἰσιὼν | μὴ ζηλοτυπήσῃς τὸν συνεμβαίνοντά σοι | εἰς τήν γε μάκτραν.* in quibus unum displicet *γέ*, cetera multo magis adrident quam Fritzschii conamina (Fr. Eup. v. conscr. 11. 12) Eupolideum metrum restituentis.

[ΔΙΑΣ]

137

Pollux 9, 27 *τὸν ἀστὸν Εὔπολις ἐν τῇ Διάδι ἔμπολιν εἴρη-*

κεν, οἷον ἐγχώριον. hic quoque titulus sine dubio corruptus est. Meinek. I 115.

ΕΙΛΩΤΕΣ

De auctore fabulae veteres dubitabant, siquidem apud Pollucem bis Eupolis, apud Athenaeum semel Eupolis, bis *ὁ τοὺς Εἵλωτας ποιήσας* (*πεποιηκώς*), apud Herodianum bis *ὁ τοὺς Εἵλωτας* nominatur. duas exstitisse fabulas, unam Eupolidis, alteram alterius poetae, O. Muellerus statuit (Mus. Rh. Nieb. et Brand. III 488), quarum altera fuerit satyrica (*Εἵλωτες ἐπὶ Ταινάρῳ*). cf. Meinek. II 483.

138

καὶ γένηται τοῖσδε σάμερον κοπίς.

Athenaeus 4, 138 f *Πολέμων τοῦ παρὰ Λάκωσι καλουμένου δείπνου κοπίδος μνημονεύοντα Κρατῖνον ἐν Πλούτοις λέγειν . . . καὶ Εὔπολις ἐν Εἵλωσι κτλ.* cf. Cratin. 164. cum dorice loquatur quisquis est (cf. fr. 140), admodum probabiliter Bergkius coniecit *αἴκα* pro *καί*. at tamen tetrametri trochaici exitum esse posse Iacobsius (Addit. Ath. 95) monuit.

139

τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τε
ἀρχαῖον ἀείδειν· ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν.
κεῖνος νυκτερίν' εὗρε μοιχοῖς ἀείσματ' ἐκκαλεῖσθαι
γυναῖκας ἔχοντας ἰαμβύκην τε καὶ τρίγωνον.

Athenaeus 14, 638 e *ὁ τοὺς Εἵλωτας δὲ πεποιηκώς φησι κτλ.* idem 1, 3 a *ὡς τὰ Πινδάρου ὁ κωμῳδιοποιὸς Εὔπολίς φησιν, ἤδη κατασεσιγασμένων ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν ἀφιλοκαλίας. Σιμωνίδου τε*] *Σιμωνίδου τ'* A. 3. *νυκτερίν'* Hermannus] *νυκτερινά*. deinde pro *Εἵλωτας ἰλεώτας* A. — pro *ἀείδειν* Dindorfius *ἀειδέν* ut metra versuum exaequaret, quae res in carmine melico admodum lubrica est, forma dorica ut in fr. 138 et 140 probabili, ita hic incredibili. Hermannus v. 2 *ἔστ' ἀκούειν* et v. 3 *νυκτερίν' εὗρε μυχοῖς* (ut *ἀείσματ'* sit disyllabum). at *μοιχοῖς* sententiae aptissimum. cum reliqui versus ab anacrusi incipiant et *κεῖνος* pro *ἐκεῖνος* comicis sit inusitatum (nam Phryn. fr. 10 corruptum est), v. 3 aut *ἐκεῖνος* aut *ὅς* scribendum videtur. v. 4 *ἔχουσιν* Herwerden. Obs. crit. 24, tamquam id genus attractionis necessarium sit, non concessum. de verbis *ὁ δὲ Γν. ἔ. ἀκ.* Iacobsius Addit. Ath. 338 '*glossema ὁ δὲ κτλ.* non ad praecedentia pertinet, sed ad *κεῖνος* et post hoc vocabulum collocari debet' (i. e. 'intellegendus autem est Gnesippus'). quam sententiam si propter syntaxis insolentiam concepit, fallitur. Aesch. Pers. 419 *θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν ναυαγίων πλήθουσα.*

Ephipp. 15, 5 *κἂν κάραβός τις ᾖ λαβεῖν*. de *Gnesippo* cf. Cratin. 15, de *trigono* Pherecr. 42. Eupol. 77, de *ἰαμβύκῃ* Athen. 14, 636 b. Hesych. *ἰαμβῦκαι· ὄργανα μουσικά, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. ἡ δὲ σαμβύκη ἕτερον ὀψὲ εὑρημένον*. similiter Phot. *ἰαμβύκη* et *ζαμβύκη*.

140

τέμενος Ποτειδᾶ ποντίω

Herodianus II 917, 3 Lentz. *ὁ δὲ τοὺς Εἵλωτας τὴν γενικὴν φησι τέμενος κτλ.* Dindorfius Praef. Hom. Il. ed. Lips. 1824 *Ποτίδα*, *Ποτιδᾶ* (cum Aldo) Meinekius. scribendum videtur *Ποτειδᾶ*, sicuti *Ποτείδαια*. est initium trimetri; loquitur autem nescio quis Doriensis. templum intellegendum est Neptuni Taenarii (Meinek.).

141

ὀβολὸν τὸν καλλιχέλωνον

Pollux 9, 74 *καὶ μὴν τὸ Πελοποννησίων νόμισμα χελώνην τινὲς ἠξίουν καλεῖν ἀπὸ τοῦ τυπώματος· ὅθεν ἡ παροιμία 'τὰν ἀρετὰν καὶ τὰν σοφίαν νικᾶντι χελῶναι'. ἐν δὲ τοῖς Εὐπόλιδος Εἵλωσιν εἴρηται· ὀβολὸν κτλ.* — Hesychius *καλλιχέλωνος· ὁ ὀβολός. εἶχε γὰρ τὸ νόμισμα χελώνην ἐπικεχαραγμένην*. idem *χελώνη· (νόμισμα) Πελοποννησιακόν*. Hultschius Metrol. 133 proprie Aeginaeos fuisse nummos docet, per totam Peloponnesum usitatos. cf. O. Mueller Aegin. 95.

142

Herodianus II 933, 1 Lentz. *ἀθροῦν· οὐδὲν εἰς ουν λήγει ἐπίρρημα ἀλλὰ μόνον τὸ ἀθροῦν· ὅπερ καὶ ἐπεκτάσεσι ποιητικαῖς κέχρηται καὶ παραθέσει ἄρθρου ἑνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ. παραιτοῦμαι δὲ τὸ αἰσχοῦν, ὃ εἴρηται παρὰ τῷ τοὺς Εἵλωτας αἱμην ἀλλὰ μισχοῦν καθήμενοι· ἐπεὶ ὀνοματικά (ὀνοματικόν) ἐστι. Εἵλωτας* Blochius] *εἵλω τασαίμην* cod. de adverbio *ἀθροῦν* ad interpr. Antonin. Liber. p. 228 Koch. relegat Nauckius Philol. VI 414. fragmentum prorsus desperatum. in *αιμην ἀλλά* latere *οὐ μὴν ἀλλά* dicerem, si haec ut apud Xenophontem, Isocratem, Platonem alios ita etiam apud comicos usquam invenirentur.

143

λαγώς

οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ὁ τοὺς Εἵλωτας ποιήσας. Athenaeus 9, 400 c. non recte Meinekius in ed. min. formam ionicam *λαγός* ab Athenaeo apud Eupolin inventam esse statuit.

144

τήγανον

Pollux 10, 98 *καὶ τάγηνον δέ, ἀλλὰ μὴν καὶ τήγανον ἔχοις ἂν εὑρεῖν εἰρημένον ἐν Εἵλωσιν Εὐπόλιδος.*
Ad Helotas fr. 342 rettuli Mus. Rh. XXX 417. cf. praeterea fr. 145. 435 et quae ad Laconum titulum adnotavimus.

[ΚΛΟΠΑΙ]

145

Erotianus 74, 11 Klein. *ἡδύσμασι· τοῖς χλωροῖς καὶ ξηροῖς ἀρτύμασιν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, ὡς καὶ . . . Εὔπολις Κλοπαῖς. Κλοπαῖς* ed. Eustach.] *κλωταῖς* AC. *κλώταις* B, unde recte Meinekius *Εἱλώταις*, receptum a Kleinio, cuius formae etiam alia exstant vestigia. itaque ad Helotas fragmentum pertinet.

ΚΟΛΑΚΕΣ

Acta est Dionysiis Ol. 89, 3. Argum. Aristoph. Pac. *ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου ἐν ἄστει. πρῶτος Εὔπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λεύκων Φράτερσι.* Athen. 5, 218 bc *τέθνηκε δὲ* (*Ἱππόνικος*) *πρὸ τῆς ἐπ' Ἀλκαίου διδασκαλίας τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων οὐ πολλῷ χρόνῳ* (duobus fere annis). *πρόσφατον γάρ τινα τοῦ Καλλίου τὴν παράληψιν τῆς οὐσίας ἐμφαίνει τὸ δρᾶμα. ἐν οὖν τούτῳ τῷ δράματι Εὔπολις τὸν Πρωταγόραν ὡς ἐπιδημοῦντα εἰσάγει, Ἀμειψίας δ' ἐν τῷ Κόννῳ δύο πρότερον ἔτεσι διδαχθέντι οὐ καταριθμεῖ αὐτὸν ἐν τῷ τῶν φροντιστῶν χορῷ.* Schol. Aristoph. Av. 284 *ὁ Ἱππονίκου Καλλίας ἐδόκει τὰ πατρῷα διεσπαρκέναι εἰς ἀσέλγειαν, ὡς ληφθεὶς μοιχεύων καὶ ἀποτίσας χρήματα. κεκωμῴδηκε δὲ αὐτὸν ἱκανῶς Εὔπολις ἐν Κόλαξι.* Maxim. Tyrius 20, 7 *Καλλίαν μὲν ἐν Διονυσίοις ἐκωμῴδει Εὔπολις ἰδιώτην ἄνδρα ἐν συμποσίοις κολακευόμενον, ὅπου τῆς κολακείας τὸ ἆθλον ἦν κύλικες καὶ ἑταῖραι καὶ ἄλλαι ταπειναὶ καὶ ἀνδραποδώδεις ἡδοναί,* quae ex ipsa Eupolidis fabula videntur excerpta esse. chorus ex adulatoribus erat compositus, qui postea *παράσιτοι* adpellabantur. Phrynich. Ecl. 139 *παρασίτους οὐκ ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ἐπ' ὀνείδους, ἀλλὰ κόλακας· καὶ δρᾶμά ἐστι Κόλακες τοιούτων ἀνθρώπων.* singulare in ea fabula chori carmen fuisse docet Schol. Aristoph. Lys. 1188 *ἀποκοπή ἐστι τοῦ ἄλλου χοροῦ, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξι.* quae Engerus sic interpretatur: carmen Lys. 1188 sq. *ἀποκοπὴν* esse eius carminis quod legatur 1043 sq., id quod iam intellegatur ex particula *δέ* initio v. 1188 posita (cf. Aristoph. Av. 1482. 1553. 1694). 'atque hoc extremum etiam in Eupolidis car-

mine factum esse videtur'. ad parabasin certe haec carmina non pertinebant.

146 a. b

ἔνδον μέν ἐστι Πρωταγόρας ὁ Τήιος

* * *

ὃς ἀλαζονεύεται μὲν ἀλιτήριος
περὶ τῶν μετεώρων, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει.

v. 1 Diogenes Laert. 9, 50 *Πρωταγόρας, Ἀβδηρίτης, καθά φησιν Ἡρακλείδης . . . ὡς δ' Εὔπολις ἐν Κόλαξι, Τήιος· φησὶ γάρ ἔνδοθι — Τήιος. κτλ.* v. 2. 3 Eustathius 1547, 53 sine fabulae nomine. cf. Athenaeus 5, 218c. Achilles Tat. Isag. p. 121 (ex Aristophane) *ὃς τἀφανῆ μεριμνᾷ τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει.* cf. Meinek. I 118. 1. *ἔνδον* Cobet] *ἔνδοθι*, quod comicis ignotum. *ἀλιτήριος — χαμᾶθεν* Porsonus Adv. 75] *ἀλιτήριος — χθαμᾶθεν.* coniunxit versum 1 cum reliquis Porsonus, dissentiente Toeppelio p. 39. cf. Fritzsch. ibid. p. 70. ordine perpetuo non videntur compositi fuisse, at ex eadem fabula, fortasse ex eadem fabulae parte excerptos esse adparet. nam pronomen *ὃς* ad Protagoram pertinere Eustathii testimonio constat: *ἐμφαίνειν Εὔπολις λέγεται τὸν φυσικὸν Πρωταγόραν διακωμῳδῶν ἐν τῷ ὃς — ἐσθίει.* voce *ἀλιτήριος* Eupolis nefariam Protagorae de deis doctrinam reprehendere videtur. Diog. L. 9, 51 *περὶ μὲν θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι, οὔθ' ὡς εἰσὶν οὔθ' ὡς οὐκ εἰσίν.* Meinekius haec aliquem loqui statuit, qui dum Callias cum adulatoribus et scortis intus epulentur foras prodeat et quid Callias cum sociis agat narret. *Teius* dicitur Protagoras, quia Abdera colonia est Teiorum. cf. Aristoph. Nub. 333. 360. fr. 672, ex Achille Tatio excerptum.

147

πίνειν γὰρ αὐτὸν Πρωταγόρας ἐκέλευ', ἵνα
πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκκλυστον φορῇ.

Plutarchus Mor. 699a *Εὔπολιν μὲν γάρ, εἰ βούλει, πάρες ἐν Κόλαξιν εἰπόντα· πίνειν κτλ.* Athenaeus 1, 22f *Εὔπολίς τε τὸν Καλλίαν φησὶν ἀναγκάζεσθαι ὑπὸ Πρωταγόρου πίνειν, ἵνα κτλ.* cf. Macrobius Saturn. 7, 15. Plutarchus Mor. 1047d *τῶν ποιητῶν Εὐριπίδην, Ἀλκαῖον, Εὔπολιν, Ἐρατοσθένην, λέγοντας ὅτι τὸ ποτὸν διὰ τοῦ πνεύμονος διέξεισιν.* 1. *αὐτὸν* Grotius Exc. 501] *ὁ* Plut. 2. *ἔκκλυστον* Reiskius] *ἔκλυρον* Plut. *ἔκλυτον* Athen. *ἔκπλυτον* Fritzschius apud Toeppel. p. 72. cf. Alcaei lyr. fr. 39 Bergk. ad eandem scaenam videtur pertinere cum fr. 146. 148. scilicet Protagoras in convivio Calliae symposiarchus erat. *πνεύμων* an *πλεύμων* Atticorum consuetudini conveniat dissentiunt grammatici. cf. Etym. m. 677,

31. Greg. Corinth. 147 sq. Herodian. II 571, 24 Lentz. Lobeck. Pathol. el. II 343.

148

λαφύσσεται λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ.

Schol. Aristoph. Nub. 52 *λαφυγμὸν γὰρ λέγει τὸ ἀπλήστως ἐσθίειν. Εὔπολις ἐν Κόλαξι κτλ.* Suidas *λαφυγμός.* cf. Hom. Il. 11, 176. 17, 64 *ἔγκατα πάντα λαφύσσει.* sic *λαφυκταί* *heluones.* Athen. 11, 485 a (Toeppel.). quod versum Etym. Gud. 116, 47 Meinekius ad hanc fabulam rettulit, id nullo prorsus argumento niti recte monuit Toeppelius.

149

δεῖπνον θὲς ἑκατὸν δραχμάς. B. ἰδού.
A. οἶνον θὲς ἑτέραν μνᾶν.

Pollux 9, 59 et Schol. Lucian. V 178. 9. Iac. *ἡ ἀττικὴ μνᾶ ἔχει δραχμὰς ἑκατόν, ὡς ἀκριβέστατά ἐστιν ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Κόλαξι· δεῖπνον θὲς ἑκατὸν δραχμὰς ἰδού. εἶτ᾽ ἐπιφέρει· οἶνον θὲς ἑτέραν μνᾶν. δῆλον ὅτι καὶ τὰς ἑτέρας ἑκατὸν δραχμὰς μνᾶν εἴρηκε.* quod inter *ἐπιφέρει* et *οἶνον* olim inserebatur *κόλαξιν* nihil est nisi titulus fabulae inepte repetitus. neque enim credendum est Herwerdeno Nov. add. crit. 7 aut Fritzschio apud Toeppelium p. 72. *θές*, *pone*, scribe in tabula i. e. *computa.* Aristoph. Vesp. 661 *κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς.* Demosth 27, 34 *τά τ᾽ ἀναλωμένα . . . πλείω τιθείς.* 36 *τούτων πλείω εἰμὶ τεθεικώς.* 28, 13 *ἐὰν ἐπὶ δραχμῇ τις τιθῇ μόνον.* cf. 29, 60. Lys. 32, 28 *θήσω εἰς δύο παῖδας . . . χιλίας δραχμὰς ἑκάστου ἐνιαυτοῦ.* idem loquitur qui fr. 150, i. e. servus convivii quod adparavit inpensas computans. ceterum non necesse est utrumque versum continuari.

150

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς ἐώνημαι μόνον
ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφρυς δὲ δώδεκα.

Athenaeus 7, 328 b *τοὺς δ᾽ ἰχθῦς τούτους (χρυσόφρυς) φησὶν Ἱκέσιος καὶ τῇ γλυκύτητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους. εἰσὶ δὲ καὶ τροφιμώτατοι . . . Εὔπολις δ᾽ ἐν Κόλαξί φησι κτλ.* *ἐώνημαι* Porson. Advers. 101] *ἐωνημένος* PVL. *ἐωνημένοι* B. *ἐωνήμην* Iacobs. Addit. 181. *χρυσόφρυς* Schweigh.] *χρύσοφρυς* PVL. *δὲ δώδεκα* Porsonus] *δέδωκα* A. — *λάβρακας.* Aristoph. Eq. 361. Athen. 310 ef.

151

ἄκουε δὴ σκεύη τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν.
παραπλήσι' ὄντα σοι γέγραπται τἄπιπλα.

Pollux 10, 10 *αὐτὰ δὲ τὰ σκεύη καλοῖτ' ἂν ἔπιπλα, ἤγουν ἡ κούφη κτῆσις, τὰ ἐπιπολῆς ὄντα τῶν κτημάτων. ὁ γοῦν Εὔπολις ἐν τοῖς Κόλαξι προειπών, ἄκουε δὴ σκεύη τὰ κατ' οἰκίαν, ἐπήγαγε παραπλήσι' ὄντα σοι γέγραπται τἄπιπλα.* Phrynich. Epit. 334 *ἐνδυμενία· ἀμαθῶς· δέον διττῶς λέγειν, ὡς Εὔπολις Κόλαξι, σκεύη τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἔπιπλα.* 1. *κατὰ τὴν* Hanovius Exerc. crit. 141] *κατ'*. 2. ita Fritzschius] *παραπλήσιον τεσσυγέγραπται τοῖς τὰ ἔπιπλα* F. perperam Hanovius *παραπλήσιον* Pollucis esse iudicavit. apud Toeppelium p. 69 Fritzschius *ὄντως* pro *ὄντα*. recensetur scriptoque consignatur Calliae supellex domestica, quam nuper demum post patris mortem acceperat. priorem versum scribae, alterum Calliae adsignat Fritzschius. mihi non necessario videntur cohaerere. *παραπλήσια totidem numero* interpretatur Toeppelius, cuius significationis exemplum ex Atticis scriptoribus petitum mihi quidem non praesto est. ceterum cf. Fritzsch. Q. Arist. 55. Ran. p. 217.

152. 153

ἵππον κέλητ' ἀσκοῦντα θές.
θὲς νῦν ἀγροὺς καὶ πρόβατα καὶ βοῦς.

Bekker. Anecd. 17, 29 *ἀσκεῖν καὶ ἀσκηταί, ἀσκητικῶς· τὸ ἀγωνιστικῆς (ἀγωνιστικῶς* cod.) *ἐπιμελείας τυγχάνειν ἀσκεῖν ἐστίν. Εὔπολις· ἵππον — θές.* Bekker. Anecd. 1196 *σπανία ἐστὶν ἡ χρῆσις τῆς βοῦς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, μᾶλλον δὲ οἱ βόες εὕρηται. ἐπὶ δὲ τῆς ὁμοφωνούσης αὐτῇ αἰτιατικῆς, λέγω δὲ τῆς τὰς βοῦς, πλατεῖά ἐστιν ἡ χρῆσις, ὡς ἐν Κόλαξιν Εὐπόλιδος· θὲς — βοῦς.* cf. Herodian. II 336, 6. 706, 29 Lentz. Aristoph. Nub. 28. ad eandem eiusdem fabulae scaenam haec pertinere intellexit Runkelius, eum quem supra secuti sumus versuum ordinem esse debere, si continuo haec fuerint coniuncta, Fritzschius Q. Arist. 202 adn. 31, conl. Eq. 21. 22. 24. Ran. 286. 7. Eupol. 279. post *βοῦς* Meinekius supplet *B. ἣν ἰδού*, vel *λέγ' ἕτερον*, ut sint eius qui quae alter dictat scripto consignat. cf. fr. 149. pertinent haec quoque ad eam scaenam, in qua Callias relictam sibi ab Hipponico hereditatem adit. de *ἄθλων θέσει* in adulationis certamine cogitat Fritzschius.

154

ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου
πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ,
ὅτε τἀν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβολίου κρέα.

Athenaeus 7, 328e *τριχίδων δὲ (μνημονεύει) Εὔπολις ἐν Κόλαξιν κτλ.* 2. *ὠψώνησ'* L] *ὀψώνησ'* PV, *ἐψώνησε* B. 3. *ἡμιωβολίου* L] *ἡμιωβελίου* A. '*Hipponici* sobrietatem non sine quodam ironiae colore indicat' Mein. I 136. 132. cf. Andoc. 1, 131. erat cum Hipponicum praetorem fuisse in bello Samio ex hoc fragmento conligerem: id quod falsum esse docet scholion adlatum a Wilamowitzio Ind. Gryphisw. 1877/78 p. 13. *τριχίδες* quam vile piscium genus fuerit cognoscitur ex Aristoph. Eq. 662.

155

φοροῦσιν ἁρπάζουσιν ἐκ τῆς οἰκίας
τὸ χρυσίον, τἀργύρια πορθεῖται.

Pollux 9, 90 *τἀργύρια γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου σπανίως ἄν τις εὕροι παρ' αὐτοῖς (τοῖς Ἀττικοῖς). ἐγὼ δ' εὗρον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφάνους, εἰ μὴ ὑποπτεύεται τὸ δρᾶμα ὡς Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον. ἀλλ' οὔτι γε καὶ οἱ Κόλακες Εὐπόλιδος, ἐν οἷς εἶπε κτλ. ἀργύρια* sunt *vasa argentea* (vulgo *ἀργυρώματα*), quibus parasiti Calliam spoliant. perperam Herwerdenus Obs. crit. 24 *ἁρπάζουσιν* pro interpretamento habet.

156

καὶ τὸν Κέκροπα τἄνωθεν ἀνδρός φασ' ἔχειν
μέχρι τῶν κοχωνῶν, τὰ δὲ κάτωθεν θυννίδος.

Daremberg. Notices p. 215, ubi falso a grammatico Baptis tribuitur. cf. quae adnotavimus ad fr. 77. Erotian. 20, 4 Klein. *τἄνωθεν ἀνδρός φασ'* Nauckius apud Meinek. V p. LXXIX et Fritzschius De com. gr. fr. 6] *φασιν ἄνωθεν ἀνδρὸς ἔχειν. θυννίδος* Daremb.] *θυμνίδος*. Goettling. Ind. Ien. hib. 1853 p. 5 *καὶ Κέκροπά φασ' ἄνωθεν ἀνδρὸς σῶμ' ἔχειν — τὰ δὲ κάτωθεν θυννιδοῦ* vel *θυννιδῶν*. 'nam Athenis etiamnum superstes est statua Cecropis desinentis in *duos pisces*'. cf. Archaeol. Zeit. N. F. V (1873) 55.

157

τουτὶ λαβὼν τὸ κόρημα τὴν αὐλὴν κόρει.

Pollux 10, 28 *καὶ τὸ μὲν σκεῦος (κόρημα) καὶ ῥῆμα (κορεῖν) ὑπὸ Εὐπόλιδος εἴρηται ἐν τοῖς Κόλαξιν κτλ.* cf. Aristoph. Pac. 59. Eupol. 228, 4. ducta videntur ex ea fabulae parte, in qua aedes Calliae excipiendis hospitibus adparabantur (Mein.).

158

Ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξίτω. B. τί ληρεῖς;
οὐκ οἴκαδ' ἐλθὼν τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δάμαρτα;

Athenaeus 12, 535a *κεκωμῴδηται καὶ ὑπὸ Εὐπόλιδος ὡς καὶ ἀκόλαστος πρὸς γυναῖκας ἐν Κόλαξιν οὕτως· Ἀλκιβιάδης κτλ.* Diog. L. 4, 49 *τὸν Ἀλκιβιάδην μεμφόμενος ἔλεγεν, ὡς νέος μὲν ὢν τοὺς ἄνδρας ἀπαγάγοι τῶν γυναικῶν, νεανίσκος δὲ γενόμενος τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν.* cf. Eupol. 354. Pherecr. 155. alter qui loquitur Alcibiades ipse videtur esse, qui admonitus, ut 'mulier esse desinat' (Schweigh. conl. Xen. Cyrop. 1, 2, 8. Terent. Andr. 1, 1, 24) illi suadet ut domi suam ipse uxorem curet, minans nimirum se id facturum esse, si ille neglexerit. *δάμαρ* Atticis posterioribus non usitatum.

159

ἀλλὰ δίαιταν ἣν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς
λέξομεν· ἀλλ' ἀκούσαθ' ὡς ἐσμὲν ἅπαντα κομψοὶ
ἄνδρες· ὅτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δὲ τι κἀμὸν αὐτοῦ.
ἱματίω δέ μοι δύ' ἐστὸν χαρίεντε τούτω,
οἷν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον ἐξελαύνω
εἰς ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἄνδρα
ἠλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθὺς περὶ τοῦτον εἰμί.
κἄν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ,
καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.
εἶτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὗ δεῖ χαρίεντα πολλὰ
τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν, ἢ 'κφέρεται θύραζε.
οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα·
σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἀσελγές, εἶτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε
ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἰνεῖ.

Athenaeus 6, 236e *οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλακας ἐκάλουν, ἀφ' ὧν καὶ Εὔπολις τῷ δράματι τὴν ἐπιγραφὴν ἐποιήσατο, τὸν χορὸν τῶν Κολάκων ποιήσας τάδε λέγοντα κτλ.* 9. Pollux 3, 109 *ὁ δ' Εὐπόλιδος πλούταξ πέπαικται.* cf. Eustath. 1091, 57. 2. *ἅπαντα* Hermannus] *ἅπαντες*. 3. *ὅτοισι* Porsonus apud Gaisford. Heph.] *τοῖσι*. 4. *κἀμὸν* Hermannus] *κάμον*. Bergkius *κἀμός*. *τὸ κάμνον* Porsonus et Cobet. 5. *τούτω, οἷν* Porsonus] *τούτοιν*. 7. *τιν'* Dindorf.] *τι οὖν* A. 8. *εἰμί* Grotius] *εἶμι*. 9. *πλούταξ*] *πλοῦταξ* A. 13. *εὐθέως* Grotius Excerpt. 501] *εὐθύς*. *'κφέρεται* Bergkius] *φέρεται*. 15. *εἶπ' ἀσελγές* Porsonus] *εἶπας ἔλεγες* A. *θύραζε* Grotius] *θύραζ'*. 16. *κλοιὸν*] *κλῳὸν* Meinek. cf. Eur. Cycl. 235. Aristoph. Vesp. 897. Bekker. Anecd. 49, 5. *Οἰνεῖ*] *κοινῷ* Bergk. Comment. crit. I 28.

epirrhema parabasis est, vel antepirrhema integrum, ut videtur Fritzschio apud Toeppelium p. 65, qui in epirrhemate chorum de parasitorum originibus vel aliis rebus dixisse censet, iam vero de vitae suae consuetudine exponere. versus sunt Priapei primi. — 3. pro πρῶτα μὲν fortasse scribendum πρῶτον εἷς. cf. Athen. 6, 230 c οἶδα δέ τινα . . . πτωχαλαζόνα, ὃς δραχμῆς ἔχων τὰ πάντ' ἀργυρώματα ἐβόα καλῶν τὸν οἰκέτην ἕνα ὄντα καὶ μόνον, ὀνόμασι δὲ χρώμενον ψαμμακοσίοις κτλ. Menand. Phot. Στρατοφάνη· Στρ., λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ παῖδ' ἕνα. Aristoph. Eccl. 593 μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ. 4. ἀλλότριος τὰ πολλά est, quod magnam partem ab aliis nutritur, ut minimum curae domino pro eo suscipiendae relinquatur. nam pro κάμον scribendum puto κῆδομ' αὐτοῦ. cetera certe quae proposuerunt homines docti mirum in modum contorta sunt. cf. Aristoph. Ach. 1028. Eq. 1342. Nub. 106. 1410. 5. τούτω. Fritzschius parasitos unum quod habebant pallium 'invertisse' eoque duo ex uno fecisse arbitratur conl. Schol. Aristoph. Nub. 88 et interpr. Av. 1567. at tum dicendum erat τώδε, non τούτω, neque vero eandem vestem alternis diebus invertere ei quicquam prodesse poterat, qui semper recentem vellet vestem videri. itaque habebant duas vestes diverso sine dubio colore quas ut semper recentes viderentur alternis vicibus, sed numquam utramque gestabant. itaque scribendum est δύ' ἐστὸν χαρίενθ' ἑτοίμω, οἷν κτλ. cf. Plat. Tim. 72 c. Reip. 8, 552 b. Thuc. 6, 9, 3. 6. ἐξελαύνω, tamquam ad militiam. 7. εἰς ἀγοράν, cf. Plaut. Captiv. 3, 1, 18. 31. quibus nequaquam adversatur Lucian. Parasit. 51. 9. πλούταξ. Lobeck. Pathol. prol. 447. ceterum cf. Terent. Eunuch. 250 sq. (2, 2, 19 sq.). 10. δοκῶν, ut Pherecr. 163. 11. ἄλλυδις ἄλλως. Hom. Il. 11, 486. 745. 17, 729. 14. de *Acestore Saca* cf. interpr. Aristoph. Av. 31. Cratin. 85. στιγματίαν. cf. Cratin. 333. Hermipp. 63, 19. 15. ἀσελγές. cf. fr. 244, 2. 16. *Oeneus*, spurius Pandionis filius (Paus. 1, 5, 2), heros ἐπώνυμος tribus Oeneidis, in cuius pago Κειριάδαις erat τὸ βάραθρον. cf. Aristoph. Nub. 1449. Wachsmuth. Athen. I 349. 350. ac veri simile est in ipsa barathri vicinia statuam Oenei positam fuisse. itaque *Oeneo tradere* idem est atque *in barathrum detrudendum curare*. Meinek. Alciphr. 152. Wilamowitz. Herm. VII 142 adn. 4. de parasitis convivio expulsis cf. Lucian. Merc. cond. 30. Fritzsch. Ind. Rost. 44/5 p. 14. 15.

160

φημὶ δὲ βροτοῖσι πολὺ πλεῖστα παρέχειν ἐγὼ
καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθά. ταῦτα δ' ἀποδείξομεν.

Hephaestio 13, 4 κέχρηται δὲ αὐτῷ (τετραμέτρῳ παιωνικῷ) . . . καὶ Εὔπολις ἐν Κόλαξι κτλ. de se haec Eupolin dicere monet Berg-

kius R. c. Att. 416. sunt autem excerpta ex posterioris parabasis epirrhemate. cf. Aristoph. Vesp. 1275—1291.

161

παρὰ τῷδε Καλλίᾳ πολλὴ θυμηδία,
ἵνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῴ,
καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.

Athenaeus 7, 286 b *Εὔπολις δ' ἐν Κόλαξι παρὰ κτλ.* 9, 400 a *λαγῴ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν· ἵνα κτλ.* Gramm. August. Hermann. De emend. r. gr. gr. p. 320 *καὶ τὸν λαγὸν λαγὼν φασίν. καὶ Εὔπολις· βατίδες κτλ.* Eustathius 1534, 15 *οἱ λαγῴ κατὰ Εὔπολιν, οἷον βατίδες κτλ.* Pausan. apud Eustathium 1394, 40 *γυναῖκας εἰλίποδας διὰ τὴν ἔνδεσιν (εἴλησιν) τῶν μηρῶν.* Suidas *μυσάχνη· Εὔπολις εἰλίποδα, ἐκ τῆς εἱλήσεως τῶν ποδῶν κατὰ τὴν μῖξιν.* Hesych. *γυναῖκες εἰλίποδες· διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ τὴν συνουσίαν.* Cramer. Anecd. Par. IIII 245, 26 *Εὔπολις· βλιτίδες καὶ λαγὼ καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.* 2. *ἵνα*] *κινὰ* B *κἵνα* P *πάρα* Casaub.] *παρά.* — versus sunt Eupolidei. Hermann. Doctr. metr. 582 *παρὰ τῷδε, Καλλία, πολλὴ δὴ θυμηδία.* Dindorfius vocem *Καλλίᾳ* ut glossema eiciens ≍ ⏑ ≍ ⏑ ⏑́ *παρὰ τῷδε πολλὴ θυμηδία.* Dobraeus Addend. Aristoph. 121 *ἵνα πάρα μὲν καὶ βατίδες καὶ λαγῴ καὶ κάραβοι.* Fritzschius apud Toeppelium p. 67 *παρὰ δὲ τῷ γε Καλλιάδου πολλὴ δὴ θυμηδία,* | *ἵναπερ* (*ἵνα παρ'* Meinek. ed. min. IX et Fritzsch. Fragm. Eup. 10) *ἡμῖν καὶ βατίδες καὶ λαγῴ καὶ κάραβοι* | *κτλ. παρὰ τῷ Καλλιάδου* nihil aliud esse interpretatur quam *παρὰ τῷ Καλλίᾳ*: Eupolin enim Calliae patrem finxisse Calliadem. non credo. *Calliades* verum nomen est Plat. Alcib. I 119 a. Phot. *θυμηδία· τέρψις, τρυφή, εὐφρασία. εἰλίποδες*, quo de bubus usus est Homerus epitheto, ad mulieres obscaene detorsit Eupolis. loquuntur, in parabasi ut videntur quae proprie dicitur, parasiti quasi quidam *ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἰχθυολῦμαι* (Aristoph. Pac. 810).

162

οὐ πῦρ οὐδὲ σίδηρος
οὐδὲ χαλκὸς ἀπείργει
μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον.

Plutarchus Mor. 778 e *ὥσπερ οὖν τοὺς Καλλίου κωμῳδουμένους κόλακας λέγουσιν οὐ πῦρ, οὐ σίδηρος, οὐδὲ χαλκὸς εἴργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον, κατὰ τὸν Εὔπολιν.* idem 50 d *οὐδὲ τοὺς ἀμφὶ πλουσίαν τράπεζαν ἐγκυκλουμένους, οὓς οὐ πῦρ, οὐ σίδαρος, οὐδὲ χαλκὸς εἴργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον.* correxit Meinekius. *ἂν εἴργοι* Toeppelius. versus sunt Pherecratei. cf. Cratet. 33. Pherecr. 79. de proverbiali dicendi genere Meinekius confert Hor. Serm. 1, 1, 39. Propert.

3, 23, 15. addo Hor. Carm. 1, 16, 9 sq. chorus se ipse ut saepe fit inridere videtur: quod moneo propter Toeppelium. ceterum apud Plutarchum 50d haec quoque ex Eupolide excerpta esse possunt τοὺς . . . ἀμφὶ πλουσίαν | τράπεζαν ἐγκυκλουμένους.

163

ὃς χαρίτων μὲν ὄζει,
καλλαβίδας δὲ βαίνει,
σησαμίδας δὲ χέζει,
μῆλα δὲ χρέμπτεται.

Athenaeus 14, 646f σησαμίδες ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πέμματα· Εὔπολις Κόλαξιν κτλ. idem 14, 630a καλλαβίδων δ' Εὔπολις ἐν Κόλαξι· καλλαβίδας — χέζει (κολλαβίδας L). 1. μὲν ὄζει Erfurdtus Observ. 470] με νομίζει A. μὲν ὀμιχεῖ Bas. L., quod retinet Hermannus. cf. Pherecr. 131. Phot. καλλαβίδες (in cod. sine accentu). τὸ διαβαίνειν ἀσχημόνως καὶ διέλκειν τὰ ἰσχία ταῖς χερσίν. Athen. 14, 629f σχήματα δ' ἐστὶν ὀρχήσεως . . . καλαθισμός, καλλαβίδες. Hesych. καλαβίς· τὸ περισπᾶν τὰ ἰσχία. fuit igitur effeminata saltatio. — significari videtur Callias ipse. dimetri sunt choriamb. catal. (Hermann. Doctr. metr. 424 sq. 481. 576), ex carmine antistrophico excerpti. offendit catalexis in ultimo, quocirca Fritzschius (Toeppel. p. 26) χρέμπτεται δέ γε μῆλα. facilius certe μῆλα δὲ χρέμπτετ' ἀεί.

164

Schol. Aristoph. Pac. 803 καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν Εὔπολις ὡς κίναιδον (τὸν Μελάνθιον) διαβάλλει καὶ κόλακα. cf. interpr. Aristoph. Av. 151. Meinek. I 206. Bergk. R. c. Att. 108. 340 sq. Fritzsch. Arist. Ran. 151. Cobet. Obs. crit. 184.

165

Schol. Platonis 331 Bekk. Εὔπολις δ' ἐν Κόλαξι Καλλίου κόλακα (τὸν Χαιρεφῶντα) λέγει. *Chaerephon* Socraticus indicatur. Aristoph. Nub. 104.

166

Suidas (ex scriptore non nominato) βομβοῦσι· Ὀρέστης, Μαρψίας, Καλλίου τοῦ Ἀθηναίου κόλακες σὺν ἑτέροις. de *Oreste* cf. Aristoph. Av. 712, de *Marpsia* Ach. 701 cum scholiis quamvis exiguis. ad Adulatores fr. 165. 166 referenda esse monuit Meinekius I 137.

167

Schol. Aristoph. Av. 877 καὶ ἴσως (Κλεόκριτος) ἕτερος ἂν εἴη τοῦ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Δήμοις καὶ Κόλαξι. cf. fr. 124 et Aristoph. Ran. 1437.

168

φροῦδον τὸ χειρόνιπτρον

Poll. 10, 90 ῥητέον δ' αὐτὸ (χερνίβιον, λέβητα) καὶ χειρόνιπτρον, Εὔπολις εἰπόντος ἐν Κόλαξι φρ. κτλ. cf. Athen. 9, 409f. fortasse huc pertinet versus quem Etymologicum Milleri (Mélanges 309) cum fr. 118 perperam conglutinavit ἐξιὼν δ' ἔτι κνέφους κτλ. sic enim videtur scribendum

εἶτ' ἐξιόντι τοῦ κνέφους φροῦδον τὸ χειρόνιπτρον,

cuius interpretatio qualiscumque est quod in Et. Mill. exstat τὸ χ. εἵλετό μοι. cf. Aristoph. Eccl. 290 et de re Av. 496 sq. Meinekio (Herm. III 455) adsentiri non possum.

169

πεζὰς μόσχους

ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γάρ τινες οὕτως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ, τὰς χωρὶς ὀργάνων. Κάνθαρος Συμμαχίᾳ 'αὐλητρίδα πεζήν' καὶ Εὔπολις Κόλαξιν. Photius. ἐλέγοντο] ἔλεγον Meinekius ed. min. IX, non ad nomen μόσχους, quo Aristotelem usum esse non credit, sed ad πεζάς haec referens. aliter Fritzschius apu-Toeppelium p. 86, qui αὐλητρίδα πεζήν Eupolidi adiudicat. de πεζαῖς ἑταίραις Porson. Advers. 298.

170

κεκρύφαλοί τε καὶ τύλη

Εὔπολις δὲ Κόλαξι. Pollux 7, 192. idem 10, 39 καὶ τύλη δὲ παρ' Εὐπόλιδί ἐστιν ἰάζοντι ἐν τοῖς Κόλαξι. vox τύλη Atticis ab Atticistis abiudicatur. Phrynich. Ecl. 173. quapropter Meinekius Protagoram *ut Ionem* ea usum esse suspicatur. id si verum est, non possunt haec ex indice supellectilis Calliae excerpta esse.

171

μολυβδίνους κρατευτάς

Εὔπολις ἐν τοῖς Κόλαξιν ἔφη. Pollux 10, 97. κρατευταί cum semper igni exponantur quomodo μολύβδινοι esse potuerint non video. an scribendum est ἔφη (που) λιθίνους κρατευτάς?

172

κοιλιοδαίμων

. . . *Εὔπολις τοὺς κόλακας ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι οὕτω κέκληκε.* Athen. 3, 100b. eandem vocem non indicato auctore attulit 3, 97c. cf. Eustath. Opusc. 209, 41. Toeppelius 29 comparat Eurip. Cycl. 334, Fritzschius (apud eundem 29) *τρυγοδαίμων*, *νακοδαίμων* Athen. 8, 352 b, *σοροδαίμων* Plut. Mor. 13 b, *κρονοδαίμων* Bekker. Anecd. 46, 30.

173

ταγηνοκνισοθήρας

Suidas *Ἰούνιος εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν . . . συνήθης ἦν τρισὶν ὑπάτοις* (triumviris) *κοιλιοδαίμων τε καὶ ταγηνοκνισοθήρας· βούλομαι γὰρ τὰ τῆς κωμῳδίας πρὸς τούτους εἰπεῖν. ταγηνοκνισοθήρας* V] *ταγηνοκνιγοθήρας* B, *ταγηνορνιθοθήρας* edit. ante Kuster. eiusdem glossae partes exstant Suid. *ταγηνοκνισοθήρας* et *φαγεῖν ζῶν*. cum scriptor ignotus ex quo Suidas haec excerpsit utrumque nomen coniunxerit, prius autem certo testimonio ad Adulatores referatur, dubium non est quin alterum ad eandem fabulam pertineat. comparat Toeppelius 28 Bekker. Anecd. 49, 13 *κνισοτηρητής· ὁ κνῖσαν καὶ δεῖπνα ἐπιτηρῶν*, Fritzschius tetrametri iambici reliquias restituit has ⏑ – ⏑ *κοιλιοδαίμονες, ταγηνοκνισοθῆραι.*

174

λευκὴ ἡμέρα

ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ. Εὔπολις Κόλαξιν. Photius. verba videntur adulatoris hanc sibi lucem ortam esse gaudentis.

175

ἐφάπαξ

Εὔπολις Κόλαξιν. Bekker. Anecd. 96, 17.

176

περίστατοι

ἀντὶ τοῦ περὶ ἃς κύκλῳ ἵστανται οἱ θεώμενοι. τὸ ὄνομα . . . ἐστὶ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν. Harpocr. 152, 7. cf. Theopomp. 41. Telecl. 35. Phot. 422, 1—12. Bekker. Anecd. 296, 6 *περίστατοι· οἱ περίβλεπτοι, ἐφ' οἷς ἄν τις σταίη βουλόμενος θεᾶσθαι.*

177

συμπαροίκους

Εὔπολις ἐν Κόλαξι εἴρηκεν. Pollux 9, 37.

178

Schol. Aristoph. Ran. 407 ὅτι σύνηθες ἦν τὸ ἐπιλέγειν, ὁπότε ἐπαινοῖέν τι ἢ συνομολογοῖεν. καὶ Εὔπολις Κόλαξιν. καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν κεῖται. 'referenda haec sunt ad v. 508 κάλλιστ', ἐπαινῶ'. Dindorf. incertum autem est, Eupolis κάλλιστ', ἐπαινῶ dixerit an κάλλιστα, an καλῶς. non adsentior Fritzschio Ran p. 196.

Praeterea ad hanc fabulam Meinekius fr. 330. 346. 347. 354. 384. 415. 448, Bergkius R. c. Att. 353 (aliquanto probabilius) fr. 352. 361 rettulerunt. cf. etiam 228.

ΛΑΚΩΝΕΣ

Cum a nullo praeter Erotianum commemoretur, Lacones autem Eubuli fabulam esse constet, Meinekius pro Eupolide Eubuli nomen restituit I 115. nisi forte Erotianus Lacones nominavit quam ceteri *Εἵλωτας* dicunt.

179

τὰ συκάρι' ἐποίησε μυττωτὸν πολύν.

Erotianus 94, 10 Klein μυττωτόν· οἱ μὲν Ἀττικοὶ ὑπότριμμά τι μετὰ σκορόδου γινόμενον λέγουσι. Εὔπολις δὲ ἐν Λάκωσι τὸν ἄμυλον λέγων φησί· τὰ συκάρια κτλ. Kleinius utrubique μυτωτόν· συκάρι'] σκευάρια φ. 'cum ficus neque amylo conveniant neque memorentur in confectione moreti (Schneider. Theophr. III 576), scribi malim τὰ φυτάρι' ἐξεποίησε μυττωτὸν πολύν, sicut vinitores βότρυς ἐκποιεῖσθαι dicuntur'. Lobeck. Pathol. prol. 391 adn. 19. Hesych. μυττωτόν· ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδων, ac paullo ante κυρίως δὲ λέγεται τὸ διὰ σκορόδων τρῖμμά τι ἐξ ἀρωμάτων πολλῶν συντιθέμενον. cum tamen haec vox etiam translatam habeat significationem (cf. Aristoph. Vesp. 63 cum Terent. Phorm. 2, 2, 4), fortasse sententia haec est '*ficus* (corruptae vel comesae) *magna nobis convicia tulere*'.

ΜΑΡΙΚΑΣ

Aristoph. Nub. 551 sq. cum scholiis v. 553. 555. 556. Quintil. 1, 10, 18 *Maricas, qui est Hyperbolus.* quam Aristophanes commemorat γραῦν μεθύσην, ea Hyperboli mater est. Hesych. *Μαρικᾶν*· κίναιδον. οἱ δὲ ὑποκόρισμα παιδίου ἄρρενος βαρβαρικοῦ (βαρβαρικόν Meinek.). de flexione nominis cf. Herodian. II 636, 26. 637, 23. 26. 657, 20. 21. acta est fabula mortuo Cleone (fr. 196), Hyperbolo iam apud populum gratia florente, Ol. 89, 3 (non ut Meinekius 89, 4. Cobet. Obs. crit. 145 adn. 1). Schol. Aristoph. Nub. 552 (αἱ διδασκαλίαι) φέρουσιν ὕστερον τρίτῳ ἔτει (i. e. duobus annis) τὸν *Μαρικᾶν* τῶν *Νεφελῶν*. quae fuerit

Maricantis cum Equitibus similitudo quaestio est etiam post ea quae Bergkius exposuit R. c. Att. 355. 6 difficillima. fortasse Eupolis Pisandrum Hyperboli adversarium fecerat (fr. 182). ossa Hyperboli commemorantur fr. 194.

180

καὶ πόλλ' ἔμαθον ἐν τοῖσι κουρείοις ἐγὼ
ἀτόπως καθίζων κοὐδὲ γιγνώσκειν δοκῶν.

Schol. Platonis Bekk. 379 *τάττεται δὲ (τὸ ἄτοπον) καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνυπόπτου. Εὔπολις Μαρικᾷ κτλ. ἔμαθον ἐν τοῖσι* Bergkius] *ἀγάθ, ἐν τοῖς.* de altero versu cf. Pherecr. 163 et praeterea Aristoph. Eq. 411 sq. 1236 sq. loquitur Hyperbolus.

181

Α. πόσου χρόνου γὰρ συγγεγένησαι Νικίᾳ;
Β. οὐδ' εἶδον, εἰ μὴ 'ναγχος ἑστῶτ' ἐν ἀγορᾷ.
Α. ἀνὴρ ὁμολογεῖ Νικίαν ἑορακέναι.
καίτοι τί παθὼν ἂν εἶδεν, εἰ μὴ προὐδίδου;
Γ. ἠκούσατ', ὦ ξυνήλικες,
ἐπ' αὐτοφώρῳ Νικίαν εἰλημμένον;
Β. ὑμεῖς γάρ, ὦ φρενοβλαβεῖς,
λάβοιτ' ἂν ἄνδρ' ἄριστον ἐν κακῷ τινι;

Plutarchus Nic. 4 *ἐδίδου γὰρ (Νικίας) οὐχ ἧττον τοῖς κακῶς ποιεῖν δυναμένοις ἢ τοῖς εὖ πάσχειν ἀξίοις. καὶ ὅλως πρόσοδος ἦν αὐτοῦ τοῖς τε πονηροῖς ἡ δειλία καὶ τοῖς χρηστοῖς ἡ φιλανθρωπία. λαβεῖν δὲ περὶ τούτων μαρτυρίαν καὶ παρὰ τῶν κωμικῶν ἔστι . . . ὁ δ' ὑπ' Εὐπόλιδος κωμῳδούμενος ἐν Μαρικᾷ παράγων τινὰ τῶν ἀπραγμόνων καὶ πενήτων λέγει· πόσου κτλ.* Pollux 6, 159 *Εὔπολις δὲ . . . συνήλικες εἶπε.* 3. *ὁμολογεῖ*] *ὁμογεῖ* i. *ἑορακέναι* Runkelius] *ἑωρακέναι.* cf. Aristoph. Av. 1573. Thesm. 32. 3. Plut. 98. 1045. Alexid. Athen. 2, 49 e. 4. *παθὼν* x] *μαθών.* 5. *ξυνήλικες* AC] *συνήλικες.* 8. *λάβοιτ'*] *λάβητ'* B^c^ia.

Plutarchus ipse dicit eorum qui conloquuntur alterum esse Maricantem, alterum aliquem hominem pauperem litiumque inimicum. ratiocinatio est comica. concedit homo pauper semel se Niciam vidisse. quid aliud quam prodentem vidisse potest? ergo cum necessario prodentem eum nescio quem vel nescio quid viderit, Nicias proditionis crimine condemnandus est. ridet poeta istas conclusiones, quibus sophistae et demagogi saepissime multitudinem decipiunt. v. 8 pro *ἐν* scribendum censeo *ἐπὶ κακῷ τινι.* cf. Aesch. Prom. 194. Demosth. 25, 94.

182

ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.
B. ὁ στρεβλός; A. οὐκ ἀλλ' ὁ μέγας, οὑνοκίνδιος.

Schol. Aristoph. Av. 1556 *δύο δέ εἰσι Πείσανδροι, καθάπερ Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ φησιν· ἄκουε κτλ.* Photius et Zonaras 1675 *στρεβλόν· τὸν στραβὸν λέγουσιν· οὕτως Εὔπολις.* Scholiasta Aristoph. Lys. 490 *ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Πείσανδρος, ὁ Ὀνοκίνδιος, ὡς Εὔπολις διακρίνει τὴν ὁμωνυμίαν ἐν Μαρικᾷ.* 2. *οὐκ* Toupius Emend. II 67] *οὔ.* deinde *μέγας ὁ κίνδιος* Rav. cf. Meinek. I 179 adn. et quae adnotavimus ad Aristoph. Av. 1556. Hermipp. 9. Eupol. 31. *Acharnensem* ridet Pisandrum, qui asinarii cognomen eo facilius accipere poterat, quia *Ἀχαρνικοὶ ὄνοι* inprimis grandes esse credebantur. Hesych. *Ἀχαρνικοὶ ὄνοι· ἐπὶ τῶν μεγάλων οὕτως ἔλεγον.* Diogenian. 1, 26. Hesych. *ὀνοκίνδιος καὶ ὀνοκίνδας· ἀστραβηλάτης, ὀνηλάτης.* Pollux 7, 185 *ἀστραβηλάται καὶ π α ρ ὰ τ ο ῖ ς Δ ω ρ ι ε ῦ σ ι ν ὀνοκίνδιοι. ἀ π ό λ λ υ τ α ι* de potentia eius et auctoritate apud cives evertenda dictum videtur. cf. Aristoph. Eq. 127. 135. 199. 976. 1019. Muelleri Strubingensis interpretationem, si tanti est, lege apud ipsum p. 422. 3 adn. et 685. 6.

183

ἀλλ' εὐθὺ πόλεως εἶμι· θῦσαι γάρ με δεῖ
κριὸν Χλόῃ Δήμητρι.

Schol. Sophocl. Oed. Col. 1600 *εὐχλόου Δήμητρος ἱερόν ἐστι πρὸς τῇ ἀκροπόλει. καὶ Εὔπολις Μαρικᾷ· ἀλλ' εὐθὺ κτλ. π ό λ ε ω ς* i. e. *ἀκροπόλεως.* cf. Bursian. Geogr. gr. I 303. 4. Arist. Nub. 69. Eq. 267. Av. 832. fanum Cereris nunc ipsum rursus inventum. matrem Hyperboli loqui recte monuit Fritzschius Act. soc. gr. I 138. ut Cereri sacra faceret sine dubio adducta erat magno aliquo filii *κατορθώματι*, quod quale fuerit nescimus.

184

κρούων γε μὴν αὐτὰς ἐωνούμην ἐγώ.

Cramer. Anecd. Ox. I 446, 6 *τὸ ἐωνούμην Εὔπολις Μαρικᾷ κτλ.* Harpocrat. *παρακρούεται· ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ . . . μετῆκται δὲ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τι ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.* itaque *παρακρούεται* is qui vendit, non is qui emit, hic vero quid sit *κρούων* nescio.

185

τῶν γὰρ πονηρῶν μικρόν ἐστι τοὐβολοῦ.

Photius et Suidas *μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ· τίμιον. λέγει δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Εὔπολις Μαρικᾷ κτλ. μικρόν ἐστι* Portus] *μικρὸν ἐπὶ. τοὐ-*

βολοῦ idem] τοῦ ὀβολοῦ. hoc dicit: 'res nescio quae, pisces puto ἑψητούς vel tale aliquid, tam pretiosa est, ut vel pravorum non multum obolo constet'.

186

πότερ' ἦν τὸ τάριχος Φρύγιον ἢ Γαδειρικόν;

Stephanus Byz. *Γάδειρα· καὶ κτητικὸν Γαδειρικός. Εὔπολις Μαρικᾷ κτλ.* Herodian. I 152, 16 Lentz, ubi *πότερον*. salsamenta Phrygia eadem esse suspicor atque Hellespontia. Pollux 6, 48 *ταρίχη Ποντικά, Φρύγια, Αἰγύπτια, Σαρδῷα, Γαδειρικά.* cf. Antiphan. 77. Nicostr. 4.

187

περιήλθομεν καὶ φῦλον ἀμφορεαφόρων.

Suidas *ἀμφορεαφόρους· τοὺς μισθίους τοὺς τὰ κεράμια φέροντας . . . Εὔπολις Μαρικᾷ. φῦλον ἀμφορεαφόρων* Pierson. Moer. 63] *φίλον ἀμφορέα φέρων. φύλον* A. cf. fr. 304.

188

νὼ γάρ, ἄνδρες, οὐχ ἱππεύομεν.

Apollonius De pronom. p. 85, 19 Schneider. *νὼ μονοσυλλάβως Εὔπολις Μαρικᾷ κτλ.* incredibilia vel propter temporum rationes de his Struvius De Eup. Maric. 42—44 commentus est, fr. subiungens 394, quocum hoc etiam Meinekius in ed. min. aliquo modo cohaesisse existimat.

189

Aelianus V. h. 12, 30 *εἰς τοσοῦτον δὲ ἄρα Κυρηναῖοι τρυφῆς ἐξώκειλαν, ὥστε Πλάτωνα παρεκάλουν, ἵνα αὐτοῖς γένηται νομοθέτης· τὸν δὲ ἀπαξιῶσαί φασι διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ῥᾳθυμίαν αὐτῶν. ὁμολογεῖ δὲ καὶ Εὔπολις ἐν τῷ Μαρικᾷ, ὅστις αὐτῶν εὐτελέστατος σφραγῖδας εἶχε δέκα μνῶν· παρῆν δὲ θαυμάζεσθαι καὶ τοὺς διαγλύφοντας τοὺς δακτυλίους.* attigit haec Lessingius Epist. Antiq. XXIII 164. 171. Meinekius *ὅστις γὰρ αὐτῶν ἐστιν εὐτελέστατος, | σφραγῖδ' ἔχει μνῶν δέκα.* etiam alia possunt excogitari.

190

ἀλλ' οὖν ἔγωγέ σοι λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν.

Eustathius 300, 22 *ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τοῖς εἰρημένοις παραπηγνὺς καὶ τὸν παρὰ τῷ κωμικῷ* (Nub. 549) *Μαρικᾶν τὸ βάρβαρον ὄνομα, διὰ τοῦ ντ κλιθῆναι λέγει, παραφέρων χρῆσιν ταύτην ἀλλ' οὖν κτλ.* Herodian. I 50, 15. II 637, 25. 657, 21 Lentz. Eupoli-

dis versum esse Meinekius indicavit. contra Bergkium R. c. Att. 356 Niciam his verbis poenam Hyperboli deprecari putantem recte Struvius p. 7 monet verba λέγω σοι μὴ κολάζειν non esse deprecantis sed puniri aliquem vetantis. cf. Pherecr. 96. quae vero p. 47 sq. ipse ad explicandum versum adfert non digna sunt quae refutentur. manifestum est loqui aliquem (fortasse chorum) qui Maricantem ab impetu adversarii defendat.

191

ὃς Θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶξαν ἔπεμψεν.

Photius et Suidas ψῶζα νόσος τις. *Εὔπολις Μαρικᾷ* . . . οἱ δέ φασι καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας. Hesych. ψώιζος· ἄφοδος ὑγρά, ἢ ὄνθος, δυσωδία, καὶ ἣν καλοῦσι μίνθα(ν)· οἱ δὲ αὐχμὸν ἢ μόλυσμα. et ψώια· σαπρὰ δυσωδία. cf. Lobeck. Pathol. el. I 441. Hermipp. 63, 7. Phryn. 26. Θυμήνας, ut Aristoph. Nub. 610. 1478. sine dubio deus aliquis significatur.

192

πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη Μαρικᾶς

Aeschylus Pers. 65 πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη βασίλειος στρατός. ubi scholiasta ταῦτα δὲ κωμῳδεῖ *Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ*· πεπέρακεν κτλ. chori verba esse Hyperbolum a nescio qua expeditione reverti gaudentis Meinekius monuit. fuisse videtur primus versus parodi, fortasse universae fabulae.

193

Quintilianus 1, 10, 18 *eosdem utriusque rei* (grammaticae et musicae) *praeceptores fuisse cum Sophron ostendit . . . tum Eupolis, apud quem . . . Maricas, qui est Hyperbolus, nihil se ex musicis scire nisi litteras confitetur.* cf. Aristoph. Eq. 188.

194

Schol. Aristoph. Plut. 1037 τοῦτο τί ἐστιν οὐκ οἶδα, ὅτι δὲ συμβάλλεται πρὸς τὸ ἐν *Μαρικᾷ Εὐπόλιδος* οἶδα. κἀκεῖ γὰρ τὴν Ὑπερβόλου μητέρα τηλίᾳ εἰκάζει τῇ πλατείᾳ σανίδι. τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατύ, εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι . . . τηλία ἔχει μέντοι καθ' ἑαυτὸ ἄπορον· ἐὰν δὲ τὸ ἐν *Μαρικᾷ* προσέλθῃ, ἔνθα εἰς τηλίαν φησὶ τὰ τοῦ Ὑπερβόλου ὀστᾶ ἐμβεβλῆσθαι, ἀπορώτερον ἔσται· ζητητέον οὖν. non intellego, ne post ea quidem quae Hemsterhusius (Plut. 1037) et Fritzschius Act. soc. gr. I 134 exposuerunt. nam Fritzschius qui id tempus significari censet quo mater Hyperbolum in utero ge-

staverit, velim demonstret quis umquam fetum in utero ita commemoraverit, ut ossa eius in matris uterum coniecta diceret.

195

Harpocratio 174, 13 ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ. fabulae titulo omisso Photius, Suidas, Etymol. m. ταμίαι, Philemo p. 151. cf. Boeckh. Oec. Ath.[2] I 706 ([1] II 85. 6). trierarchum autem Hyperbolum fuisse conl. Aristoph. Thesm. 837, quem versum cum Hamakero delet Meinekius, non sine dubitatione suspicatur Bergkius R. c. Att. 354.

196

Schol. Aristoph. Nub. 552 ἐν τῷ Μαρικᾷ προτετελεύτηκε Κλέων.

197

Hesychius Δούλων πόλις· Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ, οὐ κώμην γὰρ λέγει δούλων πόλιν. ἔστι δὲ ἐν Κρήτῃ καὶ Λιβύῃ. cod. εὔπομα μαρικαίου κώμην γὰρ κτλ. Musurus Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ κώμην εἶναι λέγει κτλ. incredibilia sunt quae de his Fritzschius De com. gr. fr. 6 disputat, ᾠόμην γὰρ ὅτι ab Eupolide scribi potuisse putans. Suidas Δούλων πόλις apte comparat Philippi Poneropolin (Toeppel. Progr. Neobr. 1851 p. 7). cf. Cratin. 208.

198

ψάγδαν ἐρυγγάνοντα

Athenaeus 15, 690e ψάγδης ... Εὔπολις δ' ἐν Μαρικᾷ κτλ. et 691c Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι καὶ ἐν Μαρικᾷ Εὔπολις σάγδαν ἐρυγγάνοντα λέγων. Erotianus 138, 1 Klein ψάγδας· μύρου εἶδος, οὗ μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ. cf. Pherecr. 131. Horat. A. p. 457 et de Athenaei verbis sane perturbatis Fritzsch. Dactal. 63 sq.

199

ἁμαρτωλία

Bekker. Anecd. 79, 10 Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ (415), Εὔπολις Μαρικᾷ.

200

αὐτοκάβδαλον

Bekkeri Anecd. 467, 12 Εὔπολις Μαρικᾷ. cod. αὐτοκάρδαλον et Μακαρικάσῃ. prius correxit Runkelius conl. Lucian. Lexiph. 10, alterum Meinekius. Hesych. αὐτοκάβδαλα· αὐτοσχέδια ποιήματα. εὐτελῆ. itaque ποιήματα αὐτοκάβδαλα M. Schmidt.

201

ἐντεθετταλίσμεθα

Stephanus Byz. *Θεσσαλία· λέγεται καὶ θετταλίζω, ὡς δωρίζω. ἀφ' οὗ τὸ ἐντεθετταλίσμεθα παρὰ τῷ Εὐπόλιδι ἐν Μαρικᾷ, τουτέστι χλαμύδα Θετταλικὴν φοροῦμεν ἢ Θετταλικὸν πτερόν.* Pollux 7, 46 *καὶ ἐντεθετταλίσμεθα ἔλεγον τὸ χλαμυδοφοροῦμεν.* Herodian. I 443, 16. Hesych. *ἐντεθετταλίσθαι· ἐγκεχλαμυδῶσθαι. σύνηθες γὰρ Θετταλοῖς χλαμυδοφορεῖν.* sine dubio in ambiguitate aliqua verborum Eupolis luserat.

202

θερισμόν

ἀντὶ τοῦ ἀμητόν Ἡρόδοτος τετάρτῳ. Εὔπολις Μαρικᾷ. Bekker. Anecd. 99, 11. apud Herod. 4, 42 non *θερισμός* exstare sed *ἄμητος* Meinekius adnotavit.

203

ὀφλισκάνειν

Εὔπολις Μαρικᾷ. Bekker. Anecd. 111, 5. *Μαρικᾷ* Meinek.] *Μακαρισμῷ.*

204

σταμνάριον

Εὔπολις ἐν τῷ Μαρικᾷ εἴρηκεν. Pollux 10, 73.

In Maricante Eupolin parabasis quam totam Equitibus inserendam Aristophani dederat partem repetiisse sententia est Kirchhoffii Herm. XIII 292.

ΝΟΥΜΗΝΙΑΙ

Argumentum Aristoph. Acharn. *ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου. καὶ πρῶτος ἦν. δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζεται. τρίτος Εὔπολις Νουμηνίαις.* acta igitur est Ol. 88, 3. Elmsleius Auct. Aristoph. Ach. p. 113 verba *οὐ σώζεται* post *Νουμηνίαις* transponenda suspicatur, ut neque *Χειμαζομένους* neque *Νουμηνίας* exstare significetur. titulus fabulae ad novae lunae sacra spectare videtur. Porphyr. De abstin. II 129 *θύειν τοῖς προσήκουσι χρόνοις κατὰ μῆνα ἕκαστον ταῖς νουμηνίαις στεφανοῦντα καὶ φαιδρύνοντα τὸν Ἑρμῆν καὶ τὴν Ἑκάτην καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἱερῶν . . . καὶ τιμᾶν λιβανωτοῖς καὶ ψαιστοῖς καὶ ποπάνοις.* Meinek. I 140. fragmenta non exstant. Eupolin repulsa offensum fabulam non edidisse arbitratur Fritzschius Q. Arist. 139. quod Herwerdenus Anal. crit. 27 sq. fragmentum fabulae repperisse

sibi videtur adhuc falso, ut putat. Anaxandridi tributum (fr. 66), id non vereor ne Eupolidis esse cuiquam persuadeat.

ΠΟΛΕΙΣ

Sicuti in *Δήμοις* de statu reipublicae domestico egit, ita in *Πόλεσι* cives de imperio sociorum leniter exercendo admonet. ipsas Civitates personatas et suis quamque insignibus instructas singulas deinceps in orchestram prodiisse atque quae quaeque esset ab eis qui in scaena aderant, sicuti in Avibus Aristophanis et Insulis factum est, indicatum esse fragmenta demonstrant. post Chiorum defectionem cum doceri non potuerit, Stilbides autem (cf. fr. 211) nondum mortuus fuerit, Ol. 88 vel 89 acta esse videtur Meinekio I 141. cf. Wilamowitz. Obs. crit. 31. Ol. 89, 2 adsignant Runkelius et Raspius. cf. Fritzsch. Aristoph. Ran. p. 448. Mueller. Strubing. 286 adn.

205

οὓς δ' οὐκ ἂν εἵλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας πρὸ τοῦ,
νυνὶ στρατηγοὺς ἔχομεν. ὦ πόλις, πόλις,
ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.

Athenaeus 10, 425a *ἀρχὴ γοῦν ἐστιν οἱ οἰνόπται παρὰ Ἀθηναίοις, ἧς μνημονεύει ἐν ταῖς Πόλεσιν Εὔπολις ἐν τούτοις κτλ. καὶ ἦν ἡ ἀρχὴ εὐτελής ... τρεῖς ἦσαν οἱ οἰνόπται, οἵτινες καὶ παρεῖχον τοῖς δειπνοῦσι λύχνους καὶ θρυαλλίδας.* v. 2. 3 *ὦ — φρονεῖς* non addito fabulae nomine Schol. Aristoph. Nub. 587 et Suidas *δυσβουλία Ἀθηναίων*. 2. *ἔχομεν* add. Hermannus Opusc. V 297. *στρατηγοῖς χρώμεθ'* Dobraeus. 3. *εὐτυχὴς εἶ* Athen.] *εὐτυχήσει* Schol. Av. V. *εὐτυχεῖς* Ald. *εὐτυχεῖν* Suid. ed. Med., quae etiam *φρονεῖν* pro *φρονεῖς*. Phot. *οἰνόπται· εὐτελὴς ἀρχὴ Ἀθήνησιν, παρέχουσα λύχνους καὶ θρυαλλίδας ἐν ἑορταῖς τισιν.* Hesych. *οἰνόπται· ἀρχὴ εὐτελής, καθ' ἣν θρυαλλίδας καὶ λύχνους καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ τὸν αἱρεθέντα ἄρχοντα παρέχειν.* ubi cf. M. Schmidt.

206

ὁ Φιλῖνος οὗτος, τί ἄρα πρὸς ταύτην βλέπεις;
οὐκ ἀπολιβάξεις εἰς ἀποικίαν τινά;

Bekker. Anecd. 431, 8 *ἀπολιβάξαι· τὸ ἐκρυῆναι, ἀπὸ τῆς λιβάδος. ἄλλοι δὲ πόρρω ἀπελθεῖν ... Εὔπολις Πόλεσιν κτλ.* 1. *Φιλῖνος* Runkelius] *φίλιννος*. 2. *ἀπολιβάξεις* Fritzschius Daet. 75 not. 39 conl. Aristoph. Av. 1467] *ἀπολιβάζεις*. cf. etiam Pherecr. 42. — Plat. Symp. init. *ὁ Φαληρεὺς οὗτος Ἀπολλόδωρος*. *Philinus* aliquis est ex spectatorum numero. cf. Aristoph. Vesp. 74. 78. 81. Pac. 883, quem versum adposui, ne quis ex prologo fabulae ne-

cessario desumptum esse fragmentum opinaretur. fingit nescio quem Philinum libidinose unam ex Civitatibus adspicere iubetque eum in coloniam facessere, quae quasi *μέτοικοι* sunt inter urbes.

207

Συρακόσιος δ' ἔοικεν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ,
τοῖς κυνιδίοισι τοῖσιν ἐπὶ τῶν τειχίων·
ἀναβὰς γὰρ ἐπὶ τὸ βῆμ' ὑλακτεῖ περιτρέχων.

Schol. Aristoph. Av. 1297 *οὗτος γὰρ τῶν περὶ τὸ βῆμα. καὶ Εὔπολις ὡς λάλον ἐν Πόλεσι διασύρει· Συρακόσιος κτλ. κυνιδίοισι τοῖσιν* Grotius Exc. 502] *κυνιδίοις τοῖς. τειχίων* Dobr.] *τειχέων.* Hesych. *τειχίον· οἱ Ἀττικοὶ τὸν περίβολον τοῖς χωρίοις.* Aristoph. Vesp. 1109. Eccl. 497. Raspius comparat Cic. Brut. 15, 58 *latrant enim iam quidam oratores, non loquuntur*, et De orat. 3, 138.

208

κακὸς μὲν οὐκ ἦν, φιλοπότης δὲ κἀμελής·
κἀνίοτ' ἂν ἀπεκοιμᾶτ' ἂν ἐν Λακεδαίμονι,
κἂν Ἐλπινίκην τήνδε καταλιπὼν μόνην.

Plutarchus Cim. 15 *τὸν δῆμον ἐξηρέθιζον ἐκεῖνά τε τὰ πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνανεούμενοι καὶ Λακωνισμὸν ἐπικαλοῦντες· εἰς ἃ καὶ τὰ Εὐπόλιδος διατεθρύληται περὶ Κίμωνος ὅτι κακὸς κτλ.* Schol. Aristidis 515 Dind. *πεντήκοντα δὲ τάλαντα ἐπράξαντο (Κίμωνα). Δίδυμος δέ φησιν οὐχ ὅτι ἐλακώνιζεν, ἀλλ' ὅτι Ἐλπινίκῃ τῇ ἀδελφῇ συνῆν. αἴτιοι δὲ τῆς διαβολῆς οἱ κωμικοί, καὶ μάλιστα Εὔπολις ἐν Πόλεσιν.* Tzetzes Hist. I 590. *κἀνίοτ' ἂν* Porsonus Eurip. Orest. 581] *κἀνίοτ'. τήνδε*] *τῇδε* Sintenisius, Meinekius, H. Iacobi. recte. quis enim credat Elpinicen in scaena adparuisse? Muelleri Strubingensis somnia qui volet conferat p. 286. 7 adn. Elpinicen numquam nuptam fuisse edixit Wilamowitzius Herm. XII 339. 40: scilicet cum fratre matrimonium finxisse comicos.

209

χἀμυνίας ἐκεῖνος ἀμέλει κλαύσεται,
ὅτι ὢν ἄγροικος ἵσταται πρὸς τῷ μύρῳ,
ὅτι θεῶν ἕνεκ' ἔπλευσε κακὸς ὢν εἴσεται.

Schol. Aristoph. Vesp. 1271 *καὶ Εὔπολις ἐμφαίνει τὴν πρεσβείαν ἐν ταῖς Πόλεσιν· χἀμυνίας κτλ.* Schol. Nub. 691 *Εὔπολις δὲ ὡς παραπρεσβευτὴν (Ἀμυνίαν σκώπτει), ὅπερ καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶ φαίνεται. χἀμυνίας (καὶ ὁ Ἀμ.)* Dindorf.] *χὠμυνίας.* 2. *ὢν* add. Dobr. Arist. Eccl. 289. *ὅτι τ' ὢν* Herm. Opusc. V 297. *μύρῳ* Dobr.] *μορίῳ.* cf. Pherecr. 2. 3. *ἕνεκ'*] *εἵνεκεν* V. Hermannus *ὅτι θ' ὢν ἕνεκεν ἔπλευσεν.* Porsonus *θεῶν*

ἔνεχ' ὡς ἔπλευσεν. Meinekius ὧν θ' ἕνεκ' ἔπλευσε. ταῦτα κτλ. Hermannus interpretatur 'poenas dabit et quod rusticus cum sit unguentis adstat, et quod cuius rei causa legatus missus est, in ea se male versatum intelleget'. ὅτι v. 3 ex v. 2 male repetitum esse Herwerdenus perspexit Nov. add. crit. 7. 8, cuius tamen emendatio depravatio est. neque Fritzschio Ran. p. 448 multo melius res cessit. sententia certe poetae inlustrari potest scribendo ὧν θ' εἵνεκ' ἐξέπλευσε καταπορνεύεται, *et quod magnas reipublicae rationes, ad quas tuendas classi praefectus est, scortando perdit.*

210

οὐκ ἀργαλέα δῆτ' ἐστὶ πάσχειν ταῦτ' ἐμέ,
τὸν Λευκολοφίδου παῖδα τοῦ Πορθάονος;

Schol. Aristoph. Ran. 1513 *Εὔπολις μέμνηται ἐν Πόλεσιν οὕτως περὶ τοῦ Ἀδειμάντου κτλ. ἀργαλέα* R] *ἀργαλέον. Λευκολοφίδου* Meinek.] *Λευκολόφου. τοῦ Πορθάονος* add. R. loquitur ipse *Adimantus*. cf. Aristoph. Ran. 1513. *Leucolophides* pater vocatur etiam apud Plat. Protag. 315e. Xenoph. Hell. 1, 4, 21. Aristophanes *Leucolophum* dixit metri necessitate coactus. cf. quae adnotavi ad Aristoph. Nub. 65. *Porthaonis* cognomine Adimantum militem gloriosum esse indicat. prisci Porthaonis filius est Oeneus.

211

ὡς οὖν τίν' ἔλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων;
πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἢ Στιλβίδης;

Schol. Aristoph. Pac. 1031 *ὁ Στιλβίδης εὐδόκιμος καὶ περιβόητος μάντις . . . μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Εὔπολις Πόλεσιν κτλ.* 1. *οὖν*] *αὖ* Ald. *ἀμφοτέρων*] *ἀμφότερος* V. *ἢ*] *ἡ* Florens Christianus; quo nihil proficitur. Herwerd. Obs. crit. 26 *Ἀμφοτερός*, 'plures enim duobus Athenis erant haruspices'. ac novit id nomen Herodian. II 4, 5 Lentz. vatem tamen Amphoterum fuisse nusquam legi. de *Stilbide* cf. Aristoph. Av. 139. Ol. 91, 3 mortuum esse Meinekius I 141 conclusit ex Plut. Nic. 23.

212

Ἱερόκλεες βέλτιστε χρησμῳδῶν ἄναξ

Schol. Aristoph. Pac. 1046 *μάντις ἦν καὶ χρησμολόγος . . . καὶ Εὔπολις Πόλεσιν κτλ.* admonet Dindorfius poetam imitari Aesch. Sept. 39 *Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ*. de forma vocativi cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Eq. 283. fortasse Hierocles is vates est, de quo advocando fr. 211 agitur.

213

καὶ τῷ Πυριλάμπους ἆρα Δήμῳ κυψέλη ἔνεστιν;

Schol. Aristoph. Vesp. 98 *τὸν Πυριλάμπους· μέμνηται τούτου καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν . . . ἦν δὲ καὶ εὔμορφος ὁ Δῆμος. ἆρα Δήμῳ* Meinek.] *Δήμῳ ἄρα.* de *Demo* Pyrilampis f. cf. Plat. Gorg. 481e. 513b. Lys. 19, 25. 6. et plura apud Boeckh. Opusc. IIII 468 adn. 3. *κυψέλην ἐν τοῖς ὠσὶν ἔχειν* proverbium erat de hominibus stupidis. Lucian. Lexiph. 1 *κυψελόβυστα ἔοικας ἔχειν τὰ ὦτα . . . ἔμοιγε οὔτε Κύψελός τις οὔτε Περίανδρος ἐν τοῖς ὠσὶ κάθηται.* Pollux 2, 82 (cf. 4, 185) *κυψέλη καὶ κυψελὶς ὁ ἐμφράττων τὴν ἀκοὴν ῥύπος*, quod figurate intellegendum est. cf. etiam Lobeck. Phryn. 767. itaque v. 2 addendum videtur *ἔνεστιν ἐν τοῖς ὠσίν.*

214

ὄρτυγας ἔθρεψας σύ τινας ἤδη πώποτε;
B. ἔγωγε μικρά γ' ὀρτύγια· κἄπειτα τί;

Athenaeus 9, 392e *ὑποκοριστικῶς δὲ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν αὐτοὺς (ὄρτυγας) κέκληκεν ὀρτύγια κτλ. ἔθρεψας* Schweigh.] *θρέψας* PVL. *μικρά γ'*] *μίκρ' ἄττ'* Porson. Miscell. 240. haec quoque videntur ad Demum spectare, quem patris exemplo avium altorem fuisse constat. cf. 36. 213.

215

ὥσπερ ἐπὶ τὴν Λύκωνος ἔρρει πᾶς ἀνήρ.

Schol. Aristoph. Lys. 270 *τὴν Ῥοδίαν λέγει οὕτω καλουμένην, τὴν Αὐτολύκου μὲν μητέρα, γυναῖκα δὲ Λύκωνος, ἐπ' αἰσχροῖς κωμῳδουμένην. Εὔπολις Πόλεσιν κτλ. τὴν* om. Barocc. *ἔρρει* Barocc.] *συνέρρει.* cf. 53. 273. Cratin. 202.

216

ὃς τὴν Μαραθῶνι κατέλιφ' ἡμῖν οὐσίαν.

Photius *οὐσίαν· τὰ χρήματα, ὡς ἡμεῖς. Εὔπολις Πόλεσιν κτλ. τὴν — κατέλιφ'* Porson.] *τὴν ἐν — κατέλιπεν. Miltiadem* dicit Atheniensibus victoriam Marathoniam pro magna hereditate reliquisse. *οὐσίαν* accusativus est praedicativus qui dicitur. cf. Nep. Epamin. 10.

217

τί δ' ἔστ' Ἀθηναίοισι πρᾶγμ' ἀπώμοτον;

Bekker. Anecd. 441, 14 et Suidas *ἀπώμοτον· ἀπηγορευμένον,*

φευκτὸν καὶ ἀποίητον· τί δ' κτλ. Εὔπολις ἐν ταῖς Πόλεσιν. cf. Dion. Chrysost. 32 p. 655 (402 L. Dindf.). rectius Bekker. Anecd. 21, 3 *ἀπώμοτον πρᾶγμα· ὃ ἄν τις ἀπομόσειε μὴ ἂν γενέσθαι.* nihil esse dicit quod Athenienses non facturos esse quisquam iurare possit.

218

ἐξ Ἡρακλείας ἀργύριον ὑφείλετο.

Schol. Aristoph. Nub. 351 *καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσι διαβάλλων αὐτὸν (Σίμωνα) ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασιν οὕτως κτλ.* de *Simone* nihil praeterea notum. neque quam Heracleam dicat constat.

219

ὡς ὑμῖν ἐγὼ
πάντως ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα.

Harpocratio *ἀπόκρισις ἡ ἀπολογία. . . . Εὔπολις Πόλεσιν κτλ. πάντως*] *πάντ'* Meinek. quod non intellego. Dobraeus Adv. 416 *πρὸς πάντ' ἀποκρινοῦμαι τὰ κ.* Fritzschius Fragm. Eup. vers. 20 *ὡς ὑμῖν ἐγὼ (ἀπεκρινάμην), πάντως ἀπόκριναι πρὸς τὰ κ.*, ubi nescio an *καὶ σύ* deesse non potuerit.

220

ἣν οὐκ ἀνέῳξα πώποτ' ἀνθρώποις ἐγώ.

Bekker. Anecd. 399, 30 et Suidas *ἀνέῳγεισαν. . . . Εὔπολις Πόλεσιν κτλ. ἣν* Porson. Advers. 285] *ὃν* Bekk. An. *ἧδ'* Suid. *οἷ* A. *οἶδ'* BC. unde Bernhardy *ἣν δ'*. intelleg. *θύραν.*

221

ὡς μόλις ἀνήρρησ'· οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί.

Bekker. Anecd. 402, 29 et Suidas *ἀνήρρησεν· ἀνεφθάρη. ὡς μόλις — σαπροί. Εὔπολις Πόλεσιν. ἀνήρρησ'* (i. e. *ἀνήρρησα*) Porson. Advers. 285] *ἀνήρρησαν* Bekk. An. et Suidae AC. *ἀνήρρησεν* Suidae reliqui. inridet Euripidem, qui saepissime senes in scaenam prodeuntes de senectutis molestiis querentes fecit. *οὐδέν ἐσμεν* Herc. fur. 314, quod addito *οἱ σαπροί* Eupolis in ridiculum deflexit. etiam *ἀνήρρησα* parodiae inservit. cf. Aristoph. Nub. 789 cum adn.

222

οὐ γὰρ πολυπράγμων ἐστίν, ἀλλ' ἀπλήγιος.

Bekker. Anecd. 425, 18 et Suidas *ἀπλήγιος· δασέως, ἁπλοῦς. καὶ Εὔπολις Πόλεσιν κτλ. οὐ γὰρ* Bekk. An.] *οὔτ' ἄρ* Suid.

AV. ἀπλήγιος] ἁπλοῦς cod. Bekkeri, si recte Bekkerum intellexi. '*non curiosus ille est, sed simplex nimis*'. Grotius Exc. 503.

223

ἄνδρες λογισταὶ τῶν ὑπευθύνων χορῶν

Harpocratio 121, 15 *Εὔπολις Πόλεσιν κτλ.* ὑπευθύνων] ὑπευθυνῶν A. ἐπευθυνῶν BG. χορῶν] χωρῶν G. χειρῶν O. λογισταί hic non sunt qui proprie dicebantur (cf. Schoem. Antiq. gr.[2] I 422), sed quinque illi poetarum iudices, quibus chori quasi rationem reddere debebant. cf. Pherecr. 96. Fritzsch. Daetal. 120. Saupp. Ber. d. sächs. Ges. d. Wiss. 1855 p. 11.

224

ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσαν' ὅπου χέσω.

Moeris 202, 30 *λάσανον καὶ τοὺς χυτρόποδας καὶ τοὺς δίφρους, ὡς Εὔπολις Πόλεσιν κτλ.* λάσαν' Raspius] λάσανον. Civitatem aliquam ita se Atheniensium aviditate exhaustam esse queri, ut ne lasana quidem habeat ad ventrem levandum, Raspius (89) arbitratur. cf. fr. 225. at singuli choreutae talia non solent proferre.

225

κακὰ τοιάδε
πάσχουσα, μηδὲ πρᾶσιν αἰτῶ;

Pollux 7, 13 *ὃ δὲ οἱ νῦν φασι τοὺς οἰκέτας πρᾶσιν αἰτεῖν, ἔστιν εὑρεῖν . . . ἐν ταῖς Εὐπόλιδος Πόλεσιν κτλ.* μηδὲ Bekkerus] οὐδέ. *talia perpessa ne alteri quidem domino ut tradar poscam?* cf. Schoemann. Antiq. gr.[2] I 362 et De com. Athen. 403sq. Aristoph. Eq. 1312 cum interpr. haec quoque Civitatem aliquam dicere abitratur Raspius.

226

καὶ Χαόνων καὶ Παιόνων καὶ Μαρδόνων

Stephanus Byz. *Μαρδόνες. ἠπειρωτικὸν ἔθνος. Εὔπολις Πόλεσι κτλ.* Herodian. I 25, 5 Lentz. de trimetri forma Raspius conferri iubet Aristoph. Ach. 31. Pac. 291. *Mardones* praeterea non commemorari monuit Meinekius.

227

ἄνευ καλαθίσκων καὶ πόρων καὶ πηνίων

Pollux 7, 29 *τάλαρος, καὶ ἄλλος καλαθίσκος, Εὐπόλιδος εἰπόντος ἐν Πόλεσιν κτλ.* πόρων] πόκων Meinekius. praeferendum videtur *ταλάρων*.

228

καρδόπους,
κρατῆρας ὀκτώ, δέκα χύτρας, δύο τρυβλίω,
κνέφαλλα δέκα, θέρμανστριν, ἓξ θρόνους, χύτραν,
κάννας ἑκατόν, κόρημα, κιβωτόν, λύχνον.

Pollux 10, 192 σκευῶν ἐν Εὐπόλιδος Πόλεσι κατάλογος κτλ. 3. κνέφαλλα Meinek.] κνέφαλα. δέκα Bekkerus] τε καὶ B, om. rel. χύτραν] λύραν Bentl. at quid lyrae cum tali supellectile? fortasse δίφρον. Hesych. θερμα(υ)στρίς· σκεῦος παραπλήσιον καρκίνῳ, ᾧ χρῶνται οἱ χρυσοχόοι, i. e. forceps. at Pollux 10, 66 ἵνα τὸ ὕδωρ θερμαίνεται, . . . θέρμανστρις, θερμαστρίς. ceterum facile quispiam pro Πόλεσι apud Pollucem Κόλαξι scribendum esse coniciat et haec ad supellectilis indicem referat conl. fr. 151. 170. 171.

229

ἔχω γὰρ ἐπιτήδειον ἄνδρ' αὐτῇ πάνυ.

Etym. m. Milleri (Mélanges 123) ἐπιτήδειον· Εὔπολις Πόλεσιν· ἔχω κτλ. Etym. m. 366, 16 cod. Voss. Εὔπολις· ἔχω κτλ. αὐτῇ cod. Mill.] ἐν αὐτῇ Voss.

230

πεφυτευμένη δ' αὕτη 'στὶν ἢ ψιλὴ μόνον;

Photius ψιλὴ γῆ· ἡ μὴ πεφυτευμένη. πεφυτευμένη — μόνον. Πόλεσιν. αὕτη 'στὶν ἢ Porson.] δὲ αὐτὴ ἐστὶν ἡ cod., qui πεφυτευμένη semel habet, sed repetitum in margine manu antiqua. ad *Eupolidis* Πόλεις pertinere intellexit Porsonus. versum σκληράν, ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν Plut. Mor. 602d cum hoc fr. quodammodo coniungendum esse putat Meinekius, Seriphum intellegens. μόνον suspectum. ἢ 'ψιλωμένη Meinek. cf. Demosth. 20, 115 Λυσιμάχῳ . . . ἑκατὸν μὲν . . . πλέθρα γῆς πεφυτευμένης ἔδοσαν, ἑκατὸν δὲ ψιλῆς.

231

Τῆνος αὕτη,
πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους ἔχεις τε συκοφάντας.

Schol. Aristoph. Plut. 718 ὅτι ἡ Τῆνος θηριώδης δοκεῖ εἶναι, δηλοῖ καὶ Εὔπολις Πόλεσι κτλ. Τῆνος αὕτη R] Τῆνος δ' (δὲ Θ) αὐτὴ reliqui. ἔχεις τε συκοφάντας accesserunt ex V. cf. Cobet N. l. 153. comparat H. Iacobi Demosth. 25, 52 πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ ἔχις ἢ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον. scilicet orator poetam imitatus est.

232

αὕτη Χίος, καλὴ πόλις . . .
πέμπει γὰρ ὑμῖν ναῦς μακρὰς ἄνδρας θ' ὅταν δεήσῃ,
καὶ τἄλλα πειθαρχεῖ καλῶς, ἄπληκτος ὥσπερ ἵππος.

Schol. Aristoph. Av. 880 λέγει δὲ περὶ τῆς Χίου καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν· αὕτη κτλ. 1. πάρεστι supplebat Hermannus Opusc. V 295. cf. Cobet. Mnem. nov. I 235. quidni Πόσειδον vel φίλε Ζεῦ? ut Herwerd. Obs. crit. 25. 2. ὑμῖν] ἡμῖν Meinek., qui versum 3 alteri personae tribuit. πόλις, ut Cratin. 228. Plat. Phaedr. 253 d ἄπληκτος ἵππος κελεύματι μόνον καὶ λόγῳ ἡνιοχεῖται. Homer. Il. 23, 387 et Pind. Ol. 1, 20 comparat Raspius.

233

ἡ δ' ὑστάτη ποῦ 'σθ'; Β. ἥδε Κύζικος πλέα στατήρων.
Α. ἐν τῇδε τοίνυν τῇ πόλει φρουρῶν ποτ' αὐτὸς
γυναῖκ' ἐκίνουν κολλύβου καὶ παῖδα καὶ γέροντα,
κἀξῆν ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν κύσθον ἐκκορίζειν.

Schol. Aristoph. Pac. 1176 εἰς κιναιδίαν διαβάλλεται (Κύζικος) ὥστε μηδὲ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν εὐρύτητα κρατεῖν δύνασθαι, ὡς καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν· ἡ δ' ὑστάτη κτλ. 1. ἡ δ' ὑστάτη τίς ἥδε; Β. κτλ. Cobet. Obs. crit. 189. ac profecto mirum est interrogari *ubi* haec ultima sit civitas. fortasse ἡ δ' ὕστατη τοὖσθ' ἥδε Κύζικος κτλ., i. e. τοί ἐστι. 2. ἐγώ post φρουρῶν add. Hermann. non accedo. 3. γυναῖκ' ἐκίνουν (scrib. cum Dind. ἐβίνουν) κολλύβου Herm.] ἐκίνουν δὲ γυναῖκα κολύβου V. 4. κἀξῆν ὅλην Herm. καξηνὅ V. κύσθον Herm.] σκύθον. gloriatur Euelpides nescio quis (cf. Aristoph. Av. 137 sq.), quod in urbe opulenta, ubi noctes stateribus emerentur, ipse venustate effecerit et elegantia, ut paene gratis scortaretur. pro ποτ' αὐτός, quod pronomen ineptum esse etiam Cobetus censet (Obs. crit. 189 adn. 1), scribendum videtur μετ' Αὐτοκλείδου, *Autoclide imperatore*. Autoclides idem qui *Autocles* Thuc. 4, 53. 119. cf. quae supra ad fr. 210 adnotavimus. is Autocles idemne sit cum eo quem Lys. 3, 12 commemorat nescio. ceterum *stateres* Cyziceni aurei sunt et propterea Graecis, qui argenteis fere nummis utebantur, admodum grati. cf. Lys. 32, 6. Demosth. 34, 23. Phot. Hesych. Suid. Κυζικηνοὶ στατῆρες. Hultsch Metrol. 268.

234

ἄσπουδος δ' ἀνὴρ σπουδαρχίδου κακίων.

Bekker. Anecd. 453, 21 ἄσπουδος· ὁ μὴ σπουδαῖος. οὕτως

Ἀρχίδης. Εὔπολις Πόλεσιν ἄσπουδος δ' ἀνὴρ σπουδαίου κακίων. Meinekius *ἄσπουδος· ὁ μὴ σπουδαρχίδης. οὕτως Εὔπολις Πόλεσιν κτλ. σπουδαρχίδου.* cf. Aristoph. Ach. 595. desumpta haec esse videntur ex syntagmate iambico, in quo *λόγος ἥττων* nescio quis demagogos defendebat. initio versus desunt tres syllabae.

235

ἔστι δέ τις θήλεια Φιλόξενος ἐκ Διομείων.

Schol. Aristoph. Vesp. 82 *καὶ γὰρ ὁ Φιλόξενος ἐκωμῳδεῖτο ὡς πόρνος. Εὔπολις Πόλεσιν κτλ.* de *Philoxeno* cf. Aristoph. Nub. 686. Ran. 934 et plura apud Bergkium R. c. Att. 218 sq. Hieroclem loqui oraculum fundentem arbitratur Raspius 105.

236

ὦ δέσποτα, καὶ τάδε νῦν ἄκουσον, ἂν λέγω σοι.

Schol. Hephaest. 15, 3 extr. *ἔσθ' ὅτε καὶ τὰς ἰαμβικὰς ἐπιμιγνύουσι ταῖς κατειλεγμέναις συζυγίαις, τῇ τε ἰωνικῇ καὶ τῇ χοριαμβικῇ, πάλιν προσοδιακὸν καλοῦντες, ὥσπερ Εὔπολις ἐν ταῖς Πόλεσιν· ὦ δέσποτα κτλ. ἂν* Dobr. apud Gaisf.] *ἃ* Turn. E. versus est Archilochius. cf. G. Herm. El. doctr. metr. 593. Opusc. V 208.

237

Schol. Aristoph. Ran. 970 (*Θηραμένης*) *δοκεῖ προσγεγράφθαι τῇ πολιτείᾳ Ἅγνωνος αὐτὸν ποιησαμένου, ὡς Εὔπολις Πόλεσιν.* cf. Xen. Hell. 2, 3, 30. Schol. Aristoph. Ran. 541 *Ἅγνωνος παῖς, Στειριεὺς τῶν δήμων.*

238

Schol. Lucian. Tim. 30 (*Ὑπερβόλου*) *ὡς παρελθόντος νέου τῷ βήματι μέμνηται . . . Εὔπολις Πόλεσι. προσελθόντος* Hemsterhusius.

239

Schol. Platon. 331 Bekk. *Εὔπολις ἐν Πόλεσι διὰ τὴν χροιὰν πύξινον* (*Χαιρεφῶντα*) *καλεῖ.* Schol. Aristoph. Vesp. 1408. interpr. Nub. 104.

240

Schol. Aristoph. Acharn. 504 *εἰς τὰ Διονύσια ἐτέτακτο Ἀθήναζε κομίζειν τὰς πόλεις τοὺς φόρους, ὡς Εὔπολίς φησιν ἐν Πόλεσιν.* cf. schol. 378.

241

Harpocratio 14, 22 *μνημονεύουσι δὲ οἱ κωμικοὶ πολλάκις τῶν*

ἀμοργίνων ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ καὶ Εὔπολις Πόλεσιν. ad *Amorgum* insulam, unam ex Cycladibus, haec rettulit Raspius 88. ac potest in adnominatione poeta lusisse: nam vestes *amorginas* ab Amorgo nomen accepisse non necessarium est statuere. cf. Cratin. 96.

242

γράσος

εἴρηται ἀλλαχοῦ καὶ ἐν Πόλεσιν Εὐπόλιδος (ἡ ἐν τοῖς τράγοις δυσωδία). Pollux 2, 77. Hesych. *γράσος· δυσοσμία.*

Ad Civitates referunt Meinekius fr. 392, fr. 312 M. Schmidtius Hesych. *ἄπλυτοι ῥαφανῖδες* (I 242). cf. etiam fr. 457 et Philyll. 17.

ΠΡΟΣΠΑΛΤΙΟΙ

Etym. m. 288, 15 *ἐκωμῳδοῦντο . . . Προσπάλτιοι ὡς δικαστικοί.* hinc Meinekius I 141. 2 et Bergkius R. c. Att. 357 sq. hac fabula litium cupiditatem exagitatam esse coniecerunt. multo magis dubium est quod Bergkius Euthyphronem ut Prospaltium potissimum ab Eupolide traductum esse existimat (cf. fr. 245): cui opinioni Euthyphronis Platonici aetas non admodum favet. Herculem inter Prospaltiorum personas fuisse Fritzschius statuit apud Toeppelium De Adulat. p. 62 adn. acta est ante Nubium II parabasin ab Aristophane scriptam, i. e. ante Ol. 90, 2. Aristoph. Nub. 541 *οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων κτλ.*, ubi scholia *ὡς Εὔπολις ἐν τοῖς Προσπαλτίοις.* cf. mea Nubium ed. §. 29. Bergk. 359. Wilamowitz. Obs. crit. 31 et fr. 249.

243

μήτηρ τις αὐτῷ Θρᾷττα ταινιόπωλις ἦν.

Athenaeus 7, 326a *ὅταν δ' Εὔπολις ἐν Προσπαλτίοις λέγῃ· μήτηρ — ἦν, ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λέγει καὶ τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ γυναῖκες περιδέονται.* Eustathius 1934, 33 *ὡς ὁ Ἀθήναιος λέγει, Θρᾷτταν ταινιόπωλιν· αἱ γὰρ ταύτης ταινίαι οὐκ ἰχθῦς δηλοῦσιν, ἀλλ' ἐπὶ ὑφασμάτων κτλ.*, ut Athen. — *ἦν* Schweigh.] *τὴν* sine interpunctione coniunctum cum *ἐπὶ τῶν κτλ.* Demosth. 57, 34 confert Meinekius. sed quae et ipse et Bergkius R. c. Att. 357 ex his verbis eliciunt perquam videntur incerta esse.

244

τὸ δεινῆς ἀκούεις; Ἡράκλεις, τοῦτ' ἔστι σοι
τὸ σκῶμμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν καὶ σφόδρα
ψυχρόν. γελᾷς, ὡς ὁρᾷς, τὰ παιδία.

Aspasius Aristot. Eth. Nicom. 4, 6 *σύνηθες ἐν κωμῳδίᾳ παραπετάσματα δέρρεις ποιεῖν, οὐ πορφυρίδας. Μυρτίλος ἐν Τιτανόπασι τὸ δεινῆς κτλ.* interpungendum post *Τιτανόπασι.* cf. Myrtil. 1. quae sequuntur Eupolidis ex Prospaltiis esse docet Schol. Aristoph. Vesp. 58 *ὡς τῶν Μεγαρέων γελώντων καὶ ἄλλως φορτικῶς γελοιαζόντων. Εὔπολις Προσπαλτίοις· τὸ σκῶμμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν σφόδρα.* cf. Arist. Nub. 541 *οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα.* ubi schol. *ὡσ Εὔπολις ἐν τοῖς Προσπαλτίοις.* 1. *δεινῆς*] *δεινῶς* cod. ms. Gaisf. Hephaest. p. 97 corr. *τὸ δεῖν'* vel *ὁ δεῖν'* Meinek. *τοῦ δεῖνος* Fritzsch. Act. soc. gr. I 131 spectatorem qui quae sequuntur dicat significari monens. 2. *Μεγαρικὸν καὶ*] *μαγειρικὸν* Bentl. at coquis tum nondum utebantur Athenienses. 3. *γελῶσιν* Dobr. Pors. Misc. 384. *γελᾷ σφόδρ'* vel *γελᾷ δ' οὖν* Fritzschius. *ψυχρὸν γελᾷς. γελῶσ', ὁρᾷς κτλ.* Bergk. R. c. Att. 359 versu pessimo. *γελᾷ γάρ, ὡς κτλ.* Cobet. N. l. 160. 'tres in scaena versantur actores, quorum cum unus inficetum in modum iocatus esset, alter ad tertium conversus *audin* inquit *quae iste nugatur*' Meinekius. at ei sententiae neque *τὸ δεῖνα* quod eius est qui rem sibi cognitam in memoriam revocare non potest, neque *ὁ δεῖνα* convenit, quo aliquis vocatur qui aut vocantem antea non vidit aut se vocatum iri non exspectavit. itaque non liquet. Wilamowitzii interpretationem Herm. VIIII 328 ex parte iam a Fritzschio prolatam refellit Meinekius. sine dubio Eupolis non ut Bergkio videbatur (359. 60) se ipse castigat illis versibus, sed ut Aristophanes in Ranarum exordio aemulorum nescio quos frigidos iocos inridet.

245

τί κατακροᾶσθέ μου τὰ μουσοδονήματα;

Priscianus 18, 225 *Attici κατακροᾶσθαι τούτου καὶ τοῦτον. Εὔπολις Προσπαλτίοις κτλ. κατακροᾶσθε* ed. Scap. Ox.] ΚΑΤΑΚΡΟΑCΘΑΙ VR. ΚΑΤΑΚΡΟΑCΚΑΙ M. Euthyphronem loqui arbitratur Bergkius 360 coll. Plat. Cratyl. 396 c *ἀτεχνῶς γέ μοι δοκεῖς ὥσπερ οἱ ἐνθουσιῶντες χρησμῳδεῖν.* ΣΩΚΡ. *καὶ αἰτιῶμαί γε . . . μάλιστα αὐτὴν ἀπὸ Εὐθύφρονος τοῦ Προσπαλτίου προσπεπτωκέναι μοι . . . κινδυνεύει οὖν ἐνθουσιῶν οὐ μόνον τὰ ὦτά μου ἐμπλῆσαι τῆς δαιμονίας σοφίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς ἐπειλῆφθαι.* cf. 399 a. 408 d. 409 d *κινδυνεύει ἡ τοῦ Εὐθύφρονός με μοῦσα ἐπιλελοιπέναι.* potuerunt tamen illa etiam a quovis Agathone dici.

246

πάντα γὰρ τυχὼν ἄπει.

Priscianus 18, 190 *impetro illam rem dicimus, sicut et Attici.*

Εὔπολις . . . Προσπαλτίοις· πάντα κτλ. ἄπει Putschius] ΑΠΙ VRO. ΑΙΠ M. '*omnibus bene peractis.*'

247

ὅτι χωλὸς τὴν χεῖρα σὺ σφόδρα.

Proverb. Milleri (Mélanges 362) *Κύλλου πήραν· . . . κυλλοὺς δὲ Ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν καὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν ὁμοίως λέγουσι, καὶ χωλοὺς τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους, ὡς καὶ Εὔπολις ἐν Προσπαλτείοις κτλ.* cf. quae adnotavimus ad fr. 343. proclive est post *χωλός* inserere *εἶ*, ut sit trimeter ultimo pede mutilatus.

248

ἢ πηλὸν ὀργάζειν τινά

Schol. Aristoph. Av. 839 *ὄργασον ἀντὶ τοῦ μάλαξον. Εὔπολις Προσπαλτίοις κτλ. πηλὶν ὀργάζειν* Ruhnk. Tim. 180] *πηλὸς ὀργιάζειν. τινά* pendet ab eo quod excidisse videtur *δεῖ*.

249

Schol. Platon. 391 Bekk. *Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλῃ τύραννον αὐτὴν (Ἀσπασίαν) καλεῖ, Χείρων Εὔπολις Φίλοις· ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ.* hinc effici videtur non multo post mortem Periclis fabulam actam esse. cf. Cratin. 241. Eupol. 274.

ΤΑΞΙΑΡΧΟΙ

De forma *ταξίαρχος* cf. Herodian. I 230, 11 Lentz. taxiarchos denos quotannis a populo Atheniensium creatos esse docet Pollux 8, 87. praeerant cum strategis copiis pedestribus, ut *ἵππαρχοι* bini numero et deni *φύλαρχοι* equitibus. chorum comoediae efficere non poterant, nisi nobilissimi ex taxiarchis multorum annorum eligerentur. argumentum comoediae adumbravit Meinekius I 143sq. Schol. Aristoph. Pac. 347 *Διόνυσος ἐν Ταξιάρχοις . . . μανθάνων παρὰ τῷ Φορμίωνι τοὺς τῶν στρατηγιῶν καὶ πολέμων νόμους.* similiter Aristophanes in Ranis Bacchum ipsum ad inferos descendentem fecit ut tragicorum optimum Athenas reduceret.

Phormionem cum aut exeunte Ol. 87, 4 aut ineunte Ol. 88, 1 mortuum esse ex Thuc. 2, 103. 3, 7 probabiliter efficiatur, cum Meinekio ante hoc tempus actam esse comoediam existimo. contra Wilamowitzius Obs. crit. 32sq. Phormionem mortuum esse Ol. 87, 4, Taxiarchos actam esse Ol. 88, 1 contendit. at tum in orco

scaenam fuisse oportet, sicuti in Ranis. de *Phormione* cf. Thuc. 1, 117. 2, 29. 58. 68. 9. 80—92. 102. 3. 3, 7. 17. Paus. 1, 23, 10. 1, 29, 3. 10, 10, 6. interpr. Aristoph. Eq. 562. Pac. 347. Lys. 804, et de capitis deminutione, qua Athenienses eum adfecerunt, Boeckh. Oec. Ath.[2] I 515. III Addend. V sq. et apud Meinekium II 527, 8.

250

ΦΟΡΜ. *οὔκουν περιγράψεις ὅσον ἐναριστᾶν κύκλον;*
ΔΙΟΝ. *τί δ' ἔστιν; εἰς ὤμιλλαν ἀριστήσομεν;*
ἢ κόψομεν τὴν μᾶζαν ὥσπερ ὄρτυγα;

Pollux 9, 102 *εἰ μὲν οὖν κύκλου περιγραφέντος ἀφιέντες ἀστράγαλον ἐστοχάζοντο τοῦ μεῖναι τὸν βληθέντα ἐν τῷ κύκλῳ, ταύτην εἰς ὤμιλλαν τὴν παιδιὰν ὠνόμαζον. καίτοι με οὐ λέληθεν, ὅτι καὶ ὄρτυγα ἐνιστάντες τῷ περιγραπτῷ κύκλῳ, ὁ μὲν ἔκοπτε τὸν ὄρτυγα τῷ δακτύλῳ, ὁ δὲ πρὸς τὴν πληγὴν ἐνδοὺς ἀνεχαίτισεν ἔξω τοῦ κύκλου, καὶ ἥττητο ὁ τοῦ ὄρτυγος δεσπότης. ἐν γοῦν Ταξιάρχοις Εὔπολις τοῦ Φορμίωνος εἰπόντος· οὐκοῦν — κύκλον; ἀποκρίνεται· τί δ' ἔστιν κτλ. οὔκουν* Cobet N. l. 111] *οὐκοῦν*. qui cum Phormione conloquitur Dionysum esse recte statuit Meinekius. cum Phormio 'prandentibus triclinii mensaeque loco circulum sufficere dixisset in telluris humo ducendum, offensus tam simplici cenae adparatu deus respondet *τί δ' ἔστιν κτλ.*' Mein. I 144. *ἀριστήσομεν παρ' ὑπόνοιαν* pro *παίσομεν*. de *ὤμιλλα* voce cf. Lobeck. Pathol. prol. 120. el. I 69. Suid. *ὤμιλλα· παιδιά τις, ἐν ᾗ ὁ εἰς τὸν κύκλον βαλὼν κάρυον ὥστε ἐμμεῖναι νικᾷ.* Hesych. *ὤμιλλα· παιδιά τις, ὅταν κύκλον περιγράψαντες βάλωσιν εἰς αὐτὸν κάρυα, εἶτα ἐν τῷ κύκλῳ μ . . . . λαμβάνει.* cf. fr. 288.

251

ἀντὶ ποικίλου
πιναρὸν ἔχοντ' ἀλουτίᾳ κάρα τε καὶ
τρίβωνα

Pollux 7, 168 *ἀλουσίαν δὲ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχοις· ἀντὶ ποικίλου κτλ.* de *ἀλουτίᾳ* cf. Lob. Phryn. 507. queri videtur Dionysus de vestis squalore et diuturna inluvie. Mein. I 149. ad *ποικίλου* nequaquam supplendum *ἱματίου*, ut putabat Cobetus Mnem. V 107. cf. Cratin. 38. at in *κάρα* pro *κεφαλήν* posito idem recte offendit; ea enim voce non utuntur comici nisi *παρατραγῳδοῦντες*. an *γεροντικὸν τρίβωνα?* nam Bacchus est in omne tempus *iuvenis*. ceterum Herwerdenus Stud. crit 56 caesuram desiderans in dimetros digerit *ποικίλου | πιναρὸν — ἀλουτίᾳ | κάρα κτλ.* cum ipse

lavandi occasionem non habeat, etiam sagum sordidum factum dicit, quod moneo propter Cobetum.

252

ὅτ' ἦν μέντοι νεώτερος, κρόκης
πέντε στατῆρας εἶχε, ναὶ μὰ τὸν Δία.
B. νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα ῥᾳδίως.

Pollux 9, 58 *Εὔπολις ἐν μὲν Δήμοις τὸ νόμισμα δηλοῖ λέγων 'ἔχων στατῆρας κτλ.' ἐν δὲ Ταξιάρχοις τὴν ῥοπὴν λέγει· ὅτ' ἦν κτλ.* 2. *εἶχε*] *ἦγε* Meinekius, *εἷλκε* Cobetus. Mnem. V 108 'quod Atticis multo est in tali re usitatius'. 3. *B.* add. K. — fr. 251 et 252 in unum coniungebat Meinekius: cui iure adversatur Cobetus Mnem. V 107. neque Dionysus neque *τρίβων* dici poterat *νεώτερος*. significari videtur *Phormio*, cuius habitus fr. 252 describitur ut Bacchi 251. 'eo tempore quo nondum senex erat, (vestis eius) quinque stateras lanae habebat.' B. 'at nunc facile duo talenta sordium.'

253

δίδου μασᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας,
οἶνόν τε πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων.

Athenaeus 2, 52d *ἐπακτικώτατα δὲ πρὸς ποτὸν τὰ ἀμύγδαλα προεσθιόμενα. Εὔπολις· δίδου κτλ. ἦν δέ τις ἄμπελος Ναξία καλουμένη.* Ammonius *ἀμυγδαλῆ* (p. 12) *ἀμυγδάλη δὲ παροξυτόνως τὸν καρπόν. καθὰ καὶ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχοις φησί· δίδου — ἀμυγδάλας.* cf. Bachmann. Anecd. II 376. Bacchi verba esse amygdala vinumque poscentis Meinekius statuit I 144. an scribendum *ἐδίδου*? de accentu vocis *ἀμυγδαλῆ* cf. Herodian. I 321, 22 Lentz. Athen. 2, 52f. Pherecr. 148. Phryn. 60.

254

ὡς οὐκέτ' ἂν
φάγοιμι . . . στιβάδος ἐξ ὅτου 'φυγον.

Schol. Aristoph. Pac. 347 *οἱ τὰ πολεμικὰ ἐξασκησάμενοι ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. καὶ Διονύσιος* (Meinek. *Διόνυσος*) *ἐν Ταξιάρχοις παρ' Εὐπόλιδι μανθάνων παρὰ τῷ Φορμίωνι τοὺς τῶν στρατηγιῶν καὶ πολέμων νόμους φησίν· ὡς κτλ.* Suidas *Φορμίων· καὶ παροιμία Φορμίωνος στιβὰς ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. οὗτος γὰρ ὁ Φορμίων ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. καὶ ἐν Ταξιάρχαις δὲ φέρεται ὡς ἐπίπονος . . . καὶ Διονύσιος (Διόνυσος) ἐν Ταξιάρχαις· ὡς κτλ. φάγοιμι*] *φύγοιμι* Suid. A et schol. Ar. V. *ὅτου*] *ὅσου* Suid. A. *φύγον* Suid.] *φάγον* schol. Ar. V. lacunam indicavit Meinekius. Bergk. R. c. Att. 361 . . *φάγοιμι, στιβάδας ἐξ ὅτου 'φαγον.* Cobetus N. l. 154 *ὡς οὐκέτ' ἂν φύγοιμ' ἐγώ,* | *ἐν Φορμίω-*

νος στιβάδος ἐξ ὅτου ἔφαγον. 'φαγεῖν et γεύσασθαί τινος iocose dicuntur pro πειραθῆναι, ἀνασχέσθαι.' H. Iacobi (V 38) ὡς οὐκέτ' ἂν | λίποιμι τάξιν, στιβάδος ἐξ ὅτου ἔφαγον. ac talia multa excogitari possunt. quid scripserit poeta, prorsus incertum est. nam deus sive dicit 'postquam cibis me ingurgitavi, ne durissimos quidem belli labores detrecto' (sic fere Meinekius), sive 'numquam posthac militum cibos attingam (e. c. σκόροδα φάγοιμι), postquam aerumnosam Phormionis disciplinam (στιβάδας) effugi', nihil dicit suo ingenio alienum.

255

ἐπιφαγεῖν μηδὲν ἄλλ' ἢ κρόμμυον
λέποντα καὶ τρεῖς ἁλμάδας.

Athenaeus 4, 170d ἐπεσθίειν δ' εἴρηκε Τηλεκλείδης . . . ἐπιφαγεῖν δ' Εὔπολις Ταξιάρχοις κτλ. λέποντα Meinek.] βλέποντα. cf. Eupol. 427. Antiphan. Athen. 4, 161 a. Xen. Memor. 3, 14, 3. Bergk. 360. Meinek. III 76. trimetrorum reliquias constituit Meinekius, in Athenaei tamen editione ad tetrametros rediit ἐπιφαγεῖν | μηδὲν κτλ. Phormionis esse deum ad simplicem militiae victum revocantis idem arbitratur I 144. possunt etiam Bacchi esse de eadem re querentis.

256

ὅστις πύελον ἥκεις ἔχων καὶ χαλκίον,
ὥσπερ λεχὼ στρατιῶτις ἐξ Ἰωνίας.

Pollux 10, 63 πύελον δὲ ὁμοίως ἐν Ταξιάρχοις· ὅστις πύελον ἥκεις κτλ. καὶ γὰρ τὸ χαλκίον ἕν τι τῶν λουτρῶν ὥσπερ καὶ λέβης. '*qui urnam et ahenum portas, tamquam puerpera Ionica militiam et castra sequens.* nempe in Ionia mos erat ut uxores comitarentur maritos militantes: ubi si quae forte peperisset, vasa circumferebat balneatoria.' Bentl Epist. Hemsterh. II 55. eum morem ex hoc ipso fragmento Bentleius videtur finxisse. in Ionia enim mulieres severissime domi continebantur. sed ea disciplina divitiorum hominum fuit, non pauperum infimi ordinis. Bacchum compellari cum delicatulae vitae instrumentis Phormionis castra sequentem statuit Meinek. I 144. cf. fr. 264.

257

οὐκ ἢν φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

Photius et Suidas ὧδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ. Εὔπολις Ταξιάρχοις κτλ. verba sunt Phormionis deum erudientis. '*non* te vulnerabit hostis, *si sic* ut tibi monstro *clipeum tenens* ab impetu eius *cavebis.*'

258

οὐ θᾶττον αὐτὴν δεῦρό μοι τῶν τοξοτῶν
ἄγων ἀποκηρύξει τις ὅ τι ἂν ἀλφάνῃ;

Bekker. Anecd. 382, 8 et Suidas ἀλφάνει· εὑρίσκει . . . Εὔπολις Ταξιάρχοις κτλ. ἄγων om. Suid. ὅ,τι ἂν] ἐὰν Suid. ἔστ' ἂν Iacobs. Addit. 193. interrogationis signum in fine posuit K. — Harpocr. 27, 16 ἀποκηρύττοντες· ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες. Ammon. p. 81 ἀποκηρῦξαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κήρυκι ἀποδίδοσθαί τι. cf. Plat. 121. Demosth. 23, 201 οἱ τὰ μικρὰ καὶ κομιδῇ φαῦλα ἀποκηρύττοντες. ὅ,τι ἂν ἀλφάνῃ 'quovis pretio'. Meinek. cf. Aristoph. fr. 324. videtur Phormio imperare ut nescio quae puella, fortasse a Baccho in castra adducta, venumdetur.

259

ἐγὼ δέ γε στίξω σε βελόναισιν τρισίν.

Pollux 10, 136 καὶ βελόνης δὲ τοὔνομα ἐν Εὐπόλιδος Ταξιάρχοις κτλ. servi praecipue *fugitivi* in fronte compungi solebant. itaque militem fugitivum ad eam poenam a taxiarcho aliquo condemnari Hemsterhusius arbitratur. Phormionem Baccho minari opinio est Bothii. quid tamen *tria* illa stigmata sibi velint nescio.

260

Schol. Aristoph. Av. 1294 Δίδυμος· ὡς τοιούτου τὴν ὄψιν ὄντος μνημονεύει αὐτοῦ (Ὀπουντίου) καὶ μέγα ῥύγχος ἔχοντος καὶ ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας, καὶ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχαις. cf. interpr. Aristoph. Av. 152.

261

ὄνος ἀκροᾷ σάλπιγγος

Εὔπολις Ταξιάρχαις. Photius et Suidas. omisso poetae nomine Proverbia Coisl. 364. ἀκροᾷ Suid. AB pro ἀκροᾶται (Phot.) verissime. videtur initium esse trimetri. de syntaxi cf. Cratin. 52. fortasse Phormio Bacchum compellat.

262

ἀγκυρίσας ἔρρηξεν

Bekker. Anecd. 81, 4 ἀγκυρίσαι· ἐπὶ τοῦ παλαίσματος. ἀγκυρίσας ἔρρηξεν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν. idem 327, 10 ἀγκυρίσας· κάμψας τὸν πόδα. σχῆμα δέ ἐστι παλαιστρικόν. Εὔπολις Ταξιάρχοις. in Equitibus (262) solum ἀγκυρίσας exstat. itaque veri simillimum est verba quae supra exscripsi ex Taxiarchis excerpta, ab Antiatticista autem falso Aristophani tributa esse. cf. Bergk. R. c. A. 365 sq. contra Fritzschius De com. gr. fr. 6 ab utroque grammatico Aristophanem dici et apud Antiatticistam εἴρηκεν pro ἔρρη-

ξεν scribendum esse, lemma autem *Εὔπολις Ταξιάρχοις* ad aliam glossam vicinam pertinere arbitratur. ad palaestricas Bacchi exercitationes recte rettulisse videtur Meinekius.

263

σιδηρῖτιν τέχνην

ἐν Ταξιάρχαις Εὔπολις εἴρηκε τὴν Ξανθίου τοῦ σιδηρέως οὗ ἐπὶ τῆς εἰκόνος ἐπιγέγραπται σιδηρόφυσα (*σιδηροφύσσα* A, *σιδηροφυής* vulgo, om. BC). Pollux 7, 106. Hesych. *σιδηρῖτιν τέχνην· τὴν πολεμικήν, ἄλλοι δὲ τὴν Ξανθίου φασίν, ἤγουν τὴν χαλκευτικήν.* nomen *Xanthiae* fabri ferrarii aliunde non cognitum.

264

σκευοφοριώτην

τὸν σκευοφόρον ἐν Ταξιάρχοις Εὔπολις παίζων ἐκάλεσεν. Pollux 10, 17. 'Dionysum adpellat nescio quis', Phormio fortasse (cf. fr. 256), 'solemnem dei adpellationem *εἰραφιώτης*', de qua cf. Preller Myth. gr.² I 521. 561 adn. 2, 'ludibrii causa in *σκευοφοριώτην* inmutans'. Meinek. I 145. atque *εἰραφιῶτα* Hymn. hom. 3, 2 iam Hemsterhusius comparavit. cf. Fritzsch. Aristoph. Ran. p. 8.

ΥΒΡΙΣΤΟΔΙΚΑΙ

Haec fabula etsi tam egregia multis videbatur, ut Ephialtes nescio quis eam ne moriens quidem de manibus voluerit deponere, tamen fragmenta non exstant. Ptolem. Hephaest. Phot. Bibl. 190 p. 151 a 10 *τελευτήσαντος Δημητρίου τοῦ Σκηψίου τὸ βιβλίον Τέλλιδος* (?) *πρὸς τῇ κεφαλῇ εὑρέθη . . . τοὺς δ' Ὑβριστοδίκας Εὐπόλιδος πρὸς τῇ Ἐφιάλτου*, qua de fabula cf. quae monuit Hercherus Ueb. d. Glaubwürd. d. Neuen Gesch. d. Ptolem. Chennus Annal. philol. suppl. I 13 (279) et quae adnotavimus ad Cratini Eunidas. Pollux 8, 126 *ὑβριστοδίκαι δὲ ἐκαλοῦντο . . . οἱ μὴ βουλόμενοι τὰς δίκας εἰσαγαγεῖν. ἐπεπόλασε δὲ τὸ τοιοῦτον ἐν Σικελίᾳ.* quae quid significent quamquam obscurum est, pertinere tamen ad Eupolidis fabulam videntur. Photius *ὑβριστοδίκαι· ἐπὶ τῶν μὴ ἐθελόντων εἰσάγειν τὰς δίκας.* Hesych. *ὑβριστοδίκαι· οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ Ἀττικοῖς.* Meinek. I 101. 145.

ΦΙΛΟΙ

Ol. 88, 4 Dionysiis actam et incestos potissimum puerorum amores exagitatos Demumque apud lenam in fornice prostantem a poeta exhibitum fuisse statuit Wilamowitzius Obs. crit. 48—54.

265

νὴ τὸν Ποσειδῶ, κοὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα.

Schol. Aristoph. Acharn. 127 *παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων 'οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα'. μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν Φίλοις. κοὐδέποτέ γ' — θύρα* Elmsl. in Addend. Ach.] *οὐδέποτ' — ἡ θύρα*. cupidos Demi amatores significari opinatur Wilamow. 50.

266

οὐ δεινὰ ταῦτα δὲ Ἀργείας φορεῖν
σχιστὰς ἐνεργεῖν.

Ammonius Differ. verb. p. 133 *σχισταί· τὰ ὑποδήματα. Εὔπολις Φίλοις κτλ. φορεῖν* Cobet. N. l. 156] *φέρειν*. ex Ptol. Ascalon. §. 210 varietatem *ἐνεγκεῖν* enotat Valckenaer. Scaligeri emendationem *οὐ δ. ταῦτά γ' Ἀργείας φ. σχιστάς; ἐνεργεῖν;* non intellego. Pollux 7, 85 *σχισταὶ πολυτελὲς ὑπόδημα καὶ θρυπτικόν· ταύτας δὲ καὶ λεπτοσχιδεῖς ὠνόμαζον.* et 88 *αἱ δὲ Ἀργεῖαι παντὶ δῆλον ὡς Ἀργείων τὸ εὕρημα.* Hesych. *Ἀργεῖαι· ὑποδήματα πολυτελῆ γυναικεῖα.* Fritzschius Ran. p. 195 *οὐ δεινὸν ἐνταυθὶ μὲν Ἀργείας φέρειν, σχιστὰς δ' ἐν Ἄργει;* '*nonne indignum est hic* (Athenis) *Argivos calceos, scissos autem gestare Argis*?' Cobetus *οὐ δεινὰ ταῦτα δ' ἐστίν; Ἀργείας φορεῖν σχιστάς;* 'exprobrat alicui nescio quis cultum nimis elegantem'. atque ita fere Herwerdenus Obs. crit. 26 (*δή 'στιν*), qui tamen postea (Stud. crit. 77) aliam emendationem admodum contortam excogitavit. at *σχιστάς* et *Ἀργείας* easdem fuisse non credo, quamquam ita etiam Wilamow. 36. 7 not. 23.

267

ῥέγκειν δὲ τοὺς ὅλμους . οἴμοι τῶν κακῶν.

Photius *ὅλμοι καὶ ὑφόλμια· ἐπὶ αὐλῶν. Εὔπολις Φίλοις κτλ. ὅλμους ἄν* Meinekius. *ἰώ μοι τῶν κακῶν* Herwerdenus Obs. crit 27 aut convicium his verbis contineri in inperitum tibicinem censens aut tibiarum usum reprehendi tam crebrum, ut ligulae tristem sortem querentes exclament 'vae mihi'. prius verum videtur.

268

οὐκ ἐσωφρόνησας, ὦ πρεσβῦτα, τὴν κατάστασιν
τήνδε λαμβάνων ἄφνω πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικήν.

Harpocratio et sine fabulae nomine Photius et Suidas *κατάστασις· . . . ἔοικεν ἀργύριον εἶναι ὅπερ οἱ κατασταθέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει . . . παρεμφαίνει τοῦτο καὶ Εὔπολις Φίλοις κτλ.* cf. Boeckh. Oec. Att.[2] I 354. non intellego *τήνδε*. an scribendum *τῇσδε* et cogitandum de ea arte equestri, quam Athenienses verbo *κελητίζειν* significabant? Aristoph. Vesp. 501.

269

Χῖος δεσπότην ὠνήσατο

Athenaeus 6, 266 f *τὸ δαιμόνιον* (*τοῖς Χίοις*) *ἐμήνισε πρώτοις χρησαμένοις ὠνητοῖς ἀνδραπόδοις . . . μήποτ' οὖν διὰ ταῦτα καὶ ἡ παροιμία . . . ᾗ κέχρηται Εὔπολις ἐν Φίλοις*. Eustathius 1462, 36. offendit forma Ionica (*ὠνήσατο*). cf. Lobeck. Phryn. 138. quocirca Meinekius aut Athenaeum hoc proverbium confudisse cum alio quodam aut Ionicam formam in proverbio Ionico servatam, Cobetus Mnem. V 108. 110 Eupolin eodem proverbio, non eisdem verbis usum esse statuit.

270

εὐφρανῶ δὲ νώ

Apollonius De pron. 85, 21 Schneid. *μονοσυλλάβως* (*νώ*) *Εὔπολις Μαρικᾷ . . . καὶ ἔτι ἐν Φίλοις κτλ.*

271

τί μισθοῖ; ποῖ; πόση τις ἡ φορά;

Pollux 7, 133 *Ἀριστοφάνης δ' ἐν τοῖς Ἥρωσι* (fr. 300) *δοκεῖ τὸ κόμιστρον κατὰ τὸ νῦν ἔθος εἰρηκέναι τὴν φοράν. τούτῳ δ' ἂν ἐοίκοι καὶ τὸ ἐν τοῖς Φίλοις Εὐπόλιδος κτλ. τιμῆς εἴποι τις πόση ἡ διαφορά* A. *ἀλλ' εἰς τί μισθοῖ*; Bekkerus. Nauckius Hall. allg. Lz. 1848, 520 *τίς μισθός; εἰπέ* (*εἶπον* Philol. VI 414)· *τίς; πόση νὴ Δία φορά*; coni. *περὶ ὕψους* 33, 5 *ἢ νὴ Δία Σοφοκλῆς*; *κόμιστρα* Eurip. Herc. fur. 1387. non credo pro *πρὸς Διός* in interrogatione *νὴ Δία* posuisse Eupolin. *εἶπον* imperative Menand. Etym. m. 302, 26.

272

τὴν δ' αὐτὸς ἐκκανάξει

Pollux 10, 85 *τὸ ἐκκενῶσαι ἢ ἐκπιεῖν κανάξαι λέγουσι καὶ ἐκκανάξαι, ὡς καὶ Εὔπολις ἐν τοῖς Φίλοις κτλ. τὴν δ'* vel *τήνδ'*, i. e. *κύλικα*. exitus tetrametri iambici.

273

Schol. Platon. 332 Bekk. *Εὔπολις δ' ἐν Φίλοις καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ Ῥοδίᾳ κωμῳδεῖ αὐτόν* (*Λύκωνα*). cf. fr. 45. 46.

274

Schol. Platon. 391 Bekk. *Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλῃ τύραννον αὐτὴν* (*Ἀσπασίαν*) *καλεῖ, χείρων Εὔπολις Φίλοις.* Meinekius *Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλην τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρωσιν, Ἥραν Εὔπολις Φίλοις.* cf. 249. Cratin. 241.

275

ἀνακογχυλίσασθαι

οὐχὶ ἀναγαργαρίσασθαι. Εὔπολις ἐν Φίλοις. Herodianus Philet. 453 Piers. Harpocrat. cod. Marc. 444 p. 35 Bekk. *ἀνακογχυλίσασθαι ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ βίῳ* (vulgari consuetudine) *λεγομένου ἀναγαργαρίσασθαι. Εὔπολις ἐν Φίλοις.* fortasse huc pertinent quae Gaisfordus in Etym. m. p. 266 (suae ed.) ex cod. Va transscripsit *ἀνακογχυλίσαι ὕδωρ καὶ ὕδατι, οἷον· ὕδωρ μοί τις δότω | ἀνακογχυλίσαι (ἀνακογχυλίσασθαι?). καὶ πάλιν· ἀνακογχύλισον ὕδατι.* quorum posterius ex Platonis Symposio 185d desumptum videtur, ubi editiones *ὕδατι ἀνακογχυλίασον.*

Ad Amicos Meinekius rettulit fr. 407, Wilamowitzius Obs. crit. 49. 50 fr. 321. 328. 344, ubi cf. quae adnotavimus.

ΧΡΥΣΟΥΝ ΓΕΝΟΣ

Argumentum fabulae unus omnium recte perspexisse videtur Welckerus, quem Wilamowitzius Obs. crit. 54 adn. 44 narrat ad Runkelii ed. p. 160 sua manu adnotasse 'de statu pessimo cum irrisione tamquam aureo'. aureae certe aetatis felicitatem a poeta non fuisse descriptam recte Wilamowitzius ex eo conlegit quod ab Athenaeo non commemoratur 6, 267e—270a. acta est ante Cleonis mortem, post Sphacteriam expugnatam (Mein. I 145sq. Bergk. R. c. Att. 361. Fritzsch. Q. Arist. 145 adn. 1), non ut voluit Muellerus Strubingensis p. 164 Dionysiis Ol. 88, 3, sed fortasse Dionysiis Ol. 89, 2. Wilamow. Obs. crit. 52sq.

276

δωδέκατος ὁ τυφλός, τρίτος ὁ τὴν κάλην ἔχων,
ὁ στιγματίας τέταρτός ἐστιν ἐπὶ δέκα,
πέμπτος δ' ὁ πυρρός, ἕκτος ὁ διεστραμμένος·
χοὖτοι μέν εἰσ' ἑκκαίδεκ' εἰς Ἀρχέστρατον.
ἐς τὸν δὲ φαλακρὸν ἑπτακαίδεκ'. B. ἴσχε δή.
A. ὄγδοος ὁ τὸ τριβώνιον ἔχων.

Porphyrius Schol. Ven. Hom. Il. 10, 252 *Εὔπολίς τε Χρυσῷ γένει· δωδέκατος κτλ.* 1. *δωδέκατος* Runkelius] *δέκατος. κάλην* multo ante Cobetum V. l.² 399 O. Schneiderus apud Meinek. V p. LXXXIV] *καλὴν.* 3. *πυρρός* Runkel.] *πύργος. πηρός* Cobet. 4. *χοὖτοι μέν εἰσ' — εἰς* Runkel.] *καὶ οὗτοι μὲν εἰς — ἐς.* 5. *ἐς τὸν δὲ* Runkel.] *ἐς δὲ τόν.* personarum notationem adiecit Meinekius. quorum hominum index proponatur ignoramus. de comicis poetis certe non videtur cogitandum esse. neque de *Archestrato* constat, qui complures Athenis fuerunt. eis quos Meinekius enumeravit in ed. mai., addi possunt is Archestratus, qui praetor fuit ad

Arginusas (Xen. Hell. 1, 5, 16), deinde ὁ Φρεάρριος qui Mytilenae mortuus est (Lys. 21, 8) et ὁ ἀπὸ τῆς τραπέζης [Isocr.] 17, 43. nam Syracusanus quidem vel Gelensis ὀψοφάγος, quem iam commemorat Dionysius comicus (2, 24), hic significari non potest.

277

λοιπὸς γὰρ οὐδείς· ἡ τροφαλὶς ἐκεινηὶ
ἐφ' ὕδωρ βαδίζει σκῖρον ἠμφιεσμένη.

Schol. Aristoph. Vesp. 925 σκῖρον τὸ ῥυπῶδες τὸ ἐπὶ τῶν τυρῶν, ὡς Εὔπολις Χρυσῷ γένει κτλ. Photius τροφαλίς· τυρός. οὕτως Εὔπολις. Etymol. m. 718, 4 σκίρον ... Εὔπολις ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ τυρῷ ῥύπου. ἡ τρ. ἐκεινηί Meinek.] τρ. ἐκείνη. σκῖρον V] σκίρρον. Dindorfius ad οὐδείς supplens τυρός, πλὴν τρ. ἐκεινηί. Fritzschius Q. Arist. 146 adn. λοιπὸς γὰρ οὐδείς; τροφαλίς, ἕξει· νὴ Δία κτλ. quae quamquam Vesp. 838sq. inlustrari dicit quovis oraculo obscuriora sunt. caseus recens ipse ad aquam ut abluatur accedere dicitur.

278

ἔπειθ' ὁ κουρεὺς τὰς μαχαιρίδας λαβὼν
ὑπὸ τῆς ὑπήνης κατακερεῖ τὴν εἰσφοράν.

Pollux 10, 140 τὰ δὲ κουρέως σκεύη κτένες, κουρίδες μάχαιραι, μαχαιρίδες· . . . ἐν δὲ Χρυσῷ γένει Εὐπόλιδος· ἔπειθ' κτλ. Photius μαχαιρίδες· αἱ κουρικαὶ μάχαιραι. οὕτως Εὔπολις. 'hoc dicere videtur: virum civilem, qui tonsoriam artem factitabat, publicos civitatis reditus detonsurum, i. e. in suos usus conversurum; tonsorem dicit fortasse Dionysium (Cratin. 208)'. Meinek. Cleonem significari putat Muellerus Strubingensis 165: at ubi Cleon tonsor dicatur, quamquam id in Equitibus 908 fieri Muellerus adfirmat, ego quidem nescio, neque ita dici potuisse manifestum est. τὴν εἰσφοράν infert παρ' ὑπόνοιαν.

279

ὁρῶ. Β. θεῶ νῦν τήνδε Μαριανδυνίαν.

Stephanus Byz. Μαριανδυνία· χώρα. Εὔπολις Χρυσῷ γένει κτλ. Herodian. I 297, 20 Lentz. Β. θεῶ — τήνδε Fritzschius Q. Arist. 146 adn.] θέω — τήν. Aristoph. Eq. 163—175 idem attulit Fritzschius.

280

ὦλκαῖε Σικελιῶτα Πελοποννήσιε

Schol. Aristoph. Thesm. 162 Ἀλκαίου τοῦ κιθαρῳδοῦ, οὗ καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει μέμνηται κτλ. *Alcaeum citharoedum* dicit,

cuius 'patria fuisse videtur Sicilia; Peloponnesium vocat fortasse propter diuturnam in Peloponneso commorationem. cf. Bergk. Comment. crit. II p. VIII'. Meinek., cui ad eundem Alcaeum pertinere videtur fr. 293.

281

οὐκ ἀλλ' ἔθυον δέλφακ' ἔνδον θῃστίᾳ
καὶ μάλα καλήν.

Athenaeus 14, 657 a *δέλφακα . . . θηλυκῶς . . . Εὔπολις Χρυσῷ γένει· οὐκ κτλ.* cf. 9, 375 a. 1. cod. A *οὐκ ἀλλεύθιον δέλφακα ωδουθ' ηστια. δέλφακ' ἔνδον* K., cetera correxit Meinekius, cuius neque *δέλφακα νωδὸν* (*νωδοί* enim sunt senes) neque *δέλφακ' ᾠδὸν* (*verniliter grunnientem*) cuiquam probabuntur. infelicius etiam Herwerd. Stud. crit. 79 *δέλφακ' ἄτοκον.* Vestae semper *intus* in aedibus sacra fiebant. Zenob. 4, 44. Diogenian. 4, 68. Hesych. *Ἑστίᾳ θύομεν. ἦσάν τινες θυσίαι, ἀφ' ὧν οὐχ οἷόν τε ἦν μεταδοῦναι ἢ ἐξενεγκεῖν.* cf. etiam Phot. 21, 24.

282

ἀτεχνῶς μὲν οὖν τὸ λεγόμενον σκύτη βλέπει.

Schol. Aristoph. Vesp. 643 *μέμνηται τῆς παροιμίας Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει· φησὶ γὰρ κτλ.* cf. Zenob. 6, 2. Athen. 13, 568 e. Aristoph. Pac. 669. attulit Meinekius, qui multo ante Muellerum Strub. 165 ad *Cleonem* haec pertinere monuit.

283

ἀλλ' ὦ φίλε Ζεῦ κατάχυτλον τὴν ῥῖν' ἔχεις.

Pollux 10, 63 *Εὐπόλιδος ἐν Χρυσῷ γένει κτλ. ὦ φίλε Ζεῦ* non esse adloquentis, sed mirantis recte monuit Fritzschius De com. gr. fr. 6, cui tamen in reliquis non adsentior. '*o bone Iuppiter, nasus tuus quasi quaedam trulla est.*' quem adloquatur nescimus. 'trullae adsimulat nasum, quia pituita laborabat cuicumque haec dicuntur.' Meinek.

284

τί γάρ ἐστ' ἐκεῖνος; Β. ἀποπάτημ' ἀλώπεκος.

Etymol. m. 132, 12. Bekker. Anecd. 433, 10. Suidas *ἀποπάτημα· αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Εὔπολις Χρυσῷ γένει κτλ.* contra Athenaeus 14, 658 d *τὸ λείψανον τῶν τραγημάτων καὶ τρωξίμων ἀποτράγημα εἴρηκεν Εὔπολις. σκώπτων γὰρ Διδυμίαν τινὰ ἀποτράγημα αὐτὸν εἴρηκεν ἀλώπεκος, ἤ τοι ὡς μικρὸν τὸ σῶμα ἢ ὡς κακοήθη καὶ πανοῦργον, ὥς φησιν ὁ Ἀσκαλωνίτης Δωρόθεος. ἐκεῖνος* Suid.] *ἐκεῖνο. Χρυσογένει* cod. Bekk. *Χρυσογενείᾳ* Etym. m.

Meinekius in Athenaeo *ἀποπάτημα*, quamquam antea *ἀποτράγημα* pro varietate lectionis habuerat. Bernhardyus alium Eupolidis locum ab Athenaeo respici putat, quod non est veri simile. de Didymia vel Didymachia, quem Suidas etiam in v. *Θαρρελείδης* commemorat, nihil compertum habemus.

285

καὶ σκεῦος οὐδὲν εὗρον ἐν τῳκήματι.

Schol. Hephaest. 2, 2 (p. 19 Gaisf. ed. sec.) *ἔκθλιψιν κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει· καὶ σκεῦος κτλ.* 'sic in plerisque ES.' Gaisf.

286

ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους

Schol. Aristoph. Acharn. 3 et Suidas *ψαμμακοσιογάργαρα. τὸ ψαμμακόσια καθ' ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει κτλ. ψαμμακοσίους* Suid. A] *ψαμμοκοσίους*. in exitu *νὴ Δία* supplet Hanovius Exerc. crit. 43. quidni *τὸν ἀριθμόν*? 'quantus labor est spectatores numerare innumeros numero.'

287

εἰ μή τις αὐτὴν κατακλιεῖ

Bekker. Anecd. 1290 med. Cramer. Anecd. Ox. IIII 420, 29. Herodian. II 809, 10 Lentz. *σημειοῦται τὸ ἐκχεῶ δευτέρου μέλλοντος, οἷον καὶ τὸ κατακλιεῖς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει, οἷον κτλ.* Cramer. An. Ox. IIII 195, 28 *εἰ μή τις αὐτὴν κατακλιεῖ, παρ' Εὐπόλιδι ἀντὶ τοῦ ἀσφαλιεῖ.* barbarum loqui arbitratur Meinekius. dubium utrum *κατακλινεῖ* an *κατακλήσει* dicere voluerit.

288

ἔπειτ' εἴσειμ', ἐνθάδε μείνας
εἰς ὤμιλλαν, κἂν μὴ μετίῃ.

Schol. Platon. 320 Bekk. *ἡ δὲ ὤμιλλά ἐστιν ὅταν περιγράψαντες κύκλον ἐπιρρίπτωσιν ἀστραγάλους ἢ ἄλλο τι, ὡς τῇ μὲν ἐντὸς βολῇ νικώντων τῇ δὲ ἐκτὸς ἡττωμένων. Εὔπολις Χρυσῷ γένει μεταφέρων ἐπὶ τὴν ἐκ Κυκλώπων* (Meinek. *τὴν ἐν κύκλῳ*) *κατάκλισιν τοὔνομα οὕτως φησίν· ἔπειτ' κτλ.* Suidas *ὤμιλλα· Εὔπολις Χρυσῷ γένει· ἐπεισείμεθα δὲ μείνας εἰς ὤμιλλαν.* cf. fr. 250. Meinekius aut *κἄπειτ'* scribendum censet aut *εἶτ'* ut sint tetrametrorum reliquiae. prius verum videtur. '*postquam hic permansi tamquam* εἰς ὤμιλλαν *luderem, iam intrabo, etiamsi me non arcessat.*'

289

αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν.

Zenobius 2, 19 *αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἵενται· οὕτως Ἡσίοδος ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ . . . Εὔπολις δὲ ἐν Χρυσῷ γένει ἑτέρως φησὶν ἔχειν τὴν παροιμίαν· αὐτόματοι κτλ.* cf. Schol. Platonis 373 Bekk. *αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασι. ταύτην δὲ λέγουσιν εἰρῆσθαι ἐπὶ Ἡρακλεῖ, ὃς ὅτε εἱστιῶντο τῷ Κήυκι ξένοι ἐπέστη.* Cratin. 169. Aristoph. fr. 272. Plat. Symp. 174 b.

290. 291. 292

ὦ καλλίστη πόλι πασῶν, ὅσας Κλέων ἐφορᾷ,
ὡς εὐδαίμων πρότερόν τ' ἦσθα νῦν τε μᾶλλον ἔσει

* * * *

ἔδει πρῶτον μὲν ὑπάρχειν πάντων ἰσηγορίαν

* * * *

πῶς οὖν οὐκ ἄν τις ὁμιλῶν χαίροι τοιᾷδε πόλει,
ἵν' ἔξεστιν πάνυ λεπτῷ κακῷ τε τὴν ἰδέαν —

Priscianus De metris Terent. 26 *Hephaestion quoque metricus ostendit comicum epionicum spondeos paribus locis habens iambicarum συζυγιῶν id est coniugationum, ut est apud Eupolin in fabula quae dicitur Χρυσοῦν γένος· ὦ καλλίστη — ἔσει. idem: ἔδει κτλ.* v. 1. 2 Hephaestion. 16, 5 *μάλιστα δ' ἐν αὐτῷ (τῷ καλουμένῳ ἐπιωνικῷ) ἀταξία πολλή, ἡ τοὺς σπονδείους ἐπὶ ἀρτίους χώρας ἔχουσα τῶν ἰαμβικῶν συζυγιῶν, οἷον παρ' Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει· ὦ — ἔσει.* v. 1 sine auctoris nomine Schol. Pind. Ol. 13 p. 266 Boeckh. — universam lectionis varietatem, quae ad Eupolidis verba constituenda non multum facit, excerpsit Keilius in Prisciani ed. 3. *ἔδει*] *οὐ δεῖ* Fritzschius De v. Eupol. 6, *εἰ δεῖ* Bergk. R. c. Att. 361. Aristoph. Av. 157 *οὐ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλλαντίου.* 4. *ὁμιλῶν χαίροι* Ios. Scaliger] ΟΜΙΛΟΝ ΧΑΙΡΙ VA. de metro cf. praeterea Fritzsch. sed quod idem inter duas personas haec distribuit non videtur probari posse, siquidem id genus metri dialogo parum aptum est. a choro recitata arbitror, parabasin vel epirrhema quoddam. Cleonem cum inrisione Soli comparavit *ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.* apte etiam Porsonus contulit fragmentum adespoton *τὴν λαμπροτάτην πόλεων πασῶν, ὁπόσας ὁ Ζεὺς ἀναφαίνει.* v. 3 coniungenda sunt *πρῶτον πάντων.* alia addidit sine dubio chorus ad Athenarum praestantiam demonstrandam. extrema sententia abrupta est. hoc dixerat poeta: quidni igitur quivis libenter in tali urbe degat, ubi etiam exiguo et minus pulchro homini liceat ad rempublicam administrandam accedere? quod sine dubio exemplis quibusdam ludicris inlustraverat.

293

ὦ κατάλαβρ', ὦ κιθαραοιδότατε

Schol. Aristoph. Vesp. 1278 τῇ λέξει (κιθαραοιδότατος) κέχρηται καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει κτλ. κατάλαβρ' ὦ Meinek.] καλαβρὲ V Ald. καταλαβρὲ Portus. κιθαραοιδότατε] κιθαραοιδοταν V. κιθαραοιδότα G. numeros paeonicos esse monuit Meinekius. cf. fr. 280.

294

Schol. Aristoph. Av. 42 (οὐκ) εἴρηται μὲν ὁ βάδος· ὅμως γε μὴν οἱ κωμικοὶ παίζειν εἰώθασι τὰ τοιαῦτα. ὡς Εὔπολις Χρυσῷ γένει τισοφῶν ὦ ῥαψῳδέ. Ven. τί σοφῶνος ὦ ῥ. Lobeck. Progr. acad. 1844, 4 τίς ὁ σόβος ὦ ῥαψῳδέ; et Rhem. 287 'σόβος pro σόβησις'. τίς ὁ φῶνος Nauck. Philol. II 151. Aristoph. Byz. 207. conl. Theognost. Cram. II 66, 17 φῶνος ὁ μεγαλόφωνος. idem teste Toeppelio Progr. Neobr. 1851 p. 7 extr. Fritzschius invenerat, vocem barbaram esse ratus pro τίς ἡ φωνή; conl. Arist. Thesm. 1086 πῶτε τὸ πωνή; nam eius quidem emendationis quam proposuit Q. Arist. 146 hodie eum paenitere arbitror.

295

τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον

ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή τι. Εὔπολις Χρυσῷ γένει. Photius et Suidas. Pollux 7, 86 τὸ σάνδαλον Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει.

296

Παντακλῆς σκαιός

Schol. Aristoph. Ran. 1036 διαβάλλει τὸν Πανταλέα ὡς ἀμαθῆ ἐν τῷ ὁπλίζεσθαι. μέμνηται δὲ τούτου καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει κτλ. cod. Θ χρυσογένει Πανταλέης σκοπῶν. fortasse dixerat Πανταλῆς ὁ σκαιός. cur non Πανταλέης scripserim intellegitur ex eis quae adnotavi ad Aristoph. Eq. 283.

297

Λάμπων οὐξηγητής

Εὔπολις Χρυσῷ γένει. μάντις γὰρ ἦν καὶ χρησμοὺς ἐξηγεῖτο. Bekker. Anecd. 96, 18. desunt quaedam et post Χρυσῷ γένει et post μάντις γάρ. οὐξηγητής Ruhnken. Tim. 110b] οὐξητητής. verba μάντις γὰρ ἦν κτλ. grammatici esse, non Eupolidis monuit Reisigius Coniect. 175. Schol. Aristoph. Nub. 332 Λάμπων ὁ μάντις, ὃν ἐξηγητὴν ἐκάλουν. cf. Aristoph. Av. 521. Nub. 332 cum interpr.

298

κατὰ χειρὸς ὕδωρ

ὡς Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει. Athen. 9, 408e. cf. Telecl. 1.

299

ἀχυρός

Schol. Aristoph. Vesp. 1310 *παρὰ τὴν παροιμίαν 'ὄνος εἰς ἀχυρῶνα ἀπέδρα'. ὁ δὲ ἀχυρὸς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει, ὅπου καὶ τὸ Πλάτωνος παράκειται ἐξ Ἀδώνιδος. ἄχυρος* V Ald. *ἀχυρμός* Meinekius.

300

νεοκάτοικος

κατ' Εὔπολιν λέγοντα ἐν Χρυσῷ γένει. Pollux 9, 26.

301

πισοῦ

τοῦ ὀσπρίου μνημονεύει καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει. Athenaeus 9, 406 c.

302

σιπύα

Harpocratio *σιτηρὸν ἀγγεῖόν ἐστιν ἡ σιπύα, ἔστι δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς. Εὔπολις Χρυσῷ γένει.* Photius *σιπύα· σιτηρὸν ἀγγεῖον. Λυσίας τε καὶ Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης.* scribendum *σιπύη.* cf. Aristoph. Eq. 1296. Plut. 806. fr. 541. Pherecr. 142. Lobeck. Phrynich. 301.

Praeterea ad Auream aetatem Meinekius pertinere censet fr. 308. 331 (?).

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

303

ἄγε δὴ πότερα βούλεσθε τὴν νῦν διάθεσιν
ᾠδῆς ἀκούειν, ἢ τὸν ἀρχαῖον τρόπον;
Β. ἀμφότερ' ἐρεῖς, ἐγὼ δ' ἀκούσας τοῖν τρόποιν
ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας αἱρήσομαι.

Suidas *βαστάσας· ἀντὶ δοῦ δοκιμάσας. Εὔπολις κτλ. πᾶν τὸ συμβησόμενον ἐπὶ λόγον ἄγων καὶ βαστάζων.* male haec extrema ante Bernhardyum cum Eupolidis verbis coniungebantur. 1. *τὴν νῦν* Toupius] *τὴν. τήνδε* Runkelius. an *καινήν*? 3. *τοῖν τρόποιν* Gaisford.] *τὸν τρόπον.* Bergkius R. c. Att. 334 *τῶν τρόπων*, ad Capras haec referens propter rei musicae commemorationem. ceterum cf. Aristoph. Nub. 935 sq. sic apud Eupolin adpellari puto Strepsiadem aliquem atque Phidippidem, respondere filium solum.

304

περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα
καὶ τὸν λιβανωτόν, κεὐθὺ τῶν ἀρωμάτων,
καὶ περὶ τὰ γέλγη χοὖ τὰ βυβλί' ὤνια.

Pollux 9, 47 ἓν δὲ τῶν κοινῶν βιβλιοθῆκαι, ἢ ὡς Εὔπολίς φησιν οὗ τὰ βιβλία ὤνια. καὶ αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ (βιβλία). οὕτω γὰρ τὸν τόπον, οὗ τὰ βιβλία, οἱ Ἀττικοὶ ὠνόμαζον· ὥσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων, ὡς εἰ φαῖεν 'ἀπῆλθον ἐς τοὔψον, καὶ ἐς τὸν οἶνον, καὶ ἐς τοὔλαιον, καὶ ἐς τὰς χύτρας, καὶ κατὰ τὸν Εὔπολιν περιῆλθον — γέλγη'. Photius et Suidas τοὔψόν· ὥσπερ καὶ τὸ παρῆλθον — λιβανωτόν. Schol. Aristoph. Ran. 1068 Εὔπολις περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα. Ammonius p. 62 εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων. Schol. Arist. Pac. 1158 et Bekker. Anecd. 450, 23 λέγουσι δ' ἔνιοι καὶ τὰ ἄλφιτα ἀρώματα, ὡς παρ' Εὐπόλιδι 'καὶ τὸν λ. — ἀρωμάτων', ἀντὶ τοῦ τῶν ἀλφίτων. Pollux 3, 127· τὰ πιπρασκόμενα, φορτία, ῥῶπος, ἀγοράσματα, ὤνια, γέλγη, εἰ μὴ κωμικώτερον. Hesych. ἀρώματα· . . . καὶ ἀπὸ τοῦ ἀροῦν τὰ ἄλφιτα οὕτω λέγεται. idem γέλγη· ὁ ῥῶπος . . . καὶ κτένες. γελγοπωλεῖν· ῥωποπωλεῖν. παντοπωλεῖν. cf. Hermipp. 13. aliter Apollon. lex. 41, 29 et Suidas ἀρώματα (male ἀρόμ.)· οὐ τὰ θυμιάματα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα (*sata*). cf. Lobeck. Phrynich 227. apud Eupolin τὰ θυμιάματα videntur intellegenda esse. verba οὗ (χοὗ) τὰ β. ὤνια in fine addidit Bergkius R. c. Att. 355. de dicendi genere cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Eq. 857. ad Maricantem propter fr. 187 rettulit Bergkius.

305

τίς οὑξεγείρας μ' ἐστίν; οἰμώξει μακρά,
ὁτιή μ' ἀνέστησ' ὠμόυπνον.

Zonaras 605 ἐγερθῆναι ἐξ ὕπνου, ἀναστῆναι τῷ σώματι. Εὔπολις· τίς κτλ. eadem cod. Naniani apud Mingarellum p. 492. cf. Tittmann. Praef. Zonarae XXXVII. οἰμώξει quamquam est pers. 2, Meinekii ἀνίστης non opus est. potest qui loquitur uxori vel servo minari, quod alter quidam nullo prohibente se ex somno excitaverit. vocis ὠμόυπνον paenultima apud comicos necessario corripitur: quapropter neque ὄντα (Mein.) neque ὄντ' ἔτι (Herwerd. Nov. add. crit. 8) suppleri potest. ὠμόυπνος est 'cuius somnus nondum ad maturitatem pervenit' Meinek. conl. ὠμογέρων.

306

εἶδες χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον
τοῦδε;

Pollux 3, 115 Πλάτων δὲ ἐν Παρμενίδῃ καὶ ῥυπαρὸν εἴρηκεν. Εὔπολις δὲ κτλ. θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος ἢ χρημάτων μεταδοὺς τινι. verba extrema non Eupolidis esse sed Pollucis ad imitationem Demosthenis 19, 254 transscripta Meinekius monuit. littera ῥ (ῥυπαρ.) vocalis ε (πώποτε) producitur.

307

πόλιν γε θεοφιλεστάτην
οἰκοῦσιν ἀφθονεστάτην τε χρήμασιν.

Eustathius 1441, 16 *Δημόκριτος δὲ ἐπιτηδειέστατον φησί, καὶ Δεινόλοχος γενναιέστατον, Ἀντίμαχος δὲ ὅτι ἀφνειέστατος ἔσκεν. Εὔπολις δέ· πόλιν κτλ. γε* add. Meinek. urbem Athenas dicit. cf. quos Meinekius adfert V 39 Demosth. Epist. 4, 19 ed. Tur. *εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων τὴν ὑμετέραν νομίζω καὶ θεοφιλεστάτην.* Aesch. Eum. 831 *χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης*, et inprimis Soph. OC. 258 sq. concidit igitur Raspii coniectura (88) haec ad *Πόλεις* referentis.

308

πρῶτος γὰρ ἡμᾶς, ὦ Κλέων,
χαίρειν προσεῖπας πολλὰ λυπῶν τὴν πόλιν.

Moeris 213 *χαίρειν ἐν ἐπιστολῇ πρῶτος λέγεται γράψαι Κλέων Ἀθηναίοις μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν Πύλον. ἔνθεν καὶ τὸν κωμικὸν ἐπισκώπτοντα εἰπεῖν· πρῶτος κτλ.* Suidas *χαίρειν· πρῶτον δὲ Κλέωνά φησιν Εὔβουλος ὁ κωμικὸς οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας.* ubi scribendum esse *Εὔπολις* Fritzschius monuit apud Bergk. R. c. Att. 362. salutatione *χαῖρε, χαίρειν, χαίρειν λέγω* *privatim* iam multo ante bellum Peloponnesiacum Attici utebantur, *publice* primus Cleon. Bergk. 362. Lucian. Pro lapsu in salut. 3. ad *Χρυσοῦν γένος* referunt Bergkius et Meinekius.

309

συνέτυχεν ἐξιόντι μοι
ἄνθρωπος ἀποφρὰς καὶ βλέπων ἀπιστίαν.

Bekker. Anecd. 5, 8 *ἄνθρωπος ἀποφράς· ἀποφράδες ἡμέραι, καθ' ἃς ἀπηγόρευτό τι πράττειν. σημαίνει οὖν τὸν οἷον ἀπαίσιον καὶ ἔξεδρον καὶ ἐπάρατον ἄνθρωπον. συνέτυχεν κτλ. ἀπιστίαν βλέπει· Εὔπολις. σημαίνει τὸν ἀπιστότατον.* Etymol. m. 131, 19 *καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ ἀποφράδας ἐπιθετικῶς ἐκάλεσαν. οἷον ἄνθρωπος κτλ.* Lucian. Pseudol. 32 *ἄμεινον ἦν σοι . . . μὴ καταγελᾶν τῆς ἀποφράδος, ἥ σοι ἀποφράδα τὸν βίον ὅλον ἐργάσεται.*

310

καὶ λέγουσί γε
τὰ μειράκια προϊστάμενα τοῖς ἀνδράσιν.

Herodian. in Villois. Anecd. II 88 (*τοῖς οὐδετέροις*) *διαφόρους πληθυντικὰς συντάξεις ἐπάγουσιν οἱ Ἀττικοί, ὡς Εὔπολις καὶ λ. κτλ. λέγουσι*] *λέγονται* cod. Par. ap. Walz. Rhet. VIII 583. *προϊστάμενα*

manifesto corruptum est: nam adulescentuli viris *praefecti* graece dicuntur *προεστῶτα τῶν ἀνδρῶν*. aut *προσιστάμενα* cum Meinekio aut *παριστάμενα* scribendum est. ad Demos rettulit Meinekius.

311

οὐ πάνυ ταχὺ
ῥίψας ἐμοὶ τοῦτ' ἀναβαλεῖς τὸ κρητικόν;

Photius *κρητικόν· βραχὺ ἱμάτιον· οὕτως Εὔπολις κτλ. ἀναβαλεῖς* Meinek. ut videtur] *ἀναβαλεῖ* Porsonus, *ἀναβάλλει* cod., si recte intellego Porsonum. Hesych. *κρητικόν· ἱματίδιον λεπτὸν καὶ βραχύ.* Pollux 7, 77 *ἐκαλεῖτο δέ τι καὶ κρητικόν, ᾧ Ἀθήνησιν ὁ βασιλεὺς ἐχρῆτο.* itaque apud Eupolin fortasse *ἄρχων βασιλεύς* loquebatur.

312

ῥαφανίδες ἄπλυτοι, σηπίαι,
δρυπεπεῖς τ' ἐλᾶαι.

Athenaeus 2, 56a *Εὔπολις· σηπίαι — ἐλᾶαι.* 56e *ῥαφανίδες· ... καὶ ἐκτεταμένως δὲ (ῥαφανῖδες) καὶ κατὰ συστολὴν (ῥαφανίδες) λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς ... Εὔπολις· ῥαφανίδες — σηπίαι.* Draco Straton. 80 *ῥαφανίς· διφορεῖται τὸ ῐς ... παρ' Εὐπόλιδι δὲ συστέλλεται.* Eustathius 1220, 55 *συστέλλεται δὲ παρ' Εὐπόλιδι ἐν τῷ ῥαφανίδες ἄπλυτοι.* animadvertendum est hoc intellegi non potuisse nisi ex versu integro. Hesychius *ἄπλυτοι ῥαφανῖδες*, ubi memorabilis est M. Schmidtii adnotatio. cf. Pherecr. 175 et de olivis *δρυπεπέσι* Chionid. 7.

313

σὺ δὲ τὰ καλῴδια
ταῦθ' ἀρκυώρει.

Eustathius 1535, 18 *ὅτι δὲ καὶ ἐδασύνοντο ἀττικῶς αἱ ἅρκυες οὐκ ἄδηλον. καὶ φέρεται χρῆσις Εὐπόλιδος εἰς τοῦτο τοιαύτη· σὺ δὲ — ἀρκυώρει, ὅ ἐστι φύλασσε. ἐπεὶ καὶ ἀρκυωρὸς ὁ τῶν ἀρκύων φύλαξ.* cf. Cratin. 79.

314

οἷόν γέ πού 'στι γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος.

Schol. Hom. Il. 2, 333 *οἷόν γέ πού 'στι γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος, κατὰ τὸν Εὔπολιν· ὁ μὲν γὰρ λέγων φεύγωμεν ἀναπτεροῖ, ὁ δὲ μένωμεν πείθει. ἅμα δὲ καὶ τὸ παλίμβολον τῶν δήμων ἐσήμανεν.* Eustathius 231, 19 *ἐπιφωνοῦσι δὲ καὶ τὸ τοῦ Εὐπόλιδος οἷόν γέ πού 'στι γλῶσσ' ἀνθρώπου. εἴπερ ὁ μὲν λέγων φεύγωμεν ἀναπτεροῖ, ὁ δὲ αὖθις πείθει λέγων μίμνωμεν. γλῶττα* Meinekius. at videtur parodia Euripidis esse. idem vero recte monet verba *ὁ μὲν — πείθει*, quae Hermannus (Opusc. V 290) in trimetri for-

mam redigebat, scholiastae esse, non poetae. sententiam non recte intellexisse videtur scholiasta Bachmanni Homericus apud Leutsch. Apostol. 12, 42 c *οἷον γάρ φησι τοὺς* (*τρόπος* Bernh. Hist. lit. gr. I 1, 16), *τοῖον καὶ γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος κατὰ Εὔπολιν. ὁ μὲν γὰρ κτλ. οἷον* enim hic non est comparantis, sed exclamantis. cf. Aristoph. Thesm. 21. iam vero exclamativo *οἷον* non convenit neque *γέ* particula, quae est angustius circumscribentis, neque *τοί* Fritzschii (*γέ τοὔστι* Aristoph. Thesm. p. 8) quae est adseverantis, neque adverbium *πού*, quod est conicientis, neque denique Cobeti (Mnem. V 112) *τί(που)*, quod est limitationis. itaque et apud Eupolin et Thesm. 21 verbi forma in ουσι restituenda videtur, e. c. *οἷον πρέπουσι γλῶσσα κτλ.* is enim verbi *πρέπειν* usus Euripidi frequentissimus.

315. 316.

μὴ τρηχὺς ἴσθι.
ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ φθονερὸν ἴσθ' ἀνδρίον.

Eustathius 1680, 26 *Ἀττικοὶ δὲ ἅπαντες τὸ ἴσθι καὶ ἐπὶ τοῦ ὕπαρχε τάττουσιν. Εὔπολις μὴ τρηχὺς ἴσθι. καὶ ὦ δαιμ. κτλ.* fr. 315 Ionem hominem loqui monuit Herwerd. Obs. crit. 34. cf. 170. versum commode expleas sic *μηδ' ἐχίνου τρόπον ἔχων.* cf. Aristoph. Pac. 1086. 1114.

317

κατ' ἀντιβολίαν δέκα τάλαντ' ἀπετισάμην.

Eustathius 1406, 27 *ἀντιβολία ἡ δέησις. Εὔπολις κτλ.* Hesychius *κατ' ἀντιβολίαν· κατ' ἀντίβλησιν.* quibus quid faciam nescio. Thuc. 7, 75 *πρὸς ἀντιβολίαν τραπόμενοι.* pro *ἀπετισάμην* Cobetus N. l. 160 *ἀπετίσαμεν*, recte sine dubio.

318

ἀλλ' ὥσπερ ἵππῳ μοὐπιβαλεῖς τρυσίππιον;

Eustathius 1517, 9 *τρυσίππειον τετρασυλλάβως, ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος ἐπὶ τῆς γνάθου ὅμοιον τροχῷ. φέρει δὲ αὐτὸς* (*Διονύσιος*) *καὶ χρῆσιν Εὐπόλιδος, ταύτην κτλ.* Photius *τρυσίππιον· ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος ἐπὶ τῆς γνάθου τροχῷ ὅμοιον. οὕτως Εὔπολις.* Hesych. *τρυσίππιον· . . . τροχὸς δὲ ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακτὴρ τῇ γνάθῳ τῶν ἵππων.* cf. Cratet. 30 et Phot. *ἱππότροχος· τὸ τρυσίππιον* (hic quidem cod. *τρισίππιον*)*· διὰ τὸ τοῖς διὰ γῆρας ἐκτρυχωθεῖσιν ἵπποις ἐκτυποῦσθαι τροχὸν ἀπολεγόντων αὐτοὺς τῶν στρατηγῶν.* hoc dicit: 'ut equo emerito invaletudinis mihi notam inures?'

319

τῇ χειρὶ νῶσαι μαλθακωτάτην κρόκην

Eustathius 1571, 35 *Εὔπολις.* *νῶσαι*] *νῆθε* Schol. Hom. Od. 7, 104. *νῆσαι* Meinekius. non recte: cf. Cobet. N. l. 160. Mnem. nov. I 38—42. Poll. 7, 32 *νήθουσιν ἢ νῶσιν· τὸ γὰρ νήθειν οἱ Ἀττικοὶ νεῖν* (scr. *νῆν*) *λέγουσιν.* 10, 125 *ὄνον ἐφ' οὗ νῶσι.* Etym. m. 344, 1 cod. Voss. *ἔννη· ἔστι νῶ τὸ σημαῖνον τὸ νήθω . . καὶ ἐπὶ πρώτης ἐστὶ συζυγίας καὶ ἐπὶ δευτέρας· νώμενος ὡς κλώμενος . . . ἔνων ἔνης ἔνη ὡς ἔζων ἔζης ἔζη.* Hesych. *νῶντα· τὸν νήθοντα.* Phot. *νώμενος· ὁ νηθόμενος.* atque uterque *νεῖν* habet inter *νημερτές* et *νηνεμία*, ex quo efficitur scribendum esse *νῆν*. *νῶσαι* igitur est participium.

320

ὥσπερ ἀνέμου 'ξαίφνης ἀσελγοῦς γενομένου

Bekker. Anecd. 451, 10 *ἀσελγές· πᾶν τὸ σφοδρὸν καὶ βίαιον . . . καὶ ὁ κωμικός· ὥσπερ κτλ.* Pollux 1, 111 *Εὔπολις δὲ καὶ ἄνεμον ἀσελγῆ εἶπε τὸν βίαιον.* Hesychius *κριός· τὸ γὰρ ἀσελγὲς . . . ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. καὶ γὰρ ἄνεμον ἀσελγῆ λέγουσιν, ὡς Εὔπολις.* et omisso Eupolidis nomine Prov. Bodl. 555.

321

καὶ μὴ πονηρούς, ὦ πονήρα, προξένει.

Cram. Anecd. Ox. I 372 *ὁ κατὰ ψυχὴν* (*πονηρὸς*) *ὀξυτόνως, ὁ δὲ κατὰ σῶμα προπαροξυτόνως· καὶ παρ' Εὐπόλιδι τὸ θηλυκὸν πονήρα· καὶ μὴ κτλ. τὸ μὲν πρότερον ὀξύνοντες, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς προμνηστρίας τὸ δεύτερον βαρυτονοῦντες. τῶν μὲν γὰρ τοὺς τρόπους ὁριζόμενος ὁ δῆμος, τῆς δὲ αἰτιατικῆς* (Meinek. *αἰτιᾶται*) *ὡς ἐν λοιδορίᾳ τὴν τύχην.* Herodian. I 20 adn. Lentz. Wilamowitzius Obs. crit. 49. 50 ad Amicos cum fr. 265 coniunctum refert, *ὁ Δῆμος* scribens pro *ὁ δῆμος*. 'Demus apud lenam aliquam prostat in fornice et iratus est ad se admitti homines plebeios.' cf. 213. quae opinio ut firmaretur, antea verba grammatici emendanda erant prorsus obscura.

322

ἐγὼ δ' ἄδειπνος ἑσπέρας ηὐλιζόμην.

Bekker. Anecd. 463, 18 *αὐλίζεται τὸ ἐν αὐλῇ διατρίβει, καὶ ἰδίως τὸ κοιμᾶται Εὔπολίς φησιν· ἐγὼ κτλ.* *ηὐλιζόμην* Meinek.] *αὐλιζόμην.*

323

οὐ γὰρ κατάξει τῆς κεφαλῆς τὰ ῥήματα.

Herodianus Piers. p. 448 *κατέαγα τῆς κεφαλῆς, οὐ μὴν πᾶσαν τὴν κεφαλὴν ἀλλὰ μέρος τι αὐτῆς. Εὔπολις κτλ.* *κατάξει* Porson.]

Adv. 285] κατάξεις. *'verba enim caput eius non diffindent.'* Meinek. sic Aristoph. Ach. 1180 κατέαγα τῆς κεφαλῆς *caput inlisi in lapidem.*

324

ἄνω ῥοθιάζει περὶ τὰ χείλη τῆς νεώς.

Pollux 2, 90 Εὔπολις δὲ καὶ νεὼς χείλη εἴρηκεν. ἄνω ῥοθιάζει Meinek.] ἀνωροθιά ἡ. ἄνω ῥοθίαζε Runkelius. ῥοθιάζει, i. e. ἡ θάλασσα.

325

ὅταν δὲ δὴ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια —

Pollux 2, 159 παρὰ δὲ Εὐπόλιδι προπόσεως (πόσεως Cobet. Mnem. IIII 301) σχῆμα κτλ. δὴ add. Toupius. τρόπους πόσεων κατὰ πόλεις ἰδίους commemorans Athen. 11, 463ef ὁ μὲν Χῖος καὶ Θάσιος ἐκ μεγάλων κυλίκων ἐπιδέξια, ὁ δ' Ἀττικὸς ἐκ μικρῶν ἐπιδέξια. cf. Anaxandr. 1. Critias 7, 7 (cf. 2, 4. 7) Bergk. παῖς . . προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν.

326

οἴνου παρόντος ὄξος ἠράσθη πιεῖν.

Pollux 6, 65 ὡς Εὔπολις κτλ. cf. Amphid. 22. 26.

327

ἐγὼ δὲ χαίρω πρός γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς.

Photius, Schol. Ald. Aristoph. Vesp. 1026. Bachmann. Anecd. I 324. Suidas παιδικά· ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως (παιδικὰ) καὶ τὰ πρὸς γυναῖκας Εὔπολις (μαρτυρεῖ)· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις· ἐγὼ κτλ. eadem Cramer. Anecd. Par. IIII 173, 12, ubi tamen προσαυλητριδα — χαίρω ϵ τοισ σοισ παιδικοις. πρός γε Phot.] πρὸς. an ἐγὼ δ' ἔχαιρον πρόσθε κτλ.?

328

γυνὴ μέλαιναν δέρριν ἠμφιεσμένη

Etymol. m. 257, 13 δέρρις· ἱμάτιον παχὺ ἢ δέρμα ἢ τρίχινον παραπέτασμα ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὐλείαις βαλλόμενον. Εὔπολις κτλ. lenam significari ad Amicos haec referens censet Wilamow. Obs. crit. 50 adn. 36.

329

ἐκ τῶν ἀγρῶν ἥκουσιν ἐβλαστηκότες.

Etymol. m. 308, 30 ἐβλαστηκότες· ἐκ τῶν ἀγρῶν ἥκουσιν ἐβλαστηκότες. Ἀττικῶς· βεβλαστηκότες, ἀποβολῇ τοῦ β, ὥσπερ βεβριμω-

μένης, ἐβριμωμένης. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀποβάλλουσι σύμφωνον. Cramer. Anecd. Ox. IIII 484 ἐγνυμένον καὶ βλαστικότες παρ' Εὐπόλιδι. et rectius 514 τὸ ἐγλυμένοι καὶ ἐβλαστηκότες παρ' Εὐπόλιδι. cf. Herodian. II 789, 40 Lentz. Iph. Aul. 595 ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασι.

330

οὐ γὰρ λέλειπται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἔγκαφος.

Etym. m. 310, 21. Suidas ἔγκαφος. Zonar. 603 ἔγκαφος τὸ ἐλάχιστον. Εὔπολις κτλ. similiter Eustath. 1481, 34. οὐ γὰρ] οὔτ' ἂρ Etym. m. Zonar. λέλειπται] λέλησται Etym. m., sed recte λέλειπται Florentinus Milleri (Mélanges 97). 'sunt fortasse Calliae verba in Adulatoribus.' Meinek.

331

ὡς οἴχεται μὲν τυρὸς ἐξεγλυμμένος.

Etymol. m. 311, 55 ἐγλυμμένος, ἐκ τοῦ γεγλυμμένος· οἷον ὡς κτλ. Eupolidi dedit Meinekius conl. grammaticis qui fr. 329 exscripti sunt. in ἐξεγλ. nihil insoliti inesse recte monet Cobetus N. l. 161. οἴχεται '*iam non exstat*'. cf. Arist. Vesp. 838. scribendum οὐξεγλυμμένος et fortasse ψύχεται pro οἴχεται. cf. fr. 451. Xen. Cyneg. 5, 3 ἕως ἂν ψυχθῇ (τὰ ἴχνη).

332

εἰ μὴ κόρη δεύσειε τὸ σταῖς ἤθεος.

Etymol. m. 422, 43. Eustath. 500, 38. Cramer. Anecd. Ox. III 328, 22 ἤθεος σπανίως ἐπὶ παρθένου, ὡς παρ' Εὐπόλιδι κτλ. Εὐκόριδι Cram. An. σταὶς ἡίθεος Etym. m.

333

βάπτειν τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα τῇ θεῷ.

Etymol. m. 486, 46 τὰ πορφυρᾶ γὰρ κάλλη ἐκαλοῦντο. Εὔπολις κτλ. Pollux 7, 63 καὶ κάλλη φίλον τοῖς κωμῳδοῖς καλεῖν (τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια), ὡς Εὔπολίς που λέγει· τὰ κάλλη κτλ. Etymol. Gud. 294, 28 (βάπτε pro βάπτειν). Cramer. Anecd. Par. IIII 63, 19 Εὔπολις· βάπτειν — θεῷ. βάπτειν τὰ κάλλη Cramer. Anecd. Ox. II 455, 4. βάπτετε Fritzsch. Q. Ar. 201. Βάπταις Meinek. ad Baptas rettulit etiam Hemsterhusius.

334

αὐτοῦ δ' ὄπισθεν κατέλαβεν τὸν κόντιλον.

Etymol. m. 529, 8 κόντιλος· Εὔπολις εἰ μὴ παίζει, αὐτοῦ δ' — τὸ κούδυλον. ἔστι κοντός, κόντιλος. recte Cram. Anecd. Par. IIII 76 τὸν κόντιλον. ac sic nunc etiam Florentinus Milleri (Mélanges

192). Hesych. κοντίλος· εἶδος ὀρνέου. ἢ ὄρτυξ. ἔστι δὲ καὶ ὄφις. 'si serpentem significat, a conti similitudine adpellatum videtur.' Lobeck. Pathol. prol. 114. per iocum *penem* ea voce apud Eupolin significari existimant Meinekius et Lehrsius Herodian. 68. Pollux 2, 176 ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τύλος τὸ αἰδοῖον, unde forsitan coniciat quispiam κατέλαβέν μου τὸν τύλον.

335

ὄψῳ πονηρῷ πολυτελῶς ἠρτυμένῳ

Athenaeus 2, 68a Εὔπολις κτλ.

336

καὶ μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον.

Athenaeus 14, 623e ὁ μὲν κωμῳδιοποιὸς Εὔπολίς φησι· καὶ μουσικὴ κτλ. ἀεί τε καινὸν ἐξευρίσκει τι τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις. Eustathius 1422, 55 κατὰ τὸν Εὔπολιν εἰπόντα ὡς ἡ μουσικὴ κτλ. καὶ om. Ath. P. βαθὺ καὶ καμπύλον Grotius Exc. 507. Iacobs. Addit. 334. βαθύ τι κἀγκύλον Hanov. Exerc. crit. 160. καμπύλον ortum esse videtur ex καὶ perperam duplicato. musica certe neque καμπύλος neque ἀγκύλος dici potest, nisi recurras ad Κρόνον ἀγκυλομήτην. Eupolis scripsit βαθύ τι καὶ πυκνόν. cf. Aristoph. Ach. 445. Eq. 1132. Av. 430. Thesm. 438. Eccl. 571. Amphid. 33, 5. Plat. Reip. 8, 568a. extrema Athenaei verba facillime in trimetrum coire ἀεί τι καινὸν τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις monuit Dindorfius. pensitatis tamen eis quae apud Athenaeum sequuntur Meinekius cum Iacobsio Athenaei, non Eupolidis esse verba iudicat.

337

ὃς τὸν νεανίσκον συνὼν διέφθορεν.

Zonaras 548 διέφθορεν οὐ τὸ διέφθαρται δηλοῖ παρὰ Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ διέφθαρκεν. Εὔπολις κτλ. νεανίσκον Tittmannus] νεανίσκων.

338

τὸ σῶμ' ἔχουσι λεῖον ὥσπερ ἐγχέλεις.

Zonaras 601 εὗρον δὲ καὶ τὸ ἔγχελυς ἀττικόν. Εὔπολις κτλ. grammaticus ms apud Mingar. cod. Nanian. 492 ἔγχελυς ἑνικόν, τὸ δὲ πληθυντικὸν ἐγχέλυες. παρὰ γοῦν τοῖς Ἀττικοῖς ἐγχέλεις, καὶ αἱ πτώσεις ἐγχέλεων, ἐγχέλεσιν. Εὔπολις κτλ. Ἀριστοφάνης (Eq. 864) ὥσπερ οἱ τὰς ἐγχέλεις πέπονθας. hinc, quoniam plurali opus erat, Meinekius ἐγχέλεις pro eo quod apud utrumque legitur ἔγχελυς. cf. Aristoph. fr. 218. ad Baptas cum fr. 337 nimis liberaliter referebat Fritzschius Q. Arist. 217 adn. 37.

339

λυγίζεται καὶ συστρέφει τὸν αὐχένα.

Schol. Theocriti 1, 95 *Εὔπολις, οἷον λυγίζεται κτλ.* Porsonus *οἷον αὖ λυγίζεται κτλ.* cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Ran. 775.

340

μάττει γὰρ ἤδη, καὶ τὸ πῦρ ἐκκάεται.

Schol. Dionysii Thr. 937 *παρ' Εὐπόλιδι.* '*ignis accenditur.*'

341

καὶ τοὺς περιπόλους ἀπιέν' εἰς τὰ φρούρια.

Schol. Par. (Coisl. 249) Aeschinis 2, 167 *περίπολος ὁ περιερχόμενος [τὴν πόλιν] καὶ φυλάττων. οὗτος ἐν τοῖς φρουρίοις κοιτάζεται. Εὔπολις κτλ. τοῖς ἐφήβοις γὰρ προστέτακται τὴν χώραν μετὰ τῶν ὅπλων περιέρχεσθαι.* cf. Aristoph. Av. 1177 et de forma simul orationis et sententia Av. 448sq. Pac. 551sq. cum etiam verba ⁊ *οὗτος ἐν τοῖς φρουρίοις κοιτάζεται* facile in trimetri formam redigantur, proclive est interpungere ita *κοιτάζεται. Εὔπολις. καί· τοὺς π. κτλ.*, ut aut duo sint Eupolidis fragmenta, aut *οὗτος — κοιτάζεται* Eupolidis sit, alterum alius poetae vel ut voluit Sauppius (Schol. Aeschin. p. 38) plebisciti fragmentum. tum autem, cum *κοιτάζεσθαι* (Pind. Ol. 13, 73 vel 109) Atticis sit ignotum, *κοιμήσεται* scribendum erit.

342

ἀποφθαρεὶς δὲ δύο κύβω καὶ τέτταρα —

Schol. Aristoph. Ran. 1400 *βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα· ἐμφαίνει δὲ καὶ Εὔπολις τοῦτο εἰδώς· ἀποφθαρεὶς κτλ.* cf. interpr. versus Aristophanei. non adsentior Fritzschio p. 425 *ἀποφθερεῖς δὲ* emendanti. hoc dicere videtur poeta 'postquam in malam crucem abiit' is qui dixit *δύο κ. κ. τ.* cf. Aristoph. Nub. 789. fortasse restituendum *δ' ὁ δ. κτλ.* praeterea in Mus. Rhen. XXX 417sq. demonstrare conatus sum pro *εἰδώς* scribendum esse *Εἵλωσιν.*

343

ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' οὐ λέγεις.

Schol. Aristoph. Av. 1379 *τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ τῆς χειρός, ὡς Εὔπολις κτλ.* (*οὐ λέγεις* om. R.) Schol. Ven. Eq. 1085 et Suidas *κυλλός· χωλοὺς τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους. Εὔπολις, ὅτι χωλὸς εἶ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα.* Suidas *χωλός, ὅτι χωλὸς τὴν χεῖρα σὺ σφόδρα.* Pollux 4, 188 *Εὔπολις δὲ καὶ τὸ τὴν χεῖρα πεπηρωμένον χωλὸν*

εἴρηκεν, ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' εὖ σφόδρα. Philemon Osanni 209 λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ χειρὸς τὸ χωλός, ὡς παρ' Εὐπόλιδι. accedit fr. 247. his omnibus conlatis facile quispiam existimet eundem ubique respici Eupolidis versum. quod aegre adducor ut credam. sunt enim varietates tantae, ut, cuius rei exempla multa hodie quoque inveniuntur, duo versus simillimos Eupolidis a grammaticis multifariam inter se confusos esse credam. atque unum fuisse Prospaltiorum Milleri codex testatur. ad Diopithem vatem haec pertinere censet Fritzschius Q. Arist. 252 adn. 52.

344

παρὰ τηδεδὶ σὺ τῇ σοβάδι κατηγάγου;

Schol. Aristoph. Pac. 812 *σοβάδας τὰς πόρνας λέγουσιν. Εὔπολις.* *τηδεδὶ* Fritzschius Act. soc. gr. I 136] *τῇδε. τῇδέ τοι* Dindorf. ad Maricantem non sine dubitatione Fritzschius, Wilamowitzius Obs. crit. 50 adn. 36 ad Amicos lenamque illius fabulae rettulit.

345

(ἤδη) κατεικάζουσιν ἡμᾶς ἰσχάδι
βολβῷ τε.

Boissonad. Anecd. IIII 296. Walz. Rhet. VIII 789 *τὸ εἴκασμά ἐστι σκῶμμα καθ' ὁμοιότητα, ὡς ἔχει τὸ παρ' Εὐπόλιδι· κατεικάζουσιν ἡμᾶς ἰσχάδι βολβῷ.* *ἰσχάδι* Walzius] *σχάδι.* *κατεικάζουσιν ἡμᾶς ἰσχάδι | βολβῷ τε* Meinek. in ed. mai., in ed. min. *βολβῷ τε* ad aliud exemplum pertinere suspicatur. at cum is ipse quoque exarescens rugosus fiat, cur coniungi non possit cum ficu non video. addidi quod post *Εὐπόλιδι* facillime excidere poterat *ἤδη*. est autem indignantis. '*iam eo perventum est ut* cet'. cf. Cratin. 274. Hermipp. 35. Alexid. Athen. 10, 421 a (5) et de *κατεικάζειν* Cratin. 63. Soph. OC. 338. fortasse viri mulieres cum *rugosis caricis* (Ovid. Fast. 1, 185) et bulbis comparaverant.

346

τῶν περὶ τάγηνον καὶ μετ' ἄριστον φίλων

Plutarchus Mor. 54 b *παρασίτου γὰρ ὁ τοιοῦτος εἰκονισμός ἐστι 'τῶν — φίλων', ὡς Εὔπολίς φησιν.* *μετ'*] *κατ'* Schaeferus Melet. 134. *παρ'* Herwerd. Obs. crit. 25. ad Adulatores rettulerunt Wyttenbachius et Meinek.

347

ὅσος δ' ὁ βρυγμὸς καὶ κοπετὸς ἐν τῇ στέγῃ.

Etym. Gud. 116, 47 *βρυγμός· ἡ σύντονος ἐδωδή. Εὔπολις·*

ὅσος κτλ. Bekker. Anecd. 30, 28 βρυγμός· ἡ σύντονος ἐδωδή, ἐπὶ τῶν τραχέως ἐσθιόντων, παρὰ τὸ βρύκειν, ὅπερ ἐστὶν ἐσθίειν. Hesych. βρυγμός· . . . ἀπὸ τοῦ βρύχειν, ὅ ἐστι τοῖς ὀδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἀποτελεῖν, ὡς ἐν ῥίγει συμβαίνει . . . ἢ τρισμὸς ὀδόντων. itaque etiam κοπετόν cenantium strepitum dici putans Meinekius fragmentum ad Adulatores rettulit. contra Fritzschius apud Toeppel. 69 κοπετόν nihil nisi *lamentationem* significare et βρυγμόν non a βρύκω cum grammaticis, sed a βρύχω deducens ita interpretatur '*quantus est fremitus et quanta lamentatio in aedibus*'.

348

ὥσπερ γὰρ εἰς ζητρεῖον ἐμπεσών

Etymol. m. 411, 35 ζητρεῖον· τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον. Εὔπολις κτλ. Phot. Suid. ζητρεῖον· τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. Εὔπολις. eadem sine poetae nomine Hesych. Eustath. 837, 44. Poll. 3, 78 ἵνα κολάζονται οἱ δοῦλοι, μυλῶνες καὶ ζητρεῖα. Herodian. I 372, 7. II 515, 24. Aristoph. fr. 93. Theopomp. 63. in exitu iambus deest, qui variis modis suppleri potest.

349

καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἀλογίου 'στ' ὀφλεῖν.

Bekker. Anecd. 436, 3 ἀποστάσιον καὶ λιποστράτιον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα οὐδετέρως σχηματίζουσιν. Εὔπολις κτλ. ἀλογίου 'στ' Bergkius] ἀλογίους τι cod. ἀλογίου τι Bekker. talia solo fere genetivo casu efferuntur. cf. Pollux 6, 153. 4. Hesych. et Suidas ἀλογίου δίκη· ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ διδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων. Pollux 8, 54 ἀλογίου δίκη ἣν κατὰ τῶν οὐκ ἀποδιδόντων λογισμοὺς ὧν ἂν διαχειρίσωσιν. cf. Append. proverb. Leutsch. 1, 23. Meier. et Schoemann. Att. Proc. 363, 5.

350

τῇ νῦν καταδέχεσθε τοὺς φακούς.

Herodianus Cramer. Anecd. Ox. III 253 (Hermann. 309) οὕτω (φακοὶ) καλεῖται ὠμὸν τὸ ὄσπριον, ὡς Εὔπολις κτλ. καταδέχεσθε Meinek.] καταδέχεσθαι. κατέδεσθαι apud Herm. κατέδεσθε Bergk. R. c. Att. 159. cf. Cratin. 141.

351

ΑΛΚΙΒ. μισῶ λακωνίζειν, ταγηνίζειν δὲ κᾂν πριαίμην.
Β. πολλὰς δ' . . οἶμαι νῦν βεβινῆσθαι . . . .
Α. . . . . ὃς δὲ πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ πρῳ 'πιπίνειν;
Β. πολλήν γε λακκοπρωκτίαν ἡμῖν ἐπίστασ' εὑρών.
Α. εἶεν. τίς εἶπεν 'ἀμίδα παῖ' πρῶτος μεταξὺ πίνων;
Β. Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοὔξεύρημα καὶ σοφόν σου.

Athenaeus I, 17d *Εὔπολις δὲ τὸν πρῶτον εἰσηγησάμενον τὸ τῆς ἀμίδος ὄνομα ἐπιπλήττει λέγων κτλ.* Meinekius *τὸν τῆς ἀμίδος νόμον.* Bekker. Anecd. 58, 5 *Παλαμηδικὸν τοὐξεύρεμα· οἷον σοφὸν καὶ εὐμήχανον.* 2. *πολλὰς*] *πολλοὺς* Schweigh. conl. Aristoph. Eq. 877. 3. *ὃς δὲ*] *τίς δ' ἐστὶν ὅστις* Meinekius. ac *τίς* iam Elmslei. Mus. Cantabr. IIII 173. *πρῲ 'πιπίνειν* Elmsl.] *πρῶτ' ἐπιπίνειν.* 4. *ἡμῖν ἐπίστασ'* Elmslei.] *ἐπίσταθ' ἡμῖν. ἴστω βροτοῖσιν* Porsonus. 5. *παῖ πρῶτος* vel Kidd. vel Porson. Miscell. 390] *πάμπρωτος.* 6. *σοφόν σου* BCD] *σοφόν* VL. personarum notationem in v. 1. 2 Meinekius, in reliquis Elmsleius adposuit. *Alcibiadem* esse personam alteram Meinekius docuit (ed. min XXIV) adlato Plin. N. h. 14, 143 *Tiberio Claudio principe . . . institutum ut ieiuni biberent . . . gloriam hac virtute Parthi quaerunt, famam apud Graecos Alcibiades meruit.* Elmsleius comparat Batonem Athen. 3, 103c. 7, 279a et Aristoph. Av. 131. Lys. 1064, Meinekius Pherecr. 29. *ἀμίδας inventas* esse a Sybaritis narrat Athen. 13, 519e. *λακωνίζειν* et *ταγηνίζειν* ad res venereas pertinere censet Meinekius (B. *ὀλίγας γὰρ οἶμαι ν. β. γέ σοι γυναῖκας*). cf. Phot. 192, 14. Suid. *λακωνίζειν.* at cum verbi *ταγηνίζειν* ea non sit significatio, *λακωνίζειν* fortasse ad epularum simplicitatem, *ταγηνίζειν* ut solet ad conviviorum luxuriam referri praestat. quamquam quomodo tum v. 2 cum 1 cohaereat nescio, nisi forte quaedam exciderunt. Hesych. *βινεῖν· παρὰ Σόλωνι τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπύειν.* de *Palamedis* inventis cf. O. Iahn Palamedes Hamb. 1836. Preller. Myth. gr.[2] II 417. 426. ad Baptas haec non sine probabilitate rettulit Wilamow. Herm. XI 297.

352

μισῶ δὲ καὶ τὸν Σωκράτην, τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην,
ὃς τἄλλα μὲν πεφρόντικεν,
ὁπόθεν δὲ καταφαγεῖν ἔχοι τούτου κατημέληκεν.

Olympiodorus Platon. Phaed. p. 65 Heind. *ὁ γὰρ Εὔπολίς φησι περὶ τοῦ Σωκράτους· τί δῆτα ἐκεῖνον τὸν ἀδολέσχην καὶ πτωχόν, ὃς τἄλλα μὲν κτλ.* Proculus ms. apud Ruhnken. Xenoph. Memor. 1, 2, 31 *αὐτὸν μὲν τὸν Σωκράτην πτωχὸν ἀδολέσχην καλούντων τῶν κωμῳδιοποιῶν καὶ τοὺς ἄλλους δὲ ἀπαξάπαντας, καὶ τοὺς ὑποδυομένους εἶναι διαλεκτικοὺς ὡσαύτως ὀνομαζόντων· μισῶ δὲ καὶ Σωκράτην τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην.* Etymol. m. 18, 10 *Σωκράτην πτωχὸν ἀδολέσχην ἔφη καὶ Εὔπολις· ἀλλ' ἀδολεσχεῖν κτλ.* (fr. 353). sic Gaisford. ex Vossiano a. Bergkius ap. Mein. V p. LXXXVIII addit Asclep. Aristot. Metaph. 603a 4 *φησὶν ὁ Ἀριστοφάνης διαβάλλων τοὺς φιλοσοφοῦντας . . . μισῶ δὲ καὶ Σωκράτην, τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην, ὃς τῶν ἄλλων μὲν πεφρόντικεν, πόθεν δὲ φάγῃ, τούτου κατημέληκεν.* cf. Aristoph. fr. 490. *τὸν Σωκράτην* Dindorf.

apud Fritzsch. Q. Arist. 223] Σωκράτην. Olympiodorum Meinekius scripsisse censet μισῶ δ' ἐγὼ καὶ Σωκράτην. dimetrum inter tetrametros posuit etiam Aristoph. Eccl. 483—485. ad Adulatores probabiliter rettulit Bergkius R. c. Att. 353.

353

ἀλλ' ἀδολεσχεῖν αὐτὸν ἐκδίδαξον, ὦ σοφιστά.

Etymol. m. 18, 8 διὸ καὶ ἀδολέσχας τοὺς φυσικοὺς ἐκάλουν, λέγει δ' Ὠρίων· καὶ Σωκράτην πτωχὸν ἀδολέσχην ἔφη Εὔπολις· καὶ ἐν ἄλλοις ἀδολεσχεῖν αὐτὸν κτλ. ἀλλ', quod addebat Meinekius, accessit ex cod. Va. ad Capras referebat Bergk. R. c. Att. 334.

354

οὐδὲν κενὸν τρύπημ' ἂν ἐν ταῖς οἰκίαις ἂν εὕροις.

Etymol. m. 726, 53 στειλειά· τὸ τρῆμα τοῦ πελέκεως, δι' οὗ τὸ στελεὸν ἐνείρεται, ἣν τρήμην Ἀττικοὶ λέγουσιν . . . καὶ τὸ τρύπημα δέ, ὡς Εὔπολις κτλ. κενὸν — ἂν ἐν — εὕροις Porson. Adv. 285] καινὸν — ἐν — εὕρῃς. εὗρον cod. Milleri (Mélanges 271). ad Adulatores (fr. 158) refert Meinek.

355

ταὐτὸν ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ζῆλα συγκεραννύς.

Choerobosc. Bekker. Anecd. 1187. Herodian. II 666, 23 Lentz. ὁ ζελᾶς τοῦ ζελά τῷ ζελά (οὕτω δὲ λέγεται κατὰ Θρᾶκας ὁ οἶνος) καὶ τούτου ἡ δοτικὴ εὑρίσκεται παρ' Εὐριπίδῃ χωρὶς τοῦ ῑ. συστεῖλαι γὰρ βουλόμενος τὸ ᾱ οὐ προσέγραψε τὸ ῑ, οἷον· ταὐτὸν ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ζελά· σὺν γὰρ κεραννοῖς. haec apud Gaisfordum Etym. m. praef. 7 ex Cobeti cod. Marciano 489 sic scribuntur ὁ ζῆλας τοῦ ζῆλα (οὕτω — ὁ ὄνος), καὶ τ. εὑρ. ἡ δ. παρὰ τῷ Εὐπόλιδι χωρὶς τοῦ ῑ διὰ τὸ μέτρον. ἐκεῖνος γὰρ β. τὸ ᾱ σ. οὐ πρ. τ. ῑ. συγκεραννύς Dind. Eurip. fr. inc. CXCIII in Poet. scen. gr. Lips. 1830. fort. τῷ ζειλὰ Nauck. Trag. gr. fr. praef. XI. Photius (indicatus ab Ebelio Meinek. V p. LXXXVII) ζειλα (sic)· τὸν οἶνον οἱ Θρᾷκες. Hesych. ζίλαι· ὁ οἶνος παρὰ Θρᾳξί. Miklosich. Lexic. Sloven. vet. dial. 50 '*selen* ὄμφαξ, uva inmatura', ut apud Polonos hodie quoque ea radix *(zielony) viridem* significat. quid Eupolin commoverit ut vinum hic peregrino civibusque suis ignoto vocabulo nominaret nescimus. de sententia cf. Schneidewin. Goett. gel. Anz. 1848, 1794. videtur hoc dicere: 'qui scintillam in materiem iniecerit, magnum incendium excitabit. *atque idem facit qui naturam Atticam vino miscet*'. ταὐτὸν ποιεῖ θ' ὁ τἀττικὸν κτλ.

356

ἦ πολλά γ' ἐν μακρῷ χρόνῳ γίγνεται μεταλλαγῇ
πραγμάτων· μένει δὲ χρῆμ' οὐδὲν ἐν ταὐτῷ ῥυθμῷ.

Orion. Anth. 54 *Εὐπόλιδος*. Iulianus Orat. 7, 204 a *πολλὰ γίνεται ἐν μακρῷ χρόνῳ. τοῦτο ἐκ τῆς κωμῳδίας ἀκηκοότι μοι πρώην ἐπῆλθεν ἐκβοῆσαι. ἦ* cod. Voss. Iul.] *ὡς* cod. Or. *μεταλλαγῇ* Meinek.] *μεταλλαγέται. μεταλλαγὴ* Fritzsch. De com. gr. fr. 7. 2. *τῶν πραγμάτων* Schneidewin. sunt tetrametri iamb. acat. syncopati.

357

ἀλλ' ἀκούετ', ὦ θεαταί, τἀμὰ καὶ ξυνίετε
ῥήματ'· εὐθὺ γὰρ πρὸς ὑμᾶς πρῶτον ἀπολογήσομαι.

* * *

ὅ τι παθόντες τοὺς ξένους μὲν λέγετε ποιητὰς σοφούς,
ἢν δέ τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ μηδὲ ἓν χεῖρον φρονῶν
ἐπιτιθῆται τῇ ποιήσει, πάνυ δοκεῖ κακῶς φρονεῖν,
μαίνεταί τε καὶ παραρρεῖ τῶν φρενῶν τῷ σῷ λόγῳ.
ἀλλ' ἐμοὶ πείθεσθε πάντως. μεταβαλόντες τοὺς τρόπους
μὴ φθονεῖθ' ὅταν τις ἡμῶν μουσικῇ χαίρῃ νέων.

Stobaeus Flor. 4, 33. 1. 2. *τἀμὰ — ῥήματ'* Berglerus Aristoph. Pac. 604] *πολλὰ — χρήματ'. εὐθὺ*] *εὐθὺς* Meinek. 3. *παθόντες* Wakefieldus] *μαθόντες*. 4. *αὐτοῦ* Trinc. Voss. margo Gesn.] *αὐτῶν. ἀστῶν* Valcken. 5. *ἐπιτιθῆται* Iacobs. Addit. 341] *ἐπιθῆται. συνεπιθῆται* Valcken. Herod. 3, 76. 6. *μαίνεταί τι* Trinc. Voss. N. 8. *φθονεῖθ'* Dobraeus Aristoph. Plut. 1188] *φθονῆθ'. ἡμῶν* Valcken.] *ὑμῶν*. — est *initium* et *clausula* epirrhematis, ac spectant haec sine dubio ad simultatem quam Aristophanem inter et Eupolin post Equitum commissionem intercessisse constat. veluti *τοὺς ξένους* Aristophanem notat, cui peregrinam originem plus semel adversarii obiecerunt. Meinek. I 111. 112. de v. 1 cf. Cratin. 198. v. 2 *εὐθύ* est *recta*, i. e. libere et fortiter. inter v. 2 et 3 lacunam indicavi et v. 7 post *πάντως* interpunxi. cf. Aristoph. Ran. 734. 5 atque Nub. 579. 587. Eq. 573. Av. 1084. Lys. 651. Thesm. 839. *ὅ τι παθόντες* enim pendere non potest ab *ἀπολογήσομαι*, sed exciderunt versus aliquot, quorum extremi exitus fere erat *θαυμάζω δ' ἐγώ*. 4. *ἐνθάδ' αὐτοῦ*, i. e. *Athenis* oriundus. 6. *παραρρεῖ* Meinekius defendit debilissimo patrocinio Clementis Alex. Strom. 3 p. 288 (*παραρρυῆναι τῆς ἀληθείας*). neque Hesychii *παρακέκρουται τῶν φρενῶν* quisquam ad partes vocaverit. '*effluit alicui sana mens*' recte dicitur; '*effluere ex sana mente*' non item. itaque *παραρεῖ* Valckenarius multo ante Cobetum Mnem. VIIII 130. 1 coniecit conl. Hesych. *παραρεῖν· φληναφεῖν*

(sic) et Theocr. 15, 8. at istud verbum Atticis certe obtrudi non potest. accedit quod verba τῷ σῷ λόγῳ v. 6 post λέγετε v. 3 admodum mira sunt. neque enim hic, ut in prologis interdum fecit Aristophanes, non addito nomine unus ex spectatoribus, e. c. Aristophanes, digito monstrari potest (Bergk. 364. 5.). itaque scribendum est παρεκρεῖ τῶν φρενῶν ὁ σῶς λόγος (*sana ratio*), quae quam facile potuerint transire in ea quae eduntur adparet. in exitu νέων ferri non posse positum pro τῶν νέων Herwerdenus intellexit Stud. crit. 77. sed neque νέος neque quod Mnem. nov. VI 59 proposuit μουσικὴν νεῶν a νεᾶν (eleganti ut putat metaphora pro ἀσκῶν) cuiquam probabitur. scilicet scribendum est συνών.

358

ὡραζομένη καὶ θρυπτομένη

Bekker. Anecd. 43, 14 θρύπτεσθαι· ὡραΐζεσθαι. ἄμφω Εὔπολις κτλ. ὡραζομένη Meinek.] ὡραϊζομένη.

359

ἐξεπλάγη γὰρ ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάβδα.

Photius λάμβδα· ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραφον, ὥσπερ οἱ Μεσσήνιοι Μ. Εὔπολις κτλ. cf. Theopomp. 91. λάβδα L. Dindorfius et Cobet Mnem. VIII 30] λάμβδα. ac sic Photium scripsisse ordo litterarum testatur. fortasse Xerxes significatur Lacedaemoniorum adspectu perterritus. cf. Aristoph. Vesp. 1076—1090. dubium est utrum ex tetrametro anapaestico an ex versu heroico haec sint excerpta.

360

χήτει τοι πρίνης ἀρίας ποιούμεθα γόμφους.

Etym. m. 139, 39 cod. Voss. a apud Gaisford. Herodian. I 291, 23 ἐπὶ τοῦ φυτοῦ ἀρία διὰ τοῦ ῑ, καὶ παροξύνεται, ὡς παρ' Εὐπόλιδι (haec tria verba in reliquis, etiam in Florentino Milleri ut videntur, desunt) χήτει κτλ. τῶν πρίνων O. Schneider Ztschr. Altertumsw. 1848, 788. at τῶν manifesto falsum, ac πρίνης quoque videtur retinendum, siquidem φελλόδρυν vel ἀρίαν (Theophr. H. pl. 3, 16, 3) ἔνιοι ὑπολαμβάνουσιν εἶναι θῆλυν πρῖνον. multo minus etiam πρινῆς cum Lentzio (in Herod.) scripserim. bene H. Iacobi contulit Theophr. H. pl. 3, 16, 3 ὅπου μὴ φύεται πρῖνος, τούτῳ (i. e. τῇ φελλόδρυι) χρῶνται πρὸς τὰς ἁμάξας καὶ τὰ τοιαῦτα . . . καλοῦσι δὲ οἵ γε Δωριεῖς καὶ ἀρίαν τὸ δένδρον. ἔστι δὲ μαλακώτερον καὶ μανότερον τοῦ πρίνου, σκληρότερον δὲ καὶ πυκνότερον τῆς δρυός. 'ubi optima consequi non possumus, quae videntur bonitate proxima petenda sunt.' cf. fr. 14, 4.

361

δεξάμενος δὲ Σωκράτης τὴν ἐπίδειξιν
Στησιχόρου πρὸς τὴν λύραν, οἰνοχόην ἔκλεψεν.

Schol. Aristoph. Nub. 96 *ἔπειτα Εὔπολις, εἰ καὶ δι' ὀλίγων ἐμνήσθη Σωκράτους, μᾶλλον ἢ Ἀριστοφάνης ἐν ὅλαις ταῖς Νεφέλαις αὐτοῦ καθήψατο· οὐδὲν δὲ χεῖρον ἐπιμνησθῆναι τῶν Εὐπόλιδος κτλ.* et ad vs. 179 *ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο· ὅμοιον τοῦτο τῷ ὑπὸ Εὐπόλιδος ῥηθέντι περὶ Σωκράτους· Στησιχόρου κτλ.* *ᾄδων* in exitu v. 1 adiecit Meinekius, i. e. *ᾄδων Στησιχόρου μέλος.* *τὴν ἐπίδειξιν ᾠδῆς* Toeppelius p. 66 'scolium a priore conviva coeptum proximus cantor continuare solebat. Vesp. 1222—1248.' recte ut videtur Fritzschius Q. Arist. 219, quem in reliquis non sequor, *τὴν ἐπιδέξι'* [*ἐκπιὼν*] et post eum Cobetus N. l. 105 (*τὴν ἐπιδέξι' ᾄδων*) i. e. cum calicem dextrorsus traditum accepisset, Stesichori carmen ad lyram canens trullam furatus est, quae extrema *παρ' ὑπόνοιαν* adduntur. cf. fr. 325. ad Adulatorum epirrhema vel antepirrhema metri similitudine (cum fr. 159) commotus rettulit Bergkius R. c. Att. 340. 353.

362

εἰωθὸς τὸ κομμάτιον τοῦτο

Hephaestio 14, 2 *μέρη τῆς παραβάσεως . . κομμάτιον, ὃ καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς οὕτως ὠνομάσθη. φησὶ γὰρ Εὔπολις κτλ.* Fritzschius Ind. Rost. 55/56 p. 7 (conl. Pherecr. 13) metrum hoc esse censet: *εἰωθὸς τὸ κομμάτιον | τοῦτο* – – – ⏑ ⏑ –. 'ex ipso commatio atque eo tali petita sunt, quod parabasis Eupolideorum versuum sequeretur. male enim Porsonus Advers. 286 et Dobraeus Nub. 518 hoc fragmentum, quod non e propria parabasi, sed e commatio fluxit, pro Eupolidei versus initio habuerunt. immo hoc commatium eodem metro quo Crapatalorum *πνῖγος* constiterat.' Pherecr. 96.

363

Schol. Euripidis Med. 521. 2 *ἡ διστιχία τοῦ χοροῦ ἐστι. κατὰ δὲ τούτους τοὺς χρόνους ἤδη τὰ τῶν χορῶν ἠμαύρωτο. τὰ μὲν γὰρ ἀρχαῖα διὰ τῶν χορῶν ἐπετελεῖτο. ὅθεν καὶ Εὔπολίς φησι· τίς χορὸς οὗτος, κλαίειν εἴπωνεν πυριαῦί, ἵν'. ἢ κατ' αὐτὰ ἰαμβεῖα δύο.* sic in G. Dind. edit. 'videntur autem post *τοῦ χοροῦ ἐστι* nonnulla excidisse.' litterae corruptae *πυριαῦί* (*πυράμου* I) utrum verba sint poetae an scholiastae, dubium est. G. Hermannus *τίς χορὸς οὗτος; κλάειν εἴπωμεν ἀθυρμάτι' ἄττα τοιαῦτα*, quam emendationem Meinekius V 40 egregiam, Fritzschius De com. gr. fr. 4 infelicissimam iudicat. Fritzschius *ἀτὰρ* (vel *ἔα·*) *τίς ὁ κλάων οὗτός ἐστ'; εἴπωμεν οὖν | Εὐριπίδῃ κατὰ ταῦτ' ἰαμβείω δύο.* reprehendi

enim ab Eupolide Euripidis consuetudinem duobus chori versibus utendi, ubi veteres tragici canticum posuerint.

364

Bekker. Anecd. 335, 32 *ἄγαμαι τούτου, ἄγαμαι κεραμεῖ. Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης.* Moeris *ἄγαμαι Ὑπερβόλου. Ἀττικῶς. ἄγαμαι κεραμείων* Ruhnken. Tim. 8. *ἄγαμαι κεραμέως* vel *ἄγαμαι κεραμέως Ὑπερβόλου* Meinekius. quid autem in his Eupolidi, quid Aristophani tribuendum sit dubium est.

365

Pollux 6, 56 *καὶ παστ αὶ δέ εἰσι ζωμὸς ἀλφίτων, ὡς Εὔπολίς φησι, ζωμῶν ἀλφίτων μέτρα.* Meinekius Eupolin dixisse censet *πασταί, ζωμὸς ἀλφίτων μέτα.* cf. Aristoph. 688. Hesych. *πάστα· βρῶμα ἐκ τυροῦ ἀνάλου (sine sale) μετὰ σεμιδάλεως καὶ σησαμίου σκευαζόμενον. οἱ δὲ ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον.* ac sic Phot. *παστά.*

366

Athenaeus 1, 3a *πάντα δὲ ταῦτα μόνον ἐξευρεῖν ἐκ παλαιῶν ψηφισμάτων καὶ δογμάτων τηρήσεως, ἔτι δὲ νόμων συναγωγῆς, οὓς ἔτι διδάσκουσιν, ὡς τὰ Πινδάρου ὁ κωμῳδιοποιὸς Εὔπολίς φησιν, ἤδη κατασεσιγασμένων ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν ἀφιλοκαλίας.* ad Helotas refert Meinek. II 482. cf. fr. 139.

367

Schol. Aristoph. Pac. 740 *εἰς τὰ ῥάκια· ὡς τοιαῦτα εἰσαγόντων τῶν ἄλλων κωμικῶν, ῥακοφοροῦντας. αἰνίττεται δὲ εἰς Εὔπολιν. ῥακοφοροῦντας* deest in R.

368

Schol. Aristoph. Eq. 941, qui versus *soluta oratione* scriptus est, *τὸν πεζὸν λόγον· ἔστι δὲ πολλὰ* (*τοιαῦτα* add. Meinek.) *καὶ παρ' Εὐπόλιδι σεσημειωμένα.*

369

Schol. Arist. Thesm. 828 *συνέχεεν* (*στρατιὰ* et *στρατεία*) *καὶ οὗτος ὡς Εὔπολις πολλάκις· στρατιὰ μὲν γὰρ τὸ πλῆθος, στρατεία δὲ ἡ στράτευσις.* cf. Aristoph. Eq. 587. Vesp. 354. 557. Lys. 592.

370

Schol. Aristoph. Av. 78. Draco Straton. 86. Suidas *τορύνη· τορύνη πανταχοῦ ἐκτέταται (ῡ) εἰ μὴ παρ' Εὐπόλιδι.* cf. Dindorf.

Schol. Aristoph. Eq. 984. nisi forte hominem barbarum Eupolis loquentem fecit, magnopere dubito.

371

Hesychius *ἀπ' ὄνου καταπεσών· . . . ἀπὸ τύμβου πεσών. καὶ Εὔπολις ὥσπερ ἀπ' ὄχθου πεσών.* cf. Aristoph. Nub. 1273. Vesp. 1370. Zenobius 2, 57 *ἀπ' ὄνου καταπεσών· ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μειζόνων καὶ ἀδυνάτων· καὶ Εὔπολις ὥσπερ ἀπὸ χοὸς* (*χθονὸς* Schneidewin.) *πεσών.* neque quid neque qua sententia Eupolis scripserit adparet.

372

εἰς Ἄτραγα νύκτωρ

Steph. Byz. *Ἄτραξ, πόλις Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος μοίρας . . . τινὲς δὲ διὰ τοῦ γ ἔκλιναν Ἄτραγος, ὡς Εὔπολις κτλ.* cf. Herodian. II 740, 15 Lentz. et Bursian. Geogr. gr. I 66. *καὶ* pro *εἰς* et *Ἄτρυγα* cod. Voss. itaque fortasse *κὰς Ἄτραγα νύκτωρ* (*ἤλθομεν*).

373

Athenaeus 11, 502 b *φθοΐς· πλατεῖαι φιάλαι ὀμφαλωταί. Εὔπολις σὺν φθοΐσι προπεπωκώς. ἔδει δὲ ὀξύνεσθαι, ὡς Καρσί, παισί, φθειρσί. προπεπωκώς* Casaubonus] *προσπεπτωκώς.* Phot. *φθοῖς· ὄνομα πλακοῦντος.* Hesych. *φθόϊς· πλακοῦς. καὶ τὰ πρὸς λεπτὸν ἀληλεσμένα. καὶ τὸ ἀπορρέον ψῆγμα τοῦ χρυσίου.* placenta quo modo conficiatur docet Athen. 14, 647 d e. Herodian. I 400, 25 *τὰ εἰς οις περισπᾶται· ἔστι δὲ δύο μόνα τὸ οἶς καὶ παρ' Ἀττικοῖς τὸ φθοῖς, συναιρεθέντα ἐκ δισυλλάβων τὸ ὄϊς καὶ φθόϊς.* cf. II 40, 26. 313, 17. si apud Eupolin *φθοῖς* non erat placentae, sed poculi genus, scribere non potuit quod legitur apud Athenaeum. dicebant enim *προπίνειν τινί τι ἔν τινι* (Lucian. Gall. 12), *πίνειν ἀπό τινος* (ibid. 26), *ἐκ ποτηρίου*, vel etiam *ποτηρίῳ* (Hom. Od. 14, 112). itaque scribendum *ἐν φθοισί* vel *φθοισί προπεπωκώς*, nisi forte litterae *συν* vel *σιν* reliquiae sunt eius quod Athenaeum scripsisse suspicor *Εὔπολις Πόλεσιν· φθοῖσι προπεπωκὼς* (*οἶνον ἡμῖν Λέσβιον*).

374 ab.

ἀγελαίας ἰσχάδας

τὰς εἰκαίας Εὔπολις ἔφη καὶ ἄλλοι κωμικοί, ὥς φησι Παυσανίας, καὶ λίθους δὲ ἀγελαίους τοὺς εἰκαίους καὶ ἀκαταξέστους. Eustath. 1165, 14. apte Bothius contulit Senec. De benef. 1, 12 extr. *gregalia poma.* Epist. 87 *balnea . . gregali tectorio inducta.* addo Tac. Ann. 1, 69 *gregali habitu.* Stat. Silv. 1, 6, 74 *gregale sulfur.*

375

ἀκούοντα ἄριστα

ἀντὶ τοῦ εὐφημούμενον. Ἡρόδοτος καὶ Εὔπολις. Bekker. Anecd. 372, 6.

376

ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 401, 8 *πάνυ καινῶς εἴρηται καὶ ἐναργῶς. ἔστι δὲ Εὐπόλιδος. τὸ μὲν γὰρ ἄνεμος δηλοῖ τὸν πανταχοῦ φερόμενον ἀνέμου δίκην καὶ ἀλώμενον καὶ ἀβέβαιον, τὸ δὲ ὄλεθρος καὶ ὀλέθρου ἄξιον (αἴτιον?) καὶ ἀπωλείας.* et 13, 31 *ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος. Εὔπολις.*

377

ἀνωφέλητος ἄνθρωπος

Εὔπολις μὲν ἰδίως ἐπὶ τοῦ μὴ δυναμένου ἢ μὴ βουλομένου ὠφεληθῆναι, οἱ δὲ πολλοὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὠφελεῖν θέλοντος ἢ δυναμένου. Bekker. Anecd. 4, 24.

378

αὐλὴ πρόσειλος

Schol. Aeschyli Prom. 450 *προσείλους, πρὸς ἥλιον ὁρῶντας. καὶ Εὔπολις αὐλὴ πρόσηλος.* Dawes Misc. crit. 483 *πρόσειλος.* Bekker. Anecd. 14, 26 *αὐλὴ πρόσειλος· ἡ πρὸς τὸν ἥλιον τετραμμένη.*

379

γάλα ὀρνίθων

ἡ παροιμία παρ' Ἀριστοφάνει καὶ Εὐπόλιδι. Diogenian. epit. II 2, 15.

380

γῆν σμηκτρίδα

Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ εἴρηκεν. Pollux 7, 40. sed cod. Heidelberg. Bekkeri (C) *Εὔπολις εἶπεν καὶ ἄλλοι.*

381

εὖ ἔχειν στόμα

τὸ εὐφημεῖν, ὡς Εὔπολις. Photius et Suidas.

382

εὔζωρον κέρασον καὶ εὐζωρότερον

ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Κρατῖνος καὶ Εὔπολις. Phrynichus Ecl. 145. cf. Aristoph. Eccl. 137. Cratin. 412.

383.

εὐκτότατον γάμον

Zonaras 917 *εὐκτόν· ἐπιθυμητόν. καὶ Εὔπολις εὐκτ. γ.*

384

μακρὸν χαλκίον

Poll. 10, 92 *τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν, ἣν Εὔπολις μακρὸν χαλκίον ὠνόμασεν.* 6, 103 *τὴν μέντοι ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν χαλκίον μακρὸν Εὔπολις ὠνόμασεν.* Hesych. *χαλκίον μακρόν· τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν.* cf. Aristoph. fr. 214. ad Adulatores rettulit Meinekius, coniectura incerta.

385

περίζυξ καὶ ἄζυξ

Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 58, 10.

386

πρόσισχε τὸν νοῦν τῇδε.

Εὔπολις. Photius et Suidas *πρόσισχε.*

387

σαρκίνη γυνή

Εὔπολις. Pollux 2, 233.

388

σκύτινα χηλεύει

Εὔπολις. Pollux 7, 83.

389

ἀγλαΐσαι

οὕτως Εὔπολις. Bekker. Anecd. 328, 31. non videtur pertinere ad fr. 119.

390

ἀγυιᾶς

ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι θηλυκῶς χρώμενοι (sc. *ἀγυιάς*) *οἷον τὰς ὁδούς· βέλτιον δὲ περισπᾶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιέας, ὡς σαφὲς ποιοῦσιν Ἀριστοφάνης τε ἐν Σφηξὶ καὶ Εὔπολις.* Harpocr. Stephanus Byz. *ἀγυιά· ... ὁ τοπίτης ἀγυιεύς. λέγονται καὶ ὀβελίσκοι θεοῖς ἀνειμένοι, ὡς Εὔπολις. καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀγυιέας, ἀγυιᾶς.* Herodian. I 240, 22. II 889, 28 *λέγεται καὶ κίων ἀγυιεὺς εἰς ὀξὺ ἀπολήγων, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἱστάμενος . . . καὶ ὁ Ἀπόλλων ἀγυιεύς, τουτέστιν ὁ ἐφόδιος.* cf. Aristoph. Eq. 1320. Av. 1233.

391

Ἀδραμύττειον

Εὔπολις. Schol. Thuc. 5, 1 (ex Oro). Suidas *Ἀδραμύτειον. οὕτως Εὔπολις. καὶ Ἀδραμυτηνός. Θουκυδίδης Ἀτραμύττειον.* Steph. Byz. *Ἀδραμύτειον* (R *Ἀδραμύττιον* suprascr. τ ad δ et ει ad ι, V *Ατραμύττειον*, A *Ἀδραμύττειον*) *πόλις τῆς κατὰ Κάικον Μυσίας· ἡ γραφὴ διχῶς, διὰ τοῦ τ̄ καὶ διὰ τοῦ δ, καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ῑ, καὶ δι' ἑνὸς τ̄ καὶ διὰ δύο. ἀλλὰ δι' ἑνὸς τ̄, ὅταν ἔχῃ δίφθογγον, καὶ διὰ δύο, ὅταν τὸ ι μόνως.* cf. Herodian. I 373, 10. II 467, 22. in inscriptionibus Euclide vetustioribus non commemoratur.

392

Ἀμύρους

Stephanus Byz. *Ἄμυρος . . . τὸ ἐθνικὸν Ἀμυρεύς, ὡς Κάμειρος Καμειρεύς. Εὔπολις δὲ Ἀμύρους* (*Ἀμυρίους* Mein.) *αὐτοὺς λέγει, πλησιοχώρους τῆς Μολοττίας.* cf. Herodian. II 891, 20 Lentz. ad Civitates refert Meinek.

393

ἀμφιπτολεμοπηδησίστρατος

Bekker. Anecd. 701, 32. 702, 4 *καὶ ἔστιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ σύνθεσις ἐκ δύο λέξεων, γίνεται δὲ καὶ ἐκ τριῶν, ὡς τὸ δυσαριστοτόκεια, παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς καὶ ἐκ πλειόνων . . . παρ' Εὐπόλιδι ἀμφ.* nisi ab nomine proprio derivatum est, nullam video causam cur non *ἀμφιπολ.* dixerit. *Demostratum* significari opinio est Raspii 78 not. 45. cf. Aristoph. Lys. 391.

394

ἀναγχιππεῖν

ἀντὶ τοῦ μετ' ἀνάγκης ἱππεύειν. Εὔπολις. Suidas et Zonaras. cf. fr. 188.

395

ἀναρρύει

ἀντὶ τοῦ θύει καὶ σφάττει. Εὔπολις. καὶ ἡ θυσία δὲ ἀνάρρυσις. Suidas. cf. Aristoph. Pac. 890 cum interpr.

396

ἀνδραποδιστικώτατα

παρ' Εὐπόλιδι. Pollux 3, 77.

397

ἀνεπίπληκτος

ᾧ οὐδεὶς ἐπιπλήττει ἁμαρτάνοντι. *Εὔπολις*. Suidas et Bekker. Anecd. 398, 7.

398

ἀντερώμενος

παρὰ *Εὐπόλιδι*. Pollux 3, 72.

399

ἀποκαθεύδουσιν

ἀντὶ τοῦ ἀποκοιτοῦσιν. *Εὔπολις*. Bekker. Anecd. 428, 13. Suidas et Zonar. 263. τουτέστι γυναῖκα χωρίζεσθαι ἀνδρὸς καὶ ἀφίστασθαι.

400

ἀποκαρτέον

ὡς *Εὔπολις*. Pollux 2, 33.

401

βάπτριαν

Εὔπολις. Pollux 7, 169. i. e. *tinctricem*.

402

βούπαις

παρ' *Εὐπόλιδι*. Pollux 2, 9.

403

βοῶπις

μεγαλόφθαλμος, εὐόφθαλμος, μεγαλόφωνος. *Εὔπολις* δὲ τὴν *Ἥραν*. Hesychius. cum eius epitheti, si ad Iunonem referatur, auctor sit Homerus, non Eupolis, G. Dindorfius *Δηιάνειραν* scribendum esse coniecit, quo nomine in Amicis Aspasiam traduxerat poeta. Meinekius Aspasiam Iunonis nomine indicari arbitratur. cf. fr. 274.

404

Γαληψός

παίζει μὲν *Εὔπολις* παρὰ τὸ λαμβάνειν, ἔστι δὲ καὶ πόλις, καὶ βοτάνης εἶδος. Hesychius. Bekker. Anecd. 230, 1 *Γαληψός*· πέπαικται ἀπὸ τοῦ λαβεῖν. ἔστι δὲ . . . καὶ πόλις *Μακεδονίας*, ad sinum Toronaeum sita. *Γαλήψιοι* in inscriptionibus Atticis saepis-

sime commemorantur. ad *Χρυσοῦν γένος* Meinekio et Wilamowitzio Obs. crit. 53 consentientibus rettulit Fritzschius Q. Arist. 146 adn., Cleonem rideri putans, qui et saepissime pecunia corruptus sit et Galepsum ceperit (Thuc. 5, 6). similis iocus sine dubio fuit Aristoph. Eq. 78. 9.

405

γέρροιν (ἀποσταυροῦν)

Suidas *γέρροιν· ἀπὸ σταυροῦ φησιν Εὔπολις.* sic Bernhardy. sed recte *ἀποσταυροῦν* C, quod recipiendum et cum *γέρροιν* coniungendum erat. Etym. m. 228, 52 *ἐπὶ σταυροῦ*, sed *ἐκ σταυροῦ* (*φησιν Εὔπολος*) Florentinus Milleri (Mélanges 76), *ἀπὸ σταυροῦ* DP. cf. Pherecr. 17. 'duabus cratibus ductis aliquid a communi hominum usu secludere'.

406

τὸ γλύμμα

Εὔπολις. Pollux 7, 179.

407

δαμαρίππεως

εἶδος ἰσχάδων. Εὔπολις. Hesychius. *δαμαρίππεως* L. Dindorf.] *δάμαρ ἱππέως. δαμερίππεως* Bekker. Anecd. 1197 (ad 984, 27). cf. Pherecr. 80. Hermipp. 51. Teleclid. 5.

408

Δαμασικόνδυλον

Εὔπολις, ὡς ἂν τὸν Δαμασίστρατον, ὄντα Χῖον παλαιστήν, οὕτως λέγει. Hesych. '*Damasistratus* ille Chius fortasse Theopompi historici pater est, de quo cf. Phot. Bibl. 176 p. 120, 19 Bekker'. Meinek.

409

διακόλλημα

Photius *στοιβήν· ὡς ἡμεῖς τὸ ἀναπλήρωμα. καὶ διακόλλημα τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὔπολις.* cf. Aristoph. Ran. 1178.

410

δυσάλγητον

Poll. 3, 130 *ἀνύποιστον, δύσοιστον. Εὔπολις δὲ λέγει καὶ δ.* aliter Soph. OR. 12.

411

ἐκλακτίζειν

Schol. Ven. Aristoph. Vesp. 1492 *καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐκλακτίζειν.* et ad 1524 *δῆλον ὡς σημειῶδές τι ἦν τὸ Φρυνίχειον, τὸ εἰς ὕψος ἐν τῇ ὀρχήσει ἐκλακτίζειν. καὶ οὐκ ἄλλως αὐτὸς* (*αὐτὸ*) *Εὔπολις εἶπεν.*

412

ἐμίαν

Eustath. 1761, 39 ex Aristophane grammatico *καὶ οἱ ἔμετοι ἐμίαι, ὡς κοχλίαι. Εὔπολις δὲ ἐπὶ τοῦ κακοφώνου τὸν ἐμίαν τίθησιν.* Galen. Gloss. Hippocr. 466 *ἐμίαι· οἱ ἔμετοι. Ἀττικὸν τὸ ὄνομα.* contra idem Eustath. 996, 39 *ἐμίας, ὡς κοχλίας, ὁ ἐμετικὸς ἢ εὐεμής.* itaque Nauckius (Mein. ed. min. X) hominem solum ea voce significari potuisse, qui verba non pronuntiaret, sed quasi eructaret et vomeret, arbitratur conl. *ὠμίας, σκοτίας, τερατίας, ἐρυθρίας, πωγωνίας.* Diphil. 43, 21 *λαλῶν τὰ* (*τε*) *ναῦλα καὶ δάνει' ἐρυγγάνων.*

413

ἐμνήσατο

ἐμνηστεύσατο· Εὔπολις. Phot. 273, 3. cod. paullo confusius.

414

ἐραστρίας

Pollux 3, 70 *καὶ γυναῖκας δὲ ἐρ. Εὔπολις εἴρηκε.*

415

ἐχῖνος

χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Εὔπολις. Erotianus 73, 11 Klein. ad Adulatores Meinekius rettulit sine idonea causa.

416

ᾔδησθα

Etymol. m. 420, 14 *ᾔδεισθα. τὸ κοινότερον διὰ τοῦ ε, τὸ δὲ ἀττικώτερον διὰ τοῦ η, ᾔδησθα. Εὔπολις.*

417

θηλάστριαν

Pollux 3, 50 *τὴν δὲ θηλάζουσαν Εὔπολις τιτθὴν θηλ. ὠνόμασε.* cf. Cratin. 418.

418

κενολογήσω

Εὔπολις. Pollux 2, 120.

419

κικίννους

Pollux 2, 28 *τοὺς δὲ βοστρύχους καὶ κικίννους Ἀριστοφάνης καὶ Εὔπολις καλεῖ*. Cratin. 353. Aristoph. fr. 218.

420

κλεπτίσκον

Pollux 8, 34 *τὸν δὲ κλέπτην εἴποις ἂν καὶ κλεπτίσκον, ὡς Εὔπολις*. deleri iubet hoc fr. H. Iacobi V p. LXXVII sq. 40. quod cur velit nescio.

421

κομμοῦσθαι

καλλωπίζεσθαι περιέργως καὶ γυναικωδῶς. Εὔπολις. Suidas.

422

κόριον

παρ' Εὐπόλιδι. Pollux 2, 17.

423

κρέξ

ἀντὶ τοῦ ἀλαζών. Photius. cf. Aristoph. Av. 1138 cum eis quae adnotavi.

424

κύβοι

πλάσεις τινὲς ἄρτων. οὕτως Εὔπολις. Photius 183, 11. cod. *ἐπίχαρμος*, 'sed *ευπ* (suprascr. *ῦ*) statim in margine'. Porson. fluxit error ex ea glossa quae apud Photium proxime antecedit.

425

λάρυγγα

ἀρρενικῶς λέγουσιν· οὕτως Εὔπολις. Photius.

426

λελάβηκα

παρ' Εὐπόλιδι. Cramer. Anecd. Ox. I 268, 20. hominem Ionicum loqui arbitratur Meinek. I 113.

427

λέπτει

κατεσθίει. οὕτως Εὔπολις. Photius. scribendum utique *λέπει.* cf. fr. 255. Antiph. Athen. 4, 161 a.

428

λίβηθρα

τὰ ἔφυδρα χωρία· καὶ αἱ διαρρύσεις τῶν ὑδάτων· οὕτως Εὔπολις. Photius et Anecd. Bachmanni I 291, 12. scribitur fere *λείβηθρον.* de fano Libethrio cf. Pausan. 9, 34, 3 (4). Bursian. Geogr. gr. I 236.

429

μαστιγιᾶν

Pollux 3, 79 *τὸ δὲ δεῖσθαι μαστίγων μ. Εὔπολις εἴρηκεν.*

430

μελαγχρής

Schol. Odyss. 16, 175. Herodian. II 159, 23 Lentz. *μελαγχροιὴς ὀξυτόνως. τοῦτο δὲ κατὰ συγκοπὴν Ἀττικοὶ μελαγχρής φασίν, ὡς Εὔπολις.* ita Buttmannus pro *μέλαγχρις.* cf. Cratin. 425.

431

μικρολογεῖσθαι

εἴρηκεν Εὔπολις. Pollux 2, 124.

432

μισθάριον

τὸν μισθόν· Εὔπολις. Photius.

433

οἰσυουργὸν

τὸν οἰσυοπλόκον καλεῖ Εὔπολις. Pollux 7, 176.

434

Ὄνου γνάθος

Εὔπολις παίζει εἰς πολυφαγίαν. ἔστι δὲ καὶ τόπος οὕτω καλούμενος. Hesychius. Photius *Ὄνου γνάθος· τόπος τῆς Λακωνικῆς. ἅμα δὲ εἰς πολυφάγον.* cf. Bursian. Geogr. gr. II 103. 140. ad *Ἀστρατεύτους* refert Wilamowitz. Obs. crit. 51 adn. 38, coniectura incerta.

435

πεπαγοίην

Schol. Hom. Iliad. 14, 241 ex Alexandro Cotiaensi: *τῷ δὲ χαρακτῆρι γενόμενον ὅμοιον τῷ ἰοίην καὶ ἀγαγοίην παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῷ πεπαγοίην παρ' Εὐπόλιδι, εἰκότως ἐβαρυτονήθη τὸ ἐπισχοίης, γενόμενον ἐπισχοῖες ὡς Αἰολικόν.* cf. Herodian. I 469, 10 adn. Lentz. ex Helotibus excerptum esse putat Ahrens Dial. dor. 330 (pro *πεπηγοίην*).

436

περιαμφίδας

τὰς τοῦ δοίδυκος ἐν τῇ θυίᾳ περιαγωγὰς περιαμφίδας Εὔπολις κέκληκε. Pollux 6, 90.

437

πιθῶνες

ὡς Εὔπολις ὠνόμαζε. Pollux 9, 49. idem 6, 15 *τὰς δὲ ἀποθήκας τοῦ οἴνου Ξενοφῶν μὲν οἰνῶνας εἴρηκεν, Εὔπολις δὲ πιθῶνας.* quae non videntur pertinere ad fr. 111.

438

Πράστιλλος

Steph. Byz. Herodian. I 159, 1. II 488, 27 *Γράστιλλος ἀρσενικῶς, πόλις Μακεδονίας, ὃ καὶ διὰ τοῦ π γράφεται κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν Πράστιλλος, ὡς Εὔπολις.* Hesych. *Πράστιλλος· πόλις Θρᾳκίας.* proclive est conicere Eupolin ioci causa nomen in *Πράστιλλον* mutavisse, tamquam derivandum esset a verbo *πιπράσκειν.* cf. Aristoph. Eq. 78. 9.

439

σακτός

Pollux 6, 18 *σακκίας (οἶνος) ὁ διυλισμένος, καὶ σακτὸς παρ' Εὐπόλιδι.*

440

σαννίον

τὸ αἰδοῖον, ἀντὶ τοῦ κέρκιον. παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν. τὸ γὰρ αἰδοῖον ἔσθ' ὅτε οὐρὰν ἔλεγον, ὡς Εὔπολις. Hesychius. verba *παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν* Meinekius arbitratur ad glossam *σαίνουροι* pertinere. Photius *σαννίονον* (sic) *τὸ αἰδοῖον.* conl. Cratin. 443 cum M. Schmidtio emendandum censeo *σαννίον.*

441

σάξας

ἀντὶ τοῦ ἀμάξας· οὕτως Εὔπολις. Photius. pro *σάξας* Meinek.

in ed. mai. σατίνας ('σατίναι de *cisio* Anacr. 19, 12'), in min. νάξας. Nauck. Philol. VI 414 σάξας· ἀντὶ τοῦ μάξας. fortasse barbarus nescio quis μάξας pro ἁμάξας dixerat.

442

σαπρόν

οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιόν. Εὔπολις. Photius et Suidas σαπρός. significatio nota ex Aristoph. Plut. 323 al.

443

σιληνοί

οἱ Σάτυροι Εὔπολις. Photius. cf. Plat. Symp. 221 de. Inscr. Att. Kirchh. 33 Σιληνὸς Φώκου.

444

σιοκόμος

νεωκόρος· Εὔπολις. Photius. codex σιωκολλος. Porsonus σιωκόμος. Meinekius σιοκόμος, propter formam doricam ad Helotas referens.

445

σκιὰς καὶ σκιάδειον

ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται· οὕτως Εὔπολις. Photius. utro vocabulo usus sit dubium esse potest. cf. Pollux 7, 174. Hesych. σκιάς. Conze Heroen- u. Göttergest. LX et LXXIIII.

446

σκοπός

σχῆμα ὀρχηστικόν. οὕτως Εὔπολις. Photius. eandem saltationem Meinekius censet atque eam quae σκώψ vel σκωπίας dicitur et a Polluce 4, 103 describitur. at cum τὸ ἀγγελικὸν imitaretur σχήματα ἀγγέλων, nescio cur σκοπός non potuerit ab *exploratoribus* dici.

447

σοφιστήν

τὸν ῥαψῳδὸν Εὔπολις. Eustath. 1023, 14. Schol. Hom. Il. 15, 410. cf. Cratin. 2.

448

συμβίοτοι

Εὔπολις εἶπε. Poll. 6, 159. συμβίωτε BC. cf. fr. 177. 181, 5.

449

συνεχῶς

οὐ πυκνῶς, ἀλλ' ἀδιαλείπτως· οὕτως Εὔπολις. Photius.

450

Τραγεαί

Steph. Byz. Herodian. I 290, 7. II 592, 29 Lentz. *Τραγία· νῆσος πρὸς ταῖς Κυκλάσιν . . . ἔστι καὶ πόλις ἐν Νάξῳ, ἐν ᾗ Τράγιος Ἀπόλλων τιμᾶται. Εὔπολις διὰ τοῦ ε̄ γράφει καὶ πληθυντικῶς Τραγεαί.* Bursian. Geogr. gr. II 495. in nomine lusisse videtur, ut 404. 438.

451

τρασιά

οὗ τὰ σῦκα ψύχεται. οὕτως Εὔπολις. Photius. cf. Aristoph. Nub. 50.

452

τροπαῖον

ἡ παλαιὰ Ἀτθίς, ἧς ἔστιν Εὔπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης· τρόπαιον ἡ νέα Ἀτθίς, ἧς ἔστι Μένανδρος. Schol. Thucyd. 1, 30.

453

χοιροτροφεῖον

ἐν ᾧ χοῖροι τρέφονται, ὡς Εὔπολις. Pollux 10, 159.

454

Equitum Aristophanis parabasin ab Eupolide scriptam esse a v. 1288—1315 testatur Schol. Eq. 1291. Nub. 554. quam hic exscribi non opus est. cf. de ea re Equitum editores et quae nuper disputavit Kirchhoffius Herm. XIII 287 sq.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

455

κρήμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος.

Etym. m. 112, 26 *ἀντηρίς, ἀντηρίδος, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ κτλ.* cf. Etym. Gud. 345, 47. Nauckius Eur. fr. 918 *παρ' Εὐπόλιδι.*

456

Κλέων Προμηθεύς ἐστι μετὰ τὰ πράγματα.

Lucian. Prom. 2 *μὴ ἄρα οὕτως με Προμηθέα λέγοις εἶναι, ὡς*

ὁ κωμικὸς τὸν Κλέωνά φησιν. οἶσθα περὶ αὐτοῦ· Κλέων κτλ. 'Eupolidis versum esse adnotavit scholiasta'. Meinekius. falli Meinekium Toeppelius monuit Progr. Neobr. 1851 p. 8. itaque dubius est versus auctor. ad Eupolidis *Χρυσοῦν γένος* refert Bergk. R. c. Att. 361.

457

ἡρῷον εἴ πως μοι κομίσαιο τοῦ Λύκου

Cramer. Anecd. Ox. III 253, 9. Herodian. Herm. 309 *ὡς Εὔπολις*. at est (paullulum inmutatus) Aristoph. Vesp. 819.

458

ἀντεμμάσασθαι

ἀνταποδοῦναι. ἐπιπλῆξαι. Εὐριπίδης πολίασιν. Hesych. Eurip. fr. 614 N. *Πολιάσιν* Musur. *Πελιάσιν* Meursius. 'fortasse *ἀντεμμάξασθαι* et *Εὔπολις Πόλεσιν* legendum'. Nauckius. '*ἀνταμμάξασθαι*' M. Schmidtius, quod non intellego. *ἀντεμμάξασθαι* est pro inlata iniuria iniuriam infligere, proprie inprimere.

459

ἀντραῖος

ὡς Εὐριπίδης Αἰξίν. Steph. Byz. *ἄντρον.* ambiguum est utrum *Εὔπολις Αἰξίν*, an *Εὐριπίδης Αἰγεῖ* cum Meursio scribendum sit. cf. Eurip. fr. 13 N.

ΦΡΥΝΙΧΟΣ

Aristoph. Nub. 553. Meinek. I 147.

ΕΦΙΑΛΤΗΣ

Ephialtes vocatur unus ex Gigantibus, et frater Oti. deinde commemoratur Periclis amicus Ephialtes, alter orator (Plut. Demosth. 14. 23), tertius Eupolidis servus, qui aliquot fabulas domino surripuisse traditur, denique Philocratis pater. nullus ex his comoediae videtur nomen dedisse, sed recte Meinekius *Incubonem* interpretatur I 154. Strab. 1, 19 *ἥ τε γὰρ Λάμια μῦθός ἐστι καὶ ἡ Γοργὼ καὶ ὁ Ἐφιάλτης καὶ ἡ Μορμολύκη.* Artemidor. 2, 34 *Ἑκάτη καὶ Πὰν καὶ Ἐφιάλτης.* 37 *ὁ δὲ Ἐφιάλτης ὁ αὐτὸς τῷ Πανὶ νενόμισται.* Hesych. *ἐπιαλής* (*ἐπιάλης* M. Schmidt) *ὁ ἐφιάλτης· ὃν Αἰολεῖς ἐφέλην, ἄλλοι ἐπιάλλην* (*ἠπιάλην* aut *ἐπιάλτην* Schmidt) *καὶ ἐπωφέλην καλοῦσιν.* Bekker. Anecd. 42, 1 *Ἠπιάλης· ὁ ἐπιπίπτων καὶ ἐφέρπων τοῖς κοιμωμένοις δαίμων. τὸ δὲ διὰ τοῦ ō*

(ἠπίαλος?) ἕτερόν τι σημαίνει, τὸ καλούμενον ῥιγοπύρετρον. 1189, 31 εἰσί τινα εἰς ης . . . ἅτινα διὰ τοῦ τος κλίνεται, οἷον Ἐπιάλης Ἐπιάλητος. Herodian. II 514, 11 Lentz. Ἐφιάλτης ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ ἰάλλω τὸ ἐκτείνω γέγονεν ἰάλτης καὶ ἐπιάλτης καὶ ἐφιάλτης. Suidas Ἐπιάλτην· Ὅμηρος . . . καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα. διὰ δὲ τοῦ φ τὸν ἄνδρα Ἐφιάλτην. quod discrimen fictum esse a grammaticis Meinekius censet I 152. 4. cf. etiam Lobeck. Pathol. prol. 130. denique addam duo testimonia singularia. Eustath. 561, 8 ἐν δὲ τοῖς Ἡρωδιανοῦ κεῖται καὶ Ἠπιάλης Ἠπιάλητος (Ἐπιάλης Ἐπιάλητος Herodian. I 69, 13) οὗ χρῆσις παρὰ Σώφρονι· Ἡ ρ α κ λ ῆ ς Ἠ π ι ά λ η τ α π ν ί γ ω ν, et Phot. Τ ι φ ύ ς· ὁ καλούμενος ἐπιάλτης. cf. fr. 1.

1

ὄνομα δέ τῳ τοῦτ' ἦν ἔσωθεν γῆν τε μὴ
ἔστω φιάλτης ἀνδραγαθίας οὕνεκα,
ἔτι ἐπιαλὰς χρηστὰ λ' ἀπωλόμην.

Schol. Aristoph. Vesp. 1348 φιαλεῖς· τῷ ἔργῳ ἐπιβαλεῖς . . . Φρύνιχος Ἐπιάλτῃ κτλ. sic libri. nomen suum Ephialtes ipse in prologo ut videtur fabulae interpretatur, ab inferis in terram remissus. itaque falsa sunt quae scripserunt L. Dindorfius et Meinekius ἥν τε σωθῶ γ' ἥν τε μή, quae sunt magnum periculum audacter adeuntis, non nominis rationem exponentis aut mortui (ἀπωλόμην). mihi Ephialtae nomine simul etiam civis aliquis Atheniensis significari videtur, qui, ut Ephialtes ipse cum Hercule, cum principe civitatis, e. c. Cleone, certans victus sit. sententiam certe et v. 3 etiam verba poetae restitui posse arbitror scribendo ὄνομα δ' ἐ μ ο ὶ τ α ῦ τ', ἣ ν κ ά τ ω τ' ὦ κ ἂ ν ἄ ν ω, | ἐ σ τ ὶ ν Ἐφιάλτης ἀνδραγαθίας εἵνεκα, | ὅτι ἠ 'πιήλας Ἡ ρ α κ λ ε ῖ δ ι ω λ ό μ η ν. de verbo ἐπιάλλειν cf. Aristoph. Nub. 1299. διόλλυμαι Ach. 1192.

2

οὐ τουτονὶ μέντοι σὺ κιθαρίζειν ποτὲ
αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας;

Athenaeus 4, 184f Φρύνιχος Ἐφιάλτῃ. τ' ἐδίδαξας VL] τε διδάξας A, recte fortasse, si verbum excidit a quo pendebat participium.

3

ἔστιν δ' αὐτούς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔργον.
ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις,
μισάνθρωπον ἄνθος ἥβης·

εἶθ' ἡδυλογοῦσιν ἅπασιν ἀεὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν περιόντες.
ἐπὶ τοῖς βάθροις ὅταν ὦσιν, ἐκεῖ τούτοις οἷς ἡδυλογοῦσιν
μεγάλας ἀμυχὰς καταμύξαντες καὶ συγκύψαντες ἅπαντες
γελῶσιν.

Athenaeus 4, 165 b c Φρύνιχος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τῷ Ἐφιάλτῃ μνημονεύει τοῦ ἡδυλόγου διὰ τούτων κτλ. ἔστιν Dindorf.] ἔστι. γε add. Schweigh. melius tamen αὐτοὺς προφυλάττεσθαι. 5. τοῖσι βάθροις δ' Seidlerus, τοῖς δὲ βάθροις Meinekius. 6. συγκύψαντες Schaeferus] συγκρύψαντες PVL. συγκρίψαντες B. ἅπαντες] ἅπαντας Seidlerus, nulla necessitate.

ex carmine antistrophico desumptum esse monuit Seidlerus. κέντρον spectat ad gestus odiosos adulescentulorum, ubi digito monstrant eos quos inrident tamquam apum vel vesparum aculeis pungentes (Bothius). 4. de forma περιόντες pro περιιόντες cf. Pherecr. 186. 5. βάθρα Meinekio dici videntur subsellia in porticibus fori et tabernis unguentariis. at id nemo spectatorum divinare poterat. sententia haec est '*publice* adulantur, *privatim* inrident'. scribendum est ἐπὶ τοῖς κνάθοις δ' ὅταν ὦσιν, ut Graeci dicunt ἐπὶ τοῖς ἔργοις διατρίβειν Demosth. 2, 16. cf. Eur. Med. 192 ἐπὶ μὲν θαλίαις ἐπί τ' εἰλαπίναις. Luc. Tim. 55 λόγοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ κύλικι (imitatur Plat. Symp. 214a).

4

Schol. Aristoph. Av. 1297 κόβαλός τε ἐλέγετο εἶναι (Μειδίας) καὶ πτωχαλαζών, ὡς Φρύνιχος ἐν Ἐπιάλτῃ. Schol. Lucian. 186 Iac. καὶ ὡς πονηρὸν δὲ καὶ κόβαλον καὶ τῶν δημοσίων νοσφιστὴν Φρύνιχος καὶ Πλάτων διαβάλλουσιν. quattuor verba extrema 'ex cod. supplevit Solanus'.

5

ἀργυροκόπος

Pollux 7, 103 ἀπὸ δ' ἀργύρου ὡς Φρύνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ. Hesych. ἀργυρουκόπις (Salm. ἀργύρου κόπις)· ἀργυρολόγος.

ΚΟΝΝΟΣ

Connus est Metrobii filius citharoedus nobilissimus Socratisque in ea arte magister. Aristoph. Eq. 534. Cratin. 317. etiam Amipsias Connum scripsit.

6

τί δαί; τὸν ἐνεργμόν

Etymol. m. 340, 3 ἐνεργμός· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἔνερξις, κροῦμα

κιθαριστικόν. Εὐφρόνιος δὲ τὸν ἐν μέσῃ τῇ κιθάρᾳ πασσαλίσκον, δι' οὗ ἡ χορδὴ διήρτηται. Φρύνιχος Κόννῳ κτλ. sic Gaisford] κοινοτίδητον. κοννωτίδς τ' ἐνεργ' D. κοννωτίδαιτον ἐνεργὸν P. aut oratio abrupta aut interrogationis signum post ἐνεργμόν ponendum est.

7

δεῦρ' ἀεί

Hesychius ἀεί· ἀντὶ τοῦ ἕως. Φρύνιχος Κόννῳ καὶ Εὐριπίδης Μηδείᾳ (670) 'ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον'. 'itaque etiam Phrynichus dixisse videtur δεῦρ' ἀεί'. Meinek.

8

ἀμάθητος

ἀντὶ τοῦ ἀμαθής. Φρύνιχος Κόννῳ. Bekker. Anecd. 79, 2. cf. Lobeck. Phryn. 514. cod. Κόνῳ, ut Κρόνῳ an Κόννῳ scribendum sit dubitari possit.

ΚΡΟΝΟΣ

Fortasse Κόννος et Κρόνος una eademque fabula fuit.

9

ἀνὴρ χορεύει καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά.
βούλει Διοπείθη μεταδράμω καὶ τύμπανα;

Schol. Aristoph. Av. 988 ὁ δὲ Διοπείθης νῦν μὲν ὡς χρησμολόγος, ἑτέρωθι δὲ ὡς κυλλὸς καὶ δωροδόκος . . . παράκειται δὲ καὶ τὰ Φρυνίχου ἔμπροσθεν ἐν Κρόνῳ· ἀνὴρ κτλ. Schol. Vesp. 380 ἦν δὲ ὁ Διοπείθης ῥήτωρ. μήποτε δὲ οὗτός ἐστιν ὁ καὶ παρὰ Φρυνίχῳ. 'in priore versu expressum videtur latinum proverbium *saltat senex, salva res est*, quod a domestico quodam facto repetunt Festus 476 et Serv. Aen. 8, 110'. Lobeck. Aglaoph. 981, adferens etiam Menand. Athen. 6, 243a (5) τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς. addit Meinekius Aristoph. Pac. 868, Bergkius R. c. Att. 170 Eurip. Iph. T. 467. de *Diopithe* cf. Teleclid. 6. ὁ θεός fortasse Sabazius est.

10

ἄγαμαι, Διονύσου στόματος, ὡς σεσέλλισαι
[κεκομμένα πολλάκις].

Hesychius σεελλίσαι Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ κτλ. Αἰσχίνης τις ὑπῆρχε Σέλλου καλούμενος, ἀλαζὼν καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν, πενόμενος δὲ καθ' ὑπερβολήν, ὡς τοὺς παραπλησίους τούτῳ (Maussacus οὕτω) καλεῖσθαι. Photius σεσέλλισαι (ita Porson., cod. σεσάλλισαι)· μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰσχίνου

τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζὼν ἔν τε τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. Hesych. *σεσελίσθαι· ἀλαζονεύεσθαι καὶ σκώπτειν. ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου.* pro *κεκομμένα πολλάκις* G. Herm. Aeschyl. II 91 *κωμικοὶ πολλάκις*, Meinekius *κεκόμπακας*, ut sit Hesychii interpretamentum vocis *σεσέλλισαι*. Bergkius Archiloch. 102 *κατ' Αἰσχίνην κεκομμέν' ἤδη πολλάκις*, quae quid sibi velint nescio. pro *Διονύσου* Meinekius *Διονῦ, σοῦ*, 'sive ipse Dionysus his verbis compellatur sive homo mollis et effeminatus'. Etym. m. 277, 3 *Διονῦς· ὁ γυναικίας καὶ πάνθηλυς.* Hesych. *Διονῦς* (*διονῦς* cod.)· *ὁ γυναικίας καὶ παράθηλυς.* Herodian. II 707, 4 Lentz. *ὁ Διονῦς, τοῦ Διονῦ.* 936, 28 (et 859, 29. I 236, 18) *ἔστι δὲ καὶ τὸ Διονῦς παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ τοῦ ἐκλύτου τασσόμενον.* ceterum *Sellus* non est nomen proprium: nam iam Archilochus (102) Batusiaden hariolum Sellei filium dixerat (Mein. ed. mai.). Hesych. *Σελληΐδεω· Σελλέως υἱός, ὁ μάντις Βατουσιάδης τὸ ὄνομα.* scribendum videtur *ἄγαμαι Διονῦ σου τὸ στόμ'· ὡς σεσέλλισαι | κατ' Αἰσχίνην· κεκόμπακας γὰρ πολλάκις.*

11

Erotianus 129, 13 Klein. *ὑποτεῖναι· ὑποθεῖναι, καὶ ὑποτεταμένον τὸ ὑποκείμενον ξύλον, τὸ οἷον βάθρον, ὡς καὶ Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ φησί· κείνη μεμνήσθω με ξύλον ὑποτεταγός. μεμνήσθω με*] *μεμνήσθω* (suprascr. *μεν*) A. *κείνη* recte positum esse non potest, nisi ut fecit Meinekius V 40 Ionem hominem loqui statuas. idem *κείνη μὲν ἡγείσθω ξύλον μ' ὑποτετακός*, conl. Menand. 34 *ἡγεῖταί μ' ὅλως | ἐπικόπανόν τι.* at adparet in Phrynichi verbis necessario fuisse *ὑποτεταμένον*. itaque *ἐπέχω*.

12

Athenaeus 9, 371 f *γηθύου μνημονεύει Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ. ὅπερ ἐξηγούμενος δρᾶμα Δίδυμος ὅμοιά φησιν εἶναι τὰ γήθυα τοῖς λεγομένοις ἀμπελοπράσοις, τὰ δ' αὐτὰ καὶ γηθυλλίδας λέγεσθαι.*

13

ἀλεκτρυοπώλιον

Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ εἴρηκεν. Pollux 7, 136. an *ἀλεκτρυονοπωλεῖον*? cf. quae apud Pollucem sequuntur.

ΚΩΜΑΣΤΑΙ

Comissatores cum etiam Amipsias composuerit eaque fabula Dionysiis Ol. 91, 2 cum Monotropo Phrynichi Avibusque Aristophanis certans primum praemium tulerit, Bergkius R. c. Att. 369.

70 et apud Fritzsch. Q. Ar. 322 unam esse coniecit Comissatores comoediam Phrynichi, sed quia lege interdictum erat ne quis duabus simul fabulis certamen iniret, Phrynichum Amipsiae amico committendam tradidisse. itaque in didascaliis Amipsiae nomine consignatam, fragmenta autem a grammaticis vero auctori tributa esse. argumentum ad Hermocopidarum causam spectasse probabiliter cum Droyseno Meinekius existimat, simul cum Bergkio R. c. Att. 370 fr. 58 ad Comissatores referens.

14

ἐγὼ δὲ νῷν δὴ τερετιῶ τι πτιστικόν.

Pollux 4, 55 *καί τι καὶ ἐπιλήνιον αὔλημα ἐπὶ βοτρύων θλιβομένων. καὶ ἕτερον πτιστικόν, ὡς Φρύνιχος ἐν Κωμασταῖς φησὶν ὁ κωμικός κτλ. νῷν*] *νῦν* Hemsterhus. Anecd. I 32. *τι* add. Salmasius. scribendum potius *τὸ*, siquidem plura *πτιστικά* fuisse non est probabile.

15

εἶτα κεραμεύων ἂν οἴκοι σωφρόνως Χαιρέστρατος
ἑκατὸν ἂν τῆς ἡμέρας ἔκλαιεν οἴνου κανθάρους.

Athenaeus 11, 474b *Φρύνιχος Κωμασταῖς.* 1. *ἂν οἴκοι* Letronnius De nominibus vas. graec. 36] *αν οἴκῳ* A. Grotefendus *ἐν οἴκῳ.* 2. *ἂν* addidit Erfurdtus. *ἔκλαιεν*] *ἔκαεν* Letronnius et Bergkius R. c. Att. 366. *ἔκλαεν* Dindorfius, quod quid sibi velit nescio: nam a *κλάω* *frango* inperfectum formatur *ἔκλων, ἔκλα. ἔπλαττεν* Cobet. N. l. 162 et Herwerd. Obs. crit. 28. falluntur omnes: pocula enim multi, *vini* pocula nemo umquam figulus fecit. scribendum est *ἔλαπτεν οἴνου κ.* nempe in arte figlina exercenda, quoniam igni corpus siccatur, *prudenter* (*σωφρόνως*, quod cum ironia additur) vino se ingurgitabat. fortasse eiusdem *Chaerestrati* filius Charmantides Boeckh. C. I. I 213 commemoratur (Bergk. R. c. Att. 82 adn.); ac Chaerestratum figulum Adrianum in vasculo apud Lanzium (Giorn. d. lett. ital. Pad. XX 181) comparere monet Meinekius.

16

Schol. Aristoph. Av. 1569 *μέμνηται αὐτοῦ* (*Λαισποδίου*) *Φρύνιχος ἐν Κωμασταῖς ὡς πολεμικοῦ γεγονότος.* cf. Eupol. 102.

17

Hesychius *Κολακυφωροκλείδης· Ἱεροκλείδης, ὃν ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδοῦσιν Ἕρμιππος μὲν ἐν Κέρκωψι, Φρύνιχος δὲ ἐν Κωμασταῖς.* cf. Hermipp. 38.

Ad Comissatores fr. 64 refert Bergkius R. c. Att. 366. 7. cf. fr. 58.

ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΣ

Argument. Aristoph. Av. *ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου* (Ol. 91, 2) *διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὄρνισι. πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.* Schol. Aristoph. Av. 997 *καθεῖται δὲ καὶ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Χαβρίου.* acta igitur est eis temporibus, de quibus dixi in praef. Avium, et quibus Syracosii lege comicorum libertas iterum quodammodo coërcita erat (fr. 26). itaque ob easdem causas Monotropus in solitudinem abiisse videtur, quibus commoti Pithetaerus et Euelpides Athenis discesserant: nam *μονότροπος* est quasi quidam Timon homo tristis et morosus, hominum consuetudinem fugiens. Plut. Mor. 479 c *μονότροπον ἄμικτον ἄφιλον.* Poll. 3, 47 *μονότροπον καὶ μισογύνην.* Meinek. I 156. Bergk. R. c. Att. 370. Cobet. Obs. crit. 41 sq. Enger Annal. Fleckeis. LXXVII 556. Fritzsch. Ind. Rost. 70/71 p. 4 sq. aliam habet significationem *monotropi* Plaut. Stich. 689 (5, 4, 7). *ἠθικὴν* fuisse fabulam, ut Ophelionis videtur fuisse Monotropus, negat Meinekius, adfirmat Welckerus Opusc. I 340.

18

ὄνομα δέ μοὔστι Μονότροπος . . . .
. . . . ζῶ δὲ Τίμωνος βίον,
ἄγαμον, ἄδουλον, ὀξύθυμον, ἀπρόσοδον,
ἀγέλαστον, ἀδιάλεκτον, ἰδιογνώμονα.

Bekker. Anecd. 344, 29 *ἄδουλος βίος ἐρεῖς, τουτέστιν ὁ μὴ δοῦλον ἔχων. ἐρεῖς δὲ καὶ ἀδιάλεκτος βίος, καὶ ἀγέλαστος βίος καὶ ἄγαμος βίος. Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ κτλ.* ut supra scripsimus, Bekkerus. *Τίμωνος* Ruhnk. Hymn. Cer. p. 35] *τίμωνον.* Meinekius in ed. min. *ὄνομα δέ μοι | Μονότροπός ἐστι, ζῶ δὲ κτλ.* sine lacuna. Fritzsch. Ind. Rost. 5 ⏑⏑́⏑– *ὄνομα δέ μοὔστι Μονότροπος | ἄζυγος ἔρημος.* 3. cod. *ἄγαμον, ἄζυγον. ἄδουλον* pro *ἄζυγον* aliquanto ante Bergkium ap. Fritzsch. Q. Arist. 321 et Cobet. Mnem. nov. V 320 Hermannus Eurip. Androm. 580. *ἄγαμον* potius glossema videtur ad *ἄζυγον* adpositum. ceterum huc pertinent Bekker. Anecd. 25, 14 *ἄδουλος βίος· ὁ μὴ δουλεύοντα ἔχων.* 25, 10 *ἀπρόσοδος βίος· ᾧ οὐδεὶς πρόσεισιν, ἀλλ' ἔρημος,* Liban. IIII 148 (indicatus a Meinekio) *διαβάλλονταί μου τὴν ἡσυχίαν, ἀπρόσοδον καλοῦντες, ἀγέλαστον ὀνομάζοντες, ἰδιογνώμονά μου τὸν βίον προσαγορεύοντες,* et ut videtur Bekker. Anecd. 9, 14 *ἀνεπίτροπος· σημαίνει τὸν μηδένα ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα ἔχοντα.* itaque scripserim *ὄνομα δέ μοι | ἐστὶν Μονότροπος· ζῶ δὲ Τ. βίον, | ἄζυγον, ἄδουλον, ὀξ., ἀπρ., | ἀγ., ἀδ., ἰδ. | ἀνεπίτροπόν τε.* ex prologo fabulae haec excerpta esse Bergkius monuit 371.

19

τηλικουτοσὶ γέρων
ἄπαις ἀγύναικος.

Pollux 3, 48 Ἀριστοφάνης δὲ ἄγυνον τὸν ἀγύνην, Φρύνιχος δὲ τηλικουτοσὶ κτλ. τηλικουτοσὶ Bergk. R. c. Att. 372] τηλικοῦτος. Cobetus Obs. crit. 43 sine ulla causa ὤν pro γέρων. cf. Aristoph. Eq. 881. Nub. 819. Thesm. 174. Eccl. 1039. Pherecr. 146. Plat. Crit. 49a τηλικοίδε, γέροντες ἄνδρες. ad Monotropum probabiliter rettulit Bergkius, ad prologum fabulae Cobetus. ceterum cf. (indic. a Meinekio) Bekker. Anecd. 51, 20 μονογέρων· τὸν μονότροπον καὶ δύσκολον γέροντα σημαίνει, quae fortasse ad hoc fr. pertinent: τηλικοῦτος, μονογέρων, ἄπαις, ἀγύναικος. haud procul afuisse videntur a fr. 18.

20

μεγάλους πιθήκους οἶδ' ἑτέρους τινὰς λέγειν,
Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην.
B. ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους . . .
ὁ μέν γε δειλός, ὁ δὲ κόλαξ, ὁ δὲ νόθος . . .

Schol. Aristoph. Av. 11 ὁ Ἐξηκεστίδης ὡς ξένος κωμῳδεῖται. καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ κτλ. 1. ἀνωμάλους Dind. Schol. Arist. praef. XIV] ἀνομάλους. οἶδ' Meinek.] οἱ δὲ. 3. νὴ Δία vel simile quid add. Meinek. 4. δειλός Meinek.] δεινός. Dobraeus ὁ δὲ κόλαξ, ὁ δὲ ξένος, | ὁ δὲ νόθος. Meinekius ὁ δὲ κόλαξ ἔσθ', ὁ δὲ νόθος, | ξένος δ' ὁ τέταρτος. audacius Bergkius R. c. Att. 373. *Lyceas* aliunde non cognitus. de *Telea* cf. Aristoph. Av. 168. 1025. Pac. 1008. Plat. 161, *de Pisandro* Meinek. I 178 et Aristoph. Av. 1556, denique de *Execestide* interpr. Aristoph. Av. 11.

21

A. τίς δ' ἔστιν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; B. Μέτων,
ὁ Λευκονοιεύς. A. οἶδ', ὁ τὰς κρήνας ἄγων.

Schol. Aristophan. Av. 997 et Suid. Μέτων· ἴσως δὲ ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο· φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ κτλ. 1. ταῦτα] ταύτης Schol. 2. Λευκονοιεύς Schol. Ven. et Suid. AB] Λωκονοιεύς Suid. V. Λευκονοιεύς firmatur Kirchhoffii Inscr. Att. 176. 238. οἶδ' Suid.] οἶδα. Leuconoea erat pagus Leontidis tribus, unde oriundus Meton (Aristoph. Av. 992 cum interpr. Aelian. V. h. 10, 7, ubi Λευκονοιεύς ex Salmasii coniectura pro Λάκων). ὁ μετὰ ταῦτα vix sana. ἔσθ' ὁ μετ' αὐτοῦ ταῦτα Fritzschius apud Toeppel. Progr. Neobr. 1851, 9, Phainum vel Euctemona significari ratus, qui ambo Metonem

adiuvabant. fort. τίς δ' ἔστιν ὁ τὰ τοιαῦτα φροντίζων; quod fontes duxisse Meton dicitur, ad aquas per urbem ipsam et in Piraeeum belli temporibus ductas (Thuc. 2, 48) recte videtur rettulisse Wachsmuthius Athen. I 572 cum not. 2. cf. etiam L. Herbst. Philol. XXXVIII 528.

22

. . ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν
στρατηγίας πλήθει τε κἀξευρήμασιν.

Suidas ὑπερακοντίζεις . . . Φρύνιχος Μονοτρόπῳ· ἀλλὰ — κἀξευρήμασιν, ἢ ὅτι φρονιμώτατα Μηλίους λιμῷ ἀνεῖλεν. petita haec sunt ex locupletioribus scholiis Aristoph. Av. 363. initio deest thesis, quae variis modis suppleri potest. στρατηγίας] στρατηγιῶν Toupius Emend. II 302. κἀξευρήμασιν idem] καὶ εὑρήμασιν.

23

ὁ δ' ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρᾷ;

Athenaeus 6, 248c ὀλιγοσίτου δὲ μέμνηται Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ κτλ. fortasse aliquis princeps Atheniensium Hercules adpellatur.

24

ἔπειτ' ἐπειδὰν τὸν λύχνον κατακοιμίσῃ —

Pollux 7, 178 Φρύνιχος δ' εἴρηκεν ἐν Μονοτρόπῳ κτλ. Athenaeus 15, 700f κοιμίσαι λύχνον Φρύνιχός φησι.

25

κἀντραγεῖν σικύδιον

Athenaeus 3, 74a σικύδιον ὑποκοριστικῶς εἴρηκε Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ κἀντρ. σ. ἐν Μονοτρόπῳ add. A, 'in quo litteris paene evanidis exarata sunt'. Dindorf. σικύδιον deminutivum est nominis σικυός.

26

Schol. Aristoph. Av. 1297 δοκεῖ δὲ (Συρακόσιος) καὶ ψήφισμα τεθεικέναι μὴ κωμῳδεῖσθαι ὀνομαστί τινα, ὡς Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ φησί· ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον, ἐπιφανὴς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι. ἀφείλετο γὰρ κωμῳδεῖν οὓς ἐπεθύμουν. διὸ πικρότερον αὐτῷ προσφέρονται. αὐτῷ om. Ven. audacissimis coniecturis haec verba emendare conati sunt G. Hermannus apud Fritzsch. Q. Arist. 307. Cobet. Obs. crit. 39, numeros anapaesticos esse arbitrati. paeonicos restituit Usenerus apud Leonem Q. Arist. 23 adn. ψᾶρ' ἔχε Συρακόσιον. | εἶθ' ἐπιφανὲς γὰρ αὐτῷ | καὶ μέγα τύχοι κακόν. 'tene tibi sturnum loquacem Syracosium, ut idem

audit apud Aristoph. Av. 1297 *κίττα*· loquaculum Syracosium indicat Eupolis *Πόλεσιν* (207). quibus quae Leo adiecit non magni sunt pretii. verba *ἀφείλετο — ἐπεθύμουν*, casu aliquo numerorum anapaesticorum similitudinem referentia, sine dubio scholiastae sunt et artissime coniungenda cum proximis *διὸ — προσφέρονται*. compendiis potissimum librariorum verba poetae depravata videntur et initio sic fere restituenda: *ψῶραν εὔχεσθε Συρακοσίῳ*. a reliquis manum abstineo. petita videntur ex parabasi.

27

ἀρτοποπεῖν

Bekker. Anecd. 447, 25 *ἀρτοπόπον καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες τὸν ἀρτοποιόν. ἔστι δὲ τὸ ἀρτοποπεῖν ἐν Μονοτρόπῳ Φρυνίχου.* cod. *ἀρτόποτον* et *ἀρτοποτεῖν*. ibid. 22, 23 *ἀρτοποπήν* (*ἀρτοποπεῖν* Meinek.)· *οὕτως Ἀττικοὶ διὰ τοῦ π*. Pollux 7, 21 *τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ἀρτοκοπεῖν* (Meinek. *ἀρτοποπεῖν*) *ἐν Φρυνίχου Μονοτρόπῳ*. Phrynich. Ecl. 222 *ἀρτοκόπος ἀδόκιμον. χρὴ δὲ ἀρτοπόπος ἢ ἀρτοποιός λέγειν*, ubi cf. Lobeck.

28

γναθοῖ

ἀντὶ τοῦ τὴν γνάθον τύπτει. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. Bekker. Anecd. 87, 8. Hesych. *γναθοῦν· τὸ εἰς γνάθους τύπτειν.*

29

θηλάζει

ἀντὶ τοῦ δίδωσι θηλήν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. Bekker. Anecd. 99, 14.

30

Photius et Suidas *παρθένοι· τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ. πρεσβυτάτη μὲν Πρωτογένεια, δευτέρα δὲ Πανδώρα, τρίτη Πρόκρις, τετάρτη Κρέουσα, πέμπτη Ὠρείθυια, ἕκτη Χθονία· τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων. διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι Ὑακινθίδες, καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ ε' Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.* pro *Σφενδονίων* Meinekius *Σφενδονῶν*. Bekker. Anecd. 202, 22 *ἀφιδρύματα ἐν ταῖς σφενδόναις· ἀφιδρύματα μὲν τὰ ἀγάλματα, σφενδόναι δὲ τόπος Ἀθήνησιν.* Hesych. *Ὑακινθίδες· ἐπώνυμοι* [*Ἀπόλλωνος*] *ἀπὸ Ὑακίνθου* 'sc. *πάγου*' M. Schmidt.

Ad Monotropum Bergkius R. c. Att. 372 refert fr. 59. cf. fr. 58.

ΜΟΥΣΑΙ

Argument. Aristoph. Ran. *ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη* (Ol. 93, 3) . . . *εἰς Λήναια. πρῶτος ἦν. Φρύνιχος δεύτερος Μούσαις. Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι.* cf. etiam fr. 31. argumentum simillimum fuit Ranarum, siquidem certamen de artis tragicae principatu poeta inter Sophoclem et Euripidem videtur instituisse, Musis ipsis litem dirimentibus. Meinek I 157. Bergk. R. c. Att. 366. 7. cf. quae in praef. Ran. disputavimus §. 18 et 25.

31

μάκαρ Σοφοκλέης, ὃς πολὺν χρόνον βιοὺς
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγῳδίας·
καλῶς δ' ἐτελεύτησ' οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

Argum. III Sophocl. Oed. Col. *ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ἃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως κτλ. Σοφοκλέης* Elmsl.] *Σοφοκλῆς*. 4. *δ'* add. Hermannus.

32

ἰδού, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι
ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί.

Harpocratio, Photius, Suidas *καδίσκος . . . ἀγγεῖόν τι, εἰς ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ δικασταί, οὕτως ἔλεγον. Φρύνιχος Μούσαις κτλ.* 2. *ὁ δ'*] 'ὁ om. BC.' Bekk. *ἀπολλὺς δ'* pr. B. ad musicum poetarum certamen refert Meinekius. cf. Xen. Hell. 1, 7, 9.

33

ὦ κάπραινα καὶ περίπολις καὶ δρομάς

Pollux 7, 203 *ἐν δὲ Φρυνίχου Μούσαις κτλ. ὦ καὶ* Meinekius, *ἀλλ' ὦ* Bergkius R. c. Att. 315. *περίπολις*] *περιβολὰς* A, *περίπολε* C. post Phrynichi verba *καὶ φορβὰς τὴν πόρνην λέγει ὥσπερ καὶ μαινὰς καὶ μαχλάς* add. A. Euripidis Musam compellari suspicatur Meinekius. cf. Aristoph. Ran. 1305. 8. Hermipp. 10. Cephisodor. 7. Phot. *μύραινα* (indic. Meinek.).

34

κἂν ὀξυβάφῳ χρῆσται τρεῖς χοίνικας ἢ δύ' ἀλεύρων.

Pollux 10, 86 *οὐ γὰρ μόνον ἐπὶ τῶν κοτταβικῶν εἴρηται τὰ ὀξύβαφα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐδώδιμον χρείαν . . . κἂν ταῖς Φρυνίχου Μούσαις κτλ. χρῆσται* Meinek.] *χρῆσθαι. χρεῖσθαι* C. cf. Pherecr. 103. *μάττειν* post *χρῆσται* add. Meinek.

35

πηλαμύς

Φρύνιχος ἐν Μούσαις μνημονεύει. Athenaeus 7, 319 a. piscis est.

Praeterea ad Musas cum Bergkio R. c. Att. 376. 7 Meinekius fr. 65. 69 refert, ita tamen ut etiam ad Tragoedos pertinere potuisse concedat.

ΜΥΣΤΑΙ

Meinek. I 158. chorum ex mystis compositum fuisse actamque esse fabulam eo tempore quo Alcibiades Eleusinia bello interrupta restituerit coniectura est Bergkii R. c. Att. 375.

36

μάστιγα δ' ἐν χεροῖν ἔχων ἐτεύτασεν.

Photius *τευτάζειν· πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι ἢ στραγγεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ . . . Φρύνιχος Μύσταις κτλ. χεροῖν* Ruhnken. Tim. 254] *χερσίν. ἐτεύτασεν* Bergk. R. c. Att. 375] *τευτασθαι* (sic). *τευτάζεται* Ruhnken. at media forma inusitata comicis. flagello sine dubio is de quo narratur ad coercendos servos utebatur. cf. Aristoph. Eq. 59. 64. 67.

37

ἐβουλόμην ἂν ἧμιν ὥσπερ καὶ προτοῦ

Eustathius 1112, 36 *Ἴωνες δὲ πολλάκις δὲ καὶ Ἀθηναῖοι προπερισπῶσι* (*τὸ ἡμῖν*) *ἐν συστολῇ τοῦ ι . . . Φρύνιχος Μύστῃ κτλ.* at cum eius quam Eustathius commemorat consuetudinis apud tragicos quidem permulta, apud comicos certa exempla nulla exstent (cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Av. 386), scribendum videtur *ἐβουλόμην ἂν νὴ Δί' ὥσπερ κτλ.*

Ad Mystas Bergkius R. c. Att. 375 adsentiente Meinekio refert fr. 70.

ΠΟΑΣΤΡΙΑΙ

Cf. quae ad cognominem Magnetis fabulam adnotavimus.

38

αὐτοπυρίταισί τ' ἄρτοις καὶ λιπῶσι στεμφύλοις

Athenaeus 3, 110 e *Φρύνιχος δ' ἐν Ποαστρίαις αὐτοπυρίτας αὐτοὺς* (*ἄρτους*) *καλῶν φησιν κτλ.* Pollux 7, 23 *ἄρτους δὲ αὐτοπυρίτας ἐρεῖς, ὡς ἐν Ποαστρίαις Φρύνιχος.* ubi *διπυρρίτας* A. correxit ex Athe-

naeo Bekkerus. eidem sunt qui *αὐτόπυροι* dicuntur. praeterea Meinekius confert Phot. *λιπῶσι· λιπαρῶσι* (*λιπαροῖς* Meinek.).

39

ὥσπερ ἐμὸν αὐτῆς ἴδιον

Priscianus 17, 126 *quod mirum est, hoc ipsum ἴδιον, etiam primae et secundae adiungitur personae apud illos, ut ... Phroenichus Ποαστρίαις· ὥσπερ ἐμὸν αὐτῆς ἴδιον. αὐτῆς* d] ΑΙΤΗC MD. *ἴδιον*] ΔΙΟΝ R. videtur mulier gloriari quod privignum non aliter atque filium curet.

40

κύλικ' ἀρύστιχον

Φρύνιχος Ποαστρίαις. Athen. 10, 424c.

41

Schol. Lucian. p. 186 Iac. *Μειδίας ὀρτυγοκόπος ἦν, ὡς Πλάτων Περιάλγει· καὶ ὡς πονηρὸν δὲ καὶ κόβαλον καὶ τῶν δημοσίων νοσφιστὴν Φρύνιχος καὶ Πλάτων διαβάλλουσιν.* Schol. Aristoph. Av. 1297 *δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης Περιάλγει ... λέγει δὲ ἐν Ποαστρίαις ὁ αὐτὸς ὡς καὶ περὶ ἀλέκτορας αὐτοῦ* (*Μειδίου*) *ἐσπουδακότος.* Phrynichi nomen pro *ὁ αὐτός* restituendum esse arbitratur Meinekius, transponenda verba *λέγει — ἐσπουδακότος* post *Φρύνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ* (fr. 4) Dindorfius.

42

Harpocratio 75, 23 *ὅτι δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἐκβαλλομένου τάττεται τοὔνομα* (*ἐξούλης*), *καὶ οὐχ ὡς οἴεται Καικίλιος μόνων τῶν ἐκ καταδίκης ὀφειλόντων, καὶ Φρύνιχος ἐν Ποαστρίαις δῆλον ποιεῖ.* adfert H. Iacobi Aristid. 45 p. 167 (133 Dind.) *δέδοικα ... μὴ καὶ ταῖς γραυσὶν ἡμᾶς ἐξούλης ὀφλεῖν ἐπισκώπτων φῇ τις ἀνὴρ κωμικός.* cf. Boeckh. Oecon.[2] I 496. Meier et Schoem. Att. Proc. 748.

43

χοιροτροφεῖον

ἐν ᾧ χοῖροι τρέφονται, ὡς ... Φρύνιχος ἐν Ποαστρίαις. Pollux 10, 159. cf. Eupol. 453.

ΣΑΤΥΡΟΙ

44

Phrynichus Epit. 266 *εὐαγγελίζομαι — εὑρίσκω κατὰ δοτικὴν*

ἡρμοσμένον, Ἀριστοφάνους μὲν οὕτω λέγοντος . . . Φρυνίχου δὲ τοῦ κωμῳδοῦ ἐν τοῖς Σατύροις οὕτως· ὅτι ἡ πρὶν ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς βουλὴν ἔδει καὶ ταῦτ' ἀπαγγείλαντα πάλιν πρὸς τὸν θεὸν ἥκειν, ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκεῖνον δευριανὸν δεῖ. Scaligeri, Pauwii, G. Hermanni conamina congessit Lobeckius. Phrynichi locum excidisse, ea autem verba quae grammaticus ex poeta adferat ex Aristoph. Eq. 642 et Plut. 766 conflata esse contendit Dindorfius. contra Cobetus N. l. 162. 3 hos trimetros elicuit

⏑ _ ⏑ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς βουλὴν ἔδει
καὶ ταῦτ' ἀπαγγείλαντα πάλιν πρὸς τὸν θεὸν
ἥκειν, ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκεῖνον δεῦρ', ἵνα
εὐαγγελίσωμαι πρῶτος ὑμῖν τἀγαθά.

cui de tribus primis versibus adsentior, nisi quod in v. 2 ad pravam caesuram vitandam scribendum censeo πάλιν ὡς τὸν θεόν.

45

Κορκυραῖαι δ' οὐδὲν . . .
ἐπιβάλλουσιν μάστιγες.

Schol. Aristoph. Av. 1463 λέγεταί τις Κορκυραία μάστιξ. Φρύνιχος Σατύροις κτλ. ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν ἤδη ἐλθεῖν. versus digessit Hermannus Opusc. I 49. post οὐδὲν suppleverim μετρίως. Κόρκυρα exstat in Kirchhoff. I. A. 179, Κέρκυρα ante Euclidem non videtur reperiri.

46

βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν.

Schol. Aristoph. Nub. 1154 παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως Εὐριπίδου . . . καὶ Φρύνιχος Σατύροις κτλ. τἄρα G. Hermann.] γὰρ ἄρα.

47

Schol. Vesp. 82 καὶ γὰρ ὁ Φιλόξενος ἐκωμῳδεῖτο ὡς πόρνος . . . Φρύνιχος Σατύροις.

48

κεκτημένον

Φρύνιχος ἐν Σατύροις τὸν δεσπότην ὠνόμασεν. Pollux 3, 73. Bekker. Anecd. 102, 20 κυρίαν οὔ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλὰ κεκτημένην, τὸν δὲ κεκτημένον μὴ λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ δεσπότου. Σατυρικοῖς κεκτημένον λέγει, Φιλήμων κυρίαν. Meinekius Φρύνιχος δὲ Σατύροις κεκτημένον λέγει. cf. Bergk. R. c. Att. 300.

49

Athenaeus 3, 87b. Ἀριστώνυμος Θησεῖ (fr. 1) ʻκόγχος ἦν βαπτῶν ἁλῶνʼ. ὁμοίως καὶ παραπλησίως δʼ εἴρηκε καὶ Φρύνιχος Σατύροις. βαπτῶν ἁλῶν Porson] βάπτων ἄλλων.

ΤΡΑΓΩΙΔΟΙ Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

Titulus duplex ab uno Suida commemoratur. alterum nomen fortasse ad iteratam fabulae recensionem spectare Meinekius iudicat I 158 conl. Athen. 3, 115b. Bekker. Anecd. 421, 3. Musarum similis videtur fuisse. cf. fr. 55.

50

ὦ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι

Athenaeus 7, 287b βεμβράδες. Φρύνιχος Τραγῳδοῖς κτλ. utraque forma et μεμβράδες et βεμβράδες iam inde ab Eupolide comicis usitata. est apuarum genus. Athen. 7, 287b sq. Eupol. 28. Aristophan. fr. 137. Vesp. 493. si θαλάσσιαι (non θαλάττ.) Phrynichus scripsit, parodia statuenda est.

51

περιστέριον δʼ αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου.

Athenaeus 14, 654b Φρύνιχος Τραγῳδοῖς κτλ. λαβέ, i. e. *eme* ex foro. Pherecr. 81. Aristoph. fr. 247. Antiphan. 26, 4. 13. Eubul. Athen. 2, 65e. Ephipp. 15, 5. Alexid. 108, 3. 9. Athen. 4, 170a, (2. 3). cet. dubitari potest utrum dicat ʻ*eme ei*ʼ an ʻ*eme ab eo*ʼ. cf. Aristoph. Ran. 1227 (cum eis quae adnotavit Fritzschius). 1229.

52

σὺ δὲ τιμιοπώλης ὡς Ἀχιλλεὺς οὐδὲ εἷς.

Pollux 7, 195 εἶεν δʼ ἂν τινες καὶ νεκροφόροι καὶ ταφεῖς. τὰ δʼ ἐπὶ τούτοις ἀπὸ τοῦ πιπράσκειν. ἔστιν δʼ εἰπεῖν ἐπʼ αὐτῶν τὸ τιμιοπῶλαι, εἰρηκότος Φρυνίχου ἐν Τραγῳδοῖς κτλ. recte haec verba iam Casaubonus interpretatus est: reprehendit enim nescio quis hominem in foro merces suas vendentem dicens ʻ*tu vero merces tuas nimio pretio vendis ut ne Achilles quidem ullus*ʼ, qui Hectoris corpus ingenti pretio patri reddiderat. cf. Diphil. 33, 7. 8 γόγγρον μέν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἕκτορα . . . ἐπριάμην. miror igitur et Meinekium et H. Iacobium commendantes οὐδενός pro οὐδὲ εἷς (ʻ*rei nullius pretii*ʼ). dicendum certe erat τοῦ μηδενός.

53

τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ
Πέρδικος υἱόν

Athenaeus 9, 389a Φρύνιχος Τραγῳδοῖς κτλ. τὸ δὲ ζῷον ἐπὶ λαγνείας συμβολικῶς παρείληπται. 'Cleombrotum Perdicis filium adpellavit eodem modo quo inportunus et vanus iactator dicitur filius Selli (fr. 10) aut Antimachus omnia conspuere solitus filius Psacadis Aristoph. Ach. 1149'. Meinek., de perdicum libidine conferri iubens Aristot. H. an. 2, 61. Aelian. H. an. 3, 16. Bergk. Anacr. 227. de *Perdice* cf. Aristoph. Av. 1292. Hesych. Πέρδικος καπηλεῖον· χωλὸς κάπηλος ὁ Πέρδιξ ἦν. est hoc quoque cognomen homini inditum, non nomen ipsum, quod ignoramus. ceterum scribendum videtur τὸν Π. υἱόν.

54

αἰτίαν ἔχει
πονηρὸς εἶναι τὴν τέχνην.

Priscianus 18, 274 *Attici* πονηρὸς τὴν τέχνην. Φρύνιχος Τραγῳδοῖς κτλ. in nescio quem tragicum haec dicta sunt. nimium Scaligeri conlationi tribuerunt et Meinekius et Herwerdenus Obs. crit. 27, qua de re cf. quae Hertzius ad Priscianum adnotavit. ceterum cf. etiam Pherecr. 147.

55

τῇ διαθέσει τῶν ἐπῶν

Harpocratio διάθεσις . . . ἀντὶ τοῦ διοίκησις . . . Φρύνιχος Τραγῳδοῖς κτλ. Hesych. διαθέσει· διακοσμήσει. videor mihi Euripidem audire contra Aeschylum vel Sophoclem dicentem. ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων. cf. Aristoph. Ran. 1122. 1181.

56

καὶ τέμαχος αὔξιδος

Bekker. Anecd. 464, 5 αὔξις· εἶδος θυννίδος, ἥν τινες κορδύλην λέγουσι. Φρύνιχος Τραγῳδοῖς κτλ. Meinekius conferens Nicandr. Alex. 469. Aristot. H. an. 6, 16 αὐξίδος et αὐξίς. numeri fortasse cretici, quapropter Meinekius hoc fr. ad idem cum fr. 57 canticum rettulit. possunt tamen etiam trimetri iambici reliquiae esse.

57

ἡδὺ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν.

Athenaeus 6, 229a τοῦ δὲ ῥήματος (ἀποτηγανίζειν) μέμνηται

Φρύνιχος ἐν Τραγῳδοῖς κτλ. Eustath. 1862, 19. est tetrameter creticus ex chorico excerptus.

Praeterea cf. quae adnotavimus ad finem Musarum.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

58

ὦ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ φυλάττου, μὴ πεσὼν
σαυτὸν παρακρούσῃ καὶ παράσχῃς διαβολὴν
ἑτέρῳ Διοκλείδᾳ βουλομένῳ κακόν τι δρᾶν.
ΕΡΜ. φυλάξομαι. Τεύκρῳ γὰρ οὐχὶ βούλομαι
μήνυτρα δοῦναι τῷ παλαμναίῳ ξένῳ.

Plutarchus Alcib. 20 *τοὺς δὲ μηνύσαντας ὁ μὲν Θουκυδίδης ὀνομάσαι παρῆκεν, ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι Διοκλείδαν καὶ Τεῦκρον, ὧν καὶ Φρύνιχός ἐστιν ὁ κωμικὸς ταυτὶ πεποιηκώς κτλ.* 1. *φυλάττου* Meinek.] *φυλάσσου. καὶ* om. C. antea is qui loquitur dixerat '*χαῖρέ μοι* vel simile quid'. Meinek. — aut ex Monotropo aut ex Comissatoribus haec excerpta sunt. cf. Droysen. Mus. Rhen. III 169 sq. IIII 27 sq. Meinek. I 155. Bergk. R. c. Att. 370. de *Dioclida* vel potius Dioclide (nam *Διοκλείδης* semper Andocides, ac sic etiam Phrynichus scripsit: erat enim civis Atheniensis) Andocid. 1, 37 sq. 45. 65 sq., de *Teucro* Andocid. 1, 15. 28. 34 et quae in praef. Av. disputavi §. 16—21. 25—27. Mercurium in convivio Hermocopidarum praesentem adfuisse et vino madidum titubantemque moneri ne cadat non credo Meinekio. illud enim convivium si in scaena agebatur, necessario scelus ipsum comissatorum anteibat, neque in convivio commemorari poterant quae scelere demum facto evenerunt. videtur potius Herma a nescio quo poni et monenti ne cadat tamquam vivus sit respondere. pro *παρακρούσῃ* v. 2 non cum Meinekio *περικρούσῃ*, sed *π ε ρ ι κ ρ ο ύ σ ῃ ς* scribendum est. *παρακρούειν* enim et *παρακρούεσθαι* est *decipere*; in ea de qua poeta loquitur re proprium est *περικόπτειν* et *περικρούειν*. cf. Plat. Reip. 10, 611 e. Thuc. 6, 27. 28. Andocid. 1, 15. 34. Lys. 14, 42. 6, 51. Demosth. 21, 147. Bekker Anecd. 60, 25 (indic. a Meinek.) *περικεκρουμένος ἄνθρωπος· ὁ οὐχ ὁλόκληρος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν ὑπὸ χρόνου περικεκρουμένων.*

59

ἦν γὰρ πολίτης ἀγαθός, ὡς εὖ οἶδ' ἐγώ,
κοὐχ ὑποταγεὶς ἐβάδιζεν, ὥσπερ Νικίας.

Plutarchus Nic. 4 *ὑποδηλοῖ δὲ καὶ Φρύνιχος τὸ ἀθαρσὲς αὐτοῦ καὶ καταπεπληγμένον ἐν τούτοις κτλ. ὑποταγέντα* Meinekius interpretatur *timidum* et *demisso animo*. neque ea forma aoristi neque

significatio Atticis usitata est: nam Eurip. fr. 979 N. admodum dubium est exemplum: posteriorum autem scriptorum consuetudo (Arr. Epict. 4, 4, 33) nullius in hac re momenti est. itaque Phrynichum scripsisse existimo aut *κοὐ καταπλαγείς* aut quod magis placet *κοὐ συσταλείς*. cf. Eurip. Iph. T. 295. Aristoph. Eccl. 486. Plat. Lysid. 210 e. Leg. 3, 691 e. ad Monotropum referebat Bergk. R. c. Att. 372.

60

ἀμυγδαλῆ τῆς βηχὸς ἀγαθὸν φάρμακον.

Athenaeus 2, 53 a *Φρύνιχος*. cf. Pherecr. 148. Eupol. 253.

61

ἢ μαζίου τι μικρὸν ἢ κολοκυντίου

Athenaeus 2, 59 c *Φρύνιχος ὑποκοριστικῶς κτλ. κολοκύντιον* Meinek. Anal. Ath. 30.

62

ἔμει καταμηλῶν· φλέγματος γὰρ εἶ πλέως.

Pollux 4, 181 *ἐργαλεῖα ἰατρῶν . . . μήλη. καὶ μηλῶσαι τὸ τὴν μήλην καθεῖναι. ὅθεν καὶ Φρύνιχος ὁ κωμικός κτλ. φλέγματος* Salmas.] *καὶ φλέγματος*, nulla ante *καὶ* interpunctione. cf. Aristoph. Eq. 1150. Hesych. *μηλῶσαι· τὸ τὴν μήλην καθεῖναί που. καὶ ἐν τῷ ἐμεῖν καθιέντας τι εἰς τὸ στόμα καταμηλοῦν.*

63

τριώβολόν γ' ὅσουπερ ἠλιάζομαι.

Schol. Ven. Aristoph. Vesp. 300 *ἦν μὲν γὰρ ἄστατον τὸ τοῦ μισθοῦ (τοῦ δικαστικοῦ). ποτὲ γὰρ διωβόλου ἦν, ἐγίνετο δὲ ἐπὶ Κλέωνος τριώβολον. Φρύνιχος κτλ. τριώβολόν γ' ὅσουπερ ἠλ.* Hermannus ap. Duebn. Schol. Ar. p. 452] *τριώβολον ὅσον ὑπερηλ.* Meinekius *τριωβόλων ὅσων περ ἠλ.*

64

πολὺς δὲ συβαριασμὸς αὐλητῶν τότ' ἦν.

Schol. Aristoph. Pac. 344 *Καλλίστρατος (συβαρίζειν) τρυφᾶν, ἀπὸ τῆς συβαριτικῆς τρυφῆς. Ἀρτεμίδωρος ἁπλῶς θορυβεῖν. καὶ Φρύνιχος κτλ. τότ' ἦν* Meinekius] *ἦν. παρῆν* Bergkius R. c. Att. 366, qui ad Comissatores fr. refert. *ἄρ' ἦν* vel *ἐπῆν* Dindorf. et quidni *ἅμ' ἦν*? Hesych. *συβριασμός. ὁ ἐν εὐωχίᾳ θόρυβος. συβριακόν· τὸ πολυτελές. συβριάζει· συβαρεύεται, τρυφᾷ.* Etym. m. 732, 26 *συβριάζειν· ἀπὸ τοῦ συβαρίζειν ἐν ὑπερθέσει.* unde

Herwerden. Nov. add. crit. 8 *πολὺς δὲ συβριασμός*, quamquam unde compererit primam eius nominis syllabam produci non dicit. ex Cratin. fr. 84 tertia forma elici potest *συρβιασμός*.

65

οὐ γλύξις οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος.

Diogenes Laert. 4, 20 *ἦν (Σοφοκλῆς) κατὰ τὸν Φρύνιχον οὐ κτλ.* perperam haec ad Polemonem philosophum refert Suidas *ὑπόχυτος οἶνος*. scilicet Diogenes Polemonem narrat eis inprimis Sophoclis versibus delectari solitum fuisse, ubi cet. *γλύξις*] *γλυκύς* Suid. *γλύξις* ab Athenaeo 1, 31e explicatur *ὁ τὸ ἕψημα ἔχων*, i. e. *musto decocto mixtum*. Plin. N. h. 14, 80 *siracum quod alii ἕψημα, nostri sapam adpellant, ingenii non naturae opus est, musto usque ad tertiam partem mensurae decocto.* Athen. 1, 31 e *Τιμαχίδας δὲ ὁ Ρόδιος ὑπόχυτόν τινα οἶνον ἐν Ῥόδῳ καλεῖ παραπλήσιον τῷ γλυκεῖ.* ex Musis aut Tragoedis petitum.

66

ἑπτάκλινος οἶκος ἦν καλός,
εἶτ' ἐννεάκλινος ἕτερος οἶκος.

Athenaeus 2, 47 f *ὅτι καὶ τρίκλινοι οἶκοι καὶ τετράκλινοι καὶ ἑπτάκλινοι καὶ ἐννεάκλινοι καὶ κατὰ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς . . . Φρύνιχος κτλ.*

67

ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀφήλικες.

Pollux 2, 17 *Φρύνιχος δὲ τὰς νέας ἀφήλικας λέγει κτλ.* post *γυναῖκες* 'excidisse videtur *ἕξ*'. Meinek. Cratin. 369. Pherecr. 206.

68

τοὺς δὲ γομφίους
ἅπαντας ἐξέκοψεν, ὥστ'
οὐκ ἂν δυναίμην Ναξίαν
ἀμυγδάλην κατᾶξαι.

Athenaeus 2, 52 c *αἱ Νάξιαι ἀμυγδάλαι διὰ μνήμης ἦσαν τοῖς παλαιοῖς. καὶ γίνονται ὄντως ἐν Νάξῳ τῇ νήσῳ διάφοροι* (i. e. *egregiae*) . . . *Φρύνιχος κτλ.* cf. Eupol. 253. versus digessit Erfurdt. Observ. 43. est exitus systematis iambici. Strepsiadem aliquem de filio querentem audire mihi videor.

69

(*καὶ νιγ*)*λάρους θρηνεῖν, ἐν οἷσι Λάμπρος ἐναπέθνησκεν,*
ἄνθρωπος ὢν ὑδατοπότης, μινυρὸς ὑπερσοφιστής,
Μουσῶν σκελετός, ἀηδόνων ἠπίαλος, ὕμνος Ἅιδου.

Athenaeus 2, 44d *ὑδροπότης δ' ἦν καὶ Λάμπρος ὁ μουσικός, περὶ οὗ Φρύνιχός φησι κτλ. καὶ νιγλάρους* Bergkius] *λάρους. ἐν οἷσι*] *οἷοισι*? 2. *ὢν* add. Erfurdt. Obs. 434. *ὑδατοπότης* Meinek. Anal. Ath. 24] *ὑδατοπότας*. *Lamprus* egregius ille est Sophoclis in re musica magister, de quo cf. Plat. Menex. 236a. Athen. 1, 20ef. Plut. Mor. 1142b. Corn. Nep. Epamin. 2. Bergk. R. c. Att. 376. *νιγλάρους θρηνεῖν* '*querulos cantus edere*', ut Aeschylus apud Bekker. Anecd. 349, 6 *θρηνεῖν δὲ γόον τὸν ἀηδόνιον*. cf. Pherecr. 145, 27. Eupol. 110. *Μουσῶν σκελετός*. '*Musarum aridum et exsiccatum cadaver*' (Muret. V. l. 9, 5) aut '*qui cantu maciem adfert Musis*' (Meinek.), *ἀηδόνων ἠπίαλος*, '*qui cantu febrem adfert lusciniis*' (Erfurdt). Hesych. *ἠπίαλος· ῥῖγος πρὸ πυρετοῦ. ἐκαλοῦντο δ' οὕτω καὶ οἱ ψυχροί* (perperam *αἱ ψυχαί* M. Schmidt). sic Herod. 5, 18 formosas mulieres *ὀφθαλμῶν ἀλγηδόνας* dicit. *ὕμνος Ἅιδου* *homo cantu audientes enecans*. Musarum Tragoedorumve fragmentum est. Bergk. R. c. Att. 376.

70

ἃ δ' ἀνάγκα 'σθ' ἱερεῦσιν καθαρεύειν φράσομεν.

Hephaestio 12, 4 *τῶν δὲ ἐν τῷ μέτρῳ* (*ἰωνικῷ*) *μεγεθῶν τὸ μὲν ἐπισημότατόν ἐστι τὸ τετράμετρον καταληκτικόν, οἷον . . . παρὰ Φρυνίχῳ τῷ κωμικῷ ἃ δ' κτλ.* metrum est Phrynicheum, quod a tragico potius quam a comico nomen accepisse suspicatur Meinekius I 150. *ἃ δ' ἀνάγκα 'σθ'* I. C. Scaliger Poet. 2, 21] *ἅδ' ἀνάγκας θ'*. *καθαρεύειν* est *καθαρὸν εἶναι*, ut Plat. Phaed. 58b. ad Mystas refert Bergk. 375.

71

Aristoph. Nub. 555 *προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος εἵνεχ', ἣν | Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν.* Pollux 6, 19 *πότις γυνὴ παρὰ Φρυνίχῳ τῷ κωμικῷ*. eam eandem esse de qua Aristophanes narret suspicatur Meinekius. quanam in fabula Phrynichus id fecerit incertum est.

72

Schol. Aristoph. Nub. 967 *Φρύνιχος δὲ αὐτοῦ τούτου τοῦ ᾄσματος μνημονεύει ὡς Λαμπροκλέους ὄντος· Παλλάδα περσέπτολιν κληίζω πολεμαδόκον ἁγνάν, παῖδα Διὸς μεγάλου.* de carmine ipso cf. quae Dindorfius ad scholia adnotavit et Bergk. in Poet. lyr. Lamprocl. fr. 1.

73

ἐπήκοος γενοῦ

ἐν εὐχῇ, παρὰ Φρυνίχῳ τῷ κωμικῷ. Pollux 2, 82. γενοῦ] πάνυ A.

74

μισθώτριαι αἱ γυναῖκες

ὡς Φρύνιχος. Pollux 7, 131.

75

ἀπόβλεμμα

ἔστι δὲ ἐκ τοῦ βλέπειν . . . παρὰ Φρυνίχῳ τῷ κωμικῷ. Pollux 2, 56.

76

αὐχμᾷς

Pollux 2, 34 αὐχμεῖν . . . καὶ αὐχμᾶν. Φρύνιχος δὲ ὁ κωμικὸς αὐχμᾷς ἔφη. ante Bekkerum αὐχμᾶς, de quo nomine cf. Lobeck. Phryn. 433 sq. participium αὐχμῶντα, ὡς ἀπὸ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων (Bekker. Anecd. 7, 25), etiam aliunde cognitum.

77

τὴν κοιλοφθαλμίαν

Φρύνιχος ὁ κωμικὸς εἴρηκε. Pollux 4, 185. συμβαῖνον κοιλαίνεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξ ἄλλου νοσήματος 4, 184.

78

μελλονύμφιος

ὁ μέλλων γαμεῖν (Meinek. μελλόνυμφος) ὑπ' ἐνίων ἐκλήθη, ὡς ὑπὸ Φρυνίχου τοῦ κωμικοῦ. Pollux 3, 45.

79

νωδός

ὁ μὴ ἔχων ὀδόντα, ὡς . . . Φρύνιχος ὁ κωμικός. Pollux 2, 96.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

80

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, μή μ' ἀτιμάσας γένῃ.

Priscianus 18, 201 *participia pro verbis ponunt Attici, quod frequenter faciunt Latini* . . . Φρύνιχος ὦ — γένῃ, pro μή με ἀτιμάσῃς. cum nominibus verbum γίγνεσθαι in paraphrasi saepe con-

iungitur etiam apud comicos. cf. Aristoph. Vesp. 729. Pac. 148. 390. Eccl. 120. 200, cum participiis haud raro apud tragicos, ut Sophocl. Ai. 588. OR. 957. Philoct. 773, cf. etiam Plat. Sophist. 217 b, ibique Heindorf., Leg. 10, 908 b; apud comicos non item (cf. Herwerden. Obs. crit. 28): nam Aristoph. Ach. 451 *γενοῦ γλίσχρος παραιτῶν* participium non cum *γενοῦ* coniungendum est. itaque miror Nauckium comico Phrynicho haec tribuentem, quae sine dubio tragici sunt. etiam *ἀτιμάζειν* semel apud comicos quod sciam legitur, Aristoph. Nub. 1121.

81

ἐγὼ δέ, μισεῖ γάρ μ', ἄπειμ' ἐξ ὀμμάτων.

Zonaras 757 *ἐξ ὀφθαλμῶν οὐ λέγουσιν, οὐδ' ἐκ προσώπου. Φρύνιχος κτλ. ἄπειμι*] *ἄμειμι* apud Tittmann. 'K *ἄμειμοι*.' non tragici videri, sed comici Nauckius pronuntiavit Trag. gr. fr. XI. at nomine *ὄμμα* comici poetae non utuntur nisi in melicis carminibus et *παρατραγῳδοῦντες* (Aristoph. Eccl. 1 et Ach. 1184, quem versum spurium esse iudicat Meinekius). itaque dubia res est.

82

ἀθύρωτον στόμα

οὕτως ἀθύρωτον, οὐκ ἀπύλωτον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (838) *καὶ Φρύνιχος.* Suidas. cf. idem *ἀπύλωτον.* 'Phrynichum grammaticum intellegere praestat.' Meinek.

83

ἀκίβδηλος ἀνήρ

ὁ μὴ κίβδηλος, ἀλλὰ δόκιμος καὶ πολλοῦ ἄξιος. οὕτω Φρύνιχος. Bekker. Anecd. 371, 22.

84

ἄκομψον καὶ φαῦλον

οἷον κομψείας καὶ πανουργίας ἀπηλλαγμένον. οὕτω Φρ. Bekker. Anecd. 308, 31. cf. 6, 19.

85

ἀκρατὴς γάμων

σεμνὸς καὶ εὐπρεπὴς ὁ λόγος ἐπὶ γυναικὸς τιθέμενος ἀκολάστου καὶ μοιχικῆς. οὕτω Φρ. Bekker. Anecd. 369, 22. cf. 28, 24.

86

ἀκροτελεύτιον ἔπος

τὸ ἔσχατον κεφαλαίου τινὸς ποιητικῶς. κυρίως γὰρ ἀκροτελεύτια ἐπὶ ποιημάτων τεθέασιν Ἀττικοί. οὕτω Φρ. Bekker. Anecd. 369, 31.

87

ἀγῆλαι

Schol. Eur. (ABI) Med. 1027 *Φρύνιχος ἀγ. ἀντὶ τοῦ εὔξασθαι.* cf. Eupol. 119. cum exempla quae in scholio proxime sequuntur comicorum sint, grammaticum certe significari non credo. sed potest excerptum esse ex tragico.

88

ἀκροσφαλές

σημαίνει τὸ ἄκρως σφαλερὸν καὶ μὴ δυνάμενον παγίως ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι. οὕτω Φρ. Bekker. Anecd. 367, 18. cf. 20, 4.

89

ἄνοις

ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος. Bekker. Anecd. 406, 9.

90

ἴδριδες

Φρύνιχος τὴν εὐθεῖαν. Schol. Hom. Iliad. 3, 219. Herodian. II 40, 35. 701, 11.

91

σφηκῶσαι

τὸ δῆσαι. οὕτως Φρύνιχος. Photius.

92

τριάκοντα

πρῶτοι μὲν οἱ κατὰ πόλιν δικασταί· δεύτεροι οἱ κατὰ δήμους τριάκοντα, τῆς ἐκκλησίας ἐπιμελούμενοι μετὰ τῶν ληξιάρχων. οὕτως Φρύνιχος. Photius.

93

φανόν

λευκόν, λαμπρόν. οὕτως Φρ. Photius.

94

ψέλια

τὰ (ἐν) τοῖς πήχεσιν, οὐ μόνον (τὰ) στρεπτά. Φρύνιχος. Bekker. Anecd. 116, 26. ad tragicum rettulit Blomfield. Aesch. Pers. praef. IIII.

95

ψόθος

ἀκαθαρσία. οὕτως Φρύνιχος. Photius.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ

Argument. Aristoph. Plut. II *τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην (Πλοῦτον) ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα τοῖς θεαταῖς βουλόμενος τὰ ὑπόλοιπα δύο δι᾽ ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.* acta igitur est post Ol. 97, 4, ante Ol. 101. cf. Bergk. Platonius XIII 28 Duebn. *ἐπέλιπον οἱ χορηγοὶ . . . τὸν γοῦν Αἰολοσίκωνα Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικὰ μέλη.* et 38 *Αἴολον τὸ δρᾶμα τὸ γραφὲν τοῖς τραγῳδοῖς διασύρει. τοιοῦτος οὖν ἐστιν ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας τύπος, οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίκων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεῖς Κρατίνου.* chorus erat mulierum. cf. fr. 10.

titulus comoediae compositus est ex nominibus *Aeoli* Homerici, cuius liberorum incestum Euripides tractaverat (cf. Nauck. Tr. gr. fr. p. 291 et Aristoph. Nub. 1371. Ran. 850), et *Siconis*, coquorum quasi *ἀρχηγοῦ*. cf. Sosipat. 13 sq. eorum enim usus post bellum Peloponnesiacum invaluit; primam eorum mentionem facit Philyllius fr. 10. cf. Athen. 14, 658 f. Meinek. IIII 514. 5, erant autem liberi et e macello conducebantur. Liban. Epist. 420 p. 215 *φρονεῖ μὲν μεῖζον Ἀλκιβιάδου, ποιεῖ δὲ τὰ Σίκωνος· ὅ τι δὲ οὗτος ἔδρα, τὸν Ἀριστοφάνην ἐροῦ.* videtur poeta antiquam de Aeolo fabulam ita tractavisse, ut suae simul aetatis luxuriam libidinesque traduceret. nomina similia sunt (cf. Grauert. Mus. Rhen. Nieb. II 50 et 499 sq.) *Ἡρακλειοξανθίας, Διονυσαλέξανδρος, Οἰδιποθυέστης* (M. Terentii Varronis), *Θουριοπέρσαι, Δημοτυνδάρεως, Δημοσάτυροι, Τιτανόπανες, Μυρμηκάνθρωποι* cet. cf. etiam Cobet. Obs. crit. 53. 4. ceterum duplex fabulae editio exstitit: cf. quae adnotavimus ad fr. 5.

1

ἥκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον
λιπών, ἵν᾽ ἐστὶ κριβάνων ἑδώλια.

Athenaeus 3, 112e *οὗτός ἐστι Θεαρίων ὁ ἀρτοποιός, οὗ μνημονεύει ... Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ καὶ Αἰολοσίκωνι διὰ τούτων κτλ.*

eisdem in utraque fabula videtur usus esse versibus. confert Bergkius Vesp. 1030 sq. Pac. 752. 754 sq. Eq. 155. Pac. 886. inridet Eurip. Hec. 1 *ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπών, ἵν' Ἅιδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν*. Plat. Gorg. 518 b *Θεαρίων ὁ ἀρτοκόπος* (*ἀρτοπόπος*) *καὶ Μίθαικος ὁ τὴν ὀψοποιίαν συγγεγραφὼς ... καὶ Σάραμβος ὁ κάπηλος ... θαυμάσιοι γεγόνασι σωμάτων θεραπευταί, ὁ μὲν ἄρτους θαυμασίους παρασκευάζων, ὁ δὲ ὄψον, ὁ δὲ οἶνον*. cf. Antiphan. 175, 7. Aristid. 45 p. 114. 145. 46, p. 164. 200. 202. 265. 386 Dind. Iacobs. Addit. Athen. 72. Heindorf. Plat. Gorg. p. 246.

2

ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν, ὡς ἀγοράσω
ἀπαξάπανθ', ὅσ' ἂν κελεύῃς, ὦ γύναι.

Bekk. Anecd. 331, 24 et Suidas *ἀγοράσαι· ἀγοράσαι λέγουσι, τὸ δ' ἀγορᾶν βάρβαρον, παραδειγμάτων δὲ μεστὰ πάντα, εἰλήφθω δ' ὅμως Ἀριστοφάνους ἐξ Αἰολοσίκωνος* (nomen fab. om. Anecd. Bekk.) *κτλ. ὅσ' ἂν κελεύῃς* Bekker.] *ὅσα κελεύεις*. Bekker. Anecd. 20, 6 (cf. 78, 8) *ἀγοράζειν· καὶ τὸ ὠνεῖσθαι καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν* (Aristoph. Eq. 1373). videtur ipse Aelosicon loqui ad cenam adparandam discedens.

3

ὅπερ δὲ λοιπὸν μόνον ἔτ' ἦν ἐν τῇ γνάθῳ
διώβολον, γεγένητ' ἐμοὶ δικόλλυβον.

Pollux 9, 63 *ἔστι δὲ καὶ τὸ διώβολον ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους κτλ.* 1. *δὲ* et *ἔτ'* add. Bergk. 2. *γεγένητ' ἐμοὶ δικόλλυβον* Bergk.] *γένηταί μοι*, quibus F addit *ἰδικολλοικόν*. de duobus obolis duo asses sibi superesse Sicon ut videtur queritur. Pollux 9, 72 *ἔλεγον δέ τι καὶ τρικόλλυβον οἱ ποιηταὶ σμικρὸν νόμισμα*. Hesych. *τρικόλλυβον· νομισμάτιόν τι*. Eupol. 233, 3. Aristoph. Vesp. 789 sq.

4

καὶ μὴν τὸ δεῖν', ἀκροκώλια δή σοι τέτταρα
ἥψησα τακερά.

Athenaeus 3, 95 e *ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι κτλ. δή* Bergk.] *δέ. γέ* Brunck. *ἀκροκώλι' ἅ γε* Porsonus, non probante Elmsl. Quarterly rev. VII 462. fort. *ἀκροκώλι' ἰδού σοι.*

5

τῶν δὲ γηθύων
ῥίζας, ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν

Athenaeus 9, 372 a *μνημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Φιλοκτήτῃ οὕτως· ἐν δὲ σκόροδα δύο καὶ γαθυλλίδες δύο· καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ· τῶν δὲ κτλ. σκοροδομίμητον* Toup. Emend. I 15] *σκοροδόμητον. σκοροδόμιμον τὴν* Fritzschius. pro *δευτέρῳ τῶν δὲ* scribens *δεύτερον δὲ* et haec poetae verbis addens fr. 4 et 5 coniunxit G. Hermannus Ephem. litt. Lips. 1829. cf. Grauert Mus. Rhen. Nieb. II 500. accederem, nisi scrupulum iniceret Schol. Hephaest. Gaisf.[2] p. 56 in adn. *Αἰολοσίκων γέγονε πρῶτον καὶ δεύτερον Ἀριστοφάνους, ὡς καὶ ὁ Πλοῦτος πρῶτον καὶ δεύτερον.* accedit nunc multo postquam quae antecedunt scripsi index cod. Ambros. Novati (Herm. XIIII 464), in quo commemoratur *Αἰολοσίκων β'*, i. e. Aeolosicon bis editus. ac de duplici Aeolosiconis commissione cogitabat iam Dindorfius. etiam fr. 4. 5 loqui videtur Sicon.

6

κοιτὼν ἁπάσαις εἷς, πύελος δὲ μί' ἀρκέσει.

Pollux 1, 79 *κοιτών, εἰ γὰρ καὶ Μένανδρος αὐτὸ βαρβαρικὸν οἴεται, ἀλλ' Ἀριστοφάνης τὰ τοιαῦτα πιστότερος αὐτοῦ, εἰπὼν ἐν Αἰολοσίκωνι κτλ.* omnibus filiabus unam domum, unum balneum Aeolus adsignavisse dicitur. quae de domestica Aeoli vita narravit Homerus (Od. 10, 8. 9), in sordidam parsimoniam detorquet Aristophanes. eiciendum videtur *δέ*.

7

θυΐα, τυροκνῆστις, ἐσχάρα. — *δοῖδυξ, θυΐα, τυροκνῆστις, ἐσχάρα.*

Pollux 10, 104 *τυροκνῆστις ἔστιν . . . ἐν Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι κτλ.* coqui vasa enumerantur ut Aristoph. Vesp. 938. *θυΐα* semper Bekkerus et Meinekius (cf. ed. min. X), apud Aristophanem plerumque *θυεία*. cf. Lobeck. Phryn. 165. Pathol. el. II 27. Bekker. Anecd. 40, 15 *ἐσχάρα· τὸ σκεῦος, ἐφ' ᾧ ὀπτᾶται κρέας ἢ ἰχθύς.* cogitanda est ambulatoria, ut Ach. 888. Strattid. 55. Diphil. Polluc. 10, 18.

8

καὶ διαστίλβονθ' ὁρῶμεν
ὥσπερ ἐν καινῷ λυχνούχῳ
πάντα τῆς ἐξωμίδος.

Pollux 10, 116 *ἐν δὲ τῷ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι κτλ.* Athenaeus 15, 699 f, ubi cf. quae Dindorfius adnotavit p. 1561 ed. suae. *καινῷ* Salmasius] *κενῷ*. versus digessit Dindorfius. Bekker. Anecd. 50, 23 *λυχνοῦχος . . . σκεῦός τι ἐν κύκλῳ ἔχων κέρατα, ἔνδον δὲ λύχνον ἡμμένον, διὰ τῶν κεράτων τὸ φῶς πέμποντα* (Bergk.).

Photius λυχνοῦχον· τὸν κεράτινον φανόν ... ἐγίνοντο δὲ καὶ ... κεραμεοῖ διατετρημένοι ὥστε διαφαίνειν. οὕτως Ἀριστοφάνης. 'ut e lucerna flamma, sic ex veste perlucebat mulierculae pulchritudo'.

9

καί κ' ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπόλοιο.

Herodianus I 405, 10. II 912, 4 ἡ νέα νῆ εἰρημένον ... παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκωνι κτλ. καί κ' Dindf.] καὶ. Αἰολοσίκωνι Dindf.] δινσίλλωνι. ex oraculo de incesto illo fratris sororisque amore Bergkio versus videtur excerptus esse.

10

οὐκ ἐτός, ὦ γυναῖκες,
πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς
φλῶσιν ἑκάστοθ' ἄνδρες·
δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι
λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

Hephaestio 9, 3 τὰ δὲ εἰς τὸν ἀμφίβραχυν ἢ βακχεῖον, δίμετρα μέν, τὰ ἐξ Αἰολοσίκωνος Ἀριστοφάνους κτλ. ἑκάστοθ' ἄνδρες Dindf.] ἑκάστοτ' ἄνδρες. versus est Aristophaneus, ut *Lydia, dic, per omnes.* de sententia cf. Thesm. 476 sq. delevi Bergkii personarum notationes et interrogationem post ἄνδρες. loquitur enim unus chorus. οὐκ ἐτός sic Ach. 411. 413. Av. 915. Thesm. 921. Eccl. 245. Plut. 404. 1166. Plat. Reip. 3, 414e. 8, 568a. neque usquam aliter.

11

καὶ δι' ὀπῆς κἀπὶ τέγους

Pollux 10, 25 ἡ δὲ ὀπὴ εἴρηται ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους κτλ. metrum videtur choriambicum. de sententia Grauertus confert Xenarch. 4, 11. 12.

12

Schol. Pac. 741 Ἀριστοφάνης ὡς γαστρίμαργον τὸν Ἡρακλέα κωμῳδεῖ καὶ ἐν Ὄρνισι καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι. Hercules ipse, ut in Avibus, sic etiam in Aeolosicone in scaenam inductus esse videtur, in nuptiis opinor Macarei et Canaces.

13

Athenaeus 7, 276c τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας εἰς τὴν τοῦ δείπνου παρασκευὴν ἔφη, εἶτα πῶς δειπνήσομεν τοσαῦτα δεῖπνα; ἴσως διὰ νυκτός, ὡς ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν

Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέγων οἱονεὶ δι' ὅλης νυκτός. convivium dicit in Aeolosicone per totam noctem continuari.

14

δυοῖν λυχνιδίοιν

Pollux 10, 118 *ὅταν εἴπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνης . . . δῆλον ὅτι λυχνία εἴρηκεν, ἀλλ' οὐ λύχνους μικρούς.* itaque ι producitur ut in *οἰκίδιον* al. cf. fr. 281. Pollux 10, 15 *λύχνιον, ἐφ' οὗ ἐντίθεται ὁ λύχνος.*

15

ἀκερματίαν

Pollux 9, 89 *ἐν . . . τῷ Αἰολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κέρματα ὠνόμασεν* (*ἡ ἀκερματία*) non opus est Fritzschii emendatione *ἀκερματιᾶν.*

16

κλειδίον

παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκωνι. Pollux 10, 24. *κληδίον* Dindf.

17

σμηματοφορεῖον

ἐν Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι. Pollux 10, 127.

Praeterea ad Aeolosiconem fr. 695 refert Dindorfius propter metri similitudinem cum fr. 10, fr. 684 Bergkius.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ

Sic enim cum Dindorfio titulus scribendus est, non *Ἀμφιάραος.* Argument. Av. II *ἐπὶ Χαβρίου* (Ol. 91, 2) *τὸ δρᾶμα* (*τοὺς Ὄρνιθας*) *καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου, εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου,* eo anno quo comoediae libertas lege Syracosii coercita erat. nomen fabula accepit ab Amphiarao heroe, cuius oraculum fontemque prope Oropum in confinio Atticae Boeotiaeque situm aegroti potissimum adibant. Paus. 1, 34, 1. 3. 4. 5. Herod. 8, 134. Bursian. Geogr. gr. I 220. 1. Boeckh. C. I. I 1570. Aristophanes senem *δεισιδαίμονα ἐν τοῖς μάλιστα,* qui de salute desperat, cum uxore ad Amphiaraum confugientem facit et robur iuvenile recuperantem. populum Atheniensem significari arbitratur Bergkius, minus recte mea sententia Niciam Suevernius De Avibus 58. 9 et Cobetus Obs. crit. 42.

18

Α. γύναι, τί τὸ ψοφῆσάν ἐσθ'; Β. ἀλεκτρυὼν τὴν κύλικα καταβέβληκεν. Α. οἰμώζουσά γε.

Schol. Nub. 663 *ἐν ἔθει ἦν τότε καὶ τὴν θήλειαν ἀλεκτρυόνα καλεῖν· σαφὲς δὲ γίνεται ἐν Ἀμφιαράῳ κτλ. οἰμώζουσα*] *οἰμώξουσα* Brunckius. at futurum semper est *οἰμώξομαι. ἐσθ'; ἀλεκτρυὼν* Brunck.] *ἐστίν; ἡ ἀλεκτρυών. ἦν;* Cobetus Obs. crit. 80 adn. 1. 'nam senex qui miserat uxorem exploratum quid strepuisset *revertentem* sic adloquitur'. at id iam indicatur participio aoristi. recte '*quid est quod strepuit?*'

19

καὶ νὴ Δί' ἐκ τοῦ δωματίου γε νῷν φέρε κνέφαλλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.

Herodianus I 319, 18. II 348, 10. 944, 23 *τύλη ὅπερ σύνηθες Ἀττικοῖς κνέφαλλον καλεῖν, ὁμωνύμως τῷ περιεχομένῳ τὴν περιέχουσαν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ κτλ.* Pollux 10, 40 *ἐν δὲ Ἀμφιάρεῳ Ἀριστοφάνους κνέφαλλον — τῶν λινῶν· δηλονότι ὡς καὶ σκυτίνων καὶ ἐρεῶν γιγνομένων. καὶ νὴ Δί' ἐκ — γε νῷν* Dindorf.] *καινὴ διὲκ — γένων.* Bergkius scaenam suspicatur similem esse Lysistr. 916—930. at potuit senex haec uxori dicere, postquam aegrotus et fessus ex itinere ad Amphiarai sacellum pervenit.

20

νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχηνίᾳ;

Suidas *ἀχηνία· ἀπορία, πενία, Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ κτλ.* Bekker. Anecd. 474, 7 *ἀχηνία· ἀπορία, πενία. Ἀριστοφάνης οὕτως εἴρηκεν.* Hesych. *ἀχηνία· ἀπορία, ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν* (!). *καὶ οἱ πένητες ἀχῆνες.* cf. Blomfield. Gloss. Aesch. Ag. 408. verba quae sacerdotis esse videntur causam adventus sciscitantis, tragicam prae se ferunt gravitatem et fortasse ad Euripidis inrisionem composita sunt.

21

ἀλλ' ὦ θύγατερ, ἔλεξ', Ἰασοῖ, πρευμενής —

Schol. Plut. 701 *προσῆκε τῷ Ἀσκληπιῷ ἡ Ἰασὼ παρὰ τὴν ἴασιν ὠνομασμένη· ἀλλὰ καὶ θυγατέρα τοῦ Ἀμφιαράου αὐτὴν εἶπεν ἐν ἐκείνοις· ἀλλ' κτλ.* Hesychius *Ἰασὼ παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. φησὶ δὲ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀμφιαράου θυγατέρα εἶναι Ἰασώ. ἔλεξ' Ἰασοῖ* Seidlerus] *ἔλεξά σοι.* dubitari non potest quin ad Amphiaraum haec pertineant. *Ἰασοῖ* vocativus casus est, in fine sententia abrupta. scaena similis videtur fuisse Plut. 701 sq.

22

ἔπειτ' ἔρειξον ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πίσους.

Pollux 7, 181 *Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ φησὶν κτλ.* idem 6, 60 *Ἀριστοφάνης δὲ καὶ πληθυντικῶς λέγει τοὺς πίσους. ἔρειξον* Bergk.] *ἔρειξεν ὡς. πίσους*] *πισοῖς* F, unde *πίσοις* Fritzschius. non recte. *πίσους* pendet ab *ἐπιβαλοῦσα*, *ὁμοῦ* autem haud raro casu caret. Eq. 214. 245. 431. Pac. 899. Av. 220. 771. 1332. Ran. 1506. Herodian. I 205, 31 (cf. II 574, 29) *πίσος τὸ ὄσπριον. φακῆν* poscere senem opinatur Bergkius, conl. Vesp. 812 sq.

23

ὅστις φακῆν ἥδιστον ὄψων λοιδορεῖς.

Athenaeus 4, 158c *Ἀριστοφάνης . . . ἐν Ἀμφιαράῳ κτλ. ὄψων*] *ὄψον* P et Eustath. 1572, 51 *φακέα φακῆ τὸ κατά τινα παλαιὸν ἥδιστον ὄψον.* ac sic Herwerdenus Obs. crit. 58 aut *ἥδιστον ὄψον* aut *ἡδίστην ὄψων* dicendum fuisse adfirmans. scilicet non licuit dicere Isocrati *σοφία μόνον τῶν κτημάτων ἀθάνατον*, neque Euripidi *ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλῶν.*

24

πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;

Schol. Ran. 244 et Suidas *φλέων· φλέως λοχμῶδες φυτόν . . . μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ κτλ.* Bekker. Anecd. 70, 23 *φλέως δισυλλάβως τὸ φυόμενον ἐν τοῖς ἕλεσι φυτόν.* cf. quae ad Ran. 244 adnotavimus. *βῦσμα* Dindf. in Poet. scen. ed. noviss. Pac. 521 *πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον;* — haec quoque ad senem misere adfectum pertinere censet Bergkius, conferens Vesp. 122.

25

ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω.

Photius et Suidas *τοὺ καὶ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ τάττεται, ὥσπερ τὸ τινός. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ κτλ. του*] *οὐ* V Suid. quis haec dicat prorsus incertum est.

26

ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρὲ σύ

Suidas *Φρυνώνδας· τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων, ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ κτλ.* cf. Eupol. 39. Plat. Protag. 327 d. Isocr. 18, 57. Aeschin. 3, 137. Schol. Aeschin. p. 45a 22 ed. Turic. Schol. Vind. Lucian. Alex. 4 admodum incerta sunt quae Bergkius de his disputat. offendit vocalis correpta in vocativo formae doricae.

27

Λαμπτρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω.

Harpocratio *Λαμπτρεῖς· Λαμπτραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθηίδος . . . δύο δέ εἰσι Λαμπτραί, αἱ μὲν παράλιαι, αἱ δὲ καθύπερθεν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ κτλ. Λαμπρεὺς* BCN. cf. Bursian. Geogr. gr. I 358. Bergkio si credimus, senex haec dicit, ubi ad fanum Amphiarai pervenit. mihi in voce *κάτω* poeta ludere videtur, ut simul etiam inferos significet. *ἔγωγε*, i. e. *εἰμί*. — fortasse nescio quae species seni somnianti venerat. nam per somnum potissimum Amphiaraus medendi rationem indicabat. Herod. 8, 134.

28

καὶ τοὺς μὲν ὄφεις, οὓς ἐπιπέμπεις,
ἐν κίστῃ που κατασήμηναι
καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.

Pollux 10, 180 *κίσται . . . καὶ αἱ τῶν φαρμακοπωλῶν ἂν καλοῖντο, ὡς ἐν Ἀμφιάρεῳ Ἀριστοφάνης κτλ.* Amphiaraum adpellari consentaneum est, sed a quo et qua occasione oblata id fiat, prorsus incertum. *κατασημήνασθαι* i. e. clauso cistae operculo et obsignato adservare. Plat. Menon. 89 b *ἐφυλάττομεν . . . κατασημηνάμενοι πολὺ μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον.* cf. Leg. 6, 765 c et e. 11, 937 b.

29

ὀσφὺν δ' ἐξ ἄκρων διακίγκλισον ἠύτε κίγκλου
ἀνδρὸς πρεσβύτου· τελέειν δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.

Aelianus H. an. 12, 9 *κινεῖ δὲ (ὁ κίγκλος) καὶ τὰ οὐραῖα πτερά . . . μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ὄρνιθος τοῦδε Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Ἀμφιαράῳ λέγων κτλ.* Photius *κίγκλος· ὄρνεον τὴν ὀσφὺν πολλὰ κινοῦν· ὃ τινες σεισοπυγίδα καλοῦσιν.* Hesychius *διακίγκλισον· διάσεισον. κίγκλος δὲ ὄρνεον ἡ σεισοπυγίς.* cf. Autocr. 1, 9. 2. *τελέειν* Bergk.] *τελέει.* cf. Eq. 1039. Nub. 850. Vesp. 386. 1216. Ran. 133. videtur ipsius Amphiarai edictum esse. v. 1 perperam Bergkius *κίγκλος*, quamquam adsentitur Hercherus in Aeliano: nam non suam senex, sed mulier senis coxam quassare iubetur, scilicet ut senex repuerascat. sed quid hic sit *ἐξ ἄκρων* non intellego. videtur scripsisse *ἐξ ἁρμῶν*. Pollux 2, 94. Eurip. fr. 362, 12 N. *ἁρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς.* Tim. Locr. 102 b *λυομένων τῶν ἁρμῶν τᾶς συστάσιος.* Herm. ap. Stob. Flor. 120, 27 *τῶν ἁρμῶν τοῦ σώματος.* Eurip. Med. 1315 *ἐκλύεθ' ἁρμούς* (ianuae).

30

οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν κοὐχὶ λέληθ' ἐμαυτόν.

Hephaestio 9, 5 *παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιάρεῳ· κτλ.* me-

trum est idem atque Eupol. 159. loquitur chorus in parabasi ex poetae persona significans antiquiorem consuetudinem in his temporibus se repetere. cf. Bergk. et Cobet. Obs. crit. 46. 7.

31

ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολυκεῖον ἔγνων.

Schol. Pac. 474 *τὰ προσωπεῖα τὰ αἰσχρὰ μορμολυκεῖα, καὶ τὰ τραγικὰ καὶ τὰ κωμικά· καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ κτλ.* i. e. *a quo tempore artem comicam exerceo.* initio trochaeus deest, fortasse *καὶ γάρ.* ad eandem parabasin pertinet ac fr. 30.

32

ἀκραιφνὲς ὕδωρ

Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ. Bekker. Anecd. 81, 24. ibid. 23, 4 *ἀκραιφνὲς ὕδωρ· τὸ ἀμιγὲς καὶ καθαρὸν ἑτέρας ἐπιρροῆς.* consentaneum est *fontem Amphiarai* significari. Xen. Mem. 3, 13, 3 *πότερον (ὕδωρ) λούσασθαι ψυχρότερον, τὸ παρὰ σοὶ ἢ τὸ ἐν Ἀμφιαράου; τὸ ἐν Ἀμφιαράου, ἔφη.* Athen. 2, 46 c *τοῦ ἐξ Ἀμφιαράου ὕδατος καὶ τοῦ ἐξ Ἐρετρίας συμβαλλομένων, τοῦ μὲν ἐξ Ἐρετρίας φαύλου, τοῦ δὲ χρηστοῦ ὄντος, οὐδ' ἥτις (ne minima quidem) ἐστὶ διαφορὰ κατὰ τὸν σταθμόν.*

33

ἱερὸν συμβουλή

Schol. Platon. 383 Bekk. *παροιμία . . ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων . . . μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ.* *admonetur* potius quisquis consulitur, ut sancta et sincera mente quod optimum videatur suadeat.

34

πλεκτὴν σχοῖνον

σπυρίδα ὀψωνιοδόκον ἐν Ἀμφιάρεῳ Ἀριστοφάνης ἔφη. Pollux 10, 92.

35

τυφλότερος λεβηρίδος

Hesychius *γυμνότερος λεβηρίδος. Ἀριστοφάνης φησί· τυφλ. λεβ. ἔστι δὲ λεβηρὶς τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας . . . κενὸν δὲ τελέως ἐστὶ τοῦτο καὶ τυφλόν. τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. τάττουσι δὲ τὴν λέξιν . . . ἐπὶ τῶν ἀποδυομένων τὸ γῆρας. τριχῇ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν, οἱ μὲν τυφλότερος λ., οἱ δὲ κενώτερος, οἱ δὲ γυμνότερος.* Erotianus 93, 8 Klein. *λεβηρίδος· ὑμενώδους ἀποσύρματος, ὅπερ ἐστὶ τὸ τῶν ὄφεων λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ.* cf. Aristot. H. an. 8, 23 et Aelian. H. an. 9, 16. Suidas

γυμνότερος. Photius τυφλότερος λεβ. Zenob. 2, 95. Diogenian. 3, 73 et Apostol. 5, 67a (10, 49) γυμνότερος λεβηρίδος· ἐπὶ τῶν πάνυ πτωχῶν. ἀντὶ τοῦ γυμνότερος ὄφεως δέρματος. videtur senex cute quam repuerascens exuerat conspecta cum admiratione dicere 'at haec pellis prorsus vacua et caeca est', tum alter (uxor eius opinor) respondere 'ita sane est: magis caeca etiam pelle serpentum'. cum enim verba quae apud Hesychium leguntur κενὸν — τυφλόν sua sponte in trimetrum coeant, Aristophanem scripsisse puto

A. κενὸν δὲ τελέως ἐστὶ τοῦτο καὶ τυφλόν.
B. (ξύμφημι κἀγώ vel τὸ λεγόμενον γάρ·) τυφλότερον λεβηρίδος

36

ἀναφλᾶν καὶ ἀνακνᾶν

Pollux 2, 176 τὸ δὲ ἐπεγείρειν (τὸ αἰδοῖον) ταῖν χεροῖν ἀναφλᾶν καὶ ἀνακνᾶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ λέγει. ἀναφλᾶν] ἀναφᾶν A, om. B. ἀνακνᾶν] ἀνακλᾶν B. καὶ ἀνακνᾶν καὶ ἀνακλᾶν A. Etymol. m. 795, 36 et Photius φλᾶν τύπτειν ἢ μαλάττειν· καὶ τὸ ἀναμαλάττειν ἀναφλᾶν (om. cod. Phot.) Ἀριστοφάνης. fortasse respexerunt Lysistr. 1099.

37

ἀνθρωπίζεται

Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ. Bekker. Anecd. 82, 15. Pollux 2, 5 ἀνθρωπίζεται, φησὶν Ἀριστοφάνης. senem repuerascentem dici putat Bergkius. quod quomodo fieri possit non video.

38

ἠντεβόλησε

Etymol. m. 112, 52 τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράῳ διὰ τοῦ ε ἠντεβ. δύο κλίσεις ὑπέστη. cf. Cobet. N. l. 157. Mnemos. nov. II 412.

39

ῥόπτρον

τὸν τῆς θύρας κρίκον . . . Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ. Harpocrat. confert Bekkerus Xen. Hell. 6, 4, 36 ἐπισπάσασα τὴν θύραν εἴχετο τοῦ ῥόπτρου.

40

καὶ νὴ Δί' εἰ Πάμφιλόν γε φαίης
κλέπτειν τὰ κοίν' ἅμα τε συκοφαντεῖν.

Schol. Plut. 174 ὁ Πάμφιλος δημαγωγὸς ἦν καὶ ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου, ὡς καὶ Πλάτων φησὶν Ἀμφιαράῳ κτλ. συκοφαντεῖν Hemster-

hus.] συκοφάντην. Suidas Πάμφιλος· ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου καὶ φωραθεὶς . . κατελύθη, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης, quae e solo Pluti versu derivata esse non possunt. *Platonis* Amphiaraus nusquam commemoratur. itaque aut cum Dobraeo pro καὶ Πλάτων scribendum est καὶ πάλιν, ut *Aristophanis* Amphiaraus significetur, aut cum Meinekio I 167 et Bergkio R. c. Att. 381 Ἀμφιαράῳ mutandum in (ἐν ταῖς) Ἀφ' ἱερῶν, quae est comoedia Platonica. itaque hoc quidem fragmentum ut dubium extremo loco posuimus. de metro cf. quae Dindorfius ad Pluti scholion adnotavit.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ

Gaisford. Proverb. Coislin. p. 123 φασὶ γενέσθαι τινὰ γεωργὸν ἐν τῷ Ἀναγυρασίων δήμῳ αἰτίαν ἔχοντα εἰς τὸν πλησίον ἱδρυμένον βωμόν· διὸ συμφοραῖς τὸν ἄνθρωπον δειναῖς περιπεσεῖν. πρῶτον μὲν γὰρ ἀπέβαλε τὴν γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς ἐγεγόνει· εἶτα λὸν υἱὸν ἐπήρωσε διαβολῇ πλαστῇ τῆς μητρυιᾶς χρησαμένης, καὶ σαβὼν αὐτὸν ἀνεβίβασεν εἰς πλοιάριον καὶ εἰς λυπρὸν ἐξέθηκε νητίδιον· εἶτα ὀνείδει κατεχόμενος αὐτός τε καὶ ἡ γυνὴ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν αὐτὸς μὲν συγκλείσας ἑαυτὸν μετὰ πάντων τῶν κτημάτων . . . καὶ πῦρ ὑποβαλὼν ἐκαύθη. ἡ δὲ γυνὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριψεν. Suidas Ἀναγυράσιος δαίμων, ἐπεὶ τὸν παροικοῦντα πρεσβύτην καὶ ἐκτέμνοντα τὸ ἄλσος ἐτιμωρήσατο Ἀνάγυρος ἥρως. deinde paullulum inmutata eadem refert quae supra exscripsimus. ἱστορεῖ δὲ Ἱερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγῳδιοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοίνικα. cf. etiam Zenob. 2, 55. itaque argumentum tragoediae in ridiculum detorsit Aristophanes. exordium fabulae simile fuisse Nubium videtur. de tempore non constat: nam quod Euripidis Hippolytum traducit fr. 51, eadem tragoedia inridetur et in Equitibus (16) et in Ranis (931). videtur tamen acta esse post Eupolidis Maricantem. cf. fr. 54.

41

μὴ κλᾶ'· ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι.

Etymol. m. 207, 55. Gudian. 113, 47 ὅτι δὲ τῶν Θετταλικῶν ἵππων τινὲς ἐκαλοῦντο βουκέφαλοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ μὴ — ὠνήσομαι. καὶ πάλιν ψήχει κτλ. (fr. 42). addit Etym. m. λέγεται (βουκέφαλος) ὁ ἐγκεχαραγμένον ἔχων τοῖς ἰσχίοις βούκρανον. κλᾶ' Dindf.] κλαῖε. cf. Nub. 23. notus est Alexandri regis equus Bucephalus. Phidippidem aliquem pater consolatur.

42

ψῆχ' ἠρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ
τὸν κοππατίαν.

Etym. m. et Gudianum ibid. ψῆχ' Dobraeus] ψήχει. attamen

numeros esse anapaesticos, quod Dobraeus statuebat, minime constat, quamquam sic etiam Herwerdenus Anal. crit. 41 ψῆχ' ἠρέμα τὸν | βουκέφαλον καὶ τὸν κοππατίαν. trimetri iambici et propter fr. 41 similitudinem et propter sententiam aptiores videntur. quapropter Bergkius ψήχειν δ' ἠρέμα | τὸν βουκ. καὶ κοππ., Cobetus N. l. 31 ψήχετ' ἠρέμα | τὸν βουκ. καὶ κοππ. at cum ψ littera syllaba quae antecedit producatur, neutrum ferri potest. scripsit ψῆχ' ἠρέμα | τὸν β. κ. κοππ. vel filius vel pater equos recens emptos bene curari iubet.

43

A. ὡς δ' ὀρθοπλήξ. *B.* πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

Photius et Suidas ὀρθοπλὴξ ἵππος· ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσων. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ κτλ. Bekker. Anecd. 37, 1 δυσγάργαλος ἵππος· ἐπὶ τῶν ψήχεσθαι δυσανασχετούντων τίθεται. videtur igitur hoc fragmentum cum fr. 42 artissime coniunctum fuisse. Hesych. δυσγάργαλις· δυσπράυντος . . δυσπρόσιτος· ὁτὲ δὲ δυσγαργάλιστος. ac sic Pollux 1, 197. δυσγάργαλις etiam Xen. De r. eq. 3, 10. Ael. H. an. 16, 9. substant. γάργαλος Thesm. 133.

44

A. τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δύ' ὀβολὼ καὶ σύμβολον
ὑπὸ τῷ 'πικλίντρῳ. *B.* μῶν τις αὔτ' ἀνείλετο;

Pollux 9, 72 σύμβολον βραχὺ νομισμάτιον . . . διελέγχουσι δὲ αὐτὸ σμικρόν τι δύνασθαι Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Ἀναγύρῳ κτλ. δύ' ὀβολὼ Porson.] διωβόλω. de *symbolo* cf. Hermipp. 14. 61, de ἐπικλίντρῳ Becker. Charikl.[2] III 63. nescio unde pendeat accusativus δύ' ὀβολώ, nisi antea B dixerat ζήτει vel ἐρεύνα (τὸ ἀργύριον).

45

εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις ἑκάστοτε.

Athenaeus 9, 385f τὸ ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνους εἰ μὴ κτλ. ἀντὶ τοῦ προσοψήμασιν ἀκούομεν (i. e. *intellegimus, interpretamur*). παραμυθεῖ μ' Brunck.] παραμύθημ' VL. an π α ρ α μ υ θ ο ῦ μ'? nam haud scio an loquatur mulier quam difficilis sit maritus et morosus conquerens. Bekker. Anecd. 53, 5 ὀψάριον· τὸ ὄψον, οὐχὶ τοὺς ἰχθῦς· οἱ δὲ νῦν τοὺς ἰχθῦς λέγουσιν.

46

καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' αὖ.

Photius et Suidas ξυννένοφε· ἐπινεφῆ καὶ ξυννεφῆ καὶ συννέφελά ἐστιν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ κτλ. Append. Orion. 181, 10 νείφω· νέφος γὰρ καὶ νένοφεν ὁ μέσος παρακείμενος παρὰ Ἀριστοφάνει. Photius νένοφεν· νενέφωται. Cramer. Anecd. Ox. III 396, 1 Ἀρι-

στοφάνης νένοφα εἶπε, καὶ οὐ νένοιφα. αὖ Fritzschius] εὖ. cf. Horat. Epod. 2, 29.

47

ὅρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρύην.

Photius et Suidas *ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς. τὸ λεγόμενον· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ κτλ. ἀτραπιτὸν* A Suidae. cf. Nub. 75. 6 et quae adnotavimus ad Av. 22. Macar. 6, 21. Apostol. 12, 34 *ἐπὶ τῶν καταλιμπανόντων τὰ δῆλα καὶ ζητούντων τὰ ἀφανῆ.* quae sententia esset verborum nemo quaesivit. 'portus cum adesset, per semitam me demisi' nisi insaniens nemo potest dicere. addendum quod post *Ἀναγύρῳ* facile excidere poterat *φ*, *φορμοῦ παρόντος*. in ridiculum poeta proverbium deflexit: '*storia cum praesto esset, ea supposita per semitam me demisi*'. Bekker. Anecd. 70, 5 *φορμός δέ ἐστι πλέγμα τι ἐκ φλέω.* Plut. 542. fr. 172. Thesm. 813. *κατερρύην* similiter Pac. 71. 146.

48

ἐν τῷ στόματι τριημιωβόλιον ἔχων

Pollux 9, 64 *ἐν δὲ τῷ Ἀναγύρῳ τὰ τρία ἡμιωβόλια τριημιωβόλιον εἴρηκεν κτλ.* cf. fr. 3.

49

Pollux 10, 76 *ἔξεστι δὲ αὐτὸ* (*τὸ ἀγγεῖον, ἵνα ἐξεμοῦσι*) *καὶ λεβήτιον καλέσαι καὶ σκάφην εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης· καὶ ἡμισκάφης δ' ὡς ἔν τι ἐνποδιλονίων ἐμοῦμεν.* Bentl. Ep. Hemsterh. 87 *χἠμῖν σκάφην δός νῦν τινα πτίλον θ' ἵν' ἐξεμῶμεν.* Bergkius *καὶ μὴν σκάφη 'σθ' ὡς ἄν τι ᾖ σπονδεῖον, ᾧ 'νεμοῦμεν.* Fritzschius Babyl. 28 adn. 19 *καὶ δεῖ σκάφης· δός νυν τοδί μοι τὸ πτίλον ὧν ἐμοῦμεν.* probabilius fortasse (*πάρεστι*) *κλίνη σκάφη τ' ἐς ἣν τῶν ἐντέρων κλονουμένων ἐμοῦμεν.*

50

πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥόας

Athenaeus 14, 650e *τῶν γὰρ ἀπυρήνων* (*ῥοῶν*) *Ἀριστοφάνης . . μνημονεύει ἐν Ἀναγύρῳ κτλ.* Hesych. *ἄλευρον· . . ἀλεύρου καὶ ῥόας· ἴσως ὅτι τοῖς νοσοῦσιν οὕτως διανύττουσιν.* quae quamquam obscura sunt tamen videntur docere *graviter aegrotantibus* nihil a medicis concedi *πλὴν ἄλ. κ. ῥ.*

51

πρὸς θεῶν, ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν
καὶ κερκώπην θηρευσαμένη
καλάμῳ λεπτῷ.

Athenaeus 4, 133 b ἥσθιον δὲ καὶ τέττιγας καὶ κερκώπας ἀναστομώσεως χάριν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ κτλ. cf. Aristot. H. an. 5, 24. Aelian. H. an. 12, 6. 10, 44. ἔραμαι Porsonus] ἐρᾷ A. Eurip. Hipp. 219 πρὸς θεῶν ἔραμαι κυσὶ θωύξαι καὶ παρὰ χαίταν ξανθὰν ῥῖψαι Θεσσαλὸν ὅρπακ', ἐπίλογχον ἔχουσ' ἐν χειρὶ βέλος. sine dubio etiam apud Aristophanem noverca loquitur privigni amore incensa. sed ridiculum est cicadas calamo, i. e. sagitta venari. scribendum videtur πλοκάνῳ λεπτῷ. *reticulis* enim talia animalcula capiuntur. cf. Poll. 5, 33. 7, 172. 10, 129. mulieribus cicadas potius reticulis quam feras hasta venandas esse Euripidem inridens significat.

52

οὐχ ἑψητῶν λοπάς ἐστιν.

Athenaeus 7, 301 a ἑψητός. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων· Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ. contulit H. Iacobi Poll. 6, 51 ἑψητῶν δὲ λοπὰς εὐτελές τι βρωμάτιον. dicit igitur '*extrema paupertas est*'. versus est paroemiacus.

53

καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέρδιξ χωλός.

Schol. Av. 1292 Πέρδιξ ὄνομα καπήλου· χωλὸς δὲ ἦν οὗτος· μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ. γ' Porsonus] γὰρ. cod. R καὶ μὴ Πέρδιξ χθὲς ἦν χωλός. de *Perdice* cf. Phryn. 53. Nauckius Arist. Byz. 241 καὶ μὴν χθὲς παρῆν | Πέρδιξ ὁ χωλός, quod reciperem, nisi Ravennatis lectio obstaret et quod Meinekius (cf. etiam Herwerden. Stud. crit. 54 sq.) χθές in trimetris usurpari negavit. cui non adversantur Plut. 344. 1046. Lys. 725. Eccl. 552, ubi 'χθές scribendum. Vesp. 242 Meinek. ἐχθὲς μὲν οὖν. itaque scribendum certe videtur καὶ δὴ 'χθὲς παρῆν.

54

ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν

Bekker. Anecd. 425, 20 et Suidas ἀπλήγιος· ἀπληγίς ἱματίδιον σύμμετρον. Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης κτλ. versus est Eupolideus (Porson. Advers. 286 et apud Gaisf. Hephaest. 358) ex parabasi quae proprie dicitur desumptus. aemulum aliquem, fortasse Eupolin, criminatur ex una sua fabula tres fecisse. cf. Nub. 546—554. ac Fritzschius Maricantem, Autolycum priorem, de quo dubito, Aetatem auream ex Equitibus confectas dici conicit. recte autem Cobetus talia aemulorum poetarum crimina non ad amussim examinanda esse monuit Obs. crit. 66. 7.

55

ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν.

Photius et Suidas *παραλοῦμαι· παροιμιακῶς. εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ κτλ. οἷον συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.* Eustath. 1604, 18 *εὑρέθη γάρ ποτε τοῖς λουομένοις ἀντὶ σπόγγων πλέγμα τι ἀπὸ σπάρτων ὡς εἰκός· καὶ λέγεται Ἀριστοφάνης παραδηλοῦν αὐτὸ ἐν δράματι καλουμένῳ Ἀναγύρῳ.* ex eadem cum fr. 54 parabasi. cf. fr. 524. antiquum illum lavandi morem ad reipublicae similitudinem videtur transtulisse et hoc fere dicere: antehac qui lavabantur alter alterum adiuvabant, pauper divitem, dives pauperem, ut spongiis non opus esset. iam vero neglecto illo more se quisque solum curat. sed redite potius ad priorem consuetudinem: adiuvate in omnibus rebus alter alterum; quod si facietis, continuo eis qui ut alienis bonis spongiarum instar se inpleant suam ubique operam interponunt, demagogis et sycophantis, non iam opus erit. fuit igitur haec parabasis pars simillima Ranarum antepirrhematis et Lys. 574 sq.

56

ἀναχύρωτον τὸν πηλὸν

Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει. Pollux 7, 164.

57

Ἀργεῖοι φῶρες

ἐπὶ τῶν προδήλως πονηρῶν· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωμῳδοῦνται. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ. Suidas.

58

στόμια πριονωτά

ἔφη ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης. Pollux 10, 56. fortasse ut fr. 60. 62 ad eam fabulae partem pertinet, in qua equorum alendorum studium inridebatur.

59

ἀμφιανακτίζειν

ᾄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον τὸν καλούμενον ὄρθιον . . . ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐνικίᾳ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ. Suidas. cf. Cratin. 67.

60

τὸν πνιγέα

ἐπὶ ἵππου Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει. Pollux 10, 54.

quem Dindorfius huc rettulit versum in Etym. m. 677, 40 *περίθες σεαυτῷ τὸν πνιγέα*, is non ad equum, sed ad hominem pertinebat et figurate accipiendus est.

61

ὑφόλμιον

τὸ ὑπόθημα τοῦ ὅλμου, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ. Pollux 10, 114.

62

τὴν ψήκτραν

Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ εἴρηκεν. Pollux 10, 55. cf. fr. 42, quocum *ψήκτρας* commemoratio artissime coniuncta erat.

63

ἀλλ' Ἀριφράδη δέδοικα μὴ τὰ πράγματα
ἡμῶν διακναίσῃ.

Etym. Gud. 330, 52 *παραιτητέον δὲ τοὺς γράφοντας κατακνησθείην* (Eq. 768) *περί τε Ἀριστοφάνους ἀναγνώσεως· ἀλλὰ ῥίμφα δέδοικα μὴ τὰ πράγματα ἡμῶν διακνήσει.* ex his egregie Dobraeus Advers. II 259 enucleavit *παρά τε τῷ Ἀριστοφάνει Ἀναγύρῳ κτλ.*, quae supra transscripsimus. cum tamen incerta sit emendatio, extremo loco fragmentum posui. initio rectius fortasse *ὥσπερ καὶ ἐν Ἀρ. Ἀναγ.* de *Ariphrade* cf. Eq. 1281 et quae adnotavimus ad v. 1276.

Ad Anagyrum fortasse pertinet fr. 736. versum Eupolideum quem Musgravius primus poetae alicuius esse monuit et ex parabasi fabulae Bergkius petitum esse putabat

(καὶ) παχυσκελὴς ἀλετρὶς πρὸς μύλην κινουμένη,

eum cum Wyttenbachio Fritzschius (*καί* Plutarcho reddens) incerto poetae tribuit Fragm. v. Eup. conscr. 18.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ

Acta est Eucle archonte, Ol. 88, 2 *ἐν ἄστει.* Suidas *Σαμίων ὁ δῆμος· τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης . . . ἐπὶ Εὐκλέους.* Schol. Aristoph. Ach. 377 *τὴν πέρυσι κωμῳδίαν· τοὺς Βαβυλωνίους· τούτους πρὸ τῶν Ἀχαρνέων Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ἐν οἷς πολλοὺς κακῶς εἶπεν· ἐκωμῴδησε γὰρ τάς τε κληρωτὰς καὶ χειροτονητὰς ἀρχὰς καὶ Κλέωνα παρόντων ξένων. εἶπε (καθεῖκε?) γὰρ δρᾶμα τοὺς Βαβυλωνίους τῇ τῶν Διονυσίων ἑορτῇ . . ἐν τῷ ἔαρι . . ἐν ᾧ ἔφερον τοὺς φόρους οἱ σύμμαχοι.* cf. Ach. 502. Vit. Aristoph. p. XXVII 28 Duebn. de argumento cf. Ach. 630—642. inridebat Atheniensium credulitatem, qui peregrinorum legatorum mendaciis facillime deciperentur, criminabatur

populi in socios potissimum insulanos iniurias, homines populares qui tum valebant vehementissime accusabat. chorum Bergkius et Dindorfius existimabant servorum barbarorum fuisse. Hesych. *Βαβυλώνιοι οἱ βάρβαροι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς*. Suidas *Βαβυλώνιοι· παῖδες* (i. e. *servi*), quam glossam Bernhardyus, cum absit a V, Suidae abiudicavit. contra Fritzschius Babyl. 17 servorum in comoedia Attica chorum esse potuisse negat et ex optimatibus compositum fuisse contendit. legatos a rege Persarum redeuntes Dionysumque deum in scaenam inductos fuisse fragmenta ostendunt.

64

Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν· ὡς πολυγράμματος.

Hesych. *Σαμίων ὁ δῆμος· φησί τις παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει* (sic Salmasius; cod. *φησί τι περὶ τῶν Ἀριστοφάνους*) *τοὺς ἐκ τοῦ μύλωνος ἰδὼν Βαβυλωνίους· Σαμίων — πολυγράμματος. καταπληττόμενος τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ ἐπαπορῶν.* Plutarch. Pericl. 26 *οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνθυβρίζοντες ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας· καὶ γὰρ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι σάμαιναν. ἡ δὲ σάμαινα ναῦς ἐστιν ὑόπρωρος μὲν τὸ σίμωμα, κοιλοτέρα δὲ καὶ γαστροειδής, ὥστε καὶ φορτοφορεῖν καὶ ταχυναυτεῖν. οὕτω δ' ὠνομάσθη διὰ τὸ πρῶτον ἐν Σάμῳ φανῆναι . . . πρὸς ταῦτα τὰ στίγματα λέγουσι καὶ τὸ Ἀριστοφάνειον ᾐνίχθαι· Σαμίων κτλ.* Photius et Suidas *Σαμίων ὁ δῆμος ὡς πολυγράμματος·* (*ὡς πολ.* desunt apud Suidam) *Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους . . . οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ* (bello Samio) *Σαμίους ἔστιζον γλαυκί, Σάμιοι* (*δὲ*) *τῇ σαμαίνῃ, ὅ ἐστι πλοῖον δίκροτον ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον παρασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου, ὡς Λυσίμαχος ἐν β' Νόστων . . . οἱ δὲ τὴν σάμαιναν νόμισμα εἶναι.* Hesych. *σάμαινα· εἶδος νεώς, ὑὸς ἔχουσα προτομήν.* cf. eiusdem *Σαμιακὸς τρόπος.* Phot. *τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις· . . . παρῆλθεν ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι . . . ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ Σαμιῇ, ἥ ἐστιν εἶδος πάθους* (scr. *σκάφους*) *Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστιξαν.* Aelian. V. h. 2, 9 *ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι . . . τοὺς ἁλισκομένους αἰχμαλώτους στίζειν κατὰ τοῦ προσώπου καὶ εἶναι τὸ στίγμα γλαῦκα.* pugnat Plutarchi narratio cum reliquis. de notis belli Samii tempore ante plus decem annos compositi captivorum fronti inustis cogitari posse negat Fritzschius (19 sq.): id enim egisse poetam, ut socios civibus commendaret, non ut irrideret. addere poterat servum noctua notatum dici vix posse *πολυγράμματον*. itaque non liquet. de sententiae forma Fritzschius confert Av. 284: neque opus est Cobeti invento (Mnem. nov. I 138) extrema verba alteri personae tribuentis.

65

ἀνὴρ πεδήτης ἰτέαν ἐνημμένος

Eustathius 911, 63 *καὶ ἰτέας δέ τινας ἀσπίδας Αἴλιος Διονύσιος ἱστορεῖ, φέρων καὶ χρῆσιν ἐξ Ἀριστοφάνους ταύτην κτλ.* haec si componas cum Eustath. 1542, 48 et Phot. *στίγων* (fr. 97), vix potest dubium esse quin ad Babylonios pertineant. cf. Plut. Mor. 165 e *τοῖς πεδήταις ἐπελαφρύνει τὸν δεσμὸν ὁ ὕπνος.* apud Aristophanem *πεδήτης* simpliciter *servum* significat.

66

ἵστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.

Schol. Lysistr. 282 *τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγον· καὶ αὐτὸς πάλιν Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις κτλ.* Suid. *ἀσπιδηφόροι· . . . Ἀριστοφάνης· ἵστασθ' κτλ.* chorum vel aliquam hominum turbam nescio quis *κατὰ στοίχους καὶ ζυγά* consistere iubet. cf. Av. 400. 448. cum fr. 633 coniungit Fritzschius Bab. 25.

67

ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.

Photius *νεολαίαν· τὴν νεότητα τετρασυλλάβως οἱ Ἀττικοί. Βαβυλωνίοις κτλ. νεολαίας* Porson.] *νεολέας* cod., et sic *νεολέαν.* Phot. 295, 6 *νεολαία· νέος λαὸς καὶ οὐ πάλαι εἰς ἄνδρας ἐγγεγραμμένος.* Bekker. Anecd. 52, 25 *νεολαία· ἔστι νέος λαὸς ἡ νεότης, παρ' ὃ γέγονεν ἡ νεολαία.* conl. Nub. 1 Bergkius primum fabulae versum fuisse arbitratur, non recte meo iudicio.

68

ἀνέχασκον εἷς ἕκαστος ἐμφερέστατα
ὀπτωμέναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

Athenaeus 3, 86 f *τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὑρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις κτλ. ἐπὶ τῶν ἀνθράκων* pertinet ad *ὀπτωμέναις*. *concham hiantem* Cic. N. d. 2, 48 confert Fritzschius. scrib. *ἐμφερέστατοι*, adverbium enim neque apud comicos neque apud tragicos invenitur. populum Atheniensium Gorgiae eloquentiam stupide admirantem dici conl. Ach. 233. 634. 5. Eq. 1262 arbitratur Bergkius, verba esse Dionysi ex contione redeuntis censent Dindorfius et Fritzschius Daetal. 122. Babyl. 53.

69

ἀνήρ τις ἡμῖν ἐστιν ἐγκινούμενος.

Etymol. m. 311, 1 *ἐγκινούμενος· Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνης.*

ῥητορική. ταράττων καὶ ἐμποδίζων. ἔστιν om. V. quis significetur prorsus incertum est.

70

Athenaeus 11, 494d *κἂν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκουσόμεθα ποτήριον τὸ ὀξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν ὡς αὐτὸν ᾔτουν ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξυβάφω δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἡγητέον εἶναι ἢ ὅτι ἐκπώματα ᾔτουν.* itaque Bacchus a Cleone vel alio principe civitatis ob nescio quam causam videtur in ius vocatus esse. Aristophanem scripsisse arbitror *ᾔτουν δ' ἐμὲ | ἐπὶ τὴν δίκην ἄγοντες ὀξυβάφω δύο.*

71

Α. δεῖ διακοσίων δραχμῶν.
Β. πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν; Α. τὸν κότυλον τοῦτον φέρε.

Pollux 10, 85 *οἱ κότυλοι ὅτι καὶ ἀργυροῖ ἐγίνοντο ἱκανὸς μηνῦσαι Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις εἰπών κτλ.* Athenaeus 11, 478c *καὶ Πλάτων ἐν Διὶ κακουμένῳ 'τὸν κότυλον φέρει' φησὶ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις . . . Πάμφιλος δὲ ποτηρίου φησὶν εἶναι γένος, ἴδιον δ' εἶναι Διονύσου.* itaque haec quoque videntur ad Bacchi causam pertinere. *φέρε*, i. e. *oppignera*. Av. 78. Thesm. 262 contulit Fritzschius.

72. 73

πόσους ἔχει στρωτῆρας ἀνδρῶν οὑτοσί;
* * * *
ὡς εὖ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφεν.

Pollux 10, 173 *ἀλλὰ μὴν τῷ στεγαστῆρι ὀρόφῳ προσήκοιεν ἂν καὶ οἱ στρωτῆρες καὶ τὰ καλυμμάτια, ἄμφω δὲ ἐν Ἀριστοφάνους Βαβυλωνίοις· πόσους — οὑτοσί. καὶ αὖ πάλιν· ὡς κτλ.* Harpocratio *στρωτὴρ . . . τὰ ἐπάνω τῶν δυρροδόκων τιθέμενα στρωτῆρας ἔλεγον, ὥς φησι Δίδυμος. ἔστι τοὔνομα καὶ ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνους.* Photius *καλύμματα* (Fritzschius *καλυμμάτια*) *ἃ τινες φατνώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.* Photius *στρωτήρ· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτῆρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀρόφωσιν πεποιημένον.* Bekker. Anecd. 302, 5 *στρωτῆρές εἰσι τὰ μικρὰ δοκίδια εἰς ὀροφὰς πεποιημένα· οἱ δέ φασι πλέγματά τινα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀρόφωσιν πεποιημένα, οἱ δὲ σανίδας πάλιν εἰς ὀροφὴν ἐπιτηδείους. οἶκος* hic *conclave* est, in quo cenabant. 'laudat aliquis elegantiam lacunaris. cf. Vesp. 1215.' Bergk. 2. *εὖ* Bergkius] *οὐ.* potest tamen poeta etiam scripsisse *πῶς οὐ — ἤρεφεν; qui factum est ut* cet.

74

μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν.

Schol. Lysistr. 288 *σιμός· τὸ σιμὸν ὄνομα χωρίου περὶ τὴν ἀκρόπολιν. τὸ σιμὸν ἀντὶ τοῦ πρόσαντες . . . καὶ ἐν Βαβυλωνίοις κτλ.* Suidas *σιμός· ὁ προσάντης τόπος. καὶ σιμὸν οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις· μέσην κτλ.* Photius 512, 8 et Bachmann. Anecd. I 364, 22 *σιμόν· ἄναντες. οὕτως Ἀριστοφάνης.* Hesych. *σιμόν· τὸ πρόσαντες χωρίον.* quae in codicibus Suidae et scholiorum post *σιμόν* leguntur *καὶ πλατὺ ἐν νίκαις*, ea ex *καὶ Πλάτων ἐν Νίκαις* (fr. 79) detorta esse Elmsleius monuit Ach. 377. etsi verbum *ἐρείδειν* saepe de coitu usurpatur, hic tamen nihil inest obscaenitatis, quam sunt qui comicis etiam invitis obtrudant. est enim *acriter progredi*, ut fr. 493. cf. etiam Ran. 914, et *τὸ σιμόν* grammatici recte interpretantur *clivum arcis* Athenarum. cf. Lys. 288. Plat. 79. Dionys. 4, 4 *πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν.* Plut. Demosth. 11 *τὴν φωνὴν ἐν τοῖς δρόμοις γυμνάζεσθαι καὶ ταῖς πρὸς τὰ σιμὰ προσβάσεσι*, ubi idem clivus significari videtur: quamquam etiam alii clivi ita adpellabantur (Xen. Hell. 4, 3, 23). *μέσην*, i. e. *ὁδόν.*

75

ἐννεύει με φεύγειν οἴκαδε.

Priscianus 18, 207 *Aristophanes in Babyloniis . . . nos quoque similiter 'adnuit me fugere domum'.* sine idonea causa cum hoc fr. 616 coniungit Fritzschius Bab. 45 not. 33. *ἐννεύειν* Atticis fere ignotum idem exemplis Lucian. Dial. meretr. 12, 1 et Evang. Luc. 1, 62 inlustravit.

76

εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν

Pollux 10, 38 *εἴποις δ' ἂν οἶμαι καὶ χνοῦν . . . ἐπὶ τῶν μαλακῶν, Ἀριστοφάνους εἰπόντος μὲν ἐν Βαβυλωνίοις κτλ.* cf. Bachmann. Anecd. I 418, 24 *χνοῦν· τὸ λεπτὸν τοῦ ἀχύρου. Ἀριστοφάνης.* cf. Nub. 978. videtur usus esse proverbio *ὄνος εἰς ἄχυρα.* Photius, Suidas, Apostol. 12, 78 *ὄνος εἰς ἄχυρα· ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.* Bekker. Anecd. 7, 23 *ἡ παροιμία· οἶνος* (*ὄνος* Meinek. Menandr. p. 425) *εἰς ἀχυρόν.* Diogenian. 6, 91 *ξυρὸς εἰς ἀκόνην· πρὸς τοὺς ὧν βούλονται τυγχάνοντας. ὁμοία τῇ ὄνος εἰς ἄχυρα.* C *ἐπὶ τῶν ἀδηφάγων.* cf. Vesp. 1310. Philem. Athen. 2, 52e. Eq. 254.

77

τὴν αὑτοῦ σκιὰν δέδοικεν.

ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων· μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βα-

βυλωνίοις. Schol. Platon. 381 Bekker. cf. Apostol. 16, 49a. Macar. 8, 14. Gregor. Cypr. Leid. 3, 18 et Schneidewin. Paroem. praef. XVIII sq.

78

ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ.

Photius *ναυλοχεῖν· . . . καὶ ναυλόχιον ὁ τοιοῦτος τόπος, ᾧ λιμένες ἔνεισιν. ναυλ. κτλ. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.* Pollux 9, 28 *καὶ ὅρμος δὲ καὶ κρηπίς, νεώρια, νεώσοικοι, καὶ ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις, ναυλόχιον.* videtur esse exitus trimetri iambici.

79

ἤ που κατὰ στοίχους κεκράξονταί τι βαρβαριστί.

Photius *στοῖχος· στίχος . . . Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις κτλ.* Hesychius *κατὰ στίχους· κατὰ τάξεις.* quamquam haec quidem (M. Schmidt *κατὰ στίχας*) ad Homerum videntur pertinere. barbarorum chorum carmen aliquod canere parare interpretatur Bergkius. sed quis barbarum carmen intellegeret? Aeschyli enim Persae non canunt *βαρβαριστί.* non chorum, sed servos vel legatos significari putat Fritzschius Babyl. 24. 5.

80

εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης, ὡς ἐξοίσων ἐπίγυον.

Harpocratio *ἐπιβάτης . . . οὕτως ἐκάλουν τῶν ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένων τοὺς μὴ κωπηλατοῦντας ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐπιτηδείους. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις κτλ. ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης* Porson. Hecub. praef. LI] *ἐξεκολύμβησεν ἐπιβάτης. ὡς] ἂν* (sic) N. *ἐπίγυον] ἐπίγνον* A. cf. fr. 426. vulgo *ἐπίγεια* scribuntur vel *ἀπόγαια, ἀπόγυα.* Pollux 1, 93. 10, 134. solum *ἐπίγυον (σχοινίον),* idem quod *πεῖσμα, πρυμνήσιον* (opponuntur *σχοινία ἀγκύρεια*), probandum esse ex inscriptionibus demonstravit Boeckhius Oecon. III 162, contractum censens ex *ἐπιγύιον.* Polyb. 3, 46, 3 *τὴν ἀπὸ τοῦ ῥεύματος* (fluvii) *πλευρὰν ἠσφαλίζοντο τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγύοις, εἰς τὰ περὶ τὸ χεῖλος* (fluvii) *πεφυκότα τῶν δένδρων ἐνάπτοντες.* ceterum figurate poeta videtur locutus esse.

81

ἢ δῶρ' αἰτῶν ἀρχὴν πολέμου μετὰ Πεισάνδρου πορίσειεν.

Schol. Av. 1556 *Πείσανδρος . . . δωροδοκῆσαί φησιν αὐτὸν Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις διὰ τούτων κτλ.* Schol. Lysistr. 490 *Πείσανδρος ... κωμῳδοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ ὡς δωροδόκον, ὡς καὶ ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνης. αἰτῶν* Dindorfius] *αἰτοῦντες,* quod est *αἰτῶν*

τις, pronomine τις ex eo qui proxime antecedebat versu perperam repetito. μετὰ Π. πορίσειεν Bergk.] πορίσειεν μετὰ Π. — ἢ δωροδοκῶν multo ante Cobetum Obs. crit. 128 Fritzschius Bab. 14. ex parabasi similive comoediae parte versum petitum esse adparet conl. Ran. 361. de *Pisandro* cf. Hermipp. 9. Lysiclem τὸν ποριστὴν inrideri somnium est Muelleri Strubingensis p. 588. 9 adn.

82

ἢ βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε ζεῦγος χολίκων ἐπιθυμῶν.

Ammonius 149. Append. Etym. Gud. 640, 44. Bachmann. Anecd. II 381, 10 χόλικες· αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις κτλ. βοιδάριον App. Etym., Bachm. An. ibidem omittitur ζεῦγος. βοιδαρίοιν Dindorfius. non repugno quo minus hic quoque versus ad parabasin referatur. sed artissime cum fr. 81 coniunctum fuisse non credo. obstat enim modorum discrepantia (πορίσειεν — ἀπέκτεινε).

83. 84

κατάγου ῥοθιάζων.

* * *

ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ

Suidas ῥοθιάζουσιν et Photius ῥόθιον· τὸ μετὰ ψόφου κῦμα· ἢ ῥεῦμα· σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· κατάγου ῥοθιάζων φησὶν καὶ πάλιν ναῦς κτλ. et versuum heroicorum et tetrametrorum anapaesticorum reliquiae esse possunt. Bergkii Fritzschiique (Babyl. 43. 4) de his commenta admodum incerta sunt. fortasse fr. 83 cum 85 ita coniungendum κατάγου δ' ἐς τὸν λιμένα ῥοθιάζων.

85

ἐς τὸν λιμένα

Hesychius εἰς τὸν λιμένα. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. παρὰ τὴν παροιμίαν· Ἀττικὸς εἰς λιμένα. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι συντόνως ἤλαυνον καταπλέοντες, διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς. cf. Photius 22, 7. Zenob. 2, 10. paullo aliter Diogenian. 1, 66. 4, 79 εἰς τὸν λιμένα· ἀπὸ τῶν ἐν λιμένι (μὲν) ἐρεσσόντων, ἔξω δὲ ῥαθυμούντων. Terent. Andr. 3, 1, 22 *ego in portu navigo*, i. e. periculum effugi.

86

Schol. Pacis 347 Φορμίων . . . αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἱππεῦσι καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις. Phormionem Ol. 88, 1 Bergkius, Ol. 87, 4 i. e. biennio fere ante Babylonios actam mortuum esse Wilamowitzius conicit Obs. crit. 33. qua de causa ad multam

fuerit damnatus et postea liberatus in Babyloniis poeta commemoravisse videtur. quae praeterea de hac re exponit Wilamowitzius Obs. crit. 34 not. 18, ea vera esse neutiquam praestiterim.

87

ἀνθ' Ἑρμιόνος

Zenobius 2, 22 *εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σῳζόντων τοὺς ἱκέτας, ἐπειδὴ ἐν Ἑρμιόνῃ τῆς Πελοποννήσου ἱερὸν ἦν κόρης καὶ Δήμητρος ἀσφάλειαν παρέχον τοῖς καταφεύγουσι. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. Ἑρμιόνος* Fritzschius Bab. 50] *Ἑρμίωνος*. Photius *Ἑρμιόνη· χωρίον ἄσυλον· ἢ πόλις ἡ ἐν Πελοποννήσῳ, ἔχουσα ἱερὰ Δήμητρος καὶ Περσεφόνης ἄσυλα*. Bekker. Anecd. 256, 15 *Ἑρμιόνη· χωρίον ἄσυλόν ἐστιν ἡ Ἑρμιόνη οὕτω καλούμενον*. itaque *ἀνθ' Ἑρμιόνος* dicitur quisquis non minus quam templa Hermionensia incolumitatem alicuius praestat.

88

τὰ μέτωπα Ἰστριανά

Hesychius *Ἰστριανά· Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν Ἰστριανά φησιν, ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσίν· οἱ γὰρ παρὰ τῷ Ἴστρῳ οἰκοῦντες στίζονται καὶ ποικίλαις ἐσθήσεσι χρῶνται. Διονύσιος δέ φησιν, ἐπεὶ πρότερός τις Ἰστριανὸς λέγεται, ὁ λευκός, κατ' ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι ὡς καθαρὰ καὶ λευκὰ τὰ μέτωπα, τοὐναντίον δὲ νοεῖσθαι ἐστιγμένα*. pro *ποικίλαις ἐσθήσεσι* utique scribendum est *ποικίλοις ἀνθίσμασι* vel *ποικίλαις ἀνθίσεσι*. coloribus enim aliquid variegare et proprie et figurate Graeci dicunt *ἀνθίζειν*. significantur autem ora servorum variis coloribus et notis quibusdam Thraciis distincta, non vestimenta.

89

πόδα βαλλαντίου

ὁ αὐτὸς (Ἀριστοφάνης) εἴρηκεν ἐν Βαβυλωνίοις. Pollux 10, 152. *βαλλαντίου* scribendum erat, quamquam etiam Bekkerus *βαλαντίου*.

90

Aristoteles Rhetor. 3, 2 extr. *ἔστι δὲ ὁ ὑποκορισμὸς ὃς ἔλαττον ποιεῖ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθόν· ὥσπερ καὶ Ἀριστοφάνης σκώπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις ἀντὶ μὲν χρυσίου χρυσιδάριον, ἀντὶ δ' ἱματίου ἱματιδάριον, ἀντὶ δὲ λοιδορίας λοιδορημάτιον καὶ νοσημάτιον. εὐλαβεῖσθαι δὲ δεῖ καὶ παρατηρεῖν ἐν ἀμφοῖν τὸ μέτριον. νοσημάτιον] νοημάτιον* Fritzsch. Bab. 50. 1 etiam fr. 756 huc referens, nulla necessitate. Gorgiam inrideri censet Bergkius.

91

ἁλυκόν

ἀντὶ τοῦ ἁλμυρόν. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. Bekker. Anecd. 80, 14. ibid. 383, 20 ἁλμυρόν· . . . λέγουσι δὲ καὶ ἁλυκόν . . . Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ (403). Hesych. ἁλυκόν· ἁλμυρόν. Lob. Pathol. prol. 345.

92

δύσριγος

Pollux 4, 186 Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις δύσριγος εἴρηκε. i. e. *misere frigens*. cf. Lobeck. Phryn. 418. 420. dubitat Dindorfius in Thesauro II 1790 (cf. Poet. scen. ed. noviss. fr. 66a), turbata esse Pollucis verba et Aristophanis nomen non ad δύσριγος Atticis inusitatum, sed ad πῦρ (i. e. πυρετός), quod Pollux paullo post commemorat, referendum censens.

93

ζώστειον

Etymol. m. 414, 40 ζώτειον· προπαροξυτόνως ὁ μύλων, παρὰ τὰς ζειάς . . . οἱ δὲ τόπου ὄνομα, ὅπου ἐκολάζοντο οἱ οἰκέται. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις ζώστειον, ὡς Ὧρος ὁ Μιλήσιος εἴρηκεν. ζώτειον] ζώντιον V, ζώντειον cod. Flor. Milleri (Mélanges 141). ζητρεῖον (a ζέα Lob. Phryn. 310) Eupol. 348. Theopomp. 63. Poll. 3, 78. idem 7, 19 ζώτριον, ζητρεῖον. Hesych. ζώντιον· τὸν μύλωνα, οἷον ζεώντειον, ὅπου τὰς ζειὰς ἔκοπτον. idem (et Photius) ζητρεῖον· τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. et ζητρόν· τὸν δημόκοινον. Photius ζητόρων ζητητῶν (cf. Lobeck. Paralip. 13). Herodian. I 372, 7 ζήτρειον καὶ ζώτειον (sic etiam II 459, 16). II 575, 24 ζήτρειον. ne quid deesse videatur addo quamvis diversa ζάγρα et ζάγριον (τὰς βασάνους καὶ τὰς πληγάς) Timostrati apud Bekker. Anecd. 98, 4. iudicet qui poterit.

94

θωμόν

Ἀττικοί. ὡς Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. Moeris 199. cf. fr. 217

95

λακεδαιμονιάζω

Stephan. Byz. Λακεδαίμων· . . . λέγεται καὶ λακεδαιμονιάζω, ὡς Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. in parabasi anapaestica poeta se ab eorum criminibus videtur defendisse, qui Lacedaemoniorum rebus eum favere dixerant.

96

ὁρκωμοτεῖν

τὸ ὀμνύναι Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. Photius. est verbum tragicum. Aesch. Sept. 46. Eum. 764. Soph. Ant. 265. Eur. Suppl. 1190. itaque ex parodia petitum videtur.

97

στίγων

Photius στίγων, ὁ στιγματίας. Βαβυλωνίοις. Eustathius 1542, 48 οὕτω δὲ καὶ ὁ γράψας ὅτι στίγων καὶ πέδων δοῦλος ὁ στιγματίας καὶ πεδήτης παρὰ Ἀριστοφάνει, μετ᾽ ὀλίγα λέγει, ὅτι τριπέδων ὁ τρίδουλος. στίγων Dindorfius] στιγών. γάστρων, πόσθων, γλάμων alia comparavit Fritzschius Bab. 22. cf. Lobeck. Phryn. 195 extr. et infra fr. 837.

98

ὠτοκάταξιν

τὸν συντετριμμένον τὸ οὖς. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. Bekker. Anecd. 116, 32. Pollux 2, 83 ἐπὶ δὲ τῶν ἐν γυμνασίοις πληγῶν τὰ ὦτα κατεαγέναι, καὶ ὠτοκάταξις. 4, 144 inter κωμικὰ πρόσωπα commemoratur ὠτοκαταξίας. Hesych. ὠτοκάταξις· τὰ ὦτα τεθλασμένος. Plat. Gorg. 515e οἱ τὰ ὦτα κατεαγότες. quia autem *qui Lacedaemoniis favent* Athenis teste Platone Protag. 342b ὦτά τε κατάγνυνται μιμούμενοι αὐτοὺς καὶ ἱμάντας περιειλίττονται, etiam in Babyloniis fr. 98 cum fr. 95 artissime coniunctum fuisse arbitror. de forma nominis cf. Lobeck. Phryn. 628, ubi per errorem βορβοροκάταξις pro βορβοροτάραξις (Eq. 308).

99

Argum. Pac. Κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως· ἀλλ᾽ οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ἢ Βαβυλωνίοις ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. Cratetis verba non adduntur.

Praeter fr. 633 (cf. 66) ad Babylonios fr. 583. 637. 683. 696 rettulit Fritzschius p. 25.

ΓΕΩΡΓΟΙ

Agricolas simillimam fuisse Acharnensium et Pacis Suevernius monuit De Senectut. Arist. 29. alteram Pacis editionem esse Fritzschius censet Daetal. 131 not 71. actam esse non multo post res ad Pylum gestas, Dionysiis Ol. 88, 4 Bergkius suspicatur. cf. fr. 100.

100

Α. ἐθέλω γεωργεῖν. *Β.* εἶτα τίς σε κωλύει;
Α. ὑμεῖς. τί δ᾽ εἰ δίδωμι χιλίας δραχμάς,

ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε; Β. δεχόμεθα·
δισχίλιαι γάρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.

Plutarchus Nic. 8 *καὶ τοῦτο τῷ Νικίᾳ μεγάλην ἤνεγκεν ἀδοξίαν· οὐ γὰρ ἀσπίδος ῥῖψις ἀλλ' αἴσχιόν τι καὶ χεῖρον ἐδόκει τὸ δειλίᾳ τὴν στρατηγίαν ἀποβαλεῖν ἑκουσίως καὶ προέσθαι τῷ ἐχθρῷ τηλικούτου κατορθώματος ἀφορμάς, αὐτὸν ἀποχειροτονήσαντα τῆς ἀρχῆς. σκώπτει δ' αὐτὸν εἰς ταῦτα Ἀριστοφάνης . . . ἐν Γεωργοῖς ταῦτα γράφων κτλ.* 2. *τί δ' εἰ — ἀφῆτε;* K.] *ἐπεὶ — ἀφῆτε.* omnis morae inpatiens agricola aliquis rus abire parat. prohibent belli continuandi auctores. '*quid vero*' inquit '*facietis, si vobis mille drachmas do?*' de particula *εἶτα* cf. Antiphan. 102. 158. Eubul. 116. Xenarch. 8. mille drachmas etiam ei solvebant qui alterum accusantes quintam suffragiorum partem non tulissent. fr. 201.

101

ὅτου δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει.
Β. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγόν· οὐκ ἀκήκοας;

Schol. Eq. 963 *ἐν τοῖς Γεωργοῖς οὕτως ἔχει. ὅτου* Brunckius] *ὅτῳ. οὕτω* Θ. aut cum Herwerdeno Nov. add. crit. 15 statuendum est in exitu eius qui praecedebat versus excidisse *εἰπέ μοι, ὅτου κτλ.* aut scribendum est *καὶ τοῦ δοκεῖ σοι κτλ.* 2. *ἐμοὶ μὲν αἴνειν μολγόν· οὐκ ἀκήκοας;* Bergkius. codices *ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι. οὐκ ἀκ.* (*οὐκ* om. Θ). at id, ut Solon. fr. 32 *ἀσκὸς δεδάρθαι*, dicendum fuisse *μολγὸν αἴνεσθαι* recte Herwerdenus monuit. Porsonus Advers. 279 simpliciter *εἶναι* eiecit, id leviter corruptum esse iudicans ex glossemate *ἰέναι*. Herwerdenus conl. fr. 694 et Eq. 963 *ἐμοὶ μὲν εἶναι μολγόν· οὐκ ἀκ.*

102

τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν, ὦ παῖ, γλίχει;

Etymol. m. 234, 35 *γλιχόμενος· καρτερῶν ἢ ἐπιθυμῶν. Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς κτλ.* videtur Strepsiades aliquis filium a rerum bellicarum studio revocare.

103

εἶτ' ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν.

Athenaeus 3, 111b *ὁ δὲ ὀβελίας ἄρτος κέκληται ἤτοι ὅτι ὀβολοῦ πιπράσκεται, ὡς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἢ ὅτι ἐν ὀβελίσκοις ὠπτᾶτο. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς κτλ. εἶτ'*] *εἴτ'* Bergkius. cf. Pherecr. 55. Hesych. *ὀβελίας ἄρτος· ὁ ἐπ' ὀβελίσκου ὀπτώμενος.* Moeris 287 *ὁ ἐπὶ τῶν ὀβελῶν ὠπτημένος.* Phot. 313, 20 *ὁ ἐπὶ ὀβελῶν ὀπτώμενος.* idem 314, 1 *ὀβελίας ἄρτος περιπεπλασμένος μακρῷ ξύλῳ καὶ οὕτως*

ὀπτώμενος· γίνεται δὲ παραμήκης καὶ γαστρώδης. recte: nam quae obolo veneunt dicuntur *ὀβολιαῖα.* cf. Lobeck. Phryn. 550sq.

104

ὥσπερ κυλικείου τοὐθόνιον προπέπταται.

Athenaeus 11, 460d *κυλικεῖον εἴρηται ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Γεωργοῖς κτλ.* fortasse facies puellae significatur, linteo obtecta ut armarium cauponae, in quo pocula adservabantur.

105

εἴ γ' ἐγκιλικίσαιμ', ἐξολοίμην, φαθὶ λέγων.

Priscianus 18, 303 *φαθὶ λέγων. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς κτλ. inveniuntur et nostri abundantia utentes, ut loquere dicens, et stude properans, et similia. εἴ γ' ἐγκιλικίσαιμ'* Bergk.] eirekiaMA M. ΕΙΓΕ ΚΙΜΚΙΑΣΑΙΜΑ L, *κιλικίας διμα* C. reliqua vide in adn. Hertzii. ex M H. Iacobi (V p. CXXIX et 60, ed. min. praef. XI) *Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς εἴρηκεν 'ἀλλ' ἐξολοίμην, φαθὶ λέγων'.* at dicere 'dispeream' non facile quisquam iubetur nisi addita condicione, qua mortem obire paratus sit. de verbo *ἐγκιλικίζειν* cf. Pherecr. 166. hic quid significare possit nescio, neque Bergkii coniectura, quamquam ingeniosissimam dicit Hertzius, versum sanatum esse credo.

106

καχέτας καὶ Μεγακλέας καὶ μαλακούς

Suidas *Ἀτρέα καὶ καθόλου τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς συμφώνῳ παραληγομένων αἰτιατικὰς μηκύνουσι, τὰς δὲ καθαρὰς τοῦ ευς συναιροῦσι χοᾶ καὶ Μηλιᾶ καὶ Σουνιᾶ . . . τὸ γὰρ συστέλλειν Ἰακόν· Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς κτλ.* Hermannus *κατεύχεται καὶ Μεγακλέας καὶ μαλθακούς,* hominem rusticationis studiosum dici existimans, Bernhardyus *κατέχεσα καὶ Μεγακλέα κἀλκμαιωνίδας,* et versu vitioso et syntaxi, Bergkius ⏑ – *Λάχητας, Μεγακλέας καὶ Λαμάχους.* at Suidas accusativi singularis formam inlustrat, non pluralis. ⏑ – *Λάχητα, Μεγακλέα κἄλλους* ⏑ – Dindorfius Poet. scen. p. 197. fortasse (*μισῶ*) *Λάχητα, Μεγακλέα καὶ Λάμαχον.* et *Laches* quidem notus vel ex Platonis dialogo, *Lamachus* ex Acharnensibus, *Megacles,* cum Lamacho coniunctus etiam Ach. 614, ex Nubium prologo.

107

ἐξ ἄστεος νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν· ὡς πάλαι δεῖ
ἡμᾶς ἐκεῖ 'ν τῷ χαλκίῳ λελουμένους σχολάζειν.

Pollux 9, 69 *χαλκίον . . . ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς σαφῶς ἐπὶ λουτροῦ εἰρημένον κτλ. ἄστεος — δεῖ — χαλκίῳ λελου·*

μένους σχολάζειν Porson. Hecub. praef. XLI] *ἄστεως — δι' — χαλκῷ ἐλλουσάμενον κολάζειν.* *'ν* add. K.: nam *λοῦσθαι ὕδατι* Graeci dicunt, sed *λοῦσθαι ἐν πυέλῳ* cet. cf. fr. 360. Lys. 574. Lucian. Lexiph. 4 *δέος μὴ ἐν λουτρίῳ ἀπολουσώμεθα.* chori sunt verba in extrema fabula pace recuperata ex urbe discedentis.

108

συκᾶς φυτεύω κάρτα πλὴν Λακωνικῆς·
τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν·
οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρόν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.

Athenaeus 3, 75a *Λακωνικοῦ δὲ σύκου μνημονεύει ἐν Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ταδὶ λέγων κτλ.* et paullo post (d) *ἐπὶ δὲ τὸ πλεῖστον αἱ κόλουροι καὶ φορμύνιοι καὶ δίφοροι καὶ Μεγαρικαὶ καὶ Λακωνικαὶ συμφέρουσιν, ἐὰν ἔχωσιν ὕδωρ.* 1. *κάρτα* K.] *πάντα. πάνυ τι* Meinekius in Athenaeo, cf. Anal. 37. at id sententiis negativis convenit. *κάρτα* Ach. 544. Av. 341. Amips. 22, 5. loqui videtur alter Dicaeopolis. cf. Ach. 509 sq. *μικρόν* dicit esse *σῦκον Λακωνικόν,* quia *μισόδημοι* sunt *οἱ ὀλίγοι.*

109

Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν,
εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο
σκάψαι κἀποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ διελκύσαι
τῆς τρυγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φαγόντι.

Stobaeus Flor. 55, 2 *Ἀριστοφάνους Γεωργῶν.* Arsenius *Ἀριστοφάνους νήσων.* 1. *βοεικόν* Dindf.] *βοϊκόν.* 2. *τοῦ* om. A. 3. *σκάψαι* Dindf.] *σκάψαντ'. σκάψαι τ'* Voss. Vind. Ars. Trinc. *κἀποκλάσαι* Dindf.] *ἀποκλάσαι. ἀποκλᾶσαι τε* B. *ἐχθρὰν στάσιν τ' ἀποκλάσαι* A, quod inrepsit ex Euripidis fragmento huic apud Stobaeum proximo. *ἀποκλάσαι* est *amputare vites. φαγόντι* Herwerd. Nov. add. crit. 14] *φέροντι. διελκύσαι* metro adversatur, Bergkii *διέλξαι* est forma Atticis inusitata. scribendum est *'πολαῦσαι,* i. e. *ἀπολαῦσαι,* cf. Antiph. 44, 4. 80. Amphid. 26. Aristophont. Athen. 6, 238c. Diodor. com. 2, 19. librarios obscurior aphaeresis forma decepit. admodum modeste chorus cupit: agrum arare vult et post laborem bibere, non potare. imitatur autem Euripidem, qui Cresphont. fr. 462 N. *Εἰρήνα βαθύπλουτε καλλίστα μακάρων θεῶν, ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις κτλ.* cf. Pac. 346.

110

ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική,
χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός.

Hephaestio 13, 3 *ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Γεωργῶν κτλ.* Marc. Aurel. 4, 23 *ἐκεῖνος μέν φησι· πόλι φίλη Κέκροπος.* cf. Plut. 772 *σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον.* chorus belli malis se liberatum esse gaudet.

111

ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.

Hephaest. 13, 4 *ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ἐποίησε τὸν τέταρτον παίωνα ἀντὶ τοῦ πρώτου . . . ἐν ἀγορᾷ κτλ.* quartus paeon pro primo est *ἐν ἀγορᾷ.* ex eodem cantico ex quo fr. 110. *διαφυτεύσομεν* corruptum est. nam *διαφυτεύειν* aut *arborem in alium locum transferre* aut *agrum arboribus conserere* significat. scribendum est utique *πλάτανον, Εὔιε, φυτεύσομεν.* cf. Ecphant. 3. Cratin. 324. quid sit Euhio cum platano facile Horatius docebit Carm. 2, 11, 13. cf. 2, 3, 9.

112

Suidas *τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν· οὗτοι δ' ὡς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο· καὶ τάχ' ἂν ἦσαν προκέφαλοί τινες, ὡς ἐν Γεωργοῖς φησι καὶ ἐν Τριφάλητι.* cf. Eupol. 103.

113

Schol. Av. 1701 *τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀριστοφάνης.* Vesp. 421 Gorgiae discipulus dici videtur (*Φίλιππον τὸν Γοργίου*).

114

Schol. Platon. 330 Bekker. *Μέλητος τραγῳδίας φαῦλος ποιητής . . . ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλίαν περαίνοντος αὐτοῦ μέμνηται* (*Ἀριστοφάνης*). Bergkius *ὡς Καλλίου περαίνοντος αὐτόν.* nam aetate minor fuit Callia. cf. Ran. 1302. fr. 149, 10. 438. Sannyr. 2.

115

Zenobius 2, 27 *αὐτῷ μελητέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον· μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθουμένων.* scribendum est initio cum Meinekio II 689 *ἐν τῷ Μελιτέων*, deinde *λείπει* (*τῷ*) *οἴκῳ*, in exitu autem cum Bergkio *εἰς ὑποδοχὴν τραγῳδῶν μισθούμενος.* cf. Plat. 213. Bekker. Anecd. 281, 25 *Μελετῶν* (scr. *Μελιτέων*) *οἶκος, ἐν ᾧ οἱ τραγῳδοὶ ἐμελέτων.* Photius *Μελιτέων οἶκος· ἐν τῷ* (*Μελιτέων*) *δήμῳ παμμεγέθης ἦν οἶκος, εἰς ὃν οἱ τραγῳδοὶ φοιτῶντες ἐμελέτων.* similia Hesych. cf. Wachsmuth. Athen. I 215. 6 adn 2—4.

116

Schol. Platon. 369 Bekk. *καλὰ δὴ παταγεῖς· ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλεις· ἐπὶ τῶν αἴσια ἀγγελλόντων· πολλάκις δὲ λέγεται καὶ κατ' εἰρωνείαν. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς. παταγεῖς* Bergk. ap. Meinek. V p. CXXIX] *πάντ' ἄγεις.* cf. Cobet. N. l. 163. Hesych. *καλὰ δὴ παταγεῖς· καλὰ λαλεῖς.* Photius *καλὰ δὴ παταγεῖς· ἀντὶ τοῦ λέγεις.*

117

ἀγαθήν γε κωδίαν

Harpocratio *κωδία· τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς κτλ.*

118

ἀπυρήνων

Athenaeus 14, 650e *τῶν γὰρ ἀπ.* (*ῥοῶν*) *Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει.*

119

ἐλαΐζειν

τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης. Etymol. m. 326, 20.

120

μετόρχιον

Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς. Etym. m. 634, 38. cf. Pac. 568. perperam *μετόρχμιον* Schol. Theocr. 1, 48. Pollux 7, 145 *μετόρχιον καλεῖται τὸ μεταξὺ τῶν πεφυτευμένων, ὧν ὁ στίχος ὄρχος ὀνομάζεται.*

121

πορνεύτριαν

ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ἔφη. Pollux 7, 201.

122

Σηράγγιον

χωρίον τι τοῦ Πειραιως οὕτως ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς. Harpocrat. Photius *Σηράγγειον· τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου. καὶ ἡρῷον ἐν αὐτῷ.* Hesych. *Σηράγγιον· βαλανεῖον.* cf. Schoemann. Isae. p. 339.

123

Στρεψαίους

Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς. Photius. idem *Στρέψα· πόλις τῆς Θρᾴκης· καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι.* Cramer. Anecd. Ox. II 53, 14 *Στρεψαῖος ὁ Ἑρμῆς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει παρὰ τὸ διεστράφθαι τὰς ὄψεις.* ad-

paret poetam similiter lusisse ut Eq. 78. 9. *Στρεψαῖοι* in Kirchhoff. I. Att. 337. 226. 229. 231. 233 cet. cf. fr. 860.

124

τραπεζοφόρον

ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς . . . ἐπὶ τοῦ τὴν τράπεζαν φέροντος, ᾗ ἐπῆσαν τοῖς ἄρχουσιν αἱ μυρρίναι. Pollux 10, 69.

ΓΗΡΑΣ

Actam esse Suevernius in dissertatione quam de hac comoedia scripsit Dionysiis Ol. 89, 2, Bergkius inter Vespas et Aves (Ol. 89, 2 et 91, 2) censet. cf. etiam Wilamowitz Obs. crit. 10. at ea opinio nunc magnopere infirmatur eis quae nuper Fraenkelius (Att. Geschworenenger. p. 106) de iudicum sortitione ante Euclidem non commemorata (fr. 146) disputavit. cf. etiam Bamberg. Herm. XIII 588. Wachsmuth. Mus. Rh. XXXIIII 614. — argumentum cognoscitur ex Athen. 3, 109 f (fr. 125). chorus ipse videtur fuisse senum qui serpentum in modum exuta senectute iuventutem recuperaverant. quo facto multa iuvenilis petulantiae et protervitatis documenta dederunt, ut Philocleo. videtur igitur haec comoedia aliquam et cum Vespis et cum Amphiarao Equitibusque similitudinem habuisse.

125

A. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; B. θερμούς, ὦ τέκνον.
A. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς; B. κριβανίτας, ὦ τέκνον,
λευκοὺς δὲ πάνυ.

Athenaeus 3, 109 f *κριβανίτην· τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ· ποιεῖ δὲ λέγουσαν ἀρτόπωλιν διηρπασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβαλλόντων κτλ.* ἀλλ' ἦ Brunckius] ἀλλὴ A. post *κριβανίτας* codices, etiam A (cf. Dindf. Philol. XXX 84), addunt *πάνυ λευκούς*, praeterea *δὲ* post *κριβανίτας* BD, post *πάνυ* P. unde Dindorfius tertium versum effinxit *A. τί κριβανίτας; B. πάνυ δὲ λευκούς, ὦ τέκνον.* Schweighaeuserus tertii versus partem *λευκοὺς πάνυ* addiderat. scaena est simillima Vesp. 1387 sq. *τὸ γῆρας ἀποβάλλειν* idem est atque *τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι* Pac. 336, ubi schol. *ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων*. cf. fr. 35. *ἀποσείσασθαι τὸ γῆρας* Lys. 670. cf. Ran. 346. panes se emere velle simulant senes repuerascentes. *θερμούς*, i. e. *ἄρτους δός*.

126

ὁ δὲ μεθύων ἥκει παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.

Bekker. Anecd. 449, 14 *ἀρχηγέτας· ἥρωας οἱ ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν· Ἀριστοφάνης Γήρᾳ κτλ.* ἥκει Bekker.] ἥκεις. Hesych. *ἀρχηγέται· ἥρωες ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν . . ἐν Ἀθήναις.* sic Plat. Lys.

205 d ἀρχηγέτης Aexonensium pagi et Soph. OC. 60 ἀρχηγὸς Κολωνοῦ commemoratur. narrantur quae unus ex senibus lascivientibus fecerat.

127. 128

πτωχικοῦ βακτηρίου.
βακτηρία δὲ Περσὶς ἀντὶ καμπύλης.

Pollux 10, 173 ἐν Γήρᾳ· πτ. β. καὶ βακτηρία δὲ κτλ. πτωχικοῦ βακτηρίου Ach. 448, sed facillime eisdem vocibus in duabus comoediis uti poterat. pro incurvo rusticorum hominum baculo senes iam Persicum, quod erat elegantiorum, adscivisse dicuntur. Etym. m. 185, 56 βακτηρία, ἣν ἐκάλουν ὀρθήν. ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ οἱ ἐν περιουσίᾳ . . . τῇ δὲ καμπύλῃ οἱ ἄγροικοι (Bergk.). neque enim cum Wachsmuthio Mus. Rh. XXXIIII 614 baculum iudicum dici arbitror.

129

ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἶτ' ἔσχον κακῶς,
ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ἰατρῷ —

Pollux 4, 180 Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ φησὶν κτλ. nihil hic figurate accipiendum videtur, quod moneo propter Suevernium p. 78.

130

ὀξωτά, σιλφιωτά, βολβός, τεύτλιον,
περίκομμα, θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον,
καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.

v. 1. 2 Pollux 6, 69 ὁ δ' Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ λέγει· ὀξωτά — ὀρίγανον. v. 3 addidit Diogenes Laert. 4, 18 ἦν οὖν ἀστεῖός τις (Πολέμων) καὶ γενναῖος, παρῃτημένος ἅ φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου, ὀξωτὰ καὶ σιλφιωτά, ἅπερ, ὥς αὐτός φησι· καταπυγοσύνη κτλ. Suidas ὀξωτά. Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου φησίν· ὀξωτὰ καὶ στιλφωτά, ἅπερ ὥς αὐτός φησιν, καταπυγοσύνη κτλ. non bene haec latine redduntur neque apud Huebnerum neque apud Cobetum (in ed. Diog.). hoc dicit: locutionem Euripidis, tamquam cenam aceto et laserpitio artificiose conditam (cf. Eq. 372), ut nefandam ac libidinosam prorsus contemnendam esse prae cibo simplici ac valido. haec enim est significatio verborum κρέας μέγα (*ein tüchtiges Stück Fleisch*. Eubul. 7, 8. Philetaer. 9), in quibus nescio quid obscaeni frustra odorati sunt harum rerum amatores. dubitari vix potest quin ipsum Aeschylum eis verbis significet.

131

Α. τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον;
Β ὅπου τὰ μορμολυκεῖα προσκρεμάννυται.

Phrynichus Epit. 367 *Διονύσιον· ἀπαίδευτον οὕτω λέγειν, δέον βραχύνειν τὴν σι συλλαβήν· οἱ γὰρ ἐκτείνοντες παρὰ τὴν τῶν Ἀττικῶν διάλεκτον λέγουσι. χρὴ οὖν Ἀριστοφάνει ἀκολουθοῦντας λέγειν. ἐν γὰρ τῷ Γήρᾳ φησί κτλ.* Etym. m. 590, 52 *μορμολυκεῖον, προπερισπᾶται. ἔστι προσωπεῖον ἐπίφοβον. Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.* Phrynichus non formam *Διονύσιον*, sed *Διονύσειον* reprehendit, quod recte monuerunt Dindorfius et Cobetus Mnem. X 84. cf. *Ἀπολλώνιον, Ποσειδώνιον, Δημήτριον, Κρόνιον, Διοσκόριον, Λεωκόριον, Θεσμοφόριον* (Lobeck. p. 368. 9), quibus *Ἀρτεμίσιον, Ἀφροδίσιον* addit Cobetus. cf. fr. 161. 'in Dionysio autem videntur variae personae, artis quasi simulacra quaedam, adfixa fuisse, nescioque an ibidem fuerit ipsius Bacchi facies. Athen. 12, 533c *ὁ δὲ Πεισίστρατος καὶ ἐν πολλοῖς βαρὺς ἐγένετο, ὅπου καὶ τὸ Ἀθήνησι τοῦ Διονύσου πρόσωπον ἐκείνου τινές φασιν εἰκόνα.*' Bergk. *προσκρεμάννυται* mire dictum videtur; nam non suspenduntur, sed suspensae sunt personae. an *προσκρέμαται*? cf. Hermipp. 55. Cratin. 164, 4. ceterum *φράσει' ὅπου* Hirschig. Philol. V 276.

132

ἔδει δέ γέ σε βληθεῖσαν εἰς Ἁλμυρίδας
. . . τῇδὶ μὴ παρέχειν σε πράγματα.

Bekker. Anecd. 383, 16 *Ἁλμυρίδες· τόπος τις περὶ τὰς ἐσχατιὰς τῆς Ἀττικῆς. Ἀριστοφάνης Τηρεῖ κτλ. βληθεῖσαν*] *ἐκβληθεῖσαν* Bergkius. *ἔδει δέ γ' ἐκβλ.* K. 2. *γυναικὶ τῃδὶ* Bergkius. *Τηρεῖ*] *Γήρᾳ* Seidlerus, recte, ut videtur, quamquam retineri potest *Τηρεῖ*, si *Ἀριστοφάνης* commutetur in *Ἀναξανδρίδης*. Hesych. *Ἁλμυρίδες· αἰγιαλοί· καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ παρὰ τὰς ἐσχατιάς, οὗ τοὺς νεκροὺς ἐξέβαλλον.* Herodian. I 530, 12 (II 15, 15) *ἐπεὶ τὸ ἁλμυρός ἔχει τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους μακράν, ὑγιῶς ἕξει καὶ τὴν πρὸ τέλους μακράν. ἀναλογώτεροι οὖν οἱ Ἀττικοὶ ἐκτείνοντες αὐτό*, quod in *ἁλμυρός* quidem non fecerunt. cf. Lobeck. Pathol. prol. 273 not. 45. Boeckh. C. I. I 103 identidem *Ἁλμυρίδα* et *ἐν τῇ Ἁλμυρίδι*, itaque fortasse etiam Aristophani restituendum *Ἁλμυρίδα*. partem planitiei eius quae *Ἁλίπεδον* dicebatur fuisse arbitratur Bursianus Geogr. gr. I 264 adn. 3. — videtur senex aliquis novae nuptae aedes vacuas facere priore uxore expulsa.

133

ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στᾶσα τῆς συνοικίας

Pollux 9, 39 *καὶ τὸ μὲν πλῆθος τῶν οἰκοδομημάτων οἰκίαι καὶ συνοικίαι καὶ οἰκίας περίδρομος, ὡς ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀριστοφάνης κτλ.* idem 7, 125 *ἐκ τοῦ περιδρόμου.* de *συνοικίᾳ* Boeckh. Oec.[2] I 93. 4. Eq. 1002. lenam aliquam significari existimat Suevernius p. 17.

134

Α. σὺ δ' οὐκ ἐγήμω; Β. νὴ Δί', ὀλίγας ἡμέρας.

Priscianus 18, 246 *Attici ὀλίγας ἡμέρας pro ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. similiter nos. Aristophanes Γήρᾳ κτλ.* σὺ δ' οὐκ ἐγήμω ante C. F. Hermannum M. Hauptius. cf. quae Hertzius adnotavit. CT ΔΟΤΚΕΓΗΙΜΟΤ VRM. post ὀλίγας Atticorum consuetudine addendum γ'. unum ex senibus ab aequali interrogari cur nondum uxorem duxerit interpretatur Bergkius. non credo. nam γήμασθαι mulierum est. cf. fr. 142. quae contra dicere videtur Antiatticista Bekkeri 86, 14, ea admodum dubia sunt.

135

ἐγὼ δ' ἀπολοπίζειν τε κᾆτ' ἐπ' ἀνθράκων —

Bekker. Anecd. 430, 15 *ἀπολογίσασθαι· καὶ ἀπολογίζειν τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ θ* (o H. Iacobi recte) *Γήρᾳ κτλ. ἐγὼ δ' ἀπολογίζειν κτλ.* egregie H. Iacobi (V 61) excidisse ἀπολοπίζειν (i. e. *desquamare*) coniecit et versum Aristophanis ad hoc ipsum, non ad ἀπολογίσασθαι pertinere. ac sic fere iam Fritzschius Daetal. 106. Bekker. Anecd. 25, 26 *ἀπολοπίζειν· διὰ τοῦ ο̄ τὴν τρίτην, οὐ διὰ τοῦ ε̄ (ἀπολεπίζειν).* cf. Antiphan. 127. ἐγὼ δ'] ἐγᾦδ' Fritzschius et Dindorfius, quod non necessarium est: nam sententia non finitur. excidit δοκῶ μοι vel δεῖν οἴομαι. ὀπτᾶν addit Cobetus N. l. 12. cf. fr. 68. Cratin. 143, 2. eodem iure conicias φρύγειν, quod ex cotidiana vitae consuetudine omitti potuisse censet Bergkius conl. Herodian. Piers. 450 *ἀπανθρακίσαι· τὸ ἐπὶ τῶν ἀνθράκων, ὅπερ οἱ Δωριεῖς ἐκπυρίσαι λέγουσιν.* loquitur nescio quis de piscibus adparandis ut ἐπανθρακίδες fiant. Ach. 670. Vesp. 1127.

136

ὑδρίαν δανείζειν πεντέχουν ἢ μείζονα

Pollux 10, 74 *ἐν δὲ τῷ Γήρᾳ ἔφη κτλ. ὥστε οὐ μόνον ὕδατος, ἀλλὰ καὶ οἴνου ἂν εἴη ἀγγεῖον ἡ ὑδρία.*

137

ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσιν τεθραμμένη

Athenaeus 7, 287d *Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.* dicitur mulier aliqua manifesto Attica esse utpote cibo Attico nutrita. cf. Phryn. 50.

138

κοπίδι τῶν μαγειρικῶν

Pollux 10, 104 *ἐν τῷ Γήρᾳ ὁ αὐτὸς ποιητὴς (Ἀριστοφάνης) εἴρηκεν.*

139

εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

Schol. Eq. 580, Schol. Plat. 334 Bekk., Photius, Suidas *στλεγγίς· ἡ ξύστρα, καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. καὶ ἀλλαχοῦ Γήρᾳ κτλ. δεῖ σφαῖραν*] *δεισφέρων* cod. Phot. pedisequum, puerorum nobilium comitem, palaestrae instrumenta pilamque portantem dici monuit Suevernius.

140

λορδοῦ κιγκλοβάταν ῥυθμόν

Aelian. N. an. 12, 9 *κίγκλος . . . μέμνηται δὲ τοῦ ὄρνιθος τούτου Ἀριστοφάνης . . . ἐν τῷ Γήρᾳ κτλ. λορδοῦ* Brunck.] *λόρδου.* cf. fr. 29. versus est glyconeus.

141

ὦ πρεσβῦτα, πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς ἑταίρας
ἢ σὺ τὰς ὑποπαρθένους, ἁλμάδας ὡς ἐλάας,
στιφράς;

Athenaeus 4, 133a *ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀναστόμωσιν βρώμασιν, ὥσπερ ταῖς ἁλμάσιν ἐλάαις, ἃς κολυμβάδας καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Γήρᾳ φησίν κτλ.* 2. *ἢ σὺ* Bergk.] *ἤ. δρυπετεῖς.* cf. Chionid. 7. *ἁλμάδας.* Hermipp. 81. Bergkio lena senem adloqui videtur, quem etiam recuperata iuventute agnoverat. *πότερα φιλεῖς* choriambus est soluta arsi, ut Anacr. 24 *ἀναπέτομαι.*

142

ἀποπλευστέ' οὖν ἐπὶ τὸν νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι
τήμερον.

Schol. Nicandr. Theriac. 295 *πλόον τὴν ὁδὸν τὴν πεζήν, τὴν πορείαν . . . καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ὀχουμένην παράγει τινὰ ἐρῶντα αὐτῆς, ἣ καὶ ἐρεθίζουσά φησι πρὸς αὐτόν κτλ. ἀποπλευστέ' οὖν* Bergk.] *ἀπέπλευσε τεόν. ἀπέπλεις τεὸν* cod. Paris. *τήμερον* Brunck.] *σήμερον.* eodem metro composita et ex eadem fabulae parte haec desumpta sunt ac fr. 141. loqui autem videtur nova nupta senis illius, qui fr. 132 priorem uxorem expulerat.

143

Μελιτέα κάπρον

Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ λέγει ἀντὶ τοῦ Εὐκράτης. ἐπεὶ δασύς ἐστι· καὶ γὰρ ἄρκτον αὐτὸν ἔλεγον ἢ ὅτι μυλῶνας εἶχεν, ἐν οἷς

ἐτρέφοντο σῦς. Photius. similia, sed corrupta Hesychius *Μελιτεὺς κάπρος*. apud Photium *Μελιτέα κάπρον — ἄρκτον* Porson.] *Μελιτέας: κάπρον — ἄριστον* cod. de *Eucrate* cf. Eq. 129 et Bergkium p. 1003 sq. si post Euclidem fabula docta sit, *στυππειοπώλην* dici non posse censet Wachsmuth. Mus. Rh. XXXIIII 614.

144

καλαμίνους αὐλούς

Pollux 10, 173, ubi haec cum fr. 127. 128 coniuncta leguntur. itaque dubium esse non potest quin ipsa quoque ad Senectutem pertineant. idem 10, 153 *καλαμίνους αὐλοὺς Ἀριστοφάνης ἔφη*.

145

καταλαλεῖν

Ἀριστοφάνης Γήρᾳ. Bekker. Anecd. 102, 15. Pollux 2, 125 *καὶ τὸ καταλαλεῖν παρὰ Ἀριστοφάνει*. cf. Ran. 752.

146

κληρωτήριον

εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου ἔοικεν εἰρῆσθαι τοὔνομα ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀριστοφάνους, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἂν ἐναρμόσειεν. Pollux 10, 61. Bekker. Anecd. 47, 13 *κληρωτήρια, ἔνθα κληροῦνται οἱ δικασταί*. cf. quae ad titulum fabulae adnotavimus.

147

σκάφιον

εἶδος κουρᾶς. Ἀριστοφάνης Γήρᾳ. Harpocrat. Eustath. 1292, 61. cf. quae adnotavi ad Av. 806.

148

τῆτες

ἀντὶ τοῦ τούτῳ τῷ ἔτει . . . Ἀριστοφάνης Γήρᾳ. Harpocrat. Ach. 15. Nub. 624. Vesp. 400.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ

Nomen etsi a verbo *γηρύειν* facile derivatur, ut *Χαιρητάδης* a *χαίρειν*, quid significet ignoramus. argumentum fabulae inlustratur fr. 149. 150. in tantis post mortem Sophoclis Euripidisque artis scaenicae angustiis qui superstites sunt poetae quanto inferiores sint magnis illis antiquis sibi conscii legatos in orcum mittere decernunt, ut a mortuis artis principibus consilium auxiliumque petant. est igitur fabula similis Ranarum et eodem fere tempore composita.

149. 150

Α. καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
ἔτλη κατελθεῖν; Β. ἕν' ἀφ' ἑκάστης τῆς τέχνης
εἱλόμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας,
οὓς ᾖσμεν ὄντας ᾁδοφοίτας καὶ θαμὰ
ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας. Α. εἰσὶ γάρ τινες
ἄνδρες παρ' ὑμῖν ᾁδοφοῖται; Β. νὴ Δία
μάλιστά γ'. Α. ὥσπερ Θρᾳκοφοῖται; Β. πάντ' ἔχεις.
Α. καὶ τίνες ἂν εἶεν; Β. πρῶτα μὲν Σαννυρίων
ἀπὸ τῶν τρυγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν
Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας.

* * * *

Α. ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα.
τούτους γὰρ ἢν πολλῷ ξυνέλθῃ ξυλλαβὼν
ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς οἰχήσεται.

Athenaeus 12, 551 a *καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Γηρυτάδῃ λεπτοὺς τούσδε καταλέγει, οὓς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησιν εἰς Ἅιδου πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητάς, λέγων οὑτωσί· καὶ τίς — Κινησίας. εἶθ' ἑξῆς φησιν· ὡς σφόδρ' ἐπὶ κτλ.* cf. Aelian. V. h. 10, 6. *οὑτωσί· καὶ τίς*] *οὕτως εἰ καὶ τίς* A. 2. *ἕν' ἀφ'* Dindorf.] *ἕνα δ' ἀφ'*. *τῆς τέχνης* Toupius Emend. II 346] *τέχνης*. 'fortasse praestat *ἕνα γὰρ ἀφ' ἑκάστης τέχνης*.' Bergk. 4. *οὓς ᾖσμεν ὄντας* Tyrwhittus ad Toup. IIII 424] *οὐ σῃ μένοντας* P. *οὐ σημένοντας* V. *ᾁδοφοίτας* Dindorf.] *ἀϊδοφοίτας* et sic 6 *ἀϊδοφοῖται*. 9. *τρυγῳδῶν* Bentlei. Phalar. 319 Lips.] *τραγῳδῶν*. 10. *κυκλίων* Bentl.] *κυλίκων* A. *κυκλικῶν* VL et marg. P. 11. *ὠχεῖσθ'* L] *ὤχεσθ'* A. 12. *πολλῷ* A] *πολλῶν* VL. *πολὺς* Bergkius, conl. Horat. Serm. 1, 7, 28. Aesch. Sept. 80. *ἤν ποτ' ὀξὺς ἔλθῃ* Madvig. Philol. I 677. 13. *οἰχήσεται* Dawes Miscell. 568 ed. Kidd.] *ἐξοιχήσεται*. *ἐξοίσεται* Boissonadius.

v. 1 parodia est exordii Hecubae Euripideae *ἥκω νεκρῶν — πύλας λιπών*. v. 6—8 ita scribendos esse arbitror: *Β. νὴ Δία μάλιστά γ' ὥσπερ Θρᾳκοφοῖται. Α. πάντ' ἔχω. καὶ τίνες ἂν εἶεν; Β. κτλ.* cf. quae ad Av. 1460 adnotavimus. Plat. Protag. 329 b *σμικροῦ τινος ἐνδεής εἰμι πάντ' ἔχειν*. cum v. 11 cf. Eq. 1244. v. 12 nulla emendatio sufficit adhuc nota. nemo umquam poeta dixit *ποταμὸς ἀνθρώποις ξυνέρχεται*. scribendum est utique *τούτους γάρ, ἢν πολλοὶ ξυνέλθωσιν, λαβὼν κτλ.* pauci tales prorsus negleguntur; at *si multi convenerint, diarrhoeae fluvius*, qui ad similitudinem Cocyti et aliorum apud inferos fluminum fingitur, *prehensos abripiet*. electi autem sunt legati ignavissimi quique et qui habitu corporis iam mortui esse viderentur. Hesych. *ἀϊδοφοῖται·*

οἱ λεπτοὶ καὶ ἰσχνοί, καὶ ἐγγὺς θανάτου ὄντες. de *Meleto* cf. fr. 114, de *Cinesia* Pherecr. 145, 8, de *Sannyrione* comico Meinek. I 263.

151

A. καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;
B. εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ ξηροὺς ἅλας.

Schol. Vesp. 1312 Σθένελος δὲ τραγικός, ὃς διὰ πενίαν τὴν τραγικὴν σκευὴν ἀπέδοτο κακῶς πράττων ἐν τῇ τέχνῃ. περὶ τούτου γέγραπται ἐν Γηρυτάδῃ κτλ. οὗτος δ' ἐλαύνων ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἐνδεικνύμενος διεχλεύαζε (διεχλευάζετο?). Athenaeus 9, 367 b ἁλῶν δὲ καὶ ὄξους μέμνηται ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς περὶ Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ λέγων κτλ. v. 2 etiam Pollux 6, 65. ῥήματα Schol.] ῥῆμα A Athen. ξηροὺς Schol.] λευκοὺς Athen. λεπτοὺς Pollux. conloquuntur nescio qui, ut in Ranis Bacchus et Hercules, de tragicorum virtutibus et vitiis. quae de *Sthenelo* Vesparum scholia narrant, fortasse e Gerytade (cf. Av. 1127 sq.) fluxerunt. cf. de eo interpr. Vesp. 1312 et Plat. fr. 128.

152

τότε μὲν . . . σου κατεκοττάβιζον ἄν,
νυνὶ δέ σου κατεμοῦσι, τάχα δ' εὖ οἶδ' ὅτι
καὶ καταχέσονται.

Pollux 6, 111 οὐ μὲν εἴποι ἄν τις τὸ κοτταβίζειν ἐφ' οὗ νῦν, ἀλλὰ ἐμεῖν ἢ ἀποβλύζειν. πλὴν εἴ τις παίζων βούλοιτο οὕτως ὑποπτεύειν τὸ ἐν τῷ Γηρυτάδῃ ὑπ' Ἀριστοφάνους εἰρημένον κτλ. 1. ἂν et 2 σου add. Bergkius. potuit etiam scribi νυνὶ δ' ἀμέλει. in v. 1 praeterea Διόνυσε post μέν Bergkius inserit, γάρ, ὦ 'τάν Herwerd. Nov. add. crit. 16. Bacchum adpellari non inprobabile est; attamen ut in Ranis iterum eum in Gerytade in scaenam inductum esse non credo. itaque fortasse τάλαινα, i. e. Poesis. extrema ad Cinesiam pertinere Bergkius monuit. cf. Ran. 366 et 95.

153

ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον

Athenaeus 8, 365 b Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ. τοῖσι Dindf.] τοῖς. cf. Nub. 1365. 6.

154

θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μονῳδιῶν.

Athenaeus 3, 99 f Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ. aliquis ex antiquis poetis, fortasse Euripides, unum ex recentioribus, nimis macilentum iubetur monodiis suis curare et firmare. cf. Ran. 939—944.

155

ἥκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον
λιπών, ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια.

Athenaeus 3, 112e *Θεαρίων ὁ ἀρτοποιός, οὗ μνημονεύει . . . Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ καὶ Αἰολοσίκωνι διὰ τούτων κτλ.* cf. fr. 1. 149, 1.

156

ἆρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;
ὡς μὲν γὰρ ἐστε νήστιδες, γιγνώσκεται.

Athenaeus 7, 307e *εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις . . . Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ κτλ. ἐστε] ἐστὶ* P. *ἐστι* BV. *εἰσι* Casaub. *γιγνώσκεται* PVL] *γιγνώσκετε* A. Aristot. H. an. 8, 4, 3 *λαίμαργος μάλιστα τῶν ἰχθύων ἐστὶν ὁ κεστρεὺς καὶ ἄπληστος.* 9, 25, 7 *πάντα σχεδόν ἐστι σαρκοφάγα, πλὴν ὀλίγων, οἷον κεστρέως.* Hesych. *κεστρεῖς· τοὺς κεχηνότας καὶ πεινῶντας κεστρεῖς λέγουσι· καὶ τοὺς Ἀθηναίους οὕτω . . προσηγόρευον· τὸ γὰρ ζῷον αὐτὸ λαίμαργόν τέ ἐστι καὶ ἄπληστον.* Photius *κεστρεῖς νήστεις* (*νήσας* cod.) *ἐκάλουν* (*τοὺς*) *κεχηνότας καὶ πεινῶντας· λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. καὶ ἡ παροιμία· κεστρεὺς νηστεύσεις· εἴρηται ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μέν, ἧττον δὲ φερομένων διὰ τοῦτο αὐτό· μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰχθύος· οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων μόνος ἀπέχεται.* similiter Zenob. 4, 52 atque Athenaeus ipse 7, 307c. 308b. cf. Plat. 29. Amips. 1. Archipp. 12. Theopomp. 13. Antiphan. 217, 9. 10. Eubul. 68. *ἀνδρῶν κεστρέων* ridicule dixit, ut *ἄνδρες ἰχθύες* Archipp. 29. apud comicos *κεστρεῖς νήστιδες* semper sunt *misere famelici.* apud inferos nescio quis legatos illos poetarum adloqui videtur.

157

τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἤσθιον.

Pollux 10, 59 *Ἀριστοφάνης δὲ ἐν τῷ Γηρυτάδῃ.* Hesych. *μάλθαν· κηρὸν ἁπαλὸν ἤσθιον.* cf. Bergk. R. c. Att. 393. Bonitz Ztschr. f. österr. Gymn. 1857 p. 95. inrideri videntur poetae esurientes.

158

ἀκροκώλι', ἄρτοι, κάραβοι, βολβοί, φακῆ.

Athenaeus 3, 95f *ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης . . . ἐν Γηρυτάδῃ· ἀκροκώλι', ἄρτοι, κάραβοι.* cetera addidit Dindorfius ex Etymol. m. 53, 14 *ἀκροκώλια, ἄρτοι, βολβοί, φακῆ* (non adiecto auctoris nomine). 'fortasse praestat *φακοί.*' Bergk.

159

πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἕψειν ἢ φακῆν;

Athenaeus 4, 158c Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ ἔφη κτλ. πτισάνην ην A.

160

Pollux 10, 91 Ἀριστοφάνης . . . ἐν Γηρυτάδῃ· ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῷ κανισκίῳ ἄρτων περίλοιπα θρύμματα et 7, 176 ἐν γὰρ τῷ Γηρυτάδῃ φησὶν Ἀριστοφάνης· πλεκτῷ κανισκίῳ. videntur trimetri esse: ἄλλος δὲ πλεκτῷ προσέφερ' ἐν κανισκίῳ | ἄρτων περίλοιπα θρύμματα.

161

ᾖσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου

Ἀριστοφάνης . . . ἐν Γηρυτάδῃ. ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο. Etym. m. 420, 5. Herodian II 517, 8. μετῇσαν Eq. 605.

162

ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.

Ran. 436. ibi schol. Ven. τὸ ὅμοιον καὶ ἐν Γηρυτάδῃ.

163

πόλος τόδ' ἐστίν; εἶτα πόστην ἥλιος τέτραπται;

Pollux 9, 46 τὸ καλούμενον ὡρολόγιον πόλον ἄν τις εἴποι φήσαντος Ἀριστοφάνους ἐν Γηρυτάδῃ κτλ. τόδ' — εἶτα πόστην Porson. Hecub. praef. XLI] τοῦτ' — ἑκασταποστὴν. ut Strepsiades in Nubibus a discipulo Socratis de geometria, astronomia cet. multa admirabilia ipsi audit, ita hic legatis poetarum apud inferos monstrari videtur ὁ κάτω πόλος, sed simili atque in Av. 179 ioco eum polum pro gnomone habent. Herod. 2, 109 πόλον καὶ γνώμονα . . . παρὰ Βαβυλωνίων ἔμαθον οἱ Ἕλληνες. Plat. Tim. 40b γῆν . . . εἱλλομένην περὶ τὸν διὰ παντὸς πόλον τεταμένον. cf. Aesch. Prom. 430. Eurip. Orest. 1685. Ion. 1154. fr. 836, 10 N. Alexid. 256, 7.

164

φήμαις οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπῆναι.

Erotianus 68, 5 Klein. ἐκλαπήσεται· ἀντὶ τοῦ ἐκγλυφήσεται καὶ ἐκγεννηθήσεται. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ φησί· κτλ. Hermannus φημὶ δ' οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντ' ἂν ἐκλαπῆναι. Bothius φήμη 'στιν ἐξ ᾠῶν βροτοὺς ἅπ. ἐκλ. Cobetus V. l.² 367 φήμ' οὖν ἐγὼ 'κ τούτου βροτοὺς ἅπ. ἐκλ. certam emendationem non inveni,

sed videtur narratio similis esse eius quae in Platonis Symposio Aristophani tribuitur.

165

Athenaeus 11, 485a *λεπαστή· . . . τοῦτο δὲ τὸ ποτήριον ὠνομάσθη ἀπὸ τῶν εἰς τὰς μέθας καὶ τὰς ἀσωτίας πολλὰ ἀναλισκόντων, οὓς λαφύκτας καλοῦμεν. κύλικες δ' ἦσαν μεγάλαι· Ἀριστοφάνης . . . Γηρυτάδῃ· ἦν δὲ τὸ πρᾶγμ' ἑορτή· περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε σφόδρα κυανοβενθῆ. τὸ βάθος παρίστησιν ὁ κωμικὸς τοῦ ποτηρίου.* Pollux 10, 75 *ὅτι δὲ ἡ λεπαστὴ οὐκ ἔκπωμα μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ οἰνοχόη, σαφὲς Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ ποιεῖ· περιέφερε δὲ κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς, ἐνέχει τε. κυανοβενθῆ* etiam Eustath. 1246, 34. hinc Hermannus Annal. lit. Ien. 1842 p. 509 *ἦν δὲ | τὸ πρᾶγμ' ἑορτή· περιέφερε δ' ἡμῖν κύκλῳ λεπαστὴν | ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχεεν τ' ἐφόδια κυανοβενθῆ* (*ἐφόδια* '*auf die Reise*'). Herwerdenus quos (Obs. crit. 39) effinxit dochmii tali narrationi minime conveniunt. adsentior Hermanno, nisi quod *ἐφόδια κυανοβενθῆ* dici non potuisse et *ἐνέχει* propter cetera inperfecta retinendum arbitror. fortasse *κἀνέχει μάρωνα κυανοβενθῆ*.

166

χαριεντίζει καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει.

Harpocratio *Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ*. eadem, sed omisso nomine fabulae (aut poetae) Etym. m. 807, 16. Schol. Platonis 403. Suidas, Zonaras *χαριεντιζόμενοι*, et Grammat. Nanianus 497. *χαριεντίζῃ* Harpocr.] *χαριεντίζεις*.

167

ψίθυρός τε καλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

Athenaeus 6, 261f *ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ οὕτως κτλ. ψωμοκόλαξ* C] *κόλαξ. Ἀριστοφάνης* Casaub.] *Ἀντιφάνης. καλοῦ* i. e. *sine te vocari, in aeternum nomen habeto.* imitati sunt Aristophanem Sannyrio 10. Philemon. 8. Diphil. 49 *ψωμοκόλαφον*, Philippid. 8 *ψωμοκολακεύων*.

168

Schol. Sophocl. Electr. 289 *ὦ δύσθεον μίσημα σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκεν; καὶ ταῦτα Ἀριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν Γηρυτάδῃ.*

169

Schol. Lucian. 222 Iacob. *Ἀγάθων, τραγῳδίας ποιητὴς εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος Ἀριστοφάνει Γηρυτάδῃ· ἦν δὲ Τισαμενοῦ υἱὸς Ἀθηναίου παιδικὰ γεγονὼς Πανσανίου τοῦ τραγικοῦ, μεθ'*

οὐ πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα ᾤχετο, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος. ἐμιμεῖτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ ῥήτορος, ὡς Πλάτων ὁ φιλόσοφος Συμποσίῳ. cf. Schol. Plat. 373 Bekk. Cramer. Anecd. Ox. IIII 269, 20. Pausanias quomodo dici possit ὁ τραγικός non intellego. *Agathon* sine dubio eodem modo inridebatur atque in Thesmophoriazusis vel in Ranis.

170

Athenaeus 13, 592 c *μνημονεύει αὐτῆς (τῆς Ναΐδος) καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ.* non serva erat Nais, sed libera. Athen. *ἑταίρα Ναῒς ὄνομα, ἧς Ἀρχίας κύριός ἐστιν . . . ὁ Φιλωνίδης δ' ἐρᾶν φησιν.* cf. Plut. 179. Philonides est Melitensis. cf. Hanov. Exerc. crit. 31 sq.

171

αὐτοὶ θύομεν

Hesychius *ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ πίνομεν, ἐνηλλαγμένως, παρόσον οἱ καλούμενοι εἰς ἑστίασιν λέγουσι καὶ αὐτοὶ θύομεν· ἐπὶ γὰρ τῶν καλουμένων ὑπό τινων λέγεται. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.* sine dubio qui ita dicebant Hieroclem aliquem a compotatione excludebant. cf. Schoem. Antiq. gr.[2] II 231. 2 cum not. 2. Eupol. 281.

172

φορμῷ σχοινίνῳ

ἐν τῷ Γηρυτάδῃ ὁ Ἀριστοφάνης λέγει. Pollux 10, 169. idem 7, 175 *καὶ φορμὸν δὲ σχοίνινον ὁ αὐτὸς λέγει.*

173

τῶν ἀπυρήνων

ῥοῶν Ἀριστοφάνης . . . μνημονεύει . . . ἐν Γηρυτάδῃ. Athen. 14, 650 e. cf. fr. 118.

174

ἀσκοθύλακος

ὡς ἐν τῷ Ἀριστοφάνους Γηρυτάδῃ. Pollux 10, 160. cf. Archipp. 4. Diocl. 3.

175

γαργαλισμοῦ

Erotian. 61, 6 Klein. *γάργαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμός, ἀπὸ τῶν πασχητιωσῶν γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ καὶ Δίφιλος ἐν Δαναΐσι.*

176

ἕρμα

ὕφαλος πέτρα . . . ἔστι τοὔνομα . . . καὶ ἐν Γηρυτάδῃ Ἀρι-

στοφάνους. Harpocrat. Photius ἕρμα· ὕφαλος πέτρα . . . Ἀριστοφάνης. Suidas Ἑρμαῖος· ὕφαλος πέτρα . . . Ἀριστοφάνης. ubi ἕρμα Valesius. ἕρμα] ἑρμὰν Harpocr., Photius et Suidae V, ἑρμᾶν cod. Harpocr. C, ἑρμιὰν A, ἑρμᾶ Suidae A.

177

καρπεῖα

Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ εἶπε. Pollux 7, 149.

178

κατάπλασμα

Pollux 4, 181 ἤ που δὲ καὶ δ ε σ μ ά, καὶ κατάπλασμα ἐν Γηρυτάδῃ. verba ἤ που δὲ καὶ δεσμά versum Phrynichi comici (fr. 62) sequuntur. itaque unde fluxerint δεσμά non constat.

179

μέτοχος

Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ. Bekker. Anecd. 107, 32.

180

τοὺς οἰκοδόμους

Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ εἴρηκε. Pollux 7, 117. i. e. τέκτονας.

181

περίθεσιν

Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ. Pollux 10, 170. Agathonem coma subditicia instructum significari Bergkius suspicatur. cf. Thesm. 258 κεφαλὴ περίθετος.

182

σκόμβρος

Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ. Athenaeus 7, 321 a.

183

σύντεχνοι

Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ τούτῳ κέχρηται. Pollux 7, 7.

Ad Gerytadem fr. 579. 580. 581. 643 pertinere Dindorfius et Bergkius statuerunt.

Dionysium qui Plut. 550 commemoratur etiam in Gerytade notatum fuisse Hemsterhusius putabat in ed. Pluti p. 166. 7 Lips.

Quae Eustathius 1288, 42 tradit λέγεται δὲ καὶ Ἀρχέστρατος ὁ μάντις καὶ αὐτὸς ἐ ν τ ο ῖ ς ὕ σ τ ε ρ ο ν τῶν κηρῶν λεπτότερος εἶναι, conl. cum Athen. 12, 552 c Πολέμων δ᾽ ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ θαυμασίων Ἀρχέστρατόν φησι τὸν μάντιν ἁλόντα ὑπὸ

τῶν πολεμίων καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀναβληθέντα ὀβολοῦ ὁλκὴν εὑρεθῆναι ἔχοντα, οὕτως ἦν ἰσχνός, ad Gerytaden pertinere statuit Fritzschius Daetal. 99 not. 58, negavit rectissime ut videtur Bergkius.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ

De tempore non constat: videtur tamen posterioribus poetae fabulis adnumeranda esse. cf. Cobet. Obs. crit. 82. similis quodammodo fuit Cratini Nemesi. Iuppiter enim Daedali arte Ledam potissimum decipiens inducebatur. cf. fr. 184. Bergk. R. c. Att. 398. falsa avis imagine sine dubio utebatur, sicuti Pasiphae eiusdem Daedali opera usa falsa vaccae specie libidinem explevisse dicebatur. cognominem fabulam Plato comicus docuit. quod autem Clemens Alex. Strom. 6 p. 753 narrat *Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Δαιδάλῳ τὰ ἀλλήλων ὑφαιροῦνται*, conl. Euseb. Praep. evang. 10, 2, id egregie refutavit Cobetus Obs. crit. 67—79.

184

ἤδη τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία;

Suidas *Εὐρύβατος· εἰ δή κτλ. Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα καὶ πλουτοῦντα (πολυπραγμονοῦντα?) καὶ πανουργοῦντα*. Eustath. 1864, 31 indicavit Nauckius. *ἤδη* Eustath.] *εἰ δή* Suid. *εἶδεν* Suid.] *οἶδεν* Eustath. Schol. Lucian. Alex. 4 Vindob. *ὁ δὲ Εὐρύβατος ὡς πονηρὸς καὶ πανοῦργος, ἔτι δὲ καὶ προδότης εἰσάγεται Ἀριστοφάνει τῷ κωμικῷ*. coniungitur fere cum Phrynonda. cf. fr. 26.

185. 186

ᾠὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυών.

* * * *

εὖ ἴστε· πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

Athenaeus 9, 374 c *Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· ᾠὸν — ἀλεκτρυών. καὶ πάλιν· πολλαὶ κτλ.* Photius et Suidas *ὑπηνέμια λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· ἐνίοτε πολλαὶ κτλ.* Eustathius 1479, 28 omisso poetae nomine *πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων ὑπηνέμια τίκτουσιν. εὖ ἴστε* Meinek. V 42] *ἐνίοτε* Suid. et Photius (*ἐνιότε*). *ἓν ἴστε* Porsonus, qui primus intellexit *ἐνίοτε* cum *πολλαὶ πολλάκις* coniungi non posse. *πολλαί*] *πολλοί* Suid. — fr. 186 Platoni tribuitur (fr. 19) a Schol. Nub. 663. sed Platonis nomen ex eis quae apud grammaticos saepissime alteri tertiove exemplo praemittuntur *καὶ πάλιν* ortum esse mihi quidem persuasit Dobraeus Schol. Aristoph. p. 206 ed. Dind. cf. Cobet Obs. crit. 81, qui contra plagiariorum in-

vestigatores recte monet quam sit ridiculum credere talia poetam vel mediocrem sibi ipsum scribere non potuisse. idem quod *βίᾳ* reiecit non adsentior: est enim *contra naturam*. cf. Plin. N. h. 10, 166. Av. 695.

187

πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

Athenaeus 9, 367 d 368 b c *Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. τρόπου* utrubique omissum ab ABP add. VL. Fritzschius De parops. 7 *π. γυναιξίν ἐστιν ἐξ ἑνός γέ του*, quod comicis quidem et Platoni philosopho et oratoribus quod sciam ignotum est. contra cf. Thuc. 6, 34. Isocr. 5, 3. Ledam significari arbitratur Bergkius.

188

ὁ μηχανοποιός, ὁπότε βούλει τὸν τροχὸν
ἱμᾶν ἀνεκάς, λέγε, χαῖρε φέγγος ἡλίου.

Erotianus 42, 5 Klein. *ἀνεκάς· ἀντὶ τοῦ ἀνωτάτω . . . ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ φησίν κτλ. ἱμᾶν* K.] *ἐᾶν. ἑλᾶν* Bergkius, *ἕλκειν* Cobet. Mnem. V 197. *ἀνεκάς* Brunck.] *κάνεκὰς* B *κἀνεκὰς* AC, *κἂν ἑκὰς* z. de accentu cf. Cratet. 10. *ἱμᾶν* verbum est in tali re proprium. cf. Vesp. 379. 396. fr. 349. Schol. Lys. 722 *τροχιλία δέ ἐστιν ὁ τροχὸς τοῦ ξύλου τοῦ φρέατος, δι' οὗ ἱμῶσιν.* Phot. *ἱμᾶν· τὸ ἀνασπᾶν. τὸ γὰρ παλαιὸν ἱμάντας ἐνδησάμενοι* (*ἐκδησάμενοι* Bekker. An.) *ἀνίμων ἢ καθίμων.* ac similiter Bekker. Anecd. 266, 22. videtur Iuppiter post furtum amatorium in caelum rediens haec dicere metuens ne de machina delapsus moriatur. cf. Pac. 174 sq.

189. 190. 191

καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.

* * * *

τὸν πουλύπουν μοὔθηκε.

* * * *

πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

Athenaeus 7, 316 b *Ἀττικοὶ πουλύπουν λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· καὶ — σηπίας. καὶ πάλιν· τὸν πουλύπουν μοι ἔθηκε, καὶ πάλιν· πληγαὶ κτλ.* idem 7, 323 c *σηπία· Ἀριστοφάνης Δαναΐσι· καὶ ταῦτ' — πουλύπους. Danaidibus* perperam tribui videtur. quamquam potuit idem versus utriusque comoediae esse. *καὶ ταῦτ' ἔχοντα* 323 c]

ταῦθ' ἑκόντα 316b PVL. *σηπίας καὶ πουλύπους* 323c. 2. *μοὔθηκε* Bergk.] *μοι ἔθηκε.* 'nisi forte praestat *τ. π. παρέθηκε*'. 3. *πληγαὶ* A. partis a Leda liberis solemnitatem in modum Amphidromiorum institutam significari Bergkius arbitratur. Aristot. H. an. 9, 25, 10 (*πουλύπους*) *φύσει συντηκτικόν ἐστι. σημεῖον δέ· πιλούμενος γὰρ ἀφίησιν ἀεί τι. καὶ τέλος ἀφανίζεται.* '*caedendo* enim fit *mollior teneriorque*, quod hodierni quoque Graeci faciunt teste Chandlero'. Schneider. egregie fr. 191 inlustratur et suppletur Zenob. 3, 24 (Apostol. 6, 23) Suid. *δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμενος . . . παρόσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις* (*πολλὰς*?) *πρὸς τὸ πίων γενέσθαι*, quae adparet ad ipsa Aristophanis verba pertinere. itaque sententia redintegrabitur scribendo *δὶς ἑπτὰ γὰρ* | *πληγαὶ λ. π. π.* in proverbio enim est *bis septenis* plagis opus esse ad polypum molliendum. cf. Plin. N. h. 32, 121. Plat. 173, 17.

192

περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος
νῦν ἐστι; περὶ ὄνου σκιᾶς.

Photius et Suidas *ὄνου σκιά· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ κτλ. ὑμῖν* post *νῦν* in omnibus cod. Suidae praeter A. verba sunt hominis alios ne rixentur monentis, ex systemate iambico excerpta.

193

κογχυλίας λίθος

ἐν Ἀριστοφάνους Δαιδάλῳ. Pollux 7, 100.

194

Δαιδάλεια

Ἀριστοφάνης τὸν ἀπὸ Δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα. ὡς διὰ τὸ ἀποδιδράσκειν δεδεμένον. Hesych. Zenob. 3, 7 *τῶν παλαιῶν δημιουργῶν πλαττόντων τὰ ζῷα τυφλὰ ὁ Δαίδαλος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῖς ἀνεπέτασεν, ὡς καὶ δόξαν κατασχεῖν ὅτι καὶ ἔμψυχά ἐστι καὶ κινοῦνται καὶ φθέγγονται. φασὶ γοῦν τινὰ τῶν δαιδαλουργῶν ἀνδριάντων δεδέσθαι τοῦ ποδός, ὡς μὴ ἀποδράμοι,* ubi cf. quae editor adnotavit. Cratin. 74.

195

ἀρχιτεκτονεῖν

Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δαιδάλῳ. Pollux 7, 117. cf. Pac. 305.

196

δορυφόνον

τὸν δολοφονοῦντα. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. Hesych. cf. Teleclid. 29.

197

κακκάβη

Phrynich. Ecl. 427 *κάκκαβον· διὰ τοῦ η κακκάβην λέγε. τὸ γὰρ διὰ τοῦ ᾱ ἀμαθές· καὶ γὰρ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ χρῆται διὰ τοῦ η.* cf. Lobeck. — ad Daetalenses (fr. 215) refert Dindorfius.

ΔΑΙΤΑΛΗΣ

Δαιταλῆς, antiquo nomine etiam *παράσιτοι*, sunt cives Athenienses, qui duodeni in singulis pagis ad rem sacram faciendam archontis qui *βασιλεύς* dicebatur opera accurate electi in Herculis fano certis diebus una epulabantur. Athen. 6, 235 ac. Diodor. com. fr. 2, 23—30. Suidas *δαιταλεῖς· δαιτυμόνες καὶ θιασῶται καὶ συμπόται καὶ οἷον συνδαιταλεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης.* (quae sequuntur verba Theophylacti Simocattae Hist. 5, 5 esse Toupius monuit.) Etym. m. 251, 40. Zonar. 464, 5 *δαιταλεύς· ὁ εὐωχητής, ἀφ' οὗ δρᾶμα Ἀριστοφάνους ὠνόμασται Δαιταλεῖς.* Orion. 49, 10 *Δαιταλεῖς, δρᾶμα Ἀριστοφάνους· ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ Ἡρακλέους δειπνοῦντες καὶ ἀναστάντες χοροὶ ἐγένοντο* (extrema obscura sunt et ambigua). Pollux 6, 12 *οἱ δὲ συγκληθέντες δαιτυμόνες δαιταλεῖς.* ad eam cenam filios quoque adducere licuisse testis est Isaeus 9, 30 *εἰς τοίνυν τὰ ἱερὰ ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς τὸν Ἀστύφιλον παῖδα ἦγε μεθ' ἑαυτοῦ . . . καὶ εἰς τοὺς θιάσους τοὺς Ἡρακλέους ἐκεῖνον εἰσήγαγεν, ἵνα μετέχοι τῆς κοινωνίας.* sic igitur Aristophanes patrem fecit tamquam ex pago quodam Daetalensium oriundum (Galen. Lex. Hippocr. V 706 Bas. *ὁ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Δαιταλέων πρεσβύτης*, cf. *Κεραμῆς, Κηφισιῆς, Λαμπτρῆς*) cum duobus filiis, quorum alterum antiquo more simpliciter educaverat, alterum in urbem miserat noviciis illis sophisticae disciplinae artibus instituendum, in fano Herculis cum ceteris Epulonibus cenantem. qua occasione oblata rixa orta est inter filium probum et inpudicum, deinde expostulatio filii inprobi cum patre, simillima eius, quam in Nubibus finxit poeta.

acta est fabula, prima omnium Aristophanis, archonte Diotimo Ol. 88, 1, Lenaeis ut videtur. Anonym. De com. p. XV 50. praemium tulit secundum. Schol. Nub. 529. cf. Progr. Guben. 1855 p. 2. 17.

198

Α. ἀλλ' εἶ σορέλλη καὶ μύρον καὶ ταινίαι.
Β. ἰδού, σορέλλη, τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.
Α. ἦ μὴν ἴσως σὺ καταπλιγήσει τῷ χρόνῳ.
Β. τὸ καταπλιγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.
Α. ἀποβύσεταί σοι ταῦτά πη τὰ ῥήματα.
Β. παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο τἀποβύσεται.
Α. τί δ' ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶς ἄνδρας λέγεις
καλοκἀγαθεῖν ἀσκοῦντας; Β. οἴμ', ὦ Θρασύμαχε,
τίς τοῦτο τῶν ξυνηγόρων τερθρεύεται;

Galenus Gloss. Hippocr. prooem. V 706 Bas. (XVIIII 66. 7 Kuehn) ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγους ἐχόντων ἠξίου ποιεῖν ὀνόματα καινὰ δηλοῖ μὲν καὶ ὁ Ἀντιφῶν ἱκανῶς, ὅς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει. δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταὐτῷ δράματι διὰ τῶνδε· ἀλλ' εἶ — ταινίαι. εἶτα ὁ πρεσβύτης ἐπισκώπτων· ἰδοὺ — Λυσιστράτου. πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ ἀκολάστου υἱέος εἰπόντος· ἡμῶν — χρόνῳ. καὶ τοῦθ' υἱοῦ ὁ πρεσβύτης ἐπισκώπτων ἐρεῖ· τὸ — ῥητόρων. εἶτ' αὖθις ἐκείνου φάντος· ἀποβήσεται — ῥήματα. πάλιν ὁ πρεσβύτης καὶ τοῦτο σκώπτει· παρ' — τἀποβήσεται. καὶ μήν γε ὁ υἱὸς οὐδέπω παυόμενος οὐδὲ αἰδούμενος τὸν γέροντά φησι· τί — ἀσκοῦντας. εἶτα ὁ πρεσβύτης· οἴμ', ὦ Θρασύμαχε κτλ. Hesych. σορέλλη· σκῶμμά τι ἐπιχωριάζον εἰς τοὺς γέροντας, ἀπὸ τῆς σοροῦ. idem τορέλλη (cod. τορελλῇ)· ἐπιφώνημα θρηνητικὸν σὺν αὐλῷ Θρᾳκικόν (cf. τήνελλα). Photius σορέλλη. σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Eustath. 1289, 16 (ἀπὸ τῆς σοροῦ) καὶ σορέλλην παρὰ Ἀριστοφάνει σκῶμμα εἰς γέροντα, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. Diogenian. 2, 58 (Apostol. 2, 48) ἄλλη τορέλλη (sic codices)· σκῶμμα γερόντων, ἐκ τοῦ τοροὸς γίνεται (ubi σορέλλη et σορὸς Bergkius ac σορὸς Apost.).

1. ἀλλ' εἶ σορέλλη Elmsl. Ach. 716] ἄλις ὀρέλλη. ἄλις, σορέλλη Seidler. ἀλλ' ἦ σορέλλη Bergkius in ed. mai., coni. Diogen. 2. ἰδού, σορέλλη H. Stephanus p. 154] ἰδοὺ σορέλλη. ἤδουσ' ὀρέλη cod. Dorvill. ἤδου σωρέλη Ald. Λυσιστράτου] Λυσιστράτῳ cod. Dorvill. 3. ἦ μὴν — σὺ Porson. cens. Arist. Brunck. p. 37 Kidd.] ἡμῶν — σύ. καταπλιγήσει 3 et 4 Dindorf.] καταπληγήσῃ. καταπλαγήσει Porsonus. χρόνῳ] χορῷ Bergkius. 5. ἀποβήσεται] ἀποθήσεται cod. Mosq. ἀποβύσεται Bergkius, non recte: nam ἀποβύειν (Bekker. Anecd. 426, 21 ἀποβύσαντες· ἀποκλείσαντες) neque exstat apud scriptores neque huic versui convenit; ἐπιβυνεῖται autem τὸ στόμα, non τὰ ῥήματα. Plut. 379. Pac. 645. Cratin. 186. ταῦτά πη Bergk.] ταῦτα ποῖ. ταῦτά ποι Elmsl. 6. τἀποβήσεται Brunck.] ἀποβήσεται. 7. τί δ' Seidlerus] τι. κακῶς Elmsl. κακούς. 8. καλοκἀγαθεῖν Bergkius] καλοκἀγαθεῖον ed. Bas., καλοκαγαθῶν Ald.

καλοκἀγαθίαν H. Stephanus. *οἴμ'* Elmsl.] *οἶμαι. οἴμοι* Cornarius. 9. *τοῦτο* Brunck.] *τούτων. τερθρεύεται* Bergk.] *τηρεύεται, τερύεται. σε ῥύεται* Kuehnius, nescio quo auctore. *θηρεύεται* Fritzschius, *τερατεύεται* Dobraeus Advers. II 252. an *ἐξεύρετο*?

1. *τορελλῆ* lugubrem tibiae sonum consulto ab Aristophane in *σορελλῆ* mutatum esse Fritzschius statuit Ran. p. 142, ut simul etiam ad *σορόν* adluderet. similia Lys. 372. Eccl. 1032. Nub. 908 et quod est apud Photium 610, 1 et Pollucem 2, 16 *τυμβογέρων*. ceterum v. 2 scribendum esse censeo *ἰδού, τὸ σορέλλη τοῦτο κτλ.* (cf. 4. 6), unde facillime Hesychii et Diogeniani *τορέλλη* quo modo ortum sit explicatur. 3. *ἦ μήν* Nub. 865. Av. 1259. *ἦ μὴν ἴσως* Nicom. 1, 6 (ex emendatione Meinekii certissima). *καὶ μὴν ἴσως* Nub. 1441. *ἦ που ἴσως* Soph. Ai. 1008. 9. Hesych. emendatus a Cobeto Mnem. V 200. 1. VIII 55 *καταπλιγήσει· κατακρατηθήσει. τὸ βῆμα γὰρ πλίγμα λέγουσιν. τὸ οὖν κρατῆσαι μετάγοντες ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ τοῖς ποσὶ κατεχόντων οὕτως φασίν.* idem *πλίγμα· βῆμα. ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ παλαιόντων, ὅταν περιβάντες τοῖς σκέλεσι κατέχωσιν.* et *περιπεπλιγμένα· περιπεπλεγμένα τοῖς σκέλεσιν. οἱ γὰρ ἀλεῖπται τὸ βῆμα πλίγμα καλοῦσιν.* cf. Strattid. 63. 5. *ἀποβήσεται* Bergkio merito suspectum fuit. *ἀποθήσεται* Mosq. ortum videtur ex *ἀποτεθήσεται*, quod glossema fuit eius quod poetam scripsisse arbitror *ἀποκείσεταί σοι ταῦτά ποι τ. ῥ.*, i. e. *memori mente recondam*, *non obliviscar* quae modo dixisti. sunt minantis inlatam sibi iniuriam se ulturum esse. similia sunt *ἀπόκειταί μοι συγγνώμη, εὔνοια*. Xen. Anab. 7, 7, 46, ubi cf. quae Kruegerus adnotavit. 7. '*quid curiose quaeris qui sint verborum meorum auctores*'. cf. Nub. 834. 5. 8. *καλοκἀγαθεῖν* recte Bergkius: opus enim erat verbo audacter novato. sic Eurip. Phoen. 337 *συνασοφεῖν*. *Thrasymachum* sophistam esse Chalcedonium arbitrantur Suevern. De Nub. 27. C. F. Hermann. Ind. Gotting. hib. 1848/49 p. 5, negat Bergkius. cf. Plat. Phaedr. 261c. 266c. 267c. 271a. Aristot. Rhet. 3, 1, 20. Schol. Isocr. 13, 19 *τὰς καλουμένας τέχνας γράψαι τολμήσαντες· Τισίαν καὶ Κόρακα λέγει τοὺς Συρακοσίους, Γοργίαν καὶ Θρασύμαχον, οἳ πρῶτοι ῥητορικὰς τέχνας ἔγραψαν.* filius inprobus, ut alii multi tum adulescentuli novicii quod sophistae invexerant generis dicendi sectator doctrinam ostentans singularia quaedam vocabula profert (*σορέλλη, καταπλιγήσει, ἀποκείσεται, καλοκἀγαθεῖν*) ab artis magistris aut recens inventa aut in aliam significationem deflexa. quem pater ita inridet ut ei auctores eorum et quasi parentes nominet quae proferat filius omnia ab aliis adscita, nihil ab ipso excogitatum esse significans. iam *καλοκἀγαθεῖν* cum ad quem auctorem referendum sit nesciat, ad Thrasymachum tamquam universi eius generis inventorem se convertit, ridicule absentis inplorans auxilium. de *συνηγόροις*, accusatoribus vel accusatorum (non reorum) adiutoribus, cf. Schoemann. Antiq. gr.[2] II 403. 410. 422. Vesp. 687—691.

199

Schol. Hippocr. Vatic. De fractur. p. 212. 3 Daremberg (Notices et extraits, cf. Erotian. 9, 13 Klein.) *σοφιζόμενοι· τεχναζόμενοι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σόφισμα, ὡς Ἀριστοφάνης . . . ἐν Δαιταλεῦσί φησιν· 'σοὶ γὰρ σοφίσματ' ἐστίν· ἐγὼ κτησάμην οὐκ εὐθὺς ἀπεδίδρασκες ἐκ διδασκάλου;* pro *κτησάμην* Archives des missions scientifiques VIII Paris. 1852 *ἠτησάμην.* Duebnerus *σοὶ γὰρ σοφίσματ' εἴ τιν' εἰσηγησάμην*, compellari his versibus filium probum ratus. Schneidewinus Goett. gel. Anz. 1852, 423 ΚΑΤΑΠΥΓΩΝ. *σοὶ γὰρ σόφισμα ποῦ 'στ'; ἐγὼ δ' ἠσκησάμην.* ΧΡΗΣΤΟΣ. *οὐκ — διδασκάλου;* Goettlingius Ind. Ien. 1854 p. 3 *σὺ γάρ, σοφίσματ' εἴ σ' ἔγωγ' ᾐτησάμην, οὐκ — διδασκάλου; 'si postulassem a te* (adloquitur autem *τὸν χρηστόν*) *ut sophismata diceres, nonne confestim me deseruisses magistrum?'* id graece erat *ἂν ἀπέδρας.* H. Iacobi (Mein. V p. CXXXIII) *σοὶ γὰρ σοφίσματ' ἔστ'; ἐγὼ δ' ἐκτησάμην· σὺ δ' — διδασκάλου.* Wilamowitzius Obs. crit. 7 n. 11 ΚΑΤΑΠ. *σοὶ γὰρ σοφίσματ' ἐστίν, ἁγὼ 'κτησάμην;* ΣΩΦΡΩΝ. *οὐκ — διδασκάλου;* nihil horum sufficit. poeta videtur scripsisse ΚΑΤΑΠ. *σοὶ γὰρ σοφίσματ' ἔστιν;* ΧΡΗΣΤΟΣ. *ἐζήτησα μήν· σὺ δ' εὐθὺς ἀπεδίδρασκες ἐκ διδασκάλου.* certant inter se fratres quid sit sapientia vel scientia. ac cum probus de utilis scientiae a se conlectae copia dixisset, inprobus 'quid?' inquit 'tu artium utilium scientiam (*σοφίσματα*) possidere tibi videris?' cui probus 'quaesivi certe; tu 'vero statim ex ludo', in quem pater initio utrumque scilicet miserat 'aufugisti'. sic *μήν* in responsione Plat. Sophist. 255 b et in fine sententiae Tim. 20 e *δοκεῖ μήν.*

200

οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ
πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.

Athenaeus 3, 119 c *ὁ τάριχος . . . Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν κτλ.* Grammaticus Hermanni 325 et Cram. Anecd. Paris IIII 248, 11 *πλύνων εἰπεῖν ἅπασιν*, itaque Athenaei epitome. Eustath. 73, 44 *Ἀριστοφάνης . . . ὁ αὐτός· τάριχον τοῦτον πλύνω.* atque ita etiam Herodian. I 226, 14 Lentz. Xen. Mem. 2, 7, 1 *ἐρῶ δὲ . . . ἃ σύνοιδα αὐτῷ.* Ach. 381. (Plut. 1062.) Diocl. 2. Menand. Artemid. On. 2, 5 *τὸν πατέρα καὶ σὲ τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ.* Diphil. Siphn. Athen. 3, 121 c *πάντας δὲ χρὴ τοὺς ταρίχους πλύνειν, ἄχρι ἂν τὸ ὕδωρ ἄνοσμον γένηται.* apud Aristophanem *ὁ τάριχος* figurate *homo nequam*: salsamenta enim in vilissimis cibis erant. utrum inprobum filium pater fraterve an probum inprobus dicat dubito.

201

εἰ μὴ μεταλάβῃ τοὐπίπεμπτον, κλαέτω.

Harpocratio *ἐπίπεμπτον . . . ἀντὶ ἁπλοῦ τοῦ πέμπτου. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.* verba poetae om. C. *εἰ μὴ*] *οὐ μὴ* Porsonus et Bekkerus, asyndeto non tolerabili. *ἢν μὴ* Brunckius. cf. Cratin. 28. 29. Etym. m. 763, 22 et Photius *τοὐπίπεμπτον· οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ ε' μέρος τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν. οὕτως Ἀριστοφάνης.* Photius 677, 7 *πρόστιμον ἔκειτο τῷ μὴ μεταβαλόντι* (scr. *μεταλαβόντι*) *τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ὡς Θεόφραστος ἐν πέμπτῳ περὶ νόμων· ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν ἐζημιοῦντο πρῶτον πρὸς ἀτιμίαν, ὥστε μήτε ἐξεῖναι μετεγγράψασθαι παρὰ νόμων* (scr. *μήτε γράψασθαι παρανόμων*), *μήτε φαίνειν μήτε ὑφηγεῖσθαι* (scr. *ἐφηγεῖσθαι*)*· ἐὰν γραψάμενος μὴ ἐπεξέλθῃ, ὁμοίως· περὶ δὲ τῆς εἰσαγγελίας, ἐὰν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, οἱ δικασταὶ τιμῶσιν.* [Demosth.] 26, 9 *ὅταν τις ἐπεξιὼν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ἐφ' οἷς οἱ νόμοι κελεύουσι τὸ λοιπὸν μὴ γράφεσθαι μηδ' ἀπάγειν μηδ' ἐφηγεῖσθαι.* cf. 18, 103. 222. 24, 7. [25, 83]. Plat. Apol. 36 b. Schoemann. Antiq. gr.[2] I 499. 500. Att. Proc. 734 sq. De comit. Athen. 211. 12. videtur pater filio inprobo, si causa ceciderit, acerrimam poenam minari. itaque fratrum expostulatio fortasse in modum litis instituta fuit.

202

ἐγὼ δ' ἰὼν
πέμψω πλακοῦντ' ἐς ἑσπέραν χαρίσιον.

Athenaeus 14, 646 b *χαρίσιος· τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν κτλ.* Suidas *ἀνάστατοι· πέμψω πλακοῦντας ἑσπέρας χαρισίους*, et *χαρίσιον· πέμψω παλλακαῖς ἑσπέρας χαρισίους. δ' ἰὼν* Dindorf.] *δὲ νῷν. πλακοῦντ' ἐς ἑσπέραν* Bentlei. Callim. fr. p. 513] *πλακουντεσπεραν* A. *πέμψω*] *πέψω* Fritzschius. Eubul. 2 *πέττουσα τὸν χαρίσιον.* Suidas *ἀνάστατοι· . . . χαρίσιοι οὗτοι δὲ ἀπὸ τῶν καταλειπομένων συμμιγνύμενοι ἐγίνοντο.* Hesych. *χαρίσιον· εἶδος πλακούντων· οἱ δὲ ἄρτον ἀπὸ τῶν λειμμάτων.* aliter Athen. 15, 668 c *ἐγίνετο δὲ καὶ πεμμάτιά τινα ἐν ταῖς παννυχίσιν, ἐν αἷς πλεῖστον ὅσον χρόνον διηγρύπνουν χορεύοντες· καὶ διωνομάζετο τὰ πεμμάτια χαρίσιοι.* Pollux 6, 72 inter panes, 73 inter placentas refert. sententia egregie inlustratur Plut. 995—98. poeta si scripsit *δὲ νῷν πέψω*, puellam, si *δ' ἰὼν πέμψω*, filium inprobum ut videtur loquentem fecit.

203

ἢ χόνδρον ἕψων εἶτα μυῖαν ἐμβαλὼν
ἐδίδου ῥοφεῖν ἄν.

Athenaeus 3, 127 c *χόνδρον δὲ εἴρηκε τὸ ῥόφημα Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν οὕτως κτλ.*

204

τί δαί; κυνίδιον λεπτὸν ἐπρίω τῇ θεᾷ
εἰς τὰς τριόδους;

Schol. Theocriti 2, 12 διὰ τὸ σκύλακας ἐκφέρεσθαι δεῖπνα τῇ Ἑκάτῃ. Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν κτλ. τί δαί; Toup.] τί δέ; λεπτὸν Bergk.] λεπρὸν λευκὸν. Duebnerus cum deleto λευκόν tolerari posse λεπρόν dicit, leges trimetri comici neglegit. τί δαί; λεπρὸν κυνίδιον Elmsl. Ach. 724. τῇ θεῷ Cobet. N. l. 26, formam θεά tragicis epicisque solis tribuens. de triviis catulisque Hecatae sacris Preller. Myth. gr.[2] I 248 n. 1. 2.

205

τῆς μυρηρᾶς ληκύθου
πρὶν κατελάσαι τὴν σπαθίδα, γεύσασθαι μύρου.

Pollux 10, 120 τὸ εἰς τὰς ληκύθους καθιέμενον ἐπὶ γεύματι τοῦ μύρου σπαθίδα καὶ σπάθην κλητέον, Ἀριστοφάνους μὲν εἰπόντος ἐν Δαιταλεῦσι κτλ. et 7, 177 σπαθίδα δὲ τὴν καθιεμένην εἰς τὸ μύρον Ἀριστοφάνης ἔφη ἐν Δαιταλεῦσι. Photius σπαθίδα τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην. οὕτως Ἀριστοφάνης. κατελάσαι Hemsterhusius] κατήλασας. κατελάσαι est *fortiter inmittere*. suppleri potest ἀλλ' οὐ δυνήσει τ. μ. λ. κτλ. 'non poteris nisi fortiter inmissa in vas unguentarium spatha, unguentum gustare'.

206

φέρ' ἴδω, τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;

Athenaeus 15, 690 e ψάγδης (μέμνηται) Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν κτλ. et 691 c τῆς δὲ λεγομένης σάγδας (μέμνηται) . . . Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν. cf. Eupol. 198. est autem unguentum Aegyptium. Eubul. Athen. 15, 690 e. Pollux 6, 104. videtur filius inprobus per ironiam fratri de unguentis suis quidquid velit offerre.

207

οὐδ' ἐστὶν αὐτῷ στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος.

Photius et Suidas στλεγγίς· ἡ ξύστρα· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν κτλ. cf. Schol. Eq. 580. Schol. Plat. 334 Bekk. Schol. Diog. Epistol. in Notices et Extraits X 226. οὐδ' ἐστὶν] οὐδὲ γὰρ Schol. Eq. αὐτῷ Bergk.] αὕτη Phot. Suid. αὐτῇ Schol. Eq. Schol. Plat. cod. ms. Bast. Epist. crit. 97. στλεγγίς potest esse aut ornamentum capitis, cf. Boeckh. Oec.[2] II 321. 2. C. I. I 261. Poll. 4, 20, aut strigilis palaestrica. cf. Eq. 580. interpretantur plerique filium inprobum de fratre loqui: potest tamen servato αὐτῇ etiam puella

dici, cuius partes in hac fabula fuisse Bergkius sine idonea ratione negavit.

208

οὐδ' ἀργύριον ἔστιν κεκερματισμένον.

Pollux 9, 88 κατακεκερματίσθαι μὲν ἐπὶ λόγου Πλάτων, ἐπὶ δὲ ἀργυρίου Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν κτλ. idem 7, 170 τὸ καταλλάττειν τὸ νόμισμα καὶ τὰ κέρματα δὲ καὶ τὸ κερματίζειν τὸ νόμισμα εἴρηται· Ἀριστοφάνης οὐδ' κτλ. κεκερματισμένον] κατακερματίσματα A 7, 170. κατακερματίζειν Platonem, κερματίζειν Aristophanem dixisse adparet. coniuncta haec aliquo modo fuisse videntur cum fr. 207.

209

Athenaeus 15, 667f ἕτερον δ' ἐστὶν εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ· αὕτη δ' ὕδατος πληροῦται, ἐπινεῖ τε ἐπ' αὐτῆς ὀξύβαφα κενά, ἐφ' ἃ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταδύειν. ἀνῃρεῖτο δὲ τὰ κοτταβεῖα ὁ πλείω καταδύσας . . . τὸ δ' ἆθλον Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν· ἔγνωκ' ἐγὼ δὲ χαλκίον τοῦτ' ἐστὶ κοτταβεῖον ἱστάναι καὶ μυρρίνας. Bergkius ἔγνωκ' ἐγὼ δὲ χαλκίον | τοῦτό γ' ἐς τὸ κοτταβεῖον ἱστάναι καὶ μυρρίνας. Meinekius Anal. crit. Athen. 323 ἔγνωκ'· ἐγᾦδα χαλκίον . . . ἱστάναι καὶ μυρρίνας. verba τοῦτ' ἐστὶ κοτταβεῖον interpretandi causa adscripta esse quamquam Bergkius negat recte Schweighaeuserus et Iacobsius indicaverunt; simul autem ἱστάναι eiciendum videtur. scripsit Aristophanes nihil nisi ἔγνωκ'· ἐγὼ δὲ χαλκίον καὶ μυρρίνας. quae excerpta sunt ex fratrum altercatione. loquitur filius inprobus. 'frater' inquit 'nescio quas ineptias didicit: ego vero multo utiliora, cottabi ludum scoliorumque cantum'. cf. Nub. 1356. 1364. χαλκίον etiam praemium cottabi esse poterat, quippe quae admodum varia essent. cf. Plat. 46, 7—9. Antiphan. 55, 2. 3 (cum emendatione Meinekii proposita in Athenaei ed.).

210

ὁ δ' ἡλιαστὴς εἷρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα.

Harpocratio κιγκλὶς . . . αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι κιγκλίδες ἐκαλοῦντο. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν κτλ. cf. Eq. 641. δ' ἡλιαστὴς] δηλιαστὴς A. εἷρπε πρὸς] εἰς περὶ BCG. finito eo iudicio quod commemoratur fr. 201, nescio quis quomodo id factum sit narrat.

211

τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.

Suidas *Αἰγέα* ... *Αἰγέα καὶ Ἐρεχθέα καὶ πάντων τῶν τοιούτων ἐκτείνουσι τὸ τελευταῖον ἄλφα. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν κτλ.* Cram. Anecd. Par. IIII 97, 29. Zonaras 65. *κάλει*] *καλεῖ* A. iubet aliquis Aegeum Erechtheumque, antiquos Athenarum reges, testes patronosve advocari. quod Dobraeus Adv. II 252 proposuit *τὸν Ἐρ. με καὶ τὸν Αἰγ. κ.* 'i nunc et me inride', linguae graecae legibus adversatur: abesse enim debebat articulus.

212

ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι.

Athenaeus 9, 400a *τὸν λαγὼν ἐπ' αἰτιατικῆς ... Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως καὶ μετὰ τοῦ ν̄ λέγει ... καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν κτλ.* quae Fritzschius Daetal. 103. 4, *leporem marinum* significari ratus de hoc versu commentus est, ea prorsus incerta sunt. videtur proverbium fuisse *τίλλειν τὸν λαγών*, de re inutili. cf. *τὸν λέοντα ξυρᾷς, νεφέλας ξαίνεις* Diogenian. Vind. 2, 61 cum eis quae editor adnotavit.

213

ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

Photius *τροπίας οἶνος ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν κτλ.* Suidas *τροπίας οἶνος ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς, καὶ ἐκτροπίας. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι κτλ. ταχύ νυν* Porson.] *τάχυνον* Suid. *πέτου* Phot. et Suidae ABV] *πότον* Suidae reliqui. *ποτὸν* Bergkius. Hesych. *τροπίας· οἶνος μεταβεβληκὼς καὶ ἔκλυτος.* Pollux 1, 248 (*οἶνος*) *δευτερίας, ἐξεστηκώς, τροπίας, ἐκτροπίας, ὀξίνης.* 6, 17 *ὁ δὲ φαῦλος οἶνος δευτερίας, ἐξεστηκώς, ἐντροπίας, ὀξίνης, ὀξώδης.* fortasse ad Epulonum convivium haec pertinent.

214

οὐκ ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου.

Pollux 10, 109 *ἐπίχυσις χαλκίου ἓν τῶν τοῦ μαγείρου σκευῶν. Ἀριστοφάνης δὲ αὐτὸ εἴρηκεν ἐν Δαιταλεῦσιν κτλ.* idem 10, 92 *τὸ δὲ ὄνομα ἡ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Ἀριστοφάνους Δαιταλεῦσιν. τοῦτό* Bergkius] *ταῦτά.* cf. Eupol. 384. an *ἐπίχυσίς που χ.*?

215

κἄγειν ἐκεῖθεν κακκάβην

Athenaeus 4, 169c *τὴν χύτραν δ' Ἀριστοφάνης ... κακκάβην εἴρηκεν ... κἀν Δαιταλεῦσι κτλ.* cf. fr. 197.

216

ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ μᾶλλον
πίνειν, ἔπειτ' ᾄδειν κακῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν,
Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ Χῖον ἐκ Λακαινᾶν.

Athenaeus 12, 527 c *διαβόητοι δ' εἰσὶ περὶ τρυφὴν Σικελιῶταί τε καὶ Συρακόσιοι, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Δαιταλεῦσιν κτλ.* idem 11, 484 f *Λάκαιναι . . . Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ Χῖον ἐκ Λακαινᾶν κυλίκων μέθυ ἡδέως καὶ φίλως.* Hesych. *Χῖον τὸν ἐκ Λακαίνης· ἐκ κύλικος Λακαίνης οἶνον. ἔμαθε ταῦτ'* Elmsl. Edinb. Rev. XIX 86] *ἐμάθετε ταῦτα. ἐμάθετ' αὔτ'* Porson. Hecub. praef. XLIV. *Συρακοσίαν* Porson.] *συρακοσίων* A. *Λακαινᾶν* 484 f] *λάκαιναν* A 527 c. Hesych. *Λάκαινα· κυλίκων εἶδος.* idem *Χῖον τὸν ἐκ Λακαίνης· ἐκ κύλικος Λακαίνης οἶνον·* recte Porsonus *Συρακοσίαν.* Plat. Reip. 3, 404 d *Συρακοσίαν . . . τράπεζαν καὶ Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψων . . . οὐκ αἰνεῖς.* Photius et Zenob. 5, 94 *Συρακοσία τράπεζα· ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων.* Hesych. *Συρακοσία τράπεζα· πολυτελής.* cf. Horat. Carm. 3, 1, 19. Cic. Tusc. 5, 100. quarti versus partem redintegrabat Hermannus (Fritzsch. Daetal. 85) *μεθύοντες ἡδέως τε κἀφειδῶς,* Fritzschius *κυλίκων. μεθύει γὰρ ἡδέως τε καὶ φιλεῖ λεπαστήν.* fortasse *κυλίκων μεθύσκεσθ' ἡδέως, κώμους τε καὶ λαφυγμούς.* deprompta sunt ex syntagmate iambico, quo continebatur expostulatio patris cum filio inprobo, simillima illa quidem Nub. 1380 sq. quapropter in v. 1 scribendum censeo *ἔμαθες αὔτ'. — πέμποντος,* i. e. *εἰς διδασκάλου. ᾄδειν κακῶς* non est *male cantare*, sed *prava carmina cantare*, ut facit Phidippides.

217

εἰ μὴ δικῶν τε γυργάθους ψηφισμάτων τε θωμοὺς
φέροντες

Pollux 10, 158 *ἔτι δὲ καὶ γύργαθον καὶ θωμόν, Ἀριστοφάνους ἐν Δαιταλεῦσιν εἰπόντος· εἰ μὴ — θωμός.* idem 7, 176 *καὶ γυργάθους δὲ πλέκειν ἔλεγον· ὁ δὲ γύργαθος ὠνόμασται ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.* Athenaeus 1, 4 d *γυργάθους ψηφισμάτων φέροντες Ἀριστοφάνης φησίν. γυργάθους — θωμοὺς φέροντες* K. Athenaeum secutus] *γύργαθος — θωμός* Pollux. nam diversos diversarum fabularum versus ab Athenaeo et Polluce significari in tanta vocis *γύργαθος* insolentia non credo. Hesych. *γύργαθον· σκεῦος πλεκτόν, ἐν ᾧ βάλλουσι τὸν ἄρτον οἱ ἀρτοκόποι.* notantur adulescentuli isti sophisticis artibus exculti, sed nihil probi scientes. ex eodem syntagmate cum fr. 216. 218. 219.

218

καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς, χρυσοῦς ἔχων κικίννους.

Athenaeus 7, 299 b Ἀριστοφάνης ... ἐν Δαιταλεῦσιν καὶ — ἔγχελυς. eadem fabulae nomine omisso Cram. Anecd. Paris. IIII 246, 23. Gramm. Herm. p. 321. Eustath. 1240, 18. explevit versum Bergkius ex Schol. Theocr. 11, 10 οὐδὲ κικίννοις· τοῖς μαλλίοις, τῇ κόμῃ, ὡς καὶ ὁ κωμικὸς κέχρηται· ὥσπερ ἐγχέλεις χρυσοῦς ἔχων κικίννους, ubi ἐγχέλυς Call. Aristophanis esse iam Toupius intellexerat. describi videtur filii inprobi habitus. cf. Vesp. 1069. λεῖος i. e. παρατετιλμένος. Eupol. 338.

219

ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν, ἐσυκοφάντουν.

Photius et Suidas σεῖσαι· τὸ συκοφαντῆσαι. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· ἔσειον — ἐσυκοφάντουν πάλιν. Brunckius et Porsonus ἠπείλουν πάλιν, | ἐσυκοφάντουν. Bergkius πάλιν ex ultimis syllabis verbi ἠπείλουν perperam iteratum, Bosius Animadv. 186 ἐσυκοφάντουν grammatici glossema esse censet. at gaudet Aristophanes talium synonymorum cumulatione. cf. Eq. 840. Pac. 639. haec utrum senex de inprobis calumniatoribus, quorum tum magna Athenis copia erat, an de se gloriabundus filius inprobus dixerit dubitari potest.

220

εἰς τὰς τριήρεις δεῖν ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη,
εἰς οἷ' ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρήματα.

Suidas ἀναλίσκειν καὶ ἀναλοῦν τῇ αἰτιατικῇ ἑκάτερα ... Δαιταλεῦσιν· εἰς — τείχη. ἐν δὲ τῷ παρεληλυθότι καὶ διὰ τοῦ η ἀδιαφόρως· οἷον ἀνήλισκον, καὶ ἀνάλισκον. καὶ αὖθις· εἰς οἷ' κτλ. alterum quoque versum ad Daetalenses pertinere monuit Porsonus, artissime cum priore coniunxit Bergkius R. c. Att. 427. 1. δεῖν Bergkius] δεῖ μ', quod propterea abiciendum videtur, quia ita praeter Demum nemini loqui licebat. Hesych. δεῖν· δέον. Cramer. Anecd. Ox. II 193, 33 δεῖν· σημαίνει τὸ δέον· γράφεται δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου ... ὡς πλέον πλεῖν. atque ita Bergkius interpretatur. cf. Lys. 14, 7 δεῖν (scribendum videtur δέον) αὐτὸν μετὰ τῶν ὁπλιτῶν κινδυνεύειν ἱππεύειν εἵλετο. sed cum apud Byzantinos frequentissimum sit illud δεῖν (pro δέον positum, Boisson. Anecd. II 78), apud Atticos autem certum eius significationis exemplum non exstet, eis accedo qui istud grammaticorum praeceptum reiciunt. est infinitivus, qui pendet a φημί vel tali verbo. 2. εἰς om. A. si ad unam sententiam haec coniuncta fuerunt, eicienda censeo τὰ τείχη, ut duo sint trimetri. nam post

τὰς τριήρεις καὶ τὰ τείχη non *εἰς οἷα*, sed *εἰς ἃ* intulisset. particula *καί* in exitu versus posita, proximo versu a vocali incipiente, invenitur Plut. 752. Antiphan. 193, 10. 209, 7. Mnesimach. 3, 4. Xenarch. 8, 2. Alexid. 27, 6. Menand. 111, 1. Bergkius a patre Athenienses reprehendi arbitratur quod pecunias publicas temere profundant. Boeckh. C. I. I 117 *ἐπειδὰν δὲ ἀποδεδομένα ᾖ τοῖς θεοῖς τὰ χρήματα, εἰς τὸ νεώριον καὶ τὰ τείχη τοῖς περιοῦσι χρῆσθαι χρήμασιν.*

221

ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χρώμενος,
εἶτά με σκάπτειν κελεύεις;

Athenaeus 4, 184 e *ἐμφανίζει δὲ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι τὴν περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο (τὴν αὐλητικὴν) σπουδήν, ὅταν λέγῃ κτλ.* ὅστις Brunckius] *ὅστις δ'.* *αὐλοῖς* Casaub.] *αὐτὴν αὐλοῖς.* *λύραισι* Porson.] *λύραις.* *κατατέτριμμαι*] *κατατέθρυμμαι* Bergkius. at per ironiam filius inprobus se tibiis lyrisque confectum esse dicit, ut alii scilicet laboribus consumuntur, quibus ipse post delicatas istas molestias se inparem esse profitetur. cf. Av. 1432. neque vero credendum est Cobeto Mnem. VII 250 non *attritum viribus*, sed *tritum* et *egregie callentem* τὸν *κατατετριμμένον* esse docenti. cf. Pac. 355. Plat. Alcib. I 113e.

222

Α. πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὁμήρου ἐμοὶ γλώττας, τί καλοῦσι
* * *κόρυμβα;*
Α. τί καλοῦσ' ἀμενηνὰ κάρηνα;
Β. ὁ μὲν οὖν σός, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω, τί καλοῦσιν
* * *ἰδυίους;*
Β. τί καλοῦσιν ἀποινᾶν;

Galenus Lex. Hippocr. prooem. V 706 Bas. *νομίζω δέ σοι τὰ ὑπὸ Ἀριστοφάνους ἀρκέσειν τὰ ἐκ τῶν Δαιταλέων ὧδέ πως ἔχοντα, πρὸς ταῦτα — κόρυμβα; προβάλλει γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ δράματι ὁ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Δαιταλέων πρεσβύτης τῷ ἀκολάστῳ υἱεῖ πρῶτον μὲν τὰ κόρυμβα τί ποτ' ἐστὶν ἐξηγήσασθαι, μετὰ δὲ τοῦτο, τί καλοῦσιν ἀμενηνὰ κάρηνα. κἀκεῖνος μέντοι ἀντιπροβάλλει τῶν ἐν τοῖς Σόλωνος ἄξοσιν γλωττῶν εἰς δίκας διαφερούσας ὧδί πως· ὁ μὲν οὖν — ἰδυίους. εἶτ' ἐφεξῆς προβάλλει τί ποτέ ἐστι τὸ εὖ ποιεῖν. ἐξ ὧν δῆλον, ὡς ἡ γλῶττα παλαιόν ἐστιν ὄνομα τῆς συνηθείας ἐκπεπτωκός.* v. 1 Pollux 2, 109 *ἀλλὰ καὶ τὰς ποιητικὰς φωνὰς γλώττας ἐκάλουν, ὡς Ἀριστοφάνης· πρὸς — κόρυμβα.* 1. *ταῦτα σὺ*] *ταύτας* Poll. A. *σὺ λέξον*] *σοὶ λέξον* Galen. Ald. *σὺ λέξων* Iunt. *Ὁμήρου ἐμοὶ* Bergkius] *ὅμηρε* Mosq. Ald. Basil. *Ὁμήρου* Poll.

Ὁμηρείους Dindf. γλώττας, τί Seidlerus] γλώττά τι καὶ Mosq. γλῶττα στικὰ Ald. γλώττῃ τινι Basil. καλοῦσι Gal.] καλεῖται Pollux. κόρυμβα Pollux] κόρυβα Gal. Mosq. κόρυκα Ald. Basil. 2. καλοῦσ' Seidlerus] καλοῦσιν Galen. 3. ἐμὸς] ἐμοὶ cod. D. ἰδυίους Seidlerus] ἰδοῦσί τε vel potius ἰδοὺς: nam ι τε. ἐφεξῆς scriptum est pro εἶτα ἐφεξῆς (Seidler.). 4. τί καλοῦσιν ἀποινᾶν Bergk.] τί ποτ' ἐστὶ τὸ εὖ ποιεῖν. τί ποτ' ἐστὶ τοὐπύειν (i. e. τὸ ὀπύειν) Dobraeus. τί καλοῦσιν ὀπυίειν Dindorf. deprompta haec sunt ex syntagmate anapaestico, quo altercatio patris et filii inprobi praesente et conloquente ut videtur probo continebatur. pater inprobum de glossarum Homericarum interpretatione interrogat, quas ille cum nesciat, fratri glossas forenses ex antiquis legibus explicandas proponit. 1. Hom. Il. 9, 241 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα. cf. Aesch. Pers. 411. Iph. Aul. 258. Herod. 7, 218. 2. Hom. Od. 10, 521. 536. 11, 29. 49 νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα. 3. Hesych. ἰδύους· μάρτυρας. συνίστορας. idem ἰδυῖοι· μάρτυρες· ἢ οἱ τὰς φονικὰς δίκας κρίνοντες. οἱ δὲ συνίστορες. Photius ἰδύους· τοὺς μάρτυρας· οὕτως Σόλων. Eustath. 1158, 20 ὅτι ἰδύους καὶ Δράκων καὶ Σόλων τοὺς μάρτυράς φησιν, Αἴλιος Διονύσιος ἱστορεῖ. cf. Ahrens Dial. II 47, qui Spartiatarum βιδέους vel βιδύους Atheniensium ἰδύοις vel εἰδύοις, testibus vel litium capitalium iudicibus, comparat. 4. ὀπύεσθαι Plutarchus Sol. 20 ex Solonis lege commemorat. Hesych. βινεῖν· παρὰ Σόλωνι τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, τὸ δὲ κατὰ νόμους ὀπύειν. sed id cum haud raro apud Homerum, filio inprobo non tritum, atque apud ipsos Atticos (Ach. 255) inveniatur, recte hic aptum esse negat Bergkius. Hesych. ἀποινᾶν· ἀπολυτροῦν. sed hoc quoque Bergkii inventum prorsus incertum est. ceterum Solonis glossae explicantur Lys. 10, 15sq. ac talia non solum in sophistarum ludis exercitata esse cognoscitur ex Bekker. Anecd. 26, 2 ἀποστοματίζειν· τὸ ἀπὸ στόματος ἐρωτωμένους ἐν διδασκάλου ἢ γλώσσας ἢ ἄλλο τι τῶν μαθημάτων λέγειν. etiam v. 2 et 4 tetrametrorum videntur esse reliquiae.

223

ᾆσον δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρέοντος.

Athenaeus 15, 694a ἐμέμνηντο δὲ οἱ πολλοὶ καὶ τῶν Ἀττικῶν ἐκείνων σκολίων· ἅπερ καὶ αὐτὰ ἄξιόν ἐστί σοι ἀπομνημονεῦσαι διά τε τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἀφέλειαν τῶν ποιησάντων καὶ τῶν ἐπαινουμένων ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ τῆς ποιητικῆς, Ἀλκαίου τε καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς Ἀριστοφάνης παρίστησιν ἐν Δαιταλεῦσι, λέγων οὕτως κτλ. cum scolia memoriter, non de scripto canerentur, ad λαβών supplendum est τὴν μυρρίνην. Nub. 1356. 1364. senex filium inprobum, ut Phidippidem Strepsiades, unum ex priscis illis carminibus recitare iubet. ex eodem syntagmate ac fr. 222 excerptum.

224

καὶ δελφακίων ἁπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτερόεντα

Athenaeus 9, 368 e *Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. χναυμάτια πτερόεντα*, quibuscum non recte Fritzschius Daetal. *χρησμὸν πτερυγωτόν* confert Eq. 1086, Meinekius *delicias pinnatas* interpretatur, H. Stephanus *aviculas delicatius adparatas*. neutrum verum esse credo. Herwerd. Nov. add. crit. 16 *χναυμάτι' ἄττ' ἐρόεντα*. at neque *ἄττα* neque *ἐρόεντα* (Av. 246) sententiae satis convenit. itaque videndum an melius sit *χναυμάτι' ἱμερόεντα*. cf. Ran. 59. Eubul. Athen. 15, 685 e (4).

225

ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας ξένον ἐξαίφνης —

Harpocratio *ναυτοδίκαι· ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι. Κρατερὸς γοῦν ἐν τῷ δ' τῶν Ψηφισμάτων φησίν· ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοιν γεγονὼς φρατρίζῃ, διώκειν εἶναι τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίων, οἷς δίκαι εἰσί, λαγχάνειν δὲ τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ πρὸς τοὺς ναυτοδίκας. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν κτλ. βάψας*] *βλάψας* BC. Hesychius *βάψας· δεύσας, πλεύσας, ἢ τὴν κώπην βάψας*. Suidas *βάψας· τὴν κώπην, ἢ πλεύσας, ἐλθὼν πρὸς τοὺς ναυτοδίκας, οἳ τὰ τῆς ξενίας ἐδίκαζον*. Photius *ναυτοδίκαι· Ἀθήνησιν οἱ τὰς τῆς ξενίας δίκας εἰσάγοντες*. Hesych. *ναυτοδίκαι· οἱ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου δικασταί, ὑφ' ὧν καὶ αἱ τῆς ξενίας ἐκρίνοντο δίκαι*. cf. Cratin. 233. Boeckh. Oec.[2] I 71. 2 cum n. i. *ξένον* Fritzschius Daetal. 113] *ξένην*. in exitu Sauppius (Lys. fr. 10) supplet *σ' ἐπιδεῖξαι*, Fritzschius *ἀποφαίνειν*. post *ἐξαίφνης* facillime excidere poterat *ἀποφῆναι*. alii inprobum filium haec patri, alii probum fratri minari arbitrantur. at neuter hoc sine suo simul periculo poterat. cur is qui loquitur *navigare* se velle ad nautodicas dicat nescio, nisi forte accusator *ξενίας* ut *ἐν Φρεαττοῖ* ex navi causam agebat.

226

ὦ παρανοία καὶ ἀναιδεία

Eustathius 1579, 30 *καὶ ἡ ἀναιδεία καὶ ἡ προνοία, ὧν πάντων ἐκτείνεται μὲν ἡ τελευταία, ἡ δὲ πρὸ αὐτῆς ὀξύνεται. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν κτλ. παρανοία* Dindf.] *προνοία. πορνεία* Bergkius, qui ad patris filiorumque concertationem haec refert.

227

καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι

Phrynich. Ecl. 91 *ἀκεστὴς λέγουσιν οἱ παλαιοί, οὐκ ἠπητής. ἔστι μὲν ἠπήσασθαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι, παίζοντι*

τὰς Ἡσιόδου ὑποθήκας κτλ. cf. Thom. Mag. p. 3, 2. Bachm. Anecd. II 385. cum Phrynichus Hesiodum ab Aristophane imitatione expressum esse dicat, exitus videtur esse versus heroici. Hesiodi autem *Χείρωνος Ὑποθήκας*, non Opera et Dies significari contra Lobeckium demonstravit Fritzschius Daetal. 101 sq. cf. Cratin. 235. fortasse ad eandem scaenam pertinebat ac fr. 230.

228

ὅτε τὰς ὀὰς ἴσας ἐποιήσατο.

Photius (Eustath. 1828, 54) *ὀαὶ τῶν ἱματίων. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν κτλ.* apud Eustath. deest *ἴσας*. fragmentum obscurissimum, nequaquam inlustratum eis quae Fritzschius Daetal. 130 disputavit. fortasse parodia est nobilissimi in Harmodium Aristogitonemque scolii, *ὅτε . . . ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην*, ut hic quoque scribendum videtur.

229

Schol. Vesp. 823 *εἶχον δὲ καὶ οἱ ἥρωες πανοπλίαν καὶ δῆλον ἐκ τῶν Δαιταλέων. καὶ δῆλον] δῆλον* V.

230

Schol. Eq. 1013 *ἐγένετο χρησμὸς Ἀθηναίοις ἐπὶ τοῦ δήμου αὐτῶν λεγόμενος· εὔδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης πολλὰ ἰδὸν καὶ πολλὰ παθὸν καὶ πολλὰ μογῆσαν αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι ἤματα πάντα. . . . τούτου δὲ τοῦ χρησμοῦ οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Ὄρνισι καὶ ἐν Δαιταλεῦσι μέμνηται.* cf. praeter Eq. 1013 Av. 978.

231

Schol. Lucian. 140 Iacob. *ὁ Ἀριστόδημος δὲ μιαρὸς καὶ καταπύγων ἐς ὑπερβολήν. ἀφ' οὗ καὶ ὁ πρωκτὸς Ἀριστόδημος καλεῖται . . . Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.* cf. Cratin. 151.

232

Harpocratio *θῆτες· . . . ὅτι δὲ οὐκ ἐστρατεύοντο εἴρηκε καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν.* necessitate cogente thetes quoque militabant.

233

Harpocratio *Ἁλίπεδόν τινες τὸν Πειραιᾶ φασιν· ἔστι δὲ κοινῶς τόπος, ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὖθις δὲ πεδίον ἐγένετο. διὸ καὶ δασύνεται ἡ πρώτη· ἔστι γὰρ οἷον ἁλὸς πεδίον. ἤτοι ὁμαλὸν πεδίον καὶ τετριμμένον καὶ οἷον ἀληλεσμένον, ὡς Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν*

διὰ ψιλοῦ· ἐν ἀλιπέδῳ. Fritzschius Daetal. 131 ἐπ' ἀλιπέδῳ. recte: aliter enim Harpocratio scire non poterat apud Aristophanem spiritum lenem scribendum esse. cf. Bekker. Anecd. 208, 17. 376, 14 (indic. Fritzschius). Xen. Hell. 2, 4, 30. Ruhnken. Tim. 23. Bursian. Geogr. gr. I 264 et Aristoph. fr. 132.

234

ἄγγη μυρηρά

Pollux 10, 119 εἴρηται δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἐν Δαιταλεῦσι καί ἄγγη μ. idem 7, 177 μυροπωλεῖν δὲ Ἀριστοφάνης ἔφη, μυροπώλιον, μύρου ἀλάβαστρον, μυρίδα, μυρηρὰ λήκυθος, ἀλαβαστροθῆκαι.

235

ὡρικὸν δὲ μειράκιον καὶ κόρη

ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν αὐτός. Schol. Ach. 272. Dobraeus ὡρικὸν δὲ μειράκιον καὶ ὡρικῶς ἐν Δ. dicunt plerumque ὡραῖος.

236

ἀποβροχθίσαι

τὸ καταπιεῖν, ὡς ἡμεῖς, Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν ἐχρήσατο. Bekker. Anecd. 427, 3. multo ante Cobetum Mnem. V 191 Fritzschius Daetal. 79 καταβροχθίσαι, conl. Eq. 357. 826. Av. 503. Phot. κατεβρόχθισεν· κατέπιεν. addo Hermipp. 45, 4. Antiphan. 189, 6.

237

ἐψυχρολουτήσαμεν

Pollux 7, 168 τῷ δὲ λοῦσθαι καὶ τὸ ψυχρολουτεῖν ἂν προσήκοι, εἰρημένου τοῦ ἐψ. ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους. ψυχρολουτεῖν ut θερμολουτεῖν. Lobeck. Phryn. 594. fortasse pater eo verbo usus est in describendo priscorum Marathonomacharum victu.

238

θυλακίσκον

ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης. Pollux 10, 172.

239

κλινάριον

ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν. Pollux 10, 32. Bekker. Anecd. 104, 28 κλινάρια, οὐ μόνον κλινίδια· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. Lobeck. Phryn. 180. *triclinium* interpretatur Fritzschius Daetal. 98.

240

λυρωνίαν

Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι λέγει. Pollux 7, 153. *nimium* artis musicae studium significari videtur. cf. fr. 221 et Nub. 74.

241

νεβλάρετοι

Photius *περαίνει· ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν.* Hesych. *νεβλάραι· περαίνειν*, unde Dobraeus Advers. I 603 *νεβλᾶραι· τὸ περαίνειν*, probante Fritzschio Euphros. 15. at mire dictum videtur *νεβλ. τὸ περαίνειν· ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν. ἄσημος φωνή* aut est *obscura*, aut *ignobilis*, aut *quae significatione* careat, ut Aristoteles singulas longiorum vocabulorum syllabas per se spectatas *ἀσήμους* adpellat. hominibus doctis hic quoque ut saepe obscaenitates etiam ubi nullae sunt inveniendi cupiditas fraudem fecit. *νεβλάρεται* quod finxerunt ex *νεβλάρετοι* nihil est. in primis litteris non dubito quin barbari instrumenti musici nomen *ἡ νάβλα* vel *ὁ νάβλας* lateat. cf. Sophocl. fr. 764 N. Strabo 10, 471 *τῶν ὀργάνων ἔνια βαρβάρως ὠνόμασται, νάβλας καὶ σαμβύκη κτλ.* Athen. 4, 175bd *τοῦ καλουμένου νάβλα, ὅν φησι Σώπατρος ὁ παρῳδὸς . . . Φοινίκων εἶναι . . . εὕρημα.* Philemonis aetate (Athen. ibidem) id nomen in vulgus non admodum cognitum erat. Hesych. *νάβλα· εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.* Phot. et Suid. *νάβλα· εἶδος ὀργάνου.* Ovid. A. a. 3, 327 *disce etiam duplici genialia nablia palma verrere. conveniunt dulcibus illa iocis.* in Daetalensibus autem magnas artis musicae partes fuisse constat. si igitur Aristophanes, ut Eupolis *νιγλαρεύειν*, verbum finxit *ναβλαρεύεται* (e. c. *καὶ βάρβαρόν τι κροῦμα ναβλαρεύεται*) et scholia ut verbum obscurius (*ἄσημον*) interpretarentur adnotaverunt *περαίνει*, facile intellegitur et nullam hic esse obscaenitatem et quomodo Photii glossa orta sit. nam *περαίνειν* in talibus verbum proprium. Antiphan. 47, 5. 85, 4. cf. Ran. 1170. 1284.

242

τὸν ὀρτυγοκόμον

βραχέως (i. e. *ὔ*)· *δηλοῖ Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.* Photius. recte *ὀρτυγοκόπον* Fritzschius Daetal. 97, *ὀρτυγοκόμον* ex pravo scribendi usu (*ὀρτυγοκόμπον*) ortum esse monens. cf. Av. 1299.

243

ῥαγδαίους

τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους . . . ἔστι . . . τὸ ὄνομα καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους. Photius et Suidas. cf. Teleclid. 30.

244

τοῦ τριγώνου

μνημονεύει . . . Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν. Athenaeus 4, 183e. cf. Eupol. 77.

Ad Daetalenses Fritzschius (Daet. 129) refert fr. 585. 634 (Daet. 134 adn.). 658 (Daet. 133. 4 adn. 72). 675 (Daet. 99).

Quam in Ranarum interpretatione (p. 300) Fritzschius proponit coniecturam Athenaeum verba *ὦ στωμυλῆθραι Δαιταλεῖς* et *ὦ ἄνδρες Δαιταλεῖς* (*Δαιταλῆς*) 9, 381b. 383e. 404e ex Aristophanis comoedia petivisse, ea vix quicquam potest incertius excogitari.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

De tempore non constat. ut in Ulixibus Cratinus Homeri Cyclopeam, sic in Danaidibus Aristophanes Danaidum fabulam, ab Aeschylo Supplicibus aliisque tragicis tractatam, non invidiosa parodia traduxit, sed in lepidum hilaremque iocum deflexam expressit.

245

μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκείου χύτρας,
μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.

Schol. Pac. 923 et Plut. 1198 *ὁπότε μέλλοιεν βωμοὺς καθιδρύειν ἢ ἀγάλματα θεοῦ, ἕψοντες ὄσπρια ἀπήρχοντο τούτων, τοῖς ἀφιδρυμένοις χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης, ὡς οὗτος εἶπεν ἐν Δαναΐσι κτλ.* cf. Suidas *χύτραις ἱδρυτέον. ἑρκείου*] *ἑρκίου* V Pac. 923 et omnes cod. Plut. 2. *μεθ' ὧν*] *παρ' αἷς* Schol. Plut. *ἱδρύθη*] *ἱδρύνθη* G Plut. *ἱδρύσθη* Suid. cf. etiam interpretes poetae. aut Danaus ipse aut chorus Iovem tutorem, cuius modo ara videtur condita esse, obtestatur ut sibi contra Aegyptiadarum vim opem ferat.

246

ἀλλ' εἴσιθ'· ὡς τὸ πρᾶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι
τουτί· προσόζειν γάρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ.

Photius et Suidas *τοῦ . . . ἐπὶ οὐδετέρου* (*Ἀριστοφάνης*) *Δαναΐσιν κτλ. ἐλέγξαι* Dobraeus] *λέξαι. κακοῦ*] *κἀκ* Suidas. *τού μοι*] *τοῦ τοῦ μή* cod. Phot., si recte Porsonum intellexi. Lynceum cum Hypermnestram uxorem duceret nescio quid suspicantem haec dixisse putat Bergkius.

247

τραπόμενον εἰς τοὖψον λαβεῖν
ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.

Pollux 2, 76 *ὀσμύλια ἰχθύων τι γένος, ἡ ὑπὸ πολλῶν ὄζαινα καλουμένη. πολύποδος δέ ἐστιν εἶδος ἔχον μεταξὺ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν πλεκτανῶν αὐλὸν δυσῶδες πνεῦμα ἀφιέντα· τραπόμενον κτλ. ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.* Photius *ὀσμύλια· ἰχθύδια εὐτελῆ. ὀσμύλια κτλ. φησὶν Ἀριστοφάνης.* Athen. 7, 324 b *Ἀριστοφάνης . . . ἐν Δαναΐσιν· ὀσμύλια κτλ. μαινίδια] μενίδια* cod. Phot. etiam *macnides* inter vilissimos pisces numerantur. cf. Ran. 985. Danaum loqui, ad nuptias cenam vilissimam emi iubentem, Bergkius censet conl. Ephipp. 15.

248

κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος.

Pollux 10, 130 *σώρακος . . . παρὰ τοῖς κωμῳδιοποιοῖς ὠνομάσθη τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σκεύη τῶν ὑποκριτῶν. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δαναΐσιν ἔφη κτλ.* Hesych. *σώρακος· ἀγγεῖον, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλεται.* fortasse haec quoque Danaus dicit.

249

ἤδη παροινεῖς εἰς ἐμὲ πρὶν δεδειπνάναι.

Athenaeus 10, 422 e *δεδειπνάναι . . . Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν κτλ. εἰς ἐμὲ* Brunckius] *ἐμέ. εἴς με* Dindf., *ἐς ἐμὲ* Cobet. Mnem. V 101. *ἢ 'μὲ* Bergk. at quis umquam dixit *ἢ πρίν* pro *πρὶν ἤ*? miratur quisquis haec dicit alterum vino excitatum lascivire priusquam cenaverit ipse (non is qui loquatur).

250

δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ἀπείρονα

Schol. Hom. Iliad. 14, 200 *Ἀριστοφάνης Δαναΐσι δακτύλιον κτλ. ἔφη. ἔστι δὲ ὁ ἀπείρων δακτύλιος καὶ ὁ κρίκος ὁ ἀσυγκόλλητος καὶ πέρας μὴ δεικνὺς ἀρχήν τε καὶ τέλος. οἱ γὰρ σφενδόνας ἔχοντες, εἰς ἃς οἱ λίθοι ἐντίθενται ἢ σφραγῖδες, οὐκ εἰσὶν ἀπείρονες. οὐ γάρ ἐστιν ὁμοιομερής.* cf. Schol. Ambros. Odyss. 1, 98 et Bekker. Anecd. 420, 18 *ἀπείρονα δακτύλιον· τὸν μὴ συνάπτοντα αὐτὸν αὐτῷ. ἐλέγετο δὲ ἀπείρων καὶ ἄπειρος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ* (scr. *διὰ*) *τὸ περιφερὲς ἁπλῶς σχῆμα.* gestabat fortasse Danaus *anulum magicum*. cf. Plut. 884. Cratin. 299. Eupol. 87. ceterum scribendum videtur *φορῶν.*

251

οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν

ἐν ταῖς Δαναΐσιν ἔφη Ἀριστοφάνης. Pollux 10, 26. tam simile hoc fragmentum est Eccl. 361, ut Dindorfius Pollucem in nomine

fabulae erravisse existimet. cf. Eccl. 370. Av. 1159. potuit tamen idem versus utriusque fabulae esse.

252

λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν ἡμῶν.

Athenaeus 9, 400a *Τρύφων δέ φησι, τὸν λαγὼν ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως καὶ μετὰ τοῦ ν λέγει· λύσας κτλ. ἡμῶν* VL] *ὑμῶν* BDP. pro *λύσας* Meinekius Anal. crit. Athen. 173 *Ὕλας*, canis scilicet, Bergkius *Λυκετᾶς* conl. Poll. 5, 47. scribendum videtur *ἀνύσας*, quod non soli imperativo adiungitur. cf. Eq. 71. Nub. 505. 6. 1253. Pac. 274. 5. 871. 2. Lys. 438. Plut. 974.

253

ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ στρωματόδεσμα,
διαμασχαλίσας αὑτὸν σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ ῥαφανῖσιν.

Athenaeus 2, 57a *Καλλίας δ' ἐπὶ τῆς ῥαφανῖδος εἴρηκε τὴν ῥάφανον· περὶ γοῦν τῆς ἀρχαιότητος τῆς κωμῳδίας διεξιών φησιν· ἔτνος, πῦρ, γογγυλίδες, ῥάφανοι, δρυπεπεῖς, ἐλατῆρες. ὅτι δ' οὕτω τὰς ῥαφανῖδας εἴρηκε, δῆλον Ἀριστοφάνης ποιεῖ περὶ τῆς τοιαύτης ἀρχαιότητος ἐν Δαναΐσι γράφων καὶ αὐτὸς καὶ λέγων κτλ. αὑτὸν* VL] *αὐτὸν* CD. *σχελίσι* L] *σκελίσι* V. ex parabasi haec petita sunt. loquitur poeta de tenui vilique antiquissimae comoediae cultu. induebant choreutae quidquid invenissent (cf. Pherecr. 185), et tenuia munera quae a chorego accepissent, ea ne sibi adimerentur secum portabant etiam saltantes. sic fere Fritzschius Thesmoph. p. 239: ut non opus sit lacunam statuere, quod fecit Bergkius (v. 2 post *αὑτόν*). ceterum hoc fragmentum artissime coniungendum cum 254.

254

οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο.

Bekker. Anecd. 457, 29. Etym. m. 162, 40. Gud. 88, 31. Suidas *ἀταλαίπωρον· ἀταλαιπώρως, ῥᾳθύμως, ὀλιγώρως. Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν κτλ. διέκειτο*] *διάκειται* falso Etym. m. et Gud. Hesych. *ἀταλαιπώρως· ἄνευ κόπου, ἀκοπιάστως.* Thuc. 1, 20 attulit Dindorfius. *αὐτοῖς*, i. e. antiquissimae comoediae poetis, qui in inveniendo et tractando argumento nulla arte utebantur.

255

πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας σχίνου κεφαλὴν κατορύττειν.

Suidas *αὔλειος· ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. . . Ἀριστοφάνης Δαναΐσι κτλ. σχίνου* Meinek. Quaest. Menandr. 37 adn.] *ἐχίνου. κεφαλὴν* Kusterus] *κεφαλῆς.* praeterea pro *πρός*

scribendum videtur *παρά*. semper dicitur *ἡ αὔλειος θύρα*. cf. Plat. Symp. 212c. Lys. 1, 17. 12, 16. Solon. 27. ac sic fortasse etiam Menandr. Stob. Flor. 74, 11 (2) *αὔλειος θύρα*. sed cum omisso substantivo Pac. 982 *τῆς αὐλείας* (etiam R) et in eodem illo versu Menandri sine dubio *τὴν αὐλίαν* scribendum sit, obsequi non potui Dorvillio (Chariton. 217) et Cobeto (Mnem. V 198) ubique *τὴν αὔλειον* rescribentibus. scillam in limine ianuae fortasse Danaus recens condita domo ad mala arcenda defodi sive iubet sive iubetur. Plin. N. h. 20, 101 *Pythagoras scillam in limine quoque ianuae suspensam malorum introitum pellere tradit.*

256

μή τἄρ' εἶναί μ' ἐγκριδοπώλην

Athenaeus 14, 645e *μνημονεύει αὐτῶν* (*τῶν ἐγκρίδων*) . . . *Φερεκράτης ἐν Κραπατάλοις* . . . *Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναΐσι καὶ πωλητήν φησιν αὐτῶν εἶναι ἐν τούτοις κτλ.* Pollux 7, 199 *ἐν δ' Ἀριστοφάνους Δαναΐσι . . . ἐγκριδοπῶλαι.* — *μή τἄρ' εἶναί μ'* Bergk. R. c. Att. 426] *μήτ' ἅρμα εἶναι* A. *μήτ' ἄρα μ' εἶναι* Iacobs. Addit. 342. cf. 265. Nicophont. 15, 5 (Bergk.). videtur dimeter esse anapaesticus.

257

καὶ τὸν κυλλάστιν φθέγγου καὶ τὸν Πετόσιριν.

Athenaeus 3, 114c *Αἰγύπτιοι δὲ τὸν ὑποξίζοντα ἄρτον κυλλάστιν καλοῦσι· μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν κτλ.* Herod. 2, 77 *ἀρτοφαγέουσι δὲ* (*Αἰγύπτιοι*) *ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους, τοὺς ἐκεῖνοι κυλλήστις ὀνομάζουσι.* idem Hecataeus narraverat; cf. Athen. 10, 418e. Pollux 6, 73 *Αἰγύπτιοι δὲ τοὺς εἰς ὀξὺ ἀνηγμένους ἄρτους καλλιστεῖς ὠνόμαζον.* sed C *κυλληστής*, unde scribendum videtur *κυλλήστεις*. Photius *κυλλήστεις· τοὺς ὀξεῖς ἄρτους Αἰγύπτιοι.* *Petosiris* fuit mathematicus Aegyptius, cuius quae ferebantur scripta Suidas enumerat. cf. Plin. N. h. 2, 88. 7, 160. Iuvenal. 6, 580 *capiendo nulla videtur* (superstitiosis) *aptior hora cibo, nisi quam dederit Petosiris.* Bergkius chorum a Danao patre admoneri censet ut Aegyptias se simulent et sermoni Aegyptia quaedam vocabula inserant. tetrametri anapaestici potius videtur pars esse quam hexameter.

258

τῶν χοίρων μνοῦς ἔρι' ἐστίν.

Pollux 10, 38 *εἴποις δ' ἂν οἶμαι καὶ χνοῦν καὶ μνοῦν ἐπὶ τῶν μαλακῶν, Ἀριστοφάνους εἰπόντος . . . ἐν Δαναΐσι κτλ. χοίρων*

μνοῦς ἔρι' Bergk.] *χειρῶν ἔργα μνοῦς.* '*porcorum lanugo est loco lanae.*' est versus paroemiacus vel exitus tetrametri.

259

Δαναώτατος

Apollonius De pron. 64, 11 Schneid. *ἕνεκα γελοίου ἡ κωμῳδία σχήματά τινα ἔπλασεν, ὥστε οὐ κριτήριον τῆς λέξεως τὸ αὐτότερος, ἐπεὶ καὶ Δαναώτατος ὑπερτίθεται παρὰ Ἀριστοφάνει, τῶν κυρίων οὐ συγκρινομένων.* quamquam nomen fabulae non additur, probabiliter ad Danaides Bergkius rettulit.

260

Schol. Plut. 210 *ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως· ὡς δ' αὐτὸς ἐν Δαναΐσι φησίν, υἱὸς Αἰγύπτου. ἐροῦμεν δ' ἐκεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἱστορίαν λέγειν.* Suidas *Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις· οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἴδα, ὡς δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν, υἱὸς Αἰγύπτου.* scholiasta simul Danaides a se inlustratas esse indicans ab Aristophane Lynceum Aegypti filium, Hypermnestrae maritum, cum Lynceo Apharei filio, oculorum acie insigni, confundi dicit.

261

Schol. Lys. 1237 *Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν Λακωνική, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης.* cf. Cratin. 236.

262

ἀργύριον

καὶ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν. Bekker. Anecd. 442, 10 et Suidas *ἀργύρειος.*

263

ἐχῖνος

ἔστι μὲν ἄγγος τι, εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο . . . μνημονεύει τοῦ ἄγγους τούτου καὶ . . . Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν. Harpocration. cf. Photius.

264

προσωπίδιον

ὡς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης. Pollux 10, 127.

265

συρμαιοπῶλαι (*καὶ ἐγκριδοπῶλαι*).

ἐν Ἀριστοφάνους Δαναΐσι. Pollux 7, 199. *ἐγκριδοπώλην* est

fr. 256. *συρμαιοπώλης* Aegyptium indicat: ei enim syrmaea, quae ex rhaphanorum genere esse dicitur, ad ventrem purgandum utebantur. cf. Pac. 1254. Thesm. 857. Herod. 2, 77. 125. itaque per ludibrium Danaus hoc nomine adpellari videtur.

Quae Pollux 4, 111 de tragicis narrat interdum ut in comoediarum parabasi fiebat suas res privatas cum spectatoribus communicantibus, eorum illam partem quae ad Euripidis Danaen pertinet (*ἐν μέν γε τῇ Δαναΐδι τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὑτοῦ τι ποιήσας παρᾴδειν ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως*) Fritzschius Fragm. v. Eup. conscr. 16 pro *Δαναΐδι* scribens *Δαναΐσι* ad Aristophanis comoediam rettulit. at universa narrationis sententia et consilium de tragicis, non de comicis agi demonstrat.

Praeterea Bergkius fr. 677. 8. 9 ad Danaides rettulit. cf. etiam fr. 189.

ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ

Sic Pollux 10, 33 Voss. corr., reliqui codices *διοναυαγῷ*. scribebatur fere *Ναυαγός* et inter subditicias referebatur. Vit. Aristoph. XXVIII 65 Duebn. *ἔγραψε δὲ δράματα μδ΄, ὧν ἀντιλέγεται δ΄ ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ ταῦτα Ποίησις, Ναυαγός, Νῆσοι, Νιόβις* (scr. *Νίοβος*), *ἅ τινες εἶναι ἔφασαν Ἀρχίππου*. cf. Meinek. I 209. ac difficile est dicere quale argumentum fabula eo nomine praedita antiquae comoediae aetate habere potuerit: nam Ephippus, qui *Ναυαγόν* scripsit, recentioris est. nisi forte nomen figurate accipiendum est de eo qui bis patrimonii potentiaeve in civitate naufragium fecit (*zweimal bankerott*). in indice cod. Ambros. Novati Herm. XIIII 464 legitur *Διόνυσος ναυαγός*. at in tanta eius codicis depravatione auctoritati eius non nimium tribuendum videtur.

266

τί ὦ πονηρέ μ' ἐξορίζεις ὡσπερεὶ
κλιντήριον;

Pollux 10, 33 *καλεῖται δὲ τὸ κλινίδιον καὶ κλιντήριον, ὡς ἐν Δὶς ναυαγῷ Ἀριστοφάνης ἔφη κτλ. ὦ πονηρέ μ' — ὡςπερεὶ* Bergk.] *με ὦ πόνηρε — ὥσπερ. ἐξορίζεις*] *ἐκκορίζεις* Bergkius recte. in verbo *ἐκκορίζειν* ludit, tamquam simul a *κόρη* et *κόρις* deducendum sit. '*cur virginitate me spolias, tamquam lectum cimicibus purges?*' loquitur igitur puella. paullo aliter Thesm. 760. cf. Eupol. 233, 4. Menandr. ap. Schol. Pac. 59. possunt etiam dimetri esse. *τί ὦ πονηρέ μ' ἐκκορί|ζεις ὡσπερεὶ κλιντήριον;*

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ

Inter Aristophanis fabulas referuntur *Δράματα ἢ Κένταυρος*,

Δράματα ἢ Νίοβος (quae a quibusdam Archippo tribuebatur, cf. quae ad *Δὶς ναυαγόν* adnotavimus), *Δράματα*. adparet igitur duas fuisse fabulas vel, quae est Dindorfii sententia, duas eiusdem fabulae editiones, *Δράματα ἢ Κένταυρος* et *Δράματα ἢ Νίοβος*. fragmenta tripartito enumeranda sunt, siquidem quae simpliciter *ἐκ τῶν Δραμάτων* adferuntur ad utram pertineant ambiguum est.

quae Etym. m. 286, 19 leguntur *δρᾶμα . . . λέγεται δὲ δράματα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμηλῶς γινόμενα ὡς ἐν ὑποκρίσει, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης*, ea quamquam extrema caligine sunt obscuriora, cum ne id quidem constet quem dicat Aristophanem, tamen Bergkius ita usus est, ut in comoedia alteram quasi fabulam in scaena agi statueret, cuius rei inlustrissimum est exemplum in Shakesperii Somnio noctis aestivae; atque in Centauro quidem episodium illud fuisse dicit Herculis cum Pholo Centauro contubernium, in Niobo*) calamitatem nescio cuius, qui ut Niobe necopinato casu liberis sit orbatus omnibus. at neque quomodo hoc argumentum comoediae conveniat perspicitur neque quomodo duplici quam fingit actioni aut scaenae Atticae simplicitas aut histrionum numerus, etiamsi unum alterumve parachoregema adsumpseris, sufficere potuerit.

multo felicior videtur G. Hermanni coniectura: is enim (Oed. Col. praef.[2] XI) quae in Vita Sophoclis narrantur *καί ποτε ἐν δράματι εἰσήγαγε τὸν Ἰοφῶντα αὐτῷ φθονοῦντα κτλ.*, ea non ad Sophoclem, sed ad Aristophanem refert, qui *ἐν Δράμασιν* (sic scribit pro *ἐν δράματι*) simultatem illam quae Sophocli cum Iophonte filio intercedere dicebatur, in scaenam ita induxerit, ut Sophoclem ab Iophonte in *φρατέρων* sodalicio, quod propter senectutem rem familiarem administrare iam non posset, accusari, recitato autem primo Oedipi Col. stasimo omnium suffragiis absolvi faceret. videntur enim *τῶν φρατέρων* in alterutra comoedia partes fuisse coll. fr. 286, et controversia illa familiaris acta esse in Niobo, quo nomine ipsum Sophoclem significari arbitror propter aerumnas ipsi a liberis obiectas.

de tempore Dramatum accurate et non sine fructu disputavit Wilamowitzius Obs. crit. 11—18. cf. etiam Herm. VIIII 330 not. cum enim ad Vesp. 60 scholia adnotent *ἐν τοῖς πρὸ τούτου* (Vespas dicit) *δεδιδαγμένοις δράμασιν εἰς τὴν Ἡρακλέους ἀπληστίαν πολλὰ προείρηται*, pro *δράμασιν* scribens *Δράμασιν* Herculis famem ad Dramata refert ac Centaurum quidem *ante* Vespas, Ol. 88, 2, quia proximis annis alias fabulas Aristophanem docuisse constet, Niobum autem *post* Vespas actam esse contendit. ac si vera sunt quae de Hermanni coniectura supra disputavimus, Niobum postquam Oedipum Coloneum Sophocles scripsit doctam esse constat.

*) recte *Νίοβος*, quamquam haud raro in codicibus *Νιόβη*, sicuti etiam in indice cod. Ambr. Novati Herm. XIIII 464.

267

ἐγὼ γάρ, εἴ τί σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην
δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἑνί.

Photius *πρόδικον δίκην· τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῶν. Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ κτλ.* Suidas male *πρόδικον· δικαστὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητήν. Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ κτλ. τί σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω — ἐν — ἑνί* Porson.] *τις ἢ δίκη, θέλω — ἓν — ἕνι* cod. Phot. *τις ἠδίκηκε, θέλω — ἑνὶ — ἑνί* AV Suid. non recte Cobetus Mnem. V 193 *ἐπὶ τῶν φ. τ. σ. τινός*, quod propter tribrachum cum anapaesto coniunctum admitti nullo modo potest. *ἐν* praepositio, de qua ille cum Hermanno, Bergkio, Bernhardyo dubitabat, rectissime posita est. Soph. Ant. 459 *ἐν θεοῖσι τὴν δίκην δοῦναι*, *deorum iudicio* vel *arbitrio*. Plat. Gorg. 464d *ἐν παισὶ διαγωνίζεσθαι*, *ut infantes iudices sint*. Leg. 11, 916b *διαδικαζέσθω ἔν τισι τῶν ἰατρῶν.* et 11, 920de *διαλλάττεσθαι ἐν διαιτηταῖς ἢ γείτοσιν.* Eurip. Hipp. 1320 *σὺ δ' ἔν τ' ἐκείνῳ κἀν ἐμοὶ φαίνει κακός.* Amphid. 21 *μάταιός ἐστιν ἔν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς κριταῖς ἅπασιν.* ceterum cf. Hesych. *δίκη πρόδικος· ἡ πρὸ τοῦ ἀχθῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη.*

268

ἀνοιγέτω τις δώματ'· αὐτὸς ἔρχεται.

Pollux 3, 74 *Ἀριστοφάνης κατὰ τὴν τῶν πολλῶν συνήθειαν τὸν δεσπότην αὐτὸν κέκληκεν εἰπὼν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ κτλ.* Bekker. Anecd. 78, 29 *αὐτός, ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης, αὐτὸς λέγει, αὐτὸς ἄρχεται, Ἀριστοφάνης.* ubi *ἔρχεται* Fritzschius. *ἄνοιγέ τις τὰ δ.* Dobraeus, sed sine articulo *τραγικώτερον* sonat. cf. Theocr. 24, 50. Nub. 219. fr. 713.

269

ἀλλ' ἐς κάδον λαβὼν τιν' οὔρει πίττινον.

Pollux 10, 185 *τοῖς δὲ σκεύεσιν . . . προσαριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον ἔξεστιν, Ἀριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος κτλ.*

270

ἐκκρουσαμένους τοὺς πύνδακας

Pollux 10, 79 *τὸν δὲ πυθμένα καὶ πύνδακα . . . Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ ἐκκρουσαμένους τοὺς πύνδακας εἴρηκε. ἐκκρουσαμένους*] *ἐκκρουσάμενος* Casaub. Athen. 7, 301b. *ἐσκρουσαμένους* cum Meinekio Bekkerus. *ἐκκεκρουσμένους* Bergkius. cur emendatione opus sit non video. '*postquam doliorum fundos pertuderunt*', Centauri opinor, quorum fortasse cum Hercule convivium describebatur. est exitus trimetri iambici aut pars tetrametri anapaestici.

271

πτίσσω, βράττω, μάττω, δεύω, πέττω, καταλῶ.

Pollux 7, 24 *τῶν δὲ περὶ ἀρτοπωλίαν ἀθρόα ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ κτλ. πτίσσω* Brunck.] *πήττω* A (i. e. *πτίττω*). *πίπτω* B. *πίττω* ceteri. *πτίττω* cum Dindorfio Bekkerus. at cf. Pherecr. 183. in exitu ionicus minor deest. loquitur fortasse servus cenam Herculi parans.

272

χωρεῖ ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων· οὐ γὰρ ἄκανθαι.

Hesychius *οὐ γὰρ ἄκανθαι· παροιμία. Ἀριστοφάνης . . . ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· χωρεῖ — δειπνήσων. χωρεῖ* Bergk.] *χωρεῖ δ'. οὐ γὰρ ἄκανθαι* in ipso versu, necessarium utique, om. Hesychius, in fine addens *ἔοικε δὲ ὑπομιμνήσκειν τὴν τοῦ βίου διαφορὰν καὶ μεταβολήν.* quae quorsum pertineant explicat quodammodo Photius *οὐ γὰρ ἄκανθαι· λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων· ἀπὸ τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς.* Suidas *ἀληλεσμένος βίος· . . . ἄλλη δὲ παροιμία φησίν· οὐ γὰρ ἄκανθαι· ἔοικε δὲ ὑπομιμνήσκειν τὴν τοῦ βίου μεταβολήν, ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους πρότερον ὄντος, πρὶν ἐπιμέλειαν τῆς γῆς καὶ τῶν σπερμάτων γενέσθαι.* Zenob. 3, 98 *Ἀθήνησιν ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἦν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθας μετὰ δρυΐνων καρπῶν στέφεσθαι . . . ἐσήμαινον δὲ ὡς ἀπώσαντο μὲν τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν, εὑρήκασι δὲ τὴν ἥμερον τροφήν.* cf. fr. 483. initio aliquid deesse videtur, ut sit tetr. anap. Bergkius Herculem dici existimat, qui etiam non invitatus conviviis interesse solebat, veluti Ceycis. Cratin. 169. Eupol. 289.

273

τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου πήρα.

Hesychius *Κύλλου πήρα· ζητοῦσι διὰ τί τὸ πορνεῖον Κύλλου πήραν Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· τὸ δὲ π. Κ. π. ἔστι γὰρ χωρίον Ἀθήνησιν ἐπηρεφὲς καὶ κρήνη. ἀντὶ δὲ τοῦ πέραν πήραν ἔφη.* Photius *Κυλλοῦ πήραν· ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμηττῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης. καὶ κρήνη, ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσι καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται . . . τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως.* Herodian. I 157, 17 *Κύλλος τὸ κύριον, οὗ μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης.* Cratin. 102.

274

Pollux 9, 36 *κωμήτας* (Nub. 965) *τοὺς γείτονας καὶ κωμήτιδας ὠνόμαζον. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ ἔφη· ἐν κωμήτισι καπηλοῖς ἐπίχαρτον.* Bergkius *κωμήτισιν καπήλισίν τ' ἐπίχαρτον ἦν*, versu pessimo. fortasse *ἦν κωμήτισι πᾶσίν τε καπήλοις ἐπίχ.*, metro choriambico. cf. fr. 109.

275

ἀπόκινον

Athenaeus 14, 629 c *τὴν δ' ἀπόκινον καλουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει . . . Ἀριστοφάνης τ' ἐν Κενταύρῳ καὶ ἄλλοι πλείονες, ὕστερον μακτρισμὸν ὠνόμασαν.* cf. Eq. 20. Cratin. 120.

276

λίθος δεκατάλαντος

ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ. Pollux 9, 53.

277

κλιμακτῆρες

οἱ ἀναβασμοὶ τῆς κλίμακος ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ. Pollux 10, 171. cf. Eur. Helen. 1570.

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΝΙΟΒΟΣ

278

ἔστιν γὰρ ἡμῖν τοῖς κάτω πρὸς τοὺς ἄνω
ἀπὸ συμβόλων, καὶ μὴν ὁ μαιμακτηριών,
ἐν ᾧ ποιοῦμεν τὰς δίκας καὶ τὰς γραφάς.

Ἀριστοφάνης Νιόβῳ· κτλ. Etym. m. Milleri (Mélanges 210) *μαιμακτηριών. ἔστιν* Miller] *ἔστι. Νιόβῳ* Miller] *Νιόβῃ*. Harpocration *μαιμακτηριὼν ὁ ε' μὴν παρ' Ἀθηναίοις . . . ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου, μαιμάκτης δ' ἐστὶν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός . . . ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ ἀὴρ ταράττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει.* itaque aptissimus erat mensis ficto a poeta commercio mortuos inter vivosque. faciatne huc etiam Philetaer. 11 *τίς ἐστι μαιμακτηριών; Β. μὴν δικάσιμος* nescio: nam eum versum qui interpretaretur adhuc inventus est nemo, quamquam certarum causarum certos fuisse menses constat. pro *ἔστιν* scribendum videtur *κρίσεις*. de locutione *ἀπὸ συμβόλων* cf. Meier et Schoem. Att. Proc. 773. Antiphon 5, 78 *δίκας ἀπὸ ξυμβόλων ὑμῖν δικαζομένους.* [Andocid.] 4, 18 *πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις ἐν τοῖς συμβόλοις συντιθέμεθα μὴ ἐξεῖναι μήθ' εἶρξαι κτλ.*

279

οἴμοι κακοδαίμων· ὁ λύχνος ἡμῖν οἴχεται.

Athenaeus 15, 1561 Dind. ex cod. A *ὅτι δὲ λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανοὶ ὠνομάζοντο Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι παρίστησι . . . ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νιουω* (*Νιόβῳ* Schweighaeus.) *προειπὼν λυχνοῦχον* (*λύχνον* Bergk.) *οιμοι κακοδαίμων φησὶν λυχνουχος* (*ὁ λύχνος* Bergk.) *ἡμῖν οἴχεται. εἶτ' ἐπιφέρει καὶ πως επιρρασας*

τὸν λυχνοῦχον [*οἴχεται εἶτ' ἐπιφέρει*] *καὶ ἔλαθες. ἐν δὲ τοῖς . ρ . ης* (*ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς* Dindorfius) *καὶ λυχνίδιον αὐτὸν καλεῖ διὰ τούτων ἀλλ' ὥσπερ ὁ λύχνος ὁμοιότατα καθεύδετ'* (*καθεῦδ'* Fritzsch. Euphros. 22) *ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.* 'servum aliquem queri quod lumen sibi exstinctum sit' Bergkius arbitratur. *ἐν τῷ δευτέρῳ Νιόβῳ*, i. e. in altera Dramatum fabula, quae inscribitur Niobus.

,280

καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυχνοῦχον ἔλαθε;

Athenaeus 15, 1561 Dindf. cf. fr. 279. haec Cobetus (Mnem. V 191. 2) in cod. A sic legit *εἶτ' ἐπιφέρει· καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυχνοῦχον οἴχεται εἶτ' ἐπιφέρει καὶ ἔλαθε.* 'expunctis quae librarius temere repetiit ex superioribus *οἴχεται εἶτ' ἐπιφέρει καί*, quae noluit ipse expungere, ne codicis elegantia minueretur', Cobetus scribit *B. καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυχνοῦχον ἔλαθέ σε;* servo de exstincto lumine querenti (279) dominus interrogatione respondet qui factum sit ut lucerna candelabrum superscenderet.

281

ἀλλ' ὥσπερ λύχνος
ὁμοιότατα καθεῦδ' ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.

Athenaeus 15, 1561 Dindf. cf. fr. 279. Pollux 10, 119 *ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῳ· ἀλλ' ὥσπερ λύχνος ὁμοιότατα κάθευδ' ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου. λύχνος* Pollux] *ὁ λύχνος* A Athen. in *λυχνιδίου* aatepaenultima producitur, ut in *οἰκίδιον, ἀργυρίδιον, δακτυλίδιον* aliis. de sententia cf. Pherecr. 40. Nunnes. Phryn. Ecl. 60 Lob. *λυχνίδιον* hic dici pro *λυχνούχῳ* Athenaeus ipse testatur.

282

οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἑψητῶν.

Athenaeus 7, 301b *πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἑψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβῳ κτλ. πλέον* in exitu addit Herwerden. Mnem. nov. VI 60. at si significare volebat '*nihil magis amo quam cet.*', dicendum erat *οὐδενὸς πλέον ἐρῶ κτλ.* excidit fortasse *τανῦν* '*nihil desidero in praesenti patellam* *ἑψητῶν*'. cf. Eupol. 5. 6.

283

ὁ δ' εἰς τὸ πλινθεῖον γενόμενος ἐξέτρεψε

Pollux 10, 185 *οὐ μέντοι οἱ κεραμεῖς τὰς πλίνθους ἔπλαττον, πλινθεῖον καλεῖ τόπον ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ Ἀριστοφάνης, περὶ τοῦ Κυκλοβόρου τοῦ ποταμοῦ λέγων.* tetrameter iambicus, in

cuius exitu videtur excidisse *π ά ν τ α.* pro *γενόμενος* fortasse scribendum *φ ε ρ ό μ ε ν ο ς.* de *Cycloboro* cf. Eq. 137 et fr. 636, quod ex Niobo petitum esse opinatur Dindorfius.

284

Schol. Eurip. Phoen. 159 *περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτός φησιν Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ· καὶ δὶς ἕπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν. ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ ὁμοίως ζ' αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας. ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ* Dindf.] *ἐν δράματι Νιόβης.*

285

καττύς

δερμάτιον ἐντιθέμενον τῇ σμινύῃ, ὅταν ὁ στέλεχος ἀραιὸς ᾖ. καὶ ἔστι τοὔνομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῳ. Pollux 10, 166. *τῇ σμινύῃ*] '*σμινύης*? an *ἐν σμινύῃ*?' Bekker. Hesych. *καττύν· ἀπότριμμα δερματίου.* Photius *καττυν* (sic)· *ἀπότριμμα δερματίου βαλλόμενον εἰς τὴν στειλειάν, ὅταν μὴ σφίγγῃ.* cf. *καττύειν, κάττυμα.*

Cf. praeterea fr. 939.

ΔΡΑΜΑΤΑ

286

ἀλλ' εὔχομαι 'γωγ' ἑλκύσαι σε τὸν ζυγόν,
ἵνα μή με προσπράττωσι γραῦν οἱ φράτερες.

Schol. Ran. 798 *μεῖον λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ Ἀπατούρια ὄις ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσφερομένους, διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερείου, μεῖον μεῖον. ὅτι δὲ ἵστατο, Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι δεδήλωκε. τοῦτο δὲ κέκληται κουρεῖον ἀπὸ τῶν κούρων ὑπὲρ ὧν ἐθύετο, μεῖον δὲ διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζήμιόν τι τοῖς ἧττον εἰσάγουσιν ἀπεδέδοτο* (sic cod. Θ. ceteri *ἀπεδέδοκτο*), *καθάπερ αὐτός φησιν Ἀριστοφάνης ἀλλ' εὔχομαι κτλ. 'γωγ'* Dindorf.] *ἔγωγε. ἑλκύσαι*] *ἀγκύσαι* Θ. *σε*] *σου* V. *ζυγόν* Raspius Eupol. *Δῆμ.* 75. cf. Ran. 1365. 1381] *σφυγμόν. σταθμόν* Brunckius. 2. *προσπράττωσι*] *προστάττωσι* V. *φράτερες* Dindorf.] *φράτορες.* cf. Eq. 255. Av. 1669. Ran. 418. Philemo 112 Burn. Bekker. Anecd. 992. Herodian. I 47, 24. 49, 6. 410, 29. II 747, 9. de sacro quod *μεῖον* dicebatur cf. praeter Ran. 798 Schoemann. Antiq. gr.[2] II 522. quid sit *γραῦν* nescio. nisi id ex eis quae exciderunt intellegebatur, scribendum arbitror *προσπράττωσ' ἕ τ ε ρ ο ν* (*ἱερεῖον*). ad Niobum haec et litem Sophoclis cum filio apud phrateres videntur pertinere.

287

αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας.

Photius σταθμούς· Ἀριστοφάνης Δράμασιν κτλ. οἷον τοῖς φλειοῖς. codex σταθμοῖς: ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας οἷον τοῖς φλειοῖς· — σταθμούς· ἀριστοφάνης δραμασιν αὐτοῖς. correxit Porsonus. praeterea ταῖς φλιαῖς Dindorfius. confert Bergkius Epicharmum Athen. 10, 411 b in Busiride de Hercule haec dicentem: πρῶτον μὲν αἴ κ' ἔσθοντ' ἴδοις νιν, ἀποθάνοις. βρέμει μὲν ὁ φάρυξ ἔνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἁ γνάθος, ψοφεῖ δ' ὁ γόμφιος, τέτριγε δ' ὁ κυνόδων, σίζει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' οὔατα. verum quid in tali sententia verba ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας sibi velint nescio: nam suas quidem maxillas qui edit non excutit. itaque aut de leonis aprive caede cogitandum esse censeo, cui Hercules malas excusserit, aut si de ipsius edacitate sicuti apud Epicharmum haec dicuntur, scribendum existimo ἐπέβαλε. '*malas etiam postibus iniecit*', i. e. ne postibus quidem domus pepercit: quemadmodum Ion in Omphale dixerat (Athen. 10, 411 b) ὑπὸ δὲ τῆς βουλιμίας κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας. itaque pertinere haec videntur ad Centaurum. cf. Schol. Vesp. 60 (fr. 289).

288

πάντες δ' ἔνδον πεταχνοῦνται.

Athenaeus 11, 496 a πέταχνον. ποτήριον ἐκπέταλον . . . μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι λέγων κτλ. πεταχνοῦνται Casaub.] πεταχνεῦται VL. πετεχνεῦται P. πεντάχνευται B. Photius πεταχνοῦνται· ἐξυπτιοῦνται, τρυφῶσιν. Hesych. πεταλοῦνται· ἐξυπτίωνται (sic scribendum), τρυφῶσιν. et πέτακνον· ποτήριον ἐκπέταλον· (τὸ) δὲ αὐτὸ καὶ πέταχνον. πέδαχνα· τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια. πεδαχνοῦται· ἐξυπτίωται, τρυφᾷ. versus videtur esse paroemiacus. miror tamen cur Athenaeus pro nominis πέταχνον exemplo attulerit versum quo verbum potius ab eo derivatum contineatur. accedit singularis codicum variatio. quocirca fortasse scribendum πέταχν' αἴρονται. videtur Centauri esse fragmentum.

289

Schol. Vesp. 60 ἐν τοῖς πρὸ τούτου δεδιδαγμένοις Δράμασιν εἰς τὴν Ἡρακλέους ἀπληστίαν πολλὰ προείρηται. Δράμασιν Wilamowitz] δράμασιν. discernuntur, si recte Wilamowitzius (Obs. crit. 13) coniecit, Dramata ante Vespas et post Vespas acta: in illa igitur (i. e. in Centauro) Herculis inexpleta edacitas traducebatur.

290

Schol. Vesp. 61 Ven. οὐ μόνον ἐν τοῖς Δράμασιν εἰσῆκται οὕτως Εὐριπίδης, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Προάγωνι καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν. Ald.: οὐ μόνον δὲ ἐν τούτῳ τῷ δράματι (Vespis). quod cum mani-

festo falsum sit, credendum sine dubio codici Veneto. cf. Wilamowitz. Obs. crit. 14—16 et ubi quae dixerat ex parte retractavit Herm. VIIII 330. ut fr. 289 ad Centaurum, ita fr. 290 ad Niobum pertinere videtur, ubi, si Sophoclis in ea fabula partes erant, aptissime etiam Euripides inridebatur.

291

Schol. Platonis 331 Bekker. *Χαιρεφῶντα* ... *Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι κλέπτην* (*λέγει*). quod quoniam vivo Chaerephonte factum videatur, ad Centaurum refert Wilamowitz. Obs. crit. 19 adn.

292

βύρσαν

τὴν πόλιν Ἀθηνῶν Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἔφη. Hesychius. *τὴν πόλιν Ἀθηνῶν* Musurus] *π̄ θ̄* cod., i. e. *πόλιν θεῶν.* videtur poeta *Byrsam*, i. e. Athenas, *deorum urbem* adpellavisse. quod cum fieri non potuerit nisi Cleone superstite, ad Centaurum haec pertinent. cf. Meinekius IIII 632.

293

κιχόρεια

(*κιχορία*)· *τὸ ἄγριον λάχανον. Ἀριστοφάνης Δράμασιν.* Bekker. Anecd. 105, 21. cf. Photius. *κιχόρεια* (*κιχορία* pr.)· *τὸ ἄγριον λάχανον. Ἀριστοφάνης.* cf. Horat. Carm. 1, 31, 16. Schneider in indice Theophr. (V 414).

ΕΙΡΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Argument. Pacis III *φέρεται* (sic R) *ἐν ταῖς διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν* (haec duo verba desunt in RV) *δεδιδαχὼς Εἰρήνην ὁμοίως Ἀριστοφάνης. ἄδηλον οὖν, φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν ἢ ἄλλην καθῆκεν, ἥτις οὐ σῴζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως· ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ἢ Βαβυλωνίοις ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.* Eratosthenes igitur alteram Pacem non vidit: Crates utram alteram dixerit non constat. Dindorfius (Arist. fr. 12. 13) nullam omnino alteram Pacem fuisse censet, Fritzschius (Daetal. 131 n. 71. cf. Bergk. R. c. Att. 323) Agricolas alteram Pacis esse editionem, Droysenus superstitem alteram, quae periit priorem, Bergkius (II 1066) integram priorem, quae periit alteram esse. mihi cum Velseno (Annal. gymn. Berol. XIX 751) constat duas fuisse Aristophanis Paces, utramque actam, ac priorem quidem quam hodie legimus, eaque cum secundum praemium tulerit, alteram non modo esse repetitam, sed etiam retractatam.

294

Α. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν Εἰρήνης φίλης
πιστὴ τροφός, ταμία, συνεργός, ἐπίτροπος,
θυγάτηρ, ἀδελφή, πάντα ταῦτ' ἐχρῆτό μοι.
Β. σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἐστιν; Α. ὅ τι; Γεωργία.
* * * *
Β. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.

Stobaeus Floril. 56, 1. *Ἀριστοφάνους Εἰρήνης.* 1. *τοῖς* AB] *τῆς.* 4. *δὴ* om. A. 5. *γεωργοῖς* Gesn. marg.] *γεωργός.* 5. 6 'cohaerent cum praecedentibus in A et Tr.' Gaisford. sunt fabulae superstitis 556. 7. itaque spatio aliquo a reliquis secernendi erant, cum praesertim etiamsi alterius quoque Pacis sunt non continuo superiores secuti esse videantur. conloquitur autem Agricultura, quam ut in priore fabula Oporam in scaenam induxit cum Trygaeo aliquo, qui repertam non agnoscit, et priscis Atheniensibus se bene cognitam et exoptatam fuisse dicit. ad Menandri *Γεωργόν* haec pertinere Dindorfius censuit, perperam: colorem enim antiquae comoediae certissime referunt. *ἐχρῆτό μοι* corrupta sunt: nam *χρῆσθαί τινί τι* est *aliquo ad aliquid uti* (*τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν σφᾶς αὐτοὺς χρῆσθαι ἑαυτοῖς ὅτι βούλοιντο*). poterat dici *πᾶσι τούτοις* (*τοῖς ὀνόμασιν*) *ἐπ' ἐμοῦ ἐχρῆτο.* videtur scribendum esse *πάντα ταῦτ' εὔχοντό μοι*, i. e. *εὐχόμενοί μοι πάντα ταῦτά με ἔλεγον.* quod si cui audacius videatur, multo audacius Sophocles dixit *νῦν δὲ τοῦτ' εὔχεσθέ μοι* OR. 1512, quod perperam a quibusdam sollicitatur.

295

τὴν δ' ἀσπίδα
ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως.

Pollux 10, 188 *φαίης δ' ἂν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ πῶμα καὶ ἐπίθημα, οἷον πίθου ἢ λέβητος ἢ φαρέτρας. ἐν γοῦν τῇ Ἀριστοφάνους Εἰρήνῃ γέγραπται κτλ.* cf. Pac. 1210—1264.

296

ἰὼ Λακεδαίμων, τί ἄρα πείσει τήμερα;

Suidas *τήμερος· ὁ σημερινός. καὶ ἔστι τεταγμένον ἐπὶ σώματος· τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται καὶ ἐν Εἰρήνῃ κτλ.* eadem Schol. Ald. Nub. 699 (cf. Schol. Hom. Il. 3, 182) ex Holcadibus affert (*Λακεδαῖμον*), ubi tamen Rav. et Ven. *ἐν τῇ Εἰρήνῃ.* *πείσει* Schol. Nub.] *ποιήσει* Suid. cf. fr. 401. potuit eodem versu poeta in utraque comoedia uti. mira narrat Photius 202, 18 *Λακεδαιμών· τὴν*

κλητικὴν περισπῶσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. scribendum cum Dobraeo *Λακεδαῖμον* et *προπερισπῶσιν.* de sententia cf. Pac. 242. 246. 250.

297

πόθεν τὸ φῖτυ, τί τὸ γένος, τίς ἡ σπορά;

Eustathius 1291, 26 *φῖτυ δηλοῖ φυτὸν ἢ φύτευμα, ὡς Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ* (Dobr. Adv. II 253f *εἴρηκε·*) *πόθεν τὸ φῖτυ κτλ.* Trygaeum haec mirifico Agriculturae ornatu obstupefactum dicere, respondere autem illam ea quae fr. 294 continentur coniectura est Bergkii, incerta sane.

ΗΡΩΕΣ

Actam esse Ol. 91, 3, certe non post Ol. 91, 4 Bergkius arbitrabatur, Diitrephem cuius mentio fit fr. 307 in Mycalessi obsidione occidisse ratus, conl. Av. 798. 1440. Thuc. 7, 29. Paus. 1, 23, 3. at idem ut videtur Diitrephes commemoratur etiam Thuc. 8, 64, i. e. Ol. 92, 1.2.

298

Α. οὐκ ἠγόρευον; οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀργόλας.
Β. μὰ Δί' οὐδέ γ' Ἕλλην, ὅσον ἔμοιγε φαίνεται.

Steph. Byz. *Ἄργος . . . τὸ ἐθνικὸν Ἀργεῖος . . . λέγεται καὶ Ἀργόλας. Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν κτλ.* 1. *ἐστ' οὐκ* Scaliger Append. Coniect. Varr. 184] *ἐστί γ' οὐκ.* 2. *οὐδέ γ'* Scaliger] *οὐδ'.* cf. Herodian. II 55, 7 (*οὗτός ἐστ' ὁ Ἀργ.*). Cobet. Mnem. V 197 *οὑτοσί γ' οὐκ.* aut sic aut *οὗτος οὐκ ἔστ'* scribendum. cf. quae adnotavi ad Nub. 687.

299

τρέχ' εἰς τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν
τῶν ἔνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γευστήριον,
κἄπειτα μίσθου σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.

Suidas *ἀμφορεαφόρους· τοὺς μισθίους, τοὺς τὰ κεράμια φέροντας. καὶ ἀμφορεαφόρος ὁ κεράμια μισθοῦ φέρων . . . Ἀριστοφάνης Ἥρωσι κτλ.* Pollux 10, 75 *καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνει γευστήριον τρέχ' — γευστήριον.* et 10, 172 *καὶ βύσμα δ' ἂν εἴη τῶν χρησίμων, Ἀριστοφάνους εἰπόντος βύσμα καὶ γευστήριον.* 6, 99 *καὶ γευστηρίου μὲν Ἀριστοφάνης μέμνηται.* 1. *τρέχ' εἰς*] *τρέχειν* Suidae A. *κενὸν* Suid.] *κοινὸν* Poll. 2. *τῶν — βύσμα* Poll.] *τὸν — γεῦμα* Suid. qui loquitur non servum sed per iocum alium aliquem iubet amphoras gestare. *εἰς τὸν οἶνον in forum vinarium.* cf. Eq. 857. Eupol. 304.

300

ὀβολῶν δεουσῶν τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς.

Pollux 7, 133 *Ἀριστοφάνης δ' ἐν τοῖς Ἥρωσι δοκεῖ τὸ κόμιστρον κατὰ τὸ νῦν ἔθος εἰρηκέναι φοράν, ὅταν εἴπῃ κτλ.* in versu proximo praeierat sine dubio *δραχμῶν*. cf. Eupol. 271. sine idonea ratione Bergkius hunc versum cum 299 eadem scaena coniunctum esse opinatur.

301

ἢ καρδοπείῳ περιπαγῇ τὸν αὐχένα.

Pollux 10, 113 *καὶ πανσικάπη, ἣν καὶ καρδοπεῖον ὠνόμαζον, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης κτλ. ἣν — περιπαγῇς* Bergkius. at *ἣν* in eis quae ante dicta erant positum fuisse potest.

302

παύσειν ἔοιχ' ἡ πανσικάπη κάπτοντά σε.

Schol. Pac. Ven. 14 *εἰώθασι γὰρ ἅμα τῷ μάττειν ἐσθίειν· ἀφ' οὗ καὶ τὴν πανσικάπην ἐπενόησαν, τροχοειδές τι, δι' οὗ τὸν τράχηλον εἶρον πρὸς τὸ μὴ δύνασθαι τὴν χεῖρα προσάγειν. μέμνηται δὲ ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης κτλ. πανσικάπη* Dindorf.] *πανσικάη* V. minatur servo quisquis loquitur.

303

ἴθι δὴ λαβὼν τὸν ῥόμβον ἀνακωδώνισον.

Pollux 10, 173 *Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσιν. ῥόμβον*] *ῥύμβον* Meinek. cf. Eupol. 72. verba prorsus obscura.

304

οἱ γὰρ ἥρως ἐγγύς εἰσιν.

Bekker. Anecd. 1197 *φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ, ὡς ἡ οἱ ἥρωες εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν εὕρηται κατὰ κρᾶσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν* (recte Bergk. *Ἥρωσιν*) *οἷον· οἱ γὰρ ἥρως ἐγγύς εἰσιν, ἀντὶ τοῦ οἱ ἥρωες.* Phrynichus Ecl. 158 *ἅπαξ βιασθεὶς Ἀριστοφάνης ὑπὸ τοῦ μέτρου οἱ ἥρως εἶπε. τῷ δ' ἠναγκασμένῳ οὐ χρηστέον.* cf. Thom. Mag. 424, 5. Herodian. I 424, 13. II 341, 29. Lascaris Gramm. III 2, 7 apud Lobeck. chori adventus eodem modo nuntiatur atque Eq. 242. 244.

305

μὴ γεύεσθε δ' ἅττ' ἂν καταπέσῃ
τῆς τραπέζης ἐντός.

Diogenes Laert. 8, 34 τὰ δὲ πεσόντα μὴ ἀναιρεῖσθαι, ὑπὲρ τοῦ ἐθίζεσθαι μὴ ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελευτῇ τινός. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα, λέγων ἐν τοῖς Ἥρωσι μὴ γεύεσθ' ἅττ' ἂν καταπέσῃ τῆς τραπέζης ἐντός. ἀλεκτρυόνος μὴ ἅπτεσθαι λευκοῦ. Suidas Πυθαγόρα τὰ σύμβολα· Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων εἶναί φησι τὰ πίπτοντα, μήτε δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι μήτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἐσθίειν. δ' add. Bergkius. Cobetus in ed. Diog. ex Seidleri coniectura μηδὲ γεύεσθ' ἅττ' ἂν ἐντὸς τ. τρ. κ. cum etiam gallum album Aristophanes edi vetuisse videatur, fortasse ita continuandum est fragmentum: μηδ' ἀλεκτρυόνα φάγητε λευκόν. ceterum haec ex eodem cum fr. 306 epirrhemate videntur petita esse. quod propterea moneo, ne quis cum Bergkio quid consilii in componenda comoedia secutus sit poeta hinc concludi posse opinetur. epirrhemata enim cum tota parabasi sunt ἔξω τοῦ δράματος.

306

μήτε ποδάνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖτε μήτε λούτριον.

Pollux 7, 167 καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ λούτριον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι κτλ. idem 10, 78 καλεῖται μέντοι καὶ ποδανιπτὴρ . . . τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ νίπτρον ἢ λούτριον ἢ ποδάνιπτρον, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης λέγει. μήτε ποδάνιπτρον Seidler.] μήτ' ἀπόνιπτρον.

307

κἀπὸ τῆς Διειτρέφους τραπέζης

Schol. Av. 798 Διειτρέφης . . . ὅτι δὲ ἦν νεόπλουτος οὗτος ἐνεφαίνετο καὶ ἐν τοῖς Ἥρωσι κτλ., εἰ μὴ ἐν εἰρωνείᾳ. κἀπὸ — Διειτρέφους Elmsl. Med. 139] καὶ ἀπὸ — Διιτρεφοῦς.

308

Schol. Thesmoph. 21 οἷόν τέ πού 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι· διὰ τούτου φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶναι τὸ 'σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ'. ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἥρωσιν ἄντικρυς ἀποφαίνεται. καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων (Theag. 125d. Reipubl. 8, 568a) Εὐριπίδου αὐτὸ εἶναι ἡγοῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τι παθόντες. ἔοικε δὲ ἤτοι πεπλανημένος ἢ συνεξαπατῆσαι τοὺς ἄλλους, ὥσπερ ὑπονοοῦσί τινες συμπτώσεις τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν· τὸ μέντοι δρᾶμα ἐν ᾧ Εὐριπίδης ταῦτα εἶπεν οὐ σῴζεται. cf. Eupol. 314. Sophoclis eum versum esse data opera demonstrat Aristides II 288, 2 (373, 2 Dindf.).

309

Schol. Soph. Oed. Col. 793 *δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς . . . καὶ Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν.*

310

ἐμπόλω Διοσκόρω

ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης. Pollux 7, 15. mihi quidem *ἔμπολος* aliunde non cognitum.

311

πῶς πίομαι;

Etymol. m. 673, 1. Draco 73, 14 *τὸ δὲ πίω ἐκτείνει . . . Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι κτλ.* cf. Herodian. II 570, 10. *πίωμαι* Etym. m. V.

312

ἀνδραποδώνης

ἐν τοῖς Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης. Pollux 7, 16.

313

ἀρτοποιία

ἐν Ἀριστοφάνους Ἥρωσιν. Pollux 7, 21.

314

ἡλίσκον

τὸν ἧλον . . ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης κέκληκε. Pollux 10, 61. Photius *ἡλίσκον· τὸν μικρὸν ἧλον. Ἀριστοφάνης.* Pollux 10, 188 *ἥλους οἱ πολλοί, καὶ ἡλίσκους οἱ κωμῳδοὶ λέγουσιν.*

315

πυελίδα

τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον . . . Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν. Harpocratio. cf. Photius, qui fabulae nomen omittit.

316

χερνίβιον

Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι. Athen. 9, 409 c. fortasse pertinet ad fr. 306, ut alterum versum incipiant verba *μήτε χερνίβιον.*

Ad Heroes fr. 692 refert Dindorfius.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ

Prorsus diversas fuisse a fabula superstite eiusque quasi partem alteram docet Athenaeus 1, 29 a *Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπι-*

γράφει. quo anno actae sint non constat: nam Fritzschii quidem de ea re opinio (p. 630) admodum dubia est. finxit poeta fabulam agi ea Thesmophoriorum die, quae *Καλλιγένεια* dicebatur. cf. fr. 335. ieiunio enim peracto mulieres tum effusae laetitiae indulgebant. Preller Myth. gr.[2] I 607. 8.

317

οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον,
οὐ Χῖον, οὐδὲ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

Athenaeus 1, 29a *ἐν ταύτῃ* (*Θεσμοφοριαζούσαις β'*) *ὁ κωμικὸς μέμνηται Πεπαρηθίου οἴνου· κτλ.* 2. *οὐδὲ* Fritzschius] *οὐ. οὐχὶ* Dindf. 3. *ἐπεγερεῖ* Brunckius] *ἐπεγείρει.* Hesychius *ἔμβολον· Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις τὸ αἰδοῖον.* cf. Av. 1256. Calligeniam haec in prologo recitare existimat Bergkius. non credo. pertinere videntur ad eandem cum fr. 318 scaenam. de *Peparethio* vino cf. Hermipp. 82, 12.

318

Α. ἰχθὺς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον
ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων ἢ πουλύπους;
ἢ νῆστις ὀπτᾶτ', ἢ γαλεός, ἢ τευθίδες;
Β. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. Α. οὐδὲ βατίς; Β. οὔ φημ' ἐγώ.
Α. οὐ χόριον οὐδὲ πυός, οὐδ' ἧπαρ κάπρου,
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἠτριαῖον δέλφακος;
οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κάραβον μέγαν
γυναιξὶ κοπιώσαις ἐπεχορηγήσατε;

Athenaeus 3, 104e *περισπούδαστος δὲ ἦν πολλοῖς ἡ τοῦ καράβου βρῶσις . . . ἀρκέσει δὲ τὰ νῦν Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις οὕτως λέγων κτλ.* idem 7, 324b *Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· ἰχθῦς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον. ἰχθὺς* Fritzschius. Etymol. m. 439, 42 *Ἀριστοφάνης ἠτριαῖον λέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. ἐώνηταί τις* 324b] *τις ἐώνηται* 104e. 2. *πουλύπους*] *πολύπους* A. 4. *οὔ φημ'* Porsonus] *οὐδὲ φήμ'. οὐδ' ἤμ'* Bergkius. at *ἠμί* interpositum modo sermoni invenitur. 5. *οὐ χόριον* Porson.] *οὐδὲ χόριον. οὐδὲ χόρι'* Fritzschius Thesm. p. 594. 6. *οὐδὲ* Brunck.] *οὐ δή.* 7. *μέγαν*] *μέγα* A. 8. *ἐπεχορηγήσατε* Meinek. Anal. crit. Ath. 47] *ἐπεκουρήσατε.* rectissime: nam postquam scriptum est *ἐπεχορήσατε*, id facillime mutabatur in *ἐπεκουρήσατε.* cf. fr. 551. Anaxipp. 1, 35. frustra Herwerdenus Nov. add. crit. 17 *οὐδὲ κάραβον; μέγα γυναιξὶ κοπιώσαισί γ' ἐπεκουρήσατε*, quae per ironiam efferri vult. in carabis enim potissimum magnitudinem admirabantur. cf. Athen. 3, 104cd. loquitur mulier quae Lysistra-

tae instar quasi principatum tenet sodalicii. *fessae* autem mulieres erant diuturno ieiunio choreisque ante actis.

319

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μιαρὸς
φάσκωλος εὐθὺς λυόμενός μοι τοῦ μύρου
καὶ βακκάριδος.

Athenaeus 15, 690d *παρὰ πολλοῖς τῶν κωμῳδιοποιῶν ὀνομάζεταί τι μύρον βάκκαρις . . . Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις κτλ.* Pollux 10, 137 *ἵνα δὲ ἀποτίθενται αἱ ἐσθῆτες . . . φάσκωλοι, ὡς ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.* Harpocratio *φάσκωλον* (*φάσκωλος δὲ* Fritzsch.) *πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς . . . Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.* Erotianus 59, 8 Klein. *βάκχαρις· εἶδος βοτάνης καὶ μύρου, οὗ καὶ Ἀριστοφάνης μέμνηται.* Photius *φασκώλιον· ἱματιοφορεῖον* (sic Porsonus)· *φάσκωλον δέ ἐστι μαρσίππιον.* Pollux 7, 79 *καὶ φασκώλους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ τῶν ἱματίων ἀγγεῖα καὶ θυλάκους. ἐνέπνευσ'* Dobr. Addend. Arist. 105 (multo ante Cobetum N. l. 57)] *ἔπνευσ'. ἔπνευσεν* Brunckius, caesura pessima. 2. *λυόμενος* Dalecampius] *λουόμενος.* Hesych. *βάκκαρις· μύρον ποιὸν ἀπὸ βοτάνης ὁμωνύμως. ἔνιοι δὲ ἀπὸ μυρσίνης. ἄλλοι δὲ μύρον Λύδιον. ἔστι δὲ καὶ ξηρὸν διάπασμα τὸ ἀπὸ τῆς ῥίζης. ὁ μιαρός* per iocum dicit.

320

Α. ξυρόν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτήν, λίτρον,
προκόμιον, ὀχθοίβους, μίτρας, ἀναδήματα,
ἔγχουσαν, ὄλεθρον τὸν βαθύν, ψιμύθιον,
μύρον, κίσηριν, στρόφι', ὀπισθοσφενδόνην,
κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑπογράμματα,
τρυφοκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κεκρύφαλον,
ζῶμ', ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφές, ξυστίδα,
χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κομμώτριον.
Β. τὰ μέγιστα δ' αὐτῶν οὐ λέγεις ταυτί; Α. τί δαί;
Β. διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάκιον, βότρυς,
χλίδωνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας,
σφραγῖδας, ἁλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα,
πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια,
ὑποδερίδας, ἑλικτῆρας, ἄλλα πολλά θ' ὧν
οὐδ' ἂν λέγων λῆξαί τις.

Pollux 7, 95 *οὐδ' ἂν εἴη φαῦλον τούτοις ὑποθεῖναι λέξιν ἐκ Θεσμοφοριαζουσῶν Ἀριστοφάνους, ἐπεὶ πολλὰ εἴδη ἐν αὐτῇ περι-*

ἔχει γυναικείων φορημάτων, ἃ καὶ τοῖς περὶ κόσμον ἂν ἁρμόσειε ταῦτα· κτλ. Clemens Alex. Paedag. 2, 245. 6 πάνυ γοῦν ἐπιψόγως πάντα τὸν γυναικεῖον καταλεγόμενος κόσμον Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὑποδείκνυσιν. παραθήσομαι δὲ αὐτὰς τοῦ κωμικοῦ τὰς λέξεις, διελεγχούσας ἀκριβῶς τὸ φορτικὸν ὑμῶν τῆς ἀπειραγαθίας· μίτρας — ἑλικτῆρας. 1. Photius λίτρον· οὐ νίτρον Ἀττικοί. οὕτως Ἀριστοφάνης. 2. Pollux 5, 101 καὶ ἄλλους δέ τινας κόσμους ὀνομάζουσιν οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι, λῆρον, ὀχθοίβους, ὄλεθρον, ἐλλέβορον, πομφόλυγας, βάραθρον, περιστέρια, σαμάκια, σισύμβριον, σισάριον. ὧν οὐ ῥᾴδιον τὰς ἰδέας συννοῆσαι διὰ τὸ μηδὲ πρόχειρον εἶναί τινα κατιδεῖν εἴτε σπουδάζοντες εἴτε παίζοντες χρῶνται τοῖς ὀνόμασιν. ἴσως δ' ἂν τοῖς κόσμοις προσήκοι καὶ τὸ ἔντριμμα, ψιμύθιον, ἄγχουσα, φῦκος, καὶ τὰ ὑπογράμματα. 4. Pollux 5, 96 στρόφιον καὶ ὀπισθοσφενδόνην παρ' Ἀριστοφάνους (ἂν προσθείης λαβών). cf. Eustath. Dionys. Perieg. 1. 5. Etym. m. 782, 9 ὑπόγραμμα . . . ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσι· καὶ ὑπογεγραμμένη, ἐστιβισμένη. Ἀριστοφάνης. quae non solum ad fr. 880, sed etiam ad hunc versum pertinere possunt. 6. Hesych. καλάσιρις· χιτὼν πλατύσημος ἢ ἡνιοχικὸς καὶ ἱππικὸς χιτών. ἔνιοι δὲ λινοῦν καὶ ποδήρη χιτῶνα ἰσχνόν (χιτωνίσκον M. Schmidt). Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. 10. Photius μαλάχιον· κόσμος χρυσοῦς γυναικεῖος. οὕτως Ἀριστοφάνης. Hesychius βοτρυιδία (βοτρύδια)· ἐνωταρίων εἶδος. οἱ δὲ βότρυς. ἢ Θεσμοφοριάζουσιν(?). 11. Harpocratio ἀμφιδέαι· εἰσὶ περισκελίδες τινές. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. 12. Pollux 10, 167 παρὰ Ἀριστοφάνει σφραγῖδας, ἁλύσεις. 13. Moeris 301 πομφόλυγας· τὰ δερμάτια, ἃ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αἱ γυναῖκες ἔχουσιν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Aelian. V. h. 1, 18 τῶν δὲ Ἀττικῶν γυναικῶν τὴν τρυφὴν Ἀριστοφάνης λεγέτω.

1. ψαλίδα] ψαλίδια apud Bekkerum, contra metrum. 3. om. Clemens. ἔγχουσαν Dindf.] ἄγχουσαν. Atticorum forma est ἔγχουσα. 4. μύρον] νίτρον Clemens. κίσηριν] καὶ σιδήριον κίσηριν codices Clementis, nisi quod κίδηριν M et καὶ σιδήριν κίδηριν P. στρόφι' Bergk.] στροφίον Pollucis A et Clemens, στρόφον BC. 5. κάλυμμα] ὀπισθοκάλυμμα codices Clementis. περιδέραι'] περιδέρραια Clem. BR. περιδερραία F. περιδερέα M. περιδέρεα V et suprascr. αι rec. MP. ὑπογράμματα] ὑποράμματα BFMR Clem. 6. τρυφοκαλάσιριν] τρυφοκαλάσισιν Clem. ἐλλέβορον om. Clem. 7. ἀμπέχονον] ἀμπεχόνιον Clem. τρύφημα] πόρπημα Salmas. Exerc. Plin. 808. 8. χιτῶνα] κιθῶνα (κίθωνα) Clem. κομμώτριον] χιτώνιον Clem. deinde Pollucis A: ἕτερά τε ὅσα οὐδεὶς μνημονεύσειε ποτὲ λέγων. 9. αὐτῶν οὐ λέγεις ταυτί] οὐ λέγεις αὐτῶν ταυτά A Poll. om. (cum τὰ μέγιστα δ') BC οὐκ εἴρηκα τούτων. εἶτα τί Clem. 10. μαλάκισν] μαλάκια Pollucis A. μολόχιον Clem. μαλάχιον Dindf. in ed. Clem. 10. 11. βότρυς, χλίδωνα] βοτρυχλιδῶνα Clem., βότρυν, χλίδωνα Bergkius et Dindf. 11. ἀμφιδέας] ἀμφιλέας cod. Clem. 14. ὑποδερίδας] ὑποθερίδας cod. Clem. ἑλικτῆρας] ἐρικτῆρας Clem. BFMNR,

in M λ superscr. rec. ἄλλα πολλά θ' ὧν Fritzschius Dactal. 73 n. 38] ἄλλ' ἀφ' ὧν. 15. λῆξαι τις Fritzschius] λέξαις Poll. λέξαις τὸ πλῆθος κοσμίων Bergkius Clementem secutus, qui enumerationi suae addit ἐγὼ μὲν ἔκαμον καὶ ἄχθομαι λέγων τὸ πλῆθος τῶν κοσμίων.

1. Ach. 1176 κηρωτὴν παρασκευάζετε, ad vulnus sanandum. hic sine dubio pro fuco est. 2. ὀχθοίβους. cf. Pherecr. 100. μίτρας, ἀναδήματα cf. Lachmann. Lucret. 4, 1129. 3. ὄλεθρον firmatur Poll. 5, 101. Photius ὄλεθρον· τὸ μόριον τὸ γυναικεῖον (κοσμάριόν τι γ. H. Iacobi V p. CXXXVI). idem Iacobius ὄλεθρον quasi inprecationem quandam interpositam esse posse arbitratur. at copiosius talia inseruntur, ut non ita delitescant ut hic. Hesych. ὄλεθρος βαθύς· ἔνιοι ἐπὶ κόσμου γυναικείου, ubi βαθύς certe ex depravato iam codice Aristophanis adscriptum. fortasse pro ὄλεθρον scribendum ἔλυτρον, tum autem certissime τιγγάβαρι (vel τιγγάβαρυ, sic enim fere scribebatur, cf. Cramer. Anecd. Ox. II 120, 29), ψιμύθιον. eiusmodi enim catalogorum ea lex est, ut ne ullum nomen epitheton accipiat. cf. Diocl. 9. 10. (κιννάβαριν Anaxandrid. 14). Photius 592, 7 τιγγάβαρι (γγ ex ττ vel νν) καὶ κιννάβαρι· τὸ μὲν αὐτοφυὲς περὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχους· τὸ δὲ ἐξ ἄμμου λαμπυριζούσης καθάπερ ὁ κόκκος, ὡς Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ λίθων. Hesychius τίγγα· Διοκλῆς ἐν Μελίτταις (9. 10). Ἡρακλέων δὲ οὐ διελὼν ὅτι βαρύ (Sopingius τιγγάβαρι) τὸ κιννάβαρι λέγει. manifesto Hesychius τίγγα βαρύ, non τίγγα scripsit. aliter enim οὐ διελών nullam habet interpretationem. 4. στρόφια. cf. Lys. 931. Thesm. 139. 251. 255. 638. 6. τρυφοκαλάσιριν. Hesych. τρυφοκαλάσιρις (cod. τρύφος καλασιρίς)· ἔνδυμα γυναικεῖον. cf. Cratin. 30. Herodot. 2, 81. ἐλλέβορον. Hesych. ἐλλέβορος ... κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς. cf. Nicostrat. 33. κεκρύφαλον. Thesm. 138. 257. 7. παρυφές. Pollux 7, 53 παρυφὲς δὲ καὶ παραλουργὲς τὸ ἑκατέρωθεν ἔχον παρυφασμένην πορφύραν. Photius παράπηχυ· ἱμάτιον τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν· τοῦτο δὲ καὶ παρυφὲς καλοῦσιν, τὸ δὲ κύκλῳ τὴν πορφύραν ἔχον ἔγκυκλον. ξυστίδα, cf. Nub. 70. 8. χιτῶνα suspectum. quid enim simplicissima vestis inter luxuriae instrumenta? non minus βάραθρον. scribo φείδωνα, βασάραν. Pollux 10, 179 εἴη δ' ἂν καὶ φείδων τι ἀγγεῖον ἐλαιηρόν. idem 7, 60 Λυδῶν δὲ χιτών τις βασάρα. iam intellegitur quomodo χιτῶνα in verba poetae inrepserit. 9. fort. τὰ μέγιστα δ' αὐτῶν οὐ λέγεις. A. τί δαί; B. ταδί· διόπας κτλ. 10. διόπας. Hesych. διόπαι· εἶδος ἐνωτίων. τινὲς δὲ ὑποδημάτων. idem πλάστρα· ἐνώτια. μαλάκιον. sic etiam Hesych. μαλάκιον· γυναικεῖον κοσμάριον. Naevius Lycurg. Non. crocotula '*pallis, patagiis, crocotis, malaciis, monilibus*'. 11. χλίδωνα. Herodian. I 229, 18 Lentz. χλίδων, χλίδωνος· οὗτος δὲ λέγεται κόσμος ὁ περὶ τοὺς βραχίονας. Theodos. (Dindf. Aristid. III 418) χλίδων· σημαίνει δὲ τὸν περὶ τοὺς βραχίονας κείμενον κόσμον. Athen. 12, 525cf (Σάμιοι) ἐφόρουν χλι-

GENERAL LIBRARY University of MICHIGAN

δῶνας περὶ τοῖς βραχίοσιν. ἀμφιδέας. Hesych. ἀμφιδέαι· ψέλλια, κρίκοι, δακτύλιοι. 13. ἀποδέσμους. cf. fr. 325. Hesychius (non recte) ἀπόδεσμος· κόσμιόν τι γυναικεῖον. περικεφάλαιον. σάρδια. Menand. Athen. 3, 94b. Plat. Phaed. 110d σάρδιά τε καὶ ἰάσπιδας καὶ σμαράγδους. Theophr. fr. 2, 8 σπάνιοι πάμπαν εἰσὶ καὶ σμικροὶ ἥ τε σμάραγδος καὶ τὸ σάρδιον. cf. 2, 23. 30. 14. non neglegendus rarissimus ictus in ὑποδεριδάς. ἑλικτῆρας. Bekker. Anecd. 248, 23 ἑλικτήρ· εἶδός ἐστιν ἐνωτίου. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἴσως ἐπεὶ ἑλικὴν (ἑλικτὴν) ἔχει τὴν κατασκευήν. cf. Lys. 12, 19 τῆς Πολεμάρχου γυναικὸς χρυσοῦς ἑλικτῆρας . . . ἐκ τῶν ὤτων ἐξείλετο. cum ὧν non habeat unde pendeat, scribendum censeo ἄλλα πολλά θ' ὧν οὐδ' ἂν λέγων τὠνόματα λέξαις εὐπετῶς. nam λέξαις Pollux, et de syntaxi λέγων λέξαις ἄν cf. Meinek. III 441.

321

ὅσα περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων
ὅσοις τε περιπέττουσιν αὑτὰς προσθέτοις.

Schol. Plut. 159 περιπέττουσι· διὰ τὸ τῷ προσθέτῳ κοσμεῖσθαι κόσμῳ· ὁ αὐτὸς Θεσμοφοριαζούσαις κτλ. ὅσα Bergk.] ὅσ' ἦν Hemsterh. et ut videtur V. ὃς ἦν περίεργος Ald. ὅσοις Bergk.] ὅσαις Porson. et ut videtur V. ὅσαι ἔτι Ald. αὑτὰς Toup.] ἑαυτάς. προσθέτοις] πρόσθε V. ἦν ferri non poterat propter περιπέττουσιν. ὅσαις minus recte quam ὅσοις, quia non solum κόμην habent πρόσθετον, sed multa alia.

322

ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει
ἥκειν φέροντάς φασι τοὺς πυλαγόρας
* * * καὶ τὸν ἱερομνήμονα.

Schol. Nub. 623 ἱερομνήμονας ἔπεμπον εἰς Πυλαίαν καὶ πυλαγόρας. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις κτλ. Harpocratio Πύλαι. Πυλαία δ' ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων . . . ἐπέμποντο δ' ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς ἀμφικτυονίας τινὲς οἵπερ ἐκαλοῦντο πυλαγόραι . . . Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις. cf. Strabon. 9, 420. lacunae signum posuit Bergkius. sed vix quicquam excidere potuit aliud quam ἐκ τῆς Πυλαίας.

323

ὡς διά γε τοῦτο τοὔπος οὐ δύναμαι φέρειν
σκεύη τοσαῦτα καὶ τὸν ὦμον θλίβομαι.

Schol. Ran. 3 ὡς καὶ ἐν δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ὁ θεράπων φησίν κτλ. σκεύη] σκεύει R. φέρειν σκεύη Seidlerus] σκεύη φέρειν.

324

οἴμοι κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡμέρας, ὅτε
εἶπέν μ' ὁ κῆρυξ, οὗτος ἀλφάνει.

Bekker. Anecd. 382, 8 et Suidas *ἀλφάνει· εὑρίσκει. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις κτλ.* *οὗτος*] *οὗτος ὠνὴν* Meinek. *πρᾶσιν οὗτος* Bergkius. *οὗτος ἀλφ. πόσον;* C. F. Hermann. Philol. II 434, quae mira est verborum in praeconio conlocatio. *οὑτοσὶ τί ἀλφ.* Cobet. Mnem. nov. II 185. cf. Eupol. 258.

325

τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου
καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τὰ τιτθία.

Pollux 7, 66 *τὸ νῦν καλούμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν στηθόδεσμον ἀπόδεσμον ἐκάλουν. εὕροις δ' ἂν ὀνομαζόμενον ἀπόδεσμον ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους κτλ.* *τῶν ἀποδέσμων*] *τὸν ἀπόδεσμον* Bergk. *τὰ τιτθία* Brunck.] *τιτθίδια*, quod retinent et Bergkius et Bekkerus. at non nescio cuius, sed *τῆς παραλυσάσης τὰ τιτθία ἐνῆν*. nisi forte sequebatur *ὡραιότατα*.

326

καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξυρημένον.

Bekker. Anecd. 410, 14 *ἀντίθετον· τὸ σχῆμα τῆς φράσεως, ὡς ἡμεῖς. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις κτλ.* *κατ' Ἀγάθων'* Bekker.] *κατ' ἀγαθὸν.* *ἐξυρημένον* O. Iahn. Mus. Rhen. IIII 638] *ἐξευρημένον*. Pers. Sat. 1, 85 *crimina rasis librat in antithetis.* quod apud Aristophanem aliam quoque notionem (obscaenam sine dubio) subesse suspicatur, id plus quam dubium est. *antitheta* (pro quibusvis dicendi artificiis) *rasa* esse dicuntur, i. e. *nimia arte expolita.* Athen. 5, 187 c *χλευάζει (Πλάτων) τὰ ἰσόκωλα τὰ Ἀγάθωνος καὶ ἀντίθετα.* quorum nimium studium cum nescio quis ei suaderet ut imminueret, *εἶπεν, ἀλλὰ σύ γε, γενναῖε, λέληθας σαυτὸν τὸν Ἀγάθωνα ἐκ τοῦ Ἀγάθωνος ἀφανίζων.* Aelian. V. h. 14, 13.

327

Ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοὔνομα.

Pollux 9, 36 *ταῦτα δὲ καὶ ἄμφοδά ἐστιν εὑρεῖν κεκλημένα, οὐ παρ' Ἀριστοφάνει μόνον, εἰπόντι ἐν Θεσμοφοριαζούσαις κτλ., ἀλλὰ καὶ παρ' Ὑπερείδῃ κτλ.* Etym. m. 92, 26 *λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολόγος* (*ἐτυμολογῶν* Valckenar.) *τὸ Ἀμφίων, ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὴν ἄμφοδον ἤγουν παρὰ τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης κωμικευόμενος λέγει, ὅτι οὐκοῦν Ἄμφοδος ὤφειλεν κληθῆναι.* Hyperid. fr. 163 *τὴν οἰκίαν τὴν μεγά-*

λην τὴν Χαβρίου καλουμένην καὶ τὸ ἄμφοδον. Eurip. fr. 181 (indic. Bergk.) τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον· ἐξήτησε γὰρ | τόκοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσά νιν, non minus frigide. τεθεῖσθαι suspectum. male Herwerdenus Obs. crit. 40 γε κεῖσθαι (debebat enim τούτῳ γε κ.), recte Cobetus V. l.[2] 312 τίθεσθαι.

328

σακίον, ἐν οἷσπερ τἀργύριον ταμιεύεται.

Pollux 10, 152 καὶ σακίον, ὅταν φῇ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις κτλ. i. e. σακίον ex numero eorum, ἐν οἷσπερ κτλ. Eurip. Orest. 920 αὐτουργός, οἵπερ καὶ μόνοι σῴζουσι γῆν. Suppl. 867 ἀληθὴς ἦν φίλος . . . ὧν ἀριθμὸς οὐ πολύς. Helen. 440 Ἕλλην πεφυκώς, οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαί. Porson. Eur. Orest. 910 suae ed.

329

ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι.

Zonaras I 195 ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπήει . . . τὸ δ' ἀναβὰς τὸν ἵππον οὐ πάνυ δόκιμον. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις κτλ. Cram. An. Par. IIII 113, 18. Moeris 187, 5 ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι Ἀττικοί· ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν γυναῖκα Ἕλληνες. initio iambus deest.

330

τὸ χαλκίον θερμαίνεται.

ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους εἰρημένον . . . οὕτω πως ἤκουον, ὡς εἰς πότον εὐτρεπιζομένων τῶν γυναικῶν. Pollux 9, 69. cf. Eupol. 108. Bekker. Anecd. 99, 21 θερμαίνεσθαι· οὐ μόνον τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ τὸ λεβήτιον ἢ χαλκίον. initium tetrametri iamb. potius quam trimetri pars videtur esse.

331

ἀγὼν πρόφασιν οὐ δέχεται

Schol. Plat. 370 Bekk. ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθύμων καὶ ἀμελῶν, ἤτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς . . . καὶ Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. in lemmate schol. ἀγὼν (sic enim scribendum) πρόφασιν οὐκ ἀναμένει, in exemplis ἀγὼν προφάσεις οὐ δέχεται. Macar. 1, 16 ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει | ἀλκήν, quae tragici sunt verba, non Aristophanis, ut Leutschio videbantur. ἀλκή enim comicis non usitatum. cf. Schneidewin. Ibyc. p. 165. Nauck. Trag. fr. 689. H. Iacobi V p. CXXXVII. Aristophanes (cf. Ach. 392) videtur scripsisse aut ἀγὼν πρόφασιν οὐκέτ' ἀναμένει aut ἀγὼν πρόφασιν οὐχὶ δέξεται (οὐκ ἐδέξατο).

332

ἅμα δ' ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος

Schol. Vesp. 1038 ἠπίαλος τὸ πρὸ τοῦ πυρετοῦ κρύος. Ἀριστοφάνης . . . Θεσμοφοριαζούσαις κτλ. aut dimeter anap. aut initium tetrametri.

333

ἦν μέγα τι βρῶμ' ἔτι τρυγῳδοποιομουσική,
ἡνίκα Κράτητί τε τάριχος ἐλεφάντινον
λαμπρὸν ἐκόμιζεν ἀπόνως παραβεβλημένον,
ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκιχλίζετο.

Athenaeus 3, 117 c ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τοῦ Κράτητος ἐλεφάντινον τάριχος, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις διὰ τούτων κτλ. 1. ἦν Elmsl. Ach. 499] ἦ. βρῶμ'] χρῆμ' Bergk. ῥῶμ' Nauck. Philol. VI 414 ex Photio 493, 22, non feliciter. ἔτι Elmsl.] ἐστὶν ἡ. 2. ἡνίκα Porson. Miscell. 236] ἠνὶ A. 3. ἐκόμιζεν Casaub.] ἐνόμιζεν. ἐνομίζετ' Bergk. παραβεβλημένον] παρακεκλημένον BP, quod Meinekius Anal. crit. Ath. 55 praefert, quia παραβεβλημένον 'tertia correpta ab Aristophane dici' non potuerit. fort. π α ρ α τ ε τ μ η μ έ ν ο ν. cf. Lys. 116. 132. Alexid. 167, 12. verum latet alia corruptela. nam salsamentum elephantinum non erat Crateti pro praemio oblatum sed ab ipso inventum et quasi ferculum magnificum spectatoribus adpositum (Cratet. fr. 29). saepissime enim comici artem suam cum lauto convivio comparant, quo populum excipiant. itaque hoc dicit poeta: 'erat sane fructuosa Atheniensibus comoedia eo tempore, quo Crates tam magnificas epulas quam fuit salsamentum elephantinum spectatoribus offerebat et multae aliae id genus deliciae praesto erant'. quae non sine ironia dicta esse adparet. scribendum igitur est ἡνίκα Κ ρ ά τ η ς π ο τ ὲ τ. ἐλ. λ. ἐκόμιζεν. cf. Ach. 13. per totum fragmentum numeros paeonicos retinendos esse constat.

334

μήτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρύχους
μήτε Χάριτας βοᾶν εἰς χορὸν Ὀλυμπίας·
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.

Hephaestio 13, 5 ἐν δὲ ταῖς δευτέραις (libri προτέραις) Θεσμοφοριαζούσαις καὶ κρητικοὺς πολλάκις ἐν μέσοις τοῖς τετραμέτροις παρέλαβε κτλ. ex eodem ut videtur ac fr. 333 sive cantico sive epirrhemate excerptum. probabiliter huc Fritzschius rettulit fr. 699. invocatione Musarum non opus esse poeta gloriatur: semper enim secum esse.

335

Schol. Thesm. 298 (*Καλλιγένεια*) *δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν.* Photius *Καλλιγένειαν· Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν, οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.* itaque Calligenia in prologo fabulae nutricem se esse Cereris profitebatur.

336

οἶνος ἀνθοσμίας

ὁ εὐώδης καὶ ἡδύς, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (1150) *καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.* Erotianus 104, 14 Klein. fortasse commemorabatur in versu haud procul remoto a fr. 317. Bergkius figurate poesin ita adpellari censet.

337

λύκος ἔχανεν

παροιμία . . . ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. Photius. Suidas *ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μέν τι ἕξειν, διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος.* idem *λύκος χανών· ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.* cf. Diogenian. 6, 20 et Cratin. 52. Plaut. Trinumm. 169 (1, 2, 132) *adesurivit et inhiavit acrius lupus.*

338

λακωνίζειν

παιδικοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. Photius et Suidas. idem Phot. 192, 14 *Κυσολάκων ὁ Κλεινίου· ὁ τῷ κυσῷ λακωνίζων· τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι λακωνίζειν ἔλεγον· Μελαίνῃ* (*Ἑλένῃ* Ruhnk. auct. Hesych. II 390) *γὰρ Θησεὺς οὕτως ἐχρήσατο, ὡς Ἀριστοτέλης* (Meinekius II 200 *Ἀριστοφάνης*). idque poeta in hac ipsa fabula videtur narravisse. cf. Lys. 781 sq. 805 sq.

339

Athenaeus 14, 619a *καὶ τῶν πτισσουσῶν ἄλλη τις* (*ᾠδή*), *ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.*

340

ἀμεινόνως

Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Bekker. Anecd. 78, 24.

341

βαρβός

μύστρον. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Hesychius. neque de vocabulo ipso constat neque quo pertineat. nam verba *ἐν Θεσμοφοριαζούσαις* ad glossam proxime antecedentem *βάρβιτος* (Thesm. 137) refert Pearso.

342

(*ἀπὸ τῶν*) *βαυκίδων*

ὅ ἐστιν εἶδος ὑποδημάτων Ἰωνικῶν, οἷς αἱ Ἰάδες χρῶνται, οὗ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις μέμνηται. Aspasius Aristot. Eth. 58a. cf. Alexid. Athen. 13, 568a (7).

343

διαλέξασθαι

Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Bekker. Anecd. 88, 28. Pollux 2, 125 *Ὑπερείδης διειλεγμένος ἐπὶ ἀφροδισίων, Ἀριστοφάνης δὲ διαλέξασθαι ἔφη.* Bekker. Anecd. 37, 4 *διαλέξασθαι, οὐ μόνον διαλεχθῆναι.* Hesych. *διαλέγεσθαι· ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν.*

344

ἐπανορθώσασθαι

Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Bekker. Anecd. 96, 25.

Praeterea ad Thesmophoriazusas fr. 666 refert Dindorfius.

ΚΩΚΑΛΟΣ

Minos rex Daedalum in Siciliam fugientem secutus ad Inycum vel Camicum, Siculorum oppidum, pervenit, ubi Cocalus regnabat. is Daedalum reddere iussus cum id se facturum simulasset, magnifico Minoem hospitio excepit, sed lavantem sive ipse sive filiarum ope, quas Daedalus arte sua sibi conciliaverat, oppressit et corpus Cretensibus reddidit regem in balneo lapsum et aqua calida exstinctum esse excusans. Diodor. 4, 79. Strab. 6, 273. Athen. 1, 10e. Paus. 7, 4, 5. Schol. Hom. Il. 2, 145. Hygin. Fab. 44. Grauert. Mus. Rhen. II (1828) 507. 8. Meinek. Anal. Ath. 6. tractaverat hanc fabulam Sophocles in Camiciis, comice in ridiculum deflexit Aristophanes.

Vit. Aristoph. XXVII 7 Duebn. *πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμῳδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ.* XXVIII 69 *ἔγραψε Κώκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν καὶ ἀναγνωρισμὸν καὶ τἄλλα πάντα ἃ ἐζήλωσε Μένανδρος.* Argument. Plut. IIII *τελευταίαν δὲ*

διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην (Πλοῦτον) ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι . . . τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου (Ἀραρότος τοῦ υἱέος) καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα. quo factum est ut interdum Araroti fabula tribueretur.

345

παρέσο, κατέτριβεν ἱμάτια κἄπειτά πως
φῷδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὅλον.

Erotianus 133, 9. 134, 3 Klein. *φῷδες· ἔστι μὲν ἡ λέξις Δωρική, καλοῦσι δὲ φῷδας τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψύχους ἐν τῷ πυρὶ καθίσωσι, στρογγύλα ἐπιφλογίσματα . . . καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ φησί κτλ. παρέσο] πάρες ὦ* Fritzsch. Euphros. I 18. *πάρες, ὦ* Bergkius (non Meinekius, ut est apud Kleinium). *πατρὸς* Dindorf. *κἄπειτά πως] κἄπειτα πῶς* C. *τοσαύτας] τοιαύτας* B. *χειμῶν' ὅλον* Eustachius et Seidler. Aristoph. Fr. 11] *χειμώναυλον. Κωκάλῳ* vulg.] *κολάκῳ* omnes boni cod. praeterea Milleri cod. Flor. Etym. m. (Mélanges 305) *εἴχετον* pro *εἶχε τὸν*. neque *πάρες ὦ* neque *πάρες ὦ* admitti potest. facillime intellegitur Eurip. fr. 310 N. *πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη*, facillime eius carminis parodia Vesp. 757 *πάρες, ὦ σκιερά.* at hic neque parodiae locus est neque apta earum vocum (omisso praesertim vocativo) interpretatio excogitari potest. videntur inter *παρέσο* et *κατέτριβεν* propter earum quae sequebantur similitudinem paucae litterae excidisse: *Α. (πάντα γὰρ) παρεὶς | ο(ἴκοι) κατέτριβε θαἰμάτια. Β. κἄπειτα πῶς | φῷδας τοσαύτας ἔσχε; Α. τὸν χειμῶν' ὅλον | (παρὰ τὸν ἰπνὸν καθῆστο).* constat pustulas significari in Minois corpore a Cretensibus inventas, easque alio modo quam quo natae erant a Cocalo explicari. Pollux 7, 10 *φῷδες δὲ αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλύκταιναι.* Bekker. Anecd. 70, 27 *φῷδες· τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι γινόμενα ὑπεκκαύματα ὑπὸ τοῦ πυρός, ἐπειδάν τις πλησίον αὐτοῦ καθιζάνῃ . . . κλίνεται φῳδός. ἑνικῶς δὲ οὐ λέγεται, οὐδὲ δυϊκῶς, ἀλλὰ πληθυντικῶς.* cf. etiam Schol. Aristoph. Plut. 535.

346

Α. ἦ λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; Β. πώμαλα·
οὐδ' εἶπον οὐδέν.

Harpocratio *πώμαλα· ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς . . . πολὺ δ' ἐστὶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Ἀριστοφάνης· λοιδορία κτλ.* Suidas *πώμαλα· . . . παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἓν πώμαλα.* Hesych. *κῦρον· οὔτ' εἶπον οὐδὲν πρὸς σὲ κῦρον (οὐδὲ πρὸς κύρον* cod.), *ὦ γύναι. σοὶ ἀνῆκον, εἰς σὲ τεῖνον,* unde Fritzschius alterum versum suppleri iussit. *ἦ* initio addidit Bergkius.

ἐγένεθ'] *ἐγεννήθ'* BCG. 2. *οὐδ'* Fritzschius] *οὐδενὶ* A, *οὐδὲ* BCG. *οὐδὲν* reliqui. *οὐδέν* C] *οὐδένιν* B, *οὐδενί* reliqui. Fritzschio alterum versum supplenti non adsentior, siquidem *οὐδ' εἶπον οὐδέν* etiam a quovis iambographo scribi poterat, *κῦρον* autem vix fuisse comicorum, immo ne Atticorum quidem videtur. omnino autem, cum Suidas nihil nisi *πώμαλα* ex Cocalo excerpserit, dubium est an cetera ad alteram fabulam pertineant. cf. Plut. 66. Pherecr. 9. si ad Cocalum, videtur conloquium esse Cocali cum altero nescio quo quaerente, an forte rixa orta hospitem occiderit.

347

ἀλλ' ἐστίν, ὦ πάτερ, κομιδῇ μεσημβρία,
ἡνίκα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών.

Athenaeus 4, 156b *Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ ἔφη κτλ.* 2. *γε* Dindf.] *καὶ*. Brunckius *ὁπηνίκα*.

348

ἐκδότω δέ τις
καὶ ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο.

Photius et Suidas *ὧδε· οὐ μόνον τὸ οὕτως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε* (*huc*), *ὡς ἡμεῖς . . . Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ κτλ.* cf. Vesp. 529. Plut. 1194. *δίφρω*] *δίφρωι* cod. Phot. *ψηφολογεῖον* Porson] *ψηφολόγιον* cod. Phot., *ψηφολόγον* Suid. (C *ψοφολόγον*).

349

κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευες
ἡμᾶς ἱμᾶν ἐπὶ τὸν κέραμον.

Pollux 7, 162 *καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τέγος οὐ μόνον οἱ νῦν κέραμον ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης . . . εἰπὼν ἐν Κωκάλῳ κτλ.* *ἡμᾶς ἱμᾶν* Bergkius] *ἡμᾶς*. Kuehnius *ἱμᾶν*. Bekker. Anecd. 47, 19 *κέραμον, ὡς ἡμεῖς, τὸν ἐπὶ τοῦ στέγους.* Nub. 1126. fortasse Camicus obsidebatur.

350

Athenaeus 11, 478d *Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ· ἄλλαι ὑποπρεσβύτεραι γρᾶες Θασίου μέλανος μεστὸν κεραμενομέναις κοτύλαις μεγάλαις ἔγχεον ἐς σφέτερον δέμας οὐδένα κόσμον, ἔρωτι βιαζόμεναι μέλανος οἴνου ἀκράτου.* *οὐδένα κόσμον* Toupius Emend. II 94] *οὐδὲν ἄκοσμον*. *ἔρωτι — ἀκράτου* delet Toupius. Madvigius Philol. I 676 deletis *γρᾶες* et *μέλανος οἴνου ἀκράτου* ut interpretamentis *ἄλλαι δ' ὑποπρεσβύτεραι Θασίου μέλανος μεστὸν κέραμον θέμεναι κοτύλαις μεγάλαις ἔγχεον* (vel *ἐνέ-*

χουν) σφέτερον δέμας οὐδένα κόσμον ἔρωτι βιαζόμεναι κτλ., continuatis anapaestis. Herwerdenus quae effinxit cf. Mnem. nov. VI 60. fallitur uterque μακρόν nescio quod esse censens, cui sententia minime convenit. sunt tetrametri anapaestici, quos Athenaeus transpositis verbis obscuravit:

ἄλλαι δ' ὑποπρεσβύτεραι Θασίου μέλανος πόθῳ οὐδένα κόσμον
κέραμον θέμεναι κοτύλαις μεγάλαις σφέτερον δέμας οἴνου ἐμέστουν.

ἔρωτι βιαζόμεναι est glossema nominis πόθῳ, ἔγχεον ἐς verbi ἐμέστουν, ex quo μεστὸν remansit. κέραμον, ut Herodot. 3, 6 (bis).

351

Macrobius Saturnal. 5, 18, 4. 5 *monstrabo, hunc morem loquendi pervagatum fuisse ut Acheloum pro quavis aqua dicerent. Aristophanes vetus comicus in comoedia Cocalo sic ait,* ἥμουν ἄγριον βάρος. ἤτειρεν γάρ τοί μ' οἶνος οὔμειξας πόμα Ἀχελῴῳ. *gravabar, inquit, vino, cui aqua non fuisset admixta, id est mero.* ἤτειρεν] ἤγειρε Bergk. οὔμειξας] οὐ μιγεὶς hb. 'cod. reg. 9371 ΗΓΕΙΡΕΝΤΑΡΟΙΝΟϹΟΥΜΕΙΖΑϹΠΟΜΑ'. Bergk. — *non excitat e somno* nimia vini potio. itaque Cobetus Mnem. V 192 ἔτειρε coni. Lys. 959. anapaestos H. Iacobi ἥμουν ἄγριον | βάρος· ἤγειρεν γάρ τοί μ' οἶνος | πρόσθ' οὐ μιχθεὶς Ἀχ., glyconeos Dindorfius restituit ἥμ. ἄγρ. βάρος· | κἄτειρε γὰρ οἶνος οὐ | μεγεὶς Ἀχ. fortasse ἥμουν οὖν ἄγριον βάρος· | ἔτειρε γάρ μ' οἶνός θ' ὃν οὐ μίξας ποτὸν | ἔδωκ' Ἀχελῴῳ καὶ —. praeterea in v. 1 fortasse scrib. ⏑–⏑ ἥμουν οὖν ἄγριον βορᾶς βάρος.

352

χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος

μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. εἴρηται δὲ παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται. καὶ Ἡρόδοτος δὲ Κολοφώνιον καλεῖ τὸν ἄριστον χρυσόν. Zenobius 6, 47. Herodoti locum nemo repperit. cf. Greg. Cypr. Leyd. 3, 38. Apostol. 18, 37.

353

ἰπνός

Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Κωκάλῳ καὶ τὸν κοπρῶνα οὕτως εἶπεν. Hesychius. Pollux 5, 91 τὸν δὲ κοπρῶνα καὶ ἰπνὸν Ἀριστοφάνης καλεῖ.

354

κορινθιάζομαι

τὸ ἑταιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρῶν. ἢ τὸ μαστροπεύειν. Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. Stephanus Byz. Κόρινθος.

355

στραγγουρία

ὡς *Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ.* Pollux 4, 187. (cod. Falckenb.)

Praeterea cf. fr. 427.

ΛΗΜΝΙΑΙ

Lemnias scripserat Sophocles, Hypsipylen Aeschylus et Euripides. atque Aeschylea quidem et Sophoclea tragoedia Argonautarum cum Lemniis mulieribus consuetudinem, Euripidea Opheltae Archemorive praematuram mortem continebat. Aristophanem Lemniarum Argonautas hospitio excipientium imagine Atticarum mulierum libidines notavisse simulque Cratini Thraessarum exemplo Bendin, deam Thraeciam, eiusque novam in Attica religionem acerbe commemoravisse Bergkius conicit, actam autem fabulam eo tempore, quo Bendis, diu privatim culta, etiam publice ab Atheniensibus fuerit recepta, i. e. Ol. 92, 2—4. de Bendide cf. etiam Boeckh. Opusc. IIII 449.

356

Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς.

Athenaeus 8, 366 cd *Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ, λέγων οὕτως κτλ. καὶ καλούς*] *χάπαλούς* Meinek. Anal. Ath. 161, sine idonea causa. videtur poeta in prologo, ad quem etiam proxima fragmenta pertinent, Lemniarum mulierum facinus (fr. 358) ad Euripidis imitationem exposuisse.

357

ἐνταῦθα δ' ἐτυράννευεν Ὑψιπύλης πατὴρ
Θόας, βραδύτατος ὢν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.

Ammonius 138 Valck. *τύραννον οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ βασιλέως ἔτασσον . . . Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις κτλ. δ'* add. Bergkius. 2. *βραδύτατος ὢν* idem] *βραδύτατος τῶν. βράδιστος* Cobetus N. l. 119 'quia haec omnia e tragoedia *παρῳδῆσθαι* palam est'. diversus hic Thoas a Taurorum rege Eurip. Iph. T. 32. ridet Aristophanes tragicos ex nomine mores hominum explicantes.

358

τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους.

Bekker. Anecd. 423, 32 et Suidas *ἀπεχρήσαντο· διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. Λημνίαις Ἀριστοφάνης κτλ.* eadem fabulae nomine omisso Etym. m. 124, 26. Pollux 9, 153 *Ἀριστοφάνης δὲ* '*τοὺς*

ἄνδρας ἀπεχρήσαντο', scilicet quos ante Argonautarum adventum habuerant.

359

ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα γάργαρ' ἐστία.

Schol. Acharn. 3 et Suidas ψαμμακοσιογάργαρα . . . καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο ὡς ἐν Λίμναις (Suidas Λημνίαις Küster.) κτλ. γάργαρ' Bergkius] γάργαιρ'. Toupius Emend. III 200 πᾶσ' ἐγάργαιρ', quod reicit Bergkius, quod *nominis* γάργαρα exempla adferantur. at unum *verbi* exemplum etiam apud scholiastam. cum ἄνδρες ἐπακτοί (cf. Soph. Ai. 1296) sine dubio sint Argonautae, scribendum videtur π ᾶ σ α γ α ρ γ α ί ρ ε ι σ τ έ γ η. ridicule M. Schmidtius Hesych. (ἐπακτούς) πᾶσα — σπιλάς. ceterum cf. Aristomen. 1. Alcae. com. 19. Hesych. ἐκάρκαιρεν· ἐπλήθυνεν.

360

ἀλλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην
ἐν τῇ πυέλῳ.

Pollux 7, 166 εἰκότως δ' ἂν βαλανείῳ προσάγοιτο καὶ τὸ ἐν ταῖς Λημνίαις ὑπ' αὐτοῦ εἰρημένον κτλ. Hypsipyle indicari videtur.

361

ἕως νεαλὴς ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.

Photius·νεαλής· ἐκτείνεται τὸ ᾱ. Ἀριστοφάνης Λημνίαις ἕως κτλ. Μένανδρος. dubium esse potest utrum Aristophanis an Menandri verba sint. sed huius versus videtur excidisse. Bekker. Anecd. 52, 20 νεαλές . . . Ἀριστοφάνης τὸ νεαλές, quae ad alium locum pertinere possunt. 'omnia integra et vegeta vocantur νεαλῆ.' Lobeck. Phryn. 375 adn., qui iure ridicula veterum de ea voce commenta perstringit. αὐτὴν] α ὔ τ η?

362

ἦ καρδιώττεις; ἀλλὰ πῶς χρῆσται ποιεῖν;

Suidas χρή. λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖ . . . Ἀριστοφάνης Λημνίαις κτλ. ἦ καρδιώττεις; Dobraeus] ἡ καρδία τε τίς; χρῆσται G. Hermannus (χρῄσται vel χρῆσται)] χρῆσθαι. cf. Pherecr. 103. Phrynich. 34.

363. 364

οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι,
οὐκ ἔγχελυν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
ὑπογάστριον.

Athenaeus 7, 311 c Ἀριστοφάνης . . . Λημνίαις (A Λήμναις)· οὐ κρανίον — πρίασθαι, ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου, καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. idem 7, 302 d ἐπαινεῖται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου (θύννου) τὰ ὑπογάστρια . . . Ἀριστοφάνης Λημνίαις· οὐκ ἔγχελυν κτλ. et 299 b ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης . . . ἐν Λημνίαις· ἔγχελυν Βοιωτίαν. in unum coniunxit Dobraeus. — κρανίον] κρανεῖον A.

365

τὴν κρατίστην δαίμον' ᾗς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός.

Suidas ᾧ νῦν θερμοὶ βωμοί . . . Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις κτλ. δηλοῖ δὲ ὅτι ἀεί τινες παρὰ Ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο. ᾧ in lemmate Boissonad. Eunap. 562] ὦ. initio καὶ add. Porson. Hecub. praef. XLII. Bekker. Anecd. 29, 33 βωμὸς θερμός· λέγεται μὲν ἐπὶ τῶν θερμῶς εὐδοκιμούντων ἔν τινι, μετείληπται δὲ ἀπὸ τῶν ἱερῶν, ὧν διὰ τὸ θρησκεύεσθαι περιττῶς θερμοί εἰσιν οἱ βωμοί. significatur Bendis, quae fortasse cum ironia dicitur κρατίστη. ac potest τὴν δαίμονα pendere ex verbo omisso; potest tamen etiam poeta scripsisse καὶ μὴ κακίζειν (κακίσῃς τὴν) δαίμον' κτλ.

366

πεντελίθοισί θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύσμασι

Pollux 9, 126 τὸ πεντελιθίζειν ἐστὶν ἐν τοῖς Ἑρμίππου Θεοῖς· τὸ δὲ ὄνομα πεντέλιθα ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Λημνίαις κτλ. γυναικῶν δὲ μᾶλλόν ἐστιν ἡ παιδιά. Bekkerus πεντάλιθα et πενταλίθοισι, sed melius πεντελ., ut in omnibus illis compositis. cf. Hermipp. 34. in exitu versus addendum παίζειν (παῖσαι Herwerd. Nov. add. crit. 17). est hexameter aut pars tetr. anap.

367

Etymol. m. 283, 45 δορίαλλος· λέγεται καὶ δόριλλος. Ἀριστοφάνης· αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλλον φράγνυνται. ἔστι δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ἐφ' ὕβρει τραγῳδιοποιοῦ Δορίλλου. ἢ παρὰ τὸ δείρειν τὸ τυπτόμενον, ἢ τὸ τιλλόμενον τὰς τρίχας καὶ οἱονεὶ ἐκδερόμενον. οὕτω γὰρ πάλαι ἐψίλουν, ὡς δηλοῖ Ἀριστοφάνης (Ran. 516) ἡβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμέναι. Etym. Gud. 150, 49 δορύαλος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης· αἱ γυναῖκες τὸν δορύαλον φράγονται, παρὰ τὸ δέρειν. Hesychius δορυαλλός· τὸ τῶν γυναικῶν μόριον. ἀπὸ τοῦ δέρειν, ἢ ἐφ' ὕβρει τοῦ τραγῳδιοποιοῦ Δορύλλου, οὗ μέμνηται ἐν Λημνίαις. Schol. Ran. 516 δορίαλος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλον φράγνυνται. cf. Suid. Δόριλλος Herodian. I 158, 27. II 446, 15. 494, 1 Lentz. Dindorfio Δώριλλος Theognosti (Canon.

62, 13) vera videtur forma esse. Fritzschius Quaest. Arist. 88. 9 n. 14 Dorilli vel Dorylli tragici mentionem solam ad Lemnias pertinere, reliqua Aristophani quidem, sed incertae comoediae adiudicanda esse censet. cui adsentirer, si quid usquam de Dorillo constaret. qui cum nusquam alibi commemoretur, nomen *δόριλλος* vel quocumque modo scribendum est de membro muliebri vulgari usu receptum idque in tragicum nescio quem a comicis translatum videtur, ut pro cognomine sit, non pro nomine.

368

μεγάλην θεόν

Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις· ἴσως τελβαιναιν· Θρᾴκιος γάρ. Photius. Hesychius *μεγάλη θεός· Ἀριστοφάνης ἔφη τὴν Βένδιν. Θρᾳκία γὰρ ἡ θεός*. etiam in Photii ΤΕΛΒΑΙΝΑΙΝ latet *τὴν Βενδῖν*. Thraces igitur Bendin ut Phryges Cybelen *magnam deam* adpellabant.

369

μόχλωσον τὴν θύραν

ἐν Λημνίαις Ἀριστοφάνης. Pollux 10, 25. i. e. *ianuam claude*. *μόχλευσον* est *vectibus effringe*.

370

ἄρκτοι

Harpocratio *ἀρκτεῦσαι· τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Μουνιχίᾳ ἢ τῇ Βραυρωνίᾳ. ὅτι δὲ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται . . . Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Λυσιστράτῃ* (645).

371

μέταυλος

ἐστὶν ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν. Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Μένανδρος Θαΐδι. Harpocratio.

372

ναυφύλαξ

Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις εἴρηκε. Pollux 7, 139.

373

πρῴμος

ὁ πρὸ ὥρας πεπαινόμενος καρπὸς ἐν Λημνίαις Ἀριστοφάνους. Pollux 7, 152. *πρῷον* est quod ante cetera sui generis, *πρῷμον* quod ante suum tempus maturescit. cf. Vesp. 264. Pac. 1164.

374

συκίδας

τὰ φυτευτήρια τῶν σύκων (συκῶν?) Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις. Pollux 7, 152. cf. Ach. 996.

375

φανόν

Schol. Lysistr. 308 φανὸν μὲν πᾶν τὸ φαῖνον ἐκάλουν. ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον εἰς ἔξαψιν, ὡς καὶ ἐν Λημνίαις φησί. Photius πανός· δέσμη κληματίδων. οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν. Ἀριστοφάνης. secum ipse pugnare videtur Photius. in Lysistrata φανός sine varietate, ac nomen proprium Φανός (Φᾶνος) Eq. 1256. Vesp. 1220. contra Menander (63) et Diphilus (6) πανός, quamquam aliquotiens etiam recentiores φανός. discrimen statuit Athen. 15, 700b.

ΝΕΦΕΛΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ

Praeter Nubium editores cf. Dindorfius Arist. fr. 15 sq. Fritzschius Q. Arist. 117 extr. 141—143 et De fabulis retract. Wilamowitz. Obs. crit. 10 et quos in Nubium praef. c. III commemoravimus.

376

Εὐριπίδῃ δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν
τὰς περιλαλούσας οὗτός ἐστι τὰς σοφάς.

Diogenes L. 2, 18. cf. Teleclid. 39. 40.

377

κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βινουμένω.

Photius et Suidas πηνίον· ζῷον ὅμοιον κώνωπι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κείσεσθον κτλ. ἀντὶ τοῦ ξηροί· σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώνωπος εἶδός ἐστι Σπεύσιππος ἐν τῷ β' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον· ἐμπίς, κώνωψ. κείσεσθον] κείσαισθον cod. Phot. πηνίω βινουμένω Suid.] πηνίωι κινούμενοι cod. Phot. Chaerephontem et Socratem significari existimant, cf. Nub. 104. fidem Photio Suidaeque denegat Dindorfius 18. 19. ad extremam comoediae partem refert Fritzschius Q. Arist. 164. De fab. retr. I 20.

378

δὶς παῖδες οἱ γέροντες

Schol. Plat. 465 Bekk. μέμνηται δὲ αὐτῆς . . . καὶ Ἀριστο-

φάνης Νεφέλαις α'. sed facile errare potuit grammaticus, si quidem ea verba leguntur Nub. 1417.

379

ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν.

Photius Πάρνης· τὸ ὄρος θηλυκῶς· ἐς τὴν κτλ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ ἑξῆς. ἐς τὴν Porson.] ἐστίν. φροῦδαι] φροῦδε cod. Phot. κατὰ] καὶ Dindf. an κάς? 'quod dicit καὶ ἑξῆς haud dubie ad versum fabulae superstitis spectavit 323'. Dindorf. quae Fritzschius Q. Arist. 160. 1 Hermannum secutus de Parnethis Lycabettique situ disputat ridicula erunt eis qui terram Atticam suis oculis viderunt.

380

μηδὲ στέψω κοτυλίσκον.

Athenaeus 11, 479c κοτυλίσκος δὲ καλεῖται ὁ ἱερὸς τοῦ Διονύσου κρατηρίσκος, καὶ οἷς χέονται οἱ μύσται, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Θυατειρηνός, παρατιθέμενος τὸ ἐκ Νεφελῶν Ἀριστοφάνους κτλ. κοτυλίσκους Fritzschius Q. Arist. 149. 150, quod ultimo mysteriorum die (Πλημοχόη adpellabatur) bina pocula aquae vel vini ad ortum solis unum, ad occasum alterum libabantur, conl. Athen. 11, 496a. Poll. 10, 74. Hesych. πλημοχόη. videtur esse altera pars tetrametri anapaestici. cf. Nub. 426 et de particula μή Av. 195.

381

οὐ μετὸν αὐτῷ

ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξόν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Suidas. in Eccl. 667 exstare monuit Dindorfius. cf. Fritzsch. Q. Arist. 169.

382

Schol. Pac. 347 (Φορμίωνος) μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἱππεῦσι καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις.

383

ξυμ'ησασθαι

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Bekker. Anecd. 98, 1. Fritzschius ζημιώσασθαι. aut ξυμώσασθαι (Alexid. Ath. 9, 383c, v. 8) aut ζωμεύσασθαι (Aristoph. fr. 591) scribendum videtur.

384

ἠπίαλος

τὸ πρὸ τοῦ πυρετοῦ κρύος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ Θεσμοφορια-

ζούσαις. Schol. Vesp. 1038. et ibidem πέρυσι γὰρ τὰς Νεφέλας ἐδίδαξεν, ἐν αἷς τοὺς περὶ Σωκράτην ἐκωμῴδησεν. ἠπιάλους δὲ αὐτοὺς ὠνόμασεν, ὡς (εἰς) ὠχρότητα παρασκώπτων. quae et ad Vesparum versum et ad Nubes pertinere possunt.

385

κόλασμα

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Bekker. Anecd. 105, 2.

386

μετεωρολέσχας

ἐν ταῖς Νεφέλαις (ἔφη) τοὺς φιλοσόφους, ὅτι τὰ οὐράνια περινοοῦσιν. Schol. Pac. 92. cf. Nub. 360.

ΝΗΣΟΙ

Archippo a quibusdam tribuebatur. cf. Mein. I 209, fr. 397 et quae adnotavimus ad Δὶς ναυαγόν. in fragmentis nihil est quod Aristophane sit indignum. ad pacem commendandam scriptam esse chorumque insularum fuisse constat. cf. Πόλεις, Δῆμοι al. ad Ol. 92 incerta coniectura rettulit Bergkius.

387

ὦ μῶρε, μῶρε, ταῦτα πάντ' ἐν τῇδ' ἔνι·
οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον ἐν τῷ γηδίῳ
ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων,
κεκτημένον ζευγάριον οἰκεῖον βοοῖν,
ἔπειτ' ἀκούειν προβατίων βληχωμένων
τρυγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ἠθουμένης,
ὄψῳ δὲ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις,
καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια
τριταῖα, πολυτίμητα, βεβασανισμένα
ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομωτάτῃ.

Stobaeus Floril. 55, 7 Ἀριστοφάνους Νήσων. pro νήσων cod. Par. Stobaei optimus νησσῶν, ut dubitari possit utrum ad Phoenissas an ad Insulas pertineat. sed Phoenissarum argumento alienum videtur. 2. ἐν ἀγρῷ τοῦτον] ἀργὸν αὐτὸν Bergkius, ἐν ἀγρῷ πρῶτον Meinekius. nihil est quod magis poetae conveniat quam οἰκεῖν μὲν ἁβροδίαιτον ἐν τῷ γηδίῳ. cf. Aesch. Pers. 41. Thuc. 1, 6. Athen. 12, 543 d. Blomfield. Gloss. Pers. 41. nam οἰκεῖν ἐν ἀγρῷ ἐν τῷ γηδίῳ quidem manifesto corrupta sunt. 4. οἰκεῖον] οἰκείοιν? 5. προβατίων Grotius] προβάτων. 6. τρυγός ABVoss.]

αἰγός. ἠθουμένης Herwerden. Anal. crit. 29] *ὠθουμένης.* 7. *ὄψῳ — σπινιδίοις* Salmas. Exerc. Plin. 445 (316 ed. alt.)] *ὄψων — πηνιδίοις. δὲ* Gaisf.] *τε.* 10. *ἐπ'*] *ὑπ'* Gaisf.

5. cf. Hor. Epod. 2, 11. 12. 6. *ἠθουμένης.* cf. Ran. 943. Epilyc. 6. Plin. N. h. 18, 322, ubi *colari* scribendum est pro *calcari.*

388

Α. τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δὲ ποῦ;
Β. αἱδὶ κατ' αὐτὴν ἣν βλέπεις τὴν εἴσοδον.

Schol. Av. 296 *εἴσοδος δὲ λέγεται ἡ ὁ χορὸς εἴσεισιν εἰς τὴν σκηνήν. καὶ ἐν ταῖς Νήσοις κτλ. κατ' αὐτὴν*] *κατὰ ταύτην* V. cf. Nub. 326. viginti quattuor insulas actorem aliquem alteri recensentem fecit ut avium chorum in Avibus, urbium Eupolis in Urbibus.

389

λέξεις ἄρα
ὥσπερ τὰ παιδί', ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.

Suidas *ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε· κωλάριόν τι παροιμιῶδες ὑπὸ τῶν παιδίων λεγόμενον, ὅταν ἐπινεφῇ ψύχους ὄντος. Ἀριστοφάνης Νήσοις κτλ.* Eustath. 881, 42. Pollux 9, 123 *ἡ δ' ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε παιδιὰ κρότον ἔχει τῶν παίδων σὺν τῷ ἐπιβοήματι τούτῳ, ὁπόταν νέφος ἐπιδράμῃ τὸν θεόν.* cf. Strattid. 46. tristem reipublicae statum significari opinatur Bergkius.

390

ἀλλ' οὐ τυγχάνει
ἐπίδημος ὤν.

Etymol. m. 338, 53 *ἔνδημος· ὁ μὴ ἀποδημῶν· ἐπίδημος δὲ ὁ ἐπιδημῶν ξένος· καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νήσοις· ἀλλ' οὐ κτλ. λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ Ἰσθμοῖ. κυρίως ἐστὶν εἰρημένον. οὐχ οὕτω γὰρ Ἴσθμιος ὁ θεός, ὡς διὰ παντὸς ἐκεῖ διατρίβειν.* Neptuni partes aliquas fuisse sine idonea causa conicit Bergkius.

391. 392. 393

θλαστὰς ποιεῖν ἐλάας.
οὐ ταὐτόν ἐστιν ἁλμάδες καὶ στέμφυλα.
θλαστὰς γὰρ εἶναι κρεῖττόν ἐστιν ἁλμάδος.

Athenaeus 2, 56 b *μνημονεύει τῶν θλαστῶν ἐλαιῶν Ἀριστοφάνης· θλαστὰς — ἐλαίας. πάλιν· οὐ — στέμφυλα, καὶ μετ' ὀλίγα· θλαστὰς κτλ.* Pollux 6, 45 *θλαστὰς δὲ ἐλαίας ἐν Νήσοις ἂν εὕροις Ἀριστο-*

φάνους. 1. ἐλάας Dindorfius] ἐλαίας. 3. κρεῖττον idem] κρεῖσσον. ἐστιν ἀλμάδος] ἐστιν ἀλμάδας H. Stephan. Thes. I 374e (ed. Lond. 189 ἀλμάδος). ἐστ' ἤ γ' ἀλμάδας Bergkius. ubi γέ quid sibi velit nescio. ἥπερ ἀλμάδας Herwerden. Anal. crit. 29. cf. Hermipp. 81. θλασταί sunt olivae 'quae sole torrentur'. Bergk.

394

καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον

Schol. Av. 440 ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις κτλ. ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει. πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον. similiter Suidas διαθήκην διαθώμεθα. Παναίτιον] ἀναίτιον Suidae BV. de *Panaetio* cf. Av. 440 cum interpr.

395

ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει.

Photius et Suidas ξυννένοφε· ἐπινεφῆ καὶ συννεφῆ καὶ συννέφελά ἐστιν. Ἀριστοφάνης Νήσοις κτλ. Eustath. 127, 28 Ἀριστοφάνης νένοφα εἶπε καὶ οὐ νένοιφα. Hesych. συννένοφεν· ἐσκυθρώπακεν. cf. fr. 46. una ex insulis significatur, quae male tractata ab Atheniensibus maesto vultu incedit.

396

Hesychius Θύρσου κυνῆ· Ἀριστοφάνης ἐν Νήσοις (sic Musur., cod. νήσ . .) οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους. Θύρσου κυνῆ] θυρσουκύνη cod. idem Hesychius Θύρσος· αὐλητὴς ἦν, γυναῖκα ἔχων ἑταίραν. 'Θύρσου κυνῆ ferri nequit. videtur διττογραφία fuisse Θύρσου γυνή . . . et θύρσου γονή, i. e. *germina, folia tenera. Sepiam*, Thyrsi uxorem, restitui Archippo' (fr. 27) 'vid. R. c. Att. 379'. Bergk. quid esse possit θύρσου γονή, ne admonitus quidem perspicio, sed quod melius sit non habeo.

397

ἀργύρια

Pollux 9, 89 ὡς δ' ἐπὶ τῶν κερμάτων οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ ἥκιστα τῷ ἑνικῷ ἐχρῶντο, οὕτως ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ τῷ πληθυντικῷ· τἀργύρια γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου σπανίως ἄν τις εὕροι παρ' αὐτοῖς· ἐγὼ δ' εὗρον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφάνους, εἰ μὴ ὑποπτεύεται τὸ δρᾶμα, ὡς Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον. idem 7, 104 εἴρηται δὲ καὶ ἀργύρια ἐν Ἀριστοφάνους Νήσοις.

398

ἔλυμος

σπέρμα τι ὃ ἑψῶντες οἱ Λάκωνες ἤσθιον. Ἀριστοφάνης Νήσοις. Etym. m. 333, 33. cf. Hesych. *ἔλεμος* et *ἔλυμος*.

399

θρᾶνοι, θρανία, θρανίδια

ἐν Νήσοις Ἀριστοφάνους. Pollux 10, 47. incertum est omnia haec an tertium solum in Insulis invenerit.

Cf. etiam fr. 683.

ΟΛΚΑΔΕΣ

Argum. Pacis Ven. *οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δρᾶμα τέθεικεν* (*καθεῖκεν* Dindf.) *ἀλλὰ καὶ . . . Ὁλκάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακε, τὸν δὲ Κλέωνα κωμῳδῶν τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον ἀεὶ διαβάλλων.* quae de hac comoedia Bergkius exposuit p. 1113 sq., ea quamquam eleganter et singulariter disputata videntur Wilamowitzio Obs. crit. 20, admodum dubia nituntur Vesparum parabasis interpretatione et neque cum Argumento Pacis neque cum Holcadum fragmentis congruunt: nam fragmentum quidem 411, utpote ex epirrhemate desumptum, ad comoediae argumentum inlustrandum nihil prorsus confert. lacessitos esse Cleonem et sycophantas, quod frumento ex Euboea advecto et largitione frumentaria facta multos cives peregrinae originis crimine accusassent, concedi potest: summam comoediae eam fuisse nego. scilicet fr. 400 reperto paullo certius de Holcadum argumento licet iudicare. ut plurimae comoediae quibus pax commendabatur, ipsae quoque in duas partes erant divisae. ac primum quidem omnes iniuriae criminationesque et Lacedaemoniorum in Athenienses et Atheniensium in Lacedaemonios navibus onerariis utrimque videntur advectae esse in trutinaque positae et examinatae: quo facto cum adparuisset utrasque pariter fere *graves* et *turpes* esse, pax composita est eis condicionibus, quibus utrique gauderent. deinde in altera fabulae parte Dicaeopolis aliquis vel Trygaeus securitate vitae rusticae recepta domum a Lacedaemoniis in bello eversam restituit et ligna ad eam rem necessaria ex saltu adfert. denique domo aedificata amicos vicinosque ad cenam invitat. de tempore non constat.

400

βαβαί, Λάκων· ὡς ἀμφοτέρων ἡμῶν πρὶν ἦν
τὰ πράγματ' οἰσυπηρὰ καὶ βαρύσταθμα.

Etym. m. 619, 12 *οἰσυπηρὰ ἔρια· τὰ ῥυπαρά· καὶ οἴσυπον λέγουσιν. ἀλλ' Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ* (575) *οἰσπώτην εἴρηκεν.*

his (post διαχώρημα) cod. Flor. Milleri (Mélanges 224. 5) addit ἐν δὲ Ὁλκάσι· βαβελάκων κτλ. βαβαί, Λάκων Millerus. ἡμῶν Wilam. Obs. crit. 20] ὑμῶν. πρὶν ἦν Dindf. Poet scen.[5] p. XIV] πρινή. colloquitur Atheniensis cum Lacedaemonio de utrorumque rebus ante pacem compositam sordidis ac molestis.

401

ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τήμερα;

Schol. Nub. Ald. 699 τήμερα· καὶ ἐν Ὁλκάσιν κτλ. Schol. Homer. Il. 3, 182 τὰ μέντοι παρὰ τὸ φρὴν συντιθέμενα ἐφύλαξε τὸν τόνον, Λυκόφρον, δαΐφρον. ὅθεν σημειῶδες ἐκεῖνο κατὰ κλητικὴν ἰὼ Λακεδαῖμον Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν. cf. fr. 296. Herodian. II 40, 12. si etiam in Holcadibus is versus legebatur, non crediderim Πόλεμον loqui. nam tali scaenae qualis est in Pace non videtur locus esse in Holcadibus.

402

ἀλλ' ἱμάντα μοι
δὸς καὶ ζμινύην· ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐπὶ ξύλα.

Eustathius 217, 29 Αἴλιος Διονύσιός φησιν ὅτι . . . καὶ τὴν ζμινύην (λέγουσιν) . . . φέρων καὶ χρῆσιν Ἀριστοφάνους ταύτην κτλ. Pollux 10, 173 φαίης δ' ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν Ὁλκάσι καὶ παττάλους ἐγκρούειν καὶ σκύταλον ὑποσίδηρον καὶ σμινύας (sic Bergk. pro σμινύδας). idem 7, 148 τὴν δὲ σμινύην σμινύδιον Ἀριστοφάνης καλεῖ. unde recte omnia ad Holcadas rettulisse videtur Bergkius. loquitur rusticus ille de quo supra dixi. cf. 403.

403

ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἷπερ ᾖ' ἐπὶ ξύλα.

Photius ᾖα· δισυλλάβως, τὸ ἐπορευόμην, σὺν τῷ ι γράφεται . . . Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν κτλ. cf. Suidas ᾖα et Gramm. Coisl. Montefalc. p. 234. οἷπερ ᾖ' ἐπὶ ξύλα Pors.] οἵπερηι (ἤϊ Suid.) ἐπιξύλα cod. Phot. male Toupius II 85 ξύλα *forum lignarium* interpretabatur; tum enim dicendum erat εἰς τὰ ξ. — '*lignatum ibam*'. Thuc. 4, 13 ἐπὶ ξύλα ἐς μηχανὰς παρέπεμψαν τῶν νεῶν τινας ἐς Ἀσίνην. loquitur rusticus.

404

λόγχαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστὴ κάμαξ.

Pollux 10, 144 Ἀριστοφάνης ἔφη ἐν Ὁλκάσι κτλ. si usquam λόγχην pro quavis pertica dici meminissem, ad eundem haec lignatorem referrem. sed pertinebant fortasse ad aliam scaenam.

405. 406

πρὸς τί δὲ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις;

Eustathius 1423, 4 ἐκ δὲ τοῦ οἴκου καὶ οἰκίσκος παρὰ Ἀριστοφάνει, περδικοτροφεῖον, οἷον κτλ. Pollux 10, 159 καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρνίθειον καὶ οἰκίσκον περδικικὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν ἔφη. πρὸς τί δὲ K.] τί δέ. τί δαὶ Brunck., τί δὴ Dindf., ποῖ δὴ Bergkius. domum recens aedificatam omnibus quae rustico homini necessaria sunt instruit. ceterum οἰκίσκος ὀρνίθειος et περδικικός (περδίκειος Fritzsch. Q. Arist. 75. 6 qui ad Pelargos haec refert) diversi videntur esse. altera est cavea gallinarum (ὄρνις enim saepissime gallina est). quae cum inutilis sit rustico ruri habitanti, necessaria domicilium mutanti, haec ad transmigrationem ex urbe in praedium videntur pertinere. fortasse καὶ τόν γε περδίκειον; priori versui subiungenda sunt. cf. fr. 441.

407

παῖδες ἀγένειοι, Στράτων

Schol. Acharn. 122 Στράτων· καὶ οὗτος κωμῳδεῖται ὡς λωβώμενος τὸ γένειον καὶ λειαίνων τὸ σῶμα, ὡς Κλεισθένης, ὥς φησιν αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι κτλ. Fritzschius Act. soc. gr. I 143 παῖδες δ' ἀγένειοι, Κλεισθένης τε καὶ Στράτων. Bergkius παῖδες ἀγένειοι, Στράτων | καὶ Κλεισθένης. quidni uno versu mutatione nulla καὶ παῖδες ἀγένειοι, Στράτων καὶ Κλεισθένης? cf. Eq. 1374.

408

πρῴην ἐρανιστὰς ἑστιῶν ἥψησ' ἔτνος.

Photius ἐρανίσας· Δημοσθένης, ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας. ἐρανιστὴς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων καὶ τὴν φοράν, ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν, εἰσφέρων. et ἐρανιστάς· ὡς ἡμεῖς καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν κτλ. corrupta apud Zonar. I 862. Cram. Anecd. Paris. IIII 135, 21. Etym. m. cod. Milleri (Mélanges 125). πρῴην] πρῶτον cod. Mill. ἑστιῶν] ἐσθίων cod. Mill. ἑστίων Cram. An. ἥψησ'] ἥψησα cod. Phot., ἕψησα Cram. An. — de *eranis* cf. Ach. 615. Lys. 653. Schoem. Ant. gr.[2] I 375.

409

δάπτοντα, μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου
τὸν κάτω σπατάγγην.

Athenaeus 3, 91 c μνημονεύει δὲ καὶ τῶν σπατάγγων . . . Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν οὕτως κτλ. ἐχίνων genus esse antea dixerat. δάπτοντα Porson] δαρδάπτοντα. Photius σπατάγγαι· ἰχθύες τινές·

οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους. οὕτως Ἀριστοφάνης. Pollux 6, 47 ἔνιοι δὲ καὶ πάταγγας καλοῦσιν ἐχίνων τι εἶδος (πάταγα A, παττάγας C) Hesych. σπατάγγαι· οἱ μεγάλοι ἐχῖνοι οἱ θαλάσσιοι. et σπαταγγίζειν· ταράσσειν. res obscaena sine dubio significatur. videntur autem haec referenda esse ad carmen melicum ex trimetris iambicis et ithyphallicis compositum. cf. Athen. 6, 253 d sq.

410

ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχορ' ἐκλέγει τ' ἀεὶ
ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιάς.

Bekker. Anecd. 474, 31 ἀχῶρα· τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ πίτυρα. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν κτλ. Photius, Bekker. Anecd. 340, 28, Suidas ἀδαχεῖν τὸ κνήθειν· ἀδαχεῖ — ἀεί. Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν. Etymol. m. 182, 17 ἀχόρα· ἀρσενικῶς, τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ πίτυρα. Ἀριστοφάνης· ἀδαχεῖ — γενείου. Hesych. ἄχορα· τὰ πίτυρα. Bekker. Anecd. 6, 25 ἀχώρ· οἱ μὲν τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πίτυρον· οἱ δὲ τὰ ἐν αὐτῇ ἑλκύδρια, ἃ καὶ κνησμόν τινα παρέχουσιν. ἀδαχεῖ] ἀδιεχῇ Etym. V. ἀδαχῇ DP. ἄχορ'] ἀχῶρα Bekker. ἀχῶρα (i. e. ἀχῶρα Fritzsch.) cod. Phot. ἀχόρα Etym. V. ἐκλέγει τ' ἀεὶ] ἐκλέγεται Bekker. 475, 1. ἐκλέγετ' ἀεὶ Etym. πολιάς] πολίας Bekker. 475, 1. τοῦ Διός add. Bekker. 475, 1, quae orta esse ex πολιάς censet Bergkius, concedens tamen scribi posse τὰς πολιὰς τὰς τοῦ Διός. Dobraeus Plut. 361 p. 44 τὰς πολιὰς τουδί. de accentu nominis ἄχωρ cf. Herodian. I 49, 1. II 937, 25. Bergkio Cleon aliquis significari videtur Populo Atheniensium blandiens ut Eq. 908. 910. conl. Theophr. Char. 2 ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἀφελεῖν κροκύδα, καὶ ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ὑπὸ πνεύματος προσενεχθῇ ἄχυρον, καρφολογῆσαι κτλ. cf. etiam fr. 657. 714. αὐτοῦ Dobraeus ἐν τῇ Πυκνί interpretatur, Populum ipsum autem (τουδί) in scaena adesse censet.

411

ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος
ὥσπερ Εὔαθλος . . . . παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις.

Schol. Acharn. 710 et Suidas Εὐάθλους δέκα· οὗτος ὁ Εὔαθλος ῥήτωρ πονηρός. Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν· ἔστι κτλ. ἦν δὲ καὶ εὐρύπρωκτος καὶ λάλος. εἴη δ' ἂν καὶ ἀγεννής. διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, οἷον ὑπηρέτην. Schol. Vesp. 592 Εὔαθλος, οὗ μνημονεύει καὶ . . . ἐν Ὀλκάσιν οὕτως· ἔστι — Εὔαθλος. ὥσπερ Εὔαθλος om. Schol. Ach. Elmsleius τοῖς παλαιοῖς ὥσπερ, Bergkius εὐρύπρωκτος ὥσπερ. loquitur ut videtur chorus: nam desumpta sunt ex epirrhemate, quo sycophantas cum patrono suo Cleone exagitatos esse consentaneum est. de *Euathlo* cf. praeter Aristophanem Cra-

tin. 75. Plat. Theag. 129 a. Bergk. R. c. Att. 97 sq. Mueller. Strub. 334 sq.

412

ἀράκους, πυρούς, πτισάνην, χόνδρον, ζειάς, αἴρας, σεμίδαλιν.

Galenus De aliment. facult. 1, 27 (IIII 316 ed. Basil. VI 541 Kuehn.) *περὶ ἀράκων. τὴν ὑστάτην συλλαβὴν τοῦ τῶν ἀράκων ὀνόματος διὰ τοῦ κ γεγραμμένην εὑρίσκομεν ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Ὁλκάσιν, ἔνθα φησὶν κτλ.* Hesych. *ἄρακοι· ὄσπριόν τι. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ λάθυροι.* cf. Pherecr. 188 et Schneider. Theophr. III 687. cum fr. 413 haec artissime coniungenda esse et copiam frumenti ex Euboea advecti significari censet Bergkius.

413

καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τοὺν Μαραθῶνι τροπαῖον.

Athenaeus 3, 111 a *τῆς δὲ κολλύρας καλουμένου ἄρτου (μνημονεύει) Ἀριστοφάνης . . . ἐν Ὁλκάσι κτλ.* *τοῖσι* Dindf.] *τοῖς*. *περῶσιν*] *γέρουσιν* probabiliter Bergkius. *τοὺν — τροπαῖον*] *τοῦ — τροπαίου* Elmsleius Ach. 343, probatum quod satis mirari non possum Meinekio (in ed. Athen.) et Cobeto, qui Mnem. IIII 280 'nemo' inquit 'capiet umquam quid sit *περᾶν διὰ τὸ τροπαῖον*'. aio: sed multo minus quisquam capiet quid sit *περᾶν διὰ τοῦ τροπαίου*. scilicet poeta dicit '*collyram* (*debemus* vel *donamus*) *senibus propter victoriam Marathoniam*. dicitur autem non magis bene *τὸ Μαραθῶνι* quam *τὸ ἐν Μ. τροπαῖον*. Eq. 1334 R *τοὐμμαραθῶνι*, i. e. *τοῦ 'ν Μαραθῶνι*, ac V *τοῦ 'ν Μ.*, Vesp. 711 *τοῦ 'ν Μαραθῶνι* RV. cf. Isocr. 8, 38. Lycurg. 104. Aeschin. 2, 75. 3, 181. 186. Demosth. 13, 22. loquitur chorus navium onerariarum.

414

σκόμβροι, κολίαι, λεβίαι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες

Athenaeus 3, 118 d *μνημονεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι κτλ.* *λεβίαι* Dindorfius] *λέβιοι*. Pollux 6, 48 *θύννοι, κολίαι, σαπέρδαι, λεβίαι, μύλλοι* sine dubio, quamquam auctorem non nominat, ex hoc ipso versu. in exitu versus suppleo *ἄρκτοι*. cf. Mnesimach. 4, 45. Archestr. Athen. 3, 92 d (W. Ribbeck. 50, 2). Aristot. H. a. 5, 17. Meinek. III 574. *κολίας* est *scomber scombrus* Cuvieri (Ind. Aristot.). cf. Schneider. Aristot. H. a. 8, 15, 2. etiam piscium magnum numerum sua opera Athenas advehi gloriantur naves.

415

σπυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκίς, ἣ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει.

Eustathius 1534, 47 *κώρυκον δὲ τὸν θύλακον λέγει . . . οἱ δὲ παλαιοὶ καὶ κωρυκίδα τὸ τοιοῦτον σκεῦος καλοῦσι, παράγοντες καὶ Ἀριστοφάνους χρῆσιν ταύτην κτλ.* Pollux 10, 172 *τὴν πήραν εἴποις ἂν . . . καὶ κωρυκίδα, ὡς ἐν ταῖς Ὁλκάσιν Ἀριστοφάνους.* de exitu versus cf. Eupol. 36 cum eis quae adnotavi. *καὶ*] *πρῴ*?

416

ὦ κακοδαίμων, ὅστις ἐν ἅλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη.

Athenaeus 7, 329 b *Ἀριστοφάνης δ' ἐκ Ὁλκάσιν κτλ. τοὺς γὰρ εἰς τὸ ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδείους ἰχθῦς εἰς ἅλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ Θασίαν ἐκάλουν ἅλμην, ὡς καὶ ἐν Σφηξὶν ὁ αὐτός φησι ποιητής· καὶ γὰρ πρότερον δὶς ἀνθρακίδων ἅλμην πιών.* cf. fr. 900. *κακοδαίμων* Brunck.] *κακόδαιμον.* '*o quam miser est qui*' cet. *πρῶτον*] *πρῶτος*] Toeppel. Progr. Neobrand. 1857, 12. *ἐβάφθην* alibi exstare apud Atticos non memini. de trichidibus cf. Eupol. 154.

417

σκαφίδας, μάκτρας, Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα.

Photius *σκαφίδας· οὐ σκάφας, τὰ σκεύη κτλ. Ἀριστοφάνης* Pollux 10, 102 *καὶ σκαφίδα δὲ τὴν σκάφην ταύτην ἐν ταῖς Ὁλκάσι λέγει συντάξας οὕτω σκαφίδας, μάκτρας.* idem 10, 84 *τὰ μαζονομεῖα Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ὁλκάσι.* Phot. *μάκτρα· λίθινον ἢ κεραμεοῦν σκεῦος· ἔστι δὲ καὶ ξύλινον, ἐν ᾧ τὰς μάζας ἀναδεύουσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης.* cf. Ran. 1159. — *μάκτρας* Poll.] *μίξας* Phot. *μαζονομεῖα*] *μαζονόμια* cod. Phot. Hesych. *Μοσυνοίκια μαζονόμια· Ποντικὰ ὁ Δίδυμος ἤκουεν* (*intellegebat*). *οἱ γὰρ Μοσσύνοικοι ἐν Πόντῳ εἰσίν* (noti ex Xenophontis Anabasi). *λέγει δὲ τοὺς ξυλίνους πίνακας.* Steph. Byz. *Μοσσύνοικοι ἔθνος . . . τὸ κτητικὸν Μοσσυνοικικός.* unde scriberem *Μοσυνοικικὰ μαζονομεῖα*, nisi *υ* nominis eius semper produceretur. cf. Lobeck. Paralip. 138. praeterea cf. Hesych. *μόσσυνες· ἐπάλξεις. καὶ ἔθνος Σκυθικόν.* idem *Μοσσυν[ο]ικοί· ξύλινοι πίνακες μεγάλοι, ὥστε ἐν αὐτοῖς καὶ ἄλφιτα μάσσειν.* fr. 423 cum hoc Dindorfius ita coniungit *ὕρχας οἴνου, σκαφίδας κτλ.* haec quoque omnia sua opera Athenas advehi chorus gloriatur.

418

ἀγκαλίδες ξύλων

τὸ πλῆθος δηλοῦται, ὅσον ἄν τις ἀγκάλαις περιλάβοι. Bekker. Anecd. 13, 10. ad Aristophanem et ad Holcades pertinere Bergkius docuit conl. Poll. 10, 173 *φαίης δ' ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν Ὁλκάσι . . . καὶ ἀγκαλίδας.* cf. fr. 402. 403.

419

ἁλμαίαν πιών

Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν. Bekker. Anecd. 82, 23. ibid. 22, 28 ἁλμαίαν, τὴν ἅλμην ὡς Ἀθηνᾶ Ἀθηναία, πύλη πυλαία, ὥρα ὡραία.

420

δρομάδες ὁλκάδες

ὡς Ἀριστοφάνης. Pollux 1, 83. ad *Holcades* pertinere adparet. δρομάς Aeschylo in superstitibus fabulis nusquam usitatum, Sophocli semel Philoctet. 680, Euripidi in deliciis fuit. Hippol. 549. Suppl. 1000. Troad. 42. Helen. 1301. Orest. 317. 837. 1416. Phoen. 1125 (trim.). Bacch. 731 (trim.).

421

παττάλους ἐγκρούειν

φαίης ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν Ὁλκάσι. Pollux 10, 173. ἐγκρ. Bergk.] ἐκκρ.

422

σκυτάλιον ὑποσίδηρον

φαίης ἂν κατ' Ἀρ. λ. ἐν Ὁλκ. Pollux 10, 173. σκυτάλιον Bergk.] σκύταλον. cum fr. 421 ad domus aedificationem videtur pertinere.

423

ὕρχας οἴνου

εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν. Pollux 10, 73. cf. 6, 14 Ἀριστοφάνης ὠνόμασεν ὕρχας οἴνου. δηλοῖ ἡ λέξις τῷ βίκῳ προσεοικὸς κεράμιον, ἔστι δὲ Αἰολικὸν τοὔνομα. 'ὕρχα, orca, urceus. asperum quidem habet Arist. Vesp. 676 et fr. Holc., sed vereor ne a librariis additum.' Lobeck. Paralip. 34. atque ὕρχας H. Iacobi V 66.

424

ἀπεσφακέλισεν

ἐσάπη. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν. οἱ δὲ ἰατροὶ τὴν ἐκ σήψεως μελανίαν. ἢ ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη. ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν. Hesych. Bekker. Anecd. 422, 25 et Suidas ἀπεσφακέλισεν· . . . τὸ ἐξαίφνης ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη. Zonar. I 270 ἀπεσφακέλισεν· . . . ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ὤκλασεν. Cram. Anecd. Par. IIII 179, 27 Ἀριστοφάνης τὴν ὄκλασιν et sine Aristophanis mentione Etym. m. 120, 13. cf. Ruhnken. Tim. 123. fortasse coniungendum cum 419 ἀπεσφακέλισεν ἁλμαίαν πιών.

425

δραχμιαῖον

τὸ δραχμῆς ἄξιον, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Ὁλκάσιν. Pollux 9, 60.

426

ἐπίγυον

τὰ πρυμνήσια ἐπίγεια ἔλεγον. κέχρηνται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσι. Harpocration. ἐπίγυον A, ἀπόγυιον N. cf. fr. 80.

427

νάνους

Gellius 19, 13 νάνους *Graeci vocaverunt brevi atque humili corpore homines, paullum supra terram exstantes . . . et, si memoria, inquit* (Apollinaris), *mihi non labat, scriptum hoc est in comoedia Aristophanis, cui nomen est* ἀκαλές. Ὁλκάδες probabiliter Hertzius, Κώκαλος Brunckius.

428

τροχιλία

ἐστὶν ὁ τροχὸς τοῦ ξύλου τοῦ φρέατος, δι' οὗ ἱμῶσι. δεδήλωται δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν Ὁλκάσι. Schol. Lysistr. 722.

429

Φασιανός

Stephanus Byz. Φᾶσις· πόλις τῆς Αἴας . . . τὸ ἐθνικὸν Φασιάτης καὶ Φασιατικὸς καὶ Φασιανός, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι. sycophanta significari videtur. cf. Ach. 726.

Ad Holcades praeterea fr. 636 refert Bergkius.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ

Pelasgos Tyrrhenos interpretatur Fritzschius Q. Arist. 25 sq., probabilius ciconias cum Suevernio (De Arist. Av. 83 n. 2) Bergkius. cf. Av. 1354 sq. Photius 245, 7 οἱ πελαργοὶ δίχα τοῦ νόμου τὸ δίκαιον ἔχουσιν. 407, 8 πελαργικοὶ νόμοι· ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης. Fab. Aes. 76 (Cor. p. 359, attulit Bergk.) πελαργός εἰμι, εὐσεβέστατον ζῷον, ὅστις μητέρι καὶ πατέρι δουλεύω (sunt choliambi politici). quae cum ita sint, nescio cur Fritzschius neget componi potuisse comoediam, in qua filius ingratus et nequam ad pietatem erga parentes reduceretur. nec de cantibus ciconiarum post Magnetis Ψῆνας (et Aristophanis Ranas) dubitari potest. ceterum neque de argumento neque de tempore

constat, quamquam ex fr. 438 eodem cum Meleti Oedipodea anno actam esse cognoscimus.

430

ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην,
ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίου μέλος.

Schol. Vesp. 1239 ἐν Πελαργοῖς. μέλος] μέρος V. Zenob. 1, 18 Ἀδμήτου μέλος· τὸ εἰς Ἄδμητον μέλος ᾀδόμενον [πένθιμον]. est autem scolium Ἀδμήτου λόγον, ὦ ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγα χάρις. Harmodii autem notissimum illud ἐν μύρτου κλαδὶ Bergk. PL. scol. 9. 21. Fritzsch. Q. Arist. 48—53. Admeti scolium erat Praxillae, Harmodii a Callistrato inventum. canebat in convivio nescio quis Admeti scolium, sed ab altero cogebatur Harmodii carmen canere. Nub. 1356. 1364. Cratin. 236. Eupol. 361.

431

Schol. Plut. 84 Ven. τὸν Πατροκλέα κωμῳδεῖ ὡς Ἀθηναῖον μὲν καὶ πλούσιον, σκνιπὸν δὲ καὶ φειδωλόν. ἦν δὲ τραγῳδίας ποιητής, ἄλλως δὲ καὶ κακόβιος καὶ φιλοχρήματος, ὡς καὶ ἐν Πελαργοῖς εἴρηται περὶ τούτου, ὅστις ἕνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα εἶα προσίεσθαι φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. in Rav. εἷς ἦν τῶν τὸν Λακωνικὸν βίον ζηλούντων, Ἀθηναῖος πλούσιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιφὸς κωμῳδεῖται, ὡς ἐν τοῖς Πελαργοῖς. similia Suidas Πατροκλῆς. Fritzschius Q. Arist. 81 ὅστις ἕνεκεν φειδωλίας ἂν οὐδέν' οἱ | εἶα προσικέσθαι καὶ φυλακῆς τῶν χρημάτων | γλίσχρου βίου τε. facilius meo iudicio ὅστις ἕνεκα τῆς φειδωλίας | οὐδένα προσίει καὶ φυλ. κτλ. *Patroclem* eundem esse suspicatur Bergkius, quem Stephanus Byz. commemoret Ἀτήνη· δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς . . . ὁ δημότης Ἀτηνεύς. Πατροκλῆς Ἀτηνεὺς ἐχορήγει καὶ Παντακλῆς. sed nimis incerta apud Stephanum lectio, siquidem Πατροκλῆς solus A, Προκλῆς PpRV. extrema Meinekius sic redintegrabat ἐχορήγει. [Ἀντιοχὶς ἐνί]κα. Πατροκλῆς [ἐδίδασκεν]. choragicus est titulus.

432

ἀπεσημηνάμην
τὰς τῶν κακούργων οἰκίας.

Herodianus Piers. 462 σημεῖον λέγοντες σημειοῦσθαι οὐ λέγομεν, ἀλλ' ἀποσημαίνεσθαι, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς κτλ. Thomas Mag. 337 Ritschl. ἀποσημαίνεσθαι similiter dictum esse videtur ac παρασημαίνεσθαι Demosth. 42, 2 ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα ἐὰν τῶν οἰκημάτων ἃ παρεσημηνάμην . . . ἀνέῳξε. cf. 42, 6. 8. 26. Fritzsch. Q. Arist. 56.

433

ἀτταγᾶς ἥδιστον ἕψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Athenaeus 9, 387 f Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς. ἀττάγας ἑψεῖν Λ. τοῖς ἐπινικίοις, non ἐν ἐπινικίοις Plato Symp. 174 a, ut τοῖς Παναθηναίοις cet. attamen C. I. 2374 e in eodem titulo et τοῖς θεοξενίοις et ἐν τοῖς θεοξενίοις, et ἐν θεοξενίοις probabiliter restitui Polyzel. 1. ad victoriam scaenicam recte rettulit Suevern. De Arist. Senect. 21 adn.

434

κεφαλάς τ' ἀρνῶν κωλᾶς τ' ἐρίφων

Athenaeus 9, 368 e Ἀριστοφάνης . . . ἐν Πελαργοῖς. τ' add. Bergkius. anapaesticus est dim. aut pars tetram.

435

βαλανεὺς δ' ὠθεῖ ταῖς ἀρυταίναις.

Pollux 10, 63 ἀρύταινα . . . Ἀριστοφάνους εἰπόντος κτλ. Moeris 192, 13 βαλανεὺς παρὰ Πλάτωνι καὶ Ἀριστοφάνει Πελαργοῖς. cum βαλανεύς haud rarum sit vocabulum (Eq. 1403. Av. 491. Ran. 710. Plut. 955. cf. Fritzsch. Q. Arist. 65), nequaquam certum est ad Pelargos totum versum pertinere. Bekker. Anecd. 20, 22 ἀρύταινα· σκεῦός τι, ᾧ οἱ βαλανεῖς χρῶνται πρὸς τὸ παρέχειν (recte Fritzsch. παραχεῖν), ἀπὸ τοῦ ἀρύεσθαι, ὅ ἐστιν ἀπαντλεῖν. cf. Eq. 1091.

436

χαλκώματα, προσκεφάλαια.

Pollux 10, 174 χαλκώματα ἐν μέρει τῶν σκευῶν . . . εἰπόντος Ἀριστοφάνους ἐν Πελαργοῖς κτλ. idem 7, 105 χαλκώματα δ' Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς καὶ Σφηξὶν (1214) εἴρηκεν. versus est paroemiacus aut exitus tetrametri.

437

ἢν γὰρ ἕν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκῃς, ἀντιμαρτυροῦσι
δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.

Athenaeus 6, 247 a ἐπισίτιοι καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες . . . Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς κτλ. σὺ διώκῃς Porson.] συνδιώκῃς PVL. ἐπισίτιοι] ἐπίσιτοι Dindorf. metrum est Horat. Carm. 1, 4. τοῖς ἑτέροις Herwerdenus Mnem. nov. VI 61 sic interpretatur: 'si unum inprobum persequeris, tibi contrarium testimonium ferunt duodecim pretio corrupti *a reliquis inprobis*, qui suam rem agi intellegunt'. recte, nisi quod non pretio corrupti, sed victus gratia id facere dicuntur. pendet autem τοῖς ἑτέροις (κακοῖς) ab ἐπίσιτοι.

438

Schol. Plat. 330 Bekk. *Μέλητος δὲ τραγῳδίας φαῦλος ποιητής, Θρᾷξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις, Πελαργοῖς, Λαΐου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν καθῆκεν, ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίαις.* cf. fr. 114. 150. Laii filius Meletus dicitur propter insanos puerorum amores, quorum quasi inventor Laius habebatur (Meinek. Q. scen. II 18. Fritzsch. Q. Arist. 45); Thrax autem quia comici peregrinam ei originem exprobrabant. erat ex pago Pitthensium (Plat. Euthyphr. 2 b), qui in admittendis ad civitatem peregrinis facillimi esse dicebantur. cum in ultimis demum Aristophanis fabulis commemoretur et a Platone adulescens dicatur, Pelargi inter postremas poetae comoedias referendi sunt.

439

Schol. Plut. 665 *εἴρηται δὲ καὶ ἐν Πελαργοῖς περὶ αὐτοῦ (Νεοκλείδου) ὅτι ῥήτωρ καὶ συκοφάντης ἐστίν.* Suidas proverbium commemorat *Νεοκλείδου κλεπτίστερος*, quod Hemsterhusius ex Pelargis excerptum esse arbitratur. cf. Eccl. 254. fortasse scripsit *καὶ τίς Νεοκλείδου τοῦ τυφλοῦ κλεπτίστερος;*

440

ὀβολίας ἄρτους

τοὺς ὀβολοῦ πωλουμένους. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς. Bekker. Anecd. 111, 7. cf. Pherecr. 55. Aristoph. fr. 103. scribendum videtur *ὀβολιαίους ἄρτους*. nam prorsus diversi sunt *ἄρτοι ὀβελίαι*, i. e. *ἐπ' ὀβελῶν ὀπτώμενοι* et *ὀβολιαῖοι*, qui obolo venibant.

441

οἰκίσκον

ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς. Harpocration. Photius *οἰκίσκος· περδικοτροφεῖον* (cod. *παιδικοτρ.*) *Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς.* cf. fr. 405.

Ad Pelargos praeterea Fritzschius Q. Arist. 81 refert fr. 669.

ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΡΟΤΕΡΟΣ

Argument Plut. II *ἐδιδάχθη (Πλ. δεύτερος) ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου*, i. e. Ol. 97, 4. iam cum prior Plutus acta sit vicesimo anno ante (Schol. Plut. 173 *Πλοῦτος β' ἐδιδάχθη ὑπ' αὐτοῦ εἰκοστῷ ἔτει ὕστερον*), adparet referendam esse ad archontem Dioclem, Ol. 92, 4. prorsus diversam fuisse a posteriore vel temporum ratio docet. cf. Fr. Ritter De dupl. Plut. ed. Bonn. 1828. Iahn. Ann. XI 303 sq. C. F. Hermann. Opusc. (1849) p. 39 sq.

442

τῶν λαμπαδηφόρων τε πλεί-
στων αἰτίαν
τοῖς ὑστάτοις πλατειῶν.

Schol. Ran. 1093 *οἱ Κεραμῆς· οἱ τὸν Κεραμεικὸν οἰκοῦντες. δῆμος δὲ Ἀθηναίων. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀγὼν ἐγίνετο. καὶ ἐν Πλούτῳ πρώτῳ κτλ.* *πλείστων*] *πλεῖστον* Θ. *πλατεῖαι* sunt *verbera palma inflicta.* cf. Ran. 1096. Pherecr. 224. desumpta sunt ex systematis iambici clausula. Chremylum paupertatis mala exponere Ritterus censet p. 53.

443

βλᾶκες φύγεργοι

Bekker. Anecd. 84, 4 *βλάξ, βλακεύειν, βλακεύεσθαι, καὶ βλάκες καὶ βλακικῶς· Πλάτων Γοργίᾳ, ὁ αὐτὸς Εὐθυδήμῳ, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.* Etymol. m. 198, 57 *βλάξ, ὁ εὐήθης καὶ ἀργὸς καὶ ἀνόητος. Ἀριστοφάνης βλάκες φυγεργοί.* Zonaras I 390 *βλάκες φιλεργοί. πυγαργοί* Hemsterhus. an *φίλαργοι*, oppositum *φιλέργοις*?

444

ἦν δ' ἐγώ

ἔφην δὲ ἐγώ. παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ Ἀριστοφάνει. Bekker. Anecd. 1380 *ἔχομεν τὴν χρῆσιν τοῦ ἦν ἐγὼ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ . . . καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Γεωργῷ· ἦν δ' οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν.* cf. Etymol. m. 431, 15. apud Suidam *Πλάτωνι* pro *Πλουτάρχῳ* Ruhnkenius apud Wyttenb. Plut. prol. XXXVII (LXII). sed *Πλούτου* V. *Ἀριστοφάνης πλούτῳ* Oxon. apud Dobr. Addend. Arist. 97. apud Menandrum Choerobosci (Bekk. An.) *ἦν* ab *εἰμί* derivandum est. cf. quae adnotavimus ad Av. 97. id quo minus in Pelargis quoque fieri debere putemus obstat Suidae testimonium. itaque quoniam *ἦν δ' ἐγώ* pro *ἔφην δ' ἐγώ* in altero Pluto non invenitur, ad priorem referendum erat.

445

ἀναπηρίαν

Bekker. Anecd. 78, 11 *ἀναπειρίαν Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.* recte Suidas *ἀναπηρίαν· οὕτως Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.* Bekker. Anecd. 9, 22 *ἀναπηρία. διὰ τοῦ η τὴν τρίτην, οὐ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς οἱ ἀμαθεῖς. τὸ μὲν οὖν ἀνάπηρος καθωμίληται. τὸ δὲ ἀναπηρία σπάνιον.* cf. Dobr. Plut. 115 et in Addend. 99.

446

γραΐζειν

ὅταν τὸ συναγόμενον ἐν ταῖς χύτραις καὶ ἐπαφρίζον ἐκχέωσιν.

Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Bekker. Anecd. 88, 7. fuit igitur in priore quoque Pluto locus similis Plut. 1206. 7.

447

ἐμπαίζειν

ἐπὶ τοῦ καταγελᾶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Bekker. Anecd. 95, 29. Soph. Ant. 800.

448

ἐπικρούσασθαι

Pollux 9, 139 *Ἀριστοφάνης δ' ἐν Πλούτῳ καὶ τῷ ἐπικρ. ἐπὶ τοῦ νουθετῆσαι κέχρηται.*

449

ζυγοποιεῖν

ὡς ἐν Πλούτῳ Ἀριστοφάνης. Pollux 7, 115. Aristophanem falso pro Pherecrate (130, 1) nominari Dobraeus opinabatur Plut. 115, alii ad Plut. 513 referebant. neutrum recte mea sententia, cum praesertim, si Dobraeum sequamur, Pollux non solum Aristophanem cum Pherecrate, sed etiam Plutum cum Persis et *ζυγοποιεῖν* cum *ζυγοποιῶν* (a *ζυγοποιός*) confudisse censendus sit.

450

ῥυφῆσαι

διὰ τοῦ υ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Bekker. Anecd. 113, 11. *ῥοφῆσαι* Eq. 912. *ῥυφεῖν* cum sit forma Ionica, Ionem aliquem poeta loquentem induxit.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Archippo a quibusdam tribuebatur. cf. quae adnotavimus ad *Δὶς ναυαγόν*. erat etiam Antiphanis comoedia *Ποίησις*.

451

γυναῖκα δὴ ζητοῦντες ἐνθάδ' ἥκομεν,
ἥν φασιν εἶναι παρὰ σέ.

Priscianus 18, 264 *Attici παρὰ σὲ pro παρὰ σοί, quomodo et nos apud te. Aristophanes Ποιήσει κτλ.* δὴ M.] δὲ O. 'δ' ἐξαιτοῦντες Bergk. (M. Schmidt. Act. ant. Marb. 1856, 535).' Hertz. 'ἐνθάδ' ἥκομεν | ἥν φασιν ex vestigiis cod. Monac. M. Hauptius in scheda ms. in apparatu Lindemanniano servata' (Hertz)] ΕΝΘΑΔΕ ΕΙΚΟΜΗΝ. ΗΝΘΑCΙΝ VR. (ΕΝΕΑΔΕ) ΕΝΕΑΔΕ (teste Heinio) ΙΚΟΜΝΝΗΝΕΑCΙΝ M. videtur nescio quis Poesin ex hominum conspectu ablatam quaerere.

ΠΟΛΥΙΔΟΣ

Herodian. II 572, 12 *Πολύιδος . . . διὰ τοῦ ι γράφεται . . . οὕτω δὲ καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφεται παρὰ Ἀριστοφάνει. μαρτυρεῖ δὲ Φιλόξενος.* nempe grammatici saepe *Πολύειδος*, ab *εἰδέναι* nomen deducentes. apud Sophoclem *ι* ab Homero productum corripitur. fr. 357. 8 N. *Polyidus vates* ab Homero commemoratur Il. 13, 663. 666. fabulam tractaverant Aeschylus ut videtur Cressis, Sophocles *Μάντεσιν*, Euripides Polyido. Glaucus Minois ex Pasiphae filius cum pila ludens in dolium mellis plenum lapsus occidisset, Polyidi opera parentibus redditus esse dicebatur. Hygin. Fab. 136. Apostol. 5, 48. eam fabulam in vatum ignominiam non sine Euripidis inrisione Aristophanem deflexisse credibile est. Pollucem 3, 43 et 10, 45 erravisse Meinekius et Bekkerus intellexerunt. unam ex posterioribus poetae fabulis esse utpote recentiori comoediae iam propiorem Bergkius et Cobetus (Obs. crit. 53) censent.

452

τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος πολύς·
πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.

Stobaeus Floril. 118 (117), 16 *Ἀριστοφάνους Πολυΐδου.* versus prior propter anapaestum tragici esse non potest; alter legitur Soph. El. 1173, sed Polyido Euripideo tribuitur a Bergkio Annal. Zimmerm. 1835, 962 et Dindorfio. cf. Welcker. Trag. gr. II 776. apud Aristophanem quis haec dicat non constat.

453

ἰδοὺ δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι
Φαίδραν· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἥκειν ἄγων.

Stobaeus Floril. 68, 17 *Ἀριστοφάνης ἐν Πολυΐδῳ. ἥκειν* Herwerd. Mnem. nov. VI 61] *ἥξειν.* loqui videtur Minos cupiditati eius quem maritum filiae elegit amorem quo Phaedra uritur addens '*venisse mihi videor* cet.'. Polyido autem an alteri cuidam (Hippolytum esse Bergkius conicit) filiam despondeat incertum est. de proverbio cf. Cratin. 18. Eurip. Hippol. I fr. 432 N. Ovid. Am. 3, 2, 34 *in flammam flammas, in mare fundis aquas.* Flor. 4, 6 *cum solus gravis . . reipublicae esset Antonius, quasi ignis incendio Lepidus accessit* (Boissonadius ind.).

454

διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχων, ἀναρίστητος ὤν.

Suidas *ἀνάριστος· μᾶλλον δὲ ἀναρίστητος, Ἀριστοφάνης Πολυείδῳ κτλ. τρέχων* E] *τρέχω.* Porson.: *τρέχω διὰ τ. ἀγ.* fortasse *δ. τ. ἀγ. ἔτρεχον.*

455

ἐλλιμενίζεις ἢ δεκατεύεις.

Pollux 9, 31 ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πολυείδῳ. Hesych. δεκατεύειν· τελωνεῖν, δεκάτην εἰσπράττεσθαι. cf. Eupol. 48.

456

ἔρημον ἐμβλέπειν

ἀκίνητον καὶ νωθρόν· οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ Photius, Suidas, Etymolog. m. 373, 19 et Apostol. 7, 92 (Suidas et Etymol. Πολυείδῳ). Eurip. Ion. 1263 δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα. Plat. Charmid. 155 d ἐνέβλεψέ μοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀμήχανόν τι οἷον.

457

οὐκ ἀπήρκει

ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέχρη. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ. Moeris 205, 19.

458

Θησειότριψ

ὁ ἐν τῷ Θησείῳ διατρίψας. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ. Etymol. m. 451, 52 et Suidas. Θησείῳ] Θησέως Etym. D et Suidae optimus. servus significatur πολλάκις ἐν τῷ Θησειῳ πρᾶσιν αἰτήσας. Eq. 1312. fr. 567.

459

θησομύζειν

ἐν τῷ αὐτῷ (Πολυΐδῳ) λέγεται. Etym. m. 451, 52. Gud. 85. Nauck. Philol. VI 414. θησειομύζειν anon. ap. Gaisford. significatur servus in Theseo miseram sortem plorans. Eq. 10.

460

προσεμφερής

Ἀριστοφάνης ἐν Πολυείδῳ εἶπε. Pollux 9, 130. Eurip. fr. 385, 13 N. Herodot. 4, 2 (προσεμφερεστάτους). cf. Archipp. 45.

ΠΡΟΑΓΩΝ

Herodian. I 24, 1 προάγων. II 729, 7 προάγων προάγωνος. cf. Lobeck. Paralip. 201. Argument. Vesp. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου (Ol. 89, 2) . . . εἰς Λήναια. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προάγωνι, Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος. unde quod cum Dindorfio plerique conlegerunt, quoniam binas fabulas in certamen committere

non licuisset, Philonidis nomine Proagonem Aristophaneam actam esse, id nuper E. Hillerus (Herm. VII 404) inpugnavit Philonidem suam fabulam docuisse statuens. qua in re consentio cum Wilamowitzio Anal. Eurip. 153.

Προάγων quid sit docent Aeschin. 3, 67 *ὅτ' ἦν Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία καὶ ὁ προάγων*, ubi scholiasta *ἐγίγνοντο πρὸ τῶν μεγάλων Διονυσίων . . . ἐν τῷ ᾠδείῳ καλουμένῳ τῶν τραγῳδῶν ἀγὼν καὶ ἐπίδειξις ὧν μέλλουσι δραμάτων ἀγωνίζεσθαι ἐν τῷ θεάτρῳ . . . εἰσίασι δὲ δίχα προσώπων οἱ ὑποκριταὶ γυμνοί.* Vit. Eurip. cod. Paris., indic. a Bergkio *λέγουσι δὲ καὶ Σοφοκλέα ἀκούσαντα ὅτι ἐτελεύτησεν (Εὐριπίδης), αὐτὸν μὲν (ἐν) ἱματίῳ φαιῷ προελθεῖν, τὸν δὲ χορὸν καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἀστεφανώτους εἰσαγαγεῖν ἐν τῷ προάγωνι.* videtur igitur Aristophanes prolusionem quandam spectaculi tragici spectatoribus repraesentavisse et inprimis Euripidem traduxisse. Schol. Ven. Vesp. 61 *εἴσηκται οὕτως Εὐριπίδης . . καὶ ἐν τῷ Προάγωνι.* atque Euripidis potissimum personam Philonides suscipere solebat. Dindf. Fr. Arist. p. 69.

461

ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων·
πῶς ἐσίδω ῥύγχος περικεκαυμένον;

Athenaeus 3, 95d *Ἀριστοφάνης Προάγωνι κτλ. τέκνων* A] *τέκνον* VL. *κύων* iam ante Cobetum (Mnem. VIII 35. 6) Iacobs. Addit. Ath. 65. 2. *σ'* (post *πῶς*) add. Dobr. *ἐσίδω* A] *εἰσίδω. περικεκαυμένον*] *πέριξ κεκαυμένον*? Dindf. Iacobsius de proverbio cogitabat *χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι.* non recte: ridet enim poeta haud dubie Euripidis Thyesten (quae tragoedia acta erat Ol. 85, 2) funestas liberorum dapes agnoscentem. propterea alterum versum dimetrum esse dochmiacum Bergkio credo, scribendum vero existimo *πῶς σφ' ἐσίδω ῥύγχος περικεκαυμένος;* videntur enim in Proagone Thyestae non liberorum carnes adpositae fuisse, sed ut comoediae conveniebat, farcimen a liberis confectum (*χορδὴ τέκνων*), in quo edendo cum labra sibi adusserit, exclamat *'qui possum liberos adspicere, labra adustus?'*

462

οἴμοι τάλας, τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;
βάλλ' ἐς κόρακας. πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;

Pollux 10, 44 *ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἀποπάτου τὰ λάσανα ὀνομαστέον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ τιθεμένου καὶ ἀναιρουμένου, μαρτυροῦσιν Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Προάγωνι εἰπὼν κτλ.* Antiphan. 176, 4 confert Bergkius. *ὁ τάλας* idem videtur esse, cuius erat fr. 461. *βάλλ' ἐς κόρακας* fortasse alteri personae tribuenda.

463

κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδών ποτε
ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Athenaeus 3, 80a *ἄλλοι δέ φασιν ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι μεσημβρίας· νοσώδη γὰρ εἶναι τότε . . . Ἀριστοφάνης δ' ἐν Προάγωνι κτλ.* significatur nescio quis alteri tanto amore coniunctus, ut cum eum aegrotantem vidisset, ipse vellet aegrotare. cf. Pherecr. 80.

464

ὥρα βαδίζειν μοὔστὶν ἐπὶ τὸν δεσπότην·
ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἴομαι δεδειπνάναι.

Athenaeus 10, 422e *δεδειπνάναι . . . Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι κτλ. μοὔστὶν ἐπὶ* Bergk.] *μοι 'στὶν ἐπὶ* PV. *μοι 'στὶ πρὸς* L. recte *ἐπί*: videtur enim servus loqui, qui erum a convivio alienae domi habito domum deducere parat.

465

ὁ δ' ἀλφίτων γε πριάμενος τρεῖς χοίνικας
κοτύλης δεούσας εἴκοσ' ἀπολογίζεται.

Athenaeus 11, 478f *Ἀθηναῖοι δὲ μέτρον τι καλοῦσι κοτύλην . . . Ἀριστοφάνης Προάγωνι κτλ.* epitome *ἀλφίτων χοίνικας τρεῖς κοτύλης δεούσας*, ac sic Eustathius 1282, 53. 1. *γε* add. Schweighaeuserus. at quidni *δὴ* vel *μοι*? 2. *δεούσας*] *δὲ οὔσης* B. *δεούσης* Casaub. non recte. *εἴκοσ'* L, *membranae Italicae* Casauboni, B] *οἴκαδ'* A. Dobraeus *ἐκτέα λογίζεται.* de fraudulento promo condo haec dicta esse Bergkius arbitratur: is non plenas tres choenices quas emerat ero pro viginti choenicibus (vel pro octo, si Dobraeum sequaris) in rationem induxerat. quattuor autem *κοτύλαι* choenicem, octo choenices *ἐκτέα* efficiunt. Hultsch. Metrol. 83. *ἀπολογίζεται*, ut Xen. Hell. 6, 1, 3 *τἄλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτόν.* Oecon. 9, 8 *δίχα τὰ εἰς ἐνιαυτὸν ἀπολελογισμένα κατέθεμεν.*

466

τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

Athenaeus 9, 380d *παραφέρειν . . . Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι κτλ.* cf. fr. 502. erus compellari videtur a conviva aliquo morae inpatienti.

467

σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης

Photius et Suidas *σταθερόν . . . τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου,*

ὡς . . . καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι κτλ. σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. cf. Plat. Phaedr. 242a *ἤδη μεσημβρία ἵσταται ἡ δὴ καλουμένη σταθερά* (*ὅτε κατὰ κορυφὴν ὁ ἥλιος γίνεται* Tim.). cf. Ruhnk. Tim. 235. colorem tragicum hoc maxime fragmentum habet.

468

Schol. Lucian. 140 Iacob. *ὁ Φρυνώνδας ἐπὶ πονηρίᾳ βοᾶται Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις, Δήμοις, Ἀριστοφάνει δὲ Προάγωνι.* cf. fr. 26. Eupol. 39. 127.

469

ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν

παροιμία . . . ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἁπτομένων δὲ τῶν μειζόνων καὶ ἤδη τῶν τελειοτέρων. κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι. Schol. Plat. 322 Bekker. Zenob. 3, 65 et Diogenian. 2, 65 . . . *ὡς εἴ τις μανθάνων κεραμεύειν, πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πλάττειν, πίθῳ ἐγχειροίη.* cf. etiam Gregor. Cypr. Mosq. 3, 28. Macar. 3, 90. Apostol. 7, 32. Schneidewin. Paroemiogr. praef. XVI. usus est Plato Lach. 187b. Gorg. 514e.

470

ἀντλίον

Bekker. Anecd. 411, 17 *ἀντλιαντλητῆρα . . . Ἀριστοφάνης δὲ Προάγωνι καὶ Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ* (fr. 5) *τὸ αὐτὸ τοῦτο ἀντλίον κεκλήκασιν.*

ΣΚΕΥΑΙ

Cf. quae ad cognominem Platonis fabulam adnotavimus.

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ

Mulieres interpretabatur Casaubonus (Athen. 4, 20 p. 301), quae ut faciunt mercatores in foro et viis publicis locum occupant ubi sua umbracula constituant. cf. Valcken. Theocr. Adoniaz. p. 309. contra Kuehnius (Poll. 8, 157) et Hemsterhusius (Poll. 10, 106) et cum eis Bergkius de mulieribus theatri sedes praeoccupantibus cogitabant. neutrum videtur probari posse. nam mercatores in foro *σκηνὰς ποιοῦσι,* non *καταλαμβάνουσι*, theatri autem sedes numquam *σκηναί* dicuntur, ne in Pace quidem 731 vel Thesm. 658. quid sit *σκηνὴν καταλαμβάνειν* ipse docet Aristophanes Pac. 880 *εἰς Ἴσθμια . . . σκηνὴν καταλαμβάνω,* ubi schol. RV *οἱ γὰρ θέλοντες θεωρεῖν προκαταλαμβάνουσιν ἑαυτοῖς τόπους . . . πάσας δὲ τὰς πανηγύρεις θεωρίας ἐκάλουν.* et Ven. *ἔθος τῇ πανηγύρει τῶν Ἰσθμίων πρόπαλαι καταλαμβάνειν τὰς σκηνὰς* (i. e. locum tentoriis idoneum) *τοῖς πανη-*

γυρίζειν βουλομένοις. itaque *σκηνὰς καταλαμβάνουσαι* mulieres sunt quae ut pompam ludosve quam optime spectent locum aptissimum eligunt tentoriisque occupant. cf. quem Bergkius indicavit Aristid. I 163. 4 Dind. *καθάπερ θέαν καταλαβόντες . . . οὐ τῷ μᾶλλον ἄλλων ἑαυτοῖς προσήκειν τῶν χωρίων τοὺς ἄλλους ἀφορίζοντες, ἀλλὰ τῷ φθῆναι κατασχόντες.* Sauppius Berichte der sächs. Gesellsch. d. Wissensch. 1855 p. 20.

de tempore non constat: neque fr. 471 in hac re ullius momenti est.

471

χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ,
τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἧττον ἢ 'κεῖνος ποιῶ.

Schol. Plat. Clark. 330 Bekk. (Porson. Miscell. Kidd. 268) *Ἀριστοφάνης . . . ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μιμεῖσθαι δ' αὐτόν . . . καὶ αὐτὸς δ' ἐξομολογεῖται Σκηνὰς καταλαμβανούσαις· χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ, φησί κτλ.* Plutarch. Mor. 30d *καθάπερ ὁ Ἀριστοφάνης περὶ τοῦ Εὐριπίδου φησί· χρῶμαι — στρογγύλῳ.* Bekker. Anecd. 339, 10 *ἀγοραῖος νοῦς· ὁ πάνυ εὐτελὴς καὶ συρφετώδης οὐδὲ πεφροντισμένος. οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι. οὕτως Εὐριπίδης.* crimen a Cratino obiectum facile etiam ab alio aemulo repeti poterat. quod poeta *in trimetris* de se ipse loquitur, singulare est: nisi forte aut chorum, ut Ach. 301, aut auctorem aliquem, ut Ach. 502, suo nomine dicentem fecit. cf. fr. 581.

472

λήκυθον
τὴν ἑπτακότυλον, τὴν χυτρεᾶν, τὴν ἀγκύλην,
ἣν ἐφερόμην, ἵν' ἔχοιμι συνθεάτριαν.

Pollux 10, 67 *προσθετέον δὲ . . . τὴν ἐν Ἀριστοφάνους Σκηνὰς καταλαμβανούσαις λήκυθον κτλ. εἴρηται γὰρ νῦν ἐπὶ ἐκπώματος.* idem 4, 121 *καὶ Ἀριστοφάνης δὲ συνθεάτριαν εἴρηκεν.* et 6, 158 *συνθεάτριαν δὲ . . . Ἀριστοφάνης εἶπεν.* et 2, 56 *καὶ θεάτρια καὶ συνθεάτρια ἡ παλαιὰ κωμῳδία. χυτρεᾶν — ἀγκύλην* Lobeck. Phryn. 147] *χυτραίαν (χυτρίαν) — καλήν.* quamquam cum Hesychius *ἀγκύλη· . . . ποτηρίου γένος εἰς κοττάβους* eius poculi usum ad cottabum pertinuisse dicat nescio an scribendum sit *τὴν παγκάλην.* scaena similis videtur esse Thesm. 706—761.

473

καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γύναι, θυμοῦ δίχα
καὶ κρῖνον αὐτὴ μὴ μετ' ὀξυρεγμίας.

Photius *ὀξυρεγμεῖν· ὅταν μεθ' ἡμέραν ἐποξίσῃ ἡ τροφή. Ἀρι-*

στοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις τὴν ὀξυθυμίαν οὕτως ἔφη κτλ. habent haec nescio quid tragici coloris. Bekker. Anecd. 56, 19 *ὀξυρεγμία καὶ ὀξωρεγμία (ὀξυερεγμία?) τὸ αὐτό ἐστι· λέγεται γὰρ ἀμφότερα.* cf. *ὀξυάκανθα, ὀξυέθειρος, ὀξυόδους, ὀξυωπής.*

474

ὡσπερεὶ Καλλιππίδης
ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί.

Pollux 10, 29 *καλεῖται οὕτω (κόρημα) καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ κάθαρμα τὸ κορούμενον . . . καὶ τὸ μὲν σκεῦος καὶ ῥῆμα ὑπὸ Εὐπόλιδος εἴρηται ἐν τοῖς Κόλαξι* (fr. 157). *τὸ δὲ κορούμενον ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις Ἀριστοφάνους, ὥσπερ κτλ. ὡσπερεὶ Καλλιππίδης* Toupius] *ὥσπερ ἐν καλλιππίδῃ.* ad Strattidis Callippidem (*ἐν Καλλιππίδῃ Στράττιδος*) referebat Meinekius I 227. *ἐν Καλλιππίδου* H. Iacobi V 67. non recte. *Callippides* est clarissimus ille tragoedus, qui Alcibiadem Athenas redeuntem comitabatur. Athen. 12, 535 d. Schneider. Xen. Symp. 3, 11. Wyttenb. Apophthegm. Lacon. p. 1154. Meinek. I 226. addo Aristot. Poet. 26 (1462 a 10). Plut. Alcib. 32. Agesil. 21. Mor. 212 e. 348 e. Polyaen. 6, 10. Athen. 14, 621 e. Vit. Sophocl. *Καλλιππίδην ὑποκριτὴν ἀπὸ ἐργασίας ἐξ Ὀποῦντος ἥκοντα παρὰ τὰς (τοὺς?) Χόας πέμψαι αὐτῷ σταφυλήν,* quae mortis eius causa fuisse dicebatur. Apostol. 13, 66. is igitur Telephum aliquem agens opinor aut Ulixem ad Phaeacas delatum flebili habitu humi consederat.

475

ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα
μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

Athenaeus 7, 287 a *οἱ Ἀττικοὶ βόακας. Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις κτλ.* Etym. 218, 30 *Ἀριστοφάνης· ἀλλ' — βοάκων.* Zonar. I 413. Herodian. I 396, 11. II 335, 2. cf. Eccl. 51.

476

καὶ τῶν πλατυλόγχων διβολίαν ἀκοντίων

Pollux 7, 157 *Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Σκηνὰς κακαλαμβανούσαις ἔφη κτλ.*

477

καὶ τῶν πλατυλόγχων, ὡς ὁρᾷς, ἀκοντίων

Pollux 10, 144 *Ἀριστοφάνης . . . ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις κτλ.* Dindorfius eundem utrubique (fr. 476) versum significari censet. at potuit fieri, ut altera persona eadem verba paullulum inmutata repeteret. '*διβολία* cuspis sive hasta duplici instructa acie.

Plut. Marcell. 25 *ἀκόντισμα δ' ἦν ἑκάστῳ διβολία.'* Bergk. Herodian. Hist. 2, 13 *τάς τε διβολίας καὶ τὰ δόρατα ἐπισείειν.*

478

τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.

Pollux 7, 202 *Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις κτλ.* fort. *καλῶ σε.* aliter enim articulus offendit in accusativo praedicativo.

479

τὴν κακκάβην γὰρ κᾶε τοῦ διδασκάλου.

Athenaeus 4, 169 c *τὴν χύτραν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις κακκάβην εἴρηκεν οὕτως κτλ.* Pollux 10, 106 *καὶ κακκάβην τὴν λοπάδα ἐρεῖς, εἰπόντος Ἀριστοφάνους ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις κτλ. κᾶε τοῦ (καετοῦ)* Poll.] *καστοῦ* A Athen. non intellego, nisi forte proverbium erat *κάειν τὴν τ. δ. κ.* 'recoquere id quod a magistro didiceris.'

480

ὥσπερ [κόσκινον] αἰρόπινον τέτρηται.

Pollux 10, 114 *ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις ἔφη κτλ. κόσκινον* ut manifestum glossema eieci. 'cribrum dicit quo frumentum ab lolio purgatur.' Dindorf. Bekker. Anecd. 22, 11 *αἰρόπινον· κόσκινον. πίνος γάρ ἐστιν ὁ ῥύπος . . . αἰρόπινον οὖν τὸ κόσκινον τὸ τὰς αἴρας, ὅπερ ἐστὶ ῥύπος τῶν πυρῶν, καθαῖρον.* Hesych. *αἰρόπινον . . . κόσκινον, ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται.* et *αἴρας· ἀγρίας βοτάνας.* cf. Pherecr. 188. fort. *ὁ δ' ὥσπ. αἰρ. τ. τὰς γνάθους.*

481

τοῖχον μοχλισκίῳ σκαλεύειν

Pollux 10, 147 *τάχα δὲ καὶ μοχλίον, εἰ καὶ τοῖς τοιχωρύχοις τοῦτο προστιθέασιν οἱ κωμῳδιοποιοί. καὶ μοχλίσκον δὲ τὸ τοιοῦτον Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις ὠνόμασεν εἰπὼν κτλ. μοχλισκίῳ* Bergk.] *μοχλίσκῳ. σκαλεύειν* Kuehnius] *καλάνειν* A, *καλαύειν* C, *κλαύειν* B. Hesych. *ἐσκάλευεν· ἐκινεῖτο (ἐκίνει), ὤρυσσεν.* idem *σκαλεύει· κινεῖ, ἀναστρέφει, ὀρύσσει.*

482

ἀλλὰ συσπάσαι δεῖ τὰς κοχώνας.

Schol. Eq. 424 *κοχώνη τόπος ὑπὸ τὸ αἰδοῖον, τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης καὶ τῶν ἰσχίων. μέμνηται δὲ τῆς κοχώνης καὶ ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις. συσπάσαι* Θ] *συσπᾶσθαι. τὰς*

κοχώνας] fort. *τὰ κοχώνα* Dindorf. potius *τὼ κοχώνα. ἀλλὰ συσπᾶσθαι (συσπάσαι) σε δεῖ | τὰς κοχώνας* Bergkius. Dindorfio *ἀλλὰ συσπάσαι* trimetri exitus videtur.

483

οὐδ' ἴσως ἀντέλεγες τούτῳ τῷ δειπνίῳ· οὐ γὰρ ἄκανθαι.

Hesychius *οὐ γὰρ ἄκανθαι· παροιμία. Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις κτλ.* Bergkius *οὐ γὰρ σῶς* 'si satis valeres, non renuntiasses convivio'. at tum *ἄν* deesse non poterat. itaque Dindorfius *οὐδ' ἂν ἴσως*. ceterum cf. 272.

484

Harpocr. *δήμαρχος· ὅτι δὲ ἠνεχυρίαζον οἱ δήμαρχοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις.*

485

πεζίδα

τὴν ὤαν τοῦ ἱματίου. Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις. Photius.

486

πηρίδιον

τὴν πήραν εἴποις ἄν, ὡς ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις Ἀριστοφάνης. Pollux 10, 172.

487

τριτοστάτις

Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς . . . Hesychius. *τριτοστάτις* Dindf.] *τριτοστάτης*. cf. Pollux 4, 106 *καὶ τὴν γυναῖκα δὲ τριτοστάτιν Ἀριστοφάνης καλεῖ.*

Praeterea ad hanc fabulam fr. 588. 862. 864 refert Bergkius.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ

Ταγηνισταί eidem videntur esse quos Eupolis 346 *τοὺς περὶ τάγηνον φίλους* dicit. cf. eiusdem fr. 351. ad Calliam inridendum pertinere et cum Eupolidis Adulatoribus comparandam esse putabat Suevernius De Avibus 42. probabilius Bergkius, ne Eupolidis imitator nimius Aristophanes videatur, alium quendam adulescentem divitem et prodigum traduci censet. ac dubitari vix potest quin is Alcibiades fuerit, cum praesertim illi sodalibusque eius *τὸ ταγηνίζειν* usitatum esset. cf. Eupol. 351. accedit quod Prodici eum disciplina usum fuisse fr. 488. 490 docent. — actam esse Bergkius censet circiter Ol. 93, 3.

488

καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὠνομάζετο,
εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; ἓν δέ σοι φράσω,
ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω 'στὶν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει.
ὅταν γὰρ ἱστῇς, τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον
κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δία.
* * * *
οὐδὲ γὰρ ἂν ἀποθανόντες ἐστεφανωμένοι
προὐκείμεθ', οὐδὲ βακκάρει κεχριμένοι,
εἰ μὴ καταβάντας εὐθέως πίνειν ἔδει.
διὰ ταῦτα γάρ τοι καὶ καλοῦνται μακάριοι·
πᾶς γὰρ λέγει τις, ὁ μακαρίτης οἴχεται,
κατέδαρθεν· εὐδαίμων, ὅσ' οὐκ ἀνιάσεται.
καὶ θύομεν αὐτοῖσι τοῖς ἐναγίσμασιν
ὥσπερ θεοῖσι καὶ χοάς γε χεόμενοι
αἰτούμεθ' αὐτοὺς δεῦρ' ἀνεῖναι τἀγαθά.

Stobaeus Floril. 121, 18 *Ἀριστοφάνους Ταγηνισταῖς*. lemma omissum in ed. Trincav., cod. V et Vind. *Ἀριστοφάνης ταγηνῖ*. totum fr. omissum in cod. A. 1. *γ' ἂν* Voss.] *ἄν*. 3. *κρείττω 'στὶν* Voss.] *κρείττον' ἐστὶν*. 4. *ἱστῇς* Cobetus De orat. artific. p. 23] *ἱστᾷς*. *ῥέπον* Voss.] *ῥέον*. lacunam post v. 5 indicavit Bergkius consulto omissa esse a Stobaeo censens 'quae alter ex conloquentibus interposuerat'. 6—14 non recte Aristophani Dindorfius adimit novae comoediae poetae tribuens. sunt enim ex eadem comoedia eademque scaena. 6. *οὐδὲ γὰρ ἂν ἀποθανόντες* K.] *οὐ γὰρ ἄν ποτε οὕτως*. *οὕτω στεφανωμένοι* Voss. Vindob. *ἀλλ' οὐ γὰρ ἄν ποθ' οὕτως* Grotius pravum versum esse non sentiens. *οὔτ' ἂν ἀποτεθνεῶτες* Iacobs. Lect. Stob. 2. *οὐ γὰρ ἄν ποτε | οὕτω στεφάνοισιν*. Meinekius, et Bergkius in exitu addens *νεκροί*. 7. *οὐδὲ βακκάρει κεχριμένοι* conl. Magnet. 3 Cobet. V. l.[2] 127] *οὐδ' ἂν κατακεκριμένοι*. *κατακριμόμενοι* Voss. Vindob. *κατακεκρυμμένοι* Nmp. *κατακεχρισμένοι* Gesner. *ἄνω κάτω κεχρισμένοι* Grotius. *οὐδ' αὖ κρᾶτα κατακεχρισμένοι* Gaisf. *οὐδ' ἂν κατακεχριμένοι μύροις* Dindorfius. 11. *ὅσ'* K.] *ὅτι*. '*felicem, qui tot sollicitudines iam non sensurus sit*' (quas sensurus erat, si diutius vixisset). *ὁ δ'* Iacobs. Lect. Stob. 145. *ἔτ' οὐκ* Hanov. Exerc. crit. 148 conl. Plut. 1177. 12. *θύομεν*] *θύομέν γ'* Grotius. 13. *γε*] *τε* Voss. *χεόμενοι* Seidlerus] *χέομεν*. 14. *ἀνεῖναι* Fritzsch. Ran. p. 441] *ἀνιέναι*. *τἀγαθά*] *τὰ καλὰ* (spatio intermisso vacuo) *γαθὰ* Voss. unde *τὰ καλὰ δεῦρ' ἀνιέναι* Dindorfius.

cum v. 4 Iacobsius Lect. Stob. 2 confert Plut. Mor. 485f *ἀδελφῷ δὲ χρὴ μὴ καθάπερ πλάστιγγα ῥέπειν ἐπὶ τοὐναντίον*, cum

v. 6 idem p. 3 Eccl. 538, Bergkius Eccl. 1032 sq. addi poterat Lys. 602 sq. *Prodicum* potissimum vitae mortem antetulisse admonet Bergkius conl. Welcker. Mus. Rhen. I 608 sq. 559. poterant tamen illa dici etiam nulla Prodici ratione habita. Toeppel. Progr. Neobrand. 1867 p. 6. 7. cum v. 11 non sine fructu comparabuntur quae Lehrsius disputavit Popul. Aufs.[2] 296. 7. 325. 344. 12. *αὐτοῖσι τοῖς ἐναγίσμασιν* manifesto corrupta sunt, siquidem *ἐνάγισμα* Atticis scriptoribus ignotum est et *αὐτοῖσι τοῖς* interpretationem non habet idoneam. at saepissime coniunguntur verba *χεῖσθαι* et *ἐναγίζειν*. Isae. 6, 51. 65. cf. 7, 30. Herodot. 2, 44. 167. Aesch. Pers. 220. non dubito quin scribendum sit *καὶ θύομεν αὐτοῖς ἡρίοις τ' ἐναγίζομεν*. Harpocrat *ἠρία· Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' Αὐτολύκου* (fr. 3. 4). *ἠρία εἰσὶν οἱ τάφοι . . . φασὶ δέ τινες κοινότερον μὲν πάντας τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι, κατ' ἐξαίρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει καὶ οἰκοδομήματα ἔχοντας, ἀλλ' ὅταν τὰ σώματα εἰς γῆν κατατεθῇ*. cf. Demosth. 57, 67 *οἷς ἠρία ταὐτά*. Dinarch. 2, 17. C. I. 4284. 6262. 6805. 6858. de anapaesto post *θύομεν* inciso cf. Bernhardi Act. soc. phil. Lips. I 274. 5.

489

ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις
ἀποχρῶσαν ἤδη.

Bekker. Anecd. 439, 22 et Suidas *ἀποχρώντως. αὐτάρκως, ἱκανῶς. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς κτλ. ταγηνίταις* cod. Bekker. decrepitus aliquis his verbis compellatur, quae videntur ex eadem ac fr. 488 scaena desumpta esse. *ἀποχρῶσαν ἤδη*] *ἤδη 'ποχρώντως* M. Schmidtius Hesych. *ἀποχρώντως. στεφάνωσαι*, i. e. ad mortem. cf. exempla ad fr. 488 adlata.

490

τοῦτον τὸν ἄνδρ' ἢ βυβλίον διέφθορεν
ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις.

Schol. Nub. 361 et Suidas *Πρόδικος· μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς οὕτως κτλ.* v. 2 Procl. Plat. Parmen. IIII 50 Cousin, ubi coniungitur cum Eupol. 352, 1. *τοῦτον τὸν ἄνδρ'* Hermannus] *τὸν ἄνδρα τοῦτον. τὸν ἄνδρα τόνδ'* Dindf. potest etiam *ἢ* omitti. *βυβλίον* K.] *βιβλίον. διέφθορεν*] *διέφθειρεν* G. Ald. Suid. *εἷς γέ τις*] *εἴσφρησις* Schol.

491

τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν·
εἶτ' Ἰσθμιακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροὶ
ᾄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.

Athenaeus 15, 677 c Ἰσθμιακόν. οὕτως τοῦτον καλούμενον στέφανον Ἀριστοφάνης μνήμης ἠξίωσεν ἐν Ταγηνισταῖς λέγων οὕτως κτλ. apud Athenaeum Ισθμιακόν est masculinum, i. e. στέφανον, ut θυρεατικοί, κυλιστοί Ath. 678 b. fortasse etiam 677 b scribendum Ἰσθμιακοί pro Ἰσθμιακόν. Aristophanes autem scripsit εἶτ' Ἰσθμιακοὺς λαβόντες. sunt chori verba canticum in dominum canere parantis.

492

Α. τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
Β. τὰ Θετταλικὰ μὲν πολὺ καπανικώτερα.

Athenaeus 10, 418 d ταῦτα δὲ καπανικὰ εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· τί κτλ. οἷον τὰ ἁμαξιαῖα. Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον. Eustathius 857, 30 δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Λυδῶν δεῖπνα καὶ Θετταλῶν, ὧν τὰ Θετταλικὰ πολὺ καπανικώτερα. Hesych. καπανικώτερα· ἀπὸ τῆς φάτνης. χορταστικώτερα. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ μείζονα. καπάνας γὰρ ἀπήνας λέγουσι. cf. Ahrens Dial. II 134. 2. τὰ Steph. Thes. Lond.] καὶ τὰ. Θετταλικὰ C] θετταλικῶν. Θετταλῶν Meinekius in ed. Athen. in v. 1 utique scribendum est τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνά σοι τὰ Θ., i. e. τί σοι δοκεῖ εἶναι τὰ Λ. πρ. τ. Θ. explicari quidem possit quod vulgatur ita: quid tibi cena (ea qua modo fruebaris) esse videbatur prae Lydorum Thessalorumque epulis? iam quod de Lydis respondit excidit (τὰ δὲ τῶν γε Λυδῶν μυριάκις τρυφερώτερα). at tum valde iniuriose responderet ὁ ταγηνιστής. videntur potius nulla alia cena comparata duo parasiti Lydorum Thessalorumque epulas aestimare.

493

ἐρείδετον, κἀγὼ κατόπιν σφῷν ἕψομαι.

Photius ἐρείδειν· τὸ ἐσθίειν σφοδρῶς· ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συντόνως. Ταγηνισταῖς κτλ. hic manifesto est *acriter progredi*. cf. fr. 74.

494

οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὐ̓ ἀπελάγχανεν.

Harpocratio ἀπολαχεῖν· ἀντὶ ἁπλοῦ τοῦ λαχεῖν . . . Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς κτλ. οὐ om. Darmst. οὐκ Salmas. cf. Dobr. Aristoph. p. 104. Bekker. Anecd. 430, 9 ἀπολαχεῖν· ἀντὶ τοῦ λαχεῖν. οὕτω Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀντιφῶν. cf. ibid. 1113 (ubi ἀντιλαχεῖν) et Zon. 265. Meinekius V 67 οὐ μὴν ὁ σός γ' ἀδελφὸς ἀπελάγχανον, i. e. οὐ ἀπελάγχανον. non tuus frater id possidet quod ego sortiebar. quod miror Meinekio placuisse. optime Bekker. Anecd. 217, 3 ἀπολαχεῖν τὸ διανείμασθαι τὰ πατρῷα ἢ καὶ ἄλλα κοινά, δόντα πρός τινας καὶ ἀπολαβεῖν τὸ προσῆκον μέρος ἕκαστον τῶν διανειμαμένων. scribendum videtur ἀπελάγχα-

νεν et supplendum fere quod in proximis legebatur διεσπάθησε: *non dissipavit frater tuus quae (tum) sortiebatur* cf. fr. 620.

495

ἀπασκαρίζειν ὥσπερεὶ πέρκην χαμαί

Suidas ἀπασκαρίζειν· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς κτλ. exscripsit ex conlectione λέξεων χρησίμων Bekker. Anecd. 418, 5, ubi hodie lemma solum relictum est. cf. Cratin. 26. πέρκην accusativus est subiecti. Hesych. ἀπασκαρίζειν· σπαίρειν.

496

ὑποπεπώκαμεν γάρ, ὦνδρες, καὶ καλῶς ἠρίσταμεν.

Athenaeus 10, 422f ἠρίσταμεν δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς κτλ. γάρ add. Porsonus. μὲν Erfurdt. ὦνδρες Dindorf.] ὦ ἄνδρες.

497

λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος.

Athenaeus 3, 110f κολλάβους δ' ἄρτους ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς κτλ. Casaubonus in ed. pr. λαμβάνετέ τε κόλλαβον | ἕκαστος. potest tamen tetrametri trochaici initium esse.

498

τὸ δ' ἔτνος τοὐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο παφλάζον.

Pollux 10, 88 κυλίχνας δὲ ἀγγεῖον ὀψοφόρον ἐν Ταγηνισταῖς δόξειεν ἂν Ἀριστοφάνης λέγειν εἰπών κτλ. τοὐν Dindorfius] ἐν. καὶ τοῦτο corruptum videtur.

499

(εἶτ' ἔγχελυς ἦν μάλα) γενναία·
Βοιωτὶς δ' ἦν ἐξ Ἀγχομενοῦ.

Herodianus I 180, 32. II 913, 23 Lentz. Ἀγχομενὸς γενναῖα βοιώτιος ἐν Ἀγχομενοῦ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ut supra scripsimus Lehrsius. quibus quae uncis inclusa praeposui, exempli causa adieci. Ἀγχομενός nomen est proprium hominis, non oppidi ut Ὀρχομενός. videtur Lehrsio cena conlaticia significari, ad quam anguilla Boeotia ex Anchomeni domo missa sit, conl. Pac. 1149 (κἀξ ἐμοῦ). 1154. alia Herwerdenus Anal. crit. 29 et Fritzschius De com. gr. fr. 7 excogitaverunt.

500. 501

χθονία θ' Ἑκάτη
σπείρας ὄφεων ἐλελιξομένη.
B. τί καλεῖς τὴν Ἔμπουσαν;

Schol. Ran. 293 *ἔνιοι δὲ (τὴν Ἔμπουσαν) τὴν αὐτὴν τῇ Ἑκάτῃ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς· χθονίας — ἐλελιξομένη. εἶτα ἐπιφέρει· τί καλεῖς τὴν ἔμπουσαν. χθονία θ' Ἑκάτη σπείρας ὄφεων* Porsonus] *χθονίας Ἑκάτης πεῖρα σοφῶν. ἐλελιξομένη* Seidlerus] *ἐξελιξομένη. εἰλιξαμένη* Porsonus. cf. Soph. fr. 490 N. *στεφανωσαμένη δρυῒ καὶ πλεκταῖς | ὠμῶν σπείραισι δρακόντων.* Hesych. *ἐλελιξομένη· σειομένη.* 3. *καλεῖς Ἑκάτην* Bergkius. addendum videtur *οὗτος, τί καλεῖς τ. Ἔμπ.;* Bergkius poetae tragici fragmentum (adesp. 306 N.), quod ipse Euripidis, Porsonus Aeschyli esse iudicat, imitatione expressum esse censet. cf. Ran. 293 et Fritzsch. Ran. p. 162. 3.

502

φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

Athenaeus 9, 410 b *χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ᾧ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο ὠμολίνῳ . . . Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς κτλ. παράπεμπε,* ut *παραφέρειν* 466. alter versus est logaoedicus.

503

ὡς οὐψώνης διατρίβειν
ἡμῶν τἄριστον ἔοικεν.

Athenaeus 4, 171 b *ὀψώνην δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων κτλ. τἄριστον* Bergk. R. c. Att. 162] *τὸ ἄριστον (prandium).* sunt paroemiaci continuati, ut Cratin. 144.

504

ὁ δὲ λύων κύστιν ὑείαν
κἀξαιρῶν τοὺς Δαρεικούς

Pollux 10, 151 *ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ (τοῦ βαλλαντίου) κύστιν ὑείαν, ἐν Ταγηνισταῖς κτλ. κἀξαιρῶν*] *κἀξαίρων. κᾆτ' ἐξαιρῶν* Bentleius. item paroemiaci.

505

δεῦρο δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν.

Herodianus Piersoni 465 et Bekker. Anecd. 1066 *ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρόσωπον . . καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. καὶ*

Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγρηνισταῖς κτλ. Bekker. Anecd. 11, 1 *ἀπέδραμεν τετρασυλλάβως . . . καὶ τὸ ἑνικὸν πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν* (ᾱ). quod Bergkius ex Phrynich. Ecl. 266 ut Aristophanis fragmentum adfert, *ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκεῖνον*, re vera est Phrynichi comici fr. 44. de aoristo *ἀπέδραν* cf. Lobeck. Phryn. 737. est exitus tetrametri anap. vel addito *καὶ* (*δεῦρο*) paroemiacus.

506

ἅλις ἀφύης μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων.
ἀλλὰ φέρεθ' ἡπάτιον, ἢ καπριδίου νέου
κόλλοπά τιν'· εἰ δὲ μή, πλευρὸν ἢ γλῶτταν ἢ
σπλῆνά γ' ἢ νῆστιν, ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς
ἠτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
χλιαρῶν.

Athenaeus 3, 96 c *γλώσσης δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων· ἅλις κτλ.* v. 2 Athen. 3, 107 f *ἡπάτιον Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Ταγηνισταῖς.* v. 4—6 Athen. 3, 110 f *κολλάβους δ' ἄρτους ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς* (fr. 497). *καὶ πάλιν· ἢ δέλφακος — χλιερῶν.* Schol. Eq. Ald. 645. Acharn. 639. Suidas *ἅλις, ἀφύα, θωπεύει* et *παρατέταμαι.* Etymol. m. 439, 44. Photius 299, 5. Eustathius 1752, 16. v. 3. Hesych. *ἐκολλόπωσε· . . . ἔστι δὲ τὰ νωτιαῖα μέρη τῶν βοῶν, ἐξ ὧν γίγνονται οἱ κόλλοπες.* v. 4. Photius *νῆστιν· τὸ ἔντερον ἢ σπλῆνα ἢ γλῶτταν. Ἀριστοφάνης.* idem *νῆστις· τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον . . . ἔντερον, ἐν ᾧ περιελίττουσιν οἱ μάγειροι τὰς χορδάς.* Athen. 9, 374 f *Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς ἠτριαῖον.* Etymol. m. 439, 42 *Ἀριστοφάνης . . . ἠτριαία, θηλυκῶς, ἐν Ταγηνισταῖς.* 1. *παρατέταμαι*] *παρατέταγμαι* A Athen. *κάπτων*] *ἐσθίων* ex interpretamento Schol. Ach. 639, Suid. *ἅλις, θωπεύει, παρατέταμαι.* 2. *φέρεθ'* Dindorf.] *φέρετ' ἀπόβασιν. φέρετ' ὀπτά, βάτιν* Seidlerus. *φέρεθ' ἡπάτιον ἢ βάτιον ὀπτὸν* Fritzschius. 3. *τιν'* Dindf.] *τινά.* 4. *σπλῆνά γ'* Hermannus] *σπληνός. σπλῆνα* Phot. *σπλῆνας* Seidlerus. *ὀπωρινῆς* Athen. 3, 110 f. 9, 374 f] *ἢ ῥίνης* 96 c. 5. *ἠτριαίαν* Athen. 3, 110 f et Etymol.] *ἠτριαῖον. ἢ τριέα* vulgo 96 c. 6. *χλιαρῶν*] *χλιερῶν* 110 f.

metrum v. 1 est ⏑⏑⏑⏑– – ter repet., numeris anapaesticis, si quid video. ac sic Bergkius Mus. Rhen. XX 290, *διπλοῦν ἀνάπαιστον* adpellari posse dicens. cetera sunt paeonica.

507

μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια

Athenaeus 7, 285 e *ἀφύδια δ' Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς κτλ.* *τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ* Porson. Gaisf. Hephaest. 331] *τὰ μικρὰ τὰ Φαληρικά.* ad eandem ac fr. 506 fabulae partem videntur pertinere.

508

Athenaeus 6, 269e τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους; πάντες γὰρ τῆς καταχήνης αὐτοῦ πλήρεις ἐστέ. aureae aetatis felicitatem cum contemptu quodam vel ironia etiam in Tagenistis commemorari dicit.

509

Διὸς Κόρινθος

μέμνηται δὲ ταύτης Ἀριστοφάνης — καὶ ἐν Ταγηνισταῖς. Schol. Platonis 368 Bekk. cf. Ran. 439.

510

λίθους πωρίνους

ὡς ἐν Ταγηνισταῖς. Pollux 10, 173.

511

μελιτηρὸν ἄγγος

ἐν Ταγηνισταῖς. Pollux 10, 93. μελιτηρὸν recte Cobet. Mnem. V 194] μελιτήριον. cf. ἀλφιτηρός, οἰνηρός, σιτηρός, μυρηρός, ἀνθρακηρός, ὀξηρός, γαρηρός, ἐλαιηρός, μαζηρός, ἰχθυηρός. verum fortasse Pollux ἐπίχυσιν apud Aristophanem dici narrat pro μελιτηρῷ ἄγγει. scribit enim: τὸ δὲ ὄνομα ἡ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Δαιταλεῦσιν· ἐν δὲ Ταγηνισταῖς ὠνόμασταί τι καὶ μελιτηρὸν ἄγγος (ἐπίχυσις). antea τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν commemoraverat.

512

ἀμφαρίστερον

Galenus Hipp. aphor. V 322 ed. Basil. Kuehn. XVIII 147. 8. ἀμφιδέξιον Εὐριπίδης εἴρηκε σίδηρον τὸν ἑκατέρωθεν μὲν τέμνοντα, περιδέξιον δὲ τὸν Ἀστεροπαῖον Ὅμηρος τὸν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὁμοίως χρώμενον . . . κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμφαρίστερον Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐν Ταγηνισταῖς ἄνθρωπον ἀριστερόν. i. e. hominem *utraque manu inhabilem*, prorsus ineptum. Bekker. Anecd. 3, 20 ἀμφαρίστερος· ἐναντίον τῷ περιδέξιος· σκωπτικὸν πάνυ τὸ ὄνομα. Hesych. ἀμφαρίστερος· ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός . . . ἐναντίος τῷ περιδεξίῳ.

513. 514

βάθρα, βαθρίδια

ὡς ἐν Ταγηνισταῖς. Pollux 10, 47. βαθρίδια Hemsterhus.] βαθράδια. etiamne βάθρα ad Tagenistas pertineant dubium est.

515

δόκος

πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δοκὸς ὀξυτόνου τοῦ σημαίνοντος τὴν δόκησιν. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ταγηνισταῖς σημαίνει τὴν ἀγχόνην. Cramer. Anecd. Ox. I 223, 19. Herodian. I 148, 27 Lentz. immo *ὁ δόκος* est *opinio* (*ἡ δόκησις*), *ἡ δοκός* *trabs*.

516

ἐσχάρια

Pollux 10, 101 *ἐσχάραν εἴποις ἂν τὸ ἀνθράκιον τοῦτο καὶ ἐσχάριον, Ἀριστοφάνους ἐν Ταγηνισταῖς εἰπόντος ἐσχάρια.*

517

καρπεύειν

τὸ εὐκαρπεῖν ἐν Ταγηνισταῖς. Pollux 7, 149.

518

κηρύκιον

ὡς ἐν Ταγηνισταῖς. Pollux 10, 173. conchae marinae genus est.

519

κύπασσις

χιτῶνος εἶδός φασιν αὐτὸν εἶναι . . , οἱ μὲν γυναικείου, οἱ δὲ ἀνδρείου. μέμνηται δ' αὐτοῦ . . . καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς. Harpocratio.

520

κωνῆσαι

Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς τὸ περιενεγκεῖν λέγει. Etym. m. 551, 23. Gud. 358, 22. Cramer. Anecd. Par. IIII 52, 17. *κωνῆσαι*] *κωνίσαι* Etym. m. Sorb. Et. Gud. Cram. An. *περικωνῆσαι* Bergk. conl. Vesp. 600. *περιενεγκεῖν*] *περιενείκειν, περιενικεῖν* pars codicum. an *περιεγκινεῖν*? *κωνεῖν* a *κῶνος*, i. e. *βέμβιξ*. Hesych. *κωνῆσαι· κύκλῳ περιενεγκεῖν* et *ἀνακωνᾶν· ἀναστρέφειν.* cf. *ἐκώνα* et *κωνᾶν*. Photius *κωνῆσαι· περιενεγκεῖν . . . κώνους γὰρ καλοῦσι τοὺς στροβίλους . . . εἴληπται ἀπὸ τῆς τῶν κώνων περιαγωγῆς.*

521

μυρίδιον

εἴρηκε τὸ μύρον Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς. Pollux 10, 119.

522

νεβρίδα

ὡς ἐν Ταγηνισταῖς. Pollux 10, 173.

523

Photius et Suidas, Apostol. 13, 87 *παραιξορουσον* (Suidas *παραιξοροῦσιν*, Apostol. *παραξοροῦσιν*)· *Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδός τι, Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι. Πάρι, ἐξόρουσον* ex Il. 3, 325 Dindorf., *παρεξόρουσον* Dobraeus et Bernhardyus in Suida. *πάρεξ ὄρουσον* Meinekius. est ex eodem dicendi genere atque *οὐκ ἀπολιβάξεις; οὐ πτερυγιεῖς;* al.

524

παραλοῦται

(*Ἀριστοφάνης*) *ἐν Ταγηνισταῖς*. Pollux 7, 168. cf. fr. 55.

525

σπινός

διὰ τοῦ ἑνὸς ν λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. Photius. *σπίνος* scribi iubet Herodian. I 176, 14. II 447, 13. 945, 17.

526

τέλειον

Schol. Platon. 383 Bekk. *ἐκιρνῶντο* (*ἐν ταῖς συνουσίαις*) *κρατῆρες τρεῖς, καὶ τόν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος . . . ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς . . . Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.*

527

φήληξ

Schol. Pac. 1174 *Σαρδιανικόν· καὶ ἐν Ταγηνισταῖς τῇ λέξει κέχρηται.* ita Bekkerus, Dindorfius ad v. 1165 rettulit, ubi V *οὗτος δὲ* (voce *φήληξ*) *ἐπὶ τοῦ ὠμοῦ σύκου κέχρηται, εἰπὼν οἰδαίνοντα· οἰδαίνεται γὰρ ὅτε ἄρχεται πεπαίνεσθαι· καὶ ἐν Ταγηνισταῖς δὲ τῇ λέξει κέχρηται.* Bekker. Anecd. 71, 4 *φήληκες· τῶν σύκων τὰ δόξαν παρέχοντα ὡς ἤδη πέπονα καὶ ἐδώδιμα, ἄωρα δέ ἐστι.* 315, 11 *φήληξ δ' ἐστὶν ὁ ὄλυνθος ὁ φαινόμενος μὲν ὥσπερ πέπειρος, οὐκ ὢν δέ.*

Ad Tagenistas sine dubio pertinet fr. 680. ac probabiliter fr. 672 ad eosdem refert Toeppelius Eupol. Adul. 40. cf. etiam fr. 675.

ΤΕΛΕΜΗΣΣΗΣ

Sic sine dubio nomen scripsit Aristophanes. cf. fr. 534. 5. Telmessenses, gens Cariae, in ostentis animadvertendis diligentissima (Cic. De div. 1, 94. cf. 91). cf. Phot. *Τελμισσεῖς*. Aristandri Telmessensis de Alexandri magni corpore vaticinium est apud Aelianum V. h. 12, 64. cf. Schoemann. Antiq. gr.[2] II 296. eorum no-

mine Aristophanes usus esse videtur, ut vatum fraudes et superstitionum quae tunc Athenis vigebant vanitatem irrideret. de tempore non constat. si tamen vera est Meinekii Bergkiique de Aristyllo fr. 538 coniectura, posterioribus poetae haec fabula adnumeranda est.

528

οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον
ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων.

Schol. Platon. 335 Bekk. *ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Τελμησσεῦσι* (*τὸ τέως*) *ἀντὶ τοῦ πρότερον κεῖται κτλ.* fortasse ex prologo excerpta. de certamine comico poeta loquitur, *καινὰς ἰδέας* spectatoribus promittens.

529

Aristides I 277, 6 Iebb. *ἡ κωμῳδία γε τὸ λοιπόν ἐστιν, ἔλεγον δὲ ἀναφέρων εἰς τοὺς Τελμισσέας τοῦ Ἀριστοφάνους ὡς ἐκεῖ λόγῳ τις ἠγωνίζετο, ἔργῳ δὲ οὔ.* quae verba prorsus obscura sunt. Bergkius Aristophanem scripsisse existimat *λόγῳ γὰρ ἠγωνιζόμεσθ᾽, ἔργοισι δ᾽ οὔ.* quae artissime videntur coniungenda esse cum fr. 528.

530

A. τράπεζαν ἡμῖν εἴσφερε
τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ ᾽χέτω.
B. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;

Athenaeus 2, 49 c *Ἀριστοφάνης.* Eustathius 1398, 17. 867, 25. 10, 80 *Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι· καὶ πόθεν — λήψομαι.* idem 6, 83 *τρίποδες . . . ἐν Τελμισσεῦσιν Ἀριστοφάνους. εἴσφερε* Porsonus] *φέρε.* aptius videtur *ἔκφερε.* cf. Pherecr. 67. *τέτταρας* Eustath.] *τέσσαρας.*

531

οἴνου τε Χίου στάμνον ἥκειν καὶ μύρον.

Pollux 10, 72 *Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι λέγει.* excidit *κέλευσον* (*αὐτὸν φέροντα*). artissime videntur cohaerere cum fr. 530 et 532.

532

πινακίσκον ἄπυρον ἰχθυηρόν

Pollux 10, 82 *Ἀριστοφάνης δ᾽ ἔοικε διαιρεῖν τινας ἀπύρους καὶ ἐμπύρους πινακίσκους, ὡς ὅταν φῇ ἐν Τελμισσεῦσι κτλ.* Bekker. Anecd. 14, 22 *ἄπυρον πινακίσκον· καινόν, μήπω πυρὶ προσενηνεγμένον.* fortasse inserto *τ᾽* post *ἄπυρον* continuanda cum 531. — Plut. 814 confert Dindorfius.

Digitized by Google

533

ἀλφιτόχρωτος κεφαλῆς

τῆς πολιᾶς. Ἀριστοφάνης Ταλμισσεῦσιν. Bekker. Anecd. 386, 6. Hesychius *ἀλφιτόχρως· λευκή, πολιά.* Eustathius 868, 37. 976, 53. cf. Lobeck. Rhemat. 325. sunt duo choriambi: sed ex trimetro excerpta existimaverim inserta inter utrumque nomen voce monosyllaba.

534. 535

ὡς ἄν τις ἂν οὖν ἢ τί ποιήσας, ὦ Τελεμησσῆς;

* * * *

φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ', ὦ Τελεμησσῆς;

Stephanus Byzant. *Τελμησσός· πόλις Καρίας . . . ὁ πολίτης Τελμησσεύς, καὶ δρᾶμα Ἀριστοφάνους Τελμησσεῖς. λέγεται καὶ τετρασυλλάβως, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτῷ· ὡς — Τελεμησσεῖς, καὶ πάλιν· φέρε — Τελεμησσεῖς. ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, οὗ πρὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος τάττεται, σπανιαίτατα δὲ σπονδεῖος.* Herodian. II 227, 28. 589, 8. 895, 24. — 1. *ἢ τί* Meinek.] *ἤτι* V. *ἦτι* R. *ὅτι* A. *ὦ Τελεμησσεῖς* Bergk. (*Τελεμησσῆς* Meinek.)] *ὡς Τελεμισσεῖς* RV, *ὡς Τελμισσεῖς* A. Meinekius aut *πῶς ἄν τις ἂν οὖν, ἤ τι ποιήσας πείσειεν ἄν, ὦ T.* aut *πῶς ἄν τις ἂν οὖν ταῦτ' εἰδείη; τί π. κτλ.* 2. *Τελμισσεῖς* A, *Τελμισσεῖς* RV. in Kirchhoffii inscriptionibus semper *Τελεμήσσιοι*, veluti 37 p. 19 et 22. 234 p. 118. postea semper *Τελμησσεύς*. cf. Roehl. Ind. inscr. gr. in primo versu *πῶς ἢ τί ποιήσας* molestissimum, *πῶς ἄν τις ἂν* Atticis inauditum, siquidem iteratae particulae semper vox gravior interponitur. fortasse poeta scripsit *πῶς μάντις δ' ἂν τούτων εἴην; τί π. ὦ T.*

536

μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον, εὕρημα Μεγάλλου.

Hesychius *Μετάλλειον μύρον· Ἀριστοφάνης κτλ.* Athen. 15, 690f *τὸ Μεγάλλειον . . . μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι.* Etym. m. 587, 7 *διὰ τοῦ γ γράφει (Μεγάλλου) Ἀριστοφάνης Τελμισεῦσιν. Ὧρος. Μεγάλλου* Athen. et Etym.] *Μετάλλου* Hesych. cf. Pherecr. 140.

537

μελανοπτερύγων κορακίνων

Athenaeus 7, 308f *Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσιν.* aut paroe-

miacus aut exitus tetr. anap. de *coracinis* cf. Pherecr. 56. fortasse usus eorum erat in haruspicina.

538

Etymol. m. 142. 143 Ἀρίστυλλος· ὄνομα παρ' Ἀριστοφάνει. εἴρηται δὲ ὑποκοριστικῶς ὁ Ἀριστοκλῆς. ὡς γὰρ παρὰ τὸ Ἡρακλῆς Ἥρυλλος . . . οὕτως καὶ παρὰ τὸ Ἀριστοκλῆς Ἀρίστυλλος . . . Διογένης (διογενιανὸς cod. Aug.) ἀντὶ τοῦ ἄριστος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσοῖς. Bergkius Διογενιανὸς ἀντὶ τοῦ Ἀριστοκλῆς τοῦ Ἀρίστωνος. Diog. L. 3, 4 ἀφ' οὗ καὶ Πλάτων . . . μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς ἀπὸ τοῦ πάππου καλούμενος. unde Bergkius et Meinekius I 287 sq. *Platonem* Aristylli nomine significari existimant. Hesych. emendatus a Meinekio Ἀρίστυλλος· Ἀρίστωνος, ubi cf. M. Schmidt et quae post fr. 578 adnotavimus. atque etiam Ecclesiazusarum (647) et Pluti (314) Aristyllum Platonem interpretantur.

539

Schol. Platon. 331 Bekk. (Ἀριστοφάνης) ἐν Τελμισσεῦσιν εἰς συκοφάντην ἀποσκώπτει (τὸν Χαιρεφῶντα).

540

Hesychius πύλαι· Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν ἀπὸ τῶν θυτῶν λέγει. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκτροπὰς τοῦ ἥπατος καὶ τὰς φλέβας. Pollux 2, 215 καλεῖται δὲ τοῦ ἥπατος τὸ μέν τι πύλαι, καθ' ἃς ὑποδέχεται τὸ αἷμα. Cic. Nat. d. 2, 137 *ex intestinis autem et alvo . . . sucus is quo alimur permanat ad iecur per quasdam a medio intestino usque ad portas iecoris (sic enim adpellantur) ductas et directas vias.* Dobraeus Advers. II 255 deleto lemmate πύλαι, quod cum ea quae proxime antecedit glossa coniungit, πυλαωροὺς dixisse comicum suspicatur, i. e. Telmessenses, pro ἀπὸ scribens ἐπὶ τῶν θυτῶν.

541

σιπύα

σιτηρὸν ἀγγεῖόν ἐστιν ἡ σιπύα. ἔστι δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς . . . Ἀριστοφάνης Τελμισεῦσιν. Harpocrat. scribendum est σιπύη. cf. Eupol. 302.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ

Nomen fictum a Φαλῆς (Ach. 263. 276), ut τριγέρων, τρίδουλος al. ea fere significatione, qua Av. 1256 dixit στύομαι τριέμβολον, et recte ab I. G. Schneidero (Aristot. Polit. II 510) com-

paratur cum daemonum nominibus *Κονίσαλος* et *Ὀρθάνης*. ac Varro satirae ita inscripsit: Triphallus *περὶ ἀρρενότητος*.

ingeniosissime ex fr. 554 Suevernius (De Nub. 62 — 65. De *Γήρᾳ* 44) Triphaletem Alcibiadem esse, et ex fr. 549. 550. 1 Fritzschius Ran. p. 232 cum Bergkio (R. c. Att. 343) conlegit Triphaletem Ol. 92, 2 actam esse eo tempore, quo quadringentorum imperio everso Alcibiades in patriam redierat. sane quidem Muellerus Strubingensis, apud quem nominativus casus est *Triphaletes*, p. 117 not. haec omnia se refutaturum esse promisit, sed ubi promisso steterit nescio neque magnopere curo.

542

λάβεσθε· καὶ γάρ ἐσθ' ὁμοῦ.

Schol. Platonis 380 *ὁμοῦ σημαίνει τὸ ἐγγύς . . . Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· ἡ γὰρ τὸν Τριφάλητα τίκτουσά φησι κτλ.* cf. Pac. 513. Menand. ap. Harpocr. Phot. Suid. *ὁμοῦ· ἤδη γάρ ἐστι τοῦ (τῷ) τίκτειν ὁμοῦ* (Schol. Apoll. Rhod. 2, 121). mater Triphaletem parturiens adstantes mulieres auxilio vocat. quamquam haec narrata potius quam in scaena repraesentata esse arbitror. refert huc fr. 609 Suevernius.

543

ἔπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐπίσημοι ξένοι
ἐπηκολούθουν κἠντιβόλουν προσκείμενοι,
ὅκως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει 's Χίον,
ἕτερος δ' ὅκως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὅκως
εἰς Ἔφεσον, * * * *
οἱ δ' εἰς Ἄβυδον· ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῷ.

Athenaeus 12, 525 a *Ἀριστοφάνης Τριφάλητι παρακωμῳδῶν πολλοὺς τῶν Ἰώνων κτλ.* 1. *ἐπίσημοι*] *ἐπίδημοι* Meinek. Anal. Ath. 240. 2. *κἠντιβόλουν*] *κἠντεβόλουν* Cobet. cf. 38 et N. l. 157. Mnem. nov. II 412. 3. *ὅκως* VL] *ὅπως* A. recte *ὅκως*. loquuntur enim Iones. *ἔχων*] *ἄγων* Toupius Addend. Theocr. 409. *πωλήσει 's* (a *πωλέομαι*, non a *πωλῶ*) Casaub.] *πωλήσεις* PVL. 4. *ὅκως* VL] *ὁ κῶς* A bis. lacunam post v. 5 indicavit Bergkius. 5. *εἰς*] *ἐς* Dindorf. 6. *ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῷ*] *πάνθ' ὁδῷ | ἐκεῖνα* Toupius vitata lacuna. Meinekius in Athen. ed. *ἐς Ἔφεσον, ὁ δ' ἐς Ἄβυδον· ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' | ὁδῷ*. at in exitu versus eliduntur fere *τέ* vel *δέ* et talia. monstra protulit Herwerdenus Nov. add. crit. 18, quo melius vel Iacobsius Addit. Ath. 284 rem gessit. non dubito scribere *ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁμοῦ*. *ὁδῷ* enim nulla ratione explicari et ne exemplis quidem qualia sunt Plat. Phaedr. 263 b (ubi *ὁδῷ* est *via ac ratione*) aut Reip. 4, 435 a (*καθ' ὁδὸν λέγεις*)

defendi potest. omnia mirum in modum perturbata esse dicit Alcibiadis pueri desiderio, Iones praeter ceteros. eos inridet usus clarissimo Anaxagorae *Clazomenii* (cf. v. 4) dicto, quod ille initio operis Athenis tunc studiose lectitati (Plat. Phaed. 97 b sq.) posuerat *ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν, ἄπειρα καὶ πλῆθος καὶ σμικρότητα.* sic, inquit poeta, omnis ista Ionum levis multitudo una voluntate Alcibiadem in Asiam venire cupiebat. de *Abydo* cf. Hermipp. 58. cui adiectam fuisse *Κύζικον* conl. Eupol. 233 pro certo habeo. fort. *ἐς Ἔφεσον, ἐς Μίλητον, οἱ δ' ἐς Κύζικον, οἱ δέ γ' ἐς Ἄβυδον.*

544

Schol. Hippocr. Epidem. 5, 7 (Notices et extraits p. 214 sq. Erotian. 19, 10 Klein.) *οὐ γὰρ ὥς τινες ἔφασαν αἱ ὑπογλουτίδες εἰσὶ κοχῶναι, ἀλλὰ τὰ σφαιρωμένα* (*σφαιρώματα* Daremb.) *καλούμενα, σάρκες δ' εἰσὶν αὗται περιφερεῖς, ἐφ' αἷς καθήμεθα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς ἐν Τριφάλη(τι)· τίς δ' εἷς ἐγγύτατα ὁ λοιπὸς τὰς ὀσφύας | ἐπὶ τῶν κοχωνῶν ἀργὸς αὐτὸς οὑτοσί;* in ed. pr. (Goett. g. Anz. 1852, 424) *τίς δὲ εἶ ὁ λειποὺς τὰς ὀσφύας κτλ.* Schneidewinus ibid. 425 *τίς δ' ἔσθ' ὁ λίσπος, οὑπιθεὶς τὰς ὀσφύας* (mire pro *ὀσφῦς*) *ἐπὶ τῶν κοχωνῶν, ἀργοναύτης οὑτοσί;* conl. Martial. 3, 67, 10 *non nautas puto vos, sed Argonautas* (i. e. *ἀργοὺς ναύτας*, *inertes*). multo infelicius Goettlingius Ind. Ien. hib. 1853/4, Darembergius (p. 216), nisi quod hic recte *τῆς ὀσφύος* in extremo v. 1, H. Iacobi (Meinek. V p. CXLVIII). receptis Darembergii Schneidewinique emendationibus scribendum est

τίς δ' ἐστὶν οὑγγὺς κατακλινεὶς τῆς ὀσφύος
ἐπὶ τῶν κοχωνῶν, ἀργοναύτης οὑτοσί;

quis est iste prope coxam (meretricis alicuius scilicet) *in clunibus humi stratus Argonauta?* Alcibiades sine dubio ab exsilio rediens significatur cum *Theodote* meretrice, quam in expeditionibus bellicis secum ducebat. cf. Athen. 12, 535 c. 534 d *Νεμεὰς ἦν καθημένη καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς Ἀλκιβιάδης καλλίων φαινόμενος τῶν γυναικείων προσώπων.*

545

ἔπειτ' ἐπὶ τοὔψον ἧκε τὴν σπυρίδα λαβὼν
καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα βαλλάντιον.

Pollux 10, 151 *βαλλάντια καὶ βαλλαντίδια . . . καὶ θυλακίσκον. Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι κτλ.* *ἐπὶ τοὔψον* est '*ad obsonium emendum*'.

546

καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς.

Pollux 10, 162 *καὶ κυρβασίαν δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι εἴρηκε κτλ.* videtur Alcibiadis studium Persicae magnificentiae inrideri. Athen. 12, 535e *ἐμιμεῖτο δ' Ἀλκιβιάδης τὸν Παυσανίου μηδισμόν.*

547

ἤτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.

Pollux 9, 90 *ἐν δὲ τῷ Τριφάλητι Ἀριστοφάνης καὶ ἀργυρίδιον εἴρηκεν κτλ.*

548

ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς

Pollux 10, 121 *Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι ἀλαβαστροθήκας ἔφη κτλ.* idem 7, 177 *ἀλαβαστροθῆκαι.* Dindorfius *ἀλαβαστοθήκας.* sic enim Attici.

549

ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

Photius et Suidas *τῶν τριῶν κακῶν ἕν· λεγόμενόν τί ἐστι . . . ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν ἃ Θηραμένης ὥρισε προστιμήματα . . . Ἀριστοφάνης Τριφάλητι κτλ.* cf. Polyzel. 1. *ἀπὸ Θηραμένους*, i. e. *Theramenis memor.* egregie Fritzschius Ran. p. 232 illa *tria mala* interpretatus est conl. Thuc. 8, 70 *ἄνδρας τέ τινας ἀπέκτειναν . . . καὶ ἄλλους ἔδησαν, τοὺς δὲ καὶ μετεστήσαντο* (*expulerunt*). pertinent autem haec ad Ol. 92, 1. cf. Lobeck. Aglaoph. 740 adn. a.

550. 551

μανθάνοντες τοὺς Ἴβηρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι.

* * * *

τοὺς Ἴβηρας, οὓς χορηγεῖς μοι, βοηθῆσαι δρόμῳ.

Stephanus Byz. *Ἰβηρίαι· τὸ ἔθνος Ἴβηρες . . . καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι μανθάνοντες — πάλαι, καὶ τοὺς Ἴβηρας κτλ.* Herodian. I 48, 11. cf. Eupol. 43. haec quoque egregie Fritzschius inlustravit (Ran. p. 232) conl. Thuc. 8, 98 *Ἀρίσταρχος δ' . . . (ἔτυχε γὰρ καὶ στρατηγῶν) λαβὼν κατὰ τάχος τοξότας τινὰς τοὺς βαρβαρωτάτους* (i. e. *τοὺς Ἴβηρας*) *ἐχώρει πρὸς τὴν Οἰνόην . . . ἀπατᾷ τοὺς ἐν τῇ Οἰνόῃ λέγων ὡς . . . δεῖ Βοιωτοῖς τὸ χωρίον παραδοῦναι . . . τούτῳ τῷ τρόπῳ Οἰνόην Βοιωτοὶ κατέλαβον.* quod factum est Ol. 92, 2. cf. Thuc. 8, 90. 92. 6, 90. Xen. Hell. 1,

7, 29. 2, 3, 46. Plat. Leg. 1, 637e. ex syntagmate trochaico videntur excerpta esse. versu altero ipse Aristarchus iubetur Iberas adducere.

552

κοὐδὲν ἂν δράσαιμεν ἄτοπον οὐδ' ἂν ἐπιήλαιμεν ἄν.

Schol. Vesp. 1348 φιαλεῖς· τῷ ἔργῳ ἐπιβαλεῖς. Ὅμηρος· αὐτὸς γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα . . . ἐν δὲ Τριφάλησιν Ἀριστοφάνης κτλ. ἂν δράσαιμεν K.] ἄνδρα εἰς. ἂν δράσειας Bergk. ἐπιήλαιμεν ἂν Bergk.] ἐπιῆλαι μέν. fortasse praestat δράσειεν — ἐπιήλειεν ἄν. aut ex epirrhemate aut ex syntagmate trochaico excerpta.

553

Hesychius Ἑρμῆς τρικέφαλος· Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι τοῦτο ἔφη, παίζων κωμικῶς· παρόσον τετρακέφαλος Ἑρμῆς ἐν τῇ τριόδῳ τῇ (ἐν add. Meinek.) Κεραμεικῷ ἵδρυτο. Harpocr. τρικέφαλος . . . τοῦτον δέ φησι Φιλόχορος ἐν γ' Εὐκλείδην ἀναθεῖναι Ἀγκύλησιν. Photius Ἑρμῆς τρικέφαλος (excidit interpretatio). Ἑρμῆς τετρακέφαλος· ἐν Κεραμεικῷ Τελεσαρχίδου ἔργον. cf. Eustath. 1553, 7. Photius τρικέφαλος· ὁ Ἑρμῆς· ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδούς, ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδός, ποῦ δὲ ἐκείνη . . . ἔστιν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορος φησί, Προκλείδης Ἱππάρχου ἐραστής. Aristophanem dixisse Ἑρμῆς τετραφάλης et sic apud Hesychium scribendum esse arbitratur Goettlingius Ind. Ien. hib. 1861/2 p. 5: omnes enim Hermas insignes fuisse veretris erectis (Herodot. 2, 51): itaque comicos dixisse τριφάλητας et τετραφάλητας pro τρικεφάλους et τετρακεφάλους. *Telesarchidae* autem Hermam significari ab Hesychio, cum eum in *Ceramico* positum fuisse dicat. inridetur *Mercurii trimentuli* nomine Alcibiades.

554

Hesychius ἐπὶ Φαληνίου· τὸν Ἀλκιβιάδην φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος ἐπὶ Φαληνίου γεγενῆσθαι, σκώπτων παρὰ τὸν φάλητα· ἐπασχητία γάρ. sic haec ab Alberto et Dindorfio emendata. Ἀρίσταρχος] Ἀριστοφάνης Pearso. perperam: neque enim Aristarchus qui commemoratur grammaticus est, sed praetor Atheniensis, de quo cf. fr. 550. is igitur, cuius in hac fabula sine dubio, sed fortasse dissimulato nomine, aliquae partes fuerunt, Alcibiadem dixerat archonte *Phalenia* vel *Phaletide* (Φαλητίδου) natum esse, tamquam latine dicas C. Peniculo L. Mentula consulibus.

555

Hesychius Ἰλάων ἥρως· Ποσειδῶνος υἱός, ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης

ἐν Τριφάλητι ἰλάονας ἔφη τοὺς φάλητας, ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει, ὡς εἰ ἔλεγε Τιτυοὺς ἢ τινας τοιούτους. ἄλλοι δὲ θεὸν πριαπώδη φασίν.

556

Harpocratio διὰ μέσου τεῖχος . . . τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τούτων ἐλέγετο τὸ νότιον, οὗ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ (456 a). cf. Bursian. Geogr. gr. I 267. 8. Wachsmuth. Athen. I 328. 9 n. 2.

557

Suidas τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν . . . οὗτοι ὡς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο· καὶ τάχ' ἂν ἦσαν προκέφαλοί τινες, ὡς ἐν Γεωργοῖς φησὶ καὶ ἐν Τριφάλητι. cf. fr. 112. Eupol. 103.

Ad Triphaletem Dindorfius refert quae Dio Chrysost II 31 dicit ὁ κωμικὸς καὶ τοῦτον ἐκέλευσε κατακαίειν ἐπὶ φαλήτων συκίνων ἑκκαίδεκα. cf. praeterea fr. 609. 907.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

Euripidis Phoenissas non tam inrisisse videtur quam argumento mutato in ridiculum deflexisse. fuerunt etiam Strattidis Phoenissae. tragoedia circiter Ol. 92 acta est, ἐπὶ Ναυσικράτους (si fragmento didascalico fides a Kirchhoffio edito ex codice Veneto 468), qui quo anno archon fuerit ignoratur, non multo ante Ranas. cf. Schol. Ran. 53 διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων . . . Ὑψιπύλην, Φοινίσσας κτλ. (sic RV). comoediam Aristophanis actam esse consentaneum est Ol. 92 vel 93. cf. Dindorf. Poet. scen. p. 220. Cobet. Obs. crit. 118.

558

ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχω κόρω,
Ἄρης κατέσκηψ', ἔς τε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν.

Athenaeus 4, 154 e ὅτι δὲ ἀρχαῖον ἦν τὸ περὶ τοὺς μονομάχους Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Φοινίσσαις οὕτως κτλ. δὲ παῖδε Heringa ap. Valcken. Phoeniss. p. 461] δέτται δὲ VL. δέτται P. κατέσκηψ' ἔς τε Porson. Phoen. 1381] κατέσκηψέ τε. in exitu v. 3 Geelius (Phoen. p. 207) ex Athenaeo addit ἀρχαῖον τρόπον. εὐριπιδίζει hic Aristophanes. cf. Eurip. Phoen. 1359—1362.

559

καὶ τὸν ἱμάντα μου
ἔχουσι καὶ τἀνάφορον.

Pollux 10, 17 *ἀνάφορον κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν εἴη ἂν ταὐτὸν τοῦτο (τὸ σκευοφόριον) εἰρημένον ἐν Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις κτλ.* cf. Ran. 8. Bekker. Anecd. 10, 23 *ἀνάφορον· τὸ ξύλον, ᾧ χρῶνται οἱ ἀχθοφόροι πρὸς τὴν κομιδὴν τῶν ἀχθῶν.* loquitur Xanthias aliquis.

560

εἰκὸς δή που πρῶτον ἁπάντων
ἴφυα φῦναι
καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

Athenaeus 3, 90a *Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις οὕτως κτλ.* 2, 62d *Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις· πρῶτον κτλ.* Bekker. Anecd. 370, 20 et Suidas *ἀκαλήφη . . . Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις· εἰκὸς κτλ.* Schol. Vesp. 884 *τὴν ἀκαλήφην μεταφορικῶς τὸ τραχὺ καὶ δηκτικόν, ἣν καὶ* (*κραναὴν* add. H. Iacobi) *ἀκαλήφην λέγεσθαί φησι Κράτης Φοινίσσαις.* v. 3 etiam Cram. An. Paris. IIII 104. *εἰκὸς δή που* Bekk. An. Suid.] *ἔχε τὸν* Athen. 3, 90. *πρῶτον ἁπάντων* Suid.] *πρῶτον πάντων* Athen. utrubique. *πρῶτον* Bekk. Anecd. *ἴφυα* Athen.] *φύα* cod. Bekk. Suid. *ἀφύας* Bekkerus immemor Athenaei. *καὶ* Bekk. An. Suid.] *εἶθ' ἑξῆς* Athenaeus utrubique. *ἴφυα* commemorat etiam Thesm. 910. cf. Theophr. H. pl. 6, 6, 11. 6, 8, 3. 7, 13, 7. et quae Schneiderus disputavit III 520.

561

στίλβη θ' ἣ κατὰ νύκτα μοι
φλόγ' ἀνασειράζεις ἐπὶ τῷ
λυχνείῳ.

Pollux 10, 119 *Ἀριστοφάνους δ' ἐν ταῖς Φοινίσσαις εἰπόντος στίλβη κτλ., οὐκ ἀφανὲς ὅτι καὶ ἡ στίλβη λύχνου τι εἶδος.* '*φλογάνας ἠράζεις* vel *φλόγα ἥξει* codices: correctum in Vossiano'. Bekker. *λυχνείῳ* Dindorf.] *λυχνίῳ.* quam similitudinem Dindorfius Bergkiusque inveniunt huius fragmenti cum Eurip. Phoen. 229 sq. *οἴνα θ', ἃ καθαμέριον στάζεις τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν,* eam ego quidem non magis perspicio quam quae Geelius p. 104 ad eos versus adnotavit. excerpta haec sunt ex cantico ad monodias Euripidis inridendas ex variis centonibus composito. cf. Ran. 1331 sq.

562

θεατροπώλης

ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις . . ὁ θέαν ἀπομισθῶν. Pollux 7, 199.

563

μυάγρα

Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι. Pollux 10, 155.

Praeterea cf. 935. Strattid. fr. 50.

ΩΡΑΙ

Videtur poeta deorum quoddam certamen instituisse, veterum et noviciorum, idque ita ut hi magna bona Atheniensibus promittentes aditum ad civitatem poscerent, illi promissis beneficia sua opponentes negarent. vicerunt veteres, peregrinis ex urbe eiectis. pertinet huc (cf. fr. 566) Cic. Leg. 2, 37 *novos deos et in his colendis nocturnas pervigilationes sic Aristophanes . . . vexat, ut apud eum Sabazius et quidam alii di peregrini iudicati e civitate eiciantur.* inter veterum autem deorum beneficia etiam caeli Attici clementia et aequabilis temperatio commemorabatur (fr. 569). ac si vera sunt quae ad fr. 564. 5 adnotavimus, plenum fabulae nomen *Ὧραι ἢ Ἐρεχθεύς* fuit et Erechtheus primas fortasse in ea partes habuit. videtur enim in deorum certamine iudex fuisse.

564. 565

Bekker. Anecd. 425, 3 *ἀπίχθυς· τοὺς μὴ ἐσθιομένους ἰχθῦς. Ἀριστοφάνης Ὥραις.* Pollux 6, 41 *ἄπιχθυς παρὰ Ἀριστοφάνει ὁ ἰχθύων ἄγευστος.* Eustathius 1720, 24 *ἰστέον δὲ ὅτι ὁ παντελῶς ὀλίγος ἰχθὺς ἄπιχθυς ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἐδήλου τὸν μὴ ἐσθιόμενον. καὶ φέρουσιν ἐκεῖνοι χρῆσιν εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ κωμικοῦ. ἐν μέντοι τῷ περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους φέρεται ὅτι ἀπίχθυες κατά τινας οἱ μὴ ἐσθίοντες ἰχθῦς, καὶ φέρει ἐκεῖνος καὶ Ἀριστοφάνους χρῆσιν ἐξ Ἐρεχθέως ταύτην,*

τοὐνθένδ' ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ.

falluntur qui aut Eustathium aut Bekkeri grammaticum in nomine auctoris fabulaeve erravisse opinantur Bergkius et Dindorfius. dubitari non potest quin utrumque fragmentum — sunt enim duo — ad Horas Aristophanis pertineant. sed discimus ex Eustathio alterum Horarum titulum fuisse Erechtheum. eiusdem nominis comoedia, sed non Aristophanis, acta Ol. 102, 4 vel 106, 2, commemoratur C. I. I 230, ubi Boeckhius etiam Aristophanis fuisse Erechtheum dicit: quamquam quo indicio fretus id dixerit nescio.

566

τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον.

Schol. Av. 874 *φρυγίλῳ Σαβαζίῳ· ἐπεὶ Φρυγῶν ὁ θεός. καὶ ἐν Ὥραις κτλ.* 'Sabazii *cultor* significari videtur' Lobeckio Aglaoph. 627 adn. d. — non accedo.

567

ἐμοὶ
κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
ἐκεῖ δ' ἕως ἂν πρᾶσιν εὕρωμεν μένειν.

Pollux 7, 13 *ὃ δὲ οἱ νῦν φασι τοὺς οἰκέτας πρᾶσιν αἰτεῖν ἔστιν εὑρεῖν ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Ὥραις κτλ. ἐμοὶ* Toup. Emend. IIII 370] *εἴ μοι.* Bekkerus nihil varietatis adnotavit. *κράτιστον ἡμῖν εἰς κτλ.* Cobet. Mnem. V 195. facilius etiam *ἡμῖν κράτιστον* Porson. Hecub. 1238. cf. Eq. 20 sq. 1312. fr. 458. 459.

568

διέφθορας τὸν ὅρκον ἡμῶν.

Ammonius 41 *Ἀριστοφάνης Ὥραις. Ὥραις* Coddaeus] *Κόραις.* cf. Eustath. 191, 28. admodum dubia est horum verborum interpretatio apud Fritzsch. Daetal. 83 adn. 50.

569

Α. ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικυούς, βότρυς, ὀπώραν,
στεφάνους ἴων . . . κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας,
πυόν, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια.
ὑρίχους δ' ἴδοις ἂν νιφόμενους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων·
ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀμῶσιν.
ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ.
. . μέγιστον ἀγαθόν, εἴπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ
ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. Β. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον.
εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο.
ἐγὼ δὲ ταῦτ' ὀλίγον χρόνον χρήσας ἀφειλόμην ἄν.
Α. κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηνῶν·
ταύταις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
Β. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. Α. τί δὴ σύ;
Β. Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν.

Athenaeus 9, 372b *ἐν Ὥραις ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐπαινῶν τὰς καλὰς Ἀθήνας ἐν τούτοις κτλ.* idem 14, 653f *ὅτι δὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις διηνεκεῖς ἦσαν αἱ ὀπῶραι πᾶσαι μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις* (*ἐν Εἰρήνῃ* epitome). v. 1. 2. 7. 8. 9. 10 sine

auctoris fabulaeve nomine Eustath. 955, 3 sq. (ex Athenaeo). 2. *ῥόδων, κρίνων* ante Cobetum Mnem. IIII 100 et Herwerdenum Obs. crit. 41 supplevit Porsonus Miscell. 195. 3. *αὐτὸς* Dindorf.] ωυετος A, ὠυτὸς CPVL. 4. *πυόν*] πύον. cf. Cratin. 142. *χελιδόνια* Porson. Advers. 109] χελιδόνα. χελιδόνας Schweighaeus. et Porson. Miscell. 195. 5. *ὑρίχους* (*ὑριχοὺς*) Porson.] ὑρισσοὺς A altero σ eraso. *νιφόμενα σῦκα ὁμοῦ τε μύρτα* omisso ὑριχοὺς C. 6. *ἔπειτα*] *ἀεί τε*? *ἀμῶσι* K.] ἀροῦσι. 7. *οὐδεὶς οἶδ'*] *οἶδ' οὐδείς*? 8. *εἶπες* post *ἀγαθὸν* add. Porsonus, *εἶπας* Cobetus, uterque falso. scribendum *καίτοι μέγ. ἀγ.* κτλ. cf. Nub. 1428. 11. *ταῦτ'* K.] τοῦτον. τοῦτ' Brunck. *χρήσας* Porsonus] φήσας. *φθάσας* Elmsl. Edinb. Rev. XIX 89. *φύσας* Fritzschius. *φήνας* Cobetus Mnem. IIII 99 ridicule de sycophanta hic cogitans coni. Ach. 819. 911. 520 sq. 541. 12. *δρῶ* Casaub.] δρῶν. *Ἀθηνῶν* Brunck.] Ἀθηναίων. 13. *ταύταις* K.] τούτοις. *δ'* add. cod. Laurent. 14. *τί δὴ σύ;* K.] τί ἤ τί. τιὴ τί Dindorf. cf. Hermann. Nub. 754. Lehrs. Q. ep. 65 (H. Iacobi). personarum notatio mea est.

optime hoc fragmentum inlustratur Xen. Vectig. 1, 3 *τὰς ὥρας ἐνθάδε πρᾳοτάτας εἶναι καὶ αὐτὰ τὰ γιγνόμενα μαρτυρεῖ. ἃ γοῦν πολλαχοῦ οὐδὲ βλαστάνειν δύναιτ' ἄν, ἐνθάδε καρποφορεῖ* ... *καὶ μὴν ὅσαπερ οἱ θεοὶ ἐν ταῖς ὥραις ἀγαθὰ παρέχουσι, καὶ ταῦτα πάντα ἐνταῦθα πρωιαίτατα μὲν ἄρχεται, ὀψιαίτατα δὲ λήγει.* 2. cf. Cratin. 98, 2. 4. *chelidonium*, quod *ἅμα τῇ χελιδόνι ἀνθεῖ* Athen. 15, 684 e, *γλαυκόν*, cum lilio, hyacintho, rosa coniungitur a Pancrate Ath. 15, 677 f. cf. Plin. N. h. 25, 89. 90. itaque flos est amoenissimus sertisque aptus, ut myrtus v. 5. *cicadis* vel potius larvis cicadarum Athenienses vesci solitos esse testes sunt Athen. 133 b. Aristot. H. an. 5, 24. cf. Schneider. p. 386 et Plin. N. h. 11, 92. 5. Photius *ὑρισοί· σπυρίδες*. Bekker. Anecd. 67, 15 *ὕρισχος*· ... *ἔστι δὲ πρόκανόν τι, ἐν ᾧ σῦκα καὶ τὴν ἄλλην ὀπώραν ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς ἄστυ φέρουσι, κοφίνῳ ἐμφερές. ὕρισχος* nihil aliud est quam *ὑρισός* supra scripto *χ*. 'nihil tam fluxum et instabile quam nomen corbis cophinique *ἄρριχος*, quod non solum *ἀρίσκος* dicitur, sed etiam *ὕριχος* et *ὑρίσκος*, additoque sigma *σύριχος* et *σύρισκος*. Meinek. III 463.' Lobeck. Pathol. prol. 337. at quomodo corbes vel ficus nive tectae (*νιφ.*) hic ferri potuerint miror. tanta enim caeli clementia Attici esse dicitur, ut hic quidem nihil ineptius cogitari possit nivium mentione, quibus poma floresque corrumpi necesse erat. accedit pravus in quarta sede anapaestus. scribendum est *τιθεμένους*. proponuntur in foro venales ficus simul et myrta. *ὕριχοι σύκων* ut *ὄρχαι οἴνου*. neque minus inepte *rapae* dicebantur *arari* (*ἀροῦσι*): quapropter *ἀμῶσι* scribendum erat. originem vitii monstrat Hesychius *ἀμοῦσι· θερίζουσι*. — certant syntagmate iambico Minerva vel alius aliquis veterum deorum cum novicio nescio quo, atque ita certant, ut olim Minerva et Neptunus de terrae possessione litigaverant, utrius in Atticam beneficia maiora

essent disceptantes. ac prior quidem illa ipsa veterum deorum dona enumerat (1—9 *λαβεῖν*). cui alter damna ea potius esse respondet: nam si tanta commoda non accepissent, futurum fuisse ut numquam eis egerent; prorsus alia ratione agendum fuisse et Atticis tanta beneficia in breve tempus quasi commodanda (*χρήσας* Porsonus, cf. Comp. Menand. et Philem. 362 *ἅ σοι τύχη κέχρηκε, ταῦτ' ἀφείλετο*), mox autem adimenda. id prior in reliquis terris fieri debere concedit, in Attica non item, quod terra sit religiosissima. at pravum pietatis fructum alter criminatur esse, quod eo modo Attica facta sit Aegyptus, i. e. mollis et effeminata. 14. *τί δὴ σύ*; 'me verum dicere negas: *quid igitur tu* dicis?'

570

Schol. Vesp. 1187 *Ἀνδροκλέα δὲ Κρατῖνος Σερίφοις φησὶ δοῦλον καὶ πτωχόν, ἐν δὲ Ὥραις ἡταιρηκότα ἄρα τὸν αὐτόν. ἄρα* V] *Ἀριστοφάνης* Bergkius. de Cratini Horis ante Bergkium cogitaverant. de *Androcle* cf. Cratin. 208. 263.

571

Schol. Vesp. 1183 *ὁ Θεογένης οὗτός ἐστιν ὁ Ἀχαρνεύς, ὃν καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλα ἀποπατεῖν κωμῳδοῦσιν. δῆλον δὲ ἐν ταῖς Ὥραις. ἀποπατεῖν* Ald.] *ἀποδάτειν* V. cf. Av. 822. 1127. 1295.

572

Schol. Luciani p. 186 Iacob. *ὁ μὲν Καλλίας οὗτος, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις, Ἱππονίκου υἱὸς ἦν, τὸν δῆμον Μελιτεύς, ὡς Ἀριστοφάνης Ὥραις.* tria verba extrema accesserunt ex cod. C.

573

Schol. Plat. 331 Bekk. (*Χαιρεφῶντα Ἀριστοφάνης*) *ἐν Ὥραις νυκτὸς παῖδα καλεῖ.*

574

Hesychius *δικαστικόν· Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις τριώβολόν φησιν εἶναι. οὐ μέντοι ἕστηκεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο.* cf. Aristot. Polit. 6, 5.

575

Ἀρᾶς ἱερόν

ἱερὸν Ἀρᾶς Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ὥραις. [ἔνιοι δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὸν ἐνόμισαν.] Hesychius. cf. Diogenian. 2, 92. Apostol. 3, 99. Macar. 2, 33. quamquam quae illi narrant maximam partem aliena sunt.

576

ζεῦγος τρίδουλον

Ἀριστοφάνης Ὥραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε ζ. τρ. Hesych. *ζεῦγος τριπάρθενον.* — *τρίδουλον* Salmas.] *τριδούλων.*

577

ἀσκοπήρα

ὡς ἐν ταῖς Ὥραις Ἀριστοφάνους. Pollux 10, 160.

578

χοιροπῶλαι

ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις. Pollux 7, 187.

Glossam Hesychii *Ἀρίστυλλος· Ἀρίστωνος. ἀρίστου ὥρα* sic refingit M. Schmidtius *Ἀρίστυλλος· Ἀρίστωνος* (filius, i. e. Plato). *Ἀριστοφάνης Ὥραις.* cf. fr. 538.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

579

Athenaeus 1, 30b *γίνεται δὲ ἐν Ἰκάρῳ, φησὶν Ἐπαρχίδης, ὁ Πράμνιος. ἔστι δὲ οὗτος γένος τι οἴνου. καὶ ἔστιν οὗτος οὔτε γλυκὺς οὔτε παχύς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρὸς καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν, οἵῳ Ἀριστοφάνης οὐχ ἥδεσθαι Ἀθηναίους φησί, λέγων τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποιηταῖς ἥδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἀνθοσμίᾳ καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ.* 1, 30d *προσαγορεύεται δὲ . . ἡ ἄμπελος ἡ τὸν Ἰκάριον Πράμνιον φέρουσα ὑπὸ τῶν ξένων μὲν ἱερά, ὑπὸ δὲ τῶν Οἰνοαίων Διονυσιάς.* fallitur de scriptura nominis, *Πράμνειος* solum admittens, Eustath. 871, 19. cf. Eq. 107. fr. 317 Phrynich. 65. monstra tetrametrorum troch. miris lacunis insignia hinc effinxerunt, quamquam sententia tetrametris minime apta est, Bergkius II 1076. Herwerd. Nov. add. crit. 18 ac postquam sibi ipse non satisfecit Mnem. nov. IIII 296. non intellexerunt versibus trochaicis omnino non convenire *συνάγουσι*, quod sive longam syllabam ante posueris, dactylo, sive brevem, ictu vitioso trochaicos certe numeros pessumdat. omnia sana sunt praeter iteratum *σκληροῖσιν*, quod ipso Athenaeo duce (in eis quae supra exscripsi ex 1, 30d) facile emendatur (*Ἰκαρίοισι*). nemo opinor dubitabit quin Aristophanes scripserit

οὔτε ποιηταῖσι γὰρ
σκληροῖς ὁ δῆμος ἥδεται κἀστεμφέσιν,
οὔτ' Ἰκαρίοισι Πραμνίοις οἴνοισιν, οἳ
συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν,
ἀνθοσμίᾳ δὲ πέπονι νεκταροσταγεῖ.

unum adicio v. 2 poetam potius τὸ πλῆθος, non ὁ δῆμος scripsisse. Athenaeus enim perperam τὸ πλῆθος, quo omnis hic hominum multitudo significatur, Atheniensium populum interpretabatur. ceterum cf. Eubul. Athen. 1, 28f Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῆ. ad Gerytaden referunt Bergkius et Dindorfius.

580

Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε,
σὺ δὲ ξυνέζης εἰς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ
καὶ συνεποίεις, ὥς φασι, τὴν τραγῳδίαν.

Vit. Eurip. 136 Westerm. ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε, κατέλιπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ Κηφισοφῶντος. λέγει οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης κτλ. Κηφισοφῶν Rossignol.] κισοφῶν cod. μελάντατε] ταλάντατε Seidlerus. at μελαμπυγία Cephisophontis notari videtur. 2. ξυνέζης Rossign.] συνέζης. δὴ συνέζης Hermann. Opusc. V 202. an σύ τοι συνέζης? Εὐριπίδῃ Ross.] Εὐριπίδου. 3. φασι Ross.] φησι καί. cf. Ran. 944. ad Gerytaden refert Bergkius.

581

ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχριμένου
ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα.

Dio Chrysost. II 273 Reisk. τά τε μέλη (Σοφοκλέους) οὐκ ἔχει πολὺ τὸ γνωμικὸν οὐδὲ τὴν πρὸς ἀρετὴν παράκλησιν, ὥσπερ τὰ τοῦ Εὐριπίδου, ἡδονὴν δὲ θαυμαστὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν· ὥστε μὴ εἰκῇ τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ τὸν Ἀριστοφάνην εἰρηκέναι κτλ. Vit. Soph. 132 Westerm. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης ὅτι κηρὸς ἐπεκαθέζετο τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ (Eupol. 94, 5)· ἄλλος δὲ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι τὸ στόμα κεχρισμένου. Cramer. Anecd. Par. I 19 τὸν Ἀριστοφάνην ἀποδέχομαι λέγοντα· Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεκραμένου ὥσπερ καὶ δίσκου π. τ. στ. κεχριμένου Cobet. V. l.[2] 127. N. l. 608] κεχρισμένου. cf. Magnet. 3. ad Gerytaden refert Dindorfius, cum fr. 471 coniungit Bergkius. significatur Euripides.

582

ἄλλαι δὲ κυαμίζουσιν αὐτῶν· εἰσὶ δὲ
ἤδη πρὸς ἄνδρας ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

Pollux 2, 18 Ἀριστοφάνης γὰρ κυαμίζειν τὰς ἀκμαζούσας (παρθένους) ἔφη κτλ. πρὸς] εἰς Α.

583

ἵνα ξυνῶσιν ᾧπερ ἥδεσθον βίῳ,
σκώληκας ἐσθίοντε καὶ μυλακρίδας.

Pollux 2, 189 ἡ μέντοι κωμῳδία ἢ τὴν ἀλετρίδα μυλακρίδα καλεῖ ἢ ζῷόν τι ἐν τῷ μύλωνι γινόμενον, ὡς Ἀριστοφάνης λέγει κτλ.

ξυνῶσιν] ξυνῆτον? Pollux 7, 19 ἡ ἔνδον (τοῦ μύλωνος) τίφη μυληθρὶς καὶ μυλακρίς· ἔνιοι δὲ μυλακρίδα καὶ τὴν ἀλετρίδα (per iocum scilicet). cf. Plat. 73. μυλακρίς si compositum est ex ἀκρίς (cf. Ach. 1116. 7. Nicoph. 1. Antiph. 194, 6), quomodo α possit producere nescio. ad Babylonios referebat Eucratem et Cleonem vel Lysiclem inrideri ratus Fritzschius Babyl. 53. 4.

584

οὐκ εἶ λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα
καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί;

Pollux 8, 17 ἔνιοι δὲ οἴονται καὶ ἀνάγκην σκεῦος εἶναι δικαστικὸν εἰπόντος Ἀριστοφάνους κτλ. εἶ Porson. Advers. 282] ἴη. ἐντευθενὶ Iungermann.] ἐντεῦθεν. ἀνάγκην, i. e. *tormenta*, plerumque numero plurali, ut Herodot. 1, 116; sed etiam singulari. cf. Eurip. Bacch. 552 ἐσορᾷς σοὺς προφήτας ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας; Themistocles Andrum oppugnans dixit Athenienses duo magna numina secum ducere, Πειθώ τε καὶ Ἀναγκαίην. Herodot. 8, 111, ubi tamen *necessitas* significatur. Πειθὼ καὶ Βίαν Plut. Them. 21.

585

ἄκων κτενῶ σε, τέκνον· ὁ δ' ὑπεκρίνετο,
ἐπὶ Παλλαδίῳ τἄρ', ὦ πάτερ, δώσεις δίκην.

Eustathius 1419, 52 δικαστήριον ἱστοροῦσιν Ἀθήνησιν ἐπώνυμον τῆς Παλλάδος. Ἀριστοφάνης κτλ. ἐδίκαζον δὲ κατὰ Παυσανίαν ἐκεῖ ἀκουσίους φόνους οἱ ἐφέται. parodiam esse tragici producta syllaba prior nominis τέκνον et κτενῶ (pro ἀποκτενῶ) indicio est. cf. Cobet. N. l. 29. 2. τἄρ' ὦ Elmslei. Ach. 323] παρ' ὦ. de *Palladio* cf. Schoemann. Antiq. gr.[2] I 486. ὑπεκρίνετο coll. Ach. 395 defendit Fritzschius Daet. 129, ἀπεκρίνατο Cobet. Mnem. IIII 105. ad Daetalenses paene nulla probabilitate refert Fritzschius.

586. 587

οὐδὲν γὰρ ὄντως γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων.
ἀλλ' οὐδὲ τὸ μέλι γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων.

v. 1 Athenaeus 14, 652 f κατὰ τὸν Ἀριστοφάνην κτλ. Iulian. Epist. 24 Ἀριστοφάνει μὲν δοκεῖ εἶναι πλὴν μέλιτος τῶν ἄλλων γλυκύτερον τὰς ἰσχάδας, καὶ οὐδὲ τοῦτ' ἀνέχεται τῶν ἰσχάδων εἶναι γλυκύτερον, ὡς αὐτὸς ἐπικρίνας λέγει. hinc alterum versum effinxit et cum priore coniunxit Cobetus V. l.[2] 400. quamquam coniunctos fuisse non opus est.

588

τὴν γυναῖκα δὲ
αἰσχύνομαι τώ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω.

Vit. Aristoph. XXVIII. 77 Duebn. (Ἀριστοφάνης) μετήλλαξε τὸν βίον παῖδας καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον ὁμώνυμον τῷ πάππῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα . . . τινὲς δὲ δύο φασί, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη κτλ. ἴσως αὐτοὺς λέγων. Cobetus Mnem. IIII 274 τὴν γυναῖκ' αἰσχύνομαι; τώ τ' κτλ. ad Σκηνὰς καταλαμβανούσας refert Bergkius.

589

οἴμοι,
τουτὶ τί ἦν; ἀδιάφορός μοι φαίνεται
ὁδί.

Lexic. graec. ined. cod. Laurent. plut. LVII apud Herwerden. Stud. crit. 93, 4 *διαφέρειν· ἀφ' οὗ καὶ ἀδιάφορος ὁ μὴ προσήκων μηδὲ οἰκειότητά τινα ἔχων. ὡς Ἀριστοφάνης Σφηξίν·* (?) *κτλ.* — ita ut significavi discripsit Herwerdenus. an *Ἥρωσιν*?

590

ἄγε νυν τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν
τασδὶ κάταξον τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ λίθῳ.

Athenaeus 2, 53a *Ἀριστοφάνης κτλ.* circumflecti *ἀμυγδαλῆ* iubet. *τῇ κεφαλῇ* Dobr. Plut. 314 p. 38] *τὴν κεφαλήν. σαυτοῦ* insolentius positum. cf. quae adnotavimus ad Nub. 515. 'capite tuo *pro lapide* usus'. iocus simillimus Av. 54sq.

591

τὴν χύτραν,
ἐν ᾗ τὰ κρεάδι' ἧψες ἐξωμευμένα.

Pollux 7, 26 *Ἀριστοφάνης κτλ. ἧψες* Dobr. Plut. 227] *ἕψεις.* potius *ἧψε τἀξωμευμένα.* Bekker. Anecd. 38, 31 *ἐξωμευμένα κρέα· ἐξωμοποιημένα.*

592

πλὴν εἴ τις πρίαιτο δεόμενος
βασκάνιον ἐπικάμινον ἀνδρὸς χαλκέως.

Pollux 7, 108 *πρὸ δὲ τῶν καμίνων τοῖς χαλκεῦσιν ἔθος ἦν γελοῖά τινα καταρτᾶν ἢ ἐπιπλάττειν ἐπὶ φθόνου ἀποτροπῇ. ἐκαλεῖτο δὲ βασκάνια, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἔφη κτλ. ἐπικάμινον* Bekkerus] *ἐπὶ κάμινον.* Bekker. Anecd. 30, 5 *βασκάνιον . . . ἔστι δέ τι ἀνθρωποειδὲς κατασκεύασμα, βραχὺ παρηλλαγμένον τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν, ὃ πρὸ τῶν ἐργαστηρίων οἱ χειρώνακτες κρεμαννύουσι τοῦ μὴ βασκαίνεσθαι αὐτῶν τὴν ἐργασίαν. Vulcani* eas fuisse imagines cognoscitur ex Schol. Av. 436 *οἱ δὲ πήλινον Ἥφαιστον πρὸς ταῖς ἑστίαις ἱδρυμένον, ὡς ἔφορον τοῦ πυρός . . . ἐν ταῖς ἐσχάραις ὡς παρὰ* (*ὥσπερ ἐν* Lobeck. Agl. 971) *ταῖς καμίνοις τὸν Ἥφαιστον ἀναπλάττουσιν.* ad O. Iahn. Berichte d. sächs. Ges. d. Wiss. 1855 p. 67 relegat H. Iacobi.

593

τί δῆτά σοι δράσω, κακόδαιμον, ἀμφορεὺς
ἐξοστρακισθείς;

Plutarchus Mor. 853 b inter plures alios Aristophanis versus. δῆτά Duebnerus] δέ. δῆτα δράσω σ' ὦ Bergkius. δῆτα δράσων ὦ Meinek. quomodo aut amphora loqui aut homo se amphoram esse dicere possit nescio. fortasse scr. δράσει 'quid tibi proderit amphora?' ludit in verbo ἐξοστρακισθείς, ostracismum simul significans et testam amphorae fractam. cf. fr. 598.

594

καὶ κύων ἀκράχολος
Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι.

Eustathius 1467, 35 Ἑκάτης ἀγάλματα αἱ κύνες. ταύτῃ γάρ φασι θύονται· ἣν καὶ κυνοπρόσωπον διαπλάττονται. Ἀριστοφάνης κτλ. Bekker. Anecd. 327, 13 ἀγάλματα Ἑκάτης· αἱ κύνες. θύονται γὰρ αὐτῇ. 336, 31 ἄγαλμα Ἑκάτης· τὴν κύνα οὕτως εἴρηκεν Ἀριστοφάνης διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἑκάτῃ κύνας, ἢ ὅτι καὶ αὐτὴν κυνοκέφαλον πλάττουσιν. Hesych. Ἑκάτης ἄγαλμα· τὰς κύνας οὕτω φασὶ διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι Ἑκάτῃ κύνας. τινὲς δὲ καὶ αὐτὴν κτλ. Eurip. fr. 959 N. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσει. cf. Preller Mythol. gr.[2] I 248.

595

λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος

Athenaeus 7, 310 f λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων ἰχθύων διαφέρει (ὁ λάβραξ), ἐπινοητικὸς ὢν τοῦ διασώζειν ἑαυτόν. διὸ καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησί κτλ. scribendum aut λάβραξ, ὁ aut λάβραξ ἁπάντων κτλ.

596

ἡδύς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.

Athenaeus 10, 444 d καλῶς ἄρα καὶ Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γάλα τὸν οἶνον ἔφη εἰπών κτλ. ὃν πολὺν σπῶντες ἔνιοι παρανόμων ἀφροδισίων ὄρεξιν λαμβάνουσιν. γε Porson.] τε. οἶνος ἡδὺς πίνειν praedicatum est.

597

πικρότατον οἶνον τήμερον πίει τάχα.

Athenaeus 10, 446 e πίομαι δὲ ἄνευ τοῦ υ (πιοῦμαι) λεκτέον, ἐκτείνοντας δὲ τὸ ι . . . Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι (1289) . . . καὶ ἐν ἄλλοις κτλ. Eustath. 1253, 50. Grammaticus Hermanni 321. Cram. Anecd. Paris. IIII 246, 7. πίει] πίεῖ A. τάχα ad poetae verba rettulit Dindorfius.

598

τὸ δ' αἷμα λέλαφας τοὐμόν, ὦναξ δέσποτα.

Athenaeus 11, 485 a λάψαι, τουτέστιν ἀθρόως πιεῖν ... φησὶ γάρ που ὁ αὐτὸς (Ἀριστοφάνης) κτλ. οἷον ἄθρουν μ' ἐξέπιες. Eustathius 1246, 36. δ' αἷμα] δέπας Eustathius. Hesych. et Photius λέλαφας (sic Cobet. V. l.[2] 366 pro λέμφας)· πέπωκας. explicandum fortasse est ex fr. 593.

599

ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.

Athenaeus 15, 701 b ἵνα ἀναφωνήσω τάδε τὰ τοῦ ἡδίστου Ἀριστοφάνους κτλ. dominus ut videtur amicis abeuntibus faces praeferri iubet.

600

αἰσχρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

Clemens Alex. Stromat. 6, 745 εὕροις δ' ἂν Ἀριστοφάνη τὸν κωμικὸν γράφοντα κτλ. Eurip. 319, 4 N. γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ. 804 πικρὸν ν. γ. πρ. ἀν. unde sine causa ἐχθρόν vel πικρόν etiam Aristophani obtrudunt.

601. 602

πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.
ὁπηνίκ' ἄττ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι.

Schol. Platonis 372 ἄττα. Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτό φησι παραλαμβάνεσθαι· πυθοῦ — φαίνεται. καὶ πάλιν· ὁπηνίκα κτλ. cf. Chionid. 8. si sint Aristophanis, ad alteras Thesmophoriazusas refert Bergkius.

603

λούσησθε καὶ κτενίσησθε πρὸς τὸν ἥλιον.

Pollux 2, 34 Ἀριστοφάνης κτλ. excidit in eis quae antecedebant ἵνα vel ἐάν.

604

ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ.

Pollux 2, 39 παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει (ἡ κεφαλὴ) σκάφιον· κτλ. καταγῇς mediam producit.

605. 606

φθέγξαι σὺ τὴν φωνὴν ἀναστοιχήσας ἄνω.
φθέγμα κεκράτηκε.

Pollux 4, 114 *καὶ Ἀριστοφάνης πού φησι· φθέγξαι — ἄνω· ὁ δ' αὐτὸς καὶ φθ. κτλ. ἀναστήσας* vel *ἀνατείνας ἄνω* Bergkius, *ἀνατειχίσας*, quod non intellego, Meinekius. non liquet.

607

τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κοκκύμηλ' ἠκρατίσω;

Pollux 6, 24 *ἔστι δὲ τὸ ἀκρατίσασθαι καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει κτλ.* de *κοκκυμήλοις* (prunis domesticis) Hehn Kulturpfl.[2] 330. 1.

608

τὸν Πειραιᾶ δὲ μὴ κεναγγίαν ἄγειν.

Pollux 6, 31 *Ἀριστοφάνης δὲ κτλ. δὲ* add. Meinek. Bekker. Anecd. 104, 8 *κεναγγίαν· τὴν πεῖναν.* ut *ἑορτὴν ἄγειν* dictum esse monet Cobet. Mnem. V 186. cf. Nub. 621 *ἀπαστίαν ἄγειν.*

609

ἢ τις κύουσ' ἐφάνη κύος τοσουτονί.

Pollux 2, 6 *τὸ δὲ κύημα καὶ κύος Ἀριστοφάνης κέκληκεν κτλ.* ad Triphaletem refert Suevernius.

610

ὀξυγλύκειάν τἄρα κοκκιεῖς ῥόαν.

Pollux 6, 80 *εἴποις δ' ἂν καὶ κοκκίσαι ῥοιὰν κατὰ Ἀριστοφάνην κτλ. τουτὶ δὲ τὸ ἰαμβεῖον Ἀριστοφάνης οὐκ ἴδιον ὃν εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.* omittit cod. A. — i. e. '*nondum maturae puellae vim paras*'. cf. Horat. Carm. 2, 5, 10.

611

[*τὸ*] *παραπέτασμα, τὸ Κύπριον, τὸ ποικίλον.*

Pollux 10, 32 *παραπέτασμα* (*πρὸ τοῦ κοιτῶνος ἐπὶ ταῖς θύραις*) . . . *πολύχρουν, ἐφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἂν εἴποι κτλ.* prius *τὸ* om. Bekkerus.

612. 613

ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξαναίνεται.
ὥστ' ἔγωγ' ηὑαινόμην
θεώμενος.

Suidas *αὐαίνεται· ξηραίνεται . . . ἡ πρώτη δασύνεται. Ἀριστοφάνης κτλ.* (v. 1). *καὶ ἑτέρωθι· ὥστ' κτλ.* 2. *ηὑαινόμην*] *ἠναινόμην* A. *θεώμενος*] *καὶ θεώμενος* V. ex plenioribus Ran. 196 scholiis haec

excerpta esse iure arbitratur Valckenaerius Herodot. 7, 162. Hesych. ἐξαναίνεται· ἀποθνήσκει. fortasse Παιδάριον scribendum, i. e. comoedia Platonis (ἐξαναίνεται | Πλάτωνος).

614

τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἕξει μόνας.

Photius et Suidas μηλῶσαι· τὸ καθεῖναί τι εἰς βάθος. καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι τὸ διαχρῖσαι τῷ δακτύλῳ. Ἀριστοφάνης κτλ. τὴν] τὸν Suid. codices praeter A. φάρυγα Suid. A] φάρυγγα. μηλῶν Porson.] μηλῶσαι. cf. Eq. 1150 et de consuetudine argentum in ore abscondendi Vesp. 791. 2. erat id autem fere κέρμα: itaque videndum an hic scripserit ἕξεις ὅλας.

615

τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Photius et Suidas πρόσισχε τὸ πρόσεχε . . . οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι τὸ ὑπισχνοῦμαι, οἵ τε τραγικοὶ καὶ Ἀριστοφάνης κτλ. Photius ὑπίσχεται· ὑπισχνεῖται. neque συλλαβεῖν (pro συλλήψεσθαι τοῦ πράγματος) neque ὑπίσχομαι Atticorum consuetudini convenit. itaque nescio quis non Atticus videtur loqui. Aesch. Eumen. 804 sane πανδίκως ὑπίσχομαι. cf. Meinek. Q. Menandr. 36. Thesm. 344 hodie legitur ἂν ὑπόσχηται (ex cod.).

616

ἔφευγε, κἀγὼ τῆς ὑπαντὰξ εἰχόμην.

Eustathius 1442, 3 ὑπαντάξ, οὗ μέμνηται Αἴλιος Διονύσιος λέγων ὡς δηλοῖ τὸ ἐξ ἐναντίας, φέρων εἰς χρῆσιν ἐξ Ἀριστοφάνους κτλ. cf. etiam Hesych. ὑπαντάξ. τῆς ὑπ. i. e. ὁδοῦ. sed pro εἰχόμην scribendum videtur ᾠχόμην. cf. Ran. 174. Lobeck. Soph. Ai. 731. Aristoph. Vesp. 1155. Thuc. 4, 47, 2. 2, 91, 3. Xen. Anab. 1, 3, 1.

617

οὔκουν μ' ἐάσεις ἀναμετρήσασθαι τάδε;

Bekker. Anecd. 57, 14 οὐκοῦν . . . καὶ παρ' Ἀριστοφάνει κτλ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐάσεις οὖν με. cf. quae adnotavimus ad Nub. 203.

618

ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς Γέλαν ἀφίξομαι.

Plutarch. Mor. 853 b inter alia Aristophanis fragmenta. ὑπὸ τοῦ Elmsl.] ὑπό. Γέλαν Xylander] τὸ γελᾶν. cf. Ach. 606.

619

χωρεῖ 'πὶ γραμμὴν λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν.

Galenus Hippocrat. XII 161 ed. Charter. (V 528 Bas.) *καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς δὲ τὰ προτεινόμενα τοῦ σώματος, ὡς εἰς ἐμβολὴν παρεσκευάσθαι λέγων, καθότι καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐδήλωσεν εἰπὼν κτλ. εἰς ἐμβολήν* Dindorf.] *ἐμβολῇ*. quid *γραμμή* sit nescio.

620

οὐχ ὅ τι ἐκεῖνος ἔλαχεν. οἰμώζων κάθου.

Zonaras II 1168 *κάθου καὶ κάθησο· ἀμφότερα Ἑλληνικά· Ἀριστοφάνης κτλ. ὅ τι*] *ὅπερ* Meinek. *ἔλαχεν*] *ἔλαχον* Bergk. alibi Aristophanes *κάθησο*. Ach. 59. Eccl. 144. 169. 554. Plut. 724. itaque nescio an *καθοῦ* (*τὼ χεῖρε*) dixerit. ceterum cf. Hermog. III 441 Walz, ubi quod adfertur fragmentum cum hoc quodammodo coniunctum videtur fuisse.

621

σὺ δ' οὐκ ἀνεῖχες αὐτὸν ὥσπερ εἰκὸς ἦν.

Bekker. Anecd. 400, 9 et Varin. Ald. Hort. Adon. p. 16 a (108 Dind.) *ἀνέχειν· . . . λέγεται ἀνέχειν καὶ τὸ κωλύειν . . . καὶ Ἀριστοφάνης κτλ.* Thuc. 6, 86 *τοὺς ταῦτα* [*κωλύοντας καὶ*] *ἀνέχοντας*.

622

οὕτως τι τἀπόρρητα δρᾶν ἐστι μέλει.

Bekker. Anecd. 434, 5 et Suidas *ἀπόρρητα· πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα ἐν τοῖς νόμοις λέγουσιν. Ἀριστοφάνης κτλ. οὕτως τι* Bekk. An.] *οὕτω τι* Suid., sed *οὔ τι* A. *οὐ τὸ* B. *ἔστι μέλει* Bekk. An.] *ἔτι μέλλει* Suid. *ἐστιν μέλον* Dindorf. *ἐστ' ἐπιμελές* Bernhardy (et Fritzschius Q. Arist. 171, non recte comparans Menand. Stob. Flor. 110, 9). *ἐτημέλει* Bergk. *ἐστι γλυκύ* Cobet. N. l. 39. *ἐστιν μέλι* C. F. Hermann. Philol. X 244 et Meinek. V p. CLI. conl. Alexid. 143, 6, cuius versus non eadem est ratio, et Horat. Serm. 2, 6, 32 *hoc iuvat et melli est.* si verum est *ἐστιν μέλι*, scribendum erit *οὐχ ὥς γε τ. δρ.* cf. Soph. Ant. 570. Oed. R. 361. 1131.

623

γίγνωσκε τὸν ἄλεισόν τε καὶ τὰ γράμματα.

Etymol. m. 61, 17 *ἄλεισον· λέγεται ἀρσενικῶς, οἷον γίνωσκε κτλ. Ἀριστοφάνης. ἔστι δὲ εἶδος ποτηρίου. ἄλεισόν τε* Porson. Advers. 282] *ἄλεισον*. significatur poculum litteratum. Athen. 11, 466 d sq. 489 c. Eubul. 69. Alexid. 267, 4.

624

ὁρῶ γὰρ ὡς στόμφακα διασαυλούμενον.

Etymol. m. 270, 45 *διασαυλούμενος· ἁβρυνόμενος καὶ διαθρυπτόμενος, παρὰ τὸν σαῦλον τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον . . . ὁρῶ κτλ. Ἀριστοφάνης.* Cramer. Anecd. Par. IIII 198, 26 *διασαυλούμενος· Ἀριστοφάνης· ὁρῶ κτλ.* cf. Zonaras I 539. *στόμφακα* Gaisfordus] *ὄμφακα. διασαυλούμενον*] *σαυλούμενον* Zonar. — Hesych. *διασαυλούμενον· διακινούμενον καὶ ἐναβρυνόμενον ἢ διασειόμενον.* '*χέλυς σαῦλα ποσὶν βαίνουσα* Hom. Hymn. 3, 28. similem hominum incessum exprimunt verba *διασαυλοῦσθαι* et *σαυλοπρωκτιᾶν*, i. e. *τὰ ἰσχία περισπᾶν, cevere.*' Lobeck. Pathol. prol. 392 n. 21.

625. 626

κατάντιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότες.
ἐκβαίνετον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι.

Etymol. m. 280, 28 *οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐν τοῖς τρισὶ προσώποις τῶν δυϊκῶν τοῖς δυϊκοῖς χρῶνται, ὡς Ἀριστοφάνης κτλ. ἐκβαίνετον*] *ἐκμαίνετον* DM. duo fragmenta esse censet Bergkius, unum Dindorfius *ὑποπεπτωκότε* scribens et conferens Vesp. 975—978, ac Dobraeus, qui Advers. II 257 *ἐκβαίνετον ὡς τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι* | *καταντιβολεῖτόν τ' αὐτὸν κτλ.* scribendum est v. 1 *κᾆτ' ἀντιβολεῖτον*, v. 2 *εὐφραίνετον.* sic *κᾆτα* restitutum pro *κατα* Plat. 119. Amips. 6. Ephipp. Athen. 8, 358 f (v. 2). altero versu Carcini filios significari putat Bergkius. cf. Meinek. I 515 sq.

627

καὶ τῶν πρὸς εἵλην ἰχθύων ὠπτημένων

Etymol. m. 298, 54 *εἵλη· σημαίνει τὴν θερμασίαν . . . ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει κτλ.* in cod. Florentino Milleri (Mélanges 101 et 156) *Sophocli* hoc fragmentum tribuitur (*παρὰ Σοφοκλεῖ*). quod non est veri simile.

628

ἰκτῖνα παντόφθαλμον ἁρπαγαῖς τρέφων.

Etymol. m. 470, 99 et Choerobosc. Bekker. adnot. Etym. m. 901 *ἴκτινα . . . προπαροξυτόνως, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει κτλ. ἰκτῖνα* Lobeck. Paralip. 171] *ἴκτινα. ἁρπαγαῖς τρέφων* K.] *ἅρπαγα στρέφων, ἅρπαγας τρέφων. ὀφθαλμοῖς τίνων* cod. Flor. Milleri (Mélanges 167), ubi *ὀφθαλμοῖς* ex litteris superioribus male repetitum videtur. *ἁρπαγῆς τρέφων* Dindorf. in Poet. scen. ed. novissima. *ἅρπαγ' ἐκτρέφων* Kidd. Dawes. Miscell. 356, quod non commemoravissem, nisi perperam repetivisset Meinekius Herm. III 454. Populum

Atheniensem, qui rapacem aliquem sycophantam aleret, significari existimabat Meinekius. potest etiam Pericles notari, *Ictinum* architectum et clarissima eius opera (sociorum) rapinis sustentans. cf. Pac. 605. 616.

629

μέλαινα δεινῶς πίττα Βρεττία παρῆν.

Stephanus Byz. *Βρέττος· πόλις Τυρρηνῶν, ἀπὸ Βρέττου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βαλητίας τῆς Βαλήτου· οἱ οἰκοῦντες Βρέττιοι, καὶ ἡ χώρα Βρεττία, καὶ ἡ γλῶσσα. Ἀριστοφάνης κτλ.* Hesychius *Βρεττία· μέλαινα ἢ βάρβαρος, ἀπὸ τοῦ Βρεττίων ἔθνους.* cf. Etym. m. 213, 8. *δεινῶς* K.] *δεινή. πίττα* Bochartus probante Meinekio in ed. Stephani] *γλῶσσα.* Bekker. Anecd. 223, 18 et Etym. m. 213, 8 *Βρεττία· μέλαινα πίσσα.* Plin. N. h. 14, 127 *pix in Italia ad vasa vino condendo maxime probatur Bruttia.* 16, 53 (pix) *aceto spissatur et coagulata Bruttiae cognomen accipit.* cf. 24, 39. 15, 31. frustra *γλῶσσα* (*γλῶττα*) defendunt Dindorfius, Bergkius (Ztschr. Alterthumsw. 1851, 19). Nauckius Philol. VI 415 *μέλαινα δεινὴ* (vel *νὴ Δί*) *γλῶσσα. B. Βρεττία γὰρ ἦν.* at quid Aristophani cum mulieribus Bruttiis? tamquam Plathanae in Attica fuerint nullae. *γλῶσσα* facile oriebatur ex *δεινῶς πίττα.*

630

ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι.

Eustathius 73 extr. *Ἀριστοφάνης κτλ.* Herodian. I 226, 14. cf. Chionid. 5. 6.

631

ἡ μᾶζα γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χὠ κάραβος.

Eustath. 959, 44 *λέγουσι δὲ καὶ σᾶ τὰ σῶα οἱ παλαιοί, παρ' οἷς καὶ σᾶ ἡ σώα . . . Ἀριστοφάνης κτλ.* cf. Philemo *σῷος.* sine poetae nomine Cramer. Anecd. Ox. I 399, 18. *σῶς* restituendum videtur Cobeto Mnem. X 92.

632

ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοδὶ χιτώνιον

Eustathius 1166, 52 *χιτώνιον . . . λεπτὸν ἔνδυμα γυναικεῖον πολυτελὲς . . . Ἀριστοφάνης κτλ.*

633

ἑστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους

Eustathius 1387, 4 *ἐν δὲ ῥητορικοῖς λεξικοῖς φέρεται καὶ ταῦτα·*

ἐκ τοῦ ἀθρόος γίνεται ἄθρους . . . καὶ Ἀριστοφάνης κτλ. videtur choreutarum habitus vituperari. ad Babylonios (fr. 66) referebat Fritzschius Babyl. 25.

634

πόθεν δ' ἐγώ σοι συγγενής, ὦ φαρμακέ;

Eustathius 1415, 62 *ὁ δὲ φαρμακὸς ἤτοι τὸ κάθαρμα . . . Ἀριστοφάνης κτλ.* Daetalensium esse putabat Fritzschius Daetal. 134 adn. sed fortasse cum fr. 655 coniungendum est hunc in modum *σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς πόθεν; πόθεν δ' ἐγώ σοι κτλ.* quod si verum videtur, Herculem adpellari consentaneum est.

635

λίθος τις ὤζησεν τεθυμιαμένος.

Theognostus Bekker. Anecd. 1403, Crameri An. Ox. II 142, 20, Herodian. I 444, 3 *ὀζήσω διὰ τοῦ η, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης κτλ. ὤζησεν* Dindorf.] *ὄζησεν.* aut cum Bergkio *πέλεθός τις* aut *βόλιτός τις ὤζησ' οὐ τεθυμιαμένος* scribendum videtur.

636

ᾤμην δ' ἔγωγε τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.

Schol. Eq. 137 *ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς χειμάρρους ὁ Κυκλοβόρος ὑπὸ Ἀθηναίων χωσθείς. τὴν κακοφωνίαν οὖν τοῦ Κλέωνος εἴκασε τῷ ἤχῳ τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἀλλαχοῦ κτλ. ἔγωγε* Brunck.] *ἐγώ.* Bergk. *ἐγὼ — καθιέναι.* cf. Eq. 430. turbulentam Cleonis eloquentiam in *Holcadibus* commemoratam esse Bergkius arbitratur.

637

ἐβάδιζέ μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων.

Schol. Euripid. Med. 46 *ἐκ τρόχων· βαρυτόνως ὡς νόμων. Ἀριστοφάνης κτλ. ὡς ἀπὸ γυμνασίας οὖν ἐλθόντας τοὺς παῖδας. ἐβάδιζέ* Elmsl. Med. 85] *βαδίζει.* Eurip. Med. 46 *ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι | στείχουσι.* Hesych. *ἀποτρόχου· ἐξ ἅρματος δρόμου.* non credo. idem *ἐξ ἀποτρόχου· ἐκ περιδρόμου. ἀπότροχοι* sunt qui alibi *δρόμοι* vocantur. cf. Nub. 1005 *ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει.* sunt igitur *ambulationes.* neque opus est ulla mutatione (Herwerd. Mnem. nov. VI 62).

638

καὶ στρεψίμαλλος τὴν τέχνην Εὐριπίδης.

Schol. Ran. 775 *παρίστησιν αὐτοῦ τὸ περὶ τοὺς λόγους σαπρόν.*

καὶ ἐν ἄλλοις κτλ. *καὶ* add. Bergkius. *στρεψίμαλλος* Θ] *στρεψιμαλος* M. *στρεψίκαλλος* V. *στρεψίμελος* Ald. *Εὐριπίδης*] *Εὐριπίδου* Θ. Eustath. 1638, 17 *στρεψιμάλλους ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς περιλαλοῦντας . . . ἀπὸ ἐρίων συνεστραμμένους μαλλοὺς ἐχόντων καὶ οὕτω δυσλύτων.*

639

καὶ πρός γε τούτοις ἥκετον πρέσβη δύο.

Ioannes Alex. 14, 24 *τά δύο εε εἰς η συναιροῦσιν Ἀθηναῖοι . . . καὶ πρός κτλ.* Choeroboscus Bekker. Anecd. 1247 *πρέσβεε, πρέσβη, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει περισπωμένως· ἥκετον πρεσβῆ δύο.* Herodian. II 324, 7. I 420, 14.

640

ἑκτεὺς δέ γ' ἐστὶν ἑξαχοίνικον μέτρον.

Erotianus 76, 1. 4 Klein. *ἡμιεκτέον τὸ ἥμισυ τοῦ ἑκτέως. ἑκτεὺς δὲ λέγεται ἀττικὸν μέτρον, ἔχον χοίνικας ὀκτώ . . . Ἀριστοφάνης κτλ.* *δέ γ'* Fritzschius Thesm. p. 602] *δέ.* *ἑξαχοίνικον* A] *ἐξαχοίνικον* B. *ἐξεχοίνικον* C. *ὀκτὼ χοινίκων* (contra metrum) cum *ἑκτεύς* sit octo choenicum (Hultsch. Metrol. 82. 3. fr. 465), L. Dindorf. Thes. III 588. *ἑκτεὺς τί ἐστιν; B. ἑξαχοίνικον μέτρον* Nauck. Philol. VI 415. *ὀκταχοίνικον* Kleinius. Herwerdenus Mnem. nov. VI 62 *ἑκτεὺς δὲ τί ἔσθ'; B. ἓξ χοινίκων. A. ὀκτὼ μὲν οὖν*, sine ulla probabilitate. nulla mutatione opus est, si statuas peregrinum a caupone decipi *τὸν ἑκτέα* ita interpretante, quasi a numerali *ἕξ* deducatur. cf. Nub. 643. 5.

641

Plutarchus Mor. 1142a *Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς μνημονεύει τοῦ Φιλοξένου καί φησιν, ὅτι εἰς τοὺς κυκλίους χοροὺς μέλη εἰσηνέγκατο, καὶ ἄλλοι δὲ κωμῳδιοποιοὶ ἔδειξαν τὴν ἀτοπίαν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν κατακεκερματικότων.* cf. Pherecr. 145. Fritzsch. Ran. p. 310. Herwerdenus Obs. crit. 42 trimetrum effinxit non admodum pulchrum *εἰς τοὺς κυκλίους χοροὺς μέλη 'σηνέγκατο.* paullo numerosius poterat *εἰς τ. κ. χοροὺς γὰρ εἰσηνέγκατο | μέλη* (*κάκιστα*, quod post *εἰσην.* facile excidere poterat). de *Philoxeno* multa ridicule Machon Athen. 8, 341a—d.

642

θύειν με μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν.

Bekker. Anecd. 86, 3 *βῆ· προβάτων βληχή. Ἀριστοφάνης κτλ.*

θύειν με ante Cobetum Mnem. X 79 Meinek. II 40 et Dindorf.] *θύτην*. cf. Cratin. 43. Hesych. *βὴ λέγει· βληχᾶται.*

643

Aristides I 87, 19 *φησὶν Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου σκότον εἶναι τεθνηκότος.* est trimeter *σκότος γάρ ἐστιν Αἰσχύλου τεθνηκότος.* ad Gerytadem refert Dindorfius. cf. Ran. 868 sq.

644

φωνάριον εἶχεν ᾠδικὸν καὶ καμπτικόν.

Pollux 4, 64 *Ἀριστοφάνης δὲ μελῳδός καὶ προσῳδός εἴρηκε καὶ λεπτόφωνος καὶ βαρύφωνος καὶ φωνάριον κτλ. καὶ ᾀσματοκάμπτας* (Nub. 333). adparet etiam medium versum Aristophanis esse. *εἶχεν* add. K. Eq. 137. Vesp. 36. 1034. Pac. 757. Lys. 361. Pherecr. 113. Plat. 188. Alexid. 27, 8.

645

εἰ μὴ Προμηθεύς εἰμί· τἄλλα ψεύδομαι.

Schol. Bachm. Lycophr. p. 347. Prometheus loquitur: (*'disperеam*) *ni Prometheus sum'* (de quo alter dubitaverat): *'cetera quae dixi mendacia esse concedo.'*

646

οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι
ἐοικέναι.

Etymol. m. 526, 20 et Cram. Anecd. Par. IIII 75, 4 *κόλλοπες· . . . ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ νωτιαῖον δέρμα, διὰ τὸ τὴν κόλλαν ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι. ὅθεν Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος ἔφη κτλ.* uno trimetro scribere possis *ἐοικέναι γὰρ αὐτὸν οἶμαι κόλλοπι.*

647

ἀλλὰ τὸ στρόφιον λυθὲν
τὰ κάρυά μοὐξέπιπτεν.

Pollux 7, 67 *τὸ γυναικεῖον ζώνιον . . . στρόφιον ὠνόμαζον, ὡς Ἀριστοφάνης κτλ. τὰ κάρυα,* *mammas* dicit. ceterum hoc genus accusativorum absolutorum multo rarius est ceteris. Ach. 1182 proscripsit Meinekius. Soph. OC. 1119 *τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον.* Plat. Leg. 8, 884 c *ἐὰν δέ, ἐκ Διὸς ὕδατα γιγνόμενα, τὸν ἐπάνω γεωργοῦντα . . . βλάπτῃ τις.*

648

οὔτε νύκτωρ παύεται
οὔθ' ἡμέραν.

Priscianus 18, 240 *Attici* μεθ' ἡμέραν καὶ 'ἡμέραν' *ponunt per se et* νύκτωρ καὶ ἡμέραν. Ἀριστοφάνης κτλ. initio videtur excidisse βήττων. Eccl. 51.

649

ἀγρὸν γὰρ ἔλαβεν
ἀργὸν παρ' αὐτοῦ.

Aristot. Rhet. 3, 9 p. 1410, 23 παρίσωσις δ' ἐὰν ἴσα τὰ κῶλα, παρομοίωσις δ' ἐὰν ὅμοια τὰ ἔσχατα ἔχῃ ἑκάτερον τὸ κῶλον. ἀνάγκη δὲ ἢ ἐν ἀρχῇ ἢ ἐπὶ τελευτῆς ἔχειν . . . ἐν ἀρχῇ μὲν τὰ τοιαῦτα· ἀγρὸν κτλ. ad quae anonymus Paris. Conr. Neobar. 1539 fol. 62 b ἐκ τοῦ ἀριστοφάνους. Brandis Philol. IIII 37. ante ἀγρόν vix quicquam aliud potest fuisse quam τόν.

650

μεσέγγυον τὴν μείρακα
⏑ _ καταθέσθαι.

Pollux 8, 28 μ. τ. μ. κ. Ἀριστοφάνης λέγει. Bekker. Anecd. 191, 14 μεσεγγύημα· ὅταν τὰ ἐπιδικαζόμενα φίλος φυλάττειν παραλάβῃ καὶ (scr. παρὰ) ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων 279, 3 μεσεγγύημα· ἀργύριόν ἐστι παρά τινι κείμενον ἐν ὁμολογίᾳ τῶν δόντων. minus bene Hesychius. Lys. 29, 6 τίς οὐκ οἶδεν . . τρία τάλαντα περὶ Ἐργοκλέους μεσεγγυηθέντα τοῖς λέγουσιν, εἰ δύναιντο αὐτὸν σῶσαι. cf. Demosth. 39, 3. Aeschin. 3, 125. — volo (vel visne) *ex pacto et convento puellam* (apud amicum) *deponere*. (?)

651

ἀνήσω κροκύδα μαστιγουμένη.

Pollux 7, 64 καὶ κροκὺς δὲ μέρος ἐσθῆτος. — Ἀριστοφάνης δὲ κτλ. ἀνήσω] ἀνήσεις cod. Falck. μαστιγουμένη Schneider. Scr. R. r. ind. p. 362 et Brunckius] μαστιγουμένην. 'serva virgis caesa dicitur ridicule floccos emittere, veluti lana caesa virgis mollitur et floccos explicat'. Schneider.

652

ἐγὼ δ' ὑπερῶ τὸν ὅρκον.

Ammonius 140 ὑπάγειν et Thom. Mag. 368, 16 ὥς φησι καὶ Ἀριστοφάνης κτλ. ἀντὶ τοῦ προαίρω (προερῶ). ὑπερῶ — προερῶ Valcken.] ὑπαίρω — προαίρω.

653

φαύλως φέρει νῦν τὸ κακόν.

φαύλως τὸ ἁπλῶς καὶ ἡσυχῆ. Eustath. 1357, 1. cf. Av. 961.

654

τὴν θύραν ἀναζυγώσας

Aldi Hort. Ad. 15 b (107 12 Dindorf.) ἀναζυγῶσαι· τὸ τὰς θύρας ἀναπετάσαι. Ἀριστοφάνης κτλ. Etymol. m. 96, 22 ἀναζυγῶσαι . . τὸ θύρας ἀναπετάσαι Ἀριστοφάνης. Pollux 10, 26 παρὰ δὲ τοῖς κωμῳδοῖς καὶ τὸ ἀναζυγῶσαι ταὐτὸν τῷ ἀνοῖξαι σημαίνει. videntur trimetrorum esse reliquiae τ. θύραν | ἀναζ.

655

σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς; πόθεν;

Moschopulus ap. Thom. Mag. 274, 16 Ritschl. πόθεν . . . σημαίνει τὸ οὐδαμῶς, ὡς τὸ Ἀριστοφάνους κτλ. cf. 634.

656

Α. ποῖ κῆχος; Β. εὐθὺ Σικελίας.

Etymol. m. 682, 52 καὶ Ἀριστοφάνης κτλ. Herodian. I 512, 20. 513, 1. II 295, 14. εὐθὺ Valcken.] εὐθύς. cf. Pherecr. 165.

657

εἴ τις κολακεύει παρὼν καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν.

Bekker. Anecd. 468, 19 et Suidas ἀφαιρεῖν κροκύδας· ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκα κολακείας ἄλλοι τε χρῶνται καὶ Ἀριστοφάνης κτλ. cf. Append. proverb. (Leutsch. I) 1, 42. εἴ τίς σε Porson. Hecub. praef. XLI. εἴ τις — περιὼν Bergk. fort. εἴ τις κολακεύει π α ρ α κ ο ρ ῶ ν. cf. fr. 410. 714. Bekker. Anecd. 4, 27 ἀφαιρεῖν κροκύδας· λίαν ἠττίκισται . . ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων διὰ κολακείαν, ὥστε καὶ παρεπομένους ἀφαιρεῖν κροκύδας τῆς ἐσθῆτος ἢ κάρφος τι τῆς κεφαλῆς ἢ τοῦ γενείου.

658

οὕτω γὰρ ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη.

Eustathius 959, 42 τὸ δὲ σῶς εὕρηται, φασί, καὶ θηλυκῶς. Ἀριστοφάνης κτλ. γὰρ Dobr. Advers. II 257] παρ'. cum Daetalensium fr. 220 coniungunt Fritzschius Daet. 133. 4 n. 72 et Bergkius.

659

οὐχ οἷα πρῶτον ᾖδον ἑπτάχορδα πάνθ' ὅμοια

Etym. m. cod. Florent. Milleri (Mélanges 124) *Ἀριστοφάνης κτλ. πρῶτον*] fort. *πρότερον*. *ᾖδον* K.] *ᾖδ'*. Hesychius (ind. Miller.) *ἑπτάχορδα· παλαιὰ μέλη δι' ἑπταχόρδου ᾀδόμενα*. Plut. Mor. 1141 d (*Τιμόθεος*) *ἑπταφθόγγου τῆς λύρας ὑπαρχούσης ἕως εἰς Τέρπανδρον τὸν Ἀντισσαῖον, διέρριψεν εἰς πλείονας φθόγγους*. inridet aliquis Phidippides maiorum cantica simplicia et omnia inter se similia.

660

πόσος ἔσθ' ὁ καῦνος;

Schol. Pac. 1081 *καῦνον τὸν κλῆρόν φασι. καὶ ἐν ἄλλοις κτλ.* cf. Cratin. 194. exordium est versus iambici.

661

ἀλοᾶν χρὴ τὰς γνάθους

Bekker. Anecd. 384, 3 *ἀλοῶν· ἀντὶ τοῦ περιάγων, ὡς οἱ ἀλοῶντες βόες. οὕτως Ἀριστοφάνης κτλ.* exordium videtur versus iambici (*ἤδη*) *δ' ἀλοᾶν κτλ.*

662

κοπρολογεῖ κόφινον λαβών.

Pollux 7, 134 *Ἀριστοφάνης . . . καὶ ἀλλαχοῦ κτλ.* ex versu iambico excerpta.

663

Bekker. Anecd. 476, 10 *ἀωρί, ἀωρίᾳ· τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν καὶ τὴν ὥραν . . . Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ ἀωρὶ θανάτῳ ἀπέθανεν*, unde Dindorfius *ἀωροθάνατος ἀπέθανεν* coni. Bekker. Anecd. 24, 22 *ἀωροθάνατος· ὁ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας ἀποθανὼν ἀνὴρ καὶ γυνή*. ex versu iambico vel trochaico excerpta.

664

γαλῆν καταπέπωκεν

Ἀριστοφάνης. ἐπί τινος νέου μὴ δυναμένου φθέγξασθαι. χρήσαιο δ' ἂν καὶ αὐτὸς ἐπὶ παντὸς τοῦ μὴ φθεγγομένου. Bekker. Anecd. 31, 27. *καταπέπωκεν* Bekker.] *καταπέπτωκεν*. potest iambici, verum etiam trochaici versus pars esse, inserta post *γαλῆν* particula. aliud est *γαλῆν ἔχεις* Diogenian. 3, 84. Apostol. 5, 26. cf. Eubul. 29.

665

νεῖν ἐξ ὑπτίας

μάθημα κολυμβητῶν Ἀριστοφάνης εἶπε καὶ Πλάτων. Pollux 7, 138.

666

αἱ τῶν γυναικῶν παγίδες

τοὺς κόσμους καὶ τὰς ἐσθῆτας, αἷς χρῶνται αἱ γυναῖκες καλλωπιζόμεναι, παγίδας εἶπεν Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 18, 23. cf. Amphid. 23. ad Thesmophoriazusas alteras refert Dindorf.

667

ἀπεριλάλητος Αἰσχύλος

Pollux 2, 125 *τὸ καταλαλεῖν παρὰ Ἀριστοφάνει* (Ran. 752), *καὶ ὁμοίως ἡ λάλησις, καὶ ἀπ. Αἰσχ.*

668

λαλίστερόν σ' εὕρηκα

Etym. m. 31, 14 *Ἀριστοφάνης . . . καὶ πάλιν . . . καὶ λ. κτλ. σ' εὕρηκα* Dindorf. Ach. 425] *εὕρηκά σε.* fortasse *λαλίστερον δ' εὕρηκά σ'.*

669

ἄχθομ' αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ

ἀντὶ τοῦ τῇ ἀνελευθερίᾳ καὶ μικρολογίᾳ. Suid. *ἄχθομαι . . . Ἀριστοφάνης . . .* (Ach. 63) *καὶ ἄχθομαι κτλ.* sequitur deinde Ach. 1100, ut dubitari non possit quin etiam medium exemplum ex Aristophane sit depromptum. indicavit Fritzschius Q. Arist. 81. cf. Bekker. Anecd. 474, 19.

670

ἔχε δὴ καὶ σκόπει

Lexic. gr. anon. Laur. apud Herwerden. Stud. crit. 93 *ἔχω . . τὸ ἐπέχω καὶ κατέχω ἀμετάβατον ἐμαυτὸν δηλονότι, ὡς Ἀριστοφάνης κτλ. ἔχε* Herwerd.] *ἔχει. καὶ* eicit Herwerdenus, sine necessitate.

671

Ἐξηκεστίδης ἔχων λύραν,
ἔργον Εὐδόξου, τιταίνει ψίθυρον εὐήθη νόμον.

Schol. Av. 11 *ἔστι δὲ καὶ ἕτερος* (*Ἐξηκεστίδης*) *ἔχων λύραν ἔργον Εὐδόξου τιταίνει ψίθυρον εὐήθη νόμον. μέμνηται*

δὲ αὐτοῦ καὶ Πολέμων . . . λέγων· ὁ δὲ Ἐξηκεστίδης κιθαρῳδὸς Πυθιονίκης, νικᾷ δὲ καὶ τὸν τῶν Καρνείων ἀγῶνα τὸν ἐν Λακεδαίμονι καὶ Παναθήναια δίς. post *ἔστι δὲ καὶ ἕτερος* Dindorfius lacunam statuit nomen poetae cuius illa verba sint excidisse dicens. Bergkius *ἔτι δὲ καὶ ἐν ἑτέροις κτλ.* coni. Schol. Eq. 129 *ὡς καὶ ἐν ἑτέροις.* recte. nam et Aristophanis verba sunt quae adferuntur, neque Execestides citharoedus diversus est ab eo qui Av. 11 inridetur. *Ἐξηκεστίδης* add. Bergkius.

672

ὃς τὰ μὲν ἀφανῆ μεριμνᾷ, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει.

Achilles Tatius Isag. Arat. p. 121 ed. Petav. *τὰ μὲν ἀφανῆ* Bergk.] *τὰ φανῆ.* cf. Eupol. 146. Tagenistis tribuit Toeppelius Eup. Adul. p. 40. philosophum aliquem, Socratem vel Protagoram, inridet.

673

φράζε τοίνυν, ὡς ἐγώ σοι πᾶς ἀνέρριμμαι κύβος.

Bekker. Anecd. 398, 26 *ἀνέρριπται κύβος· οἷον ἀποκεκινδύνευται. Ἀριστοφάνης κτλ.* eadem poetae nomine omisso Suidas *ἀνέρριπτον. πᾶς ἀνέρριμμαι* Bekkerus] *πᾶσαν ἔρριμμαι* cod. *ἀνέρριμμαι* Suid. Med. nomen poetae ex Eudemo supplevit Bekker. at neque homo *ἀναρρίπτεται,* neque lemma est *ἀνέρριμμαι,* sed *ἀνέρριπται.* itaque scribendum *ἐμοί τοι πᾶς ἀνέρριπται.* sic *πάντα κάλων ἐξιέναι, πάντα λίθον κινεῖν. ἀνερρίφθω κύβος* Append. proverb. Leutsch. 1, 28. Macar. 2, 8. Menand. 66, 4. ac Caesar '*alea iacta esto*'.

674

σφοδελὸν ἐν χύτραισι μεγάλαις ἑψόμενον

Cram. Anecd. Ox. I 264, 20 Herodian. I 108, 30 *ἀφαιρέσει τοῦ α, ὡς καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει σφοδελὸν κτλ.* est tetrameter troch., cuius quattuor in exitu syllabae desunt.

675

ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιά 'στιν·
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὡς ἤδη καλεῖ μ'
ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος.

Athenaeus 11, 1127 Dind. *ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τὸ ἑταιρικὸν συνευωχούμενον φιλοτήσιον. Ἀριστοφάνης κτλ.* 2. *ἐπὶ* Bergk.] *ἡ 'πὶ. ὡς ἤδη καλεῖ μ'*] *ὡς καλεῖ δή μ'* Bergkius. *ὡς καλεῖ μ' ἤδη 'πὶ δεῖπνον* Hermannus. 3. *χορὸς* Casaub.] *χρόος. ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιά. | ἤδη καλεῖ μ' ὁ καιρὸς ὁ φιλοτήσιος* Nauckius (Mein. V

p. CLIV). Bekker. Anecd. 242, 10 *δωδεκάπους σκιά· παρασημείωσις τῆς ὥρας, ἐφ' ᾗ τοὺς κεκλημένους ἐπὶ δεῖπνον ἔδει ἀπιέναι.* Hesych. *ἑπτάπους σκιά· τοῖς ποσὶ κατεμέτρουν τὰς σκιάς, ἐξ ὧν τὰς ὥρας ἐγίνωσκον.* aut Daetalensibus aut Tagenistis 'necessario' tribuendum esse Fritzschius iudicat Daet. 99.

676

μὰ τοὺς πρόσωθεν

οὕτως (πρόσωθεν, non *πόρρ.) καὶ Ἀριστοφάνης. κτλ.* Schol. M Eurip. Hippol. 102. in parodia igitur id dixerat. nam comici *πόρρωθεν.*

677. 678

τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν.
τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν,
ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα,
πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας.

Athenaeus 1, 21 f *Ἀριστοφάνης γοῦν . . . ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα· τοῖσι — ἐποίουν, καὶ πάλιν· τοὺς Φρύγας κτλ.* 2. *οἶδα*] *οἶδε* V. 3. *συλλυσόμενοι* VL] *συλλισσόμενοι* B. *συλλησόμενοι* CD. loquitur de Aeschyli tragoedia, cui erat inscriptum *Φρύγες ἢ Ἕκτορος λύτρα.* recte *σχηματίσαντας (οἶδα τοὺς Φρύγας)*, quod propter Meinekium moneo Anal. Ath. 9. Cur. crit. 10. — gloriatur Aeschylus fragmento priore se choro saltandi figuras ipsum praescripsisse. alter (ut in Ranis Dionysus) 'memini' inquit 'Phrygum tuorum chorum variis saltationum formis uti'. Athen. 1, 21 e *Αἰσχύλος . . . πολλὰ σχήματα ὀρχηστικὰ αὐτὸς ἐξευρίσκων ἀνεδίδου τοῖς χορευταῖς. Χαμαιλέων γοῦν πρῶτον αὐτόν φησι σχηματίσαι τοὺς χοροὺς ὀρχηστοδιδασκάλοις οὐ χρησάμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων.* Ranarum alterius editionis fragmentum putabat esse Welckerus (Aesch. Tril. 426), Crapatalorum Pherecratis Dindorfius 25, Danaidum Aristophanis Bergkius.

679

ὥστ' ἀνακύπτων καὶ κατακύπτων τοῦ σχήματος εἵνεκα τοῦδε κηλωνείου τοῖς κηπουροῖς

Pollux 7, 143 *τῶν δὲ τοῖς κηπουροῖς ὑπηρετούντων ἐστὶ καὶ τὸ κηλώνειον . . . Ἀριστοφάνης κτλ.* Basil. Epistol. anthol. p. 11 *οὐκ ἐῶν ἀνανεύειν καὶ κατανεύειν ὥσπερ τὰ κηλώνεια τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀναγιγνωσκόντων.* sententia non integra est. chororum saltationes significari videntur. '*ut sursum flexus et deflexus rursus propter hanc figuram tollenoni hortulanorum in usum invento si-*

milis videretur'. ad Danaides refert Bergkius. Bekker. Anecd. 271, 28 κηπούρευμα τὸ ὕδωρ τὸ τοῦ κήπου, εἰς ἄρδευσιν πεποιημένον. κηλωνήιον Herodot. 1, 193.

680

ἐν τοῖς ὄρεσιν δ' αὐτόματ' αὐτοῖς τὰ μιμαίκυλ' ἐφύετο πολλά.

Athenaeus 2, 50e Ἀριστοφάνης κτλ. ὄρεσιν δ' Dobraeus] ὄρεσιν. αὐτόματ' αὐτοῖς (i. e. τοῖς ἀνθρώποις) Meinek. Anal. Athen. 25] αὐτομάτοισιν. μιμαίκυλ' ἐφύετο Dindorf.] μιμαίκυλα φύεται. aetas aurea describitur. Ovid. Met. 1, 103 *contentique cibis nullo cogente creatis arbuteos fetus montanaque fraga legebant*. cf. Cratin. 160. cum beatam hominum vitam in Tagenistis ab Aristophane describi Athenaeus testetur 6, 269e, paene certum est ex Tagenistis haec excerpta esse. de arbutis cf. Hehn Kulturpfl.[2] 350. 1. perverse de his disputat Muellerus Strubing. 155 adn.

681. 682

πολφοὺς δ' οὐχ ἧψον ὁμοῦ βολβοῖς.

* * * *

ἵν' ἐπαγλαΐσῃ τὸ παλημάτιον καὶ μὴ βήττων καταπίνῃ.

Pollux 6, 62 καὶ Ἀριστοφάνης δὲ τῶν πολφῶν μνημονεύει πολφοὺς κτλ. (v. 1). εἴη δ' ἂν ἔτνους ἰδέα καὶ τὰ χῖδρα (Eq. 806. Pac. 595). γίνεται δὲ ἐκ πυροῦ χλωροῦ, ὃν χιδρίαν Ἀριστοφάνης καλεῖ· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ παλημάτιον ῥόφημά τι ὠνόμασεν· ἵν' ἐπαγλαΐσῃ κτλ. ἴσως δ' ἂν εἴη ἐκ παιπάλης, ὅ ἐστι τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. Photius πόλφοι· τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ ἐκ τῆς ἐρ(ε)ικτῆς ἑψόμενα. Bekker. Anecd. 209, 33 ἀγλαΐζει· σκευάζει, κοσμεῖ, ποιεῖ. Antiph. Athen. 2, 63a ἀσφάραγος ἐπηγλαΐζετο. Eubul. Athen. 2, 65c ἕψειν ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην. ex eadem et fabula et scaena utrumque fragmentum petitum esse arbitratur Bergkius, Daetalensibus sine idonea causa tribuit Fritzschius Daet. 59.

683

κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν.

Pollux 7, 195 ἴδιον δ' ἂν εἴη (τὸ κοτυλίζειν) τῶν τὸν οἶνον πιπρασκόντων· Ἀριστοφάνης κτλ. τοῖσι πένησιν] τοῖς σιτοπένησιν A. significantur homines populares, qui turbando omnia divitesque vexando res publicas adripiunt et exiguam commodorum partem pauperibus concedunt. cf. Vesp. 664—695. ad Babylonios (vel Νήσους) referunt Dindorfius et Fritzschius Bab. 16. κιρνάναι etiam Eccl. 841.

684

ἀλλ' ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν
Φοῖβε μαχαίρας
καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους

Athenaeus 4, 173 d *'Αριστοφάνης ἔφη κτλ. . . . ἐπισκώπτουσι γὰρ . . τοὺς Δελφοὺς ὡς περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς θοίνας διατρίβοντας.* cf. Eustath. 1560, 16. ad Aeolosiconem refert Bergkius.

685

διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως
οὔτ' ἀστείαν ὑποθηλυτέραν
οὔτ' ἀνελεύθερον ὑπαγροικοτέραν

Sextus Empir. Adv. grammat 1, 10 p. 264 *πολλαὶ γάρ, φασίν (οἱ γραμματικοί), εἰσὶ συνήθειαι, καὶ ἄλλη μὲν 'Αθηναίων, ἄλλη δὲ Λακεδαιμονίων. καὶ πάλιν 'Αθηναίων διαφέρουσα μὲν ἡ παλαιά, ἐξηλλαγμένη δὲ ἡ νῦν. καὶ οὐχ ἡ αὐτὴ μὲν τῶν κατὰ τὴν ἀγροικίαν ἡ αὐτὴ δὲ τῶν ἐν ἄστει διατριβόντων. παρὸ καὶ ὁ κωμικὸς λέγει 'Αριστοφάνης κτλ.* non neglegenda dactyli cum anapaesto coniunctio v. 3.

686

τὸν σαπέρδην ἀποτῖλαι χρὴ
κᾆτ' ἐκπλῦναι καὶ διαπλῦναι.

Pollux 6, 49 *'Αριστοφάνης κτλ.*

687

χορδαί, φῦσκαι, πασταί, ζωμός,
χόλικες

Pollux 6, 56 *πασταὶ δέ εἰσι ζωμὸς ἀλφίτων . . . 'Αριστοφάνης δέ φησι κτλ.* fortasse omnia continua scribenda ut pars tetrametri.

688

ἐν δὲ Κλεωναῖς ὀξίδες εἰσίν.

Athenaeus 2, 67 d *μνημονεύει δέ που ('Αριστοφάνης) καὶ τοῦ ἐκ Κλεωνῶν ὄξους ὡς διαφόρου· ἐν δὲ κτλ. ὀξίδες* Casaub.] *ὀξύτιδες* VL. *ὀξίτιδες* B.

689

εἰκοβολοῦντες καὶ πλάττοντες

Pollux 9, 154 *'Αριστοφάνους εἰπόντος κτλ.* Bekker. Anecd. 39,

25 εἰκοβολεῖν· ἀντὶ τοῦ εἰκάζειν. εἴρηται δὲ οἱ τὸ (οἷον? Bekker.) εἰκόσι βάλλειν. '*imaginibus uti.*'

690

ὁ δ' ἔχων θέρμαν καὶ πῦρ ἧκεν.

Pollux 4, 186 *θέρμα καὶ πῦρ Ἀριστοφάνης ἔφη κτλ.* ἧκεν] *εἴρηκεν* A. cf. Ruhnk. Tim. 139 sq. Erotian. 106, 2 Klein. *πῦρ· τουτέστιν ὁ πυρετός. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις.*

691

δύναται γὰρ ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.

Clemens Alex. Strom. 6, 749 *Ἀριστοφάνης ἔφη κτλ.*

692

ἀλλ' εἰς ἥρων τι παρήμαρτον.

Schol. Hom. Il. 13, 428 *ἥρων τινὲς Ἀττικῶς· ἀλλ' . . . Ἀριστοφάνης.* cf. Av. 1484 et 1492. ad Heroes refert Dindorfius.

693

οὐκ ἔσθω κενέβρειον· ὅταν θύσῃς τι, κάλει με.

Erotianus 82, 8 Klein. *κενέβρεια· τὰ νεκριμαῖα κρέα οὕτω καλοῦνται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης κτλ.* Schol. Av. 538 *κενεβρείων· τὰ θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν. οὐκ — θύσῃ. ἔσθω* Heringa Observat. 165] *ἔσθ' ὃ* A. *ἔσθ' ἱ* B. *ἔσθ' ὁ* C. *ἔσθ' ᾧ* Schol. Arist. (*ἔσται* Ald.) *θύσῃς* Bergk.] *θύῃς. κάλει* Heringa ante Cobet. Mnem. V 186] *καλεῖ. καλεῖν* Dindorf. *ἔσθω* in versu heroico (oraculo fortasse) nihil offensionis habet. exempla attulit Dobraeus Adv. II 257.

694

μή μοι Ἀθηναίους αἰνεῖθ', οἵ μολγοὶ ἔσονται.

Pollux 10, 187 *οὐδὲν κωλύει καὶ μολγὸν εἰπεῖν, ὅς ἐστι κατὰ τὴν τῶν Ταραντίνων γλῶτταν βόειος ἀσκός· . . . καὶ Ἀριστοφάνης δὲ χρησμόν τινα παίζει· μή μοι Ἀθηναίους αἰνεῖτ' ἢ* (sic. Bekk.) *μολγοὶ ἔσονται, τὸ ἄπληστον αὐτῶν ὑπαινιττόμενος. αἰνεῖθ' οἵ μολγοὶ* K.] *αἰνεῖτε οιμολγοι* A, *αἰνεῖτε ἀμολγοὶ* B. *ἀνεῖται μολγοὶ* C. Eustathii testimonio 801, 56 fretus Bergkius haec ad Pacem rettulit argumentis parum firmis. cf. fr. 101.

695

ὅστις ἐν ἡδυόσμοις
στρώμασι παννυχίζων
τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

Athenaeus 2, 48c Ἀριστοφάνης κτλ. Eustathius 1570, 5. ad Aeolosiconem propter metri cum fr. 10 similitudinem refert Dindorfius.

696

καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα
Εὔκρατες στύππαξ.

Schol. Eq. 254 *Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων· ἔνθα αἱ κάχρυς φρύγονται. κάχρυς δέ εἰσιν αἱ λελεπισμέναι κριθαὶ ἀφ' ὧν ἡ πτισάνη. σκώπτει δὲ καὶ τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα. ἐν ἄλλοις γοῦν φανερώτερόν φησι κτλ. Εὔκρατες* om. Θ. *στύππαξ* Bergkius] *στύπαξ*. Schol. Eq. 129 *στύππαξ δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι. στύππαξ* formatum est ut *πλοῦταξ* alia. cf. Lobeck. Pathol. prol. 448. Hesych. *στύππακα· στυππειοπώλην*. de *Eucrate* Eq. 254. Babyloniis attribuit Fritzsch. Bab. 40. 1.

697

τί γὰρ ἐπὶ κακότροπον ἐμόλετον βίον
ἀδικομηχάνῳ τέχνῃ;

Bekker. Anecd. 343, 21 *ἀδικομήχανος· Ἀριστοφάνης κτλ. ἐμόλετον* Bekker.] *ἐμόλετε*. sunt dimetri dochmiaci, quorum alterum facile suppleas addito *πιθομένω*.

698

τίς ὄρεα βαθύκομα τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν;

Hephaestio 8, 11 *τὸ προκελευσματικὸν ὑπ' ἐνίων καλούμενον, οἷον τὸ τετράμετρον τοῦτο τὸ Ἀριστοφάνειον κτλ. ἐπέσυτο* ES] *ἐπέσσυτο* Flor. et cod. alii. Hephaestio proceleusmaticos pro anapaestis positos interpretatur.

699

ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνι' ἐπιδεικνύναι
πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων κἀπὸ καναβευμάτων.

Bekker. Anecd. 415, 29 et Suidas *ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι· οἱονεὶ καινοὺς καὶ νεοποιήτους. Ἀριστοφάνης κτλ. λέγει γὰρ διὰ μὲν τοῦ ἀπ' ἀκροφυσίων καινῶς εἰργασμένα καὶ οἷον ἐκ πυρός, διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ κινναβευμάτων οἷον καινῶς πεπλασμένα καὶ (καινὴν) διάθεσιν ἔχοντα. κίνναβος γὰρ τὸ εἴδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. κἀπὸ καναβευμάτων* K.] *καὶ τῶν ἀποκινναβευμάτων. κἀπὸ κιναβ.* Brunck. Hesych. *ἀκροφύσια· τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν, ἐν οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν.* Photius *κιναβευμάτων· πονηρευμάτων.* Hesych. *κιναβεύματα· πανουργεύματα.* quae unde fluxerint nescio:

nisi forte scribendum est *κιναιδεύματα*. aliud certe est *κανάβευμα*. Hesych. *κάναβοι· τὰ ξύλα, περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται τὸν κηρὸν τιθέασιν. ὅθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κάναβοι λέγονται* (Strattid. 20). atque Photius ipse 139, 15 (non suo loco) *κάναβος· τὸ πρῶτον τιθέμενον ξύλον ὑπὸ τῶν πλαστῶν, περὶ ὃ τὸν πηλὸν τιθέντες πλάσσουσιν.* Pollux 7, 164 *περὶ ὃ δὲ οἱ τοὺς πίθους πλάττοντες τὸν πηλὸν περιθέντες πλάττουσι, τοῦτο τὸ ξυλήφιον κάνναβος καλεῖται.* et 10, 80 *τὶ μὲν δὴ ξύλον ᾧ περιπλάττουσι τὸν πηλὸν οἱ κοροπλάθοι, κάναβος* (sic hic recte) *καλεῖται.* Aristot. Hist. an. 3, 5, 1 *αἱ φλέβες ὥσπερ ἐν τοῖς γραφομένοις κανάβοις τὸ τοῦ σώματος ἔχουσι σχῆμα παντός.* De gener. 2, 6 *ἐκ δὲ τῆς καρδίας αἱ φλέβες διατεταμέναι, καθάπερ οἱ τοὺς κανάβους γράφοντες ἐν τοῖς τοίχοις.* hinc Gallorum *canevas* ortum esse docet Schneider III 138. per simplicem *ν* scribendum esse ex hoc ipso Aristophanis versu cognoscitur. metrum autem est cretico-paeonicum. praedicat (in epirrhemate aliquo opinor) poeta ingenium suum operumque semper novam praestantiam. cf. Nub. 547. pro *πάντ'* scribendum arbitror *καίν'*. cf. grammatici Bekk. verba supra exscripta.

700

Plutarchus Mor. 836e *Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν ἦν παῖς τοῦ Ἐρχιέως . . . θεράποντας αὐλοποιοὺς κεκτημένου καὶ εὐπορήσαντος ἀπὸ τούτων . . . ὅθεν εἰς τοὺς αὐλοὺς κεκωμῴδηται ὑπ' Ἀριστοφάνους καὶ Στράττιδος.* 'nempe contumeliose *αὐλοτρύπης* dictitabatur'. Meinek. II 765. Cobet. Observ. crit. 149. Strattid. 3.

701

Athenaeus 2. 41e *κρήνη δ' ἐν Βοιωτίᾳ ἡ Τιλφῶσσα· ἀφ' ἧς Ἀριστοφάνης φησὶ Τειρεσίαν πιόντα διὰ γῆρας οὐχ ὑπομείναντα τὴν ψυχρότητα ἀποθανεῖν.* sine dubio *comicum* dicit. poterat autem hoc commemorari in Phoenissis vel in Amphiarao vel in Polyido. de *Tilphossa* cf. Bursian. Geogr. gr. I 234.

702

Macrobius Saturnal. 3, 8 *apud Calvum Acterianus affirmat legendum 'pollentemque deum Venerem', non deam: signum etiam eius est Cypri barbatum corpore et veste muliebri cum sceptro ac statura virili, et putant eandem marem ac feminam esse: Aristophanes eam Ἀφρόδιτον adpellat.* Servius Vergil. Aen. 2, 632 *est etiam in Cypro simulacrum barbatae Veneris, corpore et veste muliebri, cum sceptro et natura virili, quod Ἀφρόδιτον vocant, cui viri in veste muliebri, mulieres in veste virili sacrificant.* Bekker. Anecd. 472, 24 *Ἀφρόδιτος· ὁ Ἑρμαφρόδιτος. παραπλήσιοι δὲ τούτῳ ἄλλοι δαίμονες, Ὀρθάνης, Πρίαπος.* Hesychius *Ἀφρόδιτος· Θεόφραστος μὲν τὸν Ἑρμαφρόδιτόν φησιν, ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθοῦντα γεγραφὼς Παίων*

εἰς ἄνδρα τὴν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν Κύπρῳ λέγει. cf. Preller. Mythol. gr.² I 400.

703

Hesychius *Ἱπποκλείδης· οὕτω κακοσχόλως τὸ τῆς γυναικὸς μόριον Ἀριστοφάνης εἶπεν.* Photius *Ἱπποκλείδην· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, παρὰ τὸ ἱππεύειν.* *Hippoclidem* ex Hieroclide comice deflexum conicit Fritzsch. Q. Arist. 88 adn. 14.

704

Hesychius *Κλύμενος· ἰατρὸς ἀφυής, ὃν Ἀριστοφάνης φησὶν ἀναμεμῖχθαι τῷ Μορσίμῳ διὰ τὸ καὶ τὸν Μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ· ἦν δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς ἀφυὴς ὁ Μόρσιμος.* videtur per iocum Clymenum et Morsimum tamquam medicamenta commendavisse, quae mixta inter se pro remedio essent. Ran. 944.

705

Hesychius *Σέριφος· Ἀριστοφάνης τὴν Λακεδαίμονα Σέριφον.* Photius *Σέριφον· τὴν Λακεδαίμονα, διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν. καὶ χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσεν.* vaticinium igitur finxisse videtur quo Lacedaemon Seriphi nomine significaretur.

706

Schol. Lysistr. 1237 *ἀρχή τινος σκολίου· παῖ Τελαμῶνος αἰχμητά. περὶ οὗ δεδήλωται ἤδη.* cum in fabulis superstitibus nulla eius scolii mentio fiat, iure ad deperditam aliquam rettulit Bergkius. cf. Athen. 15, 695c. Theopomp. 64.

707

Pollux 7, 60 *Μασσαλιωτῶν δὲ ὁ χορταῖος (χιτών) . . . τὸν δὲ χορταῖον τοὺς προπώλας φορεῖν ὡς ἀγοραῖον Ἀριστοφάνης ἔφη.* et 7, 12 *ὁ δὲ τοῖς πιπράσκουσι προξενῶν προπράτωρ . . . προπώλην δὲ Ἀριστοφάνης αὐτὸν εἶπε.* dubium est unum an duo haec sint fragmenta.

708

ἀκύμων θάλασσα

Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ μὴ γεννᾶν τέθεικεν, ὡσανεὶ ἀγόνου. ὡσαύτως καὶ Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 6, 1.

709

ἀλφίτων μελάνων ἄδδιχα

Eustathius 1854, 12 *ἦν δὲ καὶ ἄδδιξ μέτρον τι, φασί, τετραχοίνικον. Ἀριστοφάνης.* Bekker. Anecd. 342, 26, Photius, Hesychius *ἄδδιξ· μέτρον*

τετραχοίνικον. οὕτως Ἀριστοφάνης. Hesychius κάδδιχον· ἡμίεκτον. ἢ μέτρον. cf. Gregor. Cor. 292. Lobeck. Pathol. el. 108 n. 20. ἄλφιτα μέλανα nulla sunt. scribendum ἀλφίτων δὲ λαβὼν ἄδδιχα.

710

ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν

Ἀριστοφάνης εἶπεν. Pollux 2, 150. at Bekker. Anecd. 23, 27 ἀμεταχείριστα· τὰ καινά, ἃ οὐδεὶς ἂν μεταχειρίσαιτο. itaque καινῶν scribendum est, quod interpretamentum vocis ἀμεταχείριστα esse arbitror.

711

ἄνδρα σάρκινον

Ἀριστοφάνης εἴρηκεν. Pollux 2, 233. i. e. πολύσαρκον.

712

ἀπόμακτρ' ἀπεσκοτωμένα

Suidas ἀπεσκοτωμένα· ἐσκιαγραφημένα, κεχρωσμένα· τὰς γὰρ χρίσεις σκότη καλοῦσι ζωγράφοι· οὕτως Ἀριστοφάνης. et ἐσκιοτροφημένα· Ἀριστοφάνης ἀπόμακτρα σκυτάλων ἐσκιοτροφημένα (scr. ἐσκιογραφημένα), Bekker. Anecd. 431, 26 et Suid. ἀπόμακτρα σκυτάλων ἀπεσκοτημένα δ' ἐσκιοτροφημένα (Dindorfius ἀπόμακτρα· σκύταλα. ἀπεσκοτωμένα δέ· ἐσκιαγραφημένα). cf. Hesych. ἀπεσκοτωμένα· ἐσκιαγραφημένα. τὰς γὰρ χρίσεις (χρώσεις?) σκότους καλοῦσιν οἱ ζωγράφοι. Eustath. 953, 53. sunt '*imagines adumbratae*'.

713

αὐτὸς λέγει

ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης . . . Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 78, 29. cf. fr. 268.

714

ἀφαίρει τρίχας

ὁ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐπί τινος κολακεύειν ἐπιχειροῦντος. Bekker. Anecd. 4, 30. cf. fr. 410. 657. scribendum cum Bergkio ἀφαιρεῖ.

715

γερόντειαι παλαῖστραι

παρὰ Ἀριστοφάνει. Pollux 2, 13. παρ' Ἀριστοφάνει, non παρ' Ἀντιφάνει Bekkerus.

716

Δαυλίαν κορώνην

ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα, Ἀριστοφάνης διὰ τὸν μῦθον. ἔνιοι τὴν δα-

σεῖαν. Etym. m. 250, 8 et sine auctoris nomine Hesychius. fabulam dicit quae est de Philomela, Procne, Tereo.

717

ἔξαινε (δὲ) τῶν ἐρίων

Ἀριστοφάνης ἔφη. Pollux 7, 30.

718

ἰξοί, ῥυποκόνδυλοι

Bekker. Anecd. 43, 33 *ἰξοὶ ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ φειδωλῶν, ὅτι καὶ ὁ ἰξὸς γλίσχρος ἐστί. λέγει δ' Ἀριστοφάνης οὕτως ἰξ. ῥ. ὅπερ σημαίνει τοὺς γλίσχρους καὶ διὰ τὴν φειδωλίαν μήτε λουομένους μήτε νιζομένους* (scr. *κτενιζομένους*). fr. 603. cf. Moer. 201 Piers. Bekker. 474, 21 et Suidas *ἄχθομαι· τὸν ῥύπον ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ ἀνελευθέρων ἐτίθεσαν. οὕτω γοῦν ῥυποκονδύλους λέγουσι τοὺς τοιούτους*. vox iam usitata erat Hipponacti et Archilocho. Eustath. 1828, 11. cf. Plat. 124.

719

καλαμίνην σύριγγα

εἴρηκεν Ἀριστοφάνης. Pollux 4, 67.

720

κάμινον βαλανείου

ὁ αὐτὸς (Ἀριστοφάνης) φησί. Pollux 7, 166.

721

καὶ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας

Ἀριστοφάνης. Pollux 10, 27. antea attulit Pollux Lysistr. 265.

722

κνημιοπαχὲς ξύλον

Photius *κνημία· τὰ ἐν τοῖς θρόνοις καὶ τροχοῖς διερείσματα. καὶ πληγαὶ ἐν κνήμαις. καὶ τὸ κν. ξ., ὡς Ἀριστοφάνης. κνημοπαχὲς ξ*. Lobeck. Phryn. 535.

723

λεπρᾶν κεράμιον ὀξηρόν

ἀντὶ τοῦ μυδᾶν Ἀριστοφάνης λέγει. Pollux 7, 162. 7, 161 *κεράμιον οἰνηρὸν . . Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ὀξηρόν*.

724

μέλλει δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμήν.

Hesychius *ἀφορμή· ἡ νῦν ἐνθήκη λεγομένη. Ἀριστοφάνης μέλλει κτλ. ἢ πρόφασις, ἢ αἰτία.* Suidas *ἀφορμή· ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὅταν τις ἀργύριον δώσει ἐνθήκην.* Phryn. Ecl. 223 *τὸ ἐνθήκη, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἄτοπον. ἀφορμὴν γὰρ λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι.* Bekker. Anecd. 472, 6 *ἀφορμή· ἰδίως παρὰ Ἀττικοῖς ἡ πάροδος* (?) *λέγεται, ἣν νῦν πολλοὶ πρόχρειαν καὶ ἐνθήκην λέγουσι . . . ἢ ὅταν τις ἀργύριον δώσῃ ἐνθήκην.* cf. Harpocr. *ἀφορμή.* Demosth. 36, 11 *ἣν ἰδία τις ἀφορμὴ τούτῳ πρὸς τῇ τραπέζῃ.* 36, 44 *πίστις ἀφορμὴ πασῶν ἐστι μεγίστη πρὸς χρηματισμόν.* de poetae verbis non constat. Dindorfius deleto articulo *τούς* 'speciem metri' oriri arbitratur.

725

Hesychius (Herodian. II 550, 8) *μεσαύχενες· Ἀριστοφάνης φησὶ μεσαύχενας νέκυας ἀσώτους· διὰ τοῦ μ γραπτέον μεσαύχενας· ὅτι μέσον αὐχένα αὐτοῦ πεξεῖ παρεβάλλοντο τὸ σχοινίον· τραγῳδεῖ δὲ τὰ ἐν τῷ Φιλοξένου Σύρῳ* (*Σατύρῳ* Bergk. Poet. lyr. Philox. 12, *Σισύφῳ* vel *Σκίρῳ* Berglein). *ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ γράφουσι δεσαύχενες, καὶ οὐ καλῶς.* idem *μεσσαύχενες· οἱ ἀπὸ μέσου τοῦ αὐχένος δεσμευόμενοι.* Photius *μεσαύχενες· οἱ ἀσκοὶ ἢ δεσαύχενες.* cf. Hesych. *δεσαύχενες.* Pollux 2, 135 *βυσαύχην ὁ τοὺς μὲν ὤμους ἀνέλκων, τὸν δὲ αὐχένα συνέλκων . . . βυσαύχενας τοὺς ἀσκοὺς Ἀριστοφάνης κέκληκεν.* ac similiter Hesych. *βυσαύχην.* Hesychius *ὁ βρισαύχην· ὁ τὴν* (sic) *αὐχένα βαρῶν.* in Hesychii quae supra primo loco legitur glossa Dobraeus (Phot. Lips. p. 644) *Ἀριστοφάνης φησὶ μεσαύχενας νέκυας· τοὺς ἀσκούς· διὰ τοῦ μ̄ γραπτέον. μεσαύχενες, ὅτι μέσον τὸν αὐχένα αὐτῶν περιεβάλλοντο σχοινίον· παρῳδεῖ δὲ κτλ.* 'nempe Philoxeni phrasin de suspensis per collum cadaveribus ad utres per iocum transtulit.' Adv. II 259. Bergkius *μεσαύχενας νέκυας ἀσκούς* et postea *αὐχένα ἀσκοῦ πιέζει ὃ περιεβάλλοντο σχοινίον.* M. Schmidtius *μεσαύχενας νέκυας·* [*ασ*] *οὕτως διὰ τοῦ μ γραπτέον.* Heckerus Philol. V 510 *μεσαύχενας κυνέας· τοὺς ἀσκούς· διὰ τοῦ μ̄ γραπτέον μεσαύχενας, ὅτι μέσον αὐχένα ἀσκοῦ πιέζει τὸ σχοινίον. παρῳδεῖ δὲ τὰ τοῦ Φιλοξένου διασύρων.* Nauckius Allg. Litz. 1848 p. 518 *μεσαύχενας* etiam Polluci reddit, *βυσαύχενας* ex eo quod proxime praecedit *βυσαύχην* ortum esse ratus. iam antiquitus igitur scriptura dubia fuit. cf. utique Bergk. Philox. 12.

726

ὁ πίττομαι

οὐ πείθομαι. καὶ τοῦτο Βοιώτιον. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις. Photius. *ὁ πίττομαι* Bergk.] *ὀπλίττομαι.* cum in Ecclesiazusis

non magis inveniatur quam in ulla alia superstite fabula, aliunde petitum est.

727

πάγκυφος ἐλαία

Ἀριστοφάνης. Pollux 6, 163 (*ἐλάα*). Hesychius *ἀστὴ ἐλαία· ἡ ἐν ἀκροπόλει ἡ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαμαλότητα*. Pollux 9, 17 *ἡ δὲ κωμῳδία καὶ ἀστῆς ἐλαίας εἴρηκε τῆς ἐν πόλει* (i. e. *ἀκροπόλει*). Hesych. *πάγκυφος· ἐλαίας εἶδός τι κατακεκυφὸς καὶ ταπεινὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει*. Photius *πάγκυφος· ἡ κατακεκαμμένη*.

728

στήμονα δὲ ἐξεσμένον

τὸν ἰσχνὸν καὶ λεῖον Ἀριστοφάνης λέγει. Pollux 7, 32.

729

συστάδας ἀμπέλους

Pollux 6, 159 *ὁ δ' αὐτὸς* (*Ἀριστοφάνης*) *καὶ συγκοίτας εἴρηκε καὶ σ. ἀμπ.* idem 7, 146 *ζυγὰς μὲν καὶ συστὰς ἡ ἀμπελόφυτος γῆ, εἰ μὴ κατὰ στοῖχον εἴη πεφυτευμένη, στοιχὰς δὲ ἡ κατὰ στοῖχον*. Hesych. *παστάδες* (*παρστάδες* M. Schmidt.) . . *καὶ τῶν ἀμπέλων αἱ συστάδες*. Photius *ξυστας . . καὶ γῆ ἀμπελοφόρος*. Hesych. *ξυστάδες· αἱ πυκναὶ ἄμπελοι. ἄμεινον δὲ τὰς εἰκῇ καὶ μὴ κατὰ στοῖχον πεφυτευμένας ἀκούειν*. cf. etiam Lobeck. Paral. 79. Ahrens. Dial. II 73. 4. Schneider. Aristot. Pol. 7, 10, 5.

730

τρήμας ἔχει

Etymol. m. 726, 53 *στειλειά· τὸ τρῆμα τοῦ πελέκεως, δι' οὗ τὸ στελεὸν ἐνείρεται, ἣν τρήμην Ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης τρ. ἔχ.*

731

ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα

Etymol. m. 782, 22, Photius, Suidas *ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος· ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης*. Aristophanis exemplum omittitur Bekker. Anecd. 67, 12.

732

φιλοκηδῆ λόγον

Ἀριστοφάνης. Pollux 6, 167.

733

Ἀβυδοκόμην

Zenobius 1, 1 *Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα . . . εἴρηται δὲ ἡ παροιμία καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν (Ἀβυδηνῶν) συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους. ἔνθεν Ἀριστοφάνης τὸν συκοφάντην Ἀβυδοκόμην εἶπεν. Ἀβυδοκόμην* Dindorf.] *Ἀβυδηνοκώμην. Ἀβυδηνοκόμου* B. *Ἀβυδηνοκῶμον* Zenob. Milleri (Mélanges 356). Bekker. Anecd. 215, 6 et 322, 31 *Ἀβυδοκόμης ὁ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Ἀβυδηνοί.* cf. Hesych. *Ἀβυδοκόμας.* Eustath. 357, 1. Hermipp. 58.

734

ἄγλωττον

Ἀριστοφάνης τὸν εἰπεῖν ἀδύνατον ἔφη. Pollux 2, 108.

735

ἄγυνον

τὸν ἀγύνην Ἀριστοφάνης. Pollux 3, 48. Lob. Phryn. 185.

736

ἀδηφάγοι

ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀριστοφάνης. Photius. fortasse ad Anagyrum pertinet.

737

Ἀδώνιον

Bekker. Anecd. 346, 1 *Ἀδώνιος Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον. οὕτω δὲ καὶ Πλάτων καὶ Κρατῖνος, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι. λέγουσι δὲ καὶ Ἄδωνιν αὐτὸν πολλάκις.* cf. Cratin. 376. Pherecr. 198.

738

ἀείταν

τὸν ἑταῖρον. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν ἐρώμενον. Bekker. Anecd. 348, 2. *ἀείταν*] *αἴταν* Dindorf. cf. Becker. Charikl.[2] II 222, 3.

739

ἀθλοθετία

Pollux 3, 140 *ἀθλοθεσία, ἢ ὡς Ἀριστοφάνης ἀθλοθετία. ἀθλοθεσία* est actio, *ἀθλοθετία* munus *τοῦ ἀθλοθέτου.* cf. fr. 746. Lobeck. Phryn. 510.

740

ἀλειφόβιον

(cod. *ἀλειφοίβιον*)· *τὸν περὶ παλαίστραν ἀναστρεφόμενον καὶ*

ὑπηρετοῦντα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 382, 17. Hesychius *ἀλειφοβίους· πένητας.*

741

ἀλουργιαῖον

ἀντὶ τοῦ ἀλουργές. οὕτως Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 380, 14. cf. Lobeck. Phryn. 185. Suidas *Antiphani* tribuit, testis in his rebus nequaquam locupletissimus. potuit etiam uterque eadem voce uti. fortasse scribendum *ἀλουργίδιον. ἀλουργίδα* Eq. 967.

742

-ἀναβιών

ἀντὶ τοῦ ἀναβιώσας. Πλάτων Σκευαῖς . . . καὶ Ἀριστοφάνης. Harpocration. 35 not. 21 Bekkeri. cf. Plat. 131, ubi Meinekius *ἀναβιῶν' ἐκ τῆς νόσου.* ac sic iam Pierson. Moerid. 20. Aristophanis mentionem Meinekius (etiam V 71) ad Ran. 177 referebat. veri similius est etiam Aristophanem infinitivo ante vocalem eliso usum esse.

743

ἀνασηκῶσαι

ἀνταποδοῦναι, ἢ ἀναλαβεῖν, ὥσπερ οἱ ἱστάντες. οἷον ἐξισῶσαι τῷ λείποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Suidas. Etym. m. 100, 11 *ἀνασηκοῦν· τὸ προστιθέναι τὸ ἐλλιπές,* ut lances ad aequilibrium statuantur. Bekker. Anecd. 19, 29 *ἀνασηκῶσαι· τὸ ἀντιθεῖναι καὶ ἀντιστῆσαι,* qui *ἀντισηκῶσαι* potius interpretari videtur. ad *grammaticum* sine idonea causa referebat Gaisfordus.

744

ἀνδρίζεσθαι

Ἀριστοφάνης εἶπεν. Pollux 2, 20. idem etiam *ἀνδροῦσθαι* Aristophani tribuere videtur. Bekker. Anecd. 394, 28 *ἀνδρωθεῖσα· ἀνδρὶ συνοικήσασα, διακορηθεῖσα.*

745

ἀνεψιαδοῖ

Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 401, 18. cod. *ἀνεψιάδαι,* Bekkerus *ἀνεψιαδαῖ.*

746

ἀνοητία

ὡς Ἀριστοφάνης. Pollux 2, 228. Bekker. Anecd. 21, 20 *ἀνοητία ὡς νουθετία, μοιχοληπτία, φιλοποτία, λυχνοκαυτία, ἀκρατία.* ibid. 406, 16 *ἀνοηστίαν· τὴν ἄνοιαν. Ἀριστοφάνης.* cf. fr. 739 et Lobeck. Phryn. 506.

747

ἀπαίροντες

μεθιστάμενοι, οὕτως Ἀριστοφάνης. Zonaras I 258. Bekker. Anecd. 6, 16 *ἀπαίρειν· τὸ μὲν πλεῖστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέασι, πλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοιπορίας, ὡς Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης.*

748

ἀρτοστροφεῖν

Ἀριστοφάνης λέγει. Pollux 7, 22.

749

ἀσπάλαθος

ἀκανθῶδες φυτόν. Ἀριστοφάνης ἀρσενικῶς. Bekker. Anecd. 10, 9. cf. Pherecr. 109.

750

αὐόμενος

Bekker. Anecd. 13, 19 *αὔεσθαι καὶ πῦρ ἐναύεσθαι. Ἀριστοφάνης αὐόμενος, Κρατῖνος* (409) *ἐναύεσθαι.*

751

ἀψευδοῦντες

Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 13, 28.

752

βαρβιτίζειν

ὡς Ἀριστοφάνης. Pollux 4, 63.

753

βαρύφωνος

Ἀριστοφάνης . . . εἴρηκε. Pollux 4, 64. cf. fr. 644.

754

ἡ βάτος

θηλυκῶς λέγεται . . . παρὰ δὲ τῷ Ἀριστοφάνει ἀρσενικῶς λέγεται. Schol. Theocr. 1, 130.

755

βελέκκων

Etym. m. 194, 31 *βέλεκοι· ὄσπρια. καὶ τῶν βελέκκων Ἀριστοφάνης.* Hesych. *βέλεκυς* (cod. *βέλλεκυς*)*· ὄσπριόν τι ἐμφερὲς λαθύρῳ μέγεθος ἐρεβίνθου ἔχον.* Suidas (deest in ABV) *βέλεκος· ὄσπριον, ἔοικε τοῖς λαθύροις.* Zonar. I 383. Boisson. Anecd. III 222, 400.

Schneider. Theophr. III 689. Lobeck. Pathol. prol. 319. 20. ad emendandum Eccl. 596 uti volebat Dindorfius.

756

βιβλιδάριον

παρὰ Ἀριστοφάνει. Pollux 7, 210. βιβλάριον A. scrib. βυβλιδάριον.

757

βλέπησιν

Pollux 2, 56 Ἀριστοφάνης δὲ καὶ βλέπος που λέγει (Nub. 1176) καὶ βλέπησιν. cf. Bergk. II 1215. Dindorf. Poet. scen. noviss. n. 597. si corrupta videtur vox, emendanda est, non exterminanda.

758

βοηλατεῖν

Ἀριστοφάνης καὶ ὀνηλατεῖν εἶπε. Pollux 7, 187.

759

βοῦκλεψ

παρ' Ἀριστοφάνει. Cramer. Anecd. Ox. I 269, 9 (βοόκλεψ). Herodian. I 246, 23. cf. δράψ 768, χοιρόθλιψ Vesp. 1364, ἀστύτριψ, οἰκότριψ (Thesm. 426), πελεθόβαψ Hesych. — at Athenaeus 9, 409 c βοόκλεψ, παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑρμῆς. Horat. Carm. 1, 10, 9. potest uterque poeta eadem voce usus esse, ac Sophocles quidem fortasse in fabula satyrica. cf. Pac. 180 sq. 362. Plut. 1100 sq.

760

βοῦς (nom. pl.)

Thomas Mag. 55, 11 λέγε δὲ ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν βόες, εἰ καὶ Ἀριστοφάνης κἂν ἀναγκασθεὶς ἅπαξ βοῦς εἶπεν.

761

βωλοκοπεῖν

Ἀριστοφάνης εἴρηκε. Pollux 7, 141.

762

γεῖσα

Ἀριστοφάνης καὶ τὰς ὤας τοῦ ἱματίου εἶπε. Etym. m. 229, 4. Bekker. Anecd. 231, 2 Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὤας τοῦ ἱματίου γείσας (scr. γεῖσα) εἶπε. Hesych. γεῖσα . . . καὶ τὰς ὤας τοῦ ἐνδύματος γείσας λέγουσιν.

763

γέρρα

καὶ Ἀριστοφάνης ὡς ἐπὶ φυλακῆς τινος καὶ μοχλοῦ τροπικῶς παρέλαβε τὴν λέξιν. Schol. Luciani 220 Iacob. et Osann. Auctar. lex. 47. Pherecr. 17. Eupol. 405.

764

δαφνοπώλην

τὸν Ἀπόλλωνα λέγουσιν, ὡς Ἀριστοφάνης. Hesych. — *δαφνίτην* Syracusani.

765

διαβάτην

Ἀριστοφάνης. Pollux 2, 200. non *τὸν διαβήτην*, sed *traiectorem* dici docet Dindorfius in Thes. *διαβάτης.* Hesych. *διαβάτης· ὄργανόν τι τεκτονικόν.*

766

διετησίως

ἀντὶ τοῦ δι' ἔτους, οἷον καθ' ἕκαστον ἔτος. Θουκυδίδης καὶ Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 35, 30.

767

δράκαιναν

τὴν μάστιγα, τὴν ὑστριχίδα ὁ Ἀριστοφάνης. Hesychius. *τὸν* bis cod., iam pridem correctum.

768

δράψ

Grammat. Hermanni p. 436, Cramer. Anecd. Ox. III 286, 15 *ἐν δὲ μονοσυλλάβοις τὸ δράψ ἐκτείνεται (ᾱ) κείμενον παρ' Ἀριστοφάνει.* Herodian. I 404, 13 *τὰ εἰς ψ μονοσύλλαβα ὀξύνεται . . . δράψ κείμενον παρ' Ἀριστοφάνει.* cf. II 10, 2. 'e *δράπων* sive *δραπέτης* coactum cumque *δρώπτης ἀλήτης* Hesych. cognatum videtur.' Lobeck. Paral. 112. Dobr. Adv. II 258.

769

δυάκις καὶ τριάκις

παρὰ Ἀριστοφάνει. Bekker. Anecd. 942, 22. Hesych. *τριάκις ἀντὶ τοῦ τρίς. Λάκωνες.*

770. 771

ἐγχειρητής, ἐγχείρησις

Ἀριστοφάνης. Pollux 2, 154.

772

ἐμπεδορκεῖν

εὐορκεῖν. παίζει δὲ Ἀριστοφάνης παρὰ τὰς πέδας. Hesychius.

773

ἐπιπταίσματα

Pollux 2, 199 *τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς δακτύλους κρούματα πταίσματα· Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐπιπταίσματα αὐτὰ καλεῖ.* Hesych. *ἐπίπαιμα· ἐπίπταισμα, πρόσκομμα,* ubi Ruhnkenius eiecto *ἐπίπαιμα* lemma esse *ἐπίπταισμα* statuit.

774

ἐπιφορήματα

τὰ ἐπιδορπίσματα Ἀριστοφάνης καλεῖ. Pollux 6, 79.

775

ἐπροξένει

Cramer. Anecd. Paris. IIII 114, 12 *Εὐριπίδης ἐπροξένει καὶ Ἀριστοφάνης.* videntur hac forma usi esse ut *πρόξενος ἦν* discernerent a *προὐξένει* (*praebebat*).

776

ἑστιοῦχον

Pollux 6, 11 *εἴποις δ' ἂν τὸν ἑστιάτορα καὶ ἑστιοῦχον κατ' Ἀριστοφάνην.* nam prorsus alia est vocabuli significatio Av. 866.

777

ἐσχαρίδα

Pollux 10, 101 *Ἀριστοφάνους εἰπόντος . . . καί που καὶ ἐσχαρίδα.*

778

ἑτερεγκεφαλᾶν

ὡς Ἀριστοφάνης, τὸ παραφρονεῖν. Pollux 2, 42. Hesych. *ἑτερεγκεφαλᾶν· παραφρονεῖν.* Bekker. Anecd. 37, 18 *ἑτερεγκεφαλεῖν· τὸ ἐγκέφαλον ἕτερον καὶ μὴ τὸν κατὰ φύσιν ἔχειν. ἢ ἐπειδὴ ὁ ἐγκέφαλος διμερής ἐστιν . . . τὸ μὴ ὁλόκληρον ἔχειν τὸν ἐγκέφαλον, ἀλλὰ τὸ ἥμισυ.*

779

ἐτνήρυσις

ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ φάναι τὴν σανίδα τὴν ἐτνήρυσιν εἰπών, παρὰ τὸ ἔτνος. Hesychius. cf. Bekker. Anecd. 39, 15. 55, 7. *σανίδα*] *ἀμίδα* (*ἀμ.*) Naekius Mus. Rhen. III 497. Opusc. I 360 sq.

conl. Thesm. 633. fr. 269. sed cf. Dindorf. Thes. 2158 b et M. Schmidt in Hesych. — Ach. 245 significari non potest.

780

εὔειλος

(cod. *εὔηλος*) *εὐήλιος. Ἀριστοφάνης.* Photius. Hesych. *εὔελον· εὐήλιον.*

781

εὐζωρότερον

Phrynich. Ecl. 145 *σὺ δὲ λέγε· εὔζωρον κέρασον καὶ εὐζωρότερον, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Κρατῖνος καὶ Εὔπολις.* ad Eccl. 227 refert Dindorfius. videtur tamen alius versus significari.

782

εὐθετῆσαι

κοσμῆσαι, συνθεῖναι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Suidas. omisso poetae nomine Photius 31, 15. Bekker. Anecd. 40, 22 *εὐθετεῖν νεκρὸν τὸ εὖ κοσμεῖν ἐν τάφοις.* Pollux 2, 31 *εὐθετῆσαι ἔλεγον τὰς τρίχας.*

783

εὐκόπως

παρ' Ἀριστοφάνει. Pollux 9, 162.

784

ἡμιφωσώνιον

Ἀριστοφάνης. Pollux 6, 161. cf. Cratin. 250.

785

ἢ πόθεν

ἀμόθεν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. Ruhnkenius *ἀμόθεν· ποθέν.* Meinekius *ἢ ποθέν· ἀμόθεν.* dubitat utrum *comicus* dicatur an *grammaticus* Nauckius Aristoph. Byz. fragm. p. 231. comicum intellegendum esse, quod scholiastae Hom. Od. 1, 10 *λέξιν τῶν Ἀττικῶν* esse tradant, Dindorfius docet Poet. scen. nov. 580 p. 227.

786. 787

θεοποιούς, θεοπλάστας

τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι χειροτέχνας, ὡς Ἀριστοφάνης. Pollux 1, 12.

788

θερίστριαν

καὶ φρυγανίστριαν Ἀριστοφάνης. Pollux 7, 150.

789

θυλακοφορεῖν

τοὺς μεταλλέας Ἀριστοφάνης ἔφη. Pollux 7, 100. idem 10, 149 *θυλακοφορεῖν μὲν τοὺς μεταλλέας οἱ κωμῳδοὶ λέγουσι.* Hesych. *θυλακοφόροι· οἱ μεταλλεῖς, θυλάκοις περιφέροντες τὰ ἀρώματα* (*ὀρύγματα* Meinek.). Photius *θυλακοφόροι· οἱ μεταλλεύοντες, ὅτι θυλάκους ἐφόρουν.*

790

θυμάγροικος

κωμικώτερον ὁ Ἀριστοφάνης. Pollux 6, 125.

791

κάνδυτος

σκευασία ὀψοποιικὴ μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος. ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. Hesych. *κάνδυλος· διὰ λαγῴων καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐδώδιμον. λαγῴων* Meinek. Philol. XII 613] *λαγαῶν* cod. — Etym. m. 488, 53 *κανδύλη.* Athen. 12, 516 cd *καὶ κάνδαυλον δέ τινα ἔλεγον οἱ Λυδοί, οὐχ ἕνα, ἀλλὰ τρεῖς . . . γίνεσθαι δ' αὐτὸν . . . ἐξ ἑφθοῦ κρέως καὶ κνηστοῦ ἄρτου καὶ Φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος.* Alexid. 167. grammaticum malit intellegere Dindorf. Schol. Pac. 123. etiam comicus facile ea voce uti poterat.

792

καρηβαριᾶν

τὸ ὑπὸ μέθης τοῦτο πάσχειν Ἀριστοφάνης. Pollux 2, 41.

793

καταχυτρίσαι

ἔλεγον τὸ βλάψαι ὡς ἑτέρωθι Ἀριστοφάνης. Schol. Ald. Vesp. 289. Suidas *ἐγχυτρίστριαι.* cf. Etymol. m. 313, 42 et Schol. Platon. 336 Bekk. *ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτρίσαι, ὡς Ἀριστοφάνης.* ubique *θάψαι* pro *βλάψαι* Lobeck. Agl. 632 conl. Steph. Byz. *Ἥραια . . . ὀρύξαντες τάφους χύτρας εὗρον καὶ ὀστᾶ.*

794

καχύποπτος

ὡς Ἀριστοφάνης. Pollux 2, 57.

795

κελέοντες

οἱ ἱστόποδες. ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δῆλον τῷ κωμικῷ. Harpocration. cf. Phot. 153, 21. 24. Theocrit. 18, 34. Schneider. Ind. Script. R. r. *tela.*

796

κλέος

τὴν φαύλην δόξαν Ἀριστοφάνης. Photius.

797

κοινοθυλακεῖν

τὸ ἐν ὁδῷ κοινωνεῖν σιτίων καὶ τραπέζης καὶ καταγωγῆς καὶ τῶν τοιῶνδε. Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 47, 7.

798

κρᾶστις

. . . *ἡ πόα, ὡς καὶ* Ἀριστοφάνης. Harpocration. Bekker. Anecd. 273, 28 *κράστις· ὁ χόρτος ὁ ἡμίξηρος· ὅθεν καὶ τὰ ζῷα κραστίζεσθαί φασιν, οἷον ἐμφορεῖσθαι τοιούτου χόρτου.* de accentu cf. Dindorf. Thes. 1920.

799

κρεοστάθμης

μέμνηται Ἀριστοφάνης. Pollux 6, 91. ut *γηροβοσκεῖν, κεροβάτης, κρεοφαγεῖν.* Lobeck. Phryn. 692 sq.

800

κυνοσουρίδες

οἱ ἀπὸ ἀλωπέκων καὶ κυνῶν τικτόμενοι παῖδες. Cramer. Anecd. Ox. II 452, 19, ubi margo cod. χ (i. e. *χρῆσις*) Ἀριστοφάνους. Lobeck. Pathol. prol. 461. cod. *κυνοστουρίδες.*

801

κωλήν

Photius *κωλήν λεκτέον, οὐχὶ ἀκροκώλιον, οὐδὲ κωλεόν. οὕτως* Ἀριστοφάνης. diversum a *κωλῇ* Nub. 1018. cf. Eupol. 47. comicum dicere videtur.

802

Κωπαῖοι

σφῆκες. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. nomen a lacu Copaide ductum.

803

λάλησις

Pollux 2, 125 *τὸ καταλαλεῖν παρὰ* Ἀριστοφάνει, *καὶ ὁμοίως ἡ λάλησις.*

804

λεγωνῆσαι

ἀντὶ τοῦ παῖσαι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. lemma manifesto corruptum. L. Dindorfius in Thes. confert Hesych. λετωνῆσαι· ἀφειδῶς παῖσαι κατὰ τῶν ἰσχίων, ubi λαγονίσαι (ut πυγίζειν) scribendum censet. M. Schmidtius Hesych. μοττωνῆσαι· τῇ πτέρνῃ τύψαι comparat, quo nihil proficitur.

805

λεκανίσκην

Ἀριστοφάνης. Pollux 6, 86. Photius 213, 14 λεκάνιον δὲ καὶ λεκανίδα ἀγγεῖα ὦτα ἔχοντα πρὸς ὑποδοχὴν ὄψων καὶ τοιούτων τινῶν. οὕτως Ἀριστοφάνης. ac λεκάνιον quidem Ach. 1108. idem 214, 1 λέκος καὶ λεκίσκιον· καὶ λεκάνη καὶ λεκανίς· τὰ ἐκπέταλα τρύβλια. οὕτως Ἀριστοφάνης.

806

λεπτόφωνος

Pollux 4, 64. cf. fr. 644. 753.

807

λιβανωτοπωλεῖν

Ἀριστοφάνης ἔφη. Pollux 7, 196.

808

λιποταξίου

Cramer. Anecd. Ox. II 239, 11 ὁ δὲ Ὠριγένης διὰ τοῦ ι λέγει γράφεσθαι, οἷον . . . παρ' Εὐφορίωνι λιποκτενίασσα (λιποκτέανος), λιποναῦται, λιποταξίου παρὰ Ἀριστοφάνει. ad Antiphanis fr. 128, 9 rettulit Meinekius III 72. quod nequaquam necessarium est. immo quaeritur an λιποναῦται (λιποναυτίου) quoque ad Aristophanem pertineat.

809

λίστριον

Phrynich. Epit. 321 κοχλιάριον· τοῦτο λίστρον Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς λέγει. καὶ σὺ δὲ οὕτω λέγε. Bekker. Anecd. 51, 9 λίστριον· τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενον κοχλιάριον. unde Dindorfius λίστριον. Hesychius λίστριον· τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον τηγανόστροφον. οἱ δὲ μέτρον τι, μεθ' οὗ ἐπὶ τὸ τήγανον ἄλευρον ἐπιχέουσιν. et λίστρον· ξυστήρ . . πτύον σιδηροῦν. cf. Hom. Od. 22, 455.

810

λογάρια

οἱ λόγοι. Ἀριστοφάνης. Suidas. Bernhardyi dubitatione nemo

opinor commovebitur. Aristophanis verba Bergkius arbitratur servata esse Bekker. Anecd. 107, 1 *λογάρια· ὑποκοριστικῶς* '*λογάριά μοι λέγει*'. *Φαίδων Ζωπύρῳ*, Phaedonis ea esse negans conlatis erroribus Antiatticistae manifestis 81, 5. 91, 26. cf. R. c. Att. 365. nimis dubia videtur illa opinio. cf. Meinek. Menandr. Phil. p. 236.

811

λογγάζειν

τὸ διαδιδράσκειν τὸ ἔργον, προφασιζόμενόν τινα πρόφασιν. καὶ τοῦτο Ἀριστοφάνης τίθησιν ἐπὶ ἵππων προσποιουμένων χωλεύειν. Bekker. Anecd. 50, 33. 51, 1. ibid. 106, 5 *λαγγάζει· ἐνδίδωσιν. Ἀντιφάνης Ἀντερώσῃ.* Photius *λογγάσω· στραγγεύσομαι· ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν.* Aesch. fr. 107 N. apud Hesychium et *λαγγάζει* et *λογγάζει*, ubi cf. interpr.

812

λοφοπωλεῖν

(*Ἀριστοφάνης*) *εἴρηκε.* Pollux 7, 157. plus lucis adferre videtur Hesychius *λοφοπωλεῖς· οἱ τοὺς λόφους πιπράσκοντες συνεχῶς ἐπένευον. εἰώθεισαν γὰρ . . . τούτοις ἐπισείειν δεικνύναι βουλόμενοι, ὅτι αἱ τρίχες οὐ βέβρωνται τῶν λόφων, πρὸς ἐπαγωγὴν τῶν ὠνουμένων.* cf. Pac. 1210—1264.

813

μαγίδες

μᾶζαι. καὶ τὰ τῇ Ἑκάτῃ συντελούμενα δεῖπνα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. *μάγιδες* Porson., accentum om. cod.

814

μάθος

λέγουσι τὴν μάθησιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. cf. Aesch. Agam. 177.

815

μαλθακόν

ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. idem 244, 12 *μαλθακόν· εὔλυτον.* itaque medicamentum dici putes. 244, 14 *μαλθάξαι· ἀγαθῦναι, καταπραῦναι.*

816

μάνην

τὴν μανίαν. λέγουσι δὲ καὶ μάναν. Ἀριστοφάνης. Photius. recte Nauckius Philol. I 353 *μάμμην· τὴν μαμμίαν. λέγουσι δὲ καὶ μάμμαν. Ἀριστοφάνης.*

817

μελαναίων

τοῦ πλοίου τὸ πεπιττωμένον, τὸ ἔναλον. Ἀριστοφάνης. Photius. Dindorfius *μελάνεων*, Bergkius *μελανεών*, ut *ποδεών*, *πρηγορεών*.

818

μελῳδός

Ἀριστοφάνης εἴρηκε. Pollux 4, 64. non pertinet ad Av. 1381.

819

μικροπολιτικόν

Pollux 9, 25 *ὁ μὲν μεγάλης πόλεως πολίτης μεγαλοπολίτης ἂν λέγοιτο, ὁ δὲ μικρᾶς μικροπολίτης. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνει εἴρηται τὸ μικροπολιτικόν.* cf. Eq. 817.

820

μύξαν

αὐτὸν τὸν μυκτῆρα καλοῦσιν, οὐχὶ τὸ ὑγρόν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius.

821. 822. 823. 824

μυροπωλεῖν δὲ Ἀριστοφάνης ἔφη, μυροπώλιον, μύρου ἀλάβαστρον, μυρίδα, μυρηρὰ λήκυθος, ἀλαβαστροθῆκαι. Pollux 7, 177. cum duo extrema vocabula sint Daetalensium (fr. 205) et Triphaletis (548), etiam reliqua recte ad Aristophanem rettulit Bergkius.

825

ναύτριαι

Pollux 7, 139 *ναῦται· οἷς προσήκουσι καὶ αἱ παρ' Ἀριστοφάνει ναύτριαι.*

826

νεαλές

Bekker. Anecd. 52, 22 *Ἀριστοφάνης τὸ νεαλές* . . . fr. 361 exstat *νεαλής*. quapropter neutrum quoque ad *comicum* referre non dubitavi, cum praesertim Phrynichus Bekkeri plurima ex comoedia exempla petiverit.

827

νεανιεύεσθαι

Ἀριστοφάνης τὸ τολμᾶν ἔφη. Pollux 2, 20. Bekker. Anecd. 52, 17 *νεανιεύεσθαι· ὑψηλόν τι καὶ ἐλεύθερον φρονῆσαι.*

828

νεόφυτον

Pollux 1, 231 *εὐτελὲς μὲν γὰρ τὸ ὄνομα, κέχρηται δὲ αὐτῷ Ἀριστοφάνης.* ignobilem vocem dicit suae aetatis aestimationem secutus.

829

Νωνακριεύς

Stephan. Byzant. *Νώνακρις· πόλις Ἀρκαδίας . . . τὸ ἐθνικὸν . . . Νωνακριεὺς λέγεται παρὰ Ἀριστοφάνει. Νωνακρεύς* Dindorfius et H. Iacobi cum Hesychio *Νωνακρεύς· οἱ μὲν ἀλείπτην Ἀρκαδικὸν ἀποδιδόασιν (interpretantur)* et Photio *Νωνακρεύς· πύκτης, παγκρατιαστής.* contra formam *Νωνακριεύς* Meinekius Thes. 1625 a etiam Photio et Hesychio tribuit. de oppido Nonacride Bursian. Geogr. gr. II 202. 3.

830

νωτοπλῆγα

τὸν μαστιγίαν Ἀριστοφάνης ἐκάλεσε. Pollux 2, 180. cf. Pherecr. 89.

831

ξειρης

φυτὸν ἀρωματικόν. Ἀριστοφάνης. Photius. rectius Hesychius *ξειρίς· ἀρωματικόν τι φυτόν.* ubi cf. quae M. Schmidtius adnotavit. Hesych. *ζειρεῖν· ἀρωματοποιεῖν.* Plin. N. h. 21, 143 *sunt qui (irin) silvestrem xyrin vocent.* apud Theophr. H. pl. 9, 8, 7 *τὴν ξίριν.*

832

Ὀλυμπίειον

(cod. *ὀλύμπιον*) *τὸ ἱερὸν πεντεσυλλάβως, ὡς Ἀσκληπίειον. Ἀριστοφάνης.* Photius. 'utrum dixerit poeta non liquet'. Bergkius.

833

ὀνηλατεῖν

Pollux 7, 187. cf. fr. 758.

834

ὀνυχίζεται

ἀκριβολογεῖται. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius et Suidas.

835

οὐδαμᾷ

οὐδέποτε. Ἀριστοφάνης. Photius. *οὐδαμά* Dindorfius.

836

Παμβωτάδαι

δῆμος Ἀττικῆς, Ἐρεχθηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Παμβωτάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Παμβωταδῶν, εἰς Παμβωταδῶν, ἐν Παμβωταδῶν. Ἀριστοφάνης. Stephan. Byzant.

837

πέδων

Eustath. 1542, 48 *στίγων καὶ πέδων δοῦλος ὁ στιγματίας καὶ πεδήτης παρὰ Ἀριστοφάνει.* cf. fr. 65. 97.

838

περίζυξ

Bekker. Anecd. 58, 10 *περίζυξ καὶ ἄζυξ Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης. ἄζυγα* Thesm. 1139. neque vero veri simile est *περίζυξ* soli Eupolidi, *ἄζυξ* soli Aristophani tribui.

839

πέτευρον

οὗ τὰς ἐνοικιδίας ὄρνιθας ἐγκαθεύδειν συμβέβηκεν, Ἀριστοφάνης λέγει. Pollux 10, 156. Photius *πέτευρον· πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε. ἐν τῷ ε̄,* i. e. non *ἐν τῷ ᾱ (πέταυρον).* ceterum cf. Fritzsch. Q. Arist. 179.

840

πλεισταχόθεν

Ἀριστοφάνης ἔφη. Pollux 4, 163.

841

πλυντρίδες

Photius *λουτρίδες· δύο κόραι περὶ τὸ ἕδος τῆς Ἀθηνᾶς. ἐκαλοῦντο δὲ αὗται καὶ πλυντρίδες. οὕτως Ἀριστοφάνης.*

842

προσχίσματα

εἶδος ὑποδήματος. Ἀριστοφάνης. Photius. Hesych. *προσχίσματα· εἶδος ὑποδήματος, ἐσχισμένον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν.* commemorantur etiam ab Aristotele Rhet. 2, 19. Probl. 30, 8.

843

πρόσχορον

Ἀριστοφάνης τὴν συγχορεύουσαν κέκληκε. Pollux 4, 106.

844

προσῳδός

Ἀριστοφάνης εἴρηκε. Pollux 4, 64. cf. fr. 644.

845. 846

πυξίον καὶ πυξίδιον

παρὰ Ἀριστοφάνει. Pollux 4, 18. idem 10, 59. 60 *τῷ δὲ παιδὶ δέοι ἂν προσεῖναι . . . πυξίον· εἴρηται μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ ζωγράφου τοὔνομα . . . οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ εἰς ταύτην αὐτὸ τὴν χρῆσιν τὴν ἐπὶ τῷ γράφειν ὑφ' ἡμῶν ἄγεσθαι, ἐπεὶ καὶ Ἀριστοφάνης οὕτω κέχρηται.*

847

πυτίνη

πλεκτὴ λάγυνος. Ἀριστοφάνης. Photius. (cod. *λάννος.*) Hesych. *πυτίνη πλεκτή, λάγυνος.* cf. Av. 798.

848

σαγήν

Pollux 7, 157 *λοφοπωλεῖν ὁ αὐτὸς (Ἀριστοφάνης) εἴρηκεν, καὶ σάγμα τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος* (Ach. 574. aliter Vesp. 1142), *σαγὴν δὲ τὴν πανοπλίαν.* Photius *σάγη· ἡ πανοπλία. οὕτως Μένανδρος.*

849

σαικωνίσαι

κινηθῆναι. Ἀριστοφάνης. Bachmann. Anecd. I 360, 26 et Photius, ubi *σαικονῆσαι.* Hesych. M. Schmidtii (cf. quae adnot.) *σαικωνίσαι· διασαικωνίσαι· τὸ κινηθῆναι ἁπαλῶς.* et *διασα(ι)κώνισον· ἀντὶ τοῦ διασαλακώνευσον, οἷον τρυφερῶς βάδισον.* cf. Vesp. 1169 cum schol. etiam simplici igitur usus est.

850

σεῖν

τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅταν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius et Bachmann. Anecd. I 362, 31. *βρῦν* (Nub. 1382) comparavit Ruhnkenius Sched. a Tittmann. ed. p. 133. cf. Lobeck. Rhem. 93.

851

σκελετεύεσθαι

ξηραίνεσθαι. Ἀριστοφάνης. Photius. ad Chaerephontem priorum Nubium referebat Fritzsch. Q. Arist. 170.

852

σκευοφόριον

ὅτῳ τὰ σκεύη ἐκομίζετο, σκ. τοῦτ' Ἀριστοφάνης καλεῖ τὸ ξύλον. Pollux 10, 17.

853

σκιμβάζειν

χωλεύειν. καὶ ἀσκωλίζειν τὸ αὐτὸ τοῦτο. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius et Bachmann. Anecd. I 366, 9. *σκιμα σ ν* cod. Phot. m. pr.

854

σκοπᾶν

Photius *σκοπὴν καὶ σκοπιᾶν λέγουσι. καὶ σκοπᾶν Ἀριστοφάνης. σκοπᾶν* nihil aliud esse potest quam '*insana quadam τοῦ σκοπεῖν cupiditate teneri*'. aut *σκοπεῖν καὶ σκοπιᾶν* aut *σκοπὴν καὶ σκοπάν* scribendum esse censet L. Dindorfius Thes. 430.

855

σμινύδιον

Ἀριστοφάνης. Pollux 7, 148.

856

σπογγίας

Schol. Aeschin. 3, 112 (p. 34, 38 Tur.) *εἴρηται δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ὁ σπογγιάς καὶ ἡ σπογγιά. ὁ σπόγγος* Sauppius conl. Elmsl. Ach. 462. atque ita etiam Lobeck. Pathol. prol. 494. 5 adn. 14. defendit *σπογγίας* Meinek. IIII 647 conl. *στρουθός, στρουθίας.* mihi *σπογγίας* hominem videtur significare nimis *τῶν σπόγγων* amantem. cf. *λημματίας, φρονηματίας* al.

857

σπυρθίζειν

τὸ ἀνασκιρτᾶν, ἀπὸ τῶν ὄνων. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. Hesychius *σπυρθίζειν· σπᾶσθαι. καὶ ἀγανακτεῖν. πυδαρίζειν. καὶ σφύζειν.* melius Photius.

858

σταδιοδρόμης

Ἀριστοφάνης εἴρηκε. Pollux 3, 146.

859

στάσις

οὐχ ἡ φιλονεικία, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες. καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. cf. L. Dindorf. Thes. 663.

860

Στρεψαῖος

ὁ Ἑρμῆς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει παρὰ τὸ διεστράφθαι τὰς ὄψεις. Cramer. Anecd. Ox. II 53, 14. Herodian. I 133, 26. artissime copulandum videtur cum fr. 123. Mercurium qui *στροφαῖος* vulgo dicitur (Plut. 1153. 4) ridicule Strepsae oppidi civem dixit, ut eum cupide ad quodvis lucrum oculos convertere significaret. cf. Pac. 192. 423 sq. Dindorfio ad ipsum Pluti versum haec referenti non adsentior.

861

στρογγυλοναύτας

Ἀριστοφάνης λέγει. Pollux 7, 190. quo nomine eos qui gaulo, *paene rotundo navigii genere* (Fest. 96 Muell.), vehuntur videtur significasse.

862

συγκοίτας

Ἀριστοφάνης εἶπεν. Pollux 6, 159. sine idonea ratione ad *Σκηνὰς καταλαμβανούσας* Bergkius traxit. *συγκοιτάδας* vel *συγκοίτιδας* Dindorfius.

863

συγχορεύτριαν

Ἀριστοφάνης. Pollux 4, 106. cf. fr. 843.

864

συλλήπτριαν

Ἀριστοφάνης εἶπεν. Pollux 6, 158. cum fr. 472 coniunxerat Bergkius.

865

σύμποδα

Pollux 6, 159 *εἴρηκε δὲ (Ἀριστοφάνης) καὶ σύμποδα καὶ συνθήκην* (fr. 948).

866

συρβάβυττα

καὶ τὸν τάραχον τύρβη, ὡς Ἀριστοφάνης. Photius. cf. Cratin. 84. Hesychius *τυρβασία· χορῶν ἀγωγή τις διθυραμβικῶν* et *σύρβα· μετὰ θορύβου.* num forte Photii glossae *σαβύττης* et *σάβυττος* huc pertineant nescio.

867

ταμιεῖον

οἶκος ἐν ᾧ τὰ ἀναγκαῖα ἀπετίθεσαν, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Κρατῖνος (448). Herodian. I 375, 26.

868

τάρρωμα

τὴν κωπηλασίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Etymol. m. 747, 3, Photius, Bachmann. Anecd. I 382, 8. Photius 569, 23 *ταρσοί· . . . τὰ ἔξω τῶν κωπῶν.* Pollux 1, 93 *οἱ δὲ στίχοι τῶν κωπῶν ταρσώματα καλοῦνται.* Eustath. 1625, 17.

869

τάχας

τοὺς καταστοχασμούς, παρὰ τὸ τάχα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius et Bachmann. Anecd. I 382, 20. 'finxerat inportunum aliquem hominem, qui centenis quaestionibus in alterum inrueret ac novam quamque interrogationem a voce *τάχα* ordiretur, dum tandem defatigatus ille *τούσδε τοὺς τάχας*, toties iteratum istud *τάχα*, valere iubet'. Nauck. Philol. I 353. ac similiter Bergkius.

870

τετραχίζειν

οἷον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Etymol. m. 754, 34 et Photius, cuius cod. *τετραρχίζειν* supra scripta *ρ* a manu pr. eadem Hesychius omisso auctoris nomine.

871

τίζειν

τί λέγειν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. 'de eo qui semper *τί* interrogabat'. Bergkius. cf. Av. 266. simile *τιτίζειν* de pullorum voce.

872

τικτικόν

τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον. Ἀριστοφάνης. Photius.

873

τραγῳδεῖν

χορεύειν. Ἀριστοφάνης. Photius. non credo Meinekio I 149 ad Nub. 1091 hoc referenti.

874

τράπεζαν

Pollux 7, 11 *ἐφ' ὃ δὲ ἀναβαίνοντες οἱ δοῦλοι πιπράσκονται, τοῦτο τράπεζαν Ἀριστοφάνης καλεῖ.*

875

τρίκλυστος

Ἀριστοφάνης λέγει. Pollux 6, 165. nescio quid tragicum sonat.

876

τροχίμαλλον

σωρὸς λίθου. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. idem *τρόχμαλος· ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱμασιὰ ἢ περιῳκοδομημένη τοῖς χωρίοις.* Hesych. *τρόχμαλον· τὸ πλῆθος τῶν λίθων, καὶ τὸν σωρόν.*

877

τύρβη

Photius *συρβάβυττα. καὶ τὸν τάραχον τύρβη. ὡς Ἀριστοφάνης.* cf. 866.

878

τὸν Ὕην

Etymol. m. 775, 5 et Photius 616, 14 *Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὕην.* Meinekius I 267. II 881 *Ἀπολλοφάνης.* at cur non idem quod Apollophani licuerit Aristophani non video. scripsit enim ipse quoque plus quam unam comoediam, in qua civium peregrinos deos recipiendi cupiditatem inridebat. ac mihi quidem ad Horas potissimum hoc fragmentum videtur pertinere. cf. fr. 566.

879

ὕλην

τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος· οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. Phrynich. Ecl. 72 *ἰλὺς οἴνου οὐκ ὀρθῶς λέγεται· ποταμοῦ μὲν γὰρ ἰλύς, οἴνου δὲ τρὺξ ἢ ὑποστάθμη.* unde Lobeckius apud Photium *ἰλύν* scribendum esse censuit. adversatur L. Dindorfius in Thes. 249. ac dubia certe videtur Lobeckii emendatio comparanti *ὑλίζειν, ἀφυλίζειν, διυλίζειν, ἐξυλίζειν*: quamquam ea quoque ab *ἰλύς* deducit Pathol. el. I 523 *ὑλίζειν* pro *ἰλύζειν* dictum esse contendens. at *ὑλώδης* nulla erat causa cur diceretur pro *ἰλυώδης*.

880

ὑπογεγραμμένη

ἐστιβισμένη. Ἀριστοφάνης. Photius. Etymol. m. 782, 10 *ὑπόγραμμα· τὸ Ἁρματίου ὑπόμνημα· ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσι, καὶ ὑπογεγραμμένη ἐστιβισμένη. Ἀριστοφάνης.*

881

ὑπόξυλος

ὁ κίβδηλος, ὡς ὑπόχαλκος· οὕτως Ἀριστοφάνης. Etym. m. 783,

17. Pollux 3, 56 *πολίτης . . . παρεγγεγραμμένος. τὸν δὲ τοιοῦτον καὶ ὑπόξυλον ὠνόμαζον οἱ νέοι κωμικοί.* cum solum (de civitate inlegitima) usum Pollux recentioribus videtur adiudicare: quamquam auctoritas eius in talibus rebus non admodum magna est. *ὅρμους ὑποξύλους* Xen. Occ. 10, 3. ac vel Aeschylo eam vocem vindicat Hermannus Pers. 779.

882

φαυλουργούς

τοὺς μὴ ἀκριβεῖς τεχνίτας κατὰ Ἀριστοφάνην λέγε. Pollux 7, 7. non adsentior Meinekio Sophoclis solius (Philoct. 35) id epitheton esse censenti.

883

φαύστιγγες

οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπίλοι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Etym. m. 789, 52 et Photius. *φαύσιγγες* Pierson. Moer. 397. Hesych. *φαύσιγγες· αἱ ἐν ταῖς πτέρναις γινόμεναι ῥαγάδες. ἔνιοι τὰς ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις καὶ τοῖς σκέλεσι γινομένας φλυκταίνας.* idem *φύσιγγες . . . καὶ τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκαύματα.* Pollux 7, 110 *φαύστιγγες* (*φλύκτιγγες* C) *αἱ περὶ ταῖς κνήμαις* (*φλύκταιναι*), *μάλιστα δὲ ἐπὶ χαλκέων.*

884

Φλεήσιον

τὸ Φλιάσιον πεδίον. Ἀριστοφάνης. Photius et Etymol. m. 796, 5. nomen poetae deest in Etymol. quapropter Dobraeus in indice Phot. p. 735 Lips. id ad glossam proximam *φληνάφα* (Nub. 1475) traxit, ratione admodum dubia. *Φλειάσιοι* in tripode Delphico (cf. Bursian. Geogr. gr. II 33 n. 5) et Kirchhoff. Inscr. Att. 45.

885

φνεί

Etymol. m. 796, 46 *φνεί· δεῖ γινώσκειν ὅτι οὐδέποτε λέξις Ἑλληνικὴ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ καὶ ν . . . τὸ δὲ φνεί ἐπιτετηδευμένον ἐστὶ παρὰ Ἀριστοφάνει, μίμημα ὀρνέων φωνῆς. λέγουσι δέ τινες ὅτι τὸ φνεί οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φν. οὐκ ἔστι γὰρ φνεί ἡ λέξις, ἀλλὰ τοφνεί, τοῦ το μὴ ὄντος ἄρθρου, ἀλλὰ μέρους τῆς λέξεως· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μὴ εὑρίσκεσθαι αὐτὸ χωρὶς τοῦ το παρά τισι. Χοιροβοσκός.* Photius *φλιει· μιμητικὸς ἦχος τῶν γαμψωνύχων. Ἀριστοφάνης.* et Suidas *φλίει· μιμητικῶς φωνεῖ* (*μιμητικὸν φωνῆς*?). Cramer. Anecd. Ox. II 155, 23 *καὶ τὸ φνη παρ' Ἀριστοφάνῃ· ἔστι δὲ . . . μίμημα φωνῆς ὀρνέου.* Zonar. 1815 *φνεί μίμημα φωνῆς, δίφθογγον.* cf. Herodian. I 494, 16. II 601, 17. Luc. Lexiph. 19 *οὐδ' ὅσον τοῦ γρῦ καὶ τοῦ φνεῖ φροντιοῦμεν αὐτοῦ.*

886

φορτηγούς

Bekker. Anecd. 71, 13 *φορτηγεῖν, φόρτον ἄγειν. καὶ φορτηγούς Ἀριστοφάνης.*

887

φρυγανίστριαν

Ἀριστοφάνης. Pollux 7, 150. cf. fr. 788.

888

χείμαστρον

παρ' Ἀριστοφάνει. Pollux 10, 123. et 7, 61 *τὸ μέντοι χειμερινὸν ἱμάτιον χείμαστρον ἂν λέγοις.*

889

χιδρίαν

Pollux 6, 62 *εἴη δ' ἂν ἔτνους ἰδέα καὶ τὰ χῖδρα* (Eq. 806). *γίνεται δὲ ἐκ πυροῦ χλωροῦ, ὃν χιδρίαν Ἀριστοφάνης καλεῖ.* cf. fr. 682.

890

ψευδίστατον

Etym. m. 31 Va *καὶ ψευδίστερον καὶ ψευδίστατον.* D *πτωχίστερον* (Ach. 425) *καὶ ψευδίστατον. ἀριστοφ^α πλ^α;* quo utrum Pelargi an Polyidus significetur nescio.

891

ψίλαξ

Ἀριστοφάνης. ψιλὸς καὶ λεῖος Ἕλληνες. Moeris 214. Hesychius *ψίλακα· ψιλόν, λεῖον.* cf. Lobeck. Phryn. 435. apud Amyclaeos cognomen fuit Bacchi. Paus. 3, 19, 6.

892. 893

ψό

ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἔστι δὲ ἀποκομματικὸν λεξείδιον. ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης. πλέω γράσου καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου. Αἰσχύλος Θεωροῖς. Photius. Nauckius (Aesch. fr. 77) cum Dobraeo nihil nisi *ψό* Aeschyli esse censet, Aristophanea autem sic scribenda '*πλέω ψοθοίου καὶ γράσου*' *καὶ* '*ῥύπου τε καὶ ψόθου*'. Hesych. *ψόθος· ψώρα, ἀκαθαρσία.* cf. etiam Sophocl. fr. 476 N.

894

ὠξυθυμήθη

παρ' Ἀριστοφάνει. Pollux 2, 231. *ὀξυθυμεῖσθαι* Thesm. 466. *ὀξυθυμηθεῖσα* Vesp. 501.

Fortasse incertarum fabularum fragmentis etiam haec adnumeranda sunt:

895

ἦ λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; B. πώμαλα·
οὐδ' εἶπον οὐδέν.

cf. fr. 346. nam fortasse nihil nisi *πώμαλα* Cocali est.

896

αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλλον φράγνυνται.

cf. fr. 367. fieri enim potest ut sola vox *δορίαλλος* ad Lemnias pertineat.

897

βαλανεὺς δ' ὠθεῖ ταῖς ἀρυταίναις.

cf. fr. 435. dubitari enim potest an solum nomen *βαλανεύς* sit Pelargorum.

Praeterea cf. Chionid. 9.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

898

ἐγὼ διὰ ταῦτα, μὴ γέλων ὄφλων λάθω,
περὶ τὴν κεφαλὴν ἐξῆμμαι πηνίκην τινά.

Grammat. Darmstad. Hermann. Opusc. III 40 *δῆλον ὅτι οἱ παλαιότεροι κωμικοὶ πηνίκην καὶ πηνικίζειν ἔλεγον . . . λέγεται δὲ πηνίκη ἡ ἐπίθετος κόμη· ὅθεν τὸ ῥῆμα, ὡς ἐν τούτοις κτλ.* Aristophanis esse Bergkius conligebat ex Plutarch. Sympos. 3, 2 *τῶν κωμικῶν ἔνιοι τὴν πικρίαν ἀφαιρεῖν δοκοῦσι τῷ σκώπτειν ἑαυτούς, ὡς Ἀριστοφάνης εἰς τὴν φαλακρότητα.* cui quamquam Fritzschius adsentitur Fragm. v. Eup. conscr. 21, *λάθοι* et *ἐξῆψα* scribens, res tamen admodum dubia est. nam quamquam de calvitie iocatur Nub. 540. Pac. 767 sq., capillamento se usum esse nusquam quod sciam dicit. *ἐξῆμμαι* manifesto corruptum.

899

βέβαιον ἕξεις τὸν βίον δίκαιος ὤν,
χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.

Clemens Alexandr. Strom. 6, 751 *Ἀριστοφάνους γράφοντος βέβαιον κτλ. ὁ Ἐπίκουρος λέγει κτλ.* recte Antiphani tribuit Meinekius I 321.

900

καὶ γὰρ πρότερον δὶς ἀνθρακίδων ἅλμην πιών.

ἐν Σφηξὶν ὁ αὐτός φησι ποιητής (*Ἀριστοφάνης*). Athen. 7, 329 b. cf. fr. 416. Vesp. 1127 *καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος.* unde alii eiusdem versus varietatem, alii alterius alicuius comoediae versum ab Athenaeo commemorari existimaverunt. *δυσανθρακίδων* C. F. Hermann.

901

ὁ λῷστος οὗτος καὶ φιλοξενώτατος

Cramer. Anecd. Ox. II 452, 15 *κέρχνη· δοτικῇ. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν* (cod. *ὄρνησιν*)*· κέρχνης, πυρίορχος, γύψ, κύμινδις, ἀετός, ὅλως τὸ σοῦτος* (sic cod.) *καὶ φιλοξενέστατος.* prior versus est Av. 1181; alter quo pertineat nescio. ceterum cf. Teleclid. 2.

902

οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς.

Ἀριστοφάνης. Hesych. addita interpretatione a scortorum fraudibus petita. quapropter ad Plut. 149 refert M. Schmidtius. etiam grammaticum significari posse monet Dindorfius. cf. Photius *οὐ παντὸς κτλ.* Zenob. 5, 37 cum eis quae editor adnot. Diogenian. 7, 16.

903

Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο.

Zenob. 1, 52 *Ἀκεσίας ἰάσατο· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. ὅλην δὲ Ἀριστοφάνης ἐν τετραμέτροις ἐκφέρει λέγων Ἀκεσίας κτλ.* cf. Diogenian. (Leutsch. II) 1, 23. Apostol. 1, 94 *Ἀκεσίας ἰάσαιτο . . . καὶ Ἀριστοφάνης· Ἀκεσίας κτλ.* Bekker. Anecd. 371, 19 *Ἀκεσίας ἀντὶ τοῦ ἰατρός.* *comicum* interpretatur Zell Ferienschr. I 116. ex epirrhemate poetae excerptum esse putat Leutschius. at Dobraeus *ἐν τετάρτῳ ἀμέτρων* (*παροιμιῶν*) pro *ἐν τετραμέτροις*, ut grammaticus sit intellegendus. cf. Nauck. Aristoph. Byz. 238. 9. perperam de Archilocho Gaisfordus cogitabat.

904

ἔμπορός εἰμι σκηπτόμενος

Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν προφασιζομένων ψευδῆ διὰ δειλίαν. εἰσάγεται γάρ τις λέγων ὅτι ὅτε πέμπομαι εἰς πόλεμον, σκήπτομαι ἔμπορος εἶναι· ὡς τῶν ἐμπόρων μὴ ἐξιόντων ἐπὶ τὰς στρατείας διὰ τὸ εὔχρηστον τὰ πρὸς τροφὴν φέροντας. Suidas. ex Plut. 904 vel Eccl. 1027 conficta videntur esse. cf. quae ad Plut. 904 Schol. adno-

taverunt et Hemsterhusius et Dobraeus. Fritzschius tamen et quodammodo etiam Hemsterhusius aliam Aristophanis fabulam indicari existimant.

905

Καπαῖον [ἤτοι Φάλτον] Δία

Cramer. Anecd. Ox. III 83, 14 *κάπη· φάτνη, παρὰ τὸ κάπτειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν· φησὶ γὰρ Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι Καπαῖον ἤτοι Φάλτον Δία. παπαῖος Ζεύς* Phrygum est. ad Antiphanem III 58 rettulit Meinekius verba *ἤτοι φατναῖον* (sic enim scribit) Meletii esse iudicans.

906

αἱματοσταγῆ
κηλῖδα τέγγῃ

Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 362, 9. 'Aristophanis dici videtur Ran. 471'. Nauckius Eurip. fr. 863. potest etiam alius comici versus excidisse.

907

Κυσολάκων ὁ Κλεινίου

Photius *Κυσολάκων· ὁ Κλεινίας ὁ τῷ κυσῷ λακωνίζων· τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι λακωνίζειν λέγουσιν. Μελαίνῃ γὰρ Θησεὺς οὕτως ἐχρήσατο, ὡς Ἀριστοτέλης. Κλεινίας*] *Κλεινίου* Ruhnkenius. *Μελαίνῃ*] *Ἑλένῃ* Ruhnkenius. *Ἀριστοτέλης*] *Ἀρίσταρχος* Ruhnkenius ex commentariis ad Aristophanis comoedias scriptis haec petita esse ratus. *Ἀριστοφάνης* Meinek. II 200. Hesychius *Κυσολάκων· Ἀρίσταρχός φησι τὸν Κλεινίαν οὕτω λέγεσθαι τῷ κυσῷ λακωνίζοντα. τὸ δὲ — λακωνίζειν ἔλεγον*. cum fr. 338 coniunxit Bergkius. mihi fragmentum ad Triphaletem videtur pertinere. cf. 544. 553. 554.

908

λάχανα κνῆστ' ἢ στέμφυλα

Athenaeus 8, 373a *κνηστοῖς λαχάνοις· οὕτως δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίᾳ τὰ συγκοπτὰ λάχανα κνῆστ' ἢ στ.* Eustath. 872, 9. cf. Dindorf. Arist. fr. 9. *κνηστὰ* Eust.] *κνιστὰ* Athen. Antiphani tribuit Meinekius. quisquis eorum verborum auctor est, certe etiam *λάχανα* ad ea pertinent.

909

οὐδὲ πάτταλον δίδωσι

Bekker. Anecd. 55, 1 *Ἀριστοφάνης μεταβαλὼν ἐπὶ τὸ καινό-*

τερον οὐδὲ πάτταλον εἶπε δίδωσι· πάτταλον γὰρ κἂν ταῖς ὁδοῖς ἐρριμμένον ἔστιν εὑρεῖν. δύναται συμβολικῶς εἰπεῖν τὸν διὰ βρόχου θάνατον. dubitari potest utrum Eccl. 284 significetur an alius versus.

910

τίν' οἱ δατηταί;

Etymol. m. 249, 43 δατητὴς παρὰ Ἀττικοῖς ὁ διανεμητής. Ἀριστοτέλης· τίν' οἱ δατηταί; Ἀπολλόδωρος διὰ τοῦ σ φησί. Sylburgius Ἀριστοφάνης. contra Blomfieldus Gloss. Aesch. Sept. 942 Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Τίνες οἱ δατηταί; quod forsan inscriptum fuerit capiti operis Ἀθηναίων πολιτεία. cf. Harpocrat. 52, 3—8.

911

οὐδὲ ἐθελήσει μαθεῖν

Cramer. Anecd. Par. IIII 198, 27 ἐθελήσει· ἀντὶ τοῦ οὐ δυνηθῇ. Ἀριστοφάνης κτλ. pertinent haec fortasse ad Pac. 852 οὐ γαρ ἐθελήσει φαγεῖν.

912

αὐτὸς δείξας ἔν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων.

Suidas χιάζειν· Πραξιδάμας Δημόκριτον τὸν Χῖον καὶ Θεοξενίδην τὸν Σίφνιον πρώτους ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν ἰδίαν ποίησιν, ὡς Σωκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἰδόθεον, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει τεταγμένον. ὑποτείνει δέ τις αὐτὸν βωμολοχεῦσαι (Nub. 970) αὐτὸς δείξας κτλ. Pollux 4, 65 τὸ μέντοι σιφνιάζειν καὶ χιάζειν τὸ περιέργοις μέλεσι χρῆσθαι ἀπὸ Δημοκρίτου τοῦ Χίου καὶ Φιλοξενίδου τοῦ Σιφνίου. θ' add. Toupius Emend. II 378. Hesych. χιάζειν (καὶ add. Meinek.) σιφνιάζειν. interpretatio excidit. prorsus dubium est cuius is versus sit poetae. ceterum cf. Eupol. 81.

913

εὔξασθαι κατὰ χρυσόκερω λιβανωτοῦ

ποιητής ἤδη τις εἶπε σκώψας. Aristid. I 321. Aristophanem indicari opinatur Cobetus V. l.[2] 400, χρυσόκερω λιβανωτὸν παρῳδῆσθαι existimans παρὰ τὸν χρυσόκερων ταῦρον, quem divites inmolabant, cum pauperculi satis haberent θύειν λιβανωτόν. sed ut recte explicaverit vocem χρυσόκερων, cur Aristophani eum versum (videtur exitus esse tetram. anap.) tribuerit nescio.

914

δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρα.

Suidas δεξιόν· δεξιὸν κτλ. Ἀριστοφάνης· ἐπὶ τῶν ἁρμοδίως τοῖς

πράγμασι κεχρημένων. Helladius in Photii Bibl. p. 533b Bekk. *παροιμίαν εἶναί φησι τὸν δεξιὸν πόδα ὑποδεῖσθαι, τὸν δ' ἀριστερὸν νίζειν· φησὶ γὰρ ὁ Πολέμων, ὡς μαρτυρεῖ Δίδυμος, δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρα. ποδανίπτραν* Suid. ad *grammaticum* probabiliter rettulit Dindorfius. cf. utique Nauck. Aristoph. Byz. 236.

915

Ἐνδυμίωνα Κᾶρα

Ἀριστοφάνης τὸν Ἐνδυμίωνα Κᾶρά φησι διὰ τὸ περὶ τὸν Λάτμον δοκεῖν αὐτὸν τεθάφθαι. Hesychius. non sine dubitatione ad comicum rettulerim.

916

Schol. Acharn. 106 *ὅτι πάντας τοὺς Ἕλληνας Ἰάονας ἐκάλουν οἱ βάρβαροι, προείρηται.* ad perditam aliquam fabulam haec pertinere putat Bergkius. adversatur Engerus Zimmerm. Ztschr. 1841, 940.

917

Zonaras I 451 *Γρίσσων* (*Γρίσων*) *ὁ χοῖρος καὶ ὄνομα δρομέως παρ' Ἀριστοφάνει.* Hesychius *Γρισῶν, ὗς· Ἀριστοφάνης δὲ ὄνομα δρομέως νενικηκότος ἐν Ὀλυμπίᾳ στάδιον.* recte emendant *Κρίσων.* cf. Plat. Protag. 335. 6. Aristotelem pro Aristophane reponebat Kusterus. Aristophanem grammaticum interpretabatur Albertius. cf. Nauck. Aristoph. Byz. 233.

918

Schol. Vesp. 579 *ὅτι τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ Οἴαγρος εἴρηται πρότερον.* quod schol. ad vs. 566 refert Dindorf., ad fabulam deperditam Bergkius. adversatur Engerus. cf. fr. 916.

919

Bekker. Anecd. 335, 32 *ἄγαμαι τούτου, ἄγαμαι κεραμεῖ. Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης.* cf. Eupol. 364. utrum ad utrum pertineat dubium est. *ἄγαμαι* cum gen. Ach. 489. Av. 1744.

920

ἀκρατιοῦμαι μικρόν

Bekker. Anecd. 23, 16 *ἀκρατίσασθαι· τὸ μικρὸν ἐμφαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρίστου. Ἀριστοφάνης ἀκρ. μ.* Aristomeni (fr. 14) tribuit Athen. 1, 11 d. quamquam illis quidem verbis facile duo poetae uti poterant.

921

ἀμφήκης γνάθος

ubi inveniri dicit Lobeckius Soph. Ai. 286 (ed. 3 p. 174), in scholiis Ai. 286 non exstat. sed errasse tantum virum non est credibile, cum praesertim addat in fragmentorum conlectionibus ea verba esse omissa. cf. Nub. 1109. 1160.

922

γραῦς βακχεύουσα

Diogenian. 3, 74 *γραῦς βακχεύει· ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τι ποιούντων. καὶ Ἀριστοφάνης· γραῦς καπρῶσα καὶ βακχεύουσα. γραῦς καπρῶσα* est Plut. 1024. cf. Diogenian. 4, 10. Apostol. 5, 60. Pherecr. 35.

923

κόπρου ἀγωγάς

Ἀριστοφάνης εἴρηκε Pollux 7, 134. *κοπραγωγάς* C. *κοπραγωγεῖν* Dindorfius: quod si verum est, significatur Lys. 1176.

924

Κυδώνια μῆλα

ὡς Ἀριστοφάνης. Pollux 6, 47. ad Ach. 1199 referebat Brunckius.

925

λύσιοι τελεταί

αἱ Διονύσου . . . ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. ὡς Ἀριστοφάνης δέ, διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων Ἄμπελον. Photius. grammaticus dici videtur, cuius inter fragmenta recepit Nauckius Arist. Byz. 240.

926

ἄανθα

εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμᾶνι ἢ Ἀριστοφάνει. Hesychius. Cramer. Anecd. Par. IIII 81, 18. *καὶ Ἀριστοφάνει* Pearso, *ὡς Ἀριστοφάνης* Bergk. Poet. lyr. Alcman. 118 'ut grammatici glossae Laconicae intellegantur'.

927

ἀγῶνα

τὴν συναγωγήν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. pertinere potest ad Ach. 504 similemve versum.

928

ἀκατάπληκτον

Ἀριστοφάνης. Cramer. Anecd. Par. IIII 124, 26. videtur corruptum esse ex *ἀκατάβλητον* Nub. 1229.

929

ἀλέοιμι

ἀντὶ τοῦ θερμαίνοιμι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Bekker. Anecd. 376, 1. videtur significari Eccl. 540 *ἵν' ἀλεαίνοιμι.*

930

ἀνδρεράστριαν

Pollux 3, 70 *ἐραστρίας Εὔπολις εἴρηκεν καὶ ἀνδρεράστριαν Ἀριστοφάνης.* quamquam numerum pluralem a singulari consulto discernere videtur, tamen fortasse referendum ad Thesm. 392 *τὰς ἀνδρεραστρίας.*

931

ἀνθρήνη

εἶδος μελίσσης. Ἀρίσταρχος. παρ' ᾧ καὶ ἀνθρήνια, τὰ μελίσσια. Hesychius. Meinekius *Ἀριστοφάνης.* recte. sed cum *ἀνθρήνια* Vesp. 1080, *ὑπ' ἀνθρηνῶν* Nub. 947 inveniatur, recte H. Iacobi V p. CLIV hoc fragmentum tollendum esse monuit.

932

ἀπέκλισεν

ἀφείλατο. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων ἢ ἀπὸ τῶν τὸ γάλα ἀμελγόντων. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἐξέρασεν. Cramer. Anecd. Par. IIII 198. non dubito quin scribendum sit *ἀπέβλισε*, quod pertinet ad Av. 498.

933

Ἀχραδοῦς

Herodian. I 242, 28 *Ἀχερδοῦς δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς καὶ Ἀχραδοῦς παρ' Ἀριστοφάνει.* cf. II 878, 3. pertinere videtur ad Eccl. 362.

934

βρόταχος

τὸν βάτραχον Ἴωνες, καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ παρὰ Ξενοφάνει. βάτραχος, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν βράταχος καὶ βρόταχος. Etymol. m. 214, 44. Herodian. II 384, 13. Meinekius *Ἀρχίλοχος* pro *Ἀριστοφάνης.* quamquam hominem Ionem loquentem induxisse potest poeta. cf. 543. Plat. 168. Strattid. 47 et multa id genus alia.

935

γραβίων

μνημονεύει . . κο . . . ἐν Φοινίσσαις Athen. 15, 699 f. dubium est utrum Strattidis (50) an Aristophanis an ignoti nobis poetae fabulam significet. 15, 699 e *γράβιόν ἐστι τὸ πρίνινον ἢ δρύινον ξύλον, ὅπερ ἐθλασμένον καὶ κατεσχισμένον ἐξάπτεσθαι καὶ φαίνειν τοῖς ὁδοιποροῦσιν.*

936

διδοῦσιν

οὐ διδόασιν. Ἀριστοφάνης Μητροφῶντι. Bekker. Anecd. 88, 24. cf. Dindorf. Aristoph. fr. p. 9. *Ἀντιφάνης* Meinekius I 328.

937

δοκήσει

ἀντὶ τοῦ δόξῃ. Ἀριστοφάνης Βατράχῳ. Bekker. Anecd. 89, 18. in Ranis exstat *δοκήσετε* 737 (Nub. 562), *δοκήσας* 1485.

938

ἡμερίδα

τὴν ἄμπελον. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. *ἡμερίδος ὄρχον* Ach. 997. sed potuit accusativo in alia fabula uti.

939

ἰσχνός

ἰσχνοὶ γὰρ οἱ παλαιοί. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. nisi forte perperam intellexit Plut. 561.

940

κροαίνω

τὸ κτυπῶ καὶ ἠχῶ. Ἀριστοφάνης τὸ τοῖς ποσὶ σκιρτᾶν καὶ κροτεῖν. Etym. m. 539, 38. Etym. Gud. 348, 7 *κροαίνειν φησὶν Ἀριστοφάνης τὸ τοῖς ποσὶ κροτεῖν καὶ σκιρτᾶν.* ad grammaticum rettulit Dindorfius p. 246. cf. Nauck. Arist. Byz. 231. potuit tamen ea voce in anapaesticis etiam poeta uti vel, quae est Fritzschii (Daetal. 41) sententia, in glossarum Homericarum numero a Daetalensium fratre probo commemorari.

941

νοβακκίζειν

τὸ ὀρχούμενον τοῖς δακτύλοις ἐπιψοφεῖν. σεισμὸς Νιόβῃ. Photius. cum tragica vox esse non possit, ad Aristophanis Niobum videtur pertinere: quamquam *τῷ σεισμῷ* quid faciam nescio. an *ἢ σείστρῳ*?

942

ὀρογυίας

λέγουσιν, οὐχὶ ὀργυιάς. Ἀριστοφάνης. Photius. ex Av. 1131 *ἑκατοντορόγυιον* desumptum esse suspicatur H. Iacobi V 72.

943

περιγίγνεται

περιττεύει. Ἀριστοφάνης. Photius. significari potest Plut. 554.

944

πτωχίστερον

καὶ ψευδίστατον ἀριστοφ^α πλ^α, Etym. m. 31 cod. D. cf. fr. 890. pertinet fortasse ad Ach. 425.

945

ῥήτορα

καὶ τὴν γυναῖκα. Ἀριστοφάνης. Photius. veri simile est pertinere ad Thesm. 292. cf. Thesm. 433.

946

σίλουρος

ι Ἀριστοφάνης. Cramer. Anecd. Par. IIII 190, 12. magis inclino ut poetae quam ut grammatico tribuam. neque recepit Nauckius. cur addiderit *ι* (i. e. non per *ει*) cognoscitur ex Athenaeo 7, 287 b. de siluro pisce amni marique communi cf. Plin. N. h. 32, 145. 9, 44.

947

στρουθίζων

Eustath. 228 extr. *ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς στρουθοῦ καὶ στρουθίζειν τὸ εὐτελῶς πως ᾄδειν, δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός.* et 1411, 15 *τὸ μέντοι στρουθίζειν, ὅ φησιν ὁ κωμικός, ἐκ τῆς Ὁμηρικῆς παρῆκται στρουθοῦ.* Phot. *στρουθίζων· τρίζων.* quod veri simile sit *comicum* esse Aristophanem, inter Aristophanea recipit Dindorfius. idem cum in multis aliis eiusmodi faciat, hoc tamquam exemplum proposui, reliquis inter adespota relatis. nam etiamsi multa ad Aristophanem pertinere possint, certum id est in nullo.

948

συνθήκην

εἴρηκεν (*Ἀριστοφάνης*). Poll. 6, 159. *συνθήκας* Pac. 1065. Lys. 1267.

949

τύλη

τὸ ἐπὶ τῶν τενόντων φῦμα. Ἀριστοφάνης. Photius. fortasse pertinet ad Ach. 860. 954.

950

μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν

Gregor. Corinth. 69 *οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασίν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν κτλ.* quae cum Dindorfio ex Av. 3. 4 detorta esse existimo.

951

ἐψίλωταί τις τὴν ἑτέραν ἡμίκραιραν

Ἀριστοφάνης. Cramer. Anecd. Par. III 35, 3. detorta ex Thesm. 227.

952

Cramer. Anecd. Ox. IIII 415, 8 *παρὰ Ἀριστοφάνῃ ἐν Ὄρνισι ἡμεῖς δὲ πρεσβευτέον καὶ κεχήνετε, ἀντὶ τοῦ κεχήνατε*. quae cum in Avibus non inveniantur ne quis fragmentis adicienda putet, moneo detorta esse ex Ach. 133.

953

Cramer. Anecd. Par. IIII 198, 29 *Ἕλλην· ὁ φρόνιμος. Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσ' ἄνδρες οὑτοιί* (Ach. 115) *ἀντὶ τοῦ οὗτοι. καὶ Ἀριστοφάνης 'ὡς διαφέροντος καὶ τοῦ νεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ·'* at extrema non sunt Aristophanis, sed scholiastae Ach. 115.

954

Suidas *σχέδιον· ἐκ τοῦ ἑτοίμου. καὶ Ἀριστοφάνης 'ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικεν'. τουτέστιν ἐκ τοῦ παρατυχόντος εἴρηται*. inter fragmenta recepit Dindorfius. at Gaisfordus Suidam haec male intellecta ex scholio Nub. 971 (p. 121, 24 Duebn.) *ταῦτα δὲ σχεδιάσαι ἔοικεν* excerpsisse monuit. sic iterum (in glossa *Φρῦνις*) *ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικεν* pro *σχεδιάσαι* ex scholiis exscripsit.

955

Cramer. Anecd. Ox. IIII 406, 29 *παρ' Ἀριστοφάνει τὸ 'διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον'*. ne quis haec Cramero oboediens fragmentis addenda credat, moneo esse Pluti 147.

956

Cramer. Anecd. Ox. I 446, 3 *ἀλλ' ὅμως | ἐωσάμεσθα τὸν στρατὸν ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέραν. Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ*. 'nullibi apud Aristophanem' esse dicit Cramerus. at est Vesp. 1085, ubi pro *ἐσῳζόμεσθα* scribendum *ἐωσάμεσθα*.

957

Herodian. II 204, 7 *παρ' Ἀριστοφάνει· τὰ δὲ δὴ δένδρη τἀν τοῖς ὄρεσιν*. sunt potius Pherecratis 130, 9.

958

Cramer. Anecd. Par. IIII 198, 21 *δάπιδας . . . Ἀριστοφάνης. οὐδὲ δάπισιν ἔσται καταδαρθεῖν*. Plut. 527 *οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν οὔτ' ἐν δάπισιν*.

959

σικύους ἐνθάδε πῃ φυομένους οὐδενὶ κόσμῳ περιόντες, κᾆτ' ἤσθιον.

Suidas et Schol. Ald. Acharn. 520 *σίκυον· ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ σίκυος. καὶ ἀλλαχοῦ κτλ.* non sunt Aristophanis tetrametri anapaestici, sed Procopii verba Bell. Pers. 2, 18. adnotavit Bernhardy.

960

Cramer. Anecd. Par. IIII 103, 12 *αἱρῇ· βούλῃ. 'ἐπείπερ αὐτὸς αἱρῇ λέγειν'. Ἀριστοφάνης.* Ach. 195 *ἐπειδήπερ αὐτὸς αἱρεῖ, λέγε.*

961

Cramer. Anecd. Ox. III 273, 13 *Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (νεφέλες* cod.). *ἥκομεν τὸν πολὺν ὀψόμεναι λεών.* conflata haec sunt ex Ran. 676 et Nub. 300.

962

Cramer. Anecd. Ox. I 277, 11 *κρίνον κρίνος, ἔνθεν 'καὶ κρίνεισι' παρὰ Ἀριστοφάνει.* Nub. 911 *κρίνεσι στεφανοῖς.*

963

Cramer. Anecd. Par. IIII 217, 19 *τὸ φημί παρὰ Ἀριστοφάνει, οἷον παίφημι.* his quid faciam nescio, nisi referatur ad Ran. 37 *παῖ, ἠμί, παῖ.*

964

Pollux 2, 97 *παρὰ δὲ Ξενοφῶντι ἀναχαίνειν καὶ παρ' Ἀριστοφάνει.* fortasse Av. 502 in suis libris invenerat *ἀναχαίνων*, vel Ach. 10 aliumve versum non recte intellexerat. nam *χαίνειν* quidem non est Atticum.

965

Bekker. Anecd. 106, 24 *λείψας· ἀντὶ τοῦ λιπών. Ἀριστοφάνης Ἀνδρομέδᾳ.* cf. Lobeck. Phryn. 714. Dindorf. Arist. fr. 9. *Ἀντιφάνης* Meinekius I 325. Cobet. V. l.² 325.

966

Photius 225, 11 *λίξαι· ἐκτεταμένως* (i. e. *ει*). *Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι.* Eq. 103 *λείξας.*

967

Photius 531, 14 *σποδοῦν . . . καὶ τύπτειν, ὡς παῖσαι καὶ πατάξαι, τὸ αὐτό. οὕτως Ἀριστοφάνης.* at verbum est *σποδεῖν*, Aristophani non inusitatum.

968

τάλιδος τῆς μελλογάμου. οὕτως Ἀριστοφάνης. Photius. Meinekius *Σοφοκλῆς.* est Antig. 629.

ΠΛΑΤΩΝ

Meinek. I 160sq. Cobet. Observ. crit. Plat. 56.

ΑΔΩΝΙΣ

Argumentum erat Veneris Bacchique de Adonidis amore concertatio. pro Baccho Apollinem nominat Ptolemaeus Phot. Bibl. 151, 5. Mein. I 167. V 42. de tempore non constat.

1

εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται;

Photius et Suidas *ὑπέρου περιτροπή· ἐπὶ τῶν ταὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων . . . Πλάτων Ἀδώνιδι κτλ. μοι*] *μὴ* cod. Phot. cf. Zenob. 6, 25. *nonne frustra semper idem faciam?*

2

περὶ τῶν δὲ πλευρῶν οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις.

Suidas *ὥρα· . . . ψιλῶς δὲ* (i. e. *ὥρα*) *φροντίς . . . Πλάτων Ἀδώνιδι· κτλ. τῶν δὲ*] *τῶνδε* A. *Ἀδώνιδι* Gaisford.] *ὁδῶν καί.* videtur servus queri de ero qui laterum suorum nequaquam rationem habeat.

3

ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων ἀνδρῶν δασυπρώκτων,
παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφυ θαυμαστότατός τε
πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ὀλεῖτον,
ἡ μὲν ἐλαυνομένη λαθρίοις ἐρετμοῖς, ὁ δ' ἐλαύνων.

Athenaeus 10, 456a *Πλάτων δ' ἐν τῷ Ἀδώνιδι χρησμὸν δοθῆναι λέγων Κινύρᾳ ὑπὲρ Ἀδώνιδος τοῦ υἱοῦ φησὶν κτλ. λέγει δὲ*

Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον· ἀμφότεροι γὰρ ἦρων τοῦ Ἀδώνιδος. 1. *Κινύρα*] *κύπρια* A. 2. *σοι* B] *τοὶ* A. *τοι* superscripto *τε* C. *τε* L. quamquam hac varietates, si recte Dindorfium intellego, non ad *σοι*, sed ad *τε* pertinent. 3. *ὀλεῖτον* Iacobsius] *ἔχειτον* A. 4. *ἐρετμοῖς* L] *ἐριτμοῖς* P. *ἐριμοῖς* V. *ὀλεῖτον* non mortem significat, cuius neque Venus neque Bacchus auctor fuit, sed perniciem cupiditatum stimulis effectam.

4

Ἀδώνιον

Bekker. Anecd. 346 init. *Ἀδώνιος Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον οὕτω δὲ καὶ Πλάτων καὶ . . . ἕτεροι. λέγουσι δὲ καὶ Ἄδωνιν αὐτὸν πολλάκις.* cf. Cratin. 376. Pherecr. 198. Aristoph. fr. 737.

5

ἀφοδεῦσαι

Πλάτων Ἀδώνιδι. σημαίνει δὲ . . . [*ἀποπατῆσαι* supplet Meinek.]. Bekker. Anecd. 472, 10. Suidas *ἀφοδεῦσαι· Πλάτων Ἀδώνισι. καὶ ἄφοδος ὁ ἀπόπατος. ἐξ οὗ καὶ ἀφοδεύειν* (*τὸ ἀποπατεῖν* add. E). Hesych. *ἄφοδος· ἀποχώρησις ἐπὶ τὸ ἀφοδεῦσαι.*

6

ὁ δὲ ἀχυρός

παρ' Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει, ὅπου καὶ τὸ Πλάτωνος παράκειται ἐξ Ἀδώνιδος. Schol. Aristoph. Vesp. 1310. Meinekius *ἀχυρμός. ἄχυρος* V Ald.

7

λειποτάξιον

Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ Πλάτων ἐν Ἀδώνιδι. Photius 225, 26. Meinekius *λιποτάξιον. λιποταξίον* recte H. Iacobi in indice. cf. Aristoph. fr. 808. Antiphan. 128, 9. Plat. Leg. 12, 943 d. Lys. 14, 5. Demosth. 21, 103. 39, 17. Lycurg. Leocr. 147. Aeschin. 2, 148.

8

τυροκνῆστις

ἔστιν ἐν Πλάτωνος Ἀδώνιδι. Pollux 10, 104. Aristoph. Av. 1579. Hom. Il. 11, 639.

ΑΙ ΑΦ ΙΕΡΩΝ

Mulieres a sacris redeuntes recte interpretatus est Reinesius Var. lect. 3, 7. cf. Meinek. I 167. 8. Bergk. R. c. Att. 381.

9

οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.

Athenaeus 10, 446e *ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ ι (πίομαι), ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν κτλ.* apud antiquiores comicos semper *πίομαι*. Aristoph. Eq. 1289. 1401. Theopomp. 32, 9. cf. etiam Sophocl. OC. 622. correptae vocalis exempla sunt Plat. 163. Amips. 22 (dubium utrumque). Epicr. 3, 21 (ubi scrib. *που μόνη* pro *πιομένη*). Cobetus tetrametros iambicos restituens N. l. 31 *οὐδ' ἔστιν ὅστις αὐτῆς | ἐκπίεται κτλ.* fortasse scripsit *οἶδ' ὅστις αὐτῆς* – ◡ – *τὰ χρήματα | ἐκπίεται.* *rempublicam* significari surreptis pecuniis fraudatam existimat Bergkius R. c. Att. 381.

10

δότω τὴν κιθάραν τις ἔνδοθεν
καὶ τοὐπιπόρπαμα.

Pollux 10, 190 *ἐπιπόρπαμα κιθαρῳδοῦ σκευή, ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν κτλ. δότω δὲ* Bentleius Epist. ad Hemsterh. p. 73. *δότω μοι* Porsonus Adv. 297. *τοὐπιπόρπημα* Meinek. V 42. citharoedus aliquis ornatum sibi efferri iubet, sine quo non facile in publicum prodibant. Nub. 332 comparavit Bergkius R. c. Att. 383 et de genere dicendi Aristoph. fr. 348.

11

πόθεν ὁρμιὰ καὶ κάλαμος;

Hesychius *ἀσπαλιεύς· ἁλιεύς. ἄσπαλος γὰρ ὁ ἰχθύς. ἔνιοι δὲ ἀπὸ τοῦ σπᾶν τὸ λίνον· λίνον δὲ ἡ ὁρμιά. ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν κτλ. πόθεν λίνον καὶ κάλαμος;* Casaub. Athen. 10, 446e. *πόθεν λίνον μοι καὶ κάλαμος γενήσεται;* Cobet. Mnem. V 202. at cum *ὁρμιά* non minus bonae sit notae quam *λίνον* (Antiphan. 28. Eurip. Helen. 1615), aliquanto sane rarius, Hesychii verba potius videntur emendanda sic *λίνον δὲ ἢ* (pro *ἡ*) *ὁρμιά, ὡς Πλάτων κτλ.*

12

λέπει τραχεῖαν ἔχων

Bekker. Anecd. 106, 28 *λέπει· ἀντὶ τοῦ τύπτει. Πλάτων Ἀφιεροῦντι κτλ. ταῖς ἀφ' ἱερῶν* Meinekius. in Andronici indice (Bekker. Anecd. 1461) *Ἀφιέρων. λέπει — τύπτει* Meinek.] *λέπτε — τύπτε.* idem *μάστιγα* excidisse censet ante *λέπει*, ut sit versus anapaesticus. de verbo *λέπειν* Ruhnken. Epist. crit. 208.

13

μαλλωτὰς χλαμύδας

Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν . . εἴρηκεν. Pollux 7, 57.

[ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ]

14

καὶ νὴ Δί' εἰ Πάμφιλόν γε φαίης
κλέπτειν τὰ κοίν' ἅμα τε συκοφαντεῖν.

Schol. Aristoph. Plut. 174. cf. Aristoph. fr. 40. in indice Andronici (Bekker. Anecd. 1461) titulus non commemoratur: quamquam huic quidem testimonio non nimium tribuendum esse Bekkerus ipse monuit.

ΓΡΥΠΕΣ

15

ἀνηρπάκασ' ἀπαξάπαντ' αὐτῷ κανῷ.

Zenobius 2, 31 *αὐτῷ κανῷ· αὕτη τάττεται κατὰ τῶν ἄρδην ὁτιοῦν λυμαινομένων. φησὶ γὰρ ὁ Δίδυμος ὅτι τὰ δεῖπνα ἐπὶ κανῶν ἐκομίζετο, καθάπερ ἐν Κρυψίοις λέγεται Πλάτων ἀνήρπακας ἀπαξάπαντ' αὐτῷ κανῷ.* Meinekius *ἐν Γρυψὶ λέγεται Πλάτωνι* (vel *λέγει Πλάτων*). omisso fabulae titulo Proverb. Bodlei. 155, ubi recte *ἀνηρπάκασ'*. cf. Diogenian. 2, 39. 4, 68. Apostol. 4, 40.

16

ἆ ἆ, γελῶν ἐπηκροασάμην πάλαι.

Bekker. Anecd. 360, 6 *αἶ αἴ· ἠθικὸν τοῦτο. Πλάτων Γρυψίν· κτλ. ἔστι δὲ πολὺ παρὰ τοῖς τῆς μέσης κωμῳδίας καὶ νέας ποιηταῖς. ἆ ἆ — ἐπηκροασάμην* Meinek.] *αἶ αἴ — δ' ἐπηκροώμην. γελῶν* Bekker.] *γελῶ.* Bergkius R. c. Att. 383 *αἰαῖ· γέλων δ' ἐπηκροώμην σου πάλαι* 'hahahae: risum tuum dudum audivi'. narrare videtur nescio quis se alterum ridentem audivisse. itaque scribendum est *ἆ ἆ γελῶν· ἐπηκροώμην γὰρ πάλαι.* initio pauca desunt. Photius *ἆ ἆ . . . δασυνθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ, ὥς φησι Διογενιανός.* Eustath. 855, 19 *κεῖται ἐν Ἐπιλογῇ λέξεων ἀρχαίᾳ, ὅτι ἆ ἆ δασυνθὲν γέλωτα δηλοῖ.*

17

ἰχθῦς, κωλᾶς, φύσκας

Athenaeus 9, 368e *ἀπὸ δὲ τοῦ κωλέα συνῃρημένον ἐστὶν . . . κωλῆ . . . Πλάτων Γρυψὶν κτλ. ἐρίφων κωλᾶς* vel tale quid Bergkius.

18

πλειστηριάσαντες

ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων . . . κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Γρυψίν. Harpocration, Photius, Cramer. Anecd. Ox. II 498, 19 (ubi in fine *οὕτω Πλάτων*

ὁ κωμικός). Bekker. Anecd. 296, 17 *πλειστηριάσαντες· τὸ πλείονος πωλῆσαι τιμῆς, οὗ τις ὠνήσατο.* Hesych. *πλειστηριαζόμενος· ὑπερβαλλόμενος. καὶ (πλειστηριάζειν) τὸ ὑπερτιμᾶσθαι ὤνιον.* cf. idem *πλειστηριάσαντες.*

ΔΑΙΔΑΛΟΣ

Clemens Alexandr. Strom. 6 p. 752 *Πλάτων τε ὁ κωμικὸς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ τὰ ἀλλήλων ὑφαιροῦνται.* quae criminatio quam ridicula sit, egregie demonstrat Cobetus Obs. crit. Plat. 67—82, Daedalum a Platone scriptam esse omnino negans. atque in eandem sententiam etiam Dobraeus inclinavit. cf. quae ad Schol. Aristoph. Nub. 663 adnotat. dubitat tamen Meinekius V 5 propter Daedalum a Suida (*Πλάτων*) et Andronico (Bekker. Anecd. 1461) commemoratam.

19. 20

εὖ ἴστε· πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.
* * * *
ὁ δὲ παῖς ἔνδον τὰς ἀλεκτρυόνας σοβεῖ.

Schol. Aristoph. Nub. 663 *ἐν τῷ Πλάτωνος Δαιδάλῳ· εὖ ἴστε — πολλάκις. ὁ δὲ παῖς ἔνδον τὰς ἀλεκτρυόνας σοβεῖ.* Athen. 9, 374 c *Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ πολλαὶ — πολλάκις.* Photius et Suidas *ὑπηνέμια· λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ κτλ.* cf. Aristoph. fr. 186. *ὁ δὲ παῖς*] *ὁ δὲ παῖς ὅδ'* Heinsius. *ὁ παῖς δέ γ'* Fritzschius De parops. 8.

ΕΛΛΑΣ Η ΝΗΣΟΙ

De imperio Atheniensium maritimo poetam egisse fabulamque post Ol. 93 editam esse Meinekius arbitratur I 169. 70.

21

βούλει τήνδε σοι πλεκτὴν καθῶ
κἄπειτ' ἀνελκύσω σε δεῦρο;

Pollux 10, 142 *πλεκτὴν γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὴν σειρὰν ὠνόμαζον, ὡς Πλάτων ἐν Ἑλλάδι κτλ.* cf. Lysipp. 1.

22

εἴξασιν ἡμῖν οἱ νόμοι
τούτοισι τοῖς λεπτοῖσιν ἀραχνίοισιν, ἃ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνεται.

Photius et Suidas *φάλαγξ· θηλυκῶς ὁ ἀράχνης. Πλάτων Ἑλλάδι κτλ.* Eustathius 924, 8 *Αἴλιος δὲ Διονύσιος παράγει τοιαύτην (χρῆσιν) ἐκ τοῦ κωμικοῦ Πλάτωνος κτλ.* Philemon Grammat. p. 179. *εἴξασιν* Meinek.] *ἐοίκασιν. εἴκασι* Porson. *τούτοισι* Suid. A] *τουτοισὶ* cod. Phot. *ἀραχνίοισιν* Philemo] *ἀραχνίοις. ἀραχνιδίοις* Meinek. *ἅ* | *ἐν* K.] *ἂν* (i. e. *ἃ ἐν*) Grotius Exc. 482. *ἃν* Meinek. *τοίχοις*] *τοίχοισιν* cod. Phot. *ἡ φάλαγξ* om. V Suid. *ὑφαίνεται* Porsonus] *ὑφαίνει. ἠφαίνει* V Suid. cf. Xen. Mem. 3, 11, 6 *αἱ φάλαγγες . . . ἀράχνια . . λεπτὰ ὑφηνάμεναι.* cf. ibid. 7. Plat. Phaed. 87 b. non recte plerique tetrametros effinxerunt. rectius sed violentius (Cob. Obs. crit. 195) Porsonus *ἡμῖν οἱ νόμοι* | *εἴκασι τούτοις τοῖσι λεπτοῖς ἀρ.,* | *ἂν τοῖσι — ὑφαίνεται.* sententiae auctores dicuntur aut Anacharsis (Plut. Sol. 5), aut Zaleucus (Stob. Serm. 45, 25) aut Solon (Diog. L. 1, 58).

23

λαβὼν οὖν
τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου κᾆπειτα δῆσον αὐτόν.

Pollux 10, 167 *δεσμὸς μέντοι σιδηροῦς καὶ σκύλαξ, οὗ μέμνηται Πλάτων ἐν Ἑλλάδι κτλ. τοῦ Προξένου* Meinek. *κᾆπειτα* cum participio, ut Aristoph. Nub. 409.

24

εἰ μὲν οὖν ταύτην σὺ τὴν θάλατταν ἀποδώσεις ἑκών,
εἰ δὲ μή γε, ταῦτα πάντα συντριαινῶν ἀπολέσω.

Schol. Hom. Il. 1, 135 apud Koenium Greg. Corinth. p. 48 *Πλάτων ἐν Ἑλλάδι κτλ.* Eustathius 66, 34 *Πλάτων ὁ κωμικός κτλ.* tetrametros trochaicos perperam arbitror restitutos esse. nam cod. *εἰ μὲν σὺ τὴν θάλασσαν ἀποδώσεις ταύτην ἑκών· εἰ δὲ μή, ταῦτα πάντα συντριαίνω ἀπώλεσα.* Eustath. *σοι* pro *σύ* et *ἀποδώσει*, omissis *ταύτην* et *συντριαινῶν ἀπολέσω. γε* in v. 2 add. Bernhardy Dionys. Perieg. (Eustath. comm.) p. 936. Bastius *εἰ μὲν σὺ τὴν* | *θάλασσαν ἑκὼν ταύτην ἀποδώσεις· εἰ δὲ μή,* | *ἅπαντα ταῦτα συντριαινῶν ἀπολέσω.* atque articulus quidem in exitu versus ponitur etiam Antiphan. 85, 4. Nicostr. 17, 2. Amphid. 30, 5. Ephipp. 7, 1. Alexid. 20, 4. 24, 2. 250, 3. Philem. Aelian. H. an. 12, 10, Menand. Athen. 8, 364 d. Athen. 6, 243 a. sed anapaestus v. 2 vitiose incisus Platonem ita non scripsisse testatur. fortasse *εἰ μὲν σὺ δώσεις τὴν θάλατταν· εἰ δὲ μή,* | *ἅπαντα ταῦτα κτλ. ἀπολέσω* autem mutandum in *ἀποκλύσω.* neque enim necessarium *κατακλύσω.* aliter Hanovius Exercit. crit. 117. 8. Cobetus Obs. crit. 193. H. Iacobi in Mein. ed. min. XIII. — Neptuni verba esse indicavit Meinekius, sed cur Neptunum Lacedaemoniis faventem faciat Bergkius R. c. Att. 384, non perspicio. imperare

videtur Lacedaemoniis ut imperium maritimum tandem aliquando Atheniensibus reddant.

25

σκώληκα

τὸ πανόμενον θαλάσσιον κῦμα καὶ ἀρχόμενον. Πλάτων Ἑλλάδι. Bekker. Anecd. 114, 9. Photius *σκώληξ· τὸ πρὸς τῇ γῇ οἴδημα τῆς θαλάσσης· οἷον τὸ προσαράσσον κῦμα.*

26

τάξαι

τὸ τιμῆσαι. ἐν Νήσοις Πλάτων. Photius. Aristidis memoriam in hoc verbo deprehendit Cobetus Obs. crit. 194. eum enim ab Atheniensibus delectum esse ut constitueret (*τάξαι*), quantum quaeque civitas pecuniae daret ad bellum cum Persis gerendum, conl. Demosth. 23, 209. Aeschin. 2, 23. 3, 258. quibus addere poterat [Andocid.] 4, 11. quamquam hoc perincertum esse ipse fatetur Cobetus.

27

χρηστήρια

τὰ πρὸς θεωρίαν ἢ θυσίας σκεύη ὠνόμαζον, ὡς καὶ Πλάτων ἐν τῇ Ἑλλάδι εἴρηκεν ὁ κωμικός. Pollux 10, 11.

Ad Helladem fr. 183 refert Sintenisius, fr. 220 Fabricius. Hesychii glossam *Μαιῶτιν λίμνην· ἐν Ἑλλάδι* ad Platonis fabulam coniectura dubia refert Meinek. cf. M. Schmidt.

ΕΟΡΤΑΙ

Sacrificiorum dierumque festorum nimios sumptus a poeta reprehendi arbitratur Meinekius, choreutas ludorum sollemniumque dierum quibusdam insignibus praeditos prodiisse Bergkius R. c. Att. 132: incertum utrumque.

28

τῶν γὰρ τετραπόδων οὐδὲν ἀποκτείνειν ἔδει
ἡμᾶς τὸ λοιπόν, πλὴν ὑῶν. τὰ γὰρ κρέα
ἥδιστ᾽ ἔχουσι, κοὐδὲν ἀφ᾽ ὑὸς γίγνεται
πλὴν ὑστριχὶς καὶ πηλὸς ἡμῖν καὶ βοή.

Clemens Alex. Strom. 7, 33 p. 849 *οὐ κακῶς ὁ κωμικὸς Πλάτων ἐν ταῖς Ἑορταῖς τῷ δράματί φησι κτλ. οὐδὲν ἀποκτείνειν*] *οὐδὲ ἓν κτείνειν* Herwerd. Stud. crit. 5. at *κτείνειν* apud comicos non exstat nisi in parodiis et choricis. *ἔδει* | *ἡμᾶς* Sylburg.] *ἡμᾶς ἔδει*

L. ἡμᾶς om. cod. Ottob. 2. ὑμᾶς et 4. ὑμῖν Cobet. Obs. crit. 191: ipsas enim bestias loqui ut in Cratetis Feris. cf. fr. 35. 4. ὑστριχὶς G. Dindorf. Thes. 524] ὕστριχες. πηλὸς] πέλεθος Meinek. (ὕστριχες ἡμῖν καὶ πέλεθός τε κ. β.). καὶ πηλὸς ἡμῖν Heinsius] ἡμῖν καὶ πηλὸς. cf. Cratet. 17. neque anapaesti prava incisio in v. 1 neque ἔδει τὸ λοιπόν tolerari potest. scribendum videtur οὐκ ἀποκτείνειν ἐῶ ὑμᾶς (et v. 4 ὑμῖν). sic Aristoph. Eq. 160 οὐ πλύνειν ἐᾷς. Lys. 509 οὐ γὰρ γρύζειν εἴᾶθ' ἡμᾶς. praeterea in v. 2 scribo τά τε γὰρ κρέα.

29

ἐξιόντι μοι
ἁλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας.
B. ἰχθῦς ἀσίτους καὶ πονηροὺς . . .

Athenaeus 7, 308 a Πλάτων τε ἐν Ἑορταῖς φησιν κτλ. μοι] μὲν γὰρ BP. 3. πονηροὺς] τοὺς πονηροὺς ἦγέ μοι. σὺ δέ μοι εἰπέ codices. ἦγέ μοι non magis poetae sunt quam σὺ δέ μοι εἰπέ. fortasse πονηροὺς ἔν γ' ἐμοί. cf. Aristoph. fr. 267, et de *cestreo* Aristoph. fr. 156.

30

εὖ γέ σοι γένοιθ', ὅτι
ἔσωσας ἐκ τῶν σῖγμα τῶν Εὐριπίδου.

Schol. Eurip. Med. 476 ὁ Πλάτων ἐν ταῖς Ἑορταῖς φησιν κτλ. Eustathius 813, 46 Αἴλιος δὲ Διονύσιος ἱστορεῖ τοὺς κωμικοὺς μάλιστα ἐκκλίνειν πᾶν τὸ ἔχον σιγμὸν καὶ ἐξήχησιν καὶ ψόφον . . . διὸ καὶ διασύροντες τοὺς τραγικοὺς ὡς μὴ τοιούτους προσπαίζουσιν ἐν τῷ ἔσωσας κτλ. et 896, 56 καὶ ἡ κωμῳδία μετὰ τὴν εὕρεσιν τῆς χρήσεως τοῦ τ ἀντὶ τοῦ σ ἐπισημαίνεται χαίρειν, ὡς ἀπαλλαγεῖσα τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου. 1379, 58 δηλοῖ καὶ ὁ πρός τινα ἐν διπλασιασμοῖς τοῦ τ ἀττικίζοντα εἰπὼν ὡς εὖ γέ σοι ὅτι ἀπήλλαξας ἡμᾶς τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου. Cramer. Anecd. Par. III 13, 36 ἔσωσεν ἡμᾶς ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐρ. εὖ γέ σοι γένοιθ' ὅτι Meinek. ed. min.] εὖ γέ σοι ὅτι Eustath. 1379, 58. ἡμᾶς ὅτι Meinek. antehac. ἡμᾶς omitti iussit Cobet. Obs. crit. 183 conl. Aristoph. Plut. 390. Nub. 1499. σῖγμα τῶν Choerob. Bekker. Anecd. 1169] σιγμάτων. 'τὸ δὲ ἀληθέστερον κατὰ διάστασιν ἀναγινώσκεται, οἷον ἔσωσά σ' ἐκ τῶν σῖγμα καὶ ἐπιφέρεται τῶν Εὐριπίδου'. cf. Eubul. 26. 27. Xen. Hell. 4, 7, 10 τὰ σίγμα τὰ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων. εὖ σοι γένοιτο ipsius Euripidis sunt. cf. Eur. fr. 702 N. Athen. 5, 186 c.

31

τὸν μαινόμενον, τὸν Κρῆτα, τὸν μόγις Ἀττικόν.

Schol. Aristoph. Av. 798 *Διειτρέφης . . . ἅρπαξ καὶ πονηρὸς καὶ πολυπράγμων. Πλάτων δὲ ἐν Ἑορταῖς καὶ ξένον, τὸν μαινόμενον κτλ.* Suidas *Διιτρέφης· οὗτος δὲ ἦν νεόπλουτος καὶ ἅρπαξ καὶ πονηρός. Πλάτων Ἑορταῖς κτλ.* de *Diitrephe* cf. quae adnotavimus ad Aristoph. *μόγις*] *μόσις* V. *μοῦ* G. *Ἀττικόν*] *Ἀττικῆς* G. fortasse etiam *καὶ ξένον* Platonis sunt et ante *τὸν μαινόμενον* in exitu eius qui praecedebat versus inserenda.

32

καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας.

Schol. Aristoph. Acharn. 352 et Suidas *ὄμφαξ* et *δεινόν· θηλυκῶς δὲ καὶ τὰς ὄμφακας λέγει* (Meinek. *λέγουσιν*, *λεγομένας* Nauck. Philol. VI 415), *ἔχεις παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἐν δράματι Ἑορταῖς κτλ.* Bekker. Anecd. 56, 10 *τὰς ὄμφακας θηλυκῶς εἶπε Πλάτων. σχάσασθε*] *σχάσασθαι* codices Suid. deteriores (*δεινόν*). *ὄμφακας* 'metaphorice dicit de animi acerbitate. Aristoph. Ach. 351. Bekker. Anecd. 53, 9 *ὄμφακας βλέπει, οἷον αὐστηρὸν καὶ δριμύ.* Phot. *ὄμφακα πᾶν τὸ αὐστηρὸν λέγουσιν*'. Meinek.

33

ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

Athenaeus 9, 367 c *Πλάτωνα οἶδα εἰρηκότα ἐν Ἑορταῖς οὕτως κτλ.* et 368 c *Πλάτων Ἑορταῖς ὁπόθεν κτλ. περὶ βολβῶν δ' ἀρτύσεως καὶ σκευασίας τὸν λόγον ποιεῖται.*

34

ἔπειτα κλίνην ἀμφίκολλον πυξίνην

Pollux 10, 34 *καὶ ἀμφίκολλος* (*κλίνη*)· *οὕτω γὰρ τὴν κατακεκολλημένην ὠνόμασεν ἐν ταῖς Ἑορταῖς Πλάτων κτλ.* '*ἀμφίκολλος κλίνη* lectus est utrimque agglutinatum habens pluteum, sustinendo pulvino capitis.' Kuehnius.

35

κατηδέσθημεν ἂν
καὶ κατεκόπημεν εὐθύς.

Eustathius 1403, 34 *Πλάτων . . . ἐν Ἑορταῖς κτλ.* bestias ipsas loqui monuit Cobet. Obs. crit. 191. cf. fr. 28.

36

ἐμφέρεσθε δὲ
τὰ ῥάμματα.

Pollux 10, 135 *δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐσθῆσι καὶ ῥαμμάτων. εἴρηται δὲ τοὔνομα ἐν Πλάτωνος Ἑορταῖς κτλ. ἐμφέρεσθε* Meinek.] *ἐμφέρεσθαι.*

37

ὡς μέγα μέντοι πάνυ τὴν Αἴτνην ὄρος εἶναί φασι τεκμαίρου, ἔνθα τρέφεσθαι τὰς κανθαρίδας τῶν ἀνθρώπων λόγος ἐστὶν οὐδὲν ἐλάττους.

Schol. Aristoph. Pac. 73 *μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτνην κάνθαροι . . . Πλάτων Ἑορταῖς κτλ. πάνυ* Meinek.] *πάλαι. ἔνθα* Cobet. Obs. crit. 192] *ὅθεν.* suspecta mihi sunt *εἶναί φασι.* fort. *εἶναι δεῖ, σὺ τ.*

38

ὁ δὲ τὸν ἐγκέφαλόν τις ἐξαύσας καταπίνει.

Eustathius 1547, 58 *τὸ ὀπτῆσαι ἐξαῦσαι. Πλάτων Ἑορταῖς κτλ.* Meinekius *τὸ ὀπτῆσαι ἐξαῦσαι Πλάτων Ἑορταῖς οἶδε· τὸν ἐγκέφαλον παῖς ἐξαύσας καταπίνει.* an *τοῦ δὲ τὸν ἐγκ. πᾶς ἐξαύσας κ.*? de verbo *ἐξαύω* Lobeck. Rhem. 11. 12.

39

ἀστραβεύειν

Πλάτων εἴρηκεν ἐν Ἑορταῖς. Pollux 7, 186.

40

τὰς ἐγκεντρίδας

ἐπὶ τῇ τῶν ὑποζυγίων χρήσει Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Ἑορταῖς εἴρηκεν. Pollux 10, 54. cf. Pherecr. 48. aliter Aristoph. Vesp. 427. 1073.

41

κόφινος

οὐ ῥητέον φασίν, ἀλλὰ ἄρριχος. Πλάτων Ἑορταῖς. Bekker. Anecd. 102, 1. etiam aliis comicis usitatum.

42

στυλοβάτην

ἐν τῇ οἰκίᾳ Πλάτων εἴρηκεν ὁ κωμικὸς ἐν Ἑορταῖς. Pollux 7, 121. distinguit enim hunc *στυλοβάτην* a cognomine basi columnae doricae. Hesych. *στυλοβάτης· τοῦ κίονος ἡ βάσις.*

ΕΥΡΩΠΗ

Fabulam de raptu Europae in ridiculum deflexit.

43

Α. γυνὴ καθεύδουσ' ἐστὶν ἀργόν. Β. μανθάνω.
Α. ἐγρηγορυίας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες,
αὗται μόνον κρείττους πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονὴν
ἠταλλαβεῖν. οὐ γάρ τινες παροψίδες
εἴσ', ἀντιβολῶ σε;

Athenaeus 9 p. 367c *ἐν δὲ Εὐρώπῃ (Πλάτων) πάλιν ἐπὶ παροψήματος διὰ πλειόνων εἴρηκεν, ἐν οἷς ἐστι καὶ τάδε γυνὴ κτλ. κἀν τοῖς δ' ἑξῆς δίεισιν ὥσπερ ἐπὶ παροψήματος λέγων τῶν παροψίδων.* 2. *εἰσὶν αἱ*] *εἰσὶ καὶ* Meinek. 3. *αὗται μόνον*] *αὐταὶ μοναὶ* Meinek. *αὐτὸ μόνον οὐ* Hermann. plenius interpungeus post *κρείττους*. *κρείττους*] *κρεῖττον* Schweighaeuser. *λόγου κρεῖττόν τι χρῆμ'* Cobetus Obs. crit. 192. 3. 4. *ἠταλλαβεῖν* A. *εἰς κάλλος, εἰς ἐσθῆτα λαβεῖν*. (*οὐ γάρ τινες* | *παροψίδες ταῦτ' εἰσίν; ἀντ. σε*) Hermannus anapaesti incisione intolerabili. *ἢ καταλαβεῖν* Fritzschius De parops. 6. (i. e. *ὥστε καταλ.*). at voluptas quae non percipiatur nulla est. *ἢ τἄλλ' ἅπαντ'* Herwerden. Obs. crit. 30. in proximis *οὐ γάρ; Β. τίνες* | *παροψίδες εἰσίν; ἀντιβολῶ σε* Cobetus *παροψίδας* eas esse explicans, quas Lucianus dicat in Amoribus, Achilles Tatius lib. II. Aristoph. Lys. 162 sq. — videtur conloqui Iuppiter tauri instar in Venerem ruens cum altero nescio quo (Venerem ipsam fuisse opinor vel Mercurium), qui ne dormienti Europae vim inferat ita suadet, ut vigilantis coitum multo iucundiorem esse dicat. is morae inpatientem tandem permovet ut aliquamdiu cesset. emendanda autem haec sic fere puto:

Α. γυνὴ καθεύδουσ' ἐστὶν ἀργόν. ΖΕΥΣ. *μανθάνω.*
Α. ἐγρηγορυίας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες
αὗται, λόγου κρείττους, πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονήν,
ἧς μεταλαβεῖν ὀργᾷς. ΖΕΥΣ. *τίνες παροψίδες;*
εἴπ', ἀντιβολῶ σε.

πολὺ χρῆμα multo rarius dicitur quam *μέγα χρῆμα*. unum in promptu habeo exemplum, sed id locupletissimum, Aristoph. Plut. 894. *ὀργᾶν* sic Av. 462. cf. etiam Lys. 1113. '*vigilantis sunt deliciae illae, iucundiores quam dici potest, quaeque plurimum conferant ad voluptatem, cuius tu compos fieri gestis.*' Timocl. 22, 4 sq. comparat Meinekius.

44

ἁλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχμη
μετὰ πρημνάδων, κἄπειτ' ἀφῆχ', ὅτι ἦν βόαξ.

Athenaeus 7, 328f *πρημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπῃ κτλ.* Bekker. Anecd. 383, 10 *ἁλιευόμενος· ἀντὶ τοῦ ἁλιεύων. Πλάτων. ἁλιευόμενος* L] *ἁλιεύμενος* A. *εἶλον* Meinek.]

εἶδον PVL. εἶδεν C et Hoesch. ἀνδράχμη PVL] ἀνδραχθῇ C et Hoesch. ἁδρὸν ἄχνῃ Herm. (oratorem cum pisce comparari ratus). ἀνδράχνῃ Herwerd. Obs. crit. 30. ἀφῆχ' (i. e. ἀφῆκα) Meinek.] ἀφῆκεν. recte ut videtur Herwerdenus ἀνδράχνῃ, quam Plinius N. h. 25, 162 dicit ab Italis vocari *inlecebram*. in explicando Herwerdenus nimius est, ut plerique interpretes Horatii Carm. 1, 14, cum etiam ἁλιεύεσθαι et πρημνάδας et ἀνδράχνην figurate accipienda esse statuit. rectam viam monstrant Av. 166 sq., quamvis id obscurum sit dictum, et 1291 sq. scilicet is de quo haec dicuntur vulgo per iocum piscis nomine significabatur; quem is qui loquitur evertendi sibi occasionem factam esse narrat, sed potius visum esse eum dimittere, quoniam inanis sit clamator.

45

ἠμηχάνουν

Πλάτων ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Bekker. Anecd. 42, 5.

ΖΕΥΣ ΚΑΚΟΥΜΕΝΟΣ

Perperam *Ζεὺς καλούμενος* Andronicus Bekk. Anecd. 1461. Herculis quaedam fata ridicula potissimum hac fabula fuisse descripta ex fr. 46. 7 cognoscitur: qui cum Iovis filius fuerit patri longe dilectissimus, tituli ratio facile intellegitur. cf. Meinek. I 171. Cobet. Obs. crit. 97 — 101. ac fragmenta quoque ad unum omnia ei argumento optime conveniunt. lenonis hortatu cum meretricula cottabo ludentem videmus fr. 46. 47. bonis suis spoliatus et cum ignominia ex lupanari eiectus quidquid supererat fame coactus ad salsamenta emenda confert fr. 49. conl. Vesp. 60 Cobetus ante Ol. 89, 2 actam esse fabulam statuerat; sed cf. Wilamowitz. Obs. crit. 5. 6.

46

πρὸς κότταβον παίζειν, ἕως ἂν σφῷν ἐγὼ
τὸ δεῖπνον ἔνδον σκευάσω. ΗΡΑΚΛΗΣ. *πάνυ βούλομαι.*
ἀλλ' ἄγγος ἔστ'; Α. ἀλλ' εἰς θυΐαν παιστέον.
ΗΡ. *φέρε τὴν θυΐαν, αἶρ' ὕδωρ, τὰ ποτήρια*
παράθετε. παίζωμεν δὲ περὶ φιλημάτων.
Α. . . . . . ἀγεννῶς οὐκ ἐῶ
παίζειν. τίθημι κοττάβεια σφῷν ἐγὼ
τασδί τε τὰς κρηπῖδας ἃς αὕτη φορεῖ,
καὶ τὸν κότυλον τὸν σόν. ΗΡ. *βαβαιάξ, οὑτοσὶ*
μείζων ἀγὼν τῆς Ἰσθμιάδος ἐπέρχεται.

Athenaeus 15, 666 d *Πλάτων δ' ἐν Διὶ κακουμένῳ παιδιᾶς εἶδος παροίνιον τὸν κότταβον εἶναι ἀποδίδωσιν, ἐν ᾗ* ἐ ξ ί σ τ α ν τ ο *καὶ*

τῶν σκευαρίων (fr. 48) *οἱ δυσκυβοῦντες· λέγει δ' οὕτως κτλ.* eadem sine poetae verbis Schol. Aristoph. Pac. 1244 (p. 207, 26 Duebn.). 2. *τὸ δεῖπνον ἔνδον σκευάσω* Dindorf.] *τὸ δεῖπνον· ὃν ἐσκευάσω* BP et ut videtur A. *τὸ δεῖπνον ἐσκευάσω* VL. *ἔνδον τὸ δεῖπνον σκευάσω* Iacobs. Addit. Athen. 350. 3. *ἄγγος ἔστ'; B. ἀλλ' εἰς* K.] *ἄνεμος ἐστάλλεις* A. *ἃ νόμος ἔστ'. B. ἀλλ' εἰς* Hermannus apud Meinek. *θυῖαν* PL] *θυείαν* V. *παιστέον* Hermannus] *παῖς τεὸν* A. 4. *τὴν*] *δή*? *τὰ ποτήρια* K.] *ποτήρια.* cf. Aristoph. fr. 466. 6. lacunam explent Dobraeus *ποίων φιλημάτων*; Cobetus *ἰδοὺ φιλημάτων.* an *σφῷ περὶ φιλημάτων*; 7. *τίθημι* Cobetus] *τίθεμαι.* 8. *τε* Elmsl. Auct. Aristoph. Ach. 108] *γε. αὕτη* idem] *αὐτή.* 9. 10. *οὑτοσὶ μείζων* Casaub.] *οὗτοι ἴμιζωνι* A. *ἀγὼν τῆς* Casaub.] *ἀγωνιστής.*

cottabi ludum proponit leno, accipit Hercules. sed ad cottabum vase opus est (v. 3 *ἄγγος*); quod cum praesto non sit, mortarium cum ceteris rebus quae necessariae sunt adfertur. Hercules soli puellae inhians oscula victoris praemia (*κοττάβεια* 7) constituit; non concedit leno, bonis eum emungere cupiens, sed poculum eius, aureum opinor, crepidasque puellae praemia ponit. quo facto Hercules hoc sibi certamen pluris quam Isthmiacum (*Ἰσθμιάδος* i. e. *ἑορτῆς*) constare per iocum queritur.

47

ἀγκυλοῦντα δεῖ σφόδρα
τὴν χεῖρα πέμπειν εὐρύθμως τὸν κότταβον.

Athenaeus 15, 667 b *ἀγκυλοῦντα γὰρ δεῖ σφόδρα τὴν χεῖρα εὐρύθμως πέμπειν τὸν κότταβον, ὥς Δικαίαρχός φησιν, καὶ Πλάτων δὲ ἐν τῷ Διὶ τῷ κακουμένῳ· παρακελεύεται δέ τις τῷ Ἡρακλεῖ, μὴ σκληρὰν ἔχειν τὴν χεῖρα μέλλοντα κοτταβίζειν.* poetae verba esse sola *ἀγκυλοῦντα — κότταβον* intellexit Cobetus Obs. crit. 99. cf. etiam Dobr. Adv. II 351. ipsa puella videtur Herculem docere, quomodo debeat cottabum vasculo inmittere.

48

τὸν κότυλον φέρει

Πλάτων ἐν Διὶ κακουμένῳ. Athen. 11, 478 c. *ὁ κότυλος* idem est quem leno 46, 9 commemoraverat. cum iam puella victrix accipit. *φέρει*, saepius *φέρεται.* sed cf. Plat. Reip. 5, 468 c. Leg. 2, 657 extr. Reisig. Enarrat. Oed. Col. v. 6. — loqui videtur leno.

49

ὥσθ' ἅττ' ἔχω ταῦτ' ἐς ταρίχους ἀπολέσω.

Athenaeus 3, 119 b *καὶ ἀρσενικῶς ὁ τάριχος λέγεται παρ' Ἀτ-*

τικοῖς . . . Πλάτων Διὶ κακουμένῳ κτλ. ἐς ταρίχους Cobet. Obs. crit. 101] ἐστί. ταρίχους. ἀπολέσω futurum esse non potest. cf. fr. 24. itaque cum Meinekio aut ὥσθ' — ἀπολέσαι, aut ὡς — ἀπολέσω scribendum, aut sic constituendum fragmentum ὥσθ' ἅττ' ἔχω, | ταῦτ' εἰς ταρίχους ἀπολέσαι (πάντως με δεῖ). loquitur Hercules.

50

κεράτινον εἶχον σκευοφόριον καμπύλον.

Pollux 10, 17 Πλάτων δὲ ἐν Διὶ κακουμένῳ καὶ τὸ τόξον ἐν παιδιᾷ παρεικάζων ἔφη κτλ. 7, 132 τὸ δὲ ξύλον ἐφ' οὗ τὰ σκεύη κατηρτημένα ἔφερον σκευοφορεῖον ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Διὶ κακουμένῳ ὠνόμασται. καμπύλον Iungermannus] καὶ καμπύλον. κἀγκύλον Meinekius, qui ex gripho haec ducta esse existimat. immo Hercules ab *arcu* omnia sua suspensa gerens intraverat. cum autem non ipse, sed leno aut puella, cui arcus ignotus erat, habitum eius describens loqui videatur, aptius videtur εἶχεν.

51

καί τοι φορεῖτε γλῶτταν ἐν ὑποδήμασιν,
στεφανοῦσθ' ὑπογλωττίσιν, ὅταν πίνητέ που,
κἂν καλλιερῆτε, γλῶτταν ἀγαθὴν πέμπετε.

Athenaeus 15, 677a διὰ δὲ τὴν σὴν γλῶσσαν τῆς ὑπογλωττίδος μνησθήσομαι, ἧς Πλάτων ἐμνήσθη ἐν Διὶ κακουμένῳ κτλ. 1. γλῶσσαν cod. 2. στεφανοῦσθ' Porson. Miscell. 44] στεφάνους δ'. ὅταν Schweighaeus.] ὅτε. πίνητε] πεινῆτε A. 3. κἂν Casaub.] καὶ. πέμπετε] πέμπεται A. τέμνετε Bergkius (Mein. V p. XCIX). Festus (indic. Bothius) *lingula per deminutionem linguae dicta; alias a similitudine exsertae, ut in calceis, alias insertae, i. e. intra dentes coercitae, ut in tibiis.* Athen. 15, 678d ὑπογλωττὶς δὲ στεφάνου ἐστὶν εἶδος. Θεόδωρος δ' ἐν ταῖς Ἀττικαῖς γλώσσαις στεφάνων πλοκῆς γένος παρὰ Πλάτωνι ἐν Διὶ κακουμένῳ. Schweighaeuserus conferri iubet Plin. N. h. 11, 93 *hypoglossa folia habet figura silvestris myrti . . . ceu linguas . . . capitis dolorem corona ex his inposita minuit.* γλῶτταν ἀγαθὴν πέμπειν intellego τὴν ὀλολυγήν, laetam in re sacra acclamationem. γλῶτταν ἀγαθὴν τέμνειν mihi quidem prorsus ignotum. cf. Aristoph. Av. 1705.

52. 53

γλώττης ἀγαθῆς οὐκ ἔστ' ἄμεινον οὐδὲ ἕν.

* * * *

ἡ γλῶττα δύναμιν τοὺς λόγους ἐκτήσατο,
ἐκ τῶν λόγων δ' ἅττ' αὐτὸς ἐπιθυμεῖς ἔχεις.

Orion Schneidewin. 42, 17 ἐκ Διὸς κακουμένου Πλάτωνος κω-

μικοῦ κτλ. (v. 1). ἐκ τοῦ αὐτοῦ δράματος ἡ γλῶττα κτλ. unius eiusdemque ῥήσεως sunt fragmenta 51. 52. 53; contempserat eloquentiam Hercules; iam quam utilis sit docetur.

54

ἐπὶ Μανδροβόλου χωρεῖ.

Schol. Lucian. 111 Iacob. ἐπὶ Μανδροβούλου χωρεῖ (hoc verbum add. cod. Paris.), παροιμία κατὰ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπτόντων ἀεί. ὁ γὰρ Μανδρόβουλος οὗτος εὑρών ποτε θησαυρὸν ἐν Σάμῳ χρυσοῦν πρόβατον ἀνέθηκε τῇ Ἥρᾳ, τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει ἀργυροῦν, τῷ δὲ τρίτῳ χαλκοῦν (quae sequuntur addunt Barocc. et Marc.). μέμνηται Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Διὶ κακουμένῳ. Hesych. ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον τρεπομένων, ἀπὸ Μανδραβούλου τινός. Zenob. 3, 82. Diogenian. 4, 62. Greg. Cypr. Mosq. 3, 50, qui paullo aliter rem narrat. Apostol. 7, 78. Lucian. Merced. cond. 21. Aelian. H. an. 12, 40. Diog. L. 4, 5. Suid. ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου et ἐπὶ τοῦ Μανδροβόλου. veram eius nominis formam esse Μανδρόβυλος conlatis aliis id genus Μανδρόλυτος, Μανδροκλῆς, Μανδρόδωρος, Μανδρόπολις Meinekius docuit V 44. Herculem loqui putat Cobetus Obs. crit. 100, ego lenonem, cum ablatis rebus pretiosioribus ab Hercule viliores quoque deinceps non sine contemptu acciperet. verum videtur ἐπὶ τὰ Μ.

ΙΩ

55

πρόσφερε δεῦρο δὴ τὴν κεφαλὴν τῆς δέλφακος.

Athenaeus 14, 657 a θηλυκῶς δὲ (τὸ δέλφαξ) . . . Πλάτων Ἰοῖ κτλ. videtur trimeter esse πρόσφερε σὺ (προσφέρετε) δεῦρο τὴν κ. τ. δ.

Ad hanc fabulam vel ad cognominem Sannyrionis pertinere videntur quae Eustathius 1484, 26 servavit αἰγυπτιάσαι . . . τὸ ἐπικαῦσαι, οἷον

χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ
αἰγυπτιώσει (sic Meinek. pro αἰγυπτιάσει).

quibus parodiam inesse Aeschyli Prom. 22 adnotavit idem.

ΚΛΕΟΦΩΝ

Argument. Aristoph. Ran. I ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη (Ol. 93, 3) . . εἰς Λήναια. πρῶτος ἦν· Φρύνιχος δεύτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. Schol. Aristoph. Ran. 679 καὶ εἰς τοῦτον τὸν δημαγωγὸν (Κλεοφῶντα) ὅλον δρᾶμα φέρεται καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως αὐτῷ Κλεοφῶν. cf. interpr. Arist. Ran.

Digitized by Google

679. Eurip. Orest. 770. 903 sq. Andocid. 1, 146. Meinek. I 171 sq. Bergk. R. c. Att. 385—388. Cobet. Obs. crit. 154—165. cum Cleophonte matrem exagitat fr. 56. 60, ut Hermippus et Eupolis matrem Hyperboli.

56

σὲ γάρ, γραῦ, συγκατῴκισεν σαπρὰν
ὀρφῷσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν.

Athenaeus 7, 315 c *Πλάτων Κλεοφῶντι κτλ.* v. 2 Eustath. 1720, 49. Porsonus Advers. 99 *σὲ γάρ τίς, ὦ γραῦ κτλ.* quem infeliciter inpugnat Fritzschius Q. Arist. 255. *ὀρφῷσι* Bergkius R. c. Att. 418] *ὀρφοῖσι.* videtur mater Cleophontis ut in Maricante mater Hyperboli piscibus exposita fuisse (Bergk. R. c. Att. 387) ad similitudinem Andromedae. qua de re non debebat dubitare Cobetus Obs. crit. 149: pro monstris marinis enim pisciculos parodiae causa ut comicus nominavit. simillimus est Amipsiae versus fr. 8: sed risum movet, qui alterum alteri poetam talia surripuisse credit.

57

ἵν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἁρπαγιστάτου.

Eustathius 1441, 26 *οὕτω καὶ λαγνίστατον, καὶ κλεπτίστατον . . . καὶ Πλάτων Κλεοφῶντι κτλ.* cf. Etymol. m. 31, 13. haud dubie Cleophon significatur, quem tamen eo crimine liberat Lysias 19, 48.

58

ἀλλ' αὐτὸς ἀπαρτὶ τἀλλότρι' οἰχήσει φέρων.

Bekker. Anecd. 418, 27 *ἀπαρτί . . . παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου . . . Πλάτων Κλεοφῶντι κτλ. αὐτὸς* Bergkius R. c. Att. 384] *αὐτό* cod. quamquam Bekkerus nullam varietatem enotavit. *αὔτ'* Bekkerus et Ruhnken. Hist. crit. XLIV. Cleophontem nescio quis adpellare videtur. fr. 199 cum hoc coniunxit H. Iacobi.

59

ἐψάθαλλε λεῖος ὤν

Bekker. Anecd. 9, 6 *ἀναψαθάλλειν τὸ πέος· ἀνατρίβειν καὶ ἀνακνᾶν καὶ ψηλαφᾶν οἷον πρὸς τὸ πλησιάζειν. Πλάτων ἐν Κλειτοφῶντι κτλ. κλητοφῶντι* cod., *Κλεοφῶντι* Meinek. *πέος* addit Bergkius II 956. Meinekius *πέος ψάθαλλε.* etiam articulum addendum esse adparet *τὸ πέος ἐψάθαλλε (ψάθαλλε) λεῖος ὤν.* Cleophontem cinaedum dici narrat Schol. Aristoph. Thesm. 805. Bergk. R. c. Att. 387.

60

Schol. Aristoph. Ran. 681 *Πλάτων ἐν Κλεοφῶντι δράματι βαρβαρίζουσαν πρὸς αὐτὸν πεποίηκε τὴν μητέρα. καὶ αὐτὴ δὲ Θρᾷττα ἐλέγετο.*

61

Athenaeus 3, 76f *Σέλευκος δ' ἐν ταῖς γλώσσαις καὶ γλυκυσίδην τινὰ καλεῖσθαί φησι, σύκῳ τὴν μορφὴν μάλιστα ἐοικυῖαν, φυλάττεσθαι δὲ τὰς γυναῖκας ἐσθίειν διὰ τὸ ποιεῖν ματαϊσμούς, ὡς καὶ Πλάτων ὁ κωμῳδιοποιός φησιν ἐν Κλεοφῶντι.* Plin. N. h. 25, 29 *vetustissima inventa paeonia est nomenque auctoris retinet, quam quidam pentorobon adpellant, alii glycysiden.* cf. 27, 84—87.

62

ἀργύρια

πληθυντικῶς, οὐχ ἑνικῶς. Πλάτων Κλεοφῶντι. Bekker. Anecd. 79, 20.

63

μάραγναν

Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Κλεοφῶντι τὴν μάστιγα ὠνόμασεν. Pollux 10, 56. *ἀμαράγαν* ABC. proparoxytonon esse docet Herodian. I 256, 25 *μάραγνα ἡ μάστιξ.* cf. Lobeck. Pathol. prol. 304. el. I 129. Paralip. 81 adn. 19 extr. Hesych. *σμαράγνα· μάστιξ, ῥάβδος. καὶ χωρὶς τοῦ σ.* idem *μαράγνᾳ· τῇ ταυρείᾳ. μάραινα· μάστιξ, ῥάβδος, ταυρεία.* est igitur '*scutica e corio bubulo,* Latinis *taurea* (Iuven. 6, 492) et indicat supplicii servilis genus . . . Cleophontem ipsum, servum Thracem, istam poenam aut metuisse aut sensisse' consentaneum est. Cobet. Obs. crit. 151, conl. Aeschin. 2, 76 *Κλεοφῶν . . . ὃν πολλοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις ἐμνημόνευον, παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης.*

Ad Cleophontem fr. 185 refert Cobetus Obs. crit. 152 sq.

ΛΑΙΟΣ

Athenaeus 13, 602 f *φασὶ τῶν τοιούτων (παιδικῶν) ἐρώτων κατάρξασθαι Λάιον ξενωθέντα παρὰ Πέλοπι καὶ ἐρασθέντα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Χρυσίππου, ὃν καὶ ἁρπάσαντα καὶ ἀναθέμενον εἰς ἅρμα εἰς Θήβας φυγεῖν.* Aelian. H. an. 6, 15 *Λάιος δὲ ἐπὶ Χρυσίππῳ . . . τοῦτο οὐκ ἔδρασε, καίτοι τοῦ τῶν ἀρρένων ἔρωτος . . . Ἑλλήνων πρώτιστος ἄρξας.* cf. Aristoph. fr. 438. Plut. Pelopid. 19 init. de Aeschyli tragoedia cognomine cf. Nauck. Trag. fr. p. 28. idem argumentum Euripides Chrysippo tractaverat. Cic. Tusc. 4, 71. Aelian. V. h. 2, 21. Nauck. Trag. gr. fr. 497. Meinek. I 173. 4. unam ex recentioribus Platonis fabulis fuisse Cobetus Obs. crit. 125 conligit

ex Philonidis commemoratione (fr. 64), quem Hanovius Exercit. crit. 28 sq. natum esse Ol. 90 init. vitamque produxisse supra Ol. 107 statuit.

64

οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ὁ μὲν Λέαγρος, Γλαύκωνος ὢν μεγάλου γένους,
ἀβελτεροκόκκυξ ἠλίθιος περιέρχεται,
σικυοῦ πέπονος εὐνουχίου κνήμας ἔχων;
Φιλωνίδην δ' οὐ τέτοκεν ἡ μήτηρ ὄνον
τὸν Μελιτέα, κοὐκ ἔπαθεν οὐδέν;

v. 1—4 Athenaeus 2, 68c Πλάτων Λαΐῳ· οὐχ ὁρᾷς — ἔχων. Bekker. Anecd. 27, 24 ἀβελτεροκόκκυξ· ἀβέλτερος καὶ κενός· κόκκυγα λέγουσι τὸν κενὸν καὶ κοῦφον. v. 5. 6 Schol. Aristoph. Plut. 179 κωμῳδεῖται (Φιλωνίδης) ὡς εὔπορος καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι καὶ ἠλίθιος, καὶ Πλάτων ἐν Λαΐῳ φησίν· οὐχ ὁρᾷς ὅτι Φιλωνίδην κτλ. cum superioribus haec deletis verbis οὐχ ὁρᾷς ὅτι coniungenda esse monuit H. Iacobi. 2. μὲν Λέαγρος Meinek.] Μελέαγρος. 3. ἀβελτεροκόκκυξ Bergk. Anacr. 257. R. c. Att. 400 ex Bekker. Anecd. 27, 24] κόκκυξ. 5. δ' οὐ H. Iacobi] που Ald. ὄνον τὸν Bentl.] ἀνόητον. κοὐκ] καὶ οὐκ Ald. de *Philonide asino* cf. Theopomp. 4. 5, et de cuculo quae adnotavimus ad Aristoph. Av. 819. cum v. 2 (μεγάλου γένους) Meinekius contulit Av. 763. Sophocl. OR. 1383. ex *Leagri* sorore Callias minor Hipponicum genuit. Andocid. 1, 117 sq., Glauco pater eius, Leagri f. Corcyraeis cum classe praesidio missus est Ol. 86, 4. Thucyd. 1, 51. Meinek. I 174. videtur Laius Iocasten oraculo sine dubio admodum ridiculo perterritam consolari. aliter Cobetus Obs. crit. 125. σικυὸς εὐνουχίας opponitur σπερματίᾳ (Cratin. 136), seminum inanis pleno. Theophr. H. pl. 4, 11, 4 ἔχειν τὴν ἀνθήλην (*paniculam*) ἐλάττω τῶν ἄλλων (καλάμων), τινὰς δὲ ὅλως οὐκ ἔχειν, οὓς καὶ προσαγορεύουσιν εὐνουχίας. Plin. N. h. 16, 170.

65

ἐπινέφελον

Πλάτων Λαΐῳ. Bekker. Anecd. 96, 24. περινέφελον Aristoph. Av. 1193.

66

ἴσσα

τὸ ἐπιχαρτικὸν ἐπιφώνημα. μέμφεται. Πλάτων Λαΐῳ. Bekker. Anecd. 100, 26. δαΐῳ cod. 'μέμφονται inprobant Atticistae'. Meinek. Menandr. Philem. p. 563. cf. Phot. ἴσσα.

Cf. praeterea fr. 148.

ΛΑΚΩΝΕΣ Η ΠΟΙΗΤΑΙ

De auctore antiquitus dubitabatur. Harpocrat. *Σθένελος· ἐκωμῴδει δὲ αὐτὸν ὁ τοὺς Πλάτωνος Λάκωνας γράψας*. Meinek. I 175. peringeniose Cobetus Obs. crit. 87 sq. Aristophanis verba de morte Cratini Pac. 700 sq., *ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον*, quae ad Lacedaemoniorum in Atticam inruptiones bellicas pertinere posse iure negat, recte etiam Bergkii (R. c. Att. 187) refutans interpretationem, ad Platonis Lacones rettulit. quae si vera sunt, Cratinum taedio mortuum esse Aristophanes finxerat Platonis Laconibus spectatis, in qua fabula poeta 'exhibuerat hominum temulentorum convivium, qui nimio mero madidi et alias turbas dedisse videntur et vini dolium in tumultu fregisse'. Cobetus 89. 94. itaque Lacones ante Ol. 89, 3 actam videri. ceterum cf. etiam quae ad *Ποιητήν* fabulam adnotavimus.

67

ὅταν δέωμαι γωνιαίου ῥήματος,
τούτῳ παριστῶ καὶ μοχλεύω τὰς πέτρας.

Schol. Dioscorid. Matthaei Med. gr. 361 *γωνιοειδῆ· ἀντὶ τοῦ μέγαν καὶ στερεόν, ὡσεί τις λέγοι γωνιαῖον λίθον. Πλάτων Λάκωσιν κτλ.* Meinekius *ὅταν δὲ — ῥήματος; Β. τούτῳ παρίστω κτλ.* nec sic quidem quid hic sibi velit *παρίστασθαι* intellego. videtur potius *παριστῶ* compendio scripturae natum esse ex *τούτῳ παρισοῦμαι*. loquitur aliquis poeta tragicus (Sthenelum esse Meinekius conligit ex fr. 70), qui cum sui ingenii inopiam sentiat, ubi *angulari verbo* opus sit, nervosioris poetae vires se aemulari confitetur. cur Morsimum potissimum pronomine *τούτῳ* significari Fritzschius (Ran. p. 104) putet nescio.

68

καὶ μὴν ὅμοσόν μοι μὴ τεθνάναι. Β. τὸ σῶμ' ἐγώ,
ψυχὴν δ' ἀνήκειν ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ.

Schol. Aristoph. Av. 471 *ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων καὶ ἀναβιῶναι αὐτόν* (*Αἴσωπον*) *φησιν ἐν τοῖς Λάκωσιν οὕτως κτλ.* Suidas *ἀναβιῶναι. καὶ Πλάτων φησὶν ὁ κωμικός κτλ. μὴν*] *νῦν* Suid. *τὸ σῶμ' ἐγώ* om. Schol. *ψυχὴν*] *ψυχὴ* Suid. *ἀνήκειν* anon. ap. Gaisf. Suid.] *αὖ ἥκειν* Schol. *ἀπὸ νίκης* Suid. Kusterus *ἐπανήκειν*. Cobetus Obs. crit. 95 *Β. τὸ σῶμά γε, | ψυχὴ δ' ἐπανῆκεν*, pro quo Meinekius *ἐπανῆλθεν* dicendum fuisse monet. Toeppelius Progr. Neobrand. 1851, 10 *Β. τὸ σῶμ' ἐγώ. Α. ψυχὴ δ' ἐπανήκεις ὥσπερ αἰσώπου* (*ἢ Αἰσώπου*) *ποτέ*. quae mihi quidem incredibilia videntur. in v. 1 Cobetum sequor, deinde scribo *ψυχὴν δ' ἀνῆκεν, ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ,* | (*Ἅιδης*). cf. Arist. Ran. 1462. fr. 488, 14. Cratin. 160. Plat. Symp. 179 c (*ὀλίγοις*) *ἔδοσαν τοῦτο γέρας οἱ θεοί, ἐξ Ἅιδου ἀνεῖναι πάλιν*

[illegible]

69

ἄνδρες δεδειπνήκασιν ἤδη σχεδὸν ἅπαντες. Β. εὖγε.
Α. τί οὐ τρέχων σὺ τὰς τραπέζας ἐκφέρεις; ἐγὼ δὲ
νίπτρον παραχέων ἔρχομαι. Β. κἀγὼ δὲ παρακορήσων.
σπονδὰς δ' ἔπειτα παραχέας τὸν κότταβον παροίσω.
τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη προχείρους εἶναι.
καὶ προαναφυσᾶν. Α. τὸ μύρον ἤδη παράγων βαδίζων
Αἰγύπτιον, κᾆτ' ἴρινον· στέφανον ἔπειθ' ἑκάστῳ
δώσω φέρων τῶν ξυμποτῶν. νεοκρᾶτά τις ποιείτω.
Β. καὶ δὴ κέκραται. Α. τὸν λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς εἶπε

* * * *

σπονδὴ μὲν ἤδη γέγονε, καὶ πίνοντές εἰσι πόρρω.
καὶ σκόλιον ᾖσται, κότταβος δ' ἐξοίχεται θύραζε.
αὐλοὺς δ' ἔχουσά τις κορίσκη Καρικὸν μέλος τι
μελίζεται τοῖς συμπόταις. κἄλλην τρίγωνον εἶδον
ἔχουσαν, εἶτ' ᾖδεν πρὸς αὐτὸ μέλος Ἰωνικόν τι.

Athenaeus 15, 665 b τὰ ἐκ τῶν Λακώνων Πλάτωνος ἰαμβεῖα κτλ. 3. νίπτρον Casaub.] λίτρον. ἔρχομαι Hermann. De metr. 176] εἰσέρχομαι. νίπτρον παρέχων εἰσέρχομαι Iacobs. Addit. Athen. 349. παρέξων ἔρχομαι Cobet. Obs. crit. 90. at etiam παραχέων futurum est. παρακορήσων] παρακορήσω Hermannus. 5. προχείρους] πρὸ χειρὸς Hermannus. cf. Eurip. Tro. 1207. πρόχειρας Meinek. Anal. Ath. 321 (coll. εὔχειρ, ἐπιτεχνήσ) contra Atticorum consuetudinem. in ed. min. προχειρίσασθαι. Cobetus τὴν παῖδα τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἔχειν πάλαι προχείρους. an διὰ χειρὸς εἶναι? 6. προαναφυσᾶν Cobetus] προσαναφυσᾶν. προαναφυσᾷ Meinek. coll. Soph. Ant. 467. παράγων βαδίζων] παραχέων βαδίζω Bergkius. 7. κᾆτ'] κατ' P. στέφανον K.] στέφανον δ'. at cetera quoque ἀσυνδέτως efferuntur. 9. Meinekius in Athenaeo Γ. καὶ δὴ κέκραται . . . τὸν λιβανωτὸν ἐπιτίθησι, in Anal. 322 κᾆτα τὸν λ. ἐπιτίθει σύ, recte ut videtur. in ed. min. κέκρατ'· ἔπειτα κτλ. κέκραται. τὸν λ. ἐπιτίθησιν ἡ παῖς Elmsl. Edinb. Rev. XIX 85. ex εἶπε Meinekius in Athenaeo fecit εἶτ' ἐπάγει (scriptoris verba, non Platonis). post v. 9 plura excidisse primus perspexit Cobetus. nam fieri non poterat, ut cottabus et vina adferrentur (4. 8) ac simul convivae statim vino madidi cottabo dimisso (11) puellas cantantes audirent. 10. σπονδὴ

Digitized by Google

μὲν Schweighaeus.] σπονδή με A. πίνοντές εἰσι Porson. Misc. 247] πίνοντες ἤδη. 12. τι in fine add. Hermannus. 13. κἄλλην Schweigh.] καλὴν P. ἄλλην Casaub. 14. εἶτ' ᾖδεν Schweigh.] ειτηδε A. τι add. L.

conloquuntur foris duo servi, dum intus convivium celebratur. ac cena quidem iam finita est; fit libatio, tibicina modos meditari iubetur. deinde omissis quibusdam alter servus, qui antea introierat, rediens conservo quae in triclinio viderit narrat. cf. Philyll. 3 et Cobet. 90. 1. σχεδὸν ad δεδειπνήκασι arbitror pertinere. in v. 7 Plato scripsisse videtur τἀγύπτιον καὶ τοἴρινον. 8. Schol. Aesch. Choeph. 332 νεοκρᾶτα . . νεωστὶ κεκραμένον. λείπει κρατῆρα. 9. vitiosus in quarta sede anapaestus (τὸν λιβανωτόν) exterminandus est. 12. Καρικὸν manifesto corruptum. Photius Καρικῇ μούσῃ· τῇ θρηνώδει. δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνῳδοί τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ θρηνεῖν. cf. Meinek. Menandr. Philem. p. 91 et quae adnotavimus ad Aristoph. Ran. 1302. nihil convivio minus aptum quam modi Carici. scribendum 'ταιρικὸν i. e. ἑταιρικόν, cuius aphaeresis exempla congessit Kruegerus Gr. gr. II 14, 9, 3. de *Ionicis* cantiunculis cf. Aristoph. Eccl. 883. 918. Athen. 7, 293a.

70

Harpocration 166, 3 καὶ ἐν ταῖς διδασκαλίαις εὑρίσκεται ὁ Σθένελος τραγῳδίας ποιητής. ἐκωμῴδει δὲ αὐτὸν ὁ τοὺς Πλάτωνος Λάκωνας γράψας ὡς τἀλλότρια ἔπη σφετεριζόμενον. cum fr. 67 coniunxit Meinekius.

71

πάσας παραφερέτω

Πλάτων ἐν Λάκωσιν ἔφη. Athenaeus 9, 380e. παραφερέτω Schweighaeus.] περιφερέτω. verbi παραφέρειν exempla adferuntur. πάσας, i. e. κύλικας. πλήσας Meinek.

72

κιόκρανα

τὰς τῶν κιόνων κεφαλάς. Πλάτων Λάκωσιν. Bekker. Anecd. 105, 10. Pollux 7, 121 κιόκρανα αἱ κεφαλαὶ τῶν κιόνων. Xen. Hell. 4, 4, 5 βουλευομένων δὲ . . . πίπτει τὸ κιόκρανον ἀπὸ τοῦ κίονος. Lobeck. Phryn. 669.

73

μυλαβρίδες

σίλφαι αἱ μαλακαί· ἔλλευκοι· ἢ τρωξαλλίδες (τριξαλίδες cod.) καὶ ἀλετρίδες (sic Meinek., cod. ἀετρίδες). Πλάτων Λάκωσιν. Photius. scr. μυλακρίδες. cf. Aristoph. fr. 583.

Ceterum cf. Calliae fr. 15. Meinek. I 182.

ΜΑΜΜΑΚΥΘΟΣ

Cf. Metagenis fabula eo nomine inscripta. Meinek. I 175.

ΜΕΝΕΛΕΩΣ

Raptum Helenae ridicule videtur inmutavisse.

74

εἰπέ μοι,
ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων.
B. ὁ γὰρ θεοῖσιν ἐχθρὸς αὐτὰ κατέφαγεν.

Athenaeus 14, 641 b *Πλάτων δ' ἐν Μενέλεῳ ἐπιτραπεζώματα αὐτὰ (τὰ ἐπιφορήματα) καλεῖ, οἷον τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς τραπέζαις βρώματα, λέγων οὕτως κτλ.* et 4, 170 f *ἔλεγον δὲ καὶ ἐπιτραπεζώματα τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα. Πλάτων Μενελάῳ· ὡς κτλ.* (v. 2). Eustathius 1141, 5. Hesych. *ἐπιτραπεζώματα· τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς τραπέζαις βρώματα.* scribendum videtur *πῶς ὀλίγα κτλ.* *qui fit ut* tam paucae sint reliquiae? et v. 3 fortasse *B. οὐ γὰρ ὁ θ. — κατέφαγεν;*

75

Zenobius 6, 17 *τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ; ταύτης Πλάτων ἐν Μενέλεῳ μέμνηται. φασὶ δὲ ὅτι ἐν Θήβαις οἱ ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες οὐδεμιᾶς τιμῆς μετεῖχον. καὶ Ἀριστοτέλης δέ φησι περὶ Θηβαίων τὸ αὐτὸ τοῦτο ὅτι τοὺς αὐτόχειρας ἑαυτῶν γενομένους οὐκ ἐτίμων. τὸ οὖν ἵνα ἥρως γένῃ κατ' εὐφημισμὸν εἴρηται.* similiter Photius et Suidas *τί οὐκ ἀπήγξω* et omisso auctoris nomine Plutarch. Proverb. 1, 47. Platonis versus qui fuerit prorsus incertum est.

76

ἀγελαίους ἄρτους

Athenaeus 3, 110 d *Πλάτων δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς . . . ἐν τῷ Μενέλεῳ ἐπιγραφομένῳ ἀγελαίους τινὰς ἄρτους καλεῖ.* Eustathius 265, 32. Bekker. Anecd. 326, 4 *ἀγελαῖον ἄρτον τὸν χυδαῖον.* cf. Eupol. 374.

ΜΕΤΟΙΚΟΙ

Meinek. I 175.

77

σημεῖα παρασημεῖα, κλεῖν παρακλείδιον

Pollux 10, 24 *ἐν μέντοι τοῖς Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ Μετοίκοις σημεῖα κτλ.* i. e. *signa adulterina* et *clavem adulterinam.*

78

Apollonius De pron. 69, 18 Schneider. *εὐθείας ἀμοιρεῖ ἡ προκειμένη γενική (ἐμαυτοῦ). οὐ γὰρ εἰ ἅπαξ εἴρηται, καὶ ταῦτα ὑπὸ κωμικῆς ἀδείας, ὡς ἐν Μετοίκοις Πλάτωνος, τοῦτο κανών ἐστι τῆς κατὰ φύσιν εὐθείας σιγηθείσης.* et 113, 19 (quae Schneiderus ab Apollonio abiudicat) *ἐν Μετοίκοις Φερεκράτους ἅπαξ ἐστὶν εἰρημένη καὶ ἴσως ἕνεκα τοῦ γελοίου.* perperam Pherecratem pro Platone nominavit. cf. Meinek. I 70. 175. 'inquilinos induxit soloece loquentes'. Cobet. Obs. crit. 60.

ΜΥΡΜΗΚΕΣ

Meinek. I 175.

ΝΙΚΑΙ

'Spectabant fortasse ad aureos illos stateras archonte Antigene Ol. 93, 2 e Victoriolis cusos, quos ob admixtam aeris partem ridet etiam Aristophanes.' Meinek. I 175. Aristoph. Ran. 725 cum schol. et interpr. Boeckh. Oec. Att.[2] I 33. 4. 769. 770. actam esse post Pacem Aristophanis cognoscitur ex fr. 81. eodem quo Autolycum Eupolidis anno editam esse arbitratur Cobetus Obs. crit. 82—86, i. e. Ol. 89, 4. Ol. 90, 1 Wilamowitz. Obs. crit. 55.

79

τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμὸν δεῖ.

Schol. Aristoph. Lysistr. 288 et Suidas *σιμός. τὸ σιμὸν ἀντὶ τοῦ πρόσαντες . . . Πλάτων ἐν Νίκαις κτλ. Πλάτων* Elmslei. Aristoph. Ach. 377] *πλατύ. δεῖ* idem] *ἀεί. δεῖ σ' ἔτι* Cobet. Mnem. V 203, qui praeterea *πρὸς ἀναβῆναι.* ceterum cf. Aristoph. fr. 74.

80

Schol. Aristoph. Av. 1297 *διαβάλλεται (Μειδίας) εἰς πονηρίαν, ὡς Πλάτων ἐν Νίκαις.* Zonaras 1342 *Μειδίας· κύριον. καὶ πονηρὸς Μειδίας.*

81

Schol. Platon. 331 Bekk. *κωμῳδεῖται δὲ (Ἀριστοφάνης), ὅτι καὶ τὸ τῆς Εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα. Εὔπολις Αὐτολύκῳ* (54), *Πλάτων Νίκαις.* significatur Pacis scaena 458—520.

82

ἰχθύων δὲ πλύμα

Πλάτων ἐν Νίκαις εἴρηκεν ὁ κωμικός. Pollux 7, 40.

ΝΥΞ ΜΑΚΡΑ

Nox significatur ea qua Hercules natus est. itaque argumentum idem fuit atque Archippi Plautique Amphitruonis. Mein. I 176. Cobet. Obs. crit. 130.

83

ἀλλ' εὖ γέλοιον ἄνδρα μου μὴ φροντίσαι
μηδέν.

Bekker. Anecd. 354, 10 ἀλλ' εὖ· ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ καλόν. *Πλάτων Νυκτὶ μακρᾷ κτλ.* εὖ Bekkerus] εὐ cod. μου μὴ Bekker.] μου. Herwerdenus Nov. add. crit. 9 γέλως τὸν ἄνδρα. cf. Demosth. 4, 25 ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἔσθ' ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασιν. videtur autem Alcmena indignari de Amphitruonis securitate.

84

ἐνταῦθ' ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἕξει λύχνον
δίμυξον.

Athenaeus 15, 700 f *Πλάτων ἐν Νυκτὶ μακρᾷ κτλ.* tetrametrum, ut videbat Iacobs. Add. Ath. 371, esse non potest propter anapaestum in sede quarta. ἐνταῦθ'] ἐντεῦθεν Meinekius, scilicet ut evitaret vitiosam positionem debilem ἄκρων. fortasse scribendum est ἐπ' αὐτῶν τ. κρ. ἕξει] ἕξει P. numeros choriambicos non recte restituebat Reisig. Coniect. 101. cum fr. 85 quodammodo coniunctum fuisse censet Meinekius.

85

ἕξουσιν οἱ πομπῆς λυχνούχους δηλαδή.

Athenaeus 15, 682 Schweigh. 1561 Dind. *Πλάτων ἐν Νυκτὶ μακρᾷ κτλ.* πομπῆς Meinek.] πομπαῖς.

86

καθ' ἧκεν ἄρτους πριάμενος
μὴ τῶν καθαρίλλων, ἀλλὰ μεγάλους Κιλικίους.

Athenaeus 3, 110 d *Πλάτων δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Νυκτὶ μακρᾷ τοὺς μεγάλους ἄρτους καὶ ῥ υ π α ρ ο ὺ ς Κιλικίους ὀνομάζει διὰ τούτων κτλ.* Eustathius 1317, 60 (πρῶτα omittens). καθ' ἧκεν ἄρτους Meinek.] κατ' ἄρτους ἧκε. magnopere offendit μή. Meinekius in Athen. B. μὴ — Κιλικίους: in Anal. crit. 51 B. μὴ τῶν καθαρίλλων; A. ἀλλὰ κτλ.

87

αὐτοσχεδίασμα

Pollux 6, 142 τὸ δ' ἐν τῇ Νυκτὶ μακρᾷ Πλάτωνος αὐτοσχε-

δίασμα φαῦλον. 'ferenda non est Pollucis adrogantia, qui saepe vocabula fastidiose sine causa spernit, aliis non intellectis ineptas significationes de suo addit.' Cobet. Obs. crit. 59.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ Η ΚΕΡΚΩΠΕΣ

Perperam *Ξάνται* etiam ind. Andronici. Herculis apud Omphalen commorationem hac fabula contineri monuerunt Lobeck. Aglaoph. 1302. Meinek. I 176. Cobet. Obs. crit. 119. de Cercopibus cf. quae adnotavimus ad Cratin. 12 et ad Hermippi Cercopes.

88

τῶνδε βουλευτὶς πόνων

Etymol. m. 595, 40 *βουλευτής, βουλευτίς. τῶνδε βουλευτὶς πόνων, ἐν ταῖς Ξαντρίαις.* dubitatur utrum Aeschyli dicantur an Platonis Xantriae. cf. Meinek. Cur. crit. 39. 40. Gaisford. Hephaest. p. 91. Hermann. Aesch. fr. 179 (166 N.). Fritzsch. Ran. p. 417, qui Iunonem ab Aeschylo significari censet.

89

ἦν δὴ θόρυβος τευταζόντων.

Photius et Suidas *τευτάζειν. Πλάτων Ξάνταις (Ξαντρίαις)· ἦν — τευταζόντων. ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων.* Etymol. m. 755, 43 *Πλάτων· ἦν δὲ θόρυβος τευταζόντων.* cod. Dorvill. apud Gaisfordum Hephaest. p. 91 *Πλάτων ξτ* (superscripto *σ*) *ἦν δὴ θόρμος τευταζόντων. τευταζόντων] τευξάντων* cod. Phot. cf. Pherecr. 184. Telecl. 36. Phrynich. 36.

90

χαῖρε παλαιογόνων ἀνδρῶν θεατῶν ξύλλογε παντοσόφων.

Hephaestio 15, 14 *γίνεται δὲ καὶ τριπενθημιμερὲς ἐκ τούτων, τὸ καλούμενον Πλατωνικόν, ἐν ᾧ τὰ μὲν ἑκατέρωθεν δύο δακτυλικὰ εἰσι πενθημιμερῆ, τὸ δὲ μέσον ἰαμβικόν. κέχρηται δὲ αὐτῷ Πλάτων ἐν Ξαντρίαις κτλ. ξύλλογε] ξύλλογον* N. *παντοσόφων] παισόφων* CP. *παλαιογενῶν* Cobet. Mnem. V 203, conl. Aristoph. Nub. 358. at non omnes certe spectatores senes erant. itaque videndum an lepido oxymoro usus Plato scripserit *ματαιολόγων.* ex parabasi videntur excerpta esse.

ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ

Cum parabasin habuerit, inter priores Platonis fabulas referendam esse censet Meinek. I 176. *Παιδίον* ind. Andron.

91

φέρε τοῦτ' ἐμοὶ
δεῖξον τὸ κανοῦν μοι δεῦρο μὴ μάχαιρ' ἔνι.

Schol. Aristoph. Pac. 948 *ἐκέκρυπτο ἐν τῷ κανῷ ἡ μάχαιρα ταῖς ὀλαῖς καὶ τοῖς στέμμασι . . . Πλάτων ἐν Παιδαρίῳ κτλ.* τοῦτ' ἐμοὶ] *τοῦτο δὴ* Dobraeus. 2. *μοι* om. V. *μὴ* Dobr.] *πῆ*. in altera Hephaestionis editione II 206 haec metro Eupolideo Gaisfordus accommodavit *φέρε | τοῦτ' ἐμοὶ δεῖξον τὸ κανοῦν δεῦρο μὴ μάχαιρ' ἔνι*, sententia ei metro minime apta.

92

εἰ μὲν μὴ λίαν . . . ὦνδρες, ἠναγκαζόμην
στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν.

Schol. Aristoph. Pac. 733 et Suidas *παράβασις· δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταί, τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ἐν τῷ Παιδαρίῳ κτλ.* *μὲν* om. V. — lacunam quam indicavit Bentleius, Meinekius et Bergkius (II 1015) explent inserto *ὑπὸ τοῦδ'*, Aristophanem dici rati. cf. quae adnotavimus ad Aristoph. fr. 612. *κρατερῶς* Cobet. Obs. crit. 110, quod initio parabasis — id ipsum enim esse arbitratur — nondum quisquam nominari potuerit. Fritzschius Fr. Eup. v. conscr. 13 *εἰ μὴ λίαν, ἄνδρες, ὑφ' ὑμῶν ἐπηναγκαζόμην*, poetam cum spectatoribus expostulasse censens. cf. fr. 94.

93

ὥσπερ τοὺς πουλύποδας πρώτιστά σε

Athenaeus 7, 316c *Πλάτων Παιδί. Παιδίῳ* Casaubonus. neque de sententia neque de metro constat. Bergkius versu Eupolideo *ὡσπερεὶ τοὺς πουλύποδας περιτρώγειν πρώτιστά σε*, quem versum propter anapaestum in alterius partis initio non recte vituperat Fritzschius Fr. Eup. v. conscr. 14.

94

Schol. Aristoph. Ran. 308 *ἐν ἔθει γὰρ εἶναι διασκώπτειν τοὺς ἀκροωμένους, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Παιδαρίῳ ποιεῖ. Παιδαρίοις* Flor. Platonem non minus quam Aristophanem saepe etiam eos qui spectarent iocis lacessivisse dicit.

ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΣ

Pisander is est, qui populari imperio everso quadringentorum dominationem instituerat. cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Av. 1556. Hermipp. 9. Eupol. 31. 182. Hanov. Exercit. crit. 80 sq.

Meinek. I 176sq. Ol. 89, 3 actam esse censet Meinek. I 180, Ol. 88, 3 Cobetus Obs. crit. 133. 4. cf. etiam Wilamowitz. Herm. XII 335 adn. 16.

95

ἤδη φαγών τι πώποθ', οἷα γίγνεται,
ὀψάριον ἔκαμες, καὶ προσέστη τοῦτό σοι;
B. ἔγωγε πέρυσι κάραβον φαγών.

Athenaeus 9, 385d *ὀψάριον δὲ τῶν μὲν ζώντων ἡμεῖς λέγομεν. ἀτὰρ καὶ Πλάτων ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἐν Πεισάνδρῳ κτλ. γίγνεται] γείνεται* A. 3. *ἔγωγε* Dindorf.] *ἐγώ δέ. μέγαν* in fine supplet Meinekius Pisandri aviditatem perstringi existimans. *τοῦτο*, i. e. *τὸ ὀψάριον. προσέστη* *taedio te adfecit.* Gregor. Corinth. 8 p. 41 *τὸ πολὺ τῆς ὀπώρας τῷ στομάχῳ προσίσταται*, *molestum est.* cf. Etym. 700, 20. Gataker. Antonin. 199d. Schaefer. Dionys. Halicarn. De compos. verb. p. 141. Iacobs. Addit. Athen. 205. Cobet. Obs. crit. 131. 2.

96

χαλεπῶς ἂν οἰκήσαιμεν ἐν Βυζαντίοις,
ὅπου σιδαρέοισι τοῖς νομίσμασιν
χρῶνται.

Schol. Aristoph. Nub. 249 *λεπτοῖς δὲ νομίσμασι φαίνονται κεχρῆσθαι Βυζάντιοι . . . Πλάτων Πεισάνδρῳ. τοῖς* add. Bentleius. *νομίσμασι* delet Dindorfius. Hermannus cum Reisigio grammaticum De constr. verb. p. 384 secutus *ὅπου σιδαρέοις νομίζουσιν.* at apud illum grammaticum pro *Ἀριστοφάνης* scribendum esse *Ἀριστείδης* Dindorfius monuit et Cobetus Obs. crit. 129. recte Bentleius: *τοῖς ν. χρῶνται σιδαρέοισιν* idem est ac *τὰ νομίσματα ἔχουσι σιδηρᾶ.* ex Pisandri et Antiphontis conloquio haec petita esse arbitratur Cobetus.

97

ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένος

Herodianus I 319, 25. II 348, 17 et 945, 2 *τύλη, ὅπερ σύνηθες Ἀττικοῖς κνέφαλλον καλεῖν, ὁμωνύμως τῷ περιεχομένῳ τὴν περιέχουσαν . . . μέμνηται δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμβαλλομένου Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Πεισάνδρῳ κτλ. κνεφάλλων* Meinek.] *νεφάλλων* cod. *πτίλων* Meinek.] *πτιλῶν.* cf. Theopomp. 45. Pollux 10, 41.

98

γυνὴ γάρ, ἢν μὲν αὐτὴν
ἀεὶ κολάζῃς, ἐστὶ πάντων κτημάτων κράτιστον,
ἐὰν δ' ἀνῇς, ὑβριστόν ἐστι χρῆμα κἀκόλαστον.

Bekker. Anecd. 368, 12 *ἀκόλαστον καὶ ὕβριστον πρᾶγμα· . . . Πλάτων δ' ἐχρήσατο ἐν Πεισάνδρῳ λέγων κτλ.* perperam Bekkerus in trimetros digesserat; recte Meinekius in tetrametros. de forma *ὕβριστος* cf. Lobeck. Paralip. 40. 1. Pathol. prol. 399 adn. 4. Pherecr. 162. *ἀεὶ κολάζῃς* Meinek.] *κολάζῃς ἀεί. ἀεὶ κολάζεις* apogr. in Sched. Ruhnk. II 8. cf. Cobet. Obs. crit. 131. 3. *ἐστι* add. Dobraeus Advers. I 620. Herwerd. Obs. crit. 31 *ἐὰν δ' ἀνιῇς, ἔστ'* (*ἔσθ'*) *ὕβρ. γρ.* Bekker. Anecd. 365, 21 et Suidas *ἀκόλαστον καὶ ὕβριστον πρᾶγμα ἢ ἄνθρωπος. λέγοι δ' ἄν τις καὶ ὑβριστικόν.*

99

Suidas *Ἀρκάδας μιμούμενοι· παροιμία ἐπὶ τῶν ἑτέροις πονούντων . . . ταύτῃ τῇ παροιμίᾳ κέχρηται Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ. διὰ γὰρ τὸ τὰς κωμῳδίας αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις παρέχειν διὰ πενίαν Ἀρκάδας μιμεῖσθαι ἔφη.* similiter Apostol. 3, 73. Zenobius Milleri (Mélanges 365 aliter et plenius quam Zenobius Leutschii 2, 59) *τοὺς Ἀρκάδας μιμήσομαι· ταύτης μέμνηται Πλάτων ὁ κωμικός. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, παρόσον οἱ Ἀρκάδες μισθοῦ στρατευόμενοι ἄλλοις ἐνίκων.* Eustath. 302, 32 *καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς διὰ τὸ τὰς κωμῳδίας, φησίν* (*Παυσανίας*), *αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις ἐκδιδόναι διὰ πενίαν Ἀρκάδας μιμεῖσθαι ἔφη.* cf. Bekker. Anecd. 218, 19. Macar. 2, 41. dubitatur utrum de Aristophane aemulo an de se Plato eo proverbio usus sit. cf. Meinek. I 162. ed. min. p. 376. Cobet. Obs. crit. 102—109. Aristophanem eo inrideri veri similius videtur conl. fr. 100, quamquam illius condicioni verba *διὰ τὴν πενίαν* minime conveniunt.

100

Zenobius Milleri (Mélanges 366 locupletius aliquanto quam Leutschii Zenobius 6, 7) *τετράδι γέγονας· ταύτης μέμνηται Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Πεισάνδρῳ. λέγεται διὰ Ἡρακλέα· τετράδι γὰρ γεννηθεὶς καὶ πάντων ἐπιφανέστατος καὶ ἀνδρειότατος γενόμενος ἐταλαιπώρει ὅμως, ὑπ' Εὐρυσθέως ἐπιταττόμενος· φασὶ δὲ ὅτι καὶ τετράδι θεὸς ἐνομίσθη.* cf. Apostol. 16, 34. Phot. et Suid. *τετράδι γέγονας.* Eustath. 1553, 6. cum autem Aristonymus (fr. 4), Amipsias (fr. 28), Sannyrio (fr. 5) Aristophanem hoc proverbio inriserint, Platonem eo in eandem sententiam usum esse consentaneum est.

101

Schol. Aristoph. Av. 1556 *καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ περὶ ἀμφοτέρων λέγει.* Pisandros dicit. cf. Meinek. I 177 sq.

102

Schol. Aristoph. Vesp. 592 *Εὔαθλος ῥήτωρ συκοφάντης . . . μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ.* cf. Cratin. 75.

103

Plutarchus Mor. 833c κεκωμῴδηται δὲ (Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνούσιος) εἰς φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. attulit Meinekius anonymi verba apud Eudociam p. 59 καθάπτεται δ' ἡ κωμῳδία τοῦ Ἀντιφῶντος ὡς δεινοῦ τὰ δικανικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου συγκειμένους ἀποδιδομένου πολλῶν χρημάτων. cf. Meinek. I 180.

104

Ἄρεος νεοττός

(nam ab his verbis novam glossam incipere vulgo cum Ἀρεοπαγίτης coniunctam intellexit Cobet. Obs. crit. 130) καὶ Ἄρεος παιδίον, ἐπὶ τῶν θρασυτάτων. κέχρηται τῷ μὲν πρώτῳ Πλάτων Πεισάνδρῳ. Suidas. scilicet *timiditatem* Pisandri illo epitheto per ironiam ridebat. cf. Aristoph. Av. 835. 1556.

105

πολιτοκοπεῖν

Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ . . ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖν καὶ κωμῳδεῖν εἶπεν. Bekker. Anecd. 57, 33. cf. Cobet. Obs. crit. 132.

Praeterea ad Pisandrum fr. 195 refert Meinekius.

ΠΕΡΙΑΛΓΗΣ

Photius (emendatus ab H. Iacobio V 5, cf. Herodian. I 80 Lentz. adn.) Περιάλγης ὡς Περιήρης τῷ τόνῳ κατὰ τοῦ δράματος τοῦ Πλατωνικοῦ. ut Ἡδυχάρης, Αἰρησιτείχης. cf. etiam Cobet. Obs. crit. 167 sq. Sueton. De inlustr. grammat. 9 (Orbilius Pupillus, Horatii magister) *librum cui est titulus Perialogos* (scr. Perialges; Περίαλγος ind. Andron.) *edidit, continentem querellas de iniuriis, quas professores neglegenter ab ambitione parentum acciperent.* sic Platonem de iniuriis, quas Athenienses malorum civium neglegentia et ambitione acciperent, hac fabula questum esse sententia est Meinekii I 181, vera sine dubio, modo ne id potissimum poetam spectavisse credamus. ineunte Ol. 91, quo tempore lege Syracosii comicorum libertas coercita erat, actam esse coniecit Cobetus Obs. crit. 173 sq. cf. Wilamowitz. Herm. XII 358 n. 43.

106

ὦ θεῖε Μόρυχε, πῶς γὰρ οὐ δαίμων ἔφυς;
καὶ Γλαυκέτης ἡ ψῆττα, καὶ Λεωγόρας,
οἳ ζῆτε τερπνῶς οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.

Schol. Ald. Aristoph. Nub. 109 Λεωγόρας δὲ τρυφερός τις, ὁ Ἀνδοκίδου πατήρ. Πλάτων Περιαλγεῖ κτλ. Suidas φασιανοί. ὁ δὲ

Λεωγόρας τρυφερός τις. Πλάτων λέγει κτλ. Athenaeus 9, 387a *κωμῳδεῖται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς γαστρίμαργος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιάλγει. πῶς γὰρ* H. Iacobi] *τέως γὰρ* Suid. *τε νῦν γὰρ* Ald. *νοῦν γὰρ* Bergk. R. c. Att. 345 conl. proverbio *μωρότερος Μορύχου* (Phot.). *οὐ δαίμων* Meinek.] *εὐδαίμων*. 2. *ἡ* Kusterus] *ἢ* Suid. *ἡ* Ald. 3. *τερπνῶς* Suid.] *τερπνὸν* Ald. Hanovius quae profert Exercit. crit. 124. 5, hodie vix ulli probabuntur. recte *πῶς γὰρ οὐ δαίμων*, siquidem *δαίμονες* sunt *ῥεῖα ζώοντες*, i. e. *τερπνῶς, οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.* 'verba sunt Perialgis ipsius, qui suas curas et sollicitudines cum mollissima istorum inertia maestus comparabat.' Cobet. Obs. crit. 168. Mnem. VII 397. de Glaucetae cognomine cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Av. 1291. *Morychi* aedes sitae erant in parte urbis tum non multum habitata, prope Olympieum. Wachsmuth Athen. 683 n. 4. cf. interpr. Aristoph. Ach. 887. Vesp. 506. 1142. Pac. 1008. de *Glauceta* Pac. 1008. Thesm. 1033. de *Leogora* Nub. 109.

107

ὃς πρῶτα μὲν Κλέωνι πόλεμον ἠράμην

Priscianus 18, 221 *Attici ἠράμην πόλεμον πρὸς τοῦτον καὶ τούτῳ. Πλάτων Περιάλγει ὃς πρῶτα μὲν κτλ. Περιαλγεῖ· ὃς* Porson. Med. 139] ΠΕΡΙΑΛΓΙΟC VO ΙΤΕΡΙΑΛΓΙΟC R. aliter alii. cf. Hertzii adn. itaque ut Hyperbolum et Cleophontem, sic antea Cleonem vehementer exagitaverat. potest et trimeter et pars tetrametri esse (ex epirrhemate, conl. Vesp. 1275 sq.), quod moneo propter Cobetum Obs. crit. 169 sq. probabilius tamen est Perialgem ipsum haec dicere, ita tamen ut Dicaeopolis dicit pro Aristophane Ach. 377 sq.

108

χρηστὸν μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον

Schol. Aristoph. Av. 1297 *δηλοῖ δὲ τοῦτο* (*ὀρτυγοκόπον* fuisse Midiam) *Ἀριστοφάνης ἐν Περιάλγει κτλ.* ac paullo post etiam Phrynichi *Ποάστριαι* Aristophani tribuuntur. rectius Schol. Lucian. 186 Iacob. *ὁ δὲ Μειδίας ὀρτυγοκόπος ἦν, ὡς Πλάτων Περιάλγει. χρηστὸν* om. V una cum notatione fabulae. *χρηστόν γε μὴ* Bergk. R. c. Att. 425. cf. etiam Fritzsch. Daet. 98 n. 57. Cobet. Obs. crit. 171 *χρηστόν τιν' ἄνδρα, μηδὲ κατὰ τὸν Μειδίαν, | τὸν ὀρτυγοκόπον.* at Mnem. nov. II 379 omisso quod in V deest *χρηστόν* scripsit *μὴ κατὰ Μειδίαν, | τ. ὀρτ.*

109

ἀλλ' ἡγούμεσθ' εὖ κἀνδρείως πολλῷ πάντων προέχοντες.

Priscianus 18, 275 *Attici προέχοντες τούτων καὶ τούτοις, καὶ πολλῷ πάντων. Πλάτων Περιάλγει κτλ. ἡγούμεσθ'*] ΗΓΟΥΝΕCΘΑ

VR. ΕΥΟΥΝΕCΕd M (Heinii). εὖ κἀνδρείως] ΟΥΚ ΑΝΔΡΙΩC VRM. principatum Atheniensium significari monet Meinekius. εὖ κἀνδρείως Aristoph. Thesm. 656. cf. Eq. 379. Vesp. 153. 450.

Ad Perialgem praeterea fr. 186 refert Cobetus Obs. crit. 172. 3.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Diversa videtur fuisse comoedia ab ea cui inscribitur *Λάκωνες ἢ Ποιηταί*. cf. Meinek. I 182. ac discernit utramque et magno quidem intervallo ind. Andron.

110

τὸν δέλφακα
ἀπῆγε σιγῇ.

Athenaeus 9, 375 b *Πλάτων δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ποιητῇ ἀρσενικῶς ἔφη τὸν δέλφακα κτλ.*

111

Athenaeus 14, 657 a *δέλφακα δὲ ἀρσενικῶς εἴρηκε Πλάτων ἐν Ποιητῇ δέλφακα δὲ ῥαιότατον.* sic A. *δ' ὡραιότατον* Casaub. *δ' ἀραιότατον* Toup. Emend. III 39 '*macilentum porcum*'. numeros paeonicos esse statuit Meinekius Anal. crit. 318. dubito ego quidem. ad eundem porcum videntur fr. 110 et 111 pertinere.

112

ὁρᾶτε τὸ διῆρες ὑπερῷον.

Schol. Aristoph. Ran. 1159 *Πλάτων Ποιητῇ κτλ.* Hesych. *διῆρες· ὑπερῷον. ἢ κλῖμαξ.* Meinekius *ὁρᾶτέ τοι τὸ* vel *ἐρᾶτε τόδε* et V 46 *ὁρᾶτέ τοι τὸ διῆρες ὑπερῷον τόδε.* Pollux 1, 81 *ὑπερῷα οἰκήματα, τὰ δ' αὐτὰ καὶ διήρη.* cf. Becker. Charikl.[2] II 103.

113

μόνος δ' ἄγευστος,
ἄσπλαγχνος ἐνιαυτίζομἀπλάκουντος, ἀλιβάνωτος.

Athenaeus 14, 644 a *ὁ κωμικὸς Πλάτων εἴρηκεν ἐν τῷ Ποιητῇ οὕτως κτλ.* cf. Eustathius 1345, 30 *ἀστείως Πλάτων ἄγευστος, ἄσπλαγχνος, ἀπλάκουντος, ἀλιβάνωτος. ἐνιαυτίζομαι 'πλάκουντος* Ahrens De crasi 21. 27. *ἐνιαυτίζομἀπλάκουντος* Dindorfius, ut Aristoph. Ran. 509 *περιόψομἀπελθόντα.* cf. Ach. 325. convivam se neglegi queri opinatur Iacobsius Addit. Athen. 341. at scire velim quid sit conviva *ἀλιβάνωτος.* deus potius nescio quis loqui videtur, solus

sacrificiorum expers. ἄσπλαγχνος, i. e. σπλάγχνων ἄμοιρος. ante μόνος excidisse videtur οἴνου vel καπνοῦ.

114

θαυμάζω τοι τηνδὶ πιθάκνην
πότερ' ὀστρακίνην ἢ βίβλον ἔχων τὴν δήποτε

Pollux 10, 190 ἔξεστι δὲ καὶ ἀγγεῖα ὀστράκινα τὰ κεράμεα ἢ γήινα εἰπεῖν. ἐν γοῦν τῷ Ποιητῇ Πλάτων φησί κτλ. neque de metro neque de verbis neque denique de sententia constat.

115

ψήφισμα ἔθηκεν

ἀντὶ τοῦ ἔγραψε. Πλάτων Ποιητῇ. Bekker. Anecd. 116, 21. Cratin. 264.

116

λάσανα

ἐφ' ὧν ἀποπατοῦμεν. Πλάτων Ποιητῇ. Bekker. Anecd. 106, 30.

117

Σεβῖνος

ἴσως παρὰ τὸ βινεῖν, ἔστι δὲ καὶ Σεβῖνος ὠνομασμένος παρὰ Πλάτωνι Ποιητῇ. Schol. Aristoph. Ran. 427. ἔστι δὲ καὶ Καλλίας Σεβῖνος ὠνομασμένος Fritzsch. Ran. p. 199.

118

ψαφαρόν

τὸ ἁπαλόν. Πλάτων Ποιητῇ. Bekker. Anecd. 116, 24.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ

Significatur ea legatio, quae ab Atheniensibus Epicrate duce, tum homine inter Athenienses potentissimo, Ol. 96, 2 ad regem Persarum missa est. contra Epicratem propter hanc ipsam legationem accusatum Lysias scripsit or. 27. pecunia enim corruptus erat a Tithrauste per Timocratem Rhodium. Paus. 3, 9, 8. sed a iudicibus absolutus paullo post ante bellum Corinthium cum Phormisio aliisque ad Artaxerxem missus iterum accusatus, sed rursus absolutus est; denique Ol. 98, 2 tertium legatus ad Tiribazum missus, quod suasor pacis Antalcideae exstitisset, ab Atheniensibus condemnatus est. Demosth. 19, 277sq. Aristid. I 283 Dind. cum schol. Meinek. I 182. 3. Bergk. R. c. Att. 389—392. cf. praeterea Plut. Pelop. 30 extr. Aristoph. Eccl. 71. Athen. 6,

251a. et de Phormisio Aristoph. Ran. 965. Dinarch. 1, 38. Philetaer. Athen. 13, 570f, (v. 1—3). edita videtur fabula non multo post Ol. 96, 2.

119

κᾆτ' ἔλαβον Ἐπικράτης τε καὶ Φορμίσιος
παρὰ τοῦ βασιλέως πλεῖστα δωροδοκήματα,
ὀξύβαφα χρυσᾶ καὶ πινακίσκους ἀργυροῦς.

Athenaeus 6, 229f *Πλάτων δ' ἐν Πρέσβεσι κτλ.* 1. *κᾆτ' ἔλαβον* Meinek.] *κατέλαβον*. *Φορμίσιος* Schweighaeus.] *φόρμισος* BP. de articulo *τοῦ* prorsus inutilem dubitationem movit Herwerd. Nov. add. crit. 9.

120

κυάθους ὅσους ἐκλεπτέτην ἑκάστοτε

Athenaeus 10, 424a *κύαθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητῆρος Πλάτων εἴρηκεν . . . ἐν Πρέσβεσι κτλ.* *ἐκλεπτέτην* Bergk. R. c. Att. 392] *ἐκλέπτεθ'*. *ἐκλάπτεθ'* conl. Ach. 1329 Cobetus V. l.[2] 366. recte Bergkius. cf. fr. 121. significantur Epicrates et Phormisius, alteruter eorum fr. 121.

121

σκευάρια δὴ κλέψας ἀπεκήρυξ' ἐκφέρων

Harpocratio *ἀποκηρύττοντες· ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες . . . Πλάτων Πρέσβεσι κτλ. ἐπώλησε.* fortasse *σκευάρι' ἃ δή*. cf. 120. Bekker. Anecd. 429, 11 *ἀποκηρύττοντες· ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες. οὕτω Δημοσθένης καὶ Πλάτων.* Zonar. 264.

122

ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε

Schol. Aristoph. Eccl. 71 *οὗτος μέγαν πώγωνα ἔχων ἐπεκαλεῖτο σακεσφόρος. καὶ Πλάτων ὁ κωμικός φησιν κτλ.* dubitari non potest quin ex Legatis excerpta sint. cf. Plutarch. Pelop. 30, ubi codices *σκευοφόρος*. Harpocrat. *Ἐπικράτης . . . οὗτός ἐστιν ὁ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγὸς ὁ σακεσφόρος ἐπικαλούμενος.* Etym. m. 361, 3 *Ἐπικράτης Ἀθηναῖος ὁ καὶ ἔφορος* (*σακεσφόρος* Maussacus) *ἐπικαλούμενος. ἄναξ ὑπήνης* dicit *παρατραγῳδῶν*. cf. Aesch. Pers. 378. Eurip. fr. 700N.

123

Ἡράκλεις, τῶν βεμβράδων

Πλάτων Πρέσβεσιν. Athenaeus 7, 287d. cf. Phrynich. 50.

124

χαίρεις, οἶμαι, μεταπεττεύσας αὐτὸν διακλιμακίσας τε,
τὸν ὑπηνόβιον σπαρτιοχαίτην ῥυποκόνδυλον ἑλκετρίβωνα.

Aspasius Aristotel. Ethic. Nicom. 4, 7 *ἡ τῶν Λακώνων ἐσθὴς εὐτελὴς ἄγαν . . διὰ ταῦτα καὶ σκώπτουσιν αὐτοὺς οἱ κωμῳδιοποιοί, ὡς Πλάτων ἐν Πρεσβεῦσι* (*Πρέσβεσι*) *κτλ. διακλιμακίσας τε* Porson. Miscell. 232] *διακλιματίζεσθαι.* Hesychius *διακλιμακίσας· διαπαλαίσας. κλίμακες γὰρ καὶ κλιμακισμοὶ παλαίσματος εἶδος.* Etym. m. 267, 17 *διακλιμακίσας· διαπαλαίσας. κλῖμαξ γὰρ καὶ κλιμακισμὸς πάλαισμα ποιόν.* Pollux 3, 155 *καὶ πλαγιάζειν δὲ καὶ κλιμακίζειν παλαισμάτων ὀνόματα.* cf. Aristoph. Eq. 262. Soph. Trach. 520 *ἀμφίπλεκτοι κλίμακες* luctae genus 'positum in eo, ut quis averteret adversarium atque a tergo complexus quasi per scalam dorsum eius conscenderet'. Hermannus. *ὑπηνόβιος* is videtur esse, qui ingenti barba (i. e. minaci vultu) victum quaerit. *ὑπηνοβότον* Naber. Mnem. nov. VIII 124. de Spartiatarum Athenis imitatoribus cf. Aristoph. Av. 1281. *ῥυποκόνδυλος* ut Aristoph. fr. 718. *μεταπεττεύσας* manifesto corruptum est. Photius *μεταπεττεύειν· τὸ μεταβάλλεσθαι καὶ μεταβαίνειν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πεττευόντων, οἵτινες πολλάκις μεταβάλλονται ἐν τῇ παιδιᾷ.* cf. Bekker. Anecd. 280, 9. est *suum errorem corrigere*, ut *μετατίθεσθαι*, non *alterum evertere*. cf. etiam Plat. Min. 316b. Becker. Charikl.[2] II 300sq. scribendum est utique *καταπυκτεύσας*, ut *pugil pugilem*.

125

Harpocratio 91, 17 *οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ* (*Ἀνδοκίδης*) *καὶ ζητητής ποτε ἐγένετο, ὥς φησι . . Πλάτων ὁ κωμικὸς Πρέσβεσιν.*

126

ἁρμοστῆρας

ἐκάλουν Ἀθηναῖοι τοὺς εἰς τὸ εὖ ζῆν διατάττοντας, ὡς σαφῶς Πλάτων ὁ κωμικὸς δηλοῖ ἐν Πρέσβεσι τῷ δράματι. Maximus Dionys. Areop. Eccl. hier. 3, 3 p. 314. *Ἀθηναῖοι*] *Λακεδαιμόνιοι* Meinekius, apud Athenienses eos *κοσμητάς* vel *σωφρονιστῆρας* (*σωφρονιστάς*) dici monens. at ea nomina non ante Ol. 115 inveniuntur, cf. Schoem. Ant. gr.[2] I 525. et Lacedaemoniorum *ἁρμόσυνοι* sunt, non *ἁρμοστῆρες*. cf. Hesych. *ἁρμόσυνοι.* itaque quid statuendum sit nescio.

127

ἀπέσχαζε

Πλάτων Πρέσβεσι. καὶ σχᾶν τὸ σχάζειν. Suidas. Bekker. Anecd. 422, 29 *ἀπέσχαζεν* nulla addita interpretatione. cf. Lobeck. Phrynich. 219.

Ad Legatos praeterea fr. 194. 208 rettulerunt Meinekius et Bergkius R. c. Att. 395.

ΣΚΕΥΑΙ

Etiam Aristophani adsignabatur. Athen. 14, 628e Ἀριστοφάνης ἢ Πλάτων ἐν ταῖς Σκευαῖς. attamen plerique consentiunt Platonis fuisse. ad scaenicam artem aliquo modo fabulam spectasse ex fragmentis cognoscitur. titulo vestitus tragici significari videntur. circiter Ol. 93 actam esse censet Cobetus Obs. crit. 51. 184.

128

ἅψαι μόνον σὺ κἂν ἄκρῳ τοῦ Μορσίμου,
ἵνα σου πατήσω τὸν Σθένελον μάλ' αὐτίκα.

Schol. Aristoph. Vesp. 1312 Σθένελος δὲ τραγικός, ὃς διὰ πενίαν τὴν τραγικὴν ἀπέδοτο σκευὴν κακῶς πράττων ἐν τῇ τέχνῃ . . . Πλάτων Σκευαῖς κτλ. σὺ κἂν Meinek.] οὐκ ἂν. τοῦ Μορσίμου Meinek.] τῷ Μορσίμῳ. Dindorf. ἅψαι μόνον ἄκρῳ δακτύλῳ τοῦ Μορσίμου, metro pravo, sive ictum posueris in altera syllaba vocis μόνον, sive priorem vocis ἄκρῳ produxeris. Herwerd. Obs. crit. 125 τῷ δακτύλῳ | ἅψαι μ. σὺ κἂν ἄκρ. τ. Μ. Cobetus Obs. crit. 184 ἅψ. μ. τῷ δακτύλῳ τοῦ Μ., numeris pessimis. recte libri: ad vocem ἄκρῳ subaudiendum τῷ δακτύλῳ, ut saepius omittitur χείρ. in v. 2 scribendum καὶ ξυμπατήσω (συμπατήσω etiam Bergkius). saepissime enim particula καί imperativum vel optativum qui proprie dicitur modum sequitur. cf. Cratin. 144. Menandr. Stob. Ecl. phys. 1, 6, 1 (v. 6). Flor. 73, 40 (v. 3). monost. 317. 527. 618. Philippid. 18, 2. Athenion. 8. Andocid. 1, 70 ὑπομνησάτω, καὶ ἀπολογήσομαι. denique scribendum αὐτίκα μάλα pro μάλ' αὐτίκα, quod nusquam videtur exstare nisi Aristoph. Thesm. 750 (fort. ἀποσφαγήσεταί γ' αὐτίκα μάλα). cf. Eq. 284. 475. 746. Pac. 237. 367. Av. 202. Lys. 739. 744. Ran. 785. Eccl. 21. Plut. 432. 942 (αὐτίκα δὴ μάλα). 'in iurgio cum alter Morsimum, Sthenelum alter tueri vellet, ait unus: *si tu Morsimum* meum *vel digito attigeris, ego tibi* tuum *Sthenelum protinus conculcabo pedibus.*' Cobet. Obs. crit. 184.

129

καὶ τοῖς τρόποις ἁρμόττον ὥσπερ περὶ πόδα

Photius et Suidas περὶ πόδα· οἷον ἁρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσίν. Πλάτων . . . ἐν Σκευαῖς κτλ. ὥσπερ Piers. Moer. 22] ὡς. Cramer. Anecd. Par. IIII 173, 23 καὶ εν σκευαις και τοις τροποις αρμόττον ως περι ποδα. Hesych. περὶ πόδα· οὕτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον, μεταφέροντες ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων. Pollux 7, 84 περὶ πόδα δὲ ὑποδήματα τὰ ἁρμόζοντα. cf. fr. 197. Athenion. 39.

130

ὥστ' εἴ τις ὀρχοῖτ' εὖ, θέαμ' ἦν· νῦν δὲ δρῶσιν οὐδέν,
ἀλλ' ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάδην ἑστῶτες ὠρύονται.

Athenaeus 14, 628e *εἰ δέ τις ἀμέτρως διαθείη τὴν σχηματοποιίαν καὶ ταῖς ᾠδαῖς ἐπιτυγχάνων μηδὲν λέγοι κατὰ τὴν ὄρχησιν, οὗτος δ' ἦν ἀδόκιμος. διὸ καὶ Ἀριστοφάνης ἢ Πλάτων ἐν ταῖς Σκευαῖς, ὡς Χαμαιλέων φησίν, εἴρηκεν οὕτως κτλ. ἦν γὰρ τὸ τῆς ὀρχήσεως γένος τῆς ἐν τοῖς χοροῖς εὔσχημον τότε καὶ μεγαλοπρεπὲς καὶ ὡσανεὶ τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις κινήσεις ἀπομιμουμένων* (sic enim A). *ὀρχοῖτ'*] *ὀρχοῖθ'* A. optativus est iterativus qui dicitur, quod moneo propter Bergkium et Cobetum Obs. crit. 51.

131

ἀναβιῶν' ἐκ τῆς νόσου

Moeris *ἀναβιῶναι· Ἀττικοί, ὡς Πλάτων Σκευαῖς ἀναβιῶν ἐκ τῆς νόσου. ἀναβιῶσαι κοινόν.* ita Meinekius. grammaticus Marcianus apud Bekker. Harpocr. p. 35 *ἀναβιὼν ἀντὶ τοῦ ἀναβιώσας. Πλάτων Σκευαῖς ἀναβιὼν ἐκ τῆς νόσου, καὶ Ἀριστοφάνης.* cf. Aristoph. fr. 742.

132

Schol. Aristoph. Av. 151 *Πλάτων δὲ αὐτὸν* (*Μελάνθιον*) *ἐν Σκευαῖς ὡς λάλον σκώπτει. Σκευαῖς* Pierson. Moer. 122] *Σκύθαις.*

133

Schol. Aristoph. Ran. 367 *τοῦτο εἰς Ἀρχῖνον. μήποτε δὲ καὶ εἰς Ἀγύρριον. μέμνηται δὲ τούτων καὶ Πλάτων ἐν Σκευαῖς καὶ Σαννυρίων ἐν Δανάῃ. οὗτοι γὰρ προϊστάμενοι τῆς δημοσίας τραπέζης τὸν μισθὸν τῶν κωμῳδῶν ἐμείωσαν κωμῳδηθέντες.* verbis *τῆς δημοσίας τραπέζης* aerarium publicum significari docuit Fritzschius Ran. p. 194. de mercede comicorum ab Agyrrhio inminuta cf. Ran. 367 et Cobet. Obs. crit. 48. 9.

ΣΟΦΙΣΤΑΙ

Fortasse similis fuit Eupolidis Adulatorum. certe sophistarum nomen latius accipiendum videtur. cf. fr. 140 et Cratin. 2. actam esse post Ol. 92, 2 Cobetus Obs. crit. 186 conligit ex fr. 141.

134

Ξενοκλῆς ὁ δωδεκαμήχανος,
ὁ Καρκίνου παῖς τοῦ θαλαττίου

Schol. Aristoph. Pac. 792 *Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς*

καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασιν. Πλάτων Σοφισταῖς κτλ. Suidas Καρκίνος· Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου, ὃν Πλάτων δωδεκαμήχανόν φησιν. Xenoclem igitur eodem adpellavit cognomine, quo tum Athenis Cyrene meretrix insignis erat. Aristoph. Ran. 1328. alterum versum Cobetus Obs. crit. 185. N. l. 10. 11 conl. Strattid. 15 et Eurip. fr. 878 N. explet adiecto in fine θεοῦ. carcinus ipse est monstrum marinum: a nomine igitur iocum petivit, ut Aristot. Rhet. 2, 23 ὦ Πῶλε, ἀεὶ σὺ πῶλος εἶ al. praeterea ad ceterorum comicorum normam necessario Ξενοκλέης scribendum est. cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Eq. 283. fortasse Plato

καὶ Ξενοκλέης παρῆν ὁ δωδεκαμήχανος κτλ.

135

τὸ Σπογγίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος.

Schol. Aristoph. Av. 299 et omisso fabulae nomine Suidas Σποργίλος· μνημονεύει αὐτοῦ (Σποργίλου) Πλάτων ἐν Σοφισταῖς κτλ. τέγος] στέγος V. parodia est Euripidis fr. 727 N. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον τέκος. cf. Aristoph. Pac. 528 et Herwerd. Obs. crit. 32.

136

καὶ γὰρ Προμηθεύς ἐστιν ἀνθρώποις ὁ νοῦς.

Syncellus Chronogr. I 282 Dind. Προμηθεύς . . . ἐμυθεύετο πλάττειν ἀνθρώπους ἐξ ἀπαιδευσίας καὶ ἀλογίας εἰς παίδευσιν μετάγων, ὥς φησιν ὁ Πλάτων, ὁ τὴν παλαιὰν κωμῳδίαν, ἐν Σοφισταῖς κτλ. Schol. Voss. ined. Aeschyl. Prom. 114 apud Cobetum Observ. crit. 190 καὶ Πλάτων ἐν τῇ παλαιᾷ κωμῳδίᾳ φησὶν ἐν Σοφισταῖς κτλ. καὶ γὰρ Προμηθεύς K.] Προμήθεια γάρ Syncell. Προμηθεὺς γάρ Schol. Aesch. προμηθία γάρ Dindorf. ὁ γὰρ Προμηθεύς Meinekius conl. Anal. Alexandr. 99. non recte: nam Προμηθεύς praedicatum est: '*instar Promethei enim homini mens est*'. Protagorae de Prometheo fabulam, qualis est apud Platonem philosophum, quodammodo significari sententia est Meinekii. cf. Cobet. Obs. crit. 190.

137

κἂν ᾖ γαλεός, κἂν λειόβατος, κἂν ἔγχελυς.

Athenaeus 7, 312b λειόβατος· οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη. ἔστι δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλάτων Σοφισταῖς κτλ. Photius λειόβατος· ἰχθύος εἶδος. ἔστι δὲ ὅμοιον νάρκῃ.

138

ἐν τρισὶν
πληγαῖς ἀπηδέσθη τὸ ῥάμφος.

Eustathius 1043, 32 *Παυσανίας δὲ παράγει καὶ χρήσεις (τοῦ ἠδέσθην) τοιαύτας. Πλάτων Σοφιστῇ κτλ.* Bekker. Anecd. 424, 24 *ἀπηδέσθη· ἀπεβρώθη.* dubito de praepositione *ἐν* et de prosodia: siquidem apud comicos certe vocalis brevis ante vocem a *ρ* incipientem semper producitur. fortasse igitur post *ἀπηδέσθη* vel syllaba vel verbum excidit.

139

Schol. Aristoph. Vesp. 157 *Δρακοντίδης· πονηρὸς οὗτος καὶ πλείσταις καταδίκαις ἐνεχόμενος, ὡς Πλάτων Σοφισταῖς.* ad eum Cobetus Obs. crit. 186 pertinere censet Plat. Reip. 8, 558 a *οὔτε φροντίζοντος οὔτε ὁρῶντος οὐδενὸς περινοστεῖ ὥσπερ ἥρως.*

140

Schol. Aristoph. Nub. 331 et Suidas *σοφιστής· Πλάτων γὰρ οὖν ὁ κωμικὸς ἐν δράματι Σοφισταῖς καὶ τὸν Ὀπούντιον αὐλητὴν (ποιητὴν* Suid.) *Βακχυλίδην εἰς τοὔνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν.* diversus est a poeta lyrico Bacchylide.

141

Harpocratio 28, 3 *Ἀπόληξις εἷς τῶν ι' συγγραφέων, ὃν Πλάτων κωμῳδεῖ ἐν Σοφιστῇ. συγγραφεῖς* sunt 'decemviri constituendae reipublicae Ol. 92, 2 auctore Pisandro creati. Thucyd. 8, 67. cf. Bekker. Anecd. 301, 13.' Cobet. Obs. crit. 186. *Apolexis* autem postea Antiphontem Rhamnusium, quem in quadringentorum imperio constituendo adiuverat, capitis accusavit. Harpocrat. *στασιώτης.* Cobet. 187.

142

ὀθόνινον πρόσωπον

Pollux 10, 167 *τῶν σκευῶν ἐστι καὶ προσωπεῖον . . . καὶ προσωπὶς καὶ ὡς ἐν τοῖς Σοφισταῖς Πλάτων ὀθ. πρ. ὀθόνινον* Hoeschelius] *ὠθόνιον.* Bekkerus *ὀθόνιον. πρόσωπον* idem quod *προσωπεῖον.*

143

ἀπαρτί

ἀντὶ τοῦ ἄρτι ἀπὸ νῦν. Πλάτων Σοφισταῖς. Bekker. Anecd. 79, 30.

144

δεδειπνάναι

Πλάτων Σοφισταῖς. Athenaeus 10, 422 f. Bekker. Anecd. 89, 26 *δεδειπνάναι· Πλάτων Σοφισταῖς.* cf. Hermipp. 60.

145

κέρκους

τὰς οὐρὰς οὐκ οἴονται δεῖν λέγειν. ἐπιχωριάζει δὲ κατὰ τὴν Ἀσίαν, βάρβαρον μέντοι νομίζεται. Πλάτων Σοφισταῖς. Bekker. Anecd. 103, 6. apud comicos quidem poetas ea vox septiens vel octiens reperitur.

146

λυχνίας

(λίθος) παρὰ Πλάτωνι ἐν τοῖς Σοφισταῖς. Pollux 7, 100.

147

πλαίσιον

εἶδος μέτρου, ἢ ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις, ὡς Πλάτων ἐν Σοφιστῇ. Zonaras 1555. cf. Aristoph. Ran. 800.

Ad Sophistas praeterea fr. 191 incerta sane coniectura refert Cobetus Obs. crit. 188.

ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Symmachiam Platonis Cantharique eandem fuisse, a Platone Cantharo venditam, opinio est Meinekii (I 163. 185. 251), inpugnata a Cobeto Obs. crit. 178. nomen fabulae repetitur ab illa societate, quam Nicias, Alcibiades, Phaeax (quamquam hunc eximit Cobetus) inierant ad Hyperbolum ostracismo eiciendum. Bergk. R. c. Att. 261. 312. Cobet. Obs. crit. 143. actam esse arbitrantur Bergkius non multo post Ol. 91, 1, Cobetus anno tertio fere ante. cf. Plut. Nic. 11. Alcibiad. 13. Aristid. 7, sed universam hanc opinionem admodum incertam esse cognoscitur ex eis quae adnotavi ad fr. 153.

148

ὠτογλυφίδα λαβοῦσ' ἀνασκαλεύεται.

Pollux 2, 83 ὠτογλυφὶς δὲ εἴρηται παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἐν Συμμαχίᾳ σὺν ἐλαίῳ ὠτογλυφίδα κτλ. σὺν ἐλαίῳ] καὶ ἐν Λαΐῳ Cobetus Obs. crit. 126. pro dittographia nominis Συμμαχίᾳ habet Meinekius. ἀνασκαλεύεται Meinek.] ἀνασκάλλεται. si vera est Cobeti coniectura, nihil nisi ὠτογλυφίς est Symmachiae, cetera verba ad Laium transferenda sunt.

149

τὸ γὰρ ἕψημά σου
γενόμενος ἔλαθον ἐκροφήσας.

Pollux 6, 17 τὸ νῦν ἕψημα ὀνομαζόμενον, ὅπερ ἐστὶν οἶνος ἡψη-

μένος εἰς γλυκύτητα. καὶ τοῦτ' ἂν εἴη τὸ εἰρημένον ἐν τῇ τοῦ Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ Συμμαχίᾳ κτλ. non credo Meinekio hunc versum censenti figurate accipiendum esse '*quod tu intrivisti, ego exedi*'. cf. Phrynich. 65.

150

νάρκη γὰρ ἑφθὴ βρῶμα χάριεν γίγνεται.

Athenaeus 7, 314 a *Πλάτων ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ κτλ.* absunt haec a cod. B. *ἑφθὴ* Bentl. Menandr. p. 69 (498 ed. Meinek.)] *ἔφη. γὰρ ἑφθὴ* om. C.

151

βατίς τε καὶ σμύραινα πρόσεστι.

Athenaeus 7, 312 c *Πλάτων δὲ ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ σὺν τῷ σ (σμύραινα) κτλ. πρόσεστι*] *προσέτι* Meinek. Anal. crit. 138. possunt etiam tetrametrorum reliquiae esse *βατίς τε καὶ σμύραινα | πρόσεστιν.*

152

ἐγὼ γὰρ ὑμῖν ἣν φράσω

Priscianus 18, 170 *abundat enim γάρ. Πλάτων ἢ Κάνθαρος Συμμαχίᾳ οὕτως ἤρξατο κτλ. ἣν*] *νῦν* (MO)*a*.

153

εἴξασιν γὰρ τοῖς παιδαρίοις τούτοις, οἳ ἑκάστοτε γραμμὴν
ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράψαντες διανειμάμενοι δίχ' ἑαυτοὺς
ἑστᾶσ' αὐτῶν οἱ μὲν ἐκεῖθεν τῆς γραμμῆς, οἱ δ' αὖ ἐκεῖθεν
εἷς δ' ἀμφοτέρων ὄστρακον αὐτοῖς ἀνίησιν εἰς μέσον ἑστώς,
κἂν μὲν πίπτῃσι τὰ λεύκ' ἐπάνω, φεύγειν ταχὺ τοὺς ἑτέρους δεῖ,
τοὺς δὲ διώκειν.

Hermias Platon. Phaedr. p. 90 Ast. Schol. Plat. p. 314 Bekker. *τοῦτο δέ ἐστιν ἐκεῖνο, ὃ κατὰ τὴν ὀστρακίνδα καλουμένην παιδιὰν γινόμενόν ἐστιν, ἣν Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῇ Συμμαχίᾳ σαφῶς συνίστησι διὰ τούτων κτλ.* Eustathius 1161, 42 *χρῆσις τῆς λέξεως ἐν τῇ κωμῳδίᾳ πρὸς αἴνιγμα τοῦ ῥηθέντος ἐξοστρακισμοῦ. Πλάτων δέ, φασίν, ὁ κωμικὸς φράζει αὐτὴν οὕτως κτλ.* cf. Schol. Plat. 315. (R. Foerster. Mus. Rh. XXX 288). Sueton. Milleri (Mélanges 436) *παροιμία ὀστράκου περιστροφή, ἐπὶ τῶν ἀθρόον μεταβαλλομένων, ἐκ μεταφορᾶς παιδιᾶς τοιᾶσδε· παῖδες δίχα διῃρημένοι γραμμῆς μέσον κεχαραγμένης ὄστρακον ἐδίδουν ἑνί, ἐν ἑτέρῳ μέρει πεπισσωμένον, ὅπερ ἀναρρίπτων ὁ παῖς ἐπέλεγε νὺξ ἢ ἡμέρα· καὶ εἰ τὸ πεπισσωμένον ἄνω συνέβη πεσεῖν, ἔφευγον οἱ τοῦτο τὸ μέρος*

ἔχοντες, οἱ δ' ἕτεροι ἐδίωκον· διώριστο δὲ τοῖς παίζουσιν, ὧν ἔδει εἶναι τὸ πεπισσωμένον, ἐποστρακισμὸς τῷ προΐεσθαι κατὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑγροῦ ὀστράκια πλατέα ὑπὸ θαλάττης ἐκτετριμμένα· ἅπερ ἐνίοτε πολλάκις ἀφαλλόμενα ἡδίστην ποιεῖ[ται] τὴν πρόσοψιν. ludum qui ἐποστρακισμός dicitur similiter describit Pollux 9, 119 et ab eo qui ὀστράκου περιστροφή vocabatur discernit 9, 111. 112. ille quomodo cohaerere possit cum eo quem Plato commemorat ludo, ego quidem non exputo; unum intellego etiam apud Eustathium pro ἐξοστρακισμοῦ scribendum esse ἐποστρακισμοῦ neque ullo modo de ostracismo hic cogitari posse. accedit quod συμμαχία vix potest vocari principum societas ad evertendum aemulum. itaque Platonis fabula, argumento fortasse similis Lysistratae Aristophaneae, amicitiam concordiamque Graecorum videtur suasisse.

1. γὰρ Hermias Bekk.] δὲ Ast, om. Eustath. 4. αὐτοῖς om. Hermias. Eustathius αὐτοῖσιν ἀνίῃσιν εἰς μέσον ἑστώς. Meinekius εἰς μέσον ἑστὼς ἀνίῃσιν. scribendum videtur αὐτοῖς ἐπανίῃσ' εἰς μ. ἑστώς. 5. πίπτῃσι Eustath.] πίπτῃ Hermias. πίπτῃσι quod admitti posse negat Cobetus Obs. crit. 176, fallitur. cf. Cratin. 95. 100. 126. 137.

154

ἢ 'ξ Ἀρκαδίας οὕτω δριμυτάτην ὀρίγανον

Athenaeus 2, 68b et Eustath. 1148, 26 θηλυκῶς (τὴν ὀρίγανον λέγει) Πλάτων ἢ Κάνθαρος κτλ. ἢ 'ξ] ἐξ Eustath. οὕτω] τοι Porson. οὕτω post Κάνθαρον transponendum numerosque choriambicos esse statuit Meinekius. fortasse legendum οὐ δρ. ὀρίγανον; ad Symmachiam, quia utrum Platonis an Canthari sit ambigitur, rettulit Porsonus.

155

αὐλητρίδα πεζήν

Photius πεζὰς μόσχους· ἀντί τοῦ ἑταίρας . . . τὰς χωρὶς ὀργάνων. Κάνθαρος Συμμαχίᾳ αὐλ. π. cf. Eupol. 169.

156

κεναγγίαν

τὴν πεῖναν. Πλάτων Συμμαχίᾳ. Bekker. Anecd. 104, 8. Pollux 6, 31 Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ κεναγγίαν εἴρηκε.

157

ὀρνιθευτής

ὁ ὀρνιθοθήρας . . . Πλάτων ἢ Κάνθαρος Συμμαχίᾳ. Harpocratio 139, 17. Aristoph. Av. 526.

158

παραθήκην

Πλάτων Συμμαχίᾳ. Photius. eadem videtur esse quae vulgo dicebatur *παρακαταθήκη*.

159

πορνοβοσκῆσαι

ἐν τῇ Πλάτωνος Συμμαχίᾳ. Pollux 7, 202.

ΣΥΡΦΑΞ

Neque de argumento neque de tempore constat. qui enim fr. 160 commemoratur Mynniscus Chalcidensis, potest sane esse histrio Aeschyli (Meinek. I 186); potest vero etiam nepos eius significari.

160

A. ὁδὶ μὲν Ἀναγυράσιος ὀρφώς ἐστί σοι.
B. οἶδ', ᾧ φίλος Μυννίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
A. καλῶς λέγεις.

Athenaeus 8, 344 d *Μυννίσκος ὁ τραγικὸς ὑποκριτὴς κωμῳδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρφακι ὡς ὀψοφάγος οὕτως κτλ.* 2. *οἶδ' ᾧ* Fritzschius Progr. Neobrand. 1857 p. 20] *θ' οὔθ' ὡς* A. *Μυννίσκος* Keil. Anal. epigr. 210] *μύννικος* A. *Μυνίσκος* vulgo. *ἔσθ'* Blomfield. Aesch. Pers. VIII] *ἔσοθ'* A. Aristot. Poet. 26 *ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα πίθηκον ὁ Μυννίσκος τὸν Καλλιππίδην* (Aristoph. fr. 474) *ἐκάλει.* Vit. Aeschyl. *ἐχρήσατο δὲ ὑποκριτῇ πρῶτον μὲν Κλεάνδρῳ, ἔπειτα δὲ . . . προσῆψε Μυννίσκον.*

161

νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει.

Schol. Aristoph. Av. 168 et Suidas *Τελέας· Πλάτων Σύρφακι ἐπὶ τοῦ Τελέου κτλ. λέγει*] *φθέγγεται* Suid. Toupius contulit Hom. Il. 9, 313 *ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.*

162

δότω τις ἡμῖν μαζονομεῖον ἔνδοθεν.

Etym. m. Milleri (Mélanges 209) *μαζονομεῖον· Πλάτων Σύρφακι· δότω κτλ. δηλοῖ δὲ ἀγγεῖον. Σύρφακι· δότω* Miller.] *συρφακιδωτὸν. μαζονομεῖον* Aristoph. fr. 417.

163

καὶ πίεσθ' ὕδωρ πολύ.

Athenaeus 10, 446 e *ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ ῑ* (in *πίομαι*), *ὡς Πλάτων . . . ἐν Σύρφακι κτλ.* cf. fr. 9. fortasse a voce *πολύ* alter versus incohandus est.

164

σὲ μέν, ὦ μοχθηρέ, παλινδορίαν παίσας αὐτοῦ καταθήσω.

Hesychius *παλινδορία· τὸ σκῦτος. Πλάτων Σύρφακι κτλ.* sic ut scripsimus Porson. Hecub. praef. LXIV (LVII). cod. *συρφακίσαι μνωμοχθῆραι παλινδορία.* Pollux 6, 164 *παλίμπηγα οἱ κωμικοὶ τὰ παλαιὰ καττύματα, καὶ παλινδορίαν.* Photius *παλινδορία· σκῦτος.* Cramer. Anecd. Ox. II 126, 6 *παλινδόριον· τὸ εἰργασμένον δέρμα.* '*παλινδορία* est corium solito crassius et durius, quod calceis usu detritis suppingitur'. Porsonus. videtur dominus servo minari.

165

Harpocratio *κατάστασις . . . ἔοικεν ἀργύριον εἶναι, ὅπερ οἱ κατασταθέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει . . . ἔτι δὲ σαφέστερον λέγεται ἐν τῷ Σύρφακι Πλάτωνος.* cf. Eupol. 268.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ

Scripta est in Hyperbolum, ut Maricas Eupolidis et *Ἀρτοπώλιδες* Hermippi. cf. Aristoph. Eq. 1304. Nub. 551 sq. Meinek. I 188—195. Bergk. R. c. Att. 312. 3. actam esse Ol. 91, 2 statuit Meinekius, rectius Ol. 90, 1 vel 2 Cobetus Obs. crit. 144. cf. etiam Kirchhoff. Herm. I 5.

166. 167

εὐτυχεῖς, ὦ δέσποτα.
B. τί δ' ἔστι; A. βουλεύειν ὀλίγου "λαχες πάνυ.
ἀτὰρ οὐ λαχὼν ὅμως ἔλαχες, ἢν νοῦν ἔχῃς.
B. πῶς ἢν ἔχω νοῦν; A. ὅτι πονηρῷ καὶ ξένῳ
ἐπέλαχες ἀνδρί, οὐδέπω γὰρ ἐλευθέρῳ.

* * * *

B. ἄπερρ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα δὴ φράσω·
Ὑπερβόλῳ βουλῆς γάρ, ἄνδρες, ἐπέλαχον.

Schol. Aristoph. Thesmoph. 808 *οὐκ ἔστι σαφές. ἀλλ' οὐδὲ παρὰ Πλάτωνι ἐν Ὑπερβόλῳ· λέγει γάρ τι περὶ τοῦ ἐπιλαγχάνειν τοῖς βουλευταῖς· εὐτυχεῖς — ἐλευθέρῳ. καὶ ἐν ταὐτῷ· ἄπερρε κτλ.* 3. *ἀτὰρ οὐ* Hanov. Exercit. crit. 93] *ἄγαρον* 'habere videtur' R. Duebn. *B. ἀτὰρ οὐκ ἔλαχον. A. ὅμως. κτλ.* Bergk. R. c. Att. 312. 4. *πῶς* Bekker.] *πῶς οὖν* R. 6. *δὴ* Bekker.] *μὴ* R. Harpocrat.

81, 6 *ἐπιλαχών . . . ἐκληροῦντο οἱ βουλεύειν ἢ ἄρχειν ἐφιέμενοι, ἔπειτα ἑκάστῳ τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχανεν, ἵν' ἐὰν ὁ πρῶτος λαχὼν ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένηται βουλευτὴς ὁ ἐπιλαχὼν αὐτῷ. ὑποφαίνεται δὲ ταῦτα ἐν τῷ Πλάτωνος Ὑπερβόλῳ.* Bekker. Anecd. 256, 3 *ἐπιλαχών· εἴ τις ἀποδοκιμασθείη ὡς ἀνεπιτήδειος, ἄλλος ἀντὶ τούτου ἐπιλαχὼν αὐτὸς ἦρχεν.* in v. 7 *βουλῆς* pendet ab *ἐπέλαχον*. Meier. Allg. Litzeit. 1836 p. 366. Fritzsch. Act. societ. gr. I 139. conloquitur in prologo ut videtur erus a sortitione senatus domum reversus cum servo. exposuerat erus se in sortiendo infelicem fuisse: non electum, sed substitutum. quem servus Euripideae ut videtur subtilitatis non inperitus consolatur: 'non infelix fuisti, sed felix. nam non multum abest quin sortitus sis: quamquam enim non sortitus es, tamen sortitus es, si recte rem intellegis': quibus verbis suadere videtur domino ut in *δοκιμασίᾳ* Hyperbolum inpugnet: fore enim ut is utpote peregrinus et non liber reiciatur. at erus, talium machinarum contemptor, abire servum iubet et spectatoribus rem quomodo facta sit exponit. aliter Cobetus Obs. crit. 136. 7. v. 5 nondum videtur persanatus esse. *κοὐδέπω γ' ἐλευθέρῳ* Hanovius. *κοὐδαμῶς γ' ἐλευθέρῳ* Bergk. *κοὐ καθαρῶς ἐλευθέρῳ* Cobetus Mnem. V 203 conl. Lucian. Tim. 52. fortasse scripsit *πρὸς δ' ἔτι κἀνελευθέρῳ*. Andocid. fr. 4 (p. 166 ed. Turic.) *περὶ Ὑπερβόλου λέγειν αἰσχύνομαι· οὗ ὁ μὲν πατὴρ ἐστιγμένος ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ ἀργυροκοπείῳ δουλεύει τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δὲ ξένος ὢν καὶ βάρβαρος λυχνοποιεῖ*, quem locum interpretatus est Kirchhoff. Herm. I 4 sq.

168

ὁ δ' οὐ γὰρ ἠττίκιζεν, ὦ Μοῖραι φίλαι,
ἀλλ' ὁπότε μὲν χρείη 'διῃτώμην' λέγειν,
ἔφασκε 'δητώμην', ὁπότε δ' εἰπεῖν δέοι
'ὀλίγον', 'ὀλίον' ἔλεγεν.

Herodianus II 926, 5 *Πλάτων μέντοι ὁ κωμικὸς ἐν Ὑπερβόλῳ διέπαιξε τὴν ἄνευ τοῦ γ χρῆσιν* (*ὀλίος* pro *ὀλίγος*) *ὡς βάρβαρον λέγων οὕτως κτλ.* cf. I 141, 24. II 295, 9. Etymol. m. 621, 51 *Ταραντῖνοι γὰρ τὸ ὀλίγος ὀλίος λέγουσιν ἄνευ τοῦ γ . . . Πλάτων μέντοι ὁ κωμικὸς διαπαίζει τὴν λέξιν ὡς βάρβαρον. καὶ τὸ ὀγίννος γίννος* (*τὸ γίννος ἴννος*) *φησί. τοῦτο δὲ εἴρηκε* (fort. *εἴρηται* Meinek.) *τὸ ἐξ ἵππου μὲν μητρός, πατρὸς δὲ ὄνου. ὁ δ' οὐ γὰρ ἠττίκιζεν* Blochius] *ὁδοῦ γὰρ ἥττη κιζεῦν. οὐ παρηττίκιζεν —;* Bernhardyus Hist. lit. gr. I 336. non recte; nam sequitur *ἀλλά*. 2. *διῃτώμην* Bloch.] *διώμην*. 3. *δητώμην* Dindorf.] *δὴ τῷ μὴν*. 4. *ὀλίον ἔλεγεν* Bloch.] *ἔλεγεν* cod. *ὀλίον* Lehrs. quae de voce *ἴννος* Etymologici auctor exponit, ea ad Platonem non sine aliqua dubitatione Meinekius, ad Herodianum refert Lehrsius. cf. etiam

Meinek. I 191. 2. ceterum nescio an huc pertineat Hesych. *αἰτῶμαι· αἰτιῶμαι*, quae glossa suspecta videbatur M. Schmidtio. *Parcae* invocantur ut Aristoph. Thesm. 700. easdem canentes facit Plat. Reip. 10, 617c. cf. Leg. 7, 799b. 12, 960c. itaque non opus est Meinekii emendatione *Μοῦσαι*. narratur quid apud senatum egerit Hyperbolus. cf. Eq. 626. 7. Cobet. Obs. crit. 141.

169

καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος,
ὥστε ἀθλιώτατός ἐστι.

Schol. Aristoph. Av. 121 et Suidas *εὔερον· οἷον μαλακήν, ὥσπερ σισύραν εὔερον. Πλάτων Ὑπερβόλῳ κτλ. εὐερίας*] *τῆς εὐερίας* Suid. *ἀπολέλαυχ'* Dobraeus] *ἀπολέλαυκεν ὁ. Ὑπέρβολος* om. V et Suid. *ὥστε ἀθλιώτατος* V] *ὥστε ἀλθλιωτάτη* Suid. *ὥστε αὐχμώτατός* Ald. *ὥστ' αὐχμότατός* Dobr. *ὥστε γ' ἀθλιώτατός* Meinek. metrum esse Eupolideum Dobraeus docuit Addend. Aristoph. Nub. 518. cui metro *αὐχμότατος* convenire negat Fritzschius Fragm. Eup. v. p. 8 propter tribrachum in sede secunda. (cf. quae adnotavimus ad Cratin. 98, 8.) itaque glyconeos fingit hosce *καὶ — εὐερίας | ἀπολ. — ὥστ' | ἀθλ. ἐστιν*. satius videbatur cum Cobeto (Obs. crit. 139) manum abstinere. 'hunc fructum ex vita omnibus bonis adfluente Hyperbolum percepisse dicit, ut iam sit miserrimus'. Meinek.

170

Schol. Lucian. 47 Iacobitz. *Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς ἐν Ὑπερβόλῳ Λυδὸν αὐτόν φησιν εἶναι* (*Ὑπέρβολον*). cf. Aristoph. Eq. 2. Av. 764. 1244.

171

φύλλιον ἢ ῥαφανίδιον

ὑποκοριστικῶς εἴρηκε Πλάτων ἐν Ὑπερβόλῳ. Athenaeus 2, 56f. Dobraeus Adv. II 298 *φυλλεῖον ἢ ῥαφανιδίου* coni. Aristoph. Plut. 544 *ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων*.

172

ἀρτοσιτεῖν

τὸ ἐναντίον τῷ ὀψοφαγεῖν. Πλάτων ἐν Ὑπερβόλῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι. Bekker. Anecd. 447, 27.

ΦΑΩΝ

Excidit titulus in ind. Andron. — Veneris Phaonisque amores iam Cratinus commemoraverat fr. 330. Servius Verg. Aen. 3, 279

Phaon cum esset navicularius solitus a Lesbo in continentem proximos quosque mercede transvehere, Venerem mutatam in anus formam gratis transvexit: quapropter ab ea donatus unguenti alabastro cum se in dies inde tum ungeret, feminas in sui amorem trahebat. cf. Aelian. V. h. 12, 18. *Chium* dicit Lucian. Nav. 43. Dial. mort. 9, 2. cf. Meinek. I 186 et Menandr. Philem. p. 105. id argumentum ita videtur Platon conformasse, ut Phaonem in lupanari prostantem et mulieres undique ad eum convenientes, Venerem autem ut ostiariam aditus ad eum prohibentem faceret, nisi sacris quibusdam sibi ceterisque rei venereae antistitibus peractis.

de tempore Schol. Aristoph. Plut. 179 *Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ* ἑπτακαιδεκάτῳ ἔτει ὕστερον (i. e. post Dioclem Ol. 92, 4) διδαχθέντι ἐπὶ Φιλοκλέους (sic Hemsterhusius pro *Διοκλέους*). pro *Φαίδρῳ* Hemsterhusius *Παιδαρίῳ*, refutatus a Meinekio I 176. recte Clintonus Fast. Hellen. 107 Krueg. *Φάωνι.* itaque acta est Ol. 97, 1 (non 97, 2). cf. Meinek. I 187. Dindorf. Metra Aeschyl. cet. 423. Bergk. R. c. Att. 212. Ol. 96, 4 Cobet. Obs. crit. 172. at eius anni archon fuit Demostratus. itaque proxima est aetate Ecclesiazusis Aristophanis.

173

ἐγὼ δ' ἐνθάδ' ἐν τῇ 'ρημίᾳ
τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον
πρὸς ἐμαυτόν. Β. ἔστι δ', ἀντιβολῶ σε, τοῦτο τί;
Α. Φιλοξένου καινή τις ὀψαρτυσία.
Β. ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἔστ'. Α. ἄκουε δή.
ἄρξομαι ἐκ βολβοῖο, τελευτήσω δ' ἐπὶ θύννον.
Β. ἐπὶ θύννον; οὐκοῦν τῆς τελευτῆς πολὺ
κράτιστον ἐνταυθὶ τετάχθαι τάξεως.
Α. βολβοὺς μὲν σποδιᾷ δαμάσας καταχύσματι δεύσας
ὡς πλείστους διάτρωγε· τὸ γὰρ δέμας ἀνέρος ὀρθοῖ.
καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα· θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἄνειμι
* * * *
οὐδὲ λοπὰς κακόν ἐστιν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον
* * * *
ὀρφών, αἰολίαν συνόδοντά τε καρχαρίαν τε
μὴ τέμνειν, μή σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ·
ἀλλ' ὅλον ὀπτήσας παράθες· πολλὸν γὰρ ἄμεινον.
πουλύποδος πλεκτὴ δ', ἢν πιλήσῃς κατὰ καιρόν,
ἑφθὴ τῆς ὀπτῆς, ἢν ᾖ μείζων, πολὺ κρείττων,
ἢν ὀπταὶ δὲ δύ' ὦσ', ἑφθῇ κλαίειν ἀγόρευε.

τρίγλη δ' ουκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·
παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ καὶ στύματα μισεῖ.
σκορπίος αὖ — Β. παίσειέ γέ σου τὸν πρωκτὸν ὑπελθών.

Athenaeus 1, 5b *τοῦ Φιλοξένου δὲ τοῦ Λευκαδίου Δείπνου Πλάτων ὁ κωμῳδιοποιὸς μέμνηται κτλ.* Athen. 7, 325a *Πλάτων ἐν Φάωνι· τρίγλη — μισεῖ* (v. 19. 20) et 4, 146f *εἴπερ τούτου (Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου) καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη, καὶ μὴ τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου.* post v. 11 Athenaeus addit *εἶτα μετὰ μικρόν* et post v. 12 *καὶ μετ' ὀλίγα.* v. 6 Eustath. 1164, 25 *παραποιηθὲν ἀστείως ἐξ Ὁμήρου τὸ ἄρξομαι δ' — θύννον.* v. 10 (*βολβὸς*) *τὸ δέμας ἀνορθοῖ* Eustath. 1283, 35. v. 12 Eustath. 1862, 20 *ταγήνου δὲ χρῆσις ἐν τῷ ἀτάρ τοι τὸ τάγηνον ἄριστον.* Cramer. Anecd. Ox. III 168 ex Athenaeo *οὐδ' ἡ λοπὰς κακόν ἐστιν, ἵνα τι καὶ ἀπὸ τῶν δειπνοσοφιστῶν παραρτύσαιμι, καὶ τὸ τάγανον ἄριστον.*

1. *ἐγὼ δ'*] *ἐγὼ δ' ὢν* Porsonus. *ἐγὼ γὰρ* Bergk. *ἐγὼ δέ γ'* Meinek. ac multa alia suppleri possunt. 5. *ἔστ'* Mein.] *ἐστὶν* codices. 6. *ἐκ* L] *δ' ἐκ* BV. Eustath. 1164, 25. 7. *τελευτῆς*] *τελευταίας* Casaub. (vel *τελευτῆς παρὰ πολύ*). Meinek. in ed. min. *οὐκοῦν δεινὸν ἦν τὸ παρὰ πολὺ κράτιστον κτλ.* ac similiter (cum articulo) iam Iacobsius Addit. Ath. 3 *ὦ Ζεῦ τῆς τελευτῆς· τὸ δὲ πολὺ κρ. κτλ.* 8. *ἐνταυθὶ* Dindorf.] *ἐνταῦθα.* scribendum videtur *τῆς τελευταίας πολὺ* | *κράτιστον ἐν θύννοις τετάχθαι τάξεως.* 10. *ἀνέρος ὀρθοῖ* Dindorf.] *ἀνορθοῖ*, etiam Eustath. *ἀνδρὸς ἀνορθοῖ* Casaub. post 10 addit C *ἡ ψωλὴ δέμας ἐστί* et *τὸ δέμας ἀνορθοῖ, τουτέστι τὸ αἰδοῖον ἐντείνει* Eustath. 12. *ἄμεινον* Dindorfius] *ἄμεινον οἶμαι.* 16. *πουλύποδος*] *πολύποδος* BCD, ut solent codices. *ἢν* K.] *ἂν.* *εἰ* Meinek. *πιλήσῃς* Meinek. in Athen.] *ἐπιλήψῃ* BCD. conl. Ephipp. Athen. 9, 370c (10). Aristoph. fr. 191, ubi cf. quae adnotavimus. 18. *ἀγόρευε* K.] *ἀγορεύω.* cf. 10. 14. 15. 19. *τρίγλη*] *τρίγλην* BP Athen. 7, 325a. *ἐθέλει*] *ἐθέλεις* ibid V. *νεύρων*] *εὔρων* ibid L. *εὑρῶν* P. 20. *παρθένου* om. ABP 7, 325a. *στύματα* L] *στύμματα* B. 21. alterius personae notationem add. Elmslei. Auct. Ach. 92 p. 116.

Philoxeni Cytherii carmen lyricum, cui *Δεῖπνον* inscriptum erat et quo Sicularum potissimum epularum magnificentiam videtur celebravisse, Plato non excerpsit, sed lasciva imitatione inrisit. Bergleinius (De Philoxeno Cytherio p. 69sq.) non Cytherium, sed Leucadium (quem negat umquam fuisse Fritzschius Ran. p. 308) significari existimat. cf. Bergk. R. c. Att. 211. 12, qui etiam Aristoph. Eccl. 1168—1173 ad Philoxeni inrisionem pertinere arbitratur, et Poet. lyr. gr. Philox. fr. 20. — 5. de formula *ἄκουε δή* cf. Heindorf. Plat. Gorg. 522e (§. 166). 14. imitatus est Archestratus Athen. 7, 305e (23, 3 W. Ribbeck.) *μή σοι νέμεσις καταπνεύσῃ δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων.* 21. similiter apud Anaxandridem

Athen. 4, 131a sq. (v. 67) eum qui loquitur ab altero interpellari docebo in volumine huius operis secundo. ceterum cf. fr. 261.

174

εἶεν γυναῖκες . . . ὡς ὑμῖν πάλαι
οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὔχομαι·
ὑμῖν γὰρ οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία,
ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεῖναί μοι δοκεῖ.
εἰ γὰρ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ
ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί.
πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται
πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος ἐγκύμων, κίχλαι
ἑκκαίδεχ' ὁλόκληροι μέλιτι μεμιγμέναι,
λαγῷα δώδεκ' ἐπισέληνα. τἆλλα δὲ
ἤδη τάδ' εὐτελέστατ' ἔστ'. ἄκουε δή.
βολβῶν μὲν Ὀρθάνῃ τρί' ἡμιεκτέα,
Κονισάλῳ δὲ καὶ παραστάταιν δυοῖν
μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατετιλμένων·
λύχνων γὰρ ὀσμὰς οὐ φιλοῦσι δαίμονες.
πύργης τετάρτης κυνί τε καὶ κυνηγέταιν,
Λόρδωνι δραχμή, Κυβδάσῳ τριώβολον,
ἥρῳ Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα.
ταῦτ' ἐστὶ τἀναλώματ'. εἰ μὲν οὖν τάδε
προσοίσετ', εἰσέλθοιτ' ἄν· εἰ δὲ μή, μάτην
ἔξεστιν ὑμῖν διὰ κενῆς βινητιᾶν.

Athenaeus 10, 441e *Πλάτων Φάωνι διηγούμενος ὅσα διὰ τὸν οἶνον συμβαίνει ταῖς γυναιξίν, φησὶν κτλ.* 1. lacunam indicavit Dindorfius. *ὡς*] *εἰκότως* Iacobs. Addit. Athen. 237. *ὡς ἔγωγ'* Meinek. 3. *ὑμῖν*] *ὑμῶν*? 4. *καπήλῳ*] *καπήλου* Casaub. 7. *ἐμοὶ γὰρ*] *ἐμοὶ τῇ* Meinek. Anal. Ath. 200. 8. *ἄμυλος*] *ἄκυλος* B. 9. *μεμιγμέναι* Heringa Observ. c. 24] *διαμεμιγμέναι. ἕνδεχ' ὁλόκληροι μέλιτι διαμεμιγμ.* Casaub. pro *ὁλόκληροι* fortasse *ὁλόκερκοι*. 10. *ἐπισέληνα* P] *ἐπισέλινα* Meinek. in ed. Athen. 11. *τάδ' εὐτελέστατ' ἔστ'* Hermannus] *ταῦτ' εὐτελέστατ'. ἐτελέστατα* P. *τὰ μετὰ ταῦτ' εὐτελῆ 'στ'* Dobraeus. *ἄκουε δή*] *ἀκούετε* K. 12. *Ὀρθάνῃ* Dindorf.] *Ὀρθάννῃ. τρί' ἡμιεκτέα* Casaub.] *τριημίεκτα.* 13. *Κονισάλῳ*] *κονησάλλῳ* A. 14. *πινακίσκος*] *πινακίσκοι* B. 16. *πύργης τετάρτης*] *πυγῆς τετάρτῃ* Iacobs. Addit. Athen. 238. *περκνὴ γιγαρτὶς* Hermannus. cf. Hesych. *γιγαρτίς· σταφίς.* Aristoph. Ach. 274 *καταγιγαρτίσαι.* an *γοῦρος τετράδραχμος*? *κυνί* Iacobs.] *κυσί. κυνηγέταιν* Herwerden. Obs. crit. 32] *κυνηγέταις.* cf. 13. 17. *Λόρ-*

δωνι Casaub.] δόρδωνι. Κυβδάσῳ Dalecamp.] κύβδασοι. Κυβδασοῖ Schweighaeus., inprobatus a Lobeckio Phryn. 436. 20. προσοίσετ' VL] προσοίσεται BP. 21. βινητιᾶν A teste Cobeto V. l.[2] 218] κινητιᾶν. cf. Aristoph. Lys. 715.

loqui videtur Venus ut lena Phaonis. οἶνον γενέσθαι Iacobsius ridicule pro ὕδωρ inferri interpretatur *'precor ut stultitia vestra in vinum vertatur'*, παρ' ὑπόνοιαν pro 'in aquam vertatur', i. e. inrita fiat, ac sic ἐν τῷ καπήλῳ pro ἐν τῇ κεφαλῇ dici. nec sic quid velit Venus intellego, neque Hermanno interprete *'der Weinschenk hat Verstand, wenn er den Wein mit Wasser verdünnt'*. 7. de Venere κουροτρόφῳ cf. Lobeck. Aglaoph. 630 n. k. 8. πλακοῦς ἐνόρχης 'opus pistorium in binorum testiculorum similitudinem effictum'. Schweighaeus. 10. Pollux 5, 73 πολύγονόν ἐστιν ἐς τὰ μάλιστα τουτὶ τὸ θηρίον (ὁ λαγώς) ἐπικυϊσκόμενον ἀεὶ καὶ διὰ πάσης ὥρας. Hesych. ἐπισέληνα· πόπανα μηνοειδῆ. quid praepositio ἐπί sibi velit nescio. 'fort. ad σέλινον, i. e. ad naturam muliebrem alluditur' Meinek. Photius σάραβον· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι . . . καὶ σέλινον. an ἐπὶ σελίνοις? 12. βολβῶν. cf. 173, 9. 10. Athen. 1, 63 sq. de Ὀρθάνῃ O. Iahn Berichte d. k. sächs. Ges. 1855 p. 72. cf. Aristoph. fr. 702. 13. Athenaeus 9, 395 f οἱ καλούμενοι παραστάται . . . εἰσὶ δὲ οἱ ὄρχεις οὕτω καλούμενοι. Pollux 2, 174 παραστάται δ' εἰσὶ πόροι ἀπὸ τῶν ὄρχεων ἐπὶ τὸν οὐρητῆρα κατάγοντες τὸ σπέρμα. scilicet Dioscuri *gemini* proprie παραστάται vocabantur. Lobeck. Aglaoph. 1232. 14. Phot. 281, 10 μύρτον· τὸ σχῆμα (σχίσμα?) τοῦ γυναικείου αἰδοίου. cf. Pollux 2, 174. 15. cf. Aristoph. Eccl. 12. 13. Lys. 827. 8. 16. Iacobsius poetam loqui arbitratur de πυγῇ ut de ποπάνῳ, cuius *quadra* adponenda sit κυνί, i. e. τῷ αἰδοίῳ et κυνηγέταις, qui antea adpellabantur παραστάται. Marcus Argent. Epigr. 19 de scorto: ὁ ταύτης | οὐρανὸς ἐντὸς ἔχει καὶ κύνα καὶ διδύμους. φλογόεντα κύνα Strato Epigr. 67. Hesych. κύων· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρεῖον μόριον. 17. Κύβδασος formatum ut Γόργασος Aristoph. Ach. 1131. 18. Κέλητι adludit ad κελητίζειν. diversae enim coitus figurae significantur. Aristoph. Vesp. 501. Pac. 900. 1. Thesm. 153. δέρμα Iacobsius penem coriaceum (ὄλισβον) interpretatur. 20. μάτην διὰ κενῆς, ut διὰ κενῆς ἄλλως Aristoph. Vesp. 929.

175

τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσιν·
βραχὺ γάρ τι τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ.

Athenaeus 9, 367 d ἐπὶ μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευασμένου ποικίλου καὶ εἴδους τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἶδα εἰρηκότα (τὸ παροψὶς) ἐν Ἑορταῖς . . . ἐν δὲ Φάωνι κτλ. 2. τι add. Porsonus, σε Meinek. τἀλλότρια adulteros interpretatur Fritzschius De parops. 6. contra Nauckius Arist. Byz. 132 fr. 192 cum hoc artissime

coniungit hunc in modum: *οὐδεὶς ὁμαίμου συμπαθέστερος φίλος· | τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια κτλ.*

176

τῷ στόματι τὸν κύαθον ὧδ' εἰληφότας

Athenaeus 10, 424a *κύαθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητῆρος Πλάτων εἴρηκεν ἐν Φάωνι οὕτως κτλ.* initio una syllaba deest. et quia plures unum cyathum ore prehendere non possunt, scribendum est *εἰληφότος.*

177

ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας

Photius et Suidas *παρουσία· λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας. ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Φάωνι κτλ.* Suid. *Φαίδωνι.* emend. Porson. Med. 139. n. XII. '*ut etiam nunc vivimus in adfluentia.*' cf. *ὡς τάχους, ὡς ποδῶν εἶχον.*

178

ὦ χρυσοῦν ἀνάδημα,
ὦ τοῖσιν ἐμοῖς τρυφεροῖσι τρόποις . . . ὦ γλυκὺς ἀγκών.

Suidas *γλυκὺς ἀγκών, οὐ κατ' ἐναντίωσιν ἡ παροιμία, ἀλλὰ βουλόμενος εἰπεῖν, ὦ γλυκέα ἤθη. ἔστι δὲ παροιμία ὡς ἐπιφωνούμενον. οὕτως ἐχρήσατο Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Φάωνι. γέρων δ' αὐτῷ ὑπόκειται ἐρῶν αὐλητρίδος κτλ. ὡς εἴ τις λέγοι, ὦ γλυκὺς πῆχυς.* cf. Apostol. 5, 50. *ἡρμοσμένον* post *τρόποις* inserit Meinekius V 49. est etiam proverbium *γλυκὺς ἀγκών* a Nili quadam prope Memphin flexione (Ancona) repetitum. cf. Plat. Phaedr. 257d cum schol. et Heindorf. Zenob. 2, 92 (Zenob. Milleri Mélanges 368). Greg. Cypr. Leid. 1, 86. Mantiss. proverb. 1, 42 et qui rem aliter exponit Athen. 12, 516a. Lobeck. Aglaoph. 1022. Grauert. Ind. Monast. hib. 1830/1. sed poeta de nullo alio quam de felicissimo in puellae ulna angulo cogitavit. *χρ. ἀνάδημα,* i. e. *dulce decus meum.* alio modo, sed item figurate Xen. Symp. 5, 9 *τῷ νικήσαντι μὴ ταινίας, ἀλλὰ φιλήματα ἀναδήματα . . . γενέσθαι.*

179

Schol. Aristoph. Plut. 179 *ἐμφαίνει δὲ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ (Φάωνι* Meinek.) *ἑπτακαιδεκάτῳ ἔτει ὕστερον διδαχθέντι ἐπὶ Διοκλέους, ὡς μηκέτι αὐτῆς (Λαΐδος) οὔσης.* discernenda haec Lais ab altera minore. Meinek. I 187. Bergk. R. c. Att. 401—404.

180

ἀκταινῶσαι

σημαίνει μὲν τὸ ὑψῶσαι καὶ μετεωρίσαι . . . Αἰσχύλος οὐκέτ' ἀκταίνω φησί, βαρυτόνως, οἷον οὐκέτ' ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαυτήν. Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι (*Φάωνι* Meinekius) *ὡς ἀπὸ περισπωμένου.* Bekker. Anecd. 23, 7.

181

ἀναίνεσθαι

ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια λέγεται . . . Πλάτων Φάωνι. Harpocratio 17, 16.

182

ἀτηρίας

Bekker. Anecd. 459, 15 et Suidas *ἀτηρότατον· Σφηξί. Πλάτων δ' ἐν Φάωνι ἀτηρίας.* ab *ἀτηρός* substantivum finxit *ἀτηρία*.

Ad Phaonem praeterea Meinekius refert fr. 189.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

183

ὁ σὸς δὲ τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος
τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ,
οὓς ἐκπλέοντάς τ' εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται,
χὠπόταν ἅμιλλ' ᾖ τῶν νεῶν θεάσεται.

Plutarchus Themist. 32 e Diodoro periegeta (*περὶ μνημάτων*) *περὶ τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς . . . κρηπίς ἐστιν εὐμεγέθης καὶ τὸ περὶ αὐτὴν βωμοειδὲς τάφος τοῦ Θεμιστοκλέους. οἴεται δὲ καὶ Πλάτωνα τὸν κωμικὸν αὐτῷ μαρτυρεῖν ἐν τούτοις κτλ.* 3. *οὓς* Bekkerus] *τούς*. 4. *χὠπόταν* Coraes] *χὠπότε*. *ἅμιλλ' ᾖ* Porson. Advers. 265] *ἅμιλλα*. v. 2 *πρόσρησις* sine dubio corruptum est. nam neque *πρόσρησις* id est quod quis adloquitur, sed actio adloquendi — dicendum potius erat *πρόσρητος* — neque credibile est mercatores omnes tumulum Themistoclis adlocutos esse, neque denique *πανταχοῦ* (*πρόσρησις* vel *πρόσρητος*) aptam habet interpretationem. scribendum est *περίσημος ἔσται πανταχοῦ*. ad Helladem rettulit Sintenisius. cf. Cobet. Obs. crit. 194. de Themistoclis sepulcro cf. Pausan. 1, 1, 2. Aristot. H. an. 6, 569 b. Wachsmuth. Athen. I 320 n. 4.

184

μετὰ ταῦτα δὲ
Εὐαγόρου παῖς ἐκ πλευρίτιδος Κινησίας

σκελετός, ἄπυγος, καλάμινα σκέλη φορῶν,
φθόης προφήτης, ἐσχάρας κεκαυμένος
πλείστας ὑπ' Εὐρυφῶντος ἐν τῷ σώματι.

Galenus Hippocr. Aphor. V 322 Bas. (XVIII 1, 149 Kuehn.) *ἐμπύους προσαγορεύει . . οἷς μεταξὺ θώρακός τε καὶ πνεύμονος ἤθροισται τὸ πῦον, οὓς ὅτι συνήθως ἔκαιον οἱ παλαιοί, μαθεῖν ἔστι καὶ ἐξ ὧν εἴρηκε Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐπὶ Κινησίου κατὰ τήνδε τὴν ῥῆσιν κτλ.* Plutarchus Mor. 712 a *δεήσει γραμματικὸν . . . ἐξηγεῖσθαι τίς ὁ Λαισποδίας παρ' Εὐπόλιδι, καὶ ὁ Κινησίας παρὰ Πλάτωνι καὶ τῶν κωμῳδουμένων ἕκαστος.* 3. *ἄπυγος* Meinek.] *ἄπυιος*. *Cinesias*, Meletis filius, is est, qui comicis *τὰς χορηγίας περιεῖλε.* Meinek. I 229. Cobet. Obs. crit. 50. 1. cf. Pherecr. 145, 8. Aristoph. Ran. 153. 1437. Nub. 333. Av. 1372. fr. 149. 2. Meinekius *παῖς Εὐαγόρου 'κ Πλευρίτιδος.* non dubito quin Plato scripserit *παῖς Οἰάγρου 'κ Πλευρίτιδος.* ridicule alter Orpheus dicitur, Oeagri filius, non tamen ut ille ex Calliope, sed ex Pleuritide. 3. Hesych. *φθόη· φθίσις, φθορά, λύμη.* Plat. Leg. 11, 916 a. 4. *ἐσχάραι* sunt crustae eis corporis partibus inductae, quas medici ustulatione sanaverunt. *Euryphon* Cnidius, medicus clarissimus, Hippocratis aequalis, sed paullo maior natu fuit. Galen. Hippocr. De victu IIII 306 Basil. cf. O. Iahn. Censorin. D. n. 18. illum ipsum Euryphontem, non filium eius nepotemve, quae Meinekii erat sententia, significari arbitratur Cobetus Obs. crit. 196 conl. Soran. Ephes. Vit. Hippocr. apud Fabric. B. G. XII 676 *ὑπὸ Περδίκκα . . . παρακληθέντα (Ἱπποκράτη) δημοσίᾳ πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν μετ' Εὐρυφῶντος, ὃς καθ' ἡλικίαν πρεσβύτερος ἦν.*

185

λαβοῦ λαβοῦ τῆς χειρὸς ὡς τάχιστά μου·
μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύρριον.

* * * *

προσίσταταί μου πρὸς τὸ βῆμα μαντίλη.

* * * *

βόσκει δυσώδη Κέφαλον, αἰσχίστην νόσον.

Plutarchus Mor. 801 b *οἱ δῆμοι διὰ τρυφὴν καὶ ὕβριν ἢ βελτιόνων ἀπορίᾳ δημαγωγῶν χρῶνται τοῖς ἐπιτυχοῦσι, βδελυττόμενοι καὶ καταφρονοῦντες, εἶτα χαίρουσι τοιούτων εἰς αὐτους λεγομένων οἷα Πλάτων ὁ κωμικὸς τὸν Δῆμον αὐτὸν λέγοντα ποιεῖ· λαβοῦ κτλ. καὶ πάλιν αἰτοῦντα λεκάνην καὶ πτερὸν ὅπως ἐμέσῃ, λέγοντα· προσίσταται κτλ. καὶ βόσκει κτλ.* 3. *προσίσταταί μοι. πρὸς τὸ βῆμα, Μαντία.* Meinek. cf. fr. 95, 2. Cobetus Mnem. nov. III 13. 14 (*λεκάνην ταχέως μοι προσφερέτω τις καὶ πτερόν·*) *προσέρχεταί*

μοι πρὸς τὸ βῆμα Μαντίας. 4. βύσκει] βόσκω Meinek. βόσκεις Cobetus. Κέφαλον Elmsl. Aristoph. Ach. 584] κεφαλήν. de *Agyrrhio* cf. fr. 133. Meinek. I 161. Aristoph. Ran. 367, de *Cephalo* Eccles. 248. cum duo Cephali in republica Atheniensium floruerint, unus belli Peloponnesiaci temporibus Cleoni, Hyperbolo, Cleophonti aequalis, alter Demosthene et Aeschine paullo maior, prior ille, quamquam homo probus fuit, significari videtur. cf. Cobet. Mnem. nov. III 14. is quia κέφαλος etiam piscis est, ridicule δυσώδης dicitur. cum Populum Atheniensem ipsum loqui Plutarchi testimonio constet, Cobetus Obs. crit. 153 hoc fragmentum ad illud tempus rettulit, quo nulla obtrectatorum iniquitate coerciti poetae comici omnes ὀνομαστὶ ἐκωμῴδουν, i. e. ad Ol. 93, 3, quo antiqua comoedia vires integras receperat. adversantur tamen temporum rationes. cf. Mein. I 161, qui ad Ol. 97, 3 potius haec pertinere docet. cum Plutarchi verbis αἰτοῦντα λεκάνην Meinekius confert Cratin. 251. *Mantias*, quem Meinekius v. 3 commemorari arbitratur, Thoricius est, notus ex Demosthenis contra Boeotum orationibus. in Mnem. V 204 Cobetus de *Marpsia* (Aristoph. Ach. 702) cogitaverat. — v. 4 parodia videtur Eurip. Or. 10 ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον. cf. Eubul. 67, 8.

186

ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
εἷς τις πονηρός, δύ' ἀνέφυσαν ῥήτορες·
οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν Ἰόλεως ἐν τῇ πόλει,
ὅστις ἐπικαύσει τὰς κεφαλὰς τῶν ῥητόρων.
κεκολλόπευκας· τοιγαροῦν ῥήτωρ ἔσει.

Stobaeus Ecl. 2, 3, 3 Πλάτωνος. sic Πλάτωνος A. cf. Porson. Eurip. Med. 139 n. XII. ἢν Meinek.] ἂν. ἡμῖν Ἰόλεως Heeren] ἡμῶν Ἰόλεος A. Aristides III 222c καὶ τοσοῦτον ἀπεῖχε (Περικλῆς) τοῦ τὸ πλῆθος ἐπαίρειν, ὥστε καὶ τοὺς ῥήτορας ἡσυχίαν ἔχοντας ὡς τὰ πολλὰ παρείχετο. ὥστε εἰ μὴ καθ' Ἡρακλέα, κατὰ γοῦν τὸν Ἰόλεων, ἣν ἐπικάων, ὡς τὸ τοῦ κωμικοῦ ῥῆμα, τὰς κεφαλὰς τῶν πλειόνων (fort. τῶν λεγόντων). ad Phaonem marginem Canteri lat., ubi Phaedoni adsignatur, secutus Porsonus, ad Παιδάριον Meinekius, ad Perialgem Cobetus Obs. crit. 171 referebant, et Cobetus quidem coniunctum cum fr. 107. Plat. Euthyd. 297c φαυλότερος τοῦ Ἡρακλέους, ὃς οὐχ οἷός τε ἦν τῇ ὕδρᾳ διαμάχεσθαι σοφιστρίᾳ οὔσῃ καὶ διὰ τὴν σοφίαν ἀνιείσῃ, εἰ μίαν κεφαλὴν ἀποτμηθείη τοῦ λόγου, πολλὰς ἀντὶ τῆς μιᾶς. κόλλοπες Eubul. Eustath. 1915, 17. Diphil. 43, 22 figurate dicuntur ἀνδρόγυνοι, *homines exoleti, pathici*. Eustath. 1915, 17 κόλλοπα καλοῦσι τὸν περιτρέχοντα καὶ ἑταιροῦντα. Ruhnken. Tim. 161.

187

καίτοι πέπραγε τῶν τρόπων μὲν ἄξια,
αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια·
οὐ γὰρ τοιούτων εἵνεκ' ὄστραχ' εὑρέθη.

Plutarchus Nic. 11 κόλασιν τὸν ὀστρακισμὸν (ἡγοῦντο) Θουκυδίδῃ καὶ Ἀριστείδῃ καὶ τοῖς ὁμοίοις, Ὑπερβόλῳ δὲ τιμὴν καὶ προσποίησιν ἀλαζονείας (τὸν ἐξοστρακισμὸν εἶναι ἐνόμιζον), εἰ διὰ μοχθηρίαν ταὐτὰ ἔπαθε τοῖς ἀρίστοις, ὥς που καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς εἴρηκε περὶ αὐτοῦ κτλ. et Alcib. 13 φαῦλος γὰρ οὐδεὶς ἐνέπιπτεν εἰς τοῦτον τὸν κολασμόν, οὐδ' ἄδοξος, ὥσπερ καὶ Πλάτων τοῦ Ὑπερβόλου μνησθεὶς· καίτοι κτλ. πέπραγε Schaefer.] πέπραχε. εἵνεκ'] εἵνεχ' i a, οὕνεκα q V, οὕνεκ' C. ἕνεκ' C in Alcib. ad Hyperbolum referebat Meinekius, refutatus a Cobeto Obs. crit. 140. 1. ad Perialgem Cobetus ibid. 174. corruptum est τῶν τρόπων. nam mores ingeniumque hominis ab ipso non sunt ita diversa, ut quod moribus eius dignum est ipso indignum esse possit. quid Plato scripserit, ipse monstrat Plutarchus ostracismum poenam Thucydidi et Aristidi ac similibus viris aptam, Hyperbolo non aptam fuisse narrans. itaque scribendum est τῶν προτέρων μὲν ἄξια. cf. Aristoph. Nub. 1028. Plat. Phaedr. 274 c. Menex. 239 b. 241 d.

188

Α. οὗτος, τίς εἶ; λέγε ταχύ· τί σιγᾷς; οὐκ ἐρεῖς;
ΕΡΜ. *Ἑρμῆς ἔγωγε Δαιδάλου φωνὴν ἔχων*
ξύλινος βαδίζων αὐτόματος ἐλήλυθα.

Schol. Eurip. Hec. 821 περὶ τῶν Δαιδάλου ἔργων (λέγει) ὅτι ἐκινεῖτο καὶ προΐει φωνήν . . . καὶ Πλάτων· οὗτος κτλ. 1. M nihil nisi οὐκ ἐρεῖς; 3. αὐτόματος M] αὐτομάτως BI. 1. 'proceleusmatico usus esse videtur consulto'. Meinek. cf. Bamberg. De Rav. et Ven. 19. τί omittunt Dobraeus et Hanovius Exercit. crit. 160. 'videtur Plato ligneum aliquem Hermen induxisse, qui in quaestione de Hermocopidis ipse testimonium diceret'. Cobet. Obs. crit. 179. cf. Phrynich. 58.

189

λύσας δὲ ἀργὴν στάμνον εὐώδους ποτοῦ
ἵησιν εὐθὺς κύλικος εἰς κοῖλον κύτος,
ἔπειτ' ἄκρατον κοὐ τεταργανωμένον
ἔπινε κἀξημύστισεν.

Athenaeus 11, 783 d καὶ τὸ ῥῆμα δὲ ἐξημύστισε, φασί, τὸ ἐφ' ἓν πνεῦμα πιεῖν. ὡς ὁ κωμικὸς Πλάτων κτλ. Eustathius 1282, 31. δὲ ἀργὴν] διαρκῆ Iacobs. Addit. 249. cf. Alexid. 162, 2. λύσασα

δ' ἄρτι Meinekius ad Phaonem fragmentum referens. 2. κύτος] πλάτος Eustath. τάργανον est vinum corruptum. cf. Hesych. τάργανον· ὄξος. Λυδοί . . . ἢ τὸ ἀπὸ στεμφύλων πόμα. Lobeck. Pathol. prol. 175. el. I 219. facile in his agnoscitur color tragicus. κύτος sic Antiphan. 52, 2. Eurip. Cycl. 399.

190

φείδεσθε τοὐλαίου σφόδρ'· ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ
ὠνήσομαι στίλβην τιν', ἥτις μὴ πότις.

Pollux 6, 103 καὶ στίλβη ἦν τι ἀγγεῖον γήινον, ᾧ ἀντὶ λύχνου ἐχρῶντο, ὡς Πλάτων κτλ. cf. Aristoph. Nub. 57. Hermipp. 28. Alcae. 21. φείδεσθε imperativus est. recte Platonem furti accusatum defendit Cobet. Obs. crit. 64.

191

πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ἀντιβολῶ· σὺ γάρ,
ὧς φασι, Χείρων ἐξέθρεψας Περικλέα.

Plutarchus Pericl. 4 οὐ μὴν ἔλαθεν ὁ Δάμων, ἀλλ' ὡς μεγαλοπράγμων καὶ φιλοτύραννος ἐξωστρακίσθη, καὶ παρέσχε τοῖς κωμικοῖς διατριβήν. ὁ γοῦν Πλάτων καὶ πυνθανόμενον αὐτοῦ τινα πεποίηκεν οὕτω κτλ. φασι Cobetus Obs. crit. 188] φασιν, ὦ. ad Sophistas referebat Cobetus. 'Damonem cum Chirone comparat, qui Achillem aliosque heroum filios fidibus canere docuerat'. Meinek. cf. Xen. Cyneg. 1. de Damone cf. Plat. Lach. 180d. Reip. 3, 400b. 4, 424c. Alcibiad. I 109d. Χείρων ἐξέθρεψας, ut ὄνος ὕεται Cratin. 52.

192

οὐδεὶς ὁμαίμου συμπαθέστερος φίλος,
κἂν ᾖ . . . . . τοῦ γένους μακράν.

Cramer. Anecd. Ox. III 195, 6 Πλάτων δέ, οὐχ ὁ φιλόσοφος, ἀλλ' ὁ κωμικώτατος . . . ἀορίστως ἐπὶ συγγενείας λαμβάνει τὴν ὅμαιμος λέξιν . . . λέγει γάρ που· οὐδεὶς — φίλος, κἂν ᾖ, φησί, τοῦ γένους μακράν. cf. fr. 175. verba κἂν ᾖ τοῦ γένους μακράν non videntur esse poetae. sed cuius sint nescio.

193

καὶ περιὼν ἅμα
τιλτὸν τάριχος ἐπριάμην τοῖς οἰκέταις.

Pollux 6, 49 καὶ τιλτὸν δὲ τάριχος τὸ λεπιδωτὸν ἐκάλουν, ὡς Πλάτων ὁ κωμικός κτλ. περιὼν Meinek.] περιιὼν. cf. Pherecr. 186.

Digitized by Google

194

τὰ γραμματεῖα τούς τε χάρτας ἐκφέρων

Pollux 7, 210 *καὶ χάρτας δὲ τοὺς γεγραμμένους Πλάτων εἴρηκεν ὁ κωμικός κτλ.* ad Legatos referebat Bergk. R. c. Att. 393 propter fr. 121, Epicratem litteras publicas, quas ad Persarum regem perferendas accepisset, vendidisse statuens. quae prorsus incredibilis est opinio.

195

ἔπειτα δ' οὐδείς ἐστ' ἀνὴρ γαστρίστερος.

Pollux 2, 175 *Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς ἐπὶ τοῦ γαστριμάργου τοῦτο εἴληφεν κτλ.* ad Pisandrum refert Meinekius. cf. I 179.

196

ἀνακογχυλιαστὸν ἐχθοδοπόν τι σκευάσω.

Pollux 6, 25 *ὃ μέντοι ἀναγαργαρίσασθαι νῦν λέγουσιν, ἀνακογχυλίσασθαι ἔλεγον τὸ ἀνακλύσασθαι τὴν φάρυγγα· Πλάτων δὲ ὁ κωμικός κτλ.*

197

ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα.

Photius et Suidas *περὶ πόδα· οἷον ἁρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσίν. Πλάτων κτλ.* Cramer. Anecd. Par. IIII 173, 22. cf. 129.

198

σαπρῷ γάρῳ βάπτοντες ἀποπνίξουσί με.

Athenaeus 2, 67 c *Πλάτων κτλ.* *σαπρῷ* Schweighaeus.] *ἐν σαπρῷ.* in ed. Athen. Meinekius *ἐν σαπρῷ γάρῳ | βάπτοντες ἀποπνίξουσί με.* videtur aliquis timere, ne, si aenigma propositum solvere non potuerit, *ἅλμην πιεῖν* cogatur. cf. Antiphan. 74, 10. Athen. 10, 459 a.

199

ἐμαυτὸν εἰς ἀπωλίαν οἰχήσομαι.

Cod. Hamburg. Mus. Rhen. X 256. Philol. X 350, 22 *ἀπόλεια (ἀπώλ.) ἔμ' αὐτὸν εἰς ἀπώλειαν. οἰχήσομαι Πλάτων.* Schneidewinus *ἐγὼ δὲ συλλαβὼν | ἐμαυτὸν εἰς ἀπωλ. οἰχ.* H. Iacobi (V p. C) cum fr. 58 coniungit scribens *αὐτὸς φέρων | ἐμ. — οἰχ. | B. ἀλλ' αὐτὸς ἀπαρτὶ τἀλλότρι' οἰχήσει φέρων.* qua de ratione magnopere dubito.

200

καὶ ταῦτα μανάκις τῆς ἡμέρας

Zonaras 1334 *μανόν· ἀραιόν . . . Πλάτων κτλ.* *ἀντὶ τοῦ μυριάκις* (*παυράκις* Meinek.). Hesychius *μανάκις· ὀλιγάκις, σπανίως.* *μέντοι* post *ταῦτα* Meinek. cf. Cobet. Obs. crit. 59 extr.

201

σχοίνους λαβὼν ἄνειρε τὰ κρέα.

Etymol. m. 106, 33 *ἀνείρειν· ἀναπείρειν. Πλάτων κτλ.* Zonaras 222 et Cramer. Anecd. Par. IIII 113 extr. *ἀναείρειν* (*ἀνείρειν* Cramer. Anecd.) *τὸ ἀναπείρειν* (*ἀναπήρειν* Cr. An.). *πλάτος σχοινίου λαβὼν ἀνάειρε τὰ κρέα.* Meinekius *Πλάτων· σχοινίον λαβὼν* | *ἄνειρε τὰ κρέα. ἀνάειρε* etiam Va Etym. de sententia cf. Aristoph. Av. 1079.

202

καὶ τῆς θύρας ἀνακῶς ἔχειν

Moeris 189, 22 *ἀνακῶς· Ἀττικοί, ὡς Πλάτων ὁ κωμικός κτλ. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς ἢ φυλακτικῶς κοινόν.* Gramm. Bekker. Harpocr. p. 23 *ἀνακῶς ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ κτλ. τῆς θύρας* Piersonus] *τὰς θύρας.* Erotian. 47, 7 Klein. *ἀνακῶς, ἐπιμελῶς . . . ἔστι δὲ ἡ λέξις δωρική.* at magis Ionica videtur. Herodot. 1, 24 *ἀνακῶς ἔχειν τῶν πορθμέων.* 8, 109 *σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω.* neque vero Atticis inaudita est. Thuc. 8, 102 *ὅπως αὐτῶν ἀνακῶς ἕξουσιν,* ubi schol. *ἀντὶ τοῦ προνοητικῶς καὶ φυλακτικῶς.* cf. Plut. Thes. 33 *ἀνακῶς ἔχειν φαμὲν τοὺς ἐπιμελουμένους ἢ φυλάττοντας ὁτιοῦν.* Bekker. Anecd. 391, 7 *ἀνακῶς· φυλακτικῶς . . καὶ ἀνακῶς ἔχειν φροντίζειν.* Hesych. *ἀνακῶς· ἐπιμελῶς, πεφροντισμένως.* Cobet. Mnem. V 204 *καὶ τῆς θύρας αὐτὴν ἐκέλευσ' ἀνακῶς ἔχειν* coni. Lys. 1, 23.

203

Cramer. Anecd. Par. I 167, 15 *Πλάτων δὲ ὁ κωμῳδιοποιὸς ἔλεγε τὸν οἶνον μίγνυσθαι τοῖς τῶν πινόντων τρόποις.* quae variis modis in versus redigi possunt.

204

Plato Alcib. I 121 d *ἡμῶν δὲ γενομένων, τὸ τοῦ κωμῳδιοποιοῦ, οὐδ' οἱ γείτονες σφόδρα τι αἰσθάνονται,* ubi Olympiodorus p. 157 Cr. *Πλάτων γὰρ ὁ κωμικὸς τοῦτο παρατίθεται.* Plutarchus Phoc. 30 *ἐμοῦ μέν, ὦ παῖ, τὴν σὴν μητέρα γαμοῦντος οὐδ' ὁ γείτων ᾔσθετο.* cf. Muret. V. l. 9, 12. recte ex his ad comicum tuto

nihil referri posse nisi *οὐδ' οἱ γείτονες | σφόδρ' αἰσθάνονται* existimat Cobetus Obs. crit. 197. quamquam Plutarchi verba nulla paene mutatione facta in trimetros coeunt.

205

χρῆσόν μοι τὴν χλαμύδα σου.

Lexicon Hermanni p. 349 *χρήζω τὸ χρείαν ἔχω συντάσσεται γενικῇ, χρήζω δὲ τὸ δανείζω δοτικῇ, ὡς παρὰ Πλάτωνι κτλ. χρῆσόν γέ μοι* Meinek. quidni *χρῆσον δ' ἐμοὶ κτλ.*?

206

παῖδες, γέροντες, μειράκια, παλλάκια

Pollux 2, 9 *Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ παλλάκια εἴρηκε, παῖδες γέροντες μειράκια παλλάκια.* Eustathius 1419, 50 *καὶ παλλάκια δὲ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, οὐ παλλήκια, οἱ παῖδες, ἔστιν εὑρεῖν παρὰ τοῖς παλαιοῖς.* Hesych. *παλλάκιον· μειράκιον. πάλληξ· βούπαις.* itaque *πάλλακες* medii esse videntur inter infantes et adulescentes.

207

Athenaeus 2, 47 d *Πλάτων· οὐ μονοσιτῶν ἑκάστοτε, ἀλλὰ κἀνίοτε δειπνῶν δὶς τῆς ἡμέρας.* exstant in CD, om. B, primus exscripsit H. Stephanus. versibus includi possunt non uno modo. *μονοσιτεῖν* hic non est *solum cenare*, sed *semel cottidie cenare*. aliter *μονοφάγος* Amips. 24.

208

κᾆτ' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις
κἀν φοινικίσι Σαρδιανικαῖσιν κοσμησάμενοι κατάκεινται.

Athenaeus 2, 48 a b *τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν περιβολῇ χωρίζουσι καὶ ὑποβολῇ, φησὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος. ὁ δ' ὁμώνυμος αὐτῷ ποιητής φησι κτλ. κἀν* delebat Elmslei. Ach. 112. *Σαρδιανικαῖσιν*] *Σαρδιαναῖσιν* Schweighaeus. *Σαρδιακαῖσιν* Meinek. Anal. Ath. 25. cf. 283 extr. *κοσμησάμενοι*] *κοιμησόμενοι* Casaub. at potius ad cenatorium quam ad dormitorium lectum haec videntur pertinere. ac cum praesertim *luxuriosa* cena significetur, nescio an Plato scripserit *θοινησόμενοι.* Cratin. 164, 2. Athenaeus 6, 255 e *κατέκειτο δι' ὑπερβάλλουσαν τρυφὴν ἐπὶ ἀργυρόποδος κλίνης, ὑπεστρωμένης Σαρδιανῇ ψιλοτάπιδι . . ἐπεβέβλητο δ' αὐτῷ πορφυροῦν ἀμφίταπον ἀμοργίνῳ καλύμματι περιειλημμένον.* ad Legatos refert Bergk. R. c. Att. 395. cf. Aristoph. Ach. 69 sq. 73 sq.

209

σὲ δὲ κοκκύζων ὄρθρι' ἀλέκτωρ προκαλεῖται.

Eustathius 1479, 47 (ἀλέκτωρ) λέγεται διὰ τὸ ἐκ τοῦ λέκτρου ἡμᾶς ἐγείρειν . . . Πλάτων . . . ὁ κωμικὸς ἐν τῷ σὲ δὲ κτλ. ὄρθρι' add. Lobeck. Phrynich. 229. initio duo anapaesti desunt.

210

Hesychius ἀσελγής· . . . ὁ μέγας ἢ σφοδρός, ὡς Πλάτων ἀσελγόκερων τὸν μεγαλόκερων. idem κριὸς ἀσελγόκερως· ἢν ἐν τῇ ἀκροπόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς. ἀσελγόκερων δὲ αὐτὸν εἶπε Πλάτων ὁ κωμικὸς καὶ συναριθμεῖ αὐτῷ τόν τε Δούριον ἵππον (καὶ τὸν βοῦν τὸν χαλκοῦν inserit Meinek.) . . . ἄμεινον δὲ τὸν ἀσελγόκερων δέχεσθαι εἶναι τὸν κυρίττοντα καὶ οἱονεὶ ἐξυβρίζοντα τοῖς κέρασιν. Bekker. Anecd. 451, 16 ἀσελγόκερων κριόν Πλάτων τὸν μεγαλόκερων, ἢ τὸν χαλεπὸν καὶ βίαιον τοῖς κέρασιν. Suidas κριὸς ἀσελγόκερως· τὸν μεγαλόκερών φησι Πλάτων ὁ κωμικός. Photius κριὸν ἀσελγόκερων· τὸν Ἀθήνησι χαλκοῦν· κυρίττοντα καὶ ὑβρίζοντα κέρασιν. cf. Diogenian. 5, 61. Apostol. 10, 9. Platonem dixisse arbitror κριὸν ἀσελγόκερων, χαλκοῦν βοῦν, δούριον ἵππον. Hesych. βοῦς ἐν πόλει· χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς. Henioch. 2. cf. Mein. V 50. Aristoph. Av. 1128. Pausan. 1, 23. Bursian. Geogr. gr. I 310.

211

ὅτι δ' ἂν ᾖ συβώτρια, μηδ' ἀγαθὴ γένοιτό μοι.
ἔχει δὲ μόνον δακτύλους αὐλητικούς.

Pollux 4, 56 Ἐπίχαρμος δὲ καὶ ποιμενικὸν μέλος αὐλεῖσθαι φησι, Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ συβωτικόν κτλ. sic Bekkerus. 1. δ' om. A. 2. μόνον] μόνον οὐ Meinek. et metrum et verba incerta sunt. itaque manum abstinere satius videtur, quamquam proclive est scribere οὐτιδανὴ συβώτρια et ἔχει δὲ φωνὴν δακτύλους τ' αὐλ. Antiphan. 55, 15 contulit Meinekius. quae Herwerdenus Nov. addit. crit. 9. 10 proposuit refutatione indigna sunt.

212

Hesychius Ἀλῆτις· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἡ νῦν Ἑώρα λεγομένη. καὶ ἡμέρας ὄνομα, ὡς Πλάτων ὁ κωμικός. ἡμέρας] Ἠριγόνης Sopingius. idem Αἰώρα· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν οἱ μὲν ἐπὶ τῇ Μάλεω Τυρρηνοῦ θυγατρί φασι . . . οἱ δὲ ἐπὶ Ἠριγόνῃ Ἀλήτιδι τῇ Ἰκαρίου. de Maleo cf. Strab. 5, 225. 6. Athen. 14, 618e ἦν δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς ἑώραις τις (ᾠδὴ) ἐπ' Ἠριγόνῃ, ἣν καὶ ἀλῆτιν λέγουσιν ᾠδήν. cf. C. F. Herm. Ant. relig. 62, 29.

Digitized by Google

213

Zenobius 2, 27 *ἐν τῷ Μελιτέων· ἐλλείπει τὸ οἴκῳ. μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθούμενος.* cf. Aristoph. fr. 115.

214

Schol. Aristoph. Acharn. 22 et Suidas *μεμιλτωμένον σχοινίον* et *σχοινίον. σχοινίον ἐκτείνοντες διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν.* ex postremis verbis quae sunt scholiastae, ridicule trimetrum effinxit Bothius.

215

Schol. Aristoph. Ran. 303 et Suidas *Ἡγέλοχος· τοῦτον δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων σκώπτει.* Hegelochus histrio significatur.

216

Schol. Aristoph. Pac. 313 *καὶ Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς Κέρβερον αὐτὸν (Κλέωνα) ὠνόμασεν.* atque *κύνα Κέρβερον* Aristoph. Eq. 1030.

217

Schol. Aristoph. Plut. 177 *(Φιλέψιος) πένης ὢν λέγων ἱστορίας ἐτρέφετο. τερατώδης δὲ καὶ λάλος διαβάλλεται, ὡς ὁ Πλάτων ὁ κωμικός.*

218

Plutarch. Anton. 70 *ὁ δὲ Τίμων ἦν Ἀθηναῖος . . . κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους καὶ Πλάτωνος δραμάτων λαβεῖν ἔστι· κωμῳδεῖται γὰρ ἐν ἐκείνοις ὡς δυσμενὴς καὶ μισάνθρωπος.* cf. Meinek. I 327 sq. Aristoph. Av. 1549. Ran. 130.

219

Aristoteles Rhet. 1, 15 *οἷον Εὔβουλος ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρήσατο κατὰ Χάρητος, ᾧ Πλάτων εἶπε πρὸς Ἀρχίβιον ὅτι ἐπιδέδωκεν ἐν τῇ πόλει τὸ ὁμολογεῖν πονηροὺς εἶναι. Ἀρχίβιον*] *Ἀρχῖνον* Meinek., i. e. Eubulus Charetem accusans dicto Platonis usus est, qui Archini culpa in civitate numerum eorum auctum esse questus erat qui se pravos esse ipsi concederent. Spengel Synag. techn. 20 *ἐπιδέδωκεν ὁμολογεῖν ἐν τῇ πόλει εἶναι πονηρούς.* contra Cobet. Obs. crit. 198 alia prorsus sententia *ἐπιδέδωκας τῇ πόλει; — πονηρὸς εἶναι.* 'tune quicquam ex tuis opibus inopiam publicam sublevasti? immo

vero *haec fuit tua ἐπίδοσις, ut palam inprobus esse fatereris*'. conl. Athen. 4, 168 f. Plut. Alcib. 10.

220

Sextus Empir. 681. 2 Bekker. *παρὰ δὲ τοῖς προσιεμένοις αὐτὴν* (*τὴν πολιτείαν*) *ὁσημέραι νεοχμοῦσθαι, ὥσπερ καὶ παρ' Ἀθηναίοις, καθάπερ καὶ Πλάτων ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητὴς λέγει· καὶ γὰρ τρεῖς ἐάν τις, φησίν, ἐκδημήσῃ μῆνας, οὐκέτι ἐπιγινώσκει τὴν πόλιν, ἀλλὰ παραπλησίως τοῖς νυκτὸς περιπατοῦσι παρὰ τὰ τείχη καθάπερ τινὰς ἀγγάρους κατάγεσθαι, τὸ ὅσον ἐπὶ τοῖς νόμοις μὴ τῆς αὐτῆς οὔσης πόλεως.* ad *Ἑλλάδα* referebat Fabricius. extrema scriptoris verba prorsus obscura sunt.

221

ἀκλώστους στήμονας

ὁ κωμικὸς Πλάτων ἔφη. Pollux 7, 31.

222

κοπραγωγοὺς γαστέρας

Πλάτων ὁ κωμικός. Pollux 7, 134.

223

λύω λέσχας

Πλάτων φησὶ λέγεται (sic recte P), *ὁπόταν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐξήρχοντο*. Diogenian. 6, 32. apud philosophum nihil eiusmodi. vetabantur his verbis servi inter se confabulari, si tempus esset opus faciendi. similia *κόκκυ, ψωλοί, πεδίονδε. θύραζε, Κᾶρες, οὐκέτ' Ἀνθεστήρια*. cf. Aristoph. Av. 507.

224

παῦσαι δυσωνῶν

Πλάτων ὁ κωμικὸς λέγει· ὁ γὰρ δυσώνης οὐκ οἶδα μὲν εἰ παρά τινι, ἐν παροιμίᾳ δέ. Pollux 3, 126. 'proverbium dicit *οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας*'. Suidas et Apostol. 13, 30. Meinek.

225

αἰκῶς

χαλεπῶς, δισυλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὕτω Πλάτων. Bekker. Anecd. 360, 26. multo usitatius tragicis. cf. Ellendt. Lex. Sophocl.

226

ἄκοος

ἀντὶ τοῦ ἀκουστικῶς. Πλάτων. Bekker. Anecd. 368, 33. Ety-

mol. m. 51, 23 *ἀκοόν· ἐπήκοον καὶ* (*ἢ* Va) *ἀκουστικόν*. Lobeckius Rhem. 275 *ἀκοᾶς· ἀντὶ τοῦ ἀκουστικῶς ἔχεις*. 'sic enim verba desiderativa explicari solent: *ἀκουσείων· ἀκουστικῶς ἔχων*. Hesych.'

227

ἀκύκλιος

ὁ ἀπαίδευτος παρὰ Πλάτωνι. Bekker. Anecd. 373, 21. i. e. inops *τῆς ἐν κύκλῳ παιδείας*.

228

ἀλλοκοτώτατον καὶ ἀλλοκοτώτερον

Πλάτων εἶπε. Bekker. Anecd. 378, 32.

229

ἀμφιμάσχαλος

χιτὼν χειριδωτὸς ἐλευθέρων, ὡς Πλάτων, δύο χειρῖδας ἔχων, ἃς μασχάλας ἔτι καὶ νῦν λέγουσιν. Hesychius.

230

ἀμφωτίδες

εἶεν ἂν ἐκ τῶν σκευῶν, Πλάτωνός τε εἰπόντος καὶ ἐν Κερκυόνι Αἰσχύλου. Pollux 10, 175.

231

ἀνεγκλητί

Πλάτων εἶπε. Bekker. Anecd. 400, 28. nam apud philosophum quidem non exstat.

232

ἀποθρέξεις

συναποτροχάσεις. οὕτω Πλάτων. Bekker. Anecd. 427, 31 et Zonaras 263. ex interpretatione concludas scribendum esse *συναποθρέξει* (non -*εις*). aut *ἀποθρέξει· ἀποτροχάσεις*, ut Herwerd. Obs. crit. 33. cf. Aristoph. Nub. 1005.

233

ἀρχωνίδας

δρῦς. Πλάτων. Hesychius. *δρῦς*] *πλατάνους* Vossius. alii *σαρωνίδας* pro *ἀρχωνίδας*. neutrum veri simile videtur Meinekio.

234

ἄσκην

Πλάτων εἴρηκε, φαῦλον ὄνομα. Pollux 3, 154. i. e. *ἄσκησιν*.

235

ᾆσμα καὶ ᾀσμάτιον καὶ ᾀσμόν

Πλάτων εἴρηκεν ὁ κωμικός. Pollux 4, 64.

236

ἀτέραμνον

Photius *τέραμνον· ἁπαλόν, ἑψανόν. καὶ ἀτέραμνον τὸ δυσέψανον. οὕτως Πλάτων.* apud philosophum est *ἀτεράμων*, idque alia significatione.

237

ἀφεῦσαν

ἀφῆκαν. Πλάτων καὶ Ἕρμιππος. Bekker. Anecd. 470, 10. sequitur proximo *ἀφεῖσαν· συνεχώρησαν.* scribendum aut cum Meinekio *ἀφεῖσαν· ἀφῆκαν* aut *ἀφεῦσαν· ἀφηύηναν.*

238

τοῦ γάλα

Eustathius 1761, 38 (ex Aristophane Byzantio) *καὶ Πλάτων δέ, φησίν, ὁ κωμικός, ὁ πρόσωπος εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ πρόσωπον, καὶ ἀντὶ τοῦ γάλακτος ἢ γάλατος τοῦ γάλα ἔκλινε δισυλλάβως.* et 1627, 43 *ἰσοσυλλάβως τὸ γάλα, τοῦ γάλα, . . . εὕρηται καὶ ὁ πρόσωπος ἀντὶ τοῦ πρόσωπον. καὶ οὐδέν τι τούτων, φησί, πεπαιγμένον ἐστίν, ἀλλὰ πάντα ἐσπούδασται.* non igitur barbarus loqui videtur ut putabat Cobetus Observ. crit. 60.

239

γλωττήν

τὸν γνώμαις πολλαῖς καὶ συνεχέσι τοὺς ἀκροωμένους διαμαλάττοντα. Πλάτων. Bekker. Anecd. 31, 17. apud Bekkerum et ut videtur in codice separatim scriptum est *γλωτ τήν.* pro *γλωττήν* Pierson. apud Ruhnk. Tim. 73b *γοητεύοντα*, quod iure inprobat Meinekius. ipse tamen non veri similius *γνωμοτύπον.* grammatici interpretationi nihil aptius videtur quam *γλωττοδέψην* (cf. *βυρσοδέψης*). Etym. m. 235, 42 *γλωττοδεψεῖν· αἰσχρουργεῖν*, quod ipsum quoque ex comoedia excerptum est.

240

δέρρις

ἐπὶ τοῦ παραπετάσματος Πλάτων. Etymol. m. 257, 13. cf. Eupol. 328.

241

ἐγλιξάμην

ἐπεθύμησα. οὕτω Πλάτων. Zonaras 609. verbi *γλίχομαι* praesens fere et inperfectum in usu fuit.

242

ἔξπουν

παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ. Etym. m. 346, 16 et Philemo 51. cf. Herodian. II 222, 17. 508, 3. Lobeck. Phrynich. 414.

243

ἴκτινα

Πλάτων προπαροξυτόνως λέγει. Etymol. m. 470, 35. Lobeck. Paralip. 170. cf. Aristoph. fr. 628.

244

καπνίαν

Athenaeus 1, 31e *Πολύξηλος αὐτίτην καλεῖ οἶνον, Πλάτων δ' ὁ κωμικὸς καπνίαν.*

245

καταξῆναι

Πλάτων ὁ κωμικός. Pollux 7, 30. *διαξῆναι* Aristoph. Lys. 578.

246

ναστοκόπος

Pollux 6, 75 *ἀπὸ δὲ ναστῶν ὁ ναστοφάγος καὶ τὸ ναστοφαγεῖν, καὶ ὁ ναστοκόπος παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ.* fortasse rectius *ναστοπόπος.*

247

παιδοφιλῆσαι

Πλάτων εἴρηκεν ὁ κωμικός. Pollux 3, 70.

248

ποδάρια

ὁ κωμικὸς Πλάτων εἴρηκε. καὶ ποδεῖα δὲ τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πίλους Κριτίας. Pollux 2, 196.

249

ποδοκάκη

ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμός, ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμεύονται, οἷον ποδοκατοχή. τὰ δια τῶν ποδῶν εἰλήματα. Πλάτων. Hesych. cf. Harpocrat. 154, 20. Bekker. Anecd. 292, 21.

250

ὁ πρόσωπος

Eustath. 1627, 43 et 1761, 38. cf. fr. 238.

251

ῥάδια

ποικίλον καὶ πολυέλικτον ὑπόδημα· μνημονεύει δ' αὐτοῦ Πλάτων τε καὶ Φερεκράτης. Pollux 7, 94. Pherecr. 227.

252

ῥακετρίζειν

τὸ εἰς τὴν ῥάχιν παίειν. οὕτως Πλάτων. Photius. Meinekius ῥαχετρίζειν. Photius ῥάχετον· τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς ῥάχεως.

253

σπαρνόν

σπάνιον. οὕτως Πλάτων. Photius (σπάρνον). nihil eiusmodi apud philosophum. Hesych. σπαρνάς· σπανίους, ἀραιούς, διεσπαρμένας. Aesch. Ag. 556 σπαρνὰς παρήξεις.

254

στρόβιλος

Πλάτων καὶ μεταφορικῶς κέχρηται ἐπὶ ᾠδῆς κιθαρῳδικῆς πολὺν ἐχούσης τὸν τάραχον. Bekker. Anecd. 63, 27. Pherecr. 145, 14.

255

συκοφαντεῖν

παρὰ Πλάτωνι καὶ Μενάνδρῳ οἷον κνίζειν ἐρωτικῶς. Etymol. m. 733, 47. Suid. συκοφαντεῖν. cf. Meinek. Menandr. Philem. p. 295. fortasse non συκοφαντεῖν, sed συκάζειν et Plato et Menander dixerunt. Hesych. συκάζει . . . καὶ τὸ κνίζειν ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις. Strattid. 3, 2.

256

σωμάτια

τὰ ἀναπλάσματα, οἷς οἱ ὑποκριταὶ διασάττουσιν αὐτούς. οὕτως Πλάτων. Photius.

257

τεράζεις

ἀντὶ τοῦ τερατεύῃ. οὕτως Πλάτων. Photius (τεραίζεις cod.). nihil apud philosophum. cf. Aesch. Agam. 125.

258

τριταρτημόριον

Pollux 9, 66 *τὸ δὲ . . . τριτημόριον τεταρτημόριον καλεῖ ἐνίοτε Πλάτων. τριτημόριον καὶ τεταρτημόριον δὲ καλεῖ* A. *τριταρτημόριον* Boeckhius (Gerhard Archaeol. Zt. 1847, 44), qui simul comicum significari monuit. etiam *τεταρτημόριον* apud philosophum frustra quaeras.

259

ψυχορροφεῖν

ἐπὶ τοῦ τὴν ψυχὴν ἐκροφεῖν διὰ κακῶν παρουσίαν ἢ τραγῳδία. ὁ δὲ Πλάτων ἰδίως ἐπὶ οἴνου διὰ ψυχροῦ πινομένου τίθησιν. Bekker. Anecd. 73, 25. *οἴνου* Schneiderus in lex.] *ὄνου. διὰ ψυχροῦ*] *διαψύχρου* Meinek. adparet vini refrigerati potionem significari.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

260

Quos Meinekius Stobaei (Ecl. phys. 1, 2, 32) et Vitae Arati indicio permotus Philemoni tribuit (IIII 31) versus decem, eos Cobetus Obs. crit. 180 — 182 Platoni vindicat. sed cf. Meinek. IIII 875.

261

Hesych. *Πολυπαίδης· παρῴδηται ἐκ τῶν Θεόγνιδος ʽβολβὸν ἐπαινήσω . . . .ʼ Πολυπαΐδη* add. Heinsius. videtur quodammodo pertinere ad Plat. fr. 173, 9 sq.

262

Apostol. 8, 34 *ζηλωτὸν οὐδὲν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ φυόμενον. Πλάτων.* frustra quaeras apud philosophum. si est comici, scribendum *καλὸν ἀπʼ αἰσχροῦ γενόμενον.*

263

ὁ βασιλεὺς ἐπιώψατο ἀρρηφόρους

Suidas *ἐπιώψατο· κατέλεξεν, ἐξελέξατο. Πλάτων ἐν Νόμοις.* Etym. m. 362, 39 *ἐπιώψατο ἀρρηφόρους. Πλάτων ἐν Νόμοις.* Pierson. Moer. 142 *ἐν Νήσοις*, cui in ed. mai. obsecutus erat Meinekius. sed Leg. 12, 947 c spectari monuit Bernhardyus.

264

Cramer. Anecd. Ox. IIII 310 *μέμνηται τοῦ ὀνόματος (γραμματικὸς) Μένανδρος ἐν Πωλουμένοις καὶ Πλάτων ἐν Φοίβῳ.* 'fort. *Φάωνι* legendum.' Meinekius. cf. I 188.

265

ἐπιτροπεῖν

ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπεύειν. Πλάτων Φαίδρῳ. Bekker. Anecd. 93, 30. *Φάωνι* scribendum esse statuerat Meinekius in ed. mai. cf. I 187. at V 49 adsentitur Lobeckio, Phryn. 590 *ἐπιτροπίαν ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπήν* corrigenti conl. Plat. Phaedr. 239 e.

266

Schol. Aristoph. Av. 475 *θηλυκῶς δὲ εἴρηκε τὴν κορυδόν. Πλάτων δὲ ἀρσενικῶς.* videntur haec pertinere ad philosophi Euthyd. 291 d. Lobeck. Phryn. 338. Ruhnken. Tim. 164.

267

μίσασθαι

τὸ μιτώσασθαι. Πλάτων. Photius 271, 16.

268

Pollux 6, 125 *ὀργίλος . . . καὶ τὰ Πλάτωνος, ἀτεράμων, κερασβόλος, σιδήρειος, καὶ τὸ Ὁμηρικὸν ἀμείλικτος. ἀτεράμων* philosophi est Leg. 9, 853 d. 880 e, *κερασβόλος* 853 d, *σιδήρειος* quo pertineat nescio. nam ne *σιδηροῦς* quidem ea significatione apud philosophum quod sciam reperitur.

269

Denique repetenda duxi quae Meinekius in ed. min. p. 400. 1 Platonis fragmentis subiecit.

'Quae Schol. Hermogenis apud Walzium Rhet. V 441 Platoni tribuit *τῶν γὰρ πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν οἱ θεοὶ τἀγαθά*, non Platonis sunt, sed Epicharmi apud Xenoph. Mem. 2, 1, 20. consimili errore apud Etym. m. 389, 38 et in Crameri Anecd. Par. I 167 Platoni comico assignantur quae Philemonis et Chaeremonis esse aliunde constat. de versibus quibusdam, quos Didymus de Trin. 2, 17 Platoni tribuit, dixi Hist. crit. 196. epigraphen carminis Antholog. Pal. 9, 359 et Tzetzen Hist. 1, 517 verbo attigisse sufficit. denique qui in scholio Aristoph. Nub. 1417 legitur Platonis versus *ἆρ' ὡς ἔοικε δὶς γένοιτ' ἂν παῖς γέρων*, eum Musurus, qui totum istud scholion e Clemente Alex. Str. 6 p. 748 concinnavit, e Platonis philosophi verbis a Clemente allatis temere confinxit.' quibus adde quae Cobetus disputavit Obs. crit. 198. 9 conl. 76.

ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣ

Meinek. I 196. 7.

ΘΗΣΕΥΣ

1

κόγχος ἦν βαπτῶν ἀλῶν.

Athenaeus 3, 87 a ἀρσενικῶς (κόγχος) . . . Ἀριστώνυμος Θησεῖ κτλ. ἀλῶν Porsonus] ἄλλων. pro βαπτῶν Meinekius λεπτῶν. cf. Alexid. Athen. 7, 324 b. κόγχον ἐμβάπτων ὅλον Bothius.

ΗΛΙΟΣ ΡΙΓΩΝ

2. 3

ὅ γέ τοι Σικελὸς ταῖς βεμβραφύαις προσέοικεν ὁ καρκινοβήτης.

* * * *

ὥστ' οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστιν ἁπλῶς οὔτ' αὖ βεμβρὰς κακοδαίμων.

v. 1 Athenaeus 7, 287 c γίνεται δέ, φησίν, ἐκ μόνης τῆς βεμβράδος σκευασία τις ἡ προσαγορευομένη βεμβραφύαι, ὧν μνημονεύει Ἀριστώνυμος ἐν Ἡλίῳ ῥιγῶντι ὅ γέ τοι — καρκινοβάτης (sic enim libri). Etymol. m. 195, 33 Ἀριστώνυμος ταῖς μεμβραφύαις — καρκινοβαίτης. v. 2 Athenaeus 7, 287 d Ἀττικοὶ δ' ὅμως βεμβράδας λέγουσιν . . . Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγῶντι οὔτ' ἀφύη — κακοδαίμων et 284 f καὶ ἑνικῶς δὲ ἀφύην λέγουσιν. Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγῶντι ὥστ' οὔτ' — ἁπλῶς. Etymol. m. 195, 33 καὶ αὖθις· οὔτ' ἀφύη — κακόδαιμον. coniunxit Bergkius R. c. Att. 316. βεμβραφύαις VDM Etym. m.] μεμβραφύαις. καρκινοβήτης Meinek.] καρκινοβάτης Athen. καρκινοβαίτης cod. Etym. m. praeter VDM. 2. ἀφύη] ἀφύην Ath. 284 f. ἔστιν ἁπλῶς K.] ἔστιν ἔτι σαφῶς Athen. 287 d. ἔσθ' ἁπλῶς Athen. 284 f. ἔστι σαφῶς Etym. m. (σαφῶς om. V). ἔστ' ἔθ' ἁπλῶς Dindorf. κακοδαίμων] κακόδαιμον (κακοδαῖμον M) Etym. m. — nihil hic turpe significatur, ut putabat Bergkius R. c. Att. 316. quis fuerit ille Sicelus vel Siculus ὁ καρκινοβήτης, ignoramus. sed dicitur ipse ut βεμβραφύαι totus ex bembradibus et apuis constare, i. e. tot bembrades et apuas devorasse, ut nusquam neque

apua inveniatur ulla neque bembras. *ἁπλῶς* in sententia negativa, ut Philem. Athen. 14, 659 b. Hegesipp. 1, 22. 3.

4

Schol. Platon. 331 Bekk. *Ἀριστώνυμος ἐν Ἡλίῳ ῥιγοῦντι καὶ Σαννυρίων ἐν Γέλωτι τετράδι φασὶν αὐτὸν (Ἀριστοφάνη) γενέσθαι, διὸ τὸν βίον κατέτριψεν ἑτέροις πονῶν.* Vita Aristoph. XXVII 10 Duebn. *εὐλαβὴς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχήν, ἄλλως τε καὶ εὐφυής, τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα. διὸ καὶ ἔσκωπτον αὐτὸν Ἀριστώνυμός τε καὶ Ἀμειψίας, τετράδι λέγοντες γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄλλοις πονοῦντα.* cf. Plat. 99. 100.

5

ἀπόδειξιν δοῦναι

ἀντὶ τοῦ ἀποδείξασθαι. Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγοῦντι. Bekker. Anecd. 81, 26.

6

ἀρυακίς

Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγοῦντι. Bekker. Anecd. 83, 24. Aristoph. Nub. 730.

7

σιωπηλός

Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγοῦντι. Bekker. Anecd. 113, 24. Eurip. Med. 320.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

8

βορροῦ

τοῦ βορέου ἡ γενικὴ παρ' Ἀριστωνύμῳ. Hesychius. ita Bastius Gregor. Cor. p. 38. Palaeogr. 802, *ἧγε π ἀριστονυ* cod.

9

ψώσματα

παρὰ Ἀριστωνύμῳ πέπαικται ἡ λέξις τῇ Βοιωτῶν διαλέκτῳ. Hesychius. referendumne sit ad *ψῶσαι*, de quo Lobeck. Rhem. 27, an ad *ψῶζα* an ad aliam radicem nescio.

ΑΜΕΙΨΙΑΣ

Meinek. I 199 sq.

ΑΠΟΚΟΤΤΑΒΙΖΟΝΤΕΣ

Cottabi ludum praecipuam argumenti partem fuisse inscriptio docet. Dionysi partes in fabula fuisse cognoscitur ex fr. 4. cf. Athen. 15, 666 a et Meinek. I 200.

1

ἐγὼ δ' ἰὼν πειράσομαι
εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν. B. ἧττόν γ' ἂν ουν
νῆστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί.

Athenaeus 7, 307 e *ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις . . . Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν κτλ.* 1. *ἰὼν* Abreschius] *ἰδών.* 2. *ἧττον γὰρ οὖν* Meinek. I 201 et Dobraeus Adv. II 316. 3. *νῆστις ἀκολουθήσεις ἐμοὶ κεστρεύς* Meinek. Analect. Ath. 137. cf. Cratin. 52 et Aristoph. fr. 156. Photius *ἔργον· ὁ μισθός. καὶ λαβεῖν ἔργον τὸ μισθῶσαι ἑαυτόν.* de particulis *γὰρ οὖν* Meinekius relegat ad Hermann. Viger. p. 449, Elmsl. Eurip. Med. 804, 9. videtur conloqui parasitus cum eo quem frustra secutus erat sperans fore ut ab eo invitaretur.

2

ἡ Μανία, φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους
καὶ τὸν ποδανιπτῆρ' ἐγχέασα θὔδατος.

Athenaeus 15, 667 f *αὕτη δ' (ἡ λεκάνη) ὕδατος πληροῦται, ἐπινεῖ τε ἐπ' αὐτῆς ὀξύβαφα κενά, ἐφ' ἃ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταδύειν . . . Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν κτλ.* et 11, 473 d *ὅτι δὲ καὶ ποτήριόν τι οὕτω (κάνθαρος) καλεῖται, Ἀμειψίας ἐν Ἀποκοτταβίζουσί φησιν· ἡ Μ. — κανθάρους.* *ἡ* 473 d] *ἢ* 667 f. 2. *ποδανιπτῆρ'*] *ποδανιπτῆρα* A. *θὔδατος* Dindorf.] *θ' ὕδατος. Μανία* servae nomen est. non recte ut videtur *μαμία* 473 d (*μαμμία*, cf. Meinek. Anal. Ath. 218).

3

δυοῖν ὀβολοῖν ἔγχουσα καὶ ψιμύθιον

Etymol. m. 313, 30 *διὰ τοῦ ᾱ λέγεται ἄγχουσα, Ἀττικοὶ δὲ*

διὰ τοῦ ε. Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσι κτλ. ἔγχουσα D] ἔγχουσαν. ψιμύθιον D] ψιμμύθιον.

4

ἐγὼ δὲ Διόνυσος πᾶσιν ὑμῖν εἰμι πέντε καὶ δύο.

Athenaeus 10, 426 f οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος . . . Ἀμειψίας ἐν Ἀποκοτταβίζουσιν κτλ. Διόνυσος et ὑμῖν eicit Schweighaeus. Meinek. ἐγὼ δὲ Διόνυσος . . | ἅπασιν ὑμῖν εἰμι κτλ. cf. Eupol. 8. Nicochar. 1. ipse Bacchus loquitur, non homo dei nomine praeditus; quod Meinekius monuit propter Fritzschium Q. Arist. 236.

5

κλιβανίτης ἄρτος

Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν. Bekker. Anecd. 103, 3. cf. Lexic. Herm. 326. Lobeck. Phryn. 179.

Ad Apocottabizontas fr. 22 refert Bergk. R. c. Att. 368.

ΚΑΤΕΣΘΙΩΝ

Suspectum fabulae nomen. Meinek. I 201.

6

Athenaeus 7, 316 b Ἀττικοὶ πουλύπουν λέγουσιν . . . Ἀμειψίας Κατεσθίοντι· δεῖ μὲν ὡς ἔοικε πολλῶν πουλύπων. Meinekius κατεσθίοντι δεῖ μέν, ὡς | ἔοικε, πολλῶν πουλύπων. praefert tamen κἀθ' ἑστιῶντι.

ΚΟΝΝΟΣ

Argument. Aristoph. Nub. V αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐν ἄστει ἐδιδάχθησαν ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου (Ol. 89, 1), ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμειψίας δὲ Κόννῳ. de *Conno*, Metrobii f., Socratis in arte musica magistro cf. Aristoph. Eq. 534. Cratin. 317. Eupol. 68. Phrynich. Connus et Fritzsch. Q. Arist. 241 sq. 255. 6. chorus erat φροντιστῶν. cf. fr. 11 et quae diximus in praef. Nub. §. 10. sine dubio Connus primas partes agebat, neque veri simile est quod Casaubonus statuit in Socratem scriptam esse fabulam: quamquam is sane aut actor aut choreuta erat. prorsus autem singularis in Conno chori introitus videtur fuisse. nam quod in quibusdam comoediis, veluti in Avibus et in Civitatibus, choreutae non gregatim, sed singuli (σποράδην) in orchestram ingrediuntur et ab actorum altero alteri nominatim describuntur, id rarius quidem, sed non inauditum est. in Conno vero choreutae nondum omnes congregati unum ex suo ipsorum numero adpropinquantem adpellant: quo facto sive coryphaeus sive aliquis ex actoribus ipse quoque de eo verba facit.

neque eius rei insolentia minuitur, si Socratem unum de actoribus fuisse et a choro tamquam socium et amicum salutatum fuisse statuamus. cf. fr. 9.

7

ἐντευθενὶ δίδοται μάλισθ' ἱερώσυνα,
κωλῆ, τὸ πλευρόν, ἡμίκραιρ' ἀριστερά.

Athenaeus 7, 368e *κωλῆνα λέγουσι καὶ κωλῆν . . . Ἀμειψίας Κόννῳ κτλ.* Herodianus II 911, 17 *κωλῆ. Ἀμειψίας Κόννῳ κτλ. ἐντευθενὶ* Fritzsch. Q. Arist. 253] *ἐντεῦθεν ὅσαι* Herod., om. Athen. *ἐντεῦθεν ἐδίδοθ' ὅσα* Hermann. *ἱερώσυνα*] *ἱερωσύνα* Athen. *ἱερώσυνα, κωλῆ, τὸ*] *ἱερωσανακωλεῖτο* cod. Herod. *ἡμίκραιρ' ἀριστερά* Athen.] *ἢ μικρᾶς ἀριστερᾶς* cod. Herod. Hesych. *ἱερώσυνα· τὰ τῷ ἱερεῖ διδόμενα ἱερεῖα* (*τοῦ ἱερείου*?). Bekker. Anecd. 44, 9 *ἱερώσυνα· τὰ τοῖς θεοῖς* (?) *ἐξαιρούμενα μέρη*. 266, 7 *ἱερώσυνα· τὰ εἰωθότα δίδοσθαι τοῖς ἱερεῦσιν ὑπὲρ τῆς ἱερωσύνης. τι πλευρόν* Herwerd. Obs. crit. 33. fortasse *κωλῆ τε πλευρόν θ', ἡμ.* — Hieroclem aliquem loqui consentaneum est.

8

. ὀρφῶσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βορά.

Athenaeus 7, 327 d *μνημονεύει δὲ αὐτῶν* (*φάγρων*) . . . *Ἀμειψίας ἐν Κόννῳ κτλ. ὀρφῶσι* Bergk. R. c. Att. 418] *ὀρφοῖσι. βορά* Schweigh.] *ασι βορά* A. *ασι* ex proximo *οισ* natum videtur Meinekio. frustra adversantur Fritzschius Q. Arist. 254. Bergk. R. c. Att. 418. hic quod scribit *φάγροισι κἀόσιν βορά*, conl. Hesych. *ἀών· ἰχθὺς ποιός*, iam propterea inprobandum, quod *ἀόνα* piscem ex solo Epicharmo novimus. ceterum cf. Plat. 56.

9

Σώκρατες ἀνδρῶν βέλτιστ' ὀλίγων, πολλῶν δὲ ματαιόταθ', ἥκεις
καὶ σὺ πρὸς ἡμᾶς; καρτερικός γ' εἶ. πόθεν ἄν σοι χλαῖνα γένοιτο;
B. τουτὶ τὸ κακὸν τῶν σκυτοτόμων κατ' ἐπήρειαν γεγένηται.
οὗτος μέντοι πεινῶν οὕτως οὐπώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι.

Diogenes Laert. 2, 27 *τοῦτο δ' ἐνέσται καὶ παρὰ τῶν κωμῳδιοποιῶν λαβεῖν, οἳ λανθάνουσιν ἑαυτοὺς δι' ὧν σκώπτουσιν ἐπαινοῦντες αὐτόν, Ἀριστοφάνης μὲν . . . Ἀμειψίας δ' ἐν τρίβωνι παράγων αὐτόν φησιν οὕτως κτλ.* ad Connum rettulit Menagius. 1. *ὀλίγῳ* et *πολλῷ* Dobraeus Add. Arist. Acharn. 270. 2. *ἡμᾶς; καρτερικός γ' εἶ.* Cobet in ed. Diog.] *ἡμᾶς καρτερικός τ' εἶ;* contra Fritzschius Q. Arist. 249 'Socrates inter paucos (*φροντιστάς*) viro-

rum optime, inter multos autem (vanos) vanissime'. inter secundum et tertium versum excidisse quaedam videbantur Hermanno in Nub. praef. XXXVI. non recte: dummodo, ut iam fecit Bothius, alterius personae notatio adponatur. recte enim continuo post *τρίβωνα*, quem deficiente laena gestat, *ἡ ἀνυποδησία* commemoratur. 'Socrates discalceatus' (Fritzsch. 250) sutorum in contumeliam creatus esse dicitur, quod nullam eis quaestus occasionem praebeat.

10

ὥστε ποιοῦντες χρησμοὺς αὐτοὶ
διδόασ' ᾄδειν
Διοπείθει τῷ παραμαινομένῳ.

Schol. Aristoph. Av. 988 *Ἀμειψίας ἐν Κόννῳ κτλ. αὐτοὶ διδόασ' ᾄδειν* Dobraeus] *αὐτοῖς δίδοσθαι δεῖν.* de *Diopithe* cf. Teleclid. 6. *παραμαίνεσθαι* ad analogiam verbi *παραπαίειν* novavit.

11

Athen. 5, 218c *Ἀμειψίας δ' ἐν Κόννῳ . . . οὐ καταριθμεῖ αὐτὸν* (*Π ρ ω τ α γ ό ρ α ν*) *ἐν τῷ τῶν φροντιστῶν χορῷ.*

12

κλιμακίδα

ἐν Ἀμειψίου Κόννῳ. Pollux 10, 171. Bekker. Anecd. 272, 18 *κλιμακίδες· αἱ τῶν πλοίων ἀποβάθραι.*

ΚΩΜΑΣΤΑΙ

Argument. Aristoph. Av. I *ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου* (Ol. 91, 2) *διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὄρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.* cf. quae in Avium praef. §. 31 diximus. Meinek. I 204. Comissatores non Amipsiae, sed Phrynichi esse, Amipsiae traditam ut in certamen eam committeret, suspicio est Bergkii. cf. quae ad Phrynichi Comissatores adnotavimus. ac mirum sane est ex comoedia quam Atheniensium iudices scaenici Avibus praetulerint, nullum fragmentum exstare.

ΜΟΙΧΟΙ

Meinek. I 204.

13

καὶ σὺ μὲν . . . ἦλθες καββαλὼν τριώβολον,
καί τί που κἀμαρτύρησας ψεῦδος, ὥστ' ἀνεψύχης.

Suidas *ἀναψυχῆναι· τὸ ἀναψῦξαι λέγουσιν. Ἀμειψίας Μοιχοῖς*

κτλ. idem καββαλὼν ὁ καταβαλών. Ἀμειψίας Μοιχοῖς καὶ σὺ — τριώβολον. καββαλὼν Hermann.] κάββαλες A et in glossa καββαλὼν BV, κἄβαλες reliqui. κἀμαρτύρησας — ἀνεψύχης Hermann.] κατεμαρτύρησας — ἀνεψύχεις. v. 1 Hermannus -‿- καὶ σὺ μὲν ἂν ἦλθες, Meinekius κᾆτα σὺ μὲν ἄθῷος ἦλθες. necessarium videtur ἀπῆλθες. itaque suppleverim καὶ σὺ μὲν [σωθεὶς ἀπ]ῆλθες κτλ. cf. Archipp. 40. Alexid. 211 et Athen. 11, 463c. Diodor. 2, 13. 20. Menandr. Stob. Flor. 121, 7. Plut. V 565 Wyttenb. v. 6. de ἀναψύχειν Bekker. Anecd. 80, 29. de adultero poeta loqui videtur Meinekio. dubito propter τριώβολον. quamquam ἀνεψύχης de τεφρώσει aptissimum.

14

ἀνέῳγον

καὶ Ἀμειψίας Μοιχοῖς καὶ οἱ νεώτεροι πολλαχοῦ. Bekker. Anecd. 400, 1. Suidas ἀνεῴγεισαν· ἠνοίχθησαν. καὶ ἀνέῳγεν οὐχὶ ἤνοιγεν. καὶ ἀνεῴγετο. λέγει καὶ Ἀμειψίας Μοιχοῖς καὶ οἱ νεώτεροι πολλαχοῦ.

15

μιλτωρυχίαν

Ἀμειψίου ἐν Μοιχοῖς εἰπόντος. Pollux 7, 100. Photius μιλτωρυχία· τόπος ἐν ᾧ μίλτος ὀρύσσεται. οὕτως Ἀμειψίας. Eustath. 310, 34.

ΣΑΠΦΩ

Meinek. I 204.

16

νωθρότερον

ἐν τῇ Ἀμειψίου Σαπφοῖ εὑρήκαμεν. Pollux 9, 138.

ΣΦΕΝΔΟΝΗ

Cf. Meinek. I 204. Tib. Hemsterhusius (Poll. II 1080) nomen ab anulo mutui amoris signo, cuius in pala amicae imago insculpta esset, repetebat, coniectura dubia. Meinekius ex fr. 17 fabulam haud ita multo post Ol. 88, 1 actam esse conlegit

17

τὸ μὲν δόρυ
μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς Πλαταιαῖς ἀπέβαλεν.

Pollux 10, 144 Ἀμειψίας ἐν Σφενδόνῃ κτλ. sic nulla codicum varietate enotata Bekkerus. Hesych. ἐπίχαλκος· ἀσπίς. ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολήν. ἔνιαι δὲ βόειαί εἰσιν. Eustath. 905, 59. cf.

Aristoph. Vesp. 17. 18. Calliae fr. 32. Aristophanem secutus Toupius Emend. IIII 239, adsentiente quodammodo Meinekio, πρὸς Πλαταιαῖς ἀσπίδος | ἀπέβαλεν. significari aliquem eorum Atheniensium, qui cum magna parte Plataeensium per Lacedaemonios Plataeas obsidentes perruperant, Meinekius monuit conl. Thuc. 3, 20 sq. Diod. Sic. 12, 56.

18

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.

Athenaeus 10, 446 d Ἀμειψίας Σφενδόνῃ κτλ. 9, 400 c τὸ μὲν Ἰακὸν λαγός· λαγὸν κτλ. τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός. Schol. Aristoph. Vesp. 1489 τὸ μὲν πῖθι ἐπὶ φαρμάκου λέγουσι. καὶ λαγὼν (sic ille) κτλ. τὸ δὲ πίε ἐπὶ τοῦ ποτοῦ. πῖθι] πείθει 400 c. λαγὸν utrubique A] λαγὼν schol. Arist. ne θαλάσσιον quidem in θαλάττιον mutandum est. videtur enim medicus Ionicus loqui. nam de medicamento quoque ταράξας. Lucian. Lexiph. 4 ταράξας καὶ ἐγχέας μοι φάρμακον. cf. Fritzsch. Daetal. 104. addit Meinekius Nicandr. Theriac. 665. 936. Erasistr. Athen. 7, 324 a. de *lepore marino* Plut. Mor. 983 f τὸν θαλάττιον λαγωόν, ὅς ἐστιν ἀνθρώπῳ θανάσιμος, κτείνουσιν αἱ τρίγλαι. Philostr. Vit. Apollon. 6, 32 ὑπὸ τοῦ θαλαττίου λαγὼ ἀποθανεῖν, τὸν δὲ ἰχθὺν τοῦτον παρέχεσθαι χυμοὺς ἀπορρήτους ὑπὲρ πάντα τὰ . . . ἀνδροφόνα. Plin. N. h. 9, 155. 32, 8. 9.

19

κοὐδεὶς σοὐστὶν τῶν πλουτούντων, μὰ τὸν Ἥφαιστον, προσόμοιος,
καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν καταπίνειν.

Athenaeus 6, 270 f κατὰ Ἀμειψίαν, ὅς ἐν Σφενδόνῃ ἔφη κτλ. σοὐστὶν (i. e. σοι ἐστὶν) Dindorf.] σοῦ 'στι A. ψωμὸν A] ζωμὸν P. καταπίνειν de cibis non minus quam de potione dicitur: quapropter non opus est quod Bergkius R. c. Att. 421 unice probat ζωμόν. καλλιτράπεζος etiam Call. 5.

20

Pollux 9, 96 ἐν δὲ τῇ τοῦ Ἀμειψίου Σφενδόνῃ ὅ τε τρόπος δεδήλωται τῆς κυβείας καὶ προσείρηται ὅτι εἴη τὸ τρῆμα μναατον, ὡς μνᾶν αὐτῶν ἐπιδιατεθειμένων ἑκάστῳ κύβῳ. 'τρῆμα hic idem quod antea (9, 95) τρύπημα, *punctus in tessera*, τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων. id μναατον vocat, quia mina erat proposita in singulas tesseras vincenti praemium'. Iungermann. nos 'das Point galt eine Mine'.

21

κατὰ χειρὸς ὕδωρ

ὡς Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει καὶ Ἀμειψίας Σφενδόνῃ. Athenaeus 9, 408 e.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

22

Α. αὔλει μοι μέλος,
σὺ δ' ᾆδε πρὸς τήνδ'· ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως.
Β. αὔλει σύ, καὶ σὺ τὴν ἄμυστιν λάμβανε.
'οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον,
ἀλλ' ἐρᾶν καὶ κατεσθίειν· σὺ δὲ κάρτα φείδῃ.'

Athenaeus 11, 783 e *ἔπινον δὲ τὴν ἄμυστιν μετὰ μέλους, μεμετρημένου πρὸς ὠκύτητα χρόνου, ὡς Ἀμειψίας κτλ.* 2. *σὺ δ' ᾆδε πρός, τήνδ' ἐκπίομαι* (i. e. *τὴν κύλικα*) Iacobs. Addit. Ath. 249. Cobet. Obs. crit. 62 *σὺ δ' ᾆδε, τήνδ'* (*τὴν δ'*) *ἐγὼ τέως ἐκπίομαι*, quam emendationem audacissimam iure dicit Meinekius V 52. 3. *καὶ σὺ* add. Iacobs. *κᾆτα* Meinekius in ed. min. 4. *ἄνθρωπον*] *ἄνθρωπον ὄντ'* Meinek., numeris creticis. 5. *κατεσθίειν*] *κἀσθίειν* idem. *κάρτα φείδῃ*] *κάρτ' ἀφειδής* Meinekius. *πρὸς τήνδε* qui v. 2 coniungunt, tibicinam intellegunt. Dobr. Advers. II 330. at *ᾄδειν πρὸς αὐλόν* dicitur, cf. Aristoph. Eq. 578. Vesp. 1420. Pac. 19. Lys. 628. Ran. 415. 611. Plut. 1001, *ᾄδειν πρὸς αὐλητρίδα* quod sciam non dicitur. versus nondum persanatus videtur. ad Apocottabizontas Bergkius refert R. c. Att. 368. iubet aliquis tibicinam modos canendi praeire, alium ex sodalibus carmen canere, dum ipse *ἄμυστιν* bibat. tum ille '*infla tibias*', inquit ad tibicinam conversus, '*et tu*', ad alterum qui *ἄμυστιν* bibere volebat, '*poculum sume*'. quo facto ipse scolium canit. recte Meinekius *φείδεσθαι* nullo casu addito dici posse negavit: verbis *σὺ δὲ κάρτ' ἀφειδής* qui scolium canit potantem (A) compellat, quia vini nimis cupidus esse videtur (*τήνδε τὴν ἄμυστιν πίομαι*).

23

εἰ μὲν θανοῦσιν ἔστι τις τιμὴ κάτω,
καταβῶμεν.

Schol. Aristoph. Vesp. 1169 *εἰ δὲ μὴ ἀπεσχεδίασται τὸ διαλυκώνισον, τάχα ἂν λέγοιτο ἀπὸ Λύκου πεντάθλου· φαίνεται γάρ τις καὶ μαλακώτερος γενέσθαι. Ἀμειψίας κτλ.* *μὲν — τιμὴ κάτω* Meinek.] *μὴ — τιμὴ* (*τις μὴ* Ald.). verba scholiastae Meinekius sic corrigit *ἀπὸ Λύκωνος Αὐτολύκου πεντάθλου*, Lyconem Autolyci pancratiastae patrem haec apud Amipsiam loqui putans. cf. Eupol.

Autolyc. mihi non liquet qua ratione poetae verba cum reliquis cohaereant.

24

ἔρρ' ἐς κόρακας, μονοφάγε καὶ τοιχωρύχε.

Athenaeus 1, 8e *ὅτι τὸ μονοφαγεῖν ἐστιν ἐν χρήσει τοῖς παλαιοῖς . . . Ἀμειψίας κτλ. μονοφάγος* hic is est *qui solus cenat.* cf. Plat. 207. Aristoph. Vesp. 923.

25

οὐ σχῖνος οὐδ' ἀσφάραγος, οὐ δάφνης κλάδοι

Athenaeus 2, 62f *Ἀμειψίας κτλ.* scribendum duco *οὐκ ἀσφάραγος.* cf. Aristoph. fr. 317. Lobeck. Phrynich. 110.

26

ἐπ' αὐτὸν ἥκεις τὸν βατῆρα τῆς θύρας.

Pollux 2, 200 *βατὴρ ὁ οὐδός, ἐφ' οὗ καὶ βαίνομεν, ὡς Ἀμειψίας κτλ.* Diogenian. 3, 38 *αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας· οἷον ἐπ' αὐτὰ ἀφῖξαι τὰ πράγματα.* cf. Apostol. 4, 31. Suidas *αὐτὸν κέκρουκας κτλ. ἐπὶ τῶν ἀληθευόντων· οἷον ἐπ' αὐτὴν ἐλήλυθας τὴν ἀλήθειαν.* Milleri Mélanges 382 *αὐτὸν τὸν βοτῆρα* (scr. *βατῆρα*) *ἔκρουσεν· ἐπὶ τῶν τυγχανόντων ὧν ἐφίενται.* Eustath. 1404, 58.

27

Schol. Aristoph. Plut. 883 *δακτύλιον δὲ τὸν λεγόμενον φαρμακίτην Εὔπολις Βάπταις μέμνηται. ὁ δ' Εὔδαμος φαρμακοπώλης, καὶ Ἀμειψίας.* verba *καὶ Ἀμειψίας* (exspect. *ὡς καὶ Ἀμ.*) post *μέμνηται* transposuit Kusterus. quod si verum est, non Eudamum, sed anulum magicum commemoravit Amipsias. cf. Cratin. 299. Eupol. 87. Aristoph. fr. 250.

28

Vita Aristoph. XXVII 10 Duebn. *διὸ καὶ ἔσκωπτον αὐτὸν (Ἀριστοφάνη) Ἀριστώνυμός τε καὶ Ἀμειψίας τετράδι λέγοντες γεγονέναι.* cf. Plat. 100.

29

ἄκοπος ἀνήρ

ἀντὶ τοῦ οὐδέπω ἠνοχλημένος ὑπό τινος. οὕτως Ἀμειψίας. Bekker. Anecd. 365, 30 et Suidas.

30

ἀναβιβῶμαι

ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάσομαι. Ἀμειψίας. Suidas et Zonaras 195.

31

ἀνήκω

Ἀμειψίας ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα καὶ προελήλυθα ἔφη. Bekker. Anecd. 403, 5 et Suidas. sed Suidas *ἀνῆκα.*

32

ἀνίστω

ἀντὶ τοῦ ἀνίστασο. οὕτως Ἀμειψίας. Bekker. Anecd. 405, 15 et Suidas *ἀνίστη.*

33

ἀποσεσύκασται

τετρύγηται. Ἀμειψίας. Bekker. Anecd. 435, 9. paullo aliter Etym. m. 125, 49 et Hesych. *ἀποσεσύκασται· τὰ σῦκα ἀποβέβληκε βρωθέντα.*

34

νεογύνην

τὸν νεόγαμον Ἀμειψίας ὠνόμασε. Pollux 3, 48.

35

ὀρίγανον

οὐδετέρως Ἐπίχαρμος καὶ Ἀμειψίας. Athenaeus 2, 68 b.

36

ὀφρυάζειν

ὁ κωμικὸς Ἀμειψίας τὸ νεύειν εἴρηκε. Pollux 2, 50. cf. Porson. Advers. 285. Hesychius *ὀφρυάζει· ταῖς ὀφρύσι νεύει.* aliter Photius *ὀφρυάζειν· τὸ συνάγειν τὰς ὀφρῦς.* ac cum Pollux 2, 49 interpretetur *τὰς ὀφρῦς συνάγων ὁ φροντιστής*, Fritzschius Q. Arist. 256 ad Connum hoc fragmentum rettulit, coniectura admodum incerta.

37

σκότος καὶ σκότον

ἑκατέρως. οὕτως Ἀμειψίας. Photius. *σκότον* casu accusativo Amipsias videtur dixisse. Soph. OC. 106.

38

στρωματόδεσμον

καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως. Ἀμειψίας. Bekker. Anecd. 113, 26. Phryn. Epit. 401 *στρωματόδεσμος ἀρχαῖον καὶ δόκιμον. λέγε οὖν ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως.* ubi cf. Lobeck.

ΑΡΧΙΠΠΟΣ

Meinek. I 205 sq.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ

Latinam scripsit Plautus. quam cave credas ex graeca simpliciter conversam esse. nam qua ratione comici Romani Graecis usi sint facile docet Terent. Andr. prol. duplicem Archippeae fabulae recensionem omnes fere testantur qui fragmenta servarunt. cf. etiam Meinek. I 208.

1

καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὑτωσὶ μακρόν

Athenaeus 3, 95e Ἄρχιππος Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ κατὰ παιδιὰν εἶπε (τὸ ῥύγχος) καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου οὕτως κτλ. cf. Cratin. 440. Eupol. 260. Aristoph. fr. 461. Strattid. 7. Arar. 1. scilicet τὸ πρόσωπον, Iovis opinor, tam procerum erat ut instar ῥύγχους esset.

2

τίς ἐκέρασε σφῷν, ὦ κακόδαιμον, ἴσον ἴσῳ;

Athenaeus 10, 426b εἰπόντος τινὸς Ἄρχιππον εἰρηκέναι ἐν δευτέρῳ Ἀμφιτρύωνι κτλ. Schweighaeuserus κακοδαίμον'. quod non necessarium est. cf. Plat. Protag. 311d extr. Reisig. Coniect. 237.

3

ἀναλέγειν

ἀντὶ τοῦ ἐκλέγειν. Ἄρχιππος Ἀμφιτρύωνι. Bekker. Anecd. 83, 20.

4

ἀσκοθύλακον

Διοκλῆς Βάκχαις καὶ Ἄρχιππος Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ. Bekker. Anecd. 452, 28. 'significatur pera, in qua vinum et cibaria recondebant.' Meinek. cf. Aristoph. fr. 174. Diocl. 3. Alexid. 84, 4.

5

ἐπενώτισεν

ἐφώρμησεν. (Ἄρχιππος) Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ. Hesychius. Meinekius comparavit Eurip. Herc. fur. 362, quem versum alii aliter interpretantur. melius confertur νωτίσαι Sophocl. OR. 193.

6

ὦ κύων

διὰ τοῦ ω. Ἄρχιππος Ἀμφιτρύωνι. Bekker. Anecd. 105, 16.

7

τὸ σκύφος

Ἄρχιππος ἐν Ἀμφιτρύωνι (*δευτέρῳ* add. Meinek.) *οὐδετέρως εἴρηκε.* Athen. 11, 499 b.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΓΑΜΩΝ

Meinek. I 208.

8

ἀνδρῶν ἄριστος καὶ μάλιστ' ἐμοὶ ξένος,
ἀτὰρ παρ' ἐμοί γ' ὢν εἶχεν οὐδὲ σύμβολον.

Pollux 9, 72 *διελέγχουσι δὲ αὐτὸ* (*τὸ σύμβολον*) *σμικρόν τι δύνασθαι, Ἀριστοφάνης μὲν . . . Ἄρχιππος δὲ εἰπὼν ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι κτλ.* sine dubio haec de Hercule ipso, ac fortasse socer dicebat. duo conloqui opinatur Naberus Mnem. nov. VIII 38.

9

τράπεζα δ' ἰτρίοισιν ἐπιφορήμασί τ'
ἄλλοις γέμουσα

Athenaeus 14, 640 f *Ἄρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι ἐπιφορήματα καλεῖ διὰ τούτων κτλ. τράπεζα* addendum esse Meinekius monuit in ed. mai. *ἰτρίοισιν* K.] *ἰτρίοις.* aliter Meinekius, Bergkius R. c. Att. 377, Dobr. Advers. II 348. de *ἰτρίοις* cf. Pherecr. 45 et de elisa in extremo versu vocali quae ad Aristoph. Av. 1716 adnotavimus.

10

τὸ πῦρ πολὺ λίαν· ὕπαγε τὰς ἀκροβελίδας.

Bekker. Anecd. 371, 28 *ἀκροβελίδας· τὰ ἄκρα τῶν ὀβελίσκων. Ἄρχιππος Ἡρακλεῖ γαμοῦντι κτλ. ἀκροβελίδας* Bergk. R. c. Att. 377] *ἀκροβελίδας ἄκρας.* ad epulas Herculis nuptiales et haec pertinent et 9. 11. 12.

11

ταδὶ δ' ἅμα χοίρων ἀκροκώλια μικρῶν,
ταύρου τ' αὐξίκερω φλογίδες,
αἵ δολιχαί τε κάπρου σχελίδες.

Athenaeus 14, 656 b *τὰ δὲ ὀπτὰ κρέα καλεῖται φλογίδες . . . Ἄρχιππος Ἡρακλεῖ γαμοῦντι κτλ. ταδὶ δ' ἅμα* Meinek.] *τὰ δίδαλλα* A.

2. *τ' αὐξίκερω φλογίδες* Dindorf.] *ταξικερωφλογίδες* BP et ut Dindorfius suspicatur A. *ταύρων τ' ὀξύκερων* Bothius. 3. *σχελίδες* Meinek.] *φλογίδες*. om. Bergk. R. c. Att. 377.

12

νήστεις, κεστρέας, κεφάλους

Athenaeus 7, 307 d *ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις Ἄρχιππος Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησι κτλ.* his verbis nequaquam demonstratur Archippum *νήστεις* pro *κεστρέων* genere habuisse. versus constitui potest variis modis.

13

ἁλία πυξίνη

Pollux 10, 169 *ἁλία δὲ σκεῦός τι ἦν πύξινον, ἐν ᾧ τοὺς ἅλας ἐντρίβουσιν. Ἄρχιππος μέν γε ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησιν κτλ.*

ΙΧΘΥΕΣ

Celeberrima poetae fabula, acta non ita multa post Ol. 94, 2. cf. fr. 27. Meinek. I 205 sq. Bergk. R. c. Att. 377 sq. — piscariorum nequitiam ea traductam esse putabat Hemsterhusius Poll. 10, 30, rectius vesanam Atheniensium *ἰχθυοφαγίαν* argumentum fuisse comoediae Meinekius statuit. chorus erat piscium, qui ut tandem hominum iniurias ulciscerentur bellum eis indixerunt. eo composito pax facta est ea condicione, ut redditis captivis Athenienses eos quos piscium cupidissimos esse constaret hostibus devorandos traderent. ceterum ex Piscium fragmentis quam frigidum fuerit et molestum in iocis ex nominibus aucupandis Archippi ingenium optime cognoscitur.

14

αἱρουμένους τε πραγμάτων ἐπιστάτας
ἀποδοκιμάζειν, (εἶτα δοκιμάζειν) πάλιν.
ἢν οὖν ποιῶμεν ταῦτα, κίνδυνος λαθεῖν
ἀπαξάπαντας γενομένους παλιναιρέτους.

Harpocratio 142, 25 *ὅτι γὰρ τοὺς τοιούτους ἐκάλουν παλιναιρέτους, καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας καὶ πάλιν χειροτονηθέντας . . . δηλοῖ καὶ Ἄρχιππος ἐν τοῖς Ἰχθύσι λέγων κτλ. εἶτα δοκιμάζειν* add. Porson. Advers. 281. perstringitur perversa Atheniensium reipublicae administrandae ratio.

15

Α. τί λέγεις σύ; μάντεις εἰσὶ γὰρ θαλάττιοι;
Β. γαλεοί γε πάντων μάντεων σοφώτατοι.

Stephanus Byz. *Γαλεῶται μάντεων εἶδος Σικελῶν. γαλεὸς δὲ καὶ ὁ ἀσκαλαβώτης . . . Ἄρχιππος Ἰχθύσι κτλ.* Herodian. I 113, 8. Hesych. *Γαλεοί· μάντεις· οὗτοι κατὰ τὴν Σικελίαν ᾤκησαν. καὶ γένος τι, ὥς φησι Φανόδημος καὶ Ῥίνθων Ταραντῖνος. τί λέγεις σύ; μάντεις* PpV] *τί λέγεις; σὺ μάντις* AR. *θαλάττιοι* Meinek.] *θαλάσσιοι. σοφώτατοι*] *σοφώτατον* R. hic *γαλεός* non *ἀσκαλαβώτης* est, sed piscis, de quo cf. Athen. 7, 294c — 295b. et de Galeotis Cic. De divin. 1, 39 *interpretes portentorum, qui Galeotae tum in Sicilia nominabantur.* Aelian. V. h. 12, 46. ex ea parte fabulae haec desumpta esse suspicatur Meinekius, in qua de sacris agebatur. I 207. cf. 23.

16

καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἐντυχὼν
ἑψητός.

Athenaeus 7, 301a *ἑψητὸς ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων . . . Ἄρχιππος Ἰχθύσι κτλ. ἐντυχὼν ἑψητός* Meinek.] *ἑψητὸς ἐντυχών.* Elmsl. Edinb. Rev. XVIIII 88 *καταπέπωχ' ἑψητὸς ἐντυχών τις* (tetr. iamb.). ad proelii inter pisces et lurcones commissi descriptionem haec refert Meinekius I 207. *Ἀφύη* meretricularum cognomen est. Athen. 13, 586b *Σταγόνιον καὶ Ἄνθις ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον.* minus bene Bekker. Anecd. 203, 15. etiam in voce *ἑψητός* iocum poeta videtur quaesivisse, siquidem eo nomine adpellabantur homines lascivi. cf. Nicoph. 18. Bergk. R. c. Att. 378.

17

ἱερεὺς γὰρ ἦλθ' αὐτοῖσιν ὀρφὼς τοῦ θεοῦ.

Athenaeus 7, 315b *Ἄρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσιν κτλ.* ac paullo post *τὴν μέντοι ἑνικὴν εὐθεῖαν* (*ὀρφώς*) *ὀξυτόνως προφέρονται Ἀττικοί. Ἄρχιππος Ἰχθύσιν, ὡς πρόκειται. τοῦ θεοῦ* VL] *τοῦ θεῶν* (ου suprascr.) P. *τοῦ θεῶν* A. *του θεῶν* Schweighaeus. iocum quaesivit ex nominum *ὀρφώς* et *Ὀρφεύς* similitudine, qui sacerdos Bacchi (*τοῦ θεοῦ*, non *του*) dicebatur fuisse. Preller. Myth. gr.[2] I 381. II 323n. 4. 486. 490. cf. Pherecr. 39. Plin. N. h. 32, 152 *adiciemus ab Ovidio posita nomina quae apud neminem alium* (?) *reperiuntur: bovem . . . orphum rubentem . . . aurcique coloris chryson* (fr. 18). non dubito quin aut huic aut fr. 18 similive versui subiecta fuerint *κίθαρός τε Φοῖβου.*

18

ἱερεὺς Ἀφροδίτης χρύσοφρυς Κυθηρίας.

Athenaeus 7, 328a *Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν κτλ. ἱερεὺς* ante Cobetum N. l. 141 Bothius] *ἱερούς* A. *Κυθηρίας*] *κυθερείας* C suprascr.

κυθηρίας. Venus sane vulgo est *Κυθέρεια*. Matron Athen. 4, 136 a (v. 30) *χρύσοφρυς, ὃς κάλλιστος ἐν ἄλλοις ἵσταται ἰχθύς*. Callimachus in Galatea *χρύσοφρυν* dixit esse *ἱερὸν ἰχθύν*. Athen. 7, 284 d. cf. etiam 328 b.

19

ἐκήρυξεν βόαξ,
σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἕπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.

Athenaeus 7, 322 a *Ἄρχιππος δὲ ἐν Ἰχθύσιν ἀρσενικῶς εἶπεν ὁ σάλπης κτλ. ἐκήρυξεν βόαξ* Meinek. Menandr. 126] *κῆρυξ μὲν ἐβόαξ* A. Bergk. R. c. Att. 378 *κῆρυξ μὲν ἐβόησεν βόαξ*. adsentior Meinekio. vulgo *ἡ σάλπη* dicebatur, quem piscem Archestratus Athen. 7, 321 e pravum per omne tempus iudicabat. cf. etiam Athen. 7, 305 d. 321 d. praeconis igitur partes in piscium exercitu *βόαξ*, tubicinis *σάλπη(ς)* agebat.

20

Athenaeus 7, 277 f *μνημονεύει δ' αὐτῶν (τῶν ἀμιῶν) Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι λέγων οὕτως· ὅτε δ' ἤσθες ἀμίας παχείας*. Meinekius aut *ὅτε δ' ἤσθιες | ἀμίας παχείας*, aut *ὅτε δ' ἤσθες ἀμίας τὰς παχείας*. cf. Anal. Ath. 121. etiam *ἀμίας* nomine piscem simul et hominem significari idem censet Meinek. I 207.

21

κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου.

Athenaeus 10, 424 b *κύαθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητῆρος . . . Ἄρχιππος Ἰχθύσι κτλ.* Daesias ignotus alioqui poculorum caelator. initio desunt tres quattuorve syllabae.

22

τὴν ἀγορὰν μυληκόρῳ

Pollux 10, 29 *καὶ μυλήκορον ἄν τις αὐτὸ (τὸ κόρημα) καλέσειε· καί τοι σαφὲς ὅτι τοῦτο τῷ μύλωνι προσήκει. ἀλλ' ὅμως Ἄρχιππος εἴρηκεν ἐν Ἰχθύσι κτλ.*

23. 24

κῆρυξ θαλάττης τρόφιμος υἱὸς πορφυρᾶς.
* * * *
λεπάσιν, ἐχίνοις, ἐσχάραις, βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε.

Athenaeus 3, 86 c *Ἄρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσι· λεπάσιν κτλ. . . . περὶ δὲ τῶν κηρύκων ὁ Ἄρχιππος τάδε λέγει· κῆρυξ κτλ.* 3, 90 f *μνημονεύει δ' αὐτῶν (κτενῶν) καὶ Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν· λεπάσιν κτλ.* cf. 3, 86 c *Σπεύσιππος . . . παραπλήσια εἶναι κήρυκας, πορφύρας, στραβήλους, κόγχους. θαλάττης — πορφυρᾶς* K.] *Θαλάσσης*

— *πορφύρας*. Thalatta et Porphyra simul Atticarum mulierum sunt nomina. atque etiam Cerycum familiam respici Meinekius arbitratur I 207. cf. Athen. 6, 234 c f. 14, 660 a. Schoemann. Antiq. gr.[2] II 399. 400. — in fr. 24 *κτεσὶν* Elmsl. Edinb. Rev. XXXVII 88] *κτένεσι. κτέσιν* B. *ἐσχάροις* et pro *τε τοῖς* scribendum esse *βάτοις* demonstravi Mus. Rhen. XXX 401. 2. hic quoque versus quamquam videtur tetrameter esse, in trimetrorum formam redigi potest, dum modo incidas post *βάτοις*.

25

Αἰγύπτιος μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἕρμαιος, ὃς βίᾳ δέρων ῥίνας γαλεούς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων, ὡς λέγουσιν ἡμῖν.

Athenaeus 6, 227 a *ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπώλου μνημονεύει Ἑρμαίου Αἰγυπτίου Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν οὕτως κτλ.* 7, 311 e *Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι μνημονεύων τῶν λαβράκων φησίν· Αἰγύπτιος — ἐντερεύων.* 2. *ῥίνας*] *ῥείνας* A 227 a, *ῥῖνας* A 311 e. 3. *τοὺς* om. 227 a. *ἐντερεύων*] *ἐντέρων* 227 a. loquuntur ut videntur (*ἡμῖν* 3) pisces ipsi. videtur enim imitari poeta Aristophanem Av. 1079—1086, quamquam tetrametri iambici epirrhemati quidem non conveniunt. *Αἰγύπτιος*. cf. Strattid. 33. ceterum *ῥίνη* est *τῶν σελαχίων*. Athen. 8, 356 d.

26

τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας

Athenaeus 7, 312 a (*μαιωτῶν*) *μνημονεύει Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων κτλ.* Persius Sat. 5, 134 *et quid agas cogitas? saperdas advehe Ponto.* tetrametri anapaestici (vel dimetrorum) reliquiae.

27

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων, ἡμᾶς μὲν τὰς Θρᾴττας καὶ τὴν Ἀθερίνην αὐλητρίδα καὶ Σηπίαν τὴν Θύρσου καὶ τοὺς Τριγλίας καὶ Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα καὶ Ἀναγυρουντόθεν τοὺς Κορακίωνας καὶ Κωβιοῦ τοῦ Σαλαμινίου τόκον καὶ Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὠρεοῦ.

Athenaeus 7, 329 b *φέρε εἴπωμεν τίνες εἰσὶν αἱ παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν Ἰχθύσι τῷ δράματι Θρᾷτται. κατὰ τὰς συγγραφὰς γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ Ἀθηναίων ταυτὶ πεποίηκεν κτλ. Κορακίωνας* Bergk. R. c. Att. 379] *κορακιῶντας. κορακιῶνας* C. *Σαλαμινίου*] *Σαλαμίνου* BP. sunt haec ex altera parte foederis Atheniensium cum piscibus, oratione soluta scripti (Arist. Thesm. 295 sq.), excerpta; altera parte eorum nomina continebantur, quos Athenienses piscibus se traditaros esse promitterent (28). *αἱ Θρᾷτται* sunt matres eorum,

quorum de civitate dubitabatur, veluti Cleophontis. qualis piscis sit *θρᾶττα*, Athenaeus exponit 7, 329de. *Atherine* aliunde non cognita; *ἀθερίνη* piscis Athen. 7, 285a. 300f. *Sepia* meretrix est Antiphan. 26. de *Sepia Thyrsi* cf. Aristoph. fr. 396. *Triglias* Meinekio viri nomen videtur esse posse. sed difficile est dicere cur plurali numero poeta usus sit. *τὰς Τρίγλας* vel *Τριγλίδας* Schweighaeuserus, nomine ambiguo inter pisces et meretrices. *Euclidis* archontis nomen *τῶν κλειδῶν* memoriam revocat, quae inter salsamenta Athenaeus 7, 303a commemorat. *Coraciones* Casaubono fratres videntur fuisse piscatores vel piscium venditores, pisces sunt et *κόρακες* et *κορακῖνοι*. de *Cobio* Salaminio non constat. cf. tamen Antiphan. 26, 19. Alexid. Athen. 4, 134c (v. 4). 6, 242d (v. 2). cognomen magis quam nomen videtur fuisse. *Batrachus*, triginta tyrannorum tempore famosissimus index, commemoratur etiam Lys. 6, 45. 12, 48. fr. p. 182 Turic. Bergk. R. c. Att. 380.

28

Athenaeus 8, 343c *ἐν τοῖς Ἰχθύσιν Ἄρχιππος τῷ δράματι ὡς ὀψοφάγον* (*Μελάνθιον*) *δήσας παραδίδωσι τοῖς ἰχθύσιν ἀντιβρωθησόμενον.* de *Melanthio* cf. Pherecr. 139. Meinek. I 205. 6. Bergk. R. c. Att. 340.

29

ἄνδρες ἰχθύες

κατὰ τὸν Ἄρχιππον. Athenaeus 7, 331c. honorifica illa adpellatione legati Atheniensium pisces videntur adlocuti esse. confert Meinekius *ἄνδρες Τρίτωνες* Timaei Athen. 2, 37d. *ἄνδρες θεοί* Lucian. Iupp. trag. 15. *ὦ ἄνδρες κύνες* Athen. 4, 160b '*ihr Herren Hunde*'.

30

Schol. Platon. 330 *Θεόπομπος δὲ Στρατιώτισιν Ἐμβάδαν αὐτὸν* (*Ἄνυτον*) *εἶπεν παρὰ τὰς ἐμβάδας, ἐπεὶ καὶ Ἄρχιππος Ἰχθύσιν εἰς σκυτέα αὐτὸν σκώπτει.*

31

τὴν ἀρτόπωλιν, τὴν παντοπωλίαν

εἶπεν Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν. Pollux 7, 16. *τὴν ἀρτόπωλιν* om. C. 'an *παντόπωλιν*?' Bekkerus. *τὴν παντοπωλίαν* om. A.

32

νακοτιλτοῦντας

Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν εἴρηκεν. Pollux 7, 28.

ΟΝΟΥ ΣΚΙΑ

Schol. Aristoph. Ald. Vesp. 191 et Zenob. 6, 28 *καὶ Ἀρχίππῳ δὲ κωμῳδία γέγονεν Ὄνου σκιά.* Photius 338, 19 *Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφήν, Ὄνου σκιάν.* Meinek. I 208.

33

τροχιλίαισι ταῦτα καὶ τοπείοις
ἱστᾶσιν οὐκ ἄνευ πόνου.

Harpocratio 176, 12 *τοπεῖα λέγουσι τὰ σχοινία . . . Ἄρχιππος Ὄνῳ κτλ. τροχιλίαισι* Meinek. et Dobr. Advers. 589] *τροχηλίαις. τραχηλίαις* A. *τραχηρίαις* B.

34

ὀμώμοκα

Ἄρχιππος Ὄνῳ. Photius. formam nequaquam insolentem cur mentione dignam duxerit nescio.

ΠΛΟΥΤΟΣ

Ut nomen, sic etiam argumentum quodammodo Aristophaneae fabulae videtur simile fuisse. Meinek. I 208.

35

A. οἴμοι. B. τί ἔστι; . . . μῶν ἔδακέ τί σε;
A. ἔδακε; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε κἀπέβρυξέ τις.
B. τίς ἡ πανουργία τε καὶ θεοσεχθρία;

Schol. Aristoph. Vesp. 418 *Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ κτλ. οἴμοι*] *οἴμοι τάλας* Herwerd. Obs. crit. 34. *ἔδακέ* (sic Flor. Christian.) *τί σε;* Meinek.] *ἔδωκε; τί σ'.* 2. *ἔδακε* Meinek.] *ἔδακεν. κἀπέβρυξέ τις* Meinek.] *κἀπέβρυξε.* 3. *ἡ* Meinek.] *ἤ. θεοσεχθρία*] *θεοσεχθρα* (sine accent.) V. *θεὸς ἐχθρία* G. aliter G. Hermann. Eurip. Iph. T. 192. Dindorfius *A. οἴμοι. B. τί ἔστι; μῶν ἔδωκε; τί σ' ἔδακεν; A. κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε κἄβρυξέ με κτλ.* alterum versum dochmiacum iambice logaoedicum, ni fallor, esse voluit. de nomine *θεοσεχθρία* cf. Lobeck. Pathol. el. I 311.

36

ἔστιν δέ μοι πρόφασις καλῶς εὑρημένη·
τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον.

Schol. Aristoph. Av. 1648 *τῷ διαβάλλεσθαι χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν, ὡς καὶ Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ κτλ.* v. 2 Suidas *διαβάλλεται* et Zonaras 528. *εὑρημένη* Bentl.] *εἰρημένη. διαβαλοῦμαι*] *διαβαλοῦμεν* cod. Suidae praeter AVE.

37

νῦν ὡς ἐγενόμην χρημάτων ἐπήβολος

Etymol. m. 357, 26 *Ἄρχιππος, πλουτῶν* (*Πλούτῳ*) *νῦν κτλ.* Porphyrius quaest. Hom. p. 5 *Ἄρχιππος Πλούτῳ κτλ.* Schol. Hom. Od. 2, 319 *Ἄρχιππος κτλ.* Eustathius 1448, 8 *Ἄρχιππος ἐγενόμην κτλ. ὡς* om. codices Etym. praeter V. *νῦν*] *νῦν δ'* Schol. Hom.

38

ῥαφίδα καὶ
λίνον λαβὼν τὸ ῥῆγμα σύρραψον τόδε.

Pollux 10, 136 *προσδεῖ καὶ ῥαφίδος, ἣν Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ ὠνόμασε κτλ. τὸ ῥ. σ. τόδε* Meinek.] *τόδε ῥ. σ.* minus bene Meinekius et Bekkerus uno tetrametro trochaico omnia continuant, repugnante sententiae exilitate, ut mihi quidem videtur.

39

πλατυπόρφυρα ἱμάτια

Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ εἴρηκεν. Pollux 7, 63.

ΡΙΝΩΝ

Photius *Ῥίνων· ὄνομα κύριον.* Isocr. 18, 6 *Ῥίνων εἷς τῶν δέκα γενόμενος.* cf. 18, 8. i. e. unus ex eis qui post triginta tyrannos reipublicae Atheniensium praefuerunt. Diogenes L. 2, 61 unum de septem Aeschinis Socratici dialogis refert inscriptum fuisse *Ῥίνωνα.* Pollux 7, 103 *Αἰσχίνης ἐν Ῥίνωνι.* cf. Meinek. I 209.

40

ἀθῷος ἀποδοὺς θοἰμάτιον ἀπέρχεται
στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων οἴκαδε.

Athenaeus 15, 678 e *εὑρίσκω δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς κυλιστόν τινα καλούμενον στέφανον, καὶ μνημονεύοντα αὐτοῦ Ἄρχιππον ἐν Ῥίνωνι διὰ τούτων κτλ.* Pollux 7, 199 *στεφάνων δὲ εἴδη ἐκκύλιστος, ὥσπερ Ἀρχίππῳ εἴρηται ἐν Ῥίνωνι· ἀπέρχεται — ἐκκυλίστων. ἀποδοὺς*] *ἀποδὺς* Toupius Emend. III 37 et Cobet. N. l. 51. inprobat Meinekius: dici enim hominem, qui cum vestem furto surreptam reddidisset, inpune convivio excesserit. potest tamen etiam adulter intellegi. *στέφανον τῶν ἐκκυλίστων* ridicule, qui ipse *ἐξεκεκύλιστο.* Hesych. *ἐκκύλιστοι στέφανοι· μεγάλοι, ἁδροί.*

41

προχῶναι

Pollux 2, 183 *γλουτοὶ καὶ κοχῶναι καὶ πυγαῖαι προσαγορεύον-*

ται, καὶ προχῶναι (προικῶναι A) παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν τῷ Ῥίνωνι. Schol. Arist. Eq. 424 κοχώνη τόπος ὑπὸ τὸ αἰδοῖον, τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης καὶ τῶν ἰσχίων . . . αἱ αὐταὶ δὲ καὶ πυγαῖαι καὶ προχῶναι παρ' Ἀρχίππῳ καλοῦνται.

42

ξυρόν

Ἄρχιππος ἐν τῷ Ῥίνωνι ἀρρενικῶς εἴρηκεν. Pollux 10, 177.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

43

ὡς ἡδὺ τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς γῆς ὁρᾶν
ὦ μῆτέρ ἐστι μὴ πλέοντα μηδαμοῦ.

Stobaeus Floril. 59, 7 Ἀρχίππου. sic A] Καλλιμάχου Trinc. cf. Meinek. Menandr. p. 86. τὴν A Voss.] μέν. ἀπὸ τῆς γῆς cod. Franc.] ἀπὸ γῆς. ἀποιγ A. ἀπὸ γῆς εἰσορᾶν Doederl. Spec. ed. Soph. 105. Nauckius contulit Lucret. 2, 1 *suave mari magno turbantibus aequora ventis e terra magnum alterius spectare laborem.* addo Horat. Epist. 1, 11, 10 *Neptunum procul e terra spectare furentem.*

44

σκαφεῦσι κηπωροῖσι τοῖς τ' ὀνηλάταις,
καὶ ταῖς γυναιξὶ προσέτι ταῖς ποαστρίαις

Pollux 7, 148 σκαφέας δ' Ἄρχιππος καλεῖ κτλ. κηπουροῖσι ut formam Atticam praefert Meinekius. cf. Dindorf. Arist. fr. p. 219.

45

Plutarchus Alcib. 1 τῇ δὲ φωνῇ καὶ τὴν τραυλότητα ἐμπρέψαι λέγουσι, καὶ τῷ λάλῳ πιθανότητα παρασχεῖν χάριν ἐπιτελοῦσαν. μέμνηται δὲ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτοῦ (Ἀλκιβιάδου) τῆς τραυλότητος . . καὶ Ἄρχιππος τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου σκώπτων βαδίζει, φησί, διακεχλιδώς, θοἰμάτιον ἕλκων, ὅπως ἐμφερὴς μάλιστα τῷ πατρὶ δόξειεν εἶναι, κλασαυχενεύεταί τε καὶ τραυλίζεται. Hesych. διακεχλοιδώς· διαρρέων ὑπὸ τρυφῆς. διακεχλιδέναι· θρύπτεσθαι. κλασαυχενεύεται E] κλαυσαυχενεύεται. κλασταυχενεύεται Reiskius. verba ὅπως — εἶναι non poetae videri indicat Sintenis. Meinekius διακ. | ὁδὶ βαδίζει θ. ἕλκ. ὅπ. | μ. δόξει' ἐμφ. εἶναι πατρί, | κλ. τε καὶ τρ. mutatione paene nulla scribo βαδίζει . . . | διακεχλιδώς τε, θοἰμάτιον ἕλκων, ὅπως | προσεμφερὴς μάλιστα δόξῃ τῷ πατρί, | κτλ. cf. Aristoph. fr. 460. κλασαυχενεύεται 'egregie exprimit fractam Alcibiadis in capite gestando mollitiem'. Meinek. conl. Clem. Alex. Paed. 3 p. 294 P.

46

ἀμαθὴς σοφός, δίκαιος ἄδικος

Bekker. Anecd. 343, 14 *ἄδικος· ὁ μὴ ἔχων δίκην διὰ τὸ μὴ δικάζεσθαί τινι. Ἄρχιππος κτλ. καὶ τὸ ἀμαθὴς δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ μηδὲν φύσει εἰδώς.* non omnia recte grammaticus. laudatur homo, qui quamquam sophisticas artes non didicerit sapiens sit, et iustus, quod nullam egerit causam.

47

φέρε καθίζωμ' ἐνθαδί.

Zonaras 1169, 6 *Ἄρχιππος κτλ. καθίζωμ' ἐνθαδί* Meinek.] *καθίζωμεν θαδί.*

48

ἑωθώς

χωρὶς τοῦ ι Ἄρχιππος. Photius et Suidas *ἑωθώς.* cf. Arar. 18.

49

ἰσόχρυσον

Ἄρχιππος ὁ κωμικὸς εἴρηκε. Pollux 6, 174.

50

ξύστρα

ὄνομα παρὰ Ἀρχίππῳ τῷ κωμικῷ. Herodian. apud Lob. Phrynich. p. 460.

51

τῆς παιδοτριβίας

Ἄρχιππος ὁ κωμικὸς εἴρηκεν. Pollux 3, 154.

52

σιλλοῦν

τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν. οὕτως Ἄρχιππος. Photius. cf. *ἰλλός, ἰλλοῦν, ἰλλώπτειν.*

53

Σκιάποδες

Λιβυκὸν ἔθνος. οὕτως Ἄρχιππος. Photius. cf. Aristoph. Av. 1552.

54

συμπατριώτης

Ἄρχιππος. Bekker. Anecd. 113, 20. *συμπατριώτας* Pollux 3, 54. cf. Pherecr. 11.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ

Meinek. I 210 sq.

ΑΔΜΗΤΟΣ

Argument. Aristoph. Plut. IIII *ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ.* Aristomenis fabulam cum *priore* Pluto actam esse statuit Meinek. I 211. fragmenta non exstant.

ΒΟΗΘΟΙ

1

ἔνδον γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἀνδρῶν γάργαρα.

Macrobius Sat. 5, 20, 12 *gargara, ut videtis, manifeste posuit pro multitudine. nec aliter Aristomenes ἐν Μύθοις* (Ald. *Βοηθοῖς*) *κτλ.* Schol. Aristoph. Acharn. 3 et Suid. *ψαμμακοσιογάργαρα· καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο . . . παρὰ Ἀριστομένει ἐν Βοηθοῖς· ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα.* cf. Cratin. 290. Aristoph. fr. 359.

2

εὖ γάρ, εὖ
πράττειν σε βούλομαί τι. Β. πῶς λέγεις; Α. ὅπως;
μετ' ἐμοῦ ξυνέσει.

Priscianus 17, 169 *Ἀριστοφάνης Βοηθοῖς κτλ.* Aristophanem perperam nominavit pro Aristomene. 1. *γάρ*] ΤΑΡ RM. 2. *τι* add. Hermannus apud Krehlium. *πῶς λέγεις* Putschius] ΠΟCΑΕΓΕΙC R. ΠΟCΑΕΤΕΤC M. 3. *ξυνέσῃ* Putschius] ΞΕΝΕCΕ M. ΕΧΕΝΕCΗ(Ν) R.

3

μισῶ σ' ὁτιὴ λέγεις με τᾀσχρά.

Priscianus 18, 254 *Aristomenes Βοηθοῖς κτλ.* *σ' — τᾀσχρά* Brunck.] *σε — τὰ αἰσχρά. τὰ αἰσχρά τινα λέγειν* graecum esse negans Cobetus N. l. 141 *λέγεις με τἄσχατα*, conl. Xen. Mem. 2, 2, 9. mihi scribendum videtur *τᾀσχρῶν ἔσχατα*, ut *ὁ Μυσῶν ἔσχατος, τὰ ἔσχατα τοῦ βίου* (Plat. Leg. 11, 932 a), *ἃ νομίζεται ἔσχατα κακῶν εἶναι* (Apol. 40 a).

4

ἐπειδὴ τοὺς πρυτάνεις προσήλθομεν

Priscianus 18, 277 *Aristomenes Βοηθοῖς κτλ.* Aristomenes]

cristomenes RVMO. ἐπειδὴ] οἵ γ' ἤδη C infra scr. σιγῇ δὴ Scaliger (?). τοὺς] ΤΟΙC M perperam, cum Priscianus latinae constructionis (*regem adit*) exempla graeca proponat. πρυτάνεις] ΠΡΤΤΑΝΕΤΣ R. Brunckius Fr. Aristoph. p. 122 Lips. αὐτοὶ γὰρ ἤδη. cum post βοηθοῖς facillime potuerit excidere ἡμεῖς, scribendum videtur ἡμεῖς δ', ἐπειδὴ κτλ.

ΓΟΗΤΕΣ

5

παντευχίαν δὲ τοῦ θεοῦ ταύτην λαβεῖν
καὶ περίθετον πρόσωπον, ὃ λαβὼν ἕσταθι.

Schol. Aristoph. Thesm. 258 λέγουσι δὲ περίθετον πρόσωπον, ὡς Ἀριστομένης ἐν Γόησιν κτλ. ἕσταθι Meinek.] ἔνσταθι. λαβεῖν et ὃ λαβὼν corrupta videntur. scribendum λαβὼν — πρόσωπον ὀβελόν θ' ἕσταθι. παντευχία enim sunt arma *defendendo* corpori. Eurip. Heracl. 720 ὅπλων μὲν ἤδη τήνδ' ὁρᾷς παντευχίαν· φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε σὸν κρύπτων δέμας. ab eis igitur recte discernitur ὀβελός, qui hic pro *hasta* est.

6

ὀστακὸν
ἀλίπαστον ἀεὶ τὸν θεράποντ' ἐπεσθίειν.

Athenaeus 14, 658a ἀλιπάστων κρεῶν μνημονεύει ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς Ἀριστομένης . . . ἐν Γόησιν κτλ. ὀστακὸν Toup. Emend. III 96] ὄστρακον VL. ὁ στράβων BP. ἀεὶ] αἰεὶ A. quid sit *cancer* ἀλίπαστος non exputo. de accentu nominis ὀστακός Herodian. I 150, 2. II 561, 30.

7

βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ

Ἀριστομένης ἐν Γόησι. Athenaeus 7, 287d.

8

ἀναβραστῶν κρεῶν

μνημονεύει Ἀριστομένης Γόησιν οὕτως. Athenaeus 9, 384e. Aristomenis quae sequebantur verba exciderunt.

9

βιβλιοπώλην

παρὰ Ἀριστομένει εὑρήσεις ἐν Γόησι. Pollux 7, 211. scribendum βυβλιοπώλην.

10

ἡ φορίνη

ὅτι καὶ ἐπ' ἀνθρωπείου δέρματος ἐλέγετο, καὶ Ἀριστομένης ἐν Γόησι δῆλον ποιεῖ. Harpocrat. 182, 13. Pollux 6, 55 *τὸ δὲ δέρμα τοῦ χοίρου φορίνην καλοῦσι* (nos *Schwarte*). Photius *περιφοριῶσθαι· . . . ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι, ἀπὸ τῆς φορίνης· τάσσουσι γὰρ (καὶ) ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην.* quid Aristomenes significaverit, cognoscitur ex Plut. Mor. 57a *εὐπαρύφου τινὸς ἀγροίκου φορίνην παχεῖαν φέροντος.*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΑΣΚΗΤΗΣ

Plenum titulum solus servavit Pollux 3, 150, Athenaeus *Διόνυσον* adpellat. qui scriptor cum in titulis fabularum admodum sit diligens, Bergkius R. c. Att. 431 plenum nomen *Διόνυσος ἢ ἀσκηταί* fuisse putat: ita enim alteram inscriptionem recte omitti potuisse. cf. Meinek. II 733. Eupolidis Taxiarchos imitatum esse Aristomenem, cum Bacchum athletarum exercitationibus occupatum fingeret, Meinekius monuit I 212.

11

ὁ Χῖος οὐκ οἶσθ' ὡς ἀμαμηλίδας ποιεῖ;

Athenaeus 14, 650d *αἱ δ' ἀμαμηλίδες οὐκ εἰσὶν ἄπιοι, ὥς τινες οἴονται, ἀλλ' ἕτερόν τι καὶ ἥδιον καὶ ἀπύρηνον. Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ φησὶν κτλ. ἁμαμηλίδας* C] *ἀμαμηλίδας* A. cum Ceum insulam *ἀπίους φέρειν κρατίστας κατὰ τὰς ἐν Ἰωνίᾳ ἀμαμηλίδας* Aeschylidis in Georgicis testimonio confirmet Athenaeus, Schweighaeuserus *Κεῖος* scribendum proponebat. non recte. nam data opera *τὰς ἀμαμηλίδας* et *τὰς ἀπίους* discernit. *ὁ Χῖος ἀμαμηλίδας ποιεῖ,* ut Aristoph. Pac. 1322 *κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς οἶνόν τε πολύν.* cf. Meinek. et Bekker. Anecd. 111, 20.

12

ἀλίπαστα ταῦτα παρατίθημί σοι κρέα.

Athenaeus 14, 658a *ἀλιπάστων δὲ κρεῶν μνημονεύει ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ κτλ. κρέα* add. Toupius Emend. III 95. etiam initio addi poterat *κρέα δ'.* cf. Iacobs. Addit. 344. 5.

13

σφαιρομαχία

παρὰ Ἀριστομένει ἐν Διονύσῳ ἀσκητῇ. Pollux 3, 150.

ΤΑΩΦΟΡΟΙ

Argument. Aristoph. Equit. II *ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρα-*

τοκλέους ἄρχοντος (Ol. 88, 4) εἰς Λήναια ... πρῶτος ἐνίκα, δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις, τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις. Meinek. I 210. fragmenta non exstant.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

14

ἀκρατιοῦμαι μικρόν, εἶθ' ἥξω πάλιν
ἄρτου δὶς ἢ τρὶς ἀποδακών.

Athenaeus 1, 11 d Ἀριστομένης κτλ. v. 1 Eustathius 1791, 37. Bekker. Anecd. 23, 15 ἀκρατίσασθαι· τὸ μικρὸν ἐμφαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρίστου. Ἀριστοφάνης (scr. Ἀριστομένης)· ἀκρατιοῦμαι μικρόν.

15

φιλακόλουθος ἄρχεται.

Ἀριστομένης ὁ κωμικός. Pollux 6, 167. ἄρχεται] λέγει A. 'qui alias sequacem se praestitit, nunc ipse rei initium facit. φιλακόλουθος ex Aristoph. Ran. 414 assumpsisse videtur.' Meinek.

16

Harpocratio 127, 7 ὅτι δὲ καὶ οἱ δοῦλοι ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον, ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν δεδηλώκασι καὶ Ἀριστομένης.

ΚΑΛΛΙΑΣ

Suidas Καλλίας ... ἐπεκλήθη Σχοινίων, διὰ τὸ σχοινιοπλόκου εἶναι πατρός. Cratin. 324 c. Athenaeus 10, 453 c Καλλίας ... ἐποίησε τὴν καλουμένην γραμματικὴν τραγῳδίαν, de qua nuper Schoenius Mus. Rhen. XXXI 582 sq. Meinek. I 54. 213. Bergk. R. c. Att. 116—121.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ

Commemorat solus Suidas Καλλίας. Meinek. I 213.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

1

κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον· ἕλκε μοιχὸν ἐς μυχόν.

Zenobius 4, 67 κέρδος κτλ. ταύτης μέμνηται Καλλίας ἐν Ἀταλάντῃ. ἐς Meinek.] ἢ. Ἀταλάντῃ Kusterus] Ἀταλετῇ H, reliqui Ἀταλεστῇ. Suidas μοιχός· καὶ παροιμία 'ἕλκει μοιχὸς ἐς μοιχόν' ῥηθεῖσα τῷ Καλλίᾳ. Diogenian. 5, 42 κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον. alte-

Digitized by Google

ram tantum partem a Callia commemoratam esse Leutschii est opinio Philol. III 570. 'adulterum non inpune dimittendum, sed donec pecunia vitam redemerit in custodia tenendum admonet'. Leutsch. in Paroemiogr.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

A Suida solo commemorata. Meinek. I 213.

ΚΥΚΛΩΠΕΣ

Erant qui Diocli tribuerent. Athen. 4, 140e. 7, 300a. 12, 524f. 15, 667d. Meinek. I 214. argumentum Aureae aetatis simile fuisse Bergkius suspicatur R. c. Att. 363. 4. cf. tamen quae ad titulum comoediae Eupolideae adnotavimus.

2

Suidas *ἀράχνη· εἴρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ καὶ παρὰ Καλλίᾳ* (*παρ' ἄλλοις* Nauck. Philol. VI 415). *λέγουσι δὲ καὶ ἀραχνικὰ* (Bernh. *ἀραχνικὸς*) *ἀπὸ τῆς ἀράχνης ὀρθῆς. Καλλίας Κύκλωψιν· ὥσπερ ἀραχνικὸς τὴν ὁδὸν προφορούμενα* (*προφορουμένω* C). Bekker. Anecd. 442, 1 *ἀράχνης· καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ καὶ παρὰ καλλίοις* (*παρ' ἄλλοις* Nauck). *λέγουσι δὲ καὶ ἀραχνικὰ ἀπὸ τῆς ἀράχνης ὀρθῆς. Καλλίας Κύκλωψι.* Meinekius *ἀλλ' ὥσπερ ἀράχναι τὴν ὁδὸν προφορουμένω.* Fritzsch. De com. gr. fr. 7 *ὥσπερ ἀράχνηκες τὴν ὁδὸν προφορουμένω* conl. Hesych. *ἀράχνηκες· ἀράχναι.* cf. etiam Aristoph. Av. 4 et quae ibi adnotavimus.

3

κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί,
ἐγχέλεια, κάραβοι, λινεύς, ἀχαρνὼς οὑτοσί.

Athenaeus 7, 286b *Καλλίας Κύκλωψι κτλ.* et 306a *Καλλίας δὲ ἢ Διοκλῆς Κύκλωψι κίθαρος — τοδί.* v. 2 Bekker. Anecd. 474, 1 *ἀχαρνὼς καὶ ὀρφὼς ὁ αὐτός. Καλλίας Κύκλωψιν· ἐγχέλεια κτλ.* 1. *κίθαρος*] *κίθαρις* 286b. *ὀπτὸς καὶ* A] *ὀπτός τε* P. *θύννου τε*] *θύννου τὸ* 306. 2. *ἐγχέλεια* Schweigh.] *ἐγχέλια* A. *λινεύς* Erfurdt. Observ. 461] *αἰνεεύς. ἀχαρνὼς* Bekk. An.] *ἄχαρνος.* de *citharo* cf. Pherecr. 39. Hesych. *λινεύς· ὁ κεστρεὺς ἰχθύς.* Photius *λινεύς· κεστρεύς.* Hesych. *ἀχάρνα· εἶδος ἰχθύος.*

4

φυλλὰς ἡ δείπνων κατάλυσις ἥδε καθάπερ σχημάτων.

Athenaeus 4, 140e *ὅτι δὲ ἔθος ἦν τοῖς πάλαι καὶ φύλλα δάφνης τραγηματίζεσθαι Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν τοῖς Κύκλωψί φησιν οὕτως*

κτλ. φυλλὰς ἡ Erfurdt.] φυλασῃ A. κατάλυσις Erfurdt.] καταλύσεις. κατάλυσις ἥδε Meinek.] κατάλυσις· ἡ δὲ. ex Athenaei verbis cognoscitur τραγήματα a Callia commemorata fuisse: neque intellegitur quid sit φυλλάς, ἡ σχημάτων κατάλυσις. scribendum est δείπνων κατάλυσις ἥδε (i. e. *ecce adfertur*) καὶ (vel μετὰ) τραγημάτων. Pollux 6, 71 φυλλάδας δ' ἐκάλουν τὰ χλωρὰ ὑποτρίμματα. Antiphan. 171, 2. Mnesim. 4, 31. Diphil. 18, 4 ἡ φυλλὰς ἡ δριμεῖα. Xen. Symp. 9 extr. αὕτη τοῦ τότε συμποσίου κατάλυσις ἐγένετο.

5

τί γὰρ ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία εἴφ' ὅ τι πράσσει.

Athenaeus 12, 524f τοὺς δὲ σύμπαντας Ἴωνας ἐπισκώπτων Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψί φησι κτλ. εἴφ' Dindf.] εἶφ'. Bekker. Anecd. 49, 15 καλλιτράπεζος· ὁ καλὴν καὶ λαμπρὰν τράπεζαν παρατιθέμενος. cum incisio inusitata sit post quartum trochaeum in tetrametro anapaestico (cf. tamen Aristoph. Av. 600 et quae ad Nub. 987 adnotavimus), Meinekius cum Dobraeo (Advers. II 339) trimetros iambicos constituit: τί γὰρ — Ἰωνία | εἰπον (nam εἰπόν in ed. Athen. quid sibi velit nescio) ὅτι πράσσει: ubi non minus insolens est incisio anapaesti in pede quinto. praeterea vero tum scribendum erit τί γὰρ — Ἰωνία; | ἀλλ' εἴφ' ὅ τι πράττει. nam εἶπον imperativus (Xen. Mem. 3, 6, 3, cf. quae Kuehner. ad 2, 2, 8 adnot.) aliquanto post in Atticorum consuetudinem pervenit.

6

καὶ δέξαι τηνδὶ μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας.

Athenaeus 11, 486f. 487a μετάνιπτρον (= μετανιπτρίς) ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὴν ἀπονίψωνται, διδομένη κύλιξ . . . ἔνιοι δὲ τὴν μετὰ τὸ νίψασθαι πόσιν, ὡς Σέλευκος ἐν Γλώσσαις. Καλλίας δ' ἐν Κύκλωψι κτλ. cf. Philetaer. 1.

7

πρὸς τῆς ἀφύης τῆς ἡδίστης

Athenaeus 7, 285e Καλλίας Κύκλωψι. πρὸς Porson.] πρὸ. ex nominis ambiguitate, quo piscis et meretrix significatur, iocum quaesivit iudice Meinekio. cf. Archipp. 16.

8

κεχαλκεῦσθαι τοίνυν ἑσπέρας

Pollux 7, 105 Καλλίας ἐν Κύκλωψι. verba sine dubio corrupta. quod Meinekius proposuit κ. τανῦν ἐφ' ἑσπέρας quomodo facilius intellegatur non perspicio.

Digitized by Google

9

Athenaeus 15, 667 d (*ἆθλα τῷ εὖ προεμένῳ τὸν κότταβον*) *ᾠά ἐστι καὶ πεμμάτια καὶ τραγήματα. ὁμοίως δὲ διεξέρχονται . . . Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψι.*

10

ἁμαξοτροχίας

τὰ ἴχνη τῶν τροχῶν, ἃ Ὅμηρος ἁματροχίας εἴρηκε, Καλλίας ἐν Κύκλωψιν λέγει. Pollux 7, 116. Hom. Il. 23, 422 *ἁματροχιὰς ἀλεείνων.*

ΠΕΔΗΤΑΙ

Ineunte bello Peloponnesiaco actam esse fragmenta indicant potissimum 14. 15. cf. Meinek. I 214. Bergk. R. c. Att. 116. Dindorf. Arist. fr. p. 21 n. b.

11

Α. τί δ' ἄρα; τοὺς Μελανθίου τῷ γνώσομαι;
Β. οὓς ἂν μάλιστα λευκοπρώκτους εἰσίδῃς.

Schol. Aristoph. Av. 151 *Μελάνθιος ὁ τραγικὸς κωμῳδεῖται . . . Καλλίας Πεδήταις κτλ. εἶχε Μελάνθιος λέπραν. τί δ'* Nauck. Philol. VI 415] *τίς. Μελανθίου* Dindorf.] *Μελανθίους*. ceterum *εὐρύπρωκτοι* saepissime, *λευκόπρωκτοι* nusquam perstringuntur. ac *χροιὰ λευκή* laudatur Aristoph. Nub. 1012. quocirca Nauckius *λακκοπρώκτους*. potest scripsisse etiam *λειοπρώκτους* vel (*μάλιστά*) *γ' εὐρυπρώκτους*. de *Melanthio* cf. interpretes Avium.

12

Α. τί δὴ σὺ σεμνοῖ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα;
Β. ἔξεστι γάρ μοι. Σωκράτης γὰρ αἴτιος.

Diogenes Laert. 2, 18 *ἐδόκει δὲ συμποιεῖν Εὐριπίδῃ . . . καὶ Καλλίας Πεδήταις κτλ. τί δὴ* Dindorf. Aristoph. fr. p. 21 n. b.] *ἤδη. σεμνοῖ* Dindorf.] *σεμνή*. Fritzschius Fab. retract. V 5. 10 *σεμνῆς καταφρονεῖς* (hoc ex cod. Cantabr.). adsentior Dindorfio, quamquam Cobetus in ed. Diog. *σεμνή*.

13

καὶ Σάκαν ὃν οἱ χοροὶ μισοῦσι.

Schol. Aristoph. Av. 31 *εἰς δὲ τὴν ποίησιν αὐτὸν κεχλευάκασι Καλλίας μὲν ἐν Πεδήταις κτλ. Σάκαν* (*Σάκας*), *ὃν* Dobr.] *Σάκον* V Ald. *Acestorem* dicit tragicum, de quo cf. interpr. Av. — ad iambicos et ad trochaicos numeros haec revocari possunt.

14

Athenaeus 8, 344e *Λάμπωνα τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις (ἐπὶ τῇ ὀψοφαγίᾳ) κωμῳδοῦσι Καλλίας Πεδήταις καὶ Λύσιππος Βάκχαις.*

15

Schol. Platon. 391 Bekk. *καὶ Περικλέα δημηγορεῖν παρεσκεύασεν (Ἀσπασία), ὡς Αἰσχίνης ἐν διαλόγῳ Ἀσπασίᾳ, καὶ Καλλίας ὁμοίως Πεδήταις.* cf. Meinek. I 182.

16

τῆς πατρικῆς ἀρίδος

Pollux 7, 113 *ἐργαλεῖα δὲ (τεκτόνων) . . . τέρετρον, τρυπανοῦχος, ἀρίς. Καλλίας γοῦν ἐν Πεδήταις λέγει κτλ.*

17

εἰσῇμεν

ἀντὶ τοῦ εἰσήειμεν σὺν τῷ ι Καλλίας Πεδήταις. Etymol. m. 301, 55. Herodian. II 503, 34.

18

τῶν ἐλύμων αὐλῶν

μνημονεύει καὶ Καλλίας ἐν Πεδήταις. Athenaeus 4, 176f. ac paullo ante *τοὺς ἐλύμους αὐλοὺς . . . οὐκ ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς Φρυγίους.* Poll. 4, 74 *ἔλυμος τὴν μὲν ὕλην πύξινος, τὸ δ' εὕρημα Φρυγῶν· κέρας δ' ἑκατέρῳ τῶν αὐλῶν ἀνανεῦον πρόσεστιν, αὐλεῖ δὲ τῇ Φρυγίᾳ θεῷ.*

ΣΧΟΛΑΖΟΝΤΕΣ

Solus Suidas commemorat. Meinek. I 213.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

19

τραυλὴ μέν ἐστιν, ἀλλ' ἀνεστομωμένη.

Pollux 2, 102 *Καλλίας ὁ κωμικός κτλ.* 'dicuntur haec in mulierem blaesam, sed multa in dicendo acrimonia utentem. Soph. OC. 795 *πολλὴν ἔχον στόμωσιν.*' Meinek.

20

μετὰ μαινομένων φασὶν χρῆναι μαίνεσθαι πάντας ὁμοίως.

Clemens Alex. Strom. 6, 743 *Καλλίᾳ τῷ κωμικῷ γράφοντι κτλ. Μένανδρος ἐν Πωλουμένοις παρισάζεται κτλ. ὁμοίως* ad Calliae ver-

sum a Clementis oratione retraxit Bentlei. Emend. Menandr. 56. ex parabasi videntur petita esse.

21

ἔτνος, πῦρ, γογγυλίδες, ῥάφανοι, δρυπεπεῖς, ἐλατῆρες

Athenaeus 2, 57a *Καλλίας δ' ἐπὶ τῆς ῥαφανῖδος εἴρηκε τὴν ῥάφανον. περὶ γοῦν τῆς ἀρχαιότητος τῆς κωμῳδίας διεξιὼν φησιν κτλ. ἔτνος* insolenter producta prima syll. *πῦρ*] *πῦαρ* (*πύαρ*) Arnaldus Lect. gr. I 17. *πυριάτης* Fritzsch. Aristoph. Thesm. p. 239. de victus qui olim choreutis praeberi solebat simplicitate loquitur.

22

δυαδελφίδην ταὐτῷ μυχῷ

Καλλίας. Pollux 3, 25. *δύο ἀδελφιδὰς τούτω μοιχῶ* A. om. BC. *δύ' ἀδελφίδι' ἐν ταὐτῷ μυχῷ* Meinek.

23

Μεγαρικαὶ σφίγγες

Καλλίας πόρνας τινὰς οὕτως εἴρηκεν. Hesychius. Photius *Μεγαρικαὶ σφίγγες· αἱ πόρναι οὕτως εἴρηνται· ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν*. Nauckius Philol. II 150. VI 415sq. *φύσιγγες* pro *σφίγγες*. at Hesych. *Κορίνθιαι· αἱ πέδαι, καὶ* (Meinek. *Κορίνθιαι πέδαι· . . . καὶ*) *αἱ ἀπὸ Κορίνθου τῆς πόλεως γυναῖκες*. cf. Anaxil. Athen. 13, 558a.

24

μετάλλου στόμιον

Καλλίας ὁ κωμικὸς εἴρηκε. Pollux 2, 101.

25

Βολβός

Athenaeus 1, 22c *ὀρχησταὶ ἔνδοξοι Βολβὸς μὲν παρὰ Κρατίνῳ* (fr. 394) *καὶ Καλλίᾳ*.

26

βουβωνιᾶν

ὡς ὁ Καλλίας. Pollux 2, 186.

27

δοκησιδέξιον

Pollux 4, 9 *δοκησίνους, ὃν καὶ δοκησιδέξιον Καλλίας εἴρηκεν ὁ κωμικός*. cf. Pherecr. 154.

28

ἐλλεβοριᾶν

τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι, ὡς Καλλίας φησί, καὶ ἐλλεβορίζειν. Schol.

Aristoph. Vesp. 1489. Etymol. m. 331, 30, Suidas, Zonaras *ἐλλεβοριᾶν· τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι ὡς φαρμάκου. οὕτω Καλλίας.*

29

μαμμᾶν

Ἀργεῖοι τὸ ἐσθίειν. οὕτω Καλλίας. Photius. id non solum Argivorum fuisse docet Aristoph. Nub. 1383. an scribendum *αἱ μαῖαι* pro *Ἀργεῖοι*?

30

στρηνόφωνος

παρὰ Καλλίᾳ τῷ κωμικῷ. Pollux 2, 112.

31

Photius *ὑηνῶν· σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν· καὶ ὑηνία σκαιότης καὶ ἀμαθία. οὕτως Καλλίας.* Zonaras 1764 *ὑηνεὺς ὁ σκαιός, ὁ φλύαρος, ὁ ἀμαθής. καὶ ὑηνία. οὕτω Καλλίας.* itaque utrum *ὑηνός* an *ὑηνία* ad Calliam pertineat incertum est. videntur autem Hippocratis filii, ab omnibus comicis propter *ὑηνίαν* exagitati, hic quoque significari.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

32

Hesychius *σκανα . . . ντα· ἐπιχαλκ . . . παρὰ Σώφρονἰωσκανὰς πορεύσῃ ἐν τῇ ἀσπίδι. Καλλίας δὲ σκεῦος.* disputarunt de his Lobeckius Paralip. 334 adn. 15, Ahrens Dial. 475 (Sophron. fr. 93). ac priora quidem huc non pertinere constat. sed etiam quae Calliae esse dicuntur dubium est utrum ad comicum an ad Syracusanum referantur qui de Agathocle scripsit. quid significetur facile adparebit conl. Photius 518, 29 et Etym. m. 716, 54 *σκηνὴν δὲ ἣν ἔχουσιν . . . ἔοικε δὲ σκεῦός τι εἶναι, ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναί φασιν, οἱ δὲ σκιάδειον.* Photius 743, 13 *σκηνή· . . . οἱ δὲ εἶδος κόσμου γυναικείου, οἱ δὲ σκεῦός τι οὕτω καλούμενον.* Demosth. 41, 11 *σκηνὴν δὲ ἣν ἔχουσιν, οὐδέ γε ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν* (i. e. *Betthimmel*). ea igitur significatione Callias quoque sive comicus sive rerum scriptor usus erat.

33

Athenaeus 13, 577 b c *Ἀριστοφῶν δὲ . . ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀστῆς γένηται νόθον εἶναι, αὐτὸς ἀπεδείχθη ὑπὸ Καλλιάδου τοῦ κωμικοῦ ἐκ Χορηγίδος τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος.* Calliam, non Calliadem significari censet Meinek. I 449. 450. quod si verum est utrum Callias in comoedia an in iudicio id fecerit quaeritur.

ΗΓΗΜΩΝ

Athenaeus 15, 698c. 9, 406e. Meinek. I 214. Leutsch. Philol. X 704 sq.

ΦΙΛΙΝΝΑ

Athenaeus 15, 699a *γέγραφε δὲ (Ἡγήμων) καὶ κωμῳδίαν εἰς τὸν ἀρχαῖον τρόπον, ἣν ἐπιγράφουσι Φιλίνην.* cf. Meinek. I 215. composuit enim etiam parodias, inprimis Gigantomachiam. de vera nominis forma locupletior certe Athenaeo testis est Aristophanes Nub. 684.

1

μάλα ταχέως αὐτῶν πρίω μοι πουλύπουν,
καὶ δὸς καταφαγεῖν κἀπὸ τηγάνου γόνον.

Athenaeus 3, 108c *Ἡγήμων δ' ἐν Φιλίννῃ καὶ γόνον ἐκ ταγήνου ἐσθίοντας ποιεῖ ἐν τούτοις κτλ. πρίω μοι* Meinek.] *πριῶ* A. *πρίω τὸν* Schweighaeus., *πρίω σὺ* Coraes Xenocr. 206, *ταχέως ἰὼν πρίω μοι* Cobet. N. l. 141 et in Athenaeo Meinekius. *πουλύπουν*] *πώλυπον* A. pro *μάλα* Iacobs. Addit. Athen. 71 *ἀλλά*, Dobraeus *μάλλά*, et pro *αὐτῶν* Iacobs. *αὐτῷ* (*πρίω σύ*). *αὐτῶν* in ed. mai. Meinekius nummos esse putabat 'quorum in antecedentibus mentio facta' esset. *γόνος* sunt pisces minuti. Archestr. Athen. 7, 285b *τὸν γόνον ἐξαυδῶ, τὸν ἀφρὸν καλέουσιν Ἴωνες.*

ΛΥΣΙΠΠΟΣ

Victoriam Ol. 86, 2 reportavisse videtur Meinekio I 216. at cf. Boeckh. C. I. I 229 p. 349—352. antiquae comoediae poetam fuisse intellegitur ex fr. 4 et 6.

ΒΑΚΧΑΙ

1

Α. *Ἕρμων.* ΕΡΜ. *τί ἔστι;* *Α.* *πῶς ἔχομεν;* ΕΡΜ. *τί δ' ἄλλο γ' ἢ*
ὁ πατὴρ ἄνωθεν ἐς τὸ φρέαρ, ἐμοὶ δοκεῖν,
ὥσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους καθεῖκε νῷ.

Athenaeus 3, 124d *ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἔψυχον ὑπὲρ τοῦ ψυχρότερον αὐτὸν πίνειν φησὶν . . . ὁ Λύσιππος ἐν Βάκχαις κτλ. Βάκχαις* Casaub. ed. 2.] *βάκχοις* A. personarum discriptio mea est.

antea *A.* *Ἕρμων — ἔχομεν*; reliqua *B.* 2. *ἐμοὶ* Dindorf.] *μοὶ* A. *ἡμᾶς δοκεῖ* Porsonus Advers. 68. 3. *καθεῖκε νώ* Toeppel. Progr. Neobrand. 1857 p. 5] *καθεικέναι. καθεῖκεν ἕ* Schweighaeus. *καθεῖκέ με* Dobraeus Advers. II 304. conloquuntur duo fratres, quos pater nescio qua de causa in locum caliginosum, fortasse in cisternam, demisit. cum cernere nihil possint, primum alter alterum vocat, adsitne ipse quoque quaerens. similem videtur scaenam habuisse Alexidis fabula *Εἰς τὸ φρέαρ*, Apollodori Geloi *Ἀπολείπουσα* (cf. Meinek. IIII 438), fortasse etiam Plat. fr. 21. Plat. Theaet. 165b *ἐν φρέατι συνεχόμενος* (174c), ubi cf. Heindorf. Zenob. 3, 45 *ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι· ἐπὶ τῶν . . . ἀποφυγεῖν μὴ δυναμένων.* Apostol. 7, 40. Hesych. *ἐν φρέατι κυνομαχεῖν.* Cic. De prov. cons. 3, 6 *constat nobilissimas virgines se in puteos abiecisse et morte . . turpitudinem depulisse.*

2

βλαύτῃ, κοθόρνῳ, Θετταλίδι

Pollux 7, 89 *καὶ Θετταλὶς δὲ ὑπόδημα μηνῦον τοὺς εὑρετάς. μέμνηται δ' αὐτοῦ Λύσιππος ἐν Βάκχαις κτλ.* Stephanus Byz. *Θεσσαλία· ἔστι καὶ Θετταλὶς ὑπόδημά τι ποιόν, ὡς Λύσιππος ἐν Βάκχαις. Λύσιππος* Berkelius] *Λύσις.* Herodian. I 90, 27.

3

ἀλλὰ τρίμιτός ἐστι πῖλος.

Pollux 10, 50 *ἔξεστι δὲ εἰπεῖν καὶ πλεκτοὺς πίλους, καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομαζομένων οὐδώνων πίλους τριμίτους, Λυσίππου εἰπόντος ἐν Βάκχαις κτλ. πῖλος* Meinek.] *πλεκτός.* fortasse initium tetrametri troch.

4

οὐδ' ἀνακνάψας καὶ θειώσας τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας

Pollux 7, 41 *καὶ θεῖον δὲ τῶν ὑπουργούντων τῷ κναφεῖ, ἀφ' οὗ Λύσιππος κτλ.* et 7, 77 *δευτερουργῆ δὲ χλαῖναν ἐκάλουν, ἣν οἱ νῦν ἐπίγναφον, καὶ δευτερουργοὺς τοὺς τοῦτο ποιοῦντας. τάχα δὲ τοῦτο ὑποδηλοῖ καὶ Λύσιππος ἐν Βάκχαις κτλ.* idem 7, 37 *ἀνακνάψαι Λύσιππος ὁ κωμικός. οὐδ'* Dobraeus Arist. Plut. 166] *σὺ δὲ.* om. A. *ἀνακνάψας*] *ἐπιγνάμψας* A 7, 41, *ἀναγνάψας* AF 7, 77. *ἐπινοίας* 7, 41] *διανοίας* 7, 77. ex parabasi, in qua aemulorum iniurias propulsaverit, haec petita esse monet Meinekius, Nub. 538—550. Pac. 750. 61 confert Dobraeus. *θειοῦνται* autem vestes ad emendandum odorem.

5

αὐτοῖς αὐλοῖς ὁρμᾷ καὶ γλωττοκομείῳ.

Pollux 10, 154 *τὸ μέντοι γλωττοκομεῖον εἴρηκε Λύσιππος ἐν Βάκχαις κτλ.* (*tibicen*) *inruit una cum tibiis et theca tibiali.* Lobeckius Phryn. 99 *αὐτοῖσιν αὐλοῖς ἦρέ με | καὶ γλ.*, ut ambubaia loquatur de amatoris ferocitate conquerens '*sustulit me una cum tibiis et theca tibiaria*'.

6

Athenaeus 8, 344e *καὶ Λάμπωνα δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις* (*τῇ ὀψοφαγίᾳ*) *κωμῳδοῦσι Καλλίας Πεδήταις καὶ Λύσιππος Βάκχαις.* Hesychius *ἀγερσικύβηλις· καὶ Λύσιππος ἐν Βάκχαις τὸν αὐτὸν* (*Λάμπωνα*) *ἀγύρτην κωμῳδεῖ.*

ΘΥΡΣΟΚΟΜΟΣ

A solo Suida commemorata. Meinek. I 216. ac fortasse *θυρσοκόμος* cognomen Bacchi erat a poeta in Bacchis usurpatum.

[ΚΑΤΑΧΗΝΑΙ]

Meinek. I 216. at longe aliter Boeckh. C. I. I 229 p. 349—352, qui Lysippum non poetam, sed protagonistam in Menelao fabula significari arbitratur.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

7

εἰ μὴ τεθέασαι τὰς Ἀθήνας, στέλεχος εἶ,
εἰ δὲ τεθέασαι μὴ τεθήρευσαι δ', ὄνος,
εἰ δ' εὐαρεστῶν ἀποτρέχεις, κανθήλιος.

Dicaearchus Descr. Graec. 22 Buttm. *τὸ καθόλου δ' ὅσον αἱ λοιπαὶ πόλεις πρός τε ἡδονὴν καὶ βίου διόρθωσιν τῶν ἀγρῶν διαφέρουσι, τοσοῦτον τῶν λοιπῶν πόλεων ἡ τῶν Ἀθηναίων παραλλάττει. φυλακτέον δ' ὡς ἔνι μάλιστα τὰς ἑταίρας, μὴ λάθῃ τις ἡδέως ἀπολόμενος. οἱ στίχοι Λυσίππου κτλ. — τεθήρευσαι.* Xen. Memor. 1, 2, 24 *Ἀλκιβιάδης ὑπὸ γυναικῶν θηρώμενος.* cf. 2, 6, 28. 3, 11, 7 sq.

8

κύων δέ τις
ἐβόα δεδεμένος ἔνδον ὥσπερ Βούδιος.

Hesychius *Βούδιος· παρὰ Λυσίππῳ τὸ ὄνομα κτλ. Σέλευκος*

ἀποδίδωσιν ἄφρων, ἀνόητος. ἔνδον addidit K. Mus. Rhen. XXX 413, ubi cf. quae ad interpretandum hunc versum adieci. *Βούδιος*] *Βουλίας* K. cf. Fritzsch. Ind. Rost. 1870 p. 9. cf. *Βουζύγης* Leutsch. Append. prov. 1, 61.

9

ἀλλὰ δᾷδας ἡμμένας μοι ταχὺ δότω τις ἔνδοθεν,
καὶ κόρους πλεκτοὺς ἀκραιφνεῖς μυρρίνης.

Etymol. m. 531, 53 *κορυθάλη· ἡ πρὸ τῶν θυρῶν τιθεμένη δάφνη, ὅτι οἱ κλάδοι, οὓς κόρους καλοῦσι, θάλλουσιν, ὡς καὶ Χρύσιππος* (sic) *κτλ.* cf. Etymol. Gud. 338, 15. *μοι ταχὺ* cod. Sorb. apud Gaisford.] *μοι. ἐμοὶ* Hemsterh. *ἀκραιφνεῖς* Hemsterh.] *ἀκραπνεῖς. ἀκρατεῖς* cod. Par. 2630. ceterum $\overset{\rho\pi\pi}{\chi}$ D. $\overset{\rho}{\chi}\pi\pi^{o\varsigma}$ M. Hemsterhusius *Στράττις Χρυσίππῳ.* facilius sane Meinekius *Λύσιππος.*

10

σάμακα

Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμόν. ἄμεινον δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον. οὕτως Λύσιππος. Photius. cf. Hesych. *σάμαξ* et Chionid. 1.

ΛΕΥΚΩΝ

Πρέσβεις docuit Ol. 89, 2, *Φράτερας* Ol. 89, 3. Meinek. I 217.

ΟΝΟΣ ΑΣΚΟΦΟΡΟΣ

Argumentum ingeniose exposuit Boeckhius Oec. Att.[2] I 438. 9. fragmenta non exstant.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ

Argument. Aristoph. Vesp. I *ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου* (Ol. 89, 2) . . . *δεύτερος ἦν. εἰς Λήναια. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προάγωνι, Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.* fragmenta non exstant.

ΦΡΑΤΕΡΕΣ

Argument. Aristoph. Pac. I *ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντας Ἀλκαίου* (Ol. 89, 3), *ἐν ἄστει. πρῶτος Εὔπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λεύκων Φράτερσι.* Hyperbolum ut barbarum, qui phrateres non haberet, ea fabula traductum esse opinio est Bergkii R. c. Att. 106.

1

ἀτάρ, ὦ Μεγάκλεες, οἶσθά που Παάπιδος
Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκεν.

Hesychius *Παάπης· οὗτος ποτήριά τινα τοῖς Ἀθηναίοις ἔπεμψε δῶρα. Λεύκων Φράτερσιν κτλ.* ὦ Fritzschius Act. soc. gr. I 137] ὁ. *οἶσθά που* Fritzsch.] *ὑσθάτου. κατεδήδοκε* Fritzsch.] *κατεδήδωκε.* alter versus insuavissimus est propter caesuram neglectam ictusque (*τἀκπώματά*) pravitatem. scribendum est *τἀκπώμαθ' ἃ κατεδ.*, i. e. *οἶσθά που τὰ Π. ἐκπώματα, ἃ Ὑπ. κ.* '*meministi opinor pocula illa Paapidis quae Hyperbolus furatus est*'. de forma *Μεγάκλεες* cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Eq. 283. Eupol. 212. *Paapis* Aegyptius aliunde non cognitus. cf. Bergk. R. c. Att. 106. 7. regulus Aegyptiorum esse putatur; sed quidni mercatorem Aegyptium fuisse ponamus, poculis pretiosis Athenas adlatis ab Hyperbolo fraudatum?

2

Athenaeus 8, 343 c *κωμῳδοῦσι δ' αὐτὸν (Μελάνθιον) ἐπ' ὀψοφαγίᾳ Λεύκων ἐν Φράτερσιν, Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ, Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ.*

3

Photius *Τίβιοι· ἔθνος. Λεύκων ἐν Φράτερσιν. τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς.* cum Tibareni (ῐ) Chalybum vicini fuerint, Scythiae gens (Pomp. Mel. 1, 20), Tibii (ῑ) autem Phrygiam incoluerint (Steph. Byz. *Τίβειον· τόπος Φρυγίας, ἀπὸ Τιβίου τινός. ἐκ τούτου καὶ Τιβίους τοὺς δούλους καλοῦσι*), Tibii pro Tibarenis commemorari vix poterant. fortasse servus aliquis in Leuconis fabula hoc nomen gessit. Luc. Tim. 22. Strab. 7, 304 *Τίβιον τὸν Παφλαγόνα (προσηγόρευον)* cf. 12, 553.

ΜΕΤΑΓΕΝΗΣ

Meinek. I 218.

ΑΥΡΑΙ

Suidas *Αὔρας* et *Μαμμάκυθον* duas Metagenis fabulas fuisse tradit. Athenaeus 8, 355 a *Μαμμακύθου ἢ Αὐρῶν Μεταγένους ἰαμβεῖον* et 13, 571 b *τὰς Μεταγένους Αὔρας ἢ τὸν Ἀρισταγόρου Μαμμάκυθον* commemorat. hinc Meinekius quam Metagenes *Αὔρας* fabulam docuisset, eam Aristagoram paullulum inmutatam et no-

mine *Μαμμακύθου* inscriptam repetiisse probabiliter coniecit I 218. cf. Aristoph. Ran. 990 et Fritzsch. Ran. p. 185.

1

τίς ἡ Κολαινὶς Ἄρτεμις;
ἱερεὺς γὰρ ὢν τετύχηκα τῆς Κολαινίδος.

Schol. Aristoph. Av. 873 *Ἀρτέμιδι ἐπώνυμον ἡ Κολαινίς. Μεταγένης δὲ ἐν Αὔραις κτλ. τίς ἡ* om. Ald., cuius sane auctoritas nulla est. unum loqui arguit *γάρ* particula: idem autem non potest simul sacerdotem se Dianae Colaenidis fuisse dicere et quae ea dea sit quaerere. scribendum videtur *τί σοι Κολαινὶς Ἄρτεμις; quid ad te pertinet?* cf. Aristoph. Eq. 1198. Thesm. 498. Diphil. 17, 4. 32, 18. Apollodor. com. 4, 3. Nicomach. 1, 24. et de *Colaenide Diana* Pausan. 1, 31, 5. Preller. Myth. gr.[2] I 236 n. 1.

2

ἀλλ', ὠγαθέ, δειπνῶμεν πρῶτον, κἄπειτά με πάντ' ἐπερώτα,
ἅττ' ἂν βούλῃ· νῦν γὰρ πεινῶν δεινῶς πώς εἰμ' ἐπιλήσμων.

Athenaeus 9, 385 b *ἐξ Αὐρῶν Μεταγένους κτλ. πρῶτον* add. Porsonus. *πάντ'*] *πᾶν* Cobet. N. l. 142. non recte. *ἅττ'* K.] *ὅ τι.* cf. Bentlei Dobraeique adnotata ad Aristoph. Nub. 348. hoc fragmentum cum fr. 3 Bergkius R. c. Att. 421. 2 ita coniungit, ut fr. 2 alterius personae responsum esse statuat.

3

ὥσπερ ἐπειδὰν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες.

Athenaeus 8, 355 a *ἐκ Μαμμακύθου ἢ Αὐρῶν Μεταγένους ἰαμβεῖον κτλ.*

4

ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας
ὡραίας πρότερον, νῦν δ' οὐχ ὑμῖν ἀγορεύω
ἄρτι χνοαζούσας αὐλητρίδας, αἵ τε τάχιστα
ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα μισθοῦ ἔλυσαν.

Athenaeus 13, 571 b *κατὰ τὰς Μεταγένους Αὔρας ἢ τὸν Ἀρισταγόρου Μαμμάκυθον κτλ. νῦν δ' οὐχ*] *νῦν δ' αὖθ'* Bergkius R. c. Att. 422, quod necessarium videtur, nisi aut per interrogationem sententia efferatur aut post *ἔλυσαν* alterum membrum a particula *ἀλλά* incipiens excidisse statuatur. *χνοάζουσαι αὐλητρίδες* quomodo esse possint nescio. *χλοαζούσας* scribendum videtur, nisi forte genitalium lanugo significatur. *ἄνδρας φορτηγούς* Schweig-

haeuserus mercatores peregrinos interpretatur cum navibus onerariis in Piraeeum advectos. eorum membra viresque a meretricibus frangi. *ὑπό* coniungendum cum *ἔλυσαν*, *μισθοῦ* genetivus pretii est.

5

οἰκίσκον

ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον . . . Μεταγένης Αὔραις. Harpocration. cf. Aristoph. fr. 405. 406. 441.

De aliis fragmentis fortasse ad Auras referendis cf. Bergk. R. c. Att. 422.

ΘΟΥΡΙΟΠΕΡΣΑΙ

Thurii Persarum more luxuriae dediti notantur. Lobeck. Paralip. 78 n. 12. Meinek. I 220. Athenaeus 6, 270a *οἱ Θουριοπέρσαι καὶ τὸ τοῦ Νικοφῶντος δρᾶμα (Σειρῆνες) ἀδίδακτά ἐστι.*

6

ὁ μὲν ποταμὸς ὁ Κρᾶθις ἡμῖν καταφέρει
μάζας μεγίστας αὐτομάτους μεμαγμένας,
ὁ δ' ἕτερος ὠθεῖ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν
ἑφθῶν τε βατίδων εἱλυομένων αὐτόσε.
τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐνμεντευθενὶ
ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις,
ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικόμμασιν,
τηδὶ δ' ἀφύαισι, τῇδε δ' αὖ ταγηνίαις.
τεμάχη δ' ἄνωθεν αὐτόματα πεπνιγμένα
εἰς τὸ στόμ' ᾄττει, τὰ δὲ παρ' αὐτὼ τὼ πόδε,
ἄμυλοι δὲ περινάουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ.

Athenaeus 6, 269f *τῶν δὲ Μεταγένους ἐκ Θουριοπερσῶν μνημονεύσας καταπαύσω τὸν λόγον . . . κτλ.* 2. *αὐτομάτους* P] *αὐτομάτας.* 3. *ἕτερος* Dindorf.] *ἑτερός γε ὁ Σύβαρις καλούμενος ποταμός.* extrema interpretationis causa addita esse intellexit Elmsl. Edinb. Rev. III 193. Porsonus *ὁ δ' ἑτερός ἐστιν ὁ Σύβαρις καλούμενος | ποταμός, ὃς ὠθεῖ κτλ.* 4. *εἱλυομένων*] *εἱλυόμενον* Schweighaeus. *αὐτόσε*] *αὐτόσσε* A. 5. *ἐνμεντευθενὶ* Elmsl. auctar. Aristoph. Ach. 108] *ἓν μὲν ἐντεῦθεν.* 6. *ῥεῖ* Elmsl.] *ῥέει.* 8. *τηδὶ δ'*] *τιδιδ'* A. *ἀφύαισι* Villebrun.] *ἀφύλισι* A. *τῇδε δ' αὖ*] *τηδεδὶ* Elmsl. 9. *δ'* Schweighaeus.] *λ'* A. 10. *ᾄττει*] *αἴττει* A. post v. 10 in Athenaei editione Meinekius lacunae signum posuit, ita fere explendae (Anal. crit. Ath. 118) *κυλίνδεθ' ἱκετεύονθ' ἑαυτὰ*

καταπιεῖν, conl. Teleclid. 1, 5. Pherecr. 108, 24. v. 5 *τὰ μικρὰ ποτάμια* sine dubio canaliculi sunt aquae per vias publicas ducti.

7

τίς τρόπος ἵππων; ὡς δ᾽. ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Photius et Suidas *τίς τρόπος ἵππων; παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων. Μεταγένης Θουριοπέρσαις κτλ.* Hesychius *τίς τρόπος· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων.* Plut. Proverb. 1, 83 *τίς τρόπος ἵππων· ἐπὶ τῶν παρηλλαγμένον τι καὶ ἀλλόκοτον ποιούντων.* — *τὸν*] fort. *τινα*, i. e. *ὡς β. τινα τρόπον οὗτοι ὀρχ.* chori saltationem dicit.

8

πίνακα

τὸ σκεῦος (i. e. *τήγανον*) *ὠνομασμένον καὶ παρὰ Μεταγένει τῷ κωμικῷ ἐν Θουριοπέρσαις.* Athenaeus 6, 228e.

9

συγκόψαι

ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. Μεταγένης Θουριοπέρσαις. Bekker. Anecd. 114, 1. cf. Photius 555, 15. idem Photius 308, 24 et Suidas *ξενοκοπεῖν· ἐπὶ τοῦ πληγὰς ἔλαβον* (*λαβεῖν* Suid.). *οὕτω Μεταγένης.* recte Meinekius *ξυνεκόπην* pro *ξενοκοπεῖν*, perperam adversante Bernhardyo.

ΟΜΗΡΟΣ Η ΑΣΚΗΤΑΙ

Naupactum Lacedaemonii (fr. 10) Messeniis inde eiectis expugnaverunt Ol. 94, 4. Diodor. Sic. 14, 34. Pausan. 4, 26, 2. 10, 38, 10 (5). itaque circa id tempus fabulam actam esse arbitratur Meinek. I 221. cf. etiam Bergk. R. c. Att. 423. 4. Fritzsch. Q. Arist. 285. 6 n. 62.

10

καὶ Λύκων ἐνταῦθά που
. . προδοὺς Ναύπακτον ἀργύριον λαβὼν
ἀγορᾶς ἄγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται.

Schol. Plat. 332 Bekk. *Μεταγένης ἐν Ὁμήρῳ εἰς προδότην* (*κωμῳδεῖ τὸν Λύκωνα*) *κτλ.* 2. *πέρυσι* supplet Meinekius. Bergkius R. c. Att. 422 *Α. καὶ Λ. ἐντ. Β. ποῦ; Α. ὁδὶ πρ. κτλ.* Eurip. El. 387 *αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν ἀγάλματ᾽ ἀγορᾶς εἰσιν.* *ξενικὸν* corruptum videtur. scribendum *ἄγαλμ᾽ ἀγορᾶς ξένοισιν ἐμπ.* '*inlustre peregrinis exemplum, ad quantam in foro et contione*

potentiam Athenis pervenire possint', dummodo civitatem furari discant. fuit enim Lycon (idem qui Socratem accusavit) peregrinus scholiasta Platonis teste ex Ionia oriundus Thoricoque pago adscriptus. *ἐμπορεύεται* ex tragicorum consuetudine desumptum esse Bergkius 423 monet conl. Soph. El. 405. OR. 455. fr. 788 N.

11

Schol. Aristoph. Av. 1297 (*Μειδίας*) *διαβάλλεται εἴς τε πονηρίαν . . . καὶ κλοπὴν* (sic Schneiderus pro *κλοπῆς*) *δημοσίων, ὡς Μεταγένης ἐν Ὁμήρῳ, καὶ συκοφαντίαν* (sic Dind. pro *συκοφαντίᾳ*).

Ad Homerum praeterea fr. 17. 18 refert Schweighaeuserus.

ΦΙΛΟΘΥΤΗΣ

Atheniensium superstitiones hac fabula exagitasse videtur Meinekio I 221.

12

δίμυξον ἢ τρίμυξον ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

Pollux 6, 103 *Μεταγένης κτλ.* 10, 115 *Μεταγένους δέ· δίμυξον, ὡς ἐγὼ δοκῶ.* Athenaeus 15, 700f *μνημονεύει τοῦ διμύξου λύχνου καὶ Μεταγένης ἐν Φιλοθύτῃ.* Bekker. Anecd. 91, 3 *δίμυξον λύχνον· Μεταγένης Φιλοθύτῃ.*

13

ὦ πολῖται, δεινὰ πάσχω. Β. τίς πολίτης δ' ἔστ' ἔτι
πλὴν ἄρ' εἰ Σάκας ὁ Μυσὸς καὶ τὸ Καλλίου νόθον;

Schol. Aristoph. Vesp. 1221 *τὸν Ἀκέστορα ξένον κωμῳδοῦσι τὸν τραγικόν . . . οὐ κοινῶς ξένον, ἀλλὰ Μυσόν. . . καὶ Μεταγένης Φιλοθύτῃ κτλ. ἔστ' ἔτι* Meinek. V 53] *ἐστί.* Bergk. R. c. Att. 124 *ἐστὶ νῦν. ἄρ' εἰ Σάκας* Bergk.] *ἀρισάκας* V. *ἀρσάκας* Ald. cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Nub. 361. de subditivo Calliae filio cf. Andocid. 1, 125—127.

14

κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον, ὡς ἂν
καιναῖσι παροψίσι καὶ πολλαῖς εὐωχήσω τὸ θέατρον.

Athenaeus 10, 459c *κατὰ γὰρ τὸν Μεταγένους Φιλοθύτην κτλ.* Pollux 10, 88 *τὰς δὲ παροψίδας ἡ μὲν πλείστη χρῆσις ἐλέγχει τοὔνομα ἐπὶ μάζης ἢ ζωμοῦ τινος ἢ ἐδέσματος εὐτελοῦς· οὐ μὴν ἀλλὰ κἀπὶ τὸ ἀγγεῖον ἑλκτέον τὴν κλῆσιν . . . τὸ μὲν ἐν τῷ Μεταγένους Φιλοθύτῃ ὡς ἂν — θέατρον, οἶδ' ὅτι ἐστὶν ἀμφίβολον. κατ'*

ἐπεισόδιον] *καὶ ἐπεισοδίοις* Fritzsch. De parops. 9. non recte. *καιναῖσι* Dind.] *καιναῖς. πολλαῖσι π. καὶ καιναῖς* Pollux. ac sic in Ath. Meinek. at Dionys. 2, 37 *πολυτελῶν* | *πολλῶν τε δείπνων*. ceterum falluntur qui *ἐπεισόδιον* tragoediae tantummodo esse opinantur. De comoed. Cram. Anecd. Par. I 403 (p. XXVII a Duebn.) *μέρη τῆς κωμῳδίας τέσσαρα· πρόλογος, χορικόν, ἐ π ε ι σ ό δ ι ο ν, ἔξοδος . . . ἐπεισόδιόν ἐστι τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν*. neque ulla causa excogitari potest cur eandem fabulae partem Athenienses in tragoedia aliter, aliter in comoedia adpellare debuerint. non minus perversum est Metagenis sententiam Cratini fragmento 195, i. e. solem densissima caligine inlustrare. Metagenes enim in parabasi ut videtur suarum fabularum virtutes praedicans *unoquoque episodio* nova quaedam inventa contineri dicit, ut spectatores quasi in convivio multis semperque novis ferculis delectentur. cf. Aristoph. Nub. 756. 1287. ac similiter Athenaeus postquam de griphis disputavit proximo libro Metagenis exemplo aliam rem se tractaturum profitetur.

15

λαθροφαγεῖν

Μεταγένης Φιλοθύτῃ. Bekker. Anecd. 106, 12. Pollux 6, 40 *Μεταγένης δὲ καὶ λαθροφαγεῖν που λέγει*.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

16

ῥαφανῖδος,
ἀμύλου, λεκίθων, καρύων, ζωμοῦ, πολφῶν, οἴνου, κολοκύντης.

Erotianus 111, 11 Klein. *πολφοί· βολβοί. ὡς Μεταγένης φησί κτλ. βολβοί* ad Metagenis verba pertinere putat Cobetus (*βολβῶν, ῥαφανῖδος*). *λεκίθων* vel potius *λεκίθου* Meinekius] *λεκύθων. οἴνου* corruptum iudicat Meinekius. idem *κολοκύντης* conl. Phryn. Epit. 437 Lob.] *κολοκύνθης*.

17. 18

Athenaeus 6, 270e *θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ ἄλλων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευὴν εἰσκυκλουμένην . . . ἀνέκραγεν·*

τέτλαθι δὴ πενίῃ καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων·
ὄψων γὰρ πλῆθός σε δαμᾷ καὶ λιμὸς ἀτερπής.

deinde 271a *δεῖ οὖν κἀμὲ κατὰ τὸν κωμικὸν Μεταγένην ἐ π ε ι π ό ν τ α*

εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ δείπνου

τετλάναι.

Schweighaeuserus non solum versum extremum, sed etiam duo

priores Metageni tribuebat ad Homerum referens, ac sic Fritzschius Q. Arist. 285, Bergkius R. c. Att. 422, qui tamen ad Auras haec pertinere censet. Meinekius priores Hegemonis (Athen. 15, 698 d) esse arbitratur. praeterea Fritzschius Q. Arist. 286 n. 62 tertium versum duobus prioribus anteponit.

19

δουλάρια

Μεταγένης. Pollux 3, 76.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣ

Meinek. I 218. Fritzsch. Aristoph. Ran. p. 185. 323. cf. ea quae ad Auras Metagenis adnotavimus.

ΜΑΜΜΑΚΥΘΟΣ

1

ὥσπερ ἐπειδὰν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες.

Athenaeus 8, 355 a. cf. Metagen. 3.

2

ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας
ὡραίας πρότερον· νῦν δ' οὐχ ὑμῖν ἀγορεύω
ἄρτι χνοαζούσας αὐλητρίδας, αἵτε τάχιστα
ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα μισθοῦ ἔλυσαν.

Athenaeus 13, 571 b. cf. Metagen. 4.

3

ἀνθέων

τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς Ἴωσιν οἱ Ἀττικοί . . . Ἀρισταγόρας Μαμμακύθῳ. Bekker. Anecd. 404, 28 et Suidas *ἀνθέων*.

4

βασιλεύς

χωρὶς τοῦ ἄρθρου. Ἀρισταγόρας Μαμμακύθῳ. Bekker. Anecd. 85, 25. i. e. rex Persarum.

5

ἱμάντας

τοὺς τῶν ἱστίων. Ἀρισταγόρας. Photius.

6

λακκόπεδον

τοὺς ὄρχεις. οὕτως Ἀρισταγόρας. Photius. Ἀρισταγόρας Meinek. I 220] Ἀνταγόρας. Hesych. λακκόπεδα . . φησὶν διαχαλασθέντος ὀσχέου καὶ τῶν διδύμων κρεμασθέντων καλεῖσθαι λακκόπεδα.

7

σπεῖρα

ἡ συστροφὴ καὶ τὸ ἄθροισμα. οὐχ ὅπως παρὰ τοῖς τραγικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν Μαμμακύθῳ. Photius.

ΣΤΡΑΤΤΙΣ

Meinek. I 221 sq.

ΑΓΑΘΟΙ

Dubitabant veteres Pherecratis an Strattidis esset. cf. quae ad Pherecratis fabulam adnotavimus.

ΑΝΘΡΩΠΟΡΡΑΙΣΤΗΣ

Titulum ad ἀγωνοθέτην pertinere, i. e. ἄρχοντα βασιλέα, qui primas partes Orestis Euripideae Hegelocho histrioni dederat (fr. 1) eoque spectatorum voluptatem perdiderat, Meinekius monet I 224. perperam interdum Ἀνθρωπορέστης. simplici ρ nomen scribendum esse Dindorfius censet Schol. Eurip. IIII 257, poetam eo in trimetris iambicis usum esse ratus: quae admodum dubia res est.

1

καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἐμέλησέ μοι μελῶν,
Εὐριπίδου δὲ δρᾶμα δεξιώτατον
διέκναισ' Ὀρέστην, Ἡγέλοχον τὸν Κυννάρου
μισθωσάμενος τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν.

Schol. Eurip. Orest. 279 πολλοὶ μὲν οὖν διέπαιξαν τῶν κωμικῶν (τὸν Ἡγέλοχον) . . . Στράττις ἐν Ἀνθρωπορραίστῃ κτλ. 3. διέκναισ'] δι' αἴκνεσ' A. Ὀρέστην] ὀρέστῃ IB. Κυννάρου Dindorf.] κυντάρου ABM. κιννάρου I. Κιννάρου Bentleius. ac Cinnarus, πορνοβοσκὸς Σελινούσιος commemoratur Zenob. 1, 31, ubi nulla codicum discrepantia enotatur, et Hesych. ἁρπαγὴ τὰ Κιννάρου. τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν i. e. *primas partes agere.* cf. fr. 60 et Aristoph. Ran. 303.

2

τῶν δὲ διδύμων ἐκγόνων σαμβαλίσκος

Athenaeus 3, 127 d σαμβαλίσκος δὲ κάλειται ... Στράττις ἐν Ἀνθρωπορραίστῃ· τῶν γυναικῶν δὲ σαμβαλίσκους εἴρηκεν ὁ Στράττις ἐν τῷ αὐτῷ δράματι οὕτως κτλ. Pollux 6, 73 Στράττις δὲ καὶ τὴν γυναικῶν εἴρηκε σαμβαλίσκος. videntur trimetri esse, quorum alter incipit a voce σαμβαλίσκος. Iacobs. Anim. [illegible] Meinekius post ἐλατήρων inseruit τῶν. [illegible] versum efficerent. [illegible] Athen. 3, 112 b τῶν ἐκ Τεγέας σαμβαλίσκος τῶν [illegible]. 4, 131 [illegible] ἐκβαλόντα [illegible]. Pollux 4. σαμβαλίσκος [illegible] videntur. [illegible] de persona loquitur. [illegible] Σαμβαλίσκος nomen proprium. [illegible] Athen. 4, 134 c. 6, 242 d? Meinek.

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ

Titulus dubius. cf. Meinek. I 224.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

Schol. Aristoph. Ran. 146 πολλῷ ὕστερον τῶν Βατράχων δεδίδακται ἡ Ἀταλάντη, ἡ Ἀταλάντης codices Στράττιδος. cf. Suid. σκῶρ. Atalantam scripserunt etiam Callias, Euthycles, Alexis, Philyllius, Philetaerus. Meinek. I 225. sine dubio fabulam de Atalanta et Meleagro vel Milanione comice tractaverat.

3

καὶ τὴν Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν
εὑρεῖν με συκάζουσαν, εἶθ' ἥκειν ταχὺ
τὸν αὐλοτρύπην αὐτόν.

Vit. Isocr. p. 256 Westerm. σκώπτουσι δ' αὐτὸν (Ἰσοκράτη) οἱ κωμικοὶ ἐπὶ τῇ Λαγίσκῃ, ὧν εἷς ἐστι καὶ Στράττις λέγων ταῦτα ἐν Ἀταλάντῃ κτλ. Athenaeus 13, 592 d Ἕρμιππος προβαίνοντά φησι τῇ ἡλικίᾳ τὸν Ἰσοκράτη ἀναλαβεῖν Λαγίσκαν τὴν ἑταίραν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐξ ἧς καὶ γενέσθαι αὐτῷ θυγάτριον. μνημονεύει δ' αὐτῆς Στράττις ἐν τούτοις κτλ. cf. Harpocrat. Λαγίσκα ... Λαγίσκας τῆς ἑταίρας μνημονεύει καὶ Στράττις ὁ κωμικὸς οὕτω κτλ. Plutarchus Mor. 836 e ὅθεν εἰς τοὺς αὐλοὺς κεκωμῴδηται ὑπὸ Ἀριστοφάνους (fr. 700) καὶ Στράττιδος. Pollux 4, 71 καὶ αὐλοτρύπης, ὡς ἡ κωμῳδία. Suidas Φιλίσκος· ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητὴς παραδοξότατος. διὸ καὶ αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. imo Isocrates αὐλοτρύπης dicebatur, quia pater eius tibiis fabricandis operam dederat. καὶ τὴν om. Harpocr. τὴν om. Vit. Isocr. Λαγίσκαν] Λαγίσκην Vit. Isocr. ac Λαγίσκαν etiam Lysias fr. 155 Turic. 2. εὑρεῖν] ἰδεῖν Athen. Harpocr.

Digitized by Google

με] *μὲν* V. Isocr. *εἶθ' ἥκειν ταχὺ* V. Isocr.] *εὐναίαν ἔτι* Athen. Harpocr. (*εὔνοιαν* Ath. B). 3. *τὸν* V. Isocr.] *τόν τ'* Athen. Harpocr. *αὐλοτρύπην* Athen. Harp.] *αὐλότρυπον* V. Isocr. Bekkerus in Harpocratione *οὕτω Α*. — *παλλακὴν ἴδοιμι κτλ. εὐναίαν in lupanari* degentem interpretantur Schweighaeuserus et alii talium rerum amatores. nihil aliud significat quam *in lecto*. Hesych. *συκάζειν· . . . τὸ κνίζειν ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις.* ceterum utraque lectione coniuncta scribendum videtur *καὶ μὴν Α. τ. Ἰσ. π.* | *εὑρεῖν* (vel *ἰδεῖν*) *με σ. εὐναίαν ἔτι,* | *ἔπειτα δ' ἥκειν αὐλοτρύπην αὐτὸν ταχύ.*

4

ὑπογάστριον θύννου τι κἀκροκώλιον
δραχμῆς ὕειον

Athenaeus 7, 302d *Στράττις Ἀταλάντῃ κτλ.* v. 1 etiam 9, 399d. *τι* 399d] *τε* 302d. *ὕειον* Casaub.] *υἱόν*.

5

Schol. Aristoph. Ven. Pac. 347 *ὁ δὲ δεύτερος* (*Φορμίων*) *ἦν κωφός· μέμνηται καὶ Στράττις. τρίτος μοιχός· Κρατῖνος Ἀταλάντῃ· τέταρτος Κροτωνιάτης ἀρχαῖος· Κρατῖνος Τροφωνίῳ. Ἀταλάντῃ* post *Στράττις* transponit Dindorfius Cratini fabulae nomen excidisse existimans.

6

Hesychius *Διονυσοκουροπυρώνην. τὸν γὰρ Διονύσιον κουρέα ὄντα κωμῳδεῖ. κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς πάππου, ὡς δηλοῖ ὁ τὰς Ἀταλάντας συνθείς.* cf. Cratin. 208.

7

Schol. Aristoph. Av. 1294 *μνημονεύει αὐτοῦ* (*Ὀπουντίου*) *μέγα ῥύγχος ἔχοντος καὶ ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας.* verba *καὶ — γράψας* desunt in R. *ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας* (fr. 6. 7) idemne sit ac Strattis an alius dubitatur. illud veri similius est, cum *Στράττις ἐν Ἀταλάνταις* etiam a Suida adferatur (fr. 8).

8

διφροφόροι

Στράττις ἐν Ἀταλάνταις. Suidas.

9

σκῶρ

Schol. Aristoph. Ran. 146 *τινές φασι τῷ σκῶρ πρῶτον κεχρῆσθαι Στράττιν ἐν Ἀταλάντῃ δράματι. ψεῦδος δέ· πολλῷ γὰρ ὕστε-*

ρον τῶν Βατράχων ἡ Ἀταλάντη Στράττιδος δεδίδακται. cf. Suidas σκῶρ. σκῶρ, non σκώρ scribendum esse docet Lobeck. Paralip. 77.

ΖΩΠΥΡΟΣ ΠΕΡΙΚΑΙΟΜΕΝΟΣ

Zopyrus potest esse aut paedagogus Alcibiadis, de quo cf. Plat. Alcib. I 22 b. Plut. Alcib. 1. Clem. Alex. Paedag. 130 P. Ἀλκιβιάδου δὲ τὴν πορνείαν ὁ Θρᾷξ ἐπισχεῖν οὐκ ἴσχυσε Ζώπυρος, ἀλλ' ὠνητὸν ἀνδράποδον ὁ Ζώπυρος ἦν, aut ille Zopyrus, cuius nomen dialogo Socratico Phaedo inscripsit. Bekker. Anecd. 107, 3 λογάριά μοι λέγει. Φαίδων Ζωπύρῳ. (cf. Aristoph. fr. 810.) Theon. Progymn. 177 Walz (75 Spengel) παρὰ τῷ Σωκρατικῷ Φαίδωνι ἐν τῷ Ζωπύρῳ. cf. Meinek. I 225. Menandr. Philem. p. 237. Spinthari tragici Ἡρακλέα περικαιόμενον a Strattide exagitatum esse idem Meinekius suspicatur I 226.

10

Hesychius οὐ μάλα κικκάς· παροιμία τὸ μηδὲν σημαίνουσα. ὠνήτης δὲ κικκὰς (cod. κοκκὰς) οὐ μάλα φαίνεται. καὶ Στράττις ἐν Ζωπύρῳ περικαιομένῳ· τῶν οὐ μάλα τέθηκα κεκυκκᾶν ἐπικρατῆ. Ἐπικράτη Meinek. (cf. I 182). Photius οὐ μάλα κυκκᾶ· τὸ μηδέν. et οὐ μάλα κυκκᾶς· παροιμία οὐδὲν (potius τὸ μηδὲν) σημαίνουσα. Diogenian. 7, 4 et Apostol. 13, 38 οὐ μάλα κυκᾷς· ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄντων. Plut. Prov. 2, 4 οὐ μάλα κυκᾷς· κατὰ τῶν μηδὲν ὄντων. lucem videntur adferre Plaut. Rud. 2, 7, 22 (580) *eluas tu an exungare, ciccum non interduim*. Varro L. l. 7, 5, 98 *ciccum dicebant membranam tenuem, quae est in malo Punico discrimen*. Lobeck. Pathol. prol. 254 'κικκάβινον τὸ ἐλάχιστον (Hesych.) a κίκκος, quod Schneiderus commode restituit pro κικαῖος τὸ τῶν καρπῶν λέπος, latinum *ciccus*'. cf. 286. 7. Hesych. κύκκαρος· τὸ ἐλάχιστον. quod fortasse nihil aliud est quam κίκκαβος cf. Phot. 164, 18. 19. Pollux 9, 83. scribendum videtur οὐ μάλα γ' ἔθηκ' ἀλλ' οὐδὲ κίκκον Ἐπικράτη. cf. Aristoph. Nub. 1396. Pac. 1223.

ΙΦΙΓΕΡΩΝ

Apollophani ab aliis tribuebatur. cf. Bekker. Anecd. 83, 27. Suid. ἀδελφίζειν. Meinek. I 226. Apolloph. fr. 3 et 4.

ΚΑΛΛΙΠΠΙΔΗΣ

Nomen duxisse videtur a clarissimo tragoedo, de quo cf. quae adnotavimus ad Aristoph. fr. 474. ex quibus corrigi possunt quae Meinekius disputavit I 227 init.

11

αὐτίκα δ' ἥρπασε τεμάχη
θερμάς τε κάπρου φλογίδας ἔβρυχέ τε πάνθ' ἅμα.

Athenaeus 14, 656 b *τὰ δὲ ὀπτὰ κρέα καλεῖται φλογίδες. Στράττις γοῦν ἐν Καλλιππίδῃ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους φησίν κτλ. ἔβρυχέ* A] *κατέβρυξέ* Meinekius anapaesticos versus constituens. sed idem in Athenaeo cum Dindorfio scripsit ut nos supra edidimus.

12

Athenaeus 7, 304 b *μνημονεύει δὲ τῶν θυννίδων καὶ Στράττις ἐν Καλλιππίδῃ.*

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

Scripta fuit in Cinesiam poetam dithyrambicum, Meletis citharoedi filium. cf. Harpocr. 111, 20. Athen. 12, 551 d. fr. 15. 18. 19 et quae adnotavimus ad Aristoph. Ran. 153. ad Ol. 96 vel 97 refert Meinekius I 227—230.

13

τὰ δ' ἄλφιθ' ὑμῖν πῶς ἐπώλουν; Β. τεττάρων
δραχμῶν μάλιστα τὸν κόφινον. Α. τί λέγεις; μέτρῳ
ἐχρῶντο κοφίνῳ; ἢ . . . τοῦτ' αὖθ' ὅτι
οἴνου κόφινος, δυνάμενος τρεῖς χόας πυρρῶν
ταῖς κοφίναις ταὐτὰ ταῦτα δυνάμενος.

Pollux 4, 169 *οὐ μόνον δὲ ἡ κοτύλη καὶ ὑγρῶν ἦν καὶ ξηρῶν μέτρον, ὡς πολλαχόθεν ἡ κωμῳδία ὑποδηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κόφινος μέτρον Βοιώτιον ἄμφω μετροῦν. Στράττις γοῦν φησιν ἐν τῷ Κινησίᾳ κτλ.* 'sic A, lacuna 9—10 litterarum capace'. Bekker. v. 3 scribendum videtur *ἐχρῶντο κοφίνῳ; Β. νὴ Δία καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι κτλ.* reliqua non magis quam Meinekius expedio. Hesych. *κόφινος· μέτρον χωροῦν χόας τρεῖς.*

14

ἁλμυρόν θ' ὕδωρ,
ἕτερόν τε λεπτὸν ἐν ἀλίᾳ κεκομμένον.

Pollux 10, 169 *καὶ ἀλία δὲ σκεῦός τι ἦν πύξινον, ᾧ τοὺς ἅλας ἐντρίβουσιν . . . Στράττις δὲ ἐν Κινησίᾳ κτλ. ἕτερον*] *νίτρον* vel *κέγχρον* Meinekius. scribendum est *τυρόν.* describitur enim miserrimus nescio cuius victus. Antiphan. Athen. 9, 402 e (v. 8) *τυρὸς κοπτός.* Athen. 14, 658 d *τοὺς δὲ λεπτοὺς τῶν τυρῶν.*

15

Schol. Arist. Ran. 404 *χρόνῳ δ' ὕστερον οὐ πολλῷ τινι καὶ καθάπαξ περιεῖλε Κινησίας τὰς χορηγίας· ἐξ οὗ καὶ Στράττις ἐν τῷ εἰς αὐτὸν δράματι ἔφη σκηνῇ μὲν τοῦ χοροκτόνου Κινησίου.* 'requiritur *μέμνηται* vel simile quid' Dindorf. pro *ἔφη σκηνῇ μὲν* Meinekius *ἔφη· σκηνὴ μέν ἐστιν ἥδε τοῦ χ.* | *Κιν.* G. Hermann. Annal. Vindob. CX 78 *σκευὴ μὲν οὖν χ. Κ.* Cobetus N. l. 10 *σκηνὴ μὲν ἥδε τοῦ χ. θεοῦ* | *Κινησίου* coni. Sophocl. El. 6, his verbis poetam fabulam exorsum esse existimans. at quis deus *σκηνὴν* habet? Fritzschius Aristoph. Ran. p. 196 *σκλῆναι μετὰ τοῦ χ. Κ.*, Sannyrionem intellegens. '*exarescere cum choricida Cinesia.*'

16

Schol. Aristoph. Av. 1569 *εἶχε δὲ (Λαισποδίας) καὶ περὶ τὰς κνήμας αἰτίας τινάς, ὥς φησι Στράττις ἐν Κινησίᾳ. αἰτίας ἔχειν* pro *accusari, inrideri* grammatici haud raro dicunt. Meinekius V 53 adfert Hesych. *λεσβίσαι· αἰτίας εἶχον ἀτόπους αἱ ἀπὸ Λέσβου.*

17

Schol. Aristoph. Plut. 550 (*Θρασύβουλος*) *μήποτε ὁ ἀξιωματικὸς καὶ αὐθάδης, ὡς Στράττις ἐν τῷ Κινησίᾳ.* 'indicari videtur is Thrasybulus, cuius mentio fit in Eccles. 203: nam ibi quoque describitur a scholiaste *αὐθάδης καὶ δωροδόκος* (356) et *ὑπερόπτης τοῦ δήμου.* idemne fuerit qui Colyttensis necne, non affirmaverim'. Hemsterhus.

18

Athenaeus 12, 551 d *ἦν δὲ ὄντως μακρότατος καὶ λεπτότατος ὁ Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὅλον δρᾶμα γέγραφε Στράττις, Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ Φθιῶτα λέγειν. παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ.* cf. Aristoph. Ran. 1264.

19

Harpocratio 111, 24 (*μέμνηται Κινησίου*) *Στράττις ὅλον δρᾶμα ποιήσας εἰς αὐτόν, ὅπερ ἐπεγράφη Κινησίας, ἐν ᾧ καὶ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ κωμῳδεῖ.*

20

Pollux 10, 189 *Στράττις ἐν τῷ Κινησίᾳ τὸν Σαννυρίωνα διὰ τὴν ἰσχνότητα κάναβον καλεῖ.* cf. quae adnotavimus ad Aristoph. fr. 699.

21

Erotianus 85, 14 Klein. *καμμάρῳ· ἐφ' ἱδρῶσι δὲ παραλαμβάνειν . . . Στράττιν ἐν κυνηγοῖς λέγοντα* . . . Strattidis verba interierunt. *Κινησίᾳ* pro *κυνηγοῖς* Maussac. Harpocrat. II 306 (ed. Dindf.). ceterum *κάμμορον, κάμμαρον, κάμαρον* scribitur: est medicamentum refrigeratorium, *φάρμακόν τι ψυκτικὸν ἢ τάχα τὸ κώνειον* Erotian. 86, 4.

Ad Cinesiam Meinekius praeterea refert fr. 64.

ΛΗΜΝΟΜΕΔΑ

Nominis ratio obscura est, forma in codicibus multum variata. cf. Meinek. I 231. comparari potest *Ἀνδρομέδα*. fortasse Lemniarum mulierum fata ridicule traducebantur.

22

Ἑρμῆς, ὃν ἕλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου,
οἱ δ' ἐκ καδίσκου γ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

Athenaeus 11, 473c *μνημονεύει τοῦ καδίσκου καὶ Στράττις ὁ κωμικὸς ἐν Λημνομέδᾳ λέγων οὕτως κτλ.* idem 1, 32b *Ἑρμῆς δ' εἶδος πόσεως παρὰ Στράττιδι.* Eustathius 1470, 64. 2. *γ'* addidit Fritzschius Q. Arist. 269. Porsonus *σ'*. cf. Cratin. 193. Photius *Ἑρμῆς· πόσεως εἶδος· ὡς ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ Διὸς σωτῆρος.* similia Hesychius *Ἑρμῆς*.

23

Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν.

Schol. Plat. 320 Bekk. *τῶν δὲ βόλων ὁ μὲν τὰ ἓξ δυνάμενος Κῷος καὶ ἑξίτης ἐλέγετο, Χῖος δὲ ὁ τὸ ἕν, καὶ κύων. λέγεται δέ τις καὶ παροιμία ἀπὸ τούτου οἷον Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐάσω· ἀφ' οὗ καὶ Στράττις Λιμνοπέδαις κτλ.* Eustathius 1397, 41. Zenob. 4, 74 *Κῷος Χίῳ· ὁ Κῷος ἀστράγαλος ἠδύνατο ἕξ. παροιμία δέ ἐστι Χῖος πρὸς Κῷον. ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἠδύνατο ἕν, ὁ δὲ Κῷος ἕξ.* Append. prov. 5, 28 *Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν. ἀπὸ ἀστραγάλων παρῳδήθη ἡ παροιμία.* Apostol. 18, 26a *Χῖος παραστὰς οὐκ ἐᾷ Κῷον λέγειν*, falsa interpretatione addita. idem 10, 35 *Κῷος πρὸς Χῖον· ὅταν ἐλάττω πρὸς μείζω τις παραβάλλει.* discernenda igitur sunt duo proverbia: *Κῷος πρὸς Χῖον*, i. e. optimus talorum iactus prae pessimo, et *Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν* vel *οὐκ ἐάσω*, i. e., si Sauppium sequimur, *οὐκ ἐᾷ σῴζειν* (vers. choliamb.). cf. Diphil. Athen. 6, 247a (v. 4) *οὐκ ἄν ποτε Εὐριπίδης* (talorum iactus) *γυναῖκα σώσειεν.* Cous enim iactus erat optimus (6. 6. 6), quem qui iecisset, iactum iterabat. periculum igitur erat

ne iacto Chio omne lucrum periret. cf. etiam Fritzsch. Aristoph. Ran. p. 229 sq.

24

ὑποδήματα
σαυτῷ πρίασθαι τῶν ἁπλῶν

Harpocratio ἁπλᾶς . . . Καλλίστρατός φησι τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων οὕτω καλεῖσθαι. Στράττις Λημνομέδᾳ κτλ. πρίασθαι] περιᾶσθαι F. περίασθαι M.

25

πολλοὺς ἤδη μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας

Athenaeus 7, 327 e μνημονεύει τοῦ φάγρου καὶ Στράττις ἐν Λημνομέδᾳ κτλ. ἤδη Meinek.] δή. sunt anapaestici tetrametri (vel duorum dimetrorum) reliquiae.

ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ Η ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ

Pausanias videtur significari Ceramensis, Agathonis amator, quem apud Archelaum Macedoniae regem fuisse narrat Aelianus V. h. 2, 21. unde cum tituli ratio explicari videatur, consentaneum est fabulam actam esse post Ol. 93, 1. Meinek. I 231. 2.

26

Α. εἰσὶν δὲ πόθεν αἱ παῖδες αὗται καὶ τίνες;
Β. νυνὶ μὲν ἥκουσιν Μεγαρόθεν, εἰσὶ δὲ
Κορίνθιαι· Λαῒς μὲν ἡδὶ Μεγακλέους.

Athenaeus 13, 589 a Στράττις ἐν Μακεδόσιν ἢ Παυσανίᾳ. εἰσὶν δὲ πόθεν Schweighaeuser.] εἰσὶ δὲ (vel δ') ὅθεν BP. νυνὶ Porson. Aristoph. Av. 521 p. 175] νῦν. 3. ἡδὶ Dindorf. Μεγακλέους Porson.] ἡ μέγα κλέος ἰδὶ B et fortasse A, qui ἰδὲ praebet teste Schweigh. — '*Megaclis serva*'. significatur Laïs maior. cf. Gell. 1, 3 et interpr. Horat. Epist. 1, 17, 36.

27

πολλῶν φλυάρων καὶ ταῶν ἀντάξια,
οὓς βόσκεθ' ὑμεῖς ἕνεκα τῶν ὠκυπτέρων.

Athenaeus 14, 654 f ὅτι δὲ καὶ τιθασοὺς εἶχον αὐτοὺς (pavones) ἐν ταῖς οἰκίαις Στράττις παρίστησιν ἐν Παυσανίᾳ διὰ τούτων κτλ. ταῶν Meinek.] ταῶν. cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Av. 102.

28

ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;
Β. κέστραν μὲν ὔμμες ὠττικοὶ κικλήσκετε.

Athenaeus 7, 323 b Στράττις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐρομένου τινὸς Ἀττικοῦ ὡς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα (σφύραινα), καὶ λέγοντος· ἡ — τίς; φησὶν ὁ ἕτερος· κέστραν κτλ. ὠττικοὶ Schweighaeus.] ὠττικοί. Athenaeus 8, 355 d αἱ σφύραιναι τῶν γόγγρων εἰσὶ τροφιμώτεραι. σφύραινα pro κέστρα Macedones dixisse ex titulo comoediae conligit Herwerd. Mnem. nov. IIII 307.

29

πνικτόν τι τοίνυν . . ἔστω σοι συχνὸν
τοιοῦτον.

Athenaeus 9, 396 a Στράττις . . . ἐν Μακεδόσιν ἢ Κινησίᾳ. ὄψον supplet et Παυσανίᾳ pro Κινησίᾳ Meinekius, et in Anal. crit. 171 ἐστί pro ἔστω. scribendum videtur Α. πνικτόν τι τοίνυν ὄψον ἔστι σοι; Β. πυκνὸν | τοιοῦτον.

30

τὸν πέπλον δὲ τοῦτον
ἕλκουσ' ὀνεύοντες τοπείοις ἄνδρες ἀναρίθμητοι
εἰς ἄκρον ὥσπερ ἱστίον τὸν ἱστόν.

Harpocratio τοπεῖον· τοπεῖα λέγουσι τὰ σχοινία. Στράττις Μακεδόσι κτλ. Etymol. m. 762, 20 Στράττις Μακεδόσι· τὸν πέπλον — ἄνδρες. ac sic Photius 595, 18 et Suidas τοπεῖον. ἕλκουσ' ὀνεύοντες Meinekius probante Boeckhio Oec. Att. III 144] ἕλκουσι δονεύοντες Harpocr. codices plerique. δεσμεύοντες Etym. Phot. Harp. D. τοπείοις] τὸ πιεις Phot. m. pr., τοπιεῖς corr. ἄκρον] ἄλλον B Harp., ἄκραν Hemsterhus. Poll. 10, 130. τὸν om. C Harp. ἱστὸν Dobraeus Advers. I 589] εἰς τόν. Bekker. Anecd. 57, 21 ὀνεύειν· τὸ περιάγειν τὰ μηχανήματα, οἷς τούς τε λίθους καὶ τὰ ἄλλα ἕλκουσιν (ἀνέλκουσιν?). ὄνος δ' ἐστὶν αὐτὸ τὸ μηχάνημα τὸ διὰ τροχιλιῶν καὶ σχοινίων. Thucyd. 7, 25 confert Meinekius. Photius 116, 11 ὁ μὲν ἱστός, τὸ ἐπίμηκες ξύλον ἄνω τεταμένον· κεραία δέ, τὰ πλάγια, ὥστε γενέσθαι (scr. γίνεσθαι) γράμμα τὸ ταῦ· διετείνετο δὲ πολλάκις ὁ τῆς Ἀθηνᾶς πέπλος εἰς τοιοῦτο σχῆμα ξύλων καὶ ἐπόμπευσεν (ἐπόμπευεν). cf. Aristoph. Eq. 566. Michaelis Parthenon. 212. iure priore vocis ἄκρον syllaba producta offenditur Herwerden. Mnem. nov. VI 59. scilicet syllabae tres excidisse videntur, veluti εἰς ἄκρον ἑκάστοθ' ὥσπερ κτλ.

31

ὑπογάστριά θ' ἡδέα θύννων

Athenaeus 7, 302e *ἐν δὲ Μακεδόσιν* (*Στράττις ἔφη*) *κτλ.* Bekker. Anecd. 263, 10 *ἠρινῶν· τῶν θυννίδων τῶν τῷ ἔαρι τεταριχευμένων*, unde conicio scribendum esse *ὑπογάστριά τ' ἠρινὰ θύννων.*

32

Μακεδόνισσαν

τὴν γυναῖκα. Στράττις Μακεδόσιν. Bekker. Anecd. 108, 29. Ad hanc fabulam propter fr. 30 fortasse referendum est fr. 69.

ΜΗΔΕΙΑ

Tragicae Medeae fata hac fabula traducta fuisse ex fragmentis cognoscitur. Meinek. I 232.

33

καὶ λέγ' ὅτι μύρον αὐτῇ φέρεις
τοιοῦτον, οἷον οὐ Μέγαλλος πώποτε
ἥψησεν, οὐδὲ Δεινίας ἁγύπτιος
οὔτ' εἶδεν οὔτ' ἐκτήσατο.

Athenaeus 15, 690f *μνημονεύει* (*Μεγάλλου*) *Στράττις ἐν Μηδείᾳ κτλ. αὐτῇ φέρεις* Iacobs.] *φέρεις αὐτῇ.* Erfurdt. Observ. 471 *φέρεις αὐτῇ μύρον.* 3. *Δεινίας* Schweighaeus.] *Δινίας. ἁγύπτιος* (i. e. *ὁ Αἰγ.*) K.] *Αἰγύπτιος.* 4. *εἶδεν*] *οἶδεν* Meinek. Anal. crit. 337. de unguento Megalleo cf. Pherecr. 140. Aristoph. fr. 536. Diniae nomen homini Aegyptio inditum est, postquam Athenis consedit. cf. Archipp. 25. — sunt verba Medeae Creontis filiae fatalia illa dona mittentis.

34

οἶσθ' ᾧ προσέοικεν, ὦ Κρέων, τὸ βρέγμα σου;
ἐγῷδα· δίνῳ περὶ κάτω τετραμμένῳ.

Athenaeus 11, 467e *Σέλευκος δ' εἰπὼν ἐκπώματος εἶναι γένος τὸν δεῖνον, παρατίθεται Στράττιδος ἐκ Μηδείας κτλ. βρέγμα* i. q. *βρεχμός* Hom. Il. 5, 586. Photius 418, 4 *περι κάτω* (*πκάτω* cod. Dobr. 708, in ed. per errorem *περικατατραπήσεται*) *τραπήσεται· ἀντὶ τοῦ περιτραπήσεται κάτω· συνήθως λέγουσιν. δίνῳ* Cobet. V. l.[2] 90] *δείνῳ.* cf. Aristoph. Nub. 1474. aliud poculi genus est *ἡ δεινιάς*, ab inventore Dinia adpellata. Athen. 11, 467e. duo conloqui censet Naber. Mnem. nov. VIII 39.

35

Μυσῶν λείαν

παροιμία τίς ἐστιν .., ἥν φησι Δήμων . . . τὴν ἀρχὴν λαβεῖν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγειτόνων τε καὶ λῃστῶν τὴν Μυσίαν

κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. κέχρηνται δὲ τῇ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράττις ἐν Μηδείᾳ. Harpocration.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ

Meinek. I 233. de argumento cf. quae ad fr. 36 adnotavimus.

36

ἐν τοῖς βαλανείοις προκέλευθος ἡμέρα
ἀπαξάπασα γῆς στρατιαὶ σιδαρέων.

Pollux 9, 78 *Βυζαντίων σιδήρῳ νομιζόντων ἦν οὕτω καλούμενος σιδάρεος νόμισμά τι λεπτόν, ὥστε ἀντὶ τοῦ 'πρίω μοι τριῶν χαλκῶν' λέγειν 'πρίω μοι τριῶν σιδαρέων.' ὅθεν καὶ ἐν τοῖς Στράττιδος Μυρμιδόσιν εἴρηται κτλ.* Hemsterhusii horum versuum interpretatio tanto viro indigna est. neque quae Herwerdenus Stud. crit. 80. 1 disputavit probari possunt, nisi quod *προκατελοῦθ' ἡμέρα* scribens exiguam veri partem divinando adsecutus est. Pollux cum *τριῶν σιδαρέων* Byzantios, *τριῶν χαλκῶν* Athenienses dixisse Strattidis exemplo demonstrare velit, scribendum est mutatione paene nulla *ἐν τοῖς βαλανείοις προῖκ' ἐλοῦθ' ὁσημέραι | ἀπαξάπασ' ἂν ἡ στρατιά, σιδαρέων | (τριῶν τ' ἐδείπνουν).* ad *ἐλοῦτο* enim *τριῶν σιδαρέων* pertinere non potest, quia in balneis publicis *uno* fere chalco lavabantur. Athen. 8, 351 f. 352 a. Becker. Charikl.² III 74. de particula *ἄν* adiectivo *ἀπαξάπασα* addita cf. Aristoph. Nub. 855. Ran. 1022. adparet aliquem narrare, quam vili pretio exercitus (Atheniensium sine dubio) omnia ad victum necessaria Byzantii sibi comparaverit. significatur autem illud opinor tempus (409 a. Chr.), quo Alcibiades ab exercitu Samio receptus magnas illas ex Lacedaemoniis victorias reportavit et Byzantio Selymbriaque potitus est. Xen. Hell. 1, 4, 14—22. Diodor. 13, 67. Plut. Alcib. 30. 1. idem Plutarchus c. 29 narrat post victoriam potissimum Cyzicenam Alcibiadis milites tam elatos fuisse animis, ut a reliquo exercitu se retinerent saepe victo ipsi numquam victi et ad commilitones neque in castris neque in gymnasiis facile accederent. unde titulum comoediae melius quam adhuc factum est explicari posse existimo. scilicet Alcibiadis milites ioco castrensi *Μυρμιδόνες* videntur adpellati esse, quo cognomine Strattis usus est choro ex militibus illis composito.

ΠΟΤΑΜΙΟΙ

Acta est ante Ol. 92, 4. cf. fr. 37. Clinton. Fast. Hellen. 103 Krueg. Meinek. I 233. nomen fabulae datum a Potamiis, qui erat Leontidis tribus pagus. Schol. Hom. Il. 24, 545 *παρ' Ἀθηναίοις εἰσὶ δύο δῆμοι Ποτάμιοι, ὧν ὁ μὲν καθύπερθεν, ὁ δὲ ὑπένερθεν*

ὀνομάζεται. Bursian. Geogr. gr. I 352. Harpocrat. et Photius *Ποταμός* (*Ποταμοί*)· *ἐκωμῳδοῦντο δὲ* (*οἱ Ποτάμιοι*) *ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράπτους* (*παρεγγράφους*), i. e. cives falso in tabulas publicas receptos.

37

ὑμεῖς τε πάντες ἔξιτ' ἐπὶ τὸ Πύθιον
ὅσοι πάρεστε, μὴ λαβόντες λαμπάδας
μηδ' ἄλλο μηδὲν ἐχόμενον Φιλυλλίου.

Schol. Aristoph. Plut. 1194 *Λυκόφρων ᾠήθη πρῶτον τοῦτον* (*Ἀριστοφάνην*) *δᾷδας ᾐτηκέναι· πεποίηκε δὲ καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις αὐτό. ἀλλὰ γὰρ Στράττις πρὸ ἀμφοτέρων τούτων τοὺς Ποταμίους διδάσκων εἰς Φιλύλλιον ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα κτλ. πάρεστε* V] *περ ἐστὲ* Θ Ald. 3. *Φιλυλλίου* Hemsterhus.] *Φυλλίου. φύλλον* Θ. Pythia tria erant in Attica, unum in urbe, alterum Oenoae, tertium ubi nunc Daphni monasterium situm est Athenis Eleusinem proficiscenti. id quod in urbe erat significari recte iudicavit Hemsterhusius. cf. Bursian. Geogr. gr. I 302.

38

οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις.

ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν δρώντων· Στράττις Ποταμίοις. Photius. Suidas *λίνον λίνῳ συνάπτεις· ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια ἐπιμιγνύντων, ἢ παρακρουομένων καὶ ἀπατώντων. Στράττις Ποταμοῖς.* idem *οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις· ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ μὴ διὰ τῶν αὐτῶν πραττόντων. οὕτω Στράττις ἐν Ποταμίοις.* Schol. Plat. 369 Bekker. *λίνον λίνῳ συνάπτεις· ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ λεγόντων ἢ δρώντων ἢ τὰ ὅμοια εἰς φιλίαν συναγόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ γ̄ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως· οὐ γὰρ λίνον λίνῳ συνάπτειν ἐστί. καὶ Στράττις Ποταμοῖς.* cf. Heindorf. Plat. Euthyd. p. 390. Hesych. *λίνον λίνῳ*. Zenob. 4, 96. Diogenian. 6, 16 (*ἐπὶ τῶν τὰ ἀσθενῆ ἀσθενέσι συναπτόντων*). Schol. Lucian. p. 197 et 224 extr. Iacobitz.

39

ἐγχέλεων ἀνεψιός

Στράττις ἐν Ποταμίοις ἔφη. Athenaeus 7, 299 b. Plat. Euthyd. 298 d *καὶ σὺ ἄρα ἀδελφὸς εἶ τῶν κωβιῶν καὶ κυναρίων καὶ χοιριδίων.*

ΠΥΤΙΣΟΣ

Titulus obscurus. Casaubonus *Πίτυλος*. Athen. 7, 327 e. Pho-

tius *πίτυλος· κτυπητής, φαντασιοσκόπος.* Dindorfius ex *Pausania* vel *Cinesia* corruptum existimat. Meinek. I 233.

40

ἐγῷδα τοὐπίνικος ὀργισθεὶς ἔφη,
τῷ στόματι δράσω τοῦθ' ὅπερ . . .

Schol. Aristoph. Vesp. 1346 *τὸ λεσβιεῖν ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ τάττεται, ἐπειδὴ οἱ Λέσβιοι αἰσχρουργοῦσι τῷ στόματι μολυνόμενοι . . . Στράττις . . . ἐν Πυτίσῳ· ἐγῷδα — τοῦθ' ὅπερ* [*τοῦ αἰσχροῦ τάττεται*]. extrema delevit Dindorfius. in fine *τοὶ Λέσβιοι* add. Florens Christianus, *χοἰ Λ.* Dobraeus Advers. II 204. *ἐγῷδα* (*ἐγῶδα*) *τοὐπίνικος* V] *ἐγὼ δ' ἅτ' ἐπίνικος* Ald. *ἐγὼ δ' ἅτ' ἐλπίνικος* Bentleius. *ἐγὼ δέ τοὐπίνικος* (i. e. *δέ τοι Ἐπίν.*) Meinekius. *ἐγὼ δέ γ' οὐπ.* Ahrens. De crasi 21. sed omnia densissima caligine premuntur. *χοἰ Λέσβιοι* non recte additur. aut enim omittendum erat *τῷ στόματι* aut dicendum *τοῦτο τῷ στόματι δράσω, ὥσπερ χοἰ Λ.* excidit potius *βούλει ποιεῖν* vel aliquid eiusmodi.

ΤΡΩΙΛΟΣ

Scripserat etiam Sophocles Troilum (Nauck. Trag. gr. fr. 212 sq.), ex qua Meinekius I 233 fragmenti 41 versum priorem ductum putat. cf. Preller. Mythol. gr.[2] II 425. 6.

41

ἦ μήποτ', ὦ παῖ Ζηνός, ἐς ταὐτὸν μόλῃς,
ἀλλὰ παραδοὺς τοῖς Λεσβίοις χαίρειν ἔα.

Schol. Aristoph. Vesp. 1346 *τὸ λεσβιεῖν ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ τάττεται . . . Στράττις ἐν Τρωίλῳ κτλ. ἦ — ταὐτὸν* Meinekius] *ἦ — ταὐτό. παραδοὺς*] *παραδῶς* V. '*εἰς ταὐτὸν μολεῖν* dixisse videtur pro *συνουσιάζειν*'. Meinek.

42

ἐρινὸν οὖν τιν' αὐτῆς πλησίον
νενόηκας ὄντα;

Athenaeus 3, 76e *τὸ δένδρον, ἡ ἀγρία συκῆ, ἐξ ἧς τὰ ἐρινά, ἐρινὸς κατὰ τὸ ἄρρεν λέγεται. Στράττις Τρωίλῳ κτλ. ἐρινὸν* Dindorf.] *ἔρινον.* cf. Hom. Il. 6, 433. 11, 167. 22, 145. Strab. 13, 597 *καὶ τοὺς ὀνομαζομένους τόπους ἐνταῦθα δεικνυμένους ὁρῶμεν, τὸν ἐρινεόν, τὸν τοῦ Αἰσυήτου τάφον.* 598 *ὁ ἐρινεός, τραχύς τις τόπος καὶ ἐρινεώδης, τῷ μὲν ἀρχαίῳ κτίσματι ὑποπέπτωκεν. αὐτῆς* fortasse *σκοπιή* est, quae Il. 22, 145 commemoratur.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Cf. Meinek. I 233.

43

οὐδ' ἐν κοπρίᾳ θησαυρὸν ἐκβεβλημένον

Pollux 7, 134 *ἀπὸ δὲ τῶν κοπρίων παρὰ τοῖς πλείστοις οἱ βολεῶνες. Στράττις δ' ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ φησὶν κτλ.*

44

κᾆτ' εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἁδροὺς
ὀψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους
καὶ Κωπᾴδων ἁπαλῶν τεμάχη
στρογγυλοπλεύρων.

Athenaeus 7, 327e *μνημονεύει δὲ τοῦ φάγρου καὶ Στράττις . . . ἐν Φιλοκτήτῃ κτλ. στρογγυλοπλεύρων* Schweighaeus.] *στρογγυλιπλεύρων* PVL. sententia similis videtur esse Aristoph. Ran. 1067. 8.

Praeterea ad Philoctetam Strattidis Meinekius referebat fragmentum adespoton Plutarch. Mor. 789a. adversatur Herwerdenus Exerc. crit. 87.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

Euripideam tragoediam a Strattide traductam esse Aristotelis constat testimonio. cf. fr. 45. Meinek. I 233. Cobet. Observ. crit. Plat. 118.

45

παραινέσαι δὲ σφῷν τι βούλομαι σοφόν·
ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ 'πιχεῖν μύρον.

Athenaeus 4, 160b *κατὰ τὴν Στράττιδος τοῦ κωμῳδιοποιοῦ Ἰοκάστην, ἥτις ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Φοινίσσαις φησί κτλ.* Aristoteles De sensu 5, 443b 30 *ἀληθὲς γὰρ ὅπερ Εὐριπίδην σκώπτων εἶπε Στράττις ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ ἐπιχεῖν μύρον. οἱ δὲ νῦν μιγνύντες εἰς τὰ πόματα τοιαύτας δυνάμεις βιάζονται τῇ συνηθείᾳ τὴν ἡδονήν, ἕως ἂν ἐκ δύ' αἰσθήσεων γένηται τὸ ἡδὺ ὡς ἓν καὶ ἀπὸ μιᾶς.* Eurip. Phoen. 460 (463). proverbium erat *τοὐπὶ τῇ φακῇ μύρον* de inutili luxuria. Sopater Athen. 4, 160c *Ἰθακὸς Ὀδυσσεὺς τοὐπὶ τῇ φακῇ μύρον | πάρεστι.* confert Meinekius Cic. Att. 1, 19 *L. Flaccus et τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον Lentulus Clodiani filius.* Gell. N. A. 13, 27 *ne existimetis semper atque in omni loco 'mortales multos' pro 'multis hominibus' dicendum, ne plane fiat*

Graecum illud de Varronis satura proverbium τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον. cf. Schneidewin. Paroemiogr. praef. IV. unguenta enim constat veteres pro oleo cibis addidisse. — filios Iocasta adpellat.

46

εἶθ' ἥλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις
ὅταν λέγωσιν 'ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε'.

Pollux 9, 123 ἡ δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε παιδιὰ κρότον ἔχει τῶν παίδων σὺν τῷ ἐπιβοήματι τούτῳ, ὁπότ' ἂν νέφος ἐπιδράμῃ τὸν θεόν. ὅθεν καὶ Στράττις ἐν ταῖς Φοινίσσαις κτλ. Zonaras 776 ἐξέχειν· ἐπιτεταλκέναι. ἐξέχειν τὸν ἥλιον. ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε. Eurip. Phoen. 546 (549) εἶθ' ἥλιος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς, σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἴσον. etiam apud Strattidem sine dubio loquebatur Iocasta. cf. Aristoph. fr. 389.

47

ξυνίετ' οὐδὲν πᾶσα Θηβαίων πόλις.
οὐδέν ποτ' ἄλλ'. οἳ πρῶτα μὲν τὴν σηπίαν
ὀπιτθοτίλαν, ὡς λέγουσ', ὀνομάζετε,
τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὀρτάλιχον, τὸν ἰατρὸν δὲ
σάκταν, βέφυραν τὴν γέφυραν, τῦκα δὲ
τὰ σῦκα, κωτιλάδας δὲ τὰς χελιδόνας,
τὴν ἔνθεσιν δ' ἄκολον, τὸ γελᾶν δὲ κριδδέμεν,
νεασπάτωτον δ' ἥν τι νεοκάττυτον ᾖ.

Athenaeus 14, 621f ὅτι δὲ καινουργοῦσι κατὰ τὰς φωνὰς οἱ Θηβαῖοι, Στράττις ἐπιδείκνυσιν ἐν Φοινίσσαις διὰ τούτων κτλ. partem ex Athenaeo excerpsit Eustathius 1818, 2. Photius ὀπισθοτείλαν· τὴν σηπίαν οἱ Βοιώτιοι· ὄπισθεν ἀποτιλῶσαν. Hesychius ὀπισθοτίλα· σηπία. idem κριδδέμεν· γελᾶν. Βοιωτία δὲ ἡ λέξις. 2. ἄλλ'] ἄλλο A. 3. ὀπιτθοτίλαν] ὀπισθοτίλαν Eustath. et C Athen. inter lineas. at ὀπιτθοτίλα vera Boeotorum forma est. Ahrens De dial. I 177. cf. ἴττω, ἐπιχαρίττως Aristoph. Ach. 833. λέγουσ' Dindorf.] λέγουσιν. 4. quae in codicibus traduntur metro adversantur. τὸν ἰατρὸν δὲ] ἰατρόν γε μὴν Maltby Morell. Lex. prosod. 574. ὀρταλιδέα, τὸν ἰατρὸν αὖ Lobeck. ὀρτάλιχον, ἰατρὸν δὲ δὴ vel ὀρτάλιχα, τὸν ἰατρὸν δὲ δὴ Meinek. 5. βέφυραν Meinek.] βλέφυραν δὲ. 7. δὲ κριδδέμεν Valcken. Epist. Roever. LXXVI] δὲ ἐκκριδαίωμεν A. 8. νεοκάττυτον ᾖ Schweighaeus.] νεοκαττυτόνη A.

2. οὐδέν ποτ' ἄλλο '*nihil aliud*, h. e. *ita res est*. Theopomp. 32, 4.' Meinek. 5. σάκταν *saginatorem* interpretatur Eustathius (φορτωτὴς παρὰ τὸ σάττω). βέφυραν non commemorari miror ab Ahrensio De dial. I 172. 8. cum νεασπάτωτον facile conferas quae Lobeckius Phryn. 661 attulit. quod vero Athenaeus poetam

opinatur Thebanis novandi in his rebus studium exprobrare, recte refellit Lobeckius Aglaoph. 849, 'antiquum et oppidanum dicendi morem' eos potius retinuisse monens.

48

οὐ σχοινί', οὐδὲ στραγγαλίδες εἰσί.

Pollux 10, 183 *δεσμῷ δ' ἂν ἐοίκοιεν αἱ στραγγαλίδες, Στράττιδος ἐν Φοινίσσαις εἰπόντος. οὐ* Meinek.] *οὐδὲ.*

49

Erotianus 93, 8 Klein. *λεβηρίδος· ὑμενώδους ἀποσύρματος, ὅπερ ἐστὶ τὸ τῶν ὄφεων λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ καὶ Στράττις ἐν Φοινίσσαις.* cf. Aristoph. fr. 35. sine dubio etiam Strattis uno ex proverbiis illis usus erat.

50

Athenaeus 15, 699ef *γράβιόν ἐστι τὸ πρίνινον ἢ δρύινον ξύλον, ὅπερ ἐθλασμένον* (*τεθλ.*) *καὶ κατεσχισμένον ἐξάπτεσθαι καὶ φαίνειν τοῖς ὁδοιποροῦσιν . . . μνημονεύει δὲ γραβίων κο . . . ἐν Φοινίσσαις.* Schweighaeuserus *καὶ Στράττις ἐν Φοινίσσαις.* at Phoenissas etiam Aristophanis fuisse monet Meinekius. Hesych. *γοβρίαι· φανοί, λαμπτῆρες,* ubi *γράβια* L. Dindorf.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ

Meinek. I 233. puerorum amores Laii et Chrysippi exemplis videtur exagitavisse. cf. Preller. Mythol.[2] II 343. 7.

51

εἰ μηδὲ χέσαι γ' αὐτῷ σχολὴ γενήσεται,
μηδ' εἰς ἀσωτεῖον τραπέσθαι, μηδ' ἐὰν
αὐτῷ ξυναντᾷ τις, λαλῆσαι μηδενί.

Athenaeus 4, 169a *τὸ μὲν ἀσώτιον ἔχεις παρὰ Στράττιδι ἐν Χρυσίππῳ λέγοντι οὕτως κτλ.* 2. *ἀσωτεῖον* Meinek.] *ἀσώτιον. μηδ' ἐὰν* Dindorf.] *μηδ' ἂν* BP. 3. *μηδενί*] *μηδὲ ἕν* Meinek. Anal. crit. Ath. 80. v. 1 pro *μηδὲ* scribendum videtur *μή*. Hesych. *Ἀσώπιον· τόπος Ἀθήνησι.* videtur adulescentis nescio cuius sors deplorari, a severo patre educati.

52

πρόσαγε τὸν πῶλον ἀτρέμα, προσλαβὼν
τὸν ἀγωγέα βραχύτερον· οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἄβολος ἔτ' ἐστί;

Pollux 10, 55 *Στράττις ἐν Χρυσίππῳ λέγει κτλ.* Bekker. Anecd. 22, 21 *Στράττις δὲ τὸν ἵππου ἱμάντα, ᾧ ἐφέλκεται καὶ ἐπάγεται, ἀγωγέα λέγει.* 3. *ἔτ'* add. Meinekius, ac iam Bentleius, aliter neque tamen melius versibus dispositis, in Epist. Hemsterh. 54. — *ἄβολος*, ut Sophocl. fr. 377 N. Plat. Leg. 8, 834c *μονίπποις ἆθλα τιθέντες πώλοις τε ἀβόλοις*, ubi Schol. *ἄβολος· νέος, οὐδέπω γνώμονα ἔχων. γνώμονα δ' ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον.*

53

κοχῶναι

μέμνηται καὶ Στράττις ἐν Χρυσίππῳ. Daremberg. Notices et extr. 215. Erotian. 20, 9 Klein.

Praeterea cf. Lysipp. 9.

ΨΥΧΑΣΤΑΙ

Homines frigus captantes significari iam Casaubonus monuit. Meinek. I 235. Photius et Bekker. Anecd. 317, 19 *ψυχάζουσι· πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχήν τινα λάβωσιν. ἔστι δὲ ὅμοιον τὸ χειμάζειν.* Athenaeus 11, 503c *Νίκανδρος . . καλεῖσθαί φησι ψυκτήρια καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξαι.* 'nescio an homines quosdam voluptuosos perstrinxerit in locis amoenis otiari et luxuriari solitos.' Lobeck. Aglaoph. 1038.

54

Σαννυρίωνος σκυτίνην ἐπικουρίαν

Athenaeus 12, 551c *περὶ δὲ τοῦ Σαννυρίωνος καὶ Στράττις ἐν Ψυχασταῖς φησι κτλ.* cum Athenaeus *gracilitatem* Sannyrionis exemplis inlustret, non credo Bergkio R. c. Att. 271 Sannyrionem quod obscaenum illud spectaculum, de quo Aristoph. Nub. 538. 9, spectatoribus exhibuerit inrideri, sed cum Dalecampio illum lorica nescio qua, ut corpus plenius videretur, usum esse existimo. Aristophanes Lys. 110 *ὄλισβον* ita dixit.

55

κομίσειέ μοί τις
θυμαλώπων ὧδε μεστὴν ἐσχάραν;

Pollux 10, 101 *καὶ μὴν ἐσχάραν εἴποις ἂν τὸ ἀνθράκιον τοῦτο (τὸν καλούμενον χυτρόποδα) κτλ. . . . ὁ δὲ Στράττις ἐν Ψυχασταῖς φησι κτλ. καὶ εἰσὶν οἱ θυμάλωπες οἱ ἡμίκαυτοι ἄνθρακες.* Elmsleius Aristoph. Ach. 321 *λιβανωτὸν ἔνδοθεν τίς ἂν κομίσειέ μοι | καὶ θυμαλώπων κτλ.* ceterum *ὧδε* est *huc*. cf. Aristoph. fr. 348.

56

(*εἴτε*) *ῥιπίδα*
εἴτε σκιάδειον

Pollux 10, 127 *θολία πλέγμα τι θολοειδὲς ἐπὶ σκιᾷ, καὶ ῥιπίς, καὶ σκιάδιον, ὃ καὶ σκιάδα ἂν εἴποις· οὕτω γὰρ καὶ τὸ Διονύσου σκιάδιον καλεῖται. καὶ πτερὸν δὲ τὸ σκιάδιον οἱ κωμῳδιοποιοὶ καλοῦσι. ὁ δὲ Στράττις ἐν Ψυχασταῖς προειπὼν ῥιπίδα ἐπήγαγε εἴτε σκιάδιον.* prius *εἴτε* add. K. unus ex refrigerationis amatoribus aut flabellum aut umbraculum adferri iubet. fallitur enim Pollux, cum *ῥιπίδα* et *σκιάδειον* idem esse dicit.

57

οἶνον γὰρ πιεῖν
οὐδ' ἂν εἷς δέξαιτο θερμόν, ἀλλὰ πολὺ τοὐναντίον
ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι καὶ χιόνι μεμιγμένον.

Athenaeus 3, 124d *ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἔψυχον ὑπὲρ τοῦ ψυχρότερον αὐτὸν πίνειν Στράττις φησὶν ἐν Ψυχασταῖς κτλ. πολὺ τοὐναντίον*] *πᾶν τοὐναντίον* Meinek. Anal. crit. 57. at cf. Plat. Apol. 39c. *καὶ χιόνι* Porson.] *χιόνι.*

58

αἱ δ' ἀλεκτρυόνες ἅπασαι
καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε
καὶ τὰ μίκρ' ὀρνίθια.

Athenaeus 9, 373f *τὸν δ' ἀλεκτρυόνα οἱ ἀρχαῖοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι . . . Στράττις Ψυχασταῖς κτλ.* v. 1. 2 Eustathius 1479, 28.

59

ὁ δέ τις ψυκτῆρ', ὁ δέ τις κύαθον
χαλκοῦν κλέψας ἀπορῶν κεῖται,
κοτύλη δ' ἀνὰ χοίνικα μάττει.

Athenaeus 11, 502e *Στράττις Ψυχασταῖς κτλ.* 3. *κοτύλη δ'* B] *κοτυλίδ'*. *κοτύλη δ'* Dobraeus Advers. II 335 'prae inopia mensuram sui panis adeo contrahit, ut pro quaque choenice tantum cotylen ponat'. non intellego.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

60

γαλῆν ὁρῶ. B. ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν;
A. γαλήν'. B. ἐγὼ δ' ᾤμην σε γαλῆν λέγειν ὁρῶ.

Schol. Arist. Ran. 303 Ald. *τοῦτον* (*Ἡγέλοχον*) *δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων σκώπτει. καὶ Στράττις κτλ.* Schol. Eurip. Orest. 279 *ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ· Στράττις ἐν Ἀνθρωπορραίστῃ . . . καὶ ἐν ἄλλοις παίζων φησί κτλ.* personarum notas add. Meinekius. cod. M schol. Eur. *γαλήν' ὁρῶ· ποῖ ποῖ πρὸς θεῶν ποῖ ποῖ. γαλήν' γαλῆν ἐγὼ δὲ ᾤμην σε γαλήν λέγειν ὁρῶ.* cod. A *γαλὴν ὁρῶ ποῖ πρὸς θεῶν ποῖ ποῖ χρῆ με παρᾶ θέλημα ποιεῖν γαλὴν γαλῆνα ἐγὼ δὲ ᾤμην σε γαλὴν λέγειν ὁρᾶς.* B *γαλῆν ὁρῶ ποῖ ποῖ πρὸς θεῶν. ποῖ ποῖ γαλῆν γαληνά. ἐγὼ δὲ ᾤμην σε γαλῆν λέγειν ὁρῶ.* I (om. *γαλῆν ὁρῶ*) *ποῖ ποῖ γαλῆν ὁρῶ. ποῖ ποῖ πρὸς θεῶν, γαλῆν γαληνά*, nihil amplius. Ald. Aristoph. *ποῖ ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλὴν γαληνά, ἐγὼ δὲ ᾤμην σε γαλῆν λέγειν ὁρῶ.* difficillimum est dicere quid scripserit Strattis, inprimis propter Euripidis codicem A. v. 2 Dindorfius *ἐγὼ δ' ᾤμην γαλῆν λέγειν σ' ὁρᾶν*, qui est versus pessimus. ego ex cod. A haec elici posse puto B. *ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ με χρὴ | παράγειν, ἐάν θέλῃ με καταπιεῖν γαλῆ;* cf. fr. 1. Sannyrion. 8 et interpr. Ran. 303.

61

οἶνος κοχύζει τοῖς ὁδοιπόροις πιεῖν
μέλας· Σκιάθιος ἴσον ἴσῳ κεκραμένος.

Athenaeus 1, 30f *Στράττις δὲ τὸν Σκιάθιον ἐπαινεῖ κτλ.* Eustathius 1770, 10 non adiecto poetae nomine. inepte autem interpretatur *τὸ δὲ κοκκύζειν κωμικῶς ἀντὶ τοῦ ᾄδειν ἀπὸ τοῦ κόκκυγος. οἶνος*] *οἶνος δὲ* Eust. *κοχύζει* Meinek.] *κοκκύζει* vel *κοκκίζει. τοῖς ὁδοιπόροις πιεῖν*] *τοὺς ὁδοιπόρους ποιεῖ* Eust. — infinitivum posuit ut Pherecr. 130, 5. *κοχύζειν* (i. e. *κοχυδεῖν*) Meinekius formatum putat a *κόχυ* (Hesych. *κόχυ δ' ἔρρει*), ut *γρύζειν* a *γρῦ* cet.

62

τί δ' ὥσπερ οἱ σταδιοδρόμοι προανίστασαι;

Pollux 3, 146 *τὸ δὲ προεκπηδᾶν προανίστασθαι Στράττις εἶπε κτλ. τί δ'* K.] *τί ὅτι.* Meinekius *τί ποθ'*. at alterum *τι* ex dittographia ortum est. stadii cursores ad signum datum celerrime exsiliunt, ne aemuli praecurrant.

63

τὰ θυγάτρια
περὶ τὴν λεκάνην ἅπαντα περιπεπλιγμένα

Pollux 2, 173 *τὸ διαβαίνειν οἱ ποιηταὶ ἀμφιπλίσσειν λέγουσι, καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλὶξ . . . καὶ Στράττις κτλ.*, *τουτέστι διηχότα* (fort. *περιηχότα*) *τὰ σκέλη.* Hesych. *περιπεπλιγμένα· περιπεπλεγμένα τοῖς σκέλεσιν. οἱ γὰρ ἀλεῖπται τὸ βῆμα πλίγμα λέγουσιν.* idem *περιπεπλίχθαι· διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημόνως.* cf. Cobet. Mnem. VIII 55—57 et quae adnotavimus ad Aristoph. fr. 198, 3.

64

Hesychius *κολεκάνοι· τοῦτο ἐπὶ μήκους σὺν λεπτότητι ἐτάσσετο. Στράττις ἐν τῷ φορτικῷ δραματίῳ τοὺς τί οὐκ ἄξει τις ἔξω τὴν ἀποῦσαν μητέρα τῶν διδύμων κολέκαν λέγων.* idem *κολοκάνοι· εὐμήκεις καὶ λεπτοί.* et *κολεκάνοι* et *κολοκάνοι* ex *κολοκάνναβοι* corruptum esse existimat Meinekius. cf. Lobeck. Pathol. prol. 286. — *ποῦ στιν; οὐκ ἄξει τις ἔξω | τὴν ἀποῦσαν μητέρα | τῶν διδύμων κολοκαννάβων* Herwerdenus Stud. crit. 82, versibus trochaicis mirum in modum cum logaoedico coniunctis. videntur trimetri esse *ποῦ 'στιν; οὐκ ἄρα | ἄξει τις ἔξω τὴν ἄμουσον μητέρα | τὴν τῶν διδύμων κολοκανάβων.* sic enim scribendum esse arbitror. cf. Aristoph. fr. 699. Strattid. 20. ad Cinesiam refert Meinek. II 769.

65

Etymol. m. 803, 47 *φώζειν σὺν τῷ ι σημαίνει τὸ καίεσθαι* (*καίειν* Toup.). *Στράττις ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως φώζειν ὥσπερ μύστακα σεαυτόν.* Zonaras 1838 *φώζω τὸ καίω σὺν τῷ ι Στράττις· ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως φώζειν.* Porsonus Append. Toupii Emend. 506 *ἀλλ' εἰ μέλλεις εὖ κἀνδρείως | φώζειν ὡς μύστακα σαυτόν.* Reisigius coniect. 313 *ἀλλ' εἰ μέλλεις, εὖ κἀνδρείως | φώζειν ὥσπερ μύστακα σαυτόν.* cf. Aristoph. Eq. 379. Vesp. 153. 450. Meinekius *ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως | φώζειν ὥσπερ μύστακα σαυτόν.* vocis *μύσταξ α* corripitur Antiphan. 44, 4. cf. Bekker. Anecd. 108, 28 *μύστακα· βραχέως. Εὔβουλος Τιτθῇ.* quid vero haec significent *aliquem tamquam barbam urere*, cum praesertim barbam urere Graeci (praeter Dionysium) non consueverint, ego quidem nescio.

66

πρασοκουρίδες, αἳ καταφύλλους
ἀνὰ κήπους πεντήκοντα ποδῶν
ἴχνεσι βαίνετ', ἐφαπτόμεναι
ποδοῖν σατυριδίων μακροκέρκων,
χοροὺς ἑλίσσουσαι παρ' ὠκίμων
πέταλα καὶ θριδακινίδων
εὐόσμων τε σελίνων

Athenaeus 2, 69a *θριδακινίδας δ' εἴρηκε Στράττις κτλ. καταφύλλους* Valcken. Diatr. 231] *κατ' εὐφύλλους. σατυριδίων*] *σατυρίδων* B. ex interpolatione ortum videtur v. 4 *ποδοῖν*, post *ποδῶν* v. 2 molestissimum. v. 5 pro *παρ'* recte *κατ'* Herwerden. Mnem. nov. VI 59. in *θριδακινίδων* producendum *ι* primae syllabae, *α* corripiendum. Theophr. H. pl. 7, 5, 4 *θηρία δὲ γίνεται ταῖς μὲν ῥαφανίσι ψύλλαι, τῇ δὲ*

ῥαφάνῳ κάμπαι καὶ σκώληκες, καὶ ἐν τῇ θριδακίνῃ . . . αἱ πρασοκουρίδες. Hesych. πρασοκουρίς· ζῷον χλωρόν, κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα. Photius πρασοκουρεῖς· χλωροί. cf. Aelian. N. a. 9, 39. Pallad. R. r. 1, 35, 13. σατυρίδια satyriscos interpretatur Meinekius I 236, animalcula caudata in ed. mai., erucas ipsas Schneider. Aristot. H. an. III p. 349, similitudinem satyrorum referens 'ad cornu aliquod in postremo corpore erucae exstans', caudae simile. de *ocimo* cf. Fraas. Synops. plant. 183. videtur esse parodia cantici Euripidei, qualis est Aristoph. Ran. 1309 sq. etiam metrum simile est.

67

βοῦς ἐμβαίνει μέγας

Στράττις εἶπε παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν 'βοῦς ἐπὶ γλώττῃ'. Hesych. ἐπεμβαίνει Meinek. — Hesych. βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι. Aesch. Ag. 36 βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν.

68

Hesychius Κάλχας· Στράττις τὸν ποταμόν φησιν, ὅς ἐστι τῆς Χαλκίδος (τῆς Χαλκηδονίας vel Χαλκηδονίδος Meinekius). praeterea Meinekius Καλχηδών pro Κάλχας. Arrian. Eustath. Dionys. 803 ἐπώνυμός ἐστιν ἡ Χαλκηδονίων πόλις τῷ Κρόνου υἱῷ Χαλκηδόνι, ἀφ' οὗ πρῶτα μὲν ὁ ἐκεῖ που ῥέων ποταμὸς ἐκλήθη Χαλκηδών. Steph. Byz. Χαλκηδών· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Χάλκιδος (Χαλκηδόνος Meinek.) τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ.

69

Schol. Eurip. Hec. 468 Dind. ὅτι δὲ κρόκινός ἐστι καὶ ὑακίνθινος (ὁ τῆς Ἀθηνᾶς πέπλος) καὶ τοὺς γίγαντας ἐμπεποίκιλται, δηλοῖ Στράττις. videtur pertinere ad Macedones. cf. fr. 30.

70

Zenob. 5, 35 ὁ σκνὶψ ἐν χώρᾳ· ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπηδώντων ἡ παροιμία εἴρηται. σκνὶψ γάρ ἐστι θηρίδιον ξυλοφάγον, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταπηδῶν. μέμνηται ταύτης Στράττις. at Photius σκνὶψ ἐκ χώρας. 'volucre animal simile culici', 'tinea aut blatta'. Lobeck. Phryn. 398. 9. etiam σκνὶψ ἐν χώρᾳ recte dici poterat per ironiam, ut ἀδύνατον. quamquam ei qui in loco suo remanent proprie dicuntur ἔχειν κατὰ χώραν.

71

γαλῇ χιτώνιον

Zenobius 2, 93 ὁμοία ἡ παροιμία αὕτη τῇ 'οὐ πρέπει γαλῇ

κροκωτόν', ἐπειδὴ γαλῆ κατὰ πρόνοιαν Ἀφροδίτης γυνὴ γενομένη ἐν χιτῶνι κροκωτῷ οὖσα ἐπέδραμε μυί. μέμνηται ταύτης Στράττις. cf. Diogenian. 3, 82. Plut. Proverb. 101. plenum fortasse erat οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτόν, οὐ χιτώνιον γαλῇ.

72

ἀπεμυθήσω

ἀντὶ τοῦ ἀπελογήσω. Στράττις. Bekker. Anecd. 421, 14 et Suidas. Στράττις] κρατ: cod. Bekkeri. στράττης Eudemus.

73

γελάσιμον

Phryn. Ecl. 226 Στράττιν μέν φασι τὸν κωμῳδιοποιὸν εἰρηκέναι τοὔνομα, ἀλλ' ἡμεῖς οὐ τοῖς ἅπαξ εἰρημένοις προσέχομεν τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοῖς πολλάκις κεχρημένοις· κέχρηται δὲ τὸ γελοῖον. cf. Lobeck. p. 227.

74

διατράμιν

Pollux 2, 184 καὶ λισπόπυγοι, ἐφ' ᾧ μάλιστα Ἀθηναῖοι κωμῳδοῦνται. τὴν δὲ ὧδε ἔχουσαν διατράμιν Στράττις ὠνόμασε. Hesych. διάτραμις· διερρωγὼς τὴν τράμιν, τὸν ἀπὸ ὀσχέου ἐπὶ τὰ ἰσχία τόπον. τράμις γὰρ τὰ ἰσχία. 'descripsisse videtur Strattis anum cui hiabat turpis inter aridas nates podex. Hor. Epod. 8, 5.' Meinek.

75

δυσόμοια

ἀνόμοια. Στράττις. Suidas.

76

Bekker. Anecd. 85, 8 ἐκβῆσαι δέ φασι δεῖν λέγειν καὶ καταβῆσαι, οὐκ ἐκβιβάσαι. Στράττις. 'post ἐκβιβάσαι supplendum videtur καὶ καταβιβάσαι.' Meinekius. utrum dixerit Strattis non adparet.

77

λελεπασμένον

πεπεμμένον. οὕτως Στράττις. Photius. Hesychius λελεπασμένον· εἰς πέψιν ἧκον. λελεπισμένον Pearson. Advers. II 468. λελεμμένον· λελεπισμένον Cobet. Mnem. VIII 30. at scribendum est λελοπασμένον· πεπεμμένον. scilicet λοπάζειν formatum est a λοπάς, ut ταγηνίζειν (τηγανίζειν) a τάγηνον (τήγανον).

78

ὁμοπτέρους

Στράττις τοὺς ὁμήλικας εἴρηκεν. Pollux 6, 156. cf. Aristoph. Av. 229. Eurip. El. 530.

79

ἡ προγονός

παρὰ Στράττιδι. Pollux 3, 27.

80

τρῶγες

θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις. οὕτως Στράττις. Photius.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ

Meinek. I 236—244.

ΑΔΜΗΤΟΣ

Provectum aetate poetam hanc fabulam scripsisse ex fr. 1 conligit Meinekius I 239; non ante Ol. 100 eam actam esse censet Bergkius R. c. Att. 407.

1

Athenaeus 15, 690 a *μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου, τοῦ Πέρωνος, καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀδμήτῳ καὶ Ἡδυχάρει.* de *Perone* unguentario cf. Antiphan. 35. Anaxandr. Athen. 12, 553 d.

Ad Admetum praeterea fr. 75 refert Bergkius R. c. Att. 405.

ΑΛΘΑΙΑ

Tempus comoediae quodammodo definitur eo quod Telestes Selinuntius, poeta dithyrambicus (fr. 3), a Diodoro 14, 46 floruisse dicitur Ol. 95. Meinek. I 238. 9. de argumento cf. fr. 2.

2

τὴν οἰκίαν γὰρ εὗρον εἰσελθὼν ὅλην
κίστην γεγονυῖαν φαρμακοπώλου Μεγαρικοῦ.

Pollux 10, 180 *κίσται . . . καὶ αἱ τῶν φαρμακοπωλῶν ἂν καλοῖντο . . . ὥσπερ που καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀλθαίᾳ κτλ.* cf. Aristoph. fr. 28. 'Althaeae aedes dicere videtur magicis artibus Meleagri interitum aversurae. de pharmacopolis Megaricis aliunde nihil constat.' Meinek.

3

λαβοῦσα πλήρη χρυσέαν μεσόμφαλον
φιάλην· Τελέστης δ' ἄκατον ὠνόμαζέ νιν.

Athenaeus 11, 501 f *Θεόπομπος δ' ἐν Ἀλθαίᾳ ἔφη κτλ. ὡς τοῦ Τελέστου ἄκατον τὴν φιάλην εἰρηκότος.* Bekker. Anecd. 371, 5 *ἄκατος· φιάλη, διὰ τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ. οὕτω Θεόπομπος. χρυσέαν* Pierson. Moer. 413] *χρυσέων. χρυσίων* Valcken. Herod. 3, 130. *Τελέστης* Casaub.] *τελεστὴς. ἄκατον* Porson. Eurip. Med. 140, XII p. 408 ed. Lips.] *ἄκρατον. ὠνόμαζέ νιν* Porson.] *ὠνόμαζεν ἵν'* A. tragici nescio cuius versus traduci formae *χρυσέαν* et *νιν* docent. *Telestae* Selinuntii (Diodor. 14, 46 extr.) fragmenta conlegit Bergkius in Poet. lyr. — risus ex eo captatur quod Telestes Althaeae sacrificio interfuisse dicitur: eam enim significari recte Meinekius monuit.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ

Aphrodisia a meretricibus potissimum celebrabantur. Athenaeus 13, 574 b. 597 e. Plaut. Poen. 1, 1, 62. 2, 44. 3, 5, 13. 4, 3, 14. unde facilis est de argumento fabulae coniectura. Meinek. I 239. fortasse Corinthiarum Aphrodisia significari monet Bergkius R. c. Att. 339. 340. 396 sq.

4. 5

ὄνος μὲν ὀγκᾶθ' ὁ Μελιτεὺς Φιλωνίδης.
ὄνῳ μιγείσης μητρὸς ἔβλαστεν πόλει.

Schol. Aristoph. Plut. 179 *κωμῳδεῖται δὲ (Φιλωνίδης) ὡς εὔπορος* (?) *καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι καὶ ἠλίθιος . . . Θεόπομπος Ἀφροδισίοις κτλ. ὀγκᾶθ'*] *ὠγκᾶθ'* Bergk. R. c. Att. 400. *Μελιτεὺς* Bentl.] *μελίτου* Ald. *ἔβλαστεν πόλει* Meinek.] *ἔβλαστε τῇ πόλει.* duo fragmenta esse statuit Meinekius, aut *ὄνῳ δὲ* aut *ὃς ὄνῳ* scribebat Bergkius. fortasse duo conloquuntur: tum scribendum *ὄνῳ γε.* de *Philonide* disputaverunt Hanovius Exercit. crit. 27. 34 et Bergkius R. c. Att. 400—405, asini nomen non tam ad magnitudinem quam ad oris corporisque turpitudinem referens. de syntaxi verborum *ὄνος ὀγκᾶται* cf. Cratin. 52.

6

ἀλλ' ἔντραγε
τὴν σηπίαν τηνδὶ λαβοῦσα καὶ τοδὶ
τὸ πουλυπόδειον.

Athenaeus 7, 324 b *Θεόπομπος Ἀφροδίτῃ κτλ. τηνδὶ λαβοῦσα* BC] *τὴν διαλαβοῦσαν* P. *πουλυπόδειον* Dindorf.] *πουλυπόδιον* A. cf. Bergk. R. c. Att. 396. non necesse est cum Meinekio de Amphidromiis cogitari.

ΒΑΤΤΛΗ

Schol. Aristoph. Plut. 1011 et Suidas *νιτάριον· τὰς μικρὰς δὲ θηλείας βατύλας ἔλεγον, καὶ Θεοπόμπου δρᾶμά ἐστι Βατύλη. βατύλας* Suid.] *βατύλους*. frustra Hemsterhusius *βατάλας* et *Βατάλη*. quamquam in illo scholio multa sunt ambigua, de Batyle Theopompi non videtur dubitari posse. ceterum cf. Meinek. I 239. 40.

ΕΙΡΗΝΗ

Similis sine dubio fuit Aristophaneae. Meinek. I 240.

7

ἡμᾶς δ' ἀπαλλαχθέντας ἐπ' ἀγαθαῖς τύχαις
ὀβελισκολυχνίου καὶ ξιφομαχαίρας πικρᾶς.

Pollux 10, 118 *τὸ δὲ ὀβελισκολύχνιον στρατιωτικὸν μέντοι χρῆμα, εἴρηται δὲ ὑπὸ Θεοπόμπου τοῦ κωμικοῦ ἐν Εἰρήνῃ κτλ.* Athenaeus 15, 700e *καὶ τάχα τούτῳ (ξυλολυχνούχῳ) ὅμοιόν ἐστι τὸ παρὰ Θεοπόμπῳ ὀβελισκολύχνιον.* Eustathius 1571, 22. Pollux 6, 103 *τὸ δὲ παρὰ Θεοπόμπῳ ὀβελισκολύχνιον, τὸ μὲν σκεῦος ἦν στρατιωτικόν, τὸ δὲ ὄνομα ὑπομόχθηρον.* ut *ξιφομάχαιρα* gladius simul et culter est, sic *ὀβελισκολύχνιον* veru cum lychno coniunctum. aut protagonistam aut coryphaeum haec composita pace dixisse consentaneum est. ridicule in C. Th. Muelleri Fragm. hist. gr. haec ad rerum scriptorem referuntur I 329.

8

ὁ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσὸν
ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίγνεται.

Athenaeus 9, 368c *οἱ δὲ Ἀττικοὶ καὶ ἔμβαμμα λέγουσιν, ὡς Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ κτλ. μὲν* Porson.] *μὲν γάρ*. Iacobs. Addit. Ath. 198 *ἄρτος* interpretis esse ratus *ὁ μὲν γὰρ ἡδύς*.

9

ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκὼς
ἀλεκτρυόνα τίκτουσαν ᾠὰ πάγκαλα.

Athenaeus 9, 374b *καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρυόνα λέγων οὕτως κτλ.* Schol. Aristoph. Nub. 663 *οἱ Ἀττικοὶ οὕτω καὶ τὰς θηλείας ἐκάλουν, ὡς καὶ Θεόπομπος.*

10

χλαῖναν δέ σοι
λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλῶ Λακωνικήν.

Pollux 10, 124 *τὴν χλαῖναν δὲ οὕτως ἐκάλουν οἱ τῆς κωμῳ-*

δίας ποιηταί, μόνα τὰ παχέα ἱμάτια ταύτης τῆς προσηγορίας ἀξιοῦντες, ὥσπερ καὶ Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ κτλ. δὲ add. Bentleius.

11

μᾶζαι, πλακοῦντες, ἰσχάδες Τιθράσιαι

Athenaeus 15, 652f *Θεόπομπος δ' Εἰρήνῃ τὰς Τιθρασίας ἐπαινῶν ἰσχάδας φησὶν οὕτως κτλ.* cf. Aristoph. Ran. 477. videtur ubique scribendum esse *Τειθράσιαι.* cf. Kirchhoff. I. A. 179. H. Roehl. Ind. C. I. p. 13.

12

μητρυιόν

τοῦτον (τὸν πατρῷον) . . . κέκληκε καὶ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν Εἰρήνῃ. Pollux 3, 27. Photius *μητρυῖον* (sic)· *Θεόπομπος τὸν πατρῷόν (πατρυῖον).* Eustathius 560, 14 *καὶ μητρυιὸν οἱ παλαιοί φασι τὸν πατρῷόν, ἀρρενωνυμοῦντες τὴν μητρυιάν, καὶ λέγει οὕτω Θεόπομπος.* Praeterea ad Pacem fr. 65 rettulit Meinek. I 240, dubitans tamen ipse II 820.

ΗΔΥΧΑΡΗΣ

Tempus quodammodo definitur fr. 15 et 16. 'hominem deliciis . . . deditum, fortasse Platonem significare voluit.' Meinek. I 240. 289.

13

καὶ στῆτ' ἐφεξῆς κεστρέων νῆστις χορὸς
λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι.

Athenaeus 7, 308a *κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἡδυχάρην κτλ. καὶ στῆτ'*] 'melius alii libri *ὦ στῆτ'*.' Casaub. — imperativum fortasse Athenaeus, ut suis poetae verba insereret, novavit; Theopompus scripsisse potest *ἕστη δ'.* cf. Aristoph. fr. 156. Plat. 29. Amips. 1. Archipp. 12. cestrei ieiuni metaphorice dicuntur qui ut anseres nihil nisi olus cenaverunt.

14

φέρε σὺ τὰ καταχύσματα
ταχέως κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης.
Β. εὖ πάνυ λέγεις.

Schol. Aristoph. Plut. 768 et Suidas *καταχύσματα· ἁπλῶς τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαί τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο,* (inserenda sunt *μάλιστα δὲ τῆς νύμφης*) *καὶ τοῦ νυμφίου, παρὰ τὴν ἑστίαν τραγήματα κατέχεον εἰς σημεῖον εὐετηρίας· ὡς καὶ Θεόπομπός φησιν ἐν Ἡδυχάρει κτλ.* Photius 145, 10 *κατεχεῖτο δὲ (τὰ καταχύσματα) καὶ τῷ νυμ-*

φίῳ, φασίν, ὡς Θεόπομπος. cf. Harpocratio 108, 4 *ὅτι τῶν νεωνήτων οἱ δεσπόται τραγήματα κατέχεον, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ δηλοῖ. ὅτι δὲ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας καὶ τῶν νυμφίων, [ὡς] Θεόπομπος Ἡδυχάρει. φέρε] φέρε δὴ* Dobraeus, quod non necessarium est. *τὰ* om. Par. *εὖ πάνυ λέγεις* Dindorfius add. ex Θ et Suida. 'nisi ex Aristophanis v. 800 inlatum credere malis.'

15

ἓν γάρ ἐστιν οὐδὲ ἕν,
τὰ δὲ δύο μόλις ἕν ἐστιν, ὥς φησιν Πλάτων.

Diogenes Laert. 3, 26 *Θεόπομπος ἐν Ἡδυχάρει κτλ.* Hesychius Milesius p. 46. indicavit Meinekius significari Platonis Phaedonem 96e *οὐκ ἀποδέχομαι ἐμαυτοῦ οὐδὲ ὡς, ἐπειδὰν ἑνί τις προσθῇ ἕν, ἢ τὸ ἓν ᾧ προσετέθη δύο γέγονεν, ἢ τὸ προστεθὲν καὶ ᾧ προσετέθη διὰ τὴν πρόσθεσιν τοῦ ἑτέρου τῷ ἑτέρῳ δύο ἐγένετο.*

16

Athenaeus 15, 690a *μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου, τοῦ Πέρωνος, καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀδμήτῳ καὶ Ἡδυχάρει.*

ΘΗΣΕΥΣ

Tempus quodammodo definitur fr. 18. Meinek. I 240.

17

ἵξει δὲ Μήδων γαῖαν, ἔνθα καρδάμων
πλείστων ποιεῖται καὶ πράσων ἀβυρτάκη.

Bekker. Anecd. 323, 29 *ἀβυρτάκη ὑπότριμμα βαρβαρικὸν ἐκ δριμέων σκευαζόμενον, φημὶ ἐκ καρδάμων καὶ σκορόδων καὶ σινάπεως καὶ σταφίδων, ᾧ πρὸς κοιλιολυσίαν ἐχρῶντο. Θεόπομπος Θησεῖ κτλ.* Eustathius 1854, 18 *παρὰ Θεοπόμπῳ ἀβυρτάκη ὑπότριμμά τι δριμὺ βαρβαρικὸν διὰ πράσων καὶ καρδάμων καὶ κόκκων ῥόας καὶ ἑτέρων τοιούτων. φησὶ γοῦν κτλ.* cf. Suid. *ἀβυρτάκη. ἵξει* Bernhardy] *ἵξῃ* Bekk. An. *ἥξει* Eustath. *ἵξει* pro *ἀφίξει* dixit in manifesta tragicorum imitatione. ac sic *γαῖαν* pro *ἐς γῆν.* Theseum a populari aliquo homine patria expulsum Bergkius R. c. Att. 409, ex orco redeuntem ab Hercule quod iter sit instituendum doceri Dobraeus existimat Advers. II 318. mihi pro *πλείστων* necessario scribendum videtur *πλείστη.*

18

Plutarchus Mor. 839f *μνημονεύει δὲ (Ἰσαίου) Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Θησεῖ.*

19

φαυλίων μήλων

μνημονεύει . . . καὶ Θεόπομπος ἐν Θησεῖ. Athenaeus 3, 82 c. cf Teleclid. 4.

20

αὐτόκακος

οἷον ἑαυτὸν κολάζων. Θεόπομπος Θησεῖ. Bekker. Anecd. 83, 6.

ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΣ

Non significatur Critiae pater. Meinek. I 240. idemne sit ille Callaeschrus, qui inter quadringentos commemoratur Lys. 12, 66, et pro quo Lysias, contra quem Dinarchus orationes scripserunt, nescio. Theopompi Callaeschrus potest etiam nomen fictum esse in hominem specie pulchrum, mente turpem. cf. Ἡδυχάρης.

21

οὔ φησιν εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας
στατηριαίας.

Pollux 9, 59 τὰ δὲ στατῆρος ἄξια στατηριαῖα φαίης ἄν, ὡς Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρῳ. οὔ φησιν] οὔ φασιν Meinek. 'quae de urbe dicta videntur, in qua meretrices magno pretio noctes vendebant, ut vel mediocres statera exigerent. Epicrat. 3, 16. 22.'

22

ἠρίσταμεν· δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον.

Athenaeus 10, 423 a καὶ ἠρίσταμεν δ' εἴρηκεν . . . Θεόπομπος Καλλαίσχρῳ κτλ. cf. Hermipp. 60.

23

ἰχθύων δὲ δὴ
ὑπογάστρι', ὦ Δάματερ.

Athenaeus 7, 302 e Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρῳ κτλ. παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστριον λέγουσι, σπανίως δ' ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων. 9, 399 d ὑπογάστριον δὲ μόνον ὡς ἐπὶ τῶν ἰχθύων λέγεται. Θεόπομπος Καλλαίσχρῳ κτλ. ὑπογάστρι' ὦ] ὑπογαστριω (sine accentu) A 399 d. ὑπογάστριον ὦ 302 e. Δάματερ] Δήμητερ B 302 e. διαματερ A 399 d. ὦ Δάματερ est admirantis exclamatio, ὦ Δήμητερ vocativus. Photius et Suidas Ἡράκλεις· ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν· ὥσπερ τὸ ὦ Δάματερ τοῦ ὦ Δήμητερ διαφέρει. Eustath. 1385, 53 τὸ ὦ Δάματερ τὸ θαυμαστόν (θαυμαστικόν), ὃ κεῖται καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ (Aristoph. Plut. 555. 872)

Δωρικὸν μὲν ὄν, φιληθὲν δὲ εἰς κοινὴν χρῆσιν τοῖς Ἀττικοῖς. cf. Lobeck. Phryn. 640.

ΚΑΠΗΛΙΔΕΣ

Καπήλιδες, non *Καπηλίδες*. Herodian. I 91, 8.

24

Λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος ὡς λεοντῖνος
εὔχρως τε φάνει καὶ χαρίεις ὥσπερ νεκρός.

Schol. Aristoph. Av. 1406 (*Λεωτροφίδης*) *κοῦφος καὶ χλωρὸς ἦν, ὡς ἐοικέναι ὄρνιθι. Θεόπομπος δὲ ἐν ταῖς Καπήλισι κτλ. ὥσπερ νεκρός* om. R. de *Leotrophide* cf. interpretes Avium. Bergkius R. c. Att. 407 *ὡς Λεόντιος | εὔχρως τεθνάναι τε καὶ κτλ.* quae obscura non minus mihi sunt quam fuere Meinekio. G. Hermannus *Λ. ὁ τρίπεδος, ὡς Λεοντίῳ | εὔχρως πεφάνθαι κτλ.* Herwerdenus Obs. crit. 35. 6 *Λ. ὁ κρουσίμετρος Λεοντίῳ | εὔχρως πέφανται κτλ.* Fritzschius apud Toeppelium Progr. Neobrand. 1857, 20 *Λ. ὁ τρίμετρος ὡς Λεόντιχος | εὔχρως ἐφάνη μοι* (*πέφανται* Toeppelius ipse, qui *τρίμετρον* perverse *pusillum*, *τριχοίνικα* interpretatur). *τρίμετρος* omnino probabilem interpretationem non habet. fundamentum emendationis esse debet quem Bergkius p. 408 attulit Plat. Reip. 4, 439e (*ἤκουσα ὡς*) *Λεόντιος ὁ Ἀγλαΐωνος ἀνιὼν ἐκ Πειραιῶς . . . αἰσθανόμενος νεκροὺς παρὰ τῷ δημίῳ κειμένους ἅμα μὲν ἰδεῖν ἐπιθυμοῖ, ἅμα δ' αὖ δυσχεραίνοι καὶ ἀποτρέποι ἑαυτόν, καὶ τέως μὲν μάχοιτο . . . κρατούμενος δ' οὖν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας, διελκύσας τοὺς ὀφθαλμούς . . . ἰδοὺ ὑμῖν, ἔφη, ὦ κακοδαίμονες* (*ὀφθαλμοί*), *ἐμπλήσθητε τοῦ καλοῦ θεάματος.* is igitur cadavera et homines cadaverosa facie (Terent. Hecyr. 3, 4, 27) libenter spectare putabatur. cf. Alciphron. 3, 51 extr. iam cum *levitas* simul ac *pallor* teste scholiasta in Leotrophide rideatur, scribendum videtur *Λ. ὁ τρίμνεως Λεοντίῳ | εὔχρως τε φαίνεται χαρίεις θ' ὥσπερ νεκρός.* scilicet sensuum testimonium dubium esse docetur: sic Leotrophidem aliis macilentum et turpem, Leontio pulcherrimum videri utpote mortuorum pallori proximum. *τρίμνεως trium librarum homo,* i. e. levissimus. cf. Lobeck. Phryn. 554 et Phot. *τρίμνων* (scr. *τρίμνεων*)· *γ' μνῶν ἄξιον.*

25

ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας καὶ δόρη

Pollux 7, 158 *ξιφομάχαιρα ἡ μεγάλη μάχαιρα ἐν Θεοπόμπου Καπήλισιν κτλ.* 10, 145 *Θεόπομπος δὲ ἐν Πόλεσιν* (scr. *Καπήλισιν*) *ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας.* ad *δόρη* Pollux adnotavit: *ἔνιοι γὰρ οὕτως εἰρῆσθαι τὰ δόρατά φασιν.* formis qualis est *δόρη* tragici potius

quam comici utebantur. quamquam *σὺν δόρει* etiam Aristophanes. cf. Bergk. R. c. Att. 409.

26

ἢ μετάδος ἢ μέτρησον ἢ τιμὴν λαβέ.

Schol. Aristoph. Acharn. 1021 et Suidas *μέτρησον· τὸ μέτρησον ἀντὶ τοῦ δάνεισον . . . καὶ Θεόπομπος Καπήλισιν κτλ.* '*ἢ* om. R.' Dind., non addens quotum *ἢ* significet. Photius *μετρεῖσθαι· δανείζεσθαι.*

27

κολάσομαί σ' ἐγὼ
καὶ τὸν σὸν Ἄττιν.

Suidas *Ἄττις παρὰ Φρυξὶ μάλιστα τιμᾶται ὡς πρόσπολος τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. Ἄττιν, οὐχὶ Ἄττια . . . Θεόπομπος ἐν Καπήλισι κτλ.* Bekker. Anecd. 461, 19 *Ἄττην, οὐχὶ ἄττεια. Θεόπομπος Καπήλισι κτλ. κολάσομαί σ' ἐγὼ* Porson. Toup. Emend. IIII 459] *κολάσομαί γ' ἔσω* Suid. AV. *κολάσομεγ' ἔσω* cod. Bekker. *Ἄττιν*] *ἄττην* cod. Bekk. '*te et amasium tuum*'. Meinek.

28

Zenobius 4, 44 *Ἱστίᾳ θύει· ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μηδενὶ ῥαδίως μεταδιδόντων. δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε ἔθυον Ἱστίᾳ, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας. μέμνηται ταύτης Θεόπομπος ἐν Καπήλισιν.* cf. Eupol. 281.

Cf. fr. 65. 70.

ΜΗΔΟΣ

Tempus quodammodo definitur fr. 30. Persarum auctoritas discordiis Graecorum post bellum Peloponnesiacum aucta titulo significari videtur.

29

παρ' ἐμοὶ τὰ λίαν μειράκια χαρίζεται
τοῖς ἡλικιώταις.

Schol. Pindar. Pyth. 2, 75 *χαρίζεσθαι γὰρ κυρίως τὸ συνουσιάζειν λέγεται, ὥσπερ Θεόπομπος ἐν Μήδῳ εἰσάγει τὸν Λυκαβηττὸν λέγοντα κτλ. λίαν*] *λεῖα* Bergk. ap. Mein. V CXIX. cf. Plat. 59. 'in Lycabetto fortasse lupanar erat a masculis scortis frequentatum.' Meinek.

30

ὥς ποτ' ἐκήλησεν Καλλίστρατος υἷας Ἀχαιῶν,
κέρμα φίλον διαδούς, ὅτε συμμαχίαν ἐρέεινεν·

οἷον δ' οὐ κήλησε δέμας λεπτὸν Ῥαδάμανθυν,
Λύσανδρον κώθωνα πρὶν αὐτῷ δῶκε λεπαστήν.

Athenaeus 11, 485 c *Θεόπομπος . . . ἐν Μήδῳ κτλ.* *διαδούς* Dindorf.] *διδούς* A. *τι διδούς* Musurus. 3. *οἷον* Casaub.] *οἶον* P. 4. *κώθωνα* Bergk. R. c. Att. 240] *κώθωνι*. *Λύσανδρον*] *λυσανίαν* Meinekius conl. Hesych. *λυσανίας· ὁ λύων τὰς ἀνίας*, simul etiam relegans ad C. Rehdantz. Vit. Iphicr. p. 117. *Callistratus* est Aphidnaeus, clarissimus ille orator. Schweighaeuserus existimat conventum eum significari, in quo Callistratus Arcadibus suadebat ut Atheniensium partes sequerentur. cf. Corn. Nep. Epam. 6 cum eis quae Nipperdeius adnotavit. quis Rhadamanthi nomine significetur non constat. *υἷας Ἀχαιῶν* Achivos ipsos, Lysandrum eum qui commemoratur Xen. Hell. 7, 1, 45 sq. interpretatur I. Droysenus. cf. tamen Meinek. V 54. *κώθωνα λεπαστήν*, ut *κύλικα λεπαστήν* Aristoph. Pac. 916. cf. Bergk. R. c. Att. 240. plurima adhuc obscura.

31

Athenaeus 11, 481 d *Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς (κυμβίον) τὸ χωρὶς ὠτίων* (i. e. quod ansis careat) *ποτήριον ὠνομακέναι Θεόπομπον ἐν Μήδῳ*. cf. M. Haupt Berichte d. sächs. Ges. d. Wissensch. I 412 sq.

ΝΕΜΕΑ

A Nemea meretrice fabulam adpellatam esse arbitratur Meinek. I 241. at ea *Νεμεάς* dicitur Athen. 13, 587 c.

32

χώρει σὺ δεῦρο, Θηρικλέους πιστὸν τέκνον·
γενναῖον εἶδος, ὄνομά σοι τί θώμεθα;
ἆρ' εἶ κάτοπτρον φύσεος ἣν πλῆρες δοθῇς·
οὐδὲν ποτ' ἄλλο. δεῦρο δή, γεμίσω σ' ἐγώ.
γραῦ Θεολύτη, γραῦ. B. τί με καλεῖς; A. σέ, φιλτάτη,
ἵν' ἀσπάσωμαι· δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτη,
παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον· οὑτωσὶ καλῶς.
B. Σπινθὴρ τάλας, πειρᾷς με. A. ναί, τοιοῦτό τι·
φιλοτησίαν δὲ τήνδε σοι προπίομαι·
δέξαι, πιοῦσα δ' ὁπόσον ἄν σοι θυμὸς ᾖ,
παράδος τὸ πρῶτον.

Athenaeus 11, 470 f *μνημονεύει δὲ τῆς κύλικος (τῆς Θηρικλείου) Θεόπομπος μὲν ἐν Νεμέᾳ οὕτως κτλ.* Photius et Suidas *Θηρικλέους τέκνον· κύλιξ, ἣν λέγεται πρῶτος κεραμεῦσαι Θηρικλῆς*. de *Thericle*

et aetate eius cf. Athen. 11, c. 41—44. 2. ὄνομα B] οὔνομα. τί θώμεθα Casaub.] τοθώμεθα A. 3. ἆρ' εἶ (nonne es) Coraes et Porson. Arist. Av. 813 p. 180] ἄρει. φύσεος Dindf.] φύσεως. 4. γεμίσω (coni. aor. Elmsl. Eur. Med. 1242) Abresch. Dilucid. Thucyd. 97] γε μισῶ. 5. *A.* add. Iacobs. Addit. Athen. 252. σέ, K.] σύ. φιλτάτη] φίλτατε Porsonus, falso. 6. ἵν' Iacobs.] τίν'. 8. τάλας, πειρᾷς με. ναί Adamus] ταλα σπειραις μεναι A. τάλαν cum Iacobsio Meinek. in Athen. mihi scribendum videtur Σπινθήρ, τί δρᾷς; πειρᾷς με; 9. τήνδε inseruit Meinekius. Bergkius R. c. Att. 411 τοιοῦτό τι | ποιῶ, φιλ. δέ σοι. προπ. προπίομαι VL] προσπίομαι BP. 10. δέξαι BP 'et nisi omnia fallunt A' Dindf. ᾗ Casaub.] ἡ P. 11. τὸ πρῶτον] Iacobs. 254 τὸ περιττόν. τὸ ποτήριον Herwerden. Nov. add. crit. 10. 'sequebatur εἶτα.' Meinek. Anal. Athen. 216. sed ipse τὸ λοιπόν. τὸ π ε ρ ι ό ν. K.

incredibile est quod Herwerdenus πιστόν simul a πίνω poetam deduci voluisse opinatur (Aesch. Prom. 480): tamquam poculum bibatur, non vinum. 3. φύσεος, ut Aristoph. Plut. 1044 ὕβρεος. cf. Eubul. 67, 9. 94, 7. 119, 8 et in melicis Aristoph. Vesp. 1282. 1458. Thesm. 465. 4. οὐδέν ποτ' ἄλλο] Strattid. 47, 2. σε] adhuc poculum adloquitur. 6 σὲ ἵνα ἀσπάσωμαι] cf. quae adnotavimus ad Aristoph. Nub. 1447 et Cratin. 276. Theopomp. 62, 5. 7. οὑτωσὶ καλῶς '*belle ita*. iam enim propius accesserat Theolyte. cf. Menand. Etym. m. 407, 22' Meinek. 8. Σπινθήρ (vel potius Σπίνθηρ Lehrs. Aristarch.[2] 291) nomen est 'ad servuli celeritatem indicandam aptissimum'. Meinek. πειρᾷς] Ruhnken. Tim. 210, cuius exemplis addo Aristoph. Plut. 1067. Lys. 1, 12. 9. cf. Alexid. Athen. 11, 502 b.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

Ὀδυσσεῖς Pollux 7, 74, quem verum esse titulum Bergkius iudicat R. c. Att. 413, negat Meinek. I 241 Theopompi fabulam cum Cratinea confundi ratus. cf. titulus Πηνελόπη.

33

χιτῶνά μοι
φέρων δέδωκας δαιδάλεον, ὃν ᾔκασεν
ἄρισθ' Ὅμηρος κρομμύου λεπυχάνῳ.

Eustathius 1863, 49 ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ῥηθὲν λέπυρον καὶ λεπύχανόν φασιν εἰρῆσθαι παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ, εἰπόντι ὡς ἐ κ π ρ ο σ ώ π ο υ τ ο ῦ Ὀ δ υ σ σ έ ω ς τό κτλ. quamquam Eustathius fabulam non nominavit, tamen Meinekium recte haec ad Ulixem rettulisse adparet. δαιδάλεον — κρομμύου Meinek.] δαίδαλον — κρομύου. Homeri versus sunt Od. 19, 232. 3. quocum Ulixes conloquatur difficile est dicere: nisi forte scripsit φ έ ρ ο υ σ' ἔδωκας.

34

Εὐριπίδου τἄρ' ἐστὶν οὐ κακῶς ἔχον,
τἀλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

Athenaeus 5, 165b *Θεόπομπος δ' ἐν Ὀδυσσεῖ ἔφη κτλ. τἄρ' ἐστὶν* Meinek.] *τἄριστον. τἀρχαῖον* Porson. *τἄρ' ἴστον* Herwerd. Nov. add. crit. 11 et Mnem. nov. IIII 302. *στ' ἄριστον* 'est ientaculum non contemnendum'. Bergk. R. c. Att. 412. non credo. *τὸν καλῶς εὐδαίμονα* Aesch. fr. 310 N.

35

ἵνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλούμενον
δι' ἡμετέρων στομάτων
εἴπω σόφισμ', ὅ φασι παῖδας Λεσβίων
εὑρεῖν.

Schol. Aristoph. Vesp. 1346 *τὸ λεσβιεῖν ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ τάττεται, ἐπειδὴ οἱ Λέσβιοι αἰσχρουργοῦσι τῷ στόματι μολυνόμενοι. παρὰ τὸ ἱστορούμενον, ὅτι παρὰ τοῖς Λεσβίοις τοῦτο πρῶτον γυνὴ ἔπαθε. καὶ παρὰ Θεοπόμπῳ ἐν Ὀδυσσεῖ κτλ. εὑρεῖν* initium esse versus eodem metro compositi quo v. 2 fuit Meinekius monuit.

36

λάσιον ἐπιβεβλημένος

Θεόπομπος δ' ἐν Ὀδυσσεῦσιν (Ὀδυσσεῖ) ἐπὶ διακόνου ἔφη Pollux 7, 74. Erotianus 93, 4 Klein. *λάσιον· ὀθόνιον, ὡς Θεόπομπος ἐν Ὀδυσσεῖ. καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς λέξεσί φησι λινοῦν ὕφος δασὺ εἶναι.* (*Ὀδυσσεῖ* Meinek., *ὀδυσσεία* AC, *ὀδυσεία* B.)

Ad Ulixem fr. 73 refert Meinekius.

ΠΑΙΔΕΣ

Prioribus Theopompi fabulis adnumeranda est propter fr. 39. Meinek. I 237. 241. ad Ol. 91 vel 92 refert Bergk. R. c. Att. 415. 6, qui chorum compositum fuisse suspicatur ex senibus decrepitis iuventutem recuperantibus, coniectura admodum incerta.

37

τηνδὶ περιζωσάμενος ᾤαν λουτρίδα
κατάδεσμον ἥβης προπέτασον.

Pollux 7, 66 *τὸ δὲ περὶ τοῖς αἰδοίοις οὐ μόνον γυναικῶν ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν, ὁπότε σὺν ταῖς γυναιξὶ λούοιντο, ᾤαν λουτρίδα ἔοικε Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν Παισὶ καλεῖν εἰπών κτλ.* et 10, 181 *τὸ μέντοι δέρμα, ᾧ ὑποζώννυνται αἱ γυναῖκες λουόμεναι ἢ οἱ λοῦντες*

αὐτάς, ᾧαν λουτρίδα ἔξεστι καλεῖν, Θεοπόμπου εἰπόντος ἐν Παισί κτλ. προπέτασον (ἥβης) K.] περιπέτασον. cf. Pherecr. 62. recte Pollux κατάδεσμον interpretatur, falso Bergkius R. c. Att. 413. 4 de magico nescio quo remedio cogitat, quo senes iuventutem recuperent.

38

πάντ' ἀγαθὰ δὴ γέγονεν ἀνδράσιν ἐμῆς ἀπὸ συνουσίας.

Hephaestio 13, 9 τούτῳ (τῷ τρόπῳ, ut primi pedes sint paeones, ultimus creticus) καὶ ἐπὶ τοῦ πενταμέτρου Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐχρήσατο ἐν Παισίν, ἀφ' οὗ καὶ Θεοπόμπειον καλεῖται κτλ. de se loqui videtur poeta in epirrhemate, quale est Aristoph. Vesp. 1275 sq., ac recte Bergkius R. c. Att. 416. 7 non primam Παῖδας fuisse Theopompi fabulam ex his ipsis verbis conligit.

39

Schol. Aristoph. Av. 1569 ἔχει δὲ (Λαισποδίας) καὶ περὶ τὰς κνήμας αἰτίας τινάς, ὥς φησι Στράττις ἐν Κινησίᾳ (16). διὸ καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον, ὡς Θεόπομπος ἐν Παισί. cf. Eupol. 102.

Fr. 69 coniectura admodum incerta ad Παῖδας refert Bergkius R. c. Att. 414.

ΠΑΜΦΙΛΗ

Nomen videtur esse meretricis.

40

σπόγγος, λεκάνη, πτερόν, λεπαστὴ πάνυ πυκνή,
ἣν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος
τέττιξ κελαδεῖ.

Athenaeus 11, 485 b Θεόπομπος Παμφίλῃ κτλ. πυκνή, ἣν ex fr. 41 Schweighaeus.] πυκνὴν. cf. fr. 76. Aristoph. Eq. 85. 106. Vesp. 525. Pac. 300. τέττιξ κελαδεῖ '*garrit ut cicada*'. Cratin. 52.

41

λεπαστὴ μάλα συχνή,
ἣν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος
περίστατον βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ.

Athenaeus 11, 485 c Θεόπομπος Παμφίλῃ κτλ. λεπαστὴ — συχνὴ A] λεπαστῇ — συχνῇ. 2. ἣν Schweighaeus.] ἦν P. 3. περίστατον Dindf.] περιστατὸν. ποιεῖ] ποεῖ A. συχνή, ut Antiphan. 97 πάνυ συχνὴ σφύραινα. recte Schweighaeuserus hos versus ex altera eiusdem fabulae editione paullulum inmutata depromptos esse censuit.

42

αὐτὴ δ' ἐκείνη πρότερον ἐξηπίστατο
παρὰ τῆς ἐπιτηθῆς.

Etymol. m. 366, 11 *ἐπιτηθή· ἡ τῆς τηθῆς μήτηρ. Θεόπομπος Παμφίλῃ κτλ. ἐξηπίστατο] ἐξεπίστατο* cod. Milleri (Mélanges 123), qui praeterea *Θεόποπτος.* Bekker. Anecd. 254, 10 *ἐπιτήθη· ἡ μήτηρ τῆς μάμμης.* ac sic etiam *τήθη* Herodian. I 311, 30.

43

τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν

Photius et Suidas *ῥαχίζειν τὸ ἀλαζονεύεσθαι, καὶ ῥαχιστὴς ὁ ἀλαζών. Θεόπομπος Παμφίλῃ κτλ.* Hesych. *ῥαχιστήρ· ψεύστης, ἀλαζών. μεγαλουργός, μεγάλα κακουργῶν, μεγάλα ψευδόμενος. Demophon* fortasse idem est qui Ephipp. 16 commemoratur. nam ab eo quidem, cui Demosthenis pater rem familiarem tradiderat, diversus videtur esse. Demosth. 27, 4—49. 28, 14—19.

44

σανδάλια

Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν Παμφίλῃ εἴρηκεν, ἀλλ' ἐπὶ γυναικός. Pollux 10, 49.

Ad Pamphilam Meinekius refert fr. 76.

ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

Plures commemorantur Pantaleontes, unus *ὀψοποιικῶν συγγραμμάτων* auctor, Poll. 6, 70, alter Cleagorae f. Aeschin. 1, 156 (*Παντολέοντα* Turic.), et planus ille famosissimus Athen. 14, 616 a b. Lys. *πρὸς Πανταλέοντα.* Meinek. I 241. Lys. 10, 4 sq. fr. 201. 2 Turic. hunc postremum significari censent Meinekius et Bergk. Epist. ad Schiller. 136 sq. de auctore comoediae antiquitus dubitatum esse docet Pollux 10, 41 (fr. 45).

45

Pollux 10, 41 *εἰ δὲ καὶ τὸ κνέφαλλον μὴ ἐπὶ τοῦ τυλείου τις ἀκούειν βούλοιτο, ὥσπερ ἡ πολλὴ χρῆσις ἔχει, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐμβαλλομένου πληρώματος, ὃ γνάφαλον καλοῦσι, προσχρήσεται τῷ ῥηθέντι ἐν Πανταλέοντι Θεοπόμπου, εἰ καὶ ἀμφισβητεῖται τὸ δρᾶμα. προειπὼν γὰρ ὁ ποιητὴς ὠνεῖτο δέρμα θηρός, ἐπήγαγε ῥάψας ὅλον κνεφάλλων ἔσαξεν.* ita Hemsterhusius pro vulgato *ὠνητιῶν δέρμα τοῦ θηρός* ex codicibus, qui cetera ita exhibent: *ῥάψας ὅλον κνέφαλον σάξαι γναφάλῳ.* Aldus *προειπὼν γὰρ ὁ ποιητὴς ὠνητιῶν τὸ δέρμα τοῦτο, ἐπήγαγε ῥάψας ὅλον κνέφαλον.* Bentleius: *ὠνητιῶν τὸ δέρμα τοῦ θηρός,* et *ῥάψας ὅλον σάξαι κνεφάλῳ.* ut supra scripsi-

mus, Bergkius Epist. Schiller. 137. ante Bergkium *ὤνητο — τοῦ θηρός — σάξαι κνεφάλῳ* (*γναφάλωι* C). videntur versus esse Anacreontei *ὠνεῖτο θέρμα θηρός* | . . . | *ῥάψας ὅλον κνεφάλλων* | *ἔσαξεν*.

46

σπηλάδιον

Θεόπομπος ἐν Πανταλέοντι εἴρηκεν. Pollux 9, 16. Eustathius 1552, 31 *ὅτι δὲ ὥσπερ σπηλαίου καὶ προσκεφαλαίου καὶ τυχαίου ὑποκοριστικὰ σπηλάδιον προσκεφαλάδιον τυχάδιον, οὕτω καὶ ἐλαίου ἐλάδιον, δηλοῦσιν οἱ τεχνικοί*. cf. Etymol. m. 240 in. Herodian. II 488, 12. 583, 11.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Quamquam de argumento non constat (Meinek. I 241), fragmenta non inepte ad procorum insolentiam et vota a Penelope pro Ulixis reditu concepta referuntur.

47

καί σε τῇ νουμηνίᾳ
ἀγαλματίοις ἀγαλοῦμεν ἀεὶ καὶ δάφνῃ.

Bekker. Anecd. 328, 28 *Θεόπομπος Πηνελόπῃ κτλ.* cod. *του νουμηνία* et *πηνελόπῳ*. prima luna Athenienses in arcem adscendere precesque facere solebant. Aristoph. Pac. 396 sq. Schoemann. Ant. gr.[2] II 422 n. 3. deum aliquem nescio quis adloquitur.

48

καὶ τὴν ἱερὰν σφάττουσιν ἡμῶν δέλφακα.

Athenaeus 14, 657a *θηλυκῶς* (*τὴν δέλφακα*) . . . *Θεόπομπος Πηνελόπῃ κτλ. σφάττουσιν ἡμῶν* Iacobs. Addit. Ath. 344] *ἡμῶν σφάττουσιν* A. procorum *ἀσέβεια* indicari videtur.

49

Athenaeus 4, 183e *μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου τούτου* . . . *Θεόπομπος ἐν Πηνελόπῃ*. cf. Pherecr. 42.

ΣΕΙΡΗΝΕΣ

Meinek. I 242. cantus Sirenis alicuius inrideri videtur fr. 50.

50

αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ
αὕτη γε κρούμαθ' οἷα τἀπὶ Χαριξένης.

Etymol. m. 367, 22 *ἐπὶ Χαριξένης· αὐλητρὶς ἡ Χαριξένη ἀρχαία καὶ ποιήτρια κρουμάτων. Θεόπομπος Σειρῆσιν κτλ. κρούμαθ' οἷα τἀπὶ* Meinek.] *κρουμάτια τὰ ἐπὶ.* Cobetus Obs. crit. Plat. 20 *κρουμάτι' ἄττα.* at pronomine comparativo (*οἷα*) carere vix possumus. perperam igitur Cobetum praedicat Herwerdenus Nov. add. crit. 16. cf. Cratin. 146.

51

θύννων τε λευκῶν Σικελικῶν ὑπήτρια

Athenaeus 9, 399 d *ἐν δὲ Σειρῆσιν ὑπήτρια καλεῖ* (*Θεόπομπος*) *τὰ ὑπογάστρια λέγων οὕτως κτλ.*

52

ὑποδοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας.

Schol. Aristoph. Lysistr. 45 et Suidas *περιβαρίδες· ὑποδήματος εἶδος αἱ περιβαρίδες, ὡς Θεόπομπος ἐν Σειρῆσιν κτλ. λαβὼν* om. Barocc. *ὑποδοῦ*] *ὑπόδου* Suid. BV, *ὑπὸ σοῦ* reliqui. Theopompi verba om. Suid. A. Cobetus N. l. 144 *ὑποδοῦ λαβὼν τασδὶ περιβαρίδας* (⏑ –). Aristoph. Vesp. 1158 nunc recte scribitur *τασδὶ δ' ἀνύσας ὑποδοῦ τι τὰς Λακωνικάς.* ac sic fortasse Theopompus *ὑποδοῦ λαβὼν ἀ ν ύ σ α ς τι τὰς περιβαρίδας.*

53

φρυγεύς, θυΐα, λήκυθος

Pollux 7, 181 *φρυγεύς, ἀγγεῖον ὅπου ἐπέφρυγον. Θεόπομπος ἐν Σειρῆσι κτλ.* idem 10, 109 *τὸν δὲ φρυγέα ὡς σκεῦος μαγειρικόν, εἴτε τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἔφρυγον, εἴτε τὸ φρύγετρον, ὁ κωμικὸς Θεόπομπος ἐν Σειρῆσιν ὑποδηλοῖ.*

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΔΕΣ

Meinek. I 242. postquam Aristophanes mulierum choros Thesmophoria celebrantium, contionantium, pacem componentium fecerat, supererat ut etiam militantes feminae in orchestram inducerentur. idque Theopompum hac fabula fecisse docent fr. 54—56.

54

ἐγὼ γὰρ ἂν κώθωνος ἐκ στρεψαύχενος
πίοιμι τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη;

Ataenaeus 11, 483 e *μνημονεύει* (*τοῦ κώθωνος*) . . . *Θεόπομπος Στρατιώτισιν κτλ. γὰρ ἂν* Liebelius Archil. 143] *γάρ. πίοιμι τὸν* Schweighaeus.] *ποιμαντὸν* (i. e. *πίοιμ' ἂν τὸν*) A. *ἀνακεκλασμένη* C] *ἀνακεκλασμένης* P. 'collum erat reflectendum propter

cothonis ἄμβωνας.' Dobr. Advers. II 333. recte in interrogatione sententiam posuit Iacobs. Addit. 261: negat enim cum indignatione mulier se mores victumque militum secuturam.

55

καίτοι τίς οὐκ ἂν οἶκος εὖ πράττοι τετρωβολίζων,
εἰ νῦν γε διώβολον φέρων ἀνὴρ τρέφει γυναῖκα;

Pollux 9, 64 *παρὰ Θεοπόμπῳ ἐν Στρατιώτισι τὸ τετρώβολον λαμβάνειν τετρωβολίζειν ὠνόμασται κτλ.* *οἶκος* Fritzschius De merc. iud. 19] *εἰκός*. *νῦν γε*] *νῦν* Dindorf. *νῦν γ' ἀνὴρ διώβ.* Pors. Hec. praef. XLV. *φέρων — τρέφει* Kuehnius] *φέρει — τρέφειν*, quod non recte retinet Porsonus. neque enim ideo vir mercedem accipit ut alat mulierem: nam accipit etiam qui uxorem non habet. — excerpta haec sunt ex syntagmate iambico, in quo de mulieribus in militum numerum recipiendis certabatur; commendat rem quisquis loquitur, reditus familiae duplicari dicens, si cum viro femina quoque mercedem militarem accipiat. ea enim significatur, non iudicum, ut falso etiam Wachsmuthius in Mus. Rhen. XXXIIII 161 sq. cf. quae contra eum in vol. XXXV disputavi. erat autem non semper eadem: plerumque tamen duorum obolorum videtur fuisse. Boeckh. Oecon. Athen.[2] I 168. 378. ceterum cf. Aristoph. Eq. 798.

56

ἡ Θρασυμάχου δ' ὑμῶν γυνὴ καλῶς ἐπιστατήσει.

Priscianus 18, 213 *Attici ἐπιστατήσει ὑμῶν καὶ ὑμῖν. Θεόπομπος Στρατιώτισιν κτλ.* *δ'* inseruit Meinek. reliquas varietates quae nihil ad rem faciunt, recenset Hertzius. *Thrasymachum* Meinekius dici putat Chalcedonium. mihi nomen tantummodo boni ominis causa delectum videtur.

57

Schol. Platon. 330 Bekk. *Θεόπομπος δὲ Στρατιώτισιν Ἐμβαδᾶν (Ἄνυτον) εἶπε παρὰ τὰς ἐμβάδας, ἐπεὶ καὶ Ἄρχιππος Ἰχθύσιν εἰς σκυτέα αὐτὸν σκώπτει.* *Ἐμβαδᾶν* Meinek. ed. min XIV] *Ἐμβάδαν*. *Anytus* est Socratis accusator.

58

σκληφρός

ὃν καὶ νεοειδῆ ἂν εἴποις. Θεόπομπος δὲ ὁ κωμικὸς ἐπὶ γυναικὸς εἴρηκεν αὐτὸ ἐν Στρατιώτισιν. Pollux 2, 10. *σκληφρός* est *gracilis*.

ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ

Intellegendus videtur filius Mechanionis, auctor plebisciti, ut eversa triginta tyrannorum dominatione Solonis leges restitueren-

tur. Andocid. 1, 83. Lys. 30, 28. Meinekius eundem esse arbitratur, quem cum Phaenippo coniungit Aristoph. Ach. 603.

59

ἀλλ' ἡ μὲν Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει
ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ τὴν τέχνην.

Harpocratio 107. 8 *καταπλήξ· ὁ συνεχῶς πεπληγμένος . . . Θεόπομπος Τισαμενῷ κτλ.* eadem Photius et Suidas *καταπλήξ*, omisso fabulae nomine. quid sit *καταπλὴξ τὴν τέχνην* nemo facile dixerit, praeter Bernhardyum scilicet, qui Aristophanis versu Eccl. 385 (*δεινός ἐστι τὴν τέχνην*) satis id defendi opinatur. mihi Theopompus hoc fere videtur dixisse: Lucina, si non potest omnibus parturientibus adesse, facile veniam inveniet, cum tot mulieres eodem tempore opem eius inplorantes *aures* ei *obtundant*. *συγγνώμην ἔχειν* enim non solum est *veniam dare*, sed etiam *accipere*. Sophocl. Trach. 328. Eurip. Phoen. 995. itaque scribendum *ὑπὸ τ. γ. τὦτα καταπλὴξ γενομένη*. de crasi cf. Aristoph. Av. 105. Nub. 92. non recte Toupius I 318 *τῶν λεχῶν* pro *τὴν τέχνην* (a *λεχώ*), putans Dianam orari ut ignoscat *ὅτι διεκορήθησαν*. at tum Diana orari poterat, non item Ilithyia.

60

τὸν δὲ Μύσιον
Ἀκέστορ' ἀναπέπεικεν ἀκολουθεῖν ἅμα.

Schol. Aristoph. Vesp. 1221 *τὸν Ἀκέστορα ξένον κωμῳδοῦσι τὸν τραγικόν, ὃς ἐκαλεῖτο Σάκας. Θεόπομπος Τισαμενῷ οὐ κοινῶς ξένον ἀλλὰ Μυσόν κτλ.* Schol. Av. 31 *ἐκαλεῖτο δὲ Σάκας . . . Θεόπομπος δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Σάκαν προσηγόρευσεν Τισαμενῷ. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Μυσὸν ἐκάλεσεν.* cf. interpret. Aristoph. Av. 31.

61

ὀλόλους

τοὺς δεισιδαίμονας ἐκάλουν οἰωνιζόμενοι. Θεόπομπος Τισαμενῷ. Photius.

ΦΙΝΕΥΣ

62

παῦσαι κυβεύων, μειράκιον, καὶ τοῖς βλίτοις
διαχρῶ τὸ λοιπόν. κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις,
τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυδίων ἀπέσθιε.
ἡ τρὺξ ἄριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν.
ταῦτ' ἢν ποιῇς, ῥᾴων ἔσει τὴν οὐσίαν.

[illegible]

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

63

ὥς μοι δοκεῖν
εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασανιστήριον,
τὴν δ' οἰκίαν ζήτρειον ἢ κακὸν μέγα.

Etymol. m. 411, 33 ζήτρειον· σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον, ἤγουν τὸν μύλωνα. παρὰ Χίοις (καὶ Ἀργείοις)· ἐκεῖ γὰρ ἐβασανίζοντο οἱ δοῦλοι . . . Θεόπομπος κτλ. ὥς μοι ὥστε μοι M. ζήτρειον, cf. Eupol. 348. καὶ Ἀργείοις recte eicit Herwerdenus Obs. crit. 38, simul ὥστε μοι δοκεῖν scribens. κακὸν μέγα quod magnopere languet fortasse in βέρεθρον μέγα mutandum est.

64

ἐπίνομεν μετὰ ταῦτα . . . .
κατακείμενοι μαλακώτατ' ἐπὶ τρικλινίῳ
Τελαμῶνος οἰμώζοντες ἀλλήλοις μέλη.

Athenaeus I 23 e Θεόπομπος κτλ. μετὰ ταῦτ' ἐπίνομεν Toup. Append. Theocr. 15, 95 p. 25 sine ulla necessitate. τὴν ἐπιδέξια supplet Toeppelius Progr. Neobr. 1867 p. 5 coll. Eupol. 325. de *Telamonis* cantico cf. Athen. 15, 695 e. Aristoph. fr. 706. pro οἰμώζοντες Herwerdenus Stud. crit. 28 αἰάζοντες, quoniam scolium ipsum est παῖ Τελαμῶνος Αἶαν αἰχμητά, λέγουσί σε ἐς Τροίαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα. mihi sententia postulare videtur ut scribatur Τελαμῶνος οἰμώζοντας ἀλλήλους μέλει. nam imitationem manifestam mihi videor deprehendere Aristoph. Ach. 69—75.

65

Plutarchus Lysandr. 13 ἀλλὰ καὶ ὁ κωμικὸς Θεόπομπος ἔοικε

Digitized by Google

ληρεῖν ἀπεικάζων τοὺς Λακεδαιμονίους ταῖς καπήλισιν ὅτι τοὺς Ἕλληνας ἥδιστον ποτὸν τῆς ἐλευθερίας γεύσαντες ὄξος ἐνέχεαν. cf. Theodor. Met. Misc. p. 792, qui perperam comparationem istam Theopompo rerum scriptori tribuit. Meinekius τοὺς Ἕλληνας ἥδιστον ποτὸν | ἐλευθερίας γεύσαντες ὄξος ἐνέχεαν. Porson. Advers. 266 Lips. Λακεδαιμόνιοι δὲ ταῖς καπήλισιν | εἴξασ', ὅτι κτλ. poeta videtur scripsisse Λακεδαιμόνιοι δ' εἴξασι ταῖς καπήλισιν· | ἐλευθερίας Ἕλληνας ἥδιστον ποτὸν | γεύσαντες ὄξος ἐνέχεον (ποῖον δοκεῖς;). ad Pacem referebat Meinek. I 240. quidni ad Καπήλιδας? cf. C. Th. Muelleri Fragm. hist. gr. I 333.

66

ἄφωνος ἐγένετο,
ἔπειτα μέντοι πάλιν ἀνηνέχθη.

Eustathius 1604, 5 ὅτι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνέπνευσε κεῖται (τὸ ἀνηνέχθη) κατὰ Παυσανίαν, δηλοῖ Θεόπομπος εἰπὼν κτλ. Hesych. ἀνηνέχθη· ἐξ ἀφωνίας καὶ λειποψυχίας ἐφθέγξατο. et ἀνενεχθείς· ἀναβιώσας. non recte rerum scriptori tribuit Mueller. Fr. hist. gr. I 331 (n. 336).

67

τρώγουσι μύρτα καὶ πέπονα μιμαίκυλα.

Athenaeus 2, 50e Θεόπομπος κτλ.

68

κἄπειτ' ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινί

Athenaeus 2, 62e διὰ τοῦ φ ἀσφάραγον . . Θεόπομπος κτλ. cf. Eustath. 899, 22.

69

δὶς παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῷ τῷ λόγῳ.

Clemens Alex. Strom. 6 p. 748 P. Θεοπόμπου ποιήσαντος κτλ. Schol. Aristoph. Ald. Nub. 1417. ad Παῖδας prorsus incerta coniectura referebat Bergk. R. c. Att. 414. 5.

70

εἴσω δραμὼν αἴτησον. Β. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.

Schol. Aristoph. Plut. 1138 ἀλλ' οὐκ ἐκφορά· ὡς ἐν ἐνίαις θυσίαις λεγομένου τούτου. καὶ χρῶνται αὐτῷ οὐ κατ' οὐδέτερον πληθυντικόν, ἀλλ' ἑνικῶς κατὰ θηλυκόν· ὡς Θεόπομπος κτλ. ad Cauponas propter fr. 28 referebat Hemsterhusius, coniectura sane incerta. ceterum cf. interpretes Pluti.

71

ἄπνους, ἄνευρος, ἀσθενής, ἀνέντατος

Bekker. Anecd. 401, 16 ἀνέντατος· Θεόπομπος κτλ. Pollux 2, 234 Θεόπομπος δὲ ὁ κωμικὸς ἄνευρον εἴρηκεν κτλ.

72

μαλθακωτέρα
πέπονος σικυοῦ μοι γέγονε.

Athenaeus 2, 68d Θεόπομπος κτλ. cf. Eustath. 211, 25. γέγονε] γέγονας Eustath. — uxorem litigiosam tandem domitam esse maritus gloriatur.

73

αἱμασιολογεῖν ἄριστ' ἠπίστατο.

Bekker. Anecd. 362, 29 αἱμασιολογεῖν· Θεόπομπος κτλ. ἀλλ' αἱμασιολογεῖν Meinekius. at non minus bene ὁ δ' vel tale aliquid. Suid. αἱμασιά· τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον τεῖχος ἄνευ πηλοῦ. similiter Etym. m. 35, 10. Lex. rhet. ap. Bast. Gregor. Cor. 512 αἱμασιά· τὸ αὐτοσχέδιον περιτείχισμα τὸ ἐν τοῖς ἀγροῖς γινόμενον ἔξωθεν τῶν ἀμπέλων πρὸς τὸ μηδένα τῶν (ἐν) ὁδῷ παριόντων ῥᾳδίως εἰσιόντα ὀπωρίζεσθαι. cf. Hom. Od. 18, 359. 24, 224. Thuc. 4, 43 cum adn. Krueg. Laertem intellegit ad Ulixem fabulam referens Meinekius.

74

ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χρὴ ταῦτα δρᾶν· εὐοδεῖν πορεύομαι.

Zonaras 620 εὐοδεῖν· εὑρίσκω παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Θεόπομπος κτλ. Fritzschius Com. gr. fr. 7 *A.* ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χρὴ ταῦτα δρᾶν. *B.* εὐόδει. *A.* πορεύομαι. in Mus. Rh. XXX 403. 4 proposui εὐοδεῖν δ' ἐπεύχομαι coni. Aristoph. Pac. 320. Hom. Od. 14, 423. 20, 238. Aesch. Sept. 481. Ag. 1292. Soph. Trach. 16. est tetrameter iambicus syncopatus.

75

δεσπότου πενέστου ῥυσὰ βουλευτήρια

Athenaeus 6, 264a Θετταλῶν δὲ λεγόντων (πενέστας) τοὺς μὴ γόνῳ δούλους διὰ πολέμου δ' ἡλωκότας, Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἀποχρησάμενος τῇ φωνῇ φησι κτλ. δεσπότου πενέστου] δεσποτοπενεστῶν Dobr., i. e. δεσποτῶν πενεστῶν (ut ἀνὴρ στρατηγός, ὅμιλος στρατιώτης al.). scribendum videtur δεσπότου πενεστῶν, i. e. vos, quos ex penestis suis dominus (Admetus ut Bergkio videtur R. c. Att. 405, quoniam penestae ad Thessaliam pertinent) sibi in consilium delegit. Eurip. Heraclid. 639 Ὕλλου πενέστης. Aesch.

Pers. 175 *σύμβουλοι λόγου | τοῦδέ μοι γένεσθε, Περσῶν γηραλέα πιστώματα.* Eurip. Androm. 446 *Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια.* versum fuisse arbitror ut in Persis tetrametrum trochaicum.

76

ἀγαθοῦ δαίμονος ἐπιρροφεῖν

Schol. Aristoph. Vesp. 525 *ἔθος δὲ ἦν, ὁπότε μέλλοι ἡ τράπεζα αἴρεσθαι, ἀγ. δ. ἐπ. ὡς Θεόπομπός φησιν.* ad Pamphilae fr. 40. 1 haec pertinere arbitratur Meinekius. non recte rerum scriptori tribuit Mueller. Fr. hist. gr. I 333 (n. 343).

77

τοὺς βυβλιοπώλας λεύσομαι.

Zonaras 388 *βιβλιοπώλην, οὐ βιβλιόπωλον λέγομεν. Θεόπομπος κτλ.* 'Meinekius *πεύσομαι.* soloece. suspicor *πρὸς βιβλιοπώλας θεύσομαι.*' Cobet. Mnem. V 96. cf. Mueller. Fr. hist. gr. I 330 (n. 324).

78

Pollux 2, 18 *καὶ γραῖα, καὶ ὡς Θεόπομπος ὁ κωμικός· πρεσβῦτις, φίλοινος, μεθύση, οἰνοκάχλη, κοχώνη. οἰνακάχλη κοχώνη] οἰνομάχλη κοχλώνη* A. *χώνη* Kuehnius. *κορώνη* Meinek. *οἰνομάχλη* Pollux 6, 21. Bergkius R. c. Att. 410 *γραῖα, πρεσβῦτις, φίλοινος, μέθυσος, οἰνομάχλη, κοχώνη.* quos numeros si trochaicos esse vult, dactylus in *οἰνομάχλη* admitti non potest. sed offendit etiam *φίλοινος, οἰνομάχλη,* quorum prius videtur glossema esse.

79

γυναῖκας ναυτίδας

Θεόπομπος. Pollux 7, 190. dubitat de poeta Meinekius, quem ubi Pollux laudet, semper *τὸν κωμικόν* adpellet. at in aliis tam diligens non est. Phot. *ναυτίδας γυναῖκας, ὡς ναύτας.* cf. Lobeck. Phryn. 256.

80

ὀρνιθίων λεκάνην

(i. e. patellam) *Θεόπομπος ὁ κωμικὸς εἴρηκεν.* recte *ὀρνιθείων* (*κρεῶν*) Nauck. Philol. VI 416.

81

ἄλυπος

ὁ μὴ λυπούμενος. λέγεται δὲ καὶ ἀλύπητος. Θεόπομπος. Bek-

ker. Anecd. 385, 14. ἄλυπος an ἀλύπητος sit Theopompi non adparet. non recte historico tribuere videtur Mueller. Fr. hist. gr. I 331 (n. 329).

82

ἄνεχε

ἀντὶ τοῦ πάρεχε. οὕτως Θεόπομπος. Bekker. Anecd. 399, 20. Zonar. 210. Suidas. ubi ἄνεχέ μοι τὴν χεῖρα. sed omittit A. ceterum cf. Mueller. Fr. hist. gr. I 331 (n. 330).

83

ἀνθήλιος

ἡ σελήνη καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου ἀνταυγείας. ἐνίοτε καὶ τὸ μίμημα ἢ ἀντάλλαγμα. ὡς Θεόπομπος. Bekker. Anecd. 403, 23. Zonar. 184. non recte historico tribuere videtur Mueller. Fr. hist. gr. I 331 (n. 331).

84

ἀπωνηθήσεται

τὸ πεπράσεται Θεόπομπος εἴρηκεν ὁ κωμικός. Pollux 3, 124. τὸ πεπράσεται K.] καὶ πεπράσεται.

85

ἀρύβαλλος

οὐ μόνον παρὰ Στησιχόρῳ καὶ ἄλλοις Δωριεῦσιν. ἀλλὰ καὶ ἐν Ἱππεῦσιν Ἀριστοφάνους (1094). Θεόπομπος. Bekker. Anecd. 444, 23. Bekkerus cum codice suo ἀρίβαλλος. cf. Becker. Charikl.[2] III 80.

86

αὐτόχειρα

οὐ τὸν ἑαυτὸν ἀνελόντα μόνον. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ πράξαντος ὁτιοῦν τῇ ἑαυτοῦ χειρί. οὕτω Θεόπομπος καὶ Ἀριστοφάνης Av. 1135. Lys. 269). Bekker. Anecd. 468. 6.

87

δουλοπρέπεια

Θεόπομπος ὁ κωμικός. Pollux 3, 75.

88

κατᾶραι

ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν. Θεόπομπος. Bekker. Anecd. 104. 15. ἐλθεῖν] κατελθεῖν Meinek. non recte rerum scriptori tribuere videtur Mueller. Fr. hist. gr. I 330 (n. 327).

89

κένταυρον

τὸ μόριον, ἢ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. οὕτω Θεόπομπος. Photius. Eustathius 1910, 10 *ὅτι δὲ καὶ γυναικεῖον μόριον σημαίνει ὁ κένταυρος δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, φέροντες καὶ χρῆσιν Θεοπόμπου εἰς τοῦτο.* non recte rerum scriptori tribuit Mueller. Fr. hist. gr. I 331 (n. 338).

90

κυνάριον

Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἅπαξ που εἶπε. Phrynichus Eclog. 180. Thomas Mag. 201 *κυνίδιον οὐ κυνάριον, εἰ καὶ Θεόπομπος ὁ κωμῳδὸς ἅπαξ τοῦτό φησι.* cf. Alcaei com. 33. Plat. Euthyd. 298 d. ac *Κυνάριον* comoedia est Timothei. Bergk. R. c. Att. 410. 11.

91

λάβδα

ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραφον . . . οὕτω καὶ Θεόπομπος. Photius. *λάβδα*] *λάμβδα* Phot. cf. Eupol. 359. Mueller. Fr. hist. gr. I 330 (n. 325).

92

λοπάδα

τὴν θεόν. Θεόπομπος. Photius. Meinekius *τὴν σορόν* et V 55 *τὴν θήκην*, i. e. *τὴν σορόν.* Suidas *λοπὰς παρὰ Συρακοσίοις τὸ τήγανον. παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ ἡ σορός, καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς.* Photius ipse *λοπάς· σορός.* potest tamen pro *τὴν θεόν* scribi etiam *τὴν πύελον.*

93

μεθύστρια

παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ. Pollux 6, 25.

94

πρωτόπειρον

ὠνόμασε Θεόπομπος ὁ κωμικός (τὴν ἐκ παρθενίας τινὶ γεγαμημένην). Pollux 3, 39.

95

ταυθαρυστοὶ

ὅρμοι παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ, ὧν κατεκρέμαντο λίθοι τινές, ὡς ἀπὸ τῆς κινήσεως ὠνομάσθαι. Pollux 5, 98.

96

ὑπολογεῖν

παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ. Pollux 2, 122. cod. B *θεοπέμπτῳ* et *ὑπολέγειν.*

97

Χάρη

Theopompus pro Χάρης (caso vocativo). Priscian. 7, 7.

98

τὸ νῦν εἶναι

παρεῖκα τὸ εἶναι. Θεόπομπος. Photius.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

99

κατωνάκη

τοῖς εἰς χρόνον φεύγουσιν ὅτε κατίοιεν νάκους τι τοῖς ἱματίοις προσερράπτετο, ὡς καὶ Θεόπομπος. ἠναγκάσθησαν δὲ ὑπὸ τῶν τυράννων, ἵνα μὴ κατίωσιν εἰς ἄστυ, κατωνάκην φορεῖν. Moeris 201, 6. non comici, sed rerum scriptoris videntur esse, quamquam non repperi apud Muellerum.

ΑΛΚΑΙΟΣ

Meinek. I 244—246.

ΑΔΕΛΦΑΙ ΜΟΙΧΕΥΟΜΕΝΑΙ

1

ἠλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν

Athenaeus 7, 316 b *τὸ δὲ πώλυπον λέγειν Αἰολικόν. Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέγουσιν . . . Ἀλκαῖος Ἀδελφαῖς μοιχευομέναις κτλ.* Eustathius 1541, 39 *ὅθεν εἴρηται τὸ εἶναί τινα ἠλίθιον νοῦν τε πολύποδος ἔχοντα. πουλύποδος* hic quod raro factum servatum est in A Athen. Seidler. De vers. dochm. 397 *πολύποδός (πουλύποδός) τε νοῦν ἔχειν.* cum Eupol. 101 (*ἀνὴρ πουλύπους τοὺς τρόπους*) homo *versutus* cum polypo comparari videatur, apud Alcaeum in exitu versus proxime antecedentis fortasse excidit *μή*.

ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ

Meinek. I 246. Iovis Vulcanique partes in ea fabula fuisse docet fr. 2.

2

κατάχωλε θᾶττον ἢ κεραυνοπλὴξ ἔσει.

Bekker. Anecd. 102, 29 *κατάχωλε· Ἀλκαῖος Γανυμήδει.* σκώ-

πτων γὰρ Ἥφαιστον ὁ Ζεύς φησι κτλ. ϑᾶττον Meinek.] *ϑᾶσσον*. non ea syntaxis usus est qua Theocritus (17, 66) in noto illo *ὄλβιε, κῶρε, γένοιο* (cf. Aristoph. Av. 627), sed supplendum videtur *ἢ νεκρός, κατάχωλε, ϑᾶττον* (prius quam quod vis perfeceris) *ἢ κεραυνοπλὴξ ἔσει.*

3

ἔοικεν αἰγίϑαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα.

Bekker. Anecd. 360, 14 *αἰγίϑαλλος· ὄρνεον κωλυτικὸν πράξεως. Ἀλκαῖος Γανυμήδει κτλ.* si sunt tetrametrorum iamb. reliquiae, prior finiendus post *αἰγίϑαλλος. διακωλύειν*, ut Aristoph. Av. 463. Eq. 723. 972.

4

Herodian. II 801, 31 *ὅμοιον αὐτῷ (τῷ ἔπεσον) τὸ κακέμφατον, φημὶ δὲ τὸ ἔχεσον... καὶ παρατίϑεται (Ἡρωδιανός) τὴν χρῆσιν παρ' Ἀλκαίῳ ἐν Γανυμήδει ἔχουσαν οὕτως κατέχεσον τῆς Νηρηίδος.* 930, 24 *ὁ γὰρ (δεύτερος ἀόριστος) κατέχεσον παρ' Ἀλκαίῳ τῷ κωμικῷ ἐν Γανυμήδει εἰρημένος οὔτε τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων χρήσεώς ἐστιν οὔτε κατά τινα ἀναλογίαν ἐξενηνεγμένος ἢ μόνον κωμικῶς πεποιημένος.* cf. Cram. Anecd. Oxon. I 176, 21. IIII 418, 8. nisi tanta obstaret auctoritas, grammaticum libro depravato deceptum esse, poetam autem scripsisse putarem *κατάχεσον Νηρηίδος.*

5

Athenaeus 3, 110a *δίπυρον· Εὔβουλος Γανυμήδει. διπύρους τε ϑερμούς. οἱ δίπυροι δέ εἰσί τινες ἄρτοι τρυφῶντες. Ἀλκαῖος Γανυμήδει.* Dindorfius *Ἀλκαῖος* pro *Εὔβουλος* deletis quae sequuntur *Ἀλκ. Γαν.* Meinekius in Athenaeo *διπύρους τε ϑερμούς* Eubulo dat, deinde *οἱ δ. — τρυφῶντες* Athenaeo, qui Alcaeo in Ganymede utatur sententiae suae teste. Eubuli autem Ganymedem *διασκευὴν* arbitratur esse fabulae Alcaei. Pollux 7, 23 *Ἀλκαῖος δὲ ἐν Γανυμήδει διπύρους τε ϑερμούς· οἱ δίπυροι δ' εἰσί τινες ἄρτοι τρυφῶντες* (sic A). mihi Eubulus nihil nisi *δίπυρον* commemorasse, cetera Alcaei esse videntur, ita digerenda: *Α. διπύρους τε ϑερμούς. Β. οἱ δίπυροι δ' εἰσὶν τίνες; Α. ἄρτοι τρυφῶντες.*

6

βασίλισσα

Ἀλκαῖος Γανυμήδει. Bekker. Anecd. 84, 26. Phrynichus Ecl. 225. *βασίλισσα· οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλὰ βασίλεια ἢ βασιλίς. ἄλλως. βασίλισσαν Ἀλκαιόν φασι τὸν κωμῳδιοποιὸν καὶ Ἀριστοτέλην ἐν τοῖς Ὁμήρου ἀπορήμασιν εἰρηκέναι.* cf. Lobeck.

7

κακοτεχνάζων

ἀντὶ τοῦ κακοτεχνῶν. Ἀλκαῖος Γανυμήδει. Bekker. Anecd. 103, 18. Schaefer. Gregor. Corinth. 343.

8

κρεμάσω

οὐ μόνον κρεμῶ. Ἀλκαῖος Γανυμήδει. Bekker. Anecd. 103, 4. alia exempla congessit Lobeckius Phryn. 746, neque certa omnia neque Atticorum. velut κρεμάσω quoque dubitari potest an fuerit coniunctivus aoristi. cf. Theopomp. 32, 4.

9

ποτικόν

Ἀλκαῖος Γανυμήδει οὕτως (ὠνόμασε). Athenaeus 10, 445 e.

ΕΝΔΥΜΙΩΝ

10

ὀτιὴ σχεδόν τι μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους
φρουρῶ τὸν Ἐνδυμίωνα.

Priscianus 18, 180 Ἀλκαῖος Ἐνδυμίωνι. disputat de adverbio ἐγγύς, propemodum, ferme. ὀτιὴ σχεδόν τι Meinek.] OTINCXEΔONTI MVR. ὅδ' εἰχ' (?) EΛONTI O. ceterae varietates (cf. quae Hertzius adnotavit) nihil ad rem faciunt. quamvis facilis sit Meinekii emendatio et frequentes apud Atticos pleonasmi quales ἀληθῶς τῷ ὄντι, εὐθὺς παραχρῆμα, εὐθὺς κατὰ τάχος, ἄλλως μάτην, alii (Lobeck. Phryn. 753 sq.), σχεδόν τι ἐγγὺς τρεῖς ὅλους μῆνας numquam ullum Graecorum scriptorum dixisse credo. nam apud Platonem quidem Tim. 21 b σχεδὸν ἐγγὺς ἤδη τῶν ἐνενήκοντα ἐτῶν praepositio est ἐγγύς, non adverbium. itaque cum notum sit quantopere in Prisciani codicibus fere corrupta sint graeca, non temerariam iudico coniecturam paullo audaciorem ὀνειροποιοῦντα μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους φρουρῶ τὸν Ἐνδυμίωνα. dormiebat enim diutissime. cf. Aristoph. Eq. 809 (Nub. 16. 27). Plat. Reip. 7, 534 c. Leg. 10, 904 d. Tim. 52 b.

11

Schol. Aristoph. Av. 1701 ἦν δὲ καὶ ἕτερος (Γοργίας) ἰατρός, οὗ μνημονεύει Ἀλκαῖος ἐν Ἐνδυμίωνι. natus erat Thessalo, filio clarissimi illius Hippocratis, si vera tradit Suidas Θεσσαλός.

12

νοσημάτων ταλαντιαίων

Pollux 9, 53 *ἄδηλον εἴτε τιμὴν εἴτε ῥοπὴν λέγει, ὥσπερ ὅταν Ἀλκαῖος ὁ κωμικὸς ἐν Ἐνδυμίωνι εἴπῃ κτλ.* fortasse *νοσημάτιον ταλαντιαῖον*, i. e. veternus Endymionis, ad quem curandum Gorgias medicus arcessitus morbulum levem esse dicit, cuius curatio constet non plus talento.

13

ἐδιακόνουν

Ἀλκαῖος Ἐνδυμίωνι. Bekker. Anecd. 91, 17. Nicostr. Cramer. Anecd. Par. IIII 114, 10 *εἰπέ μοι, τίνι | ἐδιακόνεις.*

ΙΕΡΟΣ ΓΑΜΟΣ

Iovis Iunonisque nuptias cenamque nuptialem ridicule poeta videtur exposuisse. Meinek. I 247.

14

ἀνδράποδα πέντε, πωλικὸν ζεῦγος βοῶν

Photius *πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν. Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ κτλ. πέντε* Porson.] *πέμπεται. πέμπετε* Nauck. Philol. VI 146. fort. *πέμπει.*

15

κεραννύουσιν ἀφανίζουσί τε

Athenaeus 10, 424d *τῷ δὲ κεραννύειν κέχρηται . . . καὶ Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ κτλ. κεραννύουσιν* Schweigh.] *κεραννύουσι* A. unde adparet proximum verbum a consona incepisse. scribendum videtur *κεραννύουσι βαπτίζουσί τε.* cf. Aristophont. 14, 5. *κεραννύουσ' ἀφυλίζουσί τε* Meinek. Anal. Ath. 192.

16

Athenaeus 9, 408e *ἡ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὕδωρ εἴωθε λέγειν, ὡς . . . Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ.* cf. Lobeck. Phryn. 327.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ

Cum scaena fuerit in Attica (fr. 17), intellegi non posse videtur Callisto, Arcadis mater. Meinek. I 247.

17

κορίαννον ἵνα τί λεπτόν; B. ἵνα τοὺς δασύποδας
οὓς ἂν λάβωμεν ἁλσὶ διαπάττειν ἔχῃς.

Athenaeus 9, 399 f Ἀλκαῖος δ' ἐν Καλλιστοῖ καὶ ὡς (οὐ) πολλῶν ὄντων (λαγῶν ἐν Ἀττικῇ) ἐμφανίζει διὰ τούτων κτλ. ἵνα τί Bergkius] εἶναί τι. εἰς τί Meinek. 2. ἂν Toupius] ἐάν. Plin. N. h. 20, 218 (ind. a Mein.) *M. Varro coriandro subtrito cum aceto carnem incorruptam aestate servari putat.*

18

βιβάζειν

τὸ ὀχεύειν. Ἀλκαῖος δ' ἐν Καλλιστοῖ ἐπ' ἀνθρώπου ἔφη. Bekker. Anecd. 85; 6.

ΚΩΜΩΙΔΟΤΡΑΓΩΙΔΙΑ

Comoedotragoediam praeter Alcaeum scripserunt Dinolochus, Siculae comoediae poeta, et Anaxandrides. quo titulo quid indicetur quodammodo ostendit Plautus, Amphitruonem tragicomoediam adpellans prol. 59. Meinek. I 247.

19

ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πλείστους φέρων
εἰς τὴν ἑορτὴν ὅσον οἷον εἴκοσι,
ὁρῶ δ' ἄνωθεν γάργαρ' ἀνθρώπων κύκλῳ.

Macrobius Saturn. 5, 20 *Gargara tanta frugum copia erant, ut qui magnum cuiusque rei numerum vellet exprimere, pro multitudine immensa Gargara nominaret. testis Alcaeus qui in Comoedotragoedia sic ait* cet. 1. ἀγρόθεν] αΘΡΟΘΗΝ N. φέρων] φεΡΩ P. φεΡΟ N. 2. ὅσον οἷον] OCCONOIOΝ P. ωCCONωIOΝ N. 3. ἄνωθεν] αΝΟΤΗΝ N. ἀνθρώπων] αΝΘΡωΓΙΟΝ N. πλείστους] ναστοὺς et ὅσον οἷον] καθοσιώσων Hermannus. at quisquis loquitur non ipse quae rure in urbem adfert deis oblaturus, sed aliis ad sacrificium venditurus erat. prorsus infeliciter Herwerdenus Nov. add. crit. 12. Stud. crit. 82. Mnem. nov. VI 60 (πλεῖστον — ὄψον οἷον εἰκὸς ἦν). vix dubium est quin Alcaeus scripserit πελάνους φέρων — τοῖς θεοῖσιν εἴκοσιν. cf. Aristoph. Thesm. 457 ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ . . πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν. de πελάνοις cf. Schoemann Antiq. gr.[2] II 219. Pollux 6, 76 πέλανοι δὲ κοινοὶ πᾶσι θεοῖς. Harpocr. πέλανος. Paus. 8, 2, 3 πέμματα ἐπιχώρια . . . ἃ πελάνους καλοῦσιν ἔτι καὶ εἰς ἡμᾶς Ἀθηναῖοι. Aesch. Pers. 204. Eurip. Ion. 706. Helen. 1334. Sannyr. 1. — v. 1 imitatus est Eur. Orest. 866 ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω βαίνων . . . ὁρῶ δ' ὄχλον στείχοντα καὶ θάσσοντ' ἄκραν, unde ἀγρόθεν producta prima syllaba. eundem locum expressit (ind. Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 6) Lucian. Iov. trag. 33.

20

ηὔλει δ' ἐπίχαλκον τὸ στόμα λήκυθόν τ' ἔχων.

Etymol. m. Milleri (Mélanges 123) *ἐπίχαλκον στόμα· τὸ τοῦ αὐλητοῦ διὰ τὴν φορβειάν· Ἀλκαῖος κωμῳδῶν τραγῳδεῖ (Κωμῳδοτραγῳδίᾳ* Miller.). *ηὔλει* Miller. p. 462] *διηύλει,* ubi *δι* nihil est aliud quam (*-δίᾳ*). *λήκυθόν τ' ἔχων* Meinek. Herm. III 453] *λήκυθον ἔχον.* Hesych. *ἐπίχαλκον· τὸ στόμα τῶν αὐλῶν* (scr. *αὐλητῶν*), *διὰ τὴν φορβειάν, οἱονεὶ ἐπιστομίδα. λήκυθον* Meinekius docet esse *τὸ μεταξὺ τοῦ λαυκανίου καὶ τοῦ αὐχένος ἠχῶδες,* conl. Schol. Plat. Hipp. min. 365c. Lobeck. Pathol. prol. 367. quod si verum est, in proximis excidit participium quod ad *λήκυθον* pertinebat, *inflatum* vel tale aliquid.

21

ἀδηφάγους

Ἀλκαῖος ἐν τῇ Κωμῳδοτραγῳδίᾳ τοὺς πότας λύχνους εἶπεν. Harpocrat. 5, 17. Photius et Suidas *ἀδηφάγος.* cf. Apostol. 1, 37. Eustath. 1394, 35. Cramer. Anecd. Ox. II 488, 13.

ΠΑΛΑΙΣΤΡΑ

Mulierculae nomen videtur esse (Meinek. I 248), ut in Plauti Rudente.

22

ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν· εἴ τι γρύξομαι
ὧν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μυός —

Athenaeus 9, 396c *Ἀλκαῖος Παλαίστρᾳ κτλ. ὁδὶ* Schweighaeus.] *ὁ δεῖ* VL. *ὁδεὶ* P. in versu tertio positum fuerat *κακῶς ὀλοίμην* (Meinek.) vel *ἐθέλω τεθνηκέναι.* in v. 2 *γαλαθηνῆς ὑός* frustra Porsonus Toup. Emend. 499. *ὧν* pendet a priore *τι.*

23

μυρίσασα συγκατέκλεισεν ἀνθ' αὐτῆς λάθρα.

Athenaeus 15, 691 b *τὸ δὲ χρίσασθαι* (*χρῖσαι* Meinek.) *τῷ τοιούτῳ ἀλείμματι μυρίσασθαι* (*μυρίσαι* Mein.) *εἴρηκεν Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστρᾳ διὰ τούτων κτλ.* Eustathius 1295, 20 *μυρίσασθαι μὲν Ἀλκαῖος λέγει. μυρίσασα* Dalecampius] *μυρίσας. συγκατέκλεισεν*] *συγκατέκλινεν* Meinek. *αὐτῆς*] *αὑτῆς* A. intellegenda videtur mulier quae amatori aliam pro se mulierem subdebat. Meinek. V 55. Herwerden. Nov. add. crit. 11. de more unguendi ante concubitum cf. Aristoph. Lys. 938 sq.

24

ἤδη δ' ἧψε χύτραν ῥαφάνων.

Athenaeus 9, 370 f Ἀλκαῖος Παλαίστρᾳ. de metro dubium.

25

ἠπάτιον

εἴρηκεν . . . Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστρᾳ. Athenaeus 3, 107 f.

ΠΑΣΙΦΑΗ

Argument. Aristoph. Plut. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου (Ol. 97, 4) ἀνταγωνιζομένων αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. cf. Meinek. I 245. Fritzsch. Q. Arist. 187 n. 26.

26

νῦν οὖν γένοιτ' ἀστεῖος οἰκῶν ἐν πόλει.

Bekker. Anecd. 454, 9 ἀστεῖος καὶ ἀστικός, διττῶς . . . Ἀλκαῖος Πασιφάῃ κτλ. Πασιφάῃ· νῦν οὖν Bekkerus] πᾶσι φαιηνοῦν cod. — οὖν] ἂν Meinek.

27

καὶ ναὶ μὰ Δί' ἄλλα σκευάρι' οἰκητήρια

Pollux 10, 11 εἴποις δ' ἂν αὐτὰ (τὰ ἔπιπλα) καὶ οἰκητήρια σκεύη . . . Ἀλκαίου τοῦ ποιητοῦ εἰπόντος ἐν Πασιφάῃ κτλ. Hesych. οἰκητήρια σκεύη· (sic interpungendum) τὰ κατ' οἶκον.

28

Hesychius σαρδώ (cod. σαρδῶ)· ἐν Πασιφάῃ τὸ σαρδόνιον ἢ σφραγὶς εἴρηται. τὸ σαρδόνιον] τὸ σάρδιον M. Schmidt. 'saepe σαρδώ pro sardonyche . . . usurpatur'. Lobeck. Phrynich. 187. Philostr. Imag. 6 p. 770 πολλὴ μὲν περὶ αὐτοὺς ἡ σαρδώ, πολλὴ δὲ ἡ σμάραγδος. Lucian. De dom. 15 ἐς τὴν σαρδὼ ἢ τὸν σμάραγδον (ἀποβλέπει). dubium esse non potest quin recte Meinekius ad Alcaeum rettulerit.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

29

ἐβίασέ μου τὴν γυναῖκα.

Bekker. Anecd. 86, 1 βιάσαι· ἀντὶ τοῦ βιάσασθαι. Ἀλκαῖος κτλ. τὴν γυναῖκά μου Meinek.

30

παραβάλλεταί σε

Schol. Aristoph. Av. 1648 *τῷ διαβάλλεται χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν . . . παρόμοιον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικόν 'παραβλήδην ἀγορεύων'. καὶ παρ' Ἀλκαίῳ κτλ.* '*decipit te*'.

31

ἀλαζών

ὁ ἀλώμενος. οὕτως Ἀλκαῖος. Bekker. Anecd. 374, 20 et Suidas *ἀλαζών.* est sine dubio comica quaedam originatio.

32

ὦ γυνή

παρὰ Ἀλκαίῳ. Crameri Anecd. Oxon. I 102, 16. comicus significari videtur. cf. Pherecr. 91.

33

κυνάριον

οὐ μόνον κυνίδιον. Ἀλκαῖος κωμικός. Bekker. Anecd. 104, 30. cf. Theopomp. 90.

34

μετρῆσαι

ἐπὶ τοῦ ἀριθμῆσαι. Ἀλκαῖος. Photius. cf. Bergk. Alc. lyr. fr. 143 (104).

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

35

Etymol. m. 521, 35 *κνάμψω· ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται κνάπτω . . . καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κνάφος. σημαίνει δὲ τὸ ἀκανθῶδες φυτόν, ᾧ τὰ ἄθικτα* (?) *τῶν ἱματίων ἐπισύροντες κατεργάζονται. Ἀλκαῖος μὴ μέγαν περὶ κνάφον περιστείχει ἕνα κύκλον.* cf. Eustath. 1746, 15. *περιστείχει*] *περιστείχειν* M. *περιστίχειν* Paris 2638. *παραστίχειν* Gud. *ἐπισύρειν* cod. Milleri (Mélanges 190). cf. Append. proverb. (Leutsch. I) 2, 81 *ἐπὶ κνάφου ἕλκων· διαφθείρων . . . οἱ κναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες τὰ ἱμάτια ἔκναφον. ἐλέγετο δὲ ὁ σωρὸς κνάφος.* Herodian. II 944, 27 (*κνάφος*) *σημαίνει ἀκανθώδη ὕλην, ᾗ περιπεταννύντες τὰς ἐσθῆτας ἐξέθλιβον τὸ πλεονάζον τοῦ περὶ τὰς ἐσθῆτας χνοῦ.* Matthiae Fragm. Alcaei p. 62 *μὴ μέγαν πέρι | κνάφον περίστειχ' ἀνὰ κύκλον*, fragmentum comico adsignans. qua de re dubito. cf. Bergk. Poet. lyr. gr. Alc. fr. 156 (109).

36

ἔδω δ' ἐμαυτὸν ὥσπερ πουλύπους.

Athenaeus 7, 316c *Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέγουσιν . . . Ἀλκαῖος κτλ.* Eustath. 1541, 34. *ὥσπερ πουλύπους* Schweighaeus.] *ὡς πολύπους.* — *ἔδομαι* (*ἔσθω*) — [*ὡς*]*πουλύπους* cum Nauckio Meinekius Anal. Ath. 139. cf. Herwerd. Nov. add. crit. 11. Cratin. 52. Bergkius fragmentum lyrico adsignat in Poet. lyr. 156 (109). si comici est, in exitu facile potest addi *πόδα.*

37

Eustath. 1571, 43 *Ἀλκαῖος . . . ὁ κωμικὸς εἰδομαλίδην ἔφη σκωπτικῶς τινα διὰ τὸ καλλωπίζεσθαι τὰ μῆλα τῆς ὄψεως ἐρευθόμενον δηλαδὴ κωμικώτερον* (?). fallitur sine dubio sanctissimus archiepiscopus. recte Mytilenaeo tribuit Bergkius in Poet. fr. 151. cf. H. Iacobi ap. Meinek. ed. min. praef. XV.

38

Θεράπναι

τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαίμονι· οὗ μνημονεύει καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκαῖος. Photius. non repperi apud Bergkium.

39

κότυλοι

ὧν καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει. Athenaeus 11, 478b. lyrici an comici sit nescio. cf. Bergk. Alc. fr. 140.

ΚΑΝΘΑΡΟΣ

Meinek. I 251.

ΑΗΔΟΝΕΣ

Fabula a Suida modo et Eudocia commemorata. Meinek. I 251.

ΜΗΔΕΙΑ

1

κιθαρῳδὸν ἐξηγείρατ' Ἀράβιον χορόν.

Suidas *Ἀράβιος ἄγγελος . . . καὶ Ἀράβιος αὐλητὴς ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστων. Κάνθαρος Μηδείᾳ κτλ.* cf. Apostol. 3, 71. Steph. Byz. *Ἀραβία.* Dionys. Perieg. 939. Zenob. 2, 39. 58. *χορὸν* Bernhardy]

τὸν χορὸν τοῦτον. *'chorum excitastis Arabii citharoedi instar numquam cantare desinentem'*. Meinek. cf. Cratin. 52.

2

βαρύσταθμον

Κάνθαρος Μηδείᾳ. Bekker. Anecd. 85, 30. cf. Aristoph. Ran. 1397.

3

βαυβήσομεν

Bekker. Anecd. 85, 10 *βαυβᾶν· ἀντὶ τοῦ καθεύδειν . . . Κάνθαρος Μηδείᾳ*. cod. *βαβᾶν, βαβήσομεν*. cf. Cratin. 312.

4

ἐλᾶν

ἀντὶ τοῦ ἐλαύνειν. Κάνθαρος Μηδείᾳ. Bekker. Anecd. 97, 10.

ΜΥΡΜΗΚΕΣ

A Suida et Eudocia commemoratur.

ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Cf. cognominis Platonis fabula.

ΤΗΡΕΥΣ

5

γυναῖκ' Ἀθηναίαν καλήν τε κἀγαθήν

Suidas *Ἀθηναίας· Κάνθαρος Τηρεῖ κτλ*. cf. Pherecr. 34.

6

Κυδωνίοις μήλοισιν εἰς τὰ τιτθία

Athenaeus 3, 81d *Κυδωνίων δὲ μήλων μνημονεύει . . . Κάνθαρος ἐν Τηρεῖ κτλ. Κυδωνίοις* Schweighaeus.] *Κυδωνέοις* P. *εἰς τὰ*] *ἴσα* Iacobs. Addit. Ath. 59. *ἴσα τὰ* Meinekius. post *ἐν Τηρεῖ* excidisse videtur *ἐμφερῆ*, et pro *εἰς τὰ* scribendum *εἶχε*. nisi forte *εἰς τὰ τιτθία* Athenaei sunt verba interpretationis causa addita.

7

ἀναπεῖσαι

ἀντὶ τοῦ ἀναπεῖσαι. Κάνθαρος Τηρεῖ. Bekker. Anecd. 79, 11.

Meinek. *ἀνασεῖσαι* coni. Hesych. *ἀνασείεις· ἀναπείθεις, ἀνερεθίζεις.* Suidas *ἀνασείω· ἀναπείθω ἢ πρὸς μάχην ἐρεθίζω.* cf. *ἀνεγείρειν, ῥιπίζειν.*

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

8

οὐκοῦν ἀκρατισώμεθ' αὐτοῦ. B. μηδαμῶς·
Ἰσθμοῖ γὰρ ἀριστήσομεν.

Athenaeus 1, 11 c *Κάνθαρος κτλ. Ἰσθμοῖ* Cobet. Obs. crit. Plat. 179 et N. l. 322] *ἐν Ἰσθμῷ. Ἰσθμῷ* Iacobs. Addit. 8. Lys. 19, 63 *ἐνίκησεν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ* (ac saepius). videntur haec ad Medeam referenda esse.

9

Pollux 4, 61 *τὸ δὲ* (*ἄσκαρον*) *ἦν πλινθίον πηχυαῖον, ἔχον διειλκυσμένα πηνία, ἃ περιστρεφόμενα ἦχον ἐποίει κροτάλῳ παραπλήσιον. μάγαδιν δ' ὀνομάζει μὲν Ἀνακρέων, τὴν δὲ εὕρεσιν αὐτῆς Κάνθαρος Θρᾳξὶ προστίθησιν. Κάνθαρος Θρᾳξὶ*] *θρᾳξί καθαρῶς* A. ad Tereum refert Meinekius.

10

λέκιθος

ἐπὶ τοῦ κρόκου τοῦ ᾠοῦ ἰατροὶ λέγουσι. Κάνθαρος δὲ οὕτως ἀληλεσμένον τι ἐξ ὀσπρίων. Bekker. Anecd. 50, 4.

ΔΙΟΚΛΗΣ

Meinek. I 251.

ΒΑΚΧΑΙ

Cognomines comoedias scripserunt Lysippus et Antiphanes.

1

ὑδρία τις ἢ χαλκοῦς ποδανιπτὴρ ἢ λέβης

Pollux 10, 78 *καλεῖται μέντοι καὶ ποδανιπτὴρ . . . ἐν Διοκλέους Βάκχαις κτλ. ἢ λέβης* Bentl.] *λέβης.*

2

πλυνεῖ τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς.

Photius et Suidas *κακὰ κακῶν· Διοκλῆς Βάκχῃ κτλ. πλυνεῖ τε*

Suid. ed. Med.] πλυνεῖτε cod. Suid. πλύνει τε Phot. τὰ om. Suid. in exitu κακῶς add. Bergk. R. c. Att. 429. τὰ κακὰ τῶν κακῶν neque Meinekii (I 69) neque Bernhardyi (Synt. gr. 154) exemplis satis firmari arbitror. cf. Pherecr. 108, 26. fortasse scribendum est πλυνεῖ τε τἄσχατα τῶν κακῶν ὑμᾶς κακά.

3

ἀσκοθύλακος

Διοκλῆς Βάκχαις καὶ Ἄρχιππος Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ. Bekker. Anecd. 452, 28. cf. Aristoph. fr. 174. Archipp. 4.

4

Bekker. Anecd. 87, 2 γυναικισμός· Διοκλῆς Βάκχαις γυναικίζειν φησὶ καὶ γυναικηρόν (Meinek. γυναικισμόν).

ΘΑΛΑΤΤΑ

Athenaeus 13, 567 c πολλὰ δράματα ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφάς, Θάλαττα Διοκλέους. cf. Pherecratis Corianno. Meinek. I 251.

5

ἅλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς κεστρεύς.

Athenaeus 7, 307 d Διοκλῆς Θαλάττῃ. a κεστρεύς novum versum incipere arbitratur Meinekius et κεστρεύς 'ut mugil' explicat ad similitudinem Cratini 52.

ΘΥΕΣΤΗΣ

Eudocia modo et Suidas commemorant, et Suidas quidem Θύεστης β', duplicem ut videtur fabulae editionem significans. Meinek. I 252. ac sic ind. cod. Ambros. Novati Herm. XIIII 464 Αἰολοσίκων β', Θεσμοφοριάζουσαι β', Νεφέλαι β', Πλοῦτος β'.

ΚΥΚΛΩΠΕΣ

Cf. Calliae Κύκλωπες. Meinek. I 214.

ΜΕΛΙΤΤΑΙ

Apum sollertiam et rempublicam egregie constitutam argumentum fabulae fuisse Hemsterhusius arbitratur (Poll. 10, 99). mellis fabrica describitur fr. 7.

6

πῶς δὲ καὶ κεκραμένον
πίνειν τὸν οἶνον δεῖ με; Β. τέτταρα καὶ δύο.

Athenaeus 10, 426 d Διοκλῆς ἐν Μελίτταις. Eustathius 1624, 49 κατὰ Διοκλῆν πίνειν οἶνον κεκραμένον τέτταρα καὶ δύο. — με; Β. τέτταρα Meinek.] μετὰ τέτταρα. cf. Pherecr. 70, 4. Phryn. 399 extr.

7

καὶ διὰ τετρημένων ἀθήλεται τόπων.

Bekker. Anecd. 351, 14 ἀθήλεται· ἠθεῖται. Διοκλῆς Μελίτταις κτλ. διὰ τετρημένων Bekker.] διατετρημένων cod. Bekker. Anecd. 351, 2 ἀθήλεται· ἠθεῖται. Hesychius ἀθήλεζουν· ἠθοῦν. ἀθηλεῖν· ἠθεῖν. ἀθήλησον· ἤθησον. ἀθήλησαι· ἠθῆσαι . . . ἢ θλῖψαι. ἀθήλεται· ἠθεῖται. ἀθηλέεται· ἠθεῖται. ἀθηλεῖν· ἐξαφαιρεῖν· ἐκθλίβονται. ubi M. Schmidtius cum Vossio ἐξαφαιρούμενοι. τόπων corruptum est.

8

ἀπὸ λεκάνων θερμὴν ἀφαιρήσω χύτραν.

Pollux 10, 99 τὸ τῶν καλουμένων χυτρόποδα ὅτι μὲν καὶ λέβητα καλούμενον εὑρεῖν, ὡς Διοκλῆς ἐν Μελίτταις κτλ.

9. 10

ἡ μίλτος οἶμαι καὶ τὸ τιγγάβαρι.
* * *
τιγγάβαρι καὶ μίλτος ἀναμεμιγμένη.

Eustathius 1110, 30 τιγγάβαρι τὸ κιννάβαρι Ἀττικοί. Διοκλῆς· ἡ μίλτος κτλ. καὶ πάλιν· τιγγάβαρι κτλ. οὗ τὴν ἐργασίαν φασὶ πρῶτον εὑρεῖν Καλλίαν Ἀθηναῖον. Photius 587, 20 τιγγάβαρι· οἱ Ἀττικοὶ τὸ κιννάβαρι. Διοκλῆς. Hesychius (Bernhard. II 591, 1) τίγγαρι· Διοκλῆς ἐν Μελίτταις. Ἡρακλέων δὲ οὐ διαιρεῖ (i. e. una voce et duabus formam), ὅτι βάρι τὸ κιννάβαρι λέγει. Cramer. Anecd. Oxon. II 129, 25 κιννάβαρι, Ἀττικοὶ δὲ τὸ τιγγάβαρι. manifestum est apud Hesychium pro τίγγαρι scribendum esse τίγγα βαρί. Aristoph. fr. 320, 3. ceterum cf. Nauck. Aristoph. Byz. 205. initio v. 2 καὶ add. Meinekius.

11

γυναικάριον

Διοκλῆς Μελίτταις. Bekker. Anecd. 87, 4.

12

δραπέτευμα

Διοκλῆς Μελίτταις. Bekker. Anecd. 88, 20.

13

ἐντυλίξαι

τὸ ἐνειλῆσαι. Διοκλῆς Μελίτταις. Bekker. Anecd. 97, 9. Aristoph. Nub. 987. Plut. 692.

ΟΝΕΙΡΟΙ

A Suida et Eudocia commemoratur. Meinek. I 252.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

14

μηδείς ποθ' ὑμῶν, ἄνδρες, ἐπιθυμησάτω
γέρων γενέσθαι. περινοησάτω δ' ὅπως
ἔτι νέος ὢν ἀγαθόν τι τῇ ψυχῇ παθὼν
ὥρᾳ καταλύσει μηδ' ἀγόμφιόν ποτε
αἰῶνα τρίψει.

Bekker. Anecd. 339, 15 ἀγόμφιος αἰών· οὕτως ἔλεγον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ τις ὡρᾶτο γεγηρακώς· παρὰ τὸ μὴ ἐνεῖναι τοῖς γέρουσι τοὺς γομφίους. Διοκλῆς κτλ. 2. περινοησάτω Meinek.] προνοησάτω. Aristoph. Ran. 958. 3. ἔτι add. Meinek. Dobraeus τοῦτο δὲ προνοησάτω, | ὅπως. fort. εὐθὺς νέος ὤν. ἀγαθόν Bekker.] ἀγαθῶν cod. 4. ὥρᾳ Bekker.] εἰς ὥραν. 5. τρίψει Bekker.] τρίψῃ cod.

15

Suidas Διοκλῆς· τοῦτον δέ φασιν εὑρεῖν καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυληφίῳ. haec Bergkius R. c. Att. 429 pertinere censet ad Aristoph. Ran. 1304 sq., ubi Diocles non minus inrideatur quam Euripides.

16

διεπαρθένευσε

καὶ διαπεπαρθενευκότα. τὸ μὲν πρότερον Διοκλῆς, τὸ δὲ δεύτερον Ἄλεξις οἱ κωμικοί. Pollux 3, 42.

17

λαπάραι

τὰ παρὰ ταῖς πλευραῖς τοῦ σκήνους. Διοκλῆς δὲ τὴν ἐκκεκενωμένην κοιλίαν. Hesychius. poetamne significet an Carystium dubito.

18

τιμαῖος

ὁ πολλῆς τιμῆς. οὕτως Διοκλῆς. Photius. videtur comice lusisse.

ΝΙΚΟΧΑΡΗΣ

Meinek. I 253.

ΑΜΥΜΩΝΗ

Suidas post Amymonen Pelopem Nicocharis fabulam nominat reliquas litterarum ordine enumerans. itaque unam comoediam duobus titulis aut a poeta aut a grammaticis significatam esse censet Meinekius I 253. 4. Amymone fortasse ea est, ex qua Nauplium Neptunus suscepit.

1

Οἰνόμαος οὗτος χαῖρε, πέντε καὶ δύο,
κἀγώ τε καὶ σὺ συμπόται γενοίμεθα.

Athenaeus 10, 426e *οἱ ἐπιτεταμένως χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος. Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυμώνῃ πρὸς τοὔνομα παίζων ἔφη κτλ.* *σὺ* add. Schweighaeus. non recte Meinekius in Athenaeo *γενοίμεθ' ἄν.* *cupit* enim quisquis loquitur compotor alterius esse. *πέντε καὶ δύο* Eupol. 8. Amips. 4 Bacchus adpellatur, hic Oenomaum dici Athenaeus narrat, quem Oenomaum non fabulosum illum, sed nescio quem hominem esse vinolentum arbitror. fortasse tamen hic quoque Bacchus intellegendus et versus prior ita distinguendus est ΔΙΟΝ. *Οἰνόμαος οὗτος.* ΟΙΝΟΜ. *χαῖρε πέντε καὶ δύο.*

ΓΑΛΑΤΕΙΑ

Cyclopis et Galateae amores cum teste Duride Samio apud Schol. Theocr. 6, 7 primus Philoxenus Cytherius paullo ante Aristophanis Plutum tractaverit, Nicocharis Galateam non multo ante Ol. 98 actam esse existimat Meinekius I 254. 5.

2

σοφαῖσι παλάμαις τεκτόνων εἰργασμένον
καὶ πόλλ' ἐν αὐτῷ λέπτ' ἔχον καδίσκια
κυμινοδόκον

Pollux 10, 93 *εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἡδυσματοθήκην κυμινοδόκον, Νικοχάρους εἰπόντος ἐν Γαλατείᾳ κτλ.* *σοφαῖσι* Meinek.] *σοφαῖς.* vel sic vel *σοφαῖς παλάμαισι* scribendum est. *τεκτόνων* Meinek.] *τέκτονος.* Athen. 11, 476ef *ἀγγεῖον κεραμεοῦν ἔχον ἐν αὐτῷ πολ-*

λοὺς κοτυλίσκους κεκολλημένους, ἐν οἷς εἰσὶ μήκωνες λευκοί, πυροί, κριθαί, κτλ. cf. 478 d.

3

τί δῆτ'; ἀπαιδευτότερος εἶ Φιλωνίδου
τοῦ Μελιτέως;

Schol. Aristoph. Plut. 179 κωμῳδεῖται δὲ (Φιλωνίδης) ὡς εὔπορος, καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι καὶ ἠλίθιος. Νικοχάρης. Γαλατείᾳ κτλ. et 303 εἰς Φιλωνίδην τὸν Μελιτέα, ὡς οὐ μόνον μέγαν ἀλλὰ καὶ ἀμαθῆ καὶ ὑώδη. καὶ Νικοχάρης Γαλατείᾳ κτλ. cf. Apostol. 3, 30. τί δῆτ' 303] ἤδέ τ' 179 Ald. ἢ δῆτ' Bentleius adsentiente Cobeto Observ. crit. Plat. 125. ἀπαιδευτότερος] ἀπαίδευτός τε 303 G. de *Philonide* cf. Plat. 64. Theopomp. 4. 5. Galateam Cyclopi stultitiam exprobrare monet Meinekius.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΓΑΜΩΝ

4

Pollux 7, 40 ἡ πλυντρὶς (γῆ) παρὰ Νικοχάρει ἐν Ἡρακλεῖ γαμουμένῳ et 10, 135 καὶ γῆ σμηκτρὶς (Falckenb. σμῆτις) κατὰ Νικόχαριν. at γῆν σμηκτρίδα 7, 40 Cephisodori vel Eupolidis (dissentiunt enim codices) esse dixerat. γαμουμένῳ 7, 40, quod pro γαμοῦντι Meinekius I 255 consulto poetam posuisse censet, ut Hercules indicetur Omphales imperio subiectus, ut Anacreon ἐκεῖνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

Hercules ornatum scaenicum adparans. Meinek. I 255.

5

φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα τόνδ' ἐπενδύτην.

Pollux 7, 45 ἐν τῷ Νικοχάρους Ἡρακλεῖ χορηγῷ κτλ. cf. quae de his exposuit Becker. Charikl.[2] III 170.

6

Athenaeus 14, 619 a καὶ τῶν πτισσουσῶν ἄλλη τις (ᾠδή), ὡς Νικοχάρης ἐν Ἡρακλεῖ χορηγῷ. cf. Phryn. 14.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ

7

ἀγοράν

τὴν ὠνήν. Νικόχαρις Κενταύρῳ. Bekker. Anecd. 327, 25. cod. ἐν τῷ ταύρῳ.

8

ἀερθείς

ἀντὶ τοῦ ἀρθείς. Νικοχάρης Κενταύρῳ. Bekker. Anecd. [illegible]

ΚΡΗΤΕΣ

9

τὸ τρυπάνοις ἀντίκολον ὅπερ γλίσχρως

Pollux 10, 141 καὶ περιτρηθεὶς δ' ἂν ῥηθείη καὶ [illegible] καὶ ὅπεας, καὶ ὀπήτιον εἴρηται ἐν Νικοχάρους Κρησί. τὸ — [illegible] K. [illegible] — ὅπερ [illegible] [illegible]. ὅπεας [illegible] Bek. [illegible] Hemsterh. 66. Pollux 7, 83 τὸ δὲ ὀπήτιον ὅπερ [illegible] A. [illegible] ἐν Κρησὶ Νικοχάρης ἐκάλει. [illegible] apud Herodotum 4, 70 est ὀπέατι. Hesych. ὄπεαν· τὸ ὀπήτιον [illegible] et ὀπέατι, scr. ὀπέατι· ὀπήτιοι. cf Lobeck Paralip. 34 n. [illegible] Pathol. proll. 218 n. 32. — [illegible] cf. Pherecr. 141 10. Aristoph. Ach. 1055. Eq. 444. 1155. Nub. 1153 cet.

ΛΑΚΩΝΕΣ

Acta cum Pluto Aristophanis. Meinek. I 255. cf. Alex. Pasiphae.

10

Athenaeus 15, 667e μνημονεύει δὲ τοῦ *μάνου* Νικοχάρης ἐν *Λάκωσιν*. *μάνην* dicit in cottabi ludo.

ΛΗΜΝΙΑΙ

Cf. cognominis Aristophanis fabula. Meinek. I 255. fr. 12.

11

τριχίας δὲ καὶ τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας
ἐπὶ δεῖπνον ἠκούσας ὑπερπλησθείς . .

Athenaeus 7, 328e *Δωρίων* . . . τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει. *Νικοχάρης Λημνίαις* κτλ. τριχίας Schweighaeus.] τριχιάδος. πρημνάδας idem] πρημάδας. ἐπὶ δεῖπνον idem] ἐπιδεῖπνον A. in exitu addendum videtur *ὁρῶ*.

12

πλέομεν, ὦ κόρη, 'πὶ κῶς.

Etymol. m. 550, 13 παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν κῶς (i. e. κῶας). Νικοχάρης *Λημνίαις* κτλ. *Λημνίαις*· πλέομεν

Casaub. Athen. 328e] λημνίᾳ ἐπλέομεν. cf. Herodian. II 540, 28. 'verba sunt Iasonis vel Argonautae cuiusdam ad Hypsipylen.' Porson.

13

Athenaeus 10, 426f οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος. Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυμώνῃ πρὸς τοὔνομα παίζων ἔφη ... (fr. 1), τὰ παραπλήσια εἴρηκε καὶ ἐν Λημνίαις.

14

κακκάβους

Νικοχάρης ἐν Λημνίαις εἴρηκεν. Pollux 10, 107. Atticistae solam probabant formam κακκάβη. cf. Hermipp. 20 et Phrynich. Epit. 427 cum eis quae Lobeckius adnotavit.

ΠΕΛΟΨ

Cf. quae adnotavimus ad Amymonen.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Boeckh. C. I. I 231 p. 354 ΝΙΚ...ΗΣ ΤΕ: ΠΟΗΤΕΙ quae Boeckhius interpretatur Νικοχάρης τέταρτος Ποιητῇ. Poetam scripsit etiam Plato. inscriptio est Ol. 106, 3.

ΧΕΙΡΟΓΑΣΤΟΡΕΣ

Cf. cognominis Nicophontis fabula.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

15

εἰς αὔριον δ' ἀντὶ ῥαφάνων ἑψήσομεν
βαλάνιον, ἵνα νῷν ἐξάγῃ τὴν κραιπάλην.

Athenaeus 1, 34d ὅτι δὲ τὴν κράμβην ῥάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ δηλοῖ . . . Νικοχάρης κτλ. 1. δ' add. Schweighaeuser. 2. βαλάνιον B et cod. Casauboni] βαλανεῖον. ἵνα νῷν L] ἵν' οὖν V. ἐξάγῃ Dindorfius] ἐξάρῃ. Plin. N. h. 23, 145 *aiunt quinis* (amygdalae amarae) *nucibus fere praesumtis ebrietatem non sentire potores.*

16

εἰ πεύσομαι τὸν ἀηδόνειον . . .
ὕπνον ἀποδαρθόντ', αὐτὸς αὑτὸν αἰτιῶ.

Bekker. Anecd. 349, 8 ἀηδόνειος ὕπνος· Νικόχαρις κτλ. sic

[illegible]

17

[illegible]

[illegible] Athenaeus 14. 657 a.

18

τὴν ἀλάστορα Σφίγγα

Bekker. Anecd. 382, 27 ἀλάστωρ· [illegible] Νικόχαρις κτλ.

19

ἄξειν

τὸ διὰ τοῦ στόματος ἀθρόως ἐκπνεῖν λέγουσιν Ἀττικοί, μιμούμενοι τὸν ἦχον τοῦ πνεύματος. οὕτω Νικόχαρις. Bekker. Anecd. 348, 18.

20

ἀνηλεήμων

Νικόχαρις λέγει. Bekker. Anecd. 400, 30. Dorvill. Charit. 724. Schaefer. Gregor. Cor. 163.

21

ὁ παιδαριώδης

παρὰ Νικοχάρει. Pollux 2, 19.

ΝΙΚΟΦΩΝ

Meinek. I 256.

ΑΔΩΝΙΣ

Acta cum Aristophanis Pluto posteriore. Meinek. I 256. cf. Alcaei Pasiphae.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΓΟΝΑΙ

Eodem nomine Antiphanes comoediam inscripsit. cf. *Ἀθηνᾶς γοναί* Hermippi, *Πανὸς γοναί* Ararotis, *Διὸς γοναί* Philisci, *Μουσῶν γοναί* Polyzeli.

1

ἅπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πονήρ' ὀρνίθια,
σέρφους ἴσως, σκώληκας, ἄκριδας, πάρνοπας.

Schol. Aristoph. Av. 82 et Suidas *σέρφος· σκωληκῶδες ζωύφιον ἢ μυρμηκῶδες. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα . . . Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς κτλ. ταυτὶ*] *ταῦτα* Suid. *ὀρνίθια*] *ὀρνιθίους* Suidae cod. omnes praeter A *V Ox. *σέρφους*] *σέρφους δὲ* V Arist. perperam Herwerdenus Obs. crit. 37 *ἴσως* sollicitat. est *fere*, nostrum *etwa*. cf. Aristoph. Plut. 1058. Antiphan. Athen. 3, 127 d. 14, 664 c.

2

οὐκ ἐς κόρακας τὼ χεῖρ' ἀποίσεις ἐκποδὼν
ἀπὸ τοῦ σκυταλίου καὶ τῆς διφθέρας;

Schol. Aristoph. Av. 1283 *τοῦ δὲ σκυτάλιον τὸ ᾱ ἐκτείνεται, ὡς ἐν Ὀλκάσιν, ἔνθα καὶ τὸ Νικοφῶντος ἐξ Ἀφροδίτης γονῶν παρετέθη* (*Ἀφρ. τὸ γ̄ παρέθεντο* V) *κτλ.* de correpta vocali *α* fallitur. *σκυταλίου τοῦδε* Meinek. cf. quae adnotavimus ad Avium versum.

3

ἆρ' ἀράχνιόν τι φαίνετ' ἐμπεφυκέναι.

Suidas *ἀράχνη. Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς κτλ. Νικοφῶν* Meinek.] *Νικόφρων.*

4

δελέαστρα

Νικοφῶν τὰς τοιαύτας πάγας (retia) *ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς εἴρηκε.* Pollux 10, 156.

ΕΓΧΕΙΡΟΓΑΣΤΟΡΕΣ

Cf. infra ΧΕΙΡΟΓΑΣΤΟΡΕΣ.

ΕΞ ΑΙΔΟΥ ΑΝΙΩΝ

A Suida Eudociaque commemoratur. Meinek. I 256.

ΠΑΝΔΩΡΑ

5

ὁ δ' ἐξυφαίνεθ' ἱστός, ὁ δὲ διάζεται.

Pollux 7, 33 *καὶ τὸ διάζεσθαι δέ ἐστιν ἐν αὐτῇ τῇ λέξει παραλαμβανόμενον. ὁ — διάζεται, καί που παρὰ Νικοφῶντι ἐν Πανδώρᾳ. καί που*] *ὥς που* Meinek. *διάζεται* hic passive ut *ἐξυφαίνεται.*

6

κέστραι τε καὶ λάβρακες

Athenaeus 7, 323 b *οἱ Ἀττικοὶ . . . τὴν σφύραιναν καλοῦσι κέστραν . . . Νικοφῶν δ' ἐν Πανδώρᾳ κτλ.* cf. Strattid. 28.

7

κοιμίσαι τὸν λύχνον

Νικοφῶν Πανδώρᾳ. Suidas. Bekker. Anecd. 46, 26 *κατακοιμίζειν τὸν λύχνον ἀντὶ τοῦ σβεννύναι.* cf. Phryn. com. 24.

8

φίλημα δοῦναι

ἀντὶ τοῦ καταφιλῆσαι. Νικοφῶν Πανδώρᾳ. Bekker. Anecd. 115, 24.

9

δεύτερον (*αὐτόν*)

ἀντὶ τοῦ μεθ' ἑτέρου. Ἡρόδοτος τετάρτῳ, Νικοφῶν Πανδώρᾳ. Bekker. Anecd. 89, 14. *δεύτερον αὐτόν* recte H. Iacobi V 56. Herod. 4, 113 *δευτέρην αὐτήν.*

10

νέακας

τοὺς νέους. Κτησιφῶν Πανδώρᾳ. Photius. rectius Bekker. Anecd. 109, 9 *νέαξ· ὁ νέος. Νικοφῶν.* Pollux 2, 11 *ὁ μὲν γὰρ νέαξ, εἰ*

καὶ τῶν εἰρημένων ἐστίν, ἀλλὰ κωμικώτερον ἂν εἴη. cf. *πλούταξ*, alia id genus. Eupol. 159, 9.

11

ὑποπίνειν

μεθύσκεσθαι. Νικοφῶν Πανδώρᾳ. Bekker. Anecd. 115, 10. Photius et Suidas. *ὑποπίνειν· ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι. οὕτως Νικοφῶν.* cf. Aristoph. Av. 494.

ΣΕΙΡΗΝΕΣ

Athenaeus 6, 270a *οἱ Θουριόπερσαι καὶ τὸ τοῦ Νικοφῶντος δρᾶμα* (*Σειρῆνες*, cf. 269e) *ἀδίδακτά ἐστιν.* Meinek. I 258. Bergk. R. c. Att. 291. priscae aetatis felicitatem poeta praedicabat teste Athen. 6, 267e.

12

ἐὰν δέ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας
τραγὼν καθεύδῃ χλωρά, πυρετὸς εὐθέως
ἥκει τρέχων, οὐκ ἄξιος τριωβόλου·
κᾆθ' οὗτος ἐπιπεσὼν ἐμεῖν ποιεῖ χολήν.

Athenaeus 3, 80a *μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι μεσημβρίας . . . Νικοφῶν ἐν Σειρῆσιν κτλ. τραγὼν* Cobet. N. l. 144] *τρώγων. Σειρῆσιν*] *σίρησι* A. verba *οὐκ ἄξιος τριωβόλου* quid significent nescio. Grotius (febris) *non facienda trioboli.* perperam. neque esse potest febris, *non trioboli iactura, sed magno pretio curanda.* nec denique Alcaei fr. 12 usui est. *ἐπιπεσών*, ut Hor. Carm. 1, 3, 30 *febrium terris incubuit cohors.*

13

νιφέτω μὲν ἀλφίτοις,
ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔτνει,
ζωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδείτω κρέα,
πλακοῦς ἑαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω.

Athenaeus 6, 269e (*ἐν*) *ταῖς Νικοφῶντος Σειρῆσιν τάδε γέγραπται κτλ. νιφέτω*] *νειφέτω* A. *κυλινδείτω*] *κυλινδέτω* Cobet. N. l. 459. cf. V. l.² 133. Herwerd. Obs. crit. 38.

14

ἀλλᾶς μαχέσθω περὶ ἕδρας παροψίδι.

Athenaeus 9, 368b *ἐπὶ ἡδύσματος ἡ παροψὶς κεῖται . . . Νικοφῶν Σειρῆσιν κτλ. ἀλλᾶς* Bergk. R. c. Att. 425] *ἄλλος. ἄμης* aut *ἄμυλος* Meinek. *γαλεὸς* Fritzsch. De parops. 15. non longe a fr.

13 remotum fuisse recte monuit Bergkius. tantam ciborum copiam poeta dicit fuisse prisca aetate, ut locus non esset omnibus.

ΧΕΙΡΟΓΑΣΤΟΡΕΣ

Rectius fortasse *Ἐγχειρογάστορες*. cf. Athen. 1, 4 d. Hesych. *ἐγχειρογάστορες· οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν γαστριζόμενοι καὶ τῇ γαστρὶ πορίζοντες. λέγονται δὲ καὶ γαστρόχειρες.* Bekker. Anecd. 230, 13 *γαστερόχειρες καὶ ἐγχειρογάστορες· οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶντες.* cf. Suidas *ἐγχειρογάστορες*. Schol. Apollon. Rh. 1, 989. Schol. Eurip. Orest. 965 *Κύκλωπες δὲ οἱ ἐγχειρογάστορες περιετείχισαν τὰς Μυκήνας*. cf. etiam fr. 16 cod. Aristoph. Ven. ac, quod gravissimum est, *ἐγγλωττογάστορες* Aristoph. Av. 1696. *χειρογάστορες* reprehendit Pollux 1, 50. 7, 7. quamquam ipse *ἐν τοῖς Χειρογάστορσιν* 4, 55. Schol. Aristid. p. 408, 25 Dind. *Κύκλωπες οἱ καλούμενοι χειρογάστορες*. ac fortasse chorus in hac fabula fuit Cyclopum. Palicorum certe non fuisse demonstravit Hermannus De Aesch. Aetnaeis p. 9 sq., refutata Welckeri opinione Annal. instit. archaeol. II 245 sq. cf. Bergk. R. c. Att. 363.

15

ἐγὼ μὲν ἄρτους, μᾶζαν, ἀθάρην, ἄλφιτα,
κόλλικας, ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτους,
πτισάνην, πλακοῦντας, δενδαλίδας, ταγηνίας.

Athenaeus 14, 645 b *ἐπιχύτων Νικοχάρης (μνημονεύει) ἐν Χειρογάστορσιν κτλ.* rectius Etymol. m. 367, 32 *ἐπίχυτος, ὁ ἔγχυτος πλακοῦς. Νικοφῶν Χειρογάστορσι κόλλικας — ἐπιχύτας.* 1. *ἐγὼ*] *ἔχω* Porsonus, sine idonea causa. 2. *μελιτοῦτταν* Etym.] *μελιττοῦτταν*. *ἐπιχύτους*] *ἐπιχύτας* Etym. Hesych. *ἐπίχυτον· εἶδος πέμματος.* 3. Pollux 6, 76 *αἷς δὲ ἄνθρωποι χρῶνται μάζαις, τούτων τὰ ὀνόματα . . . δανδαλίς. 77 αἱ δὲ δανδαλίδες πεφρυγμένων κριθῶν.* Hesych. *δενδαλίδας· τὰς λευκὰς κάχρυς, οἱ δὲ τὰς ἐπτισμένας κριθὰς πρὸ τοῦ φρυγῆναι, οἱ δὲ τὰς ἐκ κριθῶν μάζας.* videtur scaena esse qualis est Aristoph. Ach. 874 sq. 878 sq.

16

γενναῖος ἴσθ', ὦ οὗτος, ὀλίγον ἀνάγαγε
ἀπὸ τῆς διφροφόρου· χρηστὸς εἶ καὶ κόσμιος.

Schol. Aristoph. Av. 1551 *ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα . . . Νικοφῶντος Χειρογαστόρων κτλ.* (*ἐγχειογαστόρων* V, *ἐγχειογάστορα* G). *γενναῖος ἴσθ' ὦ οὗτος* Meinek.] *γέννα ὁ οὗτος* ('quod *ὦ οὗτος* esse videri potest' Dind.) V. *γέννα αὐτὸς* Ald. Dobraeus *ὦ γεννάδα, σὺ δ' αὐτὸς κτλ. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας* Aristoph. Ran. 179. *ὦ οὗτος* ut Aristoph. Vesp. 1364.

17

ἀλλ' ἴϑι προσαύλησον σὺ νῷν πτισμόν τινα.

Pollux 4, 56 *Νικοφῶν ἐν τοῖς Χειρογάστορσιν κτλ.* *πτισμόν*, i. e. *μέλος πτιστικόν.* cf. Phrynich. 14.

18

τοὺς ἑψητοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους

Athenaeus 9, 389 a *πολὺ δέ ἐστι τὸ ἐκτεινόμενον (πέρδῑκες) παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς . . . Νικοφῶν ἐν Χειρογάστορσι κτλ.* videntur esse reliquiae tetrametri anapaestici.

19

μεμβραδοπώλαις, ἀνϑρακοπώλαις,
ἰσχαδοπώλαις, διφϑεροπώλαις,
ἀλφιτοπώλαις, μυστριοπώλαις,
βιβλιοπώλαις, κοσκινοπώλαις,
ἐγκριδοπώλαις, σπερματοπώλαις

Athenaeus 3, 126 e *Νικοφῶν, ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής, ἐν τοῖς Χειρογάστορσιν.* et 14, 645 e *μνημονεύει αὐτῶν (ἐγκρίδων) ἐν τοῖς Χειρογάστορσι Νικοφῶν. ἀνϑρακοπώλαις* Meinek. V 56 (cf. Philyll. 14)] *ἀκρατοπώλαις.* ceterum cf. Bergk. R. c. Att. 425. 6.

20

δευτερίαν οἶνον

Νικοφῶν Χειρογάστορσι. Bekker. Anecd. 89, 28. *δευτερίαν* Meinek.] *δευτέριον.* Hesych. *δευτερίας· οἶνος εὐτελής.* inde *δευτεριάζειν* Aristoph. Eccl. 634. Pollux 6, 17 *πρότροπος ἦν τις οἶνος, ὁ πρὶν ἀποϑλίβεσϑαι ἐκρυείς. ὁ δὲ φαῦλος οἶνος δευτερίας.*

21

ὀσταφίδα

Bekker. Anecd. 455, 28 *ἀσταφίδα καὶ ὀσταφίδα οἱ Ἀττικοί. Νικοφῶν ἐν Χειρογάστορσιν ὀσταφίδα εἴρηκεν.*

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

22

νυνὶ δὲ Κρόνου καὶ Τιϑωνοῦ παππεπίπαππος νενόμισται.

Pollux 3, 18 *ἔστι τοὔνομα (παππεπίπαππος) δεινῶς ἰδιωτικόν, καίτοι Φιλωνίδης (Νικοφῶν F.) ὁ κωμικὸς αὐτῷ κέχρηται.* itaque prorsus incertum est Philonidisne an Nicophontis sit versus.

23

ἀρρησία

παρὰ Νικοφῶντι. Pollux 2, 128. *ἀντιφῶντι* A. fortasse adnominatione vocum *ἀρρησία* et *παρρησία* risum movebat.

24

κάναστρα

Pollux 6, 86 *ὅσα κατὰ φιάλας ἀνεπέπτατο καὶ κάναστρα καλούμενα εὑρεῖν ἔστι παρὰ Νικοφῶντι τῷ κωμικῷ.*

25

κορδακισμός

ἔστι τοὔνομα καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ, ὡς παρὰ Νικοφῶντι. Harpocrat. 114, 23. Demosth. Olynth. 2, 18.

26

κωδωνοφορῶν

περιπολῶν καὶ ἐξετάζων εἰ γρηγοροῦσιν οἱ φύλακες. οἱ γὰρ τὰς φυλακὰς ἐπισκοποῦντες κώδωνας εἶχον καὶ ἐψόφουν, ἵν' οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται. οὕτως Νικοφῶν. Photius. Aristoph. Av. 842.

27

σιγηλός

Νικοφῶν. Bekker. Anecd. 113, 23.

28

σταφυλήν

τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα. οὕτως Νικοφῶν. Photius.

29

ὦ 'τάν

πολλάκις καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ 'τάν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. Schol. Platon. 332 Bekk. Suidas *ὦ 'τάν* Philemo 220. *Νικοφῶντι* pro *Κτησιφῶντι* Ruhnkenius Tim. 282.

ΕΥΝΙΚΟΣ

Meinek. I 249. 250.

ΑΝΤΕΙΑ

Athenaeus 13, 567 c *ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφὰς . . . Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου Ἄντεια.* cf. Pherecr. Corianno. Meinek. I 250.

1

λαβοῦσα τῶν ὤτων φίλησον τὴν χύτραν.

Pollux 10, 100 *χύτρα καὶ φιλήματος εἶδος ἦν, ὁπότε τὰ παιδία φιλοίη τῶν ὤτων ἐπιλαμβανόμενα, ὑποδηλοῖ δὲ Εὔνικος ἐν Ἀντείᾳ κτλ. τὴν χύτραν,* i. e. *τὸ τῆς χύτρας φίλημα.* Plut. Mor. 38 c *οἵ τε πολλοὶ τὰ μικρὰ παιδία καταφιλοῦντες αὐτοί τε τῶν ὤτων ἅπτονται κἀκεῖνα τοῦτο ποιεῖν κελεύουσιν.*

ΠΟΛΕΙΣ

Aliis ab aliis tributa. Athenaeus 3, 86 e. 4, 140 a. 9, 381 a. Meinek. I 250. cf. Philyllii *Πόλεις.*

ΦΙΛΥΛΛΙΟΣ

Cf. Strattid. 37. Meinek. I 258 sq.

ΑΙΓΕΥΣ

Sunt qui *Αἰγέα* et *Αὔγην* Philyllii eandem fuisse fabulam existiment. quae res cum incerta sit, satius videtur utramque discernere.

1

ὁ πάππος ἦν μοι γαλεὸς ἀστερίας ἴσως.

Stephanus Byz. *Γαλεῶται. γαλεὸς δὲ καὶ ὁ ἀσκαλαβώτης. Φιλύλλιος Αἰγεῖ· ὁ πάππος — ἀστερίας. ἴσως διὰ τὸ πεποικίλθαι παίζων.* Herodian. I 113, 7. recte H. Iacobi V 56 *ἴσως* ad Philyllii verba rettulit. *Φιλύλλιος* Salmas.] *Φύλλιος.*

2

ἀναλφάβητος

Φιλύλλιος Αἰγεῖ. Bekker. Anecd. 83, 18. *Φιλύλλιος* Ruhnken. Tim. 167 a] *Φιλύαλλος.* Suidas *ἀναλφάβητος· 'ἀμάθητος γραμμάτων ἁπάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος'. ἀνάλφιτον· Φιλύλλιος Αἰγεῖ.* adparet Philyllii nomen ad priorem glossam transponendum esse. verba *ἀμάθητος — ἀναλφάβητος* Procopii esse Kusterus monuit.

ΑΝΤΕΙΑ

Eunico ab aliis tributa. cf. p. 781. Meinek. I 250.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

A Suida et Eudocia commemoratur, sed neglecto litterarum ordine. itaque dubius est titulus.

ΑΥΓΗ

Cf. quae ad Aegei titulum adnotavimus. ad Philyllii aliusve comici Augen Meinekio iudice (V 57) pertinent quae apud Mos. Chosroen. Progymn. ms. Ang. Mai. Euseb. ed. Med. p. 294 inveniuntur: *dum in Arcadiae quadam urbe festum Minervae celebraretur, cum eiusdem sacerdote Augea Alci filia choreas in nocturnis sacris agitante rem Hercules habuit, qui huius furti testem reliquit ei anulum. illa ex eo gravida Telephum peperit . . . iam Augeae pater stupro cognito . . Telephum quidem deserto loco abici, ubi is a cerva nutritus est, Augeam autem abysso submergi mandavit. interim Hercules ad eam regionem delatus deque re gesta suo ex anulo admonitus et puerum ex se genitum eripuit et parentem ipsam ab instante mortis discrimine expedivit. praeterea dicitur Teuthras ex oraculo Augeam uxorem duxisse Telephumque in filii loco habuisse.* scripserunt etiam Euripides et Eubulus Augen. cf. Aristoph. Ran. 1080.

3

καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναῖκες· ἀλλ' ἀφαιρεῖν
ὥρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας, εἶτα παρακορῆσαι,
ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἑκάστῃ καὶ μύρον τι δοῦναι.

Athenaeus 9, 408 e *Φιλύλλιος δ' ἐν Αὔγῃ κατὰ χειρῶν (ὕδωρ) εἴρηκεν οὕτως κτλ. ἀλλ' ἀφαιρεῖν* Dawes Miscell. 121 Kidd.] *ἀλλὰ φέρειν.* simillimum est Platonis fr. 69.

4

αὐτὸς φέρων πάρειμι πυρῶν ἐκγόνους τριμήνων
γαλακτοχρῶτας κολλάβους θερμούς.

Athenaeus 3, 110f *γίνονται δ' οἱ ἄρτοι οὗτοι (κόλλαβοι) ἐκ νέου πυροῦ ὡς Φιλύλλιος ἐν Αὔγῃ παρίστησιν κτλ.* φέρων] ἔχων C. ἐκγόνους] ἐγγόνους B. τριμήνων] τριμήνους P. *Αὔγῃ* Schweigh. (*Αὐγῇ* Casaub.)] αὐτῇ. cf. Strattid. 2.

5

πάντα γὰρ ἦν
μέστ' ἀνδρῶν καὶ μειρακίων
πινόντων, ὁμοῦ δ' ὁμάδῳ
γρᾴδι' ἦν μεγάλαισιν οἴ-
νου χαίροντα λεπασταῖς.

Athenaeus 11, 485b *Φιλύλλιος Αὔγῃ κτλ.* 2. *μέστ'* Iacobs. Addit. Athen. 262 sq. cf. Dobr. Adv. II 334] *μετ'*. *καὶ* add. Iacobs. 3. *δ' ὁμάδῳ* K.] *δ' ἄλλων*. *δὲ λάλων* Iacobs. 4. *γρᾴδι' ἦν* Dobraeus] *γραϊδίων*. sine necessitate Meinekius lacunam statuit (*γρᾳδίων πλήθη* ⏑⏑– | –⏕– *μεγάλαισιν κτλ.*

6

σὺν τῷ βαθείας καὶ πυκνὰς
ἕλκουσι τὰς ἀμύστιδας.

Schol. Eurip. Rhes. 419 *ἄμυστιν· οἱ μὲν ποτηρίου εἶδος . . . ὡς ἐν Αὔγῃ* (sic Hermannus Opusc. V 189 pro *αὐτῇ*) *σὺν τῷ κτλ., ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῆς ἀπνευστὶ σπάσεως τάττουσι τὸ ὄνομα.* sine dubio posterior interpretatio etiam his versibus adhibenda. ad Euripidis Augen referebat Dindorfius, sed abhorrent a tragicorum consuetudine dimetri iambici; recte Nauckius Trag. fr. p. 347 'comici poetae' esse adnotavit. id unum dubium est sintne verba Philyllii an Eubuli. ceterum *σὺν ᾧ* Dindf., *Σκυθῶν* Fritzschius.

Praeterea cf. fr. 22. Bergk. R. c. Att. 428.

ΔΩΔΕΚΑΤΗ

Hesychius *δωδεκάτη· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν Χόας ἔλεγον.* Scholiast. Aristoph. Ach. 1076 *ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ* (*Χύτροι*, i. e. dies ante *Χόας*) *Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δεκάτῃ*, itaque Choes duodecimo Anthesterionis die. Schoem. Ant. gr.[2] II 473.

7

σοὶ μὲν οὖν τήνδ', ἀμφορεῦ,
δίδωμι τιμήν, πρῶτα μὲν τοῦτ' αὔτ' ἔχειν
ὄνομα μετρητὴν μετριότητος εἵνεκα.

Pollux 10, 70 ἀλλὰ μὴν καὶ μετρητὴν τὸν ἀμφορέα κεκλῆσθαι φησὶν ἐν τῇ Δωδεκάτῃ Φιλύλλιος κτλ. εἵνεκα K] οὕνεκα.

ΕΛΕΝΗ

Una cum Atalanta extra litterarum ordinem a Suida Eudociaque commemoratur.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Sine dubio ἀδηφαγίαν Herculis irridebat. Meinek. I 261. Δορπία proxime antecedebat Κουρεῶτιν, i. e. ei Apaturiorum diei quo Herculi libabatur. cf. fr. 8.

8

βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ φράσω τίς εἰμ' ἐγώ;
ἡ τῶν προτενθῶν Δορπία καλουμένη.

Athenaeus 4, 171 d μνημονεύει αὐτῶν (τῶν προτενθῶν) . . . *Φιλύλλιος ἐν Ἡρακλεῖ κτλ.* ipsa igitur *Δορπία* fabulae persona erat, *προλογίζουσα* opinor. cf. Aristoph. Nub. 1198. Pherecr. 7.

ΠΛΥΝΤΡΙΑΙ Η ΝΑΥΣΙΚΑΑ

Argumentum sine dubio, ut cognominis Sophocleae fabulae, ex Odysseae libro sexto ductum erat. Philyllii comoedia propter fr. 9 prioribus poetae fabulis adnumeranda est.

9

Schol. Aristoph. Av. 1569 μέμνηται δὲ (Λαισποδίου) . . . *Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πλυντρίαις ὡς φιλοδίκου.* Philyllii testimonium abest a R. *Φιλύλλιος — Πλυντρίαις* Casaub. Animadv. Athen. 7, 23] *Φιλύριος* (*Φιλλύριος* V) — *Πλυντηρίαις.*

ΠΟΛΕΙΣ

Cf. quae adnotavimus ad cognominem Eunici fabulam. *Πόλεις* scripserant etiam Eupolis et Anaxandrides. Meinek. I 250. 280. 1.

10

ὅ τι ἂν τύχῃ
ὁ μάγειρος ἀδικήσας, τὸν αὐλητὴν λαβεῖν
πληγάς.

Athenaeus 9, 381 a *Φιλύλλιός τε ἢ ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησὶν κτλ.* 2. ὁ add. Meinek. *Φιλύλλιος* P] *φιλύλλιος* A. cf. Eubul.

Digitized by Google

Athen. 9, 380f. notandum est ante hunc versum nusquam *τὸν μάγειρον* commemorari. cf. Athen. 14, 658f. Plin. N. h. 18, 108. Meinek. IIII 514. 5. proverbium erat eiusdem fere sententiae atque Horatianum illud *quidquid delirant reges, plectuntur Achivi*, i. e. saepissime homines innocentes poenas dant earum rerum quas alii perfecere. moneo hoc propter Meinekium, cui non adsentior. prorsus alia sunt proverbia quae commemorantur Lucian. Astrol. 2. Athen. 8, 337e.

11

ἐκ τᾶς πινακίδος δ' ἀμπερέως, ὅ τι καὶ λέγει
τὰ γράμμαθ', ἑρμήνευε.

Pollux 10, 58 *καὶ πινακίδας δ' ἂν εὕροις ἐν ταῖς Φιλυλλίου Πόλεσι. λέγει γέ τοι δωρίζων κτλ. ἐκ τᾶς πινακίδος* Bentl. Epist. Hemsterh. 54] *ἐς τὰς πινακίδας. καὶ λέγει* Cobet. N. l. 144. conl. Pors. Eurip. Phoen. 1373] *κἂν λέγοι. κα λέγῃ* Meinekius. *ἑρμήνευε* Bentl.] *ἑρμηνεύς. ἀμπερέως* non esse graecum recte monuit Herwerdenus Obs. crit. 38 deleta *ἐκ* praepositione scribens *τᾶς π. διαμπερέως*. Hesych. *διαμπερέως· σαφῶς, τελείως.* at ne *διαμπερέως* quidem recte dici arbitror. scribendum fortasse *ἀτρεκέως*. 'nescio quis litteras nesciens scriptam tabellam alteri porrigit iubens sibi interpretari, *ὅ τι καὶ λέγει τὰ γράμματα*'. Cobetus.

12

σπαθᾶν τὸν ἱστὸν οὐκ ἔσται σπάθῃ.

Pollux 10, 126 *Φιλύλλιος γὰρ ἐν Πόλεσι καὶ τὸ ἱστουργικὸν ἐργαλεῖον σπάθην ὠνόμασεν εἰπὼν κτλ.* aut initio iambus aut in medio versu trochaeus deest. *σπαθᾶν*, i. e. *ὥστε σπαθᾶν*.

13

πουλυπόδειον, σηπιδάριον, κάραβον, ἀστακόν, ὄστρειον,
χήμας, λεπάδας, σωλῆνας, μῦς, πίννας, κτένας ἐκ Μυτιλήνης·
αἶρετ' ἀνθρακίδας, τρίγλη, σαργός, κεστρεύς, πέρκη, κορακῖνος.

Athenaeus 3, 86e *Φιλύλλιος δ' ἢ Εὔνικος ἢ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι κτλ.* idem 3, 104f *πλατείας δὲ καρῖδας ἂν εἴη λέγων τοὺς ἀστακοὺς καλουμένους, ὧν μνημονεύει Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι.* et 3, 92e *Φιλύλλιος δὲ ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησί· χήμας — κτένας ἐκ Μηθύμνης.* Clemens Alex. Paed. 2, 1, 3 *κτένας τε ἐκζητοῦσι Μηθυμναίους. πουλυπόδειον* Erfurdt. Observ. 445] *πολυπόδιον. ὄστρειον* Meinek.] *ὄστρεον.* Phot. *ὄστρεια· σὺν τῷ ῑ μᾶλλον.* cf. Cratin. 8. *δ' ἢ Εὔνικος* Schweighaeus.] *ἢ δύνικος* A. Mytilenaeos pectines non deteriores fuisse Methymnaeis docet Archestratus Athen. 3, 92d *τοὺς δὲ κτένας ἡ Μυτιλήνη.* v. 1 *σηπι-*

δάριον, κ. ἀστ. ὄστρ. πουλοπόδειον Meinekius. v. 3 πάρα τ' ἀνθρακίδες Dindorf. scribendum potius σπάρος, ἀνθρακίδες. cf. H. Iacobi in indice. de *sargo* Athen. 7, 306f. Aristot. H. an. 5, 9, 2. 6.

14

ἀνθρακοπώλης, κοσκινοποιός, κηπεύς, κουρεύς

Pollux 7, 110 ὁ δὲ τοὺς ἄνθρακας πιπράσκων ἀνθρακοπώλης. λέγει οὖν Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι κτλ.

15

δακτυλιουργόν

Φιλύλλιος δὲ ἐν Πόλεσι ὠνόμασε (τὸν δακτυλιογλύφον). Pollux 7, 108.

16

Athenaeus 4, 140a τῆς δὲ κοπίδος μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἢ Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσιν. cf. Cratin. 164.

17

λιχνοφιλάργυρος

ὁ λίχνος μέν, φειδωλὸς δέ. Φιλύλλιος Πόλεσιν. Hesychius. λιχνοφιλάργυρος Musurus] λιχνοφυλάργυρος cod. — λιχνοφειδάργυρος Meinekius, quod maxime placet propter id quod sequitur φειδωλός. Φιλύλλιος Soping.] φιλύλαιος cod. Φιλόλαος perperam Musurus. Dobraeus Advers. I 581 φιλύλαιος ex φειδωλός repetitum et fragmentum ad Eupolidis Πόλεις pertinere censet.

ΦΡΕΩΡΥΧΟΣ

Pollux 7, 192 φρεωρύχος δὲ εἴη ἂν τέχνης εἶδος· Φιλυλλίῳ γὰρ δρᾶμά τι ὁ Φρεωρύχος. Meinek. I 261.

18

προὔδωκεν αὐτὸν ὁ τόρος· ἦν γὰρ ἀσθενής.

Eustathius 1533, 11 εὕρηται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ τόρος καὶ ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν ἢ λιθοκοπικόν φασι σκεῦος. καὶ προάγουσι καὶ χρῆσιν Φιλυλλίου τινὸς ταύτην κτλ. προὔδωκεν Meinek.] προέδωκεν. Pollux 7, 192 Φιλυλλίῳ γὰρ δρᾶμά τι ὁ Φρεωρύχος. τὸ δὲ φρεωρύχων ἐργαλεῖον παρ' αὐτοῦ καλεῖται τορεύς. scribendum videtur τόρος. Phot. τόρος· ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν. — ἦν γὰρ ἀσθενής, ὁ τόρος δηλονότι. quamquam fabulae nomen Eustathius non addidit, dubitari non potest quin recte Meinekius Φρεωρύχῳ fragmentum adsignaverit.

19

ἀμυγδάλια, καρύδι'; ἐπιφορήματα

Athenaeus 14, 640f *Φιλύλλιος δ' ἐν Φρεωρύχῳ φησὶ περὶ τῶν δευτέρων τραπεζῶν λέγων ἀμύγδαλα, κάρυα, ἐπιφορήματα.* et 641a *Φ. δ' ἐν Φρ. . . . ὧδε ἀμύγδαλα, καρύδια, ἐπιφορήματα.* sic ut supra scripsimus Meinekius in Athenaeo. cf. Anal. crit. 312 et fr. 25.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

20

ἕλκειν τὸ βέδυ σωτήριον προσεύχομαι,
ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ὑγιείας μέρος,
τὸ τὸν ἀέρ' ἕλκειν καθαρόν, οὐ τεθολωμένον.

Clemens Alex. Strom. 5, 8, 46 p. 673 P. *ἔμπαλιν δὲ ὁ κωμικὸς Φιλύλλιος βέδυ τὸν ἀέρα βιόδωρον ὄντα διὰ τούτων γινώσκει κτλ. Φιλύλλιος* Casaub. Athen. 3, 9 p. 169] *φιλύδεος* L. *ὑγιείας* Sylburg.] *ὑγείας* L. '*precor ut liceat mihi aëra salubrem spirare*'.

21

οὐκ εἰμὶ τέττιξ οὐδὲ κοχλίας, ὦ γύναι.

Athenaeus 2, 63a *Φιλύλλιος κτλ.*

22

τὸ κάταγμα κροκυδίζουσαν αὐτὴν κατέλαβον.

Pollux 7, 29 *κροκυδίζειν δὲ Φιλύλλιος εἶπε κτλ. ὅπερ ἐστιν ἐκλέγουσαν τὸ τραχύ.* cf. Aristoph. fr. 651. 657. *αὐτὴν*] *Αὔγην* Bergk. R. c. Att. 428 Herculem de Auge in fabula cognomine haec dicere censens.

23

ἦ τις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην.

Schol. Aristoph. Plut. 179 *κωμῳδεῖται δὲ (Φιλωνίδης) ὡς εὔπορος καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι . . . περὶ δὲ τοῦ μεγέθους Φιλύλλιός φησιν κτλ. ἦ τις* Bothius] *ἥτις. Φιλύλλιος* Iungermann. Poll. 10, 93] *Φύλλιος* Ald. potest sententia etiam per interrogationem efferri.

24

Athenaeus 1, 31a *φησὶ δὲ Φιλύλλιος ὅτι παρέξω Λέσβιον, Χῖον, σαπρόν, Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον, ὥστε μηδένα κραιπαλᾶν. σαπρόν* C] *Παπ** V, *σα* superscripto *πξ''* E, *πα* superscripto *πζ''* B. *μηδένα* B] *μηδέν. Φιλύλλιος* Ruhnken.

Tim. 167] φιλυανὸς BCD. φιλῖνος VL. trium versuum reliquias putabat esse Dindorfius: 1 παρέξω Λέσβιον. 2. Χῖον — Βίβλινον. 3. Μενδαῖον — κραιπαλᾶν. Meinekius σαπρίαν conl. Hermipp. 82, 6 in ed. utraque. deinde μενδαῖον, ὥστε μηδένα μηδὲν κραιπαλᾶν Anal. Athen. 15. Herwerdenus Nov. add. crit. 12 post Βίβλινον inserit Χαλυβώνιον vel Πεπαρήθιον et v. 3 scribit μηδέν' ἡμῶν. scribendum videtur (οἶνον) παρέξω Λέσβιον, | Χῖόν τε σαπρίαν, Θάσιον ἡ δ ύ ν, Β ύ β λ ι ν ο ν, | Μενδαῖον, ὥστε μηδέν' ἄ ν δ ρ α κραιπαλᾶν.

25

ᾠά, κάρυ', ἀμυγδάλαι

Athenaeus 2, 52 b Φιλύλλιος. ᾠά] ὅα Dalecampius. cf. Ruhnken. Tim. 188. 9. cum fr. 19 incerta coniectura coniungit Meinekius ita, ut aut ᾠά in versu priore posita fuisse, aut scribendum censeat ᾤ', ἀμύγδάλαι, | καρύδι', ἐπιφορήματα.

26

καὶ λύχνον δίμυξον οἴσω καὶ θρυαλλίδ', ἣν δέῃ.

Pollux 6, 103 λύχνου διμύξου τῶν κωμῳδῶν Φιλύλλιος μνημονεύει. Athenaeus 15, 700f cod. A. . . . σω καὶ θρυαλλίδ', ἣν δέῃ. eas Philyllii versus reliquias esse monuit Schweighaeuserus conl. epitoma 699 d δίμυξόν φησι λύχνον Φιλύλλιος. hinc versum explevit Porson. Adv. 140. ἣν δέῃ Porson.] ην δενί A. possunt etiam trimetri esse καὶ λύχνον | δίμυξον κτλ., quod praefero.

27

μαινίδες . . . σκόμβροι, κοχλίαι, κορακῖνοι

Athenaeus 2, 63 a Φιλύλλιος (fr. 21). καὶ πάλιν κτλ. supplet Meinekius ὀρφῷ in ed. min., ἀφύῃ in Anal. Ath. 33. melius illud, ne dactylus cum anapaesto, quod rarissime fit, coniungatur.

28

ἄλα

ἀντὶ τοῦ ἄλες. Φιλύλλιος. Bekker. Anecd. 381, 6. Φιλύλλιος Bekker.] φιλάλλιος cod. φιλλύλιος Eudemus. Suidas ἄλω· ἀντὶ τοῦ ἄλες. at recte Piersonus Moer. 17 ἀ λ ῶ· ἀ ν τ ὶ τ ο ῦ ἀ λ έ σ ω. nam Moeris ipse ἀλεῖς Ἀττικοί, ἀλέσεις Ἕλληνες. idem aliquanto post Cobetus Mnem. nov. III 405.

29

δᾷδας

Φιλύλλιος τὰς λαμπάδας καλεῖ. Athenaeus 15, 700 e. Eusta-

thius 1571, 5. primus in scaenam faces tulisse dicebatur Philyllius. cf. Schol. Aristoph. Plut. 1194. Strattid. 37.

30

ἐπιθυμήματα

παρὰ Φιλυλλίῳ. Pollux 2, 231. i. e. *cupiditates.* cf. quae paullo ante dixit Pollux.

31

ἡμίπλεκτοι

Φιλύλλιος. Pollux 6, 161.

32

μετάκερας

τὸ εὔκρατον ἢ τὸ ψυχρόν. Φιλύλλιος. Photius. cf. Amphid. 7. Alexid. 134.

33

πηνίσασθαι

ἀπὸ πηνίου. Φιλύλλιος δὲ αὐτὸ εἴρηκεν. Pollux 7, 31.

ΠΟΛΥΖΗΛΟΣ

Meinek. I 261.

ΑΡΕΩΣ ΓΟΝΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΓΟΝΑΙ

Priorem fabulam Eudocia, alteram etiam Suidas Polyzelo tribuit. cf. Hermippi *Ἀθηνᾶς γοναί* et Nicophontis *Ἀφροδίτης γοναί.*

ΔΗΜΟΤΥΝΔΑΡΕΩΣ

Imperii popularis restitutionem hac fabula fuisse propositam Populumque Atheniensem comparatum cum Tyndareo Aesculapii arte ab inferis revocato suspicatur Kuehnius Polluc. 10, 76, Ol. 94, 2 actam esse censens. cf. Panyas. Sext. Empir. Adv. gramm. 1, 12. Lucian. Saltat. 45. Schol. Eurip. Alc. 1. Zenob. 1, 45. Suid. *ἀναβιῶναι.* Plin. N. h. 29, 1. 3. Meinek. I 262. obstat Theramenis Hyperbolique mentio, quem mortuum esse constat Ol. 92, 1. Fritzschius Ran. p. 233 Demotyndareum, i. e. populi Attici regem, Alcibiadem aliumve civem praepotentem interpretatur, fabulamque Triphaleti Aristophaneae simillimam esse actam Ol. 92, 2 vel 3 statuit. cf. fr. 3.

1

Erotianus 64, 15 Klein. *οἶνον αὐτίτην τὸν ἀπαράχυτον, ὡς καὶ Πολύζηλος ἐν Δημοτυνδάρεῳ φησιν· ἀμαθῶς γὰρ αὐτίτης πᾶσί τε θεοξενίης ἐγίνετο.* Athenaeus 1, 31e *Πολύζηλος δὲ αὐτίτην καλεῖ οἶνον. οἶνον* Gadaldinus ap. Eustachium] *δεινὸν* (i. e. *δ' οἶνον*). *αὐτίτην*] *αὕτίτην* Eustach. *ἀυτίην* C *τὴν* B. *Δημοτυνδάρεῳ* Eustach.] *δημως τυνδαρεων* AB *δήμω τὴν δάρεων* C. *ἐγίνετο*] *ἐγένετο* C. *Theoxenia* inprimis Pellenae in Achaia, sed etiam Delphis, in Teno Paroque insulis celebrabantur, in Attica non videntur usitata fuisse. cf. C. F. Hermann. Antiq. relig. 64, 5. 65, 18. 25. Schoemann. Ant. gr.[2] II 440. 1. Boeckh. Explic. Pind. 194. Polyzelus videtur scripsisse *ἀβλαβῶς* (i. e. *ita ut nemo ebrius fieret*) *γὰρ αὐτίτης* (*ἐκεῖ*) | *ἅπασιν ἐν θεοξενίοις ἐπίνετο.* Theoxeniis enim vinum merum non peregrinum potum videtur. *ἐν θεοξ.*, cf. Aristoph. fr. 433.

2

ἴξει πρὸς Ἐννεάκρουνον, εὔυδρον τόπον.

Etymol. m. 343, 42 *Ἐννεάκρουνος, κρήνη Ἀθήνησιν παρὰ τὸν Ἰλισσόν, ἣ πρότερον Καλλιρρόη ἔσκεν. ἀφ' ἧς λουτρὰ ταῖς γαμουμέναις μετίασι. Πολύζηλος Δημοτυνδάρεῳ κτλ. ῥητορική. δε ἴξει α̅ ἐνν. ἔνυδρον τόπον* D *ἴξει α̅ ἐνν. ἔνυδρον τ̅ό* M. *ἴξει πρὸς Ἐννεάκρουνον ἔνυδρον τόπον* cod. Flor. Milleri (Mélanges 113). atque in hoc (*ἴξει πρὸς*) acquiescendum videtur, dummodo pro *ἔνυδρον* cum Meinekio scribatur *εὔυδρον.* coniecturis Sylburgii, Valesii, Hemsterhusii, Toupii facile carebimus. de futuro *ἴξομαι* cf. Theopomp. 17. de *Enneacruno* Bursian. Geogr. gr. I 299. ceterum in verbis *πρότερον Καλλιρρόη ἔσκεν* Meinekius hemistichium epici poetae agnovit.

3

τριῶν κακῶν γοῦν ἣν ἑλέσθ' αὐτῷ τι πᾶσ' ἀνάγκη,
ἢ ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ προδόντα
τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι.
ταῦτ' ἔστι τρία Θηραμένους, ἅ σοι φυλακτέ' ἐστί.

Photius *τῶν τριῶν κακῶν ἕν· . . . ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν ἃ Θηραμένης ὥρισε προστιμήματα. Πολύζηλος Δημοτυνδάρεῳ κτλ.* similiter Suidas *τῶν τριῶν κακῶν* (*τριῶν γοῦν κακῶν*). cf. Aristoph. fr. 549. Meinekius *τριῶν κακῶν 'ν ἣν* et v. 4 *ταυτὶ τὰ τρία.* at recte Cobetus N. l. 145 *ἣν* (v. 4 *φυλακτέ' ἐστί*), Herwerdenus Nov. add. crit. 13 *αὐτῷ* (v. 4 *ἅ σοι φ.*) ferri non posse monuerunt. itaque ille *τριῶν κακῶν 'ν γοῦν ἑλέσθ' αὐτῷ 'στι κτλ.*, hic *τριῶν γὰρ 'ν κακῶν ἑλέσθ' αὐτοῦ 'στι κτλ.* scribendum videtur v. 1 *τριῶν*

κακῶν 'ἓν *γοῦν ἑλέσθαι τουστὶ (τοι ἐστὶ) κτλ.*, v. 4 *ταυτὶ τὰ τρία Θ. εὖ σοι φ. ἐστί*, verba *τὴν ναῦν προδόντα* ut ad Theramenem referri vix possunt, ita optime pugnae ad Aegospotamos commissae conveniunt.

4

λεκανίῳ γὰρ
πρῶτον μὲν ἐναπονίψεις,
ἐνεξεμεῖς, ἐνεκπλυνεῖς,
ἐναποπατήσεις, Κλεινία.

Pollux 10, 76 *καὶ γὰρ ἵνα ἐξεμοῦσι, καὶ τοῦτο λεκάνην ὠνόμαζον . . . Πολύζηλος δὲ ἐν Δημοτυνδάρεῳ κτλ. ἐναποπατήσεις* Bentl.] *ἐναποβάσεις. Κλεινία* Dobr. Adv. I 578] *κυανία. Φανία* Bentl. Epist. Hemst. 97. Elmsleius Acharn. 1110 *λεκανίῳ γὰρ ἐναπονίψει πρῶτον, εἶτ' ἐνεξεμεῖ· | εἶτ' ἐνεκπλυνεῖ δέ, κᾆτ' ἐναποπατήσει, Μάνια.* Cobetus N. l. 145 *ὥσπερ λεκανίῳ τῷδε γὰρ πρῶτον μὲν ἐναπονίψει |, ἐνεξεμεῖς, ἐνεκπλυνεῖς, ἔπειτ' ἐναποπατήσει.* at tetrametri trochaici tali sententiae vix conveniunt. recte tamen *ἐναποπατήσει*, pers. 2. desideratur quod verbis *πρῶτον μέν* respondeat.

5

Schol. Lucian. 46 Iacob. *Πολύζηλος δὲ ἐν τῷ Δημοτυνδάρεῳ Φρύγα αὐτὸν (Ὑπέρβολον) εἶναι εἰς τὸ βάρβαρον σκώπτων φησί.*

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΓΟΝΑΙ

Acta Chione archonte, Ol. 103, 4, si quae C. I. I 230 p. 353 commemorantur *Διονύσου γοναί* Polyzeli sunt. cf. Boeckh. et Meinek. I 262.

6

οὗπερ αἱ χύτραι κρέμανται καὶ τὸ φρύγετρον

Pollux 10, 109 *ἢ που δὲ καὶ φρυγεὺς καὶ φρύγετρον, τὸ μὲν φρύγετρον Πολυζήλου εἰρηκότος ἐν Διονύσου γοναῖς κτλ.* Hesych. *φρύγετρον· ξυλήφιον, ᾧ κινοῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς.* etiam trimetrorum reliquias esse posse finito priore post *αἱ* Meinek. monuit.

ΜΟΥΣΩΝ ΓΟΝΑΙ

7

ἱερὸν γὰρ ὂν τετύχηκας Ἐπακρίου Διός.

Etymol. m. 352, 50 *Ἐπάκριος Ζεύς· ἐπ' ἄκρας γὰρ τῶν ὀρῶν ἱδρύοντο βωμοὺς τῷ Διί, οἷον τοῦ Ὑμηττοῦ, τοῦ Παρνήθου (τῆς Πάρνηθος). Πολύζηλος Μουσῶν γοναῖς κτλ. τετύχηκες* D. *τετύχηκ'* M. perperam Meinekius (conl. Metagen. 1) *ἱερεὺς γὰρ ὢν τετύχηκας.*

nam cui haec dicebantur necessario melius eo ipso qui eum moneret scire debebat se sacerdotem fuisse. ac cod. Milleri (Mélanges 118) ἱερῶν γὰρ ὢν τέτευχες, unde facile est scribere *ἱερῷ γὰρ ἐντετύχηκας* κτλ. '*ad fanum casu venisti Iovis Epacrii*'.

8

ὥσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡμῖν ἡ γυνή.

Zenobius 6, 50 *ταύτης Πολύζηλος μέμνηται ἐν Μουσῶν γοναῖς ἐπί τινος πολλὰς θυγατέρας ἀπογεννώσης . . . Κόμβην γάρ φασι τὴν ἐπικληθεῖσαν Χαλκίδα, ἐπειδὴ ὅπλα χαλκᾶ ἐποιήσατο πρώτη, συνοικήσασαν ἀνδρὶ ἑκατὸν* (*ἑπτὰ* Meinek. conl. Nonn. Dionys. 13, 147, scilicet *uno partu*) *παίδων γενέσθαι μητέρα. ἡ γυνή* B] *γυνή. πρώτη, συνοικ.* Meinek.] *πρώτην συνοικ. Χαλκίδα*] *καλχίδα* P. *καλκίδα* F. '*Comben* matrem Curetum vocat Hesychius. v. Welcker. Tril. Aesch. 197. Lobeck. Aglaoph. 209. 1134.' Leutsch. Diod. Sic. 4, 74. Nonn. Dionys. 13, 135 sq. Steph. Byz. *Χαλκίς*. *Χαλκιδική* cum et metro et sententiae repugnet, Zenobio ipso monstrante scribendum est *ὥσπερ δὲ Χαλκὶς* κτλ. Polyzelus igitur *septem* Musas natas esse narraverat, ut Chalcis septem liberos uno partu ediderat.

9

ὑψιπέταλοί τε κράμβαι συχναί

Athenaeus 9, 370 f *Πολύζηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς (τὰς ῥαφάνους) ὀνομάζων φησίν* κτλ. 'numeri videntur esse cretici.' Meinek.

10

ὁ γυναικοφιλής

ἐν ταῖς Πολυζήλου Μουσῶν γοναῖς οὐ πάνυ ἀνεκτόν. Pollux 6, 168.

ΝΙΠΤΡΑ

A Suida solo commemoratur. Meinek. I 261.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

11

ὁ μαινόμενος ἐκεινοσὶ Διονύσιος
χρυσοῦν ἔχων χλίδωνα καὶ τρυφήματα
ἐν τῷ μύρῳ παρ' Ἀθηναίων μακαρίζεται.

Schol. Aristoph. Plut. 550 *ὁ δὲ (Διονύσιος) μαινόμενος καὶ ὡς ἔοικεν ἰχθυοπώλης. Πολύζηλος* κτλ. 1. ὁ add. Dindorf. 2. *χλίδωνα* Dindorf. conl. Aristoph. fr. 320, 11] *χραιδόνα*. 3.

μακαρίζεται] αἴδι μακαρίζεται V. αἴδι βαυκαλίζεται G. αἴδι esse ᾱι δι(φορούμενον in Ἀθηναίων) intellexit H. Iacobi V 58. cf. Pherecr. 34. ἐν τῷ μύρῳ, i. e. ubi unguentum *venit*. pro τρυφήματα, cum plus uno gestare unus vix possit, scribendum τρύφημ' ἅμα.

12

ἀλλ' οὐ τρυγερὰ τὰ φθέγματ' οὐδὲ γλύξιδας.

Pollux 2, 118 καὶ τρυγεροὺς τὰ φθέγματα, ὡς ἔφη Πολύζηλος ὁ κωμικός κτλ. nisi τρυγεροὺς vel τρυγερὰς scripsit poeta, τὰ παιδία vel tale aliquid intellegendum videtur.

ΣΑΝΝΥΡΙΩΝ

Aristophan. fr. 149. Strattid. 54. Meinek. I 263. 4.

ΓΕΛΩΣ

1

πέλανον καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ θεοί,
ἃ καλεῖτε σεμνῶς ἄλφιθ' ὑμεῖς οἱ βροτοί.

Harpocratio πέλανος· λέγεται δὲ πέμματά τινα τοῖς θεοῖς γινόμενα ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἅλω. Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτί φησι κτλ. Σαννυρίων add. Maussacus, lacun. AB. καλοῦμεν — θεοί desunt in AB. 2. καλεῖτε] καλεῖται AB. σεμνῶς] γυμνῶς Lobeck. Aglaoph. 868 n. a. καλεῖτ' ἀσέμνως Meinekius ante Cobetum. Mnem. IIII 112. ceterum ἄσεμνος apud Atticos me legere non memini.

2

Μέλητον τὸν ἀπὸ Ληναίου νεκρόν

Athenaeus 12, 551 c περὶ δὲ Μελήτου αὐτὸς ὁ Σαννυρίων ἐν Γέλωτι λέγει κτλ. accusatorem dicit Socratis. cf. Aristoph. fr. 114. 149, 10.

3

ὦ βατίδες, ὦ γλαύκων κάρα

Athenaeus 7, 286 c Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτι κτλ. dubitari potest initiumne sit an exitus trimetri.

4

κεραμικὴν γαῖαν στρέφων

ὡς Σαννυρίων ἐν Γέλωτι. Pollux 10, 185. στρέφων 'propter figuli rotam'. Meinek. παρατραγῳδεῖ, ut docet forma γαῖαν.

5

Schol. Platon. 331 Bekk. Ἀριστώνυμος δ' ἐν Ἡλίῳ ῥιγοῦντι καὶ Σαννυρίων ἐν Γέλωτι τετράδι φασὶν αὐτὸν (Ἀριστοφάνη) γενέσθαι, διὸ τὸν βίον κατέτριψεν ἑτέροις πονῶν. οἱ γὰρ τετράδι γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέχουσιν. cf. Aristonym. 4.

6

ναύκληρος

καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας, ὡς δηλοῖ . . . καὶ Σαννυρίων Γέλωτι. Harpocrat.

7

πολιτοκοπεῖν καὶ πολιτοκοπία

ὡς Σαννυρίων Γέλωτι. Pollux 9, 26. non adparet utrumque an alterum tantum ex Sannyrione excerpserit.

ΔΑΝΑΗ

Meinek. I 264. ad Ol. 93 referendam esse censet Cobetus Obs. crit. 51 conl. Clinton. Fast. Hell. 87 Krueg.

8

τί οὖν γενόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι;
ζητητέον· φέρ' εἰ γενοίμην μυγαλῆ.
ἀλλ' Ἡγέλοχος οὗτός με μηνύσειεν ἂν
ὁ τραγικὸς ἀνακράγοι τ' ἂν εἰς ἐχθροὺς μέγα
'ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ.'

Schol. Eurip. Orest. 279 κεκωμῴδηται ὁ στίχος διὰ Ἡγέλοχον τὸν ὑποκριτήν· οὐ γὰρ φθάσαντα διελεῖν τὴν συναλοιφήν, ἐπιλείψαντος τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλῆν δόξαι λέγειν τὸ ζῷον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ γαληνά. πολλοὶ μὲν οὖν αὐτὸν διέπαιξαν τῶν κωμικῶν . . . καὶ Σαννυρίων ἐν Δανάῃ κτλ. 1. τί οὖν B] τί ἂν I. 2. ζητητέον om. I. φέρ'] φέρ̑ ('i. e. φέρων' Dindf.) M. μυγαλῆ nescio quis apud Dindf.] γαλῆ. γαλὴ M. 3. οὗτος et ἂν om. B. I. praeterea μεμήνυεν M. 4. ἀνακράγοι τ' Bergk. R. c. Att. 430] ἀνακράγοιτ'. εἰς ἐχθροὺς μέγα (fortasse 'Arsenii inventum' Dindf.) I] οὗτος εἰσιδὼν μέγα BM. cf. Schol. Aristoph. Ald. Ran. 305. μυγαλῆ (cf. Lobeck. Paralip. 378) prorsus necessarium: *felis* enim neque in foramina fugit neque terretur ab homine; *nitedula* vero felis adpropinquantis nuntio territa rimam quaerit. postquam Dindorfii meliora scholia habemus, nihil attinet refutare Herwerdenum Anal. crit. 40. loquitur autem Iuppiter, quo modo ad Danaen perveniat considerans. Bergk. R. c. Att. 430.

9

Schol. Aristoph. Ran. 367 τοῦτο εἰς Ἀρχῖνον, μήποτε δὲ καὶ εἰς Ἀγύρριον. μέμνηται δὲ τούτων καὶ Πλάτων ἐν Σκευαῖς καὶ Σαννυρίων ἐν Δανάῃ. οὗτοι γὰρ προϊστάμενοι τῆς δημοσίας τραπέζης τὸν μισθὸν τῶν κωμῳδῶν ἐμείωσαν κωμῳδηθέντες. cf. Plat. 133.

ΙΩ

Acta Ol. 101, 2 Hippodamante archonte, si ea Io quam commemorat C. I. I 230 p. 353 Sannyrionis est. Meinek. I 263.

10

φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες.

Athenaeus 6, 261f Σαννυρίων Ἰοῖ κτλ.

11

κεκτημένον

i. e. δεσπότην. Bekker. Anecd. 102, 20 κυρίαν οὔ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλὰ κεκτημένην. τὸν δὲ κεκτημένον μὴ λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ δεσπότου. Σατυρικοῖς κεκτημένον λέγει. vix quisquam opinor dubitabit scribere Σαννυρίων Ἰοῖ (σαννρ. ἰοῖ) pro Σατυρικοῖς.

Ad Io sive Platonis sive Sannyrionis pertinet fortasse fr. adespoton apud Eustath. 1484, 26. cf. Plat. 55.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Duos fuisse eius nominis poetas, alterum antiquae, novae alterum comoediae Meinekius docuit I 264sq.

ΣΙΚΕΛΙΑ

Fragmento 2 evincitur fabulam scribi non potuisse ante Ol. 94.

1

κἀκεῖθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνέμῳ νότῳ
διεβάλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεσσαπίους,
Ἄρτος δ' ἀναλαβὼν ἐξένισεν ἡμᾶς καλῶς.
B. ξένος γε χαρίεις ἦν ἐκεῖ μέγας καὶ λαμπρός.

Athenaeus 3, 108f μνημονεύει δ' αὐτοῦ (Ἄρτου) καὶ Δημήτριος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Σικελίᾳ διὰ τούτων κτλ. κἀκεῖθεν VL] κεῖθεν A. 3. Ἄρτος Dindorf.] αὐτὸς A. ἐξένισεν P] ἐξένιζεν A. ἐξένιζ' VL, recte fortasse, si in v. 2 cum P scribatur διεβάλλομεν. 4. ξένος γε A] ξένος. χαρίεις ἦν A] χαρίεις. ἐκεῖ] ἐκεῖνος καὶ Dindorf, a καὶ λαμπρός quintum versum incipiens. καὶ λαμπρὸς B] καὶ λαμπρὸς ἦν PVL. Dobraeus Adv. II 302 B. ξένος γε χαρίεις, εἰ (vel χαρίεις. ἦ) μέγας καὶ λαμπρὸς

ἦν. probo hoc, modo scribatur *B.* ξένος γε χαρίεις. *A.* ἦ μέγας καὶ λαμπρὸς ἦν. iocus petitur ex adnominatione vocum ἄρτος *(panis)* et Ἄρτος, qui fuit Messapiorum in Iapygia regulus. cf. Thucyd. 7, 33, ubi vocatur Ἄρτας. Hesych. Ἀρτάς ... μέγας καὶ λαμπρός. Θουκυδίδης, quae mira est Thucydidis cum Demetrio contaminatio. idem ἄρτος· βόλος τις καὶ ὁ Ἀθηναίων ξένος. Bekker. Anecd. 448, 9 Ἄρτος· ὄνομα τυράννου.

2

Λακεδαιμόνιοί θ᾽ ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον,
καὶ τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμμήρους, ὅπως
μηκέτι θαλαττοκρατοῖντο Πελοποννήσιοι.

Hesychius ἐμπήρους· Δημήτριος ἐν Σικελίᾳ κτλ. ἔμπηροι οὖν οἱ ἐν ὁμηρείᾳ ὄντες. Etymol. m. 335, 17 ἔμμηροι, οἱ ἐπὶ ἐνέχυρα (ἐνεχύρῳ Mein.) διδόμενοι φιλίας. Δημήτριος ἐν Σικελοῖς (Σικελικοῖς cod. Milleri, Mélanges 109) Λακεδαιμόνιοι — ἐμμήρους. θ᾽ ἡμῶν Etym.] μεθ᾽ ἡμῶν. κατέβαλον Hes. et V Etym.] κατέλαβον. 2. τὰς τριήρεις] οὓς Etym. θαλαττοκρατοῖντο passivum est.

3

Aelianus H. an. 12, 10 Δημήτριος ἐν τῇ Σικελίᾳ τῷ δράματι μέμνηται ὅτι καὶ τῇ πυγῇ λαλοῦσιν αἱ τρυγόνες. ∪ – ∪ καὶ πυγῇ λαλοῦσι τρυγόνες. cf. Aristoph. Nub. 156 sq.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

4

σφόδρ᾽ εὐάλωτόν ἐστιν ἡ πονηρία·
εἰς γὰρ τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσ᾽ ἀεὶ
ἀφρόνως ἀπαντᾷ καὶ προπετῶς συμπείθεται.

Stobaeus Floril. 2, 1 Δημητρίου A] *Democriti* Gesn. 2. ἀποβλέπουσ᾽ ἀεὶ Grotius] ἀποβλέπουσα. A. ἀποβλέπου i. e. ἀποβλέπουσιν Gaisford. 3. ἀπαντᾷ] ἅπαντα Valckenaer. vel sic sententia admodum languida est. videtur scribendum esse ἀφρόνως τ᾽ ἀπιστεῖ καὶ προπετῶς σ.

5

ἢ σῦκον ἢ φάσηλον ἢ τοιοῦτό τι

Athenaeus 2, 56 a Δημήτριος κτλ.

6

Photius ὑπέρινος· ὑπερκεκαθαρμένος. οὕτως Δημήτριος. quis inter multos qui fuerunt Demetrios significetur non constat. comicus tamen videtur esse, sive antiquae sive novae comoediae.

ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ

Meinek. I 266.

ΔΑΛΙΣ

Hesychius *δαλίδας· τὰς μεμνηστευμένας.* Salmasius *τάλιδας* (a *τᾶλις*), M. Schmidtius *δαμαλίδας* 'pro *δαμάλιας*'. potest tamen nomen proprium esse. Meinek. I 266. 7.

1

Athenaeus 11, 467 f *ἔστι* (*δεῖνος* vel *δῖνος*) *καὶ γένος ὀρχήσεως, ὡς Ἀπολλοφάνης ἐν Δαλίδι* (sic A) *παρίστησιν οὑτωσί· δεῖνος τι δεινος καὶ καλαθίσκος οὑτοσί.* ita A omisso accentu. Hermannus De metris 166 *δῖνός γε δεινός.* Schweighaeuserus *δεινόν τι δεῖνος* (*δῖνος*). Dindorfius *ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεώς τι δεῖνος, ὡς Ἀπολλοφάνης ἐν Δαλίδι παρίστησιν οὑτωσί 'δεῖνος καὶ καλαθίσκος'.* Meinekius Anal. crit. 215 *δεινόν τι δεῖνος κτλ.* malim *δεινόν γ' ὁ δεῖνος χὠ κ. οὐτ.* cf. Pherecr. 39, 2. Cramer. Anecd. Ox. II 190, 31 *σημαίνει δὲ τὸ δῖνος καὶ εἶδος ὀρχήσεως (Wirbel, Walzer).* cf. Archedic. 1, 4. Athenaeus 14, 629 f *καλαθισμός*, sed 630 a *καλαθίσκος, στρόβιλος.* Hesych. *καλαθίσκος· εἶδος ὀρχήσεως.* Pollux 4, 105 *τραγικῆς ὀρχήσεως σχήματα . . . καλαθίσκος κτλ.*

2

κρίνον

καλούμενον σχῆμα χορικῆς ὀρχήσεως παρ' Ἀπολλοφάνει ἐν Δαλίδι. Athenaeus 3, 114 f. Eustath. 1018, 18. Hesych. *κρίνον . . . καὶ σχῆμα χορικῆς ὀρχήσεως.*

ΔΑΝΑΗ

Suidae Eudociaeque testimoniis cognita. Meinek. I 266.

ΙΦΙΓΕΡΩΝ

Ab aliis Strattidi adsignabatur. Meinek. I 226. fr. 4.

3

κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις.

Schol. RV Aristoph. Pac. 542 κυάθοις· ἐν ὀξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀνατρίβοντες ἢ τοιούτοις τισὶν ἀφανῆ ποιοῦσι. καὶ Ἀπολλοφάνης ἐν Ἰφιγέροντι κτλ. eadem omisso fabulae titulo Suidas ὑπωπιασμέναι, cuius V Ἀπολλόδωρος. Cobetus N. l. 145 πόθεν ἂν κύαθον κτλ., sed multa alia suppleri possunt (εἴ που, εἰ γάρ cet.).

4

ἀδελφίζειν

ἀδελφὸν καλεῖν παρ' Ἰσοκράτει . . . καὶ Στράττιδι ἢ Ἀπολλοφάνει ἐν Ἰφιγέροντι. Harpocratio. ἢ Meinek. I 226] καί. Photius ἀδελφίζειν· τὸ ἀδελφὸν τινὰ πυκνῶς καὶ θεραπευτικῶς καλεῖν. οὐ μόνον ἡ κωμῳδία, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥήτορες. Cramer. Anecd. Par. IIII 94, 31 ἀδελφίζειν· ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν . . . Ἀπολλοφάνης ἐχρήσατο. Bekker. Anecd. 83, 25 ἀδελφίζειν· ὡς ἀδελφῷ προσφέρεσθαι. ἀσχημονῆσαι. Εὐριπίδης Ἑκάβῃ . . . . Στράττις Ἰφιγέροντι, ubi sine dubio scriptum erat Ἀπολλοφάνης ἢ Στράττις. et 341, 24 ἀδελφίζειν. ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν. οὕτως Ἰσοκράτης καὶ ὁ Μιλήσιος. quis sit ὁ Μιλήσιος, Harpocratio docet, ex quo haec desumpta sunt, παρ' Ἰσοκράτει καὶ Ἑκαταίῳ τῷ Μ. ceterum cf. Aristoph. Vesp. 652 μὴ πατέριζε.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΙ

Commemorat Suidas. Meinek. I 266.

ΚΡΗΤΕΣ

5

πρώτιστα δὲ
τῶν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν βούλομαι,
ἃς διαμασῶμ' ὅταν τι βουλεύειν δέῃ,
τὰς φιβάλεως, τὰς πάνυ καλὰς στεφανωτρίδας.

Athenaeus 3, 75c καὶ τὰς μυρρίνας δὲ φιβαλέας λέγουσιν, ὡς Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησί κτλ. Ἀπολλοφάνης Porson.] Ἀντιφάνης. Photius et Etym. m. 793, 25 φιβαλέως· γένος συκῆς. λέγουσι δ' οὕτως καὶ τὰς μυρρίνας. Ἀπολλοφάνης. καὶ τὰ σῦκα φιβαλέα. cf. Meinek. I 267. βούλομαι Schweighaeus.] βούλομ' P. βούλομ' ὡς διαναμασῶμ' Blomfield. Aesch. Prom. 795. τὰς φιβάλεως τὰς Meinek. ed. min.] τὰς δὲ φιβάλεως. in Athenaeo idem τασδὶ φιβάλεως cum VL. στεφανωτρίδας. cf. Lobeck. Phryn. 255. 6. — ἐπὶ τὴν τράπεζαν βούλομαι, ut Aristoph. Ran. 1279. Eq. 193. Pollux 10, 69 ἔστι καταχρῆσθαι τῷ ὀνόματι (τραπεζοφόρος) ἐπὶ τοῦ τὴν τράπεζαν φέροντος, ἢ ἐπῆσαν τοῖς ἄρχουσιν αἱ μυρρίναι

unde conicias *βουλεύειν* hic dici *τοὺς βουλευτάς*. quamquam pro *βουλεύεσθαι* ut saepissime tragici, sic etiam haud raro comici ponunt. Aristoph. Pac. 692. Av. 638. Eccl. 505.

6

καὶ λεπαστά μ' ἀδύοινος εὐφρανεῖ δι' ἀμέρας.

Athenaeus 11, 485e *Ἀπολλοφάνης δὲ Κρησί κτλ.* *λεπαστά μ' ἀδύοινος εὐφρανεῖ* Porson.] *λεπαστὰν ἀδύοινον εὐφραίνει.* *ἀμέρας* Meinek.] *ἡμέρας*. nam *δωρίζει* quisquis loquitur.

7

Hesychius *θεοὶ ξενικοί· παρὰ Ἀθηναίοις τιμῶνται οὓς καταλέγει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησίν.* Photius 616, 15 et Etym. m. 775, 5 *Ἀριστοφάνης δὲ ξυγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὕην*, ubi *Ἀπολλοφάνης* Meinekius I 267. cf. Aristoph. fr. 878. Lobeck. Aglaoph. 628.

8

Μυσικάρφης

ὄνομα Μυσικάρφους· οὗ μνημονεύει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησίν. Photius. Hesychius *μυσίκαρφι· ὄνομα γάρ ἐστι Μυσίκαρφος, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀπολλοφάνης ὁ κωμικός. ὥς τινες δὲ τὸν Ἀρχίμαχον.* cf. Cratin. 267.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

9

Fabulam de asino senectutis remedium portante et serpente sitientem tam diu aqua arcente, donec id remedium sibi dedisset, etiam ab Apollophane comico narratam esse refert Aelian. H. an. 6, 51.

10

ὑπετέθυπτο

(a verbo *τύφειν*) *ὑπεκαίετο καὶ κέκνιστο· Ἀπολλοφάνης.* Photius et Etymol. m. 780, 24. *ἐκέκνηστο τοῦ Ἀριστοφάνους* Etym. V. quid Florentinus habeat, non adnotat Millerus (Mélanges 294).

ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ

Lys. 21, 4 *ἐπὶ Εὐκλείδου ἄρχοντος κωμῳδοῖς χορηγῶν Κηφισοδώρῳ* (sic Clinton. Fast. Hell. 95 Krueg. pro *Κηφισοδότῳ*) *ἐνίκων, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ τῆς σκευῆς ἀναθέσει ἑκκαίδεκα μνᾶς*. Meinek. I 267. 8.

ΑΜΑΖΟΝΕΣ

1

σκώπτεις μ', ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι.

Photius et Suidas *ὄνος ὕεται· ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων. Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι κτλ.* Suidae A *Κουφισόδωρος*. i. e. verba tua cum audio non magis curo quam asinus imbrem. cf. Cratin. 52.

2

Athenaeus 14, 629c *τὴν δ' ἀπόκινον καλουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει* (120) *καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ἀμαζόσιν*. cf. Aristoph. Eq. 20. fr. 275.

ΑΝΤΙΛΑΙΣ

Aemulam Laidis, meretricis celeberrimae, interpretatur Meinek. I 267. 8.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ

Meinek. I 268. Trophonium scripserunt etiam Cratinus, Alexis, Menander.

3

ἔπειτ' ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι πρίω
μύρον ἴρινον καὶ ῥόδινον, ἄγαμαι Ξανθία·
καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρίω μοι βάκχαριν.
B. ὦ λακκόπρωκτε, βάκχαριν τοῖς σοῖς ποσὶν
ἐγὼ πρίωμαι; λαικάσομ' ἄρα. βάκχαριν;

Athen. 15, 689f *καὶ Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ κτλ.* idem 12, 553a *ἔθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς πόδας τῶν τρυφώντων ἐναλείφειν μύροις, ὡς Κηφισόδωρος μὲν ἐν Τροφωνίῳ φησὶν* (v. 1—3). *τὸ σῶμά μοι πρίω* 553] *πρίω τὸ σῶμά μοι* 689. 2. *μύρον* 553] *μύρον τ'* 689. *ἄγαμαι*] *ἄγαμοι* B 689. *Ξανθία* 553] *ξανθίου* 689. 3. *χωρὶς πρίω μοι* 553] *πριωχωρισμοι* A 689. 3. 4 *βάκχαριν. ὦ* Schweighaeus.] *βακχαρίνῳ. βάκκαριν* 553. 5. *λαικάσομ' ἄρα βάκχαριν* (sine interp.) Coraës] *λαικὰς ὁμαραβάκχαριν*.

'potius quidvis patiar.' Dobraeus Adv. II 353 conl. Straton. 36 πηγός; οὐχὶ λαικάσει; — Ξανθία pro genetivo habet adsentiente ex parte quod miror Meinekio Fritzschius Thesm. p. 566. 7. at neque Ξανθίας apud Atticos dorice flectitur neque servum, praesertim antequam mandatum perfecerit, ab ero tam blande et urbane conlaudari veri simile est. scribendum videtur ἄγε μοι, Ξανθία, i. e. *adfer*, *eme mihi*. cf. Aristoph. fr. 215. Antiphan. 204. Plat. Reip. 2, 371a κενὸς ἂν ἴῃ ὁ διάκονος μηδὲν ἄγων ὧν ἐκεῖνοι δεόνται. Soph. 224a τὸν ἄγοντα καὶ πωλοῦντα. ac sic εἰσάγειν, ἐξάγειν et τὰ ἀγώγιμα.

4

σανδάλια δὲ τῶν λεπτοσχιδῶν,
ἐφ' οἷς τὰ χρυσᾶ ταῦτ' ἔπεστιν ἄνθεμα·
νῦν δ' ὥσπερ ἡ θεράπαιν' ἔχω περιβαρίδας.

Pollux 7, 87 Κηφισόδωρος Τροφωνίῳ κτλ. ὥσπερ ἡ] ὡπερεὶ Meinek. cf. Fritzsch. Ran. p. 195. Clemens Alex. Paed. 2, 11, 116 p. 240 P. αἰσχρὰ γοῦν ἀληθῶς τὰ σανδάλια ἐκεῖνα, ἐφ' οἷς ἐστι τὰ χρυσᾶ ἄνθεμα (sic recte Dindf., ἀναθέματα cod.). Bekker. Anecd. 49, 25 λεπτοσχιδής· οἷον λεπτῶς ἐσχισμένος. queritur mulier se ut servulam vilissimo calceorum genere instructam esse.

5

Athenaeus 15, 667d ὅτι δὲ ἆθλον προὔκειτο τῷ εὖ προεμένῳ τὸν κότταβον προείρηκε μὲν καὶ ὁ Ἀντιφάνης· ᾠὰ γάρ ἐστι καὶ πεμμάτια καὶ τραγήματα. ὁμοίως δὲ διεξέρχονται Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ καὶ Καλλίας.

6

Pollux 7, 40 τὴν (scr. γῆν) δὲ σμηκτρίδα Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ εἴρηκεν. — τὴν δὲ σμικτρίδα γῆν Εὔπολις εἶπεν καὶ ἄλλοι C. cf. Nicochar. 4.

ΥΣ

Suem Boeotiam significari censet Hemsterhusius Poll. 10, 110. Meinek. I 268. Schol. Pind. Ol. 6, 152 διὰ τὴν ἀγροικίαν . . . οἱ Βοιωτοὶ ὗες ἐκαλοῦντο. cf. Cratin. 310.

7

ὦ καὶ λέων καὶ μυγαλῆ καὶ σκορπίος

Herodianus I 321, 19. II 944, 20 τὸ δὲ μυγαλῆ περισπᾶται . . . κέχρηται δὲ τῷ ὀνόματι Κηφισόδωρος ἐν Ὑί κτλ. cf. Sannyr. 8. ἐν Ὑί· ὦ Dindorf.] ἐν ὑπείνῳ. ἐν Ὑὶ εἰπών· ὦ Meinek. nescio quo modo idem adpellari possit et *leo* et *nitedula*, praesertim si, ut opinor, puellam adloquitur amator. scribendum videtur χαμαιλέων καὶ μ. κτλ., quibus nescio an praecesserit versus exiens in ὦ κίναδός τε καὶ (vel tale aliquid). cf. Aristoph. Ran. 465. 6 et

de *chamaeleonte* Aristot. H. an. 2, 7 (11) cum eis quae Schneiderus adnotavit. Aelian. H. an. 2, 14, ubi *cum Medea et Circe* comparatur. Plin. N. h. 28, 112. Leutsch. Greg. Cypr. Leid. 3, 32.

8

κρεάδιόν τι φαῦλον ἢ ταρίχιον

Athenaeus 3, 119 d *Κηφισόδωρος ἐν Ὑί κτλ.*

9

οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης

Athenaeus 8, 345 f *Κηφισόδωρος Ὑί κτλ.* *Ὑί· οὐδ' ὀψοφάγος* Casaub.] *υἱοῦ δ' ὀψοφάγος οὐδ' ὀψοφάγος* A.

10

Pollux 10, 109. 110, ubi instrumenta culinaria enumerantur: *τὸν δὲ φρυγέα καὶ αὐτὸν ὡς σκεῦος μαγειρικόν, εἴτε τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἔφρυγον, εἴτε τὸ φρύγετρον . . . καὶ μὴν καὶ Κηφισοδώρου ἐν Ὑὶ εἰπόντος σπονδὴ δὲ παρὰ τῶν ὁλκάδων καὶ καταφαντισγός.* nemo adhuc intellexit, cum praesertim non adpareat quomodo in his inesse possit nomen *φρυγέως* vel alius *σκεύους μαγειρικοῦ*. pro *ὁλκάδων* fortasse scribendum *λοπάδων*, pro *καταφαντισγός ἀφανισμός*. ceterum emendatio eo difficilior videtur, quod ipsius Pollucis verba manca sunt et inperfecta. infeliciter rem gessit Naberus Mnem. nov. VIII 42.

11

λυχναψίαν

Κηφισόδωρος ἐν Ὑί, (*ἣν οἱ πολλοὶ λυχνοκαυτίαν λέγουσι*). Athenaeus 15, 701 a. pervertit rem Eustathius 1571, 22 *λέγει δὲ ὁ Ναυκρατίτης ῥήτωρ καὶ ὅτι λυχνοκαυτίαν ἔφη Κηφισόδωρος, ἣν οἱ πολλοὶ λυχναψίαν.*

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

12

ἄγε δὴ τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται;

κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν Κηφισόδωρον. Athenaeus 11, 459 d.

13

Pollux 4, 173 (de trutina) *τὰ δὲ ὀνομαζόμενα στάθμια σταθμὰ στάσιμα καὶ ἐπίσταθμα ὠνόμασε Κηφισόδωρος ὁ κωμικός.* cod. A *σταθμία ἐστὶ στάθμα στάσιμα ἔνια κηφισόδωρος ὠνόμασε.* Pollux 10, 126 *στάσιμα δὲ τὰ στάθμια Κηφισόδωρος κέκληκε.* vix potest dubitari quin utrubique idem doceat, quae ab aliis dicantur *σταθμία, σταθμά, ἐπίσταθμα* a Cephisodoro *etiam* (*καί*) *στάσιμα* vocari.

ΕΠΙΛΥΚΟΣ

Meinek. I 269.

ΚΩΡΑΛΙΣΚΟΣ

Photius κωραλίσκον· τὸ μειράκιον. Κρῆτες. 'neque aliter Lacones.' Ahrens De dial. II 161. Hesych. κωραλίσκον· μειράκιον. Herodian. I 153, 18 τὰ εἰς σκος ῑ ἢ ῡ παραληγόμενα παροξύνεται· σατυρίσκος . . . Κωραλίσκος. cf. II 926, 24sq. magnam partem dorica dialecto scriptam fuisse monstrat fr. 3.

1

βάκκαρίς τε καὶ σάγδας ὁμοῦ

Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ κτλ. μύρον δ' ἐστὶ καὶ τοῦτο (ἡ σάγδα). Athenaeus 15, 691 c. κωραλίσκῳ A] κωρακίσκῳ. de *sagda* cf. Eupol. 198.

2

μῆλα καὶ ῥόας λέγεις.

Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ. Athenaeus 14, 650 e. Photius ῥοιάς· Ἴωνες· ἄνευ δὲ τοῦ ι ῥοάς. οὕτως Ἐπίλυκος. Meinek. ῥόας. Κωραλίσκῳ Schweighaeus.] φωραλίσκῳ cod. omnes. '*tenerrima quaeque dicis.*'

3

ποττὰν κοπίδ', οἰῶ, σώμαι·
ἐν Ἀμύκλαισιν παρ' Ἀπέλλω
βαράκες πολλοὶ κἄρτοι
καὶ δωμός τοι μάλα ἁδύς.

Athenaeus 4, 140 a τῆς δὲ κοπίδος μνημονεύει . . . Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ λέγων οὕτως κτλ., διαρρήδην λέγων μάζας ἐν ταῖς κοπίσι παρατίθεσθαι (τοῦτο γὰρ οἱ βάρακες δηλοῦσιν, οὐχὶ τολύπας, ὥς φησι Λυκόφρων, ἢ τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν, ὡς Ἐρατοσθένης) καὶ ἄρτους δὲ καὶ ζωμόν τινα καθηδυσμένον περιττῶς. ποττὰν Iacobs. Addit. 95] πότταν B. ποττ' ἂν P. κοπίδ' οἰῶ σῶμαι (σώμαι Ahrens) Bergk. R. c. Att. 431] κοπίδ' οἰώσομαι A. 2. ἐν Ἀμύκλαισιν Ahrens Philol. VI 656] ἐν ἀμύκλαιον A. παρ' Ἀπέλλω Ahrens De dial. II 482 (i. e. παρ' Ἀπόλλωνα pro Ἀπόλλωνι, ut παρ' ἀμέ Acharn. 725)] παραγγέλλω σοι P. παραγγέλωσι B. 3. βαράκες Ahrens] βάρακες. πολλοὶ κἄρτοι Dindorf.] πολλὰ οἱ κάρτα. πολλοὶ καὶ ἄρτοι Casaub. 4. δωμός (i. e. ζωμός) Dindf. τοι Meinek.] δωδέ-

μοστοι P. *δωδεμοστος* B. *ἀδύς* A. '*ad cenam opinor properandum est: Amyclis apud Apollinem baraces multi panesque sunt et iusculum mihi crede admodum suave.*' de copide cf. Cratin. 164.

οἰῶ Aristoph. Lys. 81. 155. 997. 1254. Bekker. Anecd. 226, 1 *βήρηκες· μᾶζαι ὀρθαί· οἱ δὲ ἁπλῶς μάζας ἐπάνω κέρατα ἐχούσας· παρὰ Λακεδαιμονίοις δὲ τὴν ἑορτὴν Βηρηκίαν λέγεσθαι, ἐν ᾗ τοῖς θύουσι προτιθέασι τοὺς βήρηκας.* Hesych. *βάρακες· τὰ προφυράματα τῆς μάζης. Ἀττικοὶ δὲ βήρηκας. πάρακα* Theraeos dixisse monet Boeckh. C. I. II 1084. Etym. m. 316, 56 *κατὰ τροπὴν δωρικὴν τοῦ ζ εἰς δ', οἷον ζυγός δυγός, καὶ ζωμός δωμός.* metrum plane idem est atque in Tyrtaei *ἐμβατηρίῳ* 15 (11). cf. Aristoph. fr. 503. 4. inter rhythmos carminis embaterii chorus ad cenam procedere videtur.

4

Athenaeus 4, 133b *ἔστι δ' ἡ κερκώπη ζῷον ὅμοιον τέττιγι καὶ τιγονίῳ ὡς Σπεύσιππος παρίστησιν ἐν τετάρτῳ Ὁμοίων. μνημονεύει αὐτῶν Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ. τιγονίῳ* Dind. (?)] *τρυγονίῳ. τριγονίῳ* B et Eustath. 1282, 40. *τεττιγονίῳ* Meinek. conl. Phot. *τεττιγόνιον· ὅμοιον τέττιγι. Ἐπίλυκος Κοραλίσκῳ.* cf. Schneider. Aristot. H. an. 5, 24 p. 382.

5

ἀντλίον

Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ. Bekker. Anecd. 411, 17.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

6

Χῖος καὶ Θάσιος ἠθημένος

Athenaeus 1, 28e *Χίου δὲ οἴνου καὶ Θασίου μέμνηται Ἐπίλυκος κτλ.* Photius *ἠθημένος· διυλισμένος. οὕτως Ἐπίλυκος.*

7

ὀστολόγος

παρὰ Ἐπιλύκῳ. καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι. Photius.

8

ψωμός

ὡς ἡμεῖς. Ἐπίλυκος. Photius.

ΕΥΘΥΚΛΗΣ

Meinek. I 269.

ΑΣΩΤΟΙ Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

1

πρῶτος μὲν εἶδεν εἰ χιὼν ἔστ' ὠνία,
πρῶτον δ' ἐκεῖνον σχαδόνα δεῖ πάντως φαγεῖν.

Athenaeus 3, 124 b *Εὐθυκλῆς δ' ἐν Ἀσώτοις ἢ Ἐπιστολῇ κτλ.* *πρῶτος*] *πρῶτον* BP. *εἶδεν*] *οἶδεν* P. *εἶδεν* est *quaerere solet*. *οἶδεν* Meinek. in Athenaeo et Cobetus N. l. 704. *χιών*, qua ad refrigerandum vinum utatur.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

Eodem nomine comoedias inscripserunt Callias, Strattis, Philyllius, Alexis, Philetaerus. cf. Meinek. I 269.

2

βοῦς ἕβδομος

Suidas *β. ἑβδ. πέμματα κέρατα ἔχοντα, κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαοῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸν βοῦν παρατιθέντες καὶ τὸ ἕβδομον, ὅτι ἐπὶ ἓξ ταῖς σελήναις ἐπεθύετο οὗτος ἕβδομος, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν Ἀταλάντῃ.* Hesych. *βοῦς ἕβδομος . . . ὅτι δὲ πέμμα ἐστὶ καὶ τῆς Σελήνης ἱερόν, Κλειτόδημος ἐν Ἀτθίδι φησί.* cf. Pollux 6, 76. Eustath. 1165, 6 *βοῦς ἕβδομος . . . σελῆναι πέμματα ἦσαν πλατέα κυκλοτερῆ· ἐπὶ δὲ ἓξ σελήναις τοιαύταις βοῦν ἕβδομον ἔπεττον κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν πρωτοφυοῦς σελήνης.* prorsus aliter Diogenian. 3, 50. Apostol. 5, 8. optime interpretatur Lobeck. Aglaoph. 1064, conferens nostratium '*Martinshörner*'.

3

ἡμίκακον

Εὐκλείδης λέγει. Pollux 6, 161.

4

ὁμόδουλον

Εὐκλείδης. Pollux 3, 82.

Euthyclem pro Euclide significari a Polluce 6, 161 putabat Casaubonus: quod si verum est, fortasse etiam 3, 82 eiusdem nomen reponendum. Meinek. I 269. 70.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΗΣ

Meinek. I 270.

ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΑΙ

1

οἷα παίζουσιν φίλαι
παρθένοι Λυδῶν κόραι,
κοῦφα πηδῶσαι κόμαν,
κἀνακρούουσαι χεροῖν,
Ἐφεσίαν παρ' Ἄρτεμιν
καλλίσταν, καὶ τοῖν ἰσχίοιν
τὸ μὲν κάτω τὸ δ' αὖ
εἰς ἄνω ἐξαίρουσα,
οἷα κίγκλος ἅλλεται.

Aelianus H. an. 12, 9 *μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ὄρνιθος τοῦδε (κίγκλου) . . . Αὐτοκράτης ἐν Τυμπανισταῖς*. sic Gesnerus pro *αὐτοκρατήσας*. 3. *πηδῶσαι*] *πηδῶσι* cod. unus. *κόμαν*] *κόμας* unus. *πόδας* Fiorillo Obs. Athen. 109. cf. Porson. Eurip. Orest. 1427. *κοῦφα πηδῶσαι, κομῶσαι κἀνακρούουσαι χορείαν* Lobeck. 6. *καλλίσταν*] *κάλλιστα* Lobeck. fortasse *καλλικόμαν, τοῖν ἰσχίοιν*. 7. *τὸ μὲν*] *τοῦτο μὲν* Fiorillo. *αὖ*] *αὖθις* Vindob. 8. *εἰς ἄνω 'ξαιροῦσ' ἀεί* Iacobs. *ἐξεπαίρουσ' εἰς ἄνω* Meinek. 9. cf. Aristoph. fr. 29 et cum toto carmine Aristoph. Lys. 1308sq. Nub. 599.

2

Hesych. *κομίζεται· νομίζεται. λέγεται. ὅπερ ἐστὶν ἢ Τυμπανιστρίαις. ἐν* Musurus, *Τυμπανισταῖς* Pricaeus. fuerunt qui ad Sophoclis fabulam cognominem referrent. cf. Nauck. Trag. fr. p. 215. sed non minus bene Autocratis comoediae convenit, cum praesertim nomen eius, si animum advertas ad fr. 1, forsitan melius *Τυμπανίστριαι* scribatur.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

3

ἀμνοὶ δὲ βληχάζουσιν ὑπ' ἀγαλαξίας.

Bekker. Anecd. 336, 26 *ἀγαλακτία. Αὐτοκράτης κτλ.* Pollux 3, 50 *τὸ μὴ ἔχειν γάλα ἀγαλακτίαν τινὲς ὠνόμασαν*, ubi *ἀγαλακτιᾶν* A. fortasse scribendum *μηκάζουσιν*, ne, cum *βλ* positionem faciat, pes secundus sit spondeus.

BIBLIOTHECA GRAECA

VIRORUM DOCTORUM OPERA

RECOGNITA ET COMMENTARIIS INSTRUCTA

CURANTIBUS

FR. JACOBS ET VAL. CHR. FR. ROST.

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

Bedeutend ermässigte Preise.

Erschienen sind bis jetzt:	M. Pf.
Aeschinis in Ctesiphontem oratio recensuit explicavit *A. Weidner*	3.60
Aeschyli Choephorae, illustr. *R. H. Klausen.* 8. mai. 1835	2.25
——— Agamemno, illustr. *R. H. Klausen.* Ed. II. ed. *R. Enger.* 8. mai. 1863	3.75
Anacreontis carmina, **Sapphus** et **Erinnae** fragmenta, annotatt. illustr. *E. A. Moebius.* 8. mai. 1826	—.60
Aristophanis Nubes. Ed. illustr. praef. est *W. S. Teuffel.* Ed. II. 8. mai. 1863	1.20
Delectus epigrammatum Graecorum, novo ordine conc. et comment. instr. *Fr. Jacobs.* 8. mai. 1826	1.80
Demosthenis conciones, rec. et explic. *H. Sauppe.* Sect. I. (cont. Philipp. I. et Olynthiacae I.—III.) Ed. II. 8. mai. 1845	1.—
Euripidis tragoediae, ed. *Pflugk* et *Klotz.* Vol. I., II. et III. Sect. I.—III.	14.70
Einzeln:	
Vol. I. Sect. 1. Medea. Ed. III.	1.50
„ I. „ 2. Hecuba. Ed. III., quam curavit *N. Wecklein*	1.20
„ I. „ 3. Andromacha. Ed. II.	1.20
„ I. „ 4. Heraclidae. Ed. II.	1.20
„ II. „ 1. Helena. Ed. II.	1.20
„ II. „ 2. Alcestis. Ed. II.	1.20
„ II. „ 3. Hercules furens. Ed. II., quam cur. *N. Wecklein*	1.80
„ II. „ 4. Phoenissae	1.80
„ III. „ 1. Orestes	1.20
„ III. „ 2. Iphigenia Taurica	1.20
„ III. „ 3. Iphigenia quae est Aulide	1.20
Hesiodi carmina, recens. et illustr. *C. Goettling.* Ed. tertia quam curavit I. Flach 1878.	6.60
Hierzu:	
Glossen und **Scholien** zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena. Von Dr. Hans Flach. gr. 8. geh.	8.—
Homeri Ilias, varietat. lect. adi. *Spitzner.* Sect. I.—IV. 8. mai. 1832—36	4.50
Einzeln:	
Sect. I. lib. 1—6	—.90
„ II. „ 7—12	—.90
„ III. „ 13—18	1.35
„ IV. „ 19—24	1.35
Lysiae et **Aeschinis** orationes selectae, ed. *I. H. Bremi.* 8. mai. 1826	1.50
Lysiae orationes selectae, ed. *I. H. Bremi.* 8. mai. 1826	—.90
Pindari carmina cum deperditarum fragm., variet. lect. adi. et comment. illustr. *L. Dissen.* Ed. II. cur. *Schneidewin.* Vol. I. 1843.	3.90
——— Vol. II. Sect. I. II. (Comment. in Olymp. et Pyth.) 1846. 47. (à 1 Mk. 50 Pf.)	3.—
Platonis opera omnia, recensuit, prolegomenis et commentariis instruxit *G. Stallbaum.* X voll. (21 Sectiones). 8. mai. 1836—61.	
Vol. I. Sect. 1. Apologia Socratis et Crito. Ed. V. ed. *Wohlrab*	2.40
„ I. „ 2. Phaedo. Ed. V. cur. *Wohlrab.* 1875	2.70

Platonis opera omnia, recensuit, prolegomenis et commentariis instruxit *G. Stallbaum*. X voll. (21 Sectiones.) 8. mai. 1836—61. M. Pf.

Vol.	I.	Sect. 3.	Symposium c. ind. Ed. III. 1852	2.25
„	II.	„ 1.	Gorgias. Ed. III. 1861	2.40
„	II.	„ 2.	Protagoras c. ind. Ed. III. ed. *Kroschel*. 1865	1.80
„	III.	„	Politia sive de republica libri decem. 2 voll. Ed. II.	7.50
„	III.	„ 1.	Politia lib. I.—V. 1858.	4.20
„	III.	„ 2.	lib. VI.—X. 1859.	3.30
„	IV.	„ 1.	Phaedrus. Ed. II. 1857	2.40
„	IV.	„ 2.	Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. 1857	2.70
„	V.	„ 1.	Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. 1857	2.70
„	V.	„ 2.	Cratylus cum. ind. 1835	2.70
„	VI.	„ 1.	Euthydemus. 1836	2.10
„	VI.	„ 2.	Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae, Hipparchus 1836. [Vergr.]	4.20
„	VII.	„	Timaeus et Critias. 1838. [Vergriffen.] .	5.40
„	VIII.	„ 1.	Theaetetus. Ed. II. rec. *Wohlrab*. 1869.	3.—
„	VIII.	„ 2.	Sophista. 1840	2.70
„	IX.	„ 1.	Politicus et incerti auctoris Minos. 1841 .	2.70
„	IX.	„ 2.	Philebus. 1842	2.70
„	X.	„ 1.	Leges. Vol. I. lib. I.—IV. 1858.	3.60
„	X.	„ 2.	lib. V.—VIII. 1859.	3.60
„	X.	„ 3.	lib. IX.—XII. et Epinomis. 1860.	3.60

Sophoclis tragoediae, rec. et explan. *E. Wunderus*. 2 voll. 8 mai. 1847—1875 . . . . 9.60

Einzeln:

Vol.	I.	Sect. 1.	Philoctetes. Ed. IV. ed. *Wecklein*.	1.50
„	I.	„ 2.	Oedipus tyrannus. Ed. IV.	1.20
„	I.	„ 3.	Oedipus Coloneus. Ed. III.	1.80
„	I.	„ 4.	Antigona. Ed. V ed. *Wecklein*	1.50
„	II.	„ 1.	Electra. Ed. III.	1.20
„	II.	„ 2.	Aiax. Ed. III.	1.20
„	II.	„ 3.	Trachiniae. Ed. II.	1.20

Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII., explan. *E. F. Poppo*. 4 voll. 8. mai. 1843—1875.

Einzeln:

Vol.	I.	Sect. 1.	Lib.	I.	Ed. II.	3.—
„	I.	„ 2.	„	II.	Ed. II.	2.25
„	II.	„ 1.	„	III.	Ed. II. ed. *J. M. Stahl*	2.40
„	II.	„ 2.	„	IV.	Ed. II. ed. *J. M. Stahl*	2.70
„	III.	„ 1.	„	V.	Ed. II. ed. *J. M. Stahl*	1.50
„	III.	„ 2.	„	VI.	. . . .	1.80
„	IV.	„ 1.	„	VII.	. . . .	1.50
„	IV.	„ 2.	„	VIII.	. . . .	1.50

Xenophontis Cyropaedia, comment. instr. *F. A. Bornemann*. 8. mai. 1838. 1.50

—— Memorabilia (Commentarii), illustr. *R. Kühner*. 8. mai. 1858. Ed. II. 2.70

—— Anabasis (expeditio Cyri min.), illustr. *R. Kühner*. 1852. . . 3.60

Einzeln à 1 Mk. 80 Pf.

Sect. I. lib. I.—IV.

„ II. „ V.—VIII.

—— Oeconomicus, rec. et explan. *L. Breitenbach*. 8. mai. 1841. 1.50

—— Agesilaus ex ead. recens. 8. mai. 1843. . . . . 1.20

—— Hiero ex ead. rec. 8. mai. 1844. . . . . —.75

—— Hellenica, Sect. I. (lib. I. II.), ex ead. rec. 8. mai. 1853 . . 1.20

—— —— Sect. II. (lib. III.—VII.), ex ead. rec. 8. mai. 1863. 4.80

Druck von B. G. Teubner in Leipzig.

Digitized by Google

Digitized by Google

BOUND

APR 7 1927

UNIV. OF MICH.
LIBRARY

UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 00411 7563

Filmed by Preservation

DO NOT REMOVE
OR
MUTILATE CARD

Digitized by Google